

↑ కాబా (మక్కా) ఆరాధనా కేంద్రం ♦ ప్రవక్త మస్జిద్ (మదీనా) ↓

వారసత్వం

“నేను మీ దగ్గర రెండు వస్తువులు వదలిపెట్టి పోతున్నాను, ఈ రెండింటిని ధృఢంగా పట్టుకొని ఆచరించేవారు ఎన్నటికీ దారి తప్పరు. వాటిలో ఒకటి, దైవగ్రంథం (ఖుర్ఆన్); రెండు, నా ప్రవచనాలు, సంప్రదాయాలు (హదీస్).”

-మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం)

మానవాళికి వెలుగుబాట

ఖురాన్ ఇస్లాం మత ప్రామాణిక గ్రంథం. దివ్యఖురాన్ ముహమ్మద్ ప్రవక్త ద్వారా వెలువడిన భగవంతుని వాణి అని ఇస్లాం మతస్తుల విశ్వాసం. ఖలీఫా అబూబకర్ కాలంలో ముహమ్మద్ ప్రవక్త ప్రవచనాలన్నీ గ్రంథస్థమయ్యాయి. ఖురాన్ మతగ్రంథమే కాదు, న్యాయశాస్త్రగ్రంథం కూడా. ఇందులో జీవనపద్ధతి, ఆచారవ్యవహారాలను క్రమబద్ధీకరించారు. జూదాన్ని, మద్యాన్ని నిషేధించారు. శిశు హత్యను నిరసించారు. బానిసలపట్ల మరింతదయతో ప్రవర్తించవలెనని చెప్పారు.

ఖురాన్ బహుభార్యాత్వాన్ని అనుమతించడమే కాకుండా సమర్థించడం వెనుక ఆనాటి ఆర్థిక, సామాజిక పరిణామాల విశ్లేషణ కనబడుతుంది. ఆనాటి అరబ్ తెగలలో స్త్రీలస్థాయిని పెంచడానికి ఇస్లాం ప్రయత్నించిన వైనం ఇందులో గుర్తించ వచ్చు. పాశ్చాత్యుల దృష్టితో ఖురాన్ను విశ్లేషించడంగాని, ఒక అంచనాకు రావడం గాని కష్టమే. ఖురాన్ను బాగా అర్థం చేసుకోవాలంటే శ్రద్ధగా, పూర్తిగా చదవాలి.

ఖురాన్ భావామృతం
 భావానువాదం: **అబుల్ ఇర్షాన్**
 ప్రతులకు
 ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ సెంటర్
 ఛత్తాబజార్, హైదరాబాద్-2
 వెల: రూ. 275/-లు

ఖురాన్ అందరికీ అందుబాటులోలేని కాలంలో కొంతమంది స్వార్థపరులు ఖురాన్ బోధనలను వక్రీకరించిన సంఘటనలు చరిత్రలో ఎన్నో కనబడతాయి. ప్రపంచంలోని మారుమూల ప్రాంతాలకు కూడా బైబిల్ అనువాదాలు చొరబడి నంత సులభంగా, వేగంగా ఖురాన్ చేరకపోవడం వల్ల చాలానష్టమే జరిగింది. ప్రాంతీయ భాషలలో ఖురాన్ అనువాదాలు వెలువడకపోవడం వెనుక కొంతమంది స్వార్థపరుల ఆంక్షలు, అనవసర భయాలుకూడా ఒక కారణమనే చెప్పాలి. ఈ ప్రయత్నాల్లో భాగంగా వచ్చిన ప్రాంతీయ అనువాదాల్లో ముఖ్యంగా తెలుగులో గతంలో వచ్చిన అనువాదాలు కూడా సమగ్రంగా లేకపోవడం, గ్రాంథికంలో ఉండడంవల్ల ఎవరూ అంతగా పట్టించుకోలేదు.

ఇన్నాళ్ళకి తెలుగులో సులభ సుందరశైలిలో, అందరికీ అర్థమయ్యే విధంగా అనువదించడంలో అత్యంత స్రతిభ కనబరచిన అబుల్ ఇర్షాన్ అభినందనీయుడు. ఖురాన్ అనువాదంలో ఎదురయ్యే ఇబ్బందులను, క్లిష్టతలను వివరించిన “ముందు మాట”ల ద్వారా అనువాదకర్త నిజాయితీని, నిబద్ధతను గుర్తించగలం. ఈ పుస్తకాన్ని అరబిక్ లిపిలో, దాని అనువాదంతో పాటు ఇచ్చిన పాదపీఠికలు విషయాన్ని సులభంగా వివరిస్తాయి. ఈ కృషి విజ్ఞానదాయకమైనది.

-కె.పి. అశోక్ కుమార్ ('వార్' దినపత్రిక-22.5.2005)

(The Meaning Of Holy Quran in Telugu)

ఖుర్ఆన్ భావామృతం

భావానువాదం : అబుల్ ఇర్ఫాన్

ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ సెంటర్, సందేశ్ భవన్, ఛత్తాబజార్, హైదరాబాద్-2 ☎ 040-66710795, 919441515414

మూల్యం.....రూ.275/-

Name of the Title:	Qur'an Bhavamrutham (Telugu) (Meaning of the Holy Qur'an)
Translation of the Text meaning with foot notes :	ABUL IRFAN
Checking of Text Translation with Original Text:	(1) Moulana Mohammed Omeri M.A., M.Phil (See P. 909), Hyd. (2) S.M. Quadri, HeadMaster (3) Hafiz, Moulvi S.M.Rasool Jamiatul Qur'an, Hyderabad
Checking of Arabic Text with Original Script:	Qaari Muhammed Aarifuddin Quraishi, Hyderabad
Editing and Proof reading: (Telugu)	(1) Abdul Wahed (Sub-Editor, Geeturai Weekly)
Opinion On Over all Translation:	(1) S.M. Mallick, Editor Geeturai Weekly, Hyderabad (2) Moulana Qalid Saifullah Rahmani, Hyderabad
All rights reserved with: First Edition to Sixth Edition	Islamic Resource Centre January, 2004 to August, 2008
Published by:	Islamic Resource Centre Lakkad Kot, Chatta Bazar Hyderabad-2, Ph: 9441515414
Type set by:	Alifain, IRC Graphics, Hyd-2
Price:	Rs. 275/-

సత్యాన్వేషకులకు ఓ సదవకాశం

ఇస్లాం ఒక సమగ్రమైన జీవన వ్యవస్థ. ఇది సృష్టికర్త తన ప్రవక్తల ద్వారా మనకు పంపిన సంపూర్ణ సంవిధానం. కాని ఈనాడు ఇస్లాం అనుచరులయిన ముస్లింలు దీన్ని పూర్తిగా ఆచరించకపోవడం వల్ల, మరోవైపు జాత్యహంకారులైన మతదురభిమానులు వ్యాపింపజేసిన అపోహల వల్ల సత్యాన్వేషకులకు ఇస్లాంను సరిగా, పూర్తిగా అర్థం చేసుకోవడం కష్టమయిపోయింది. అనువాదాల భాషాశైలి కూడా అన్వేషకులకు ఆసక్తి కల్గించలేకపోతోంది. ఇప్పుడు తెలుగువారి కోసం తేట తెలుగులో ఇస్లాంను గురించి సరయిన, సమగ్ర సమాచారం అందజేయడానికి “ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ సెంటర్” నడుం కట్టింది. పాఠకులే న్యాయనిర్ణేతలు. మీ అభిప్రాయాలు ఫోన్ నెం. +91-9441515414 ద్వారా తెలియజేయగలరు.

గీటురాయి వారపత్రిక సంపాదకుని అభిప్రాయం

(Opinion of S.M. Mallick, Editor Geeturai weekly)

మహాగ్రంథం పవిత్ర ఖుర్ఆన్‌ని చదవడం, అర్థం చేసుకోవడం, దాని ఆదేశాలకు అనుగుణంగా ఆచరించడం, మానవజీవిత పరమార్థం కాగలిగితే ఈ ప్రపంచంలో అంత కన్నా గొప్ప సౌభాగ్యం మరొకటి కాజాలదు. దీనికి తోడుగా తోటి మానవ సోదరులు దాన్ని అర్థం చేసుకోగలిగేలా వారిభాషల్లోకి దాన్ని అనువాదం చెయ్యడం ఎనలేని మహా భాగ్యం అనడంలో ఎటువంటి సందేహం లేదు. మిత్రులు అబుల్ ఇర్షాన్ అటువంటి మహత్తరమయిన పుణ్యకార్యానికి నడుంకట్టారు, అభినందనీయులు.

ఇప్పటికే ఖుర్ఆన్ ఉద్గ్రంథానికి రెండుమూడు తెలుగుఅనువాదాలు మార్కెట్‌లో ఉన్నాయి. అయితే కేవలం పుణ్యఫలాపేక్షతో మాత్రమే కాక సులభగ్రాహ్యమయిన, అందరికీ సుబోధకమయిన సరళమయిన తెలుగుభాషలో ఖుర్ఆన్‌ని ప్రజాసామాన్యానికి అందజేసే అభిలాషతో మిత్రులు అబుల్ ఇర్షాన్ సరికొత్త అనువాదం తనదయిన శైలిలో చేసి తెలుగుప్రజలకు అందజేయాలని తలపెట్టడం శ్లాఘనీయం.

అబుల్ ఇర్షాన్ గారు తెలుగు ముస్లిములకు చిరపరిచిత రచయిత. ఎంతో కాలం గీటురాయి వారపత్రిక, మాసపత్రికలతో ముడిపడి ఉన్న అనుభవం ఆయనది. మరో అనువాదం దేన్నీ అనుసరించకుండా ఆయన స్వయంగా చేసిన ఖుర్ఆన్ అనువాదాన్ని పరిశీలించి అందులోని బాగోగుల్ని ఎత్తిచూపగల జ్ఞానం నాకు లేకపోయినప్పటికీ మిత్రులు అబుల్ ఇర్షాన్‌తో నాకున్న సాన్నిహిత్యం దృష్ట్యా ఆయన కృషి ఏడుకోట్ల ఆంధ్రుల మన్నన పొందగలదన్న నమ్మకం నాకుంది.

దైవం నా మిత్రుని సేవలను దయతో స్వీకరించి తగిన ప్రతిఫలాన్ని ప్రసాదించాలని వినమ్ర హృదయంతో వేడుకుంటున్నాను.

(సం)- మలిక్

(ఎస్. ఎమ్. మలిక్)

తేది: 24-12-03

Opinions of Famous Scholars:

(1) Moulana Muhammad Al-Omeri Abu Abdullah, President, Darul Imam Ibne Hajr, Hyderabad (A.P.)See page 711

(2) Moulana Qalid Saifullah Rahmani, Chairman, Al-Mahadul Ali Al-Islami, Hyderabad (A.P.)See page 712

విషయసూచిక

నెం.	విషయం	పేజి	
1.	ముందుమాట	10	
2.	ఉపోద్ఘాతం	13	
3.	అధ్యాయం (సూరా)	సూక్తులు	
1.	ఫాతిహా (ప్రారంభం)	7	21
2.	బఖరా (గోవు)	286	23
3.	ఆలి ఇమ్రాన్ (ఇమ్రాన్ కుటుంబం)	200	72
4.	నిసా (స్త్రీలు)	176	99
5.	మాయిదా (వడ్డించిన విస్తరి)	120	129
6.	అన్ఆమ్ (పశువులు)	165	150
7.	ఆరాఫ్ (శిఖరాలు)	206	170
8.	అన్నాల్ (సమర సొత్తు)	75	195
9.	తౌబా (పశ్చాత్తాపం)	129	205
10.	యూనుస్ (యూనుస్)	109	226
11.	హూద్ (హూద్)	123	238
12.	యూసుఫ్ (యూసుఫ్)	111	250
13.	రాద్ (మేఘగర్జన)	43	262
14.	ఇబ్రాహీం (ఇబ్రాహీం)	52	269
15.	హిజ్జ్ (హిజ్జ్ వాసులు)	99	275
16.	నహల్ (తేనెటీగ)	128	281
17.	బనీఇస్రాయిల్ (ఇస్రాయిల్ సంతతి)	111	293
18.	కహఫ్ (మహాబలం)	110	305
19.	మర్యం (మర్యం)	98	316
20.	తాహా (తాహా)	135	323
21.	అంబియా (దైవప్రవక్తలు)	112	332
22.	హజ్ (హజ్ యాత్ర)	78	341
23.	మొమినీన్ (విశ్వాసులు)	118	350
24.	నూర్ (జ్యోతి)	64	360
25.	ఫుర్కాన్ (గీటురాయి)	77	372
26.	షుఅరా (కవులు)	227	379
27.	నమల్ (చీమలు)	93	389

28. ఖసస్ (గాధలు)	88	398
29. అన్కబూత్ (సాలెపురుగు)	69	407
30. రూమ్ (రోమ్ వాసులు)	60	414
31. లుఖ్యాన్ (లుఖ్యాన్)	34	420
32. సజ్దా (సాష్టాంగ ప్రణామం)	30	423
33. అహ్జాబ్ (సైనిక దళాలు)	73	426
34. సబా (సబా జాతి)	54	440
35. ఫాతిర్ (సృష్టికర్త)	45	446
36. యాసీన్ (యాసీన్)	83	451
37. సాఫ్ఫాత్ (పంక్తులు తీరినవారు)	182	456
38. సాద్ (సాద్)	88	462
39. జుమర్ (బృందాలు)	75	468
40. మోమిన్ (విశ్వాసి)	85	476
41. హామీమ్ (హామీమ్)	54	484
42. షూరా (సలహా సంప్రదింపులు)	53	491
43. జుఖుఫ్ (బంగారు నగలు)	89	497
44. దుఖాన్ (పొగ)	59	503
45. జాసియా (కూలబడినవాడు)	37	506
46. అహ్ఖాఫ్ (ఇసుకకొండల నేల)	35	509
47. ముహమ్మద్ (ముహమ్మద్-సల్లం)	38	514
48. ఫతహ్ (విజయం)	29	518
49. హుజురాత్ (నివాస గృహాలు)	18	524
50. ఖాఫ్ (ఖాఫ్)	45	529
51. జారియా (గాలిదుమారం)	60	533
52. తూర్ (తూర్ పర్వతం)	49	537
53. నజ్మీ (నక్షత్రం)	62	539
54. ఖమర్ (చంద్రుడు)	55	543
55. రహ్మాన్ (కరుణామయుడు)	78	547
56. వాఖియా (సంఘటన)	96	551
57. హదీద్ (ఇసుము)	29	555
58. ముజాదలా (వాదిస్తున్న స్త్రీ)	22	561
59. హష్ (దండయాత్ర)	24	565

60. ముమ్తహినా (పరీక్షిత మహిళ)	13	572
61. సఫ్ (సైనిక పంక్తి)	14	575
62. జుముఆ (సప్తాహ సమావేశం)	11	581
63. మునాఫిఖూన్ (కపటవిశ్వాసులు)	11	583
64. తగాబున్ (జయాపజయాలు)	18	586
65. తలాఖ్ (విడాకులు)	12	588
66. తహ్రీం (నిషేధం)	12	591
67. ముల్క్ (విశ్వసార్వభౌమత్వం)	30	593
68. ఖలం (కలం)	52	596
69. హాఖ్కా (పరమయదార్థం)	52	598
70. మఆరిజ్ (ఆరోహణాసాపానాలు)	44	600
71. నూహ్ (నూహ్ ప్రవక్త)	28	601
72. జిన్ (భూతము)	28	603
73. ముజమ్మిత్ (దుప్పట్లో నిద్రించేవాడు)	20	605
74. ముదస్సిర్ (దుప్పట్లో పడుకున్నవాడు)	56	606
75. ఖియామా (ప్రళయం)	40	608
76. దహర్ (సమయం)	31	610
77. ముర్సలాత్ (రుతు)పవనాలు)	50	612
78. నబా (సంచలనాత్మక వార్త)	40	613
79. నాజిఆత్ (దూరిలాగేవారు)	46	614
80. అబస (భృకుటి ముడిచాడు)	42	617
81. తక్వీర్ (చాపచుట్టలా)	29	618
82. ఇన్ఫితార్ (బీటలు)	19	620
83. ముతప్పిఫీన్ (హస్తలాఘవం)	36	620
84. ఇన్లిఖాఖ్ (ఖండన)	25	622
85. బురూజ్ (ఆకాశబురుజులు)	22	624
86. తారిఖ్ (ప్రభాత నక్షత్రం)	17	626
87. ఆలా (మహోన్నతుడు)	19	626
88. గాషియా (ముంచుకొస్తున్న ముప్పు)	26	627
89. ఫజ్ (ప్రాతఃకాలం)	30	628
90. బలద్ (పట్టణం)	20	631
91. షమ్స్ (సూర్యుడు)	15	632

92. లైల్ (రాత్రి)	21	633
93. జుహా (పగటి వెల్తురు)	11	634
94. అలమ్నష్షహ్ (మనశ్శాంతి)	8	634
95. తీన్ (అంజూరం)	8	635
96. అలఖ్ (గడ్డకట్టిన రక్తం)	19	636
97. ఖద్ (ఘనత)	5	637
98. బయ్యిన (విస్పష్ట ప్రమాణం)	8	638
99. జిల్జాల్ (భూకంపం)	8	639
100. ఆదియాత్ (తురంగం)	11	640
101. ఖారిఆ (మహాపద్రవం)	11	640
102. తకాసుర్ (ప్రాపంచిక వ్యామోహం)	8	641
103. అస్ (కాలచక్రం)	3	642
104. హుమజా (నిందించేవాడు)	8	643
105. ఫీల్ (ఎనుగు)	5	643
106. ఖురైష్ (ఖురైష్ తెగవాళ్ళు)	4	645
107. మాఊన్ (సాధారణ వినియోగవస్తువులు)	7	646
108. కౌసర్ (శుభాల సరోవరం)	3	647
109. కాఫిరూన్ (అవిశ్వాసులు)	6	648
110. సన్ (సహాయం)	3	648
111. లహబ్ (అగ్నిజ్వాల)	5	649
112. ఇఖ్లాస్ (ఏకేశ్వరత్వం)	4	649
113. ఫలఖ్ (అరుణోదయం)	5	650
114. నాస్ (మానవాళి)	6	652
4. (1) సంక్షిప్త సమాచారం-1	--	655
(2) సంక్షిప్త సమాచారం-2	--	658
(3) హదీసు దర్పణంలో ఖుర్ఆన్	--	654
5. (1) విషయ దర్శిని-1	--	690
(2) విషయ దర్శిని-2	--	704
6. (1) ఫుట్ నోట్ ఇండెక్స్	--	707
(2) 'ఖుర్ఆన్ భావామృతం'పై "వార్త" సమీక్ష	--	002
(3) 'ముహమ్మద్ ఆదర్శజీవితం'పై 'వార్త' సమీక్ష	--	715
(4) Bio-data of the Author	--	713

ముందు మాట

కొన్నేళ్ళ క్రితం వరకూ మదిలో సైతం మెదలని ఓ విషయానికి నేడు ఆలోచన కల్పించి, సంకల్ప బలమిచ్చి అక్షరరూపం ఇచ్చిన సర్వేశ్వరునికి సహస్ర కోటి కృతజ్ఞతలు సమర్పించుకుంటూ, ఈ సరికొత్త అక్షరరూపం గురించి పాఠకుల ముందు రెండు మూడు మాటలు ఉంచుతున్నాను.

మానవాళి మార్గదర్శనం కోసం అవతరించిన అంతిమ దైవగ్రంథం- దివ్య ఖుర్ఆన్ ప్రజలకు పరిచయం చేసేందుకు అనేకమంది అనేక విధాల పాటుపడ్డారు. దాన్ని వివిధ భాషలలో వివిధ కోణాల ద్వారా సుబోధకం చేయడానికి కృషి జరిగింది. అయితే అనువాద విషయానికొస్తే ఒక భాష నుండి మరొక భాషలోకి అనువాదం చేయడమంటే కఠోరతపస్సుతో కూడిన వ్యవహారం. మూలభాషలోని పదజాలాన్ని, జాతీయాలను రెండవ భాషలోకి మార్చడం అనుకున్నంత తేలికైన పనికాదు. మూలభాష లోని భావజాలాన్ని, దాని స్పిరిట్ని పూర్తిగా తీసుకురావాలంటే ఒక్కసారి కొన్ని పదాల ను త్యాగం చేయవలసి ఉంటుంది. మరికొన్ని పదాలతో విషయాన్ని విశదీకరించ వలసివస్తుంది. అందులో మతగ్రంథాలను, ప్రత్యేకించి దివ్యఖుర్ఆన్ని కర్మణీ ప్రయోగాలు, కాంప్లెక్స్ వాక్యాల సంప్రదాయాలేని మన తెలుగుభాషలోకి అనువదించ డమంటే కత్తి మీద సాము చేయడమే.

మతగ్రంథాలను అనువదించడమంటే సహజంగా ఎవరికైనా భయమే. ఖుర్ఆన్ ని తొలుత ఉర్దూలో అనువదించినవారు భావస్పృష్టికరణకు తగిన స్వేచ్ఛ తీసుకోవడానికి ఎంతో భయపడ్డారు. ఇలాంటి పవిత్ర కార్యంలో దేవునికి భయపడవలసిందే. కాని అలా అనువదించబడిన భాష ద్వారా ప్రజలు ఖుర్ఆన్ స్పిరిట్ని, దాని లక్ష్యాన్ని అర్థంచేసు కోవడానికి చాలా ప్రయాస పడవలసి వస్తుంది. ఇలాంటి అనువాదం సాధారణంగా జనసామాన్యాన్ని అంతగా ఆకట్టుకోజాలదు. తత్ఫలితంగా దైవవాణి ధార్మికుల్లో, ఉన్నత విద్యావంతుల్లో మాత్రమే పరిమితమై ఉంటుంది. అలా ఉండి పోయింది కూడా.

అయితే కాలానుగుణంగా అనువాద ప్రక్రియలు కూడా ప్రగతి సాధించాయి. ఉర్దూలో సామాన్య ప్రజలకు సైతం అర్థమయ్యే రీతిలో అనువాదాలు ప్రచురించ బడ్డాయి. ఇక తెలుగు అనువాదాల విషయానికొస్తే ఇవింకా శైశవ దశలోనే ఉన్నాయని చెప్పవచ్చు. అంతిమదైవవాణిని మొట్టమొదట తెలుగులో అనువదించిన మహాభాగ్యం ఒక హైందవ సోదరునికి లభించింది. డాక్టర్ చిలుకూరి నారాయణరావు గారు "కురాను పరీఫ్" పేరుతో ఈ మహాకార్యాన్ని 1925లో సాధించారు. ఆ తరువాత అయిదేండ్లకు ముహమ్మద్ ఖాసిమ్ఖాన్ గారు చిలుకూరివారి అనువాదం దోషభూయిష్టంగా వుందని, సంప్రదాయశూన్యంగా వుందని 14-7-1930 నాటి ఆంధ్ర (దిన)పత్రికలో ఒక విమర్శన వ్యాసం రాసి, దానిపై మాడపాటి హనుమంతరావు గారిచ్చిన ప్రోత్సాహంతో 1941లో "ఖుర్ఆన్ పరీఫ్" పేరిట మరొక అనువాదం చేశారు. అయితే ఆయన తొమ్మిది అధ్యాయాలు (తౌబాసూరా వరకు) మాత్రమే అనువదించారు. గ్రాంథిక భాషలో వున్న ఈ రెండు అనువాదాలు ప్రస్తుతం మార్కెట్లో లభించడం లేదు.

ఆ తర్వాత మౌల్వీ అబ్దుల్ గఫూర్ గారు 1948లో "ఖుర్ఆన్ మజిద్" పేర సంక్షిప్త వ్యాఖ్యానంతో కూడిన ఒక అనువాదం రెండుసంపుటలలో వెలువరించారు. ఇది కూడా

గ్రాంథికభాషలోనే వుంది. కాకపోతే పైరెండు అనువాదాలతో పోల్చితే ఈ అనువాదం కాస్త మెరుగైనదిగా, సమగ్రమైనదిగా ఉందని చెప్పవచ్చు. ఆ తరువాత తెలుగు ఇస్లామిక్ పబ్లికేషన్స్, హైదరాబాద్ తరపున షేఖ్ హమీదుల్లా షరీఫ్ గారు ఈ గ్రంథాన్ని వ్యావహారిక భాషలో అనువదించడానికి పూనుకున్నారు. ఈ అనువాదం 1995లో పూర్తయి మార్కెట్ లోకి వచ్చింది. ఇది మౌలానా అబుల్ ఆలా మౌదూదిగారి ఉర్దూ అనువాదం ఆధారంగా అనువదించబడిన మొట్టమొదటి వ్యావహారిక భాషా గ్రంథం.

ఈ విధంగా మన తెలుగు భాషలో కూడా దివ్య ఖుర్ఆన్ ని విభిన్న కోణాల నుండి సుబోధకం చేయడానికి కృషి జరిగింది. అయితే ఉర్దూభాషలో జరిగిన కృషితో పోల్చితే తెలుగు భాషలో జరిగిన కృషి నామమాత్రమే. అదీగాక అరబ్ భాషలో వున్న ఈ విశిష్ట గ్రంథరాజానికి ఇతర భాషలలో ఎంత సేవ చేసినా తక్కువే. ఎన్ని కోణాల నుండి అనువదించినా మరికొన్ని కోణాలు మిగిలిపోతూనే వుంటాయి. నేను గీటురాయి పత్రికలో సేవచేసిన 20 యేండ్ల కాలంలో ఈ వాస్తవాన్నే గమనించాను. దీన్ని గురించి నా మిత్రులతో కూడా తరచుగా చర్చిస్తూ ఉండేవాణ్ణి. కాని ప్రత్యామ్నాయ మార్గం కానరాక మౌనంగా వుండిపోవలసి వచ్చింది.

అయితే కొన్నాళ్ళకు ఆ మిత్రులే జనసామాన్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని మరో అనువాదానికి శ్రీకారం చుట్టమని నన్ను ప్రేరేపించారు. నేనీ మాట విని పునరాలోచనలో పడిపోయాను. ఏవిధంగా చూసినా అర్హతలేని ఈ అల్పుడు అంతటి సాహసం చేయ గలడా అని నన్ను నేను ఎన్నోసార్లు ప్రశ్నించుకున్నాను. మరొకవైపు దైవప్రవక్త (స) ప్రవచనాలు కూడా నన్ను నా భాధ్యతను గుర్తుచేస్తూ కలవర పరచసాగాయి. ఇలా కొంతకాలం నాలో నేను సతమతమై, చివరికి దేవుని మీద భారంవేసి పని మొదలు పెట్టాను. ఆ ప్రభువు దయవల్లే మూడేండ్లలో ఈ పవిత్ర కార్యం ముగిసింది.

నేను సామాన్య ప్రజానీకాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని భావజాలం దెబ్బతినకుండా వీలైనంతవరకు తేటతెలుగులో స్వేచ్ఛానువాదం చేశాను. స్వేచ్ఛానువాదమని చెబుతున్నప్పటికీ ఇందులోనూ పాఠకులకు అక్కడక్కడ కొన్ని అపరిచితమైన పదాలు, వాక్యాలు కనిపిస్తాయి. స్వేచ్ఛానువాదంలో నేను ఇంతకంటే ఎక్కువ సాహసించలేకపోయాను. ఈ అనువాదంలో నేను భావానికే అత్యధిక ప్రాధాన్యం ఇచ్చాను. అందువల్ల దీన్ని భావానువాదమని చెప్పడమే ఎక్కువ సమంజసంగా వుంటుంది. ఈ కారణంగానే నేను మీ చేతులలో వున్న ఈ దివ్యగ్రంథానికి “ఖుర్ఆన్ భావామృతం” అని పేరుపెట్టాను.

ఈ అనువాదానికి పాఠకులే న్యాయనిర్ణేతలు. భావపరంగాను, భాషాపరంగానూ ఏవైనా పొరపాట్లు జరిగివుంటే మలిముద్రణలో సవరించడానికి వీలుగా ఈ అల్పుడి దృష్టికి తీసుకు రావలసిందిగా పాఠక మహాశయులకు సవినయంగా మనవి చేసుకుంటున్నాను. ఈపనిలో నాకు వివిధరూపాల్లో సహాయసహకారాలు అందజేసిన స్నేహితులకు, శ్రేయోభిలాషులకు నిండుమనస్సుతో కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుంటున్నాను.

అబుల్ ఇబ్సాన్
(అనువాదకుడు)
హైదరాబాద్, 22-8-2003

గ్రంథ రచనకు తోడ్పడిన ఇతర పుస్తకాలు

- I (1) ఖుర్ఆన్ మజీద్ (ఉర్దూ)మౌలానా ఫతేహ్ ముహమ్మద్ జాలంధరీ
- (2) ఖుర్ఆన్ మజీద్ (ఉర్దూ)మౌలానా అప్రఫ్ అలీ థానవి
- (3) తఫ్హీముల్ ఖుర్ఆన్ (ఉర్దూ)మౌలానా అబుల్ ఆలా మౌదూది
- (4) ఖుర్ఆన్ షరీఫ్ (ఉర్దూ)మౌలానా షాహ్ అబ్దుల్ ఖాదర్
- (5) ఖుర్ఆన్ మజీద్ (ఉర్దూ)మౌలానా షాహ్ రఫీయుద్దీన్
- (6) దావతుల్ ఖుర్ఆన్ (ఉర్దూ)మౌలానా షమ్సు పీర్జాదా
- (7) అసాన్ తర్జుమాయెఖుర్ఆన్ (ఉర్దూ)....మౌలానా ముహమ్మద్ ఫారూఖ్ ఖాన్
- (8) తదబ్బురుల్ ఖుర్ఆన్ (ఉర్దూ)మౌలానా అమీన్ అహ్మద్ ఇస్లాహి
- (9) ఖుర్ఆన్ కరీం (సౌదీ ప్రచురణ)...(అనువాదం):మౌలానా ముహమ్మద్ జూనాగధి
(వ్యాఖ్యానం): మౌలానా సలాహుద్దీన్ యూసుఫి
- (10) ఖుర్ఆన్ కరీం (సౌదీ ప్రచురణ)...(అనువాదం):మౌలానా మహ్మూదుల్ హసన్
(వ్యాఖ్యానం): మౌలానా షబీర్ అహ్మద్ ఉస్మాని
- (11) అహ్కముల్ ఖుర్ఆన్ (ఉర్దూ).....(కూర్పు): జాహిద్ మలిక్
(అనువాదం): ఫతేహ్ ముహమ్మద్ జాలంధరీ
- (12) ఉలూముల్ ఖుర్ఆన్ (ఉర్దూ)....మౌలానా జస్టిస్ ముహమ్మద్ తఫీ ఉస్మానీ
- (13) ఖుర్ఆన్ మజీద్ కా తారుఫ్ (ఉర్దూ)....మౌలానా సద్రుద్దీన్ ఇస్లాహి
- II (14) ది మీనింగ్ ఆఫ్ ది ఖుర్ఆన్ (ఇంగ్లీషు)....ముహమ్మద్ మార్కూడూక్ పిక్థాల్
- (15) ది హా'లీ ఖుర్ఆన్ (ఇంగ్లీషు)మౌలానా అబ్దుల్లా యూసుఫ్ అలీ
- (16) ది మీనింగ్ ఆఫ్ ది ఖుర్ఆన్ (ఇంగ్లీషు)....యం.ఎ.కె. పఠాన్
- III (17) ఖుర్ఆన్ షరీఫ్ (తెలుగు)ముహమ్మద్ ఖాసిం ఖాన్
- (18) ఖుర్ఆన్ మజీద్ (తెలుగు)మౌల్వీ ముహమ్మద్ అబ్దుల్ గఫూర్
- (19) దివ్య ఖుర్ఆన్ (తెలుగు)షేఖ్ హమీదుల్లా షరీఫ్

I.R.C. సిలబస్

తేనెలోలికే 'తేట తెలుగు'లో ఇస్లాం సంపూర్ణ స్వరూపం చూడదలచినవారికి ఇస్లామీయ సాహిత్యాన్ని సమగ్రమైన సిలబస్ గా అందజేస్తున్న ఏకైక సంస్థ "ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ సెంటర్" (లక్కడ్ కోట్, ఫత్తాబజార్, హైదరాబాద్-2) మాత్రమే. ఈ సిలబస్ ప్రకారం ప్రచురించవలసిన 12 పుస్తకాలలో 10 పుస్తకాలు ప్రచురితమై మార్కెట్ లోకి వచ్చాయి. మిగిలిన 2 పుస్తకాలు (ప్రవక్త అనుచరుల జీవిత గాథలు, ఇస్లాం చరిత్ర) కూడా దైవచిత్తమైతే త్వరలోనే వెలువడతాయి. ఆసక్తి కలవారు ఫోన్ ద్వారా సంప్రదించి వివరాలు తెలుసుకోవచ్చు. ఫోన్: 66710795, +91-9441515414.

ఉపోద్ఘాతం

“నేను” అంటే ఎవరు? నా శరీరమా? నా శరీరంలోని ఆత్మా? నా వ్యక్తిత్వమా? నా శక్తిసామర్థ్యాలా? నా అభిరుచులా? నా శరీరమయితే ఆ శరీరాన్ని నేను ఇతర శక్తుల నుండి ఎందుకు కాపాడుకోలేకపోతున్నాను? నా ఆత్మ అయితే ఆ ఆత్మను దేహం నుండి బయటికి పోకుండా ఎందుకు నిరోధించలేకపోతున్నాను? నా వ్యక్తిత్వమైతే ఆ వ్యక్తిత్వానికి విఘాతం కలగకుండా ఎందుకు రక్షించుకోలేకపోతున్నాను? నా శక్తిసామర్థ్యాలైతే అవి నిర్వీర్యంకాకుండా వాటికి రక్షణ ఎందుకు కల్పించలేకపోతున్నాను? నా అభిరుచులైతే వాటిని నేనెందుకు పూర్తిగా నెరవేర్చుకోలేకపోతున్నాను? అనంతకోటి జీవరాసులు, గ్రహాలు, నక్షత్రాలతో నిండిన ఈ సువిశాల విశ్వంలో నా స్థానం ఏమిటి? నేనెక్కడుంచి వచ్చాను? తిరిగి ఎక్కడికి వెళ్ళాలి? అక్కడ నా పరిస్థితి ఏమిటి? నన్ను కంట్రోల్ చేసే రిమోట్ కంట్రోల్ ఏదైనా వుందా ఈ ప్రపంచంలో?

ఇలా ప్రశ్నించుకుంటూపోతే ఈ ప్రశ్నలకు అత్యల్ప ఆశాకిరణంగా మినుకు మినుకుమంటూ ఓ అస్పష్టమైన సమాధానం లభిస్తుంది మనకు. అదే “దేవుడు.” ఈ నిఖిలజగతిని, అందులోని సమస్తవస్తువుల్ని దేవుడే సృష్టించాడా? యావత్తు సృష్టిరాసుల్ని ఆయనే కంట్రోల్ చేస్తున్నాడా? మన కష్టసుఖాలకు ఆయనే మూలకారకుడా? మన జీవన్మరణాలు ఆయన అధీనంలోనే వున్నాయా? అప్పుడప్పుడు సంభవిస్తున్న కరువు కాటకాలు, పెనుతుఫానులు, భూకంపాల వెనుక ఆయన అదృశ్య హస్తమే వుందా? ఆయన మన మొరలను ఆలకించగలడా? వాటికి ప్రతిస్పందించగలడా?

మహర్షులే మనకు మార్గదర్శులు

ఈ ప్రశ్నలన్నిటికీ మన బుద్ధి, అంతరాత్మలు సహజంగానే ఔనని సమాధానమిస్తాయి. అంతేకాదు, ఆ విశ్వకర్తకు, మనకు మధ్య ఏదో అవినాభాన సంబంధం కూడా ఉండి వుంటుందని మన అంతరంగం ఘోషిస్తుంది. అయితే ఆ సంబంధం ఏమిటి? దాన్ని మనకు తెలిపే వారెవరు? నీతిమంతులు, సదాచార సంపన్నులైన మహర్షులు మాత్రమే ఈ సంబంధం గురించి మానవాళికి తెలియజేయగలరని మతచరిత్ర తెలియజేస్తోంది. ఆ మహర్షుల్ని గుర్తించి, వారి బోధామృతం ఆస్వాదించగలిగేవారే ధన్యులు!

ఆయా మహర్షులు విశ్వప్రభువు పంపిన అమృతకలశాన్ని అశాంతితో అలమటిస్తున్న మానవుల హృదయాలపై చిలికించి వారికి సేదతీర్చారు. అలాంటి మహర్షుల్లోని అంతిమమహర్షియే మహనీయ ముహమ్మద్ (ఆయనపై శాంతిశుభాలు వర్షించుగాక). ఆ అమృతకలశాల్లోని అంతిమ అమృతభాండమే ఖుర్ఆన్. ముహమ్మద్ మహనీయుని (స)పై అవతరించిన ఈ దైవవాణి అజ్ఞానాంధకారంలో తచ్చాడుతుండిన అసంఖ్యాకమైన మానవులకు జ్ఞానకాంతి ప్రసాదించి వారి జీవితాలను సములంగా సంస్కరించింది; ఇది ప్రళయంవరకూ సంస్కరించగల ఏకైక కరదీపిక. కనుక అత్యంతాసక్తికరమైన ఈ గ్రంథం గురించి కొద్దోగొప్పో తెలుసుకోవలసిన ఆవశ్యకత నేడు ఎంతైనా వుంది.

గత గ్రంథాలు

ఈ గ్రంథం గురించి తెలుసుకునే ముందు దీనికి పూర్వం వచ్చిన దైవగ్రంథాల మాటేమిటి అనే ప్రశ్న కొందరిలో ఉదయిస్తుంది. దీనికి ఖుర్ఆన్ సమాధానమిస్తుంది. దాని ప్రకారం దాదాపు ప్రతియుగంలో, ప్రతిదేశంలో, ప్రతిజాతిలో మానవులకు రుజు

మార్గం చూపడానికి, జీవిత సత్యాలు బోధించడానికి నిస్వార్థపరులు, నిష్కల్మషులైన మహర్షులు ప్రభవించారు. వారిని దైవప్రవక్తలు, దైవసందేశహారులు అంటారు. వారిపై దివి నుండి దైవగ్రంథాలు అవతరించాయి. జబ్బూర్, తౌరాత్, ఇంజీల్ వగైరా ఈ కోవకు చెందినవే. (ఇవిప్పుడు బైబిల్ గా రూపాంతరం చెందివున్నాయి.) ఖుర్ఆన్ లో ప్రస్తావించబడని మతగ్రంథాలు కూడా ప్రారంభకాలంలో దైవప్రోక్తగ్రంథాలే అయివుండవచ్చు. కాదని నిర్ణయద్వంగా ఖండించడానికి అస్కారమేదీ కన్పించదు.

అయితే పూర్వం దైవగ్రంథం అవతరించిన కొంతకాలం వరకే వాటి బోధనలు సురక్షితంగా వుండేవి. ఆ తరువాత స్వార్థపరులు, దురభిమానులు వాటిని మార్పులకు, చేర్పులకు గురిచేసి అందులో దైవప్రోక్తమేదో, మానవకల్పితమేదో ఆర్థంకాకుండా చేసేవారు. తిరిగి దేవుడు మానవుల్ని వెలుగుబాటపై నడిపించడానికి మరో దివ్యగ్రంథాన్ని అవతరింపజేసేవాడు. ఇలా గతగ్రంథం మార్పులకు, చేర్పులకు గురయి ప్రజలు రుజు మార్గం తప్పిపోయినప్పుడల్లా దేవుడు మరోగ్రంథం పంపుతూ, అనాది నుండి నేటి వరకు లక్షా ఇరవైనాలుగు వేలమంది ప్రవక్తల ద్వారా ఎన్నో గ్రంథాలను అవతరింపజేసాడు. చివరిసారిగా ముహమ్మద్ ప్రవక్త (స) ద్వారా ఖుర్ఆన్ ని అవతరింపజేశాడు.

ఈ గ్రంథాలన్నిటి సారాంశం ఒక్కటే. సృష్టికర్త, స్వామి, సర్వేశ్వరుడు, ప్రభువు, పోషకుడు, పర్యవేక్షకుడు, ఆపద్బాంధవుడు, ఆపదల మొక్కులవాడు, ఆదిమధ్యాంత రహితుడయిన దేవుడు మాత్రమే ఆరాధనకు అర్హుడు. ఆయన తప్ప మరోఆరాధ్యుడు లేడు; సమస్త జీవనరంగాల్లో ఆయన అజ్ఞల్నే శిరసావహించాలి; ఆయన దైవత్వంలో, గుణగణాల్లో, శక్తిసామర్థ్యాలలో ఇతరుల్ని భాగస్వాములుగా చేయకూడదు. ఈ ప్రపంచం ఓ ప్రయాణమజిలి, పరీక్షావేదిక, తాత్కాలికాశ్రయం. మరణానంతరం ప్రతి మనిషి తన కర్మలకు దైవ న్యాయస్థానంలో లెక్క చెప్పవలసి వుంటుంది. కర్మచిరణ తరువాత స్వర్గం లేదా నరకం రూపంలో అతనికి శాశ్వత ప్రతిఫలం లభిస్తుంది.

ఇవీ ఆ గ్రంథాల్లోని మౌలిక బోధనలు. ఈ బోధనలతో కూడిన ధర్మాన్నే “ఇస్లాం” అంటారు. అంటే తొట్టతొలి దైవప్రవక్త (ఆదిమానవుడు) అయిన హజ్రత్ ఆదం (అలైహి) నుండి చిట్టచివరి దైవప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ (సల్లం) వరకు దైవప్రవక్తలంతా ఇస్లాం ధర్మాన్నే మానవులకు బోధిస్తూ వచ్చారన్నమాట

కాని ఈ బోధనలు ఈనాడు ఖుర్ఆన్ లో తప్ప మరే మతగ్రంథాల్లో సంపూర్ణంగా కానరావు. ఈ గ్రంథాలలో ఏకదైవారాధనతో పాటు త్రిత్వం, బహుదైవారాధనలు కూడా చోటుచేసుకున్నాయి. పరమపవిత్రుడు, అసాధారణ శక్తిసంపన్నుడైన దేవునికి మానవ బలహీనతలు ఆపాదించబడ్డాయి, ఆరాధనాభావం దేవాలయాలకు, ధ్యానమందిరాలకు పరిమితం చేయబడింది. సమానత్వం, సాంఘికన్యాయాలకు తూట్లు పడ్డాయి. పునర్జీవం పునర్జన్మగా మారిపోయింది. మరణానంతరపు జవాబుదారీ భావన మటుమాయమై పోయింది. దైవప్రోక్త విషయాలు మానవ కల్పితాలతో కలుషితమై పోయాయి.

కారుచీకటిలో కాంతిరేఖ

ఈ కారణంగానే కరుణామయుడైన దేవుడు ఈ కలియుగంలో కట్టకడపటి మార్గ దర్శినిగా దివ్యఖుర్ఆన్ ని అవతరింపజేశాడు. దీన్ని మానవాళికి అందజేసిన మహర్షి ముహమ్మద్ (సల్లం) చిట్టచివరి దైవప్రవక్త. నలభై ఏళ్ళ ప్రాయంలో ఆయన్ని దేవుడు

తన ప్రవక్తగా నియమించాడు. దానికి పూర్వం అవినీతి, అశ్శీలం, మద్యసేవనం, వ్యభిచారం, అన్యాయం, దగా, మోసం, దోపిడి, దౌర్జన్యాలతో నిండిన ఆనాటి అరబ్బు సమాజంలో ఆ మహనీయుడు రాళ్ళకుప్పలో రత్నంలా, కారుచీకటిలో కాంతిరేఖలా ఎంతో పవిత్ర జీవితం గడిపారు. వ్యాపార లావాదేవీలతో పాటు సమస్త వ్యవహారాల్లో ఆయన అసామాన్య నీతీనిజాయితీలను ప్రదర్శించి అరబ్బు ప్రజలలో “అమీన్” (నిజాయితీపరుడు)గా, “సాదిఖ్” (సత్యసంఘుడు)గా ప్రసిద్ధి చెందారు.

అందువల్లనే ఆయన దేవుడు తనను ప్రవక్తగా నియమించి తన దగ్గరికి దివ్య సందేశం పంపుతున్నాడని ప్రకటించినప్పుడు ఆయన గతచరిత్ర ఎరిగినవారిలో మంచిని ప్రేమించేవారంతా సహజంగానే ఆయన మాటల్ని నమ్మారు. ఆయనకు సహచరులై పోయి తమ జీవితాలను సంస్కరించుకున్నారు. ఆ మహనీయుని అడుగుజాడలలో నడచుకుంటూ వారు యావత్తు అరేబియాను నైతిక నందనవనంగా తీర్చిదిద్దారు. ఆయనపై అపతరించిన ఖుర్ఆన్ అజ్ఞానాంధకారాన్ని పటాపంచలు చేసింది. చివరికి ఒక స్త్రీ ఆపాదమస్తకం విలువైన ఆభరణాలు ధరించి రెండు చేతులతో బంగారాన్ని ఎగరేస్తూ, ఒక్క దేవుని భయం తప్ప మరెవరి భయం లేకుండా ఒంటరిగా సనా నుండి హజ్రత్ మోతకు ప్రయాణం చేయగలిగిందంటే అది ఖుర్ఆన్ మహత్యమే.

దైవవాణియా, మానవవిరచితమా?

ఇంతకూ ఖుర్ఆన్ సాక్షాత్తు దైవవాణియా లేక దైవికప్రేరణ ద్వారా ఉనికిలోకి వచ్చిన మానవవిరచితమా? దైవవాణి అయితే అది నేడు మనదాకా సురక్షితంగా చేరిందా లేక ఏవైనా మార్పులకు, చేర్పులకు లోనయిందా? ఈ అనుమానాలు నివృత్తి అయి, ఖుర్ఆన్ సాక్షాత్తు దైవవాక్యే అని, అది తన అసలురూపంలో సురక్షితంగా మనకు చేరిందని ధృవపడినప్పుడే మనకు దాని మీద నమ్మకం కుదురుతుంది. న్యాయ బద్ధంగా ఆలోచించినా, చారిత్రకదృష్టితో వీక్షించినా ఖుర్ఆన్ విషయంలో లభించే టంటటి గట్టి ప్రామాణికత, చారిత్రక ఆధారాలు మరే మతగ్రంథం విషయంలో మనకు లభించవు. ఖుర్ఆన్ విషయంలోనే కాదు, ముహమ్మద్ ప్రవక్త (స) జీవిత విశేషాలను గురించి కూడా పటిష్ఠమైన ఆధారాలు వున్నాయి. ఆయన జీవితాన్ని ప్రత్యక్షంగా చూసి, ఆయన అమృత ప్రవచనాలను ఆస్వాదించిన అనుచరుల జీవితవిశేషాల్ని గురించి, ఆ అనుచరుల్ని ప్రత్యక్షంగా కలుసుకొని వారి ద్వారా ప్రవక్త జీవిత విశేషాలను సేకరించిన వ్యక్తుల జ్ఞాపకశక్తి, గుణగణాలను గురించి కూడా గట్టి ఆధారాలు ఉన్నాయి.

ఖుర్ఆన్ దైవవాణియా, మానవకల్పితమా అనే విషయంలో మచ్చుకు దైవ ప్రవక్త (స) జీవితకాలంలోని రెండు సంఘటనల్ని గురించి ముందుగా తెలుసుకుందాం.

ప్రతి యుగంలోనూ దైవప్రవక్తలు సత్యం తెచ్చినప్పుడల్లా వారిని అడ్డుకోవడానికి సత్యవిరోధులు కూడా తయారయ్యేవారు. అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం)ను కూడా నిరోధించడానికి ఆనాడు అరేబియాలో సత్యవిరోధులు తయారయ్యారు. యమన్ కు చెందిన గొప్పమేధావి, ప్రముఖ కవి, దౌసితెగ నాయకుడు తుఫైల్ దౌసీ హజ్రయాత్ర కోసం మక్కా పట్నం వస్తున్నాడని ఓసారి ఈ సత్యవిరోధులకు తెలిసిపోయింది. వెంటనే వారు పట్నం బయటే అతణ్ణి కలుసుకొని, ముహమ్మద్ మహనీయుని (స)కి, ఖుర్ఆన్ కు వ్యతిరేకంగా అతనికి బాగా నూరిపోశారు. ముహమ్మద్ చెప్పే మాయమాటలు వింటే మనిషి మార్గభ్రష్టుడవుతాడని బెదరగొట్టారు.

వారి దుర్బోధ విన్న దౌసీ నిజమే అనుకొని ముహమ్మద్ (సల్లం) వైపు కన్నెత్తి కూడా చూసేందుకు సాహసించలేదు. కాబాలో ముహమ్మద్ ప్రవక్త (స) ఖుర్ఆన్ పఠిస్తుంటే, దౌసీ కాబాప్రదక్షిణ చేస్తూ ఆ వాణి తన చెవులకు సోకకుండా ఉండేందుకు చెవుల్లో దూది పెట్టుకున్నాడు. అయితే ఎలాగో ఖుర్ఆన్ వాక్యమొకటి అతని చెవిలో పడింది. కాని అందులో మక్కానాయకులు చెప్పినట్లు చెడేమీ లేదు. అంచేత అతను రెండుక్షణాలు ఆగి ఆ వాణిని కాస్త జాగ్రత్తగా ఆలకించాడు. దాంతో అతని హృదయం మీది అపోహపారలు తొలగిపోయాయి. అతను పునరాలోచనలో పడిపోయాడు.

తాను మేధావి, కవి. తనకు మంచిచెడులు, సత్యాసత్యాలను విచక్షణచేసే జ్ఞానం, ఉన్నతంగా ఆలోచించే మేధ వున్నాయి. అలాంటప్పుడు ఆయన మాటలు ఎందుకు వినకూడదు? మంచి మాటలయితే సరే, మంచివి కాకపోతే త్రోసిపుచ్చవచ్చు. ఈ ఆలోచనతో తుఫైల్ దౌసీ దైవప్రవక్త (స) ఖుర్ఆన్ పారాయణం ముగించి వెళ్ళి పోయాక ఆయన వెనకాలే నడచి ఆయన ఇంటికి చేరుకున్నాడు. అక్కడ తనను తాను పరిచయం చేసుకొని తానొచ్చిన ఉద్దేశ్యం తెలిపాడు. దైవప్రవక్త (స) అతణ్ణి ఆదరించి ఖుర్ఆన్ లోని కొన్ని సూక్తులు విన్నించారు. అంతే, అతని మానసాకాశం ప్రకాశవంత మయింది. మనసారా సత్యధర్మం స్వీకరించి సంతోషంగా వెళ్ళిపోయాడు.

మరొక మేధావి (ఉతబా) బహుదైవారాధకుల ప్రతినిధిగా సత్యధర్మాన్ని నిరోధించడానికి దైవప్రవక్త (స) దగ్గరికెళ్ళి, అయన నోట ఖుర్ఆన్ వాణి విని, ఇది కవులచెప్పే కవితావాణి కాదని, మాంత్రికులు పలికే మంత్రపలుకులు కూడా కాదని; ఇది తానింతకు పూర్వం ఎన్నడూ ఎరగని అద్భుతవాణి అని గ్రహించాడు. ఈ విషయాన్నే అతను మక్కా నాయకులతో అన్నాడు.

అలాగే ఇస్లాం గురించి నిజానిజాలు తెలుసుకోవడానికి అబీసీనియా నుండి వచ్చిన ఓ క్రైస్తవ పండితవర్గం ప్రవక్త నోట ఈవాణి విన్నంతనే అశ్రుపూరిత నయనాలతో సత్యాన్ని స్వీకరించింది. నజ్రాన్ నుండి వచ్చిన మరొక క్రైస్తవవర్గం యదార్థం ముందుకు వచ్చినప్పటికీ కేవలం ప్రాపంచిక ప్రయోజనాలు వదలుకోలేక సత్యాన్ని స్వీకరించలేదు. అయితే తమ మతగ్రంథంలో అంతిమ దైవప్రవక్త గురించిన భవిష్యత్ ప్రకటనలు చదివి వున్నందున ముహమ్మద్ (స) దైవప్రవక్తనని, గ్రహించింది. “మన ఉభయుల్లో అసత్యవాదులెవరో వాళ్ళను దేవుడు నాశనం చేయుగాక అని మనం మన భార్యాపిల్లల్ని తీసుకొని ప్రమాణంచేద్దాం రండి” అని మహనీయ ముహమ్మద్ (సల్లం) పిలిచినపుడు ఈ కారణంగానే వారు ప్రమాణం చేయడానికి వెనుకంజ వేశారు.

ఖుర్ఆన్ ఛాలెంజ్!

ఖుర్ఆన్ లోని భాషాశైలిని, విషయతీరును గమనిస్తే, ఇది తప్పుకుండా దైవవాణి నని మన అంతరాత్మ అప్రయత్నంగా ఘోషిస్తుంది. అందువల్ల ఖుర్ఆన్ లోని సూక్తుల్ని, వాటి శైలిని పఠిశీలించి ప్రశాంతంగా ఆలోచించమని దేవుడు మానవుల్ని కోరుతున్నాడు.

“వారు ఖుర్ఆన్ గురించి ఆలోచించరా? ఇది అల్లాహ్ వద్దనుండి గాక మరెవరి వద్ద నుండో వచ్చివుంటే ఇందులో ఎంతో భావవైరుధ్యం ఉండేదికదా!” (4:82)

దైవభీతి, పరలోక చింతనల ప్రవృత్తి గలవారిని కదలించడానికి ఇలాంటి సూక్తు లెన్నో ఉన్నాయి ఈ గ్రంథంలో. ప్రపంచపూజారులను గురించి, అంతరాత్మ ప్రబోధనను

నొక్కిపెట్టిన వారిని గురించి మాత్రం మనం ఏమీ అనులేము. అలాంటి వారి ముందు ఎన్ని ప్రమాణాలు వచ్చినా చెవిటివాడి ముందు శంఖం ఊదినట్లే అవుతుంది. కాకపోతే ఈ గ్రంథం దైవవాణియా కాదా అని అనుమానంలో పడేవారికి స్వయంగా ఖుర్ఆన్ ఇలా ఒక సవాలు విసరుతోంది:

“ఒకవేళ మా దాసునిపై అవతరింపజేసిన ఈగ్రంథం పట్ల మీకేదైనా అనుమానం వుంటే, ఇందులో ఉన్నటువంటి ఓ అధ్యాయం రచించి తీసుకురండి. ఈ పని కోసం ఒక్క దేవుణ్ణి వదలి మీ సహాయకులందరినీ పిలుచుకోండి. మీరు సత్యమంతులైతే ఈ పని చేసేచూపండి. మీరీ పని చేయలేకపోతే---ఎంతమాత్రం చేయలేరు---మనుషులు, పాషాణాలు ఇంధనం కాగల నరకాగ్నికి భయపడండి. సత్యతిరస్కారుల కోసం అది సిద్ధపరచబడి వుంది.” (ఖుర్ఆన్-2:23)

ఈ సవాలును ఈనాటివరకూ ఎవరూ ఎదుర్కోలేక పోయారు. దైవప్రవక్త (స) కాలంలో గొప్పగొప్ప కవులు, రచయితలు ఈ సవాలును ఎదుర్కోలేక చేతులెత్తేశారు. ఒకసారి కావ్యపూర్ణం కోసం “కాసర్” అధ్యాయంలోని మొదటి సూక్తిని ఓ చర్మపు పొరపై రాసి కాబాగోడకు నేలాడ దీయడం జరిగింది. దాన్ని పూరించడానికి చాలామంది కవులు ప్రయత్నించారు. కాని ఒక్కరూ కావ్య పూర్ణం చేయలేక పోయారు. ఆ తరువాత ఆ అధ్యాయం పూర్తిగా అవతరించింది. దాన్ని చూసి ఆ కవులు సిగ్గుతో తలలు దించు కొని, ఇది మానవరచన ఎంతమాత్రం కాదని గ్రహించారు.

శ్రీ.శ.727లో జరిగిన మరో సంఘటన. ప్రజల్ని అమితంగా ప్రభావితం చేస్తున్న ఖుర్ఆన్‌ని చూసి కొందరు సత్యవ్యతిరేకులు ఇలాంటిదే మరోగ్రంథం రచించాలని ఓ పథకం వేశారు. ఈపనికి వారు ఆ కాలంలో గొప్పపండితుడిగా ప్రసిద్ధిచెందిన ఇబ్నల్ మఖ్షఫా అనే వ్యక్తిని సంప్రదించారు. అతను ఓ ఏడాదిలోనే తానీ పని పూర్తి చేస్తానని వారికి హామీనిచ్చి రచనా కార్యానికి ఉపక్రమించాడు. ఆరేళ్ల తర్వాత వారు పని ఎంత వరకు వచ్చిందోనని చూడటానికి అతని దగ్గరకు వెళ్ళారు. ఆ సమయంలో అతను చేతిలో కలం, కాగితాలు పట్టుకొని దీర్ఘలోచనలో మునిగి ఉన్నాడు. అతని ముందు రాసి చించేసిన కాగితాలు గుట్టలు గుట్టలుగా పడి వున్నాయి. కాని ఆ మహారచయిత ఖుర్ఆన్‌ని పోలిన ఒక్క వాక్యం కూడా రాయలేక పోయాడు. అతను తన అసమర్థతకు సిగ్గు పడుతూ ఓటమిని అంగీకరించి ఆ రచనా బాధ్యత నుండి తప్పకున్నాడు. (Mohammad, His life and Doctrine P.143, by Wollaston)

సజీవభాషలో నేటికీ సురక్షితం

ఖుర్ఆన్ సూక్తులు మొత్తం ఒకేసారి అవతరించలేదు. సందర్భానుసారం 23 సంవత్సరాల్లో అవతరించాయి. దైవప్రవక్త (స) తనపై ఖుర్ఆన్ సూక్తులు అవతరించి నప్పడల్లా ఒక లేఖకుణ్ణి పిలిపించి అతనిచే వాటిని అప్పటికప్పుడు రాయించేవారు. రాసిన తరువాత లేఖకుడు దాన్ని ఆయనకు వినిపించేవాడు. లేఖకుడు సరిగా రాశాడని నిర్ధారించుకున్న తరువాత ఆయన ఆ సూక్తుల్ని ఒకచోట భద్రపరిచేవారు.

అదీగాక ఇస్లాం ప్రారంభకాలం నుంచే నమాజ్‌లో ఖురాన్ సూక్తులు తప్పకుండా పఠించాలన్న ఆదేశం వుండటం వల్ల ప్రవక్త అనుచరులు ఖుర్ఆన్ సూక్తుల్ని ఏల్లైనంత ఎక్కువగా కంఠస్తం చేసుకునేవారు. ఇక చదవడం, రాయడం వచ్చిన అనేక మంది

సహాబీలు (ప్రవక్త అనుచరులు) ఖుర్ఆన్‌లోని వివిధ భాగాలను స్వయంగా రాసుకొని దాచుకునేవారు. ఇలా ప్రవక్త కాలంలోనే ఖుర్ఆన్ భద్రపరచబడింది.

ఆ మహనీయుని నిర్మాణం తర్వాత ఆయన మొదటి ప్రతినది (ఖలీఫా) అబూబకర్ సిద్ద్ఖ్ (రజి) వివిధ ప్రాంతాల్లో వున్న హాఫీజ్‌ల (ఖుర్ఆన్ స్మర్తల)నందర్ని రాజధానికి రప్పించి, మొత్తం వ్రాతప్రతుల్ని సేకరించి, ప్రమాణబద్ధమైన ఒక సంపూర్ణ ఖుర్ఆన్ ప్రతినది గ్రంథం రూపంలో రాయించారు. ఆ తరువాత మూడవ ఖలీఫా హజ్రత్ ఉస్మాన్ (రజి) పాలనాకాలంలో దాని ప్రతులు తీయించి అధికారికంగా ముస్లిం జగత్తు లోని యావత్తు కీలకప్రాంతాలకు పంపించారు. వాటిలో రెండు వ్రాతప్రతులు ఈనాడు కూడా యధాతథ స్థితిలో వున్నాయి. కావాలంటే ఎవరైనా ఖుర్ఆన్ ముద్రిత ప్రతినొక దాన్ని తీసికెళ్ళి ఆ వ్రాత ప్రతులతో పోల్చి చూసుకోవచ్చు. అందులో వారికి ఒక్కసూక్తి, ఒక్కవాక్యం, ఒక్కపదం కాదుకదా చివరికి ఒక్కఅక్షరం కూడా తేడా కనపడదు.

గత శతాబ్ది చివరిలో జర్మనీలోని మ్యూనిచ్ యూనివర్సిటీకి చెందిన ఒక సంస్థ ముస్లింజగత్తులోని వివిధప్రాంతాల నుండి హిజ్రీ ఒకటో శతాబ్ది నుండి 14వ శతాబ్ది వరకు వివిధ కాలాల్లో రాయబడిన 42వేల వ్రాత, ముద్రిత ప్రతుల్ని సేకరించింది. వాటిపై యాభై ఏళ్ళపాటు సుదీర్ఘ పరిశోధన జరిపి, చివరికి ఈ ప్రతుల్లో అచ్చుతప్పులు తప్ప ఎలాంటి తేడా లేదని తన నివేదికలో ప్రకటించింది. ఈ సంస్థ రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ సమయంలో బాంబుదాడులకు గురయి నాశనమైనప్పటికీ దీని పరిశోధనా ఫలితాలు మాత్రం నేటికీ ప్రపంచం నుండి చెరిగిపోలేదు.

పోతే ఖుర్ఆన్ అవతరించిన అరబీభాష ఇరాఖ్ నుండి మొరాకో వరకు దాదాపు యాభై కోట్లమంది ప్రజలకు ఈనాటికీ మాతృభాషగా ఉంది. అరబీభాష వ్యాకరణం, దాని పదకోశం, ఉచ్చారణ, నుడికారాలు 1400 సంవత్సరాల నుండి నేటికీ అలాగే వున్నాయి. ఆనాటి అరబ్బులు ఈ గ్రంథాన్ని చదివి ఎలా అర్థం చేసుకునేవారో ఈనాడు కూడా అరబీభాష ఎరిగినవారు దీన్ని చదివి అలాగే అర్థం చేసుకోగలుగుతారు.

ఈవిధంగా ఖుర్ఆన్ దాని మూలభాషలో, అసలుపదాలతో ఎలాంటి మార్పులకు, చేర్పులకు గురికాకుండా ఈనాటికీ సూరుశాతం సురక్షితంగా ఉంది. దేవుడు స్వయంగా దీని రక్షణబాధ్యత తీసుకోవడం వల్ల దీనికి ఇన్నివిధాల భద్రతాయేర్పాట్లు జరిగాయి. (15:9, 75:16-19 సూక్తులు చూడండి.) ఈ కారణంగానే ఖుర్ఆన్ ఎలాంటి ప్రక్లిప్తాలు, నిక్లిప్తాలకైనా గురైందని విమర్శించడానికి ఎవరూ సాహసించలేకపోతున్నారు.

శైలి-సంకలనం

ఖుర్ఆన్‌లోని సూక్తులు, అధ్యాయాలు అవి అవతరించిన క్రమంలో కాకుండా ఓ ప్రత్యేక క్రమంలో వాటి కూర్పు జరిగింది. స్వయంగా దైవప్రవక్తే (సల్లం) దేవుని ఆదేశంతో ఈవిధంగా సంకలనం చేయించారు. దైవసందేశం అవతరించిన ప్రతినారీ ఆయన లేఖకుణ్ణి పిలిపించి దాన్ని ఏ అధ్యాయంలో, ఏసూక్తి తర్వాత పొందుపరచాలో అతనికి వివరించేవారు. అలాగే ఏ అధ్యాయం ఏ అధ్యాయానికి ముందు లేక తరువాత ఉండాలో కూడా లేఖకుడికి చెప్పి రాయించేవారు. ఇలా ఖుర్ఆన్ కూర్పు ఆయన జీవితకాలంలోనే పూర్తయింది. ఆ క్రమంలోనే నేటికీ ప్రజలు ఖుర్ఆన్ సూక్తుల్ని కంఠస్థం చేసుకోవడం, వాటిని నమాజులో పఠించడం జరుగుతూ వస్తోంది.

ఖుర్ఆన్ భాషాశైలి అద్భుతమైంది. దీన్ని ఫలానా శైలి అని నిర్దిష్టంగా పేర్కొనలేము. ఖుర్ఆన్ లోని భాషా ఉరవడి, వాడి, వెడి అద్వితీయమైనవి. అంచేత కొందరు భాషాకోవిదులు ఇది ప్రాసయుక్తమైన గద్యమని, గద్యరూపంలో వున్న పద్యమని అభిప్రాయపడ్డారు. ఇందులో పద్యానికి ఉండవలసిన లాక్షణిక నియతి ఏదీ లేకపోయినా భావగర్భితమైన పదబంధాలు, కవితాసృష్టిలోని నుడికారపు వంపుసొంపులు, పదాలంకరణలు మాత్రం వున్నాయి. అలాగే మరొకవైపు గద్యానికి వుండవలసిన భావగాంభీర్యం, భావసమగ్రత, విషయానుశీలనం, వాక్యాలపటుత్వం మనకు కొట్టవచ్చినట్లు కన్పిస్తాయి. అయినా ఖుర్ఆన్ శైలి గ్రంథరచనలా వుండదు. ఇది పూర్తిగా ప్రసంగధోరణిలో సాగుతుంది. ఓ నిరంతర ప్రసంగం! అనర్గళంగా సాగే వచనామృత ధార!

దివ్యావిష్కృతి-అవతరణ తీరు

దైవదౌత్యం (Prophethood) ప్రారంభానికి పూర్వం మహనీయ ముహమ్మద్ (స) తరచుగా మక్కాపట్నం వెలుపలున్న హిరా గుహకు వెళ్ళి అక్కడ దైవచింతనలో నిమగ్నులయి ఉండేవారు. ఓరోజు ఉన్నట్టుండి గుహలో ఆయన ముందు హఠాత్తుగా ఒక వ్యక్తి ప్రత్యక్షమయి “చదువు” అన్నాడు. మహనీయ ముహమ్మద్ (స) కంగారు పడుతూ “నాకు చదువు రాదు, నేను చదువురానివాణ్ణి” అన్నారు. ఆ వ్యక్తి ఆయన్ని గట్టిగా అదిమి వదలి, చదువు అన్నాడు. ఆయన మళ్ళీ తనకు చదవను రాదన్నారు. ఇలా మూడుసార్లు జరిగింది. తరువాత ఆ వ్యక్తి అదృశ్యమై పోయాడు. ఆవ్యక్తి గతంలో ప్రవక్తలందరికీ దైవసందేశం అందజేసిన దైవదూత జిబ్రీల్ (అలైహి).

ఈ సంఘటనతో మహనీయ ముహమ్మద్ (స) భయపడిపోయి ఇంటికి వచ్చి వాలారు. భయాందోళనలు తగ్గిన తర్వాత ఆయన తనభార్య ఖదీజా (రజి)కు విషయం తెలియజేశారు. ఆమె ఆయనకు దైవ్యం చెప్పి తన బంధువు వరఖా బిన్ నౌఫల్ దగ్గరకు పిలుచుకొన్నారు. వరఖా క్రైస్తవ, యూద గ్రంథాలను కానివడబోసిన గొప్ప పండితుడు. ఆయన విషయం విని, ఆ వ్యక్తి తప్పకుండా గతంలో మూసా ప్రవక్త (అలై)కు దైవ సందేశం అందజేయడానికి వస్తుండిన దైవదూత జిబ్రీల్ యేనని తెలియజేశాడు.

ఇలా ప్రారంభమయింది దైవసందేశావతరణ (దివ్యావిష్కృతి). ఆ తరువాత దైవదూత జిబ్రీల్ (అలై) ఒక్కోసారి మానవాకారంలో, మరొక్కోసారి తన నిజరూపంలో వచ్చి ముహమ్మద్ (స)కు తరుచుగా దైవసందేశం అందజేస్తుండేవారు. ఈ దివ్యసందేశం సృష్టికర్త నుండి దైవదూత జిబ్రీల్ ద్వారా ముహమ్మద్ ప్రవక్త (స) హృదయ ఫలకంపై అవతరిస్తుంది. అప్పుడు ఆయన ఒక విధమైన విచిత్రానుభూతికి లోనయ్యేవారు.

ఒకసారి ఆయన ఒంటె మీద ప్రయాణం చేస్తుంటే దైవసందేశం అవతరించింది. ఈ దివ్యావిష్కృతి (Revelation) కలగజేసిన భారాన్ని ఒంటె భరించలేక అణగిపోతూ అతికష్టంగా నిలదొక్కుకో గలిగింది. ఒక్కోసారి దివ్యావిష్కృతి గణగణమంటూ గంట మోతలా వినిపిస్తూ అవతరిస్తుంది. అది దైవప్రవక్త (స)కు అత్యంత బాధాకరంగా ఉంటుంది. ఆ తర్వాత దైవసూక్తులు ఆయన స్మృతిపథంలో నిలిచిపోతాయి. దైవప్రవక్త సతీమణి పూజిత ఆయిషా (రజి) కథనం ప్రకారం ఓసారి దైవసందేశం అవతరిస్తున్న సమయంలో ఆమె ఆయన పరిస్థితి గమనించారు. అప్పుడు అపరిమితమైన చలి ఉండింది. అయినప్పటికీ ఆయన ఫాలభాగంపై ముచ్చెమటలు పోశాయి.

ఇతివృత్తం

ఈ గ్రంథం మనిషిని దైనందిన జీవిత వ్యవహారాల నుండి సదా ఏకాంత కుహరాల్లోకి తీసికెళ్ళి తాత్విక చింతనను నూరిపోసే తత్వశాస్త్రం కాదు. ఇది దేవునికి, దాసునికి మధ్య వుండ వలసిన వాస్తవిక సంబంధాన్ని ప్రధాన ఇతివృత్తంగా తీసుకొని, దానికి కావలసిన బలం చేకూర్చేందుకు కావలసిన ఇతరఅంశాలను ఉపవిషయాలుగా పేర్కొంటుంది. అందువల్ల ఇందులో జీవిత సమస్యలకు సంబంధించిన సమస్త విషయాలు మనకు కనిపిస్తాయి.

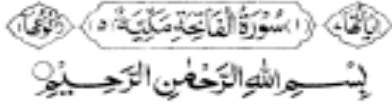
ఇది సామాజిక శాస్త్రం కాకపోయినా, ఇందులో సత్సమాజస్థాపనకు అవసరమైన సాంఘిక న్యాయం, సభ్యతాసంస్కృతులు, కౌటుంబిక విషయాలున్నాయి. ఇది నీతులు వల్లించే నీతిశాస్త్రం కాకపోయినా ఇందులో మానవుల్ని నీతిమంతులుగా, దైవభీతి పరులుగా తీర్చిదిద్దడానికి కావలసిన ఉన్నత నైతికనియమావళి ఉంది. ఇది ఆర్థిక సమస్యల్ని పరిష్కరించే అర్థశాస్త్రం కాకపోయినా ఇందులో ధనార్జన, ధన వినియోగాలను గురించి చర్చించి ఆర్థిక న్యాయానికి రాచబాట నిర్మిస్తుంది. ఇది రాజకీయశాస్త్రం కాకపోయినా రాజనీతి, పరిపాలన, యుద్ధం, సంధి, జాతీయ, అంతర్జాతీయ సంబంధాలు మొదలైన రాజకీయ వ్యవహారాలను కూడా స్పృశిస్తుంది.

ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే ఇది జీవితానికి సంబంధించిన సకలరంగాల్లో దేవుని హితవుల్ని మానవుల ముందు పెట్టి, వాటి విషయంలో మరణానంతరం దేవుని ముందు బాధ్యత వహించవలసి వుంటుందని అడుగడుగునా అతడ్ని హెచ్చరించే, ఉపదేశించే ఓ విశిష్ట గ్రంథరాజం.

కనుక ఈ ఆశయం నెరవేరాలంటే, విద్యార్థి తన పాఠ్య గ్రంథాన్ని పఠిస్తున్నట్లు ఈ గ్రంథాన్ని నిత్యం పఠిస్తూ ఉండాలి. ఈ కారణంగానే దీనికి “ఖుర్ఆన్” అని పేరొచ్చింది. అంటే పాఠ్యగ్రంథం, పఠనపుస్తకం, పాఠాయణ గ్రంథం అన్నమాట. ఈ భావంలో దీన్ని పఠనవేదమని కూడా చెప్పవచ్చు. హిందూమత గ్రంథాల్లోని కొన్ని భవిష్యత్ ప్రకటనల్ని పఠిశీలిస్తే, వాటిలో ప్రస్తావించబడిన పఠనవేదం ఖుర్ఆనే అయి ఉండవచ్చన్న అనుమానం కూడా కలుగుతుంది.

ఏమైనప్పటికీ ఖుర్ఆన్ యావత్తు మానవాళి కోసం అవతరించిన అంతిమ దైవ గ్రంథం. ఇది ప్రపంచ మానవులందరి ఉమ్మడిసొత్తు. దీనిపై ఏ ఒక్క జాతికీ, వర్గానికీ గుత్తాధిపత్యం లేదు. గాలి, నీరు, సూర్యరశ్మి మొదలైన ప్రకృతివనరుల్ని మానవుడు ఎలా వినియోగించుకొని ప్రయోజనం పొందుతున్నాడో ఖుర్ఆన్ వల్ల కూడా అలాగే ప్రయోజనం పొందవచ్చు. ఇది ఇఫాలోకంలో మానవుల మార్గదర్శనం కోసం, పరలోకంలో వారి ముక్తిమోక్షాల కోసం సర్వేశ్వరుడు పంపిన ఏకైక హితవాణి. ఇందులో సత్యాన్వేషకులకు ఆసక్తికరమైన అనేక విషయాలున్నాయి. అంచేత సత్యాన్ని ప్రేమించి, మోక్షాన్ని కోరుకునే ప్రతి ఒక్కరూ కనీసం ఒక్కసారైనా ప్రశాంతంగా ఆలోచించి దీన్ని అధ్యయనం చేయవలసిన అవసరం ఎంతయినా వుంది.

అబుల్ ఇర్ఫాన్
(అనువాదకుడు)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ إِلَهِ الْإِكْبَارِ تَعَالَى عَنِ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ عَنِ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ عَنِ الْمَقَامِ الْعَلِيِّ عَنِ الْمَقَامِ الْكَرِيمِ

అవతరణ: మక్కా **1. ఫాతిహా (ప్రారంభం)** సూక్తులు: 7

ఈ అధ్యాయాన్ని “ఫాతిహా” (ప్రారంభం) అంటారు. అంటే దివ్యఖుర్ఆన్ కు ఇది ప్రారంభ అధ్యాయం అని అర్థం. ఇది మహనీయ ముహమ్మద్ (సల్లం) దైవప్రవక్తగా నియమించబడిన ప్రారంభకాలంలో అవతరించింది. ఈ అధ్యాయం (సూరా)లో భక్తుడు తన ప్రభువును స్తుతించి తనకు రుజుమార్గం చూపమని విన్నవించుకుంటాడు. దానికి సమాధానంగా దేవుడు, నీవు కోరుతున్న రుజుమార్గం ఇదేనంటూ మొత్తం ఖుర్ఆన్ ని భక్తుని ముందు ఉంచుతాడు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన అల్లాహ్ పేరుతో ప్రారంభం.

సమస్త లోకాలకు స్వామి, ప్రభువు అయిన అల్లాహ్ కే సకల విధాల ప్రశంసలు శోభిస్తాయి. ఆయన కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడు. పరలోక విచారణ దినానికి అధిపతి కూడా ఆయనే. (1-3)

దేవా! మేము నిన్నే ఆరాధిస్తున్నాము. నీ సహాయమే అర్థిస్తున్నాము. మాకు రుజు మార్గం చూపు¹. నీ ఆగ్రహానికి గురయి దారితప్పినవారి మార్గం కాకుండా, నీ అనుగ్రహానికి పాత్రులయినవారి మార్గమే మాకు చూపించు.(4-7)

1. యావత్తు మానవాళిని సృష్టించి, పోషించి, పాలించే దేవుడు మాత్రమే మానవులకు సరైన రుజుమార్గం (జీవిత విధానం) చూపగలుగుతాడు. అందువల్ల ఆయన మాత్రమే ఆరాధనకు అర్హుడు. మిగిలిన వారంతా సృష్టితాలు, దాసులు, పాలితులు మాత్రమే. అలాగే మానవులు పరస్పరం సహాయ సహకారాలు అందజేసుకుంటున్నప్పటికీ అసలు సహాయం చేసేవాడు దేవుడు మాత్రమే. కనుక మానవులు తమ అవసరాల కోసం ఆయన్ని మాత్రమే అర్థించాలి.

ఏకేశ్వర భావం ప్రతి మానవుని నైజంలోనే వేళ్ళూని ఉంది. అయితే ఆచరణలోనే అనేక మంది ఈ సత్యానికి కట్టుబడి ఉండలేక పోతున్నారు. ఒకే దేవుణ్ణి ఆరాధిస్తున్నామని చెబుతూనే కొన్ని చేష్టల ద్వారా బహుదైవోపాసనకు పాల్పడుతున్నారు. దీనికంటటికీ కారణం దివ్యావిష్కృతి (Revelation)ని పొందిన దైవప్రవక్తలను గుర్తించకపోవడం; గుర్తించినా వారి బోధనలను మార్చి వేయడం, పెడర్థాలు తీయడం; ఆయా మార్పులకు, పెడర్థాలకు “సహేతుకమైన” సాకులు చూపి తమ వాదనలే నిజమని నిరూపించడానికి వృధా ప్రయాసపడటం జరుగుతోంది.

దేవుళ్ళు అనేక మంది ఉన్నారని భావించినప్పుడు “కస్మై దేవాయ హవిషా విధేమ?” (ఏ దేవునికి మా హవిస్సుల నివ్వవలెను?) అనే ప్రశ్న ఉదయిస్తుంది. ఈ ప్రపంచానికి, ఇక్కడి సుఖ దుఃఖాల వ్యవస్థకు కారణం “ఏకోబ్రహ్మమే” అని నిర్ధారించుకున్నప్పుడు “ఆ బ్రహ్మ లక్షణాలు

ఏవి?” అనే మరో ప్రశ్న ఉద్భవిస్తుంది. ఆ బ్రహ్మ లక్షణాలన్నీ కలిగివున్న సమగ్ర పదమే “అల్లాహ్”. ‘అల్+ఇలాహ్’ అనే రెండు పదాలు కలసి ఒకే దేవుడు, The God అనే భావం స్ఫురించేలా ‘అల్లాహ్’ అనే పదం ఏర్పడింది. ఈ పదమే ఆ శుద్ధ ఏకబ్రహ్మకు నామవాచకమైపోయింది.

“ఇలాహ్” అంటే ఆపద సమయంలో ఆదుకునేవాడు, భయాందోళనలు కలిగినప్పుడు శాంతి స్థిమితులు ప్రసాదించేవాడు, కష్టాలను కడతేర్చి సుఖాన్నిచ్చేవాడు, శరణుగోరినవారికి ఆశ్రయ మిచ్చేవాడు, కోరికలను తీర్చేవాడు అని నానార్థాలు ఉన్నాయి. అరబీభాషలో ఈ పదాలలో ఆధిక్యతా భావం (Supremacy) కూడా ఇమిడి ఉంది.

ఆధిక్యత ఉన్న చోటికే అవసరార్థాలు గుమికూడటం సహజం. కనుక ఆధిక్యత కలిగి ఉన్నవాడు అర్థులకు ఆరాధ్యుడయి పోతాడు. ఈ విధంగా ‘ఇలాహ్’ అనే పదంలో అర్థించదగిన వాడు, ఆరాధించదగినవాడు, ఆశ్రయమిచ్చేవాడు, ఆపదల మొక్కులవాడు అనే అర్థాలు ఉన్నాయి. బహుదైవారాధనా భావం కలిగిన వారంతా ఈ అర్థాలలోనే అసాధారణ శక్తి ఉందని భావించిన ప్రతి సృష్టితాన్ని (Creature) పూజించడం ప్రారంభించారు. చివరికి ఏకేశ్వర వాదులమని చెప్పు కునేవారు సయితం ఏకాగ్రత కోసమనో, లేదా దేవునికి ప్రతిరూపాలనో భావించి సృష్టి పూజకు అలవాటుపడ్డారు.

అయితే ఇస్లాం ఏకేశ్వరవాదానికి సంబంధించి విశ్వాసానికి, ఆచరణకు మధ్య ఉన్న ఈ వైరుధ్యాన్ని ఖండించింది. ఆ ‘ఇలాహ్’ (ఆరాధ్యుడు) ఒక్కడేనని, ఆయన తప్ప వేరే ఆరాధ్యుడు పూజనీయుడు లేడని, ఆయనే ‘అల్లాహ్’ అని నమ్మడంతో పాటు ఆచరణ రీత్యా కూడా ఆ ఒక్కడినే ఆరాధించాలని, ఆయన్నే వేడుకోవాలని, జీవితంలోని ప్రతి వ్యవహారంలోనూ ఆయన ఆజ్ఞలను మాత్రమే శిరసావహించాలని చెబుతోంది.

మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) ఒక హదీసులో దేవుని మాటలు ఇలా తెలిపారు:

“నా దాసులారా! నేను మార్గం చూపినవాడు తప్ప మీలో ప్రతి ఒక్కడూ మార్గవిహీనుడే. అందువల్ల సన్మార్గం చూపమని నన్ను వేడుకోండి, నేను మీకు సన్మార్గావలంబన బుద్ధి ప్రసాదిస్తాను. నా దాసులారా! నేను ఉపాధి ప్రసాదించినవాడు తప్ప మీలో ప్రతి ఒక్కడూ క్షుత్పాధితుడే. కనుక ఉపాధి ప్రసాదించమని నన్ను మొరపెట్టుకోండి, నేను మీకు ఉపాధినిస్తాను. నా దాసులారా! నేను వస్త్రాలు ప్రసాదించినవాడు తప్ప మీలో ప్రతిఒక్కడూ వస్త్రవిహీనుడే. కావున వస్త్రాలు ప్రసాదించ మని నన్ను అర్థించండి, నేను మీకు వస్త్రాలు ప్రసాదిస్తాను. నా దాసులారా! మీలో ప్రతి ఒక్కడూ రేయింబవళ్ళు పాపాలు చేస్తున్నవాడే. నేను మీ పాపాలన్నీ క్షమిస్తాను. కనుక మీరు పాపక్షమాపణ కోసం నన్ను ప్రార్థించండి, నేను మీ పాపాలు క్షమిస్తాను.” (ముస్లిం)

దైవారాధనల్లో నమాజ్ ఎంతో ముఖ్యమైన ఆరాధన. నిజదైవాన్ని గుర్తించిన తరువాత దాని క్రియాత్మక రూపంలోని మొట్టమొదటి అంశం నమాజ్ మాత్రమే. దేవుడు తన ప్రవక్తలకు కూడా ఈ విషయాన్నే బోధించాడు. ఆయన మూసా ప్రవక్త (అలైహి)ని సంబోధిస్తూ ఇలా ఆదేశించాడు:

“నేనే దేవుణ్ణి, నేను తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. కనుక నీవు నన్నే ఆరాధించు. నన్ను స్మరించడానికి నమాజ్ స్థాపించు.” (ఖుర్ఆన్-20:14)

దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) కూడా నమాజ్ ప్రాముఖ్యాన్ని వివరిస్తూ ఇలా అన్నారు:

“విశ్వాసికి, అవిశ్వాసికి మధ్య వారిద్దరిని వేరుచేసే హద్దు నమాజే.” (ముస్లిం)

“నమాజ్ చేయనివాడికి (ప్రశంయదినాన) నమాజ్ వెలుగు నివ్వడంగాని, ప్రమాణంగా నిలవడంగాని, మోక్షప్రదాయిని కావడంగాని జరగదు.” (అహ్మద్, దారిమి)

అవతరణ: మదీనా

2. బఖరా (గోవు)

సూక్తులు: 286

ఈ అధ్యాయంలో గోవధ గురించిన ప్రస్తావన ఉన్నందున దీనికి 'గోవు' అని పేరొచ్చింది. ఇందులోని అత్యధిక సూక్తులు దైవప్రవక్త (స) మక్కా నుండి మదీనాకు వలసవచ్చిన ప్రారంభకాలంలో విభిన్నసందర్భాలలో అవతరించాయి. మిగిలిన సూక్తులు ఆ తరువాత దైవప్రవక్త (స) జీవితపు చివరి కాలంలో అవతరించాయి.

దైవప్రవక్త (సల్లం) మదీనా వచ్చిన తర్వాత అక్కడి యూదులు సత్యమార్గంలో ఆయనకు అవరోధకులుగా నిలిచారు. అదిగాక ప్రాపంచిక వ్యామోహం, స్వార్థప్రయోజనాల ఊబి నుండి బయట పడలేకపోయిన కపటవిశ్వాసులు కూడా సత్యమార్గాన్ని నిరోధించడానికి ముస్లిం వేషధారణలో రకరకాల కుట్రలు పన్నడంలో నిమగ్నులై పోయారు. అంచేత ఇలాంటి యూదులు, కపటవిశ్వాసుల్ని దారికి తీసుకురావడానికి ఈ సూక్తులు అవతరించాయి. అదే సమయంలో విశ్వాసులకు సముచిత సూచనలు, సందర్భోచితమైన హితవులు కూడా ఇవ్వబడ్డాయి.

మరోవైపు మక్కా బహుదైవాధకులు యూదుల ప్రోత్సాహంతో ముస్లింలపై మాటి మాటికి కాలుదువ్వడానికి ప్రయత్నించేవారు. ఇలాంటి క్షిప్త పరిస్థితుల్లో ముస్లింలకు ధైర్యం కలిగించి, వారిని దుష్టశక్తులకు వ్యతిరేకంగా ధర్మపోరాటానికి సమాయత్త పరచ వలసివచ్చింది. వేరొక వైపు నూతన సమాజావిప్లవకు అవసరమైన ఆదేశాలు కూడా ఇందులో ఇవ్వబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలిఫ్-లామ్-మీమ్.¹ ఇది ఎలాంటి సందేహానికి ఆస్కారంలేని (దైవదత్త) గ్రంథం. ఈ గ్రంథం భయభక్తులు కలవారికి రుజుమార్గం చూపుతుంది. వారు అగోచరాలు, అతీంద్రియాలను విశ్వసిస్తారు²; ప్రార్థన (వ్యవస్థ) స్థాపిస్తారు; మేము ప్రసాదించిన సంపద నుండి (మామార్గంలో) ఖర్చుపెడతారు; నీపై అవతరించిన ఈ గ్రంథాన్ని, నీకు పూర్వం గతప్రవక్తలపై అవతరించిన గ్రంథాలను విశ్వసిస్తారు. పరలోకాన్ని కూడా

1. ఇవి కొన్ని సూరాల (అధ్యాయాల)కు ప్రారంభంలో ఉండే బీజాక్షరాలు. పూర్వం అరబ్బీ సాహిత్యంలో ఇలాంటి సంప్రదాయం ఉండేది. కాలక్రమేణా ఇది కనుమరుగైపోయింది. అందువల్ల భాష్యకారులు దీని భావాన్ని ఇదమితంగా నిర్దేశించలేకపోయారు. అయితే అంతమాత్రాన ఖుర్ఆన్‌ని అర్థం చేసుకోవడంలో ఎలాంటి లోటరారు. ఈవిధంగా మొత్తం 29 సూరాలలో బీజాక్షరాలు ఉన్నాయి. (2, 3, 7, 10-15, 19, 20, 26-32, 36, 38, 40-46, 50, 68 సూరాలు చూడండి.)

2. అగోచరాలు అంటే ఇక్కడ మానవ జ్ఞానేంద్రియాలకు అతీతమైన విషయాలని అర్థం. ఉదాహరణకు: దేవుడు, ఆయన గుణగణాలు, దైవదూతలు, దివ్యావిష్కృతి (Revelation) పిత్రులోకం, స్వర్గనరకాలు మొదలైనవి. వీటిని గురించి దివ్యావిష్కృతి ద్వారా ప్రేరణ పొందిన దైవప్రవక్తలకు మాత్రమే తెలుసు. అందువల్ల మానవులు దైవప్రవక్తలపై నమ్మకంతో వీటిని విశ్వసించవలసి ఉంటుంది.

3. ఖుర్ఆన్‌లో తెలియజేయబడిన తొరాత్, ఇన్జిల్ వంటి గ్రంథాలతో పాటు ఖుర్ఆన్‌లో ప్రస్తావించబడిన ఇతర మతగ్రంథాలు కూడా అని అర్థం. దేవుడు ప్రతి యుగంలో, ప్రతి జాతిలోనూ దైవప్రవక్తలను ప్రభవించజేశాడని ఖుర్ఆన్ మరొక చోట తెలియజేస్తోంది. అంటే ఆయా దేశాల్లో,

విశ్వసిస్తారు.⁴ అలాంటి దైవభీతిపరులే తమ ప్రభువు నుండి వచ్చిన రుజు మార్గంలో నడిచేవారు. అలాంటివారే సాఫల్యం చెందేవారు; మోక్షం పొందేవారు.

కనుక నీవు అవిశ్వాసుల్ని హెచ్చరించినా, హెచ్చరించకపోయినా ఒకటే. వారు విశ్వసించరు. దేవుడు వారి హృదయకవాటాలు మూసివేశాడు. వారి చెవులకు సీలు వేశాడు. వారి కళ్ళపై పొరలు కమ్మాయి. ఇక వారికి తీవ్రమైన యాతన తప్పదు. (1-7)

కొందరు దైవాన్ని, పరలోకాన్ని విశ్వసించామని చెప్పుకుంటారు.⁶ కాని వారు నిజమైన విశ్వాసులు కారు. వారు దేవుణ్ణి, విశ్వాసుల్ని మోసగింపజూస్తున్నారు. నిజానికి వారు తమనుతామే మోసగించుకుంటున్నారు. ఆ సంగతి వారు గ్రహించడంలేదు. వారి హృదయాలలో ఒక విధమైన రోగముంది. దేవుడు దాన్ని మరింత ముదిరిలా చేశాడు. వారి అసత్య ప్రేలాపనలకుగాను వారి కోసం దుర్భర యాతన కాచుకొని వుంది.

ఎప్పుడైనా వారితో ప్రపంచంలో కలహాలు రేకెత్తించకండని అంటే, "మేము సంఘ సంస్కర్తలం, శాంతికాముకులం" అంటారు. తస్మాత్ జాగ్రత్త! వారే అసలైన కలహ కారులు, శాంతివిఘాతకులు. వారా సంగతి గ్రహించడం లేదు. మరెప్పుడైనా వారితో, ఇతరులు విశ్వసించినట్లు మీరూ విశ్వసించండని అంటే "ఏమిటి! బుద్ధిహీనుల్లా మేము కూడా విశ్వసించాలా?" అంటారు వారు. గుర్తుంచుకోండి, వారే అసలు బుద్ధిహీనులు.

జాతుల్లో కూడా దివ్యగ్రంథాలు అవతరించి ఉండవచ్చు. కాకపోతే గతంలో అవతరించిన గ్రంథాలు భావపరంగా తారుమారయ్యాయని ఖుర్ఆన్ ద్వారా తెలుస్తోంది.

అందువల్ల ముస్లింలు ఖుర్ఆన్‌లో ప్రస్తావించబడిన మతగ్రంథాలను అసలు దైవగ్రంథాలు కావని మొండిగా నిరాకరించడానికి వీల్లేదు. వివిధ కాలాల్లో, వివిధ జాతుల్లో యావత్తు మతగ్రంథాలను దేవుడే అవతరింపజేశాడు గనక, వాటిలో ఏ ఒక్క మతగ్రంథాన్ని నిరాకరించినా దేవుణ్ణి నిరాకరించినట్లే. (2:136,285; 3:83,84 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

4. పరలోకవిశ్వాసంలో అనేక విశ్వాసాలు మిళితమై ఉన్నాయి. ఉదాహరణకు: (1) దేవుడు మానవుణ్ణి ఈ ప్రపంచంలో బాధ్యతారహితుడిగా సృష్టించలేదు. అతను ఆచరించే కర్మలన్నిటికీ దేవుని ముందు సమాధానం చెప్పుకోవలసి ఉంటుంది. (2) ఇహలోకం కర్మలు ఆచరించే క్రియా లోకం. పరలోకం కర్మఫలం పొందే స్థానం. ఇహలోకం మానవునికి పరీక్షావేదిక. ఒక నిర్ణీత కాలం వరకు ఉండే తాత్కాలిక నివాసం. ఆ తర్వాత అంతమొందించ బడుతుంది. ఆ నిర్ణీత సమయం దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. (3) ఇహలోకం నిర్ణీతకాలం ముగిసి అంతమైపోయిన తర్వాత కొత్తగా మరో విశ్వవ్యవస్థ ఆవిర్భవిస్తుంది. అప్పుడు యావత్తు మానవులు ఒకేసారి పునర్జీవించ బడతారు. దేవుడు వారందర్నీ సమావేశపరచి వారి కర్మల లెక్క తీసుకుంటాడు. కర్మల్ని బట్టి తగిన ప్రతిఫలం ఇస్తాడు. పుణ్యాత్ములను స్వర్గానికి, పాపాత్ములను నరకానికి పంపుతాడు.

5. ఇలాంటి స్వభావం, సుగుణాలు కలవారికే ఈగ్రంథం సన్మార్గం చూపుతుందన్నమాట.

6. ఇక్కడుంచి 20వ సూక్తి వరకు కపట విశ్వాసుల్ని గురించి ప్రస్తావించబడింది. వీరు ముస్లింలుగా నటిస్తూ ముస్లిం సమాజాన్ని లోపలినుంచి తొలచివేయడానికి పూనుకున్న గోముఖ వ్యాఘ్రాలు. ఇలాంటి కపటులు, వంచకులు ప్రతి యుగంలోనూ ఉంటూ ఇస్లాంకు, ముస్లిం సమాజానికి నష్టం కలిగిస్తూ వచ్చారు. కనుక వీరిపట్ల అప్రమత్తంగా ఉండాలని దేవుడు ఈ సూక్తుల్లో ముస్లింలను పరోక్షంగా హెచ్చరిస్తున్నాడు.

వారా సంగతి తెలుసుకోవడం లేదు. (8-13)

ఈ కపటులు విశ్వాసుల్ని కలుసుకున్నప్పుడు తాము విశ్వసించామని అంటారు. కాని విడిగా తమ పిశాచమిత్రమూకను కలుసుకున్నప్పుడు “మేమేదో పరిహాసానికి అలా అన్నాం గాని, మేముసలు మీతోనే వున్నాం” అంటారు. వినండి, నిజానికి దేవుడే వారితో పరిహాసమాడుతున్నాడు. ఆయన వారిని చూసేచూడనట్లు వదిలేస్తున్నాడు. వారు గర్వాంధకారంలో పడి అంధుల్లా తచ్చాడుతూ తిరుగుతున్నారు. వారే మార్గదర్శనానికి బదులు మార్గవిహీనత కొనితెచ్చుకున్న దౌర్భాగ్యులు. కనుక వారు చేపట్టిన ఈ వ్యాపారం వారికి ఏమాత్రం లాభదాయకంగా లేదు. వారసలు సరైన మార్గంలో నడవడం లేదు. వారినిలా పోల్చవచ్చు: “ఒక వ్యక్తి అగ్ని రాజేసి పరిసరాలు ప్రకాశవంతం చేశాడు. అప్పుడు దేవుడు వారి కంటిచూపు పోగొట్టి చీకటిలో తచ్చాడేలా వదలిపెట్టాడు.” అలా వుంది వీరి స్థితి. వీరు బధిరులు, అంధులు, మూగలు. ఇక వీరు ఎన్నటికీ దారికి రారు. (14-18)

వారిని ఈ విధంగా కూడా పోల్చవచ్చు: “ఆకాశం నుండి కుండపోతగా వర్షం కురుస్తోంది. దానికీతోడు కారుమేఘాలు కూడా దట్టంగా కమ్ముకున్నాయి. ఉరుములు, మెరుపులు కూడా వున్నాయి. అలాంటి భయానక వాతావరణంలో ఈ కపటుల స్థితి చూడండి. వీరు గుండెలను అదరగొట్టే ఉరుములు విని, ప్రాణభీతితో చెవులలో ప్రేళ్ళు దూర్చుకుంటారు. దేవుడు సత్యతిరస్కారులకు నలువెపుల నుండి ఉచ్చు బిగిస్తున్నాడు. ఆకాశం మెరిసినప్పుడల్లా ఆ మెరుపు తమ చూపును పోగొట్టుతూ అన్నట్లు వారు తల్లడిల్లి పోతారు. అయితే ఆకాశం మెరిసినప్పుడు కాస్త వెలుగు కనిపించగానే వారు రెండు మూడడుగులు ముందుకు నడుస్తారు. కాని అంతలోనే చీకటి ఆవరించడంతో తక్కువ అగిపోతారు.” దేవుడు తలచుకుంటే వారి దృష్టిని, వినికిడిశక్తిని పూర్తిగా హరించి వేయగలడు. నిస్సందేహంగా ఆయన సమస్త విషయాలపై అదుపు, అధికారం కలిగిన సమర్థుడు, సర్వ శక్తిమంతుడు. (19-20)

మానవులారా! మిమ్మల్ని, మీ పూర్వీకుల్ని సృష్టించిన మీ ప్రభువును ఆరాధించండి. అప్పుడే మీరు రక్షించబడతారని ఆశించగలరు. ఆయనే మీ కోసం నేలను పడకగా, నింగిని కప్పుగా చేశాడు. పైనుండి వర్షం కురిపించేవాడు కూడా ఆయనే. ఆ వర్షం ద్వారా ఆయన రకరకాల పండ్లు, పంటలు పండించి మీకు ఆహారం సమకూర్చి పెట్టున్నాడు. కనుక ఈ యదార్థాలు తెలిసిన తరువాత మీరు ఇతర శక్తుల్ని దేవునికి నాటి కల్పించకండి. (21-22)

ఒకవేళ మా దాసునిపై అవతరింపజేసిన ఈ గ్రంథం గురించి మీకేదైనా అనుమానముంటే ఇందులోని అధ్యాయం లాంటి ఓ అధ్యాయం రచించి తీసుకురండి. ఈ పని కోసం ఒక్క దేవుణ్ణి వదలి మీ మద్దతుదారులందరినీ పిలుచుకోండి. మీరు సత్యవంతులైతే ఈ పని చేసేచూపండి. మీరి పని చేయలేకపోతే....ఎంతమాత్రం చేయలేరు...

7. ఇక్కడ రుజుమాగ్లం చూపుతూ మానవుల జీవితాన్ని సంస్కరించ బూసుకున్న దైవప్రవక్త (స)ను అగ్ని రాజేసి పరిసరాలను ప్రకాశవంతం చేసే వ్యక్తిగా, రుజుమాగ్లం వదలి అపమాగ్లంలోనే పడి ఉండడలచిన కపటవిశ్వాసుల్ని ప్రకాశం చూడలేని అంధులుగా పోల్చడం జరిగింది.

మనుషులు, రాళ్ళు⁸ ఇంధనం కాగల నరకాగ్నికి భయపడండి. సత్యతిరస్కారుల కోసం అది సిద్ధపరచబడి ఉంది. (23-24)

(ముహమ్మద్!) సత్యాన్ని విశ్వసించి తదనుగుణంగా సత్కార్యాలు చేసేవారికి సెలయేళ్ళు ప్రవహించే స్వర్గవనాలు ఉన్నాయని శుభవార్త విన్నించు. ఆ స్వర్గవనాల్లోని పండ్లు చూడటానికి ఇహలోకంలోని పండ్లు మాదిరిగా ఉంటాయి. వారికి ఏవైనా పండ్లు తినడానికి ఇచ్చినప్పుడు, ఇలాంటి పండ్లే తమకు ప్రపంచంలో కూడా ఇవ్వబడేవని అంటారు వారు. వారికి ఈడు-జోడు, తోడు-నీడగా అక్కడ పవిత్ర సహచరులు కూడా వుంటారు. ఆ స్వర్గవనాల్లో వారు శాశ్వతంగా వుంటారు. (25)

దేవుడు (సత్యనిరూపణకు) ఎలాంటి ఉపమానం ఇవ్వడానికైనా సిగ్గుపడడు. చివరికి దోమ లేదా అంతకంటే అల్పజీవికి సంబంధించిన ఉపమానమైనా సరే.¹⁰

8. పరలోకంలో అవిశ్వాసులే కాదు, వారు ఆరాధించిన విగ్రహాలు కూడా నరకాగ్నికి సమీపమై పోతాయని ఈ సూక్తిలో దేవుడు హెచ్చరిస్తున్నాడు. అప్పుడు సత్యతిరస్కారుల ముందు తాము ఇంతకాలంగా పూజిస్తూ వచ్చిన విగ్రహాలు మిథ్యాదైవాలన్న సత్యం బట్టబయలువుతుంది.

9. ఇక్కడ మూలభాషలో “అజ్వాజుముత్హారా” అనే పదం వాడబడింది. ఇందులో అజ్వాజ్ బహువచనంలో ఉంది. దాని ఏకవచనం ‘జాజ్’ లేక ‘జాజా’ అవుతుంది. అంటే జత, జోడు, జంట, తోడు నీడ అని అర్థం. పురుషునికి స్త్రీ జోడు, జతది (భార్య) అయితే, స్త్రీకి పురుషుడు తోడు, జత (భర్త) అవుతాడు.

అజ్వాజుముత్హారా అంటే పవిత్రమైన జంట అని అర్థం. ఇహలోకంలో సజ్జనుడు, పవిత్రుడైన పురుషునికి దుర్జనురాలు, అపవిత్రురాలైన భార్యఉంటే పరలోకంలో వారి వివాహబంధం తెగి పోతుంది. పవిత్ర పురుషునికి అక్కడ వేరే పవిత్ర భార్య ప్రసాదించబడుతుంది. అలాగే ఇహలోకంలో సజ్జనురాలు, పవిత్రురాలు అయిన స్త్రీకి దుర్జనుడు, అపవిత్రుడయిన భర్త ఉంటే పరలోకంలో వారి వివాహబంధం విచ్ఛేదమవుతుంది. పవిత్ర స్త్రీకి అక్కడ వేరే పవిత్ర పురుషుడ్ని భర్తగా ఇవ్వడం జరుగుతుంది. ఇహలోకంలో భార్యాభర్తలిద్దరూ సజ్జనులు, పవిత్రులయి ఉంటే పరలోకంలో వీరి వివాహబంధం కొనసాగుతుంది. (56:36 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక కూడా చూడండి.)

10. దోమల కంటే అల్పజీవులు ప్రపంచంలో ఉన్నాయోలేవో బహుశా ప్రాచీనులకు తెలిసి ఉండదు. కాని నేటి వైజ్ఞానికయుగంలో దోమలకంటే కూడా ఎంతో అల్పమయిన సూక్ష్మజీవులు ఉన్నాయని సామాన్యజనం సైతం నమ్ముతున్నారు. ఇవి అత్యంత శక్తిమంతమైన మైక్రోస్కాపు ద్వారా తప్ప సాధారణ సూక్ష్మదర్శినిలో కన్పించనంత సూక్ష్మాతిసూక్ష్మంగా ఉంటాయి. ఒక టీచెమ్పూ నీళ్ళలో సుమారు 125 కోట్ల సూక్ష్మజీవులు ఉన్నట్లు బెర్లన్ యూనివర్సిటీ ప్రొఫెసర్ గున్నార్ బ్రాట్ బేక్ కనుగొన్నారు. ఎక్కడో ఎందుకు, మన శరీరం మీది ఒక స్వేదగ్రంథిలో కొన్ని వేల సూక్ష్మజీవులు ఉంటాయంటే అతిశయోక్తి కాదు. పైగా మన శరీరాన్ని రివ్ సబ్బుతో రుద్ది కడిగినా ఇవి తొలగిపోవటం! ఈ జీవులు ప్రతి చోటా ఉన్నాయి. ప్రాణవాయువు లేని చోట్ల కూడా ఉంటాయి. భూపరిల క్రింద, సముద్ర జలాల అట్టడుగు బురదలోనూ ఉంటాయి. చివరికి గగనం ఘనస్వం అనబడే రోదసిలో సైతం ఈ ప్రాణులుండే అవకాశాలు ఉన్నాయని జపాన్ శాస్త్రవేత్తలు ఏనాడో చెప్పారు.

ఈ సూక్ష్మజీవుల్లో మనకు మేలు చేసేవి కూడా అనేకం ఉన్నాయి. మనం రోజూ త్రాగే స్వచ్ఛమయిన నీటిలో, మన దేహం మీదుండే సూక్ష్మజీవులు మనకు మేలు చేసేవే అయి ఉంటాయని ప్రొఫెసర్ బ్రాట్ బేక్ అభిప్రాయపడ్డారు. దేవుడు యావత్తు సృష్టిరాసుల్ని మానవుల

విశ్వాసులు (మాత్రం) ఇది తమ ప్రభువు నుండి వచ్చిన సత్యమని నమ్ముతారు. కాని అవిశ్వాసులు ఈ ఉదాహరణలు చూసి, ఇలాంటి ఉదాహరణలు ఇవ్వడంలో దేవుని ఆంతర్యం ఏమిటో! అంటారు. ఈ విధంగా దేవుడు ఒకే విషయం ద్వారా కొందరిని దారితప్పిస్తే, మరి కొందరికి దారిచూపిస్తాడు. (26)

దేవునితో చేసిన పటిష్ఠమయిన ప్రమాణాలను ఉల్లంఘించే, కలపమని దేవుడు ఆదేశించిన దాన్ని త్రొచివేసే, ప్రపంచంలో కలహాలు రేకెత్తించే దుర్మార్గులను మాత్రమే దేవుడు మార్గభ్రష్టత్వంలో పడవేస్తాడు. అలాంటివారే నష్టపోయేవారు. (27)

అసలు మీరు దేవుని పట్ల అవిశ్వాసవైఖరి ఎలా అవలంబిస్తారు? మీరు నిర్ణీత లుగా ఉన్నప్పుడు ఆయన మీకు జీవం పోశాడు. చివరికి ఆయనే మీ ప్రాణాలు తీసే వాడు. (మరణానంతరం) మీకు తిరిగి ప్రాణంపోసి లేపేవాడు కూడా ఆయనే. చివరికి ఆయన సన్నిధికి మీరు మరలి పోవలసివుంది. ఆయనే మీకోసం ప్రపంచంలోని వస్తువు లన్నిటినీ సృష్టించాడు. తరువాత ఆయన ఆకాశం వైపు దృష్టిసారించి, దాన్ని సప్తాకా శాలుగా రూపొందించాడు. ఆయన సమస్త విషయాలు తెలిసినవాడు. (28-29)

నీ ప్రభువు దైవదూతలతో 'భూలోకంలో నేనొక ఖలీఫా¹¹ ని నియమించబోతున్నా' నని అన్నప్పుడు దైవదూతలు ఏమన్నారో తెలుసా? "ఏమిటి! మీరు ప్రపంచ వ్యవస్థను ఛిన్నాభిన్నం చేసి, రక్తపాతానికి వడిగట్టేవాడ్ని భూలోకంలో నియమించబోతున్నారా? మేము మిమ్మల్ని అనుక్షణం స్తుతిస్తూ, మీ పవిత్రతను స్తుతిస్తూనే వున్నాంకదా?" అని అన్నారు. దానికి దేవుడు "మీకు తెలియని విషయాలెన్నో నాకు తెలుసు" అన్నాడు. (30)

ఆ తరువాత ఆయన ఆదంకు సమస్త వస్తువుల పేర్లు తెలియజేశాడు.¹² ఆపై వాటిని దైవదూతల ముందు ప్రవేశపెట్టి "మీ అభిప్రాయం సరైనదయితే కాస్త ఈ వస్తువుల పేర్లెమిటో చెప్పండి" అని అడిగాడు. (31)

"మీరు పరిశుద్ధులు, మీరు మాకు తెలియజేసినంత మేరకే మాకు తెలుసు.

ఉపయోగార్థమే సృష్టించాడు. హానికరమైనవని చెప్పబడే ఒక జీవి మనకు మరోరకంగా ఉపయోగ పడవచ్చు. ప్రకృతి రహస్యాలను ఛేదిస్తూపోతే ఈ వాస్తవాలు ఈరోజు కాకపోతే మరో రోజు ఎప్పుడైనా బయటపడే అవకాశం ఉంది. అందువల్ల ఎంతటి అల్పజీవి అయినా నిరుపయోగమైనదని, తుచ్ఛమైనదని భావించి తీసివారేయ్యలేము.

11. ఇక్కడ ఖలీఫా (ప్రతినిధి) అనే పదం ప్రపంచంలో మానవుని నిజస్థానం, అతని జీవిత లక్ష్యం ఏమిటో తెలియజేస్తోంది. ఈ ప్రపంచంలో మానవుడు దేవుని ప్రతినిధిగా, దేవుడు పంపిన ఆజ్ఞలను పాటిస్తూ ఆయనకు పూర్తి విధేయుడయి జీవించాలి. జీవితంలోని ప్రతి రంగంలోనూ ఆయన ఆదేశాలను, హితవులనే పాటించాలి. అంతేగాని, మానవుడు స్వయంగా యజమాని అయి, ఇష్టారాజ్యంగా విశ్వంఖల జీవితం గడపడానికి వీల్లేదు. ఖలీఫా అనే పదాన్ని మన దేశంలో బ్రిటిష్ పాలకుల కోసం వాడిన వైసరాయ్ (Viceroy) అనే ఇంగ్లీషు పదంతో పోల్చవచ్చు.

12. వస్తువుల పేర్లందే కేవలం వాటి పేర్లే కాదు, కొందరు భాష్యకారుల అభిప్రాయం ప్రకారం వాటి గుణగణాలు, ధర్మాలు, వాటి పనితీరు, వాటి వల్ల కలిగే లాభనష్టాలు మొదలైన సమాచారమంతా అని కూడా అర్థం.

దానికి మించి ఒక్క విషయం కూడా మాకు తెలియదు. వాస్తవానికి మీరే అన్నీ తెలిసినవారు, వివేకవంతులు" అన్నారు దైవదూతలు. (32)

అతర్వాత దేవుడు ఆదంతో "ఈ వస్తువుల పేర్లెమిటో వారికి చెప్పు" అన్నాడు. ఆదం వాటి పేర్లన్నీ చెప్పాడు. అప్పుడు దేవుడు దైవదూతలతో ఇలా అన్నాడు: "భూమ్యాకాశాల్లో గుప్తంగా వున్న సమస్తవిషయాలు నాకు తెలుసని నేను ముందే మీతో అనలేదా? మీరు పైకి వెలిబుచ్చే విషయాలు, లోన దాచే విషయాలు సైతం నాకు తెలుసు." (33)

ఆ తర్వాత మేము ఆదంకు గౌరవసూచకంగా అభివాదం చెయ్యండని దైవదూత లను ఆదేశించాం.¹³ అప్పుడు ఇబ్లీసు తప్ప అందరూ అభివాదం చేశారు. ఇబ్లీసు తనేదో గొప్పవాణ్ణన్న అహంకారంతో విప్రవీగుతూ, తిరస్కరించి అవిధేయుడై పోయాడు.¹⁴ (34)

ఆ తరువాత మేము ఆదంకు ఇలా చెప్పాము: "నీవు, నీభార్య స్వర్గంలో నివసించండి. ఇక్కడ మీరు కోరుకున్నదల్లా తింటూ హాయిగా ఉండండి. అయితే అదిగో...! ఆ చెట్టు దరిదాపులకు మాత్రం వెళ్ళకండి. వెళ్తే మీరు కూడా దుర్మార్గులై పోతారు." (35)

అయితే పైతాన్ (వారుభయుల్ని నిషేధిత వృక్షం గురించి లేనిపోని ఆశలు కల్పించి) వారిని పూర్వస్థితి నుండి దిగజార్చి స్వర్గసౌఖ్యాలకు దూరంచేశాడు.¹⁵ అప్పుడు మేము వారితో "మీరంతా ఇక్కడుంచి దిగిపోండి. మీరు ఒకరికొకరు శత్రువులు. ఒక నిర్ణీతకాలం వరకు మీరు భూలోకంలో జీవితం గడపవలసివుంది" అన్నాము. (36)

తరువాత ఆదం తన ప్రభువు నుండి కొన్ని మాటలు గ్రహించి, పశ్చాత్తాపంతో క్షమాపణ చెప్పకున్నాడు. దాన్ని అతని ప్రభువు స్వీకరించాడు. ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు. మేమిలా అన్నాం: "మీరంతా ఇక్కడుంచి దిగిపోండి. నా

13. దీన్ని బట్టి విశ్వవ్యవహారాలు నిర్వహించడానికి నియుక్తులైన యావత్తు దైవదూతలపై మానవునికి దేవుడు అధికృత ప్రసాదించాడు. అంటే మానవుణ్ణి యావత్తు సృష్టిరాసుల్లో ఉత్కృష్ట జీవిగా, ఖలీఫాగా చేసి ప్రపంచంలో అతను చేసే ప్రతి పనిలో దైవదూతలు అతనికి సహకరించాలని ఆదేశించాడన్నమాట. మానవునికి ప్రసాదించబడిన ఈ అధికృత, ఉత్కృష్టతల కారణంగానే అతనికి గౌరవసూచకంగా అభివాదం చేయాలని దైవదూతల్ని అజ్ఞాపించడం జరిగింది.

ఇక్కడ మూలభాషలో సజ్జా అనే పదం వాడబడింది. సజ్జా అంటే సాష్టాంగప్రణామం, గౌరవసూచకంగా వంగడం, అభివాదం చేయడం అనే అర్థాలున్నాయి. దేవునికి తప్ప ఇతరులకు సాష్టాంగప్రణామం చేయడాన్ని ఇస్లాం నిషేధించింది. కొందరు వ్యాఖ్యానకర్తలు గత ప్రవక్తలు తెచ్చిన ధర్మశాస్త్రాల్లో మహనీయులకు, గొప్పవాళ్ళకు గౌరవ సూచకంగా సజ్జా చేయడం ధర్మ సమ్మతంగా ఉండేదని, ముహమ్మద్ ప్రవక్త (సల్లం) తెచ్చిన ధర్మశాస్త్రంలో దైవేతరులకు ఇలాంటి సజ్జా చేయడం కూడా నిషేధించబడిందని అభిప్రాయపడ్డారు.

(మరిన్ని వివరాలకు 12వ అధ్యాయం (యూసుఫ్) 100వ సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)

14. దేవుని పట్ల ఇబ్లీసు ధిక్కార వైఖరికి కారణం, దాని పూర్వపరాలను గురించి 7:11,12 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

15. వివరాలకు 7:22,23: 20:120,121 సూక్తులు చూడండి.

నుండి మీ దగ్గరకు ఏదైనా మార్గదర్శకత్వం వస్తే దాన్ని అనుసరించాలి. దాన్ని అనుసరించేవారికి ఎలాంటి భయంగాని, దుఃఖంగాని ఉండదు. నా మార్గదర్శకత్వాన్ని నిరాకరించి, నా సూక్తుల్ని ధిక్కరించేవారు నరకానికి పోతారు. అక్కడే వారు (నానాయాతనలు అనుభవిస్తూ) ఎల్లకాలం పడివుంటారు. (37-39)

ఇస్రాఱిల్ సంతతి ప్రజలారా! నేను మీకు చేసిన మేళుపు గుర్తుకు తెచ్చుకొని, మీరు నా విషయంలో చేసిన ప్రమాణాన్ని పాటించండి. నేను మీకు చేసిన వాగ్దానం నెరవేరుస్తాను. మీరు నాకు మాత్రమే భయపడుతూ నేను పంపిన ఈ (ఖర్ఆన్) గ్రంథాన్ని విశ్వసించండి. మీ దగ్గర ఇంతకు పూర్వం నుంచే ఉన్న (తొరాత్) గ్రంథాన్ని ఇది ధృవీకరిస్తోంది. కనుక అందరికంటే ముందు మీరే దీన్ని తిరస్కరించినవారు కాకూడదు. స్వల్ప మూల్యానికి నా సూక్తులు అమ్ముకోకండి. నా ఆగ్రహం నుండి తప్పించుకోండి. సత్యాన్ని అసత్యంతో కలగాపులగం చేయకండి. తెలిసి కూడా సత్యాన్ని దాచకండి. (40-42)

ప్రార్థనా వ్యవస్థ నెలకొల్పండి. పేదల ఆర్థికహక్కు (జకాత్) చెల్లిస్తూ ఉండండి. ¹⁶ నా ముందు మోకరిల్లేవారితో పాటు మీరు కూడా నా ముందు మోకరిల్లండి. ఏమిటి,

16. జకాత్ అంటే పవిత్రత, పరిశుద్ధత అని శాబ్దిక అర్థాలున్నాయి. ఇక్కడ ప్రత్యేక పారిభాషలో, ధనికుడు పవిత్రతయ్యే ఉద్దేశ్యంతో ఏడాది కొకసారి తన సంపద నుండి రెండున్నర శాతం చొప్పున నిరుపేదలకు, ధర్మసంస్థాపనా కార్యాలకు దానం చేయవలసిన ధనకనక వస్తువుల్ని జకాత్ అంటారు. ఈ విషయాన్ని గురించి మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“దేవుడు జకాత్ చెల్లింపును ముస్లింలకు విధిగా చేశాడు. ఇది వారి ధనికుల నుండి వసూలు చేసి, వారి నిరుపేదలకు అందజేయబడుతుంది.” (బుఖారి,) “ఏ సంపద నుండి జకాత్ తీయకుండా అందులోనే కలిసి ఉంటుందో ఆ సంపదను ఇది నాశనం చేస్తుంది.” (మిష్కాత్)

జకాత్ దాదాపు ప్రతి దైవప్రవక్త అనుచర సముదాయానికి విధిగా నిర్ణయించబడింది. మూసా ప్రవక్త (అలై) అనుచర సముదాయానికి కూడా ఇది విధించబడింది. కాని యూదులు పేదలకు జకాత్ ఇవ్వడానికి బదులు, వారి నుండి వడ్డీ వసూలుచేసి తినడం ప్రారంభించారు.

“ఎవరు తన ధనం నుండి జకాత్ చెల్లించడో అతని ధనాన్ని ప్రళయదినాన అగ్నిపలకలుగా మార్చి వాటితో అతని ప్రక్కలమీద, నుదుటిమీద, నడుంమీద వాతలు పెట్టడం జరుగుతుంది. ఆ దినం యాభై వేల సంవత్సరాలంత సుదీర్ఘంగా ఉంటుంది. ప్రజల తీర్పులన్నీ ముగిసే వరకు (అంటే యాభై వేల ఏండ్ల వరకు) అతని పరిస్థితి అలాగే కొనసాగుతుంది. ఆ తర్వాత (అతని కర్మల్ని బట్టి) అతణ్ణి నరకానికో లేక స్వర్గానికో పంపివేయడం జరుగుతుంది.” (ముస్లిం)

ముస్లింలకు నమాజ్ చేయడం ఎంత విధి (Obligatory duty)యో జకాత్ చెల్లించడం కూడా అంతే విధి. జకాత్ చెల్లించని వ్యక్తి పాలిట అతని డబ్బు పరలోకంలో విషసర్పంగా మారుతుందని కొన్ని హదీసులు హెచ్చరిస్తున్నాయి. జకాత్ చెల్లించనివాడు చేసే నమాజ్ని దేవుడు స్వీకరించడని మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) స్పష్టంగా తెలియజేశారు.

ఆర్థిక స్తోమత కలిగిన ముస్లింలు తమ సంపద నుండి రెండున్నర శాతం జకాత్ తీసి ఇస్లామీయ ప్రభుత్వానికి విధిగా చెల్లించాలి. ఇస్లామీయ ప్రభుత్వం లేని చోట్ల ముస్లింలు వ్యక్తిగతంగాగాని, లేదా ఏదైనా సంఘం ద్వారాగాని ఈ జకాత్ని అర్హులైనవారికి దానం చేయాలి. జకాత్

మీరు మంచిపనులు చేయమని ఇతరులకైతే హితబోధ చేస్తారు. కాని మిమ్మల్ని మీరు మరచిపోతున్నారే! మీరు గ్రంథ పఠనం కూడా చేస్తున్నారు కదా! (ఇలా ఎందుకు ప్రవర్తిస్తున్నారు?). మీరు బుద్ధి నుపయోగించరా? (43-44)

(సరే, మీకేవైనా ఇబ్బందులుంటే) సహనం, ప్రార్థనల ద్వారా (నా) సహాయాన్ని అర్థించండి. ప్రార్థన (నమాజ్) కాస్త కష్టమైన పనే, సందేహం లేదు. కాని ఒకరోజు తమ ప్రభువును కలుసుకోవలసిఉందని, ఆయన సన్నిధికి మరలిపోవలసి ఉందని భావించే దైవభీతిపరులకు మాత్రం ప్రార్థన (నమాజ్) చేయడం కష్టమేమీ కాదు. (45-46)

ఇస్రాఱిల్ ¹⁷ సంతతిప్రజలారా! నేను మీకు చేసిన మేలు గుర్తుకు తెచ్చుకోండి. ప్రపంచజాతులన్నిటిపై మీకు ప్రసాదించిన ప్రత్యేక గౌరవోన్నతుల్ని కూడా జ్ఞాపకం తెచ్చుకోండి. ఒకరికొకరు ఏవిధంగానూ తోడ్పడలేని (ప్రళయ)దినం గురించి భయపడండి. ఆరోజు ఎవరి సిఫారసు చెల్లదు. ఏ ఒక్కర్ని పాపపరిహారం తీసుకొని వదలేయడం జరగదు. అసలా రోజు పాపాత్ములకు ఎలాంటి సహాయమూ లభించదు. (47-48)

మేము మిమ్మల్ని ఫిరొనీయుల బానిసత్వం నుండి విముక్తి కలిగించిన రోజులు

చెల్లించడానికి నిరాకరించేవారు దేవుని దృష్టిలో ఘోరమైన పాపాత్ములై నరకశిక్ష అనుభవించవలసి వస్తుంది. ఇస్లామీయ ప్రభుత్వం దృష్టిలో వారు ఆర్థిక నేరస్థులుగా పరిగణించబడతారు. అలాంటి ముస్లింల నుండి బలవంతంగా జకాత్ వసూలు చేసే అధికారం ప్రభుత్వానికి ఉంటుంది.

హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) ఖలీఫా అయిన తరువాత కొన్ని తెగలు జకాత్ చెల్లించడానికి నిరాకరించాయి. అప్పుడు హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) ఆ తెగలతో యుద్ధంచేసి వాటి నుండి బలవంతంగా జకాత్ వసూలు చేయడానికి నిర్ణయించుకున్నారు. హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) ఈ నిర్ణయం పట్ల అభ్యంతరం లేవదీసినప్పుడు ఆయన ఈ విధంగా సమాధానమిచ్చారు:

“దైవసాక్షి! నమాజ్, జకాత్ల మధ్య విచక్షణ చేసే ప్రతి వ్యక్తితో నేను యుద్ధం చేస్తాను. జకాత్ సంపద హక్కు. (అంటే సంపద కలిగినవారు దాని మీద పేదల ఆర్థిక హక్కు అయిన జకాత్ని విధిగా చెల్లించాలి.) దైవసాక్షి! వారు గనక దైవప్రవక్త (స) కాలంలో ఇస్తూ ఉండిన సంపద నుండి ఒంటె తాడయినా సరే ఇవ్వడానికి నిరాకరిస్తే నేను వారితో కూడా తప్పక పోరాడుతాను”.

ఆ తరువాత హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) మాట్లాడుతూ “దైవసాక్షి! దేవుడు సత్యావగాహన కోసం అబూబకర్ హృదయకవాటాలు తెరిచాడు. అబూబకర్ దృక్పథమే సరైనదని నేను ఆ తరువాత గ్రహించాను” అని అన్నారు. (సహీ బుఖారి)

✦ జకాత్ నిరాకరణ విషయమై ప్రవక్త (సల్లం) కాలంలో జరిగిన ఒక సంఘటన గురించి 49:6 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి; ✦ జకాత్ చెల్లింపు మొత్తం 8 రకాల పద్దులలో విభజించబడింది. 9:60 సూక్తి చూడండి; ✦ ఇతర వివరాలకు 2:267-274 సూక్తులు చూడండి.

(జకాత్ గురించి పూర్తి వివరాల కోసం ‘ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ సెంటర్’ నుంచి వెలువడిన “ధన వికేంద్రీకరణ” అనే పుస్తకం చదవండి. పేజీలు: 224.)

17. ఇస్రాఱిల్ అంటే దైవదాసుడు అని అర్థం. ఇది యాఖూబ్ ప్రవక్త (అలై)కు దేవుడు ప్రదానంచేసిన బిరుదు. ఈయన తండ్రి ఇసోహాఫ్ (అలై), తాత ఇబ్రాహీం (అలై) కూడా దైవప్రవక్తలే. యాఖూబ్ (అలై) సంతనాన్నే బనీఇస్రాఱిల్ (ఇస్రాఱిల్ సంతతి) అంటారు.

కూడా కాస్త గుర్తుకు తెచ్చుకోండి. ఆనాడు మిమ్మల్ని వారు తీవ్రయాతనలకు గురిచేస్తూ ఉండేవారు. మీ మగపిల్లలను హతమార్చి, ఆడపిల్లలను (మాత్రమే) బ్రతకనిస్తుండేవారు. అది మీకు మీ ప్రభువు నుండి ఎదురైన అత్యంత కఠినపరీక్ష. (49)

మీకోసం మేము సముద్రం చీల్చి, దారి ఏర్పరచి మిమ్మల్ని క్షేమంగా దరికి చేర్చాం. ఆతర్వాత మీ కళ్ళముందే ఫిరోసీయులను (సముద్రంలో) ముంచివేశాం. (50)

మేము మూసాను నలభై రోజుల గడువుపై (తూర్ పర్వతం దగ్గరకు) పిలిపించాము. ఆ తర్వాత అతను మీ మధ్య లేకపోవడం చూసి మీరు ఆవుదూడ (విగ్రహం)ను దైవంగా చేసుకున్నారు. మీరు దుర్మార్గంలో చాలా హద్దుమీరి పోయారు. అయితే ఆ తరువాతయినా మీరు కృతజ్ఞులయి వుంటారేమోనన్న ఉద్దేశ్యంతో అంతటి ఘోరపాపాన్ని సంయతం ఉపేక్షించి మిమ్మల్ని క్షమించివేశాము. (51-52)

మీరు సన్మార్గం పొందడానికి మూసాకు దివ్యగ్రంథాన్ని, మంచి చెడుల్ని వేరుచేసి చూపే గీటురాయిని ప్రసాదించాము. ఆ సంగతి కూడా గుర్తు చేసుకోండి. మూసా (ఈ మహాభాగ్యం తీసుకొని) తన జాతిప్రజల దగ్గరికి తిరిగొచ్చినప్పుడు వారి దుస్థితి చూసి ఇలా అన్నాడు: “ప్రజలారా! మీరు ఆవుదూడను దైవంగా చేసుకొని మీ ఆత్మలకు చాలా అన్యాయం చేసుకున్నారు. కనుక (తక్షణమే) పశ్చాత్తాపించండి మీ సృష్టికర్తకు క్షమాపణ చెప్పుకోండి. తర్వాత మీ(లో భ్రష్టులైపోయినవారి) వ్రాణాల్ని హతమార్చండి. మీ సృష్టికర్త దృష్టిలో అదే మీకు శ్రేష్ఠమయినది.” ఆ తరువాత మీ ప్రభువు మిమ్మల్ని క్షమించాడు. ఆయన ఎంతో గొప్ప క్షమాశీలి, అపార కృపాశీలుడు. (53-54)

మరో సంఘటన. మీరు మూసాతో “మేము మాకళ్ళతో దేవుణ్ణి ప్రత్యక్షంగా చూడ సంతవరకు నీ మాటలు నమ్మం” అన్నారు. అప్పుడు మీరు చూస్తుండగానే ఓ భయం కరమైన పిడుగు మీపై పడింది. దాంతో మీరంతా మృత్యువాత పడ్డారు. అయితే మేము చేసిన మేలుకు మాపట్ల కృతజ్ఞులై ఉంటారని మిమ్మల్ని మళ్ళీ బ్రతికించాం. (55-56)

మేము మీపై (ఎండ నుండి కాపాడడానికి) మేఘచ్ఛాయ కల్పించాం. ఆహారంగా మీకు మన్న, సల్వాలు¹⁸ సమకూర్చి, “మేము ప్రసాదించిన ఈ పరిశుద్ధ వస్తువులు తినండి” అన్నాం. (కాని మీపూర్వీకులు వాటికి విలువ నివ్వలేదు. ఇలాంటి తలబిరుసుతో) వారు మాకేమీ నష్టం కల్పించలేదు, తమకుతామే నష్టం కల్పించుకున్నారు. (57)

వేరొక సంఘటన (వినండి). అప్పుడు మేము మీతో ఇలా అన్నాం : “ఈ పట్టణం లో ప్రవేశించి ఇక్కడి ఆహారపదార్థాలను మీకిష్టమైనట్లు హాయిగా తినండి. అయితే పట్టణ ప్రధానద్వారం గుండా ప్రవేశిస్తున్నప్పుడు సాష్టాంగపడి ‘క్షమాభిక్ష, క్షమాభిక్ష’ అంటూ నడవండి. మేము మీ తప్పులు మన్నిస్తాం. మంచివారికి మరింత(భాగ్యం) అనుగ్రహిస్తాం.” కాని దుర్మార్గులు మేము సూచించిన మాట మార్చివేశారు. చివరికి

18. మన్న అంటే ఒక విధమైన ఖాద్యవస్తువు. ఇది ఆకాశం నుండి మంచులా కురిసి నేల మీద పేరుకుంటుంది. సల్వా అంటే ఓ రకమైన పక్షులు. ఇవి గాలిలో ఎగురుతూ యూదులకు సులభంగా దొరికిపోయాయి. ఇవి రెండూ యూదులకు నలభై యేండ్ల పాటు ప్రసాదించబడ్డాయి.

మేము ఆ దుర్మార్గులపై ఆకాశం నుండి ఘోరమైన విపత్తు తెచ్చి పడవేశాము. ఇది వారు చేసిన దౌష్ట్యాలకు తగిన శిక్ష. (58-59)

(దీనికి ముందు) మూసా తన జాతి కోసం మంచినీటికై మమ్మల్ని ప్రార్థించాడు. అప్పుడు మేమతనితో “నీ చేతిలో ఉన్న కర్రతో చట్టుబండ మీద ఓ దెబ్బ వెయ్యి” అన్నాం. అతనలా చేయగానే ఆ రాతి నుండి పన్నెండు నీటిఊటలు పెల్లుబిగాయి. అప్పుడు (పన్నెండు తెగల) ప్రజలు తమతమ నీటిపట్టును గుర్తించి వాడుకోవారం భించారు. “దేవుడు ప్రసాదించిన వస్తువులు తినండి, త్రాగండి. అయితే ప్రపంచంలో కల్లోలాన్ని మాత్రం రేకెత్తించకండి” (అని ఆదేశించాము). (60)

(కాని ఆ తరువాత కొన్నాళ్ళకే) మీరు (కష్టపడకుండా లభిస్తున్న) ఎంతో శ్రేష్ఠమయిన ఆహారం పట్ల అసంతృప్తిచెంది) మూసాతో ఇలా అన్నారు: “మూసా! మేమిక ఒకే విధమైన ఈ తిండి తింటూ వుండలేము. మాకోసం నేల నుండి ఉత్పత్తి అయ్యే కూరగాయలు, దోసకాయలు, వెల్లుల్లి, గోధుమలు, పప్పు ధాన్యాలు, ఉల్లివాయలు మొదలైన ఆహార పదార్థాలు పండింపజేయమని నీ ప్రభువును ప్రార్థించు.”

దానికి మూసా “ఎంతో శ్రేష్ఠమైన పదార్థాలు వుండగా వాటిని వదలి హీనమైన పదార్థాలు కోరుతున్నారా! అలాగయితే ఏదైనా జనావాసంలోకి పడండి. అక్కడ మీరు కోరిన వస్తువులు దొరుకుతాయి” అన్నాడు.

చివరికి వారు అవమానం, అప్రతిష్ఠలకు గురయి దౌర్భాగ్యం, దుర్భర దారిద్ర్యం లలో కూరుకుపోయారు. వారు దేవుని సూక్తులు తిరస్కరిస్తుండేవారు. దైవప్రసక్తి అన్యాయంగా హతమార్చుతుండేవారు. దేవునికి అవిధేయులైపోయి హద్దుమీరి ప్రవర్తిస్తుండేవారు. అందువల్లనే ఇలా దేవుని ఆగ్రహం వారిపై విరుచుకుపడింది. (61)

ముస్లింలుగాని, యూదులుగాని, క్రైస్తవులుగాని, సాబీలు (నక్షత్రోపాసకులు)గాని, మరే మతానికి, వర్గానికి, జాతికి చెందినవారయినా సరే అల్లాహ్ ను, ప్రళయదినాన్ని విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేస్తుంటే, అలాంటివారికి వారి ప్రభువు వద్ద తప్పకుండా మంచి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. వారికి ఎలాంటి భయంగాని, దుఃఖంగాని ఉండదు. (62)

మీమీద తూర్ పర్వతం ఎత్తిపట్టి మీచేత ప్రమాణంచేయించిన సందర్భం గుర్తుకు తెచ్చుకోండి. అప్పుడు మేమిలా ఆదేశించాం: “మేము మీకిచ్చిన గ్రంథాన్ని దృఢంగా పట్టుకోండి. అందులోని ఆజ్ఞల్ని, హితవుల్ని గుర్తుంచుకోండి. అలాచేస్తే మీరు భయ భక్తుల జీవితం గడుపుతారు.” (దీన్ని మీరు అంగీకరించారు కూడా.) కాని తర్వాత మీరా ప్రమాణం ఉల్లంఘించారు. (దాన్ని కూడా దేవుడు ఉపేక్షించాడు.) మీపై దేవుని కరుణా కటాక్షాలే గనక లేనట్లయితే మీరు (ఎప్పుడో) నాశనమయి పోయేవారు. (63-64)

శనివారం నియమం¹⁹ ఉల్లంఘించినవారి సంగతి మీకు తెలిసిందే. మేము వారిని “కోతులుగా మారిపోయి, తుచ్చమైన బ్రతుకు బ్రతకండ”ని శపించాము. ఈ విధంగా

19. శనివారంనాడు ఎలాంటి ప్రాపంచిక పనులు చేపట్టకుండా, చివరికి వంటపని సైతం చేయకుండా పూర్తి సెలవు తీసుకొని దైవారాధనలో గడపాలని దేవుడు యూదులకు ఒక నియమం

మేము వారి దుష్పరిణామాన్ని ఆనాటి ప్రజలకు, రాబోవు తరాలకు గుణ పాఠంగా, దైవభీతిపరులకు హితబోధినిగా చేశాము. (65-66)

మూసా తన జాతిప్రజలతో “దేవుడు మిమ్మల్ని ఒక ఆవును బలివ్వమని ఆదేశిస్తున్నాడ”ని అన్నాడు. ఆ సంఘటన కూడా గుర్తుకు తెచ్చుకోండి. అప్పుడు వారు “ఏమిటి, నీవు మాతో పరిహాసమాడుతున్నావా?” అన్నారు. దానికి మూసా “మూర్ఖులు పలికే ఇలాంటి విషయాల బారి నుండి నేను దేవుని శరణు కోరుతున్నాను” అన్నాడు.

“అయితే ఆ ఆవు గురించిన వివరాలు ఏమిటో నీ ప్రభువుని అడిగి చెప్పు” అన్నారు వారు. “ఆ ఆవు ఇటు ముసలిదిగాని, అటు లేతదిగాని కాకుండా మధ్య వయస్సుదయి ఉండాలని దేవుడు ఆదేశిస్తున్నాడు. కనుక మీకివ్వబడిన ఆదేశం ప్రకారం పని చేయండి” అన్నాడు మూసా. (67-68)

“సరే, దానిరంగు ఎలావుండాలో కూడా నీ ప్రభువుని అడిగి తెలియజేయ” అన్నారు వారు మళ్ళీ. “దాని రంగు పసుపుపచ్చగా, చూపరులకు సంతోషం కలిగేలా మెరిసిపోతూ వుండాలని మీ ప్రభువు ఆదేశిస్తున్నాడ”ని అన్నాడు మూసా. (69)

“చాలా ఆవులు చూడటానికి ఒకేవిధంగా ఉన్నట్లు కన్పిస్తాయి. అందువల్ల ఆ ఆవు ఇంకా ఏ ఏ లక్షణాలు కలిగినదయి ఉండాలో నీ ప్రభువుని ప్రార్థించి మాకు చెప్పు. దైవం తలిస్తే మేము దాన్ని కనుగొంటాము” అన్నారు వారు మళ్ళీ. (70)

“మీ ప్రభువు ఆదేశిస్తున్నాడు- అది ఎలాంటి పనులకు ఉపయోగించ బడనిదై ఉండాలి. నేలను దున్నినదిగాని, మోటబావికి వాడబడినదిగాని కాకూడదు. అదీగాక అది ఎలాంటి లోపం లేనిదైఉండాలి. దాని వంటిమీద ఎలాంటి కృత్రిమ మచ్చలు కూడా ఉండకూడదు” అన్నాడు మూసా. దానికి వారు “ఇప్పుడు నీవు అన్ని విషయాలు కచ్చితంగా తెలియజేశావు” అన్నారు. చివరికి వారు (ఎంతో శ్రమపడి సంపాదించి ఎలాగో) దాన్ని బలిచ్చారు. నిజానికి వారు అలా చేసేవారిలా అన్నించలేదు. (71)

మీకీ సంఘటన కూడా గుర్తుండి ఉంటుంది: మీరొక వ్యక్తిని చంపి, ఆ విషయం లో పరస్పరం పోట్లాడుకుంటూ హత్యానిందను ఒకరి మీద మరొకరు రుద్దడానికి ప్రయత్నించారు. కాని మీరు దాచుతున్న విషయాన్ని దేవుడు బట్టబయలు చేయదలిచాడు. ఆవు మృతకళేబరంలోని కొంతభాగంతో హతుని భౌతికకాయంపై చరచండని మేము ఆజ్ఞాపించాం. మేమా సందర్భంలో “ఈవిధంగా దేవుడు మృతుల్ని (పునరుత్థాన దినాన) తిరిగి బ్రతికిస్తాడు. మీరు విషయాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి ఆయన తన మహిమల్ని ఇలా చూపిస్తాడు” అని అన్నాము వారితో. (72-73)

విధించాడు. దీన్ని ఉల్లంఘించినవారు దైవాగ్రహానికి గురవుతారని హెచ్చరించడం కూడా జరిగింది. అయితే శనివారం రోజే చేపలు సముద్రపు ఉపరితలంపై తీరాన వారి ముందుకు వస్తుండేవి. అందువల్ల వారు ఒకరోజు ముందు (అంటే శుక్రవారంనాడు) సముద్ర తీరాన గుంటలు త్రవ్వి వాటిని నీటితో నింపిపెట్టేవారు. శనివారంరోజు ఆ గుంటల్లోకి చేపలు వచ్చాక వాటిని పట్టుకునే వారు. ఈ విధంగా వారు శనివారం నియమం ఉల్లంఘించి దైవాగ్రహానికి గురయ్యారు. (ఈ సూక్తితో పాటు 4:154; 7:163 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

అయితే అంతటి గొప్ప మహిమ చూసినా మీలో ఎలాంటి మార్పు రాలేదు. పైగా మీ హృదయాలు పాషాణాల్లా కఠినమైపోయాయి. కాదు, అంతకంటే కూడా కఠినమయి పోయాయి. పాషాణాలలో కొన్నిటి నుంచి నీటిఊటలు ఉబికి వస్తాయి. మరికొన్ని పగిలి పోయి వాటి నుంచి కూడా నీళ్ళు వస్తాయి. ఇంకా కొన్ని రాళ్ళయితే దైవభీతితో కంపించి క్రింద పడిపోతాయి. దేవుడు మీ చేష్టలను గమనించడంలేదని భావించకండి. (74)

ముస్లిములారా! వీరు మీ మాటలు విని సత్యాన్ని విశ్వసిస్తారని ఇంకా మీరు ఆశలు పెట్టుకున్నారా? వారిలో కొందరు దైవవాణి (తౌరాత్) చదివి బాగా అర్థం చేసుకున్నప్పటికీ, దాన్ని ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా తారుమారు చేస్తుంటారు. (75)

వారు విశ్వాసుల్ని కలసినప్పుడు తాము (ముహమ్మద్ ప్రవక్తను) విశ్వసించామని చెప్పుకుంటారు. కాని వారు ఏకాంతంలో కలుసుకున్నప్పుడు మాత్రం “ఏమిటి, దేవుడు మనకు తెలియజేసినదాన్ని వారి ముందు బహిర్గతం చేస్తారా? దాని ఆధారంగా వారు (ప్రళయదినాన) మన ప్రభువు ముందు మనపై నింద మోపడానికా? మీకా మాత్రం జ్ఞానంలేదా?” అనంటారు. వారు తాము దాచుతున్న దేమిటో, బహిర్గతం చేస్తున్న దేమిటో దేవునికి తెలియదనుకుంటున్నారా? ఆయనకు అంతా తెలుసు. (76-77)

వారిలో కొందరు నిరక్షరాస్యులు కూడా ఉన్నారు. వారికి గ్రంథజ్ఞానం బొత్తిగా లేదు. అయినా వారు లేనిపోని ఆశలు కల్పించుకొని ఊహాకరణాలపై తేలిపోతుంటారు.

మరికొందరున్నారు. వారు తమచేజేతులా గ్రంథం వ్రాసుకొని, దానికి ప్రతిఫలంగా అత్యల్ప (ప్రాపంచిక)ప్రయోజనాలు పొందడానికి, ఇది దేవుని వద్ద నుండి వచ్చిన గ్రంథమని అంటారు. అలాంటివారికి వినాశం ఉంది. వారు కల్పించి వ్రాసుకున్నది వారి వినాశానికే కారణభూతమవుతుంది. తద్వారా వారు సంపాదించుకున్న ప్రాపంచిక సొత్తు కూడా వారికి వినాశమే తెచ్చిపెడుతుంది. (78-79)

పైగా వారు “ఈ నరకాగ్ని మమ్మల్ని తాకనైనా తాకదు. కాకపోతే కొన్నాళ్ళు కాస్తంత బాధ కలిగిస్తుందేమో!” అంటారు. అలాగైతే “మీరు దేవునితో ఏదైనా ఒడంబడిక చేసుకున్నారా, దాన్ని ఆయన ఉల్లంఘించకపోవడానికి? లేక మీరు దేవుని విషయంలో మీకే మాత్రం తెలియని మాటలంటున్నారా?” అని అడగండి వారిని. దుష్టకార్యాలు చేసేవారు చివరికా పాపపంకిలంలో పూర్తిగా కూరుకుపోతారు. అలాంటివారే నరకవాసులు. అక్కడే వారు ఎల్లకాలం పడిఉంటారు. సత్యాన్ని విశ్వసించి, తదనుగుణంగా సత్కార్యాలు చేసేవారు స్వర్గవాసులవుతారు. స్వర్గంలోనే వారు కలకాలం ఉంటారు. (80-82)

వేరొక సంఘటన కూడా గుర్తుకు తెచ్చుకోండి: అల్లాహ్ ను తప్ప మరెవరీ ఆరాధించరాదని; తల్లిదండ్రుల పట్ల, బంధువుల పట్ల, అనాథల పట్ల, నిరుపేదల పట్ల సద్భావంతో మెలగాలని; ప్రజలతో (చిరునవ్వు మోముతో) మంచిమాటలు పలకాలని; ప్రార్థనా వ్యవస్థ (నమాజ్) స్థాపించాలని; (పేదల ఆర్థికహక్కు) జకాత్ చెల్లిస్తూ ఉండాలని మేము ఇస్రాాయిల్ సంతతి చేత ప్రమాణం చేయించాం. (కాని ఆ తరువాత) మీలో కొందరు తప్ప అంతా దానికి విముఖులయిపోయారు. ప్రమాణం చేసి ఉల్లంఘించడం మీకు అలవాటేగా! (83)

పరస్పరం రక్తపాతం జరుపుకోరాదని, ఒకరొకరు ఇండ్లనుండి గెంటివేసుకోరాదని మేము మీచేత (మరో) ప్రమాణం చేయించాం. ఆ సందర్భం కూడా జ్ఞాపకం చేసుకోండి. అప్పుడు మీరు ఆ ప్రమాణాన్ని ఒప్పుకున్నారు కూడా. దానికి మీరే సాక్షులు. అయినప్పటికీ మీరు తిరిగి అవే (తప్పుడు) పనులు చేయసాగారు. మీ సొంత మనుషులనే హత మార్చారు. మీలోనే ఒక వర్గాన్ని అన్యాయంగా వారి ఇండ్ల నుంచి వెడలగొట్టారు. దౌర్జన్యం, పాపకార్యాలలో మీరు వారికి వ్యతిరేకంగా ఇతరులకు మద్దతు కూడా ఇచ్చారు. అదిగాక, యుద్ధఖైదీలుగా మీ దగ్గరికి వచ్చినప్పుడు నష్టపరిహారం తీసుకొని వారిని విడుదల చేసేవారు. అసలు వారిని వారి ఇండ్లనుండి వెడలగొట్టడమే పెద్దతప్పు, నిషిద్ధ కార్యం. (పైపెచ్చు వారి విడుదల కోసం నష్టపరిహారం తీసుకోవడం కూడానా?)

ఏమిటీ, మీరు గ్రంథంలోని కొంతభాగం విశ్వసించి మరికొంత భాగం తిరస్కరిస్తారా? మీలో అలాంటి దుశ్చర్యలకు పాల్పడేవారికి శిక్షగా ఇహలోక జీవితంలో వారు అవమానం, అప్రతిష్ఠలపాలవుతారు; అటు పరలోకంలో తీవ్రమైన (నరక)యాతనలకు గురవుతారు. దేవుడు మీ చర్యలను గమనించడం లేదని భావించకండి. (84-85)

పరలోక జీవితం అమ్ముకొని ఇహలోక జీవితం కొనుక్కున్నవారు వీరే. కనుక వీరి శిక్ష ఏమాత్రం తగ్గించడం జరగదు. వారికి ఎలాంటి సహాయం కూడా లభించదు. (86)

మూసాకు మేము గ్రంథం ప్రసాదించాము. అతని తరువాత ఒకరి తరువాత ఒకరు అనేకమంది ప్రవక్తలను పంపుతూ వచ్చాము. మర్యం కుమారుడు ఈసాకు స్పష్టమైన నిదర్శనాలు ఇచ్చి పంపాము. పరిశుద్ధాత్మ (జిబ్రయీల్ దూత) ద్వారా కూడా అతనికి సహాయం చేశాము. కాని ఏ దైవప్రవక్తయినా మీ మనోవాంఛలకు వ్యతిరేకంగా వుండే విషయాలు తెచ్చినప్పుడల్లా మీరు తలబిరుసుతో వ్యవహరించేవారు. దైవ ప్రవక్తలలో కొందరిని తిరస్కరించారు; మరికొందరిని హతమార్చి వేశారు. (87)

(ఇన్ని దారుణాలకు వడిగట్టి కూడా పశ్చాత్తాపం చెందడానికి బదులు) వారు “మా హృదయాలు సురక్షితంగా ఉన్నాయి” అంటారు. కాదు, అసలు విషయం అదికాదు. వారి తలబిరుసు, తిరస్కారాల వైఖరి కారణంగా వారిపై దేవుని అభిశాపం విరుచుకు పడింది. అందుకే వారిలో బహుకొద్దిమంది మాత్రమే సత్యాన్ని విశ్వసిస్తున్నారు. (88)

దేవుని వైపు నుంచి వారి వద్దకు ఇప్పుడు వారి దగ్గరున్న గ్రంథాన్ని ధృవీకరించే మరొక గ్రంథం వచ్చినా వారి ధోరణి మారలేదు. గతంలో వారు అవిశ్వాసులపై తమకు విజయం ప్రసాదించమని మమ్మల్ని వేడుకునేవారు. చివరికి వారు కోరిన సహాయం (ఖుర్ఆన్ రూపంలో) వచ్చింది; వారు దీన్ని గుర్తించారు కూడా. అయినా వారు దీన్ని తిరస్కరించారు.²⁰ ఇలాంటి తిరస్కారులపై దేవుని అభిశాపం పడుగాక! (89)

20. మహాప్రవక్త (స) భార్యలలో హజ్రత్ సఫియా (రజి) ఒకరు. ఆమె ఓ యూదనాయకుని కుమార్తె. ఇస్లాం స్వీకరణకు పూర్వం ఆమె తమ ఇంట్లో జరిగిన ఓ సంఘటన ఇలా వివరిస్తున్నారు: “మానాన్న, చిన్నాయన ఓరోజు దైవప్రవక్తను కలుసుకోవడానికి వెళ్ళారు. ఆయనతో చాలాసేపు మాట్లాడి ఇంటికి తిరిగొచ్చారు. అప్పుడు వారిద్దరు ఈ విధంగా మాట్లాడుకుంటుంటే విన్నాను:

దేనికి బదులుగా వారు తమ అంతరాత్ముల్ని అమ్ముకున్నారో అది పరమనీచమైన విషయం. దేవుడు (వారి జాతికి చెందిన వ్యక్తికి గాకుండా) తాను తలచుకున్న దాసునికి తన కటాక్షం (ద్వైదౌత్యం) ప్రసాదించాడన్న అక్కసుతో వారు దేవుడు పంపినదాన్ని (ఖుర్ ఆన్) మొండిగా తిరస్కరిస్తున్నారు. కనుక వారు (దేవుని) ఆగ్రహానికి గురయ్యారు. ఇలాంటి తిరస్కారులకు అత్యంత అవమానకరమైన శిక్ష ఎదురుచూస్తోంది. (90)

దేవుడు అవతరింపజేసిన దాన్ని విశ్వసించడని చెబితే, వారు (తలబిరుసుతో) “మా వద్దకు అవతరించిన దాన్ని మాత్రమే మేము విశ్వసిస్తాము” అంటారు. అంటే వారు తమ దగ్గరున్న గ్రంథం తప్ప బయట మరేగ్రంథం అవతరించినా, అది పూర్తిగా సత్యమైనదైనా, వారి దగ్గరున్న గ్రంథాన్ని ధృవీకరిస్తున్నా దాన్ని నమ్మరన్న మాట! సరే, “మీరు (సత్యాన్ని) విశ్వసించినవారైతే ఇంతకు పూర్వం (మీ జాతిలోనే ఆవిర్భవించిన) దైవప్రవక్తలను ఎందుకు సంహరించారు?” అని అడగండి వారిని. (91)

మూసా మీ దగ్గరకు ఎన్నెన్నో అద్భుతమైన మహిమలు, స్పష్టమైన ప్రమాణాలు తీసుకువచ్చాడు. కాని అతను, కాస్త అటు (తూర్ కొండకు) వెళ్ళగానే మీరు ఆవు దూడను దైవంగా చేసుకొని ఆరాధించసాగారే! మీరెంత దుర్మార్గులు!! (92)

మేము మీమీద తూర్ కొండ ఎత్తిపట్టి మీచేత ప్రమాణం చేయించిన సంఘటన గుర్తుకు తెచ్చుకోండి. అప్పుడు మేము మీకందజేస్తున్న బోధనలను గట్టిగా పాటించాలని, వినాలని ఆదేశించాము. దానికి మీ పూర్వీకులు “మేము విన్నాం, కాని వాటిని పాటించం” అన్నారు. ఈ తిరస్కార వైఖరికి కారణం, వారి హృదయాల్లో ఆవుదూడ (భక్తి) తిష్టవేసుకొని వుండటమే. వారితో అనండి: “అసలు మీరు విశ్వాసులేనా! అయితే మీరు అవలంబించిన ఈ విశ్వాసవైఖరి ఎలాంటి అకృత్యాలకు ప్రేరేపిస్తోంది!!” (93)

వారిని అడుగు: “ప్రపంచ ప్రజలందరినీ కాదని పరలోకగృహం దేవుని వద్ద మీ కొక్కరికే ప్రత్యేకించబడిందని భావిస్తున్నారా? మీ అభిప్రాయం నిజమైతే మీరు చావును

మొదట మా చిన్నాయన “మన గ్రంథాలలో భవిష్యత్ ప్రకటనగా తెలియజేయబడిన దైవ ప్రవక్త ఇతనే నంటావా?” అని అడిగాడు. దానికి మా నాన్న “అ..దైవనాకీ! ఆ ప్రవక్త ఇతనే” అని సమాధానమిచ్చాడు. మా చిన్నాయన “ఈ విషయం పట్ల నీకు నమ్మకముందా?” అని ప్రశ్నించాడు. మా నాన్న ఉండన్నాడు. మా చిన్నాయన “అయితే మరి నీ ఉద్దేశ్యం ఏమిటి?” అని అడిగాడు. అప్పుడు మా నాన్న “నా బొందిలో ప్రాణమున్నంత వరకూ నేనితడి విరోధిస్తూనే ఉంటాను. అతని మాట చెలామణి కానివ్వను” అని అన్నాడు.” (ఇబ్నె హిషామ్, రెండవ భాగం)

యూదులు తమ ప్రవక్తలు అందజేసిన భవిష్యత్ సమాచారం ప్రకారం అంతిమ దైవప్రవక్త (సల్లం) కోసం అనేక సంవత్సరాల నుండి ఎదురు చూస్తున్నారు. అంతిమ దైవప్రవక్తను గుర్తించడానికి వీలుగా ఆయన గుణగణాలు, రూపురేఖలను గురించి కూడా వారు వర్ణించారు. అయితే ఆ మహాప్రవక్త తమ జాతిలో ప్రభవిస్తాడని యూదులు భావిస్తుండేవారు. కాని తాము ఇంతకాలంగా ఎదురుచూసిన అంతిమ దైవప్రవక్త తమ జాతిలో ప్రభవించకుండా తాము అనాగరిక జాతిగా పరగణించిన అరబ్బు జాతిలో ప్రభవించినందుకు వారు ఆయన్ని విశ్వసించడానికి నిరాకరించారు. వారు మహనీయ ముహమ్మద్ (సల్లం)ని అంతిమ దైవప్రవక్తగా గుర్తించినప్పటికీ కేవలం జాత్యహంకారం కారణంగా ఆయన్ని నిరాకరించి దైవానుగ్రహానికి దూరమైపోయారు.

కోరుకోవాలి.” కాని వారు చేజేతులా చేసుకొని పంపుకున్న (పాప) కార్యాల కారణంగా చావును ఎన్నటికీ కోరుకోరు. దుర్మార్గుల వైఖరి ఏమిటో దేవునికి బాగా తెలుసు. నీవు వారి వైఖరి గమనిస్తే జీవితం మీద అందరికంటే అత్యశ వారికే ఉందని గ్రహిస్తావు. ఈ విషయంలో వారు బహుదైవారాధకుల్ని కూడా మించిపోయారు. వారిలో ప్రతి ఒక్కడూ వెయ్యేండ్ల పాటు జీవించి ఉండాలని కోరుకుంటాడు. అంతటి దీర్ఘాయుష్షు పొందినా అది వారిని (నరక)శిక్ష నుండి మాత్రం తప్పించ లేదు. వారు చేస్తున్న పనులే మిటో దేవుడు గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (94-95)

వారికి చెప్పా: “జిబ్రీల్ పట్ల విరోధభావం ఉన్నవారు ఒక విషయం తెలుసుకోవాలి. జిబ్రీల్ దేవుని ఆజ్ఞతోనే ఈ గ్రంథం నీ మీద అవతరింపజేశాడు. ఇది గతంలో అవతరించిన గ్రంథాలను ధృవీకరిస్తోంది; విశ్వసించేవారికి సన్మార్గం చూపి, సాఫల్య శుభవార్త నందజేస్తుంది. కనుక (విసండి!) దేవునికి, ఆయన దూతలకు, ఆయన ప్రవక్తలకు, జిబ్రీల్ కు, మీకాయిల్ కు ఎవరు శత్రువులవుతారో అలాంటి తిరస్కారులకు దేవుడు శత్రువుతాడు.” (96-98)

మేము మీ దగ్గరకు స్పష్టంగా సత్యాన్ని తెలిపే సూక్తులు పంపాము. దుర్లభులు తప్ప ఎవరూ వాటిని నిరాకరించరు. వారు ఏదైనా ప్రమాణం చేసినప్పుడు వారిలో ఒక వర్గం దాన్ని పూచికపుల్లలా విసరిపారేస్తూ వచ్చింది. అసలు వారిలో చాలామంది చిత్త శుద్ధితో సత్యాన్ని విశ్వసించేవారే కాదు. వారి వద్దకు దేవుని వైపునుంచి ఏ ప్రవక్తయినా వారి గ్రంథాన్ని ధృవీకరిస్తూ వచ్చినప్పుడు ఆ గ్రంథప్రజల్లో ఒక వర్గం తనకసలు ఏమీ తెలియనట్లు దైవగ్రంథాన్ని అటక మీద ఎత్తిపెట్టింది. (99-101)

పైగా వారు, సులైమాన్ పాలనాకాలం పేరుతో దయ్యాలు చెప్పే విషయాల్ని పాటించనారంభించారు. కాని సులైమాన్ ఎన్నడూ సత్యతిరస్కారం జోలికే పోలేదు. జనానికి భూతవిద్య నేర్పుతుండిన ఆ దయ్యాలే సత్యతిరస్కారానికి పాల్పడ్డాయి.

అంతేకాదు, బాబిల్ లో హారూత్, మారూత్ అనే ఇద్దరు (మానవాకారంలో వచ్చిన) దైవదూతలపై అవతరించిన విషయాల్ని కూడా వారు పట్టుకువ్రేలాడారు. కాని ఆ దైవ దూతలు జనానికి ఆ విషయాలు నేర్పేముందు “మేము ప్రజల్ని పరీక్షించడానికి పంప బడిన వాళ్ళం మాత్రమే. అందువల్ల మీరు అవిశ్వాసానికి (అంటే సత్యతిరస్కారానికి) పాల్పడకండి” అని వారికి స్పష్టంగా చెప్పేవారు. అయినా వారు భార్యాభర్తల్ని విడదీసే ఆ క్షుద్రవిద్యనే నేర్చుకోవడానికి ఉబలాటపడేవారు. ²¹

21. దాంపత్య జీవితం మానవ సంస్కృతికి మూలాధారం. భార్యాభర్తల మధ్య దాంపత్య జీవితం సవ్యంగా సాగితే సమాజంలో కూడా మంచి సభ్యతా సంస్కృతులు ఏర్పడతాయి. అందులో అపసవ్యత, అపశృతులు చోటుచేసుకుంటే సభ్యతా సంస్కృతులు కూడా వికటిస్తాయి. అందువల్ల అపోహలు, అపార్థాలు, మాయమాటలు, మంత్రతంత్రాలు లేదా మరే అక్రమ పద్ధతుల ద్వారా నయినా సరే భార్యాభర్తల్ని విడదీయడాన్ని ఇక్కడ అవిశ్వాసం (కుఫ్ర)తో పోల్చడం జరిగింది.

యూదులు తమకు దైవం ప్రసాదించిన తొరాత్ విద్యను వదిలేసి భార్యాభర్తలను విడదీసే క్షుద్రవిద్యను నేర్చుకోవడానికి ఒడిగట్టారు. ఈ మంత్రవిద్య ద్వారా వారు తాము కోరుకున్న స్త్రీని

దైవాజ్ఞ లేనిదే ఆ చేతబడి వల్ల కూడా ఎవరికీ ఎలాంటి నష్టం వాటిల్లేదికాదు. దాన్ని కొన్నవాడికి పరలోక (స్వర్గ)ంలో ఎలాంటి చోటు లేదని వారికి బాగా తెలుసు. అయినా వారు లాభానికి బదులు తమకు నష్టం కలిగించే దానినే నేర్చుకోవడానికి ఉత్సాహపడ్డారు. వారు తమ అంతరాత్మలను అమ్ముకొని ఎంతటి నీచమైన సరుకు కొన్నారు! వారికీ విషయం తెలిసివుంటే ఎంత బాగుండేది! వారు గనక విశ్వసించి భయభక్తుల వైఖరి అవలంబించి వుంటే, వారికి దేవుని వద్ద ఎంతో మంచి ప్రతిఫలం లభించి వుండేది. వారికీ విషయం తెలిసివుంటే ఎంత బాగుండేది! (102-103)

విశ్వాసులారా! మీరు (దైవప్రవక్త ముందు) “కాస్త మా మాటలు వినండ”ని అనకండి. దానికిబదులు “కాస్త మమ్మల్ని అర్థం చేసుకోనివ్వండ”ని పలకండి. విషయం శ్రద్ధగా వినండి. ²² సత్యతిరస్కారులకు దుర్భరయాతన కాచుకొని ఉంది. (104)

సత్యాన్ని నిరాకరించేవారు గ్రంథప్రజలైనా, బహుదైవారాధకులైనా, మీ ప్రభువు నుంచి మీ దగ్గరికొచ్చే ఏ మంచివిషయం కూడా వారికి నచ్చదు. కాని దేవుడు తన కారుణ్యం కోసం తాను కోరుకున్నవారిని ఎంచుకుంటాడు. ఆయన గొప్ప అనుగ్రహశీలి.

మేమేదైనా సూక్తిని రద్దుచేస్తే లేదా మరపింపజేస్తే దాని స్థానంలో అంతకంటే మంచి సూక్తి జారీచేస్తాము. లేదా అలాంటిదే మరో సూక్తి జారీచేస్తాము. దేవుడు ప్రతి విషయంపై అధికారం కలవాడని నీవెరుగవా? భూమ్యాకాశాల సార్వభౌమత్వం అల్లాహ్ దేనని, ఆయన తప్ప మీకెవరూ శ్రేయోభిలాషి గాని, సహాయకుడు గాని లేరని నీకు తెలియదా? (105-107)

ఆమె భర్త నుండి విడదీసి తమవైపు తిప్పుకునేవారు. ఈ విద్య అవిశ్వాసానికి దారితీసే ఘోరపాప మని తెలిసి కూడా దాన్ని నేర్చుకోవడానికి ఉబలాటపడేవారంటే వారు నైతికంగా ఎంత దిగజారి పోయారో ఊహించవచ్చు. వారి నైతిక పతనాన్ని బట్టబయలు చేయడానికి దేవుడు తన దూతల ద్వారా యూదులకు ఈ పరీక్ష పెట్టాడు.

ఈ పరీక్ష విభిన్నరూపాలలో మానవుల మధ్య ఇప్పటికీ సాగుతోంది. సైతాన్ తన అనుచర మూక ద్వారా ఇలాంటి ఉపద్రవాన్ని సృష్టిస్తూ ఉంటాడు. ఒక హదీసు ప్రకారం ఇబ్లీస్ (సైతాన్) తన కేంద్రకార్యాలయం నుండి నేల నాలుగు చెరగులా తన అనుచరమూకను పంపిస్తాడు. వారు తిరిగిచ్చి తమతమ నివేదికలను అతనిముందు సమర్పిస్తారు. తాను ఫలానా ఉపద్రవాన్ని సృష్టించా నని ఒకడంటే, తాను ఫలానా ఘనకార్యం చేసి వచ్చానని మరొకడు చెబుతాడు. కాని ఇబ్లీస్ ప్రతి వాడితో “నువ్వు చేసిందేమీ లేదు” అంటాడు. చివరికి ఒకడు వచ్చి తాను ఒకచోట భార్యాభర్తలను విడదీయించానని అంటాడు. ఇబ్లీస్ ఈమాట విని సంతోషంతో అతణ్ణి గుండెలకు హత్తుకుంటూ “శభాష్, నువ్వు నిజంగా ఘనకార్యమే చేసివచ్చావు” అనంటాడు. (ఇబ్నెకసీర్). దీన్నిబట్టి భార్యాభర్తలను అన్యాయంగా విడదీయడం ఎంతటి ఘోరమైన పాపమో మనకు అర్థమవుతోంది.

22. ఇక్కడ ఖుర్ఆన్ లో ‘రాయినా’ అనే పదం వచ్చింది. దీనికి అరబీలో ‘కాస్త మా మాటలు వినండి’ అని ఒక అర్థం, మూర్ఖుడని మరొక అర్థం ఉంది. దీన్నే కొంచెం నాలుక తిప్పి రాయినా అంటే ‘మా పశువుల కాపరి’ అని అర్థం వస్తుంది. ఇంచుమించు రాయినా అనే ఉచ్చారణతోనే హిబ్రూభాషలో ఒక పదం ఉంది. దానికి ‘విను, నీవు చెవిటివాడవు’ అని అర్థం ఉంది. యూదులు దైవప్రవక్త (స) దగ్గరకొచ్చి ఇలాంటి ద్వంద్వార్థాలు, పెడర్థాలు వచ్చే పదాలను వాడేవారు.

పూర్వం మూసాను (యూదులు) అడిగినటువంటి (పనికిమాలిన) ప్రశ్నలు, కోరికలు మీరు కూడా మీ ప్రవక్తను అడగదలిచారా? ఎవరు విశ్వాస వైఖరికి బదులు అవిశ్వాస వైఖరి అవలంబిస్తాడో అతను రుజుమార్గం తప్పినట్లైనని తెలుసుకోవాలి. గ్రంథప్రజల్లో చాలామంది మిమ్మల్ని ఎలాగైనా విశ్వాసం నుండి తప్పించి అవిశ్వాసం వైపు లాగాలని చూస్తున్నారు. సత్యం వారిముందు స్పష్టంగా వెల్లడైనప్పటికీ వారు అసూయతో మండిపోతూ మిమ్మల్ని అవిశ్వాసులుగా మార్చదలిచారు. కాబట్టి దేవుడు వారి విషయంలో ఒక నిర్ణయం తీసుకునేవరకు వారిని క్షమించి, చూసీ చూడనట్లు వదిలేయండి. దేవుడు ప్రతిపనీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వశక్తిమంతుడు. (108-109)

(కనుక మీరు దైవధర్మంపై పూర్తిగా దృష్టి కేంద్రీకరించి) నమాజ్ (ప్రార్థనా) వ్యవస్థ నెలకొల్పండి. (పేదల ఆర్థిక హక్కులను) జకాత్ చెల్లిస్తూ ఉండండి. మీ పరలోక శ్రేయస్సు కోసం మీరు ఏ సత్కార్యం చేసినా అది దేవుని వద్ద మీకు లభిస్తుంది. మీరు చేస్తున్న పనులన్నిటినీ దేవుడు గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (110)

యూదులుగా లేక క్రైస్తవులుగా మారనంతవరకు ఏఒక్కడూ స్వర్గానికి పోలేడని అంటారు వారు. ఇవి వారి భ్రమలు మాత్రమే. మీమాట నిజమైతే దానికి ప్రమాణం తీసుకురండి” అని అడుగు. కాదు, ఎవరైనా సరే తనను తాను దేవునికి సమర్పించు కొని సదాచార సంపన్నుడైవుంటే అతనికా ప్రతిఫలం అతని ప్రభువు దగ్గర లభిస్తుంది. అలాంటివారికి ప్రళయదినాన ఎలాంటి భయం, దుఃఖం ఉండవు. (111-112)

క్రైస్తవులు సన్మార్గంలో లేరని యూదులు అంటారు. అలాగే యూదులు సన్మార్గంలో లేరని క్రైస్తవులు అంటారు. నిజానికి వారుభయులూ దైవగ్రంథం పఠిస్తున్నవారే. గ్రంథజ్ఞానంలేని ప్రజలు (బహుదైవారాధకులు) కూడా ఇలాంటి ప్రగల్భాలే పలుకుతారు. వారుభయుల మధ్య ఏర్పడిన ఈ విభేదాలను గురించి రేపు ప్రళయదినాన దేవుడు తీర్పుచేస్తాడు. (అప్పుడు తెలుస్తాయి నిజానిజాలు). (113)

దేవుని ఆరాధనాలయాల్లో ఆయన పేరు స్మరించనీయకుండా నిరోధిస్తూ వాటి వినాశానికి పాల్పడేవాడి కంటే పరమదుర్మార్గుడు ఎవరుంటారు? అలాంటి దుర్మార్గులు దేవుని ఆరాధనాలయాల్లో అడుగుపెట్టడానికే అర్హులుకారు. ఒకవేళ వారందులో ప్రవేశించినా భయపడుతూ ప్రవేశిస్తారు. వారికి ఇహలోకంలో పరాభవం, పరాజయాలే ఎదురవుతాయి. ఇక పరలోకంలోనైతే వారు ఘోరమైన (నరక)యాతనలు చవిచూస్తారు. (114)

తూర్పు, పడమరలు అన్నీ అల్లాహ్ కు చెందినవే. (ప్రార్థన చేయడానికి) మీరు ఏ దిక్కుకు మరలితే ఆ దిక్కుకే ఆయన ఉంటాడు. నిస్సందేహంగా దేవుడు సర్వోప గతుడు, సర్వజ్ఞుడు. (115)

దేవుడు ఒకర్ని తన కుమారుడిగా చేసుకున్నాడని అంటారు వారు. (లేదు) ఆయన ఎంతో పరిశుద్ధుడు, పవిత్రుడు. భూమ్యాకాశాలలోని సమస్తం ఆయనవే. సర్వ సృష్టిరాసులు ఆయన పట్ల విధేయత కలిగివున్నాయి. భూమ్యాకాశాలను (అందులోని సమస్త సృష్టితాలను) ఆయనే సృష్టించాడు. (ఏ ఒక్కర్ని కుమారుడిగా చేసుకోవాలని

అగత్యం ఆయనకు ఎంతమాత్రం లేదు.) ఆయన ఏదైనా చేయదలచుకుంటే ‘అయిపో’ అంటే చాలు, అది ఇట్టే అయి తృటిలో ఉనికిలోకి వస్తుంది. (116-117)

“దేవుడు మాతో ఎందుకు మాట్లాడడు?” అంటారు అజ్ఞానులు. లేక “మా దగ్గరకు దేవుడు ఏదయినా మహిమను ఎందుకు పంపడు?” అంటారు వారు. వారికి పూర్వం కూడా కొందరు ఇలాంటి మాటలే అన్నారు. వారందరి మనస్తత్వం ఒకే విధంగా ఉంది. నమ్మేవారికి మేము స్పష్టమైన మహిమలు చూపే ఉన్నాము. (ప్రవక్తా!) మేము నిన్ను సత్యపూరిత జ్ఞానంతో శుభవార్త అందజేసేవానిగా, హెచ్చరించేవానిగా నియమించి పంపాము. (ఇంతకంటే గొప్ప మహిమ వారికి ఇంకేం కావాలట!) నరక వాసుల విషయంలో నీవు జవాబుదారుడవు కావు. వారి స్వయంకృతాపరాధానికి నీవు ఏమాత్రం బాధ్యుడవు కావు. (118-119)

యూదులుగాని, క్రైస్తవులుగాని వారి ఆచార వ్యవహారాలను నీవు పాటించనంత వరకూ నీతో ఎన్నటికీ రాజీపడరు. కనుక దేవుడు చూపిన మార్గమే సన్మార్గమని (అది తప్ప మరో ముక్తిమార్గం లేదని) వారికి స్పష్టంగా చెప్పు. ఒకవేళ నీకు (మా గ్రంథ) జ్ఞానం అందిన తరువాత కూడా నీవు వారి మనోకాంక్షల్ని అనుసరిస్తే మాత్రం నిన్ను దేవుని బారి నుండి కాపాడేవాడే ఉండడు. ఏ స్నేహితుడూ, సహాయకుడూ మా పట్టు నుంచి నిన్ను కాపాడలేడు. మేము గ్రంథం ప్రసాదించినవారు దాన్ని పఠించవలసిన విధంగా పఠిస్తారు. వారు మనస్ఫూర్తిగానే దాన్ని విశ్వసిస్తారు. దాన్ని నిరాకరించేవారు మాత్రమే నష్టపోయేవారు. (120-121)

ఇస్రాయిల్ సంతతి ప్రజలారా! నేను చేసిన మహోపకారాలు జ్ఞాపకం చేసుకోండి. నేను మీకు యావత్ప్రపంచ జాతులపై గౌరవం, ఔన్నత్యాలు ప్రసాదించాను. కనుక ఎవరూ ఎవరికీ ఏవిధంగానూ సహాయపడలేని (ప్రళయ)దినానికి భయపడండి. ఆరోజు ఎవరి నుండి ఎలాంటి పాపపరిహారం స్వీకరించబడదు. ఎవరి సిఫారసు కూడా చెల్లదు. నేరస్థులకు ఎలాంటి సహాయమూ లభించదు. (122-123)

ఇబ్రాహీంప్రభువు కొన్ని విషయాల్లో ఇబ్రాహీంని పరీక్షించగా అందులో అతను కృతార్థుడయ్యాడు. అప్పుడు దేవుడు అతనితో “నేను నిన్ను యావత్తు మానవజాతికి నాయకుడిగా నియమించబోతున్నాను” అన్నాడు. దానికతను “ప్రభూ! మరి నా సంతానంలో కూడా (ఎవరికైనా ప్రపంచ నాయకత్వం ప్రసాదిస్తావా)?” అని అడిగాడు. దానికి దేవుడు “మా ఈ వాగ్దానం దుర్మార్గులకు వర్తించదు” అన్నాడు. (124)

మేము కాబాలయాన్ని ప్రజల కోసం (ఆరాధనా) కేంద్రంగాను, శాంతి నిలయంగాను చేసి, ఇబ్రాహీం నిలబడిన చోటును ప్రార్థనా స్థలంగా చేసుకోవలసిందిగా ప్రజలను ఆదేశించాము. మరోవైపు “నా ఈ ఆలయాన్ని ప్రజలు ప్రదక్షిణ చేయడానికి, అందులో ధ్యానించడానికి, మోకరిల్లడానికి, సాష్టాంగపడటానికి పవిత్రంగా, పరిశుద్ధంగా ఉంచాల”ని ఇబ్రాహీంని, ఇస్మాయిల్ ని కూడా ఆజ్ఞాపించాము. (125)

ఇబ్రాహీం (ప్రవక్త) దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తూ “ప్రభూ! ఈ పట్టణాన్ని శాంతినగరంగా చెయ్యి. ఇక్కడ నివసించే ప్రజలలో దైవాన్ని, పరలోకాన్ని విశ్వసించేవారికి తినేందుకు అన్ని

విధాల పండ్లు ఫలాలు ప్రసాదించు” అని అన్నాడు. దానికి దేవుడు “(ఈ మూన్నాళ్ళ ప్రపంచంలో) నేను విశ్వసించనివారికి కూడా ఎంతో కొంత ఉపాధి నిస్తాను. అయితే ఆ తరువాత వారిని నరకాగ్ని వైపు ఈడుస్తాను. అది అత్యంత ఘోరమయిన ప్రదేశం” అని అన్నాడు. (126)

ఇబ్రాహీం, ఇస్మాయీల్ ఇద్దరూ దైవగృహానికి పునాదులు తీసి గోడలు నిర్మిస్తూ ఇలా వేడుకున్నారు: “ప్రభూ! మా ఈ సేవ స్వీకరించు. నీవే (అందరి మొరలు) ఆలకించేవాడవు, సర్వం తెలిసినవాడవు. ప్రభూ! మా ఇద్దర్నీ నీకు విధేయులైన దాసులుగా చెయ్యి. మా సంతతి నుండి నీకు విధేయులైవుండే ఒక జాతిని ఆవిర్భవింపజేయి. నిన్ను ఆరాధించే పద్ధతేమిటో మాకు తెలియజేయి. మా పొరపాట్లు మన్నించు. నిస్సందేహంగా నీవు మన్నించేవాడవు, కరుణించేవాడవు. ప్రభూ! ఆ జాతిప్రజలకు నీ సూక్తులు విన్పించే, నీ గ్రంథజ్ఞానాన్ని, వివేకాన్ని నేర్పి వారి జీవితాలను సంస్కరించే ఒక ప్రవక్తను ఆ జాతిలో పుట్టించు. నీవు ఎంతో శక్తిమంతుడవు, వివేకవంతుడవు.” (127-129)

(ఇదీ ఇబ్రాహీం గాధ. అలాంటి) ఇబ్రాహీం పాటించిన జీవనసరళిని మూర్ఖులు తప్ప ఎవరు ద్వేషిస్తారు? మేము ప్రపంచంలో (మా కార్యసాధనకై) ప్రత్యేకంగా ఇబ్రాహీంను ఎన్నుకున్నాం. పరలోకంలో అతను పుణ్యాత్ములలో చేర్చబడతాడు. (130)

ఇబ్రాహీంని అతని ప్రభువు “నిన్ను నీవు (మాకు) సమర్పించుకో” అని ఆదేశించగానే అతను (ఏమాత్రం తటపటాయించకుండా) “నన్ను నేను సర్వలోక ప్రభువుకు సమర్పించుకుంటున్నా”నని అన్నాడు. తరువాత అతను తన కుమారులక్కూడా ఈ (స్వయం సమర్పణ) విధానాన్నే ఉపదేశించాడు. యాఖూబ్ కూడా తన కొడుకులకు హితవు చేస్తూ “బిడ్డలారా! దేవుడు మీకోసం ఈ జీవనవిధానాన్నే నిర్ణయించాడు. కనుక చనిపోయే వరకూ (ముస్లిములు)²³ గానే జీవించాలి” అన్నాడు. (131-132)

మరి యాఖూబ్ ఇఫాలోకం వీడిపోతున్నప్పుడు (అక్కడ) మీరున్నారా? అతను తుదిశ్వాస వదులుతున్నప్పుడు తన కొడుకులను పిలిచి “బిడ్డలారా! నేను వెళ్ళిపోయిన తరువాత మీరు ఎవరిని ఆరాధిస్తారు?” అని అడిగాడు. దానికి వారంతా “మీరు, మీ తాత ముత్తాలయిన ఇబ్రాహీం ఇస్మాయీల్, ఇస్హాఖ్ (అలైహి)లు ఆరాధించిన ఏకేశ్వరుణ్ణి మాత్రమే మేము ఆరాధిస్తాం. ఆయనకే మేము విధేయులై (ముస్లిములై) ఉంటాము” అని సమాధానమిచ్చారు. (133)

ఇవి గతించిన సమాజాలు. వారు చేసుకున్న కర్మలు వారికే, మీ కర్మలు మీకే. అంతేగాని వారు చేసినదాన్ని గురించి మిమ్మల్ని ప్రశ్నించడం జరగదు. (134)

23. ఇక్కడ వాడబడిన పదంలోని ‘సలం’ అనే ధాతువుకు శాంతి, సమర్పణ, విధేయత, ఆజ్ఞాపాలన అనే అర్థాలున్నాయి. అందులో నుంచే ముస్లిం, ఇస్లాం అనే పదాలు పుట్టాయి. ముస్లిం అంటే దేవునికి తనను తాను పూర్తిగా సమర్పించుకొని ఆయనకు విధేయుడయి, జీవితంలోని సమస్త రంగాల్లో ఆయన ఆజ్ఞలను పాటించేవాడని అర్థం. అలాంటి జీవిత నియమావళినే ఇస్లాం అంటారు. దాన్ని అవలంబించడం వల్లనే మనిషికి శాంతి, సాఫల్యాలు లభిస్తాయి.

యూదులైపోతే సన్మార్గంలో ఉంటారని యూదులు, క్రైస్తవులైపోతేనే రుజుమార్గం లభిస్తుందని క్రైస్తవులు అంటారు. చెప్పి: “(మేము మాత్రం) ఇబ్రాహీం ధర్మం (అనుసరిస్తున్నాం). ఇబ్రాహీం స్వచ్ఛమైన ఏకదైవారాధకుడు, బహుదైవారాధకుడు కాదు.” (135)

ముస్లిములారా! ఇలా ఆనండి: “మేము అల్లాహ్ ను విశ్వసించాము; మా దగ్గరకు అవతరించినదాన్ని; ఇబ్రాహీం, ఇస్మాయీల్, ఇస్హాఖ్, యాఖూబ్, యాఖూబ్ సంతతిపై అవతరించినదాన్ని; మూసా, ఈసా తదితర దైవప్రవక్తలందరికీ వారి ప్రభువు నుండి లభించిన దాన్ని కూడా మేము విశ్వసించాము. వారి మధ్య మేము ఎలాంటి విచక్షణ చేయము.²⁴ మేము దేవునికే విధేయులం (ముస్లిములం).” (136)

మీరు ఎలా విశ్వసించారో అలా విశ్వసిస్తేనే వారు సన్మార్గం పొందగలరు. మీలా విశ్వసించకుండా ముఖం తిప్పుకుంటే వారు మొండిపట్టుదలకు పోయి మీతో విభేదిస్తున్నారన్న మాట. ఏమైనా వారికి వ్యతిరేకంగా మీకు సహాయం చేయడానికి దేవుడే చాలు. ఆయన సమస్తం వింటున్నాడు. ఆయనకు అన్ని విషయాలు తెలుసు. (137)

చెప్పండి: “దేవుని రంగు అవలంబించండి. దేవుని రంగు కన్నా మరెవరి రంగు శ్రేష్ఠమయినది? మేము ఆయన్నే ఆరాధిస్తాము.” (138)

ముహమ్మద్! వారితో ఇలా అను: “మీరు దేవుని విషయంలో మాతో పోట్లాడుతారెందుకు? ఆయన మీకూ ప్రభువే, మాకూ ప్రభువే కదా! మీ కర్మలు మీవెంట, మా కర్మలు మావెంట ఉంటాయి. మేము పూర్తిగా ఆయనకే అంకితమై పోయాము.” లేదా వారిని ఇలా అడుగు: “మీరు ఇబ్రాహీం, ఇస్మాయీల్, ఇస్హాఖ్, యాఖూబ్, యాఖూబ్ సంతానం- వీరంతా యూదులని అంటున్నారా? లేక క్రైస్తవులని అంటున్నారా?”

వారికి చెప్పి: “ఈ విషయం గురించి మీకు బాగా తెలుసా లేక దేవునికా? దేవుని దగ్గర్నుండి వచ్చిన సాక్ష్యం వెల్లడించకుండా దాచిపెట్టేవాడి కంటే పరమ దుర్మార్గుడు మరెవరు ఉంటారు? మీ చర్యలను దేవుడు గమనించడం లేదని భావించకండి.” ఆ సమాజం గతించి పోయింది. వారు చేసుకున్న కర్మలు వారికే; మీరు చేసుకున్న కర్మలు మీకే. వారు చేసిన దాన్ని గురించి మిమ్మల్ని విచారించడం జరగదు. (139-141)

24. “దైవప్రవక్తలలో కొందరు సత్యాన్ని, మరికొందరు అసత్యాన్ని గాకుండా అందరూ తమ తమ కాలాల్లో ఆయా సమాజాలకు సత్యాన్నే (అంటే ఇస్లాం ధర్మాన్నే) బోధించారని, అందువల్ల వారందరి పట్ల విధేయత కలిగి ఉండటం, వారి ఆజ్ఞల్ని శిరసావహించడం ఆయా ప్రజల విద్యుక్త ధర్మమని మేము భావిస్తున్నాం” అని అర్థం. కనుక ముస్లింలు దైవప్రవక్తలలో కొందర్ని విశ్వసించి, మరికొందరిని నిరాకరించరు. వారిలో ఏ ఒక్కరిని నిరాకరించినా దేవుణ్ణి నిరాకరించినట్లు అవుతుంది. (వివరాలకు 2:4,285; 3:83,84 సూక్తులు చూడండి.)

దైవప్రవక్తల విషయంలో కొందరు హద్దుమీరిన అభిమానానికి పోయి, అందరికంటే తమ ప్రవక్త గొప్ప, తమ ప్రవక్త గొప్ప అని చెప్పుకుంటారు. మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) ఈ విషయాన్ని ఖండించారు. పునరుత్థాన దినాన ఆయన నేల (సమాధి) నుండి బయటికి వచ్చి చూస్తే మూసా ప్రవక్త దైవసంహాసనం కాల పట్టుకొని ఉండటం కనిపిస్తుంది. దాన్ని ప్రస్తావిస్తూ “మీరు ప్రవక్తలలో ఒకరిపై మరొకరికి ప్రాధాన్యం ఇవ్వకండి” అన్నారు సహచరులతో. (బుఖారి)

“ఏమయింది వీరికి, నిన్నటిదాకా ఒక దిక్కుకు తిరిగి ప్రార్థన చేస్తూవుండిన వీరు ఈ రోజు హఠాత్తుగా మరో దిక్కుకు తిరిగారు?” అంటారు మూఢులు. ప్రవక్తా! చెప్పు: “తూర్పుపడమరలన్నీ దేవుని దిక్కులే. ఆయనతాను కోరినవారికి సన్మార్గం చూపుతాడు.” ఈవిధంగా మేము మిమ్మల్ని మధ్యస్థ సమాజంగా చేశాము,²⁵ మీరు ప్రపంచప్రజలకు సాక్షులుగా ఉండాలని, ప్రవక్త మీకు సాక్షిగా ఉండాలని.

దైవప్రవక్తను ఎవరు అనుసరిస్తారు, ఎవరు విముఖులవుతారని పరీక్షించడానికి మేము మొదట మీరు (ప్రార్థనకై) మరలే దిక్కును ఆరాధనా దిశగా నిర్ణయించాం. ఇది ప్రజలకు చాలాకష్టం అనిపించింది. కాని దేవుని మార్గదర్శకత్వం లభించినవారికి ఇది ఏమాత్రం కష్టమనిపించలేదు. దేవుడు మీ విశ్వాసాన్ని అనవసరంగా వృధాచేయడు. ఆయన మానవుల పాలిట అపారకృపాశీలుడు, అమిత దయామయుడు. (142-143)

ముహమ్మద్! నీవు మాటిమాటికి ముఖం పైకెత్తి ఆకాశం వైపు చూడటాన్ని మేము గమనిస్తూనే ఉన్నాము. కనుక నీకు ప్రియమైన దిశకే (ప్రార్థనకై) మేము నిన్ను మరలి

25. అంటే నీతి, న్యాయం, నిష్పక్షపాతాలకు కట్టుబడి ఉంటూ, ఎలాంటి అతివాదానికి పోకుండా ప్రతి విషయంలోనూ సమతులనం పాటించే సమాజం అని అర్థం. ప్రశయ దినాన యావత్తు మానవులు పునర్జీవులయి హావ్ర మైదానంలో గుమికూడుతారు. దైవన్యాయస్థానంలో కర్మల విచారణ ప్రారంభమవుతుంది. దైవప్రవక్తలంతా తమకు అందజేయబడిన ధర్మబోధనలను ప్రజలకు అందజేశామని దేవుని ముందు సాక్ష్యమిస్తారు. అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) కూడా తనకు అందజేయబడిన బోధనలను ప్రజలకు చేరవేశానని సాక్ష్యమిస్తారు. ఆయన అనుచరులు (ముస్లింలు) దాన్ని ధృవీకరిస్తారు. దాంతో దైవప్రవక్త బాధ్యత తీరినట్లవుతుంది.

ఆ తరువాత ఈ బాధ్యతను మీరు ఎంతవరకు నిర్వహించారని దేవుడు ముస్లింలను అడుగుతాడు. ముస్లింలు తమకు దైవప్రవక్త (సల్లం) ద్వారా అందిన ఇస్లాం బోధనలను వాక్రియాల ద్వారా ఇతర మానవులకు అందజేశామని సమాధానం ఇచ్చుకోవలసి ఉంటుంది. ఈ విషయాన్నే ఈ సూక్తిలో సాక్ష్యం ఇవ్వడమని పేర్కొనబడింది. వారు తోటి మానవులకు ఇస్లాం బోధనలను పరిచయం చేయడమేగాక, స్వయంగా వాటిని ఆచరించి కూడా చూపాల్సిన అవసరముంది. అంటే వారి మాటలకు చేతలకు మధ్య పాఠనం ఉండాలి. భక్తిపరాయణత అంటే ఇలా ఉంటుంది; నీతీనిజాయతీలు అంటే ఇలా ఉంటాయి; న్యాయం ధర్మం అంటే ఇలా ఉంటాయి అని ప్రజలు భావించేలా వారు పూర్తిగా ధార్మిక జీవితం గడపాలి.

ముస్లింలు ఓ సైద్ధాంతిక సమాజానికి చెందిన సభ్యులు. బాధ్యతాయుతమయిన జాతి ప్రజలు. వారు అంతిమ దైవసందేశహారుని (సల్లం) ప్రతినిధులుగా మసలుకుంటూ ప్రపంచాన్ని నీతి మార్గాన నడిపించవలసి ఉంటుంది. చెడుగుల్ని అరికట్టాలి. అన్యాయం, అధర్మాలను అంతమొందించాలి. నీతి న్యాయాలను, శాంతి సుహృద్భావాల వాతావరణాన్ని నెలకొల్పాలి. దేవుని భూమి హింసా దౌర్జన్యాలు, అన్యాయం, అక్రమాలు, అశ్శీలం, అరాచకాలతో నిండిపోతే దానికి దైవం ఎదుట ముందుగా ముస్లింలే బాధ్యులవుతారు. ‘నా భూమ్మీద ఇన్ని ఘోరాలు, దురంతాలు జరుగుతుంటే మీరేం చేస్తుండేవారని దేవుడు వారిని నిలదీస్తాడు. వారు తమవంతు కృషి ఏమేరకు చేశారని ప్రశ్నిస్తాడు. సత్యానికి సాక్షులుగా నియమించ బడిన ముస్లింలు పరలోక న్యాయస్థానంలో ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానం ఇచ్చుకోవలసి ఉంటుంది. (ఇతర వివరాల కోసం 3:104,110 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

స్తున్నాం. ఇక నుంచి మీరు ప్రతిష్ఠాలయం (కాబా)²⁶ వైపు తిరగండి. మీరు ఎక్కడున్నా దాని వైపుకే తిరిగి ప్రార్థన చేయండి. (ప్రార్థనాదిశ మార్పుకు చెందిన) ఈ ఆదేశం తమ

26. ఇక్కడ మూలభాషలో కాబాలయానికి “మస్జిదుల్ హరాం” అని పిలువడం జరిగింది. అంటే పవిత్రమైన, ప్రతిష్ఠాత్మకమైన ఆరాధనాలయం అని అర్థం.

ప్రారంభంలో ముహమ్మద్ ప్రవక్త (సల్లం), ఆయన అనుచరులు జెరూసలేంలోని బైతిల్ మఖ్బీస్ కు అభిముఖంగా తిరిగి నమాజ్ చేస్తుండేవారు. ఆనాడు ముస్లింల కోసం దేవుడు నిర్ణయించిన ఖిల్జా (ఆరాధనా కేంద్రం) అదే. బైతిల్ మఖ్బీస్ ని ఆరాధనా కేంద్రంగా నిర్ణయించడానికి కారణం 2:143 సూక్తిలో పేర్కొనబడింది. అరబ్బులు తమ జాతీయ దురభిమానం కారణంగా అరేబియా బయట మరో దేవాలయాన్ని ఆరాధనాకేంద్రంగా అంగీకరించేవారు కాదు. ఇస్లాం ఈ దురభిమానం, జాత్యహంకారాల్ని అంతమొందించడానికి, ముస్లింలు బైతిల్ మఖ్బీస్ ని ఆరాధనా కేంద్రంగా చేసుకొని ప్రార్థనలు చేయాలని ఆదేశించింది. ముస్లింలు ఈ ఆదేశాన్ని పాటించారు.

ఈ విధంగా ముస్లింలు మదీనాలో 16 నెలల పాటు ఈ ఆదేశాన్ని పాటించడం ద్వారా ఖిల్జా విషయమయి దేవుడు పెట్టిన పరీక్షలో నెగ్గారు. ఆ తరువాత దేవుడు ఖిల్జా దిశను మార్చి యూదులకు, క్రైస్తవులకూడా అలాంటి పరీక్షే పెట్టాడు. హి.శ. 2వ యేట రజబ్ లేక షాబాన్ నెలలో కాబా గృహాన్ని ఖిల్జాగా చేసుకోవాలన్న దైవాజ్ఞ అవతరించింది. అయితే యూదులు ఈ ఆజ్ఞను వ్యతిరేకించడమే గాకుండా దాన్ని పాటిస్తున్న ముస్లింలను విమర్శించారు. అరబ్ బహుదైవారాధకులు భావిస్తున్నట్లు దేవుడు కాబా దిశకో, యూదులు-క్రైస్తవులు భావిస్తున్నట్లు బైతిల్ మఖ్బీస్ దిశకో పరిమితమయి ఉండలేదని, ఆయన ప్రతిచోటా ఉన్నాడని, ఆయన ఆజ్ఞల్ని శిరసావహించడమే అసలు దైవారాధన అని ప్రజలకు తెలియజేయడమే ఈ ఆజ్ఞల ఉద్దేశ్యం.

కాబాలయాన్ని ఇబ్రాహీం ప్రవక్త (అలై) నిర్మించారు. ఆ తర్వాత 1200 సంవత్సరాలకు బైతిల్ మఖ్బీస్ ని సులైమాన్ ప్రవక్త (అలై) నిర్మించారు. అప్పట్నుండి హి.శ. 2వ యేట వరకు అదే ఆరాధనా కేంద్రంగా ఉండేది. తిరిగి ఇప్పుడు ప్రాచీన దేవాలయమైన ‘కాబా’ ఆరాధనా కేంద్రం అయింది. యూదులు ఈ వాస్తవం తెలిసినా కాబాను ఖిల్జాగా గుర్తించడానికి సిద్ధంగా లేరు. జాతీయ దురభిమానం, ప్రాంతీయతత్వం సత్యాంగీకార మార్గంలో వారికి అడ్డుగోడలుగా నిలిచాయి.

యూదులు, క్రైస్తవులు మొదట్లో బైతిల్ మఖ్బీస్ వైపు తిరిగి ప్రార్థనలు చేస్తుండేవారు. కాని తరువాత వారుభయలు సులైమాన్ ప్రవక్త సంప్రదాయానికి తిలోదకాలిచ్చి తమ ఆరాధనా దిశలను మార్చుకున్నారు. హజ్రత్ మర్యం (అలై) బైతిల్ మఖ్బీస్ కు తూర్పు వైపు భాగంలో తపోనిష్ఠ (ఏతికాఫ్) పాటించినందున క్రైస్తవులు తూర్పు దిక్కును తమ ఆరాధనా దిశ (ఖిల్జా)గా నిర్ణయించుకున్నారు. యూదులు బహుశా వారికి వ్యతిరేకంగా మంకుతనానికి పోయి పడమటి దిక్కును తమ ఆరాధనా దిశగా చేసుకున్నారు. ముస్లింలు మాత్రం దైవాజ్ఞ అవతరించిన నాటినుండి ఇప్పటికీ కాబాలయాన్నే ఆరాధనా దిశగా చేసుకొని నమాజు చేస్తున్నారు.

ఈ ఆజ్ఞ అవతరించిన సమయంలో దైవప్రవక్త (సల్లం), ఆయన వెనుక ముస్లింలు జుహార్ నమాజ్ చేస్తున్నారు. రెండు రకాతులు అయి మూడవ రకాతులో ప్రవేశించగానే దైవప్రవక్త (సల్లం) పై దివ్యావిష్కృతి (వహీ) ద్వారా ఈ సూక్తి అవతరించింది. దైవప్రవక్త (సల్లం) తక్కువ కాబా దిక్కుకు తిరిగారు. ఆయన నేతృత్వంలో నమాజు చేస్తున్నవారు కూడా కాబా వైపు తిరిగారు. ఇలా వారు జుహార్ నమాజ్ లో మొదటి రెండు రకాతులు బైతిల్ మఖ్బీస్ కు అభిముఖంగా, చివరి రెండు రకాతులు కాబాకు అభిముఖంగా నిలబడి నెరవేర్చారు. బహిరంగ ప్రకటన ద్వారా ఈ ఆదేశం విన్న ఇతరులు కూడా నమాజు స్థితిలో ఉన్నప్పటికీ వెంటనే కాబా ఉన్న దిశకు తిరిగారు.

ప్రభువు నుండి వచ్చిన సత్యమని గ్రంథప్రజలకు బాగా తెలుసు. (అయినా వారు తమ పంతం మానలేకపోతున్నారు.) వీరి చర్యల్ని దేవుడు గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (144)

గ్రంథప్రజలకు²⁷ నీవు ఎన్ని నిదర్శనాలు చూపినా వారు మీ ప్రార్థనాదిశను అనుసరించరు. మీరూ వారి ప్రార్థనాదిశను అనుసరించలేరు. వారిలో కూడా ఒక వర్గం వారు అనుసరించే ప్రార్థనాదిశను మరొక వర్గంవారు అనుసరించరు. ఒకవేళ (మా గ్రంథ) జ్ఞానం అందిన తరువాత కూడా వారి కోరికలను అనుసరిస్తే మాత్రం నీవు దుర్మార్గులలో చేరినట్లు పరిగణించబడతావు. (145)

మేము గ్రంథం ప్రసాదించినవారు తమ కన్నకొడుకుల్ని గుర్తిస్తున్నట్లు దీన్ని (సంకోచం లేకుండా) గుర్తిస్తున్నారు. కాని వారిలో ఒకవర్గం వాస్తవాన్ని బుద్ధివ్యర్థకంగా కప్పిపుచ్చుతోంది. నిస్సందేహంగా ఇది నీ ప్రభువు నుండి వచ్చిన పరమసత్యం. కనుక నీవు ఎలాంటి అనుమానానికి ఆస్కారమివ్వకు. ప్రతి వర్గానికి ఒక ప్రార్థనాదిశ ఉంది. వారా వైపుకు తిరుగుతారు. మీరు సత్కార్యాలు చేయటంలో ఒకర్నొకరు మించిపోవడానికి ప్రయత్నించండి. మీరు ఎక్కడున్నా దేవుడు మిమ్మల్నందర్నీ ఒక చోటికి చేరుస్తాడు. ఆయన ప్రతిపదనీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వశక్తి మంతుడు. (146-148)

మీరు ఏప్రాంతానికి వెళ్ళినా అక్కడ్నుంచి ప్రతిష్ఠాలయం వైపుకే తిరిగి ప్రార్థన చేయండి. నిస్సందేహంగా ఇది మీ ప్రభువు నుండి వచ్చిన సత్యం. మీరు చేసే పనులన్నిటినీ దేవుడు చూస్తూనేఉంటాడు. మీరు ఎక్కడున్నా, ఏప్రాంతానికెళ్ళినా అక్కడ్నుంచి మీరు ప్రతిష్ఠాలయం వైపుకే అభిముఖులుకండి. మీకు వ్యతిరేకంగా ఇతరులు ఎలాంటి మాట అనడానికైనా ఆస్కారమివ్వకుండా మీరు దాని వైపుకే తిరిగి ప్రార్థన చేయండి. ఇక దుర్మార్గుల విషయానికొస్తే, వారు ఎల్లప్పుడూ మీకు వ్యతిరేకంగా ఏదో ఒకటి వాగుతూనే ఉంటారు. కనుక మీరు వారికి భయపడకూడదు, నాకే భయపడాలి.

మీకు నా సూక్తులు వినిపిస్తూ, గ్రంథాన్ని, వివేకాన్ని బోధించడంతో పాటు మీకు తెలియనివిషయాలు నేర్పి, మీ జీవితాలను తీర్చిదిద్దే ఒక ప్రవక్తను నేను మీజాతి నుండే మీలో పుట్టించాను. అలాగే మీకు నాఅనుగ్రహాలు ప్రసాదించడానికి, మీరు సన్మార్గంలో నడవడానికి ఆజ్ఞలు ఇస్తున్నాను. కనుక మీరు నన్ను స్మరిస్తూఉండండి, నేను మిమ్మల్ని గుర్తుంచుకుంటాను. నాకు కృతజ్ఞులైఉండండి, కృతఘ్నులు కాకండి. (149-152)

విశ్వాసులారా! సహనం వహించి, ప్రార్థనచేస్తూ (మా)సహాయం అర్థిస్తూ ఉండండి. దేవుడు సహనం వహించేవారికే తోడుగా ఉంటాడు. దైవమార్గంలో చంపబడినవారిని గురించి, వారు చనిపోయారని అనకండి. వారు సజీవంగానే ఉన్నారు. మీరా విషయం గ్రహించలేరు. (153-154)

ఇప్పుడు ముస్లింలు ప్రపంచంలో ఎక్కడున్నా, ఏ స్థితిలో ఉన్నా కాబా ఉన్న దిక్కుకే తిరిగి నమాజు చేయవలసి ఉంటుంది. రైళ్ళు, విమానాల్లో ప్రయాణం చేస్తున్నప్పుడు కాబా దిశకు తిరిగి నమాజు చేయడానికి వీలుకాకపోతే వీలున్న దిశకు తిరిగి నమాజు చేయడంలో తప్పు లేదు.

27. గ్రంథప్రజలు అంటే, గతంలో దైవప్రవక్తల ద్వారా దివ్యగ్రంథాలు పొందినవారని అర్థం. ప్రత్యేకంగా యూదులు, క్రైస్తవులు అని అర్థం.

భయం, ఆకలి, ధనప్రాణ, పంటల నష్టాలు కలిగించి మిమ్మల్ని మేము తప్పని సరిగా పరీక్షిస్తాము.²⁸ అలాంటి స్థితిలో సహనం వహించి, ఆపద వచ్చినప్పుడు “మేము

28. దైవధర్మాన్ని విశ్వసించామని ప్రకటించినవారికి ఆ ధర్మంపై ఏ మేరకు విశ్వాసం ఉందో పరీక్షించడం అవసరమని ఈ సూక్తి చెబుతోంది.

దేవుణ్ణి, దైవప్రవక్త (సల్లం)ను విశ్వసించామని చెప్పుకున్నంత మాత్రాన ఏ మనిషీ పరలోక సాధ్యునికీ అర్హుడు కాలేడు. దైవప్రసన్నత, ఆయన దివ్యధర్మం, స్వర్గసుఖాలు అనేవి అంత తేలిగ్గా లభించే వస్తువులు కావు. వాటికోసం అతను అనేక పరీక్షలు ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది. కష్ట నష్టాలు భరించవలసి వస్తుంది. ధనప్రాణాల త్యాగానికి సయితం సిద్ధపడవలసి వస్తుంది. భయ ప్రలోభాల ద్వారా కూడా విశ్వాసులు పరీక్షించబడతారు. ఈ పరీక్షలన్నిటికీ తట్టుకొని దైవధర్మంలో స్థిరంగా నిలబడగలిగినవాడే దేవుని దృష్టిలో నిజమైన ముస్లిం.

“మీ (విశ్వాస) పరీక్షితి ఏమిటో పరీశించి మీలో యోధులు, స్థిరచిత్తులెవరో తెలుసుకోవడానికి మేము మిమ్మల్ని తప్పకుండా పరీక్షిస్తాము.” (ఖూర్ఆన్- 47:31)

“మేము విశ్వసించామని అన్నంతమాత్రాన తమను పరీక్షించకుండా వదలిపెట్టడం జరుగుతుందని వారు భావిస్తున్నారా? నిజానికి వారికి పూర్వం గతించిన వారందర్నీ మేము పరీక్షించాము. (వారిలో) సత్యవాదులెవరో, అసత్యవాదులెవరో తప్పనిసరిగా పరీక్షించి తెలుసుకోవలసిన బాధ్యత దేవునిపై ఉంది.” (ఖూర్ఆన్- 29:2,3)

“స్వర్గప్రవేశం ఊరికే లభిస్తుందని మీరు భావిస్తున్నారా? నిజానికి మీకు పూర్వం విశ్వాసులకు సంభవించిన (కష్టనష్టాలు) వన్నీ ఇంకా మీకు సంభవించలేదే! వారిపై అనేక కష్టాలు, కడగండలు విరుచుకు పడ్డాయి.” (ఖూర్ఆన్- 2:214)

“ముస్లిములారా! మీరు ధన ప్రాణాలు రెండింటి విషయంలోనూ అనేక కఠినపరీక్షలకు గురికావలసివస్తుంది. అదీగాక మీరు గ్రంథప్రజల నుండి, బహుదైవారాధకుల నుండి కూడా మనస్సు నొప్పించే మాటలు అనేకం వినవలసివస్తుంది. కనుక అలాంటి స్థితిలో మీరు సహనం వహించి, భయభక్తులతో కూడిన జీవితం గడుపుతూ ధర్మమార్గంలో స్థిరంగా ఉండాలి.” (ఖూర్ఆన్- 3:186)

ఒక విశ్వాసిపై కష్టాలు వచ్చిపడ్డాయి అంటే దేవుడు అతనికి ఏదో మేలు చేయదలచాడని తెలుసుకోవాలి. దీన్ని గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా తెలియజేశారు:

“దేవుడు ఎవరికైనా మేలు చేయదలచుకుంటే అతణ్ణి కష్టాలకు గురిచేస్తాడు.” (బుఖారి)

“దేవుడు తన దాసునికి మేలు చేయదలచినప్పుడు అతని పాపాలకు గాను త్వరలో ప్రపంచంలోనే అతనికి (ఆపదల రూపంలో) శిక్ష విధిస్తాడు. ఒకవేళ దేవుడు ఎవరికైనా కీడు చేయదలిస్తే అతని పాపాలకు (ప్రపంచంలో) శిక్ష విధించకుండా ఆపి ఉంచుతాడు. ఇలా ప్రళయ దినం వరకు ఆపివుంచి ఆరోజు అతనికి పూర్తి శిక్ష విధిస్తాడు.” (తిర్మిజి, మిమ్కాత్)

“విశ్వసించిన స్త్రీలు, పురుషులు తమ ధన ప్రాణాలు, సంతానం విషయంలో నిరంతరం పరీక్షించబడుతుంటారు. ఈవిధంగా పరీక్షించబడుతూ చివరికి వారు అంతిమ దినాన (పరలోకంలో) తమ పాపాలలో ఏఒక్కటీ మిగిలి ఉండని (పవిత్ర) స్థితిలో దేవుణ్ణి కలుసుకుంటారు.” (తిర్మిజి)

“విశ్వాసి అయిన దైవదాసుడు, జబ్బుపడితే లేదా అతనికేదైనా ఆపద వచ్చిపడితే- అది ఎలాంటి ఆపదైనా సరే. ఉదాహరణకు అతని జేబునుంచి డబ్బేమైనా పోతే- ఇవన్నీ విశ్వాసి పాలిట పుణ్యఫలానికి కారణమవుతాయి. బంగారం స్వర్ణకారుడి కొలిమిలో కాలి స్వచ్ఛమయి బయటికి

దేవుని ఆస్తులం. దేవుని వైపుకే పోవలసినవాళ్ళం” అని పలికేవారికి వారిప్రభువు కారుణ్య కటాక్షాలు లభిస్తాయని శుభవార్త విన్నించు. అలాంటివారే సన్మార్గములు. (155-157)

సఫా, మర్వాలు దేవుని సూచనలే. కనుక కాబా (సందర్శనం) హజ్, ఉమ్రాలు చేసేవారు ఆ రెండుకొండల మధ్య తిరగడంలో తప్పలేదు. (అది పుణ్యకార్యం.) పుణ్య కార్యం చేసేవారిని దేవుడు (తప్పక) ఆదరిస్తాడు. ఆయన సమస్తం తెలిసినవాడు. (158)

మేము మా గ్రంథంలో యావత్తు మానవుల మార్గదర్శనం కొరకు సృష్టమైన ఆజ్ఞలను, హితవులను జారీచేశాము. అలాంటి ఆజ్ఞలు, హితవులను (ప్రజల ముందు వెల్లడించకుండా) దాచేవారిని దేవుడు శపిస్తున్నాడు. శపించేవారు కూడా వారిని శపిస్తున్నారు. అయితే జరిగిన దానికి పశ్చాత్తాపం చెంది, వ్యవహారశైలిని సరిదిద్దుకొని, దాచిన దైవాజ్ఞలను ప్రజలకు వెల్లడించేవారిని నేను క్షమిస్తాను. నేను క్షమాశీలిని, కరుణా మయుణ్ణి. అయితే అవిశ్వాసులైపోయి, ²⁹ అవిశ్వాస స్థితిలోనే అంతిమశ్వాస విడిచేవారిని

పచ్చినట్లు కష్టాలు విశ్వాసి పాపాలను హరించివేసి అతణ్ణి పునీతుణ్ణి చేస్తాయి.” (మిష్కాత్)

“ముస్లింకు ఎప్పుడైనా ఏదైనా వ్యాధిగాని, కష్టంగాని వస్తే దేవుడు దాని ద్వారా చెట్టు నుండి ఆకులు రాలినట్లు అతని పాపాలను అంతమొందిస్తాడు.” (ముస్లిం)

“కష్టాలకు గురైన కారణంగా విశ్వాసి ఎప్పుడైనా లోగడ చేస్తూ వస్తున్న ఏదైనా సత్కార్యాన్ని గత్యంతరంలేని పరిస్థితిలో చేయలేకపోతే, ఆ పుణ్యఫలాన్ని కూడా (అతని కర్మఫలంలో) రాయం డని దేవుడు తన దూతలను ఆదేశిస్తాడు.” (మిష్కాత్)

“కష్టాలు, కడగండ పరీక్ష ఎదురైనప్పుడు విశ్వాసి సహనం వహించి దైవస్తోత్రం చేస్తుంటే, అతను తల్లి గర్భం నుంచి ఈరోజే పుట్టిన బిడ్డలా ఏ పాపంలేని పరమ పవిత్రుడయి పోతాడు. అప్పుడు దేవుడు తన దూతలను ఉద్దేశించి ‘నేనే నా దాసుణ్ణి (పరీక్షకు గురికాకుండా) ఆపాను. నేనే అతణ్ణి పరీక్షకు గురిచేశాను. కనుక అతని కోసం మీరు అతను ఆరోగ్యంగా ఉన్నప్పుడు రాస్తుండిన పుణ్యమే (ఇప్పుడూ) రాయండి’ అని ఆజ్ఞాపిస్తాడు.” (మిష్కాత్)

విశ్వాసానికి, పరీక్షకు నడుమ అవినాభావ సంబంధం ఉంది. విశ్వాసం ఉన్నచోట పరీక్ష తప్పనిసరిగా ఉంటుంది. పరీక్షకు లోనుకాని విశ్వాసం గీటురాయి తాకని కల్లీ బంగారం లాంటిది. పరీక్షకు గురయినప్పుడే విశ్వాసి నిజస్వరూపం బయట పడుతుంది. ఈ యదార్థాన్ని విశ్వాసి ఎంతగా అర్థం చేసుకుంటే అంతగా అతను తనపై విరుచుకుపడే ఆపదలను సహించగలడు.

ఏమైనప్పటికీ విశ్వాసులకు కష్టాలు రావడం ఆశ్చర్యకరమైన విషయమేమీ కాదు. నిజానికి కష్టాలు రాకపోవడమే ఆశ్చర్యకరమైన విషయం. ప్రతి కష్టం, ప్రతి నష్టం విశ్వాసికి ప్రయోజనకరమైన విషయమే. అలా అని కష్టాలు రావాలని కోరుకోకూడదు. ఎల్లప్పుడూ శాంతిశ్రేయాలు ప్రసాదించ మనే దైవాన్ని వేడుకోవాలి. కష్టాలు ఎదురైతే మాత్రం సహనం పాటించాలి. అప్పుడు అతను దేవుని దృష్టిలో నిజమైన విశ్వాసిగా పరిగణించబడతాడు.

29. ఇక్కడ మూలాభాషలో “కుఫ్ర” అనే పదం ఉంది. కుఫ్ర అంటే దాచడం, తిరస్కారం అనే అర్థాలున్నాయి. మానవుని అంతరాత్మ సత్యాన్ని సహజంగానే అంగీకరిస్తుంది. కాని అతను అనేక కారణాలవల్ల అంతరాత్మ ప్రబోధనను నొక్కివట్టి సత్యాన్ని తిరస్కరిస్తాడు; బహిర్గతం చేయ కుండా దాచేస్తాడు. అలాంటి వ్యక్తిని ఇస్లాం ‘కాఫిర్’ అంటుంది. దాచినవాడనే అర్థంలో విత్తనాలను నేలలో దాచే రైతును కూడా కాఫిర్ అంటారు. (57:20 సూక్తి చూడండి)

దేవుడు, దైవదూతలు, యావత్తు మానవులు శపిస్తారు. వారు ఎల్లప్పుడూ శాపగ్రస్తులుగానే ఉంటారు. అలాంటివారికి నరక యాతనలు తగ్గించడంగాని, మరొక అవకాశం ఇవ్వడం గాని ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ జరగదు. (159-162)

మానవులారా! మీ ఆరాధ్యదైవం ఒక్కడే. కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన ఆ దేవుడు తప్ప (మీకు) మరోదేవుడు లేనేలేడు. భూమ్యాకాశాల సృజనలో, రేయిం బవళ్ళ చక్రభ్రమణంలో, సముద్రాలలో పయనిస్తూ మానవులకు ప్రయోజనం చేకూర్చే ఓడలలో, దేవుడు పైనుంచి కురిపించే వర్షపునీటిలో, తద్వారా ఆయన మృతభూమికి జీవంపోసే (చెట్లా చామల్ని పచ్చదనంచేసే) పనిలో, పుడమిపై పలువిధాల జీవరాసుల్ని విస్తరింపజేసే ఆయన సృష్టి నైపుణ్యంలో, గాలుల సంచారంలో, నేలకు నింగికి మధ్య నియమబద్ధంగా సంచరించే మేఘాలలో బుద్ధిమంతులకు (దేవుని ఆస్తిత్వాన్ని, ఆయన ఏకత్వాన్ని తెలిపే) అనేకనేక నిదర్శనాలు ఉన్నాయి. (163-164)

అయితే (సృష్టిలో దేవుని ఏకత్వాన్ని తెలిపే ఎన్నో నిదర్శనాలు కళ్ళెదుట సృష్టంగా కన్పిస్తున్నా బుద్ధినుపయోగించి వాటిని గమనించని) కొందరు నిజదేవుణ్ణి వదలి, మిథ్యా దైవాలను పట్టుకు వ్రేలాడుతున్నారు. పైగా వారు వాటిని నిజదేవుణ్ణి అభిమానిస్తున్నట్లు అమితంగా అభిమానిస్తున్నారు. విశ్వాసులు మాత్రం అందరికన్నా అల్లాహ్నే అత్యధికంగా అభిమానిస్తున్నారు. దుర్మార్గులు (నరక)యాతన చూసినప్పుడు ‘సర్వశక్తులు సర్వాధికారాలు అల్లాహ్ కే ఉన్నాయని, ఆయన అతి కఠినంగా శిక్షించేవాడని’ తెలుసుకుంటారు. ఆ విషయం వారు (ఈనాడే) తెలుసుకుంటే ఎంత బాగుంటుంది! (165)

(సత్యతిరస్కారులైన) నాయకులు ఆరోజు తమ అనుయాయుల్ని అసహ్యించు కుంటూ, వారితో తమకు ఎలాంటి సంబంధం లేదన్నట్లు ప్రవర్తిస్తారు. అయితే శిక్ష మాత్రం (వారంతా) చవిచూస్తారు. వారి మధ్య సంబంధాలు పూర్తిగా తెగిపోతాయి. అప్పుడు వారి అనుయాయులు (పశ్చాత్తాపంతో కుమిలిపోతూ) తమకు మరొక సారి (ఇహలోకానికి) తిరిగివెళ్ళే అవకాశం లభిస్తే, ఇప్పుడు వీరు తమల్ని అసహ్యించుకున్నట్లు తాము వీరిని అసహ్యించుకుంటాం అంటారు. ఈవిధంగా దేవుడు, వారు ఇహలోకంలో చేసిన దుర్మార్గం, దుష్టకార్యాలను వారి పశ్చాత్తాపానికి కారణభూతంగా చేసి చూపిస్తాడు. వారిక నరకాగ్ని నుండి వివిధంగానూ బయటపడలేరు. (166-167)

మానవులారా! మీరు ప్రపంచంలో లభించే ధర్మసమ్మతమైన పరిశుద్ధపదార్థాలే తినండి. పైతాన్ అడుగుజాడలలో నడవకండి. వాడు మీకు ఆగ్రహశత్రువు. మిమ్మల్ని వాడు దుష్టకార్యాలకు, అశ్లీలచేష్టలకు పురిగొల్పుతాడు. దేవుని విషయంలో మీకేమాత్రం తెలియని విషయాల్ని దేవునిపేర పలకమని మిమ్మల్ని పురిగొల్పుతాడు. (168-169)

దేవుడు అవతరింపజేసిన దాన్ని అనుసరించడని అంటే “కాదు, మా తాత ముత్తాతలు అనుసరించినదాన్నే అనుసరిస్తాం” అంటారు వారు. మరి వారి తాతముత్తా తలు తెలివిహీనులైనా, సన్మార్గంలో లేకపోయినా (వారినే గుడ్డిగా అనుసరిస్తారా)?³⁰

30. అనుకరణ సహజ విషయమే. కాని అంధానుకరణ మానవునిలో ఉన్న ఓ పెద్ద బలహీనత. తాతముత్తాతల ఆచారాలు, సంప్రదాయాలు సమంజసమయినంత వరకు వాటిని

కాపరి పిలుపు తప్ప మరేపిలుపూ వినలేని పశువుల్లా వుంది (ఈ) తిరస్కారుల ధోరణి. వారు (సత్యం వినలేని) బధిరులు, (సత్యం పలకలేని) మూగలు, (సత్యం కానలేని) అంధులు. అందువల్ల వారికి ఏ విషయమూ తలకెక్కదు. (170-171)

విశ్వాసులారా! మీరు దేవుణ్ణి మాత్రమే ఆరాధించేవారైతే మేము ప్రసాదించిన పరిశుద్ధ పదార్థాలనే తిని (దేవునికి) కృతజ్ఞులైఉండండి. ఆయన మీకు చచ్చిన పశువుల్ని, రక్తాన్ని, పందిమాంసాన్ని, దైవేతరులకు నైవేద్యం పెట్టిన పదార్థాలను, (అక్కడి మాంసాహారాన్ని) నిషేధించాడు.³¹ అయితే దైవాజ్ఞలు ఉల్లంఘించే ఉద్దేశ్యం లేకుండా, హద్దు మీరకుండా గత్యంతరంలేని పరిస్థితిలో మాత్రం (ఈ నిషేధితాలు) తినవచ్చు. అందులో తప్ప లేదు. దేవుడు క్షమించేవాడు, కరుణించేవాడు. (172-173)

పాటించవచ్చు. కాని సమంజసం, సముచితం కాకపోతేనే చిక్కు. వాటిని పాటించడం వల్ల ప్రపంచంలోనే గాక, పరలోకంలోనూ నష్టదాయకమే.

ఈనాటి ముస్లింలలో కూడా అనేక మంది అమాయకులు, అజ్ఞానులు ధర్మశాస్త్రంలో లేని ఆచారాలు ఎన్నో కల్పించుకున్నారు. తాము కల్పించుకున్న ఈ ఆచారాలకు ఖుర్ఆన్, హదీసుల్లో ఏమైనా ఆధారాలు ఉన్నాయో అని కూడా ఆలోచించరు. సరైన దైవజ్ఞానం కలవారు ఎవరైనా “ఇలాంటి ఆధారంలేని ఆచారాలు పాటించడం మీకు తగదు, దైవక్రోధానికి గురికావలసివస్తుంది”ని అంటే...“ఓ యబ్బో! మీరేదో ఈరోజు కొత్తగా చెబుతున్నారుగాని, ఇవి మా పూర్వీకుల నుండి వస్తున్న ఆచారాలే. వీటిలో తప్పలేదు. వీటినే మేము అంటిపెట్టుకొని ఉంటాం” అనంటారు. ఇలాంటి ఆంధానుకరణనే ఈ సూక్తిలో విమర్శించడం జరిగింది. (5:104 సూక్తి కూడా చూడండి.)

కొందరు అనుకరణ విషయంలో అతివాదానికి పోయి, అనుకరణ అంటేనే అంధానుకరణ అని వాదిస్తారు. కాని ఇదే అధ్యాయం 133వ సూక్తిలో యాఖూబ్ ప్రవక్త (అలైహి) ఇఫ్రాలోకం వీడిపోతూ “నా తరువాత మీరు ఎవరిని ఆరాధిస్తారో”ని తన సంతానాన్ని అడిగినప్పుడు “మేము మీ తాత ముత్తాతలయిన ఇబ్రాహీం, ఇస్హాఖీలు ఆరాధించిన ఏకేశ్వరుడే ఆరాధిస్తాం” అని సమాధానమిచ్చారు వారు. ఈ సూక్తిలో “మీ తాత ముత్తాతలు ఆరాధించిన ఏకేశ్వరుణ్ణి” అని ఉంటే, పై సూక్తిలో “మా తాత ముత్తాతలు అనుసరించిన మార్గం” అని ఉంది. ఈ రెండిటిలోనూ అనుకరణ భావం ఉంది. అయితే మొదటిది సరైన అనుకరణ, ధర్మసమ్మతమైన వ్యవహారం క్రిందికి వస్తుంది. రెండవది అంధానుకరణ, ధర్మసమ్మతంకాని వ్యవహారం క్రిందికి వస్తుంది.

31. ఈ నాలుగు మాత్రమే గాకుండా మరికొన్ని వ్రాణుల మాంసం కూడా నిషేధించబడింది. నిషేధం గురించి హదీసుల్లో రెండు సూత్రాలు చెప్పబడ్డాయి. వాటి ప్రకారం కొరలు, గొళ్ళతో ఇతర పశుపక్షుల్ని వేటాడే క్రూరమైన జంతువులు, పక్షులు నిషేధించబడ్డాయి. మరికొన్ని హదీసుల ప్రకారం కుక్క, గాడిదల మాంసం కూడా నిషేధమే. మరికొన్నిటిని జిబహ్ చేయకుండానే తినవచ్చని హదీసులు తెలియజేస్తున్నాయి. అవి చేపలు, మిడతలు.

పోతే రక్తం నిషేధమని ఈ సూక్తి చెబుతోంది. అంటే జిబహ్ చేసేటప్పుడు స్రవించే రక్తం అన్నమాట. మాంసానికి అంటుకొని ఉండే రక్తం మటుకు నిషేధం కాదు. అలాగే దైవేతర శక్తులను ఆరాధించడం, వారిని వేడుకోవడం ఎంతటి పాపకార్యమో, వారి సమాధులు, దర్గాల దగ్గర ‘జిబహ్’ చేసే పశువుల మాంసం, ఇతర నైవేద్య పదార్థాలు తినడం కూడా అంతే పాపకార్యం. (ఈ సూక్తిలో పాటు 5:3, 6:145, 16:115 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

అత్యల్ప ప్రాపంచిక ప్రయోజనాలు ఆశించి, దేవుడు అవతరింపజేసిన విషయాలను దాచిపెట్టేవారు వాస్తవానికి తమ పొట్టలను అగ్నితో నింపుకుంటున్నారు. అలాంటి వారితో దేవుడు ప్రళయదినాన మాట్లాడడు. వారిని పరిశుద్ధపరచడు. వారికోసం దుర్భరమైన (నరక)యాతన (సిద్ధంచేయబడి) ఉంది. వీరే రుజుమార్గానికి బదులు మార్గ భ్రష్టుత్వాన్ని, మన్నింపుకు బదులు (నరక)యాతనను కొని తెచ్చుకున్నవారు. ఎంత ధైర్యం వీరికి, నరకాగ్నిని సైతం భరించడానికి సిద్ధమయ్యారు! (174-175)

దేవుడు సత్యపూరిత గ్రంథం అవతరింపజేసినప్పటికీ దాన్ని గురించి వారు విభేదాలు సృష్టించుకొని, పంతానికిపోయి నిజధర్మానికి దూరమైపోయారు. (176)

మీ ముఖాలు తూర్పు లేక పడమరకు తిప్పుకోవడమే పుణ్యకార్యం కాదు. దేవుణ్ణి, అంతిమదినాన్ని, దైవమాతలను, దేవుడు పంపిన (అంతిమ)గ్రంథాన్ని, ఆయన ప్రవక్తలను హృదయపూర్వకంగా విశ్వసించి, దేవుని మీది ప్రేమాభిమానాలతో మీకత్యంత ప్రీయమైన ధనాన్ని బంధువుల కోసం, అనాథలకోసం, నిరుపేదల కోసం, బాటసారుల కోసం, సహాయార్థుల కోసం, బానిసల విముక్తి కోసం ఖర్చుచేయాలి; ప్రార్థనావ్యవస్థ నెలకొల్పాలి; జకాత్ చెల్లించాలి; ఇచ్చిన మాట నిలబెట్టుకోవాలి; కష్టకాలంలో, (సత్యాసత్యాల మధ్య జరిగే) పోరాటంలో సహనం వహించాలి. ఇలాంటి సత్కార్యాలు చేసే వారే సన్మార్గగాములు. వారే (దేవునిపట్ల) భయభక్తులు కలిగినవారు. (177)

విశ్వాసులారా! మీకోసం హత్య వ్యవహారంలో రక్షపరిహారానికి సంబంధించిన ఆజ్ఞ జారీచేశాము. స్వేచ్ఛాపరునికి బదులు స్వేచ్ఛాపరుణ్ణి, బానిసకు బదులు బానిసను, స్త్రీకి బదులు స్త్రీని మాత్రమే హతమార్చాలి. ఒకవేళ హంతకుని పట్ల అతని (మానవతా) సోదరుడు (అంటే హతుని బంధువు) కొంత మృదువైఖరి అవలంబించడానికి సిద్ధపడితే, రక్షపరిహార సమస్య సామరస్యంగా పరిష్కారమవ్వాలి. దానిప్రకారం హంతకుడు నిర్ణీత రక్షపరిహారాన్ని సంతోషంగా ఇచ్చివేయాలి. ఇది మీ ప్రభువు నుండి లభిస్తున్న సౌలభ్యం, దైవానుగ్రహం. ఆపై కూడా ఎవరైనా హద్దుమీరితే అతనికి (పరలోకంలో) దుర్భర శిక్ష పడుతుంది. కనుక బుద్ధిమంతులారా! (ఇలాంటి) ప్రతిక్రియలోనే మానవ జీవితానికి భద్రత ఉందని తెలుసుకోండి. తద్వారా మాత్రమే మీరు హత్యా రక్షపాతాలకు దూరంగా ఉండ గలుగుతారు. (178-179)

మీపై (మరో)బాధ్యత మోపబడుతోంది (వినండి). మీలో ఎవరికైనా మరణకాలం ఆసన్నమైతే, అతను ఆస్తి కూడా వదలిపోతున్న పక్షంలో తల్లిదండ్రులకు, బంధువులకు ఆస్తి పంపిణీ విషయమయి తగిన వీలునామా రాసిపోవాలి.³² ఇది (దేవుని పట్ల) భయభక్తులు వున్నవారు నెరవేర్చవలసిన విధ్యుక్త ధర్మం. (180)

32. వారసత్వపు ఆస్తి పంపకం విషయంలో ఇంకా ఎలాంటి దైవచట్టం రాక ముందు ఈ ఆజ్ఞ ఇవ్వబడింది. అనాడు వారసుల్లో ఎలాంటి గొడవలు రాకుండా ఉండేందుకు ప్రతి వ్యక్తి (తన మరణానికి ముందు) వీలునామా ద్వారా తన వారసుల వాటాలను నిర్ణయించాలని ఈ సూక్తిలో చెప్పబడింది. ఆ తరువాత కొన్నాళ్ళకు దేవుడు వారసుల వాటాలను నిర్ణయించడంతో ఈ సూక్తిలో ఆజ్ఞ రద్దయిపోయింది. (ఈ విషయం 4వ అధ్యాయం (స్త్రీలు)లో వస్తుంది.)

ఒకవేళ వీలునామాలోని విషయాలు విన్న తరువాత వాటిని ఎవరైనా మార్చివేస్తే మాత్రం ఆ పాపం వారినే చుట్టుకుంటుంది. దేవుడు సర్వం వినేవాడు, సమస్తం తెలిసిన వాడు. వీలునామా రాసిన వ్యక్తి పక్షపాతానికి పాల్పడ్డాడనిగాని, లేదా ఎవరి హక్కునా హరించి వేశాడనిగాని (వారసుల్లో) ఎవరికైనా అనుమానం వస్తే, అతను (వీలునామాను మార్చివేసి) వారసుల మధ్య రాజీ కుదుర్చవచ్చు. అందులో ఎలాంటి దోషం లేదు. దేవుడు క్షమించేవాడు, కరుణించేవాడు. (181-182)

విశ్వాసులారా! గతప్రవక్తల అనుయాయులకు ఏవిధంగా ఉపవాసాలు విధించ బడ్డాయో అదేవిధంగా (ఇప్పుడు) మీక్కూడా ఉపవాసాలు విధించాం. దీనివల్ల మీలో భయభక్తులు జనించే అవకాశముంది. ఈ ఉపవాసాలు కొన్నాళ్ళ పాటు మాత్రమే. ఒకవేళ మీలో ఎవరైనా వ్యాధిగ్రస్తుడయితే లేదా ప్రయాణావస్థలో ఉంటే అలాంటి వ్యక్తి ఆ తప్పిపోయిన ఉపవాసాలను ఇతర దినాలలో పాటించి (నెల ఉపవాసాలు) పూర్తి చేయాలి. ఉపవాసం పాటించే శక్తి ఉండి కూడా దానిని పాటించనివారు మాత్రం పాప పరిహారం చెల్లించవలసి ఉంటుంది.³³ ఒక ఉపవాస దినానికి పరిహారంగా ఒక నిరు పేదకు భోజనం పెట్టాలి. ఎవరైనా తమంతట తాము సంతోషంగా మరింత పుణ్యం చేయదలచుకుంటే అది వారికే మేలు చేకూర్చుతుంది. (ఏమైనప్పటికీ) మీరు విషయం గ్రహించగలిగితే ఉపవాసం పాటించడమే మీకు శ్రేయస్కరం. (183-184)

రమజాన్ ఖుర్ఆన్ అవతరించిన నెల. ఈ గ్రంథం మానవాళికి మార్గదర్శిని. ఇందులో రుజుమాగ్గం తెలిపే, సత్యాసత్యాలను, మంచీచెడులను వేరుపరచి చూపే స్పష్టమైన బోధనలు ఉన్నాయి, కనుక ఇకనుండి మీలో రమజాన్ నెలను పొందేవారు ఆ నెలంతా విధిగా ఉపవాసం పాటించాలి. అయితే రోగిగ్రస్తులు, ప్రయాణీకులు (తప్పిపోయిన) ఉపవాసాలను ఇతర దినాలలో పాటించి (ఆ సంఖ్యను) పూర్తిచేయాలి. దేవుడు మీకు సౌలభ్యం చేకూర్చదలిచాడుగాని, మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పాల్చేయాలని భావించడంలేదు. మీరు ఉపవాసాల సంఖ్యను పూర్తిచేసుకోవడానికి, దేవుడు మీకు సన్మార్గం చూపినందుకు ఆయన ఔన్నత్యాన్ని కొనియాడటానికి, ఆయనకు కృతజ్ఞులయి ఉండటానికిగాను ఈ సౌలభ్యం ప్రసాదించాడు. (185)

(ప్రవక్తా!) నా దాసులు నా గురించి అడిగితే నేను వారికి చేరువలోనే ఉన్నానని చెప్పు. మొర పెట్టుకునేవాడు నన్ను మొర పెట్టుకుంటున్నప్పుడు నేనతని మొరాలకించి,

దాని ప్రకారం దేవుడు నిర్ణయించిన వాటాలలో ఏమాత్రం ఎక్కువ తక్కువలు చేయకూడదని, వారసులు కానివారికి ఏదైనా సహాయం చేయదలచుకుంటే మొత్తం ఆస్తిలో మూడోవంతుకు లోపుగా మాత్రమే (అలాంటివారి వాటాలు నిర్ణయిస్తూ) వీలునామా రాయాలని దైవప్రవక్త (స) బోధించారు. దానికి మించి వీలునామా రాయడానికి ఎవరికీ ఎలాంటి అధికారం లేదు. అలాగే విశ్వాసి, అవిశ్వాసులు ఒకరి ఆస్తులకు మరొకరు వారసులు కాజాలరని దైవప్రవక్త (స) చెప్పారు.

33. ఇది ఉపవాస విషయంలో అవతరించిన మొదటి ఆజ్ఞ. ఇందులో శక్తి ఉండి కూడా ఉపవాసం పాటించని వ్యక్తి నిరుపేదలకు అన్నదానం చేస్తే సరిపోతుందని చెప్పబడింది. అయితే ఆ తర్వాత సూక్తిలో రమజాన్ ఉపవాసాలు శక్తికలిగినవారు విధిగా పాటించాలని ఆజ్ఞయింది.

దానికి సమాధానం ఇస్తానని తెలియజెయ్యి. అయితే వారు నా సందేశాన్ని స్వీకరించి నావట్ల పూర్తివిశ్వాసం కలిగివుండాలి. అప్పుడే వారు సన్మార్గం పొందగలరు. (186)

ఉపవాసకాలం రాత్రివేళల్లో మీరు మీ భార్యల దగ్గరకు పోవడం ధర్మసమ్మతం చేయబడింది. వారు మీకు, మీరు వారికి దుస్తుల్లాంటివారు.³⁴ మీరు (మీ భార్యల చెంతకు పోవడానికి సంకోచిస్తూ) ఆత్మదోహం చేసుకుంటున్న సంగతి దేవునికి తెలుసు. అందువల్ల ఆయన మిమ్మల్ని కనికరించి మీ పొరపాట్లు మన్నిస్తున్నాడు. ఇప్పుడిక మీరు మీభార్యలతో నిస్సంకోచంగా రాత్రులు గడపవచ్చు. దేవుడు మీకు ధర్మసమ్మతం చేసిన దాన్ని (దాంపత్య సుఖాన్ని) అనుభవించండి. మీరు (ఉపవాస కాలంలో) కడరేయి నలుపు (చీకటి) తగ్గి తొలిజాము తెలుపు (ఉషోదయకాంతి) కనపడేవరకు హాయిగా తినండి, త్రాగండి. ఆ తరువాత సూర్యాస్తమయమై చీకటి పడేవరకు ఉపవాసం పాటించాలి. అయితే మీరు మసీదుల్లో ఎతెకాఫ్ (తపోనిష్ఠ) పాటిస్తున్నప్పుడు మాత్రం మీ భార్యలను కలుసుకోకూడదు. ఇవి దేవుడు నిర్ణయించిన హద్దులు. వాటి దరిదాపు లకు వెళ్ళకండి.³⁵ ప్రజలు (పెడత్రోవ తొక్కకుండా) భయభక్తులతో మెలిగేందుకే దేవుడు ఈవిధంగా తన ఆదేశాలను విడమరచి తెలియజేస్తున్నాడు. (187)

మీరు ఒకరి ధనాన్ని మరొకరు అక్రమంగా కబళించకండి. ఇతరుల సొత్తు కాజేసే ఉద్దేశ్యంతో ఆ వ్యవహారాన్ని అధికారుల దగ్గరకు తీసికెళ్ళకండి. (188)

(ప్రవక్తా!) ప్రజలు నిన్ను నెలవంక గురించి (ఈ తరిగే పెరిగే చంద్రకళల సంగతే మిటని) అడుగుతున్నారు. ఇవి ప్రజల అవసరాలకు, హాజ్యాత్ర తేదీల నిర్ణయానికి సంకేతాలని చెప్పు. వారికింకా ఇలా తెలియజెయ్యి: “మీరు మీ ఇంట్లోకి దొడ్డిదారిన ప్రవేశించడం ఏమాత్రం పుణ్యకార్యం కాదు. (అంధవిశ్వాసాలకు, అక్రమ పద్ధతులకు దూరంగా మసలుకుంటూ) దేవుని పట్ల భయభక్తులు కలిగి ఉండటమే అసలైన పుణ్య కార్యం. కనుక మీరు మీఇంట్లోకి వాటి ముఖద్వారం గుండానే ప్రవేశించండి. మీరు సఫలం కావడానికి ఎల్లప్పుడూ దేవునికి భయపడుతూ ఉండండి. (189)

మీతో పోరాడే వారితో మీరు (ఆత్మ రక్షణార్థం) దైవమార్గంలో పోరాడండి. అయితే హద్దుమీరకూడదు. హద్దుమీరి ప్రవర్తించేవారిని దేవుడు ఎన్నటికీ ప్రేమించడు.³⁶ (యుద్ధ

34. దేహానికి దుస్తులకు మధ్య ఎలాంటి అవినావభావ సంబంధముంటుందో భార్యాభర్తల మధ్య కూడా అలాంటి సంబంధమే ఉందని, అందువల్ల రమజాన్ నెల రాత్రివేళల్లో పురుషులు తమ భార్యలను ఎలాంటి సంకోచం లేకుండా కలుసుకోవచ్చని దేవుడు తెలియజేస్తున్నాడు.

35. ఇక్కడ హద్దులు అతిక్రమించ కూడదని చెప్పలేదు; హద్దుల దరిదాపులకు వెళ్ళకండి అని చెప్పడం జరిగింది. అంటే హద్దులలోపే ఉండాలన్న మాట. హద్దులు దరిదాపులకు వెళ్ళే ఆ తర్వాత ఏదో ఓరోజు వాటిని కూడా దాటిపోయి పాపపంకిలంలో పడే ప్రమాదం ఉంటుంది.

36. మక్కాలో అవిశ్వాసులు ముస్లింల జీవితాలను దుర్భరం చేసి వారిని మక్కా వదలి మదీనా వలసపోయేలా చేశారు. కాని అక్కడ వారిని ప్రశాంతంగా ఉండనివ్వకుండా రకరకాల కుట్రలు పన్నుతూ చివరికి మదీనాపై దాడి చేయడానికి సిద్ధమయ్యారు. అప్పుడు మానవ సంస్కరణోద్యమానికి అడుగుడునా ఆటంకాలు సృష్టిస్తూ, సాయుధపోరాటానికి దిగిన సత్యవిరోధులతో

భూమిలో) వారు మీకు ఎక్కడ ఎదురైనా సరే వారిని హతమార్చండి. వారు మిమ్మల్ని ఎక్కడ నుండి వెళ్ళగొట్టారో అక్కడ నుండి మీరూ వారిని వెళ్ళగొట్టండి. హత్య తీవ్రమైన విషయమే కాని, హింసాపీడనలు అంతకన్నా తీవ్రమైన విషయాలు.³⁷ వారు ప్రతిష్ఠా లయం (కాబా) దగ్గర (మీతో) పోరాడనంతవరకూ మీరు కూడా వారితో పోరాడకండి. అయితే వారు అక్కడా కయ్యానికి కాలుదువ్వితే మీరు కూడా వారిని నిస్సంకోచంగా ఎదుర్కొని హతమార్చండి. సత్యతిరస్కారులకు ఇదే తగిన శిక్ష. (190-191)

ఒకవేళ వారు యుద్ధం మానుకొని తిరుగుబాటు వైఖరికి స్వస్తిచెబితే, దేవుడు ఎంతో క్షమాశీలి, కరుణామయుడు. (వారి తిరుగుబాటు వైఖరిని ఆయన క్షమించ వచ్చు.) అయితే (వారు యుద్ధవిరమణ చేయని పక్షంలో) మీరు అధర్మం, అరాచకం పూర్తిగా సమసిపోయి, దేవుడు నిర్దేశించిన ధర్మపథం మాత్రమే నిలిచి పోయేవరకు వారితో పోరాడాలి. తరువాత వారు తమ ఆగడాలు మానుకుంటే, మీరు దౌర్జన్యపరుల్ని తప్ప మరెవరినీ అణచి వేయకండి. (192-193)

నిషిద్ధమాసానికి బదులు నిషిద్ధమాసమే సరిపోతుంది. నిషిద్ధతాలన్నిటినీ అందరూ సమానంగా గౌరవించవలసిందే. ఒకవేళ ఎవరైనా (నిషిద్ధమాసంలో లేదా పవిత్ర స్థలం దగ్గర) మీపై దాడిచేస్తే మీరుకూడా వారిపై దాడిచేయండి.³⁸ అయితే దేవునికి భయ పడుతూ మసలుకోవాలి. దేవునికి భయపడేవారికే ఆయన అండగా నిలుస్తాడు. దైవ మార్గంలో (సంపద) ఖర్చుపెట్టండి. చేజేతులా నాశనం కొనితెచ్చుకోకండి. సత్కార్యాలు చేయండి. సత్కార్యాలుచేసేవారిని దేవుడు తప్పకుండా ప్రేమిస్తాడు. (194-195)

దేవుని ప్రసన్నత కోసం హజ్ జయాత్ర చేయండి. ఉమ్రా ఆచారం కూడా పాటించండి. మార్గమధ్యలో మీకేదైనా అవరోధం ఎదురైతే, మీకు అందుబాటులో ఉన్న బలి దానాన్నే దేవునికి సమర్పించుకోండి. అయితే బలిదానం, దాని స్థానానికి చేరుకోనంత వరకు మీరు శిరోముండనం చేయించుకోకండి. ఒకవేళ మీలో ఎవరైనా వ్యాధిగ్రస్తులయితే లేదా శిరోబాధకు లోనయి (బలిపశువు నిర్ణీతస్థలానికి చేరుకోకముందే) శిరోముండనం చేయించు కోవలసివస్తే అలాంటివారు దానికి పరిహారంగా ఉపవాస వ్రతం పాటించాలి; లేదా దానం చేయాలి; లేదా బలిదానం (ఖుర్బాని) ఇవ్వాలి.

తరువాత (అవరోధం తొలగిపోయి లేదా) ప్రశాంత పరిస్థితి ఏర్పడినప్పుడు మీలో ఎవరైనా హజ్ దినాలు రాకముందే యాత్రాస్థలానికి చేరుకొని ఉమ్రా ఆచారం పాటిస్తే,

మీరూ సాయుధలయి పోరాడడని ముస్లింలకు ఆజ్ఞ ఇవ్వబడింది. అయితే హద్దు మీరకూడదు. హదీసుల్లోని వివరాల ప్రకారం ముస్లింలు అలాంటి వారితో తప్ప తమ మార్గానికి అవరోధం కల్పించనివారితో పోరాడకూడదు. స్త్రీలు, పిల్లలు, వృద్ధులు, క్షత గాత్రులపై కూడా చేయి చేసుకోరాదు. పంటలు, పశువులను నాశనం చేయకూడదు. వెన్నుజూపి పారిపోయేవారిని వెంటాడి చంపకూడదు. అవసరమైన మేరకే సైనికశక్తిని వినియోగించాలి.

37. ఇక్కడ మూలభాషలో వచ్చిన “ఫిత్నా” అనే పదానికి ఇంగ్లీషులో (Persecution) అనే పదం కొంతవరకు సమానార్థాన్ని ఇస్తుంది. (2: 217 సూక్తి చూడండి.)

38. వివరాలకు 9:36 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.

అలాంటివారు తమ స్తోమతను బట్టి బలిదానం ఇవ్వాలి. బలిదానం ఇవ్వలేనివారు హజ్ కాలంలో మూడురోజులు, ఇంటికి తిరిగొచ్చిన తరువాత ఏడురోజులు చొప్పున మొత్తం పదిరోజులు ఉపవాసం పాటించాలి. ప్రతిష్ఠాలయం సమీపంలో ఇల్లా వాకిలి లేనివారికి మాత్రమే ఈ సౌలభ్యం వర్తిస్తుంది. దేవుని పట్ల భయభక్తులు కలిగిఉండండి. ఆయన (ఆజ్ఞోల్లంఘనకు పాల్పడేవారిని) కఠినంగా శిక్షిస్తాడని గుర్తుంచుకోండి. (196)

హజ్ నెలలు మీకు తెలిసినవే. ఆ నెలల్లో హజ్ చేయడానికి సంకల్పించుకున్న వారు హజ్ నియమాలు పాటించే రోజులలో లైంగికచేష్టలకు, చెడుపనులకు, ఘర్షణలకు దూరంగా ఉండాలి. మీరు చేసే ప్రతి సత్కార్యం దేవునికి తెలుసు. హజ్ జయాత్రకు బయలుదేరినప్పుడు ప్రయాణసామగ్రి వెంట తీసికెళ్ళండి. అన్నిటికంటే శ్రేష్ఠమైన ప్రయాణసామగ్రి దైవభీతే. కనుక విజ్ఞులారా! నాపట్ల భయభక్తులు కలిగివుండండి. (197)

హజ్ దినాలలో మీరు దేవుని అనుగ్రహం (ఉపాధి) అన్వేషించ దలచుకుంటే నిరభ్యంతరంగా అన్వేషించవచ్చు. అందులో ఎలాంటి తప్పు లేదు. అరఫాత్ నుండి తిరిగివస్తూ మషఅరిల్ హరాం (ముజ్జల్బా)లో ఆగి అల్లాహ్ ను ఆయన నేర్పిన విధంగా స్మరించండి. దీనికి పూర్వం మీరు దారితప్పి నడుస్తుండేవారు. (198)

ఆ తరువాత ప్రజలు ఏ స్థలం నుండి వెనక్కి మరలి వస్తారో మీరు కూడా అదే స్థలం నుండి వెనక్కి మరలండి. దేవుణ్ణి క్షమాపణ కోరుకోండి. దేవుడే మీ పొరపాట్లను క్షమించేవాడు. ఆయన ఎంతో దయామయుడు. హజ్ నియమాలు నెరవేర్చిన తరువాత మీరు పూర్వం మీ తాత ముత్తాతలను ఏవిధంగా జ్ఞాపకం చేసుకునేవారో అదేవిధంగా లేదా అంతకంటే మరింత అధికంగానే ఇప్పుడు దేవుణ్ణి స్మరించండి.

కొందరు ప్రజలు దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తూ “ ప్రభూ! మాకు (నీవు ప్రసాదించేవన్నీ) ప్రపంచంలోనే ప్రసాదించు” అంటారు. అలాంటివారికి (ప్రపంచంలోనే తప్ప) పరలోక (స్వర్గ)లో ఎలాంటి వాటా లభించదు. మరికొందరున్నారు. వారు “ప్రభూ! మాకు ఇహ లోకంలోనూ, పరలోకంలోనూ మంచిని ప్రసాదించు. మమ్మల్ని నరక యాతనల నుండి రక్షించు” అని వేడుకుంటారు. ఇలాంటివారికి వారి సంపాదనను బట్టి (ఉభయలోకాల్లోనూ) తగిన వాటా (ప్రతిఫలం) లభిస్తుంది. దేవుడు త్వరలోనే (కర్మలను గురించి) లెక్క తీసుకుంటాడు. (199-202)

మీరు కొన్నాళ్ళే (అక్కడ) దైవనామ స్మరణలో గడపవలసి ఉంటుంది. ఎవరైనా రెండ్రోజుల్లోనే త్వరగా అక్కడుండి వెళ్ళినా లేదా అలస్యంగా వెళ్ళినా తప్పు లేదు. ఏమైనా మీరక్కడ ఉన్నంతకాలం భయభక్తులతో ఉండాలి. దేవుని పట్ల భయభక్తులు కల్గివుండండి. చివరికి మీరంతా ఆయన సన్నిధికే చేరుకోవలసి వుంటుంది. (203)

కొందరు ఇహలోక జీవితాన్ని గురించి చెప్పేమాటలు నిన్నెంతో ఆకట్టుకుంటాయి. వారు తమ అంతరంగాల్లో వున్న భావాలు పరమ పవిత్రమైనవని తెలిపేందుకు మాటి మాటికి దేవుణ్ణి నొక్కిగా తీసుకువస్తారు. కాని వారు సత్యానికి బద్ధవిరోధులు. (204)

అలాంటివారికి అధికారం లభించగానే ప్రపంచంలో కల్లోలాల వ్యాప్తికి, పంట పొలాల విధ్వంసానికి, మానవ వినాశానికే వారు సదా ప్రయత్నిస్తారు. దేవుడు కలహాలు,

కల్లోలాలు, విద్వంసం, వినాశాలను ఎంతమాత్రం సహించడు. దేవునికి భయపడండని అంటే (వారు పెట్టేగిపోతారు.) వారి అహంకారం వారిని మరింత పాపకూపంలోకి నెట్టి వేస్తుంది. అలాంటివారికి నరకమే తగిన శిక్షాస్థలం. అది పరమ చెడ్డస్థలం. (205,206)

మరికొందరున్నారు. వారు దేవుని ప్రసన్నత కోసం తమ ప్రాణాలను సైతం ధార పోస్తారు. అటువంటి దాసులను దేవుడు ఎంతో ప్రేమిస్తాడు, అనుగ్రహిస్తాడు. (207)

విశ్వసించిన ప్రజలారా! ఇస్లాంలో పూర్తిగా ప్రవేశించండి. సైతాన్ అడుగుజాడల్లో నడవకండి. వాడు మీకు ఆగర్భ శత్రువు. స్పష్టమైన బోధనలు అందినప్పటికీ మీరు తిరిగి తప్పటడుగులు వేస్తే మటుకు, బాగా తెలుసుకోండి! దేవుడు సర్వశక్తిమంతుడు, సర్వం తెలిసిన మహావివేకి. (208-209)

(ఎన్ని విధాల నచ్చిజెప్పినా ప్రజలు తమ నడవడికను మార్చుకోకపోతే ఇక దేని కొరకు ఎదురుచూస్తున్నట్లు?) దైవదూతలు వెంటరాగా మేఘచ్ఛాయల క్రింద దేవుడు దివినుండి దిగివచ్చి తమను గురించి అటోఇటో తేల్చిచెప్పే సమయం కోసం వారు ఎదురుచూస్తున్నారా? చివరికి సమస్త వ్యవహారాలు దేవుని వద్దకే చేరుతాయి. (210)

ముహమ్మద్! మేము ఇస్రాాయిలీయులకు ఎన్ని స్పష్టమైన నిదర్శనాలు చూపామో వారినడుగు. దైవానుగ్రహం లభించిన తర్వాత దాన్ని (ఆచరించడానికి బదులు) దౌర్భాగ్యంగా మార్చుకున్న జాతిని ఎంత కఠినంగా శిక్షించాడో కూడా వారినే అడుగు. (211)

సత్యతిరస్కారులకు ఇహలోక జీవితం ఎంతో మనోహరంగా, ఆకర్షణీయంగా కనిపించేలా చేయబడింది. వారు విశ్వసించినవారిని హేళన చేస్తున్నారు. అయితే అలా హేళనచేసినవారి కంటే దైవభీతిపరులే ప్రళయదినాన ఉన్నత స్థానంలో ఉంటారు. ప్రపంచంలో దేవుడు తాను కోరినవారికి విస్తృతంగా సరిసంపదలు ప్రసాదిస్తాడు. (212)

ప్రారంభంలో మానవులంతా ఒకే ధర్మాన్ని అనుసరిస్తూ ఒకే దారిన నడుస్తుండే వారు. (ఆతర్వాత వారిలో విభేదాలు వచ్చాయి.) తర్వాత దేవుడు వారి దగ్గరకు (సన్మార్గం అవలంబించేవారికి) శుభవార్తలు తెలిపే, (అపమార్గంలోనే పడివుండేవారిని) హెచ్చరించే ప్రవక్తలను పంపుతూ వచ్చాడు. సత్యం గురించి ప్రజలలో వచ్చిన విభేదాలను పరిష్కరించడానికి ఆయన ప్రవక్తలపై సత్యపూరిత గ్రంథాలను కూడా అవతరింపజేశాడు.

ఈ విభేదాలు సృష్టించినవారు సత్యజ్ఞానం ప్రసాదించబడినవారే. స్పష్టమైన హితోక్తులు లభించిన తరువాత కూడా వారు మూర్ఖత్వంతో సత్యాన్ని వదిలేసి విభిన్న పద్ధతులు సృష్టించుకున్నారు. ఏ సత్యం గురించి వారు విభేదాలు సృష్టించారో ఆ సత్యాన్ని పొందే మార్గం దేవుడు దయతో (ఇప్పటి) విశ్వాసులకు చూపాడు. దేవుడు తాను తలచుకున్న వారికి సన్మార్గం చూపుతాడు. (213)

విశ్వాసులారా! మీకు పూర్వం విశ్వాసులకు వచ్చిన (కష్టాల)న్నీ మీపై రాకముందే మీకు ఇట్టే స్వర్గప్రవేశం లభిస్తుందని భావిస్తున్నారా? ఆనాటి విశ్వాసులపై ఎన్నో కష్టాలు, కడగండ్లు విరుచుకుపడ్డాయి. వారు తీవ్రఅందోళన చెందారు. చివరికి అప్పటి దైవప్రవక్త, ఆయన సహచరులైన విశ్వాసులు (ఆ కష్టాలకు తట్టుకోలేక) “దైవసహాయం ఎప్పుడు

వస్తుంది?” అని అరిచారు. అప్పుడు వారికి “ఇదిగో దైవసహాయం సమీపంలోనే ఉంది” (అని దైవ్యం చెప్పడం జరిగింది).³⁹ (214)

వారు (దైవమార్గంలో) సంపద ఏ విధంగా ఖర్చుచేయాలని అడుగుతున్నారు. వారికి ఇలా చెప్పు: “మీరు ఖర్చుచేయ దలచుకున్నది మీ తల్లిదండ్రులు, బంధువులు, అనాథలు, అగత్యపరులు, బాటసారుల శ్రేయస్సు కోసం ఖర్చుచేయండి. ఎవరు ఏ సత్కార్యం చేసినా దాన్ని గురించి దేవునికి బాగా తెలుసు. (215)

మీరు (దైవమార్గంలో) విధిగా యుద్ధం చేయాలని ఆజ్ఞ అయింది. కాని అది మీకు రుచించడంలేదు. ఒక విషయం మీకు నచ్చక పోవచ్చు. కాని అందులోనే మీ శ్రేయస్సు ఉండవచ్చు. అలాగే ఒక విషయం మీకు నచ్చవచ్చు. కాని అందులోనే మీకు హాని ఉండవచ్చు. (మంచీచెడులు) దేవునికే బాగా తెలుసు, మీకు తెలియదు. (216)

ప్రజలు నిన్ను పవిత్ర మాసాలలో యుద్ధం చేయడం గురించి అడుగుతున్నారు. వారికిలా చెప్పు: “ఆ మాసాలలో యుద్ధం చేయడం ఘోరమైన విషయం. అయితే దైవమార్గంలో అవరోధాలు సృష్టించడం, దేవుడు పంపిన సందేశాన్ని నిరాకరించడం, దైవభక్తుల్ని ప్రతిష్ఠాలయంలో ప్రవేశించనీయకుండా నిరోధించడం, అక్కడ ఉండేవారిని బయటికి గెంటివేయడం- ఇవన్నీ దేవుని దృష్టిలో అంతకన్నా ఘోరమైన చర్యలు. హింసాపీడనలు హత్యా రక్తపాతాల కన్నా చాలా ఘోరమయినవి. వారికి సాధ్యపడితే మిమ్మల్ని మీ ధర్మం నుండి మరలించేవరకు మీతో పోరాడుతూనే ఉంటారు. అప్పుడు మీలో ఎవరైనా ఈ ధర్మాన్ని వదలి అవిశ్వాసిగా మారి, చివరికి అదే స్థితిలో చనిపోతే మాత్రం అతని ఇహపర కర్మలన్నీ వ్యర్థమైపోతాయి. ఇలాంటి ఉభయభ్రష్టులే నరక వాసులు. నరకంలోనే వారు ఎల్లకాలం పడివుంటారు.” (217)

దీనికి భిన్నంగా (సత్యాన్ని) విశ్వసించి, (దేవుని ప్రసన్నత కోసం) ఊరూ, వాడా వదలి వలసపోయి దైవమార్గంలో నిరంతరం పోరాటం⁴⁰ సలిపేవారు మాత్రమే దైవానుగ్రహాన్ని ఆశించగలరు. దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అపార దయామయుడు. (218)

వారు నిన్ను మద్యం, జూదాలను గురించి అడుగుతున్నారు. ఈ రెండిటిలోనూ ఎంతో నష్టముందని చెప్పు. వీటిలో ప్రజలకు కొన్ని ప్రయోజనాలున్నా, ఆ ప్రయోజనాల కన్నా నష్టాలే ఎక్కువగా ఉన్నాయి.⁴¹ ఇంకా దైవమార్గంలో ఏం ఖర్చు పెట్టాలని కూడా

39. వివరాలకు 2:155-157, 29:1-3 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

40. మూలభాషలో “జిహాద్” అనే పదం వచ్చింది. జిహాద్ అంటే లక్ష్మసాధన కోసం సర్వ శక్తులు, ఒనరులు వినియోగించి తీవ్రంగా కృషిచేయడం, పోరాడటం (Struggle) అని అర్థం. ఈ విస్తృత భావంలో సాయుధ పోరాటం కూడా ఉంది. అయితే కేవలం సాయుధ పోరాటం కోసం ఖుర్ఆన్‌లో “ఖితాల్” అనే పదం వాడబడింది. కనుక లక్ష్మసాధనకై కలం ద్వారా, వాక్కు ద్వారా ప్రచారం చేసే వ్యక్తి కూడా “ముజాహిద్” (యోధుడు)గానే పరిగణించబడతాడు. ఆ మార్గంలో నడవడం, శ్రమించడం, ధన కనక వస్తువులు వినియోగించడం, కష్టాలు సహించడం, సవాళ్ళను ఎదుర్కోవడం, సమస్యలను అధిగమించడం మొదలైనవన్నీ జిహాద్ పరిధిలోకే వస్తాయి.

41. వివరాల కోసం 4:43, 5:90 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

వారు నిన్నడుగుతున్నారు. తమ అవసరాలకు పోగా మిగిలింది ఖర్చుచేయాలని చెప్పు వారికి. మీరు ఇటు ప్రపంచం గురించి, అటు పరలోకం గురించి యోచిస్తారని దేవుడు ఈ విధంగా తన ఆజ్ఞలను మీకు స్పష్టంగా వివరిస్తున్నాడు. (219)

వారు నిన్ను అనాథబాలలను గురించి అడుగుతున్నారు. వారికిలా తెలియజేయి: “వారిని తీర్చిదిద్దగల ఏ పస్తైనా మంచిదే. వారితో మీరు కలిసిమెలసి ఉండదలిస్తే తప్పు లేదు. వారు మీసహోదరులే. కీడుచేసే వారెవరో, మేలుచేసే వారెవరో దేవునికి తెలుసు. దేవుడు తలుచుకుంటే ఈ విషయంలో మీపట్ల కఠినంగా వ్యవహరించేవాడే. కాని ఆయన సర్వశక్తిమంతుడు కావడంతోపాటు ఎంతో వివేచనాపరుడు కూడా.” (220)

బహుదైవారాధకురాలైన స్త్రీలు (సత్యాన్ని) విశ్వసించనంత వరకు వారిని మీరు ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ వివాహమాడకండి. బహుదైవారాధకురాలైన స్త్రీ మీకు ఎంత నచ్చినా, ఆమెకంటే విశ్వసించిన బానిసమహిళే ఎంతో మేలు. అలాగే బహుదైవారాధకురాలైన పురుషులు (సత్యాన్ని) విశ్వసించనంతవరకు వారితో మీ స్త్రీల వివాహం చేయకండి. బహుదైవారాధకుడైన పురుషుడు మీకు ఎంతనచ్చినా, అతనికంటే విశ్వసించిన బానిస పురుషుడే ఎంతో శ్రేష్ఠుడు. బహుదైవారాధకులు మిమ్మల్ని నరకాగ్ని వైపు పిలుస్తారు. దేవుడు మిమ్మల్ని దయతో స్వర్గం వైపు, క్షమాభిక్ష వైపు పిలుస్తున్నాడు. ప్రజలు దారికి వచ్చేందుకు దేవుడు తన ఆజ్ఞల్ని ఇలా విడమరచి తెలియజేస్తున్నాడు. (221)

వారు నిన్ను రుతుస్రావం గురించి అడుగుతున్నారు. వారికిలా చెప్పు: “అది ఆపరి శుద్ధావస్థ. ఆ స్థితిలో మీరు స్త్రీల (పడకల)కు దూరంగా ఉండండి. వారు పరిశుద్ధులు కానంతవరకు వారిదగ్గరకు వెళ్ళకండి. వారు పరిశుద్ధులైన తరువాత దేవుడు మిమ్మల్ని ఆదేశించిన రీతిలో వారి దగ్గరకు యథాప్రకారం వెళ్ళవచ్చు. దేవుడు తన వైపు మరలే వారిని, పవిత్రంగా పరిశుభ్రంగా ఉండేవారిని మాత్రమే ప్రేమిస్తాడు. (222)

మీ భార్యలు మీకు వ్యవసాయ క్షేత్రాల్లాంటివారు. మీరు మీ వ్యవసాయ క్షేత్రాలకు మీకిష్టమైన రీతిలో వెళ్ళవచ్చు.⁴² కాకపోతే మీరు మీ భవిష్యత్ (పరలోకం) గురించి జాగ్రత్త వహించండి. దేవుని పట్ల సదా భయభక్తులు కలిగిఉండాలి. ఒకరోజు మీరంతా ఆయన సన్నిధికి పోవలసిఉంది. ప్రవక్తా! సత్యస్వీకారులకు శుభవార్త వినించు. (223)

42. ఇక్కడ భార్యాభర్తల సంబంధం వ్యవసాయ క్షేత్రానికి, రైతుకు ఉండే సంబంధంతో పోల్చబడింది. రైతు తన వ్యవసాయ క్షేత్రంలో మంచి పంట పండించుకోవడానికి ఎన్నో జాగ్రత్తలు తీసుకుంటాడు. పొలాన్ని దున్ని అదను చూసి విత్తనం నాటుతాడు. ఎరువు వేస్తాడు. కలుపు మొక్కలు పీకేస్తాడు. చీడపురుగులు పట్టకుండా మందు చల్లుతాడు. పండిన పంట నాశనం కాకుండా అనేకవిధాలుగా రక్షణ కల్పిస్తాడు. అలాగే భర్త కూడా లైంగికానందం కోసమేగాక సంతానోత్పత్తి లక్ష్యంతో కూడా భార్యపట్ల తగినవిధంగా మసలుకుంటాడని ఈసూక్తి తెలుపుతోంది. అంతే గాని, భార్యను విలాసవస్తువుగా భావించి ఆమెపట్ల విశృంఖలంగా వ్యవహరించకూడదు.

ఇంతకూ ఈ సూక్తి ఏ సందర్భంలో అవతరించిందో ఆ విషయాన్ని కూడా తెలుసుకోవడం చాలా అవసరం. హజ్రత్ బాబిర్ (రజి) కథనం ప్రకారం “భార్యతో వెనుక వైపునుండి సంభోగిస్తే మెల్లకండ్లుగల పిల్లలు పుడ్తారని యూదులు అంటుండేవారు. దానికి సమాధానంగా ఈ సూక్తి అవతరించింది.” (బుఖారి, ముస్లిం)

మంచికి, దైవభీతికి, ప్రజల మధ్య రాజీ కుదర్చడానికి సంబంధించిన పనులు మానుకునే విషయంలో మీరు ప్రమాణం చేయవలసివస్తే, అలాంటి పనులను గురించి దేవుని పేరుతో ప్రమాణం చేయకండి. దేవుడు అన్నీ వింటున్నాడు. ఆయనకు సమస్త విషయాలు తెలుసు. మీరు అసంకల్పికంగా, అపాహుషిగా చేసే అర్థంపర్థంలేని ప్రమాణాలను గురించి దేవుడు మిమ్మల్ని ప్రశ్నించడు. మీరు మనస్ఫూర్తిగా కావాలని చేసే ప్రమాణాలను గురించే ఆయన మిమ్మల్ని నిలదీస్తాడు. (జరిగిందేదో జరిగింది) దేవుడు ఎంతో క్షమాశీలి, అపార కృపాశీలుడు. (224-225)

తమ భార్యలను కలుసుకోమని ప్రమాణం చేసేవారికి నాలుగు నెలల గడువు ఉంటుంది.⁴³ ఒకవేళ వారు (ఈ గడువులోగా) దాన్ని ఉపసంహరించుకుంటే దేవుడు క్షమించేవాడు, కరుణించేవాడు (అని తెలుసుకోండి). దానికి బదులు వారు విడాకులు ఇవ్వడానికి నిర్ణయించుకుంటే గుర్తుంచుకోండి; దేవుడు అన్నీ వింటున్నాడు, ఆయనకు సమస్త విషయాలు తెలుసు. (226-227)

విడాకులు పొందిన స్త్రీలు తమంతట తాము మూడు రుతువుల దాకా వేచి వుండాలి. దేవుడు వారి గర్భాలలో సృజించిన దాన్ని (పైకి చెప్పకుండా) దాచడం వారికి భావ్యంకాదు. అల్లాహ్ ను, అంతిమదినాన్ని విశ్వసించేవారైతే వారి విషయాన్ని బహిర్గతం చేయాలి. వారి భర్తలు పూర్వసంబంధాలను పునరుద్ధరించుకోదలిస్తే ఈ గడువులోగా తమ భార్యల్ని తిరిగి దాంపత్యంలోకి తీసుకునేందుకు వారికి పూర్తి హక్కుంది.⁴⁴

43. భార్యాభర్తల మధ్య పొరపాచ్చాలు రావడం, దానివల్ల తాత్కాలికంగా దాంపత్యప్రక్రియ కు దూరంగా ఉండటం సహజం. అయితే ఈ అలుగుడు, కోపతాపాలతో దాంపత్య ప్రక్రియకు దూరంగా ఉండవలసిన గడువు నాలుగు నెలలు మాత్రమే. ఈలోగా వారుభయముల పొరపాచ్చాలు దూరం చేసుకొని ఏకమవ్వాలి. ఈ గడువు దాటిపోతే ఇద్దరి మధ్య వివాహబంధం తెగిపోతుంది. అయితే భార్యాభర్తలు రాజీపడితే తిరిగి వివాహం చేసుకోవచ్చు. దీన్ని “ఈలా” అంటారు.

44. భర్త భార్య నుండి శాశ్వతంగా వేరయిపోవడానికి విడాకులిస్తున్నానని మొత్తం జీవిత కాలంలో మూడుసార్లు మాత్రమే ప్రకటించవలసి ఉంటుంది. ఒకవేళ అతను రెండుసార్లు మాత్రమే తలాఖ్ ప్రకటన చేసి, భార్యతో రాజీపడి సంసారం సాగిస్తూ, ఆ తరువాత మరెప్పుడైనా ఇద్దరి మధ్య మళ్ళీ పొరపాచ్చాలు వస్తే అప్పుడతను భార్య నుండి శాశ్వతంగా విడిపోవడానికి తలాఖ్ ప్రకటన ఒక్కసారి మాత్రమే చేయవలసి ఉంటుంది.

శాస్త్రప్రకారం ఏకకాలంలో మూడుసార్లు తలాఖ్ ఇస్తున్నానని చెప్పకూడదు. ఒకవేళ ఎవరైనా అజ్ఞానంతో తన భార్యకు ఒకేసారి మూడు తలాఖులు ఇవ్వడం జరిగితే ఆమె అతని నుండి శాశ్వతంగా వేరయిపోతుందికాని, ఇది షరీఅత్ దృష్ట్యా ఘోరమైన పాపకార్యం. ఈ వైఖరిని దైవప్రవక్త (స) తీవ్రంగా గర్హించారు. హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) తన పాలనాకాలంలో ఇలాంటి భర్తలను కర్రతో కొట్టేవారు. భార్య రుతుస్రావం ఆగిపోయి స్నానం చేసిన తరువాత అతనామెకు ఒకసారి తలాఖ్ ఇస్తున్నట్లు చెప్పాలి. తర్వాత రెండవసారి రుతుస్రావం ఆగి స్నానం చేసిన పిదప రెండవసారి తలాఖ్ ఇవ్వాలి. ఆ తర్వాత మూడవసారి రుతుస్రావం ఆగి స్నానం చేసేవరకు ఆగాలి.

ఈ మూడు రుతుక్రమాల కాలాన్ని ఇద్దరే (గడువు) అంటారు. ఈ గడువు దాటక ముందే (అంటే మొదటిసారి తలాఖ్ తరువాతగాని, రెండవసారి తలాఖ్ తరువాతగాని) భర్త విడాకుల ఉద్దేశ్యం మానుకుంటే యథాప్రకారం భార్యతో తిరిగి కాపురం చేయవచ్చు. ఒకవేళ గడువు కాలం

సాధారణంగా స్త్రీలపై పురుషులకు ఎలాంటి హక్కులున్నాయో న్యాయపరంగా పురుషులపై స్త్రీలకు కూడా అలాంటి హక్కులే ఉన్నాయి. కాకపోతే పురుషులకు స్త్రీలపై ఒక మెట్టు అధిక్యత ఉంది. ⁴⁵ దేవుడు శక్తిమంతుడు, వివేచనాపరుడు. (228)

దాటిపోతే (అంటే మూడవసారి రుతుస్రావం కలిగిన తరువాత) అతను తన భార్యతో కాపురం చేయడానికి ఆమెను కొత్తగా మరోసారి వివాహం (నికాహ్) చేసుకోవలసి ఉంటుంది. అయితే ఆమె మూడవసారి రుతుస్రావం ఆగిపోయి స్నానం చేశాక అతను మూడవసారి కూడా తలాఖ్ ఇస్తున్నానని ప్రకటిస్తే మాత్రం ఇక ఆమె అతనికి శాశ్వతంగా దూరమైపోతుంది. పునర్వివాహానికి అవకాశం లేదు. (దీని తర్వాత 230వ సూక్తి చూడండి. 65:1 సూక్తి, దాని పాదసూచిక కూడా చూడండి.)

45. స్త్రీ పురుషుల మధ్య శారీరకంగా, మానసికంగా ఉన్న సహజవ్యత్యాసాల కారణంగా ఇస్లాం స్త్రీపై పురుషునికి కొంత అధిక్యతనిచ్చి, వారిరువురి కార్యాచరణ పరిధుల్ని వేరుచేసింది. ఇంటి లోపలి బాధ్యతల్ని స్త్రీకి, బయటి బాధ్యతల్ని పురుషునికి అప్పగించింది. ఈ బాధ్యతల పంపిణీ స్త్రీ పురుషుల సమానత్వానికి వ్యతిరేకం కాదు. స్త్రీ పురుషులిద్దరినీ ఒకేపరిధిలో బంధించే పాశ్చాత్య తరహా సమానత్వాన్ని ఇస్లాం అంగీకరించదు. వారిరువురిని వారి సహజస్థానాల్లో ఉంచి, ఎవరి హక్కులు వారికి న్యాయసమ్మతంగా ఇప్పించడమే నిజమైన సమానత్వమని చెబుతోంది.

పూర్వకాలంలో స్త్రీ ఘోరమైన అతివాదాలకు గురయింది. ఒకప్పుడు ఆమెను అతిగా పైకెత్తి దేవతామూర్తి అని పొగడి పూజిస్తే, మరొకప్పుడు కట్టుబానిసగా, చరణదాసిగా మారే వరకు ఆమె స్థాయిని దిగజార్చారు. అదేవిధంగా నేటి నాగరిక యుగంలో కూడా స్త్రీ స్వేచ్ఛ పేరిట, పురుషులతో సమాన హక్కులన్న నినాదం చాటున స్త్రీని రచ్చకీడ్చి పురుషుల సరసన నిలబెట్టారు. అన్ని రంగాల్లోను పురుషులతో భుజం భుజం కలిపి పనిచేయడంలోనే స్త్రీ మనుగడ, గౌరవ ప్రతిష్ఠలు ఉన్నాయని చెబుతూ, ఆమెను కుటుంబ బాధ్యతల నుండి తప్పించారు. తత్ఫలితంగా ఆమె సహజ స్త్రీదనం, సౌకుమార్యం, శీలం, మాన మర్యాదలు ప్రమాదంలో పడిపోయాయి.

ఈ అమాయకురాలు స్త్రీస్వేచ్ఛా ధ్వజవాహకులైన పురుషపుంగవుల పొగడ్డలకు ఉబ్బిపోయి, తన అంగశాస్త్రంతో, అందాల్ని విరజిమ్మే ఆధునిక అలంకరణలతో, అర్ధనగ్న వస్త్రధారణలతో పురుషులుండే ప్రతి వేదికపై, ప్రతి రంగంలో కనిపించడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. స్త్రీలు (ముఖ్యంగా శీలవతులు) వాటి చేదు అనుభవాలు కూడా అనుదినం చవిచూస్తున్నారు. ఇస్లాం కుటుంబం అనే సంస్థకు పురుషుడ్ని చైర్మన్ గా, స్త్రీని సెక్రటరీగా నియమించి ఎవరి బాధ్యతల్ని, హక్కుల్ని వారికి న్యాయవంతంగా కేటాయించింది. అంతేగాక ఆ చైర్మన్, సెక్రటరీలు ఎవరి విధులు వారు సక్రమంగా నిర్వహిస్తున్నప్పుడే కుటుంబం అనే సంస్థ సవ్యంగా, సాఫీగా, సజావుగా సాగుతుందని చెబుతోంది.

ఏ దేశంలోను ఇద్దరు అధ్యక్షులు లేదా ఇద్దరు ప్రధానులు ఉండరు. ఏ సైనిక దళంలోను ఇద్దరు సేనాపతులు ఇమడలేరు. ఏ కార్యాలయంలోను సమానస్థాయిగల ఇద్దరు అధికారులు పనిచేయలేరు. ఏ సంఘాన్నీ ఇద్దరు నాయకులు నడపలేరు. అలాగే కుటుంబం అనే సహజవ్యవస్థ కేంద్రకార్యాలయం సవ్యం సాగాలంటే భార్యభర్తల్లో ఒక్కరే అధికారిగా ఉండాలి. శారీరక, మానసిక సామర్థ్యాల్లో స్త్రీ కన్నా పురుషుడు కొంత అధిక్యత కలిగి ఉన్నందున కుటుంబ వ్యవస్థకు ఇస్లాం పురుషుడ్ని నాయకునిగా నిర్ణయించింది. భార్య అతని సహాయకురాలు మాత్రమే.

కనుక చైర్మన్ పురుషుడు, సెక్రటరీ స్త్రీ సమానత్వం పేరుతో రచ్చకెక్కి సంసారంలో చిచ్చు రగుల్చుకోవలసిన పనిలేదు. హక్కులు, బాధ్యతలు సంస్థ నిబంధనావళి (ఖుర్ఆన్)లో స్పష్టంగా పేర్కొనబడ్డాయి. ఈ బాధ్యతల్ని విస్మరిస్తే ఆ కుటుంబంలో మిగిలేది అశాంతి, అలజడులే.

(ఎవరాలకు 'ఇస్లామిక్ రిసార్చ్ సెంటర్' నుండి వెలువడిన "ముస్లిం మహిళ" చదవండి.)

విడాకులు ఇస్తున్నానని రెండుసార్లు మాత్రమే చెప్పాలి. ఆ తరువాత (నిర్ణయం మార్చుకుంటే) సముచిత రీతిలో (భార్యను) వివాహబంధంలో కొనసాగించాలి; లేదా (అంటే నిర్ణయం మార్చుకోకపోతే విడాకులిస్తున్నానని మూడవసారి కూడా చెప్పేసి ఆమెను) ఉత్తమ రీతిలో వదిలేయాలి. అప్పుడు మీరామెకు (మహారీ లేదా ఇతర కానుకల రూపంలో) ఇచ్చిన వస్తువులలో కొంతయినా సరే, వాపసు తీసుకోవడం మీకు ధర్మసమ్మతం కాదు. ఒకవేళ దంపతులు దైవనిర్ణీత పరిమితులకు కట్టుబడి ఉండ లేమని అనుకుంటే, అది వేరే విషయం.

దంపతులిద్దరు దైవనిర్ణీత పరిమితులకు కట్టుబడి ఉండలేమని భయపడినప్పుడు స్త్రీ తన భర్తకు ఏమైనా ఇచ్చేసి అతని నుండి వేరుపడ దలచుకుంటే వారిద్దరి మధ్య ఏదైనా ఒప్పందం కుదరడంలో తప్పు లేదు. ఇవి దేవుడు నిర్ణయించిన పరిమితులు. వాటిని అతిక్రమించకండి. దైవపరిమితుల్ని అతిక్రమించేవారే దుర్మార్గులు. (229)

(మూడవసారి కూడా) విడాకులిస్తే, ఇక ఆ స్త్రీని దాంపత్యబంధంలోకి తీసుకోవడం అతనికి ధర్మం కాదు, ఆమె మరోవ్యక్తిని వివాహమాడి అతనామెకు విడాకులిస్తే తప్పు. ఒకవేళ మొదటిభర్త, ఈస్త్రీ, ఇద్దరూ తాము దైవనిర్ణీత పరిమితులకు కట్టుబడి ఉండగల మనుకుంటే (ఇలా) వారు తిరిగి ఏకమవడంలో తప్పు లేదు. ఇవి దేవుడు నిర్ణయించిన పరిమితులు. వీటిని ఆయన వివేచనాపరుల కోసం వివరిస్తున్నాడు. (230)

మీరు స్త్రీలకు (రెండుసార్లు) విడాకులిచ్చిన సందర్భంలో వారి గడువు పూర్తికా వస్తున్నప్పుడు వారిని సక్రమంగా (మీ ఇంట) ఉండనివ్వండి. లేదా (మూడవసారి కూడా విడాకులిస్తున్నట్లు ప్రకటించి) సహృదయంతో సాగనంపండి. అంతేగాని, చీటికి మాటికి వేధిస్తూ అన్యాయం తలపెట్టే ఉద్దేశ్యంతో వారిని ఆపి ఉంచకండి. ఇలా ప్రవర్తించేవాడు నిజానికి తనకు తానే అన్యాయం చేసుకుంటున్నాడు.

దేవుని ఆజ్ఞల్ని నవ్వులాటగా చేసుకోకండి. ఆయన మీకు ప్రసాదించిన మహా భాగ్యాలను ఓసారి గుర్తుకు తెచ్చుకోండి. మీ శ్రేయస్సు కోసం అవతరింపజేసిన దివ్య గ్రంథాన్ని, (అందులోని) వివేకవంతమైన విషయాలను గౌరవించడం నేర్చుకోవలసిందిగా ఆయన మీకు ఉపదేశిస్తున్నాడు. (ప్రతి విషయంలోనూ) దేవుని పట్ల భయభక్తులు కలిగి ఉండండి. ఆయన సర్వం ఎరిగినవాడని తెలుసుకోండి. (231)

మీరు మీ స్త్రీలకు విడాకులు ఇచ్చివేయడం, వారి గడువు తీరిపోవడం జరిగాక, వారు తమ పూర్వపు భర్తలను లేదా ఇతర పురుషులను వివాహమాడదలచిన పక్షంలో, అందుకు వారుభయమ మధ్య ధర్మయుక్తంగా పరస్పరం అంగీకారం కూడా కుదిరితే, మీరు వారి వివాహాన్ని అడ్డుకోకండి, దైవాన్ని, అంతిమదినాన్ని విశ్వసించేవారికి ఈ ఆదేశం ద్వారా హితోపదేశం చేయబడుతోంది. ఇది మీకోసం ఎంతో సంస్కారవంతమైన పవిత్ర విషయం. అన్ని విషయాలు దేవునికే తెలుసు, మీకు తెలియవు. (232)

తల్లులు తమ బిడ్డలకు గడువుకాలం పూర్తయ్యేవరకు పాలు పట్టదలచుకుంటే పూర్తిగా రెండు సంవత్సరాలు పాలుపట్టాలి. అప్పుడు బిడ్డతండ్రి ఆమెకు తగిన రీతిలో తిండి, బట్ట సమకూర్చవలసి ఉంటుంది. అయితే వారుభయంలో ఏ ఒక్కరిపైనా శక్తికి

మించిన భారం మోపకూడదు. బిడ్డను కన్నందుకు ఇటు తల్లిని కష్టపెట్ట కూడదు; బిడ్డజన్మకు కారకుడయినందుకు అటు తండ్రిని వేధించకూడదు.

బిడ్డకు పాలుపట్టే తల్లి పట్ల బిడ్డతండ్రికి ఎంత బాధ్యత ఉందో అతని వారసుల క్కూడా అంతే బాధ్యత ఉంది. ఒకవేళ తల్లిదండ్రులు ఒకర్నికరు సంప్రదించుకొని పరస్పరామోదంతో బిడ్డకు పాలు మాన్పించదలచుకుంటే తప్పలేదు. అలాగే మీరు మీ పిల్లలకు వేరే స్త్రీలచేత పాలు పట్టించాలనుకున్నా తప్పలేదు. కాకపోతే పాలుపట్టేవారికి తగిన ప్రతిఫలం ముట్టజెప్పాలి. మీరు దేవుని పట్ల భయభక్తులతో వ్యవహరించాలి. గుర్తుంచుకోండి! మీరు చేస్తున్న పనులన్నిటినీ ఆయన గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (233)

మీలో ఎవరైనా చనిపోయి, వారి భార్యలు బ్రతికివుంటే అలాంటి స్త్రీలు నాలుగు నెలల పదిరోజులు తమను తాము నిగ్రహించుకోవాలి.⁴⁶ ఈ విధంగా గడుపుకాలం ముగిసిన తర్వాత వారు తమకు నచ్చినపని (పునర్వివాహం) తగినరీతిలో చేసుకోవచ్చు. దానికి మీపై ఎలాంటి బాధ్యతలేదు. మీరు చేసే పనులన్నీ దేవునికి తెలుసు. (234)

గడువుకాలంలో మీరు ఆ వితంతు స్త్రీని వివాహమాడ దలచినట్లు సూచన ప్రాయంగా తెలియజేసినా లేదా మీ ఉద్దేశ్యాన్ని మీ మనసులోనే దాచివుంచినా సరే ఎలాంటి తప్పలేదు. మీరీ విషయాన్ని ఆమె దగ్గర ప్రస్తావిస్తారని దేవునికి తెలుసు. అయితే ఒక విషయం గుర్తుపెట్టుకోండి- మీరు చాటుమాటుగా ఎలాంటి ఒప్పందం చేసుకోకండి. ఏది చేసినా ధర్మయుక్తంగానే చేయాలి. గడువుకాలం తీరనంతవరకు మీరు పెళ్ళి విషయంలో గట్టినిర్ణయం తీసుకోకూడదు. మీ హృదయాల్లో మెదిలే ప్రతివిషయం దేవునికి తెలుసు. కనుక ఆయనకు భయపడండి. అదీగాక దేవుడు (మీ చిన్న చిన్న పొరపాట్లను) మన్నించేవాడని, సహించేవాడని కూడా తెలుసుకోండి. (235)

మీరు మీ భార్యలను కలుసుకోవడానికి ముందు వారి మహర్ నిర్ణయంకాని పక్షంలో వారికి విడాకులిస్తే తప్పలేదు. అలాంటి స్థితిలో వారికి ఎంతో కొంత (సొమ్ము) తప్పనిసరిగా ముట్టజెప్పాలి. ధనికుడైనా, పేదవాడైనా తమతమ శక్తి మేరకు తగిన రీతిలో దీన్ని అందజేయాలి. ఇది సత్పురుషులు నెరవేర్చవలసిన విధి. (236)

మీరు మీభార్యలను కలుసుకోడానికి ముందే వారికి విడాకులు ఇవ్వవలసినవస్తే, నిర్ణీత మహర్లో సగం సొమ్ము చెల్లించవలసి ఉంటుంది. అయితే స్త్రీ మృదువైఖరి అవలంబించి (మహర్ అసలు తీసుకోకపోయితే, లేదా వివాహబంధం తన అధీనంలో వున్న పురుషుడు మృదువైఖరి అవలంబించి (మహర్ పూర్తిగా ఇచ్చివేసి)తే అది వేరే విషయం. మీరే (అంటే పురుషులే) సహృదయంతో మీ హక్కును వదలుకుంటే మీరీ

46. ఈ నాలుగు నెలల గడువు కాలంలో ఆ స్త్రీ పునర్వివాహానికేగాక, అలంకరణకు కూడా దూరంగా ఉంటూ భర్త ఇంట్లోనే ఉండిపోవాలి. ప్రవక్త ప్రవచనాలను బట్టి అలాంటి స్త్రీ గడువు కాలంలో నగలు, రంగు వస్త్రాలు ధరించకూడదని, సాదా వస్త్రాలే ధరించాలని; గోరింటాకు, సుర్యా కాటుక పెట్టుకోకూడదని, కేశాలంకరణ కూడా చేసుకోకూడదని తెలుస్తోంది. ఒకవేళ భర్త చనిపోయే సమయంలో ఆ స్త్రీ గర్భవతి అయివుంటే, ఆమె గడువుకాలం ప్రసవించే వరకు ఉంటుంది; ప్రసవించగానే ఆమె గడువు తీరిపోతుంది. (65:4 సూక్తి చూడండి.)

మంచిది. ఇది దైవభీతికి చాలా దగ్గరి మార్గం. పరస్పరం ఉదార స్వభావంతో మసలు కోవడం మరచిపోకండి. మీరు చేసే పనులన్నీ దేవునికి బాగా తెలుసు. (237)

మీరు మీ ప్రార్థన (నమాజు)లన్నిటినీ, ముఖ్యంగా మధ్యస్థ ప్రార్థనను క్రమం తప్పకుండా నిర్వహిస్తూ జాగ్రత్తగా కాపాడుకోండి. దేవుని సన్నిధిలో వినయ విధేయతలతో నిలబడండి. మీరొకవేళ ఏదైనా ప్రమాదంలో చిక్కుకుంటే నడుస్తూవున్నా, వాహనమెక్కి వున్నా ఎలా సాధ్యమైతే అలా ప్రార్థన చేయండి. తరువాత మీ భయాందోళనలు తొలగి మనసు కుదుటపడితే దేవుడు నేర్పిన పద్ధతి ప్రకారం ఆయన్ని ధ్యానించండి. నిజానికి ఈ పద్ధతి మీరు ఇదివరకు ఎన్నడూ ఎరగరు. (238-239)

మీలో ఎవరికైనా మరణకాలం ఆసన్నమైనప్పుడు వారి భార్యలు జీవించివుంటే, ఒక ఏడాదిపాటు వారి (పోషణ)ఖర్చులు భరించాలని, ఇంటినుండి వెడలగొట్టరాదని వారు (వారసులకు) విల్లు రాసిపోవాలి. ఆ స్త్రీలు తమంతట తాము ఇంటి నుండి వెళ్ళి పోయి తమకు నచ్చినపని (పునర్వివాహం) ధర్మసమ్మతంగా చేసుకోదలిస్తే దానికి మీపై ఎలాంటి బాధ్యత ఉండదు. దేవుడు సర్వశక్తిమంతుడు, ఎంతో వివేచనాపరుడు. (240)

విడాకులు పొందిన స్త్రీలక్కుడా సముచిత రీతిలో ఎంతోకొంత ఇచ్చిపంపాలి. ఇది దైవభీతిపరులు నెరవేర్చవలసిన విధుక్తధర్మం. మీరు విషయాన్ని అర్థం చేసుకుంటారని దేవుడు ఇలా తన ఆజ్ఞలు మీకు విడమరచి బోధిస్తున్నాడు. (241-242)

ముహమ్మద్! కేవలం చావుకు భయపడి తమ ఇండ్లనుండి పారిపోయిన వేలాది మంది జనాన్ని నీవు చూడలేదా? దేవుడు వారిని చావమని ఆదేశించాడు; ఆ తరువాత వారిని మళ్ళీ బ్రతికించాడు కూడా. నిస్సందేహంగా దేవుడు మానవుల పట్ల ఎంతో దయామయుడు. కాని చాలామంది ఆయనకు కృతజ్ఞత చూపరు. (243)

విశ్వాసులారా! దైవమార్గంలో పోరాడండి. దేవుడు ప్రతి విషయం వింటున్నాడని, సమస్తం ఎరిగినవాడని బాగా తెలుసుకోండి. (244)

మీలో ఎవరయినా దేవునికి శ్రేష్ఠమైన రుణదానం అందజేసేవారు ఉన్నారా?⁴⁷ ప్రతిఫలంగా ఆయన దాన్ని అనేక రెట్లు పెంచి తిరిగి మీకు అందజేస్తాడు. దేవుడే మీ ఉపాధిని తగ్గించేవాడు. దాన్ని వృద్ధి చేసేవాడు కూడా ఆయనే. చివరికి ఆయన సన్నిధికి మీరంతా మరలి పోవలసి ఉంది. (245)

మూసా (నిర్యాణం) తరువాత ఇస్రాయిల్ సంతతి నాయకులకు ఎదురయిన పరిస్థితుల్ని గురించి నీకు తెలుసా? వారు (అప్పటి) తమ ప్రవక్త దగ్గరకెళ్ళి “మేము దైవమార్గంలో యుద్ధం చేయడానికి వీలుగా మాకు సారథ్యం వహించేందుకు ఒక రాజును నియమించు” అని విన్నవించుకున్నారు.

47. శ్రేష్ఠమైన రుణదానం అంటే కేవలం దైవప్రసన్నత కోసం పుణ్యఫలాపేక్షతో ఇచ్చే రుణం అన్నమాట. ఇలా దాసుడు ధర్మసంస్థాపనా కృషికి, ఇచ్చే ధనాన్ని దేవుడు అప్పుగా పరిగణించి, దానికి అనేక రెట్ల ప్రతిఫలం ఇచ్చే బాధ్యత తీసుకున్నాడు.

దానికి దైవప్రవక్త “(సరే, అలాగే నియమిస్తా.) కాని తీరా మిమ్మల్ని యుద్ధం చేయమని ఆదేశిస్తే మీరు నిరాకరిస్తారేమో!” అన్నాడు.

“అదెలా! మిమ్మల్ని మా ఇండ్లనుండి వెళ్ళగొట్టారు. మా పిల్లాజెల్లలను మాకు దక్కకుండా చేశారు. అలాంటప్పుడు మేము దైవమార్గంలో యుద్ధం ఎందుకు చేయం?” అన్నారు వారు. కాని తీరా యుద్ధం చేయమని ఆజ్ఞ కాగానే వారిలో కొందరు తప్ప అందరూ వెన్నుజూపి పారిపోయారు. దుర్మార్గుల సంగతి దేవునికి బాగా తెలుసు. (246)

(సరే,) దైవప్రవక్త (వారి కోరికను మన్నించి) “దేవుడు మీకు తాలూత్‌ని రాజుగా నియమించాడు” అని తెలియజేశాడు. అది విని వారు (ధనగర్వంతో విర్రవీగుతూ) “రాచరికం చేయడానికి మేమే ఎక్కువ అర్హులం, హక్కుదారులం గాని, అతనెలా అవుతాడు? అతను ఏమంత స్థితిపరుడు కూడా కాదే?” అన్నారు.

అప్పుడు దైవప్రవక్త ఇలా అన్నాడు: “దేవుడు మీకు బదులు అతడే (ఈ పనికోసం) ఎంచుకున్నాడు. ఆయన అతనికి (కార్యసాధనకు కావలసిన) బుద్ధిబలాన్ని, కండబలాన్ని కూడా పుష్కలంగా ప్రసాదించాడు. దేవుడు తాను తలచుకున్న వారికి రాజ్యాధికారం ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన విశాలదృష్టి కలవాడు, సర్వం తెలిసినవాడు.” (247)

దైవప్రవక్త (మరింత వివరంగా తెలియజేస్తూ) ఇలా అన్నాడు: “దేవుడు మీపై అతడ్ని రాజుగా నియమించడానికి నిదర్శనంగా (లోగడ మీరు కోల్పోయిన పవిత్ర) పేటిక మీకు తిరిగి లభిస్తుంది. అందులో మీ ప్రభువు వైపున మీకు శాంతి సంతృప్తులు కలిగించే సామగ్రి ఉంది. అందులో మూసా, హారూన్ కుటుంబీకులు వదలివెళ్ళిన పవిత్ర అవశేషాలు కూడా ఉన్నాయి. ఆ పేటికను ప్రస్తుతం దైవదూతలు కాపాడుతున్నారు. మీరు నిజంగా విశ్వసించినవారైతే (దీన్ని నమ్ముండి) మీకిది గొప్ప నిదర్శనం.” (248)

ఆ తరువాత తాలూత్ సైన్యం తీసుకొని యుద్ధానికి బయలుదేరుతూ వారితో ఇలా అన్నాడు: “దేవుడు (దారిలో) ఒక నది ద్వారా మిమ్మల్ని పరీక్షించబోతున్నాడు. ఆ నదిలో నీరు త్రాగేవాడు నావాడు కాదు; త్రాగనివాడే నావాడు. అయితే (ప్రాణం కాపాడుకోవడానికి) దోసిలితో కొంచెం నీళ్ళు త్రాగితే పర్వాలేదు.” కాని (తీరా నది దగ్గరకు చేరుకోగానే) కొందరు తప్ప అందరూ (కడుపారా) త్రాగారు.

ఆ తర్వాత తాలూత్, విశ్వాసులైన అతని సహచరులు నది దాటి ఆవలకు చేరు కున్నప్పుడు వారిలో చాలామంది “ఈరోజు జాలూత్‌ని, అతని సైన్యాన్ని ఎదుర్కొనే శక్తి మాలో లేదు” అన్నారు. అయితే ఒకరోజు దేవునికి ముఖం చూపించవలసి ఉందని నమ్ముతున్నవారు (శత్రువులకు భయపడకుండా) “గతంలో కొద్దినంఖ్యలో వున్న సైన్యం కూడా దైవానుగ్రహంతో అత్యధిక సంఖ్యలో వున్న (శత్రు)సైన్యాన్ని మట్టి కరిపించింది. దేవుడు స్థిరంగానిలబడి ధైర్యంగా పోరాడేవారికే అండగా ఉంటాడు” అని అన్నారు. (249)

వారు యుద్ధమైదానంలో జాలూత్‌కు, అతని సైనికులకు ఎదురుగా వచ్చినప్పుడు “ప్రభూ! మాకు సహనం, స్థిరత్వం ప్రసాదించు. (యుద్ధంలో) మా కాళ్ళకు నిలకడ చేకూర్చి అవిశ్వాసులపై మాకు విజయం ప్రసాదించు” అని వేడుకున్నారు. (250)

అప్పుడు వారు దేవుని అనుగ్రహంతో జాలూత్ సైన్యాన్ని చిత్తుగా ఓడించారు. జాలూత్‌ని దావూద్ వధించాడు. (ఆ తరువాత) దేవుడు దావూద్‌కు రాజ్యాధికారం, బుద్ధి కౌశల్యం ప్రసాదించాడు. ఇంకా కావలసినవన్నీ అతనికి నేర్పాడు. ఈవిధంగా దేవుడు కొందరి ద్వారా కొందరిని నిర్మూలించకపోతే ప్రపంచం అరాచకం, అల్లకల్లోలాలతో నిండి పోతుంది. దేవుడు ప్రపంచ మానవుల పట్ల ఎంతో దయామయుడు. (అందుకే ఆయన ఈ విధంగా అశాంతి, అరాచకాలు నిర్మూలించే ఏర్పాట్లు చేస్తుంటాడు.) . (251)

ఇవన్నీ దేవుని సూక్తులు. వీటిని మేము నీకు యథాతథాంగా వినిపిస్తున్నాము. నిస్సందేహంగా నీవు మా ప్రవక్తలలో ఒక ప్రవక్తవు. (252)

ఈ దైవప్రవక్తలలో మేము కొందరికి ఉన్నతస్థానాలు ప్రసాదించాం. వారిలో కొందరితో దేవుడు ప్రత్యక్షంగా మాట్లాడాడు. మరికొందరికి ఇతర విషయాల్లో ఔన్నత్యం ఇచ్చి ఆదరించాడు. అలాగే మర్యంకుమారుడయిన ఈసాకు కూడా మేము స్పష్టమైన మహిమలు ప్రసాదించాము. పరిశుద్ధాత్మ⁴⁸ ను పంపి అతనికి సహాయం చేశాము.

దేవుడు తలచుకుంటే స్పష్టమైన సూచనలు, నిదర్శనాలను చూసిన ప్రజలు ప్రవక్తల(నిర్వాణం) తర్వాత పరస్పరం కలహించుకునేవారు కాదు. (అయితే మానవులు తమ స్వేచ్ఛాస్వతంత్ర్యాలతో విభేదాలకు లోనుకాకుండా వారిని బలవంతంగా ఆపడం దేవుని అభిమతం కాదు. అందువల్ల) వారు పరస్పరం విభేదాలకు గురైపోయారు. కొందరు సత్యాన్ని విశ్వసించారు; మరికొందరు తిరస్కరించారు. దేవుడు తలిస్తే వారు కలహించుకునేవారు కాదు.⁴⁹ కాని దేవుడు తాను తలచుకున్నది చేసేతీరుతాడు. (253)

విశ్వాసులారా! ఎలాంటి క్రయ విక్రయాలు జరగని, స్నేహసహకారాలు ఉపయోగ పడని, ఎవరి సిఫారసు కూడా చెల్లని (పరలోక తీర్పు) దినం రాకముందే మేము మీకు ప్రసాదించిన సంపద నుండి (కొంత దైవమార్గంలో కూడా) ఖర్చుపెట్టండి. (మా మాటలు నమ్మని) సత్యతిరస్కారులే పరమ దుర్మార్గులు. (254)

(అసలైన ఆరాధ్యుడు) అల్లాహ్‌యే. ఆయన తప్ప మరో దేవుడు లేడు. ఆయన నిత్యజీవుడు; ఎన్నటికీ నిద్రించనివాడు; కునుకుపాట్లు కూడా పడనివాడు. భూమ్యాకాశాలలో వున్న సమస్తం ఆయనదే. ఎవరి విషయంలోనైనా సరే, ఆయన అనుమతి లేకుండా ఆయన సన్నిధిలో ఎవరు సిఫారసు చేయగల్గుతారు? వారి ముందున్న దేవిమిటో, వారికి గోచరించకుండా రహస్యంగా ఉన్నదేమిటో అంతా ఆయనకు తెలుసు.

48. ఇక్కడ పరిశుద్ధాత్మ అంటే దైవదూత హజ్రత్ జిబ్రీల్ (అలై) అని అర్థం. ఈయన దేవుని దగ్గర్నుండి దైవప్రవక్తలకు దివ్యసందేశం చేరవేసే దైవదూత. తొలి దైవప్రవక్త హజ్రత్ ఆదం (అలై) నుండి అంతిమ దైవప్రవక్త (స) వరకు ప్రవక్తలందరికీ ఈయనే దైవసందేశం అందజేసేవారు.

49. ఇహలోకం మానవులకు ఒక పరీక్షా స్థలం. కనుక దేవుడు వారిని పరీక్షించడానికి రుజు మార్గమేదో, అపమార్గమేదో వారికి స్పష్టంగా తెలియజేస్తూ, వాటిని అవలంబించే స్వేచ్ఛ కూడా ప్రసాదించాడు. ఈ స్వేచ్ఛతో కొందరు రుజుమార్గంలో నడుస్తూ పరలోక నాఫల్యం ఆశిస్తుంటే, మరి కొందరు అపమార్గం పట్టి పాపచిక్ వ్యామోహంలో పడిపోయారు. దేవుడు ప్రసాదించిన ఈ స్వేచ్ఛ వెనక్కి తీసుకొని వారందరినీ ఒకే దారిని నడిపిస్తే ఇక ఈ పరీక్షకు అర్థమే లేదు.

వారు సత్కార్యాలు చేసి ఎలాంటి పుణ్యఫలం పొందలేరు. సత్యతిరస్కారులకు దేవుడు ఎన్నటికీ సన్మార్గం చూపడు. (264)

కేవలం దైవప్రసన్నత కోసం చిత్తశుద్ధితో తమ సంపదను ఖర్చు చేసే వారు మెరక ప్రాంతంలో ఉండే తోట లాంటివారు. ఆ తోట వర్షాలు బాగా ఉంటే రెండింతలు ఫలసాయాన్నిస్తుంది. అంతగా వర్షాలు లేకుండా సన్నటి జల్లులు పడినా దానికి సరి పోతుంది. మీరు చేసే పనులన్నీ దేవుడు గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (265)

మీలో ఎవరికైనా కాలువలు ప్రవహించే ఒక పండ్లతోట ఉందనుకోండి. తోటలో అతనికోసం రకరకాల పండ్లు ఫలాలు పుష్పలంగా పండి సిద్ధంగా ఉంటాయి. అప్పుడ తనికి వృద్ధాప్యం వస్తుంది. అయితే అతని పిల్లలు ఇంకా పిన్నవయస్సులోనే ఉంటారు. అలాంటి స్థితిలో ఓరోజు పాతాత్ముగా తీవ్రమైన వడగాల్పులకు తోట మొత్తం మాడి మసయిపోతుంది. ఇలా సంభవించడాన్ని అతను ఇష్టపడతాడా? మీరు (సత్యాన్ని) అర్థం చేసుకోవడానికి దేవుడు ఇలా తన సూక్తుల్ని మీ ముందు వివరిస్తున్నాడు. (266)

(కాబట్టి) విశ్వాసులారా! మీరు సంపాదించిన దానిలోనూ, మేము నేలనుండి మీ కోసం ఉత్పత్తిచేసిన దానిలోనూ శ్రేష్టమైనదాన్ని దైవమార్గంలో ఖర్చుచేయండి.⁵² దైవ మార్గంలో ఖర్చు చేయడానికి నాసిరకం వస్తువుల్ని ఏరితీసే ప్రయత్నం చేయకండి. అలాంటి వస్తువుల్ని మీకే గనక ఎవరయినా ఇస్తే మీరు తీసుకోవడానికి ఇష్టపడతారా? కళ్ళు మూసుకొని స్వీకరిస్తారేకాని, మనస్ఫూర్తిగా మీరు ఎన్నటికీ వాటిని స్వీకరించరు. దేవుడు నిరపేక్షాపరుడు, స్వతహాగా ప్రశంసనీయుడని తెలుసుకోండి. (267)

షైతాన్ మిమ్మల్ని పేదరికం గురించి భయపెట్టి సిగ్గుమాలిన పనులకు పాల్పడేలా ప్రేరేపిస్తాడు. కాని దేవుడు మిమ్మల్ని క్షమిస్తానని, అనుగ్రహిస్తానని వాగ్దానం చేస్తున్నాడు. ఆయన ఎంతో ఉదారస్వభావుడు, సర్వం తెలిసినవాడు. తాను తలచుకున్న వారికి వివేకం, విచక్షణ జ్ఞానం ప్రసాదిస్తాడు. వివేకం, విచక్షణల జ్ఞానం లభించినవాడు ఎంతో అదృష్టవంతుడు. నిజంగా అతనికి అపార సంపదలు లభించినట్లే. బుద్ధిమంతులు మాత్రమే (మా) హితోపదేశం గ్రహిస్తారు. (268-269)

మీరు (దైవమార్గంలో) ఖర్చు చేసినదైనా, లేక మీరు మొక్కుబడి చేసుకున్నదైనా సరే, అంతా దేవునికి తెలుసు. దుర్మార్గులకు ఎవరూ సహాయం చేయరు. మీరు దాన

52. దేవుడు మానవునికి అతని మనుగడ కోసం ఈ ప్రపంచంలో అనేక రకాల సంపదల్ని ప్రసాదించాడు. అందుకుగాను అతడు దేవునికి కృతజ్ఞుడై ఉండటంతో పాటు, ఆ సంపదలో కొంత నిరుపేదలైన తోటి మానవులకూడా అందజేయాలి. స్థామత కలిగినవారు తమ ధన, కనక, వస్తు, పశు సంపదల నుండి ప్రతి ఏడూ రెండున్నర శాతం చొప్పున తీసి పేదలకు దానం చేయాలి. దీన్ని జకాత్ అంటారు. (2:43, 9:60 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు, చూడండి.)

అంతేకాకుండా వారు ధాన్యం, అపరాలు, పండ్లు, కూరగాయలు తదితర భూఉత్పత్తుల నుండి కూడా జకాత్ తీయవలసి ఉంటుంది. దీన్ని “ఉఫ్ల” అంటారు. అయితే ఉఫ్ల యేడాదికి ఒకసారి మాత్రమే గాక, సంవత్సరానికి ఎన్నిసార్లు పండిస్తే అన్నిసార్లు తీసి పేదలకు దానం చేయాలి. వర్షం వల్ల పండే పంట నుండి పది శాతం, ఖర్చుతో కూడిన నీటిపారుదల సౌకర్యం వల్ల పండే పంట నుండి అయిదు శాతం చొప్పున ఉఫ్ల తీసి పేదలకు విధిగా అందజేయాలి.

ధర్మాలు బహిరంగంగా చేసినా మంచిదే; ఒకవేళ మీరు ఇతరుల కంట పడకుండా రహస్యంగా అగత్యపరులకు దానం చేస్తే అది మరి మంచిది. అలాంటి దానం మీ పాపాలను కడిగి వేస్తుంది. మీరు చేసేదంతా దేవునికి తెలుసు. (270-271)

(ముహమ్మద్!) ప్రజలను సన్మార్గానికి తీసుకొచ్చే బాధ్యత నీమీద లేదు. దేవుడు మాత్రమే తాను తలచిన వారిని దారికి తెస్తాడు.

మీసంపద నుండి మీరు (దైవమార్గంలో) ఏది ఖర్చుచేసినా అది మీకే లాభదాయకం. మీరు చేసేదంతా దైవప్రసన్నత కోసమే కదా! దైవప్రసన్నత కోసం మీరు ఏది ఖర్చుచేసినా దాని పుణ్యఫలం మీకు పూర్తిగా లభిస్తుంది. మీకేమాత్రం అన్యాయం జరగదు. ముఖ్యంగా దైవకార్యాలలో నిమగ్నులైపోయి, జీవనోపాధి కోసం ధరణిపై తిరిగే అవకాశంలేని నిరుపేదలకు (ఆర్థికసహాయం చేయండి). వారి స్థితిగతులు ఎరగనివారు వారి ఆత్మాభిమానం చూసి వారు స్థితిపరులేనని భావిస్తారు. కాని వారి ముఖాలు చూస్తే మీరు వారి నిజస్థితి గ్రహిస్తారు. వారు (సిగ్గువదలి) ప్రజల వెంటబడి అర్థించే (యాచకుల్లాంటి) వారుకాదు. వారి సహాయం కోసం మీరు చేసే ఏఖర్చయినా దేవునికి తెలియకుండా ఉండదు. రాతింబవళ్ళు బహిరంగంగానూ, గోప్యంగానూ (దైవమార్గంలో) తమ సంపద ఖర్చు చేసేవారి కోసం తగినప్రతిఫలం వారి ప్రభువు దగ్గర సిద్ధంగా ఉంది. వారికి (అక్కడ) ఎలాంటి భయంగాని, దుఃఖంగాని ఉండదు. (272-274)

పోతే వడ్డీతినేవాడు పిశాచం పట్టిన పిచ్చివాడిలా (బిత్తరచూపులతో సమాధి నుండి) లేస్తాడు. దీనిక్కారణం వారు వ్యాపారం కూడా వడ్డీ లాంటిదే కదా అనంటారు. కాని దేవుడు వ్యాపారాన్ని ధర్మసమ్మతం చేశాడు. వడ్డీని అధర్మకార్యంగా నిర్ణయించాడు.⁵³ కనుక ఈ హితబోధ అందినవారు ఇకముందు వడ్డీ తినటాన్ని మానుకోవాలి. జరిగిందేదో జరిగింది. ఇకనుండి మానుకోవాలి. అలాంటివారి వ్యవహారం (రేపు) దేవుడు పరిష్కరిస్తాడు. ఒకవేళ ఈ ఆదేశం అందిన తర్వాత కూడా మళ్ళీ ఎవరైనా ఈ పాపకార్యానికి పాల్పడితే వారు నరకం పాలవుతారు. నరకంలోనే ఎల్లకాలం పడివుంటారు. (275)

53. ఈనాడు కూడా కొంతమంది ‘వ్యాపారం కూడా వడ్డీ లాంటిదే కదా!’ అని ఆనడం మనం వింటున్నాం. కాని వడ్డీ వ్యవస్థను దేవుడు పూర్తిగా నిషేధించాడు. వడ్డీ తినే (తీసుకునే) వాడ్ని, తినిపించే (ఇచ్చే) వాడ్ని, దానికి సాక్షులుగా ఉండేవారిని, వడ్డీ పత్రం రాసేవాడ్ని- అందరినీ దేవుడు శపించాడని దైవప్రవక్త (సల్లం) తెలిపారు. (అబూదావూద్, ఇబ్నెమాజ, నసాయి.)

మరో హదీసులో ఆయన ఇలా అన్నారు: “అధర్మకార్యకలాపాలతో సత్యాన్ని అణచివేసే ఉద్దేశ్యంతో అన్యాయపరుడికి అండగా నిలిచిన వ్యక్తి దేవుని రక్షణ నుండి, దైవప్రవక్త రక్షణ నుండి బయటికి పోయినట్లే. ఒక్క దిర్ఘం కూడా వడ్డీ తిన్నవాడి పాపం 33 సార్లు వ్యభిచారం చేసిన పాపంతో సమానం. అధర్మ సంపాదనతో పోషించబడిన శరీరానికి (నరకా)అగ్ని తగిన శిక్ష”. (తబ్రాని)

వేరొక హదీసులో ఆయన ఇలా బోధించారు: “మీలో ఎవరైనా వేరొకరికి అప్పు ఇచ్చినట్లయితే (అప్పు తీసుకున్న) అతను ఆ వ్యక్తికి కానుకలు పంపినప్పుడు లేదా తన వాహనం మీద కూర్చోబెట్టుకోవడానికి ముందుకొచ్చినప్పుడు (రుణదాత) ఆ కానుకను స్వీకరించడంగాని, అతని వాహనం మీద ఎక్కడంగాని చేయకూడదు. అయితే ఈపనులు ముందునుంచీ సాగుతూ వస్తుంటే అలా చేయడంలో తప్పలేదు”. (ఇబ్నెమాజా, మిష్కాత్)

దేవుడు వడ్డీని తుదముట్టిస్తాడు. దానధర్మాలకు వృద్ధివికాసాలు కలిగిస్తాడు. కృతఘ్నుడు, పాపాత్ముడయినవాణ్ణి దేవుడు ఎన్నటికీ ప్రేమించడు. అయితే (సత్యాన్ని) విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులయిన మాజు (విధి) నిర్వహిస్తూ, (పేదల ఆర్థిక హక్కు) జకాత్ నెరవేరుస్తూ ఉండేవారికి వారిప్రతిఫలం వారిప్రభువు వద్ద సిద్ధంగా ఉంది. వారికి (పరలోకంలో) ఎలాంటి భయంగాని, దుఃఖంగాని ఉండదు. (276-277)

విశ్వాసులారా! దేవునికి భయపడండి. మీరు నిజంగా విశ్వసించిన వారయితే మీకు రావలసిన వడ్డీ వదిలేయండి. మీరిలా చేయకపోయారా, జాగ్రత్త! దేవుని తరఫున, ఆయన ప్రవక్త తరఫున మీకు వ్యతిరేకంగా యుద్ధప్రకటన వెలువడినట్లైనా తెలుసుకోండి.⁵⁴ కనుక ఇకనయినా పశ్చాత్తాపం చెంది (వడ్డీ తీసుకోవడాన్ని మానేసి)నట్లయితే

54. ఇస్లామీయ పాలనలో ముస్లిములైనా, ముస్లిమేతరులైనా వడ్డీవ్యాపారం చేయడం నేరం. ఇబ్నెఅబ్బాస్, హసన్బస్రీ, ఇబ్నెసీరీన్ లాంటి షరీఅత్వేత్తలు ఈసూక్తిని బట్టి వడ్డీ తీసుకునే వ్యక్తిపై వత్తిడితెచ్చి ఆపని మాన్పించజేయాలని, మానుకోకపోతే అతణ్ణి వధించాలని అభిప్రాయపడ్డారు. అయితే మరికొందరు షరీఅత్వేత్తలు, వడ్డీ తీసుకోవడం మానేవరకు జైల్లో పెట్టే చాలని అన్నారు.

ఆర్థిక చెడుగులన్నిటికీ వడ్డీయే మూలకారణమని పూర్వం ఆర్థిక శాస్త్రవేత్తలందరూ అంగీకరించారు. వెనుకటి మతాలు కూడా వడ్డీని దాదాపు నిషేధించాయి. ప్రఖ్యాత గ్రీకు తత్వవేత్తలు ప్లేట్, అరిస్టాటిల్ వడ్డీని నిరసించారు. ప్లేట్ Laws అనే తన గ్రంథంలో ఒక ఆదర్శ నగరాన్ని వర్ణిస్తూ అందులో వడ్డీని నిషేధించాడు. అరిస్టాటిల్ “పాలిటిక్స్” అనే తన గ్రంథంలో “డబ్బు సంపాదించే పద్ధతులలో వడ్డీ అత్యంత నీచమైన పద్ధతి” అన్నాడు. మరొక చోట “ధనార్జన విధానాలలోకెల్లా వడ్డీ ఎంతో ప్రకృతి విరుద్ధమైన పని” అని పేర్కొన్నాడు.

బైబిల్ పాతనిబంధనలో వడ్డీ నిషేధం గురించిన కొన్ని వాక్యాలు చూడండి:

“నా ప్రజలలో నీయెద్ద నుండు ఒక బీదవానికి సొమ్ము అప్పిచ్చిన యెడల వడ్డీకిచ్చు వాని వలె వానియెడల ప్రవర్తించకూడదు; వానికడ వడ్డీ తీసుకొనకూడదు.” (నిర్గమకాండము-22:25)

“అప్పిచ్చి వడ్డీ పుచ్చుకొనుటయు, లాభము చేపట్టుటయు మున్నగు పనులు చేయువాడు బ్రతుకునా? బ్రతుకడు. ఈ హేయ కార్యములు చేసెను గనగ ఆవశ్యముగ వానికి మరణ శిక్ష విధించవలెను.” (యెహెజ్కేలు- 18:13)

క్రైస్తవ మతసంస్కర్తల్లో అగ్రగణ్యుడైన మార్టిన్ లూథర్ వడ్డీ గురించి రాసిన విషయాన్ని కారల్ మార్క్స్ ఇలా పేర్కొన్నాడు: “వడ్డీ ఒక పెద్ద రాక్షసి. ఇది సర్వనాశనం చేస్తుంది. మనం దోపిడీ గాండ్రను, హంతకులను, దొంగలను చంపుతాము కదా! మరి ఈ వడ్డీ తీసుకునే వారిని ఏం చెయ్యాలి? వారిని వేటాడి తలకాయలు నరికివేయాలి.” (క్యాపిటల్ 2వ భాగం-పే.652)

వడ్డీ నిషేధం గురించి బైబిల్లో ఇంత స్పష్టమైన ఆదేశాలు ఉన్నప్పటికీ నేటి క్రైస్తవులు, అది సలహా మాత్రమేనని, ఆజ్ఞ కాదని చెబుతున్నారు.

మనుస్మృతిలో మనువు వడ్డీ జీవితం ఆపదలందు జీవితంగా చెబుతూ “బ్రాహ్మణులు, క్షత్రియులు మాత్రం ఆపదలందు సైతం వడ్డీకిచ్చి జీవనం చేయరాద”ని అన్నాడు. (IV- 220)

మరొక చోట “నిష్కాహర్షుడై స్వాస్థం” (వడ్డీ వ్యాపారి అన్నం మలంతో సమానం) అని పేర్కొన్నాడు. అయితే ఆ తర్వాత ధర్మశాస్త్రకారులు వైశ్యుల కోసం వడ్డీవృత్తిని ధర్మసమ్మతం చేశారు. పైగా ఆర్యధర్మకారులు ఎవరవరి వద్ద ఎంతెంత వడ్డీ తీసుకోవాలో కూడా నిర్ణయించారు.

మీకు మీ మూల ధనం తీసుకునే హక్కు ఉంటుంది. దానివల్ల మీకూ నష్టం ఉండదు; ఇతరులకూ నష్టం ఉండదు. (278-279)

ఒకవేళ రుణగ్రస్తుడు ఇబ్బందులతో సతమతమౌతుంటే పరిస్థితి చక్కబడే వరకు అతనికి అవకాశమివ్వండి. రుణం మాఫీచేస్తే మరీమంచిది. మీరు గ్రహించగలిగితే ఇది మీకెంతో శ్రేయస్కరమైనది. మీరంతా చివరికి దేవుని సన్నిధికి చేరుకోవలసిన దినం గురించి కాస్త భయపడండి. (ఆరోజు) ప్రతివ్యక్తికీ అతను చేసుకున్న కర్మలకు పూర్తి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. ఎవరికీ ఎలాంటి అన్యాయం జరగదు. (280-281)

విశ్వాసులారా! మీరు ఒక నిర్ణీత కాలానికిగాను అప్పు ఇచ్చిపుచ్చుకోవడం గురించి మాట్లాడుకుంటే ఆ విషయాన్ని వ్రాతపూర్వకంగా నమోదు చేసుకోండి.⁵⁵ అయితే రుణపత్రం రాసే వ్యక్తి ఎవరికీ ఎలాంటి నష్టం కలగనియ్యకుండా న్యాయంగా, నిష్పక్షపాతంగా వ్రాయాలి. దేవుడు తనకు నేర్పినవిధంగా వ్రాయాలి. అతను దస్తావీజు వ్రాయడానికి నిరాకరించకూడదు. బాధ్యత పైబడిన వ్యక్తి (రుణగ్రస్తుడు) ఆ విషయం చెప్పి వ్రాయించాలి. అతను తన నిజప్రభువయిన దేవునికి భయపడుతూ నిర్ణీత వ్యవహారంలో ఎలాంటి తగ్గింపు చేయకుండా వ్రాయించాలి.

ఒకవేళ అప్పు తీసుకునే వ్యక్తి బుద్ధిమాంద్యం కలవాడో, బలహీనుడో అయినట్లయితే లేదా చెప్పి వ్రాయించే శక్తి లేనివాడైతే అతని సంరక్షకుడు చెప్పి న్యాయంగా వ్రాయించాలి. (దీనికి) మీలో ఇద్దరు పురుషుల్ని సాక్షులుగా పెట్టుకోండి. పురుషులు ఇద్దరు లభించకపోతే ఒక పురుషుడు, ఇద్దరు స్త్రీలయినా చాలు. వారిలో ఒకస్త్రీ మరచిపోతే రెండోస్త్రీ అయినా గుర్తుచేస్తుంది. సాక్షులు మీకు ఆమోదయోగ్యమైనవారుగా ఉండాలి. సాక్ష్యం కోసం పిలిచినప్పుడు సాక్షులు (సాక్ష్యమివ్వడానికి) నిరాకరించకూడదు.

ఈనాడు ప్రాచీన మతవిలువలన్నీ రాతల్లో మాత్రమే నిలిచిపోయాయి. ఇస్లాం రాతలకు, చేతలకు పాఠసలేని వైఖరిని గర్హిస్తూ “ఆదేశం అందిన తర్వాత ఎవరైనా పాపానికి పాల్పడితే వారు సరకం పాలవుతారని” హెచ్చరిస్తోంది. (వడ్డీ గురించి 3:130, 30:39 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

55. రుణదాతకు రుణగ్రస్తులపై ఎంత నమ్మకం ఉన్నప్పటికీ ముందుజాగ్రత్త కోసం దస్తావీజు రాయించుకోవడం చాలా మంచిది. దస్తావీజులో సాక్షుల్ని కూడా పెట్టుకోవాలి. దీనివల్ల ఉభయుల మధ్య సంబంధాలు సవ్యంగా ఉంటాయి. దస్తావీజు రాయించుకోకుండా అప్పిచ్చినప్పుడు విధివశాత్తు రుణగ్రస్తుడు అప్పు చెల్లించకుండా ఎగవేస్తే రుణదాతకు జరిగిన ఈ సమ్మానికి దేవుడు కూడా బాధ్యత తీసుకోడు. ఈ సందర్భంగా దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు:

“మూడు విధాల వ్యక్తులు దేవుణ్ణి మొరపెట్టుకుంటారు. కాని దేవుడు వారి మొరల్ని ఆలకించడు. ఒకడు, భార్య శీలంలేని స్త్రీ అని తెలిసినా ఆమెకు విడాకులివ్వని వ్యక్తి. రెండోవాడు, (తన ఆధీనంలో ఉన్న) అనాధ బాలుడు యుక్త వయస్సుకు చేరుకోక ముందే అతని ఆస్తిని అతనికి అప్పగించిన వ్యక్తి. మూడోవాడు, ఎవరైనా అప్పిచ్చి దానికి సాక్షుల్ని పెట్టుకోని వ్యక్తి.”

ఎంతో అవసరమయితే తప్ప అప్పు చేయడాన్ని దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇష్టపడేవారు కాదు. ఒక వ్యక్తి ధర్మసంస్థాపనా మార్గంలో అమరగతి (షహాదత్) పొందినప్పటికీ చేసిన అప్పు తీర్చకపోతే మాత్రం దేవుడు అతణ్ణి క్షమించడని తెలుస్తోంది. “దైవమార్గంలో ప్రాణాలర్పించిన వ్యక్తి పాపాలన్నీ క్షమించబడతాయి, ఒక్క అప్పు తప్ప” అని దైవప్రవక్త (స) తెలిపారు. (ముస్లిం)

గడువు నిర్ణయించిన రుణవ్యవహారం చిన్నదైనా పెద్దదైనా దస్తావీజుగా రాయడంలో అశ్రద్ధ చేయకండి. ఇది దేవుని దృష్టిలో ఎంతో న్యాయమైన పద్ధతి. సాక్షిమివ్వడానికి కూడా చాలా మంచిపద్ధతి. దానివల్ల మీరు ఎలాంటి అనుమానాలకు లోనయ్యే తావుండదు. పోతే మీరు పరస్పరం ఎప్పటికప్పుడు అక్కడిక్కడ జరుపుకునే క్రయవిక్రయాల విషయంలో దస్తావీజు వ్రాసుకోకపోయినా పర్వాలేదు. మీరు వ్యాపార ఒప్పందాలు చేసుకునేటప్పుడు సాక్ష్యం పెట్టుకోండి. దస్తావీజు వ్రాసే వ్యక్తికి గాని, సాక్షులుగా ఉండే వారికిగాని నష్టం వాటిల్లరాదు. అలాంటి నష్టం జరిగితే మీకది పాపకార్యంగా పరిణమిస్తుంది. దేవునికి భయపడండి. చూడండి, ఆయన మీకు ఎలాంటి మంచి విషయాలు నేర్పుతున్నాడో! దేవుడు సమస్త విషయాలు ఎరిగినవాడు. (282)

మీరు ప్రయాణావస్థలో ఉన్నప్పుడు దస్తావీజు వ్రాసేవారు లభించకపోతే ఏదైనా వస్తువు తాకట్టు పెట్టి అప్పు తీసుకోండి. ⁵⁶ అప్పిచ్చేవాడు అప్పు తీసుకునే వ్యక్తిని నిజాయితీపరుడని భావించి తాకట్టు లేకుండానే అప్పు ఇస్తే రుణగ్రహీత నిజాయితీగా దాన్ని (గడువు తీరగానే) రుణదాతకు తిరిగి చెల్లించాలి. అతను తన నిజప్రభువయిన దేవునికి భయపడాలి. సాక్ష్యాన్ని దాచకూడదు. సాక్ష్యం దాచేవాడి ఆంతర్యం పాపపంకిలంతో నిండిపోతుంది. మీరు చేసేదంతా దేవుడు గమనిస్తూనే ఉంటాడు. (283)

భూమ్యాకాశాలలో ఉన్న సమస్తం దేవునిదే. మీరు మీహృదయాల్లో ఉన్న విషయాన్ని వెలిబుచ్చినా, దాచినా ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ దాన్నిగురించి దేవుడు మీనుండి లెక్క తీసుకుంటాడు. ఆతర్వాత ఆయన తాను తలచిన విధంగా కొందరిని క్షమిస్తాడు. మరి కొందరిని శిక్షిస్తాడు. దేవుడు ప్రతిపని చేయగల సమర్థుడు, సర్వశక్తిమంతుడు. (284)

దైవప్రవక్త తన ప్రభువు నుండి తనపై అవతరించిన దివ్యగ్రంథాన్ని విశ్వసించాడు. అలాగే విశ్వాసులు కూడా. వారంతా దేవుణ్ణి, ఆయన దూతలను, ఆయన గ్రంథాలను, ఆయన ప్రవక్తలను విశ్వసిస్తున్నారు. వారిలా అంటారు: “మేము ఆయన ప్రవక్తలలో ఎవరినీ భేదభావంతో చూడము. (మా దృష్టిలో అందరూ సత్యవంతులైన ప్రవక్తలే. ⁵⁷ మేము (దైవాజ్ఞ) విన్నాము. దాన్ని పాటిస్తున్నాము. ప్రభూ! మాకు క్షమాభిక్ష ప్రసాదించు. (చివరికి) మేము నీ సన్నిధికి తిరిగి రావలసిన వాళ్ళము.” (285)

ఆయన ఒకసారి “దేవా! నేను పాపం, రుణం (బారి) నుండి నీ శరణు కోరుతున్నా”నని అన్నారు. అప్పుడు ఒక అనుచరుడు “దైవప్రవక్త! మీరు తరచుగా రుణం నుండి శరణు కోరుతున్నారేమిటి?” అని అడిగాడు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) సమాధానమిస్తూ “మనిషి అప్పుల పాలైనప్పుడు మాట్లాడితే అబద్ధమాడుతాడు; వాగ్దానం చేస్తే దాన్ని నిలబెట్టుకోలేడు” అన్నారు. (బుఖారి)

56. వడ్డీ ఎలాంటి పరిస్థితిలోనైనా నిషిద్ధమే (హరాం). చివరికి తాకట్టుగా పెట్టిన వస్తువు ద్వారా ప్రయోజనం పొందడం కూడా నిషిద్ధమే. ఉదాహరణకు- ఎవరైనా ఇల్లు తాకట్టు పెట్టి అప్పు తీసుకుంటే రుణదాత ఆ ఇంటికి వచ్చే అద్దె పైకాన్ని తింటే వడ్డీ తిన్నట్లే అవుతుంది. అయితే తాకట్టు వస్తువు కోసం ఖర్చుపెట్టవలసిన అవసరమున్నప్పుడు అలాంటి వ్యవహారాలకు ఈ షరతు నుండి మినహాయింపు ఉంది. ఉదా/కు- ఎవరైనా గేదెను తాకట్టు పెట్టే రుణదాత ఆ గేదెను మేపడానికి, పోషించడానికి డబ్బు ఖర్చుచేయవలసి వస్తుంది గనక అతను దాని పాలను వాడుకోవచ్చు.

57. వివరాలకు 2:4, 2:136, 3:83-84 సూక్తులు చూడండి.

దేవుడు ఏమనిషి పైనా అతని శక్తికి మించిన భారం వేయడు. ప్రతివ్యక్తి సంపాదించే సుకృతఫలం అతనికే లభిస్తుంది. తన దుష్కృత పర్యవసానం కూడా అతనే చవిచూస్తాడు. (ఇలా ప్రార్థించండి:) “ప్రభూ! మేము మరచిపోయి ఏదైనా పొరపాటు చేసి వుంటే దాన్ని పట్టకు. మాకు పూర్వం గతప్రజలపై మోపినభారం మాపై మోపకు. ప్రభూ! మేము మోయలేని భారం మామీద వేయకు. మా పట్ల మృదువుగా ప్రవర్తించు. మా పొరపాట్లు పట్టించుకోకు. మమ్మల్ని క్షమించు, కనికరించు. నీవే మా స్వామివి, సంరక్షకుడివి. అవిశ్వాసులకు వ్యతిరేకంగా మాకు సహాయం చెయ్యి.” (286)

3. ఆలిఇమాన్ (ఇమాన్ కుటుంబం)

అవతరణ: మదీనా

సూక్తులు: 200

ఈ అధ్యాయంలో నాలుగు ప్రసంగాలున్నాయి. 1-32 సూక్తులు గల మొదటి ప్రసంగం బహుశా బద్దె యుద్ధం తర్వాత సమీపకాలంలోనే అవతరించింది. 33-63 సూక్తులుగల రెండవ ప్రసంగం హిజ్రీశకం 9వ ఏట, నజ్రాన్ ప్రతినిధివర్గం మదీనా వచ్చిన సందర్భంలో అవతరించింది. 64-120 సూక్తులుగల మూడవ ప్రసంగం మొదటి ప్రసంగం వెలువడిన కొన్నాళ్ళకే అవతరించినట్లు గోచరిస్తోంది. 120 నుంచి చివరి సూక్తి వరకుగల నాల్గవ ప్రసంగం ఉహూద్ యుద్ధం తరువాత అవతరించింది.

దైవప్రవక్త (స) తన సహచరులతో మక్కా నుండి మదీనా వచ్చిన తర్వాత మదీనా ముస్లింల మధ్య ఆర్థిక సమతులనం లేకుండా పోయింది. ముహాజిర్ ముస్లింలకు, అన్నార్ ముస్లింలకు మధ్య సోదరసంబంధం ఏర్పరచి దీన్ని కొంతమేరకు అధిగమించినా ఇస్లాంవ్యతిరేక శక్తుల కార్యకలాపాలు ముస్లింలకు పెద్ద తలనొప్పిగా పరిణమించాయి. దైవప్రవక్త(స) మదీనా రాగానే దాని పరిసరప్రాంతాల్లోని యూదతెగలతో స్నేహఒప్పందం చేసుకున్నారు. కాని బద్దెయుద్ధంలో మక్కా అవిశ్వాసులు ఓడిపోయిన తర్వాత ఆ తెగలు ముస్లింలకు వ్యతిరేకంగా రకరకాల కుట్రలు పన్నడం ప్రారంభించారు.

ముఖ్యంగా బనీఖైసుఖా తెగవాళ్ళు దైవప్రవక్త (స)ను హతమార్చడానిక్కూడా కుట్ర పన్నారు. దాంతో దైవప్రవక్త (స) ఆ తెగపై దాడిచేసి దాన్ని అణచివేశారు. చివరికి వారు సంధి చేసుకొని దాని ప్రకారం మదీనా వదలిపెట్టి పోయారు. అయితే బనీనజీర్ అనే మరో యూదతెగ మక్కా బహుదైవారాధకులతో చేతులు కలిపి ముస్లింలతో చేసుకున్న మైత్రీ ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘిస్తూ వారిని ముస్లింలకు వ్యతిరేకంగా ఉసిగొల్పింది. దాంతో ఉహూద్యుద్ధం జరిగింది. ఈ యుద్ధంలో యూదులేగాక, కపటవిశ్వాసులు కూడా ముస్లింలకు వ్యతిరేకంగా దుష్టపన్నాగాలు పన్నారు. మరోవైపు కొందరు ముస్లింలలోని కొన్ని బలహీనతలవల్ల ఉహూద్యుద్ధంలో మొదట ఇస్లాంవ్యతిరేక శక్తులవైపు విజయం మొగ్గింది. ఇలాంటి పరిస్థితిలో ఈ అధ్యాయం (సూరా) అవతరించింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలిఫ్- లామ్- మీమ్. అల్ఫాహ్ (మాత్రమే అసలైన ఆరాధ్యదైవం). ఆయన తప్ప మరోదేవుడు లేడు. ఆయన సజీవుడు, శాశ్వతుడు, సకలసృష్టికి ఆధారభూతుడు. (1,2)

ఆయనే నీపై సత్యపూరితమైన ఈ గ్రంథం అవతరింపజేశాడు. ఇది గత గ్రంథాలను ధృవీకరిస్తోంది. దీనికి పూర్వం మానవాళికి సన్మార్గం చూపేందుకు వచ్చిన తొరాత్,

ఇస్తిల్ గ్రంథాలను కూడా ఆయనే అవతరింపజేశాడు. ఆతర్వాత ఆయన (సత్యాసత్యా లను వేరుచేసి చూపే ఈ గీటురాయి (పుర్ఖాన్)ని అవతరింపజేశాడు. కనుక దేవుడు పంపిన సూక్తులు విశ్వసించేందుకు నిరాకరించేవారికి అత్యంత కఠినశిక్ష తప్పదు. దేవుడు అపార శక్తిసంపన్నుడు, (దుర్కార్కులకు) దుష్పర్యవసానం చవిచూపేవాడును. (3-4)

భూమ్యాకాశాల్లోని ఏవస్తువూ దేవునికి కానరాకుండా మరుగుగాలేదు. ఆయనే (స్త్రీల)గర్భాల్లో మీ రూపురేఖల్ని తాను తలచినవిధంగా రూపొందించేవాడు. అపార శక్తి సంపన్నుడు, అద్భుత వివేచనాపరుడయిన ఆ స్వామి తప్ప (మీకు) మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. (ప్రవక్తా!) ఆయనే నీ (హృదయఫలకం)పై ఈ గ్రంథాన్ని అవతరింపజేసినవాడు. ఇందులో రెండురకాల సూక్తులున్నాయి. ఒకటి, (ఏమాత్రం సందిగ్ధానికి ఆస్కారంలేని) స్పష్టమైన సూక్తులు. ఇవి గ్రంథానికి మాతృకలు వంటివి. (అంటే గ్రంథ సారాంశాలు). రెండు, అస్పష్టమైనవి. వక్రబుద్ధి కలవారు కలహాలు సృష్టించే ఉద్దేశ్యంతో ఎల్లప్పుడూ అస్పష్టమైన సూక్తుల వెంటే పడతారు. వాటికి లేనిపోని అర్థాలు ఆపాదించడానికి ప్రయత్నిస్తారు. నిజానికి వాటి అసలు భావం దేవునికి తప్ప మరెవరికీ తెలియదు. దీనికి భిన్నంగా విషయపరిజ్ఞానంలో స్థితప్రజ్ఞులయినవారు “మేము వీటిని నమ్ముతున్నాము. ఇవన్నీ మా ప్రభువు నుండి వచ్చినవే” అని అంటారు. నిజానికి ఏ విషయం ద్వారా నయినా బుద్ధిమంతులే గుణపాఠం నేర్చుకుంటారు. (5-7)

(ఆ బుద్ధిమంతులు ఇలా వేడుకుంటారు:) “ప్రభూ! నీవు మాకు (ఒకసారి) సన్మార్గం చూపిన తరువాత తిరిగి మా హృదయాల్ని వక్రమార్గం వైపు పోనివ్వకు. నీ సన్నిధి నుండి మాకు కారుణ్యం ప్రసాదించు. నీవే గొప్ప (కారుణ్య) ప్రదాతవు. ప్రభూ! ఒక రోజు నీవు మానవులందరినీ సమావేశపరచనున్నావు. ఆరోజు తప్పకుండా వస్తుంది. దేవుడు తన వాగ్దానాన్ని ఎన్నటికీ మీరడు.” (8-9)

సత్యాన్ని తిరస్కరించేవారికి దేవుని సమక్షంలో వారి సంతానం, సిరి సంపదలు ఏమాత్రం ఉపయోగపడవు. వారు నరకాగ్నికి సమీపమైపోతారు. ఫిరసీయులకు, వారికి పూర్వం గత సత్యతిరస్కారులకు ఎలాంటి గతి పట్టిందో వీరిక్కూడా అదే గతి పడుతుంది. వారు మా సూక్తులను, సూచనలను తిరస్కరించారు. తత్ఫలితంగా దేవుడు వారిని వారి అకృత్యాల కారణంగా పట్టుకున్నాడు. దేవుడు అత్యంత కఠినంగా శిక్షించేవాడు. (10-11)

(ముహమ్మద్!) వారికిలా చెప్పియ్యి: “మీరు త్వరలోనే పరాధీనులయి (పశువుల కన్నా నికృష్టంగా) నరకం వైపు తోలబడతారు. నరకం అతి చెడ్డ నివాసస్థలం. (12)

పరస్పరం తలపడిన రెండు వర్గాలలో గుణపాఠం గరిపే చిహ్నాలు మీకు ఇదివరకే (బద్ద్ యుద్ధంలో) గోచరించాయి. అందులో ఒకవర్గం దైవమార్గంలో పోరాడేవారిది. రెండోవర్గం అవిశ్వాసులది. చూసేవారు తమ కళ్ళారా ఆ దృశ్యాన్ని చూశారు.¹ అప్పుడు

1. బద్ద్ యుద్ధంలో శత్రు సైనికులు వేయిమంది ఉంటే, ముస్లిం యోధులు 313 మంది మాత్రమే ఉన్నారు. శత్రు సైనికులందరికీ సరిపడ వాహనాలు ఉన్నాయి. ముస్లిం యోధులకు రెండు గుర్రాలు, డెబ్బయి ఒంటెలు మాత్రమే ఉన్నాయి. ఒక్కొక్క ఒంటెపై ముగ్గురు, నల్గురు చొప్పున కూర్చోని ప్రయాణం చేయవలసి వచ్చింది. అప్పటికీ కొందరు కాలినడక సాగించవలసి

అవిశ్వాసుల వర్గం విశ్వాసుల వర్గానికి రెట్టింపు సంఖ్యలో ఉందని వారు గ్రహించారు. దేవుడు తాను తలచుకున్నవారిని తన సహాయ సహకారాల ద్వారా బలోపేతం చేస్తాడు. కళ్ళున్నవారికి ఈ సంఘటనలో గొప్ప గుణపాఠం ఉంది. (13)

స్త్రీలు, సంతానం, వెండి బంగారం రాశులు, మేలుజాతి గుర్రాలు, పశుసంపద, సేద్యభూములు (వగైరా) వ్యామోహవస్తువులు మానవులకు మనోహరమైనవిగా చేయ బడ్డాయి కాని ఇదంతా ఇహలోకంలో మూన్నాళ్ళ ముచ్చటగా ఇవ్వబడిన జీవనసామగ్రి మాత్రమే. (శాశ్వత సౌఖ్యాలతో కూడిన) శ్రేష్ఠమైన నివాసం దేవుని దగ్గరే లభిస్తుంది. (14)

(కనుక) వారికిలా చెప్పు: “వీటికంటే శ్రేష్ఠమైన వస్తువులేమిటో మీకు చెప్పనా? భయభక్తులుకలవారి కోసం సెలయేరులు పారే స్వర్గవనాలు సిద్ధంగాఉన్నాయి. అక్కడే వారు శాశ్వతజీవితం గడుపుతారు. అదీగాక, వారికక్కడ ఈడు-జోడు, తోడు-నీడగా పవిత్రసహచరులు² కూడాఉంటారు. అన్నిటికన్నా మించి దేవుని ప్రసన్నతాభాగ్యం ప్రాప్త మవుతుంది. దేవుడు తన దాసుల వైఖరిని గమనిస్తున్నాడు. (15)

వారివిధంగా వేడుకుంటారు: “ప్రభూ! మేము (నిన్ను, నీ ప్రవక్తను) విశ్వసించాం. మా తప్పులు మన్నించు. మమ్మల్ని నరకాగ్ని నుండి రక్షించు.” వీరు సహనశీలురు, స్థిరచిత్తులు, సత్యమంతులు, రుజువర్తనులు, వినమ్రులు, దానశీలురు, రాత్రి చివరి ఘడియల్లో దేవుణ్ణి క్షమాభిక్ష వేడుకునేవారు. (16-17)

తాను తప్ప మరో ఆరాధ్యనీయుడు లేడని స్వయంగా దేవుడే సాక్ష్యమిస్తున్నాడు. సర్వశక్తిమంతుడు, మహావివేకి అయిన ఆయన తప్ప మరో దేవుడు లేడని దైవ దూతలు, నీతిమంతులైన జ్ఞానసంపన్నులు కూడా సాక్ష్యమిస్తున్నారు. (18)

దేవుని దగ్గర (ఆమోదిత) ధర్మం ఇస్లాం మాత్రమే.³ కాని గ్రంథప్రజలు తమకు జ్ఞానసంపద లభించినప్పటికీ, పరస్పరం విభేదాలలో పడి మంకుతనంతో ఇలాంటి

వచ్చింది. శత్రువులు ఖరీదైన శిరస్రాణాలు, యుద్ధకవచాలు ధరించి ఉంటే, ముస్లింలు చాలీ చాలని ఆయుధాలతో రణరంగంలోకి దిగవలసివచ్చింది. శత్రు సైనికులు కండలు తిరిగిన బలాధ్యులు కాగా, ముస్లిం యోధులు దారిద్ర్యం వల్ల నకనకలాడే కడుపులతో, బక్కచిక్కిన శరీరాలతో ఉన్నారు. శత్రువులు తమ సైనికసంఖ్యను, ఆయుధశక్తిని చూసుకొని విప్రవీగుతూ, హూంకరిస్తూ, ఈలలు వేస్తూ, సారా సేవిస్తూ, పడతుల చేత పాటలు పాడించుకుంటూ, ప్రతీకారంతో ఉడికిపోతూ రంగంలోకి దిగారు. ముస్లిం యోధులు ధర్మసంస్థాపనా లక్ష్యంతో, దేవుని మీద భారం వేసి, ఆయన్ని అనుక్షణం స్మరిస్తూ, ప్రార్థనలు చేస్తూ, ఉపవాసాలు పాటిస్తూ యుద్ధమైదానంలోకి అడుగుపెట్టారు. దీన్నిబట్టి ఈ రెండు పక్షాలలో ఏ పక్షం సన్మార్గంలో ఉందో; న్యాయం, ధర్మం ఎవరి పక్షాన ఉన్నాయో అర్థం చేసుకోవచ్చు.

2. రెండవ అధ్యాయంలో 25వ సూక్తికి చెందిన పాదసూచిక చూడండి.

3. దేవుడు ఒక్కడే అయినప్పుడు మానవుల ఇహపర సాఫల్యాల కోసం ఆయన చూపే జీవన ధర్మం కూడా ఒక్కటే అయిఉండాలి. అంతేగాని కొందరికి ఒక ధర్మం, మరికొందరికి దానికి విరుద్ధంగా ఉండే విషయాలతో కూడిన మరొక ధర్మం నిర్దేశించడు. పరస్పర విరుద్ధ విషయాలతో కూడిన విభిన్న మార్గాలను నిర్దేశించడం అనేది మానవ ఇంగిత జ్ఞానానికి కూడా విరుద్ధమే.

ధర్మాన్ని కాదని విభిన్న మార్గాలు అవలంబించారు. దైవసూక్తులు తిరస్కరించినవారిని దేవుడు త్వరలోనే నిలదీసి లెక్క తీసుకుంటాడు. (19)

(ముహమ్మద్!) వీరు నీతో వాదనకుదిగితే “నేను, నా అనుచరులు దేవునికి విధేయులై పోయాము.” అని స్పష్టంగా చెప్పి. గ్రంథప్రజలను, నిరక్షరాస్యులను “మరి మీరు కూడా (మాలాగే) ఇస్లాం స్వీకరించి (దేవునికి) విధేయులైపోతారా?” అని అడుగు. వీరు గనక ఇస్లాం స్వీకరిస్తే తప్పకుండా సన్మార్గం పొందుతారు. (ఈమాట) అంగీకరించకపోతే (పోనీ), దైవసందేశం అందజేయడమే నీపని. దేవుడు ప్రజలను గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. ఆయనే తన దాసుల తదుపరి వ్యవహారం చూసుకుంటాడు. (20)

కొందరు దేవుని ఆజ్ఞల్ని ధిక్కరించడమే గాక, ఆయన ప్రవక్తలను, నీతి న్యాయాల్ని గురించి మాట్లాడేవారిని కూడా అన్యాయంగా చంపుతున్నారు. అలాంటి దుర్మార్గులకు బాధాకరమైన సరకాశిక్ల ఉందని శుభవార్త విన్నించు! వారే ఇహపరలోకాల్లో కర్మలన్నీ వ్యర్థపరచుకున్న మూర్ఖులు. వారికిక ఎవరూ సహాయపడలేరు. (21-22)

గ్రంథ (జ్ఞాన)ంలో కొంత భాగం ఇవ్వబడినవారిని చూడు. వారిమధ్య ఏర్పడిన వివాదాలను పరిష్కరించేందుకు దైవగ్రంథం (ఖుర్ఆన్) వైపు పిలుస్తుంటే, వారిలో ఒక వర్గం తిరస్కారభావంతో ఎలా ముఖం తిప్పకుంటుందో చూడు; దీనిక్కారణం వారు, సరకాగ్ని తమను ఒకటి రెండు రోజులు తప్ప తాకనైనా తాకదని భావించడమే. ధర్మం విషయంలో వారు కల్పించుకున్న మూఢనమ్మకాలే వారిని ఇలా మోసానికి గురిచేస్తున్నాయి. తప్పనిసరిగా వచ్చే (ప్రళయ)దినాన వారిని సమావేశ పరచినప్పుడు వారి గతి ఏమవుతుందో! ఆరోజు ప్రతి మనిషికి అతని సంపాదనకు తగిన ప్రతిఫలమే లభిస్తుంది. ఎవరికీ ఎలాంటి అన్యాయం జరగదు. (23-25)

(విశ్వాసులారా!) ఇలా ప్రార్థించండి: “దేవా! (విశ్వ)సామ్రాజ్యాధిపతి! నీవు తలచుకున్న వారికి రాజ్యం ప్రసాదిస్తావు: తలచుకున్న వారి నుండి రాజ్యాన్ని ఊడబెరుకుతావు. అలాగే నీవు కోరిన విధంగా కొందరికి గౌరవ ప్రతిష్ఠలు అనుగ్రహిస్తావు; మరికొందరిని పరాభవం పాల్గొన్నావు. అన్ని విధాల మేళ్ళు నీ చేతిలోనే ఉన్నాయి. నిస్సందేహంగా నీవు ప్రతి పనీ చేయగల శక్తిమంతుడవు. నీవే రాత్రిని పగటిలోకి, పగటిని రాత్రిలోకి ప్రవేశపెడుతున్నావు. అలాగే నిర్ణీయమైన దాన్నుండి సజీవమైనదాన్ని, సజీవమైన దాన్నుండి నిర్ణీయమైన దాన్ని వెలికితీస్తావు. నీవే తలచుకున్న వారికి ఇతోధికంగా ఉపాధినిస్తావు.” (26-27)

విశ్వాసులారా! మీరు తోటివిశ్వాసుల్ని కాదని (ఇస్లాంకు బద్ధవిరోధులైన) అవిశ్వాసులతో స్నేహం చేయకండి. అలా చేసేవారితో దేవునికి ఎలాంటి సంబంధం ఉండదు.

దేవుడు మానవాళికి ప్రతి యుగంలోనూ నిర్ణయించిన రుజుమాఝం “ఇస్లాం” మాత్రమే. గత దైవప్రవక్తలు బోధించిన ధర్మం కూడా ఇస్లాం ధర్మమే. దీన్నే సన్మార్గం, శాంతిమార్గం, దైవ విధేయతా మార్గం అనంటారు. రెండు బిందువుల్ని కలిపే సరళరేఖ ఒక్క రేఖ మాత్రమే అవుతుంది. అలాగే దాసుడు దైవాన్ని చేరుకోవడానికి ఉండే అతి దగ్గరి దారి, రుజుమాఝం కూడా ఒక్కటే. మిగిలిన రేఖలన్నీ వక్రరేఖలు, మిగిలిన మార్గాలన్నీ అపమార్గాలు అవుతాయి. వాటిని అనుసరించేవారు పరలోకంలో ఘోరంగా నష్టపోతారు. (3:85 సూక్తి చూడండి.)

అయితే హింసావేధింపుల నుండి తప్పించుకోవడానికి పైకి అలాంటి వైఖరి అవలంబిస్తే అందులో తప్పు లేదు. దేవుడు మిమ్మల్ని తనను గురించి భయపెట్టున్నాడు. చివరికి మీరంతా ఆయన సన్నిధికి మరలి పోవలసివుంది. (28)

(ప్రవక్త!) చెప్పు : “మీరు ఏ విషయమైనా మీ అంతరంగాల్లో దాచుకున్నా, లేక బయటికి వెలుబుచ్చినా దేవుడు దాన్ని తప్పకుండా తెలుసుకుంటాడు. భూమ్యాకాశాల్లోని సమస్తం ఏది ఎక్కడుందో అంతా ఆయనకు తెలుసు. ఆయన సకల విషయాలపై అధికారం కలిగిన అపార శక్తిసంపన్నుడు. ప్రతి మనిషీ తాను చేసుకున్న పాపపుణ్యాలను ప్రత్యక్షంగా తన ముందు చూసుకునే రోజు “తనకూ, ఈ పాపానికి మధ్య ఆమడ దూరముంటే బాగుండ!”ని భావిస్తాడు. దేవుడు తనను గురించి మిమ్మల్ని భయపెట్టున్నాడు. ఆయన తన దాసుల విషయంలో అమిత దయామయుడు. (29-30)

వారికిలా చెప్పు: “మీరు నిజంగా దేవుణ్ణి అభిమానిస్తుంటే నన్ను అనుసరించండి; దేవుడు మిమ్మల్ని అభిమానిస్తాడు; మీ పాపాలు క్షమిస్తాడు. దేవుడు ఎంతో క్షమించే వాడు, కరుణించేవాడు.” చెప్పు: “దేవుని ఆజ్ఞల్ని, ప్రవక్త హితవుల్ని పాటించండి. వీటిని తిరస్కరిస్తే గుర్తుంచుకోండి, సత్యతిరస్కారుల్ని దేవుడు ఎన్నటికీ ప్రేమించడు.” (31-32)

⁴దేవుడు యావత్ప్రపంచం నుండి ఆదంను, నూహ్ ను, ఇబ్రాహీం కుటుంబాన్ని, ఇమ్రాన్ కుటుంబాన్ని (దైవదౌత్యం కోసం) ప్రత్యేకంగా ఎన్నుకున్నాడు. వారిలో కొందరు కొందరి సంతానం. దేవుడు సమస్తం వినేవాడు, సర్వం ఎరిగినవాడు. (33-34)

(ఈ సంఘటన గుర్తుచేసుకో) ఇమ్రాన్ (వంశపు) స్త్రీ దేవుణ్ణి వేడుకుంటూ “ప్రభూ! నా గర్భంలోఉన్న శిశువును నీకు అంకితం చేస్తున్నాను. ప్రాపంచిక వ్యవహారాలకు ఈ శిశువును దూరంగా ఉంచుతాను. నానుండి దీన్ని స్వీకరించు. నీవే (అందరి మొరలు) ఆలకించేవాడవు, అన్నీ ఎరిగినవాడవు” అని అన్నది. (35)

ఆమె ఆడపిల్లను కన్న తర్వాత “ప్రభూ! (నేను మగ పిల్లవాడనుకుంటే) ఆడపిల్ల పుట్టేదే!” అన్నది. ఆమె కన్నదేమిటో దేవునికి బాగాతెలుసు. మగపిల్లవాడు ఆడపిల్ల వంటివాడు కాలేడు. “నేనీ పాపకు మర్యం అని పేరుపెట్టాను. ఈమెను, ఈమె సంతానాన్ని శాపగ్రస్తుడైన షైతాన్ బారిన పడకుండా నీ రక్షణలో ఇస్తున్నాను” అన్నది ఆమె.

ఆ తరువాత దేవుడు ఆ అమ్మాయిని సంతోషంగా స్వీకరించి, చక్కగా పెంచి పోషించాడు. (కొన్నాళ్ళకు) జకరియ్యాను ఆమెకు సంరక్షకునిగా నియమించాడు. జకరియ్యా ఆమె ప్రార్థనాగదిలోకి ప్రవేశించినప్పుడల్లా అక్కడ ఆహారపదార్థాలు ప్రత్యక్షమై ఉండేవి. అది చూసి (ఓరోజు) “మర్యం! నీకి ఆహారం ఎక్కడుంచి వస్తోంది?” అని అడిగాడు అతను (ఆశ్చర్యంగా). దానికామె “దేవుని దగ్గర్నుంచి. ఆయన తాను తలచుకున్న వారికి ఇతోధికంగా ఆహారం ప్రసాదిస్తాడు” అని సమాధానమిచ్చింది. (36-37)

4. ఇక్కడుంచి రెండవ ప్రసంగం ప్రారంభమయి 63వ సూక్తి వరకు సాగుతుంది. ఇస్లాం ఆరేబియా అంతటా వ్యాపించే సూచనలు కన్పించడంతో నజ్రాన్ నుండి 60 మంది క్రైస్తవ మత నాయకులు దైవప్రవక్త (సల్లం)ను కలుసుకోవడానికి మదీనా వచ్చారు. ఆ సందర్భంలో వారికి హితబోధ చేయడానికి దేవుడు 33 నుండి 60 వరకు గల సూక్తులు అవతరింపజేశాడు.

అప్పుడు జకరియ్యా తన ప్రభువును వేడుకుంటూ “ప్రభూ! నీ సన్నిధి నుండి నాకు ఉత్తమ సంతానం ప్రసాదించు. నిస్సందేహంగా నీవే మొరాలకించేవాడివి” అని అన్నాడు. అతనలా ప్రార్థనగదిలో నిలబడి ప్రార్థన చేస్తుండగానే దైవదూతలు వచ్చి అతణ్ణి పిలిచారు: “జకరియ్యా! దేవుడు నీకు యహ్యా (పుడతాడని) శుభవార్త తెలియజేస్తున్నాడు. అతను దేవుని నుండి వెలువడే ఒక వాణి (ఈసాప్రవక్త)ని ధృవపరుస్తాడు. పైగా అతను నాయకత్వపు లక్షణాలతో భాసిల్లుతూ ఎంతో నిగ్రహశక్తి కలవాడై ఉంటాడు; దైవప్రవక్త అవుతాడు; సజ్జనులలో పరిగణించబడతాడు” అని చెప్పారు వారు. (38-39)

అప్పుడు జకరియ్యా “ప్రభూ! నాకు పిల్లవాడు ఎలా వుండాడు? నేను ముసలివాణ్ణి య్యాను. నాభార్య చూస్తే గొడ్రాలు!!” అన్నాడు. దానికి “అలాగే ఇది జరుగుతుంది. దేవుడు తాను తలచిన పని చేసి తీరుతాడు” అని సమాధానం వచ్చింది. (40)

“అయితే ప్రభూ! ఈ విషయంలో నాకేదయినా సూచన నిర్ణయించు” అన్నాడు జకరియ్యా. “నీవు మూడు రోజుల దాకా సైగలతో తప్ప ప్రజలతో మాట్లాడలేవు. (అప్పుడు) నీవు నీ ప్రభువును వీలైనంత ఎక్కువగా స్మరిస్తూఉండు. ఉదయం, సాయంత్రం ఆయన పవిత్రతను కొనియాడుతూ ఉండు” అని (దూతలు) చెప్పారు. (41)

ఆ తరువాత దైవదూతలు మర్యంతో “మర్యం! దేవుడు నిన్ను (ఓ ముఖ్యమైన పని కోసం) ఎన్నుకున్నాడు. నిన్ను పరిశుద్ధపరిచాడు. యావత్ప్రపంచ మహిళలలో నీకు అత్యధిక ప్రాధాన్యమిచ్చి తన సేవ కోసం నియమించాడు. కనుక మర్యం! నీవిక నీ ప్రభువుకు విధేయురాలివైఉండు. ఆయన సన్నిధిలో సాష్టాంగపడుతూఉండు. మోకరిల్లే వారితో పాటు నీవూ మోకరిల్లి ధ్యానం చేస్తూవుండు” అని అన్నారు. (42-43)

ప్రవక్త! ఇదంతా మేము నీకు దివ్యావిష్కృతి ద్వారా అందజేస్తున్న రహస్య సమాచారం. ఇలా మేము తెలియజేయకపోతే నీకు వాస్తవం ఎలా తెలుస్తుంది? మర్యంకు సంరక్షకుడిగా ఎవరు ఉండాలనే విషయాన్ని నిర్ణయించేందుకు ధర్మకర్తలు తమతమ కలాలు విసరినప్పుడు, వారి మధ్య వివాదం చెలరేగినప్పుడు నీవక్కడ లేవు. (44)

దైవదూతలు ఇలా అన్నారు: “మర్యం! దేవుడు నీకు తన వైపునుండి ఒక ‘వాణి’కి సంబంధించిన శుభవార్త వినిపిస్తున్నాడు. అతని పేరు మర్యం కుమారుడైన మసీహా-ఈసా. అతను ఇహలోకంలో, పరలోకంలోనూ గౌరవనీయుడవుతాడు. దైవసాన్నిధ్యం పొందిన వారిలో ఒకడై పోతాడు. పైగా తల్లిఒడిలో ఉన్నప్పుడూ, ఆ తరువాత పెరిగి పెద్దవాడై నప్పుడూ అతను ప్రజలతో మాట్లాడుతాడు, ఒక సత్పురుషుడిగా వర్ణిల్లతాడు.”

మర్యం ఈమాట విని (కంగారుపడుతూ) “ప్రభూ! నాకు పిల్లవాడు ఎలా వుండాడు? నన్ను ఏ పురుషుడూ తాకనైనా తాకలేదే!!” అన్నది. “అలాగే ఇది జరిగి తీరుతుంది. దేవుడు తాను తలచిన దాన్ని సృష్టించగలడు. ఆయన ఒక పని చేయదలచుకున్నప్పుడు ‘అయిపో’ అంటే చాలు, ఆపని జరిగిపోతుంది. దేవుడు అతనికి గ్రంథజ్ఞానాన్ని, వివేకాన్ని, తౌరాత్, ఇన్జిల్ గ్రంథాల జ్ఞానాన్ని కూడా నేర్పుతాడు” అన్నారు దైవదూతలు. (45-48)

దేవుడు అతణ్ణి తన ప్రవక్తగా నియమించి ఇస్రాాయిల్ సంతతి ప్రజల దగ్గరకు

పంపిస్తాడు. (అతను ప్రవక్తగా వారి దగ్గరకు వెళ్ళి ఇలా అంటాడు:) “నేను మీ ప్రభువు నుండి మీకోసం కొన్ని సూచనలు తెచ్చాను. ఇప్పుడు మీ ముందు మట్టితో పక్షి ఆకారం గల బొమ్మ చేసి అందులో గాలి ఊదుతాను. అది దైవాజ్ఞతో సజీవ పక్షిగా మారుతుంది. నేను దేవుని ఆజ్ఞతో పుట్టుకుణ్ణి, కుప్పరోగిని నయం చేస్తాను; మృతుల్ని కూడా బ్రతికిస్తాను. మీరు ఏమేమి తింటారో, మీ ఇంట్లలో ఏమేమి నిలువచేసి ఉంచుతారో అంతా మీకు తెలియజేస్తాను. మీరు విశ్వసించేవారైతే వీటిలో మీకోసం గొప్ప నిదర్శనాలు లున్నాయి. నాకు పూర్వం అవతరించిన తౌరాత్ గ్రంథాన్ని ధృవపరుస్తున్నాను. గతంలో మీకు నిషేధించబడిన కొన్ని వస్తువుల్ని ధర్మసమ్మతం చేయడానిక్కూడా వచ్చాను. నేను మీదగ్గరికి మీప్రభువుకు సంబంధించిన స్పష్టమైన నిదర్శనాలు తెచ్చాను. కనుక అల్లాకు భయపడండి. నన్ను అనుసరించండి. అల్లాహ్ నాకూ ప్రభువే, మీకూ ప్రభువే. అంచేత ఆయన్ని మాత్రమే ఆరాధించండి. ఇదే (సాఫల్యానికి) సరైన మార్గం.” (49-51)

ఈసా (ప్రవక్త) వారిలో అవిధేయత, అవిశ్వాసాల ధోరణి చూసి “దైవమార్గంలో నాకు తోడుగా నిల్చేవారు ఎవరైనా ఉన్నారా మీలో?” అని అడిగాడు. దానికి హవారిలు (శిష్యులు) ఇలా అన్నారు: “మేము దేవుని (మార్గంలో మీకు తోడుగా నిలిచే) సహాయకులం. మేము దేవుణ్ణి విశ్వసిస్తున్నాము. ఆయనకు విధేయులయి (ముస్లిములయి) పోయాము. దీనికి మీరే సాక్షి. ప్రభూ! నీవు అవతరింపజేసిన దాన్ని (దివ్యగ్రంథాన్ని) విశ్వసిస్తున్నాము. నీ సందేశహరుణ్ణి అనుసరించడానిక్కూడా మేము సిద్ధంగా ఉన్నాము. మా పేర్లు (సత్య)సాక్షుల జాబితాలో వ్రాయి.” (52-53)

సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారు (ఈసాను చంపడానికి) ఒక యుక్తి పన్నారు. దేవుడు (ఈసాను కాపాడేందుకు) మరోయుక్తి పన్నాడు. దేవుడు అందరికన్నా గొప్ప యుక్తి పరుడు. అప్పుడు దేవుడు (ఈసాతో) ఇలా అన్నాడు: “ఈసా! నేనిప్పుడు నిన్ను నా దగ్గరికి రప్పించుకుంటాను. నా వైపునకు ఎత్తుకుంటాను. 5 నిన్ను ధిక్కరించినవారి (దుష్ట పరిసరాల) నుండి (తీసి) నిన్ను పావనం చేస్తాను. నిన్ను తిరస్కరించినవారిపై నిన్ను

5. ఇక్కడ మూలభాష అరబీలో “ముతవప్పీ” అనే పదం వచ్చింది. ‘తవప్పీ’ అంటే సేకరించడం, వెనక్కి తీసుకోవడం, వసూలు చేయడం అని శాబ్దిక అర్థాలున్నాయి. ఈ పదాన్ని ఉపమానంగా తీసుకొని అరబీ, ఉర్దూ భాషలలో చనిపోవడం అని కూడా వాడతారు. మన తెలుగు నాట కూడా కన్నుమూయడం అనే పదాన్ని ఉపమానంగా తీసుకొని చనిపోవడం అనే అర్థంలో వాడతాము. అంతేగాని శాబ్దిక అర్థంలో కన్ను మూయడం అంటే చనిపోవడం కాదు. అలాగే ముతవప్పీ విషయంలో కూడా ఇక్కడ దాన్ని శాబ్దిక భావమే తీసుకోవడం జరిగింది. అంటే ఈ పదాన్ని ఇంగ్లీషు పదమైన Recall అనే అర్థంలో ప్రయోగించడం జరిగిందన్నమాట. ప్రముఖ ఖుర్ఆన్ అనువాదకులు ఈ పదానికి చేసిన అనువాదాలు గమనించండి:

- ◆ “ఈసా! నేను నిన్ను పూర్తిగా తీసుకుంటాను, నిన్ను నా వైపుకు ఎత్తుకుంటాను.” (ఇబ్నెకసీర్)
- ◆ “ఈసా! నిశ్చయంగా నేను నిన్ను తీసుకుంటాను, నా వైపునకు ఎత్తుకుంటాను.” (మౌలానా పాహ్ రోఫియుద్దీన్)
- ◆ “ఈసా! నేను నిన్ను తీసుకుంటాను. నా వైపునకు ఎత్తుకుంటాను.” (మౌలానాఅబ్దుల్హాఖ్)

అనుసరించినవారికి ప్రళయం వరకు ఆధిక్యత నిస్తాను. చివరికి మీరంతా నా దగ్గరికే తిరిగివస్తారు. అప్పుడు నేను మీమధ్య ఏర్పడిన విభేదాలను గురించి తీర్పు చెబుతాను. సత్యతిరస్కారుల్ని ఇటు ప్రపంచంలోనూ, అటు పరలోకంలోనూ కఠినంగా శిక్షిస్తాను. వారిక ఎలాంటి సహాయం పొందలేరు. విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేసినవారికి వారి ప్రతి ఫలం పూర్తిగా లభిస్తుంది. దుర్మార్గుల్ని దేవుడు ఎన్నటికీ ప్రేమించడు. (54-57)

మేము మీముందు పఠిస్తున్న ఈ సూక్తులలో అనేక సూచనలు, (కళ్ళు తెరిపించే) ప్రస్తావనలూ ఉన్నాయి. దేవుని దృష్టిలో ఈసా జన్మ ఆదం జన్మ లాంటిదే. దేవుడు ఆదమ్ను మట్టితో సృజించి 'అయిపో' అని ఆదేశించగానే అతను రూపొంది ఉనికిలోకి వచ్చాడు. (ముహమ్మద్!) ఇది నీ ప్రభువు వైపునుండి మీకు తెలియజేయబడుతున్న సత్యం. కనుక నీవు శంకించేవారిలో చేరకు. (58-60)

వాస్తవ జ్ఞానం నీ దగ్గరికి వచ్చిన తర్వాత కూడా నీతో ఎవరైనా వాదనకు దిగితే వారికిలా చెప్పు: "రండి (ప్రమాణం చేద్దాం), మేము మా భార్యాపిల్లల్ని పిలుస్తాం. మీరుకూడా మీ భార్యాపిల్లల్ని పిలుచుకోండి. తర్వాత మనమందరం కలసి, అసత్యం పలికేవారిపై దేవుని అభిశాపం (ఆగ్రహం) పడుగాక అని ప్రార్థిద్దాం." ⁶ (61)

- ◆ "ఈసా! నేను నీకు మరణం ఇస్తాను. (ప్రస్తుతం) నిన్ను నా వైపుకు ఎత్తుకుంటాను." (మౌలానా అబ్రహీం అలి థానవి)
- ◆ "ఈసా! నేను నీ కాలాన్ని పూర్తిచేశాను. నిన్ను నా వైపుకు ఎత్తుకుంటాను." (మౌలానా అబుల్ కలాం ఆజాద్)
- ◆ "ఈసా! నేను నిన్ను తీసుకుంటాను. నా వైపుకు ఎత్తుకుంటాను." (మౌలానా ముస్లి ముహమ్మద్ షఫీ)
- ◆ "ఈసా! నేనిప్పుడు నిన్ను వెనక్కి తీసుకుంటాను. నిన్ను నా వైపుకు ఎత్తుకుంటాను." (మౌలానా అబుల్ ఆలా మౌదూద్)
- ◆ "ఈసా! నేను నిన్ను స్వాధీనం చేసుకుంటాను, నా వైపుకు ఎత్తుకుంటాను." (మౌలానా అమీన్ అహ్మద్ ఇస్లాహి)
- ◆ "జీసస్! చూడు నేను నిన్ను సేకరిస్తాను, నా వైపుకు నిన్ను పైకెత్తుకుంటాను." (పిబ్లాల్)
- ◆ "జీసస్! నేను నిన్ను తీసుకుంటాను, నావైపుకు నిన్నెత్తుకుంటాను." (అబ్దుల్లా యూసుఫ్ అలి)

ఈ అనువాదకుల్లో మౌలానా అబ్రహీం అలి థానవి తప్ప ఏ ఒక్కరూ 'తవప్పీ' అనే పదాన్ని మరణం అని అనువదించలేదు. అయితే అది ఇస్లాం మౌలిక విశ్వాసానికి వ్యతిరేకం గనక ఆయన బ్రాకెట్లో 'ప్రస్తుతం' అని రాశారు. 4:158 సూక్తిలో ఆయన అందరిలాగే దేవుడు ఈసా (అలై)ను తన వైపుకు ఎత్తుకున్నాడనే అనువదించారు. ఈవిధంగా ఆయన ఈసా (అలై) ఆకాశం నుండి తిరిగి చ్చిన తర్వాతే సహజమరణం పొందుతారన్న భావం స్ఫురింపజేశారు. మొత్తంమీద అనువాదకు లంతా ఈసా (అలై)ని దేవుడు సజీవంగా, సశరీరంగా పైకి ఎత్తుకున్నాడన్న అర్థంలోనే అనువదించా రని స్పష్టమవుతోంది. (వివరాలకు 4:157,158 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

6. నజ్రాన్ నుంచి వచ్చిన క్రైస్తవులు ఈ సవాలను ఎదుర్కోలేక పోయింది. వారు తమ భార్యాపిల్లల్ని తీసుకొని ప్రమాణం చేయడానికి భయపడ్డారు. దీన్నిబట్టి క్రైస్తవజగత్తులో ప్రసిద్ధిచెందిన ఈ మతనాయకులకు తమ మతం మీదే నమ్మకం లేదని అరబ్బుల ముందు రూఢి అయిపోయింది.

ఇవన్నీ పూర్తిగా యదార్థగాధలు. అల్లాహ్ తప్ప మరో దేవుడు లేడు. ఆయన అపార శక్తిసంపన్నుడు, అమిత యుక్తిపరుడు. వారు (ఈ పరతుపై ప్రమాణం చేయడా నికి) అంగీకరించకపోతే (పోనీ), నీతిలేనివారి సంగతి దేవునికి బాగా తెలుసు. (62-63)

వారికి చెప్పు ⁷: "గ్రంథప్రజలారా! మీకూ మాకూ మధ్య ఉమ్మడిగా ఉన్న ఒక మంచి విషయాన్ని అంగీకరిద్దాం రండి, మనం అల్లాహ్ను తప్ప మరెవరినీ ఆరాధించ కూడదు. ఆయనకు సాటి కల్పించకూడదు. మనలో ఎవరూ అల్లాహ్ను తప్ప ఇతరుల్ని ప్రభువుగా, పోషకుడుగా స్వీకరించకూడదు." దీన్నికూడా వారంగీకరించకపోతే "మేము ముస్లింలం (అల్లాహ్ కు విధేయులం). దీనికి మీరే సాక్షులు" అని వారికి చెప్పు. (64)

గ్రంథప్రజలారా! మీరు ఇబ్రాహీం విషయంలో ఎందుకు వాదిస్తారు? తౌరాత్, ఇన్జీల్ గ్రంథాలు ఆయన వెళ్ళిపోయిన తరువాతే అవతరించాయి కదా! మీకా మాత్రం జ్ఞానం లేదా? మీకు తెలిసిన విషయాలను గురించి ఎట్లా మీరు వాదిస్తూనే ఉన్నారు. ఇక ఏమాత్రం తెలియని విషయాన్ని గురించి అనవసరంగా ఎందుకు వాదిస్తారు? (వాస్తవం ఏమిటో) దేవునికి మాత్రమే తెలుసు, మీకు తెలియదు. (65-66)

ఇబ్రాహీం యూదుడూ కాదు, క్రైస్తవుడూ కాదు. అతను అందర్నీ వదలి ఒక్క దేవునికి మాత్రమే అంకితమైపోయిన రుజువర్తనుడు. బహుదైవారాధకుడు ఎంతమాత్రం కాదు. ఇబ్రాహీం సన్నిహితులమని చెప్పకునే హక్కు అతణ్ణి అనుసరించేవారికే ఉంది. అంటే ఈ ప్రవక్తకు, (ఇతణ్ణి) విశ్వసించినవారికి మాత్రమే ఇబ్రాహీంతో సంబంధం కలిగి ఉండే హక్కుంది. విశ్వసించినవారికే దేవుని రక్షణ, సహాయం లభిస్తాయి. (67-68)

(ముస్లింలారా!) గ్రంథప్రజలలో (అంటే యూదుల్లో) కొందరు మిమ్మల్ని రుజు మార్గం నుండి తప్పించగోరుతున్నారు. నిజానికి వారు తమను తాము తప్ప మరెవరినీ దారి తప్పించలేరు. కాని ఆ సంగతి వారు గ్రహించలేకపోతున్నారు. (69)

గ్రంథప్రజలారా! మీరు దేవుని సూక్తులు, సూచనలను గుర్తించినప్పటికీ వాటిని ఎందుకు నిరాకరిస్తున్నారు? గ్రంథప్రజలారా! మీరు సత్యాసత్యాలను కలగాపులగం చేసి సత్యాన్ని ఎందుకు అనుమానాస్పదం చేస్తున్నారు? వాస్తవం తెలిసి కూడా సత్యాన్ని ఎందుకు దాచుతున్నారు? (70-71)

గ్రంథప్రజలలో కొందరు కూడబలుక్కుంటూ "విశ్వాసులపై అవతరించినదాన్ని మీరు ఉదయం విశ్వసించి(నట్లు నటించి) సాయంత్రానికల్లా తిరస్కరించండి. ఈ విధంగా వారిని మనం మార్గభ్రష్టులయ్యేలా చేయగలం" అని చెప్పుకుంటారు. (72)

అంతేకాదు, "మన మతస్థుల్ని తప్ప మరెవరినీ మనం నమ్మకూడదు" అని కూడా వారు చెప్పుకుంటారు. (ముహమ్మద్!) వారికి చెప్పు: "మార్గదర్శకత్వమంటే అసలు దేవుని మార్గదర్శకత్వమే. ఆయన చూపేదే రుజుమార్గం. గతంలో మీకు ఇవ్వబడిన (తౌరాత్, ఇన్జీల్) వంటిదే (ఇప్పుడు) ఇతరులక్కూడా ఇవ్వబడిందంటే అది దేవుని

7. ఇక్కణ్ణుంచి యూదులను ఉద్దేశించి అవతరించిన సూక్తులు ప్రారంభమవుతాయి.

అనుగ్రహం. మీకు వ్యతిరేకంగా మీ ప్రభువు సన్నిధిలో సమర్పించడానికి ఇతరులకు బలమైన సాక్ష్యం (దివ్యఖుర్ఆన్) లభించిందంటే అదీ దేవుని అనుగ్రహమే.”

ఈ విషయం కూడా చెప్పి: “ఘనత, గౌరవాలు దేవుని చేతిలోనే ఉన్నాయి. ఆయన వాటిని తాను తలచిన వారికి అనుగ్రహిస్తాడు. దేవుడు సర్వోపగతుడు, సర్వం ఎరిగినవాడు. ఆయన తాను కోరినవారిని తన కారుణ్యం కొరకు ప్రత్యేకించుకుంటాడు. దేవుడు గొప్ప అనుగ్రహశీలి.” (73-74)

గ్రంథప్రజలలో కొందరు నిజాయితీపరులు కూడా ఉన్నారు. వారి దగ్గర మీరు భద్రపరచడానికి ఎంతపెద్ద ధనరాశి ఉంచినా వారు దాన్ని యథాతథంగా తిరిగిస్తారు. అలాగే వారిలో కొందరు మొండిఘటాలు కూడా ఉన్నారు. వారి దగ్గర మీరు నమ్మి ఒక్క రూపాయి దాచి పెట్టినాసరే, నెత్తిమీద కూర్చుంటే తప్ప వారు దాన్ని తిరిగివ్వరు. ఈ నైతిక దిగజారుడికి కారణం, నిరక్షరాస్యుల (యూదేతరుల) వ్యవహారంలో (దేవుడు) తమల్ని పట్టుకోవడం జరగదని వారు చెప్పడమే. కాని వాస్తవం తెలిసి కూడా వారు పచ్చి అబద్ధం చెబుతూ దేవుని మీద లేనిపోని నిందలు మోపుతున్నారు. (75)

చేసిన ప్రమాణాలను నెరవేర్చేవారు, భయభక్తులు కలిగివుండేవారు మాత్రమే దేవునికి ప్రీతిపాత్రులవుతారు. కాని కొందరు తమ వాగ్దానాలను, దేవుని విషయంలో చేసిన ప్రమాణాలను అతిస్వల్ప మూల్యానికి అమ్ముకుంటారు. అలాంటి (అమ్ముడు బోయిన) వారికి పరలోకంలో ఎలాంటి (సుకృతఫలం)వాటా లభించదు. వారితో దేవుడు మాట్లాడడు. చివరికి ప్రళయదినాన వారి వైపు కన్నెత్తి కూడా చూడడు. వారిని పరిశుద్ధ పరిచే ప్రసక్తి అంతకన్నా లేదు. వారికి వ్యధాభరితమైన ఘోరశిక్ష పడుతుంది. (76-77)

గ్రంథప్రజలలో కొందరు తాము పరిస్తున్నది (దైవ)గ్రంథంలోనిదేనని మిమ్మల్ని నమ్మించడానికి నాలుకలు పలు మెలికలు తిప్పి పరిస్తారు. కాని వారు పఠించేది (దైవ) గ్రంథంలోని విషయాలు కావు. వారవి దేవుడు అవతరింపజేసినవని చెబుతారు. నిజానికి అవి దేవుడు అవతరింపజేసినవి కావు. వారు వాస్తవం తెలిసి కూడా దేవుని మీద అబద్ధాలు మోపుతున్నారు. (78)

దేవుడు ఒక మనిషికి గ్రంథం, రాజ్యాధికారం, దైవదౌత్యం ప్రసాదించినప్పుడు, ఆ వ్యక్తి ప్రజలతో మీరు దేవుణ్ణి వదలి తనకు భక్తులుగా మారమని అనడం తగదు. దానికి బదులు “మీరు (దైవ)గ్రంథాన్ని (ప్రజలకు) బోధిస్తున్నారు, స్వయంగా పరిస్తున్నారు కూడా. అందువల్ల మీరు (మీ)ప్రభువుకు విశ్వసనీయులైన దాసులుగా రూపొందండి” అని అంటాడు అతను. అంతేకాకుండా మీరు దైవదూతలను, దైవప్రవక్తలను దేవుళ్ళుగా చేసుకొని ఆరాధించడని కూడా అతను ప్రజలతో అనడు. మీరొకసారి ముస్లింలయిన తరువాత తిరిగి అవిశ్వాస వైఖరి అవలంబించమని అతనెలా చెప్పగలడు? (79-80)

దేవుడు తన ప్రవక్తల నుండి తీసుకున్న ఈవాగ్దానం గురించి ఆలోచించండి. ఆయన ఇలా అన్నాడు: “నేను మీకు గ్రంథాన్ని, వివేకాన్ని ప్రసాదిస్తున్నాను. ఆ తరువాత మీకివ్వబడిన గ్రంథాన్ని ధృవీకరిస్తూ మరో ప్రవక్త వస్తే అతణ్ణి మీరు విశ్వసించి అతనికి సహాయం చేయాలి.” ఇలా అన్న తర్వాత “దీన్ని మీరు అంగీకరిస్తున్నారా? నేను మీపై

మోపిన ఈ ప్రమాణబాధ్యతను మీరు స్వీకరిస్తున్నారా?” అనడిగాడు దేవుడు.⁸ దానికి దైవప్రవక్తలు “ఆ..మేము అంగీకరిస్తున్నాం, స్వీకరిస్తున్నాం” అన్నారు. అప్పుడు దేవుడిలా అన్నాడు: “దీనికి మీరు సాక్షులుగా ఉండండి. మీతోపాటు నేనూ సాక్షిగా ఉంటాను. ఇకపై ఎవరు తమ వాగ్దానాన్ని భంగపరుస్తారో వారే నీతిలేని దుర్మార్గులు” (81-82)

భూమ్యాకాశాలలోని సమస్త చరాచరాలు ఇష్టమున్నా లేకపోయినా దేవునికి లొంగి ఆయన ధర్మానికి కట్టుబడి ఉన్నాయి. చివరికి అందరూ ఆయన దగ్గరికే చేరుకోవలసి ఉంది. అలాంటప్పుడు మీరు దేవుడు పంపిన ధర్మం కాదని మరో ధర్మాన్ని కోరు తున్నారా? వారికి చెప్పి: “మేము అల్లాహ్ ను విశ్వసించాము. మాపై అవతరించిన గ్రంథాన్ని; ఇబ్రాహీం, ఇస్మాయిల్, ఇస్హాఖ్, యాఖూబ్ లపై, వారి సంతానంపై అవత రించిన బోధనలను; మూసా, ఈసా, ఇంకా ఇతర ప్రవక్తలందరికీ వారి ప్రభువు నుండి లభించినవాటిని కూడా మేము విశ్వసించాం. మేమీ దైవప్రవక్తలలో ఎవరినీ భేదభావం తో చూడము. (మాదృష్టిలో వారంతా సత్యవంతులైన దైవప్రవక్తలే.)⁹ మేము ఆయనకే ముస్లింలు (విధేయులు) అయ్యాము.” (83-84)

ఎవరు (ఇలాంటి) దైవవిధేయతా మార్గం (ఇస్లాం) కాదని ఇతర జీవిత విధానాలను (అంటే ఇస్లామేతర పద్ధతులను) అవలంబించగోరుతారో వాటిని ఎన్నటికీ ఆమో దించడం జరగదు. అలాంటివారు పరలోకంలో ఘోరంగా నష్టపోతారు. (85)

(సత్యాన్ని) ఒకసారి విశ్వసించిన తరువాత, తిరిగి అవిశ్వాస వైఖరి అవలంబించే తిరస్కారులకు దేవుడు సన్మార్గం ఎలా చూపుతాడు? మీరు ఈయన్ని సత్యప్రవక్త అని సాక్ష్యం కూడా ఇచ్చిఉన్నారు. వారి ముందుకు తగిన ఆధారాలు, ప్రమాణాలు కూడా వచ్చాయి. (అయినా వారు తమ తలబిరుసు ధోరణి మానుకోలేదు.) అలాంటి దుర్మార్గులకు దేవుడు ఎన్నటికీ సన్మార్గం చూపడు. దేవుని అభిశాపం, యావత్తు దైవదూతల, మానవుల ఛీత్కారం వారిపై పడుతుంది. ఇదే వారికి తగిన సత్తిఫలం. (86-87)

వారు ఎల్లప్పుడూ శాపం, ఛీత్కారాలకే గురయి ఉంటారు. వారికి విధించే శిక్షను తగ్గించడంగాని, (ఊపిరి పీల్చుకోవడానికి) కాస్తంత అవకాశం ఇవ్వడంగాని జరగదు. అయితే ఆ తర్వాతయినా వారు పశ్చాత్తాపం చెంది తమ నడవడిక సరిదిద్దుకుంటే (మంచిది). దేవుడు క్షమించేవాడు, కరుణించేవాడు. పోతే విశ్వసించిన తర్వాత అవిశ్వాస వైఖరి అవలంబించి అవిశ్వాసంలోనే పడి కొట్టుకుపోయేవారిని దేవుడు ఎన్నటికీ క్షమించడు. వారి పశ్చాత్తాపం స్వీకరించబడదు. వారు పరమ మార్గభ్రష్టులు. అవిశ్వాస వైఖరి అవలంబించి, అవిశ్వాసస్థితిలోనే ఊపిరి వదిలేవారు నరకశిక్ష నుండి కాపాడుకోవడానికి (పరిహారంగా) భూమండలమంత బంగారం ఇచ్చినా స్వీకరించడం జరగదు. వారికి

8. దేవుడు తన ప్రవక్తల నుండి తీసుకున్న ఈవాగ్దానం వారి అనుచరులక్కూడా వర్తిస్తుంది. దీని ప్రకారం యూదులు, క్రైస్తవులు తమప్రవక్తలపై అవతరించిన గ్రంథాల్ని ధృవీకరిస్తూ ప్రభవించిన అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (స)ను విశ్వసించవలసి ఉంది. విశ్వసించకపోతే రేపు పరలోక న్యాయస్థానంలో విశ్వప్రభువు ముందు నేరస్థులుగా నిలబడవలసిన దుస్థితి ఏర్పడుతుంది.

9. వివరాలకు 2:4,136,285 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

వ్యధాభరితమైన శిక్ష పడుతుంది. ఇక వారిని ఎవరూ ఆదుకోలేరు. (88-91)

(విశ్వాసులారా!) మీరు అమితంగా ప్రేమించేవాటిని సైతం (దైవమార్గంలో) వినియోగించనంత వరకూ మీరు ధర్మపరాయణులు కాలేరు.¹⁰ మీరు (దైవమార్గంలో) ఏది వినియోగించినా అది దేవునికి తెలుసు. (92)

తౌరాత్ అవతరణకు పూర్వం ఇస్రాయిల్ (యాఖూబ్ ప్రవక్త) తనకు తాను కొన్ని వస్తువుల్ని నిషేధించుకున్నాడు. అవి తప్ప (ముహమ్మద్ షరీఅత్ లో ధర్మసమ్మతమైన) ఈ ఆహారపదార్థాలన్నీ గతంలో ఇస్రాయిల్ సంతతికి కూడా ధర్మసమ్మతంగా ఉండేవి. వారిని ఇలా అడుగు: “మీరు నిజాయితీపరులైతే తౌరాత్ తీసుకొచ్చి అందులో ఏదైనా ఒక విషయం (ఆధారంగా) చూపండి.” (మీరు ఎలాంటి ఆధారం చూపలేరు. అంటే మీ వాదన నిరాధారమైనదని తేలిపోయింది.) ఆతర్వాత కూడా ఎవరైనా అబద్ధం కల్పించి దాన్ని దేవునికి ఆపాదించినట్లయితే వారే అసలు దుర్మార్గులు. (93-94)

చెప్పు: “దేవుడు చెప్పిందే నిజం. కనుక మీరు ఏకాగ్రచిత్తులై ఇబ్రాహీం విధానాన్ని అనుసరించాలి. ఇబ్రాహీం దేవునికి సాటికల్పించేవారి కోవకు చెందినవాడు కాదు.” (95)

మానవుల కోసం నిర్మించిన మొట్టమొదటి ఆరాధనాలయం మక్కాలో ఉన్నదే. (కాబా.) అది ఎంతో శుభప్రదమైనది, యావత్ మానవాళికి మార్గదర్శకమైనది. అందులో (కళ్ళున్న వారికి) అనేక సూచనలు ఉన్నాయి. ఆ సూచనల్లో ఇబ్రాహీం (ప్రార్థన కోసం నిలబడే) చోటాకటి. అందులో (అంటే కాబాలో) ప్రవేశించే ప్రతి వ్యక్తి శాంతి, రక్షణా పొందగలడు. అక్కడకు చేరుకోగలిగేవారు దాన్ని విధిగా సందర్శించాలి. (అంటే హజ్ చేయాలి.) ఇది ప్రజలపై దేవునికున్న హక్కు. ఈ ఆజ్ఞ శిరసావహించడానికి నిరాకరించే వాడు దేవుడు నిరపేక్షాపరుడని తెలుసుకోవాలి. (96-97)

గ్రంథప్రజలారా! మీరు దేవుని సూక్తుల్ని ఎందుకు తిరస్కరిస్తున్నారు? దేవుడు మీ చేష్టలన్నిటినీ గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. వారిని అడుగు: “గ్రంథప్రజలారా! మీరు విశ్వాసుల్ని దైవమార్గంలో నడవనీయకుండా ఎందుకు ఆటంకాలు సృష్టిస్తున్నారు? వారు సన్మార్గంలో ఉన్నారని తెలిసి కూడా మీరు వారిని దారితప్పించ జూస్తున్నారెందుకు? దేవుడు మీ చర్యల్ని గమనిస్తూనే ఉన్నాడు.” (98-99)

విశ్వాసులారా! గ్రంథప్రజలలో ఒక వర్గం చెప్పే మాటలు గనక వింటే వారు మిమ్మల్ని అవిశ్వాసులుగా మార్చివేస్తారు. మీకు దేవుని సూక్తులు మాటిమాటికి చదివి వినిపించడం జరుగుతున్నది. మీ మధ్య దైవప్రవక్త కూడా ఉన్నాడు. అలాంటప్పుడు మీరు అవిశ్వాసవైఖరి ఎలా అవలంబించగలరు? అల్లాహ్ (గ్రంథం)ను గట్టిగా పట్టుకునే (అంటే నమ్ముకునే) వారు తప్పుకుండా సన్మార్గంలో ఉంటారు (100-101)

10. సాధారణంగా ప్రజలు ప్రార్థన, ధ్యానం, గ్రంథపారాయణం, ఉపవాసం, పరిమిత స్థాయిలో దానధర్మాలు, బాహ్యవేషధారణ మొదలైన వాటిని మాత్రమే గొప్ప పుణ్యకార్యాలగా, ధర్మపరాయణతకు నిదర్శనాలుగా పరిగణిస్తున్నారు. కాని ఖుర్ఆన్ ఈ ఆపోహను దూరంచేస్తూ, దేవుని ప్రసన్నత కోసం అవసరమైతే ఎంతటి ప్రియమైన వస్తువునయినా త్యాగం చేయాలని, అప్పుడే మనిషి దేవుని దృష్టిలో నిజమైన ధర్మపరాయణుడుగా పరిగణించబడతాడని చెబుతోంది.

విశ్వాసులారా! మీరు దేవునికి భయపడవలసిన విధంగా భయపడండి. (దేవునికి అంకితమైన) ముస్లింలుగా వున్న స్థితిలో తప్ప (ఇతర స్థితిలో) చనిపోకండి. (102)

మీరంతా కలసి దైవత్రాటిని (అంటే దైవధర్మాన్ని) దృఢంగా పట్టుకోండి. విభేదాలలో పడి చీలిపోకండి.¹¹ దేవుడు చేసిన మేళ్ళను ఓసారి జ్ఞాపకం చేసుకోండి. మీరు పరస్పరం శత్రువులుగా ఉన్నప్పుడు దేవుడు మీ హృదయాలను కలిపాడు. ఆయన

11. ఒకప్పుడు విభిన్న వర్గాలుగా, తెగలుగా, కులాలుగా చీలిపోయి అనైక్యతతో, అంతఃకలహాలతో సతమతమవుతుండిన అరబ్బుల్ని ఇస్లాం సమైక్యపరచింది. కులం, గోత్రం, జాతి, ప్రాంతం, వర్ణం, వర్గం లాంటి కృత్రిమ విచక్షణ గోడలను కూలగొట్టి దేవుని ఏకత్వం, దైవప్రవక్త విధేయతల ప్రాతిపదికలపై వారందర్నీ ఒక గొడుగు క్రిందికి చేర్చింది. అందువల్ల ముస్లింలు ఇస్లాం సేవలో, దాని సంస్థాపనా కృషిలో నిరంతరం నిమగ్నులైఉండాలి. అదే వారి జీవన ధ్యేయం. ఈ ధ్యేయాన్ని గనక విస్మరించి ధర్మంలో అంతగా ప్రాముఖ్యంలేని అత్యల్ప విషయాల్ని గురించి వాదించుకోవడంలో కాలం గడిపితే వారిలో సమైక్యత సన్నగిల్లి తిరిగి విభేదాలు పొడసూపుతాయి.

“మీరు పరస్పరం కలహించుకోకండి. అలా చేస్తే మీలో అధైర్యం, బలహీనతలు చోటు చేసుకుంటాయి; మీ ప్రాబల్యం (క్షీణించి) పోతుంది.” (ఖుర్ఆన్-8:46), 8:73 కూడా చూడండి.)

దైవప్రవక్త (సల్లం) వీడ్కోలుహజ్ సందర్భంలో ఇలా అన్నారు: “జాగ్రత్త! మీరు ముస్లిములై ఉండి కూడా నా తదనంతరం మెడలు నరుక్కునే అవిశ్వాసులుగా మారకండి.” (బుఖారి)

ఒక ముస్లిం తోటి ముస్లింని దూషించడమంటే దేవునికి అవిధేయత చూపడమే (ఫిట్నా) అని, అతనితో యుద్ధం చేయడమంటే దేవుణ్ణి ధిక్కరించడమే (కుఫ్రా) అని అనేక హదీసుల్లో ఉంది.

“ఎవరైనా ఒక ముస్లిం తోటి ముస్లింని హతమారిస్తే దాని పర్యవసానం నరకమవుతుంది. అతను (హంతకుడు) అందులోనే పడి ఉంటాడు. దేవుడు అతణ్ణి అగ్రహిస్తాడు, శిపిస్తాడు. అతని కోసం దుర్గరశిక్త సిద్ధం చేయబడిఉంటుంది.” (దివ్యఖుర్ఆన్-4:98)

ఒక పార్టీకి లేదా సంస్థకు బయటి దాడుల కన్నా అంతర్గత కలహాలే అత్యంత ప్రమాదకరమైనవి. బయటి నుంచి ఎన్ని సవాళ్ళు ఎదురైనా, అంతర్గతంగా పటిష్ఠంగా ఉన్నప్పుడే ఆ పార్టీ లేదా సంస్థ విజయపథంలో పురోగమిస్తుంది. దీనికోసం పార్టీ కార్యకర్తలకు తమ పార్టీ నిబంధనావళిపై దృఢమైన విశ్వాసం, దాని లక్ష్యం పట్ల అమిత శ్రద్ధాసక్తులు ఉండటంతో పాటు, కార్యకర్తల మధ్య పరస్పరం ప్రేమాభిమానాలు, స్నేహ సోదరభావాలు కూడా ఉండటం ఎంతో అవసరం.

దేవుణ్ణి, ఆయన అంతిమప్రవక్త (స)ను విశ్వసించినవారి పార్టీ “ఇస్లాం.” వారి పార్టీ నిబంధనావళి “ఖుర్ఆన్.” దాని కార్యాచరణ విధానం “హదీస్.” పార్టీ లక్ష్యం “ధర్మసంస్థాపనం”, తద్వారా దైవప్రసన్నత, పరలోకసాఫల్యం పొందడం. ఈ ఉన్నత లక్ష్యం కోసం పనిచేసేవారి భావాలు కూడా ఎంతో ఉన్నతంగా ఉండాలని, పార్టీ (ధర్మం)లో అంతగా ప్రాముఖ్యంలేని అత్యల్ప విషయాలపై రేకెత్తే విభేదాలకు అతీతంగా వారు విశాల దృక్పథం అలవరచుకోవాలని ఇస్లాం బోధిస్తోంది. పార్టీ నిబంధనావళిని, దాని కార్యాచరణ విధానాన్ని, దాని ఆశయాలను ఎంత గట్టిగా ప్రేమిస్తే అంతగా వారి మధ్య ప్రేమాభిమానాలు జనిస్తాయని చెబుతోంది.

పార్టీ నిబంధనావళిలో, దాని కార్యాచరణ విధానంలో విషయాలన్నీ స్పష్టంగా ఉన్నాయి. కనుక కార్యకర్తలు పరస్పరం కలహించుకొని, ముత్యాలూగా చీలిపోయి తన్నుకు చచ్చే అగత్యం లేదు. ఒకవేళ స్వార్థం, సంకుచితభావాలతో ఎవరయినా అలా చేస్తే వారికి కఠిన శిక్ష పడుతుందని పార్టీ నిబంధనావళి (ఖుర్ఆన్)లోని ఒక అధికరణ (3:105) కార్యకర్తల్ని హెచ్చరిస్తోంది.

అనుగ్రహం వల్లనే మీరు పరస్పరం అన్నదమ్ములై పోయారు. మీరు అగ్నిగుండం అంచుకు చేరినప్పుడు ఆయన మిమ్మల్ని కాపాడాడు. ఈవిధంగా దేవుడు మిమ్మల్ని సన్నార్థంలో నడిపేందుకు తన సూక్తులు విడమరచి బోధిస్తున్నాడు. (103)

మీలో ఒకవర్గం (ప్రజల్ని) మంచి వైపునకు పిలిచేవారు, సత్కార్యాలు చేయమని ఆజ్ఞాపించేవారు, చెడు పనుల నుండి వారించేవారు తప్పకుండా ఉండాలి.¹² అలాంటి

అయితే ఈనాటి కార్యకర్తలు (ముస్లింలు) పార్టీ మౌలిక సూత్రాలకు దూరమయి, విభిన్న వర్గాలుగా, ముఠాలుగా చీలిపోయి ఒకరినొకరు నరుక్కునే దుస్థితికి దిగజారిపోయారు. తోటి కార్యకర్తలను గౌరవించడం అలా ఉంచి, వారిపై బురద చల్లడానికి, వారిని అన్ని విధాలా అణగద్రొక్కి తమ ఆధిక్యత చాటుకోవడానికి సైతం ప్రయత్నిస్తున్నారు. దీనిక్కారణం వారికి పార్టీ నిబంధనావళిపై, దాని కార్యాచరణ విధానంపై గట్టి నమ్మకం, పూర్తి అవగాహన లేకపోవడమే.

మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) తన పార్టీ కార్యకర్తలలో సమైక్యత, సోదర భావాలను పెంపొందించేయడానికి ఎన్నో సూచనలు ఇచ్చారు. కొన్ని సూచనలు ఇక్కడ ఉదాహరిస్తున్నాం:

“ముస్లింలు పరస్పరం ఒకరితో నొకరు కలిసి పటిష్ఠమైన కట్టడంలా రూపొందుతారు. అందులోని ఒక భాగం మరొక భాగానికి బలం చేకూర్చుతుంది.” (బుఖారి)

“యావత్తు ముస్లింల స్థితి దేహం లాంటిది. ఆ దేహంలో ఒక కంటికి బాధకలిగితే, ఆ బాధను మొత్తం దేహం పాలుపంచుకుంటుంది. దాంతో శరీరమంతా తల్లడిల్లి పోతుంది.” (ముస్లిం)

“మీరు ఒకరిపై నొకరు అసూయా ద్వేషాలు పెంచుకోకండి. ఒకరికొకరు పరోక్ష నిందకు కూడా పాల్పడకండి. దైవదాసులారా! మీరంతా పరస్పరం అన్నదమ్ములుగా (సోదర భావంతో) జీవించండి. తోటి ముస్లిం సోదరునితో మూడు రోజులకన్నా మించి మాట్లాడకుండా ఉండటం ఏ వ్యక్తికి ధర్మసమ్మతం కాదు.” (బుఖారి)

“నీవు నీ ముస్లిం సోదరుణ్ణి కలుసుకుంటే అతనికి సలాం చెయ్యి. అతను విందుకు ఆహ్వానిస్తే ఆ ఆహ్వానాన్ని స్వీకరించు. అతను నీ ద్వారా ఏదైనా సహాయం కోరితే అతనికి సహాయం చెయ్యి. అతను తుమ్మి ‘అల్ హమ్ములిల్లాహ్’ (సకల ప్రశంసలకు దేవుడే అర్హుడు) అనంటే, నీవు ‘యరీరహ్మాకుల్లాహ్’ (దేవుడు నిన్ను కరుణించుగాక) అని బదులు పలుకు. అతడు వ్యాధిగ్రస్తుడయితే వెళ్ళి పరామర్శించు. చనిపోతే అతని జనాజా (శవాని)కి తోడుగా వెళ్ళు.” (ముస్లిం)

తన కోసం ఇష్టపడిన దాన్నే తన (ముస్లిం) సోదరుని కోసం కూడా ఇష్టపడనంత వరకూ ఏ వ్యక్తి నిజమైన విశ్వాసి కాలేడు.” (బుఖారి, ముస్లిం)

“ఒక ముస్లిం తోటి ముస్లింకు సోదరుడు (లాంటివాడు). ఒక సోదరుడు తన సోదరునిపై (ఎన్నటికీ) దౌర్జన్యం చేయడు; అతణ్ణి దౌర్జన్యపరునికి అప్పగించడు కూడా. ఎవరు తన సోదరుని అవసరాలు తీర్చే పనుల్లో నిమగ్నుడయి ఉంటాడో, దేవుడు అతని అవసరాలు తీర్చే బాధ్యత తీసుకుంటాడు. ఎవరు (తోటి)ముస్లింకు వచ్చిన కష్టాల్లో ఒక కష్టాన్ని దూరంచేస్తాడో ప్రశంసలను దేవుడు అతని కష్టాలలో ఒక కష్టాన్ని దూరంచేస్తాడు. మరెవరు (తోటి) ముస్లిం పొరపాట్లను కప్పి పుచ్చుతాడో, ప్రశంసలను దేవుడు అతని పొరపాట్లను (పాపాలను) కప్పిపుచ్చుతాడు.” (బుఖారి, ముస్లిం) (దీంతోపాటు 49:10 సూక్తి, దాని పాదసూచిక కూడా చూడండి.)

12. ఈ సూక్తిలో ముస్లిం జీవిత లక్ష్యం ఏమిటో స్పష్టంగా చెప్పబడింది. దీన్నిబట్టి ప్రతి ముస్లిం తన శక్తి సామర్థ్యాల మేరకు సమాజంలో ప్రబలి ఉన్న చెడుగుల్ని అరికట్టా మంచినీ వ్యాపింపజేస్తూ ప్రజలను సంస్కరించడానికి కృషి చేయాలని అర్థమవుతోంది. అంతేకాకుండా

వారే (ఇహాపరలోకాల్లో) సాఫల్యం చెందేవారు. స్పష్టమైన సూచనలు, ప్రమాణాలు వచ్చినప్పటికీ పరస్పరం విభేదించుకొని విభిన్నవర్గాలుగా చీలిపోయినవారిలా మీరూ కాకండి. అలాంటివారికి ఘోరమైన (నరక) యాతనలు కాచుకొని ఉన్నాయి. (104-105)

కొందరి ముఖాలు (ఆనందోత్సాహాలతో) ప్రకాశిస్తుంటే, మరికొందరి ముఖాలు (పుట్టెడు దుఃఖంతో) నల్లబడిపోయే (ప్రళయ)దినాన దేవుడు మాడిపోయిన ముఖాల వారిని ఉద్దేశించి “ఏమిటి, మీరు విశ్వసించిన తరువాత మళ్ళీ అవిశ్వాసులైపోయారా? అయితే మీ అవిశ్వాసానికి పర్యవసానంగా (నరక)యాతనలు చవిచూడండి” అంటాడు. దీనికి భిన్నంగా ప్రకాశవంతమైన ముఖాలవారు దేవుని అనుగ్రహభాగ్యం (స్వర్గం) పొందుతారు. వారక్కడ కలకాలం (సుఖసంతోషాలతో) ఉంటారు. (106-107)

ఇవి దైవసూక్తులు. వీటిని నీకు యథాతథంగా వినిపిస్తున్నాము. దేవుడు ప్రపంచ మానవులకు ఎన్నటికీ అన్యాయం చేయడు. భూమ్మకాశాల్లో ఉన్న సర్వం దేవునిదే. సమస్త వ్యవహారాలు చివరికి ఆయన సమక్షంలోనే ప్రవేశపెట్టబడతాయి. (108-109)

విశ్వాసులారా! ఇకనుండి ప్రపంచ మానవులకు మార్గదర్శనం చేస్తూ వారిని

దైవధర్మాన్ని గురించి ప్రచారం చేస్తూ వారిలో దైవభీతి, పరలోకపు జవాబుదారీ భావన కలిగించడానికి కూడా ప్రయత్నించాలి.

ఈ విషయంలో మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“దైవాజ్ఞలను ఉల్లంఘిస్తున్నవారిని, ఆ ఉల్లంఘనపై వారిని విమర్శించనివారిని ఇలా రెండవవారి ఓడలోని ప్రయాణీకులతో పోల్చవచ్చు- చీటి వేయడం ద్వారా కొందరు పైఅంతస్తులో, కొందరు క్రింది అంతస్తులో కూర్చున్నారు. క్రింది అంతస్తువాళ్ళు బకెట్తో సముద్రం నుండి నీళ్ళు తోడుకోవడానికి పైఅంతస్తుకు వెళ్ళున్నప్పుడల్లా పైఅంతస్తువాళ్ళకు ఇబ్బంది కలిగేది. దాంతో వాళ్ళు క్రింది అంతస్తువాళ్ళను విసుక్కునే వాళ్ళు.

అప్పుడు క్రింది అంతస్తువాళ్ళు ఓ గొడ్డలి తీసుకొని ఓడ అడుగున ఉన్న పలకలను ఊడ బెరకడం ప్రారంభించారు. పై అంతస్తువాళ్ళు (విస్తుబోయి) ‘ఇదేమిటి ఇలా చేస్తున్నారు?’ అని అడిగారు. దానికి క్రింది అంతస్తువాళ్ళు ‘మాకు నీళ్ళు కావాలి. నీళ్ళు కోసం మేము మాటిమాటికి పైకి వస్తుంటే మీరు బాధ కలుగుతోంది కదా! అందుకని మేము ఓడ పలకలను ఊడబెరికి నీళ్ళు తీసుకోదలిచాము’ అని చెప్పారు.

పైఅంతస్తు వాళ్ళు గనక క్రింది అంతస్తువాళ్ళను ఆ పని నుండి అడ్డుకుంటే వారిని కూడా కాపాడగలరు, తమను కూడా కాపాడుకుంటారు. అలా అడ్డుకోకపోతే వారిని కూడా ముంచినేస్తారు, తాము కూడా మునిగిపోతారు.” (బుఖారి)

మీలో ఎవరయినా సమాజంలో ఏదయినా చెడ్డ పని చూసినప్పుడు దాన్ని అతను చేత్తో (బలప్రయోగంతో) నిరోధిస్తే, దేవుని దగ్గర జవాబుదారీ బాధ్యత నుండి తప్పించుకుంటాడు. అంతటి శక్తి లేనివాడు ఆ చెడుకు వ్యతిరేకంగా గళం విప్పి అరికట్టేందుకు ప్రయత్నిస్తే అతను కూడా ఆ బాధ్యత నుండి తప్పించుకుంటాడు. చెడుకు వ్యతిరేకంగా గళంవిప్పి నిరోధించే శక్తి కూడా లేనివాడు కనీసం మనసులోనైనా ఆ చెడు విషయాన్ని ద్వేషిస్తే అతను కూడా జవాబుదారీ బాధ్యత నుండి తప్పించుకుంటాడు. ఈ (చివరి) వైఖరి అన్నిటికంటే అత్యల్పస్థాయి విశ్వాసం (ఈమాన్) క్రిందికి వస్తుంది.” (నిసాయి) (ఇతర వివరాలకు 3:110 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

సంస్కరించడానికి రంగంలోకి తీసుకురాబడిన శ్రేష్ఠసమాజం¹³ మీరే. మీరు మంచి పనులు చేయమని ప్రజలను ఆదేశిస్తారు. చెడుల నుండి వారిస్తారు. దేవుణ్ణి ప్రగాఢంగా

13. ఖుర్ఆన్ ప్రజలలో దైవభీతి, పరలోకచింతన జనింపజేసి తద్వారా వారిని నీతిమంతులుగా, సత్వేరులుగా తీర్చిదిద్దగోరుతోంది. అంధవిశ్వాసాలు, దురాచారాలతో సహా లోకంలోని వివిధ చెడుల్ని నిర్మూలించి ఆరోగ్యవంతమైన సమాజాన్ని నెలకొల్పదలచింది. ఈ లక్ష్యం కోసం ఖుర్ఆన్ ముస్లింలపై మంచినీపెంచే, చెడును త్రుంచే పని నిర్బంధం చేసింది. దీని కోసం ముస్లింలలో ఒక వర్గం వ్యవస్థీకృత సంఘంగా ఏర్పడాల్సిన ఆవశ్యకత ఉందని నొక్కి చెబుతోంది.

ఈ ఆశయం, అవసరాల దృష్ట్యానే దైవప్రవక్త (సల్లం) కాలంలో, ఆ తరువాత సదర్బరును లైన ఖలీఫాల కాలంలో ముస్లింలు ధర్మసంస్థాపన కోసం తమ సర్వస్వాన్ని ధారపోసి కృషి చేశారు. సమాజంలో ఏ కొద్ది చెడు కన్పించినా వారు ప్రశాంతంగా నిద్రపోయేవారు కాదు. ప్రజలలో దైవభీతి కలిగిస్తూ వారిని దుష్కార్యాలకు దూరంగా ఉంచడానికి ప్రయత్నించేవారు. తత్ఫలితంగా ఆనాడు సమాజంలో సర్వత్రా నీతి, న్యాయం, సౌశీల్యం, సౌభ్రాత్రతలు వెల్లివిరిశాయి. భక్తిపరాయణత, బాధ్యతాభావం, పరస్పర గౌరవాభిమానాలు ఎల్లడెల్లడలా విస్తరించాయి.

అదొక స్వర్ణయుగం. ముస్లిమేతర మేధావులు సైతం కీర్తించిన కాంతియుగం. కాని ఆ యుగం అంతరించింది. ఆ కాంతి కనుమరుగై పోయింది. ఈనాడు ప్రపంచంలో ఎటు చూసినా అరాచకమే గోచరిస్తోంది. అవినీతి, అన్యాయం, అశ్లీలం, అత్యాచారాలు సర్వసామాన్యమైపోయాయి. ప్రజల వ్యక్తిగత జీవితాల్లోనేగాక వారి సామూహిక జీవితాల్లో కూడా ఈచెడులు చేరాయి. చివరికి రాజకీయ వ్యవహారాలు, చట్టసభలు సైతం వివిధ చెడులతో దుర్గంధ భూయిష్టమై పోయాయి.

అంతకంటే విచారకరమైన విషయం- ధర్మసంస్థాపనా బాధ్యత నిర్వహించవలసిన ముస్లిం సముదాయం కూడా ఈ చెడులలో కూరుకుపోయింది. ఇలాంటి పరిస్థితిలో ధార్మిక, సామాజిక స్పృహ కలిగిన ముస్లింలపై చెడును త్రుంచే, మంచినీ పెంచే బాధ్యత మరింత అధికమయింది. ఈ పని గనగ నిర్వహించకపోతే సమాజ పతనానికి దేవుని సమక్షంలో ప్రధాన బాధ్యులు వారే అవుతారు. (2:142 సూక్తి, దాని పాదసూచిక కూడా చూడండి.)

మహనీయ ముహమ్మద్ (స) ఈ విషయాన్ని ఓ తార్కాణం ద్వారా ఇలా వివరించారు:

“దేవుడు, ఒక ఊరిని ఆ ఊరిప్రజలతో సహా తల్లక్రిందులు చేయమని జిబ్రీల్ (అలై)ని ఆజ్ఞాపించాడు. హజ్రత్ జిబ్రీల్ (అలై) ఆ ఊరిని చూసివచ్చి ‘ప్రభూ! అక్కడ ఒక్క క్షణం కూడా నీకు అవిధేయత చూపని నీ దాసుడు కూడా ఒకడున్నాడు కదా (నేనెలా ఆ ఊరిని శిక్షించను)?’ అని అన్నారు. ‘కాని నా ధర్మం అగౌరవం, అపచారాలకు గురవుతుంటే అతని ముఖం ఏనాడూ (ఆగ్రహంతో కాస్తయినా) జేవురించ లేదు. కనుక ఇతరులతో పాటు అతణ్ణి కూడా కలిపి మొత్తం ఊరిని తల్లక్రిందులు చేసెయ్యి’ అని దేవుడు మళ్ళీ ఆదేశించాడు.” (మిష్కాత్)

సమాజమంతా భ్రష్టుపట్టి పోయినప్పుడు, దాన్ని సంస్కరించడానికి కృషి చేయకుండా వ్యక్తిగత సత్కార్యాల వల్ల ఎలాంటి ప్రయోజనం లేదని ఈ హదీసు వివరిస్తోంది. అంతేకాదు, అలాంటి భ్రష్టు సమాజంపై విరుచుకుపడే దైవశిక్ష నుండి వ్యక్తిగత సత్కార్యాలతో తప్పిపడే ముస్లింలు కూడా తప్పించుకోలేరని ఇది ప్రస్ఫుటం చేస్తోంది. (7:164-165, 8:25 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

నైతికంగా పతనం చెందిన సమాజంలో మనిషి వ్యక్తిగత సత్కార్యాలలో కూడా ఎంతోకాలం స్థిరంగా ఉండలేడు. చుట్టూ సైరవిహారం చేసే చెడులు క్రమేణా అతణ్ణి కూడా తమలో ఇముడ్చుకుంటాయి. ఏమైనప్పటికీ దేవుడు మానవులనుండి వారి వ్యక్తిగత సదాచరణను మాత్రమే కోరడం

లేదు. ఆయన కోరుతున్న ఆసలు విషయం- సంఘసంస్కరణకై నిరంతర కృషి, ధర్మ సంస్థాపనకై ఎడతెగని పోరాటం. ఇలా చేస్తున్నప్పుడే ముస్లిం సమాజం శ్రేష్ఠసమాజం అనబడుతుంది.

దైవప్రవక్త (స) సంఘసంస్కరణ ప్రాముఖ్యం తెలుపుతూ పలికిన పలుకులు చూడండి:

“నాప్రాణం ఏశక్తిస్వరూపుని అధీనంలో ఉందో ఆ దేవుని సాక్షి! మీరు సత్కార్యాలు చేయమని అదేశించే, దుష్కార్యాల నుంచి వారించే పన్నెనా చేయాలి. లేదా దేవుడు మీపై శిక్షనయినా దించుతాడు. అప్పుడు మీరెంత మొరపెట్టుకున్నా ఆయన మీ మొరలు ఆలకించడు.” (మిష్కాత్)

“ఏ జాతిలో చెడులు ప్రబలుతాయో ఆ జాతిలో ఉండే సంస్కరణాసామర్థ్యం కలవారు దాన్ని సంస్కరించకపోతే దేవుడు ఆ జాతి ప్రజలందరిపై ఏదయినా శిక్ష దించే సమయం ఆసన్నమయిందని వారు తెలుసుకోవాలి.” (మిష్కాత్)

ఈ రెండు హదీసులు సమాజ సంస్కరణ ఆవశ్యకతను మరింత నొక్కి చెబుతున్నాయి. సమాజ సంస్కరణ ధర్మసంస్థాపనా బాధ్యతలోని భాగమే. అందువల్ల ముస్లింలు సమాజంలో ప్రబలిపోతున్న చెడుల్ని చూస్తూ చేతులు ముడుచుకొని కూర్చోవడానికి వీల్లేదు. దైవప్రవక్తలు ఏకదైవారాధన నినాదమిస్తూ మొట్టమొదట ప్రారంభించిన కార్యం ఇదే. సమాజాన్ని పట్టి పీడించే ముఖ్యమైన చెడులకు వ్యతిరేకంగా వారు ఉద్యమం లేవదీసి ఆ చెడుల్ని అవలంబించే, వ్యాపింపజేసే వారిని తీవ్రంగా విమర్శించేవారు.

హజ్రత్ లూత్ (అలై) తన జాతిలోని చెడులకు వ్యతిరేకంగా ఈవిధంగా గళం విప్పుతారు:

“మీరెలాంటి అశ్లీల చేష్టలకు పాల్పడుతున్నారు! మీకు పూర్వం లోకంలో ఎవరూ చేయనట్టువంటి సిగ్గుమాలిన పని చేస్తున్నారే!! మీరు కోర్కెలను తీర్చుకోవడానికి స్త్రీలను వదలి పురుషుల వెంటపడ్డారా? (ఎంత సిగ్గుచేటు!) మీరసలు పూర్తిగా హద్దుమీరి పోయారు.” (ఖుర్ఆన్-7:80,81)

“మీరెంత సిగ్గుమాలిన పనికి పాల్పడుతున్నారు! మీకు పూర్వం లోకంలో ఎవరూ ఇలాంటి పని చేయలేదే!! మీరు (స్త్రీలను వదలి) పురుషుల వెంటపడ్డారా? దారిదోపిడిలు కూడా చేస్తున్నారు. నిండుసభలలో సైతం (సిగ్గువిడిచి ఈ) పాడుపని చేస్తున్నారేమిటి?” (ఖుర్ఆన్- 29:28,29)

మద్యం జాతిప్రజలకు వారి దైవప్రవక్త హజ్రత్ షుబ్ (అలై) ఇలా ఉపదేశించారు:

“మీరు తూనికలు, కొలతలు పూర్తిగా పాటించండి. ప్రజలకు రావలసిన సరుకులు తగ్గించి ఇవ్వకండి. ధరణిలో శాంతి సామరస్యాలు ఏర్పడిన తరువాత అనవసరంగా అరాచకం, అల్లకల్లోలాలు సృష్టించకండి.” (7:85) “తూనికల్లో, కొలతల్లో న్యాయం పాటించండి. ఎవరికీ నష్టం కలగజేయకండి. సరైన త్రాసుతో తూచివ్వండి. ప్రజలకు రావలసిన సరుకులు తగ్గించి ఇవ్వకండి. ధరణిలో అల్లర్లు, అలజడులు రేపుతూ తిరగకండి.” (ఖుర్ఆన్- 26:181-183)

సమూద్ జాతిప్రజలకు వారి దైవప్రవక్త సాలిహ్ (అలై) ఇలా ఉపదేశించారు:

“మీరు కొండలను తొలచి బడాయి కోసం పెద్దపెద్ద కట్టడాలు నిర్మిస్తున్నారా! కాస్త దేవునికి భయపడండి, నాకు విధేయత చూపండి. హద్దుమీరి ధరణిలో ఎలాంటి సంస్కరణలు చేయకుండా, అలజడులు రేకెత్తిస్తూ తిరిగేవారికి విధేయత చూపకండి.” (26:149-152) “దేవుని శక్తి యుక్తులను విస్మరించకండి. ప్రపంచంలో అరాచకం, అల్లకల్లోలాలు సృష్టించకండి.” (ఖుర్ఆన్-7:74)

అద్ జాతిప్రజలకు వారి దైవప్రవక్త హజ్రత్ హూద్ (అలై) ఇలా ఉపదేశించారు:

“మీరు ఎత్తయిన ప్రతి చోటా పనికిమాలిన స్మారక భవనాన్ని నిర్మిస్తున్నారేమిటి? ఇక్కడే శాశ్వతంగా ఉండాలన్నట్లు మీరు పెద్దపెద్ద మేడలు కట్టున్నారు. మీరు ఎవరినైనా పట్టుకుంటే వారి పట్ల చాలా క్రూరంగా ప్రవర్తిస్తారు.” (ఖుర్ఆన్- 26:128-130)

విశ్వసిస్తారు. గ్రంథప్రజలు (కూడా) విశ్వసించిఉంటే వారికెంతో మేలు జరిగేది. వారిలో విశ్వసించినవారు కూడా కొందరున్నారు. కాని చాలామంది అవిధేయులే ఉన్నారు. (110)

వారు మిమ్మల్ని కొంచెం బాధించడం తప్ప పెద్దగా హాని కలిగించలేరు. వారొక వేళ మీతో పోరాడినా (మీధాటికి నిలువలేక) వెన్నుజూపి పారిపోతారు. వారికి సహాయం లభించదు, దేవుని శరణులోనో మానవుల రక్షణలోనో ఆశ్రయం లభిస్తే తప్ప. వారెక్కడున్నా అవమానం, అప్రతిష్టలే వారిని వెన్నంటి ఉంటాయి. వారు ధైవ్యాగ్రహంలో చిక్కుకున్నారు. వారిని దొర్నాగ్యం వెంటాడుతోంది. దీనిక్కారణం వారు దేవుని సూక్తుల్ని, ఆయన మహిమల్ని నిరాకరించారు. ఆయన పంపిన ప్రవక్తలను అన్యాయంగా హత మార్చారు. వారు మహా తలబిరుసుతో దేవునికి అవిధేయులై హద్దుమీరిపోయారు.

అయితే గ్రంథప్రజలంతా అలాంటివారు కాదు. వారిలో సన్మార్గగాములు కూడా ఉన్నారు. వారు రాత్రి వేళల్లో దేవుని సూక్తులు పఠిస్తూ ఆయన ముందు సాష్టాంగ పడతారు. దేవుణ్ణి, పరలోకాన్ని విశ్వసిస్తారు. ప్రజలకు మంచిని బోధిస్తారు. చెడుల నుండి వారిస్తారు. సత్కార్యాలు చేయడంలో పరస్పరం పోటీపడతారు. ఇలాంటివారే సజ్జనులు. వారు ఏ సత్కార్యం చేసినా దాన్ని విస్మరించడం జరగదు. దేవునికి భక్తిపరాయణులు ఎవరో బాగా తెలుసు. దేవునికి వ్యతిరేకంగా అవిశ్వాసులకు (పరలోకంలో) వారి సంతానం, సిరిసంపదలు ఏమాత్రం పనికిరావు. వారే నరకవాసులు. అందులోనే వారు (నానాయాతనలు అనుభవిస్తూ) ఎల్లకాలం పడిఉంటారు. (111-116)

వారు ఐహికజీవితంలో చేసే ధనవ్యయం తీవ్రమైన మంచుతుఫాన్ వంటిది. అది ఆత్మదోహం చేసుకున్నవారి పంటపొలాలపై వీచి సర్వనాశనం చేస్తుంది. దేవుడు వారికి అన్యాయం చేయడం లేదు. వారు తమకుతామే అన్యాయం చేసుకుంటున్నారు. (117)

విశ్వాసులారా! మీవారిని తప్ప ఇతరుల్ని అంతరంగీకులుగా చేసుకోకండి. వారు మీకు హాని తలపెట్టడంలో ఎలాంటి అవకాశాన్ని జారవిడుచుకోరు. ఏ విధంగానయినా మిమ్మల్ని బాధించాలనే వారు కాచుకొని ఉంటారు. వారి మాటల్లో వైరం ఎప్పుడో బయటపడింది. ఇక వారి హృదయాల్లోనయితే అంతకన్నా ఎన్నో రెట్లు ద్వేషం నిండి ఉంది. మీరు వివేచనాపరులయితే విషయాన్ని గ్రహించండి; మేము మా సూక్తుల్ని స్పష్టంగా విడమరచి చెబుతున్నాము. (118)

మీరు వారిని ప్రేమిస్తారుగాని, వారికి మీరంటే ఏమాత్రం అభిమానం లేదు. మీరు (ద్వైవ)గ్రంథాలన్నీ విశ్వసిస్తారు. (కాని వారు మీగ్రంథాన్ని విశ్వసించరు.) వారు మిమ్మల్ని కలసినప్పుడు “మేము కూడా (మీగ్రంథాన్ని, మీప్రవక్తను) విశ్వసిస్తున్నాం” అంటారు. అయితే మీ దగ్గర్నుండి వెళ్ళిపోగానే మీ మీద పెంచుకున్న కసితో వారు పళ్ళు పటపట నూరుతారు. (దొర్నాగ్యులారా!) మీరు పెంచుకున్న కసిలోనే మాడి చావండి. దేవునికి మీ అంతరంగాల్లో దాగివున్న ప్రతి విషయమూ తెలుసు. మీకేదైనా మేలు జరిగితే వారు విలవిల్లాడి పోతారు. కీడు జరిగితే మాత్రం తెగ సంబరపడిపోతారు. ఏమైనప్పటికీ మీరు సహనం వహించి దేవుని పట్ల భయభక్తులతో మసలుకుంటే, మీ మీద వారి కుట్రలు, కుయుక్తులేవీ పనిచేయవు. వారి చేష్టలన్నీ దేవునికి బాగా తెలుసు.(119-120)

(ముహమ్మద్! ఓరోజు) నీవు ఉదయం ఇంటి నుండి బయలుదేరి విశ్వాసుల్ని యుద్ధానికి సమాయత్తపరచడం ప్రారంభించావు.¹⁴ ఆ సందర్భం గుర్తుచేసుకో. దేవుడు సమస్తం వింటాడు, ఆయన సర్వం ఎరిగినవాడు. అప్పుడు మీలో రెండు వర్గాలు ధైర్యం కోల్పోయి (యుద్ధరంగం నుంచి) దాదాపు పారిపోజూశాయి. కాని దేవుడు వారిని ఆదుకున్నాడు. అసలు దేవుడే వారి రక్షకుడు, సహాయకుడు. కనుక విశ్వాసులు ఎల్లప్పుడూ ఆయన్నే నమ్ముకొని ఉండాలి. (121-122)

దేవుడు మిమ్మల్ని బద్దె యుద్ధంలో కూడా ఆదుకున్నాడు. అప్పుడు కూడా మీకు సరైన ఆయుధాలు, సరిపడ ఒనరులు లేవు. (అయినా మీకు మేము విజయం చేకూర్చాం.) అందువల్ల దేవునికి భయపడండి; ఆయనకు కృతజ్ఞులై ఉండండి. (123)

నీవు విశ్వాసులలో ధైర్యం కలిగించడానికి వారితో అన్నమాటలు జ్ఞాపకం తెచ్చుకో. అప్పుడు నీవు “(మన) ప్రభువు మూడువేల మంది దైవదూతల్ని దించి మనల్ని ఆదుకోవడం చాలదా మీకు?” అన్నావు. మీరు సహనం వహించి దేవునిపట్ల భయభక్తులతో మసలుకుంటే, శత్రువులు మీపై మెరుపుదాడి చేసినప్పుడు (మూడువేలేమిటి) ఆయన మీకు ప్రత్యేకచిహ్నాలుగల ఐదువేలమంది దూతల్ని పంపి తప్పకుండా ఆదుకుంటాడు.¹⁵ మీకు ధైర్యం వచ్చి మీమనస్సు కుదుటపడేందుకే దేవుడిలా చేశాడు. నిజానికి ఏసహాయ మైనా దేవుని నుండే లభిస్తుంది. ఆయన సర్వశక్తిమంతుడు, ఎంతో వివేచనాపరుడు. అవిశ్వాసుల్లో ఒక వర్గాన్ని తుడిచిపెట్టే ఉద్దేశ్యంతో లేదా వారి పీచమణచి పరాజయం, పరాభవాలతో పారిపోయేలా చేయడానికి ఆయన మీకీ సహాయం చేశాడు. (124-127)

(ప్రవక్తా!) దేవుడు వారిని క్షమించినా క్షమిస్తాడు. లేదా దుర్మార్గులైనందున వారిని శిక్షించినా శిక్షిస్తాడు. ఈ వ్యవహారంలో నిర్ణయం తీసుకోవడానికి నీకేలాంటి అధికారం

14. ఇది ఉహుద్ యుద్ధానికి సంబంధించిన సంఘటన. మక్కా ఖురైషీయులు బద్దె యుద్ధంలో ఓడిపోయినందున ప్రతికారేచ్ఛతో ఇప్పుడు మదీనాపై దాడిచేయడానికి 3000 సైన్యంతో వచ్చారు. ముస్లింలు వేయిమంది సైన్యంతో బయలుదేరగా వారిలో 300 మంది కపటవిశ్వాసులు మెల్లగా జారుకున్నారు. మిగిలిన 700 మంది ముస్లింలకు, మక్కా ఖురైషీయులకు మదీనా నుంచి దాదాపు నాలగు మైళ్ళ దూరంలో ఉన్న ఉహుద్ కొండ దగ్గర యుద్ధం జరిగింది.

ఈ యుద్ధంలో మొదట ముస్లింలకే విజయం లభించినా, దైవప్రవక్త (సల్లం) ఒక కీలక స్థానంలో నిలబెట్టిన విలుకాండ్రు శత్రువులు ఓడి పారిపోతుండటం చూసి, ఆస్థానం వదలి సమరసాక్షు సేకరణలో మునిగిపోయారు. శత్రువులు దీన్ని గమనించి కొండ వెనుక వైపు నుంచి తిరిగిచ్చి మెరుపుదాడి చేశారు. ముస్లింలకు చాలా నష్టం జరిగింది. అయితే ఆ తరువాత వెంటనే తేరుకొని ఎదురుదాడి చేయడం వల్ల అంతిమవిజయం ముస్లింలనే వరించింది.

15. దేవుడు బద్దె యుద్ధంలో దైవదూతలను పంపి ముస్లింలకు సహాయం చేశాడు. ఆ సమయంలో మదీనా బహుధైవారాధకులు కొందరు బద్దె కొండ మీద నిలబడి యుద్ధం తీరు చూడసాగారు. వారి కథనం ప్రకారం యుద్ధం జరుగుతున్నప్పుడు వారి పైనుండి ఒక మబ్బుతునక గుర్రాల సకిలింపులు, గిట్టల చప్పుళ్ళతో రివ్వున యుద్ధమైదానం వైపు దూసుకుపోయింది. అందులో నుండి “తొందరగా ముందుకు సాగండి” అనే ఓ కంఠస్వరం కూడా వారికి వినిపించింది. ఈ విచిత్ర ధ్వనులు విని వారు భీతావహలయ్యారు. (8:9,10 సూక్తులు చూడండి.)

లేదు. భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్తం దేవునిదే. ఆయన తానుతలచిన విధంగా కొందర్ని క్షమిస్తాడు, కొందర్ని శిక్షిస్తాడు. ఆయన గొప్పక్షమాశీలి, అపారకృపాశీలుడు. (128-129)

విశ్వాసులారా! రెండింతలు, నాల్గింతలు పెరిగే ఈ వడ్డీని తినడం ఇకనైనా మానుకోండి. ¹⁶ దేవునికి భయపడండి, మీ జీవితాలు సార్థకమవుతాయి. సత్యతిరస్కారుల కోసం సిద్ధం చేయబడిన నరకాగ్ని నుండి తప్పించుకోండి. దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు విధేయులయి ఉండండి, మీరు కరుణించబడతారు. మీ ప్రభువు క్షమాభిక్ష వైపు పరుగెత్తండి. అలాగే భూమ్యాకాశాలంత విశాలమైన స్వర్గసీమ వైపుక్కూడా పరుగెత్తండి. అది భయభక్తులు కలవారి కోసం సిద్ధం చేయబడిఉంది. (130-133)

వారు కలిమిలోనూ, లేమిలోనూ తమ సంపద (దైవమార్గంలో) ఖర్చు పెడతారు. కోపోద్రేకాలు దిగమింగుతారు. ¹⁷ ఇతరుల తప్పులు క్షమిస్తారు. ఇలాంటి సద్గుణులనే దేవుడు ప్రేమిస్తాడు. అదీగాక దేవుడు తప్ప మరెవరూ పాపాలు క్షమించేవారు లేరుగనక తమవల్ల ఏదైనా నీతిమాలిన పనిగాని, లేదా మరేదైనా పాపకార్యంగాని జరిగితే వెంటనే వారు దేవుణ్ణి స్మరించి క్షమాపణ చెప్పుకుంటారు. అంతేగాని, తాము చేసిన దానిపై మంకుపట్టు పట్టరు. అలాంటివారికి ప్రతిఫలంగా వారి ప్రభువు నుండి మన్నింపుతో పాటు సెలయేరులు పారే స్వర్గవనాలు లభిస్తాయి. అక్కడే వారు కలకాలం (హాయిగా) ఉంటారు. మంచి పనులకు ఎంత మంచి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది! (134-136)

మీకు పూర్వం కూడా అనేక పరిణామాలు సంభవించాయి కాస్త నేల నాలుగు చెరగులా తిరిగిచూడండి, తిరస్కరించినవారికి ఏగతి పట్టిందో! ఇది (ఖురాన్) ప్రజలకు ఓ బహిరంగ ప్రకటన; భయభక్తులుకలవారికి హితబోధిని, మార్గదర్శిని. (137-138)

(విశ్వాసులారా!) బాధపడకండి. అధైర్యంతో క్రుంగిపోకండి. మీరు నిజమైన విశ్వాసులైతే చివరికి మీరే విజయం సాధిస్తారు. (సత్యాసత్యాల సమరంలో) మీరేకాదు, వారు కూడా దెబ్బతిన్నారు. (ఆమాత్రానికే ధైర్యం కోల్పోవడమా!) ఇవన్నీ మేము ప్రజల మధ్య తిప్పే కాలపు మిట్టపల్లాలు మాత్రమే. ఆయన మీలో నిజమైన విశ్వాసులెవరో పరీక్షించడానికి, కొందరిని సత్యానికి సాక్షులు (అమరగతులు)గా చేయడానికి ఈవిధంగా చేశాడు. దేవుడు దుర్మార్గుల్ని ఎన్నటికీ ప్రేమించడు. ఆయన ఇలాంటి పరీక్ష ద్వారా నిజమైన విశ్వాసులు ఎవరో ఎరివేసి, అవిశ్వాసుల్ని అణచి వేయదలిచాడు. (139-141)

16. వివరాలకు 2:275-281, 30:38-39 సూక్తులు చూడండి.

17. కోపోద్రేకాలను గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“మల్ల యుద్ధంలో తన ప్రత్యర్థిని చిత్తు చేసేవాడు నిజమైన పరాక్రమశాలి కాదు. ఆగ్రహం కలిగినప్పుడు నిగ్రహించుకునేవాడే అసలైన పరాక్రమశాలి.” (బుఖారి, అహ్మద్)

“కోపం పైతాన్ ప్రేరణతో వస్తుంది. పైతాన్ నిప్పుతో సృజించబడ్డాడు. నిప్పు నీటితో చల్లారు తుంది. కనుక మీరు కోపం వచ్చినప్పుడు ఉజూ చేయండి.” (అబూదావూద్) “నిలబడి ఉన్నప్పుడు కోపంవస్తే కూర్చోవాలి. దానివల్ల కోపం చల్లారితే సరి; లేకుంటే పడుకోవాలి.” (మిష్కాత్)

“మీరు ఇతరులపై దయజూపండి; దేవుడు మీపై దయజూపుతాడు. మీరు ఇతరుల తప్పులు క్షమించండి; దేవుడు మీ తప్పులు క్షమిస్తాడు.” (మున్నద్ అహ్మద్)

మీరు ఇట్టే స్వర్గంలో ప్రవేశిస్తామనుకుంటున్నారా? మీలో దైవమార్గంలో పోరాడే వారిని దేవుడు ఇంకాసరిగా పరీక్షించనే లేదు. వారు ఏమేరకు సహనం వహించి ధ్యేయ పథంలో స్థిరంగా ఉంటారో ఆయన చూడదలిచాడు. ¹⁸ ఇదివరకు (దైవమార్గంలో పోరాడి) మరణించే అవకాశం రాకముందు మీరు దాన్ని కోరుతుండేవారు. ఇప్పుడది మీముందుకు వచ్చింది. మీరు దాన్ని కళ్ళారా చూసుకున్నారు కూడా. (కనుక మీరు ప్రాణాలకు తెగించి పోరాడాలిగాని, ధైర్యం కోల్పోయి ఢీలా పడిపోకూడదు.)-(142-143)

ముహమ్మద్ దైవప్రవక్త మాత్రమే. ఇతనికి పూర్వం కూడా అనేకమంది దైవప్రవక్తలు వచ్చిపోయారు. మరి ఇతనిప్పుడు చనిపోతే లేక చంపబడితే మీరు (ధర్మపథం నుండి) వెనుదిరిగిపోతారా? ¹⁹ గుర్తుంచుకోండి, అలా వెనుదిరిగిపోయేవాడు దేవునికి ఎలాంటి నష్టం కల్గించలేడు. దేవుడు తనకు కృతజ్ఞత చూపేవారికే తగినబహుమానం ఇస్తాడు.

దేవుని అనుజ్ఞ లేనిదే నిర్ణీత సమయానికి ముందు ఏ ప్రాణికి చావు రాదు. ప్రతి ప్రాణికి మరణకాలం వ్రాయబడి ఉంది. కేవలం ప్రాపంచిక ప్రతిఫలాపేక్షతో పనిచేసే వారికి మేము ప్రపంచంలోనే వారి ప్రతిఫలం ఇచ్చివేస్తాం. పరలోక ప్రతిఫలాపేక్షతో పనిచేసేవారికి పరలోకంలో వారికి రావలసిన ప్రతిఫలం అనుగ్రహిస్తాం. కృతజ్ఞులై ఉండే వారికి మేము తప్పకుండా తగిన బహుమానం ప్రసాదిస్తాము. (144-145)

ఇంతకు పూర్వం ఎంతోమంది దైవప్రవక్తలు గతించారు. వారితో కలసి దైవభక్తులు ప్రాణాలొడ్డి పోరాడారు. అప్పుడు దైవమార్గంలో ఎదురైన కష్టాలవల్ల వారు ధైర్యం కోల్పోలేదు. పిరికిచర్యలకు పాల్పడి అధర్మానికి తలవంచనూ లేదు. అలాంటి స్థిరచిత్తులనే దేవుడు ప్రేమిస్తాడు. వారు (దైవాన్ని వీడకుండా) “ప్రభూ! మా తప్పులు మన్నించు. నీ మార్గంలో మేమేదైనా హద్దుమీరి వుంటే దాన్ని కూడా క్షమించు. మా కాళ్ళకు స్థిరత్వం చేకూర్చి అవిశ్వాసులపై మాకు విజయం చేకూర్చు” అని వేడుకున్నారు. కనుక దేవుడు వారికి ప్రపంచంలో తగినప్రతిఫలం ఇచ్చాడు; పరలోకంలో అంతకంటే ఎంతోశ్రేష్ఠమైన ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాడు. అలాంటి సద్గుణులనే దేవుడు ప్రేమిస్తాడు. (146-148)

విశ్వాసులారా! మీరు గనక అవిశ్వాసులు చేప్పే మాటలు వింటే వారు మిమ్మల్ని తిరిగి అవిశ్వాసం వైపు తీసికెళ్తారు. అప్పుడు మీరు ఘోరంగా నష్టపోతారు. (వారు మీ శ్రేయోభిలాషులు కాదు.) దేవుడే మీ శ్రేయోభిలాషి, సహాయకుడు. ఆయనే అందరికన్నా గొప్ప సహాయకుడు. త్వరలోనే మేము సత్యతిరస్కారుల హృదయాలలో మీపట్ల భయోత్పాతం కలిగిస్తాము. దేవుడు ఎలాంటి ప్రమాణం పంపకపోయినా, వారాయనకు (దైవత్వంలో) సాటి కల్పించారు. కనుక వారి అంతిమ నివాసం నరకమవుతుంది. అది దుర్మార్గుల కోసం తయారయిఉన్న పరమ చెడ్డనివాసం. (149-151)

18. వివరాలకు 2: 155, 29: 1-3 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

19. ఉహుద్ యుద్ధంలో దైవప్రవక్త (స) క్షతగాత్రులైనప్పుడు ఆయన చంపబడ్డారని వదంతి పుట్టింది. ఇది విని చాలామంది ముస్లింలు ధైర్యం కోల్పోయి ఢీలాపడిపోయారు. కొందరు యుద్ధం చేయడం మానేశారు. మరోవైపు కపటులు మరింత క్రుంగదీసే మాటలతో ముస్లింలను ఇస్లాం నుండి మరలించడానికి ప్రయత్నించారు. ఆ సందర్భంగా ఈ సూక్తులు అవతరించాయి.

దేవుడు మీకు చేసిన (సహాయ) వాగ్దానాన్ని నెరవేర్చాడు. ప్రారంభంలో మీరే దేవుని ఆజ్ఞతో అవిశ్వాసుల్ని వధిస్తుండేవారు. కాని ఆ తరువాత మీరు కోరుకున్నదాన్ని (అంటే సమర సాత్తును) దేవుడు చూపగానే మీరు ధైర్యం కోల్పోయారు. (ప్రవక్త ఇచ్చిన) ఆజ్ఞ విషయంలో మీరు పరస్పరం విభేదాలకు లోనై అవిధేయత చూపారు. మీలో కొందరు ప్రాపంచిక సంపదను ఆశించారు. మరికొందరు పరలోక ప్రతిఫలం కోరుకున్నారు. అప్పుడు దేవుడు మిమ్మల్ని పరీక్షించడానికి శత్రువుల నుండి మీదృష్టిని (వేరే వైపునకు) మరల్చి పారిపోయేలా చేశాడు. అయితే మీరలా పారిపోయినప్పటికీ దేవుడు మిమ్మల్ని క్షమించాడు. ఆయన విశ్వాసుల పాలిట అత్యంత దయామయుడు. (152)

(ఉహుద్ యుద్ధంలోని) మరో సంఘటన గుర్తుకు తెచ్చుకోండి. అప్పుడు మీరు వెనుదిరిగి చూడనైనా చూడకుండా పారిపోసాగారు. వెనకాల దైవప్రవక్త మిమ్మల్ని పిలుస్తున్నా మీరు విన్నించుకునే స్థితిలో లేకపోయారు. ఈ వైఖరికి శాస్తిగా దేవుడు మీకు పుట్టెడు దుఃఖం కలిగించాడు. భవిష్యత్తులో మీనుండి ఏదైనా వస్తువు చేజారిపోయినా లేక మరేదైనా ఆపద వచ్చినా మీరు చింతించకుండా ఉండేందుకు ఈవిధంగా దేవుడు మీకోక గుణపాఠం నేర్పాడు. మీరు చేసే పనులన్నీ దేవునికి బాగా తెలుసు. (153)

ఈ బాధ, దుఃఖం తర్వాత దేవుడు మీలో కొందరిపై ప్రశాంతి అవతరింపజేశాడు. తత్ఫలితంగా వారు ఒక విధమైన కునుకుపాటుకు లోనయ్యారు.

అయితే స్వప్రయోజనాలు ఆశిస్తుండినవారు దేవుని విషయంలో అజ్ఞానంతో కూడిన అనుమానంతో “ఈ విషయంలో మాకేమీ అధికారం లేదా?” అని అడిగారు. “అన్ని విషయాల్లో దేవుడే సర్వాధికారి” అని చెప్పి వారు కొన్ని విషయాలు నీ ముందు వెలిబుచ్చుకుండా మనసులోనే దాచుకున్నారు. పైగా “మాకే గనక అధికారం ఉంటే మేమిక్కడికి వచ్చి వధించబడేవారం కాదు” అంటారు. చావు మీ నొసట రాసిఉంటే, మీరు మీ ఇంట్లో ఉన్నా సరే మీమీ వధ్య స్థలాలకు తప్పకుండా తరలివస్తారు. మీ అంతరంగాల్లో దాగివున్నదాన్ని పరీక్షించి దాని కాపట్యాన్ని కడిగివేయాలనే దేవుడిలా చేశాడు. అంతరంగాల స్థితి అందరికన్నా ఆయనకే బాగా తెలుసు. (154)

మీలో కొందరు (ఉహుద్ యుద్ధంలో) శత్రువుల్ని ఎదుర్కొనేటప్పుడు వెన్నుజూపి పారిపోయారు. వారిలోని కొన్ని బలహీనతల కారణంగానే షైతాన్ వారి మనోస్థాయి ర్యాన్ని దెబ్బతీసి పారిపోయేలా చేశాడు. అయినప్పటికీ దేవుడు వారిని క్షమించాడు. దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అత్యంత ఉదారుడు. (155)

విశ్వాసులారా! మీరు అవిశ్వాసుల మాదిరిగా మాట్లాడకండి. వారి (ముస్లిం) బంధుమిత్రులు ఎప్పుడైనా ప్రయాణావస్థలోనో, యుద్ధరంగంలోనో ఉండి ఏదైనా ప్రమాదానికి గురైతే, “వారు తమతో పాటు ఉండినట్లయితే చనిపోవడంగాని, చంపబడటంగాని జరిగిఉండేది కాదు” అని అంటారు వారు. వారు పలికిన ఈ పలుకులకు దేవుడు వారిని తీవ్రమైన పశ్చాత్తాపం, నిస్పృహలకు గురిచేస్తాడు. నిజానికి జీవన్మరణాలు దేవుని చేతిలోనే ఉన్నాయి. ఆయన మీ చర్యల్ని గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (156)

మీరు దైవమార్గంలో చనిపోయినా లేక చంపబడినా దేవుని నుండి మీకు లభించే క్షమాభిక్ష, కారుణ్యాలు వారు కూడబెట్టున్న ఐహికసంపదలకన్నా ఎంతో శ్రేష్ఠమైనవి. మీరు చనిపోయినా, చంపబడినా దైవసన్నిధిలో మీరంతా తప్పక సమీకరించబడతారు. ✽

(ముహమ్మద్!) దైవానుగ్రహంవల్లనే నీవు వారి విషయంలో ఎంతో మృదుహృదయుడవయ్యావు. నీవు కోపిష్టి, కఠిన హృదయుడవైఉంటే వారంతా నీకు దూరమయ్యేవారు. ఒక్కడూ నీ చెంతకు చేరేవాడు కాదు. కనుక నీవు వారిని క్షమించు. వారి పొరపాట్ల కోసం (దేవుని) మన్నింపు అర్థించు. నీవు తలపెట్టే పనుల విషయంలో వారిని సంప్రదిస్తూ ఉండు. ఏదైనా పని గురించి నిర్ణయం తీసుకున్నప్పుడు దేవుని మీద భారం వెయ్యి. దేవుడు తనను నమ్ముకున్నవారినే ప్రేమిస్తాడు. (157-159)

దేవుడు సహాయం చేయదలస్తే ఇక ఏశక్తి మీపై ఆధిక్యత వహించదు. ఒకవేళ ఆయన మిమ్మల్ని మీమానాన వదిలేస్తే, ఆతర్వాత మీకెవరు సహాయం చేయగలరు? కనుక నిజమైనవిశ్వాసులు దేవుడే నమ్ముకోవాలి. ఏ దైవప్రవక్త కూడా ఎలాంటి పరిస్థితిలోనూ నమ్మకద్రోహానికి పాల్పడడు.²⁰ నమ్మకద్రోహం చేసినవాడు ఆ నమ్మకద్రోహంతో ప్రళయదినాన హాజరవుతాడు. అప్పుడు ప్రతివ్యక్తికీ అతను చేసుకున్న కర్మల ప్రకారమే ప్రతిఫలం ఇవ్వబడుతుంది. ఎవరికీ ఎలాంటి అన్యాయం జరగదు. (160-161)

ఎల్లప్పుడూ దేవుని అభీష్టం ప్రకారం నడచుకునే వ్యక్తి దైవాగ్రహానికి గురైనవాడిలా ఎలా ప్రవర్తించగలడు? దైవాగ్రహానికి గురైనవాడికి సరకమే తగిన నివాసం. అది మహా చెడ్డ నివాసం. దేవుని దృష్టిలో వారిద్దరి మధ్య అనేక రెట్ల వ్యత్యాసముంది. దేవుడు వారి పనుల్ని గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. దేవుడు విశ్వసించినవారిలో వారి జాతికి చెందిన ఒక ప్రవక్తను ప్రభవింపజేసి వారికి గొప్ప మేలు చేశాడు. ఆ ప్రవక్త వారికి దేవుని సూక్తులు విన్నపిస్తూ వారిజీవితాల్ని తీర్చిదిద్దుతున్నాడు. వారికి గ్రంథజ్ఞానం, వివేకాలు బోధిస్తున్నాడు. ఇదివరకు వారు పూర్తిగా అపమార్గంలో పడిఉండేవారు. (162-164)

ఇప్పుడు మీ పరిస్థితి ఇలా అయ్యిందేమిటి? (దైవమార్గంలో) మీపై కాస్తంత ఆపద వచ్చిపడగానే ఇదెక్కడ్చుంచి దాపురించింది అంటారేమిటి? (బద్ర యుద్ధంలో) మీ చేతుల మీదుగా దీనికి రెండింతల ఆపద (మీ ప్రత్యర్థి వర్గంపై) విరుచుకుపడింది కదా! (ఆ సంగతి మరచిపోయారా?) ప్రవక్తా! “ఈ ఆపద మీరు చేజేతులా కొనితెచ్చుకున్నదే నని” వారికి చెప్పి. దేవుడు ప్రతిపనీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వశక్తిమంతుడు. (165)

20. ఉహుద్ యుద్ధంలో దైవప్రవక్త (స) కొందరు విలుకాండ్రను ఓ కీలక ప్రదేశంలో నిలబెట్టి తన దగ్గర్నుంచి తిరిగి ఉత్తర్య రానంతవరకు ఆ ప్రదేశం వదలిపెట్టకూడదని ఆజ్ఞాపించారు. కాని యుద్ధంలో శత్రువులు పారిపోవడం చూసి యోధులు వారు వదిలిపోయిన యుద్ధసాత్తును సేకరించుకోవాలి ప్రారంభించారు. కీలకప్రదేశంలో నియమించబడిన విలుకాండ్రు కూడా ఒకరిద్దరు మినహా అందరూ తమ స్థానాలు వదలి సమరసాత్తు సేకరించుకోవడానికి వెళ్ళిపోయారు. యుద్ధం ముగిసిన తరువాత దైవప్రవక్త (స) తాను ఆదేశించక ముందే ఆ ప్రదేశాన్ని ఎందుకు వదలిపెట్టారని అడిగితే వారు తప్పించుకునే ధోరణిలో ఏదో సంజాయిషీ ఇచ్చుకున్నారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) “మీకసలు నామీద నమ్మకం లేదు. నేను మీకు రావలసిన సమరసాత్తు వాటా ఇవ్వకుండా ద్రోహం చేస్తానని మీరు భావించారు” అని అన్నారు. ఈ వ్యవహారం గురించే ఈసూక్తి అవతరించింది.

(ఉహుద్) యుద్ధంలో మీకు జరిగిన నష్టం దేవుని అనుజ్ఞతోనే జరిగింది. మీలో నిజమైన ముస్లిములెవరో, కపట ముస్లిములెవరో పరీక్షించడానికే దేవుడిలా చేశాడు. ఆ కపటులతో “రండి, ధైర్యమార్గంలో పోరాడండి. (శత్రు)దాడిని తిప్పికొట్టి (మీ నగరాన్ని) కాపాడుకోండి” అని అన్నప్పుడు “యుద్ధం సంగతి మాకు తెలిసివుంటే మేము తప్పకుండా మీతో చేరేవాళ్ళం” అని సమాధానమిచ్చారు. ఈ మాటలు అంటున్నప్పుడు వారు విశ్వాసం కన్నా అవిశ్వాసానికే ఎక్కువ చేరువగా ఉన్నారు. వారు తమ హృదయాల్లోలేని మాటలు పైకి చెబుతున్నారు. వారు తమ హృదయాల్లో దాచినదేమిటో దేవునికి బాగా తెలుసు. (166-167)

వారు (యుద్ధానికి బయలుదేరకుండా ఇంట్లో) కూర్చోని (ధైర్యమార్గంలో ప్రాణ త్యాగం చేయడానికి వెళ్ళిన) తమ బంధుమిత్రుల్ని గురించి “వారు మామాట విని ఉంటే ఇలా వధించబడి ఉండేవారు కాదు” అని చెప్పారు. ప్రవక్త! వారినిలా అడుగు: “మీ అభిప్రాయం నిజమైతే మీకు దాపురించే మృత్యువుని అడ్డుకోండి చూద్దాం.” (168)

(ధైర్యమార్గంలో వధించబడినవారిని) మృతులని భావించకండి. వారసలు (చనిపోలేదు.) దేవునిదృష్టిలో బ్రతికేఉన్నారు. పైగా వారు తమ ప్రభువు దగ్గర ఉపాధి (అహారం) కూడా పొందుతున్నారు. వారు తమకు దేవుడు దయతో ప్రసాదించిన దానిపట్ల ఎంతో సంతోషంగా ఉన్నారు. తమతో చేరకుండా ఇంకా ఇహలోకంలోనే ఉండిపోయినవారికి కూడా (పరలోకంలో) ఎలాంటి భయంగాని, విచారంగాని ఉండదని తెలుసుకొని వారు నిశ్చింతగాఉన్నారు. వారు దేవుని కరుణాకటాక్షాల పట్ల ఎంతో ఆనందిస్తున్నారు. దేవుడు విశ్వాసుల పుణ్యఫలాన్ని ఎన్నటికీ వృధాచేయడని వారికి తెలుసు. (169-171)

(యుద్ధంలో) గాయపడిన తరువాత కూడా చాలామంది దేవుడు, ఆయన ప్రవక్త ఇచ్చిన పిలుపుకు వెంటనే స్పందించారు. వారిలో సజ్జనులు, ధైర్యవీరులైన వారికోసం (దేవుని దగ్గర) గొప్ప ప్రతిఫలం ఉంది. “మీపై దాడిచేయడానికి అవిశ్వాసులు పెద్ద ఎత్తున సైన్యాలు సమీకరిస్తున్నారు, వారికి భయపడండి” అని జనం అన్నప్పుడు వారు ద్విగుణీకృత విశ్వాసంతో “మాకు దేవుడే చాలు, ఆయన గొప్ప కార్యసాధకుడు” అని సమాధానమిచ్చారు. చివరికి వారు దేవుని అనుగ్రహంతో, బహుమానాలతో తిరిగి వచ్చారు. వారికి ఎలాంటి నష్టం జరగలేదు. వారు దేవుని అభీష్టం ప్రకారం నడుచుకున్నారు. దేవుడు (ఇలాంటివారికే) అపారంగా అనుగ్రహించేవాడు. (172-174)

అసలు పైతానే తన మిత్రమూకను గురించి ప్రజలను భయపెట్టేవాడు. జాగ్రత్త! మీరు నిజమైన విశ్వాసులైతే ఈ పిశాచ మిత్రమూకకు ఎన్నటికీ భయపడకూడదు. నాకే భయపడాలి. అవిశ్వాసం వైపు పరుగెత్తేవారి చేష్టల పట్ల నీవు బాధపడకు. వారు దేవునికి ఎలాంటి నష్టం కలగజేయలేరు. దేవుడు వారికి పరలోకంలో ఎలాంటి ప్రతిఫలం ఇవ్వదలచుకోలేదు. వారికి ఘోరమైన (నరక) యాతన రాసిపెట్టి ఉంది. (175-176)

విశ్వాసానికి బదులు అవిశ్వాసం కొని తెచ్చుకున్నవారు దేవునికి ఎలాంటి నష్టం కల్గించలేరు. వారికోసం అతి బాధాకరమైన శిక్ష కాచుకొనిఉంది. కనుక మేము అవిశ్వాసుల్ని చూసేచూడనట్లు వదిలేస్తున్నామని, ఇది తమకెంతో మంచిదని వారు భావించ

రాదు. వారు మరిన్ని పాపాలు చేసుకోవడానికే మేమిలా ఉపేక్షించి అవకాశమిస్తున్నాం. చివరికి వారు అతి నీచమైన యాతనకు గురికావలసిఉంటుంది. (177-178)

దేవుడు విశ్వాసుల్ని ప్రస్తుతం వారున్న స్థితిలో ఎంతోకాలం ఉండనివ్వడు. ఆయన అపవిత్రుల నుండి పవిత్రుల్ని తప్పకుండా వేరుచేస్తాడు. అయితే (ముందు జరగబోయే) అగోచరవిషయాల్ని గురించి మీకు తెలియజేయడం దేవుని అభిమతం కాదు. దీనికోసం ఆయన తన ప్రవక్తల నుండి తాను కోరినవారిని ఎన్నుకుంటాడు. కనుక మీరు దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తల్ని విశ్వసించండి. మీరు సత్యాన్ని విశ్వసించి భయభక్తులతో నడచుకుంటే మీకు గొప్ప ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. (179)

దేవుడు తన అనుగ్రహంతో ప్రసాదించిన సంపద విషయంలో పిసినారితనం వహించేవారు ఆ పిసినారితనం తమకు మేలు చేకూరుస్తుందని భావించకూడదు. అది వారికి హాని కలిగిస్తుంది. వారు ఏ ధనం విషయంలో పిసినారితనం వహిస్తున్నారో అది రేపు ప్రళయదినాన వారి మెడకు గుదిబండగా మారుతుంది. యావత్తు భూమ్యాకాశాలకు దేవుడే వారసుడు. మీరు చేస్తున్నదంతా దేవునికి బాగా తెలుసు. (180)

“దేవుడు దరిద్రుడు, మేమే ధనికులం” అన్నవారి ఆ పలుకులు దేవుడు విన్నాడు.²¹ వారి కారుకూతల్ని మేము (వారి కర్మచిట్టాలో) వ్రాస్తున్నాం. వారు ధైర్యప్రవక్తల్ని అన్యాయంగా హతమార్చిన విషయాన్ని కూడా మేము వ్రాశాం. మేము ప్రళయదినాన వారితో “మీరు చేజేతులా చేసుకున్న కర్మల పర్యవసానంగా ఇప్పుడిక నరక యాతనలు చవి చూడండ”ని అంటాం. దేవుడు తనదాసులపై ఎన్నటికీ దౌర్జన్యం చేయడు. (181-182)

వారిలా అంటారు: “మేము ఏ ధైర్యప్రవక్తను విశ్వసించాలన్నా అతను మాముందు ఏదైనా బలివ్వాలి. దాన్ని ఆకాశం నుండి అగ్ని వచ్చి కాల్చివేయాలి. అలాంటి బలివ్వనంత వరకు ఏ ధైర్యప్రవక్తనూ విశ్వసించరాదని దేవుడు మాకు ఆజ్ఞాపించాడు.” (ముహమ్మద్!) వారిని అడుగు: “నాకు పూర్వం ఎందరో ప్రవక్తలు మీ దగ్గరకు స్పష్టమైన సూచనలు, నిదర్శనాలు తెచ్చారు. ఇప్పుడు మీరు ప్రస్తావిస్తున్న మహిమలు (నిదర్శనాలు) కూడా తెచ్చారు. మరి మీరు నీతిమంతులైతే వారిని ఎందుకు హతమార్చారు?” (183)

(ముహమ్మద్!) వారు నిన్ను తిరస్కరిస్తే (దానివల్ల నీకు, దైవానికి కలిగే నష్టమేమీ లేదు.) నీకు పూర్వం కూడా స్పష్టమైన ప్రమాణాలు, నిదర్శనాలు, దైవాదేశ ఫలకాలు, తేజోమయ గ్రంథాలు తీసుకొచ్చినా అనేకమంది ప్రవక్తలు తిరస్కరించబడ్డారు. చివరికి ప్రతిమనిషీ ఓరోజు చానాల్పిందే. మీకర్మలకు ప్రళయదినాన పూర్తి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. నరకానికి దూరంగా స్వర్గానికి పంపబడేవాడే నిజమైన కృతార్థుడు. ఐహిక జీవితం, (దాని సౌఖ్యాలు) ఒట్టి మోసపూరితమైన పైపై మెరుగులు మాత్రమే. (184-185)

ముస్లిములారా! (భవిష్యత్తులో) మీరు ధనప్రాణాల విషయంలో అనేక కఠిన పరీక్షలకు గురికావలసి వస్తుంది. అదిగాక మీరు గ్రంథప్రజల నుండి, బహుదైవారాధకుల నుండి కూడా మనస్సు నొప్పించే మాటలు అనేకం వినవలసి వస్తుంది. కనుక అలాంటి

స్థితిలో మీరు సహనం వహించి, భయభక్తులతో కూడిన జీవితం గడుపుతూ ధర్మమార్గంలో స్థిరంగా ఉండాలి.²² నిజంగా ఇది ఎంతో సాహసోపేతమైన కార్యం. (186)

గ్రంథప్రజలకు గుర్తు చెయ్యి: “మీకు ప్రసాదించబడిన గ్రంథంలోని విషయాలు దాచకుండా (యథాతథంగా) ప్రజలకు బోధించాలి” అని దేవుడు వారిచేత ప్రమాణం చేయించాడు. కాని ఆతర్వాత వారు దాన్ని అటకాకెక్కించారు.²³ అతిస్వల్ప మూల్యానికి అమ్మివేశారు. ఇలా వారు అతినీచమైన సంపాదనకు పాల్పడ్డారు. (187)

వారు తమనిర్వాకాలు చూసుకొని మురిసిపోతున్నారు. తామసలు చేయని పనుల గురించి ప్రశంసలు పొందగోరుతున్నారు.²⁴ అలాంటివారు నరకయాతనలు తప్పించుకుంటారని భావించకు. వారు తప్పక దుర్భరమైన నరకయాతనలు చవిచూస్తారు. (188)

దేవుడే భూమ్యాకాశాల సామ్రాజ్యానికి అధిపతి. ఆయన ప్రతిపనీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వశక్తిమంతుడు. భూమ్యాకాశాల నిర్మాణంలో, రాత్రింబవళ్ళ చక్రభ్రమణంలో యోచించేవారికి ఎన్నో నిదర్శనాలున్నాయి. ఆ యోచనాపరులు నిల్చొని, కూర్చొని, పడుకొని- ఏ స్థితిలో ఉన్నారే ఎల్లప్పుడూ దేవుణ్ణి స్మరిస్తూ ఉంటారు. అంతేకాకుండా వారు భూమ్యాకాశాల నిర్మాణం గురించి పరిశీలిస్తూ ఇలా ప్రార్థిస్తారు:

“ప్రభూ! నీవు ఈ విశ్వాన్ని నిష్ప్రయోజనంగా, లక్ష్యరహితంగా సృజించలేదు. నీవు పరమ పవిత్రుడవు. మమ్మల్ని నరకయాతనల నుండి కాపాడు. నీవు నరకంలో పడవేసిన వాణ్ణి ఘోరమైన అవమానానికి గురిచేసినట్లే. అలాంటి దుర్మార్గులకు ఎవరూ సహాయం

22. వివరాలకు 2:155-157, 29:3 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

23. తౌరాత్ బోధనలు ప్రజలకు అందజేయాలని దేవుడు యూదుల చేత చేయించిన ప్రమాణం గురించి బైబిల్ పాత నిబంధనలోని ద్వితీయోపదేశకాండంలో స్పష్టంగా ఉంది. ఉదా: “మోషే ఈ ధర్మశాస్త్రమును వ్రాసి యోహోవా నిబంధన మందసమును మోయు యాజకులైన లేవీయులకును ఇశ్రాయేలీయుల పెద్దలందరికిని దానినప్పగించి వారితో ఇట్లనెను- ప్రతి యేడవ సంవత్సరాంతమున, అనగా నియమింపబడిన గడువు సంవత్సరమున నీ దేవుడైన యోహోవా ఏర్పరచుకొను స్థలముందు ఇశ్రాయేలీయులందరు ఆయన సన్నిధిని కనబడి పర్ణశాల పండుగను ఆదరించునప్పుడు ఇశ్రాయేలీయులందరి యెదుట ఈ ధర్మశాస్త్రమును ప్రకటించి వారికి వినిపింపవలెను. మీదేవుడైన యోహోవాకు భయపడి ఈ ధర్మశాస్త్ర వాక్యములన్నిటిని అనుసరించి నడుచుకొనునట్లు పురుషులేమి స్త్రీలేమి పిల్లలేమి నీ పురములోనున్న పరదేశులేమి వాటిని విని నేర్చుకొనుటకై అందరిని పోగుచేయవలెను.” (31:9-13). ఈనాడు ముస్లింలలో కూడా చాలామంది ఖుర్ఆన్ బోధనల్ని ఇతరులకు అందజేసే పని మానేసి దాన్ని అటకాకెక్కించారు.

24. మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) ఏదైనా యుద్ధానికి బయలుదేరినప్పుడు కపట ముస్లింలు (ఇతర ముస్లింలతో పాటు) యుద్ధానికి వెళ్ళేవారు కాదు. వారు దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆజ్ఞలు ఉల్లంఘించి ఇండ్లలోనే ఉండిపోయేవారు. (పైగా తామేదో ఘనకార్యం వెలగ బెట్టినట్లు) దానిపై తెగ సంబరపడి పోయేవారు. అయితే దైవప్రవక్త (సల్లం) యుద్ధం నుండి తిరిగి రాగానే ఈ కపట ముస్లింలు ప్రమాణం చేసి మరీ రకరకాల సాకులు చెప్పేవారు. వారు తాము, నెరవేర్చని పనులను గురించి ప్రశంసలు పొందాలని కోరుకునేవారు. వారి ఈ వైఖరినే ఎండగట్టా ఈ సూక్తి అవతరించింది. (బుఖారి, ముస్లిం)

పడలేరు. ప్రభూ! మేము విశ్వాసం వైపు పిలిచేవాని పిలుపు విన్నాం. మీ ప్రభువుని విశ్వసించడం ఆయన మమ్మల్ని చెప్పగానే మేము నిన్ను విశ్వసించాం. కనుక ప్రభూ! మా తప్పులు క్షమించు. మాలోని చెడుల్ని తొలగించు. మాకు పుణ్యాత్ములకు వచ్చే మరణం లాంటి మంచిమరణం కల్గించు.²⁵ ప్రభూ! నీవు నీప్రవక్తల ద్వారా వాగ్దానం చేసినవాటిని మాకు ప్రసాదించు. నీవు ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ వాగ్దాన భంగం చేయవని మాకు తెలుసు. కనుక ప్రళయదినాన మమ్మల్ని నలుగురిలో పరాభవం పాలేయకు.” (189-194)

అప్పుడు వారిప్రభువు వారి మొరాలకించి ఇలా అన్నాడు: “నేను మీలో ఎవరి కర్మల్ని వృధాచేయను. స్త్రీలైనా, పురుషులైనా మీరంతా పరస్పరం ఒకే సృష్టిరాసికి చెందినవారు. నా కోసం ఎవరెవరు తమ స్వస్థలాలు వదలి వచ్చారో, ఎవరెవరు తమ ఇండ్ల నుండి వెడల గొట్టబడ్డారో, ఎవరెవరు వేధించబడ్డారో, ఎవరెవరు పోరాడారో, (ఆ పోరాటంలో ఎవరెవరు) హతమార్చబడ్డారో వారందరి పాపాట్లు మన్నించి వారిని సెలయేరులు ప్రవహించే స్వర్గవనాలలో ప్రవేశింపజేస్తాను.” ఇదీ దేవుని దగ్గర (వారికి) లభించే ప్రతిఫలం. దేవుని దగ్గరే శ్రేష్ఠమైన ప్రతిఫలం ఉంది. (195)

ప్రవక్తా! ప్రపంచ దేశాలలో సత్యతీర్కస్కారుల తిరుగుళ్ళు, తీరుతెన్నుల్ని చూసి నీవు మోసపోకు. ఇది మూన్నాళ్ళ ముచ్చట మాత్రమే. తరువాత వారి శాశ్వత నివాసం నరకం అవుతుంది. అది పరమ చెడ్డనివాసం. అయితే తమ ప్రభువు పట్ల భయభక్తులతో మసలుకుంటూ నీతిమంతమైన జీవితం గడిపేవారి కోసం సెలయేరులు ప్రవహించే స్వర్గవనాలు ఉన్నాయి. అక్కడే వారు కలకాలం (హాయిగా)ఉంటారు. ఇదీ దైవసన్నిధిలో వారికి లభించే అతిథ్యం. పుణ్యాత్ములకు దేవుని దగ్గర (స్వర్గంలో) ఉన్నదే అన్నిటికంటే ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది. (196-198)

గ్రంథప్రజలలో కూడా కొందరు సదాచారసంపన్నులు ఉన్నారు. వారు అల్లాహ్ ను విశ్వసిస్తారు. నీపై అవతరింపజేసిన గ్రంథాన్ని, దీనికి పూర్వం తమ వద్దకు పంపబడిన గ్రంథాన్ని కూడా విశ్వసిస్తారు. అదీగాక వారు దేవుని ముందు వినఘ్రులయి మోకరిల్లతారు. దేవుని సూక్తులను (ప్రాపంచిక ప్రయోజనాలకు ఆశపడి) అత్యల్ప మూల్యానికి అమ్ముకునేవారు కాదు. వారికి లభించవలసిన ప్రతిఫలం వారి ప్రభువు దగ్గర సురక్షితంగా ఉంది. దేవుడు విచారణ జరపడంలో ఏమాత్రం ఆలస్యం చేయడు. (199)

25. అంటే, జీవితాంతం నీకు విధేయులై ఉండి సాత్విక జీవితం గడుపుతూ మరణించిన వారిలా, మాకూ అలాంటి సాత్విక జీవితం గడుపుతూ అదే స్థితిలో మేము మరణించే భాగ్యం ప్రసాదించు అని అర్థం. కొందరు అనేక సంవత్సరాలు దేవుని పట్ల భయభక్తులతో సాత్విక జీవితం గడుపుతారు. కాని జీవిత చరమదశలో రుజుమార్గం తప్పిపోతారు. లేదా తమ మాటల ద్వారా, చేతల ద్వారా అవిశ్వాసం వైఖరి వ్యక్తపరుస్తారు. లేదా ప్రాపంచిక వ్యామోహంలో పడిపోయ్యా లేక కష్టాల వల్ల నిరాశానిస్పృహలకు గురయ్యా దేవుడు నిర్దేశించిన ఆరాధనలు, సత్కార్యాలు చేయడం మానేస్తారు. చివరికి అదే స్థితిలో చనిపోతారు. ఇక్కడ భక్తులు అలాంటి దుర్మరణానికి గురికాకుండా, తుదిశ్వాస వరకు నిర్దేశిత ధర్మంలో స్థిరంగా ఉండి, సత్కర్మలు ఆచరించేలా మంచి మరణం ప్రసాదించమని దేవుణ్ణి వేడుకుంటున్నారు. అంతేకాకుండా పైతన్ పెట్టే భయప్రలోభాలకు గురికాకుండా వాడి కీడు నుండి తరచుగా దైవాన్ని శరణు కూడా కోరుకుంటూ ఉండాలి.

విశ్వాసులారా! సహనం పాటించండి. మిథ్యావాదుల ముందు ధైర్యసాహసాలు ప్రదర్శించండి. ధర్మసేవ కోసం నడుం బిగించండి. దేవుని పట్ల భయభక్తులు కలిగి ఉండండి. అప్పుడే మీరు (ఇహపరాల్లో) కృతార్థులవుతారని ఆశించగలరు. (200) ౧

అవతరణ : మదీనా

4. నిసా (స్త్రీలు)

సూక్తులు : 176

ఈ అధ్యాయం అనేక ప్రసంగాలతో కూడి ఉంది. ఇవన్నీ హిజ్రీ శకం మూడవ సంవత్సరం నుండి నాల్గవ సంవత్సరం చివరి దాకా లేక ఐదవ సంవత్సరం ప్రారంభం దాకా వివిధ సందర్భాలలో అవతరించాయి.

ముస్లిం సమాజాన్ని ఇస్లాం పునాదులపై సంఘటితపరచడానికి ఈ అధ్యాయం లో అనేక ఆజ్ఞలు ఇవ్వబడ్డాయి. ముఖ్యంగా స్త్రీ స్థానం, ఆమె హక్కులు, కుటుంబ వ్యవస్థకు సంబంధించిన సూత్రాలు, ఆస్తిపంపిణీ వివరాలు, ఆర్థిక వ్యవహారాలు, మద్య నిషేధం, శిక్షాస్పృతి, నైతికప్రవర్తనాపథి, క్రమశిక్షణ, సామూహిక జీవనవిధానం మొదలైన అంశాలు ఇందులో ఉన్నాయి. వీటితోపాటు దైవసందేశ వ్యాప్తిలో భాగంగా గ్రంథప్రజలకు, కపటవిశ్వాసులకు, బహుదైవారాధకులకు వారి ధార్మిక, నైతిక వైఖరిని ఖండిస్తూ కొన్ని హితవులు చేయబడ్డాయి. వేరొక వైపు వారి విషయంలో ముస్లింలు అవలంబించ వలసిన వైఖరి కూడా తెలియజేయబడింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

మానవులారా! మీ ప్రభువుకు భయపడండి. ఆయన మిమ్మల్ని ఒకే ప్రాణి ద్వారా సృష్టించాడు. అదేప్రాణి నుండి దాని జతను కూడా సృష్టించాడు. తిరిగి వారిరువురి నుండి కోటానుకోట్ల మంది స్త్రీపురుషుల్ని ప్రపంచంలో విస్తరింపజేశాడు. మీరు ఒకరిద్వారా మరొకరు తమ అవసరాలు గడుపుకోవడానికి దేవుని పేరును ఒక సాధనంగా చేసుకుంటారు. అలాంటి దేవునికి భయపడండి. రక్త సంబంధీకులతో మీకు ఏర్పడివున్న సహజ బాంధవ్యాన్ని తెంచకండి. దేవుడు మీ చర్యల్ని ఓకంట గమనిస్తూ న్నాడన్న సంగతి మరచిపోకండి. (1)

అనాథలకు రావలసిన ఆస్తులు వారికి ఇచ్చివేయండి. వారికి దక్కవలసిన మంచి సొమ్ముకు బదులు నాసిరకం సొమ్ము అప్పగించకండి. వారి ధనాన్ని మీధనంతో కలిపేసి (లెక్కాపత్రం లేకుండా) తినకండి. అలా చేయడం ఘోరమైన పాపం. (2)

ఒకవేళ మీరు అనాథ బాలికల్ని వివాహమాడే పక్షంలో వారికి న్యాయం చేయలే మని భయపడితే (వారిని వదలి) మీకు నచ్చిన (ఇతర) స్త్రీలలో ఇద్దర్నిగాని, ముగ్గుర్ని గాని, నల్గుర్నిగాని చేసుకోవచ్చు. అయితే వారిమధ్య కూడా న్యాయంగా వ్యవహరించలే మని భావిస్తే ఒక్కర్నే వివాహమాడండి; లేదా మీ అధీనంలోకి వచ్చిన (బానిస) స్త్రీలను వివాహమాడండి. ఈవిధంగా న్యాయం చేయలేమన్న భయం మీకిక ఉండదు. (3)

1. పూర్వం అరబ్బులు అనేక మంది స్త్రీలను వివాహమాడేవారు. ఒక్కొక్కరి దగ్గర పడేసి మంది భార్యలు కూడా ఉండేవారు. తమ సంరక్షణలో ఉండే అనాథ బాలికల్ని కూడా చేసుకొని వారి ఆస్తుల్ని హరించేవారు. అదిగాక భార్యలందరి పట్ల సమానత్వం పాటించేవారు కాదు. కొందర్ని

స్త్రీలకు లభించవలసిన మహర్ (వధుకట్టు)ను (విధిగా భావించి) వారికి సంతోషంగా ఇచ్చివేయండి. అయితే వారు సంతోషంగా కొంత మహర్ మాఫీచేస్తే దాన్ని మీరు నిరభ్యంతరంగా అనుభవించవచ్చు. (4)

దేవుడు మీకు జీవనాధారంగా చేసిన సంపదను మూఢులకు అప్పగించకండి. అయితే వారికి తిండి, బట్టా (లాంటి జీవితావసరాలు) సమకూర్చండి. వారికి హితబోధ చేస్తూ ఉండండి. (5)

అనాథ బాలలకు పెళ్ళీడు వచ్చే వరకు వారి స్థితిగతులు గమనిస్తూ ఉండండి. ఆ తరువాత వారిలో తగిన యోగ్యతార్హతలు ఉన్నాయని మీకు అన్నిస్తే వారి ఆస్తిని వారికి అప్పగించండి. అంతేగాని, వారు పెద్దవారయిన తరువాత తమ (ఆస్తి) హక్కు అడుగుతారన్న భయంతో ముందుగానే వారి సొమ్మును (దుబారా చేస్తూ) త్వరత్వరగా తిని హరించి వేయకండి. (అనాథ) సంరక్షకుడు స్థితిపరుడయితే అలాంటి సొమ్ము జోలికే పోకూడదు. ఒకవేళ అతను పేదవాడయితే సముచిత రీతిలో కొంత సొమ్ము వాడుకోవచ్చు. వారి ఆస్తి వారికి అప్పగించవలసి వచ్చినప్పుడు కొందరు సొక్తుల్ని కూడా పెట్టుకోండి. లెక్క తీసుకోవడానికి దేవుడు ఒక్కడే చాలు. (6)

వేధించేవారు. ఈ స్థితిలో దేవుడు భార్యల సంఖ్యను నాలుగుకు పరిమితం చేశాడు. అదైనా భార్య లందరినీ భరించగల స్తోమత, వారి మధ్య న్యాయం పాటించగలమన్న ధీమా ఉన్నప్పుడే నలుగురి దాకా వివాహమాడవచ్చుని, లేకుంటే ఒక్కరితోనే సరిపెట్టుకోవాలని షరతు విధించాడు. ఈ అధ్యాయంలోనే 129, 130 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు కూడా చూడండి.)

లైంగికపరంగా, స్త్రీలో కంటే పురుషునిలో సామర్థ్యం, దుడుకు స్వభావం (Aggressive nature) ఎక్కువ. అందువల్ల స్త్రీ ఒకే భర్త కలిగి ఉండేలా, పురుషుని భార్యలు పూర్వం నుండి వస్తున్న హద్దుమీరిన సంఖ్యను కొన్ని పదుతులతో గరిష్టంగా నలుగురికి పరిమితమయ్యేలా ఇస్లాం చట్టాలు రూపొందాయి. అదిగాక బహుభార్యత్వం ఒక నైతిక, సాంస్కృతిక అవసరం కూడా. వైద్య కారణంతో లేదా మరేదైనా కారణంతో ఉన్న ఒక భార్య ద్వారా సుఖం పొందలేని పురుషునికి రెండవ వివాహం చేసుకునే అవకాశం లేకపోతే అతను జీవితం మీద విరక్తి చెంది ఆత్మహత్యకో, వ్యభిచారానికో పాల్పడవచ్చు. లేదా ఆ ఒక్క భార్యను హతమార్చి మరో స్త్రీని వివాహమాడవచ్చు.

బహుభార్యత్వాన్ని నిషేధించి కఠినంగా అమలుపరుస్తున్న నేటి సమాజంలో ఇలాంటి వ్యభిచారం, హత్యలు, ఆత్మహత్యలు సర్వసాధారణమౌతున్నాయి. మరోవైపు కట్టుకానుకల వల్ల వివాహం కాకుండా ఏండ్ల తరబడి కూర్చునే యువతులు కూడా ఆత్మహత్యలకో, అక్రమ పద్ధతులకో పాల్పడే ప్రమాదం ఉంది. ఏకపత్ని వ్రతాన్ని బోధించే సమాజాల్లోనూ అధిక శాతం ప్రజలు క్రియాజీవితంలో బహుభార్యత్వాన్ని దోషబుద్ధి (Guilty conscience)తో అమలు జరుపుతున్నారు. కాని బహుభార్యత్వాన్ని వ్యతిరేకించే బడామనుషులు కూడా దీన్ని ఆక్షేపించకపోవడం ఆశ్చర్యకరం!

అభ్యుదయ వాదులమని చెప్పుకునే కొందరు స్త్రీలు- “పురుషులు మాత్రమే నలుగురు భార్యలను ఎందుకు చేసుకోవాలి? స్త్రీకి నలుగురు భర్తల్ని చేసుకునే హక్కు ఎందుకు ఉండకూడదు?” అని ప్రశ్నిస్తారు. స్త్రీలకు వ్యభిచారం చేసే హక్కు కూడా కావాలని నినాదాలు మార్కోగుతున్న నేటి సమాజంలో బహుభర్త్యత్వ హక్కు, కావాలని డిమాండు చేయడంలో ఆశ్చర్యం లేదు. కాని అలా డిమాండు చేసే స్త్రీలలో కనీసం ఇద్దరు భర్తలున్న వారెవరూ ఇంతవరకు నా దృష్టికి రాలేదు.

తల్లిదండ్రులు, ఇతర బంధువులు వదలిన ఆస్తి కొద్దిగా ఉన్నా, ఎక్కువగా ఉన్నా అందులో పురుషులకూ వాటా ఉంది; స్త్రీలకూ వాటా ఉంది. ఇవి (ద్వై)నిర్ణీత వాటాలు. (వాటిని తగ్గించడానికి లేదా పెంచడానికి ఎవరికీ అధికారం లేదు.) ఆస్తిపంపకం జరుగు తున్నప్పుడు వారసులుకాని (నిరుపేద) బంధువులు, అనాథలు, అగత్యపరులు ఎవరైనా వస్తే వారిక్కూడా ఎంతోకొంత ఇచ్చిపంపండి. వారితో మృదువుగా మాట్లాడండి. (7-8)

ప్రజలు చనిపోతూ తమ పసిపిల్లల్ని నిస్సహాయ స్థితిలో వదలిపోవలసివస్తే, ఆ తరువాత వారి పరిస్థితి ఏమిటని ఆలోచించి భయపడాలి. కనుక వారు (ఇతరుల అనాథ పిల్లల విషయంలో కూడా) దేవునికి భయపడుతూ సవ్యమైన మాటనే పలకాలి. అన్యాయంగా అనాథ బాలల ఆస్తుల్ని తింటున్నవారు నిజానికి తమ పొట్టలను అగ్నితో నింపుకుంటున్నారు.² వారు తప్పకుండా భగభగ మండే అగ్నిగుండంలో విసరి వేయ బడతారు. (9-10)

మీ సంతానం విషయంలో దేవుడు మిమ్మల్ని ఇలా ఆదేశిస్తున్నాడు:

- ❖ ఒక పురుషుని వాటా ఇద్దరు స్త్రీల వాటాలతో సమానం.³
- ❖ (మృతునికి) ఇద్దరు లేక ఇద్దరికన్నా ఎక్కువమంది కుమార్తెలుంటే, వారికి అతని ఆస్తిలో మూడింట రెండు వంతులు లభించాలి.
- ❖ ఒకవేళ ఒకే కుమార్తె ఉంటే ఆమెకు అతని ఆస్తిలో అర్థభాగం లభించాలి.
- ❖ మృతుడు సంతానం కలిగివున్నవాడయితే అతని తల్లిదండ్రులలో ప్రతి ఒక్కరికీ అతని ఆస్తిలో ఆరోవంతు లభించాలి.⁴

2. ఉహుద్ యుద్ధం తర్వాత హజ్రత్ సాద్ బిన్ రుబై (రజి) భార్య తన కుమార్తెలిద్దర్ని వెంట బెట్టుకొని దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్నిధికి వచ్చారు. ఆమె తనకు జరిగిన అన్యాయాన్ని ఏకరువు పెట్టూ ఇలా అన్నారు: “దైవప్రవక్తా! వీళ్ళిద్దరూ సాద్ కుమార్తెలు. సాద్ మీతోపాటు ఉహుద్ యుద్ధంలో పాల్గొని అమరగతులయ్యారు. ఆ తరువాత ఈ బాలికల పినతండ్రి మా ఆస్తిసంతటిని స్వాధీనం చేసుకున్నాడు. వీరి కోసం ఒక్క పైసా వదలిపెట్ట లేదు. ఇలాంటి స్థితిలో ఈ బాలికల్ని ఎవరు పెళ్ళి చేసుకుంటారు?” దీన్ని గురించే ఈ సూక్తులు అవతరించాయి.

3. పురుషునికి లభించే వాటాలో స్త్రీకి సగం అన్నమాట. దేవుని దృష్టిలో స్త్రీపురుషులిద్దరూ సమానమైనా ఈ ఆర్థిక వ్యత్యాసానికి రెండు కారణాలున్నాయి. ఒకటి, కుటుంబపోషణ భారాన్ని ఇస్తాం పురుషుడి మీదనే మోపింది. భర్త సంపాదించకుండా సోమరిపోతులా తిరిగి లేదా సంపాద నంతా స్వార్థానికో, వ్యసనాలకో ఖర్చుచేసి భార్యాపిల్లలను నిర్లక్ష్యంచేస్తే ఇస్లామీయ ప్రభుత్వం అతని మీద చట్టపరమైన చర్య తీసుకుంటుంది. పరలోకంలోనూ దైవశిక్షకు గురికావలసి వస్తుంది.

రెండు, వివాహ సందర్భంలో స్త్రీకి వరుడి నుంచి మహర్ రూపంలో కొంత ఆస్తి లభిస్తుంది. నేడు మన దేశంలో ముస్లింలు అతి ముఖ్యమైన ఈ దైవాజ్ఞను నిర్లక్ష్యం చేసి, సహవాస దోషంతో కట్టు కానుకల రూపంలో వేలాది, కాదు లక్షలాది రూపాయలు నిలుపు దోపిడి చేస్తున్నారు. ఇది తీవ్రమైన నేరం, ఘోరమైన పాపం.

ఈ విధంగా ఇస్లాం తండ్రి నుండి ఆస్తివాటా ద్వారా, భర్త నుండి మహర్ ద్వారా స్త్రీకి మొత్తం మీద పురుషునితో పాటు ఆర్థిక సమానత్వం ప్రసాదించింది.

4. మిగిలిన 2/3 భాగం ఇతర వారసులకు లభించాలి. మృతునికి ఒక్క కొడుకు మాత్రమే

- ❖ అతనికి సంతానం లేకుండా తల్లిదండ్రులే అతని వారసులైతే, తల్లికి మూడింట ఒక భాగం ఇవ్వాలి.⁵
- ❖ మృతునికి అన్న దమ్ములు, అక్క చెల్లెళ్ళు కూడా ఉంటే, తల్లికి ఆరవ భాగం రావాలి.⁶
- ❖ మృతుడు రాసిపోయిన వీలునామా⁷ (లోని విషయాలు) నెరవేర్చడంతో పాటు, అతను చేసిన అప్పలన్నీ⁸ తీర్చిన తరువాతనే ఈ వాటాలన్నీ పంచాలి.
- ❖ మీ తల్లిదండ్రులలో, మీ సంతానంలో ప్రయోజనం రీత్యా ఎవరెక్కువ సన్ని హితులో మీకు తెలియదు. ఇవి దేవుడు నిర్ణయించిన వాటాలు. దేవుడు సమస్త విషయాలు ఎరిగినవాడు, ఎంతో వివేచనావరుడు. (11)
- ❖ మీ భార్యలకు సంతానం లేనప్పుడు వారు వదలివెళ్ళిన ఆస్తిలో మీకు అర్థభాగం లభిస్తుంది. సంతానం ఉంటే, మీకు నాల్గింట ఒక భాగమే దక్కుతుంది. కాని రాసిన వీలునామా నెరవేర్చి, చేసిన అప్పలన్నీ తీర్చిన తర్వాతే ఇలా జరగాలి.
- ❖ మీకు సంతానం లేకపోతే మీరు వదలిన ఆస్తిలో మీ భార్యలకు నాల్గవంతు వాటా లభిస్తుంది. సంతానముంటే ఎనిమిదోవంతు మాత్రమే దక్కుతుంది. మీరు రాసిన వీలునామా నెరవేర్చి, అప్పలన్నీ తీర్చిన తర్వాతే ఈవాటాలు లభిస్తాయి.
- ❖ పురుషునికి లేక స్త్రీకి సంతానంగాని, తల్లిదండ్రులుగాని లేకుండా ఒక సోదరు డో, ఒక సోదరియో ఉంటే వారిద్దరిలో ఒక్కొక్కరికి ఆరోవంతు లభిస్తుంది. సోదరులు, సోదరీలు ఒకరి కంటే ఎక్కువ మంది ఉంటే మొత్తం ఆస్తిలో మూడింట ఒక భాగం వారికి లభిస్తుంది. అదైనా రాసిన వీలునామా నెరవేర్చి, అప్పలు తీర్చిన తర్వాతనే లభిస్తుంది. అయితే వీలునామా (ఎవరికీ) బాధాకరం గా ఉండరాదు. ఇది దేవుడు జారీ చేస్తున్న ఆజ్ఞ. దేవుడు సర్వజ్ఞుడు; ఎంతో మృదుహృదయుడు. (12)

ఇవి దేవుడు నిర్ణయించిన పరిమితులు. (వీటిని అతిక్రమించే అధికారం ఎవరికీ లేదు.) దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు విధేయులై నడచుకునేవారిని దేవుడు సెలయేరులు ప్రవహించే స్వర్గవనాలలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. అక్కడే వారు కలకాలం (సుఖంగా)

ఉంటే, ఇతర వారసులకు పోగా మిగిలిన ఆస్తి అంతా అతనికి దక్కుతుంది. ఇతర వారసులెవరూ లేకపోతే మొత్తం ఆస్తి అతనికే లభిస్తుంది. $1-(1/6+1/6)=2/3$ ఆస్తి ఇతర వారసులకు లభించాలి.

5. మిగిలిన 2/3 భాగం తండ్రికి లభిస్తుంది.

6. మిగిలిన 5/6 భాగం తండ్రికి లభిస్తుంది.

7,8. ముందుగా అప్పలన్నీ తీర్చాలి. తరువాత మిగిలిన ఆస్తిలో 1/3 భాగం మేరకు మాత్రమే వీలునామా వర్తిస్తుంది.

9. మిగిలిన 5/6 లేదా 2/3 భాగం ఇతర వారసులకు లభిస్తుంది. ఇతర వారసులు లేనప్పుడు మిగిలిన ఆస్తి సంతటిని గురించి వీలునామా రాసే అధికారం మృతునికి ఉంది. (నిర్వారసుని ఆస్తి పంపకం గురించి 4:176 సూక్తి చూడండి.)

ఉంటారు. ఇదే అసలు ఘనవిజయం. దీనికి భిన్నంగా దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు అవిధేయులై, దేవుడు నిర్దేశించిన పరిమితుల్ని అతిక్రమించేవారిని ఆయన నరకాగ్నిలో పడవేస్తాడు. అక్కడే వారు ఎల్లకాలం (నానా యాతనలు అనుభవిస్తూ) పడిఉంటారు. వారికి అత్యంత అవమానకరమైన శిక్ష సిద్ధంగా ఉంది. (13-14)

మీ స్త్రీలలో ఎవరైనా సిగ్గుమాలిన పనికి పాల్పడితే, అందుకు మీలో నలుగురిని సాక్షులుగా తీసుకురావాలి. ఆ నల్గురు సాక్షుమిస్తే, అప్పుడు ఆ స్త్రీలను వారి ఇంట్లో నిర్బంధించాలి. వారికి (సహజ)మరణం వచ్చేదాకా లేదా దేవుడు వారికేదైనా దారి చూపేదాకా ఇలా నిర్బంధంలో ఉంచాలి. మీలోఎవరైనా (స్త్రీపురుషులు) ఈ దుశ్చర్యకు వడిగడ్డే వారిద్దర్నీ శిక్షించాలి.¹⁰ వారు పశ్చాత్తాపం చెంది తమను తాము సంస్కరించుకుంటే వారిని వదలిపెట్టాలి. దేవుడు అమిత క్షమాశీలి, అపార కృపాశీలుడు. (15-16)

అజ్ఞానం వల్ల కాలుజారి, ఆ తరువాతయినా పశ్చాత్తాపం చెంది, తమ నడవడి కను సరిదిద్దుకునేవారిని మాత్రమే దేవుడు క్షమిస్తాడు. అలాంటివారినే ఆయన కనికరిస్తాడు. దేవుడు సమస్తం ఎరిగినవాడు, ఎంతో వివేచనాపరుడు. (17)

అయితే జీవితాంతం చెడ్డపనులు చేస్తూ, చెడుతిరుగుళ్ళు తిరుగుతూ, చావు దగ్గర పడగానే “నేనిప్పుడు పశ్చాత్తాపపడుతున్నా, లెంపలు వేసుకుంటున్నా” అనే వారిని దేవుడు మన్నించడు. అలాగే అవిశ్వాస స్థితిలో చనిపోయేవారి క్షమాపణను కూడా దేవుడు స్వీకరించడు. అలాంటివారికి మేము అతి బాధాకరమైన యాతన సిద్ధపరచి ఉంచాం. (18)

విశ్వాసులారా! బలవంతంగా స్త్రీల (ఆస్తి)కి వారసులై పోవడం మీకు ధర్మసమ్మతం కాదు. అలాగే మీరు మీ భార్యలకిచ్చిన మహర్లో కొంతభాగం కాజేసే ఉద్దేశ్యంతో వారిని వేధించడం కూడా మీకు భావ్యంకాదు. అయితే వారేదైనా చెడ్డపనికి పాల్పడినట్లు స్పష్టంగా తెలిస్తే మాత్రం (వారిని శిక్షించడానికి మీకధికారం ఉంది). వారి పట్ల మంచితనం కలిగివుంటూ సంసారం చేయండి. ఒకవేళ వారు మీకు (ఒక విషయంలో) నచ్చకపోతే, నచ్చనిదానిలోనే దేవుడు మీకెంతో శ్రేయస్సు, మేలు పెట్టి ఉండవచ్చు.¹¹ (19)

మీరు గనక ఒకభార్య స్థానంలో మరొక భార్యను చేసుకోవడానికి నిర్ణయించుకుంటే, మొదటి భార్యకు మీరు ఎంతపెద్ద ధనరాసి ఇచ్చివున్నా దాన్ని ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ మళ్ళీ తీసుకోరాదు. మీరామెపై నీలాపనిందలు వేసి, మరీ అంత అన్యాయంగా

10. ఇది వ్యభిచార నేరానికి ప్రారంభంలో సూచించబడిన శిక్ష. ఆ తరువాత కొంత కాలానికి వంద కొరడా దెబ్బల శిక్ష నిర్ణయించబడింది. దాన్ని గురించి 24:2 సూక్తి చూడండి.

11. మనిషి తన భార్యలో ఏదో విషయం నచ్చలేదని తొందరపడి వివాహబంధాన్ని త్రొండుకోకూడదు. అనివార్య పరిస్థితులు ఏర్పడినప్పుడు మాత్రమే విడాకులిచ్చే అనుమతి వినియోగించుకోవాలి. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“ధర్మ సమ్మతమైన పనులలో దేవునికి అన్నిటికంటే తలాఖ్ ఎంతో అస్థియమైన పని.”

“రకరకాల పూవుల మాధుర్యాన్ని ఆస్వాదిస్తూ తిరిగే తుమ్మెదల్లాంటి స్త్రీ పురుషులను దేవుడు అభిమానించడు. కనుక మీరు వివాహం చేసుకోండి, విడాకులివ్వకండి.”

దాన్ని తిరిగి తీసుకుంటారా? (ఎంత సిగ్గుచేటు!) మీరిద్దరు ఒకరి ద్వారా మరొకరు సుఖం అనుభవించారు. ఆమె మీదగ్గర (వివాహం ద్వారా) గట్టి వాగ్దానం తీసుకుంది. అలాంటప్పుడు మీరామె ధనాన్ని బలవంతంగా ఎలా తీసుకుంటారు? (20-21)

మీ తండ్రులు వివాహమాడిన స్త్రీలను (వారి మరణానంతరం) మీరు ఎన్నటికీ వివాహమాడకండి. లోగడ జరిగిందేదో జరిగింది. (ఇకముందు అలాంటి ఘోరాలకు పాల్పడకండి.) ఇది నీతిబాహ్యమైన పని, అవాంఛనీయమైన దుష్టసంప్రదాయం. (22)

మీ తల్లులు, కుమార్తెలు, అక్కాచెల్లెళ్ళు, మేనత్తలు, పినతల్లులు, పెత్తల్లులు, మేనకోడళ్ళు, సోదరకుమార్తెలు, మీకు పాలుపట్టిన స్తన్యసంబంధ తల్లులు, మీరు పాలుపంచుకున్న స్తన్యసంబంధ సోదరీలు, మీ భార్యలతల్లులు, మీతో లైంగిక సంబంధం ఏర్పడిన మీభార్యలకు (గతభర్తల ద్వారా) పుట్టి మీసంరక్షణలో పెరిగిన కుమార్తెలు-మీకు నిషేధించబడ్డారు. (వీరిని మీరు చేసుకోరాదు.) పోతే, మీతో లైంగిక సంబంధం ఏర్పడకుండా (పెళ్ళి మాత్రమే జరిగి)ఉంటే (అలాంటి భార్యల్ని వదలి వారి కుమార్తెల్ని చేసుకోవడంలో) ఎలాంటి తప్పులేదు. ఇక కన్నకొడుకుల (వితంతువులైన లేక విడాకులు పొందిన) భార్యలు (అంటే కోడళ్ళు) కూడా మీకు నిషేధించబడ్డారు. అంతేకాదు, ఒక వివాహబంధంలో (ఏకకాలంలో) ఇద్దరు అక్కాచెల్లెళ్ళను ఉంచడం కూడా నిషిద్ధమే.¹² లోగడ జరిగిందేదో జరిగింది. దేవుడు అమిత క్షమాశీలి, అపార కృపాశీలుడు. (23)

(యుద్ధంలో) మీచేతికి చిక్కిన స్త్రీలు తప్ప ఇతరులు వివాహమాడిన స్త్రీలు కూడా మీకు నిషేధించబడ్డారు. ఇది దైవశాసనం. దాన్ని పాటించడం మీ విధుక్తధర్మం.

వీరుతప్ప ఇతర స్త్రీలందర్నీ ధనవినియోగం ద్వారా మీరు పెండ్లాడవచ్చు. అయితే వివాహాలక్రమం శీలరక్షణయి ఉండాలిగాని, స్త్రీలొత్పమై ఉండకూడదు. మీరు వారి వల్ల అనుభవించే దాంపత్య సుఖానికీగాను వారికి చెల్లించవలసిన నిర్ణీత మహర్ ధనాన్ని విధిగా భావించి చెల్లించాలి. మహర్ నిర్ణయం జరిగిన తర్వాత మీరిద్దరు ఆ విషయంలో పరస్పరం ఇష్టపూర్వకంగా ఏదైనా చేయదలచుకుంటే చేయవచ్చు. అందులో ఎలాంటి తప్పు లేదు. దేవుడు సమస్తం ఎరిగిన వాడు; ఎంతో వివేచనాపరుడు. (24)

12. ఈ సూక్తిలో పురుషునికి వివాహనిషిద్ధ స్త్రీలతో పాటు కొన్ని హదీసుల్లో ఈ స్త్రీలు కూడా నిషేధించబడ్డారు:- మారుతల్లులు, మారుకుమార్తెలు, మనుమరాళ్ళు, మారుతల్లి కుమార్తెలు మారు సోదరీలు), మారుతండ్రి కుమార్తెలు (మారుసోదరీలు), మారుమేనత్తలు, మారుపినతల్లులు, మారు పెత్తల్లులు, మారుమేనకోడళ్ళు, మారుసోదర కుమార్తెలు. మారుసోదరీ కుమార్తెలు. అలాగే పురుషుడు ఏస్త్రీ పాలు త్రాగాడో ఆ స్త్రీ కుమార్తెలు, తన కన్నతల్లితో పాటు పాలుత్రాగిన ఇతర స్త్రీలు కూడా పురుషుని వివాహానికి నిషేధించబడ్డారు. పోతే ఒకభార్య ఉండగానే ఆమె సోదరీని చేసుకోవడం కూడా నిషిద్ధమే.

ఇక్కడ సూత్రప్రాయమైన ఒక విషయాన్ని గుర్తుంచుకోవడం ఎంతో అవసరం. ఈ సూక్తిలో పురుషుని వివాహానికి నిషేధించబడిన స్త్రీలలో రక్షసంబంధ స్త్రీలు, సవతి సంబంధ స్త్రీలు, స్తన్య సంబంధ స్త్రీలు అని మూడురకాల సంబంధాలున్నాయి. పురుషుడు వివాహానికి ముందు ఈ మూడు సంబంధాలను పరిశీలించి, వాటి పరిధిలోకి రాని స్త్రీని మాత్రమే వివాహమాడాలి.

మీలో ఎవరికైనా విశ్వసించిన స్వతంత్ర స్త్రీలను వివాహమాడే స్త్రీమత లేకపోతే అలాంటివారు తమ అధీనంలోకి వచ్చిన ముస్లిం బానిస స్త్రీలను వివాహమాడాలి.¹³ దేవునికి మీ విశ్వాసస్థితి బాగా తెలుసు. మీరంతా పరస్పరం ఒకే సృష్టిరాశికి చెందినవారు. కనుక బానిస స్త్రీలను వారి యజమానుల అనుమతి తీసుకొని వివాహమాడండి. చట్టం ప్రకారం వారికి చెల్లించవలసిన మహర్ కూడా చెల్లించాలి. అయితే వారిని వివాహ బంధంలో సురక్షితంగా ఉంచండి. విచ్చలవిడిగా చెడు తిరుగుళ్ళు తిరగనివ్వకండి. దొంగచాటుగా ప్రేమ కలాపాలకు పాల్పడనీయకండి.

ఒకవేళ వారు వివాహబంధంలోకి వచ్చి భద్రత పొందిన తర్వాత దుర్బుడతకు పాల్పడతే అలాంటివారికి స్వతంత్ర స్త్రీలకు విధించే శిక్షలో సగం శిక్ష విధించాలి. పెళ్ళి చేసుకోని కారణంగా తమ ధర్మనిష్ఠకు భంగం కలుగుతుందని భయపడేవారికి మాత్రమే ఈ సౌకర్యం ఉంది. అయితే మీరు (అలాంటి పరిస్థితిలో పెళ్ళి చేసుకోకుండా) సహనం వహిస్తే అది మీకెంతో శ్రేయస్కరం అవుతుంది. దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు. (25)

దేవుడు తన సూక్తులు వివరిస్తూ మీకు పూర్వం సజ్జనులు నడచిన బాటలోనే మిమ్మల్ని నడప గోరుతున్నాడు. ఆయన మిమ్మల్ని కటాక్షించదలిచాడు. దేవుడు గొప్ప జ్ఞానసంపన్నుడు, ఎంతో వివేకవంతుడు. ఆయన మిమ్మల్ని కటాక్షించదలిచాడు. అయితే మనోవాంఛలకు బానిసలైనవారు మిమ్మల్ని సన్మార్గం నుంచి తప్పించి దూరంగా ఉంచ గోరుతున్నారు. మానవుడు (సహజంగానే) బలహీనుడుగా పుట్టాడు. అందువల్ల దేవుడు మీపై ఉన్న ఆంక్షల భారాన్ని తగ్గించదలిచాడు.¹⁴ (26-28)

విశ్వాసులారా! మీరు ఒకరి సొమ్మును మరొకరు అన్యాయంగా కబళించకండి. పరస్పరామోదంతో వ్యాపార లావాదేవీలు, ఇచ్చిపుచ్చుకోవడాలు జరుపుకోవచ్చు. (అన్యాయం, అక్రమం, హత్య, ఆత్మహత్యల ద్వారా) మిమ్మల్ని మీరు హతమార్చుకోకండి.¹⁵ దేవుడు మీ విషయంలో ఎంతో దయామయుడని తెలుసుకోండి. (29)

13. స్వతంత్ర స్త్రీని వివాహమాడే స్త్రీమతలేని (పేద)వాడు బానిస స్త్రీని ఆమె యజమాని అనుమతితో వివాహమాడవచ్చు.

14. ఇస్లాం అన్యాయం, మూఢాచారాలతో కూడిన కఠోరనియమాల్ని సమూలంగా తుడిచి పెట్టదలచింది. తల్లిదండ్రుల ఆస్తిలో కుమార్తెలకు వాటా ఇవ్వకపోవడం, వితంతువుని అత్తవారి ఆంక్షలనుండి బయటపడకుండా అణచిపెట్టడం, స్త్రీకి రెండవపెళ్ళికి స్వేచ్ఛ నివ్వకపోవడం, బహిష్టు స్త్రీపై అనేక ఆంక్షలు విధించడం, సవతితల్లిని పెండ్లాడటం, ఏకకాలంలో ఇద్దరు అక్కాచెల్లెళ్ళను వివాహబంధంలో ఉంచడం, ధనవికేంద్రీకరణను నిరోధించే దత్తస్వీకార విధానం, పెంపుడుకొడుకును కన్నకొడుకుగా భావించి రక్షనంబంధాలు ఏర్పరచడం వగైరా దురాచారాలను ఇస్లాం నిర్మూలించ వూనుకుంది. కాని మూఢులైన సనాతనవాదులు, కపటులు, యూదులు ఈ సంస్కరణలను చూసి గగ్గోలుపెట్టూ అవరోధాలు సృష్టించడానికి, దుష్ప్రచారం చేయడానికి ప్రయత్నించారు. అయినప్పటికీ ఇస్లాం తన సంస్కరణోద్యమాన్ని విజయవంతంగా ముందుకు తీసుకెళ్ళింది.

15. వివరాలకు 83:1-5 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.

అన్యాయం, అక్రమాలతో ఇలా చేసేవాణ్ణి మేము త్వరలోనే నరకాగ్నిలో విసరి వేస్తాం. ఇది దేవునికి ఏమంత కష్టం కాదు. మిమ్మల్ని వారిస్తున్న ఘోరమైన పాపాలను¹⁶ మీరు మానుకుంటే మేము మీ చిన్నచిన్న పాపాల్ని మీ కర్మలచిట్టా నుండి తొలగిస్తాం. పైగా మిమ్మల్ని ప్రతిష్ఠాకరమైన (స్వర్గ)ధామంలో ప్రవేశింపజేస్తాము. (30-31)

మేము మీలో కొందరికి ఇతరులకన్నా ఎక్కువ ప్రసాదించినదాన్ని మీరు ఆశించకండి.¹⁷ పురుషులకు వారు సంపాదించుకున్న దానికి తగిన ప్రతిఫలం ఉంది. అలాగే స్త్రీలకు కూడా వారు సంపాదించుకున్న దానికి తగినట్లే ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. అయితే మీరు దేవుని అనుగ్రహం వేడుకోండి. ఆయన ప్రతి విషయం ఎరిగినవాడు. (32)

తల్లిదండ్రులు, బంధువులు వదలివెళ్ళిన ఆస్తికి మేము (ఇదివరకే) వారసుల్ని నిర్ణయించాము. ఇక మీరు వాగ్దానం చేసిన వారికి కూడా (మీ జీవితంలోనే) వారి భాగం

16. హజ్రత్ అబ్దుర్రహ్మాన్ బిన్ అబూబకర్ (రజి) కథనం: దైవప్రవక్త (సల్లం) మమ్మల్ని ఉద్దేశించి “నేను మీకు అన్నిటికంటే ఘోరమైన పాపాలను గురించి తెలుపనా?” అని అడిగారు. ఈమాట ఆయన మూడుసార్లు అన్నారు. దానికి మేము “తప్పకుండా తెలపండి దైవప్రవక్తా!” అన్నాం. అప్పుడాయన “దేవునికి ఇతరులను సాటికల్పించడం, తల్లిదండ్రుల మాట వినకపోవడం” అని చెప్పారు. తర్వాత ఆయన (గోడకు)అనుకొని కూర్చున్నవారల్లా ఒక్కసారిగా లేచి నిటారుగా కూర్చొని “జాగ్రత్త! అబద్ధమాడటం (అన్నిటికంటే ఘోరపాపం)” అన్నారు. ఇలా మాటి మాటికి చెబుతూ పోయారు. చివరికి మేము మనసులో “అయ్యో! ఈయన ఈమాటలు ఇక చాలిస్తే బాగుండు” అనుకున్నాం. (బుఖారి, ముస్లిం) (45:7 సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)

హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం: దైవప్రవక్త (సల్లం) అనుచరుల్ని ఉద్దేశించి “మిమ్మల్ని సర్వనాశనం చేసే పనులకు దూరంగా ఉండండి”ని హెచ్చరించారు. దానికి అనుచరులు “ఆ పనులేమిటి దైవప్రవక్తా!” అని అడిగారు. అప్పుడాయన ఇలా సెలవిచ్చారు: “(1) దేవునికి సాటి కల్పించడం (షిర్క్), (2) చేతబడి చేయడం, (3) ధర్మయుక్తంగా తప్ప దేవుడు హతమార్చకూడదని నిషేధించిన ప్రాణిని హతమార్చడం, (4) వడ్డీసొమ్ము తినడం, (5) అనాథ సొమ్ము హరించినవేయడం (6) ధర్మయుద్ధంలో వెన్నుజాపి పారిపోవడం, (7) ఏ పాపం ఎరగని అమాయక ముస్లిం మహిళపై అపనిందలు వేయడం.” (బుఖారి, ముస్లిం)

(ఇతర వివరాలకు 25:70 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

17. దేవుడు మానవులందరినీ ఒకే స్థాయిగా పుట్టించలేదు. శారీరకంగా, మానసికంగా, ఆర్థికంగా అనేక వ్యత్యాసాలు ఉండాయి. కొందరిని అందగాళ్ళుగా, కొందరిని అందవిహీనులుగా, కొందరిని బలవంతులుగా, కొందర్ని బలహీనులుగా, కొందరిని పాడుగువాళ్ళుగా, కొందర్ని పొట్టి వాళ్ళుగా, కొందరిని ఎక్కువ తెలివితేలిగవారిగా, కొందర్ని తక్కువ తెలివితేలిగవారిగా, కొందరిని ధనవంతులుగా, మరికొందర్ని పేదవాళ్ళుగా పుట్టించాడు. ఈ సూక్తిలో దేవుడు అందవిహీనుడు అందాన్ని, బలహీనుడు బలాన్ని, పేదవాడు ధనాన్ని కోరుకోవడం తప్పని చెప్పలేదు. అందగాళ్ళను, బలవంతుల్ని, ధనికుల్ని చూసి అహూయచెందడం; లేనిదాన్ని పొందడానికి అసహజమార్గాల గుండా, అక్రమ పద్ధతుల ద్వారా ప్రయత్నించడం మాత్రమే తప్పని చెబుతున్నాడు.

అలా జరిగినప్పటికీ సమాజంలో అశాంతి, అరాచకాలే చెలరేగుతాయిగాని, ఆశించిన ప్రయోజనాలు సాధించలేము. నేడు స్త్రీ-పురుషుల మధ్య, ధనిక-పేదల మధ్య కృత్రిమ సమానత్వం కోసం జరుగుతున్న అక్రమవిధానాలు ఎన్ని అనర్థాలు సృష్టిస్తున్నాయో చెప్పనవసరం లేదు.

ఇచ్చి వేయండి. దేవుడు సర్వసాక్షిగా ప్రతి విషయాన్ని గమనిస్తున్నాడు. (33)

దేవుడు స్త్రీలపై పురుషులకు కొంత ఆధిక్యత ప్రసాదించడం వల్ల, పురుషులు తమ సంపదను స్త్రీల కోసం ఖర్చుపెట్టుతున్నందు వల్ల పురుషులు స్త్రీలపై వ్యవహారకర్తలు అవుతారు. కనుక సుగుణవతులైన స్త్రీలు తమ భర్తలకు విధేయత చూపుతూ వారి కను సన్నలలో నడచుకుంటారు. పురుషులు (ఇంటి పట్టున) లేనప్పుడు దేవునిరక్షణలో వారి హక్కులు కాపాడుతుంటారు. మీ మాటలకు ఎదురుచెప్పి తిరగబడతారని భయమున్న స్త్రీలకు (నయాన భయాన) నచ్చజెప్పండి. (అలా దారికి రాకపోతే) వారిని మీ పడకల నుండి వేరుచేయండి. (అప్పటికీ మీమాట వినకపోతే) కొట్టండి.¹⁸ ఆతర్వాత వారు మీకు విధేయులయిపోతే ఇక వారిని అనవసరంగా వేధించడానికి సాకులు వెతకకండి. పైన అందరికంటే అధికుడు, అత్యున్నతుడైన దేవుడు ఉన్నాడని గుర్తుంచుకోండి. (34)

భార్యాభర్తల మధ్య సంబంధాలు చెడిపోతాయని భయముంటే భర్త బంధువుల నుండి ఒక మధ్యవర్తిని, భార్య బంధువుల నుండి ఒక మధ్యవర్తిని పెట్టుకోండి. వారిద్దరు కలిసి పరిస్థితి చక్కదిద్ద దలచుకుంటే దేవుడు దంపతుల మధ్య సానుకూలత కలిగిస్తాడు. దేవుడు సర్వజ్ఞుని, సమస్తం ఎరిగినవాడు. (35)

మీరు అల్లాహ్ నే ఆరాధించండి. ఆయనకు (దైవత్వంలో) ఎవరినీ సాటి కల్పించ కండి. తల్లిదండ్రుల పట్ల సద్వర్తనతో వ్యవహరించండి. బంధువులు, అనాథలు, నిరు పేదలతో మంచిగా మసలుకోండి. ఇరుగుపొరుగు బంధువులకు, పరిచయంలేని పొరుగువారికి, (మీ దైనందిన కార్యకలాపాలలో) తారసపడే మిత్రులకు, బాటసారులకు, మీ అధీనంలో వున్న బానిసలకు మేలు చేయండి. దేవుడు అహంకారుల్ని, ప్రగల్భాలు పలికేవారిని ఎన్నటికీ ప్రేమించడు. (36)

అలాగే తాము పిసినారితనం వహించడమేగాక ఇతరులక్కూడా పిసినారితనం నూరిపోసేవారిని సైతం దేవుడు ప్రేమించడు. వారు తమకు దేవుడు ప్రసాదించిన అను గ్రహాన్ని (ధనాన్ని) కూడబెడ్డారు. ఇలాంటి కృతఘ్నుల కోసం మేము నీచమైన యాతనను

18. స్త్రీలపై పురుషునికి ఆధిక్యత నివ్వడానికి రెండు కారణాలున్నాయి. ఒకటి, శారీరకంగా, మానసికంగా స్త్రీ కన్నా పురుషుడు ఎక్కువ శక్తిమంతుడు, సమర్థుడు. రెండు, ఈ కారణంగా భార్యా పిల్లల పోషణ బాధ్యత పురుషుని మీదే మోపడం జరిగింది. స్త్రీలోని సుకుమారత్వం, సున్నితత్వం, లజ్జ, బిడియంల పరిరక్షణ దృష్ట్యా ఆమె ఇంటి పట్టున ఉండటంలోనే ఆమె శ్రేయస్సు ఉంది. సమాజ శ్రేయస్సు కూడా అందులోనే ఉంది. స్త్రీ ఇల్లు దాటి బయట పురుషులతో కలిసి పని చేయడం వల్ల అనేక సామాజిక రుగ్మతలు వ్యాపించే ప్రమాదం ఉంటుంది. అందుకే “విజాతి తన వ్యవహారాల నిర్వహణ బాధ్యతను స్త్రీకి అప్పగిస్తుందో ఆ జాతి ఎన్నటికీ బాగుపడదు” అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం)- (సహీ బుఖారి) స్త్రీలపై పురుషుల ఆధిక్యతను గురించి 2:228 సూక్తి, దాని పాదసూచిక కూడా చూడండి.

కొందరు స్త్రీలు చేయవలసినవి దారికి రారు. అలాంటి పరిస్థితిలో భార్య ముఖం మీద కొట్టకూడదని, శరీరం కందిపోయే వస్తువులతో కొట్టకూడదని, నిర్ణయంగా కొట్టకూడదని దైవప్రవక్త (సల్లం) అన్నారు. ఏమైనా ఆయన భార్యల్ని కొట్టేవారిని అభిమానించేవారు కాదు.

సిద్ధపరచివుంచాం. వారేదైనా ఖర్చుపెట్టినా లోకుల మెప్పు కోసమే ఖర్చుపెట్టారు. వారు దేవుణ్ణి విశ్వసించరు, పరలోకాన్నీ విశ్వసించరు. కారణం, అలాంటివారికి సైతాన్ సహ చరుడైపోవడమే. సైతాన్ సహచర్యం అత్యంత దుష్టసహచర్యం. (37-38)

వారు గనక దేవుణ్ణి, ప్రళయదినాన్ని విశ్వసించి, తమకు దైవం ప్రసాదించినదాన్ని సద్వినియోగం చేస్తే వారికి వచ్చే నష్టం ఏమిటి? వారి సంగతి దేవునికి బాగా తెలుసు. దేవుడు ఎవరికీ ఎలాంటి అన్యాయం చేయడు. ఎవరైనా ఒక సత్కార్యం చేస్తే దేవుడు దానికి రెట్టింపు పుణ్యఫలం ప్రసాదిస్తాడు. అంతేకాకుండా, ఆయన తన (ప్రత్యేక) అను గ్రహనిక్షేపాల నుండి కూడా అమితమైన ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాడు. (39-40)

(ముహమ్మద్!) మేము (పరలోక న్యాయస్థానంలో) ప్రతి సమాజం నుండి ఒక సాక్షిని తెచ్చి, ఆ సాక్షులపై నిన్ను సాక్షిగా నిలబెట్టే రోజున వీరి పరిస్థితి ఏమవుతుంది? అప్పుడు దైవప్రవక్తను నిరాకరించి, అతనికి అవిధేయులైన అవిశ్వాసులు (సశ్చాత్తాపంతో) “అయ్యయ్యా! భూమి బ్రద్దలయి తామందులో కూరుకుపోతే ఎంత బాగుండు!!” అని వాపోతారు. కాని వారు దేవుని దగ్గర ఏ విషయాన్నీ దాచలేరు. (41-42)

విశ్వాసులారా! మీరు మైకంలో ఉన్నప్పుడు ప్రార్థన దరిదాపులకు పోకండి. ప్రార్థనలో మీరు పరిస్తున్నదేమిటో మీకు తెలుస్తున్నప్పుడే ప్రార్థన చేయాలి.¹⁹ అలాగే (సంభోగం, వీర్య స్థలనాలతో) అశుద్ధావస్థలో ఉన్నప్పుడు కూడా స్నానంచేసే వరకు నమాజు దరిదాపులకు పోకూడదు, (మసీదు) దారిగుండా పోవడం అనివార్యమైతే తప్ప. ఇక వ్యాధిగ్రస్తులైనప్పుడు, ప్రయాణావస్థలో ఉన్నప్పుడు, మలమూత్ర విసర్జనకు వెళ్ళి నప్పుడు లేదా స్త్రీని కలిసినప్పుడు నీరు లభించకపోతే శుభ్రమైన మట్టి ఉపయోగించండి. దాన్ని ముఖాల మీద, చేతుల మీద రుద్దుకోండి.²⁰ నిస్సందేహంగా దేవుడు అమిత క్షమాశీలి, అపార కృపాశీలుడు. గ్రంథంలో కొంతభాగం ఇవ్వబడినవారిని నీవు చూడ లేదా? వారు స్వయంగా మార్గభ్రష్టత్వం కొనితెచ్చుకోవడమే గాక, మిమ్మల్ని కూడా

19. దివ్య ఖుర్ఆన్ మూడుసార్లు ఆదేశాలిస్తూ మద్యం, మత్తు పదార్థాలను అంచెలవారిగా నిషేధించింది. మొదటి ఆదేశం 2:219 సూక్తిలో వచ్చింది. అందులో మద్యం నష్టదాయకమైనదని, దేవునికి అయిష్టమైనదని మాత్రమే చెప్పబడింది. ఆనాటి నుంచే కొందరు ముస్లింలు మద్య సేవనం మానుకున్నారు. అయితే చాలామంది మానుకోలేదు. వారు ఒక్కొక్క సారి మద్యం మత్తులో ఉండే నమాజు చేస్తుండేవారు. దానివల్ల నమాజులో ఏకాగ్రతకు భంగం కలిగి వారు ఒక దానికి బదులు మరొకటి పరిస్తుండేవారు. అందువల్ల మైకంలో ఉన్నప్పుడు నమాజ్ చేయకూడదని ఈ సూక్తిలో ఆదేశించబడింది. ఈ ఆదేశంతో చాలామంది మద్యసేవనం మానుకున్నారు. అలవాటు మానుకోలేక పోయిన కొందరు నమాజు వేళలు తప్పించి మద్యం సేవిస్తుండేవారు. ఆ తరువాత కొంత కాలానికి 5:90,91 సూక్తులలో మద్యాన్ని పూర్తిగా నిషేధించడం జరిగింది. దీంతోపాటు ఇతర మత్తు పదార్థాలన్నీ నిషేధించబడ్డాయి. (వివరాలకు 5:90 సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)

20. మట్టితో ముఖం రుద్దుకోవడమంటే ముఖమంతా మట్టి పూసుకోవడం కాదు. శుభ్రమైన మట్టినేలపై లేదా మట్టిగోడపై లేదా సున్నపు గోడపై లేదా దుమ్ముపడిన వస్తువుల మీద చేతులు తట్టి వాటిని ఓసారి విదిలించి ఆ చేతులతో ముఖం, చేతులు తుడుచుకోవాలని దైవప్రవక్త (సల్లం) బోధనలు తెలుపుతున్నాయి. (వివరాలకు 5:6 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

మార్గభ్రష్టుల్ని చేయజూస్తున్నారు. మీ శత్రువుల సంగతి దేవునికి బాగా తెలుసు. మీ సంరక్షణకు, సహాయానికి దేవుడే చాలు. (43-45)

యూదులైనవారిలో కొందరు పదాలను వాటి సందర్భాన్నిండి మార్చివేస్తారు. నిజ ధర్మానికి హాని కలిగించే ఉద్దేశ్యంతో వారు నాలుకలు మెలితిప్పతూ “మేము విన్నాం-త్రోసిపుచ్చాం, వినండి-విన్నించకండి, మామాట వినండి” అని అంటారు. (అలా అనడానికి బదులు) వారు “మేము విన్నాం, విధేయులై పోయాము; వినండి, కాస్త మా వైపు చూడండి” అనంటే వారికి శ్రేయస్కరంగా ఉండేది. అది సవ్యంగా కూడా ఉండేది. కాని దేవుడు వారి తలబిరుసు, తిరస్కారాల కారణంగా వారిని శపించాడు. అందువల్ల వారిలో బహు కొద్దిమంది తప్ప ఎవరూ సత్యాన్ని విశ్వసించరు. (46)

గ్రంథప్రజలారా! మేము (అవిశ్వాసుల) ముఖాలు చెడగొట్టి వెనక్కి తిప్పివేయక ముందే, లేదా శనివారనియమం ఉల్లంఘించినవారిని శపించినట్లు వారిని శపించక ముందే మేము పంపిన ఈ గ్రంథాన్ని విశ్వసించండి. ఇది మీ దగ్గరున్న గ్రంథాన్ని కూడా ధృవీకరిస్తోంది. గుర్తుంచుకోండి, దైవాజ్ఞ అమలు జరిగితిరుతుంది. (47)

దేవుడు తనకు సాటి కల్పించడాన్ని ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ క్షమించడు. అది తప్ప ఇతర పాపాలను ఆయన తలచుకుంటే క్షమిస్తాడు. దేవునికి (ఆయన దైవత్వంలో, గుణగణాల్లో, శక్తిసామర్థ్యాల్లో) సాటి కల్పించడమంటే ఘోరమయిన పాపం మూట కట్టుకున్నట్లే. (48)

(ముహమ్మద్!) నీవు అత్యుశుద్ధి గురించి గొప్పలు చెప్పుకునే వారిని చూడలేదా? దేవుడు తాను తలచుకున్న వారిని మాత్రమే శుద్ధిచేస్తాడు. వారికి అణుమాత్రం కూడా అన్యాయం జరగదు. చూడు, వారు దేవుణ్ణి గురించి ఎలాంటి దారుణమైన అబద్ధాలు కల్పిస్తున్నారో! ఘోరమైన పాపం కావడానికి ఇదొక్క నిర్వాకం చాలు. (49-50)

నీవు గ్రంథజ్ఞానంలో కొంతభాగం ఇవ్వబడినవారిని చూడలేదా? వారు భ్రష్టాచారాలను, మిథ్యాదైవాలను నమ్ముతున్నారు. పైగా వారు, విశ్వాసులకంటే (మక్కా బహుదైవారాధకులైన) అవిశ్వాసులే కాస్తంత సన్మార్గంలో ఉన్నారని అంటున్నారు. అలాంటివారే దైవశాపగ్రస్తులు, దైవశాపగ్రస్తులకు ఇక ఎవరూ సహాయం చేయలేరు. (51-52)

పోనీ, రాజ్యాధికారంలో వారికేమైనా వాటాఉందా? ఉంటే వారు ప్రజలకు చిల్లి గవ్వ కూడా ఇవ్వరు. లేక, దేవుడు దయతో వారికి (దైవదౌత్య) భాగ్యం ప్రసాదించాడని అసూయపడుతున్నారా? మేము ఇబ్రాహీం సంతానానికి గ్రంథం, వివేకం ప్రసాదించాం. అదీగాక అతనికి మేము ఎంతో శక్తిమంతమైన సామ్రాజ్యం కూడా ఇచ్చాము. (53-54)

అయితే వారిలో కొందరు విశ్వసించారు; మరొకందరు విశ్వసించకుండా ముఖం చాటేశారు. అలాంటివారికి భగభగమండే నరకాగ్నే తగిన శిక్ష. మా సూక్తులు నిరాకరించిన వారిని మేము తప్పక అగ్నిలో వినరేస్తాం. అక్కడ వారి చర్మాలు కాలిపోయినప్పడలా (నిరంతరం) నరకయాతనల్ని చవిచూసేందుకు మళ్ళీమళ్ళీ కొత్త చర్మాలు సృజిస్తాం. గుర్తుంచుకోండి, దేవుడు సర్వశక్తిమంతుడు; అత్యంత వివేచనాపరుడు. (55-56)

సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచారసంపన్నులైన వారిని మేము సెలయేర్లు పారే స్వర్గ వనాలకు పంపుతాం. అక్కడ వారు శాశ్వతంగా ఉంటారు. వారికక్కడ పరిశుద్ధ పత్తులు కూడా లభిస్తారు. వారిని మేము దట్టమైన చల్లని నీడలలో ఉంచుతాం. (57)

ముస్లింలారా! దేవుడు మిమ్మల్ని ఆదేశిస్తున్నాడు: ఎవరైనా మిమ్మల్ని నమ్మి ఏదైనా వస్తువుని మీ దగ్గర భద్రపరిస్తే తిరిగి వారికి సురక్షితంగా అప్పగించండి. ప్రజల మధ్య ఏదైనా వ్యవహారం తీర్చవలసివస్తే న్యాయంగా తీర్చండి. చూడండి దేవుడు మీకు ఎంత మంచి హితోపదేశం చేస్తున్నాడో! ఆయన సమస్తం వింటున్నాడు, చూస్తున్నాడు. (58)

విశ్వాసులారా! దేవునిపట్ల, ఆయన ప్రవక్త పట్ల విధేయత కలిగి ఉండండి. మీలో వ్యవహారకర్తలైన అధికారుల పట్ల కూడా. అయితే ఏదయినా వ్యవహారంలో మీ మధ్య వివాదం తలెత్తితే దాన్ని తిరిగి దేవుని వైపునకు, ఆయనప్రవక్త వైపునకు మరల్చండి.²¹

21. ముస్లింలు ఐకమత్యంతో సామూహిక జీవితం గడపాలని, జీవితంలోని ప్రతి రంగంలో ఖుర్ఆన్, హదీసుల ఆజ్ఞలను శిరసావహించాలని; దాంతోపాటు ఖుర్ఆన్, హదీసుల వెలుగులో వారి పైఅధికారులు లేక నాయకులు ఇచ్చే ఆజ్ఞలను కూడా తప్పకుండా పాటించాలని ఈ సూక్తి తెలియజేస్తోంది. ఈ సూక్తిలో “దేవుని పట్ల విధేయత కలిగి ఉండండి” అంటే ఖుర్ఆన్ ఆజ్ఞలను పాటించాలని; “ప్రవక్త (సల్లం) పట్ల విధేయత కలిగి ఉండండి” అంటే హదీసు బోధనలను అనుసరించాలని అర్థం. అధికారులపై ఆజ్ఞలు మాత్రం ఈ రెండిటి వెలుగులోనే ఉండాలి.

ఖుర్ఆన్, హదీసులే ఇస్లాం బోధనలకు మూలాధారాలు. కనుక ముస్లింలు ఈ రెండిటిని దృఢంగా పట్టుకోవాలి. మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) ఈ రెండిటి ఆవశ్యకతను గురించి నొక్కి చెబుతూ “నేను మీ దగ్గర రెండు వస్తువులు వదలి వెళ్తున్నాను. వాటిని దృఢంగా పట్టుకొని (ఆచరిస్తూ) ఉన్నంతకాలం మీరెన్నటికీ దారి తప్పరు. వాటిలో ఒకటి, దైవగ్రంథం (ఖుర్ఆన్). రెండు, నా సంప్రదాయాలు (హదీస్)” అని అన్నారు. (ముఅత్తా)

ముస్లింలు సంఘజీవితం గడపాలని, ఇస్లామీయ సంఘవ్యవస్థను అంటిపెట్టుకొని ఉండాలని కూడా ఈ సూక్తి సూచిస్తోంది. మహాప్రవక్త (స) బోధించిన ఈక్రింది మహితోక్తులు చూడండి:

“ఒంటరి మనిషికి పైతాన్ చేరువవుతాడు. మనుషులు ఒకరికి ఇద్దరయినప్పుడు వాడు దూరమై పోతాడు. అందువల్ల ఎవరు తమ గృహాన్ని స్వర్గం మధ్య నిర్మించుకో దలుచుకుంటారో వారు ఇస్లామీయ సాంఘిక వ్యవస్థను అంటిపెట్టుకొని ఉండాలి.” (మిక్కాత్)

“కేవలం ముగ్గురు వ్యక్తులు ప్రయాణమైనా సరే, వారు తమలో ఒకడిని నాయకుడిగా నియమించుకోవాలి.” (అబూదావూద్)

“ముస్లింలు తమకిష్టమున్నా, లేకపోయినా తమ పైఅధికారి చెప్పే మంచిమాటను విధిగా వినాలి. ఒకవేళ చెడుమాట చెబితే అప్పుడతనికి విధేయత చూపకూడదు.” (బుఖారీ, ముస్లిం)

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఓ సైనికదళానికి ఒక అన్నారీ ముస్లింని సేనాపతిగా నియమించి పంపారు. అప్పుడాయన సేనాపతికి విధేయులై మసలుకోవాలని సైనికుల్ని ఆజ్ఞాపించారు. అయితే ఆ సేనాపతి (ఒక సందర్భంలో) వారి మీద ఆగ్రహం వెలిబుచ్చుతూ “మీరంతా నాకు విధేయులై ఉండాలని దైవప్రవక్త మిమ్మల్ని ఆదేశించలేదా?” అని అడిగాడు. దానికి వారంతా “నిజమే, ఆదేశించారు” అన్నారు. “అయితే నేనొక నిర్ణయం తీసుకున్నాను. దాని ప్రకారం మీరు కణ్ణెలు తెచ్చి ఒకచోట పేర్చండి. తరువాత దానికి నిప్పు పెట్టి అందులోకి దూకండి” అన్నాడు సేనాపతి.

సైనికులు అతని ఆజ్ఞను పాటిస్తూ కట్టెలు తెచ్చి పేర్చారు. దానికి నిప్పు కూడా పెట్టారు. కాని అందులోకి దూకాలనుకున్నప్పుడు వారు (అయోమయంగా) ఒకరి ముఖాలు మరొకరు చూసుకోసాగారు. వారిలో కొందరు మాట్లాడుతూ “మనం (నరకా) అగ్ని నుండి తప్పించుకోవడానికే కదా దైవప్రవక్త (సల్లం)కు విధేయులయి పోయాము! అలాంటిది ఇప్పుడు మనం అగ్నిలో దూకడం ఏమిటి?” అన్నారు. ఈ విధంగా వారు ఆలోచిస్తూ మాట్లాడుకుంటుండగా ఆ నిప్పు కాస్తా ఆరిపోయింది. అటు సేనాపతి కోపం కూడా చల్లారిపోయింది.

ఆ తర్వాత దైవప్రవక్త (స) ముందు ఈ సంఘటన గురించిన ప్రస్తావన వచ్చింది. దైవప్రవక్త (స) అది విని “వారు గనక అప్పుడు అగ్నిలో దూకివుంటే ఇక ఎన్నటికీ అగ్ని నుంచి బయటపడే వారు కాదు. శాశ్వతంగా నరకాగ్నిలోనే కాలిపోతూ ఉండేవారు. ధర్మసమ్మతమైన వ్యవహారాల్లో మాత్రమే అధికారులకు విధేయత చూపాలి” అని అన్నారు. (బుఖారి, ముస్లిం)

అయితే ధర్మసమ్మతమైన వ్యవహారాల్లోనూ ఒక్కోసారి విషయావగాహనా విభేదం వల్లగాని, లేదా మరేదైనా బలమైన కారణం వల్లగాని అనుచరులు నాయకుని ఆదేశానికి కొంచెం భిన్నంగా ప్రవర్తించే అవకాశం ఉండవచ్చు. అలాంటి సందర్భాలలో నాయకుడు తన అనుచరుల చిత్తశుద్ధిని, కార్యదీక్షను తెక్కలోకి తీసుకోవాలి, దీని విషయంలో ఈక్రింది హదీసులు గమనార్హమైనవి.

(1) దైవప్రవక్త (సల్లం) కందకం యుద్ధం ముగిసిన తరువాత అక్కడ్నుంచి తిరిగొచ్చి “బనీ ఖురైజా (యుదుల)వాడకు చేరుకోనంత వరకు ఎవరూ అసర్ నమాజ్ చేయకూడద”ని ఆదేశిస్తూ ఒక ప్రకటన చేయించారు. ఈ ప్రకటన వినగానే ప్రవక్త అనుచరులంతా (జట్టు జట్టుగా) బయలుదేరారు. కొందరు కొంతదూరం నడచిన తరువాత దారిలోనే అసర్ వేళ అయింది. అప్పుడు వారిలో కొందరు “మనం బనూఖురైజా వాడకు చేరుకోనంతవరకు అసర్ నమాజు చేయకూడదు” అన్నారు. మరికొందరు దీన్ని వ్యతిరేకిస్తూ “కాదు, మనం ఇక్కడే నమాజ్ చేయాలి. దైవప్రవక్త (స) ఆదేశానికి అర్థం అసర్ నమాజు ‘ఖజా’ చేయాలని కాదుకదా?” అన్నారు.

(కొన్ని ఉల్లేఖనాల ప్రకారం మొదటి అభిప్రాయంతో ఏకీభవించినవారిలో కొందరు సూర్యాస్తమయం తరువాత, మరికొందరు ఇషా వేళకు బనీఖురైజా వాడకు చేరుకొని అసర్ నమాజ్ చేశారు.) చివరికి ఈ వ్యవహారం దైవప్రవక్త (స) దృష్టికి తీసుకెళ్ళారు. ఆయన అంతా విని ఆ ఉభయవర్గాలలో ఎవరినీ కోపగించుకోలేదు. --- (బుఖారి, ముస్లిం)

(2) దైవప్రవక్త (సల్లం) ఓసారి కొందరు అనుచరుల్ని వెంటబెట్టుకొని బనీఉమర్ బిన్ ఖైఫ్ తెగప్రజల మధ్య రాజీ కుదర్చడానికి వారి దగ్గరకు వెళ్ళారు. ఆ సందర్భంలో నమాజు వేళయింది. అప్పుడు (మసీదులో) ముఅజ్జిన్, హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి)తో “నేను తక్బీర్ (ఇఖ్లామత్) చెబుతాను, మీరు (నాయకత్వం వహించి) నమాజు చేయిస్తారా?” అని అడిగాడు. దానికి అబూబకర్ (రజి) “సరే, చేయిస్తాను” అన్నారు. ఆ తరువాత ఆయన నమాజు చేయించడం ప్రారంభించారు. నమాజు ఇంకా పూర్తికాలేదు. అంతలో దైవప్రవక్త (సల్లం) వచ్చి జనాన్ని దాటుకుంటూ వెళ్ళి మొదటి వరుసలో నిలబడ్డారు. ఆయన్ని చూసి ప్రజలు (ముఖ్తదీలు) చప్పట్లు చరస్తూ, అబూబకర్ (రజి)ని సైగ చేయడానికి ప్రయత్నించారు.

హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) నమాజ్ చేస్తున్నప్పుడు ఇతర విషయాలపై మనస్సు పోనివ్వరు. అందువల్ల ఆయన ఆ విషయాన్ని పట్టించుకోలేదు. చివరికి ప్రజలు మరింత గట్టిగా చప్పట్లు చరచడంతో ఆయన విషయం గమనించారు. దైవప్రవక్త (స)ను చూడగానే ఆయన (ఇమామత్ స్థానం నుంచి) వెనక్కి జరగడానికి ప్రయత్నించారు. అయితే దైవప్రవక్త (స) ఆయన్ని (కదలకుండా) తన స్థానంలోనే నిలబడి ఉండమని ఆదేశించారు. కాని అబూబకర్ (రజి) దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆజ్ఞ విని

మీరు నిజంగా దేవుణ్ణి, అంతిమదిన్నాన్ని విశ్వసిస్తున్నట్లయితే ఇదే మీకోసం సరైన పద్ధతి. పర్యవసానం రీత్యా కూడా ఇదే ఉత్తమ విధానం. (59)

ప్రవక్తా! నీవు బూటకాలు పలికేవారిని చూడలేదా? వారు నీపై అవతరించిన (ఖుర్ఆన్) గ్రంథాన్ని, నీకు పూర్వం వచ్చిన గ్రంథాలను విశ్వసించామని పైకి గొప్పలు చెప్పుకుంటారు. కాని తమ వ్యవహారాలు పరిష్కరింప జేసుకోవడానికి మాత్రం వారు దైవ(శాసన) ధిక్కారులను²² ఆశ్రయిస్తారు. కాని దైవ(శాసన) ధిక్కారులను తిరస్కరించాలని వారిని ఆదేశించడం జరిగింది. పైతాన్ వారిని దారితప్పించి బహుదూరం తీసికెళ్ళ గోరుతున్నాడు. (60)

(ఆయన తనను అంతటి యోగ్యుడిగా గుర్తించినందుకు) రెండు చేతులెత్తి కృతజ్ఞతగా దేవుణ్ణి స్తుతించారు. తరువాత వెనక్కి జరిగి అందరితోపాటు సమానంగా పంక్తిలో నిల్చున్నారు.

అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) ముందుకెళ్ళి నమాజ్ చేయించారు. నమాజు ముగిసిన తరువాత “అబూబకర్! నీ స్థానంలోనే నిలబడమని నేను ఆజ్ఞాపించినా నీవలా ఎందుకు చేయలేదు?” అని ప్రశ్నించారు. దానికి అబూబకర్ (రజి) “అబూఖహ్షా కొడుక్కి దైవప్రవక్త ముందు నిలబడటంతో శక్తి సాహసం ఎక్కడున్నాయి?” అని అన్నారు. ఆ తర్వాత దైవప్రవక్త (స) ప్రజల వైపు తిరిగి “మీరు (అనవసరంగా) చాలాసార్లు చప్పట్లు కొట్టారు. అసలీ (చప్పట్లు) చేత్తో శబ్దం చేయడమనేది స్త్రీల పని. నమాజులో ఏదైనా ఊహించని విషయం జరిగితే మీరు ‘సుబ్హానల్లాహ్’ అనంటే చాలు. సుబ్హానల్లాహ్ అనగానే ఇమామ్ మీ ఉద్దేశ్యం గ్రహిస్తాడు” అని అన్నారు. (బుఖారి, ముస్లిం)

పోతే పాలకులు ఇస్లాంవ్యతిరేక ఆజ్ఞలు జారీ చేసినప్పుడు ఎలా వ్యవహరించాలి అనే ప్రశ్న కూడా రావచ్చు. దీనికి సమాధానం కూడా ఈ క్రింది హదీసులో పేర్కొనబడింది:

“భవిష్యత్తులో మీ మీద కొందరు వ్యక్తులు పాలకులవుతారు. వారి పాలనలో మీకు కొన్ని మంచి విషయాలు, మరికొన్ని చెడు విషయాలు గోచరిస్తాయి. అప్పుడు చెడు విషయాల పట్ల తన నిరసన వెలిబుచ్చేవాడిపై (దానికి సంబంధించిన) ఎలాంటి బాధ్యత ఉండదు. అలాగే ఆ చెడు విషయాల్ని ఇష్టపడనివాడు కూడా (ప్రచార బాధ్యత నుండి) తప్పించుకుంటాడు. అయితే ఆ చెడు విషయాల్ని అంగీకరించి వాటిని అనుసరించేవాణ్ణి మాత్రం (పరలోక న్యాయస్థానంలో) ప్రశ్నించడం జరుగుతుంది” అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం).

అప్పుడు సహాబీలు (అనుచరులు) “అలాంటి ఆజ్ఞలు జారీఅయ్యే కాలం వస్తే మేము వారితో (పాలకులతో) యుద్ధం చేయవచ్చా?” అని అడిగారు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) “చేయకూడదు. వారు నమాజు చేస్తున్నంత కాలం (తిరుగుబాటు) చేయకూడదు” అన్నారు. (ముస్లిం)

22. ఇక్కడ మూలభాషలో ఉన్న ‘తాగూత్’ అనే పదాన్ని నేను “దైవశాసన ధిక్కారి” అని అనువదించాను. తాగూత్ అంటే హద్దు మీరినవాడని శాబ్దిక భావం. ఖుర్ఆన్ పరిభాషలో తాగూత్ అంటే దైవదాస్యపు హద్దులు అతిక్రమించి తానే దేవుడు, ప్రభువు, యజమాని అయి దైవదాసుల చేత సేవారాధనలు చేయించుకునే వాడని అర్థం. ఈ సూక్తిలో తాగూత్ అంటే దైవచట్టానికి బదులు దైవేతర చట్టాల ప్రకారం వ్యవహారాలు పరిష్కరించే పాలకుడు లేక న్యాయవ్యవస్థ అని అర్థం. కనుక దేవుణ్ణి సర్వోన్నతాధికారిగా, ఆయన గ్రంథాన్ని అంతిమ ప్రమాణం (Final authority)గా విశ్వసించేవారు తమ వ్యవహారాలు పరిష్కరించుకోవడానికి ‘తాగూత్’ని ఆశ్రయించకూడదు. ఏక కాలంలో ఇటు దేవునికి, అటు తాగూత్కు విధేయత చూపడం ద్వంద్వస్వభావానికి, కటవిశ్వాసానికి నిదర్శనం అవుతుంది.

చూశావా? కపటవిశ్వాసులతో “దేవుడు అవతరింపజేసిన దానివైపు రండి, ప్రవక్త (హితవుల) వైపు రండి” అని పిలిచినప్పుడు వారు నీదగ్గరకు రాకుండా తప్పుకోజూస్తారు. కాని చేజేతులా కొనితెచ్చుకున్న ఆపద వచ్చినప్పుడు వారు నీ దగ్గరకు పరుగెత్తుకు వచ్చి “దైవసాక్షి! మేము మంచినే కోరుకుంటున్నాం. ఎలాగైనా ఇరుపక్షాల మధ్య సయోధ్య కుదరాలన్నదే మా ఉద్దేశ్యం” అని కల్లబొల్లి ప్రమాణాలు చేస్తారు. (61-62)

వారి హృదయాల్లో ఏమున్నదో దేవునికి బాగా తెలుసు. అందువల్ల వారి మాటలు పట్టించుకోకు. వారికి మనస్సులో నాటుకునేలా నచ్చజెప్పు. మేము ఏ ప్రవక్తను పంపినా దైవాజ్ఞ ననుసరించి ప్రజలు అతనికి విధేయులైపోవాలనే పంపించాము. వారు తమకు తాము అన్యాయం చేసుకున్నప్పుడు నీ దగ్గరకు వచ్చి దైవాన్ని క్షమాభిక్ష వేడుకొని ఉంటే, దైవప్రవక్త కూడా వారికోసం దేవుణ్ణి ప్రార్థించి ఉంటే, దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి అని, ఎంతో దయామయుడని వారు తెలుసుకునేవారు. (63-64)

నీ ప్రభువు సాక్షి! వారు తమ వివాదాల పరిష్కారం కోసం నిన్ను న్యాయనిర్ణేతగా అంగీకరించి, వాటిపై నీవిచ్చే తీర్పుపట్ల ఏమాత్రం తటపటాయించకుండా ఆసాంతం స్వీకరించనంత వరకూ వారు నిజమైన విశ్వాసులు కాలేరు. ²³ (65)

‘మిమ్మల్ని మీరు చంపుకోండి లేదా మీ ఇండ్లు వదలి వెళ్ళిపోండి’ ²⁴ ని ఆదేశిస్తే వారిలో కొద్దిమంది మాత్రమే దాన్ని పాటిస్తారు. మా హితబోధ ప్రకారం నడుచుకుంటే వారికెంతో శ్రేయస్కరంగా ఉండేది. పైగా అది (ధర్మంలో)వారికి స్థిరత్వాన్నిచ్చేది. అప్పుడు మేము వారికి గొప్ప ప్రతిఫలం ప్రసాదించి సన్మార్గం చూపేవారము. (66-68)

దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు పూర్తిగా విధేయులయి వారి ఆజ్ఞలను పాటించేవారు (రేపు ప్రళయదినాన) దేవుడు కటాక్షించిన ప్రవక్తలతో, సత్యసంఘలతో, అమరవీరులతో, సదాచారసంపన్నులతో కలసి ఉంటారు. అలాంటివారి సహచర్యమే సహచర్యం. ఇది దేవుని అనుగ్రహం దేవుడే సర్వం తెలిసినవాడు. (69-70)

విశ్వాసులారా! మీరు పోరాటానికి సర్వసన్నద్ధులయి ఉండండి. ²⁵ అవసరాన్నిబట్టి వేరేరు దళాలుగానో లేదా అంతాకలసి ఒకే దళంగానో బయలుదేరండి. మీలో కొందరు

23. జీవితవ్యవహారాలకు సంబంధించిన సమస్యలన్నింటినీ దైవప్రవక్త (స) చూపిన విధానం ప్రకారం పరిష్కరించుకోవాలని ఈ సూక్తిలో దేవుడు ముస్లింలను ఆదేశిస్తున్నాడు. అలాంటివారే నిజమైన విశ్వాసులని చెబుతున్నాడు. “మీలో ఏ మనిషి నేను తీసుకొచ్చిన విధానానికి అతని మనోభీష్టం లోబడి ఉండనంతవరకు విశ్వాసి కాలేడు” అని దైవప్రవక్త (స) స్పష్టంగా చెప్పారు.

24. అంటే ధర్మసంస్థాపనకై జరిగే కృషిలో ప్రాణత్యాగం చేయండని, అవసరం వచ్చినప్పుడు స్వస్థలం వదలి దైవప్రవక్త (సల్లం) సూచించిన ప్రాంతానికి వలస వెళ్ళాలని ఆద్యం.

25. ఉహూద్ యుద్ధంలో ముస్లింలకు అంతిమ విజయం లభించినప్పటికీ వారి పరిస్థితి చావుతప్పి కన్నులాట్ట పోయినట్లుయింది. ఎంతో నష్టపోయారు. ఒక దశలో దైవప్రవక్త (సల్లం) చని పోయారన్న పుకారు కూడా వుట్టింది. దాంతో మదీనా చుట్టుప్రక్కల ఉండే ముస్లిమేతర తెగలకు ధైర్యం వచ్చింది. ఫలానా తెగవాళ్ళు దాడి చేయడానికి సన్నాహాలు చేస్తున్నారని, ఫలానా తెగవాళ్ళు

కావాలని ఆలస్యంచేస్తూ తప్పించుకొని తిరిగేవారు కూడా ఉన్నారు. ఒకవేళ మీపై ఏదైనా ఆపద వచ్చిపడితే “దేవుని దయవల్ల నేను వారివెంట పోలేదు” అంటాడు అలాంటి వ్యక్తి. అలాకాకుండా దేవుడు మీకు (విజయం) అనుగ్రహిస్తే, మీకూ తనకూ మధ్య ఎలాంటి మైత్రీబంధం లేనట్లు “నేను కూడా వారి వెంట వెళ్ళివుంటే ఎంత బాగుండేది, నాక్కూడా గొప్ప విజయ(ధనం) లభించివుండేది” అంటాడతను. (71-73)

పరలోక జీవితం కోసం ప్రాపంచిక జీవితం అమ్మదలచుకున్నవారు దైవమార్గంలో పోరాడాలి. దైవమార్గంలో పోరాడి అమరగతినొందినా లేక విజయం సాధించినా అలాంటి వ్యక్తికి మేము గొప్ప ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాము. దిక్కులేక పోవడం చూసి అణచి వేయబడ్డ స్త్రీలు, పురుషులు, పిల్లలను రక్షించడానికి మీరు దైవమార్గంలో ఎందుకు పోరాడరు? వారు (బాధలు భరించలేక) “దేవా! దుర్మార్గులు నివసిస్తున్న ఈ నగరం నుండి మమ్మల్ని బయటికి తీసి కాపాడు. మాకు రక్షణ కల్పించి అండగా నిలిచేవారి నెవరినైనా నీ వైపు నుండి మా దగ్గరికి పంపు” అని మొరపెట్టుకుంటున్నారే! అలాంటి పీడిత ప్రజల రక్షణ కోసం ఎందుకు పోరాడరు మీరు? ²⁶ (74-75)

విశ్వాసులు దైవమార్గంలో పోరాడుతారు. అవిశ్వాసులు పైతాన్ మార్గంలో పోరాడు తారు. కనుక మీరు (దైవమార్గంలో) పైతాన్ అనుచరమూకతో పోరాడండి. పైతాన్ పన్నే కుటిల పన్నాగాలన్నీ చాలా బలహీనమైనవని తెలుసుకోండి. (76)

“మీ చేతుల్ని (యుద్ధం చేయకుండా) కాస్త ఆపివుంచండి, నమాజ్ స్థాపించండి, (పేదల ఆర్థికహక్కు) జకాత్ చెల్లించండి” అని (లోగడ) ఆదేశించినవారిని నీవు గమనించావా? ఇప్పుడు వారిని (దైవమార్గంలో) పోరాడమని ఆజ్ఞాపిస్తే వారిలో కొందరు దేవునికి భయపడినట్లు (శత్రు)జనాన్ని చూసి భయంతో వణికిపోతున్నారు. అంతకంటే ఎక్కువే భయపడిపోతున్నారు. పైగా వారు “దేవా! (అప్పుడే) ఈ యుద్ధాజ్ఞను మాపై ఎందుకు విధించావు? మరికొంత అవకాశం ఎందుకివ్వలేదు?” అని వాపోయారు.

వారికి చెప్పు: ఈ ప్రాపంచిక సౌఖ్యాలు క్షణభంగురం, బుద్బుదం. భక్తిపరాయణులకు పరలోక జీవితమే ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది, శాశ్వతమైనది. (అక్కడ) మీకు అణుమాత్రం కూడా అన్యాయం జరగదు. (77)

మృత్యు విషయానికొస్తే, అది మీరు ఎక్కడున్నా, ఎట్టి పరిస్థితిలో వున్నా, చివరికి మీరు పటిష్ఠమైన భవనాల్లో వున్నారే వచ్చి తీరుతుంది. దాన్ని ఎవరూ అడ్డుకోలేరు.

శాంతిబంధం ఉల్లంఘించారని, ఫలానా తెగవాళ్ళు ముస్లిం ప్రచారకుల్ని మోసగించి హత మార్చారని వార్తలు రాసాగాయి. ఈ విధంగా ముస్లింల ధన మాన ప్రాణాలకు నలువైపుల నుండి ప్రమాదం వచ్చిపడింది. మరోవైపు కపటవిశ్వాసుల బెడద కూడా ఎక్కువయింది. అలాంటి స్థితిలో ఈ సూక్తులు అవతరించాయి.

26. మక్కా, దాని పరిసర ప్రాంతాల్లో ఇస్లాం స్వీకరించి మదీనాకు వలస వెళ్ళలేకపోయిన పీడిత ముస్లింల దుస్థితి ఈ సూక్తిలో పేర్కొనబడింది. అలాంటి పీడిత ప్రజలను దౌర్జన్యపరుల కబంధహస్తాల నుండి కాపాడేందుకు ముస్లింలు యుద్ధం చేయాలని దేవుడు ఆదేశిస్తున్నాడు. ఇది ధర్మయుద్ధమని, దేవుని ప్రసన్నత కోసం జరిపే పోరాటమని ఖుర్ఆన్ తెలియజేస్తోంది.

వారికేదైనా ప్రయోజనం చేకూరితే “ఇది దేవుని దయవల్ల లభించింది” అంటారు. నష్టం జరిగితే “ఇది నీ మూలంగా జరిగింది” అంటారు. వారికి చెప్పు, అంతా దేవుని వల్లనే జరుగుతుందని. అసలు వారికేమింది, ఏ మాటా అర్థం చేసుకోరు? (78)

మానవా! నీకు ఏ మేలు జరిగినా అది దేవుని దయవల్లనే జరుగుతుంది. ఒకవేళ నీకేదైనా కీడు జరిగితే అది నీ చేజేతులా చేసుకున్నదాని ఫలితమని తెలుసుకో. మేము ముహమ్మద్ (స)ని యావత్ మానవాళి కోసం దైవప్రవక్తగా నియమించాం. దీనికి దేవుని సాక్ష్యమే చాలు. కనుక ఎవరు దైవప్రవక్తకు విధేయులై నడచుకుంటారో, వారు దేవునికి విధేయులై నడచుకున్నట్లే. అలాచేయకుండా ముఖం తిప్పుకుంటే తిప్పుకోని. అలాంటి వారి కోసం మేము నిన్ను పర్యవేక్షకునిగా నియమించి పంపలేదు. (79-80)

వారు పైకి మాత్రం “మేము మీకు విధేయులం” అంటారు. కాని నీ దగ్గర్నుంచి వెళ్ళిపోగానే వారిలో కొందరు రాత్రివేళ ఒక చోట గుమిగూడి నీకు వ్యతిరేకంగా రహస్య మంతనాలు జరుపుతారు. వారు జరుపుతున్న రహస్య మంతనాలన్నిటినీ దేవుడు వారి కర్మలచిట్టాలో నమోదుచేస్తున్నాడు. కనుక నీవు వారిని గురించి పట్టించుకోకు. దేవునిపై భారం వేసి, ఆయన్నే నమ్ముకొని ఉండు. నమ్ముకునేవారికి దేవుడే చాలు. (81)

వారు ఖుర్ఆన్ గురించి ఆలోచించరా? ఇది అల్లాహ్ నుండి గాకుండా మరెవరి నుండో వచ్చివుంటే ఇందులో ఎంతో భావవైరుధ్యం ఉండేది కదా! (82)

వారు ఏదైనా సంతోషకరమైన వార్తగాని లేక భయాందోళనలు కలిగించే వార్తగాని వింటే దాన్ని నలువైపులా వ్యాపింపజేస్తారు. అలా చేయకుండా వారా వార్తను దైవ ప్రవక్తకు గాని లేదా తమ నాయకులకుగాని చేరవేస్తే దాన్ని గురించి వారు నిజానిజాలు తెలుసుకొని సరయిన నిర్ణయం తీసుకోగలుతారు. మీపై దేవుని అనుగ్రహం, ఆయన కారుణ్యం గనక లేకపోయిఉంటే మీలో కొందరు తప్ప అందరూ షైతాన్ అనుసరించేవారు. (83)

కనుక ప్రవక్త! దైవమార్గంలో పొరాడుతూ ఉండు. నీవు నీ విషయంలో తప్ప మరెవరి విషయంలోనూ బాధ్యుడవు కావు. అయితే విశ్వాసుల్ని పొరాటానికి ప్రేరేపిస్తూ ఉండాలి. త్వరలోనే దేవుడు సత్యతిరస్కారుల శక్తిని నిర్వీర్యం చేస్తాడు. దేవుడే అందరి కంటే శక్తిమంతుడు. ఆయన విధించే శిక్ష అన్నిటికంటే కఠినమైనది. (84)

ఎవరు ఒక మంచివిషయాన్ని ప్రోత్సహిస్తాడో అతనికి దాని పుణ్యఫలం లభిస్తుంది. అలాగే ఎవరు ఒక చెడువిషయాన్ని ప్రేరేపిస్తాడో అతను దాని పాపఫలితం అనుభవిస్తాడు. దేవుడు ప్రతి పని చేయగల సమర్థుడు, సర్వశక్తిమంతుడు. (85)

మిమ్మల్ని ఎవరైనా గౌరవసూచకంగా సలాం చేస్తే, మీరు అంతకంటే శ్రేష్ఠంగా వారికి ప్రతిసలాం చేయండి. లేదా అదేవిధంగానైనా చేయండి. దేవుడు ప్రతి విషయంలోనూ మీనుండి లెక్కతీసుకుంటాడు. ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యదైవం లేడు. ఆయనే అల్లాహ్. ఆయన మిమ్మల్నుందర్ని ప్రళయదినాన తప్పకుండా సమావేశపరుస్తాడు. దేవుని మాటకన్నా నిజమైనమాట మరెవరిది కాగల్గుతుంది? (86-87)

ఏమిటి, కపటుల్ని గురించి మీలో రెండు అభిప్రాయాలు²⁷ ఏర్పడ్డాయి? దేవుడు వారిని వారిచేష్టల వల్ల (అవిశ్వాసం వైపు) వెనక్కి తిప్పివేశాడు. దేవుడు దారి తప్పించిన వాణ్ని నీవు దారికి తీసుకురాదలిచావా? అలా ఎన్నటికీ దారికి తీసుకురాలేవు. (88)

వారు ఎలా అవిశ్వాసులైపోయారో అలా మీరుకూడా అవిశ్వాసులైపోయి అందరూ ఒకే విధంగా ఉండాలని వారు కోరుకుంటున్నారు. కనుక ఇస్లాం కోసం స్వస్థలం వదలి రానంతవరకు వారిలో ఎవరితోనూ మీరు స్నేహం చేయకండి. స్వస్థలం వదలి రావడానికి అంగీకరించకపోతే వారిని (యుద్ధరంగంలో) ఎక్కడ కనిపిస్తే అక్కడ పట్టుకొని హత మార్చండి.²⁸ వారిలో ఏ ఒక్కరితోనూ స్నేహసంబంధాలు పెట్టుకోకండి. (89)

అయితే మీతో యుద్ధ ఒడంబడిక కుదిరిన జాతి వద్దకు వెళ్ళి, అక్కడ ఆశ్రయం పొందిన కపటులు మాత్రం ఈ ఆజ్ఞ నుండి మినహాయించబడ్డారు. అలాగే యుద్ధాలతో విసిగిపోయి ఇటు మీతోనూ, అటు తమజాతి వారితోనూ పొరాడకుండా మీదగ్గరకు వస్తూ పోయే కపటులు కూడా ఈ ఆజ్ఞ నుండి మినహాయించబడ్డారు.

దేవుడు తలచుకుంటే వారికి మీపై ఆధిక్యత నిచ్చేవాడే. అప్పుడు వారు మీతో తప్పకుండా పొరాడేవారు. కనుక వారు రంగం నుంచి తప్పకొని మీతో యుద్ధం చేయకుండా రాజీకి వస్తే (మిరిక అనవసరంగా కయ్యానికి కాలు దువ్వకండి.) వారిని వేధించడానికి దేవుడు మీకు ఎలాంటి కారణం చూపలేదు. (90)

మరికొందరు కపటులున్నారు. వారు మీతోనూ, అటు తమజాతి వారితోనూ శాంతి సఖ్యతలతో ఉండాలని భావిస్తారు. అయితే వీలుచిక్కితే చాలు, ఒక్కసారిగా కలహం, కల్లోలాలలోకి దూకుతారు. అలాంటివారు మీతో పొరాడటాన్ని మానుకొని రాజీకి రాకుండా యుద్ధం మానుకోకపోతే వారిని ఎక్కడ కనిపిస్తే అక్కడ పట్టుకొని హత మార్చండి. వారి పీచం అణచడానికి మేము మీకు పూర్తి స్వేచ్ఛ ఇస్తున్నాము. (91)

పొరపాటున తప్ప తోటి విశ్వాసిని హతమార్చడం ఏ విశ్వాసికీ శోభించదు. ఒకవేళ పొరపాటున హతమార్చడం జరిగితే అందుకు ఒక బానిస ముస్లింకు స్వేచ్ఛనివ్వాలి.

27. ఇస్లాం స్వీకరించినప్పటికీ ఇస్లాం కేంద్రమైన మదీనాకు వలసపోకుండా మక్కాలోని, ఇతర అరేబియాప్రాంతాల్లోని బహుదైవారాధకుల మధ్య నివసిస్తూ, వారు సాగిస్తున్న ఇస్లాంవ్యతిరేక కార్యకలాపాల్లో పాలుపంచుకునే కపటముస్లింలను గురించి ఇక్కడ ప్రస్తావించడం జరిగింది.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఉహుద్ యుద్ధానికి బయలుదేరినప్పుడు ఆయన అనుచరుల్లో కొందరు (కపటవిశ్వాసులు యుద్ధం చేయకుండా దారిలోనే వెనక్కి) తిరిగి వెళ్ళిపోయారు. అప్పుడు కొందరు ముస్లింలు మేము వాళ్ళను హతమారుస్తాం అనంటే, మరికొందరు మేము వాళ్ళను హతమార్చం అన్నారు. ఆ సందర్భంలో ఈ సూక్తి అవతరించింది. (బుఖారి, ముస్లిం)

28. వీరు కపటవిశ్వాసులు. అవిశ్వాసులతో కుమ్మక్కయి విశ్వాసుల్ని అవిశ్వాసులుగా మార్చడానికి రకరకాల కుట్రలు పన్నుతున్న పచ్చి మోసకారులు. ఇస్లామీయ రాజ్యంలో అశాంతి అలజడులు సృష్టించడానికి పాల్పడిన కలహకారులు. అంచేత దైవాజ్ఞల్ని పాటించకుండా ఇలాగే అరాచకం, అల్లర్లు సృష్టిస్తుంటే వారిని హతమార్చాలని ఇక్కడ దేవుడు ముస్లింలను ఆదేశిస్తున్నాడు.

మరోవైపు హతుని వారసులకు రక్తపరిహారం కూడా చెల్లించాలి.²⁹ ఒకవేళ వారు క్షమిస్తే అది వేరే విషయం. అయితే హతుడు మీ శత్రువర్గానికి చెందినవాడయి, అతను విశ్వాసి కూడా అయివుంటే, ఒక ముస్లిం బానిసకు స్వేచ్ఛనిస్తే చాలు. అలాకాకుండా హతుడు మీరు శాంతిబడంబడిక చేసుకున్న జాతికి చెందినవాడైవుంటే, మీరు హతుని వారసులకు రక్తపరిహారంతో పాటు ఒక బానిస ముస్లింకు సేచ్చ కూడా ఇవ్వాలి. స్వేచ్ఛ నివ్వడానికి బానిస లేకపోతే హంతకుడు వరుసగా రెండు నెలలపాటు ఉపవాసవ్రతం పాటించాలి. ఇది చేసిన తప్పును పశ్చాత్తాపంతో సరిదిద్దుకోవడానికి దేవుడు నిర్ణయించిన నిష్క్రుతి విధానం. దేవుడు సమస్తం తెలిసినవాడు, ఎంతో వివేచనాపరుడు. (92)

తోటివిశ్వాసిని బుద్ధిపూర్వకంగా హతమార్చినవారికి నరకమే తగిన శిక్ష. అక్కడే అతను ఎల్లకాలం పడిఉంటాడు. అతనిపై దేవుని ఆగ్రహం, అభిశాపం విరుచుకు పడతాయి. దేవుడు అతని కోసం ఘోరమైన (నరక)యాతన సిద్ధపరచి ఉంచాడు. (93)

విశ్వాసులారా! మీరు దైవమార్గంలో యుద్ధానికి బయలుదేరితే మీ శత్రువులెవరో, మిత్రులెవరో కాస్త విచక్షణచేసి చూడండి. (శత్రువర్గానికి చెందిన వ్యక్తి) ఎవరైనా ముందుకు వచ్చి మీకు సలాం చేస్తే మీరు తొందరపడి నీవు ముస్లిం కాదని అనకండి. దాని ద్వారా ప్రాపంచిక ప్రయోజనం పొందడమే మీ ఉద్దేశ్యమైవుంటే, దేవుని దగ్గర ఎన్నటికీ తరగని అనేక నిక్షేపాలు ఉన్నాయని తెలుసుకోండి. ఒకప్పుడు మీరు కూడా అలాంటివారే కదా! ఆతర్వాత దేవుడు మీకెంతో మేలు చేశాడు. కాబట్టి ఇకనుంచి ఏదైనా చేయబోయేటప్పుడు కాస్త వెనుకా ముందూ ఆలోచించి మరీ చేయండి. మీరు చేసే ప్రతి పనినీ దేవుడు గమనిస్తూనే ఉంటాడన్న సంగతి విస్మరించకండి. (94)

విశ్వాసుల్లో ఏ కారణం లేకుండా ఇంట్లో ఉండిపోయేవారు, దైవమార్గంలో ధన ప్రాణాలు త్యజించి పోరాడేవారు- ఉభయులూ సమానులు కాలేరు. ఇంట్లో ఉండిపోయే వారికన్నా ధనప్రాణాలతో పోరాడేవారికి దేవుడు గొప్ప హోదా, ఔన్నత్యాలు ప్రసాదిస్తాడు. శ్రేయోశుభాలకు సంబంధించిన దైవవాగ్దానం అందరికీ వర్తిస్తుంది. కాని ప్రతిఫలం రీత్యా ఇంట్లోఉండిపోయేవారికన్నా దైవమార్గంలో పోరాడేవారికి దేవుడు ఎక్కువ ఔన్నత్యం ప్రసాదిస్తాడు.³⁰ (అంటే)దేవుని వద్ద అంతస్తులలో, మన్నింపులో, (దైవ)కారుణ్యంలో ఔన్నత్యం లభిస్తుందన్నమాట. దేవుడు గొప్పక్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు. (95-96)

29. రక్తపరిహారంగా 100 ఒంటెలు లేదా 200 ఆవులు లేదా 2000 మేకలు చెల్లించాలని దైవప్రవక్త (స) నిర్ణయించారు. తర్వాతి కాలంలోను ఇవే కొలమానాలుగా పరిగణించబడ్డాయి.

30. తగిన శక్తి, అధికారాలతో పాటు, ప్రజలకు నేతృత్వం వహించగల నాయకుడు కూడా ఉన్నప్పుడు అధర్మం, అన్యాయాలను అంతమొందించడానికి అంతిమ సాధనం యుద్ధమేనని 74 నుండి 100 వరకుగల సూక్తులు ప్రస్తుతం చెప్తున్నాయి. అదీగాక ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో ధర్మయుద్ధానికి మించిన పుణ్యకార్యం మరేదీ లేదని కూడా ఈ క్రింది హదీసుల ద్వారా తెలుస్తోంది.

ఒకతను దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్నిధికి వచ్చి “ధర్మయుద్ధానికి (జిహాద్‌కు) ప్రత్యామ్నాయం కాగల సత్కార్యం ఏదైనాఉంటే నాకు చెప్పండి” అన్నాడు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) “ధర్మయుద్ధానికి సమానమైన సత్కార్యం ఉన్నట్లు నాకు కన్పించడం లేదు” అన్నారు. ఆతర్వాత కాస్సేపటికి ఆయన

దైవదూతలు తమకుతాము అన్యాయం చేసుకున్నవారి³¹ ప్రాణాలు తీస్తూ “మీరి పుడు ఏస్థితిలో ఉన్నారు?” అని ప్రశ్నిస్తారు. దానికి వారు “మేము దేశంలో చాలా బల హీనులుగా, పీడితులుగా ఉండేవాళ్ళం” అంటారు. అప్పుడు దైవదూతలు “దేవుని భూమి విశాలంగా లేదా మీరు ఉన్నచోటు నుంచి మరోచోటికి వలసపోవడానికి?” అని అడుగు తారు. అలాంటివారికి నరకనివాసమే తగిన శిక్ష. అది పరమ చెడ్డనివాసం. (97)

అయితే ఎటూ వెళ్ళలేని, దారీ తెన్నూ కానలేని బలహీనులు, పీడితులైన స్త్రీలు, పిల్లలు, పురుషులు మాత్రం (ఈ శిక్ష నుంచి మినహాయించబడ్డారు). దేవుడు వారిని త్వరలోనే క్షమిస్తాడు. దేవుడు ఎంతో క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు. (98-99)

దైవమార్గంలో ఇల్లావాలి వదలి వలస పోయేవారు పుడమిపై మంచి ఆశ్రయం, విశాలమైన చోటు, జీవనోపాధి పొందడానికి ఎంతో అవకాశం ఉంది. దేవుని వైపునకు, ఆయన ప్రవక్త వైపునకు తనఇంటి నుండి వలసపోయే వ్యక్తి దారిలో గనక మృత్యువాత పడితే, అతనికి ప్రతిఫలం ప్రసాదించే బాధ్యత దేవునిపై ఉంది. దేవుడు ఎంతో క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు. (100)

మీరు ఎక్కడికైనా ప్రయాణమై వెళ్ళే నమాజ్‌ను తగ్గించి చేసుకోడంలో ఎలాంటి తప్పు లేదు.³² ముఖ్యంగా అవిశ్వాసులు మిమ్మల్ని వేధిస్తారని భయముంటే అలా చేయవచ్చు. ఎందుకంటే వారు బహిరంగంగా మీతో విరోధానికి పాల్పడ్డారు. (101)

ఇలా అన్నారు: “అయితే నువ్వొక పనిచెయ్యి. యోధులు వెళ్ళిపోయిన తర్వాత నీవు మసీదుకు వెళ్ళి ఎడతెగకుండా నమాజులు చేస్తూ ఉండు. అలాగే మధ్యలో ఒక్కసారి కూడా విరమించకుండా నిరంతరాయంగా ఉపవాసవ్రతాలు కూడా పాటిస్తూ ఉండు. మరి నువ్వీలా చేయగలవా?” దానికా వ్యక్తి “ఇలా ఎవరు చేయగలరండీ?” అన్నాడు. (బుఖారి, ముస్లిం)

మరొక హదీసులో దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “అమరగతుడయిన ఒక్క వీర యోధుడు (షహీద్) తప్ప స్వర్గంలో ప్రవేశించిన ఏ వ్యక్తి కూడా ప్రపంచసంపదలన్నీ ఇచ్చినా సరే, తిరిగి ఇహలోకానికి పోవడానికి ససేమిరా ఇష్టపడడు. అమరగతుడయిన వీరయోధుడు అమరగతి (షహాదత్)కి సంబంధించిన గౌరవోన్నతులు చూసివుంటాడు గనక, అతను మళ్ళీ ఇహలోకానికెళ్ళి పదిసార్లయినా (యుద్ధంచేసి) వీరమరణం పొందాలని కోరుకుంటాడు.” (బుఖారి, ముస్లిం)

వేరొక హదీసులో దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు: “దైవమార్గంలో ఒక రోజు (ఇస్లామీయ రాజ్య) సరిహద్దు చౌకీల దగ్గర కాపలా కాయడం ఇతర ప్రదేశాలలో వేయి రోజుల పాటు ఆరాధన చేయడం కంటే ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది.” (తిర్మిజి, నసాయి)

31. వీరు ముస్లిములైనవారే. అయితే దైవప్రవక్త (స) ఆజ్ఞప్రకారం ఇస్లాం కేంద్రమైన మదీనాకు వలసపోకుండా స్వస్థలంలోనే ఇస్లాం సంప్రదాయాలతో పాటు, బహుదైవారాధకుల ఆచారాలను కూడా పాటిస్తూ బహుదైవారాధకుల మధ్య అర్థ ముస్లింలుగా జీవిస్తూ ఉండేవారు.

32. శాంతి భద్రతలు నెలకొన్న సాధారణ పరిస్థితుల్లో ఒక ప్రయాణీకుడు ఒంటరిగాగాని, లేదా ఒకరికంటే ఎక్కువమంది ప్రయాణీకులు సామూహికంగాగాని నమాజు చేయవలసి వచ్చి నప్పుడు నాలుగు రకాత్ల ఫర్జ్ నమాజ్‌లో రెండు రకాత్లు మాత్రమే చేయాలి. దీన్ని “ఖుస్ నమాజ్” అంటారు. అంటే జుహార్, అస్, ఇషా వేళల్లో 4 రకాత్లకు బదులు 2 రకాత్లు మాత్రమే ఫర్జ్ నమాజ్ చేయాలి. సున్నత్, నఫిల్ నమాజులు చేయకపోయినా పరవాలేదు. చేస్తే మంచిదే.

ప్రవక్తా! నీవు (యుద్ధరంగంలో) ముస్లింల దగ్గరుండి వారికి నాయకత్వం వహించినమాజు చేయడానికి ఉపక్రమించినప్పుడు వారిలో ఒక వర్గం ఆయుధాలు ధరించి నీతో పాటు నిలబడాలి. వారు సాష్టాంగప్రణామం చేసి ప్రార్థన ముగించగానే వెనక్కి వెళ్ళిపోవాలి. ఆ తర్వాత ఇంకా ప్రార్థన చేయని రెండవ వర్గం వచ్చి నీతో కలిసి ప్రార్థన చేయాలి. వారు కూడా ఆయుధాలు ధరించి అప్రమత్తులయి ఉండాలి. ఎందుకంటే మీరు గనక మీ ఆయుధాలు, ఇతర సామగ్రి విషయంలో ఏమాత్రం అజాగ్రత్తగా ఉన్నా వారు ఒక్కసారిగా మీపై విరుచుకుపడేందుకు కాచుకొని ఉంటారు.

ఒకవేళ వర్షం వల్ల మీకేమైనా అసౌకర్యంగా ఉంటే, లేదా మీరు వ్యాధిగ్రస్తలయి ఉంటే ఆయుధాలు తీసి పక్కన పెట్టడంలో తప్పులేదు. అయినప్పటికీ మీ జాగ్రత్తలో మీరుండటం చాలా అవసరం. దేవుడు అవిశ్వాసుల కోసం అత్యంత అవమానకరమైన యాతన సిద్ధపరచి ఉంచాడు. ఆవిధంగా (ప్రార్థన) ముగిసిన తరువాత మీరు నిల్చొని, కూర్చొని, పడుకొని ఎలాంటి స్థితిలో ఉన్నా దేవుణ్ణి స్మరిస్తూ ఉండండి. శాంతియుత వాతావరణం నెలకొనడం జరిగితే పూర్తినమాజ్ చేయాలి. నమాజ్ విశ్వాసులు నియమం తప్పకుండా వేళకు విధిగా పాటించవలసిన విధ్యుక్తధర్మం. (102-103)

శత్రువర్గాన్ని వెంబడించడంలో ఏమాత్రం అలసత్వం ప్రదర్శించకండి. మీకు కష్టంగా ఉందంటే మీలాగే మీ శత్రువులు కూడా కష్టపడుతున్నారు. అయితే వారు ఆశించని దాన్ని మీరు దేవుని నుండి ఆశిస్తున్నారు. దేవుడు సర్వం ఎరిగినవాడు, ఎంతో వివేకవంతుడు. (104)

ముహమ్మద్! దేవుడు నీకు చూపినమార్గం అనుసరించి నీవు ప్రజల వ్యవహారాలు పరిష్కరించడానికి మేము సత్యపూరితమైన గ్రంథం నీపై అవతరింపజేశాం. కనుక నీవు నీతిలేని వారివైపు నిలబడి వాదించకు. ³³ దేవుణ్ణి క్రమాభిక్ష అర్థిస్తూ ఉండు. ఆయన

అయితే ఫజ్ల వేళలోని సున్నత్ నమాజ్, ఇషా వేళలోని విత్ నమాజ్ మాత్రం వదలి పెట్టకూడదు. సామూహిక నమాజ్ కు స్థానిక వ్యక్తి నాయకత్వం వహించినప్పుడు అతని వెనుక నమాజ్ చేసే ప్రయాణీకుడు 4 రకాల్ ల ఫర్జ్ నమాజ్ ని తగ్గించకూడదు. 4 రకాల్ లు పూర్తిచేయాలి.

ఖుర్ఆన్ నమాజ్ చేయడానికి బాటసారి తాను నివసించే ఊరి నుండి చేరుకునే ప్రాంతం కనీసం 77 కిలోమీటర్ల దూరం ఉండాలి. దానికి లోపుంటే ఖుర్ఆన్ (తగ్గింపు) చేసే అనుమతి లేదు. అలాగే ఆ ప్రాంతంలో 15 రోజులకంటే తక్కువ కాలం గడిపే ఉద్దేశ్యమయి ఉండాలి. అంతకంటే ఎక్కువ రోజులుండే ఉద్దేశ్యమయితే ఖుర్ఆన్ చేయకూడదు. పూర్తి నమాజ్ చేయాలి.

అలబడి, అల్లర్లతో యుద్ధవాతావరణం నెలకొని ఉన్న అసాధారణ పరిస్థితుల్లో కూడా ఫర్జ్ నమాజ్ ని ఖుర్ఆన్ (తగ్గించి) చేసుకోవచ్చు. అయితే ఆ స్థితిలో ఫర్జ్ నమాజ్ రెండు రకాల్ లు తప్పని సరిగా చేయాలన్న నియమం లేదు. పరిస్థితిని బట్టి ఒక్క రకాల్ అయినా చేయవచ్చు. నమాజ్ లో, ఇతర అంశాలలో కూడా సడలింపుకు అనుమతి ఉంది.

33. ఈ సూక్తిలో రెండు ముఖ్య విషయాలు చెప్పబడ్డాయి. (1) ఖుర్ఆన్ పూజా పురస్కారాలు, పెళ్ళిపెటాకులు, కర్కూండలలో మాత్రమే మానవునికి మార్గం చూపడానికి రాలేదు. ఇది మానవాళికి సమస్త జీవనరంగాల్లో మార్గదర్శనం చేయడానికి అవతరించింది. ఇది సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ సమస్యల్ని కూడా పరిష్కరించగోరుతున్నది. (2) పాలకులు, నాయకులు, న్యాయాధి

గొప్ప క్రమాశీలి, అమిత దయామయుడు. ఆత్మద్రోహానికి పాల్పడేవాడిని ఎన్నటికీ సమర్థించకు. పాపాత్ముల్ని, విశ్వాసఘాతకుల్ని దేవుడు ఎన్నటికీ ప్రేమించడు. (105-107)

వీరు తమ చేష్టల్ని ప్రజల కంటబడకుండా దాచగలరుగాని దేవుని కంటబడకుండా దాచలేరు. వారు రాత్రివేళల్లో దేవుని అభీష్టానికి వ్యతిరేకంగా రహస్యమంతనాలు జరుపుతారు. కాని అప్పుడు కూడా దేవుడు తమను వెన్నంటి ఉంటాడన్న సంగతి మరచి పోతున్నారు. దేవుడు వారి చర్యలన్నిటినీ పరివేష్టించి ఉన్నాడు. (108)

(ముస్లింలారా!) ప్రపంచ జీవితంలో మీరు వారి పక్షాన వాదించగలరు. కాని ప్రళయదినాన వారి పక్షాన దేవుని ముందు ఎవరు వాదించగలరు? అసలక్కడ వారిని కాపాడే నాథుడెవరు? ఎవరైనా పాపకార్యానికి పాల్పడటమో లేదా తనకుతాను అన్యాయం చేసుకోవడమో జరిగి ఆ తర్వాత దేవుని సన్నిధిలో క్రమాపణ చెప్పుకుంటే, దేవుడు గొప్పక్రమాశీలి అని, అపార దయామయుడని అతను తెలుసుకుంటాడు. దానికి బదులు ఎవరైనా పాపకార్యానికి పాల్పడితే ఆ పాపదుష్ఫలితం అతణ్ణి చుట్టుకుంటుంది. దేవుడు సమస్త విషయాలు ఎరిగినవాడు, ఎంతో వివేకవంతుడు. (109-111)

ఎవరైనా ఏదైనా నేరం చేసి దాన్ని ఏపాపం ఎరగని అమాయకునిపై మోపితే, ఇక అతను ఘోరమైన అపనిందను, స్పష్టమైన పాపాన్ని మూటకట్టుకున్నట్లే. (112)

కారులు సమస్యల్ని పరిష్కరించడంలో తమవారు-పరామివారు, ముస్లింలు-ముస్లిమేతరులు అన్న వివక్ష చూపకుండా నిష్పక్షపాతంగా వ్యవహరించాలి.

మదీనాలో బషీర్ అనే ముస్లిం మరో ముస్లింకు చెందిన యుద్ధకవచం దొంగిలించాడు. అధికారులు దాన్ని ఆరాతీయడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు బషీర్ ఆ దొంగసొత్తును ఒక యూదుని ఇంట్లో దాచిపెట్టాడు. కవచం యజమాని బషీర్ మీద అనుమానం వెలిబుచ్చాడు. అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (సల్లం) కవచం సంగతి అడిగితే బషీర్, అతని బంధువులు కూడబలుక్కొని దొంగతనాన్ని ఆ యూదునిపైకి నెట్టివేశారు. యూదుణ్ణి విచారిస్తే తానేపాపం ఎరగనని అన్నాడు.

అయితే బషీర్ బంధువులంతా బషీర్ వైపున వకలా పుచ్చుకొని ఆ యూదుడు దైవప్రవక్త (స)ను నిరాకరించిన అవిశ్వాసి అయినందున అతని మాటలు నమ్మకూడదని, తాము చెబుతున్నదే నిజమని గట్టిగా వాదించారు. ఈ వాదన విన్న దైవప్రవక్త (స) బషీర్ కు అనుకూలంగా తీర్చివ్వడానికి సిద్ధమయ్యారు. సరిగ్గా ఆ సమయంలో ఈ సూక్తులు(105-113) అవతరించాయి. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) ఆ ముస్లింకు వ్యతిరేకంగా, యూదునికి అనుకూలంగా తీర్చిచ్చారు.

కోర్కూకు కళ్ళుండవన్న సంగతి తెలిసిందే. న్యాయాధికారి కేసు పరిష్కారంలో ఎంత సమర్థుడైనప్పటికీ సాక్ష్యాలు, వాదనలను బట్టి తీర్చివ్వగలడు. మతం ముసుగు కప్పకున్న దుర్మార్గుల్ని గుర్తించడం చాలా కష్టమైన పని. అందువల్ల ఇస్లామీయ పాలనలో ఒక్కసారి అమాయకులైన ముస్లిమేతరులు సైతం శిక్షకు గురయ్యే ప్రమాదం ఉంటుంది. అలాంటి స్థితిలో దైవప్రవక్త (సల్లం) ముస్లిమేతరుల పట్ల అన్యాయానికి పాల్పడే ముస్లింలను హెచ్చరిస్తూ ఇలా అన్నారు:

“ఎవరైనా ఒక ముస్లిం (ఇస్లామీయ రాజ్యంలో) ఒడంబడికదారుడైన ముస్లిమేతర పౌరునిపై దౌర్జన్యం చేసినా, అతని హక్కు కాజేసినా, అతని శక్తికి మించిన (రక్షణరుసం) భారం వేసినా, లేదా అతని వస్తువేదైనా బలవంతంగా తీసుకున్నా ప్రళయదినాన దైవన్యాయస్థానంలో జరిగే విచారణలో నేనా ముస్లిమేతరుని తరపున న్యాయవాదిగా నిలబడతాను.” (అబూదావూద్)

ముహమ్మద్! నీపై దేవుని కారుణ్యకటాక్షాలే గనక లేకపోయివుంటే (నీ పరిస్థితి ఏమైవుండేదో), వారిలో ఒక వర్గం నిన్ను తప్పుత్రోవ పట్టించడానికి కంకణం కట్టుకుంది. కాని వారు తమనుతాము తప్పు ఎవరినీ తప్పుత్రోవ పట్టించలేరు. వారు నీకు వీసమెత్తు నష్టం కూడా కల్పించలేరు. దేవుడు నీపై దివ్యగ్రంథాన్ని, వివేకాన్ని అవతరింపజేసి నీకు తెలియని విషయాలన్నీ తెలియజేశాడు. ఆయన దయ నీపై ఎంతగానో ఉంది. (113)

సాధారణంగా ప్రజలు జరిపే రహస్య మంతనాలలో ఎలాంటి శ్రేయస్సు ఉండదు. అయితే దానధర్మాలను గురించి రహస్యంగా ఏదైనా హితోపదేశం చేస్తే లేదా మరేదైనా సత్కార్యం చేయడానికో లేక ప్రజల వ్యవహారాలు చక్కదిద్దడానికో ఎవరితో ఏదైనా అంటే అందులో ఎలాంటి అభ్యంతరం లేదు. అది మంచి విషయమే. ఎవరైనా దేవుని ప్రసన్నత కోసం ఇలా చేస్తే మేమతనికి గొప్ప ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాము. (114)

సన్మార్గం ఏమిటో స్పష్టమైపోయినా దైవప్రవక్తను ధిక్కరిస్తూ విశ్వాసులు నడిచే దారి కాదని వేరే (పెడ)దారి పట్టి నడిచేవాణ్ణి మేము అతను నడిచే దారినే నడిపిస్తాం. (చివరికి) మేము అతణ్ణి నరకంలోకి త్రోసివేస్తాము. ³⁴ అది పరమ చెడ్డస్థలం. (115)

దేవుడు తనకు సాటి కల్పించడాన్ని ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ క్షమించడు. అదితప్ప మరే పాపాన్నయినా తానుతలచుకుంటే క్షమిస్తాడు. దేవునికి సాటి కల్పించినవాడు సన్మార్గానికి బహుదూరం పోయి పడినట్లే. వారు నిజదేవుణ్ణి వదలి దేవతలనబడే స్త్రీ (విగ్రహ)లను పూజిస్తున్నారు. వారసలు స్వామిద్రోహి అయిన సైతాన్‌ని ఆరాధిస్తున్నారు. (116-117)

సైతాన్‌ని దేవుడు శింపాడు. వాడు దేవునితో ఇలా అన్నాడు: 'నేను నీ దాసులలో ఓ నిర్ణీతవర్గాన్ని తప్పక మార్గభ్రష్టుల్ని చేస్తాను. నేను వారిలో అనేక భ్రమలు కల్పిస్తాను. నేనిచ్చే ఆదేశంతో వారు సభువుల చెవులు చీల్చివేస్తారు; దైవసృష్టిని తారుమారు చేస్తారు.' దేవుణ్ణి వదలి ఇలాంటి సైతాన్‌ని సంరక్షకునిగా చేసుకున్నవారు ఘోరంగా నష్టపోతారు. వాడు మానవులకు (నోరూరించే) వాగ్దానాలుచేసి వారిలో (లేనిపోని)ఆశలు రేకెత్తిస్తాడు. కాని సైతాన్ వాగ్దానాలన్నీ వట్టి బూటకం, మోసం మాత్రమే. (118-120)

అలాంటి వారికి నరకమే (అంతిమ) నివాసం. అక్కడ్నుంచి వారు ఏ విధంగానూ బయట పడలేరు. దీనికి భిన్నంగా సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులైనవారిని మేము సెలయేరులు ప్రవహించే (స్వర్గ)వనాలలో ప్రవేశింపజేస్తాము. అక్కడే వారు కలకాలం (హాయిగా) ఉంటారు. ఇది దేవుడు చేస్తున్న నిజమైన వాగ్దానం. దేవుని మాట కన్నా ఎవరిమాట ఎక్కువ నిజమవుతుంది? (121-122)

34. నిసా (స్త్రీలు) అధ్యాయంలోని 105,106 సూక్తులకు రాసిన పాదసూచికలో బషీర్ అనే కపటముస్లిం దొంగతనంచేసి దాన్ని ఏ పాపమెరుగని ఒక యూదునికి అంటగట్టిన సంగతి చదివే ఉంటారు. ఆ వ్యవహారంలోని నిజానిజాలేమిటో దేవుడు తెలియజేసిన తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆ కపటిముస్లింకు వ్యతిరేకంగా తీర్చిదిద్దిన సంగతి కూడా తెలిసిందే. ఈ తీర్పుతో ఖంగుతిన్న ఆ దుర్మార్గుడు ఇస్లాంకు విముఖుడయి పోయాడు. అంతటితో ఆగకుండా అతను మక్కా వెళ్ళి అవిశ్వాసులతో కలసి ఇస్లాంకు, దైవప్రవక్త (సల్లం)కు బద్ధశత్రువై పోయాడు. అతను అవలంబించిన ఈ దుష్ట వైఖరినే ఈ సూక్తిలో ఎండగట్టడం జరిగింది.

ఫలితం మీ కోరికలపైగాని, గ్రంథప్రజల కోరికలపైగాని ఆధారపడి ఉండదు. ఎవరైనా సరే చెడ్డ పని చేస్తే అతను దాని పర్యవసానం అనుభవిస్తాడు. ఇక దైవాభీష్టానికి వ్యతిరేకంగా అతనికి ఎలాంటి సహాయం, సమర్థింపులు లభించవు. ³⁵ స్త్రీలైనా పురుషులైనా విశ్వసించినవారై ఉండి సత్కార్యాలు చేస్తే తప్పకుండా స్వర్గంలో ప్రవేశిస్తారు. వారికి ఏమాత్రం అన్యాయం జరగదు. (123-124)

ఒక వ్యక్తి తనను తాను దేవునికి పూర్తిగా సమర్పించుకొని తదనుగుణంగా తన నడవడికను సరిదిద్దుకున్నాడు. అతను ఇబ్రాహీం సంప్రదాయాన్ని కూడా పాటిస్తున్నాడు, దేవుడు తన మిత్రుడిగా చేసుకున్న ఇబ్రాహీం సంప్రదాయాన్ని. ఇలాంటి వ్యక్తి జీవితం కంటే మరెవరి జీవితవిధానం శ్రేష్టమైనదవుతుంది? భూమ్యాకాశాల్లో వున్న సమస్తం దేవునివే. ఆయన ప్రతి వస్తువునీ పరివేష్టించి ఉన్నాడు. (125-126)

ప్రజలు నిన్ను స్త్రీల విషయంలో (దేవుని) ఆజ్ఞ ఏమిటని అడుగుతున్నారు. వారికిలా సమాధానమివ్వు: "దేవుడు మీకీ విషయంలో తన ఆజ్ఞ తెలియజేస్తున్నాడు. దాంతోపాటు ఈ గ్రంథంలో ఇదివరకు మీకు తెలిపిన ఆజ్ఞలు కూడా గుర్తుచేస్తున్నాము. అంటే (మీ సంరక్షణలో వుండే) అనాథ బాలికల గురించిన ఆజ్ఞలు. వారి హక్కులు మీరు నెరవేర్చు; వారికి పెళ్ళిళ్ళు చేసి పంపరు. (లేదా పేరాశతో మీరే వారిని పెళ్ళాడ గోరుతారు.) అలాగే బలహీనులైన పసిపిల్లలకు సంబంధించిన ఆజ్ఞలు కూడా. అనాథ బాలల విషయంలో న్యాయంగా వ్యవహరించాలని దేవుడు మిమ్మల్ని ఉపదేశిస్తున్నాడు. మీరు ఏ మంచిపని చేసినా అది దేవునికి తెలుస్తుంది. (127)

ఏస్త్రీ అయినా భర్త తనను వేధిస్తున్నాడని లేదా సరిగా ఆదరించడంలేదని భావించి నప్పుడు భార్యాభర్తలు పరస్పరం సంప్రదించుకొని సర్దుకుపోతే తప్పులేదు. అసలు వారు

35. షాహ్ అబ్దుల్‌ఖాదర్ ముహద్దీస్ (రహ్మాలై) దీన్ని గురించి ఇలా వ్యాఖ్యానించారు:

"గ్రంథప్రజలు తాము దేవుని స్ర్వియదాసులమని, ఇతరులు ఏ పాపాలకు దేవుని దగ్గర పట్టు బడతారో తామా పాపాలకు పట్టుబడమని, తమ ప్రవక్తలు తమను ఆడుకుంటారని భావిస్తున్నారు. ముస్లింలలో కూడా అజ్ఞానులు తమను గురించి ఇలాగే భావిస్తున్నారు. కాని చెడ్డపని ఎవరు చేసినా శిక్ష అనుభవిస్తాడని, అతనికి ఎవరి సహాయం లభించదని దేవుడు తెలియజేస్తున్నాడు."

యూదులు తమల్ని తాము అందరికన్నా ఎంతో పవిత్రులమని చెప్పుకోవడమేగాక, తాము ఏం చేసినా స్వర్గం తమకు తప్పకుండా లభిస్తుందని భావిస్తారు. హిందువుల్లో కూడా ఒకవర్గం అందరికంటే ముందు తమకే బ్రహ్మాత్వం ప్రాప్తమవుతుందని భావిస్తోంది. క్రైస్తవుల్లో అత్యధిక మంది తాము ఎన్ని పాపాలు చేసినా ఏసు ప్రభువు తమను రక్షిస్తాడని తలస్తున్నారు.

దురదృష్టవశాత్తు నేటి ముస్లింలలో కూడా ఒక వర్గం దాదాపు ఇలాంటి భ్రమలకే లోనయి ఉంది. ముఖ్యంగా అజ్ఞానులు, స్వార్థపరులు, సత్కర్మలు ఆచరించడానికి బద్ధకించేవారు తాము ఎన్ని చెడుగులలో కూరుకుపోయినా తమ ప్రవక్త (స) తమను ఆడుకుంటారని, దేవుని దగ్గర తమను గురించి సిఫారసు చేస్తారని భావిస్తున్నారు. ఈ భావనే వారిని మరెన్ని చెడులలోకి నెట్టి వేస్తోంది. మరోవైపు ఈ తప్పుడు భావంతో వారు దైవప్రవక్త (స)ను దేవుని స్థాయికి చేర్చారు. వీరి హృదయంలో దైవప్రేమ, దైవభీతులకన్నా ప్రవక్తాభిమానమే ఎక్కువ పరవళ్ళు తొక్కుతోంది. అందుకే దైవాజ్ఞలు బహిరంగంగా కాలరాయబడుతున్నా వీరికి చీమకుట్టినట్టు కూడా ఉండదు.

సర్దుకుపోవడమే సర్వదా శ్రేయస్కరం. హృదయాలు సంకుచితత్వం వైపు ఎక్కువగా మొగ్గుతాయి. అయితే మీరు పరస్పరం శ్రేయోభిలాషతో, దైవభీతిపరాయణతతో వ్యవహరిస్తూ ఉండండి. మీరు చేసే పనులన్నిటినీ దేవుడు గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (128)

భార్యలందరి పట్ల సమానదృష్టితో మసలుకుంటూ వారికి పూర్తిస్వయం చేకూర్చడం మీ శక్తికి మించిన పని. మీరు తలచినా అలా చేయలేరు. అయినప్పటికీ మీరు ఒక భార్య వైపు పూర్తిగా మొగ్గి మరొకామెను డోలాయమాన స్థితిలో పడవేయకండి. ³⁶ మీ వైఖరి సరిదిద్దుకొని దేవునికి భయపడుతూ మసలుకోండి. దేవుడు గొప్ప క్రమాశీలి, అమిత దయామయుడు. ఒకవేళ దంపతులిరువురూ విడిపోవడానికే నిర్ణయించుకుంటే దేవుడు తన అపార శక్తియుక్తులతో వారిని ఒకరిపై మరొకరు ఏమాత్రం ఆధారపడని వారిగా చేయగలడు. దేవుడు సర్వోపగతుడు, ఎంతో వివేచనాపరుడు. (129-130)

భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్తం దేవునిదే. నీకు, నీకుపూర్వం గ్రంథం ఇవ్వబడిన వారికి కూడా మేము దేవుని పట్ల భయభక్తులు కలిగిఉండాలనే ఆదేశించాం. ఒకవేళ మీరు (మాఈ) ఆదేశాన్ని అంగీకరించకపోతే పోనివ్వండి. భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్తం దేవునిదే. ఆయన నిరపేక్షాపరుడు, ఎంతో ప్రశంసనీయుడు. దేవుడే భూమ్యాకాశాల్లోవున్న సమస్తానికి యజమాని. కార్యసఫలతకు ఆయన ఒక్కడే చాలు. (131-132)

దేవుడు తలచుకుంటే మిమ్మల్ని తొలగించి మీ స్థానంలో ఇతరుల్ని తీసుకురాగలడు. అలా చేయడం ఆయనకు కష్టమేమీ కాదు. కేవలం ఐహిక ప్రతిఫలం కోరుకునే వాడు, దేవుని దగ్గర ఐహిక ప్రతిఫలంతో పాటు పరలోక ప్రతిఫలం కూడా ఉందని తెలుసుకోవాలి. దేవుడు సమస్తం వింటున్నాడు, చూస్తున్నాడు. (133-134)

విశ్వాసులారా! న్యాయానికి కట్టుబడి ఉండండి. స్వయంగా మీకుగాని, మీ తల్లిదండ్రులకుగాని లేదా మీ బంధువులకుగాని నష్టం వాటిల్లినా సరే దేవుని కోసం నిజమైన సాక్ష్యం ఇవ్వండి. కక్షిదారుడు ధనికుడైనా, పేదవాడైనా వారి విషయంలో మీకంటే దేవుడే ఎక్కువ శ్రేయోభిలాషి. కనుక మీరు మీ మనోవాంఛల్ని అనుసరిస్తూ న్యాయానికి తిలోదకాలు ఇవ్వకండి. ఒకవేళ మీరు విషయాన్ని వక్రీకరిస్తే లేదా నిజాన్ని దాటవేస్తే మీరు చేసేదంతా దేవుడు గమనిస్తుంటాడని తెలుసుకోండి. (135)

36. ఇద్దరు లేక అంతకన్నా ఎక్కువమంది భార్యలు ఉన్నప్పుడు పురుషుడు వారి మధ్య అన్ని విధాలా సమానత్వం పాటించలేడు. భార్యల మధ్య ఉండే అందం, వయస్సు, స్వభావం, ఆరోగ్యం మొదలైన వ్యత్యాసాల కారణంగా అతను వారందరినీ సమాన దృష్టితో చూడటం, ఒకే విధంగా ప్రేమించడం సహజంగానే సాధ్యం కాదు. అయితే అంతమాత్రాన ఆకర్షణ లేని భార్యను పూర్తిగా విస్మరించి ఆకర్షణగల భార్యవైపు మొగ్గడం భావ్యం కాదు. ఇతర వ్యవహారాలలో భార్యగా ఆమె హక్కులు గౌరవించాలి. లైంగిక వ్యవహారంలో పూర్తిగా సమానత్వం పాటించకపోయినా ఇతర వ్యవహారాల్లో మటుకు సంపూర్ణ సమానత్వం పాటించాలి.

“ఎవరికైనా ఇద్దరు భార్యలుండి, వారిద్దరి హక్కుల్ని న్యాయంగా, సమానంగా, సమంజసంగా నిర్వర్తించకపోతే, తీర్పుదినాన అతను సగం శరీరం కోల్పోతాడు. ఆ స్థితిలోనే (అర్థ శరీరంతో సమాధి నుండి) లేచినట్టాడు” అన్నారు మహాప్రవక్త ముహమ్మద్-స. (తిర్మిజి)

విశ్వాసులారా! అల్లాహ్ ను, ఆయన ప్రవక్తను, ఆయన తన ప్రవక్తపై అవతరింపజేసినదానిని (ఖుర్ఆన్ ని), అంతకుపూర్వం అవతరింపజేసిన (తొరాత్, ఇన్జిల్ మొదలైన) వాటిని (మనస్ఫూర్తిగా) విశ్వసించండి. దేవుణ్ణి, ఆయన దూతల్ని, ఆయన గ్రంథాల్ని. ఆయన ప్రవక్తల్ని, ప్రళయదినాన్ని విశ్వసించడానికి నిరాకరించినవాడు మార్గభ్రష్టత్వంలో పడి బహుదూరం కొట్టుకుపోయినట్లే. సత్యాన్ని విశ్వసించిన తర్వాత తిరస్కరించి, మళ్ళీ విశ్వసించి, తిరిగి తిరస్కరించి, చివరికి ఆ తిరస్కార వెల్లువలోనే కొట్టుకుపోయేవారిని దేవుడు ఎన్నటికీ క్షమించడు. వారికిక సన్మార్గం చూపడం కూడా జరగదు. (136-137)

ప్రవక్తా! విశ్వాసుల్ని వదలి అవిశ్వాసులతో స్నేహించేసే కపటులకు దుర్భరమైన (నరక)శిక్ష పడుతుందని శుభవార్త విన్నించు! మీరు గౌరవమర్యాదల కోసం వారి దగ్గరకు వెళ్తున్నారా? కాని గౌరవమర్యాదలన్నీ దేవుని చేతిలోనే ఉన్నాయి. (138-139)

ఎక్కడైనా దేవుని సూక్తులు నిరాకరిస్తూ, వాటిని అపహాస్యం చేయడం చూస్తే, జనం ఆ విషయం మార్చి వేరేవిషయం మాట్లాడనంతవరకూ మీరు వారి చెంత కూర్చోకండి. దీన్ని గురించి ఈ గ్రంథంలో మీకు ఇదివరకే ఆజ్ఞ ఇవ్వబడింది. (ఈ విషయం విస్మరించి) మీరిలా చేస్తే మీరు కూడా వారి మాదిరిగానే అయిపోతారు. త్వరలోనే దేవుడు కపటుల్ని, అవిశ్వాసుల్ని నరకంలో ఒకచోట సమీకరిస్తాడు. (140)

ఈ కపటవిశ్వాసులు మీ పరిస్థితి గమనిస్తూ అవకాశంకోసం ఎదురుచూస్తున్నారు. దేవుని దయవల్ల మీకు విజయం లభిస్తే “మేము మీతోపాటు లేమా?” అంటారు వారు. అవిశ్వాసులకు విజయం లభించే సూచనలు కన్పిస్తే వారితో “మీకు వ్యతిరేకంగా పోరాడే శక్తి మాకు లేదా? అయినా మేమలా చేయకుండా ముస్లింల నుండి మిమ్మల్ని కాపాడాము” అనంటారు. వీరందరి వ్యవహారాల్ని గురించి దేవుడు ప్రళయదినాన తీర్పు చేస్తాడు. దేవుడు విశ్వాసులపై అవిశ్వాసులకు ఎన్నటికీ ఆధిక్యత నివ్వడు. (141)

ఈ కపటులు దేవుణ్ణి మోసగింపజూస్తున్నారు. కాని దేవుడే వారిని మోసగిస్తున్నాడు. (అది వారు గ్రహించడం లేదు.) వారు ప్రార్థన చేయడానికి నిల్చుంటే బద్దకం చేస్తూ లోకుల మెప్పు కోసం నిలబడతారు. పైగా దేవుణ్ణి చాలాతక్కువగా స్మరిస్తారు. ³⁷ వారు అటూఇటూ కాకుండా విశ్వాసం, అవిశ్వాసాల మధ్య ఊగినలాడుతున్నారు. కనుక (ప్రవక్తా!) దేవుడు దారి తప్పించినవాడికి నీవు ఏమాత్రం దారి చూపలేవు. (142-143)

విశ్వాసులారా! మీరు తోటి విశ్వాసుల్ని కాదని అవిశ్వాసులతో స్నేహం చేయకండి. మీరు దేవుని సన్నిధిలో మీ మీదనే నింద మోపుకోదలిచారా? వినండి, కపటులు నరకంలో అందరికంటే అట్టుడుగు భాగాన ఉంటారు. వారికిక సహాయంచేసే వారెవరూ మీకు కన్పించరు. అయితే వారు (ఇహలోకంలోనే) పశ్చాత్తాపంచెంది తమ నడవడికను సరిదిద్దుకొని, దేవుడినే గట్టిగా నమ్ముకొని, దేవుని కోసమే తమ ధర్మాన్ని ప్రత్యేకించుకుంటే- అలాంటివారు తిరిగి విశ్వాసులుగా పరిగణించబడతారు. త్వరలోనే దేవుడు విశ్వాసులకు మహోన్నత ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాడు. (144-146)

మీరు కృతజ్ఞులయి విశ్వాసవైఖరి అవలంబిస్తే దేవుడు మిమ్మల్ని అనవసరంగా ఎందుకు శిక్షిస్తాడు? దేవుడు ఎంతో ఆదరించేవాడు, సర్వం తెలిసినవాడు కూడా. (147)

మనిషి తనకు అన్యాయం జరిగితే తప్ప ఎవరి విషయంలోనూ దుర్భాషకు దిగడాన్ని దేవుడు మెచ్చడు.³⁸ దేవుడు సమస్తం వినేవాడు, సర్వం ఎరిగినవాడు. (అన్యాయం జరిగినప్పుడు నిరసన తెలిపే హక్కుమీకుంది.) అయితే మీరు బహిరంగం గానూ, రహస్యంగానూ మంచినే చేస్తుండండి. లేదా కనీసం చెడుని క్రమాభావంతో ఉపేక్షించండి. అప్పుడు దేవుడు కూడా (మిమ్మల్ని) క్షమిస్తాడు. ఆయన ఎంతో శక్తిమంతుడు. (అయినప్పటికీ మీ బలహీనతల్ని ఉపేక్షిస్తున్నాడని తెలుసుకోండి.) (148-149)

కొందరు దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తల్ని విశ్వసించడానికి నిరాకరిస్తారు. దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తలకు మధ్య తారతమ్యాలు సృష్టించగోరుతూ “మేము కొందరిని నమ్ముతాం, కొందరిని నమ్ము” అంటారు. పైగా విశ్వాసం, అవిశ్వాసాల మధ్య ఓ(కోత్త) మార్గం కనిపెట్టదలిచారు. ఇలాంటివారే కరుడుగట్టిన అవిశ్వాసులు. అవిశ్వాసుల కోసం మేము అత్యంత అవమానకరమైన యాతన సిద్ధపరచి ఉంచాము. (150-151)

దీనికి భిన్నంగా దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తలను విశ్వసించి, వారి మధ్య ఎలాంటి తారతమ్యాలు సృష్టించనివారికి మేము తప్పకుండా తగిన ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాము. దేవుడు గొప్ప క్రమాశీలి, అమిత దయామయుడు. (152)

(ముహమ్మద్!) ఈ గ్రంథప్రజలు తమపై ఆకాశం నుండి నేరుగా ఒక గ్రంథాన్నే అవతరింపజేయమని నిన్ను అడుగుతున్నారు. కాని వీరు గతంలో మూసాను ఇంత

38. నోరు మంచదయితే ఊరు మంచదవుతుందంటారు. నోరు ఎన్నెన్నో మంచి పనులు చేస్తుంది. మనిషి గౌరవమర్యాదల్ని పెంచి, సంఘంలో అతనికి మంచి స్థానం సమకూర్చి పెట్టుంది. అయితే అదుపుతప్పితే ఈనోరే మనిషికి ఇహపరాల్లో ఎన్నో ఆపదలు తెచ్చిపెట్టుంది. దేవుని ధృష్టిలో నోటిదురుసు, దుర్భాష, అశ్లిలం ఘోరమైన నేరాలు. వీటికి పరలోకంలో మనిషి నరకశిక్ష అనుభవించవలసి వస్తుంది. వీటిని గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“ప్రళయదినాన విశ్వాసి త్రాసులో ఉంచబడే అత్యంత బరువైన వస్తువు అతని సత్రవర్దనే. నోటితో అశ్లిల మాటలు పలికేవాణ్ణి, దుర్భాషలాడేవాణ్ణి దేవుడు అసహించుకుంటాడు.” (తిర్మిజి)

కొందరు పైకిఎంతో భక్తిపరాయణులుగా కన్పించినా, వారు తమ నోటితో ఇతరుల్ని తరచుగా బాధిస్తుంటారు. అలాంటివారికి ఈ క్రింది హదీసు చక్కని గుణపాఠం.

ఒక వ్యక్తి దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరకు వచ్చి “ఫలానా స్త్రీ ఎన్నో నఫిల్ (ఐచ్చిక) నమాజులు చేస్తుంది. మరెన్నో నఫిల్ ఉపవాసాలు పాటిస్తుంది. (పెద్దఎత్తున) దానధర్మాలు కూడా చేస్తుంది. ఈ సత్కార్యాలలో ఆమె పేరుపొందింది. కాని ఆమె తరచుగా నోటితో ఇరుగుపొరుగువారిని బాధిస్తుంది” అన్నాడు. దానికి దైవప్రవక్త (స) “అయితే ఆమె నరకానికి పోతుంది” అన్నారు. తిరిగి ఆ వ్యక్తి ఇలా అన్నాడు: “దైవప్రవక్త! ఫలానా స్త్రీ నఫిల్ ఉపవాసాలు చాలా అరుదుగా పాటిస్తుంది. నఫిల్ నమాజులు కూడా చాలా తక్కువగానే ఆచరిస్తుంది. అప్పుడప్పుడు కొన్ని జున్ను గడ్డల్ని దానం చేస్తుందని ప్రతీతి. అయితే ఆమె తన నోటితో ఇరుగుపొరుగువారిని బాధించడం జనం చెప్పుకుంటారు.” దైవప్రవక్త ఈమాట విని “ఆమె స్వర్గనివాసి అవుతుంద”ని చెప్పారు. (మిష్కాత్)

కంటే దారుణమైన కోర్కెలనే కోరారు. వారు తమకు దేవుణ్ణి ప్రత్యక్షంగా చూపమని మూసాను అడిగారు. ఆ తలబిరుసు వైఖరి కారణంగానే వారిపై హఠాత్తుగా పిడుగు పడింది. (కాని దానివల్ల కూడా వారు గుణపాఠం నేర్చుకోలేదు.)

ఆ తర్వాత వారు (తమ ప్రవక్త హితవుల్ని పెడచెవిని పెట్టి) ఆవుదూడను దైవంగా చేసుకొని పూజించడం ప్రారంభించారు. వారు ఇంతకు ముందు ఎన్నో మహిమలు చూశారు. (అయినా వారు మళ్ళీ అపమార్గంలోనే పడిపోయారు.) సరే, అంతటి ఘోరానికి పాల్పడినా మేము వారి తప్పుల్ని ఉపేక్షించాము. మేము మూసాకు స్పష్టమైన ఆజ్ఞావళిని (రాతిపలకలపై రాయబడిన పది ఆజ్ఞలను) ప్రసాదించాము. (153)

ఆ తరువాత (ఈ ఆజ్ఞావళిని శిరసావహించే విషయంలో) వారిపై తూర్ పర్వతం ఎత్తిపట్టి వారిచేత ప్రమాణం చేయించాము. (మరొకసారి) మేము వారిని, నగరద్వారం గుండా సాష్టాంగపడుతూ లోపలికి ప్రవేశించమని ఆదేశించాము. (వేరొకసారి) మేము వారికి సబ్బత్ (శనివారం)నియమం ఉల్లంఘించవద్దని చెప్పాము.³⁹ ఈ విషయంలోనూ వారిచేత ప్రమాణం చేయించాము. (కాని దానికి వారు కట్టుబడి ఉండలేదు.)

ఈవిధంగా వారు (ఎన్నో) ప్రమాణాలు ఉల్లంఘించారు. వారు దేవుని సూక్తులు తిరస్కరించారు. అనేకమంది దైవప్రవక్తల్ని అన్యాయంగా హతమార్చారు. ఇంతచేసి కూడా (వారుతమ ఆత్మశుద్ధిని పొగడుకుంటూ) తమ హృదయాలు గలేబులలో భద్రంగా ఉన్నాయని చెప్పుకున్నారు. వీటన్నిటి కారణంగానే (దేవుడు వారిని శివించాడు). నిజానికి వారి తిరస్కారం, తలబిరుసుతనాల మూలంగా దేవుడు వారి హృదయ కపాటాలు మూసివేశాడు. అందువల్లనే వారు చాలా తక్కువగా విశ్వసిస్తారు. (154-155)

అంతేకాదు, వారు తమ అవిశ్వాస వైఖరిలో మరింత ముందుకుపోయి మర్యం మీద ఘోరమైన అపనింద కూడా మోపారు. పైగా వారు (సిగ్గువిడిచి) “మేము మర్యం కుమారుడు ఈసా మసీహా దైవప్రవక్తను చంపేశాం” అని చెప్పసాగారు. కాని వారసలు ఆయన్ని చంపలేదు. సిలువపై ఎక్కించనూ లేదు. ఆ విషయంలో వారు అనుమానాలకు గురిచేయబడ్డారు. దానిపై విభిన్న అభిప్రాయాలు వెలిబుచ్చినవారు కూడా అనుమానంలోనే పడిపోయారు. దాన్ని గురించి వారి దగ్గర ఎలాంటి జ్ఞానం లేదు. ఊహగానాలు మాత్రమే చేస్తున్నారు. వారు మసీహాని చంపలేదు; దేవుడు ఆయన్ని తన వైపు ఎత్తుకున్నాడు.⁴⁰ దేవుడు సర్వశక్తిమంతుడు, అత్యంత వివేకవంతుడు. (156-158)

39. వివరాలకు 2:65 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

40. దీన్నిబట్టి ఈసాప్రవక్త (అర్రైబా)ను యూదులు సిలువపై చంపలేదని, ఆయన్ని పోలిన వేరే వ్యక్తిని చంపిఉంటారని తెలుస్తోంది. స్ట్రావుస్ అనే క్రైస్తవ పండితుడు “ఎ న్యూ లైఫ్ ఆఫ్ క్రైస్ట్” అనే గ్రంథంలో ఈ విషయాన్ని ప్రస్తావిస్తూ “ఏసుక్రీస్తు అసలు సిలువ పైన్నే ఎక్కించబడలేదని, ఏసుకు బదులు సైమన్ అనే వ్యక్తి సిలువపై ఎక్కించబడ్డాడని” పేర్కొన్నట్లు ముహమ్మద్ ఖాసిం ఖాన్ గారు తన వ్యాఖ్యాన సహిత ఖుర్ఆన్ అనువాదంలో తెలియజేశారు. అంతేకాదు, ఈ సూక్తిని బట్టి ఈసాప్రవక్త సహజ మరణం కూడా పొందలేదని, దేవుడు ఆయన్ని సజీవంగా, సశరీరంగా తన వైపుకు ఎత్తుకున్నాడని తెలుస్తోంది. (3:55 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

గ్రంథప్రజలలో ఏ ఒక్కడూ ఈసా మరణానికి పూర్వం విశ్వసించకుండా ఉండడు. ప్రళయదినాన అతను వారికి వ్యతిరేకంగా (దేవుని ముందు) సాక్ష్యమిస్తాడు. (159)

యూదులుగా మారినవారు (ఈవిధంగా) ఎన్నో అన్యాయాలు, అక్రమాలకు పాల్పడ్డారు. వారు దైవమార్గంలో ఆటంకాలు సృష్టిస్తారు. వడ్డీ నిషేధించబడినప్పటికీ వారు దాన్ని (నిస్సంకోచంగా) తీసుకుంటారు. ప్రజల సామ్మును అక్రమ పద్ధతుల ద్వారా కాజేస్తారు. ఈ కారణాల వల్ల మేము గతంలో ధర్మసమ్మతం చేయబడిన అనేక పరిశుద్ధ వస్తువుల్ని వారికి నిషేధించాము. వారిలో అవిశ్వాసులైనవారి కోసం మేము దుర్భరమైన (నరక) యాతనల్ని సిద్ధపరచి ఉంచాము. (160-161)

అయితే వారిలో పరిపూర్ణ జ్ఞానం కలవారు, విశ్వసనీయులు నీపై అవతరించిన దాన్ని, నీకు పూర్వం అవతరించినవాటిని విశ్వసిస్తున్నారు. ఇలాంటి విశ్వాసులకు, నమాజ్, జకాత్ విధులు పాటించేవారికి; దేవుణ్ణి, అంతిమ దినాన్ని దృఢంగా నమ్మేవారికి మేము తప్పకుండా గొప్ప ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాము. (162)

(ముహమ్మద్!) మేము నూహ్‌కు, అతని తర్వాత వచ్చిన ప్రవక్తలకు ఎలా దివ్య జ్ఞానం అందజేశామో అలా నీకూ అందజేస్తున్నాం. మేము ఇబ్రాహీం, ఇస్మాయిల్, ఇస్‌హాఖ్, యాఖూబ్, యాఖూబ్ సంతానం, ఈసా, అయ్యూబ్, యూనుస్, హరూన్, సులైమాన్ (అలై)లకు దివ్యజ్ఞానం అందజేశాం. దావూద్ (అలై)కు జబ్బూర్ ప్రసాదించాం. నీకు పూర్వం వచ్చిన ప్రవక్తలలో కొందరి వృత్తాంతాలు నీకు తెలిపాము. అనేకమంది వృత్తాంతాలు తెలపలేదు. మేము మూసాతో (నేరుగా) సంభాషించాం. (163-164)

ఈ ప్రవక్తలంతా శుభవార్తాహరులుగా, హెచ్చరించేవారిగా చేసే పంపబడ్డారు. ఇలా దైవప్రవక్తలు వచ్చిన తర్వాత ప్రజలకు ఇక దేవుని దగ్గర సాకులు చెప్పడానికి ఎలాంటి ఆస్కారం ఉండదు. దేవుడు అసాధారణ శక్తిసంపన్నుడు, అత్యంత వివేక వంతుడు. కాని దేవుడు నీపై అవతరింపజేసినదానిని తన జ్ఞానసంపత్తితోనే అవతరింప జేశానని సాక్ష్యమిస్తున్నాడు. అందుకు దైవదూతలు కూడా సాక్షులుగా ఉన్నారు. అసలు ఒక్కదేవుని సాక్ష్యమే చాలు.

కనుక దీన్ని నిరాకరించి, ఇతరుల్ని కూడా దైవమార్గంలోకి రాకుండా నిరోధించే వారు నిస్సందేహంగా మార్గభ్రష్టులై సత్యానికి బహుదూరం వెళ్ళిపోయారు. ఈవిధంగా తలబిరుసు, తిరుగుబాటువైఖరి అవలంబించి అన్యాయం, అక్రమాలకు పాల్పడేవారిని దేవుడు ఎన్నటికీ క్షమించడు. ఆయన వారికిక నరకానికిపోయే దారితప్ప మరేదారీ చూపడు. నరకంలోనే వారు (నానాయాతనలు అనుభవిస్తూ) ఎల్లకాలం పడి ఉంటారు. ఇలా చేయడం దేవునికి ఏమంత కష్టమేమీ కాదు. (165-169)

కొన్ని హదీసుల ప్రకారం ప్రళయానికి ముందు హజ్రత్ ఈసా (అలై) తిరిగి ప్రపంచంలోకి వస్తారని, ఆయన యూదుల నాయకుడైన దజ్జాలీని సంహరిస్తారని తెలుస్తోంది. అంటే దేవుడు ఏ విధంగా ఆయన్ని లోగడ సశరీరంగా తన వైపు ఎత్తుకున్నాడో, అదేవిధంగా ప్రళయానికి ముందు మళ్ళీ ఆయన్ని సశరీరంగా భూమిపై దించుతాడన్నమాట. ఒక హదీసు ప్రకారం ఆయన (సిరియా లోని) డెమాస్కస్ తూర్పు భూభాగాన ఒక తెల్లమినార్ వద్ద దిగుతారని తెలుస్తోంది.

మానవులారా! ఈ ప్రవక్త మీ ప్రభువు నుండి మీ దగ్గరకు సత్యం తీసుకొచ్చాడు. దాన్ని విశ్వసించండి, మీకు మేలు జరుగుతుంది. దాన్ని విశ్వసించడానికి నిరాకరిస్తే గుర్తుంచుకోండి, భూమ్యాకాశాల్లోని సమస్తం దేవునిదే. ఆయన సమస్తం తెలిసినవాడు. ఎంతో వివేకవంతుడు. (కనుక మీరు ఆయన పట్టునుండి తప్పించుకోలేరు.)- (170)

గ్రంథప్రజలారా! మీరు మీధర్మం విషయంలో అతిశయానికి పోయి హద్దులు మీరకండి. సత్యం తప్ప దేవునికి మరే విషయాన్నీ ఆపాదించకండి. మర్యం కుమారుడు ఈసా మసీహ్ దేవుని ప్రవక్తలలో ఒక ప్రవక్త తప్ప మరేమీ కాదు. కాకపోతే ఆయన “మర్యం దగ్గరకు దేవుడు పంపిన ఒక ఆజ్ఞ; దేవుని దగ్గరనుండి (మర్యంకు) పంపబడిన ఒక ఆత్మ మాత్రమే.”⁴¹ (ఈ ఆజ్ఞ, ఆత్మలే మర్యం గర్భంలో బిడ్డరూపం సంతరించు కున్నాయి.) కనుక మీరు దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తల్ని విశ్వసించండి. ముగ్గురు (దేవుళ్ళు)

41. ఇక్కడ ఈసా ప్రవక్త (అలైహి)ను దేవుని ఆజ్ఞతో, ఆయన వైపు నుండి పంపబడిన ఆత్మ (రూహుమ్మిన్‌లాహ్)తో పోల్చడం జరిగింది. అయితే క్రైస్తవులు అతిశయానికిపోయి ఈపదాన్ని దేవుని ఆత్మ (రూహుమ్మిన్‌లాహ్)గా అర్థం తీసుకున్నారు. అలాగే ప్రవక్తలకు దైవసందేశం చేరవేసే దైవదూతను దేవుడు తన గ్రంథాల్లో “పరిశుద్ధాత్మ” అని వర్ణిస్తే, క్రైస్తవులు దీన్ని ఈసా (అలైహి)లో అంతర్లీనం చేయబడిన పవిత్రాత్మగా భావించారు. ఈ విధంగా వారు భక్తి విశ్వాసాలలో హద్దు మీరిపోయి, తమ స్వయంకృత త్రిత్వం (Trinity)లో ఈసాప్రవక్త (అలై)ను కూడా ఒక దేవుడిగా చేసుకున్నారు. (ఇతర వివరాలకు 21:91, 32:9 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

దైవప్రవక్తలను, మహాపురుషులను వారి నిష్ఠుమణ తర్వాత ప్రజలు హద్దుమీరిన ప్రశంసలతో ఆకాశానికి ఎత్తడం, వారికి లేనిపోని అతీంద్రియ శక్తులు ఆపాదించడం, చివరికి వారిని దేవుని స్థాయికి చేర్చడం అనాది నుంచి వస్తున్న అజ్ఞానచర్యలే. అలాంటి పోకడలకు పోవద్దని దేవుడు ఈ సూక్తిలో క్రైస్తవులకు హితవుచేస్తూ, ఇటు ముస్లింలను కూడా పరోక్షంగా హెచ్చరిస్తున్నాడు.

కాని ఈనాడు కొందరు ముస్లింలలో కూడా ఈవ్యాధి చొచ్చుకువచ్చింది. వారు మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం)ని దాదాపు దేవుని స్థాయికి చేర్చారు. దేవునికి లాగే ఆయనకూ అగోచర జ్ఞానం ఉందని, ఆయనసలు మాననజాతికి చెందినవారే కాదని వాదిస్తున్నారు. అలాంటివారు ఖుర్ఆన్ లోని ఈ సూక్తుల్ని గురించి ఆలోచించాలి:

“యావత్తు భూమ్యాకాశాల్లో దేవుడు తప్ప మరెవరూ అగోచర జ్ఞానం (అతీంద్రియ జ్ఞానం) కలవారు లేరు.” (27:65); “దేవుడు మాత్రమే గోచర, అగోచరాలు ఎరిగినవాడు. వారు చెప్పున్న బహుదైవారాధన (షిర్క్)కు ఆయన ఎంతో అతీతుడు.” (23:92)

“ముహమ్మద్ (సల్లం) వారితో ఇలా అను:- నా దగ్గర దేవుని నిక్షేపాలు ఉన్నాయని గాని, నేను అగోచర జ్ఞానం కలవాడినని గాని నేను మీతో అనడం లేదు. నేను దైవదూతనని కూడా చెప్పుకోవడం లేదు.” (6:50); “ప్రవక్త! చెప్పు:- నేను మీలాంటి మానవుణ్ణి. కాకపోతే మీ ఆరాధ్య దేవుడు ఒక్కడే అని నాకు దివ్యావిష్కృతి (వహీ) ద్వారా తెలియజేయబడుతోంది.” (18:110)

దైవప్రవక్త (స) ఓసారి రైతులతో “మీరు తోటలో అంటుకట్టడం వదిలేస్తే మంచిదేమో చూడండి” అన్నారు. దాంతో వారు అంటుకట్టడం మానేశారు. దానివల్ల ఆయేడు ఫలసాయం తగ్గి పోయింది. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) “నేను మానవుణ్ణి మాత్రమే. అంచేత నేను ధర్మవ్యవహారాలలో ఏదైనా ఆజ్ఞాపిస్తే దాన్ని పాటించండి. (ఇతర వ్యవహారాల్లో) నా సొంత అభిప్రాయంతో ఏదైనా చెబితే, (అందులో పొరపాటుండవచ్చు) నేను మానవుణ్ణి మాత్రమే” అన్నారు. (ముస్లిం)

అనకండి. అలా అనడం మానేస్తే అది మీకే క్షేమం. నిజానికి దేవుడు ఒక్కడే. ఆయనకు కుమారుడున్నాడని అనడం తగదు. అలాంటి బలహీనతలకు దేవుడు అతీతుడు, ఎంతో పరిశుద్ధుడు. భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్తం దేవునిదే. అన్నిటికీ ఆయనే స్వామి, యజమాని. వాటి సంరక్షణ, నిర్వహణలకు ఆయన ఒక్కడే చాలు. (171)

మసీద్ తాను దేవుని దాసులలో ఒక దాసుణ్ణి చెప్పుకోవడానికి ఎన్నడూ సిగ్గుపడలేదు. అత్యంత సన్నిహితులైన దైవదూతలు కూడా దాన్ని సిగ్గుచేటుగా భావించలేదు. ఒకవేళ ఎవరైనా దేవునికి దాస్యం చేయడం తనకు సిగ్గుచేటుయిన విషయమని భావించి అహంకారం వహిస్తుంటే (అలాంటి వ్యక్తి ఒక విషయం తెలుసుకోవాలి), దేవుడు యావన్మందిని ఓరోజు సమావేశపరచి తన ముందు నిలబెట్టుకుంటాడు. (172)

అప్పుడు విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేసివున్నవారు తమకు రావలసిన ప్రతిఫలం పూర్తిగా పొందుతారు. దేవుడు తన ప్రత్యేక అనుగ్రహంతో వారికి మరింత సుకృతఫలం కూడా ప్రసాదిస్తాడు. పోతే దైవదాస్యాన్ని తమకు అవమానకరమైన విషయంగా భావించి అహంకారం వహించినవారికి మటుకు దేవుడు దుర్భరమయిన (నరక)శిక్ష విధిస్తాడు. దేవుణ్ణి కాదని సహాయ సంరక్షణల కోసం వారు ఎవరెవరిని నమ్ముకున్నారో వారిలో ఏ ఒక్కరూ ఆరోజు వారిని ఆదుకోవడానికి ముందుకు రారు. (ఇలా నమ్ముకున్న వాళ్ళందరినీ వారు నట్టేట ముంచుతారు.) (173)

మానవులారా! మీ ప్రభువు వైపు నుండి మీ దగ్గరికి స్పష్టమైన ప్రమాణం వచ్చింది. మేము (మీ అజ్ఞానం దూరంచేసి రుజుమార్గం చూపడానికి) మీదగ్గరకు స్పష్టమైన జ్యోతి పంపాము. కనుక దేవుని సూక్తులు విశ్వసించి ఆయన చూపిన ధర్మాన్ని గట్టిగా ఆశ్రయించినవారిని ఆయన తన కారుణ్యానుగ్రహాల (స్వర్గం)లోకి ప్రవేశింపజేస్తాడు. అదీగాక తన దగ్గరకు చేరుకోవడానికి తిన్ననిమార్గం కూడా చూపుతాడు. (174-175)

ప్రజలు నిన్ను నిర్వారసుడి విషయం గురించి అడుగుతున్నారు. వారికి చెప్పు: దేవుడు మీకిలా తన ఆజ్ఞ విన్నిస్తున్నాడు- ఎవరైనా సంతానరహితుడుగా చనిపోతే, అతనికి ఒక సోదరి మాత్రం ఉన్న పక్షంలో అతని ఆస్తిలో ఆమెకు అర్థభాగం లభిస్తుంది. సోదరి సంతానం లేకుండా చనిపోతే ఆమె సోదరుడే ఆమె ఆస్తికి వారసుడవుతాడు.

మృతునికి వారసులుగా ఇద్దరు సోదరిలు ఉన్నప్పుడు వారిద్దరికీ అతని ఆస్తిలో మూడింట రెండు వంతుల ఆస్తి లభిస్తుంది. అనేకమంది అన్నదమ్ములు, అక్కచెల్లెళ్ళు గనక ఉంటే స్త్రీలకు ఒకవారూ, పురుషులకు దానికి రెట్టింపు వారూ లభిస్తుంది.

మీరు దారితప్పి తిరగకుండా ఉండేందుకే దేవుడు ఈవిధంగా మీకు తన ఆజ్ఞల్ని విడమరచి తెలియజేస్తున్నాడు. ఆయన సమస్త విషయాలు ఎరిగినవాడు. (176)

పరిశుద్ధత, నమాజ్, ఫిఖ్ఖా విషయాలు, వేడుకోళ్ళు, ఉపవాసాలే గాకుండా ఖుర్ఆన్ ఘనత, ఔన్నత్యాలను గురించి వివరంగా తెలుసుకోవడానికి ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ సెంటర్, ఛత్తాబజార్, హైదరాబాద్-2 నుండి వెలువడిన “రమజాన్ ఆశయాలు” అనే పుస్తకం చదవండి.

5. మాయిదా (వడ్డించిన విస్తరి)

అవతరణ: మదీనా

సూక్తులు: 120

ఇది హుద్దెబియా ఒప్పందం తర్వాత హిజ్రీశకం ఆరోవట చివర్లో లేక ఏడోవట ప్రారంభంలో అవతరించింది. దీని ఇతివృత్తం గమనిస్తే మొత్తం అధ్యాయం ఒకేసారి అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. లేదా సందర్భానుసారం కొన్నివిషయాలు ఒకసారి, మరికొన్ని విషయాలు మరోసారి కూడా వచ్చివుండవచ్చు. తర్వాత ఇతివృత్తం రీత్యా వాటన్నిటినీ ఒకే అధ్యాయంగా పేర్కొనబడ్డాయి. ఇందులో మూడు ప్రసంగాలున్నాయి.

మొదటి ప్రసంగంలో ముస్లింల ధార్మిక, సాంస్కృతిక, రాజకీయ రంగాల్లో కొన్ని ఆజ్ఞలు ఇవ్వబడ్డాయి. రెండవ ప్రసంగంలో ముస్లింలు నీతినీ పాటిస్తూ దైవధర్మంలో స్థిరంగా ఉండాలని, ధ్వంధ్యప్రమాణాలను వదలి తమ వ్యవహారాలన్నిటినీ దైవాజ్ఞల ప్రకారమే పరిష్కరించుకోవాలని చెప్పబడింది. మూడవ ప్రసంగంలో యూదులు, క్రైస్తవులు తమ తప్పుడు మతవిశ్వాసాలు వదలి, అంతిమ దైవప్రవక్త (స)ను విశ్వసించి, ఆయన చూపే రుజుమార్గం అనుసరించాలని బోధించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

విశ్వాసులారా! నియమ నిబంధనలను పూర్తిగా పాటించండి. ఇకముందు మీకు తెలియజేయబోయేవి తప్ప పశువుల్ని పోలిన చతుష్పాదాలన్నీ మీ కోసం (ఆహారంగా) ధర్మసమ్మతం చేయబడ్డాయి. అయితే (హబ్షీద్ క్ష)లో ఉన్నప్పుడు మాత్రం వేటాడటాన్ని ధర్మసమ్మతం చేసుకోకండి. దేవుడు తాను తలచుకున్న ఆదేశం జారీచేస్తాడు. (1)

విశ్వాసులారా! దేవునికి సంబంధించిన (ధర్మ) చిహ్నాలను అగౌరవరచకండి. నిషిద్ధ మాసాల్లో ఏ మాసాన్ని ధర్మసమ్మతం చేసుకోకండి. బలిపశువుల్ని కొట్టకండి. దేవునికి అర్పించడానికి మొక్కుబడి సూచనగా మెడలలో పట్టెడలు కట్టిన పశువుల్ని కూడా బాధించకండి. అలాగే తమ ప్రభువు అనుగ్రహం, ప్రసన్నతలను పొందే ఉద్దేశ్యంతో ప్రతిష్ఠాలయానికి (కాబాగృహానికి) పోయేవారి జోలికి కూడా పోకండి. ఇహ్రాం (దీక్ష) ముగిసిన తరువాత మీరు నిరభ్యంతరంగా (పశుపక్షాదులను) వేటాడవచ్చు.

జాగ్రత్త! కొందరు మిమ్మల్ని ప్రతిష్ఠాలయానికి పోకుండా నిరోధించారన్న ఆగ్రహంతో మితిమీరి వారిపై దౌర్జన్యం చేయకూడదు సుమా! సత్కార్యాల్లో, దైవభక్తికి సంబంధించిన పనుల్లో పరస్పరం సహకరించుకోండి. అంతేగాని, పాపకార్యాల్లో, హింసాదౌర్జన్యాల్లో మాత్రం ఎవరితోనూ సహకరించకూడదు. దేవునికి భయపడండి. ఆయన (నేరస్థుల్ని) చాలా కఠినంగా శిక్షిస్తాడని తెలుసుకోండి. (2)

తమంతట తాము చచ్చిన పశుపక్షులు, రక్తం, పందిమాంసం, దైవేతరుల పేరుతో కోయబడిన పశుపక్షులు, ఊపిరాడక లేదా దెబ్బతిన లేదా ఎత్తు ప్రదేశం నుండి పడి చచ్చిన జంతువులు మీకు నిషేధించబడ్డాయి. సజీవంగా ఉండగానే మీరు దేవుని పేరుతో కోసినవి తప్ప కుమ్మడం వల్ల, క్రూరమృగం దాడితో మృతిచెందిన పశువులు కూడా నిషేధించబడ్డాయి. ఇంకా విగ్రహాల ముందు (ఇతర దైవేతర చిహ్నాల ముందు)

బలివ్యబడిన పశువులు కూడా నిషేధించబడ్డాయి.¹ పాచికల ద్వారా జాతకం తెలుసుకునే పద్ధతి కూడా నిషేధించబడింది. ఇవన్నీ పాపకార్యాలు. (వీటిని మానేయండి.)

సత్యతిరస్కారులు మీ ధర్మం గురించి ఇప్పుడు పూర్తిగా ఆశలు వదులుకున్నారు. కనుక మీరు వారికి ఏమాత్రం భయపడకండి. నాకే భయపడండి. నేనీ రోజు మీకోసం మీ ధర్మాన్ని (సమగ్ర జీవన వ్యవస్థగా) పరిపూర్ణం చేశాను. మీ కోసం నా అనుగ్రహాన్ని పూర్తిగా నెరవేర్చాను. మీ శ్రేయస్సు కోసం ఇస్లాంను మీ జీవనధర్మంగా ఆమోదించాను. (కనుక ఇకనుంచి ఈ నిషేధితాల జోలికి పోకండి.) అయితే తీవ్రమైన ఆకలితో ఉండి మరోదారి లేనప్పుడు, వీటిలో దేన్నయినా పాపం చేసే ఉద్దేశ్యం లేకుండా కొద్దిగా తింటే పరవాలేదు. దేవుడు క్షమించేవాడు, కరుణించేవాడు. (3)

ప్రజలు తమకు ఏవి వస్తువులు ధర్మసమ్మతం చేయబడ్డాయని అడుగుతున్నారు. వారికి చెప్పు, మీ కోసం పరిశుద్ధ వస్తువులన్నీ ధర్మసమ్మతం చేయబడ్డాయి. దేవుడు మీకు ప్రసాదించిన జ్ఞానంతో మీరు శిక్షణ ఇచ్చిన వేటజంతువులు మీ కోసం పట్టిచ్చే జీవాలను కూడా మీరు తినవచ్చు. అయితే వేట కోసం వేటజంతువుల్ని వదిలేటప్పుడు దేవుని పేరు స్మరించి వదలిపెట్టండి. దేవునికి ఎల్లప్పుడూ భయపడుతూ ఉండండి. దేవుడు త్వరలోనే (కర్మలను గురించి) విచారణ జరుపుతాడు. (4)

ఈరోజు మీకు పరిశుద్ధ వస్తువులన్నీ ధర్మసమ్మతం చేయబడ్డాయి. గ్రంథప్రజల ఆహారం మీకు, మీ ఆహారం గ్రంథప్రజలకు ధర్మసమ్మతం చేయబడింది. శీలవతులైన ముస్లిం స్త్రీలు, గ్రంథప్రజలకు చెందిన శీలవతులు కూడా (వివాహానికి) మీకు ధర్మసమ్మతం చేయబడ్డారు. కాకపోతే వారికి చెల్లించవలసిన మహర్ నొమ్ము చెల్లించి, వారిని వివాహబంధంలో సురక్షితంగా ఉంచాలి. అంతేగాని, వారితో విచ్చలవిడిగా కామక్రీడలకు పాల్పడటంగాని, దొంగచాటుగా అక్రమసంబంధాలు పెట్టుకోవడంగాని చేయకూడదు. సత్యాన్ని విశ్వసించడానికి నిరాకరిస్తే మనిషి తన జీవితంలో సాధించినదంతా వ్యర్థమవుతుంది. చివరికి అతను పరలోకంలో ఘోరంగా నష్టపోతాడు. (5)

విశ్వాసులారా! ప్రార్థన చేయడానికి సిద్ధమైనప్పుడు ముందుగా మీరు ముఖాన్ని, మోచేతులదాకా చేతుల్ని కడుక్కోండి; తలను తడిచేత్తో స్పర్శించండి; కాళ్ళు చీలమండల దాకా కడుక్కోండి. (వీర్యస్థలనం వల్ల) అశుద్ధావస్థ ఏర్పడితే శుభ్రంగా తలంటు స్నానం చేయండి. ఒకవేళ మీరు వ్యాధిగ్రస్తలయితే, లేదా ప్రయాణావస్థలో ఉంటే, లేదా మలమూత్ర విసర్జన చేస్తే, లేదా స్త్రీని కలుసుకుంటే- అప్పుడు నీళ్ళు దొరకని పక్షంలో పరిశుభ్రమైన మట్టి ఉపయోగించండి. అంటే మట్టిపై చేతులు తట్టి వాటితో ముఖం, చేతులు రుద్దుకోండి.² దేవుడు మీ జీవితాన్ని దుర్భరం చేయగోరడం లేదు. మీరు

1. ఈ సూక్తితో పాటు 2:173, 6:145, 16:115 సూక్తులు కూడా చూడండి.

2. నీళ్ళు లభించనప్పుడు లేదా వ్యాధిగ్రస్త స్థితిలో నీళ్ళు వాడటం వల్ల ఆరోగ్యం మరింత క్షీణిస్తుందన్న భయమున్నప్పుడు ఉజ్జా లేక గుసుల్ (స్నానం)కు బదులు తయమ్ముమ్ చేయాలి. అంటే పరిశుభ్రమైన మట్టిమీద రెండు చేతులు తట్టి (తరువాత విడిలించి) వాటితో ముఖాన్ని స్పర్శించాలి. ఆ తర్వాత మరోసారి చేతుల్ని మట్టి మీద తట్టి చేతివేళ్ళ నుంచి మోచేతుల దాకా

కృతజ్ఞులై ఉండేందుకు ఆయన మిమ్మల్ని పరిశుద్ధపరచి, మీకు తన అనుగ్రహాలను పూర్తిగా ప్రసాదించదలిచాడు.(6)

దేవుడు మీకు చేసిన మేలు గుర్తుంచుకోండి. ఆయన మీచేత చేయించిన వాగ్దానం, ప్రమాణాలు కూడా మరచిపోకండి. అంటే 'మేము విన్నాం, విధేయులయ్యాం' అని మీరు మాటిచ్చారు. దాన్ని నిలబెట్టుకోండి. దేవునికి భయపడుతూ మసలుకోండి. మీ అంతరంగాల్లో దాగివుండే రహస్యాలు సైతం ఆయనకు తెలుసు. (7)

విశ్వాసులారా! దేవుని కోసం నీతి నిజాయితీలకు కట్టుబడిఉంటూ, న్యాయమైన సాక్ష్యం ఇవ్వండి. ఇతరులపట్ల విరోధం ఉన్నారే మీరు న్యాయానికి తిలోదకాలు ఇవ్వకూడదు. ఎల్లప్పుడూ న్యాయంగానే వ్యవహరించాలి. దైవభీతిపరాయణత అంటే అదే. ప్రతి విషయంలోనూ దేవుని పట్ల భయభక్తులతో మసలుకోవాలి. మీరు చేసేదంతా దేవునికి తెలుసు. విశ్వసించి సత్యార్థాలు చేసేవారికి, వారి పొరపాట్లు మన్నించబడతాయని, వారికి గొప్పప్రతిఫలం లభిస్తుందని దేవుడు వాగ్దానం చేస్తున్నాడు. అవిశ్వాసులయి దేవుని సూక్తులు తిరస్కరించేవారు మాత్రం నరకానికి పోతారు. (8-10)

విశ్వాసులారా! (ఇటీవల) దేవుడు మీకు చేసిన మేలును ఓసారి జ్ఞాపకం చేసుకోండి. అప్పుడు ఒక వర్గం మీపై దౌర్జన్యం చేయడానికి నిశ్చయించుకుంది. కాని దేవుడు

రెండు చేతుల్ని రుద్దాలి. ఇంద్రియస్థలనం జరిగినప్పుడు కూడా నీళ్ళు లభించకపోతే ఇదే విధంగా తయమ్ముమ్ చేసుకోవచ్చు. (ఇతర వివరాలకు 4:43 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

విశ్వాసుల మాతృమూర్తి హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) ఇలా తెలియజేస్తున్నారు:- మేముక సారి దైవప్రవక్త (సల్లం)తో కలిసి ప్రయాణం చేస్తున్నాం. బైదా (లేక జాతుల్జైమ్) అనే ప్రాంతానికి వెళ్తున్న సరికి నా కంఠహారం తెగి ఎక్కడో పడిపోయింది. దైవప్రవక్త (సల్లం) దాన్ని వెతకడానికి అక్కడ ఆగిపోయారు. ఆయనతో పాటు మిగిలినవాళ్ళు కూడా ఆగిపోయారు. ఆ ప్రదేశంలో ఎక్కడా నీటిచుక్క లేదు. జనం హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) దగ్గరకు వెళ్ళి "మీ అమ్మాయి ఆయిషా (రజి) ఏం చేసిందో చూశారా? ఆమె మూలంగా దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇక్కడ ఆగిపోవలసి వచ్చింది. ఆయనతో పాటు ప్రజలంతా ఆగిపోయారు. కాని ఈ ప్రదేశంలో చూస్తే (కనుచూపు మేరలో) ఒక్క నీటిచుక్క కూడా లేదు. జనం దగ్గరున్న నీళ్ళు కాస్తా అయిపోయాయి" అని అన్నారు.

హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) ఈ మాటలు విని నాదగ్గరకు వచ్చారు. ఆ సమయంలో దైవప్రవక్త నావడిలో తలపెట్టి నిద్రపోతున్నారు. అబూబకర్ (రజి) వచ్చిరాగానే "నీమూలంగా దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇక్కడ ఆగిపోవలసి వచ్చింది. ఆయనతో పాటు ప్రజలు కూడా ఆగిపోయారు. ఇక్కడ చూస్తే చుక్క నీరులేదు. జనం దగ్గర కూడా నీళ్ళులేవు" అని మండిపడ్డారు నామీద. ఆయన చేత్తో నావీపు మీద కొడ్డా అనదలచిన మాటలన్నీ అన్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) నా తొడల మీద తలపెట్టి పడుకోవడం వల్ల నేను (దెబ్బలు సహిస్తూ) కదలకుండా అలాగే ఉండవలసి వచ్చింది.

మరునాడు తెల్లవారుజామున దైవప్రవక్త (స) మేల్కొంటే (ఉజ్జా చేయడానికి) నీళ్ళే లేవు. అప్పుడు దేవుడు "తయమ్ముమ్" ఆజ్ఞలు అవతరింపజేశాడు. దాంతో అందరూ తయమ్ముమ్ చేశారు. ఆ సందర్భంలో ఉస్సైద్ బిన్ హజీర్ (రజి) మాట్లాడుతూ "అబూబకర్ సంతానమా! మీ మూలంగా (ముస్లింలకు) శుభం కలగడం ఇది మొదటిసారి కాదు" అన్నారు. ఆ తర్వాత నేను కూర్చున్న ఒంటెను లేపారు. దాని క్రింద నా కంఠహారం దొరికింది." (బుఖారి, ముస్లిం)

వారి చేతుల్ని మీపైకి లేవకుండా నిరోధించాడు.³ కనుక దేవునికి భయపడుతూ మసలు కోండి. (ఆయన్నే నమ్ముకోండి.) విశ్వాసులు దేవుడినే నమ్ముకోవాలి. (11)

దేవుడు ఇస్రాాయిల్ సంతతి చేత ప్రమాణం చేయించాడు. వారిలో (ఉన్న పన్నెండు తెగలకు) మేము పన్నెండుమంది నాయకుల్ని నియమించాము. తర్వాత దేవుడిలా అన్నాడు: “నేను మీకు తోడుగా ఉంటాను. అయితే మీరు నమాజ్ చేస్తుండాలి. జకాత్ చెల్లించాలి. నేను పంపే ప్రవక్తలను విశ్వసించి వారికి సహకరించాలి. దేవునికి శ్రేష్టమైన రుణం ఇవ్వాలి. ఇలా నడచుకుంటే నేను మీలో ఉన్న చెడుల్ని తొలగించి మిమ్మల్ని సెలయేరులు ప్రహించే (స్వర్గ)వనాలలో ప్రవేశింపజేస్తాను. అయితే ఆ తర్వాత మీలో ఎవరైనా అవిశ్వాసవైఖరి అవలంబిస్తే మాత్రం అతను సన్మార్గం తప్పినట్లే.” (12)

అసలు వారు తమ ప్రమాణం ఉల్లంఘించిన కారణంగానే మేము వారిని మా కారుణ్యానికి దూరంగా విసిరివేసి, వారి హృదయాలను కఠినం చేశాము. చివరికి వారిప్పుడు దైవవాక్కుల్ని తారుమారు చేసే స్థితికి దిగిజారిపోయారు. తమకు బోధించిన ఉపదేశాల్లో అత్యధిక భాగం విస్మరించారు. వారు పాల్పడుతున్న మోసాల్లో ఏదో ఒకటి ఈనాడు కూడా నీ దృష్టికి వస్తూనేఉంది. వారిలో బహుకొద్ది మంది మాత్రమే ఈ బలహీనతకు దూరంగా ఉన్నారు. కనుక వారిని క్షమించు. వారి చేష్టలను గురించి అంతగా పట్టించుకోకు. దేవుడు సహృదయులనే ప్రేమిస్తాడు. (13)

అలాగే “మేము సహాయకులం”⁴ అన్న వారిచేత కూడా మేము ప్రమాణం చేయించాము. వారు కూడా మేము బోధించిన ఉపదేశాల్లో అత్యధిక భాగం విస్మరించారు. చివరికి మేము వారి మధ్య ప్రళయం దాకా శత్రుభావం ఉండేలా వారి హృదయాలలో పరస్పరం విద్వేషబీజాలు నాటాము. వారు ఇహలోకంలో ఏం చేస్తుండేవారో దేవుడు ఒక రోజు తప్పకుండా వారి దృష్టికి తీసుకువస్తాడు. (14)

గ్రంథప్రజలారా! మా ప్రవక్త మీ దగ్గరకు వచ్చాడు. మీరు దైవగ్రంథంలో (లేకుండా) దాచిన అనేక విషయాలు అతను మీముందు వెల్లడిస్తున్నాడు. కొన్ని విషయాల్ని గురించి

3. యూదులలో ఒక వర్గం దైవప్రవక్త (సల్లం)ను, ఆయన ముఖ్య అనుచరులు కొందరిని కుట్రపన్ని హతమార్చే ఉద్దేశ్యంతో ఓరోజు విందు భోజనానికి ఆహ్వానించి వారి రాకకోసం ఎదురు చూడసాగింది. అయితే దేవుడు ఈకుట్ర సంగతి దైవప్రవక్త (సల్లం)కు దివ్యావిష్కృతి ద్వారా తెలియ జేసి హెచ్చరించాడు. దాంతో దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆ విందుకు పోవడం మానేశారు. ఈ మేలు విషయమే దేవుడు ఈ సూక్తిలో ముస్లింలకు గుర్తుచేశాడు.

4. ఇక్కడ మూలాభాషలో “సనారా” అనే, 3:52 సూక్తిలో “అన్బాల్” అనే పదాలు వచ్చాయి. ఈ రెండు పదాలకు సహాయకులు అనే అర్థం. ఈసాప్రవక్త (అలై) అనుచరుల్ని ఖుర్ఆన్ క్రైస్తవులు, నస్రానీలు అని గాకుండా ‘సనారా’ అని పేర్కొన్నది. నేను విధిలేక పాఠకుల సౌలభ్యం కోసం సనారా అనే పదాన్ని క్రైస్తవులు అని అనువాదం చేయవలసి వచ్చింది.

ఆది ప్రవక్త నుండి అంతిమ ప్రవక్త వరకు ప్రతి దైవప్రవక్తా మానవాళికి ఇస్తాం ధర్మాన్నే బోధిస్తూ వచ్చాడు. అందువల్ల ఆయా ప్రవక్తల అనుచరుల పేర్లు దాని ప్రకారం ముస్లింలని పిలవ బడ్డాయి. కాని యూదులు, క్రైస్తవులు ఈ వాస్తవాన్ని విస్మరించి తమను తాము యూదులని, క్రైస్తవులని పేర్లు పెట్టుకున్నారు.

మిమ్మల్ని ఉపేక్షిస్తున్నాడు కూడా. దేవుని వైపు నుండి మీ దగ్గరకు (అజ్ఞానాంధకారం దూరంచేసే) జ్యోతి వచ్చింది. (సన్మార్గం చూపే) దేదీప్యమానమైన దివ్యగ్రంథం కూడా వచ్చింది. దీనిద్వారా దేవుడు తన ప్రసన్నతాభాగ్యం కోరుకునేవారికి ముక్తిమార్గం చూపుతాడు. అదీగాక ఆయన తన అనుగ్రహంతో వారిని కారుచీకట్ల నుండి కాంతి వైపు తీసుకువెళ్తాడు; (అపమార్గం నుండి తీసి) రుజుమార్గంలో నడిపిస్తాడు. (15-16)

మర్యం కుమారుడు మసీహాయే దేవుడు అన్నవారు నిస్సందేహంగా అవిశ్వాసులై పోయారు. ముహమ్మద్ (సల్లం)! “దేవుడు గనక మర్యం కుమారుడు మసీహాని, అతని తల్లిని, భూలోకంలో ఉన్న వారందర్నీ చంపదలచుకుంటే ఆయన నిర్ణయాన్ని అడ్డుకోగల దైవ్యం ఎవరికయినా ఉందా?” అని అడుగు. భూమ్యాకాశాలకు, భూమిపై ఉన్నవాటికి, ఆకాశంలో ఉన్నవాటికి దేవుడే యజమాని. ఆయన తాను కోరినదాన్ని సృష్టిస్తాడు. ఆయన ప్రతి పనీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వ శక్తిమంతుడు. (17)

యూదులు, క్రైస్తవులు తాము దేవుని బిడ్డలమని, ఆయనకు ప్రియమైన వారమని అంటారు. “మరి ఆయన మీరు చేసే పాపాలకు మిమ్మల్ని ఎందుకు శిక్షిస్తున్నాడు?” అని వారిని అడుగు. నిజానికి మీరు కూడా దేవుడు సృష్టించిన ఇతర మానవుల్లాంటి మానవులే. దేవుడు తానుతలచిన విధంగా కొందరిని క్షమిస్తాడు; మరికొందరిని శిక్షిస్తాడు. భూమ్యాకాశాలు, వాటికి సంబంధించిన సమస్తం దేవునివే. చివరికి అందరూ (ఓరోజు) ఆయన సన్నిధికి మరలి పోవలసి ఉంది. (18)

గ్రంథప్రజలారా! దైవప్రవక్తల ఆగమనం ఆగిపోయి ఓ సుదీర్ఘకాలం గడచి పోయింది. అలాంటి పరిస్థితిలో మా ఈ ప్రవక్త ఇప్పుడు మీ దగ్గరకు వచ్చి నిజధర్మం గురించిన విషయాలు మీకు బోధిస్తున్నాడు. ఇక మీరు శుభవార్త అందజేసే, హెచ్చరించే ప్రవక్త ఎవరూ రాలేదే అని సాకులు చెప్పడానికి ఎలాంటి ఆస్కారం లేదు. శుభవార్త నందజేసే, హెచ్చరించేవాడు వచ్చేవాడు. (మా బాధ్యత తీరిపోయింది.) దేవుడు ప్రతి విషయంపై అధికారంగల అసాధారణ శక్తిసంపన్నుడు. (19)

మూసా (అ) తన జాతిప్రజలకు చేసిన హితబోధ గుర్తుకుతెచ్చుకో. అతను వారితో ఇలా అన్నాడు: “నా జాతిప్రజలారా! మీకు దేవుడు చేసిన మేళ్ళు జ్ఞాపకం తెచ్చుకోండి. ఆయన మీలో ఒక ప్రవక్తను ప్రభవింపజేసి, మిమ్మల్ని రాజ్యాధినేతలుగా చేశాడు. ఆయన మీకు ప్రపంచంలో ఏజాతికీ ప్రసాదించనిదాన్ని (వైభవోన్నతుల్ని) ప్రసాదించాడు. కనుక సోదరులారా! దేవుడు మీకు రాసిపెట్టిన ఈ పవిత్రభూభాగం (పాలస్తీనా)లో ప్రవేశించండి. వెనక్కి మరలకండి. అలాచేస్తే మీరు ఘోరంగా నష్టపోతారు.” (20-21)

దానికి వారిలా సమాధానమిచ్చారు: “మూసా! అక్కడ భయంకరమైన మనుషులున్నారు. వారా ప్రాంతం నుండి వెళ్ళిపోసంత వరకూ మేమక్కడికి ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ వెళ్ళం. వారక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోతే మేము పోవడానికి సిద్ధమే.” (22)

అలా భయపడిన వారిలోనే దైవానుగ్రహం పొందిన ఇద్దరు వ్యక్తులున్నారు. వారు కల్పించుకొని “ఆ భయంకరుల్ని ఎదుర్కోవడానికి మీరు ప్రధానద్వారం గుండా ప్రవేశించండి. మీరు లోపలికి ప్రవేశిస్తేచాలు, విజయం మిమ్మల్ని వరించినట్లే. మీరు విశ్వాసులే

అయితే దేవునిపై భారంవేసి ముందుకు సాగండి” అని అన్నారు. (23)

కాని వారు (దానికి అంగీకరించకుండా) “మూసా! వారక్కడ ఉన్నంతవరకు మేము ఎన్నటికీ వెళ్ళం. కావాలంటే నీవు, నీప్రభువు ఇద్దరూ వెళ్ళి (వారితో) తలపడండి. మేము మాత్రం ఇక్కడే ఉండిపోతాం” అన్నారు (తలబిరుసుతో). (24)

అప్పుడు మూసా (అలై) దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తూ “ప్రభూ! నా చేతిలో ఏమీ లేదు. నాపై, నా సోదరునిపై మాత్రమే నాకు అధికారం ఉంది. అందువల్ల దేవా! మమ్మల్నిద్దరినీ ఈ దుర్మార్గుల నుండి వేరుచెయ్యి” అని అన్నాడు. (25)

దానికి దేవుడు “సరే, వారికి దేశాన్ని నలభై యేండ్లపాటు నిషేధించాను. ఇక వారు ప్రపంచంలో ఏఒక్కచోటా నిలువనీడ దొరక్క, కాళ్ళుకొట్టుకుంటూ తిరుగుతారు. ఈ దుర్మార్గుల దుస్థితి పట్ల నీవు విచారపడకు” అని చెప్పాడు. (26)

ముహమ్మద్! వీరికి కాస్త ఆదం కొడుకులిద్దరి గాధ వినించు. వారిద్దరు (ఒక పశువుని) బలిచ్చారు. వారిలో ఒకని బలి మాత్రమే స్వీకరించబడింది. రెండోవాని బలి స్వీకరించబడలేదు. దాంతో అతను (చిరైత్తిపోయి) “నేను నిన్ను చంపేస్తాను” అన్నాడు.

దానికి రెండోవాడు ఇలా అన్నాడు: “దేవుడు భయభక్తులు కలవారి మొక్కుబడినే స్వీకరిస్తాడు. నీవు నన్ను చంపడానికి చెయ్యెత్తితే నేను మాత్రం నిన్ను చంపడానికి చెయ్యెత్తను. నేను సర్వలోక ప్రభువయిన దేవునికి భయపడుతున్నాను. నా పాపం, నీ పాపం అంతా నువ్వే మూటకట్టుకొని నరకంలోకి పోయిపడు. అదే దుర్మార్గులకు తగిన ప్రతిఫలం. నేను కొరేది కూడా అదే.” (27-29)

చివరికి అతని (దుష్ట) మనస్సు అతని సోదరుణ్ణి వధించడానికి ప్రేరేపించింది. అతను తన సోదరుణ్ణి హతమార్చివేశాడు. ఈ విధంగా అతను నష్టపోయినవారిలో చేరిపోయాడు. ఆతర్వాత దేవుడు ఓ కాకిని పంపాడు. ఆ కాకి అతనికి అతని సోదరుడి శవాన్ని ఎలా పూడ్చిపెట్టాలో చూపడానికి నేలను త్రవ్వడం ప్రారంభించింది. అది చూసి అతను “అయ్యయ్యా! నా సోదరుడి శవాన్ని ఎలా పూడ్చిపెట్టాలో తెలియలేదే! నాకు ఆ కాకికున్నంత జ్ఞానం కూడా లేకపోయిందే!!” అని బాధపడ్డాడు. ఆ తరువాత అతను తాను చేసిన పనికి ఎంతో పశ్చాత్తాపంతో కుమిలిపోయాడు. (30-31)

ఈ (హత్య) కారణంగానే మేము ఇస్రాయిల్ సంతతివారికి ఇలా ఒక ఉత్తర్యు జారీచేశాం: “ఎవరైనా ప్రతీకార హత్య(శిక్ష)గా లేక ధరణిపై కల్లోలం రేకెత్తించినందుకు శిక్షగా తప్ప ఏ మనిషినైనా చంపితే అతను యావత్తు మానవాళిని చంపినట్లే. అలాగే ఎవరైనా ఒక మనిషి ప్రాణం కాపాడితే అతను యావత్తు మానవాళిని కాపాడినట్లే.” (ఈ ఆజ్ఞ జారీ చేసినప్పటికీ వారి పరిస్థితి మారలేదు) మా ప్రవక్తలు ఒకరి తర్వాత ఒకరు అనేకమంది వారి దగ్గరకు స్పష్టమైన హితోక్తులు తీసుకొచ్చారు. అయినా వారిలో ఇప్పటికీ అత్యధికమంది ప్రపంచంలో హద్దుమీరి ప్రవర్తించేవారే ఉన్నారు. (32)

దేవునికి ఆయనప్రవక్తకు వ్యతిరేకంగా పోరాడేవారికి, ధరణిలో కలహాలు రేకెత్తిస్తూ తిరిగేవారికి శిక్షగా వారిని హతమార్చాలి; లేదా ఉరికంబం ఎక్కించాలి; లేదా ఒక చేయి,

దానికి అభిముఖంగా వున్న ఒక కాలు నరికివేయాలి; లేదా దేశబహిష్కరణ చేయాలి. ఇవి ఇహలోకంలో వారికి లభించే అవమానం, అప్రతిష్టలు. పరలోకంలో ఇంతకంటే ఘోరమైన శిక్ష ఉంటుంది. అయితే మీ స్వాధీనంలోకి రాకముందే వారు తాము చేసిన నిర్వాకానికి పశ్చాత్తాపంచెంది తమ నడవడికను సరిదిద్దుకుంటే (ఇక వారి జోలికి పోకూడదు.)⁵ దేవుడు క్షమించేవాడని, కరుణించేవాడని తెలుసుకోండి. (33-34)

విశ్వాసులారా! దేవుని పట్ల భయభక్తులు కలిగి ఉండండి. ఆయన సొన్నిధ్యం పొందే మార్గం అన్వేషించండి. ఆయన మార్గంలో (సత్యవ్యతిరేక శక్తులతో) నిరంతరం పోరాడుతూ ఉండండి, మీ జీవితం సార్థకమవుతుంది. (35)

సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారు తమ దగ్గర భూమండలమంత సిరిసంపదలుండి, ఇంకా అంతకు రెట్టింపు సంపదలు ఉండి, ప్రళయదినం శిక్ష నుండి తప్పించుకోవడానికి దాన్నంతా పాపపరిహారంగా ఇచ్చివేయ దలచుకున్నా సరే, దాన్ని స్వీకరించడం జరగదు. వారికి వ్యధాభరితమయిన శిక్ష పడితీరుతుంది. వారు నరకాగ్ని నుండి బయటపడాలని ఎంత గింజుకున్నా దాన్నుండి బయటపడలేరు. వారా నరక యాతలోనే మగ్గుతూ శాశ్వతంగా పడి వుండవలసి ఉంటుంది. (36-37)

స్త్రీ అయినా, పురుషుడైనా దొంగతనం చేస్తే ఇద్దరికీ చెయ్యి నరికివేయండి.⁶ ఇది వారు సంపాదించుకున్న దానికి ప్రతిఫలం. దేవుని తరపున కనువిప్పు కలిగించే శిక్ష.

5. ఇస్లాం నెలకొల్పిన శ్రేయోరాజ్యానికి వ్యతిరేకంగా తిరుగుబాటు జరిపి, శాంతి భద్రతలకు విఘాతం కలిగించిన కల్లోలకారకులు ప్రభుత్వానికి పట్టుబడితే వారిని ఈ విధంగా శిక్షించాలి. ఒకవేళ అలాంటి వ్యక్తులు ప్రభుత్వానికి పట్టుబడక ముందే పశ్చాత్తాపంచెంది తమ నడవడికను సరిదిద్దుకుంటే వారిని శిక్షించేందుకు ప్రభుత్వానికి అధికారం లేదు. కాకపోతే ఆ వ్యక్తులు తమ తిరుగుబాటు వైఖరి పూర్తిగా విడనాడి సాధారణ పౌరజీవితం గడుపుతున్నట్లు వారి దైనందిన జీవిత వ్యవహారాలు నిరూపించాలి. ఆ తరువాత వారు తిరుగుబాటు చేసినట్లు, కల్లోలం సృష్టించినట్లు తన దృష్టికి వచ్చినా ప్రభుత్వం వారిని పనిగట్టుకొని శిక్షించడానికి సాకులు వెతకదు.

అయితే వారి తిరుగుబాటు, కల్లోలాల సందర్భంగా మానవ హక్కులు ఉల్లంఘించడం జరిగితే దానికి శిక్ష ఉంది. ఉదా:- వారు ఎవరినైనా హత్యచేస్తే హతని వారసులకు హంతకుడిపై ప్రతీకారం తీర్చుకునే హక్కుంది. అంటే హతని వారసుల డిమాండ్ ప్రకారం ప్రభుత్వం హంతకుడికి మరణశిక్ష విధించవచ్చు; లేదా హతని వారసులు విశాల హృదయంతో క్షమిస్తే ప్రభుత్వం అతణ్ణి విడిచిపెట్టవచ్చు. తిరుగుబాటు సందర్భంగా వారు ఎవరి సొమ్ముయినా కొల్లగొట్టి తింటే చట్ట ప్రకారం వారికి హస్తఖండన వగైరా శిక్షలు పడవచ్చు. ఒకవేళ వారు కొల్లగొట్టిన సొమ్ము తినకుండా దాన్ని యథాతథంగా తిరిగి దాని యజమానికి అప్పగిస్తే వారికి శిక్ష విధించడం జరగదు.

6. దొంగకు శిక్షగా ఒక చేయి మాత్రమే నరకవలసి ఉంటుంది. ఇస్లామీయ రాజ్యంలో సర్వత్రా “అర్థికన్యాయం” నెలకొన్న తరువాతనే హస్తఖండన శిక్షలు అమలు జరపాలి. అయితే (యుద్ధంలో వాడే) ఒక డాలు విలువకు లోపు వస్తువుని దొంగిలిస్తే చేతని నరక కూడదని దైవప్రవక్త (స) అన్నారు. అలాగే పండ్లు, కూరగాయలు, ఆహారపస్తువుల్ని (పరిమిత స్థాయిలో) దొంగిలించినా హస్తఖండన శిక్ష ఉండదని చెప్పారు. ఇమామ్ అబూహాసీఫా (రహ్మా) ప్రకారం పండ్లు, కూరగాయలు, మాంసం, వండిన ఆహారం, నూర్పిడికాని ధాన్యం, ఆట వస్తువులు, వాయిద్య పరికరాలు వగైరా విషయంలో హస్తఖండన శిక్ష లేదు. అయితే వీటికి తేలికపాటి శిక్షలు ఉంటాయి.

దేవుడు సర్వాధికారి, సర్వశక్తిమంతుడు, ఎంతో వివేకవంతుడు. అయితే తప్ప చేసిన తర్వాతయినా పశ్చాత్తాపం చెంది తమ నడవడిక సరిదిద్దుకుంటే, దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అపార కృపాశీలుడని తెలుసుకోండి. భూమ్యాకాశాల సామ్రాజ్యానికి దేవుడే అధిపతి అని మీకు తెలియదా? ఆయన తాను తలచిన విధంగా కొందరిని శిక్షిస్తాడు, కొందరిని క్షమిస్తాడు. ఆయన ప్రతిపనీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వశక్తిమంతుడు. (38-40)

ప్రవక్తా! సత్యతిరస్కారంలో కొట్టుకుపోయేవారిని గురించి నీవు చింతించకు. వారు పైకి తాము విశ్వసించామని చెప్పుకుంటారు. కాని వారి హృదయాల్లో విశ్వాసం నాటుకోలేదు. అలాంటివారు కొందరు యూదుల్లో కూడా ఉన్నారు. వారు అసత్య విషయాలంటే చెవి కోసుకుంటారు. నీదగ్గరకు ఎప్పుడూ రానివారిని పెడత్రోవ పట్టించే ఉద్దేశ్యంతో వారు దొంగచాటుగా నీ మాటలు వింటారు. దైవగ్రంథంలో విషయాలు సందర్భానుసారం ఉన్నప్పటికీ వారు వాటి అసలు అర్థాన్ని మార్చివేస్తారు.

వారు (అమాయక) జనంతో “ఈవిధమైన ఆజ్ఞ ఇస్తే అంగీకరించండి, లేకపోతే అంగీకరించకండి” అంటారు. ఒక వ్యక్తిని దేవుడే పరీక్షకు గురిచేసి దారి తప్పించదలచుకుంటే, ఇక అతణ్ణి దేవుని పట్టు నుండి తప్పించడానికి నీవు ఏం చేసినా ప్రయోజనం లేదు. దేవుడు వారి హృదయాల్ని పరిశుద్ధం చేయదలచుకోలేదు. వారికి ఇహలోకంలో పరాభవం, పరలోకంలో ఘోర యాతనలు తప్పవు. (41)

వీరసలు అసత్య విషయాలు వినడానికి చెవి కోసుకుంటారు. అక్రమార్కన కోసం వెంపర్లుతారు. కనుక మీరు నీ దగ్గరికి వస్తే వారి వ్యవహారాన్ని నీకు ఇష్టమైతే పరిష్కరించు లేదా తిరస్కరించు. ఆ మేరకు నీకు అధికారం ఇవ్వబడుతోంది. వ్యతిరేకిస్తే వారు నీకే మాత్రం నష్టం కలిగించలేరు. ఒకవేళ పరిష్కరించ దలచుకుంటే న్యాయంగా, నిష్పక్షపాతంగా పరిష్కరించు. ⁷ దేవుడు న్యాయంగా వ్యవహరించేవారినే ప్రేమిస్తాడు. (42)

7. ఖైబర్ ప్రాంతపు అగ్రవర్ణ యూదులకు చెందిన ఒక పురుషునికి, ఒక స్త్రీకి మధ్య అక్రమ సంబంధం ఏర్పడింది. తౌరాత్ గ్రంథం ప్రకారం ఇలాంటి నేరానికి రాళ్ళువిసిరి చంపే శిక్ష విధించాలి. కాని యూదులు తౌరాత్ ఆజ్ఞ పాటించకుండా పరస్పరం సంప్రదించుకొని, ముహమ్మద్ (స)ను మధ్యవర్తిగా స్వీకరించి ఆయన శిలాశిక్ష కాకుండా వేరే శిక్ష చెబితే ఒప్పుకోవాలని, శిలాశిక్ష చెబితే ఒప్పుకోకూడదని నిర్ణయించుకున్నారు.

వారు దైవప్రవక్త (స) దగ్గరకెళ్ళి తీర్పుచేయమని అడిగారు. దైవప్రవక్త (స) శిలాశిక్ష విధించాలని చెప్పారు. కాని వారు దానికి ఒప్పుకోలేదు. “మరి మీ మతంలో ఈ నేరానికి శిక్షేమిటి?” అని అడిగారాయన. “కొరడా దెబ్బలు కొట్టడం, ముఖానికి మసిబూసి గాడిద మీద ఊరేగించడం” అన్నారు వారు. “మీరు ప్రమాణించేసి, వివాహిత వ్యభిచారులకు తౌరాత్లో ఉన్న శిక్షేమిటో చెప్పండి”ని దైవప్రవక్త (స) అడిగారు. యూదులు మళ్ళీ అదే శిక్ష గురించి చెప్పారు.

అయితే వారిలో ఒక ప్రముఖ ధర్మవేత్త మౌనంగా ఉండటం చూసి దైవప్రవక్త (స) అతణ్ణి ఇలా అడిగారు: “మిమ్మల్ని ఫిరౌన్ బారినుండి కాపాడి, మీకు తూర్(కొండ) దగ్గర ధర్మశాస్త్రం ప్రసాదించిన దేవుణ్ణి సాక్షిగా చేసి అడుగుతున్నాను. తౌరాత్లో వ్యభిచారికి ఈ శిక్షే ఉందా?” అప్పుడా ధర్మవేత్త ఇలా సమాధానమిచ్చాడు:

అయినా వారు నిన్ను న్యాయనిర్ణేతగా ఎలా చేసుకుంటారు? వారి దగ్గర తౌరాత్ గ్రంథం ఉందికదా! అందులో దేవుని ఆజ్ఞలు ఉన్నాయి. వాటికి విముఖులై నీ దగ్గరకు రావలసిన పనేమిటి? అసలు వారిలో (సత్యం పట్ల) విశ్వాసమే లేదు. (43)

మేము కాంతి, సన్మార్గం గల తౌరాత్ అవతరింపజేశాము. దేవునికి విధేయులైన ప్రవక్తలందరూ దాని ప్రకారమే యూదుల వ్యవహారాలు పరిష్కరిస్తుండేవారు. అలాగే ధర్మవేత్తలు, ధర్మశాస్త్రనిపుణులు కూడా. వారికే గ్రంథపరిరక్షణ బాధ్యత ఇవ్వబడింది. దానికి వారే సాక్షులుగా ఉన్నారు. కనుక మీరు ప్రజలకు భయపడకండి. నాకే భయపడండి. నా సూక్తుల్ని స్వల్పమూల్యానికి అమ్ముకోవడం మానేయండి. వినండి, దేవుడు నిర్దేశించిన చట్టం ప్రకారం పరిష్కారం చేయనివారే సత్యతిరస్కారులు. ⁸ (44)

తౌరాత్లో మేము యూదులకు ఈ ఉత్తర్వు జారీచేశాము: “ప్రాణానికి బదులు ప్రాణం, కంటికి బదులు కన్ను, ముక్కుకు బదులు ముక్కు, చెవికి బదులు చెవి, పంటికి బదులు పన్ను, అలాగే సమస్తగాయాలకు బదులు అలాంటిగాయాలే. అయితే ఎవరైనా ప్రతీకారం చేయకుండా క్షమిస్తే, అది అతని పాపాలకు పరిహారమవుతుంది.” వినండి, దేవుడు నిర్దేశించిన చట్టం ప్రకారం పరిష్కారం చేయనివారే దుర్మార్గులు. (45)

ఆ ప్రవక్తల తర్వాత మేము మర్యం కుమారుడు ఈసాను పంపాము. అతను తనకు పూర్వం నుండి వున్న తౌరాత్ను ధృవీకరించేవాడు. అతనికి మేము కాంతి, సన్మార్గం గల ఇస్మీల్ని ప్రసాదించాం. అది కూడా గతంలో వచ్చిన తౌరాత్ను ధృవీకరిస్తుంది. అది దైవభీతిపరుల పాలిట వెలుగుబాట, హితోపదేశం. ఇస్మీల్ ప్రజలు అందులో దేవుడు నిర్దేశించిన చట్టం ప్రకారమే పరిష్కరించుకోవాలని మేము ఆదేశించాం. కనుక

“వ్యభిచారికి శిక్ష రాళ్ళు విసిరి చంపడమే. కాని మా ప్రజలలో వ్యభిచారం ఎక్కువయి పోవడంతో మా పాలకులు గొప్పవాళ్ళు వ్యభిచారం చేస్తే వదలిపెట్టా, చిన్నవాళ్ళు వ్యభిచారం చేస్తే శిలాశిక్ష విధించడం ప్రారంభించారు. అయితే ఈ పద్ధతి వల్ల ప్రజలలో నిరసన వ్యక్తమయింది. అప్పుడు మేము తౌరాత్ చట్టాన్ని మార్చివేసి వ్యభిచారులకు కొరడా దెబ్బలు కొట్టి, ముఖానికి మసి బూసి గాడిద మీద ఊరేగించే విధానం ప్రవేశపెట్టాము.”

ఈ మాట విని ఇతర ధర్మవేత్తలు నోరు మూసుకున్నారు. చివరికి దైవప్రవక్త (సల్లం) తీర్పు ప్రకారమే వ్యభిచారం చేసిన ఆ ఇద్దరు స్త్రీ పురుషుల్ని రాళ్ళు విసిరి హతమార్చడం జరిగింది.

8. దేవుడు నిర్దేశించిన చట్టం ప్రకారం పరిష్కారం చేయనివారే “సత్యతిరస్కారుల”ని 44వ సూక్తిలో, “దుర్మార్గుల”ని 45వ సూక్తిలో, “దుర్లనుల”ని 47వ సూక్తిలో చెప్పబడింది. జీవితంలోని ఏ రంగంలోనైనా దైవాజ్ఞలు, దైవచట్టాల ప్రకారమే మనిషి తన వ్యవహారాలు పరిష్కరించుకోవాలి. అలా చేయనివారిని ఈ సూక్తులలో తీవ్రంగా హెచ్చరించడం జరిగింది.

ఈ సూక్తులను యూదులకు, క్రైస్తవులకు మాత్రమే వర్తింపజేయడానికి కొందరు ముస్లింలు ప్రయత్నించారు. కాని ప్రముఖ సహాబీ హజ్రత్ హుజైఫా (రజి) దీనికి చక్కని సమాధానమిచ్చారు. ఆయనతో ఒకతన “ఈ మూడు సూక్తులు ఇస్రాయిలీలకు సంబంధించినవి కదా?” అన్నాడు. దానికి హజ్రత్ హుజైఫా (రజి) ఇలా అన్నారు: “ఈ ఇస్రాయిలీలు మీకోసం ఎంత మంచి సోదరులు! చేదు విషయాలన్నీ వారి కొరకునూ, తియ్యటి విషయాలన్నీ మీ కొరకునూ!! అలా ఎన్నటికీ కాదు. దైవసాక్షి! మీరు వారి అడుగుజాడల్లోనే నడుస్తున్నారు.”

దేవుడు నిర్దేశించిన చట్టం ప్రకారం పరిష్కారం చేయనివారే దుర్జనులు. (46-47)

చివరికి మేము సత్యపూరితమైన ఈ గ్రంథం నీపై అవతరింపజేశాం. ఇది ఇంతకు పూర్వం వచ్చిన దివ్యగ్రంథాలను ధృవీకరిస్తోంది. వాటన్నిటి సారాంశం కలిగి ఉంది. కనుక నీవు దేవుడు నిర్దేశించిన చట్టం ప్రకారమే ప్రజల వ్యవహారాలు పరిష్కరించు. నీ దగ్గరకు వచ్చిన సత్యాన్ని వదిలేసి వారి మనోకాంక్షలను అనుసరించకు.

మేము మీలో ప్రతి సముదాయానికి ఓ ప్రత్యేక ధర్మశాస్త్రాన్ని, ఓ ప్రత్యేక ఆచరణ విధానాన్ని నిర్ణయించాం. దేవుడు తలచుకుంటే మిమ్మల్నందర్నీ ఒకే సముదాయంగా కూడా చేయగలడు. కాని ఆయన మిమ్మల్ని పరీక్షించడానికి విభిన్న సముదాయాలుగా చేశాడు. కనుక మీరు సత్కార్యాల్లో ఒకర్నొకరు మించిపోవడానికి ప్రయత్నించండి. చివరికి మీరంతా దేవుని సన్నిధికే చేరుకోవలసి ఉంది. తర్వాత మీరు ఏ విషయాల్లో పరస్పరం విభేదించుకున్నారో వాటి వాస్తవికతను ఆయన మీకు తెలియజేస్తాడు. (48)

కనుక ప్రవక్తా! నీవు దేవుడు నిర్దేశించిన చట్టంప్రకారమే వారి వ్యవహారాలు పరిష్కరించు. వారి మనోకాంక్షల్ని అనుసరించకు. జాగ్రత్త! దేవుడు నీపై అవతరింపజేసిన సంవిధానం నుండి తప్పించడానికి వారు నిన్ను రకరకాలుగా ప్రలోభ పెట్టవచ్చు. వారి కుయుక్తుల పట్ల అప్రమత్తంగా ఉండాలి. వారు గనక విముఖులైతే, ఒక విషయం తెలుసుకో, వారు చేసిన కొన్ని ఘోరపాపాలకు దేవుడు వారిపై ఆపద పడవేయాలని ఎప్పుడో నిర్ణయించుకున్నాడు. వారిలో చాలామంది దుర్జనులే ఉన్నారు. వీరు (దైవచట్టం కాదని) మూఢకాలంవాటి అనాగరిక పద్ధతులు కోరుతున్నారా? దేవుణ్ణి విశ్వసించినవారి దృష్టిలో దేవుని చట్టం తప్ప మరెవరి చట్టం శ్రేష్ఠమైనదవుతుంది? (49-50)

విశ్వాసులారా! యూదుల్ని, క్రైస్తవుల్ని స్నేహితులుగా చేసుకోకండి.⁹ వారు పరస్పరం స్నేహితులు. మీలో ఎవరైనా వారితో స్నేహించేస్తే అతను కూడా వారిలో ఒకడిగా

9. యావత్తు అరేబియాలో సరైన మత విశ్వాసాలకు సంబంధించిన ఉద్యమం సాగుతున్న రోజులవి. సమస్త జీవన రంగాల్లో దేవుని ఆజ్ఞలు, దైవప్రవక్త (సల్లం) బోధనలు మాత్రమే అనుసరించాలని ముస్లింలకు హితోపదేశం చేయబడుతున్న సందర్భం అది. ఆనాడు దేవుని ఏకత్వం, దైవప్రవక్తలు, దివ్యావిష్కృతి (వహీ), పునరుత్థాన దినం, పరలోక తీర్పు లాంటి విషయాల్ని గురించి యూదులకు, క్రైస్తవులకు మాత్రమే తెలుసు. బహుదైవారాధకులైన అరబ్బులకు వీటిని గురించి పూర్తిగా తెలియదు. అలాంటి అరబ్బులలో కొత్తగా ఇస్లాం స్వీకరించి ముస్లిములయిన వారిని యూదులు, క్రైస్తవులు పెడదారి పట్టించే ప్రమాదం ఏర్పడింది.

అదీగాక ఆనాడు ఇస్లాంకు, ఇస్లాంవ్యతిరేక శక్తులకు మధ్య తీవ్ర సంఘర్షణ జరుగుతుండేది. ఈ సంఘర్షణలో యూదులు, క్రైస్తవులు ఇస్లాంవ్యతిరేక శక్తులతో కుమ్మక్కయి, ఇస్లాంను తుడిచిపెట్టేందుకు దొరికిన ప్రతి అవకాశాన్ని వినియోగించుకోవడానికి కాచుకొని కూర్చున్నారు.

అంచేత అలాంటి యూదులతో, క్రైస్తవులతో చనువుగా మసలుకుంటే వారు మీ అమాయకత్వాన్ని ఆసరాగా చేసుకొని మిమ్మల్ని రుజుమాగ్గం నుండి తప్పిస్తారని, ఇస్లామీయ ఉద్యమానికి వ్యతిరేకంగా కుట్రలు పన్నవచ్చని ఈ సూక్తిలో ముస్లింలను హెచ్చరించడం జరిగింది. అంతేగాని ప్రతికాలంలో, ప్రతివిషయంలో వారితో అసలు స్నేహమే చేయకూడదని దీని అర్థం కాదు. (ఇతర వివరాలకు ఇదే అధ్యాయంలోని 82వ సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

లెక్కించబడతాడు. హద్దుమీరిన దుర్మార్గులకు దేవుడు ఎన్నటికీ సన్మార్గం చూపడు. (51)

హృదయాల్లో (కాపట్ల) రోగం ఉన్నవారు పరుగుపరుగున వెళ్ళి వారితో కలసి పోవడం నీవు చూస్తూనే ఉన్నావు. వారంటారు: “ఖర్మకాలి మనమేదైనా ఆపదలో చిక్కుకోబోవడం లేదుకదా!” అని. దేవుడు మీకు త్వరలోనే విజయభాగ్యం ప్రసాదించవచ్చు; లేదా తన దగ్గర్నుంచి ఏదైనా ఆజ్ఞనయినా (అవతరింపజేయవచ్చు). అప్పుడు వీరు తమ మనసుల్లో దాచిన విషయం పట్ల పశ్చాత్తాపపడతారు. విశ్వాసులు (వారి నిజస్వరూపం చూసి ఆశ్చర్యపోతూ) “దేవునిపేర పెద్దపెద్ద ప్రమాణాలు చేసి ‘మేము మీతోనే ఉన్నాం’ అని ఎంతో నమ్మకంగా చెప్పినవారు ఏరేనా?” అని అంటారు. ఇలా కపటవిశ్వాసుల కర్మలన్నీ కాలిపోయి చివరికి వారు ఉత్త చేతులతో మిగిలిపోతారు. (52-53)

విశ్వాసులారా! మీలో ఎవరైనా తామిప్పుడు అనుసరిస్తున్న ధర్మం నుండి వెనక్కి మరలితే (మరలిపోనివ్వండి), దేవుడు (అంతకంటే మంచివాళ్ళు) చాలామందిని పుట్టిస్తాడు. వారు దేవుణ్ణి ఎంతగానో ప్రేమిస్తారు. దేవుడు కూడా వారిని ప్రేమిస్తాడు. అదీగాక వారు తోటివిశ్వాసుల విషయంలో మృదువుగా, అవిశ్వాసుల విషయంలో కఠినంగా వ్యవహరిస్తారు. దైవమార్గంలో నిరంతరం పోరాటం జరుపుతారు. నిందించే వారి నిందలకు ఏమాత్రం బెదిరిపోరు. ఇది దేవుని అనుగ్రహం, తాను కోరినవారికి అనుగ్రహిస్తాడు. ఆయన విశాలహృదయుడు, సర్వజ్ఞాన సంపన్నుడు. (54)

మీకు మిత్రులంటూ ఎవరైనా ఉంటే వారు దేవుడు, దైవప్రవక్త, ఆ తరువాత నమాజ్ నెలగొల్పే, జకాత్ చెల్లించే, దేవుని ముందు మోకరిల్లే విశ్వాసులు మాత్రమే. దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తను, విశ్వాసుల్ని మిత్రులుగా చేసుకునేవారు దేవుని పక్షానికే విజయం వరిస్తుందని తెలుసుకోవాలి. (55-56)

విశ్వాసులారా! మీకు పూర్వం దివ్యగ్రంథాలు ప్రసాదించబడిన వారిలో మీ ధర్మాన్ని ఆటగా, వినోదంగా చేసుకున్నవారిని, ఇతర అవిశ్వాసుల్ని మీరు స్నేహితులుగా చేసుకోకండి. మీరు నిజంగా విశ్వసించిన వారయితే దేవునికి భయపడి, ఆయన ఆజ్ఞల్ని పాటించండి. మీరు నమాజు కోసం (అజాన్) పిలుపు నిస్తే వారు దాన్ని వెక్కిరింపులతో హేళన చేస్తారు. దానికి కారణం వారికి ఇంగిత జ్ఞానం లేకపోవడమే. (57-58)

వారిని అడుగు: “గ్రంథప్రజలారా! మేము (సర్వలోక ప్రభువంశం) దేవుణ్ణి, మా ముందిప్పడు అవతరించినదాన్ని (అంటే ఖుర్ఆన్ ని), మాకు పూర్వం అవతరించిన వాటిని విశ్వసించామనేకదా మీరు మామీద మండిపడుతున్నారు? (మరి మీ సంగతేమిటి?) మీలో ఉన్నది చాలామంది దుర్జనులే కదా?” (59)

ఈసంగతి కూడా అడుగు: “దేవుని దగ్గర అంతకంటే కూడా అధముల్ని, అత్యంత దారుణఫలితం పొందేవారిని మీకు చూపనా? వారే దైవశాపగ్రస్తులు. దైవాగ్రహం వారిపై విరుచుకుపడింది. వారిలో అనేకమంది కోతులుగా, పందులుగా మార్చబడ్డారు. షైతాన్ కు బానిసలయి (వాడి చేతిలో కీలుబొమ్మలుగా మారి)నవారు అంతకంటే నీచంగా దిగజారిపోయారు. వారు సన్మార్గానికి బహుదూరంగా పోయి తచ్చాడుతున్నారు.” (60)

వారు నీ దగ్గరికి వచ్చినప్పుడు, తాము విశ్వసించామని అంటారు. కాని వారు తమ అంతరంగాల్లో అవిశ్వాసం నింపుకువచ్చారు. అవిశ్వాసాన్నే తిరిగి తీసుకొనివెళ్తారు. వారు ఎంతో రహస్యంగా ఉంచామనుకున్న విషయాలు కూడా దేవునికి తెలుసు. (61)

నీవు చూస్తున్నప్పుడు, వారిలో చాలామంది పాపకార్యాలు, హింసాదౌర్జన్యాలు, అన్యాయం, అక్రమాలు చేయడానికే అనుక్షణం పరుగులు పెడతారు. అక్రమ సంపాదనతో కడుపు నింపుకుంటారు. వీరు ఎంతటి ఘోరమైన వికృతచేష్టలకు పాల్పడుతున్నారు! వారి పండితులు, ధర్మవేత్తలు వారిని పాపకార్యాల నుండి, అక్రమ సంపాదనల నుండి ఎందుకు వారించరు? వీరు చేస్తున్నది కూడా చాలా చెడ్డపనే. (62-63)

యూదులు “దేవుని చేతులు కట్టివేయబడ్డాయి” అంటారు. వారి చేతులే కట్టివేయబడ్డాయి. ఇలాంటి కారుకూతల వల్లే వారిపై (దైవ)శాపం విరుచుకుపడింది. దేవుని చేతులు నిక్షేపంగా తెరిచే ఉన్నాయి. ఆయన తాను తలచినవారికి తలచుకున్నంత అనుగ్రహిస్తాడు.¹⁰ నీ ప్రభువు నుండి నీపై అవతరించిన ఈ వాణి వారిలో చాలామంది ప్రజల అవిశ్వాసం, తలబిరుసుతనాలు మరింత ముదిరిపోవడానికే కారణభూతమైంది. అంచేతనే మేము ప్రళయందాకా ఉండేలా వారి మధ్య విరోధం, విద్వేషాలు నాటాము. వారు (ప్రపంచంలో) యుద్ధజ్వాలలు రగిల్చినప్పుడల్లా దేవుడు వాటిని చల్లార్చవలసి వస్తున్నది. వారు ఎల్లప్పుడూ ధరణిపై ఏదోఒక ఉపద్రవం సృష్టించడానికే ప్రయత్నిస్తుంటారు. దేవుడు ఇలాంటి కలహకారుల్ని ఎన్నటికీ ప్రేమించడు. (64)

గ్రంథప్రజలు (దుశ్చర్యలకు పోకుండా) సత్యాన్ని విశ్వసించి, భయభక్తుల వైఖరి అవలంబిస్తే మేము వారి పాపాలు క్షమించి, వారిని సుఖసంతోషాలతో కూడిన స్వర్గ వనాల్లో ప్రవేశింపజేస్తాం కదా! వారు తౌరాత్ని, ఇన్జిల్ని, వారివద్దకు వారిప్రభువు నుండి వచ్చిన ఇతర గ్రంథాలను పాటించివుంటే ఎంత బాగుండేది!! అలా చేసివుంటే వారికోసం ఆహారం పైనుండి వర్షించివుండేది, క్రిందినుండి ఉప్పొంగివుండేది. వారిలో కొందరు సజ్జనులు లేకపోలేదు. కాని వారిలో అత్యధికమంది దుర్జనులే ఉన్నారు. (65-66)

10. ధర్మసంస్థాపనా పోరాటానికి నిధులు కావలసి వచ్చినప్పుడు దేవుడు ముస్లింలను ఉద్దేశించి “దేవునికి శ్రేష్టమైన రుణదానం అందజేసేవారు మీలో ఎవరైనా ఉన్నారా....” (2:245) అంటూ వారిని విరాళాల కోసం ప్రేరేపించాడు. ఇది విన్న యూదులు దాన్ని గేలిచేస్తూ “పాపం దేవుడు దరిద్రుడయి పోయాడు. (పాపం క్షమించుగాక) ఇప్పుడాయనగారు తన దాసుల దగ్గర అప్పు కూడా అడుక్కుంటున్నాడు” అని చెప్పసాగారు. “దేవుడు దరిద్రుడు, మేము ధనికులం” (3:181) అని కూడా చెప్పుకుంటూ విర్రవీగిపోయారు.

అయితే కొంతకాలానికి పరిస్థితులు మారిపోయాయి. దైవమార్గంలో సాధించిన అనేక విజయాలతో ముస్లింలు స్థితిపరులయ్యారు. అటు సత్యతిరస్కారం వల్ల యూదులు పేదవాళ్ళయి పోయారు. అప్పుడు యూదులు “దేవుడు ధనికుడు, మేమే పేదవాళ్ళం” అనడానికి బదులు, “దేవుని చేతులు కట్టివేయబడ్డాయి” అని చెప్పసాగారు. అంటే, దేవుడు తమకు చేస్తుండిన సహాయాన్ని పినవారితనంతో నిలిపివేశాడని అర్థం. దేవుడు ఈ సూక్తిలో, తన చేతులు యధాతథంగా తెరిచే ఉన్నాయని, తాను కోరినవారికి కోరినంత అనుగ్రహిస్తానే ఉన్నానని అన్నాడు.

ప్రవక్తా! ఏమైనప్పటికీ నీ ప్రభువు నుండి నీపై అవతరించే బోధనలు వారికి అందజేస్తావుండు. నీవలా చేయకపోతే దౌత్యబాధ్యతను నెరవేర్చని వాడవవుతావు. (ఈ పనిలో నీవు ఎలాంటి భయాందోళనలకు గురికానవసరం లేదు.) దేవుడే నిన్ను ప్రజల కీడు నుండి కాపాడుతాడు. దేవుడు అవిశ్వాసులకు ఎన్నటికీ సన్మార్గం చూపడు. (67)

వారికిలా చెప్పా: “గ్రంథప్రజలారా! తౌరాత్ని, ఇన్జిల్ని, మీ ప్రభువు నుండి మీ దగ్గరకు అవతరించిన ఇతర గ్రంథాలను అనుసరించనంతవరకూ మీరు ఏవిధంగానూ సన్మార్గంలో ఉన్నట్లు పరిగణించబడరు.” నీ ప్రభువు నుండి నీపై అవతరించిన ఈ వాణి వారిలో చాలామంది అవిశ్వాసం, తలబిరుసుతనాలు మరింత ముదిరిపోవడానికే కారణమయింది. కనుక నీవు అవిశ్వాసుల వైఖరి పట్ల విచారపడకు. (68)

ముస్లింలైనా, యూదులైనా, క్రైస్తవులైనా, నక్షత్రారాధకులైనా, మరెవరైనా సరే దేవుణ్ణి, అంతిమదినాన్ని విశ్వసించి తదనుగుణంగా సత్కార్యాలు చేస్తుంటే, అలాంటి వారికి ప్రళయదినాన) ఎలాంటి భయంగాని, దుఃఖంగాని ఉండదు. (69)

మేము ఇస్రాఱియాల్ సంతతివారి చేత ప్రమాణం చేయించాము. వారి దగ్గరకు ప్రవక్తలను కూడా పంపాము. అయితే వారి దగ్గరకు ప్రవక్తలు వారికి నచ్చని విషయాలు తెచ్చినప్పుడు వారు కొందరు ప్రవక్తల్ని తిరస్కరించేవారు, మరికొందరు ప్రవక్తల్ని హత మార్చేవారు. వారు (తాము ఏం చేసినా) ఎలాంటి ఆపదలు వచ్చిపడవని భావించారు. అందుకే వారు అంధులు, బధిరులు అయిపోయారు. తర్వాత దేవుడు వారిని క్షమించాడు. కాని వారిలో చాలామంది ఇంకా పెట్రేగిపోయి మరింత అంధులు, బధిరులయి పోయారు. దేవుడు వారి చర్యల్ని ఓకంట గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (70-71)

‘మర్యం కుమారుడు మసీహ్ దేవుడే’ అంటున్నవారు నిస్సందేహంగా అవిశ్వాసులై పోయారు. మసీహ్(తనను దేవుడని చెప్పుకోలేదు.) ఇలా బోధిస్తుండేవాడు: “ఇస్రాఱియాల్ సంతతి ప్రజలారా! దేవుణ్ణి మాత్రమే ఆరాధించండి. ఆయన నాకూ ప్రభువే, మీకూ ప్రభువే. దేవునికి సాటి కల్పించేవారికి దేవుడు స్వర్గప్రవేశం నిషేధించాడు. వారి నివాసం నరకమవుతుంది. అలాంటి దుర్మార్గులకు ఎవరూ సహాయం చేయలేరు.” (72)

‘దేవుడు ముగ్గురిలో ఒకడు’ అని పలికినవారు కూడా నిస్సందేహంగా సత్యతిరస్కారులుగానే పరిగణించబడతారు. వాస్తవానికి దేవుడు ఒక్కడే. ఆయన తప్ప మరేదేవుడూ లేడు. వారు ఇలాంటి మాటలు మానుకోకపోతే వారిలో (ఇలా) సత్యాన్ని తిరస్కరించిన వారికి అతి బాధాకరమైన శిక్ష పడుతుంది. మరి ఇప్పట్టికైనా వారు పశ్చాత్తాపంతో దేవుణ్ణి క్షమాపణ కోరుకుంటారా? దేవుడు ఎంతోక్షమాశీలి, అమిత కరుణామయుడు. (73-74)

మర్యం కుమారుడు మసీహ్ (ఏసు) దైవప్రవక్త తప్ప మరేమీ కాదు. అతనికి పూర్వం కూడా అనేకమంది దైవప్రవక్తలు వచ్చిపోయారు. అతని తల్లి సౌశిల్యమూర్తి అయిన స్త్రీ. వారిద్దరూ (అందరిలాగే) అన్నం తినే మనుషులే. చూడు, మేము వారి ముందు మా సూక్తుల్ని ఎలా విడమరచి తెలుపుతున్నామో. అయినా వారు (ముఖం చాటేసి) ఎలా వెనక్కి మరలిపోతున్నారో చూడు! (75)

వారిని అడుగు: “మీరు దేవుణ్ణి వదలి ఎలాంటి లాభనష్టాలు కలిగించలేని వాటిని ఎందుకు ఆరాధిస్తున్నారు? నిజానికి అందరి మొరల్ని ఆలకించేవాడు, అన్ని విషయాలు ఎరిగినవాడు దేవుడు మాత్రమే.” (76)

చెప్ప: “గ్రంథప్రజలారా! మీరు మీధర్మంలో సత్యానికి వ్యతిరేకంగా హద్దుమీరి ప్రవర్తించకండి. మీకు పూర్వం స్వయంగా మార్గభ్రష్టులయి, ఇతరుల్ని కూడా అనేక మందిని మార్గభ్రష్టులుగా చేసినవారి అడుగుజాడల్లో నడవకండి. వారు రుజుమాల్లం నుండి పూర్తిగా తప్పిపోయారు.”¹¹

ఇస్రాయిల్ సంతతిలో సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారు దావూద్ నోట, మర్యం కుమారుడు ఈసా నోట శపించబడ్డారు. దానిక్కారణం వారు అవిధేయులయి హద్దుమీరి ప్రవర్తించడమే. అదీగాక వారు ఒకర్నికరు చెడుల నుండి వారించుకునేవారు కాదు. నిస్సందేహంగా వారు చాలా చెడ్డపని చేశారు. (77-79)

ఈనాడు కూడా అలాంటివారు నీకు చాలామంది కనిపిస్తారు. వారు (విశ్వాసుల కంటే) అవిశ్వాసులతోనే ఎక్కువ స్నేహసంబంధాలు పెట్టుకుంటారు. వారు ముందుగా పంపుకున్నది చాలా చెడ్డ విషయం (అంటే దుష్కర్మలు). వారిపై దైవాగ్రహం విరుచుకు పడింది. వారిక శాశ్వతంగా (నరక) యాతనల్లో చిక్కుకొని ఉంటారు. (80)

వారు గనక దేవుణ్ణి, దైవప్రవక్తను, వారి దగ్గరకు పంపబడిన గ్రంథాన్ని విశ్వసించి వుంటే వారు అవిశ్వాసుల్ని స్నేహితులుగా చేసుకునేవారు కాదు. కాని వారిలో చాలా మంది దుర్జనులే ఉన్నారు. విశ్వాసుల పట్ల అందరికన్నా ఎక్కువ శత్రువైఖరి అవలంబించేవారు యూదులు, బహుదైవారాధకులే. అది నీకూ తెలుసు. స్నేహసంబంధాల విషయంలో “మేము నసారా(సహాయకులం)” అన్నవారు¹² విశ్వాసులకు చాలా దగ్గరగా

11. శ్రీ.శ. మూడవ శతాబ్దాంతం వరకు క్రైస్తవుల మత విశ్వాసాలు చాలా వరకు వారి ప్రవక్త తెచ్చిన బోధనలకు అనుగుణంగానే ఉండేవి. ఆ తరువాత నాల్గవ శతాబ్దం నుండి క్రైస్తవ మత పండితులు గ్రీకుల మూఢ నమ్మకాలకు, వారి తత్వవిచారానికి ప్రభావితమయి, స్వమత విషయంలో అతిశయోక్తికి పోయి తమ మతబోధనల్లో బహుదైవ భావనను, త్రిత్వాన్ని సృష్టించుకున్నారు. ఈ విషయాన్నే దివ్యఖుర్ఆన్ ఇక్కడ ప్రస్తావించింది.

12. ఖుర్ఆన్ క్రైస్తవులను “నసారా” అనే పేరుతో ప్రస్తావించింది. జాత్యహంకారం, మత దురభిమానాల కారణంగా యూదులు ఇస్లాంకు, ముస్లింలకు బద్ధశత్రువులైపోతే; రాజకీయ, ఆర్థిక కారణాల వల్ల బహుదైవారాధకులు ముస్లింలకు విరోధులయి పోయారు. పైరెండు వర్గాలతో పోల్చితే మూఢోపద్రమైన క్రైస్తవులు ఇస్లాంపట్ల, ముస్లింలపట్ల కొంచెం తక్కువ ద్వేషం, దురభిమానాలు కలిగి ఉండేవారు. కారణం వారు తమ మతగ్రంథాల్లో అంతిమ దైవప్రవక్త రాకగురించి భవిష్యత్ ప్రకటనలు చదివి ఆయన కోసం నిరీక్షిస్తుండేవారు. వారిలో చాలామంది సాధువులు, భక్తిపరులు ఉండే వారు. అలాంటి సాధువులు, భక్తిపరులంతా ఆ తరువాత ఇస్లాం స్వీకరించారు. కాని ఈనాటి క్రైస్తవుల్లో అత్యధికమంది, హజ్రత్ మర్యం (అలై)పై ఘోరమైన అపనిందలు మోపి, ఈసా ప్రవక్త (అలై)ను చంపడానికి సైతం కుట్రలు పన్నిన యూదులతో చేతులు కలిపి ముస్లింల పట్ల, ఇస్లాం పట్ల శత్రుభావంతో ప్రవర్తించడం ఎంతో శోచనీయం!

(ఇతర వివరాలకు ఇదే అధ్యాయంలోని 51వ సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

ఉన్నారని కూడ నీకు తెలుసు. దానిక్కారణం వారిలో భక్తిపరులైన పండితులు, వైరాగ్యులైన సాధువులు కూడా ఉన్నారు. వారిలో ఏమాత్రం అహంకారం లేదు. (81-82)

వారు దైవప్రవక్తపై అవతరించిన (ఈ)వాణి విన్నప్పుడు దాని సత్యతను గుర్తించడంవల్ల వారి కళ్లు అశ్రుపూరితాలవుతాయి. వారు అప్రయత్నంగా “ప్రభూ! మేము విశ్వసించాము. మాపేరు సాక్షుల జాతితాలో వ్రాయి” అనంటారు. వారింకా ఇలా అంటారు: “అసలు మేము దేవుణ్ణి ఎందుకు విశ్వసించము? మా ప్రభువు మమ్మల్ని సజ్జనులలో పరిగణిస్తాడని మేము ఆశిస్తున్నాము. అలాంటప్పుడు మా దగ్గరకు వచ్చిన సత్యాన్ని మేము ఎందుకు విశ్వసించము? (తప్పకుండా విశ్వసిస్తాము.)” (83-84)

ఈ పలుకుల కారణంగానే దేవుడు వారికి సెలయేరులు ప్రవహించే స్వర్గవనాలు ప్రసాదిస్తాడు. వారక్కడ శాశ్వతంగా ఉంటారు. సదాచారసంపన్నులకు మేము ఇలాంటి ప్రతిఫలమే ప్రసాదిస్తాము. ఇక అవిశ్వాస వైఖరి అవలంబించి మా సూక్తుల్ని నిరాకరించే వారు నరకాగ్నికి సమిధలయి పోతారు. (85-86)

విశ్వాసులారా! దేవుడు మీకోసం ధర్మసమ్మతం చేసినవాటిని నిషేధించుకోకండి. హద్దుమీరి వ్యహరించకండి. హద్దుమీరేవారిని దేవుడు ఎన్నటికీ ప్రేమించడు.¹³ దేవుడు

13. దేవుడు ధర్మసమ్మతం చేసిన వస్తువుల్ని, విషయాల్ని నిషేధించుకునే అధికారం ఎవరికీ లేదని ఈ సూక్తి స్పష్టం చేస్తోంది. ధార్మికులలో కొందరు ఈనాటికి ఆత్మవిశ్వాసం కొరకు దేవుడు అనుమతించిన కొన్ని ఆహారపదార్థాలు, దాంపత్యసుఖం మొదలైన ప్రాపంచిక సౌఖ్యాలను పరిత్యజించి వైరాగ్యభావంతో శరీరాలను కృశింపజేసుకుంటున్నారు. ఖుర్ఆన్ దీన్ని ఖండిస్తోంది.

కొందరు ప్రవక్తఅనుచరుల్లోనూ ఇలాంటివైఖరి తలెత్తింది. ఎల్లప్పుడూ ఉపవాసాలు పాటిస్తామని; రాత్రుళ్ళలో నిద్రపోకుండా ఆరాధనలోనే గడుపుతామని; మాంసం, నెయ్యి, నూనెలు వాడమని; భార్యలకు దూరంగా ఉంటామని వారు ప్రతిజ్ఞ చేశారు. దైవప్రవక్త (సల్లం)కు ఈ సంగతి తెలిసి ఒక ప్రసంగంలో ఇలా అన్నారు: “ఇలాంటి పనులు చేయమని నాకు ఆజ్ఞ లేదు. మీపై మీ ఆత్మల హక్కు కూడా ఉంది. కనుక ఉపవాసాలు పాటించండి, తినడం త్రాగడం కూడా చేయండి. రాత్రుళ్ళలో ఆరాధన కూడా చేయండి, నిద్ర కూడా పోతూఉండండి. నన్ను చూడండి, నేను నిద్రపోతాను, జాగరణచేస్తాను. ఉపవాసాలు పాటిస్తాను, వాటిని విరమిస్తానుకూడా. మాంసం, నెయ్యి కూడా తింటాను. నా విధానం, సంప్రదాయాలను ఇష్టపడని వాడు నావాడు కాదు.”

ఆ తర్వాత ఆయన ఇలా అన్నారు: “వీరికేమయింది స్త్రీలను, మంచి ఆహార పదార్థాలను, సువాసనలను, నిద్రను, (ఇతర) ప్రాపంచిక సౌఖ్యాలను నిషేధించుకున్నారు? నేను మీకు విరాగులుగా, సన్యాసులుగా మారమని బోధించలేదు. నాధర్మంలో స్త్రీలను, మాంసాహారాన్ని త్యజించాలని లేదు. అలాగే వైరాగులయి ఏకాంత కుహరాల్లో తిష్టవేయాలని కూడా లేదు. ఆత్మనిగ్రహం కొరకు నాధర్మంలో ఉపవాసప్రతముంది. వైరాగ్య ప్రయోజనాలన్నీ ఇక్కడ జహాద్ ద్వారా సమకూరుతాయి. (కనుక) అల్లాహ్ ను ఆరాధించండి. ఆయనకు మరెవరినీ సాటికల్పించకండి. హాజ్, ఉమ్రా (విధు)లు నిర్వహించండి. నమాజ్ స్థాపించండి. జకాత్ చెల్లించండి. రమజాన్ ఉపవాసాలు పాటించండి. మీకు పూర్వం గతించిన ప్రజలు తమపై లేనిపోని భారం, కఠినాన్ని మోపుకోవడం వల్లనే సర్వనాశనం అయ్యారు. వారు తమ మీద లేనిపోని బరువులు, కఠినాన్ని మోపుకున్నప్పుడు దేవుడు కూడా వారిపై బరువులు, కఠినాన్ని మోపాడు. మీకు మరాలలో, ఆశ్రమాల్లో, ఏకాంత కుహరాల్లో కన్పిస్తున్న అవశేషాలు వారు వదలిపెట్టి పోయినవే.” (బుఖారి, ముస్లిం)

కాబా ప్రతిష్ఠాలయాన్ని మానవుల కోసం శాంతిభద్రతల నిలయంగా చేశాడు. పవిత్ర మాసాలను, బలిపశువుల్ని, వాటిమెడ పట్టడాలను కూడా (ఈ లక్ష్యానికి దోహదపడేవిగా చేశాడు). దేవుడు భూమ్యాకాశాల్లోని సమస్తం ఎరిగినవాడని, ఏవస్తువూ ఆయన జ్ఞాన పరిధికి అతీతంగాలేదని మీరు తెలుసుకోవడానికే ఇలా చేశాడు. (96-97)

గుర్తుంచుకోండి, దేవుడు శిక్షించదలచుకుంటే అత్యంత కఠినంగా శిక్షిస్తాడు. అయితే దాంతోపాటు ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, అపార దయామయుడు కూడా. (మా) సందేశాన్ని (మీకు) అందజేయడమే దైవప్రవక్తపై ఉన్న బాధ్యత. ఆ తర్వాత మీ అంతర్ బాహ్యాల స్థితిగతులను గమనించే దేవుడున్నాడు. (98-99)

ప్రవక్తా! చెప్పు: “అత్యధిక సంఖ్యలో ఉండే అపరిశుద్ధవస్తువులు మిమ్మల్ని ఎంతగా ఆకట్టుకున్నా (అవి అపరిశుద్ధవస్తువులేగాని పరిశుద్ధవస్తువులు కాజాలవు) పరిశుద్ధం, అపరిశుద్ధం ఎన్నటికీ ఒకటి కాజాలవు. కనుక బుద్ధిమంతులారా! (ప్రతి వ్యవహారం లోనూ) దేవునికి భయపడుతూ మసలుకోండి, మీ జీవితం సార్థకమవుతుంది.” (100)

విశ్వాసులారా! మీ ముందు వెల్లడిచేస్తే మీకు బాధ కలిగేటటువంటి విషయాలను గురించి (ప్రవక్తను) అడగకండి.¹⁵ కావాలంటే ఖుర్ఆన్ సూక్తులు అవతరించే సందర్భం లో అడగండి, వాటిని గురించి మీకు విడమరచి చెప్పడం జరుగుతుంది. ఇప్పటివరకు మీవల్ల జరిగినవాటి విషయంలో దేవుడు మిమ్మల్ని క్షమిస్తున్నాడు. ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, జాలి కలవాడు. మీకు పూర్వం కూడా కొందరు ఇలాంటి (పనికిమాలిన) ప్రశ్నలే అడిగి అవిశ్వాసులయి పోయారు. (101-102)

దేవుడు బహీరా, సాయిబా, వసీలా, హామ్ (పశువు)లను నియమించ లేదు. కాని ఈ తిరస్కారులు దేవునిపై అపనింద మోపుతున్నారు. వారిలో చాలామంది బుద్ధిహీనులే ఉన్నారు. దేవుడు అవతరింపజేసిన దానివైపు, దైవప్రవక్త వైపు రండని చెబితే, “మా తాతముత్తాతల నుండి వస్తున్న ఆచారాలే మాకు చాలు” అంటారు వారు. మరి వీరి తాతముత్తాతలు ఏమీ ఎరగకపోయినా, వారికి సన్మార్గం ఏమిటో తెలియకపోయినా వీరు తమ తాతముత్తాతలనే గుడ్డిగా అనుసరిస్తారా?¹⁶ (103-104)

విశ్వాసులారా! మీరు మీగురించి ఆలోచించండి. మీరు గనక సన్మార్గంలో ఉంటే ఇతరుల మార్గభ్రష్టత వల్ల మీకెలాంటి నష్టం జరగదు.¹⁷ మీరంతా చివరికి దేవుని దగ్గరికే

15. దైవప్రవక్త (స)ను కొందరు అనవసరమైన విషయాల్ని గురించి అడిగేవారు. ఖుర్ఆన్లో హాజ్ యాత్ర విధిగా చేయబడిందని అవతరించిన సూక్తి విని ఒకతను “ప్రతి యేడూ (హాజ్) విధిగా చేయాలా?” అని అడిగాడు. దానికి ఆయన సమాధానమివ్వలేదు. అతను మళ్ళీ అడిగాడు. దానికి ఆయన సమాధానమివ్వలేదు. ఆ వ్యక్తి మూడోసారి అడిగినప్పుడు దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “మీ ధోరణి చాలా శోచనీయం. నేను గనక ఔనంటే హాజ్ ప్రతి యేడూ విధి అవుతుంది. అప్పుడు మీరే దాన్ని పాటించలేక అవిధేయతకు పాల్పడతారు.” (ముస్లిం)

16. వివరాలకు 2:170 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

17. మనిషి ఇతరుల లోపాలను గురించి ఆలోచించడానికి బదులు ముందుగా తనలో ఉన్న లోపాలేమిటో అత్యావలోకన చేసుకోవాలని ఈసూక్తి తెలియజేస్తోంది. అయితే ఇతరుల్ని

పోవలసి ఉంది. అప్పుడు ఆయన (ఇహలోక జీవితంలో) మీరు ఏమేమి చేస్తుండేవారో మీకు తెలియజేస్తాడు. (105)

విశ్వాసులారా! మీలో ఎవరికైనా మరణ సమయం ఆసన్నమైనప్పుడు అతను వీలునామా రాయదలిస్తే, అందుకు మీలో నిజాయితీపరులైన ఇద్దరు వ్యక్తులు సాక్షులుగా ఉండాలి. మీరు ప్రయాణంలో ఉన్నప్పుడు అక్కడ మరణ సమయం ఆసన్నమైతే ముస్లిమేతరుల నుండయినా సరే ఇద్దర్ని సాక్షులుగా పెట్టుకోండి.

ఒకవేళ వారి నిజాయితీ పట్ల మీకేదైనా అనుమానం వస్తే, ప్రార్థన తర్వాత వారిద్దరి చేత (మసీదులో) ప్రమాణం చేయించాలి. వారు దేవుని మీద ప్రమాణం చేస్తూ ఇలా పలకాలి: “మేము ఎలాంటి స్వార్థప్రయోజనాల కోసం ఈ సాక్ష్యాన్ని వాడుకోము, మా బంధువులైనా సరే (మేము పక్షపాతం చూపము). దేవుని కోసం చెప్పి సాక్ష్యాన్ని మేము ఎన్నటికీ దాచము. అలా చేస్తే మేము పాపాత్ములలో చేరిపోతాము.” (106)

అయితే అలా ప్రమాణం చేసి కూడా వారు అన్యాయం, పక్షపాతాలకు పాల్పడితే వారి స్థానంలో వారికంటే కొంచెం యోగ్యులైన మరో ఇద్దరు సాక్షులుగా ముందుకు రావాలి. ఈ సాక్షులు అన్యాయానికి గురైనవారయి ఉండాలి. మృతునికి సన్నిహితులై కూడా ఉండాలి. వారు (మసీదులో నిలబడి) దేవుని మీద ప్రమాణం చేసి “వారి సాక్ష్యం కంటే మా సాక్ష్యం నిజమయినది; మేము మా సాక్ష్యంలో ఎలాంటి హద్దు మీరలేదు. అలా చేస్తే మేము దుర్మార్గులలో చేరినవారమవుతాము” అని పలకాలి. (107)

ఇలాంటి పద్ధతి వల్ల ప్రజలు సరైన సాక్ష్యమిస్తారని ఆశ ఉంటుంది. లేదా వారు తాము ప్రమాణం చేసిన తరువాత రెండో వర్గం చేసే ప్రమాణం తమకు వ్యతిరేకంగా ఉంటుందేమోనని భావించయినా భయపడతారు. దేవునికి భయపడండి. వినండి, నీతిలేని వారికి దేవుడు ఎన్నటికీ సన్మార్గం చూపడు. (108)

దేవుడు ప్రవక్తలందర్ని సమావేశపరచే (ప్రళయ)దినం గురించి ఆలోచించు. అప్పుడు దేవుడు “(ప్రజలు) మీకు ఏం సమాధానమిచ్చారు?” అని అడుగుతాడు. దానికి వారు “ మాకేమీ తెలియదు. అగోచర విషయాలన్నీ మీకే తెలుసు” అంటారు. (109)

అప్పుడు దేవుడు ఈసా (అలైహి)ను ఇలా అడుగుతాడు: “మర్కం కుమారుడవైన ఈసా! నేను నీకు, నీ తల్లికి చేసిన మేళ్ళను గుర్తుకు తెచ్చుకో. నేను పరిశుద్ధాత్మ ద్వారా నీకు సహాయం చేశాను. నీవు ఊయలలో ఉన్నప్పుడు కూడా ప్రజలతో మాట్లాడేవాడివి;

సంస్కరించే విషయాన్ని వదిలెయ్యాలని దీని అర్థం ఎంతమాత్రం కాదు. హజ్రత్ అబూబకర్ (రజ) ఈ అపోహను ఖండిస్తూ దైవప్రవక్త (స) చేసిన ఒక హితువును ఇలా విన్నించారు:

“ప్రజలు చెడు విషయం చూసి దాన్ని నిరోధించడానికి ప్రయత్నించకపోతే, దుర్మార్గుత్వి దౌర్జన్యం చేస్తుండగా చూసి అడ్డుకోకపోతే త్వరలోనే వారందరిపై దైవశిక్ష విరుచుకుపడే ప్రమాదం లేకపోలేదు. కనుక దైవసాక్షిగా చెబుతున్నాను. (ప్రజలకు) మంచిని బోధించడం, వారిని చెడుల నుండి వారించడం మీ విధ్యుక్త ధర్మం. ఈ పని చేయకపోతే దేవుడు మీమీద పరమ దుర్మార్గులను (పాలకులుగా) రుద్దుతాడు. వారు మిమ్మల్ని ఘోరమైన కష్టాలకు గురిచేస్తారు. అప్పుడు మీలోని సజ్జనులు దేవుడ్ని (ఎంత దీనంగా) వేడుకున్నా వారి వేడుకోలు స్వీకరించబడదు.”

పెద్దవాడైన తర్వాత కూడా. నేను నీకు గ్రంథం, వివేకం ప్రసాదించాను. తౌరాత్, ఇన్జిల్ బోధనలు కూడా అందజేశాను. నా ఆజ్ఞతో నీవు మట్టితో పక్షి బొమ్మలు చేసి అందులో గాలి ఊదినప్పుడు అవి నాఆజ్ఞతో (నిజమైన) పక్షులుగా తయారయ్యేవి. నీవు పుట్టు గుడ్డిని, కుష్టురోగిని నా అనుజ్ఞతోనే బాగుచేసేవాడివి. మృతులను కూడా నాఆజ్ఞతోనే బ్రతికించేవాడివి. నీవు (ఇలాంటి) స్పష్టమైన నిదర్శనాలతో ఇస్రాాయిల్ సంతతి దగ్గరికి పోయినప్పుడు వారిలోని సత్యతిరస్కారులు “ఇదంతా మంత్రజాలం తప్ప మరేమీ కాద”ని నిరాకరిస్తే, నేనే నిన్ను వారి బారినుండి కాపాడాను. నన్ను, నా ప్రవక్తను విశ్వసించడని నేను హవారిలను సూచించిన మీదటే వారు “మేము విశ్వసించాం. విధేయులైపోయాము. దీనికి నీవే సాక్షి” అని పలికారు.” (110-111)

ఆ తర్వాత జరిగిన మరో సంఘటన- హవారిలు ఓసారి తమ ప్రవక్తతో “మర్త్యం కుమారుడవైన ఈసా! మాముందు నీప్రభువు ఆకాశం నుండి వడ్డించిన విస్తరి నొకదాన్ని దించగలడా?” అనడిగారు. దానికి ఈసా (అలైహి) “మీరు విశ్వసించినవారైతే దేవునికి భయపడండి” అన్నాడు. “మేము విస్తరిలోనివి తిని అవి మా హృదయాలకు తృప్తి కల్గించాలని మాత్రమే మేము కోరుతున్నాము. ఈవిధంగా నీవు చెప్పినదంతా యదార్థమని తెలుసుకొని అందుకు సాక్షులుగా ఉంటాము” అన్నారు మళ్ళీ వారు. (112-113)

అప్పుడు మర్త్యం కుమారుడు ఈసా ఇలా ప్రార్థించాడు: “దేవా! మా ప్రభువా!! మా ముందు వడ్డించిన విస్తరి ఒకదాన్ని ఆకాశం నుండి దించు. ఇది మాకూ, మా పూర్వీకులకూ, రాబోయేతరాలకూ పండుగరోజవుతుంది. నీతరపున ఒక నిదర్శనంగా ఉంటుంది. మాకు ఆహారం ప్రసాదించు. నీవే అందరికన్నా మంచి అన్నదాతవు.” (114)

దానికి దేవుడు ఇలా అన్నాడు: “సరే, నేను దాన్ని మీ ముందు దించుతాను. అయితే ఆ తర్వాత మీలో ఎవడైనా అవిశ్వాసవైఖరి అవలంబిస్తే మాత్రం నేనతనికి ప్రపంచంలో ఎవరికీ విధించనటువంటి ఘోరమైన శిక్ష విధిస్తాను.” (115)

ఆ తర్వాత దేవుడు (ప్రళయదినాన) ఈసాను నిలబెట్టి “మర్త్యం కుమారుడవైన ఈసా! నన్ను కాదని నిన్ను, నీ తల్లిని దేవుళ్ళుగా చేసుకొని ఆరాధించాలని నీవు ప్రజలకు బోధించావా?” అని అడుగుతాడు.¹⁸

18. క్రైస్తవులు హజ్రత్ ఈసా (ఏసు)ను, పరిశుద్ధాత్మ (Holy ghost)ను మాత్రమే దేవుళ్ళుగా చేసుకొని తృప్తిపడలేదు. ఈసాప్రవక్త (అలై) తల్లి మర్త్యం (అలై)ని కూడా దైవంగా చేసుకున్నారు. క్రీ.శ. 3వ శతాబ్దాంతం వరకు క్రైస్తవులు మర్త్యం (అలై)ని దైవంగా కొలిచేవారు కాదు. ఆ తర్వాత అలెగ్జాండరియాకు చెందిన కొందరు మతవేత్తలు మొదటిసారిగా మర్త్యం (అలై)కోసం దేవుని మాతృ మూర్తి అనే పదం ఉపయోగించారు. ఇది క్రమంగా ప్రజల్లో వ్యాపిస్తూ మర్త్యం ఆరాధన వైపు దారి తీసింది. చర్చి మొదట్లో ఈ కొత్తవిశ్వాసాన్ని ఆమోదించ లేదు. అయితే క్రైస్తవ ప్రపంచంలో ఈ విషయం పెద్ద చర్చనీయాంశంగా తయారయి చివరికి క్రీ.శ. 431లో చర్చి దీన్ని అధికారపూర్వకంగా ఆమోదించింది. దాంతో ఈ విశ్వాసం ప్రజలలో సర్వ సామాన్యమైపోయింది. అనేక చోట్ల చర్చిలలో మర్త్యం చిత్రపటాలు, మర్త్యం విగ్రహాలు ప్రతిష్ఠించ బడి పూజలందుకోవడం ప్రారంభించాయి. దీనికి వ్యతిరేకంగా సంస్కరణవాదులు, ప్రొటెస్టంట్ క్రైస్తవులు ఎంత గగ్గోలు పెట్టినా ప్రయోజనం లేకపోయింది.

దానికి ఈసా ఇలా చెబుతాడు: “మీరు ఎంతో పవిత్రులు, పరిశుద్ధులు. నాకు అధికారంలేని విషయం గురించి నేనెలా అనగలను? నేనలాంటి మాటేదయినా అని ఉంటే అది తప్పకుండా మీ దృష్టికి వచ్చేది. నా అంతరంగంలో ఏముందో మీకు బాగా తెలుసు. కాని మీ అంతరంగంలో ఏముందో నాకేమాత్రం తెలియదు. మీరు సమస్త అగోచర విషయాలు ఎరిగినవారు.” (116)

“మీరు ఆదేశించిన విషయాలే నేను వారికి బోధించాను. నా ప్రభువు, మీ ప్రభువు కూడా అయిన దేవుణ్ణి మాత్రమే ఆరాధించడని నేను వారికి చెప్పాను. వారి మధ్య జీవించి ఉన్నంతవరకే నేను వారిని కనిపెట్టుకొని ఉన్నాను. మీరు నన్ను పైకెత్తుకున్న తరువాత వారిని మీరే కనిపెట్టుకొని ఉన్నారు. మీరు అందర్నీ, అన్ని విషయాల్ని (అన్ని వేళలా) కనిపెట్టా ఉంటారు. ఇప్పుడు మీరు వారిని శిక్షిస్తే వారు మీ దాసులే. ఒకవేళ క్షమిస్తే మీరు ఎంతో శక్తిమంతులు, మహా వివేకవంతులు.” (117-118)

అది విని దేవుడు ఇలా అన్నాడు: “సత్యవ్రతులకు వారి సత్యసంధత ప్రయోజనం చేకూర్చే రోజు వస్తుంది. అలాంటివారికి (ఆరోజు) సెలయేరులు ప్రవహించే స్వర్గ వనాలు లభిస్తాయి. అక్కడ వారు కలకాలం (సుఖంగా) ఉంటారు. దేవుడు వారి పట్ల ప్రసన్నుడవుతాడు, వారు దేవుని పట్ల సంతోషిస్తారు. ఇదే ఘనవిజయం.” (119)

భూమ్యాకాశాలలో, వాటి మధ్య, సర్వత్రా దేవుని రాజ్యమే సాగుతోంది. ఆయన సమస్త విషయాలపై అధికారంగల సమర్థుడు, సర్వశక్తిమంతుడు. (120)

అవతరణ: మక్కా 6. అన్ఆమ్ (పశువులు) సూక్తులు: 165

ఈ అధ్యాయంలో కొన్ని పశువుల్ని నిషేధిస్తూ, మరికొన్నిటిని ధర్మసమ్మతం చేస్తూ వెలువడిన సూక్తులతో పాటు ఆనాటిఅరబ్బుల మూఢనమ్మకాలను ఖండిస్తూ అవత రించిన సూక్తులున్నాయి. ఇస్లామీయఉద్యమం 13 యేట అడుగిడింది. అవిశ్వాసులు విశ్వాసుల్ని రకరకాలుగా వేధిస్తున్న క్లిష్టకాలం. అలాంటి పరిస్థితిలో దైవప్రవక్త(స) ఓరోజు రాత్రి మక్కా నుండి ఎక్కడికో వెళ్ళడానికి ఒంటెక్కారు. అప్పుడీ అధ్యాయం ఆయన హృదయంలో అవతరించింది. దైవవాణి అవతరిస్తున్నంతసేపు ఒంటె ఆమితమైన భారం వీపుమీద పడి ప్రక్కటెముకలు విరిగిపోతాయా అన్నంత పరిస్థితికి గురైంది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

భూమ్యాకాశాలను, చీకటివెలుగులను సృష్టించిన దేవునికే సకలవిధాల ప్రశంసలు శోభిస్తాయి. అయినప్పటికీ సత్యతిరస్కారులు అంతటి శక్తిస్వరూపుణ్ణి వదలి ఇతరులను ఆయనకు సాటికల్పిస్తూ దైవాలుగా చేసుకున్నారు. (1)

నిజానికి ఆయనే మిమ్మల్ని మట్టితో సృజించి మీ మనుగడ కోసం ఒక గడువు నిర్ణయించాడు. (ప్రళయంకోసం) మరో గడువు కూడా ఆయన దగ్గర నిర్ణయించబడి ఉంది. కాని మీరేమో ఇంకా సందేహంలోనే పడిఉన్నారు. ఆయనే ఇటు భూమిపై, అటు ఆకాశంలోనూ ఉన్న ఏకైక దేవుడు. మీ అంతరీ బాహ్య స్థితిగతులు ఎరిగినవాడు కూడా ఆయనే. మీరు చేసే ప్రతిపనీ, పలికే ప్రతిపలుకూ ఆయనకు తెలుసు. (2-3)

ప్రజలు తమ ప్రభువు నుండి వచ్చిన ఏ సూచననూ అంగీకరించకుండా ముఖం తిప్పుకుంటున్నారు. ఇప్పుడు వారి దగ్గరకు సత్యం వస్తే దాన్ని కూడా నిరాకరించారు. సరే, ఇప్పటివరకు వారు ఏ విషయాన్ని గురించి హేళన చేస్తున్నారో ఆ విషయాన్ని గురించి వాస్తవం ఏమిటో వారికి త్వరలోనే తెలిసిపోతుంది. (4)

వారికి పూర్వం మేము ఎన్ని జాతుల్ని నిర్మూలించామో వారికి తెలియదా? ఆ జాతులు తమతమ కాలాల్లో ఎంతో వైభవోపేతంగా వెలిగాయి. వారికి మేము ప్రపంచం లో మీకు ప్రసాదించనటువంటి గొప్ప సామ్రాజ్యాలు ప్రసాదించాం. వారి కోసం ఆకాశం నుండి పుష్పలంగా వర్షం కురిపించాం. నేలపై ఎన్నో నదులు ప్రవహింపజేశాం. (కాని వారు మా పట్ల కృతఘ్నులైపోయారు.) చివరికి మేము వారు చేసిన పాపాలకు వారిని సమూలంగా తుడిచిపెట్టాం. వారి స్థానంలో ఇతర జాతులను తెచ్చాం. (5-6)

ప్రవక్తా! ఒకవేళ మేము కాగితాలపై రాసిన గ్రంథాన్ని నీపై అవతరింపజేసినా, దాన్ని ఈ తిరస్కారులు చేత్తో తాకిచూసి కూడా విశ్వసించరు. పైగా వారు ఇదంతా ఏదో మంత్రజాలం తప్ప మరేమీ కాదని వాదిస్తారు. పైగా, ఈ ప్రవక్తతో పాటు (అతడ్ని సమర్థించేందుకు) ఒక దైవదూతను ఎందుకు దించలేదు? అని కూడా అంటారు. మేము దైవదూతల్ని దించివుంటే ఈపాటికి ఎప్పుడో (వారి) వ్యవహారం తేలిపోయి ఉండేది. వారికి ఎలాంటి అవకాశమిచ్చేవారం కాము. మేము దైవదూతను అవతరింపజేయవలసి వస్తే అతడ్ని మానవాకారంలోనే అవతరింపజేస్తాము. వారిప్పుడు ఎలా అనుమానంలో పడిఉన్నారో అప్పుడూ అనుమానంలోనే పడిపోతారు. (7-9)

ప్రవక్తా! నీకుపూర్వం కూడా (ఈ లోకం) అనేకమంది ప్రవక్తలను ఎగతాళి చేసింది. చివరికి వారు ఎగతాళిచేసిన విషయమే వారిని ముంచివేసింది. వారిని కాస్త ప్రపంచం లో పర్యటించి చూడమని చెప్పా, సత్యతిరస్కారులకు ఏం గతి పట్టిందో. (10-11)

భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్నదంతా ఎవరిదని అడుగు. అంతా దేవునిదేనని చెప్పా. ఆయన (మానవాళిని) కరుణించడం తన కర్తవ్యంగా చేసుకున్నాడు. (కనుకనే ఆయన మీ అకృత్యాలకు మిమ్మల్ని వెంటనే శిక్షించడం లేదు.) ఆయన మిమ్మల్ని ప్రళయ దినాన తప్పకుండా సమావేశపరుస్తాడు. కాని ఆత్మవినాశానికి పాల్పడినవారు దాన్ని సమ్మలేకపోతున్నారు. రాత్రి చీకటిలో, పగటి వెల్లురులో మనుగడ సాగిస్తున్న ప్రతి సృష్టి రాసీ దేవునిదే. ఆయన సమస్తం వినేవాడు, సర్వం ఎరిగినవాడు. (12-13)

చెప్పా: “దేవుడు భూమ్యాకాశాలకు సృష్టికర్త. ఆయనే అందరికీ ఆహారమిచ్చేవాడు. ఆయన మాత్రం ఎవరినీ ఆహారం అడగడు. అలాంటి మహోన్నతుడైన దేవుణ్ణి వదలి నేను మరొకడ్ని సంరక్షకునిగా చేసుకోవాలా?” చెప్పా: “నేను అందరికంటే ముందు ఆయనకు విధేయుణ్ణయి పోవాలని నాకు ఆజ్ఞయింది. నేను ఎలాంటి పరిస్థితిలోనూ బహుదైవారాధకుల్లో చేరిపోకూడదని కూడా నాకు తాకిదు చేయబడింది.” (14)

చెప్పా: “ఒకవేళ నేను నా ప్రభువు మాట వినకుండా అవిధేయుణ్ణయిపోతే ఓ గొప్ప (భయంకర) దినాన (నరక) శిక్షకు గురికావలసి వస్తుందని భయపడుతున్నాను. ఆరోజు శిక్ష నుండి తప్పించుకున్నవాడు (నిజంగా ఎంతో అదృష్టవంతుడు.)- అతడ్ని

దేవుడు ఎంతగానో కరుణించినట్లే. అదే సాఫల్యం, సృష్టమైన మోక్షం.” (15-16)

దేవుడు నీకేదైనా కీడు చేయదలచుకుంటే ఆ కీడు నుండి ఏశక్తి నిన్ను కాపాడలేదు. అలాగే ఆయన నీకేదైనా మేలు చేయగోరితే ఆయన్ని ఎవరూ అడ్డుకోలేరు. ఆయన ప్రతిపనీ చేయగల సర్వశక్తిమంతుడు. ఆయన తన దాసులపై సర్వాధికారాలు కలిగిఉన్నాడు. ఆయన ఎంతో వివేకవంతుడు, సర్వం తెలిసినవాడు.” (17-18)

అందరికంటే బలమైన సాక్ష్యం ఎవరిదో వారిని అడుగు. ఇంకా ఇలా చెప్పా: “నాకూ, మీకూ మధ్య దేవుడే సాక్షి. ఈ ఖుర్ఆన్ మిమ్మల్ని, మరెవరికిది చేరుతుందో వారందర్ని హెచ్చరించడానికి దివ్యావిష్కృతి ద్వారా నాకు ప్రసాదించబడింది. మరి మీరు దేవుడు మాత్రమే గాక మరికొందరు కూడా దేవుళ్ళున్నారని చెప్పగలరా? నేను మాత్రం అలా ఎన్నటికీ చెప్పను. వారికిలా చెప్పా: “నిజానికి దేవుడు ఒక్కడే. మీరు చేస్తున్న బహు దైవారాధనతో నేను పూర్తిగా విసుగెత్తిపోయాను.” (19)

మేము గ్రంథం ప్రసాదించినవారు తమ కన్నకొడుకుల్ని ఎలా గుర్తిస్తున్నారో అలా ఇతడ్ని (అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ని) కూడా నిస్సంకోచంగా గుర్తిస్తున్నారు. కాని ఆత్మవినాశానికి పాల్పడినవారు మాత్రం ఈ నిజాన్ని సమ్మలేకపోతున్నారు. దేవునిపై అసత్యం మోపి ఆయన సూక్తులు తిరస్కరించిన వాడికంటే పరమదుర్మార్గుడు మరెవరుంటారు? అలాంటి దుర్మార్గులు ఎన్నటికీ సఫలీకృతులు కాలేరు. (20-21)

మేము మానవులందర్ని సమావేశపరచినప్పుడు బహుదైవారాధకులతో “మీరు కల్పించుకొని దేవుళ్ళుగా నమ్ముతుండిన వారంతా ఇప్పుడు ఎటు పోయారు?” అని అడుగుతాం. అప్పుడు వారు తమను రక్షించుకోవడానికి “దైవసాక్షి! మేము ఎన్నడూ బహుదైవారాధకులుగా ఉండలేదు” అంటారు (పచ్చి అబద్ధమాడుతూ). అంతకుమించి వారికి వేరే సాకు దొరకదు. వారు తమపై ఎలాంటి అబద్ధం కల్పించుకుంటారో చూడు! అక్కడ వారి కల్పిత దైవాలంతా మటుమాయమైపోతాయి. (22-24)

వారిలో కొందరు నీ మాటలు చెవియొగ్గి వినేవారు కూడా ఉన్నారు. కాని మేము వారి హృదయకవాటాలు మూసివేయడం వల్ల వారు ఏ విషయాన్ని అర్థం చేసుకోలేరు. వారి చెవుల్ని మొద్దుబారేలా చేశాము. (అందువల్ల వారసలు ఏ మంచి విషయం వినలేరు.) వారు ఏ సూచన(మహిమ) చూసినా విశ్వసించరు. పైగా వారు నీ దగ్గరకు వచ్చి వాదిస్తారు. వారిలో నీమాటల్ని వ్యతిరేకించాలని ముందే నిర్ణయించుకున్నవారు (అంతా విన) “ఇది పాతపురాణం తప్ప మరేమీ కాదు” అంటారు. (25)

వారు సత్యాన్నుండి పారిపోవడమే గాక, ప్రజలను కూడా సత్యాన్ని స్వీకరించనీయకుండా నిరోధిస్తున్నారు. అవిధంగా చేసి వారు (సాధిస్తున్నదేమీ లేకపోగా) తమను తామే నాశనం చేసుకుంటున్నారు. ఆ సంగతి వారు గ్రహించడం లేదు. (26)

వారిని నరకం అంచుపై నిలబెట్టినప్పుడు నీవు వారి పరిస్థితి చూస్తే బాగుండు! అప్పుడు వారు (తల బాదుకుంటూ) “అయ్యయ్యా! ఎలాంటి దుస్థితి దాపురించింది మాకు!! మమ్మల్ని మరోసారి ఇహలోకానికి పంపితే బాగుండు. అప్పుడు మేము మా

ప్రభువు సూక్తులు నిరాకరించకుండా విశ్వాసులలో చేరిపోతాం” అనంటారు. వారు ఇంతకుపూర్వం దాచినది ఈ రోజు వారిముందు బట్టబయలై పోవడం వల్లనే అలా అంటారు. వారిని (ఇహలోకానికి) తిరిగి పంపినా, చేయవద్దన్న పనులే మళ్ళీ చేస్తారు. వారు పరమ అబద్ధీకులు. (27-28)

వారిలా అంటారు: “జీవితమంటే ఈ ప్రాపంచిక జీవితమే. (ఇది తప్ప మరో జీవితం లేదు.) మేము చనిపోయాక మళ్ళీ బ్రతికించబడటమనే ప్రశ్నే తలెత్తదు.” వారు తమ ప్రభువు ముందు ప్రవేశపెట్టబడినప్పుడు నీవు వారి పరిస్థితి చూస్తే బాగుండు! అప్పుడు వారి ప్రభువు “ఇది యదార్థం కాదా?” అని అడిగితే “ఔను ప్రభూ! ఇది యదార్థమే” అంటారు వారు (గత్యంతరంలేక). “అయితే సత్యనిరాకరణకు పర్యవసానంగా ఇప్పుడు (నరక) యాతన చవిచూడండి” అంటాడు దేవుడు. (29-30)

దేవుణ్ణి కలుసుకోవలసి ఉంటుందన్న సమాచారాన్ని అసత్యవిషయంగా భావించిన వారు ఘోరంగా నష్టపోతారు. వారా ఘడియ అకస్మాత్తుగా వచ్చినప్పుడు “అయ్యయ్యా! ఈ విషయంలో మేమెంత పొరబడ్డాము!!” అని వాపోతారు. అప్పుడు వారు తమ పాప భారం వీపులపై మోసుకొన్నారు. చూడు ఎంత నీచమైన భారమో అది! ఇహలోక జీవితం ఒక ఆట, తమాషా మాత్రమే. (పరలోక జీవితమే అసలుజీవితం.) భయభక్తులు కల వారికి పరలోక (స్వర్గ)ధామమే శ్రేష్ఠమైనది. ఆమాత్రం జ్ఞానం లేదా మీకు? (31-32)

ముహమ్మద్! వారి మాటలవల్ల నీకు బాధ కలుగుతుందని మాకు తెలుసు. కాని ఈ దుర్మార్గులు నిన్ను నిరాకరించడం లేదు. వారసలు దేవుని సూక్తులు నిరాకరిస్తున్నారు.¹ నీకు పూర్వం కూడా అనేకమంది ప్రవక్తలు నిరాకరించబడ్డారు. అయితే వారు లోకుల తిరస్కార వైఖరిపట్ల, వారు పెట్టిన బాధలపట్ల సహనం వహించారు. చివరికి

1. మహనీయ ముహమ్మద్ (స) దైవప్రవక్త కాకపూర్వం నుంచే ప్రజల్లో సత్యసంఘడిగా, నిజాయితీపరుడిగా పేరుపడ్డారు. ఆ తర్వాత దైవప్రవక్తగా ప్రజల ముందుకొచ్చి సత్యబోధ ప్రారంభించగానే ఖురైష్ నాయకులు ఆయన్ని తిరస్కరించారు. వారసలు ఆయన వ్యక్తిత్వం, గుణగణాల పట్ల గాక ఆయన తెచ్చిన సత్యం పట్ల మాత్రమే తిరస్కారవైఖరి అవలంబించారు.

ఈ విషయాన్ని ఇక్కడ ఖుర్ఆన్ మాత్రమే కాదు, కరుడుగట్టిన సత్యవిరోధి, ఖురైష్ జాతి అగ్రనాయకుడయిన అబూజహల్ కూడా వ్యక్తపరిచాడు. అతను ఒకసారి దైవప్రవక్త (సల్లం)తో మాట్లాడుతూ “మేము నిన్ను అసత్యవాదని అనడం లేదు; నీవు ప్రచారం చేస్తున్న దాన్ని మాత్రమే మేము అసత్యంగా పరిగణిస్తున్నాం” అన్నాడు.

ఇంతకూ ఖురైష్ నాయకులు సత్యాన్ని ఎందుకు నిరాకరిస్తున్నారో చూడండి. బుద్ధ యుద్ధ సమయంలో అఖ్బస్ బిన్ సరీఖ్ అనే ఓ నాయకుడు అబూజహల్ తో రహస్య సమాలోచనలు జరుపుతూ “ఇక్కడ మనిద్దరం తప్ప మూడో వ్యక్తి లేడు. ఒక విషయం అడుగుతున్నా, నిజం చెప్పు. ముహమ్మద్ ని నీవు సత్యసంఘడుగా భావిస్తున్నావా లేక అబద్ధీకుడుగా భావిస్తున్నావా?” అని అడిగాడు. దానికి అబూజహల్ ఇచ్చిన సమాధానం చూడండి. “దైవసాక్షి! ముహమ్మద్ సత్యసంఘడనడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు. అతను ఇంతవరకు ఒక్కసారి కూడా అబద్ధం పలక లేదు. కాని రాజ్యాధికారం, సైనిక ప్రాబల్యం, దైవదోత్యం, పేరుప్రతిష్ఠలు అన్నీ ఖుసయ్యి సంతతికి లభిస్తే, ఇక ఇతర ఖురైషీయులకు దక్కేదేముంది?” అన్నాడా సత్యతిరస్కారి.

మా సహాయం వారికి లభించింది. దేవుని మాటలు ఎవరూ మార్చలేరు. గత ప్రవక్తలకు ఎదురైనవన్నీ నీకు చేరాయి. (కనుక నీవు సహనంతో పరిస్థితుల్ని ఎదుర్కో). (33-34)

ఒకవేళ వారి నిరాకరణ, నిరాదరణలను నీవు సహించలేకపోతే, నీలో శక్తి ఉంటే భూమిలో సొరంగంచేసి, లేదా ఆకాశానికి నిచ్చిన వేసి వెళ్ళి వారికోసం ఏదైనా మహిమ తీసుకురావడానికి ప్రయత్నించు. దేవుడు తలచుకుంటే వారందర్నీ దారికి తీసుకురా గలడు. (కాని మానవులకు ఇవ్వబడిన స్వేచ్ఛ హరించి వారిని బలవంతంగా దారిలో పెట్టడం దేవుని అభిమతంకాదు.) కనుక నీవు అజ్ఞానిలా ప్రవర్తించకు. (మనస్ఫూర్తిగా) వివేకాల్ని సత్యం స్వీకరిస్తారు. (సత్యంకానలేని) మృతుల్ని దేవుడు (ప్రళయదినానే) లేపు తాడు. తర్వాత వారిని దైవన్యాయస్థానానికి తీసుకుపోవడం జరుగుతుంది. (35-36)

ఈ ప్రవక్తపై అతని ప్రభువు నుండి ఏదైనా మహిమ ఎందుకు ఆవతరించలేదని వారు అడుగుతున్నారు. మహిమల్ని ఆవతరింపజేయగల శక్తి దేవునికి పూర్తిగా ఉందని చెప్పు. కాని వారిలో చాలామంది మహిమలను అర్థం చేసుకునే స్థితిలో లేరు. నేలపై సంచరించే జంతువుల్ని, రెక్కలతో గాలిలో ఎగిరే పక్షుల్ని కాస్త గమనించండి. అవి కూడా మీలాంటి జీవరాసులే. మేము విధివ్రాతలో ఏ విషయాన్నీ వదలిపెట్ట లేదు. చివరకు అవన్నీ తమ ప్రభువు వద్దకే సమీకరించబడతాయి. మా సూక్తుల్ని అంధులు, బధిరులే నిరాకరిస్తారు. వారు అజ్ఞానాంధకారంలో పడిఉన్నారు. దేవుడు తానుతలచిన విధంగా కొందరికి దారి చూపుతాడు; మరికొందరిని దారి తప్పిస్తాడు. (37-39)

ఇంకా ఇలా చెప్పు: “ఒకవేళ మీపై దేవుని వైపునుండి ఏదైనా ఆపద వచ్చిపడితే, లేదా అంతిమ ఘడియలు సమీపిస్తే మీరు దేవుణ్ణి వదలి ఇతరుల్ని వేడుకుంటారా? మీరు సత్యంతులైతే దీనికి జవాబివ్వండి. అలాంటి విపత్కరస్థితిలో మీరు కల్పించు కున్న మిథ్యాదైవాలన్నిటినీ మరచిపోయి నిజదేవుణ్ణి మాత్రమే వేడుకుంటారు.³ ఆయన తలచుకుంటే మీపై వచ్చిపడిన ఆపదను తప్పకుండా దూరంచేస్తాడు.” (40-41)

2. స్వార్థం, జాత్యహంకారం, దురభిమానాలతో కొందరు సత్యాన్ని కళ్ళున్నా చూడలేరు, చెవులున్నా వినలేరు, మనస్సున్నా అర్థం చేసుకోలేరు. అలాంటివారిని ఇక్కడ మృతులతో పోల్చి, ప్రళయదినాన లేపినప్పుడే వారికి ప్రాపంచికమైకం వదలి సత్యం కళ్ళకు కట్టినట్లు కన్పిస్తుందని చెప్పబడింది. కాని అప్పటి జ్ఞానోదయం వల్ల పశ్చాత్తాపం తప్ప ఎలాంటి ప్రయోజనం ఉండదు.

3. మృత్యువు కండ్లముందు తాండవిస్తున్నప్పుడు బహుదైవారాధకులు మిథ్యాదైవాలన్నిటినీ వదిలేసి ఒక్క నిజదేవుణ్ణి మాత్రమే వేడుకుంటారు. ఈ యదార్థాన్నే ఇక్కడ ప్రస్తావించబడింది.

దైవప్రవక్త (స) మక్కా జయించిన తర్వాత అబూజహల్ కొడుకు ఇక్రమా జిద్దుకు పారిపోయి, అక్కడ ఓడెక్కి అబిసీనియా దారిపట్టాడు. అయితే దారిలో తుఫాన్ వచ్చి ఓడ మునిగిపోయే ప్రమాదం ఏర్పడింది. ప్రయాణీకులు మొదట్లో తమ తమ ఇష్ట దేవతల్ని ప్రార్థించారు. కాని తుఫాన్ తగ్గకపోగా మరింత ఉధృతమయింది. దాంతో జనం భయపడి “దేవుణ్ణి తప్ప మరెవర్నీ వేడుకునే సమయం కాదిది. ఆయన తలచుకుంటేనే మనం ఈ ఆపద నుండి గట్టెక్కుతాం” అన్నారు.

ఈ మాట ఇక్రమాకు కనువిప్పు కలిగించింది. “ఇక్కడ దేవుడు తప్ప మరెవరూ సహాయం చేసేవారు లేరా? మరి ఈ విషయాన్నేకదా ఆ పుణ్యాత్ముడు ఇరవైయేండ్ల నుంచి చెబుతున్నది. మనం అనవసరంగా ఆయనతో పోరాడుతున్నాం” అనుకున్నాడతను. వెంటనే అతను “ఈ తుఫాన్

మీకు పూర్వం మేము అనేకజాతుల దగ్గరకు ప్రవక్తలను పంపాము. ఆ జాతులు (తలబిరుసుతనం వహించినప్పుడల్లా) మేము వాటిని కష్టాలకు గురిచేశాం, దాని ద్వారా నైనా వారు దీనంగా మాముందు తలవంచుతారన్న ఉద్దేశ్యంతో. ఈవిధంగా మేము వారిని కఠినపరీక్షలకు గురిచేసినప్పుడు వారు మాముందు ఎందుకు దీనంగా తలవంచ లేదు? అసలు వారి హృదయాలు పాషాణాల్లా కఠినమయిపోయాయి. వారు చేస్తున్న దుష్కార్యాల్ని పైతాన్ వారికి మనోహరమైనవిగా చేసి చూపాడు. (42-43)

(మా ప్రవక్తలు) చేసిన ఉపదేశాలను వారు పూర్తిగా విస్మరించారు. అప్పుడు మేము వారికోసం సుఖసంతోషాలు అవతరించే ద్వారాలన్నీ తెరచి పెట్టాము. వారు మేము ప్రసాదించిన అనుగ్రహాలు ఆస్వాదిస్తూ అందులో పూర్తిగా మునిగిపోయారు. అలాంటి స్థితిలో మేము హఠాత్తుగా వారిని పట్టుకున్నాము. దాంతో వారికే చేసేదిలేక పూర్తిగా నిరాశచెందారు. ఆవిధంగా మేము దుర్మార్గానికి పాల్పడినవారిని సమూలంగా తుడిచిపెట్టాం. సకల ప్రశంసలు సర్వలోక ప్రభువైన దేవునికే శోభిస్తాయి. (44-45)

వారినిలా అడుగు: “దేవుడు గనక మీ దృష్టి, వినికిడి శక్తుల్ని పోగొట్టి మీ హృదయ కవాటాలు మూసేస్తే ఆ తర్వాత దేవుడు తప్ప మరెవరు వాటిని తిరిగి రప్పించగలరు? దీన్ని గురించి మీరెప్పుడైనా ఆలోచించారా?” చూడు, వారికి మా నిదర్శనాలను మాటి మాటికి ఎలా చూపుతున్నామో! అయినా వారు అంధులుగానే ప్రవర్తిస్తున్నారు. (46)

వారిని అడుగు: “సరే, ఈ విషయమైనా ఆలోచించారా మీరు ఎప్పుడైనా? దేవుని వైపునుండి అకస్మాత్తుగా లేదా బహిరంగంగా మీపై శిక్ష(గా ప్రకృతి విపత్తు) విరుచుకు పడితే, అప్పుడు దుర్మార్గులు కాక మరెవరు నాశనమవుతారు?” మేము ఏ ప్రవక్తను పంపినా (స్వర్గ)శుభవార్త అందజేయడానికి, దైవశిక్ష గురించి హెచ్చరించడానికి మాత్రమే పంపుతాం. వారి మాటలు విశ్వసించి, జీవితాన్ని సరిదిద్దుకునే వారికి (పరలోకంలో) ఎలాంటి భయంగాని, దుంఖఃగాని ఉండదు. అయితే మా సూక్తులు నిరాకరించినవారు తమ దుష్కార్యాలకు పర్యవసానంగా తగినశిక్ష చవిచూడవలసి వస్తుంది. (47-49)

ముహమ్మద్ (స)! వారితో ఇలా అను: “నా దగ్గర దేవుడు ప్రసాదించిన నిధి నిక్షేపాలున్నాయని నేను మీతో అనడంలేదు. నాకు అగోచర జ్ఞానం ఉందని, (అతీంద్రియ శక్తులున్నాయని), నేను సాక్షాత్తు దైవదూతనని కూడా చెప్పకోవడం లేదు. నాపై అవతరిస్తున్న దివ్యావిప్లూతిని మాత్రమే నేను అనుసరిస్తున్నాను.” ఇంకా వారిని అడుగు: “గుడ్డివాడు, కళ్ళున్నవాడు ఒకటేనా? దీన్ని గురించి మీరు ఆలోచించారా?” (50)

కొందరు తాము ఓరోజు దేవుని సన్నిధికి చేరుకోవలసిఉందని గ్రహించి ఆయనకు భయపడుతుంటారు. అక్కడ దేవుడు తప్ప తమకు సహాయం, సిఫారసు చేసేవారు ఎవరూ ఉండరని కూడా వారికి తెలుసు. అలాంటివారికి దీని (ఖుర్ఆన్) ద్వారా హితో పదేశం చెయ్యి. దానివల్ల వారు భయభక్తుల వైఖరి అవలంబించవచ్చు. (51)

నుంచి బయటపడితే తాను నేరుగా ముహమ్మద్ (స) దగ్గరకెళ్ళి ఆయన చేతిలో చేయివేసి కలుపు తాను” అని నిర్ణయించుకున్నాడు. దాని ప్రకారం ఇక్రమా (రజి) దైవప్రవక్త (స) సన్నిధికెళ్ళి ఇస్లాం స్వీకరించారు. (దీంతోపాటు 10:22, 17:67, 29:66,31:32 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

మరికొందరు రేయింబవళ్ళు తమ ప్రభువునే వేడుకుంటూ ఆయన ప్రసన్నతను అర్థిస్తూ ఉంటారు. అలాంటివారిని నీ నుండి దూరంచేయకు. వారి (కర్మల) లెక్క విషయమై నీపై ఎలాంటి బాధ్యత లేదు. అలాగే నీ (కర్మల) లెక్క విషయమై వారిపై ఎలాంటి బాధ్యత లేదు. ఈ విషయం తెలుసుకున్న తరువాత కూడా నీవు వారిని నీ దగ్గర్నుండి తొలిగిస్తే నీవు దుర్మార్గునిగా పరిగణించబడతావు. (52)

(ధనికులు పేదలను చూసి) “మాలో దైవానుగ్రహం పొందినవారు వీరేనా?” అని అనడానికి వారిలో కొందరిని మేము కొందరి ద్వారా పరీక్షకు గురిచేశాము. మరి దేవుడు కృతజ్ఞులైన తన దాసులను గురించి ఎరగడా? కాబట్టి మా సూక్తుల్ని విశ్వసించినవారు నీ దగ్గరకొస్తే “మీకు శాంతి కల్పగాక!” అని వారిని దీవించు. నీ ప్రభువు దయాదాక్షిణ్యాలను (విశ్వసించిన దాసులపై కురిపించడాన్ని) తన కర్తవ్యంగా చేసుకున్నాడు.

మీలో ఎవరైనా అజ్ఞానంతో ఏదైనా పాపకార్యం చేసి, ఆ తరువాత పశ్చాత్తాపంతో (దేవుణ్ణి) మన్నింపు వేడుకొని తనను తాను సరిదిద్దుకుంటే దేవుడు అతణ్ణి క్షమిస్తాడు. ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు. పాపాత్ముల వైఖరి స్పష్టంగా వెల్లడి కావడానికి ఇలా మేము మా సూక్తుల్ని విడమరచి తెలియజేస్తున్నాం. (53-55)

చెప్పు: “నిజదేవుణ్ణి వదలి మీరు మొరపెట్టుకుంటున్న మిథ్యాదైవాలను ఆరాధించ కూడదని నన్ను వారించడం జరిగింది.” చెప్పు: “నేను మీ మనోకాంక్షలను అనుసరించను. అలా చేస్తే నేనూ మార్గభ్రష్టుణ్ణు పోతాను; సన్మార్గం పొందినవారిలో ఇక ఉండను.” చెప్పు: నేనొక స్పష్టమైన ప్రమాణాన్ని నమ్ముతూ దానిపై స్థిరంగా ఉన్నాను. కాని మీరేమో దాన్ని తిరస్కరించారు. ఇక మీరు తొందరపెట్టున్న (దైవశిక్ష) విషయం నా చేతిలో లేదు. నిర్ణయాధికారాలన్నీ దేవుని చేతిలోనే ఉన్నాయి. ఆయన వాస్తవం వివరిస్తున్నాడు. ఆయనే అందరికన్నా మంచి నిర్ణయం తీసుకునేవాడు.” (56-57)

చెప్పు: “మీరు తొందరపెట్టున్న (శిక్ష) విషయం నా చేతిలో వుంటే మీకూ, నాకూ మధ్య వివాదం ఎప్పుడో తీరిపోయి ఉండేది. కాని దుర్మార్గుల పట్ల ఎలా వ్యవహరించాలో దేవునికి బాగా తెలుసు.” అగోచర విషయాలకు సంబంధించిన నిగూఢ రహస్యాలన్నీ ఆయనకు మాత్రమే తెలుసు. ఆయనకు తప్ప వాటిని గురించి మరెవరికీ తెలియదు. నదీనదాల్లో, కీకారణ్యాల్లో ఏముందో ఆయనకే తెలుసు. చెట్టునుండి రాలే ఏతకూ ఆయన దృష్టిపథం నుండి తప్పించుకోజాలదు. చివరికి భూపారలలో నిక్షిప్తమై ఉండే విత్తనం సైతం ఆయన జ్ఞానపరిధిలో ఉంటుంది. పచ్చి వస్తువులు, ఎండు వస్తువులు సైతం ఆయన దగ్గర స్పష్టంగా గ్రంథస్తం చేయబడి ఉన్నాయి. (58-59)

రాత్రివేళ మీ ఆత్మలను స్వాధీనం చేసుకునేవాడు, పగటివేళ మీరు చేసే పనులు గమనించేవాడు కూడా ఆయనే. మీ నిర్ణీతజీవితకాలం సాగడానికి మరునాడు మిమ్మల్ని దైవందిన ప్రపంచంలోకి పంపుతున్నవాడు కూడా ఆయనే. చివరికి ఓరోజు మీరంతా ఆయన సన్నిధికే మరలిపోవలసి ఉంది. అప్పుడు ఆయన మీరు (ఇహలోకంలో ఉండగా) ఏమేమి చేస్తుండేవారో మీకు తెలియజేస్తాడు. (60)

ఆయనకు తన దాసులపై పూర్తి అదుపు, అధికారాలున్నాయి. ఆయన మిమ్మల్ని పర్యవేక్షించేవారిని నియమించి పంపుతున్నాడు. మీలో ఎవరికైనా మరణ సమయం ఆసన్నమైనప్పుడు ఆయన పంపే దూతలే అతని ప్రాణం తీసికెత్తారు. వారు కర్తవ్యనిర్వహణలో ఎలాంటి లోటు రానివ్వరు. చివరికి అందరూ తమ అసలుయజమాని అయిన దేవుని దగ్గరికే తీసుకురాబడతారు. గుర్తుంచుకోండి, నిర్ణయాధికారాలన్నీ ఆయనకే హస్తగతమైఉన్నాయి. (మీ)లెక్క తేల్చడానికి ఆయనకు ఎంతోసేపు పట్టదు. (61-62)

ముహమ్మద్ (స)! వారిని ఈ విషయం అడుగు: “మీరు అడవుల్లో, సముద్రాల్లో చిక్కుకున్నప్పుడు ఆ చీకటికూపాల నుండి మిమ్మల్ని కాపాడేవారు? (ఆపద సమయంలో) మీరు ఫెహరంగా విలపిస్తూ దీనంగా మొరపెట్టుకునేది ఎవరిని? ‘ఈ ఆపద నుండి మిమ్మల్ని గట్టెక్కిస్తే మేము తప్పకుండా నీకు కృతజ్ఞులై ఉంటామ’ని మీరు ఎవరిని వేడుకుంటారు?” చెప్ప: “దేవుడే మిమ్మల్ని ప్రతి ఆపద నుండి కాపాడుతున్నాడు. మరి మీరు ఆయనకు ఇతరులను ఎలా సాటికల్పిస్తున్నారు?” (63-64)

వారికీ సంగతి కూడా చెప్ప: “ఆయన తలచుకుంటే మీ మీదికి పైనుండిగాని, లేదా మీకాళ్ళ కింద నుండిగాని శిక్ష రప్పించగలడు. లేదా మిమ్మల్ని విభిన్న వర్గాలుగా చీల్చి ఒకవర్గం శక్తిని మరొక వర్గానికి చవిచూపించగలడు.” చూడు, వారు వాస్తవం తెలుసుకోవడానికి మేము వివిధరకాలుగా మాసూక్తులు వారి ముందు ఎలా విపరీస్తున్నామో. కాని నీ జాతిప్రజలు దీన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నారు. చెప్ప: “మీ (తిరస్కార) వైఖరికి నేనెలాంటి బాధ్యుణ్ణి కాను. ప్రతి సంఘటన దాని నిర్ణీత సమయంలోనే సంభవిస్తుంది. త్వరలోనే వాస్తవం ఏమిటో మీకే తెలుస్తుంది.” (65-67)

ప్రజలు మా సూక్తుల్ని గురించి కువిమర్శలు చేస్తూ అపహాస్యం చేస్తుంటే నీవు వారి దగ్గర కూర్చోకు. అక్కడ్నుంచి లేచి వెళ్ళు. వారా విషయం మానేసి మరో విషయం మాట్లాడుకునేదాకా వారి చెంతకు వెళ్ళకు. ఎప్పుడయినా షైతాన్ నిన్ను మరిపించజేస్తే జ్ఞాపకం వచ్చిన వెంటనే అలాంటి దుర్మార్గుల దగ్గర్నుంచి లేచి వెళ్ళిపో. వారి (దుష్కర్మల) లెక్క గురించి దైవభీతిపరులపై ఎలాంటి బాధ్యత లేదు. అయితే తప్పడు వైఖరి విడనాడినవారికి మాత్రం హితోపదేశం తప్పనిసరిగా చేస్తూఉండాలి. (68-69)

తమ ధర్మాన్ని ఆటగా, వినోదంగా చేసుకున్నవారిని వదిలెయ్యే. వారిని ఐహిక జీవితం మోసగించింది. అయితే వారికి ఖుర్ఆన్ సూక్తులు వినిపించి హితోపదేశం చేస్తూ ఉండు. మనిషి తన దుష్కార్యాలకు పర్యసానంగా పరలోకంలో పట్టుబడకుండా ఉండేందుకు వారిని ఖుర్ఆన్ బోధనల ద్వారా హెచ్చరించు. పట్టుబడితే మాత్రం ఇక అతణ్ణి దేవుని పట్టు నుండి ఎవరూ కాపాడలేరు. అతని కోసం సిఫారసు చేసేవారు కూడా ఎవరూ ఉండరు.

అంతేకాదు, ఒకవేళ అతను తనకు వీలైన వస్తు సంపదలన్నీ పాపపరిహారంగా ఇవ్వడానికి సిద్ధపడినా సరే, వాటిని స్వీకరించి అతణ్ణి రక్షించడం ఎన్నటికీ జరగదు. వీరసలు తమ (దుష్కర్మ)లకు పర్యవసానంగా పట్టుబడనున్న పరమ దుర్మార్గులు. సత్య నిరాకరణకు ప్రతిఫలంగా వారికి త్రాగేందుకు సలసల కాగే నీళ్ళు ఇవ్వబడతాయి. ఆపై వ్యధాభరితమైన (నరక) యాతనలు చవిచూడవలసి ఉంటుంది. (70)

ముహమ్మద్ (సల్లం)! వారిని ఇలా అడుగు: “మేము దేవుణ్ణి వదలి మాకు ఎలాంటి లాభంగాని, నష్టంగాని కలిగించలేని వాటిని ఆరాధించాలా? దేవుడు మాకు ఒకసారి సన్మార్గం చూపిన తరువాత మేము మళ్ళీ వెనక్కి తిరిగిపోవాలా? అలాగయితే మా పరిస్థితి కూడా కీకారణ్యంలో షైతాన్ మూకలు దారి తప్పించగా దిక్కుతోచని స్థితిలో పడిపోయే వ్యక్తిలా అవుతుంది. మరో వైపు వాడి సహచరులు అతణ్ణి ఇటు వచ్చేయి, సరైన దారి ఇక్కడుంది అని పిలుస్తున్నారే!”

చెప్ప: “నిజానికి దేవుడు చూపే మార్గమే సరయిన మార్గం. ఆయన వైపు నుండి మాకీ విధంగా ఆదేశం లభించింది- సకలలోక ప్రభువుకు విధేయులై ఉండండి. ప్రార్థనా (నమాజ్) వ్యవస్థ నెలకొల్పండి. ఆయన ఆగ్రహం నుండి తప్పించుకోండి. ఆయన సన్నిధికే మీరంతా మరలిపోవలసి ఉంది”. (71-72)

ఆయనే భూమ్యాకాశాల్ని సత్యం ప్రాతిపదికపై (ఓ మహోన్నత లక్ష్మణకోసం) సృష్టించాడు. ఆయన ఏరోజయితే ‘అయిపో’ అని అంటాడో ఆరోజు (పునరుత్థానం) సంభవిస్తుంది. ఆయన ఆజ్ఞ సత్యమైనది. (ప్రళయ)శంఖం పూరించే రోజు రాజ్యాధికార మంతా ఆయనదే అవుతుంది (అని మీకు తెలిసిపోతుంది). ఆయనే గోచర, అగోచర విషయాలన్నీ ఎరిగినవాడు. ఆయనే వివేకవంతుడు, సర్వం తెలిసినవాడు. (73)

ఇబ్రాహీం తనతండ్రి ఆజర్ తో అన్న మాటలు గుర్తుకుతెచ్చుకో. అతను తన తండ్రితో “ఏమిటీ, మీరు విగ్రహాలను దేవుళ్ళగా చేసుకున్నారు? మీరు, మీజాతి ప్రజలు పూర్తిగా మార్గభ్రష్టత్వంలో పడిపోయారు” అనిఅన్నాడు. ఇబ్రాహీం నమ్మేవారిలో చేరడానికి మేమతనికి ఇలా భూమ్యాకాశాల సామ్రాజ్య వ్యవస్థను చూపించాము:

ఒకరోజు అతనిపై చీకటి కమ్ముకోగానే అతనొక నక్షత్రం చూసి “ఇతను నా ప్రభువు” అన్నాడు. కాని ఆ నక్షత్రం అస్తమించగానే “ఇలాంటి అస్తమించేవాటిని నేను ప్రేమించను” అన్నాడు. తర్వాత చంద్రుడు ప్రకాశిస్తూ కన్పించగానే ఇతనే నాప్రభువు” అన్నాడు. (కాస్పిపటికి) చంద్రుడు కూడా అస్తమించడంతో “(ఇతనూ నాప్రభువు కాదు.) నాప్రభువు నాకు మార్గం చూపకపోతే నేను మార్గభ్రష్టుణ్ణయిపోతాను” అన్నాడు. (74-77)

అతర్వాత (మరునాడుదయం) సూర్యుడు దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతూ కన్పించాడు, అప్పుడు ఇబ్రాహీం “ఇతనే నాప్రభువు, అందరికంటే గొప్పప్రభువు” అన్నాడు. అయితే సూర్యుడు కూడా అస్తమించడంతో (అతనికి జ్ఞానోదయం అయింది.) అతను తన జాతితో “నాజాతి ప్రజలారా! మీరు దేవునికి సాటికల్పిస్తున్న మిథ్యాదైవాలతో నేను విసిగిపోయాను. నేనిప్పుడు పూర్తి ఏకాగ్రతతో భూమ్యాకాశాల్ని సృష్టించినవాని వైపుకు మరలాను. నేను ఏమాత్రం బహుదైవారాధకుణ్ణి కాను” అనిఅన్నాడు. (78-79)

ఈ విషయంలో ఇబ్రాహీంజాతి ప్రజలు అతనితో వాదనకు దిగారు. అప్పుడతను వారితో ఇలా అన్నాడు: “ఏమిటీ, మీరు దేవుని విషయంలో నాతో వాదనకు దిగారు? అసలు ఆయనే నాకు రుజుమార్గం చూపింది. ఏమైనప్పటికీ మీరు దేవునికి సాటి కల్పించిన మిథ్యాదైవాలకు నేను ఏమాత్రం భయపడను. ఏదైనా సరే నాప్రభువు తలచుకుంటేనే జరుగుతుంది. నా ప్రభువు జ్ఞానం ప్రతిదాన్ని పరివేష్టించిఉంది. మీరు

ఇప్పుడైనా స్పృహలోకి వస్తారా?” (80)

“బహుదైవారాధన గురించి దేవుడు మీకెలాంటి ప్రమాణం పంపకపోయినా, మీరు ఆయన దైవత్వంలో ఇతరుల్ని భాగస్వాములు చేశారు. అలాంటి పని చేసి కూడా మీరు దేవునికి భయపడనప్పుడు, మీ కల్పితదైవాలకు నేనెందుకు భయపడాలి? మన ఉభయంలో నిర్భయం, నిశ్చింతలకు ఎవరెక్కువ అర్హులో మీరే చెప్పండి తెలిస్తే. సత్యాన్ని విశ్వసించి, అందులో బహుదైవారాధనా భావానికి ఏమాత్రం ఆస్కారమివ్వని వారికే శాంతిస్థిమితాలు ప్రాప్తమవుతాయి. అలాంటివారే సన్మార్గంలో ఉంటారు.” (81-82)

ఇదీ మావాదన. దీన్ని మేము ఇబ్రాహీంకు అతని జాతిప్రజలపై ప్రయోగించడానికి ప్రసాదించాం. మేము తలచుకున్నవారికి ఉన్నత స్థానాలు ప్రసాదించి, వారి అంతస్తులు పెంచుతాం. నీప్రభువు ఎంతో వివేకవంతుడు, జ్ఞానసంపన్నుడు. (83)

ఆ తర్వాత మేము ఇబ్రాహీం (అలై)కు ఇస్హాఖ్ (లాంటి కొడుకు)ను, యాఖూబ్ (లాంటి మనవడి)ని అనుగ్రహించాము. వారందరికీ సన్మార్గం చూపాం. దీనికి పూర్వం నూహ్ (అలై)కు కూడా సన్మార్గం చూపాం. అతని సంతతి నుండి మేము దావూద్, సులైమాన్, అయ్యూబ్, యూసుఫ్, మూసా, హరూన్ (అలై)లను (సన్మార్గగాములుగా) ప్రభవింపజేశాం. ఇలా మేము సజ్జనులకు వారి సద్వర్తనకు (తగిన) ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తున్నాం. (అతని సంతతి నుండే) మేము జకరియ్యా, యహ్యా, ఈసా, ఇల్యాస్ (అలై)లను కూడా ప్రభవింపజేశాం. వారిలో ప్రతి ఒక్కడూ సజ్జనుడే. (అతని సంతతి నుండే) ఇస్మాయిల్, అలీయసఅ, యూసుఫ్, లూత్ (అలై)లను (సన్మార్గగాములుగా) ప్రభవింపజేశాము. వారిలో ప్రతి ఒక్కరికీ ప్రపంచ మానవులందరిలో కెల్లా ఎక్కువ గౌరవం, ఔన్నత్యాలను ప్రసాదించాము. (84-86)

పైగా, వారి తాతముత్తాతలు, సంతానం, సోదరుల్లో కూడా చాలామందికి మేము (ఎంతగానో) అనుగ్రహించాం. వారిని ప్రత్యేకంగా మా సేవకోసం ఎన్నుకొని సన్మార్గం వైపు నడిపించాం. ఇది దేవుని మార్గదర్శకత్వం. ఆయన తన దాసులలో తాను కోరిన వారికి మార్గదర్శనం చేస్తాడు. వారు దేవునికి సాటికల్పించిఉంటే వారి పుణ్యకార్యాలన్నీ వృధాఅయిపోయేవి. వారికి మేము గ్రంథం, వివేకం, ప్రవక్తత్వాలను ప్రసాదించాం.

ఇప్పుడు మీరు ఈ విషయాల్ని విశ్వసించడానికి నిరాకరిస్తే (నిరాకరించనీ), మేమీ (విశ్వాస)భాగ్యం దాన్ని నిరాకరించనివారికి ప్రసాదించాం. ముహమ్మద్! గుర్తుంచుకో. దేవుని నుండి సన్మార్గభాగ్యం పొందినవారు వీరే. కనుక నీవు వారు నడచిన బాటనే నడు. వారికి చెప్పు: “నేనీ (ప్రచార)కార్యం కోసం మీనుండి ఎలాంటి ప్రతిఫలం ఆశించడంలేదు. ఇది యావత్మానవాళి కోసం వచ్చిన సార్వజనీన హితోపదేశం.” (87-90)

వారు తమ తప్పుడు అంచనాలతో దేవుని విషయంలో చాలాపొరబడ్డారు. దేవుడు ఏ మానవమాత్రుడిపై ఎలాంటి విషయాన్నీ అవతరింపజేయలేదని అంటున్నారు. వారి నడుగు: “ఇంతకూ మూసా తెచ్చిన గ్రంథాన్ని ఎవరు అవతరింపజేశారనుకుంటున్నారు? అది మానవులకు (జ్ఞాన)కాంతినిచ్చి సన్మార్గంచూపే గ్రంథం. అలాంటి గ్రంథాన్ని మీరు

అనేక భాగాలుగా విడదీసి పెట్టారు. వాటిలో కొన్నిటిని మాత్రమే వెల్లడిస్తూ మిగిలిన వాటిని దాచిపెట్టారు. మీరు, మీ తాతముత్తాతలు ఎరగని ఎన్నో విషయాలను మేము (ఈగ్రంథం ద్వారా) మీకు తెలియజేశాం.” చెప్పు (దాన్ని) దేవుడు (అవతరింపజేశాడు) అని. ఆ తర్వాత వారిని వారి పనికిమాలిన వాదనల్లోనే పడి ఉండనివ్వ. (91)

(ఆ గ్రంథంలాగే) ఈ గ్రంథాన్ని కూడా మేమే అవతరింపజేశాము. ఇది ఎంతో శుభ దాయకమైన గ్రంథం. నీకు పూర్వం అవతరించిన గ్రంథాలను ధృవీకరిస్తోంది. ఈ గ్రంథం లోని బోధనల ద్వారా నీవు రాజధాని (మక్కా) నగర వాసుల్ని, దాని పరిసర ప్రాంతాల్లో నివసించేవారిని హెచ్చరించడానికి దీన్ని అవతరింపజేశాము. పరలోకాన్ని నమ్మేవారు ఈ గ్రంథాన్ని విశ్వసిస్తున్నారు. పైగా వారు తమ ప్రార్థన (నమాజ్) పట్ల ఎంతో జాగ్రత్త వహిస్తూ అత్యంత శ్రద్ధాసక్తులతో దాన్ని ఆచరిస్తున్నారు. (92)

దేవుని మీద అసత్యం మోపేవాడి కంటే పరమదుర్మార్గుడు ఎవరుంటారు? అతని పై ఎలాంటి దైవసందేశం అవతరించకపోయినా తనపై కూడా దైవసందేశం అవతరిస్తోందని లేదా దేవుడు అవతరింపజేసి నటువంటి వాటిని తాను కూడా అవతరింపజేసి చూపుతానని అతను కారుకూతలు కూస్తున్నాడు. ఈ దుర్మార్గులు మరణావస్థలో దుర్భర యాతనతో ఎంత తల్లడిల్లిపోతారో నీవు చూస్తే బాగుండు. అప్పుడు దైవదూతలు చేతులు ముందుకు చాపుతూ ఇలాఅంటారు: “తీయండిక మీ ప్రాణాలు బయటికి. మీరు దేవుని మీద అసత్యవిషయాలు మోపి అన్యాయంగా కారుకూతలు కూశారు. తలబిరుసుతో ఆయన సూక్తులపై కువిమర్శలు చేస్తుండేవారు. అందుకు ఈరోజు మీరు అత్యంత అవమానకరమైన యాతన చవిచూడండి.” (93)

“మేము మిమ్మల్ని మొదటిసారి ఎలా ఒంటరిగా పుట్టించామో అలాగే ఈరోజు మీరు మా దగ్గరికి ఒంటరిగా వచ్చారు. మేము మీకు ఇహలోకంలో ప్రసాదించినదంతా అక్కడే వదిలేసి వచ్చారు. మిమ్మల్ని ఏదో ఉద్ధరిస్తారని మీరు భావించిన మీ సిఫారసు కర్తలు ఈరోజు మీదగ్గర లేకుండాపోయారు. మీ పరస్పర సంబంధాలన్నీ తెగిపోయాయి. మీరు ఎంతో ఆశపెట్టుకున్న వారంతా ఈరోజు మీనుండి కనుమరుగైపోయారు.” (94)

దేవుడే విత్తనాన్ని, టెంకను చీల్చి తీసేవాడు. ఆయనే నిర్ణీపపదార్థం నుండి జీవిని, జీవి నుండి నిర్ణీపపదార్థాన్ని తీసేవాడు. ఈ పనులన్నీ చేసేవాడు దేవుడే కదా! అలాంటప్పుడు మీరు దారితప్పి ఎటు పోతున్నారు? రాత్రి చీకటితెరలను చీల్చి ఉదయాన్ని తెస్తున్నాడు ఆ దేవుడే. ఆయనే రాత్రిని విశ్రాంతి సమయంగా చేసి సూర్యచంద్రుల ఉదయాస్తమయాలకు తగిన వేళల్ని నిర్ణయించినవాడు. ఇదంతా మహా శక్తిమంతుడు, అపార జ్ఞానసంపన్నుడైన దేవుడు నిర్దేశించిన అద్భుతనియమావళి. (95,96)

ఆయనే మీకోసం కీకారణ్యం, భీకర సముద్రాలలోని కారుచీకట్లలో నక్షత్రాలను దారి తెలుసుకునే సాధనాలుగా చేశాడు. విజ్ఞుల కోసం మా సూచనల్ని ఎలా విశదీకరిస్తున్నామో చూడు! ఆయనే మిమ్మల్ని ఏకజీవి నుండి పుట్టించాడు. తర్వాత మీలో ప్రతి ఒక్కరికీ నివసించడానికి ఒకచోటు, అప్పగించబడేందుకు ఒక స్థలం నిర్ణయించబడ్డాయి. ఈసూచనలు విజ్ఞులు కోసం మేము విడమరచి తెలుపుతున్నాం. (97-98)

ఆయనే ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపించి రకరకాల మొక్కలు మొలకెత్తిస్తున్నాడు. తిరిగి ఆ మొక్కల నుండి పచ్చటి పొలాలు, వృక్షాలు తీస్తున్నాడు. వాటిద్వారా పొరలు పొరలుగా ఒకదానిపై మరొకటి పడివుండే ధాన్యం, గింజలు, కాయలు పండిస్తున్నాడు. ఖర్జూరమొగ్గల నుండి బరువుతో ప్రేలాడే పండ్లగుత్తులు సృజిస్తున్నాడు. ఆయనే ద్రాక్ష, ఆలివ్, దానిమ్మ తోటలు సృష్టిస్తున్నాడు. ఆలివ్, దానిమ్మపండ్లు ఆకారంలో దాదాపు ఒకేలా ఉన్నా దేని ప్రత్యేకత దానికే ఉంటుంది. ఈ చెట్లు పుష్పించి, పండ్లుకాసి పండే తీరు చూడు. విశ్వసించేవారికి వాటిలో (అనేక) సూచనలు, నిదర్శనాలున్నాయి. (99)

అయినా మానవులు తమ సృష్టికర్తయిన దేవునికి భూతపిశాచాలను సాటికల్పించి పూజిస్తున్నారు. పైగా వారు తెలిసో తెలియకో ఆయనకు కొడుకుల్ని, కూతుళ్ళను అంట గడ్డున్నారు. కాని దేవుడు ఎంతో పరిశుద్ధుడు. వారు కల్పించి పలుకుతున్న మాటలకు ఆయన ఎంతో అతీతుడు. ఆయన యావత్తు భూమ్యాకాశాలనే సృష్టించిన అద్భుత శక్తి సంపన్నుడు. ఆయనకసలు భార్యే లేనప్పుడు సంతానం ఎలా కలుగుతుంది? ఆయనే ప్రతిదాన్ని సృష్టించేవాడు, ప్రతి విషయమూ తెలిసినవాడు. (100-101)

అలాంటి దేవుడే మీ ప్రభువు. ఆయన తప్ప మరోదేవుడు లేడు. ఆయనే సర్వసృష్టి కర్త. కనుక మీరు ఆయన్నే ఆరాధించండి. ఆయనే అందరికీ సంరక్షకుడు. ఎవరి చూపులా ఆయన్ని అందుకోలేవు. ఆయన మాత్రం అందరి చూపుల్ని అందుకోగలడు. ఆయన ఎంతో సునిశితదృష్టి కలవాడు, ప్రతిదాన్ని తెలుసుకోగలవాడు. (102-103)

“ఇప్పుడు మీ ప్రభువు నుండి మీదగ్గరికి స్పష్టమైన ఆధారాలు వచ్చాయి. కనుక కళ్ళుతెరిచి చూసేవాడే ప్రయోజనం పొందగలడు. (కళ్ళుండీ చూడలేని) గుడ్డివాడు తననే నష్టపరచుకుంటాడు. నేను మీపై పర్యవేక్షకుణ్ణి కాను” (అని చెప్పా). ఈవిధంగా మేము మాసూక్తుల్ని మాటిమాటికి విభిన్న రీతులలో విశదీకరిస్తున్నాం. నీవు ఎవరి వద్దనో విని (ఈ సూక్తులు) చెబుతున్నావని వీరు ఆరోపిస్తున్నందున, బుద్ధిజ్ఞానం కలవారి ముందు ఇలా యదార్థం బట్టబయలు చేస్తున్నాం. (104-105)

ముహమ్మద్! నీవు మాత్రం నీ ప్రభువు నుండి నీపై అవతరించిన దివ్యావిష్కృతి (వహీ)ని అనుసరిస్తూఉండు. ఆ ప్రభువు తప్ప మరో దేవుడు లేడు. బహుదైవారాధకుల్ని ఎన్నటికీ అనుసరించకు. దేవుడు తలచుకుంటే వారిని బహుదైవారాధన చేయకుండా ఆపగలడు. మేము నిన్ను వారిపై పర్యవేక్షకునిగా నియమించలేదు. అలాగే వారిపై నీవు రక్షకభటుడి పాత్ర వహించనవసరం లేదు. (106-107)

(విశ్వాసులారా!) వారు నిజదేవుణ్ణి వదలి ప్రార్థించే మిథ్యాదైవాల్ని మీరు దూషించ కండి. అలాచేస్తే వారు బహుదైవారాధనను కూడా మించిపోయి, అజ్ఞానంతో నిజదేవుణ్ణి దూషించడానికి సిద్ధపడతారు. మేము ప్రతివర్గానికి వారు చేస్తున్న పనులనే ఆకర్షణీయ మైనవిగా చేశాం. చివరికి వారు తమ ప్రభువు సన్నిధికి పోవలసి ఉంది. అప్పుడాయన గతంలో వారు చేస్తుండిన (తప్పుడు) పనులేమిటో వారికి తెలియజేస్తాడు. (108)

వారు పెద్దపెద్ద ఒట్లు వేసుకుంటూ, తమ ముందు ఏదయినా మహిమ వస్తే

తాము తప్పకుండా దాన్ని విశ్వసిస్తామని అంటారు. ముహమ్మద్ (సల్లం)! మహిమల్ని చూపించే శక్తి దేవునికి మాత్రమే ఉందని చెప్పు. ముస్లిములారా! వారి సంగతి మీకు తెలియదు. ఒకవేళ మేము మహిమల్ని చూపినా వారు విశ్వసించే మనుషులు కారు. వారసలు (ఈ ఖుర్ఆన్) ఒక్క సారైనా విశ్వసించని విధంగా మేము వారి హృదయా లను, దృష్టిని మార్చివేస్తున్నాం. ఈవిధంగా మేము వారిని వారి తిరస్కారం, తలబిరుసు తనాల్లోనే (ఎల్లప్పుడూ) పడివుండేలా వదలి పెట్టున్నాము. (109-110)

ఒకవేళ వారిముందు మేము దైవదూతల్ని ప్రత్యక్షపరచినా, మృతులు లేచివచ్చి వారితో మాట్లాడినా, చివరికి ప్రపంచంలోని వస్తువులన్నీ వారి దగ్గరకు తీసుకువచ్చినా సరే, వారు ఏమాత్రం విశ్వసించరు, విశ్వసించాలని దేవుడు వారి నొసట రాసిపెడతే తప్ప. వారిలో చాలామంది మూఢుల్లా మాట్లాడుతారు. (111)

అదేవిధంగా మేము పైశాచిక (స్వభావంగల) మానవుల్ని, జిన్నుల్ని ప్రతి దైవ ప్రవక్తకు శత్రువులుగా చేశాం. వారు ఆత్మవంచనతో పరస్పరం మనోహరమైన మాటలు చెప్పుకుంటారు. అలా చేయకూడదని ముందే నీ ప్రభువు నిర్ణయించి ఉంటే వారలా ఎన్నటికీ చేయరు. కనుక వారు అలాగే తియ్యటి మాటలతో ఒకరినొకరు మోసగించు కునేలా వారి మానాన వారిని వదలిపెట్టు. పరలోకాన్ని విశ్వసించనివారి హృదయాలు సహజంగానే తియ్యటి మాటల వైపు మొగ్గుతాయి. అవంటేనే వారికి ఇష్టం. (యదార్థం వారికిప్పుడు చేదుగానే ఉంటుంది.) అందువల్ల వారు (యదార్థం తెలిసినప్పటికీ) లోగడ చేస్తూ వచ్చిన (దుష్ట)కార్యాలే ఇప్పుడూ చేస్తున్నారు. (112-113)

(వారినడుగు:) “నేను దేవుణ్ణి వదలి వేరే మరో తీర్పరిని అన్వేషించాలా? అసలు ఆయనే కదా పూర్తి వివరాలతో ఈ గ్రంథాన్ని మీ దగ్గరకు పంపినవాడు.” నీకు పూర్వం గ్రంథం ఇవ్వబడినవారికి నీ ప్రభువు నుండే సత్యపూరితమైన ఈగ్రంథం కూడా అవత రించిందని తెలుసు. కనుక నీవు అనుమానించేవారిలో చేరిపోకు. నీ ప్రభువు వాక్కు సత్యం, న్యాయాల దృష్ట్యా స్వచ్ఛమైనది, సమగ్రమైనది. ఆయన వచనాలను ఎవరూ మార్చలేరు. ఆయన సమస్తం వింటున్నాడు, సర్వం ఎరిగినవాడు. (114-115)

ముహమ్మద్ (స)! నీవు భూవాసుల్లోని అధిక సంఖ్యాకులు చెప్పే మాటలు గనక వింటే వారు నిన్ను దైవమార్గంనుండి తప్పిస్తారు. వారు కేవలం ఊహాలోకంలో విహారిస్తూ నిరాధారమైన విషయాలు అనుసరిస్తారు. నిజానికి ఎవరు నీ ప్రభువు మార్గం తప్పి వున్నారో, ఎవరు సరైనమార్గంలో ఉన్నారో నీ ప్రభువుకు బాగా తెలుసు. (116-117)

(విశ్వాసులారా!) మీరు దేవుని సూక్తులు విశ్వసించినవారైతే దేవుని పేరు స్మరించ బడిన పశువునే తినాలి. దేవుడు కొన్ని పశువుల్ని మీకు గత్యంతరం లేనప్పుడు తప్ప సాధారణ పరిస్థితుల్లో తినడాన్ని నిషేధించాడు. వాటి వివరాలు మీకు తెలియజేశాడు. అలాంటప్పుడు మీరు దేవుని పేరు స్మరించబడిన పశువుల్ని ఎందుకు తినరు? చాలా మంది సరైన జ్ఞానం లేకుండా మనోవాంఛలకు బానిసలై (మాయమాటలతో) జనాన్ని దారితప్పిస్తారు. అలా హద్దుమీరినవారి సంగతి నీ ప్రభువుకు బాగా తెలుసు. (118-119)

మీరు మాత్రం బహిరంగ పాపాలక్కూడా దూరంగా ఉండండి, రహస్య పాపాలకు

కూడా దూరంగా ఉండండి. పాపకృత్యాలకు పాల్పడుతున్నవారు త్వరలోనే తమ పాపాలకు తగిన శిక్ష అనుభవిస్తారు. దేవుని పేరు స్మరించకుండా కోసిన పశువును తినకండి. అలా తినడం పాపం. పైశాచిక శక్తులు తమ అనుచరుల హృదయాల్లో లేనిపోని అనుమానాలు రేకెత్తించి వారిని మీపై ఉసిగొల్పుతాయి. వారి మాటలు విని నడచుకుంటే మీరు కూడా బహుదైవారాధకులయి పోతారు. (120-121)

ఒక మృత వ్యక్తికి మేము ప్రాణం పోసి (జ్ఞాన)జ్యోతి ప్రసాదించగా అతను దాని వెలుగులో సవ్యమైన జీవితం సాగిస్తుంటాడు. దానికి భిన్నంగా మరొకడు అంధకారంలో పడిపోయి ఇక ఏవిధంగానూ అందులో నుంచి బయటపడలేడు. ఆ ఇద్దరు సమానులవుతారా? (చీకటి-వెలుగులు ఎన్నటికీ ఒకటి కాజాలవు. అలాగే విశ్వాసులు, అవిశ్వాసులు కూడా.) అదేవిధంగా అవిశ్వాసులకు వారు చేస్తున్న (చెడ్డ) పనులు మంచివిగానే తోచేటట్లు చేయబడ్డాయి. మేము ప్రతి ఊళ్ళో కుట్రలు, కుయుక్తులు పన్నే పరమ దుర్మార్గులను కూడా పుట్టించాము. అయితే వారు పన్నే కుట్రల వలలో చివరికి వారే చిక్కుకుంటారు. కాని వారా సంగతి గ్రహించడం లేదు. (122-123)

వారు తమ ముందుకు ఏదైనా దైవసూక్తి వస్తే “దైవప్రవక్తకు ఇవ్వబడిన ప్రవక్త హోదా మాకూ ఇవ్వబడనంత వరకు మేము దీన్ని విశ్వసించం” అంటారు. ప్రవక్తపదవి ఎవరికి అప్పగించాలో దేవునికి బాగా తెలుసు. త్వరలోనే ఈ నేరస్థులు తమ కుట్రల ఫలితంగా దేవుని వద్ద ఘోర పరాభవాన్ని, దుర్భర శిక్షను చవిచూస్తారు. (124)

దేవుడు ఎవరికి సన్మార్గం చూపదలచుకుంటాడో అతని హృదయ కవాటాలను ఇస్లాం కోసం తెరచి ఉంచుతాడు. అలాగే ఎవరిని అపమార్గం పట్టించ దలచుకుంటాడో అతని హృదయ కవాటాలు మూసేసి, అతణ్ణి సంకుచిత మనస్కుడిగా చేస్తాడు. దాంతో అతను (ఇస్లాం ప్రస్తావన వస్తే చాలు) తన ప్రాణం అనంత వాయువుల్లో కలసిపోయి ఆకాశానికి ఎగత్రాకి పోతున్నదా అన్నట్లు తల్లడిల్లిపోతాడు. ఈవిధంగా దేవుడు సత్యాన్ని విశ్వసించనివారి మీద నైచ్యం, నికృష్టతలను రుద్దుతాడు. (125)

ఇదే నీప్రభువు మార్గం, (ఎకైక)రుజుమార్గం. మేము యోచించేవారికి మాసూక్తుల్ని విడమరచి తెలియజేశాం. అలాంటివారికి వారిప్రభువు వద్ద ప్రశాంత నిలయం ఉంది. వారి సదాచారవైఖరి కారణంగా దేవుడు వారిని ప్రేమిస్తున్నాడు. (126-127)

దేవుడు వారందరినీ చుట్టుముట్టి సమీకరించే రోజు జిన్నులను ఉద్దేశించి “జిన్నులారా! మీరు మానవజాతి నుండి ఎన్నోలాభాలు పొందారు, (కదూ?)” అని అడుగు

4. జిన్నులంటే అగ్నిజ్వాలతో సృష్టించబడిన అగోచర బుద్ధిజీవులు. మానవుల్లో మాదిరిగానే వీరిలో కూడా సజ్జనులు-దుర్జనులు, విశ్వాసులు-అవిశ్వాసులు ఉంటారు. వీరు కూడా మరణానంతరం దైవన్యాయస్థానంలో కర్మలకు లెక్క చెప్పుకోవలసి ఉంటుంది. కర్మవిచారణ తర్వాత వీరికి స్వర్గనరకాలుంటాయి. (ఇతర వివరాలకు 7:12 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

సైన్సు పరిశోధన ద్వారా మన ముందుకురాని వస్తువులు ఇంకా అనేకం ఉన్నాయి. ఒక వస్తువు శక్తిమంతమైన పరికరాల ద్వారా సైతం మనకు గోచరించనంత మాత్రాన దాని ఉనికిని ఖండించలేము. ఆ వస్తువు వ్యక్తపరిచే ప్రభావాన్ని బట్టి కొన్ని లెక్కలు, అంచనాలతో దాని ఉనికిని

తాడు. దానికి వారి మానవమిత్రులు “ప్రభూ! మాలో ప్రతిఒక్కడూ ఇతరుల్ని బాగా వాడుకున్నాడు. చివరికి మేము మాకోసం నీవు నిర్ణయించిన సమయానికి చేరుకున్నాం” అంటారు. అప్పుడు దేవుడు “అయితే మీనివాసం ఇక నరకమే. అందులోనే మీరు శాశ్వతంగా పడివుంటారు” అంటాడు. అయితే దేవుడు కాపాడ దలచినవారు మాత్రం దాని నుండి తప్పించుకుంటారు. నీప్రభువు ఎంతో వివేకవంతుడు, సర్వజ్ఞాని. దుర్మార్గులు (ప్రపంచంలో ఉండగా పరస్పరం కలసి) చేసిన దుష్కర్మల ఫలితంగా ఈవిధంగా మేము వారిని (నరకంలో) ఒకరికొకరు స్నేహితులుగా చేస్తాము. (128-129)

(దేవుడిలా ప్రశ్నిస్తాడు:) “జిన్నులారా! మానవులారా! మీ దగ్గరికి మీలో నుండే దైవ ప్రవక్తలు రాలేదా? వారు నాసూక్తులు వినిస్తూ ఉదినం గురించి మిమ్మల్ని హెచ్చరించ లేదా?” దానికి వారు “ఔను (ప్రభూ! కాని మేమే పెడచెవిన పెట్టాం). మాకు వ్యతిరేకంగా మేమే సాక్ష్యమిస్తున్నాం” అంటారు. ఈనాడు ఐహిక జీవితం వారిని మోసగించింది. కాని తాము తిరస్కారవైఖరి అవలంబించామని రేపటిరోజు వారే తమకు వ్యతిరేకంగా (ఇలా) సాక్ష్యం చెబుతారు. ప్రజలు సత్యం ఏమిటో తెలియని స్థితిలో ఉన్నప్పుడు దేవుడు వారి జనావాసాలను అన్యాయంగా తుడిచిపెట్టేవాడు కాదు. ఈవిషయం తెలియడానికే (వారినుండి ఈవిధంగా సాక్ష్యం తీసుకోబడుతుంది). (130-131)

నిర్ధారిస్తారు శాస్త్రవేత్తలు. అలాంటి వాటిలో జిన్నుల ఉనికి కూడా ఒకటని చెప్పవచ్చు.

“మానవులు ఏ విధంగా మట్టి, గాలి, నీటితో సృజించబడ్డారో అదేవిధంగా జిన్నులు మట్టికి బదులు సల్ఫర్, సిలికాన్లతో, సాధారణ గాలికి బదులు ఉష్ణవాయువు (హాట్ ఎయిర్)తో, నీటికి బదులు ఫ్లోరిన్ గ్యాస్ తో సృజించబడ్డారని కొన్నేపు ఊహిస్తే జిన్నుల ఉనికికి సంబంధించిన సమస్య చాలావరకు అర్థమవుతుంది. ఉష్ణవాయువుకు ఎక్స్ రేకిరణాల్లా ఘనపదార్థాల గుండా చొచ్చుకుపోయే గుణం ఉంది. జిన్నుల (భూతాల) సృష్టికి కావలసిన మూలపదార్థాలలో కూడా ఈ ఉష్ణవాయువు ఉంది గనగ, ఆ జాతికి ఘనపదార్థాల గుండా చొచ్చుకుపోయే లక్షణం ఉంటుంది.

“సల్ఫర్ (గంధకం), ఫ్లోరిన్ గ్యాస్ ల సమ్మేళనం ద్వారా అగ్ని నైజంగల జీవి ఉనికిలోకి వచ్చే అవకాశం ఉంది. అలాంటి జీవి 800 డిగ్రీల సెంటిగ్రేడ్ ఉష్ణోగ్రత వరకు తన అసలు రూపంలోనే ఉంటుంది. సిలికాన్, సల్ఫర్, ఫ్లోరిన్ గ్యాస్ ల సమ్మేళనంతో సృజించబడే జీవులు వాతావరణం, కాలాన్ని బట్టి తమ ఆకారం, రూపాలు మార్చుకునే శక్తి కలిగిఉంటాయి. దీన్నిబట్టి జిన్నులు ఇలాంటి పదార్థాల సమ్మేళనం ద్వారానే ఉనికిలోకి వచ్చి ఉంటాయని చెప్పవచ్చు.

“ప్రఖ్యాత శాస్త్రవేత్త డాక్టర్ హెరాల్డ్ సియెర్ (అమెరికా) ‘ది కెమికల్ వరల్డ్’ అనే తన గ్రంథం లో ఇలా పేర్కొన్నాడు: ‘ఒకవేళ మనం సిలికాన్, సల్ఫర్, ఫ్లోరిన్ గ్యాస్ ల సమ్మేళనం ద్వారా ఏదైనా ప్రాణిని సృష్టించగలిగితే ఆ ప్రాణికి ఎలాంటి ఆహారం అవసరముండదు. దానికి తన ఆకారాన్ని మార్చుకోగల శక్తి కూడా ఉంటుంది. సిలికాన్ తో సృజించబడే ఈ ప్రాణులు నివశించడానికి శుక్ర, బృహస్పతి గ్రహాలు అనువైన ప్రదేశాలు. అవి అక్కడుంచి నేరుగా శక్తి గ్రహిస్తాయి.’

“అమెరికాకే చెందిన శాస్త్రవేత్తలు డాక్టర్ సర్లాజ్, డాక్టర్ సర్జెమ్మీ, ప్రొఫెసర్ జోడ్ ఇలా అంటున్నారు: ‘మన సూర్యకుటుంబంలోని ఓ గ్రహం నుండి గ్రహాంతరజీవులు మన భూమిపైకి వచ్చి భూవాసుల్ని ప్రభావితంచేసి, వారిని లోబరుచుకొని మానవ మేధకందని కొన్ని పనులు చేయిస్తుంటాయి. దీన్నే మనం భూతప్రభావం అంటున్నాం. వస్తువులు ఉన్నట్లుండి కదలడం, గాలిలో తేలడం కూడా అందులోని భాగమే.’ (‘దావత్’ త్రేదిన పత్రిక సౌజన్యంతో)

ప్రతి వ్యక్తి కర్మలను బట్టి అతని హోదా, అంతస్తులుంటాయి. నీ ప్రభువు మానవులు చేస్తున్న కర్మల్ని ఓకంట గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. నీప్రభువు నిరపేక్షాపరుడు, కరుణామయుడు. ఆయన గతంలో వేరే జాతుల్ని తొలగించి వారి స్థానంలో మిమ్మల్ని ఎలా వారసులుగా చేశాడో ఇప్పుడూ ఆయన తలచుకుంటే మిమ్మల్ని తొలగించి మీ స్థానంలో ఇతరుల్ని తీసుకురాగలడు. మీకు వాగ్దానం చేయబడుతున్నది (ప్రళయం) తప్పకుండా వస్తుంది. దాన్ని మీరు ఏవిధంగానూ అడ్డుకోలేరు. (132-134)

ముహమ్మద్! ఇలా చెప్పు: “ప్రజలారా! మీరు మీస్థానంలో ఉండి పనిచేయండి. నేను నా స్థానంలో ఉండి పనిచేస్తాను. పర్యవసానం ఎవరి పక్షంలో బాగుంటుందో త్వరలోనే మీకు తెలుస్తుంది. దుర్మార్గులు ఎన్నటికీ సఫలికృతులు కాలేరు.” (135)

వారు దేవుడు సృష్టించిన పొలాలు, పశువుల నుండే ఆయన కోసం కొంత భాగం కేటాయించి ‘అది దేవుని భాగమని, ఇది తమ దేవతల భాగమని’ అంటారు. అయితే వారు తమ దేవతల కోసం నిర్ణయించిన భాగం దేవుని దగ్గరకు చేరుకోదుగాని, దేవుని కోసం నిర్ణయించిన భాగం మాత్రం వారి (కల్పిత)దైవాలకు చేరుతుందా! వారు ఎలాంటి దుష్ట నిర్ణయాలకు పాల్పడుతున్నారూ!! అదేవిధంగా వారి మిథ్యాదైవాలు వారిని వినాశపు ఊబిలోకి నెట్టివేసి వారి మతాన్ని వారికి అనుమానాస్పదమైనదిగా చేయడానికి శిశు హత్యను సైతం పుణ్యకార్యంగా చేసి చూపించాయి. దేవుడు తలచుకుంటే వారలా చేసేవారు కాదు. కనుక వారిని వారి మానాన వదిలెయ్యి, వారి అసత్యాలు, అభూత కల్పనల్లోనే వారిని పడిఉండనీ. (136-137)

(వారింకా ఎన్నెన్ని దురాచారాలు సృష్టించుకున్నారో చూడు:) “ఈ పశువులు, ఈ పంటలు నిషేధించబడ్డాయి. మేము ఎవరికి ఇవ్వగోరుతామో వారు మాత్రమే వీటిని తినవచ్చు” అంటారు వారు. ఈ ఆంక్షలు వారు స్వయంగా సృష్టించుకున్నవే. అలాగే కొన్ని జంతువుల మీద స్వారీ చేయకూడదని, వాటిచేత సామగ్రి మోయించకూడదని ఆంక్షలు విధించుకున్నారు. మరికొన్ని జంతువుల్ని కోసేటప్పుడు దేవుని పేరే స్మరించరు. ఇవన్నీ వారు దేవుని మీద వేసిన అభాండాలు మాత్రమే. ఈ అభాండాలు, అభూత కల్పనలకు త్వరలోనే దేవుడు వారికి వాటి పర్యవసానం చవిచూపిస్తాడు. (138)

వారింకా ఇలాఅంటారు: “ఈపశువుల గర్భాలలో ఉన్నవి మా పురుషులకు ప్రత్యేకించబడ్డాయి, మా స్త్రీలకు నిషేధించబడ్డాయి. అయితే అవి మృత్యువాత పడిన వయితే వాటిని ఉభయులూ తినవచ్చు.” ఈ అభూతకల్పనలకు దేవుడు వారిని తప్పకుండా శిక్షిస్తాడు. ఆయన ఎంతో వివేకవంతుడు, సమస్తం ఎరిగినవాడు. (139)

అజ్ఞానంతో తమ సంతానాన్ని హతమార్చినవారు, దేవుడు ప్రసాదించిన ఆహార వస్తువుల్ని దేవుని మీద అబద్ధాలుమోపి నిషేధించుకున్నవారు ఘోరంగా నష్టపోతారు.⁵ వారు పూర్తిగా మార్గభ్రష్టులైపోయారు. వారికే ఎన్నటికీ దారికి రారు. (140)

(మీకోసం) పందిళ్ళ మీద ప్రాకే, ప్రాకని చెట్లతో సహా రకరకాల తోటలు, తోపులను సృష్టించినవాడు ఆ దేవుడే. వివిధరకాల ఆహారపదార్థాలు ఉత్పత్తి చేసే పొలాలు,

5. సంతాన నిరోధం గురించి 17:31 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

ఖర్జూరపు చెట్లను కూడా ఆయనే సృష్టించాడు ఆయనే ఆలివ్, దానిమ్మ వృక్షాలను సృజిస్తున్నాడు. వాటి పండ్లు చూడటానికి ఆకారంలో దాదాపు ఒకేలా ఉన్నా రుచిలో తేడా ఉంటుంది. అవి పంటకు వచ్చినప్పుడు వాటి పండ్లు హాయిగా తినండి. దాంతోపాటు పంట కోతకు వచ్చినప్పుడు అందులో నుంచి దేవుని హక్కు (పేదల అర్ధికహక్కు) కూడా నెరవేర్చండి. దుబారా చేయకండి. దుబారా చేసేవారిని దేవుడు ప్రేమించడు. (141)

మీరు స్వారీచేయడానికి, సామగ్రి రవాణాచేయడానికి ఉపయోగించే జంతువుల్ని, తినడానికి, (చర్మం) పరచుకోవడానికి ఉపయోగపడే పశువుల్ని కూడా ఆయనే సృష్టించాడు. కనుక వాటిలో దేవుడు ధర్మసమ్మతం చేసిన పశువుల్ని నిరభ్యంతరంగా తినండి. అయితే పైతాన్ అడుగుజాడల్లో నడవకండి. పైతాన్ మీకు బహిరంగ శత్రువు. (142)

ఇవి పెంటి, పోతూ కలసి మొత్తం ఎనిమిది రకాల పశువులు; రెండు గొర్రెజాతికి, రెండు మేకజాతికి చెందినవి. వారిని అడుగు: “దేవుడు వాటిలో పోతుజాతిని నిషేధించాడా? లేక పెంటిజాతిని? లేక గొర్రె, మేకల గర్భాలలో ఉన్న పిల్లలను నిషేధించాడా? మీరు సత్యవంతులైతే సరైన ఆధారాలతో నాకు సమాధానం ఇవ్వండి.” (143)

అలాగే రెండు ఒంటెజాతికి చెందినవి, రెండు ఆవుజాతికి చెందినవి ఉన్నాయి. వారిని అడుగు: “దేవుడు వాటిలో పోతుజాతిని నిషేధించాడా లేక పెంటిజాతిని? లేక ఒంటె, ఆవుల గర్భాలలో ఉన్న పిల్లలనా? వాటిని నిషేధించినట్లు దేవుడు మీకేమైనా ఆజ్ఞ జారీచేశాడా? అప్పుడు మీరు ఉన్నారా? సరైన జ్ఞానం లేకుండా ప్రజలను పెడదారి పట్టించడానికి ఇలా దేవునిపై అబద్ధాలు మోపేవాడి కంటే పరమ దుర్మార్గుడు మరెవరు ఉంటారు?” అలాంటి దుర్మార్గులకు దేవుడు ఎన్నటికీ సన్మార్గం చూపడు. (144)

ప్రవక్తా! వారిని అడుగు: “చచ్చిన జంతువు, స్రవించిన రక్తం, అపవిత్రమైన పంది మాంసం, లేదా పాపభూయిష్టమైన జంతువు, అంటే దైవేతరుల పేరుతో కోయబడిన జంతువు తప్ప మరేదీ తినడం నిషేధించినట్లు నావద్దకు పంపబడిన దివ్యావిష్కృతిలో లేదు.⁶ కాకపోతే గత్యంతరంలేని పరిస్థితిలో ఈ నిషేధితాలు తినవచ్చు. అయితే అలా తినేవ్యక్తి కూడా అవిధేయతకు పాల్పడకుండా మితిమీరే ఉద్దేశ్యం లేకుండా మసలు కోవాలి. నిస్సందేహంగా నీ ప్రభువు గొప్ప క్షమాశీలి, అపార దయామయుడు. (145)

యుదులైనవారికి మేము గోళ్ళుగల జంతువుల్ని నిషేధించాం. ఆవు, మేకల కొవ్వు కూడా నిషేధించాం- వాటి వీపు, పేగులు, ఎముకలకు అంటివుండే కొవ్వు తప్ప. వీటిని వారి తిరస్కారం, తలబిరుసుతనాలకు శిక్షగా నిషేధించాం. మేము చెబుతున్నది నిజం. వారు నిన్ను నిరాకరిస్తే నీప్రభువు కరుణామయుడు, దాంతోపాటు ఆయన శిక్ష నుండి నేరస్థుల్ని ఎవరూ తప్పించలేరని కూడా వారికి చెప్పు. (146-147)

బహుదైవారాధకులు “దేవుడు తలచివుంటే మేముగాని, మా తాతముత్తాతలుగాని బహుదైవారాధన చేసేవారము కాము; ఏ వస్తువునీ నిషేధించుకునే వారమూ కాము” అని అంటారు. వారికి పూర్వం కూడా బహుదైవారాధకులు ఇలాంటి మాటలే పలికి

6. ఈ సూక్తితో పాటు 2:173, 5:3, 16:115 సూక్తులు కూడా చూడండి.

సత్యాన్ని నిరాకరించారు. చివరికి మాశిక్ష చవిచూశారు. వారిని అడుగు: “దీనికి మీదగ్గర ఏదైనా సాక్ష్యం ఉందా? ఉంటే మాకు చూపండి. ఇవన్నీ కేవలం మీ అనుమానాలు, అభూతకల్పనలే. మీరు ఊహాగానాలు మాత్రమే చేస్తారు.” (148)

వారికి చెప్పు: “సరైన బలమైన సాక్ష్యాధారం దేవుని దగ్గరే ఉంది. ఆయన తలచుకుంటే మీకందరికీ సన్మార్గావలంబన బుద్ధి ప్రసాదించేవాడు.” దేవుడే వాటిని నిషేధించాడని అంటే దానికి సాక్ష్యం తీసుకురండని చెప్పు. ఆ విధంగా వారొకవేళ సాక్ష్యమిస్తే నీవు మాత్రం వారితోపాటు సాక్ష్యం ఇవ్వకూడదు. వారి కోరికల్ని నీవు ఎన్నటికీ అనుసరించకు. వారు మా సూక్తులు తిరస్కరించారు. పరలోకాన్ని విశ్వసించ లేదు. పైగా నీ ప్రభువుకు ఇతరులను సాటి కల్పిస్తున్నారు. (149-150)

“మీప్రభువు మీపై ఎలాంటి ఆంక్షలు విధించాడో తెలుపనా” అని వారికిలా చెప్పు:

- * ఆయనకు ఎవరినీ సాటి కల్పించకూడదు.
- * తల్లిదండ్రుల పట్ల సద్భావనతో మసలుకోవాలి.
- * దారిద్ర్యభయంతో మీ సంతానాన్ని (చేజేతులా) హతమార్చుకోకండి. మేము మీకూ ఆహారమిస్తున్నాము, వారికీ ఆహారమిస్తున్నాము.
- * నీతిబాహ్యమైన పనుల దరిదాపులక్కూడా వెళ్ళకండి- రహస్యంగానైనా, బహిరంగంగానైనా సరే.
- * న్యాయప్రాతిపదికపై తప్ప దేవుడు నిషేధించిన ఏ ప్రాణినీ చంపకండి.⁷ మీరు అర్థంచేసుకొని మసలుకుంటారని దేవుడు మీకీ విషయాలు బోధిస్తున్నాడు.
- * అనాథ బాలలు యుక్త వయస్సుకు చేరుకోనంతవరకు సక్రమ పద్ధతి ద్వారా తప్ప వారి సొమ్ము సమీపానికి పోకండి.
- * తూనికల్లో, కొలతల్లో పూర్తిగా న్యాయం పాటించండి. ప్రతి వ్యక్తిపై మేము అతను మోయగలిగినంత బాధ్యతాభారమే మోపుతాము.
- * వ్యవహారం మీ బంధువులకు సంబంధించినదైనా సరే న్యాయంగా మాట్లాడండి.
- * దేవుని విషయంలో మీరు చేసిన ప్రమాణాన్ని నిలబెట్టుకోండి. మీరు విషయాన్ని గుర్తుంచుకుంటారని దేవుడు మీకిలా హితోపదేశం చేస్తున్నాడు.
- * ఇదే తాను నిర్దేశించిన రుజుమార్గమని, మీరు ఈ మార్గానే నడవాలని ఆయన మీకు ఉపదేశిస్తున్నాడు. ఇతరులు చూపే మార్గాలు అనుసరించకూడదని, అలా అనుసరిస్తే వారు ఆయన మార్గం నుండి మిమ్మల్ని తప్పిస్తారని నచ్చజెప్తున్నాడు.

7. ఏ పాపమెరగని వ్యక్తిని హతమార్చడం ఘోరమైన పాపం. ఇస్లామీయ శిక్షాస్మృతి పరిధిలోకి వచ్చే నేరాలకు తప్ప మరే నేరానికి మరణ శిక్ష విధించకూడదు. ఉదా: అమాయకుణ్ణి హత్య చేయడం, ధర్మసంస్థాపన మార్గంలో ఆటంకాలు సృష్టించడం, ఇస్లామీయ రాజ్యంలో శాంతి భద్రతలకు విఘాతం కలిగించడం, వివాహితలు వ్యభిచారానికి పాల్పడటం మొదలైనవి.

8. ఈ సూక్తితో పాటు 4:2,6 సూక్తులు కూడా చూడండి.

మీరు చెడుల జోలికి పోకుండా భయభక్తులతో మసలుకుంటారని దేవుడు ఈ విధంగా మీకు హితోపదేశం చేస్తున్నాడు. (151-153)

సద్వర్తనులకు మా వరాలు ప్రసాదించడానికి మేము మూసాకు (తౌరాత్) గ్రంథం ఇచ్చాము. అందులో ప్రతి విషయానికీ సంబంధించిన వివరాలు ఉన్నాయి. అది పూర్తిగా మార్గకదర్శక గ్రంథం, కారుణ్యప్రదాయిని. ప్రజలు తమ ప్రభువుని కలుసుకునే విషయం విశ్వసినారన్న ఉద్దేశ్యంతో దాన్ని అవతరింపజేశాము. (154)

అలాగే మేమీ గ్రంథాన్ని కూడా అవతరింపజేశాము. ఇది ఎంతో శుభదాయకమైన గ్రంథం. కనుక మీరు దీన్ని అనుసరిస్తూ భయభక్తుల వైఖరి అవలంబించండి; మీరు కరుణించబడతారు. ఇక మీరు “మాకు పూర్వం రెండు వర్గాలకు (యుదులకు, క్రైస్తవులకు) గ్రంథాలు ఇవ్వబడ్డాయిగాని, వారు ఏమి చదివేవారో మాకేమీ తెలియదు” అని సాకులు చెప్పలేరు. అలాగే “మాపై గ్రంథం అవతరించివుంటే మేము వారికన్నా ఎక్కువ సన్మార్గములుగా ఉండేవారము” అని కూడా సాకు చెప్పలేరు.

మీ ప్రభువు నుండి ఇప్పుడు మీ దగ్గరకు తిరుగులేని ప్రమాణం వచ్చింది. ఇది గొప్ప మార్గదర్శక గ్రంథం. మీపాలిట దైవకారుణ్యం. (ఇలాంటి) దైవవాణిని తిరస్కరించి తలబిరుసుతో ముఖం తిప్పుకునేవాడి కంటే పరమ దుర్మార్గుడు మరెవరుంటాడు? మా సూక్తులు నమ్మకుండా ముఖం చాటేవారికి మేము అతి కఠినశిక్ష విధిస్తాం. (155-157)

ఇక వారు దేని కోసం ఎదురుచూస్తున్నారు? వారి ముందు దైవదూతలు ప్రత్యక్షం కావాలని లేదా నీ ప్రభువు దిగిరావాలని చూస్తున్నారా? లేక నీ ప్రభువు సూచనలు కొన్ని బహిర్గతమయ్యే సమయం కోసం నిరీక్షిస్తున్నారా? నీప్రభువు సూచనలు బహిర్గతమయ్యే రోజు, సత్యాన్ని విశ్వసించనివాడు దాన్నివిశ్వసించినా ఆ విశ్వాసంపల్ల అతనికి ఎలాంటి లాభంఉండదు. సత్యాన్ని విశ్వసించి అతర్వాత ఎలాంటి సత్యార్థం చేయనివాడికి సైతం అతని విశ్వాసం ఆరోజు ఎలాంటి ప్రయోజనం చేకూర్చదు. ముహమ్మద్ (స)! “సరే అలాగే ఎదురుచూడండి, మేమూ ఎదురుచూస్తాం” అని వారికి చెప్పివ్వండి. (158)

9. షాహ్ అబ్దుల్ ఖాదర్ ముహద్దీస్ (రహ్మాలై) గారి ఖుర్ఆన్ వ్యాఖ్యానం ప్రకారం ఇక్కడ సూచనలంటే ప్రళయ సూచనలని అర్థం. ఆ సూచనల్లో ఒకటి- ఓరోజు ఉన్నట్టుండి సుదీర్ఘ (కాళ) రాత్రి గడచిన తరువాత సూర్యుడు పడమటి దిక్కు నుంచి ఉదయిస్తాడు. అప్పుడు అవిశ్వాసులు సత్యాన్ని విశ్వసించినా ఎలాంటి ప్రయోజనం ఉండదు. అలాగే సత్యాన్ని విశ్వసించి, తడనుగుణం గా సత్యార్థాలు ఆచరించనివారు ఆరోజు ఎన్ని సత్యార్థాలు చేసినా లాభం లేదు. సమయం మించిపోయింది. క్షమాద్వారం మూయబడింది. పాపుల పశ్చాత్తాపం స్వీకరించబడదు.

సూచనలు అంటే ప్రమాదాలు, ప్రకృతి వైపరీత్యాలు, వ్యాధులు, యుద్ధాలు వంటి శిక్షల ద్వారా మనిషి మృత్యువృత్త పడటం కూడా కావచ్చు. మృత్యుదూత ముంగిట వాలినప్పుడు అవిశ్వాసి భయపడిపోయి, “ఇప్పుడు నేను దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్త (స)ను విశ్వసిస్తున్నాను”ని ఎన్ని సార్లు పలికినా, సత్యార్థాలు ఆచరించకుండా ఐహిక వ్యామోహంలో పడిపోయిన నామమాత్రపు ముస్లిం, ఇప్పటినుంచి నేను క్రమం తప్పకుండా నమాజ్, రోజాలు పాటిస్తాను, దైవమార్గంలో నా సర్వస్వం ధారపోస్తాను” అని ఎంత మొత్తుకున్నా లాభం లేదు. పరీక్షా సమయం గడిచిపోయింది. ఆన్సర్ షీటు చేజారిపోయింది. ఇక రిజల్ట్స్ కోసమే ఎదురు చూడవలసి ఉంటుంది.

తమ ధర్మాన్ని చీలికలు పేలికలుగా చేసుకొని విభిన్న వర్గాలుగా విడిపోయిన వారితో నీకెలాంటి సంబంధం లేదు. వారి వ్యవహారం దేవుడే చూసుకుంటాడు. వారు చేసిందేమిటో ఆయనే వారికి తెలియజేస్తాడు. ఒక సత్కార్యం చేసిన వ్యక్తికి దేవుని దగ్గర పదిరెట్ల పుణ్యఫలం లభిస్తుంది. ఒక దుష్కార్యం చేసిన వ్యక్తికి మాత్రం ఆ ఒక్క పాప కార్యఫలమే లభిస్తుంది. అక్కడ ఎవరికీ ఎలాంటి అన్యాయం జరగదు. (159-160)

ప్రవక్తా! ఇలా చెప్పు: “నాప్రభువు నాకు రుజుమార్గం చూపించాడు- ఎలాంటి వంకలు, వ్యత్యాసాలులేని సరైన జీవనధర్మం. బహుదైవారాధనతో ఎలాంటి సంబంధం లేకుండా పూర్తి ఏకాగ్రతతో ఇబ్రాహీం అవలంబించిన ధర్మం ఇది.” వారికి స్పష్టంగా ఇలా చెప్పియ్యి: “నా ప్రార్థన-ఆరాధనలు, నా జీవనమరణాలు సమస్తం సర్వలోక ప్రభువయిన అల్లాహ్ కే సమర్పితం. ఆయనకు ఎవరూ భాగస్వాములు లేరు. దీన్ని గురించే నాకు ఆజ్ఞ లభించింది. అందుకే నేను అందరికన్నా ముందు ఆయనకు విధేయుణ్ణు పోయాను.” (161-163)

చెప్పు: “దేవుడే సకల సృష్టిరాసులకు ప్రభువు, పోషకుడు. అలాంటి దేవుణ్ణి వదలి నేను వేరే ప్రభువుని అన్వేషించాలా?” ప్రతి మనిషీ తన కర్మలకు తానే బాధ్యుడు. ఒకరి (దుష్కర్మల) బరువు మరొకరు మోయలేరు. మీరంతా మీ నిజప్రభువు సన్నిధికి చేరుకోవలసి ఉంది. అప్పుడాయన మీ మధ్య ఏర్పడిన విభేదాలలోని నిజానిజాలేమిటో మీకు తెలియజేస్తాడు. (164)

ఆయనే మిమ్మల్ని ధరణిపై దైవప్రతినిధులు (ఖలీఫాలు)గా నియమించాడు. మీకు ప్రసాదించిన దాని విషయమయి మిమ్మల్ని పరీక్షించడానికి ఆయన మీలో కొందరికి కొందరి కన్నా ఎక్కువ హోదా, అంతస్తులు ప్రసాదించాడు. నీ ప్రభువు తప్పకుండా (నేరస్థుల్ని) కఠినంగా శిక్షిస్తాడు. దాంతోపాటు ఆయన (సజ్జనులపట్ల) గొప్ప క్షమాశీలి, అపార దయామయుడు కూడా. (165)

ఆత్మకు చావు ఉందా లేదా?
అదేమోగాని ఆత్మ మన దేహం వీడిపోగానే తన శాశ్వతగమ్యానికి చేరుకుంటుందని మాత్రం తెలుస్తోంది. అదెలాగో “పరలోక ప్రస్థానం” పుస్తకం చదవండి.
ఇందులో శరీరం గగుర్పొడిచే మరణాపస్థ, పితృలోకం, సమాధిలో ఖుర్ఆన్ పాత్ర, ప్రళయ సూచనలు, కర్మవిచారణ, త్రిశంకు స్వర్గం, స్వర్గ-నరకాలు, అథమ శ్రేణి స్వర్గవాసి, దైవదర్శనం వగైరా విశేషాలున్నాయి. (పే:224,వెల:రూ85/-)

కొడై వీడుస్తుంది! కొట్టకపోతే ఎగబడ్తుంది!
మరేం చేయాలి? ఈ సమస్యకు పరిష్కారం కావాలంటే “ముస్లిం మహిళ” చదివి తీరాల్సిందే.
ఇందులో స్త్రీ స్వేచ్ఛ, వివాహం, భార్యాభర్తల బాధ్యతలు, అత్తాకోడళ్ళ గొడవలు, పరదా, వస్త్రధారణ, విడాకులు, మనోవర్తి, ఆర్థికహక్కులు, లింగవివక్ష, సంతాన శిక్షణ, ముస్లిం పర్సనల్ లా, ముస్లిం మహిళ గుణగణాలు, కాంతామణులే కింగ్మేకర్స్, స్త్రీల ఆంతరంగిక విషయాలు వగైరా అనేక శీర్షికలు ఉన్నాయి.
రచన: తాహిరాత్ నవీర్, (పే:248, వెల:రూ100/-)

“ఇస్లామిక్ రిసార్చ్ సెంటర్” లక్కడకోట్, ఛత్తాబజార్, హైదరాబాద్-2

అవతరణ: మక్కా **7. ఆరాఫ్ (శిఖరాలు)** సూక్తులు: 206

ఈ అధ్యాయం కూడా దాదాపు “పశువులు” అనే అధ్యాయం అవతరించిన కాలం లోనే అవతరించింది. దేవుని ఏకత్వం, ప్రవక్త దౌత్యం, పరలోక పరిమాణాలను గురించి చెబుతూ మక్కా బహుదైవారాధకులకు రుజుమార్గం గురించి ఇందులో బోధించబడింది. ప్రసంగం మధ్యలో ఒకచోట గ్రంథప్రజల్ని ఉద్దేశించి, మరొకచోట యావత్తు మానవాళిని ఉద్దేశించి బోధ చేయబడింది. చివరిలో దైవప్రవక్త (స)కు, ఆయన అనుచరులకు ధర్మ ప్రచార విధానం, దాని బాధ్యతల్ని గురించి వివరించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలిఫ్-లామ్-మీమ్-నాద్. ముహమ్మద్ (స)! ఈ గ్రంథం ద్వారా నీవు (ప్రజల్ని) హెచ్చరించడానికే దీన్ని నీ వద్దకు పంపడం జరిగింది. కనుక (సందేశప్రచారం గురించి) నీవు ఏమాత్రం సంకోచించకు. ఇది విశ్వసించినవారి కోసం ఒక హితబోధ. (1-2)

మానవులారా! మీ ప్రభువు నుండి మీ దగ్గరకు అవతరించినదాన్ని అనుసరించండి. మీ ప్రభువుని వదలి (ఆయన ఆజ్ఞలకు వ్యతిరేకంగా) ఇతరుల్ని అనుసరించకండి. కాని మీరు (మా)హితోపదేశం పట్ల చాలా తక్కువగా శ్రద్ధ చూపుతున్నారు. (3)

మేము ఎన్నో జనపదాలు తుడిచిపెట్టాం. వారిపై మాశిక్ష రాత్రివేళ హఠాత్తుగా వచ్చింది. లేదా పట్టపగలు వారు విశ్రాంతి తీసుకునే వేళ వచ్చింది. మాశిక్ష వచ్చినప్పుడు వారు (పశ్చాత్తాపంతో) ‘మేము నిజంగా చాలా దుర్మార్గులం’ అని మాత్రమే అన్నారు.

ఏమైనప్పటికీ, మేము ఎవరి దగ్గరకు దైవప్రవక్తలను పంపామో వారిని తప్పకుండా (వారి కర్మల్ని గురించి) ప్రశ్నిస్తాము. (మా సందేశం అందజేసే బాధ్యతను మీరు ఏ మేరకు నెరవేర్చారు, దానికి ప్రజల నుండి ఎలాంటి ప్రతిస్పందన వచ్చింది? అని) మేము దైవప్రవక్తలను కూడా అడుగుతాం. ఆ తర్వాత మేము జరిగినదంతా మా జ్ఞానంతో వారి ముందు పెట్టాము. (వారి స్థితిగతులు తెలియకపోవడానికి) మేము అదృశ్యమై ఎక్కడికీ పోలేదు. (4-7)

1. ఎవరెవరి దగ్గరకు దైవప్రవక్తల సందేశం చేరిందో వారిని తప్పకుండా ప్రశ్నించడం జరుగుతుందని ఖుర్ఆన్ చెబుతోంది. అలాంటివారు తమ అవిశ్వాసవైఖరికి కారణంగా ఎలాంటి సాకులు చెప్పలేరన్నమాట. వారికి నరకమే గతి. అయితే దైవప్రవక్తల సందేశం చేరనివారిని గురించి దేవుడు ఎలాంటి నిర్ణయం తీసుకుంటాడో ఖుర్ఆన్ చెప్పలేదు. వారి అదృష్టంలో స్వర్గం ఉందో, నరకం ఉందో దేవునికే తెలియాలి. కనుక మనం వారి విషయంలో మౌనం వహించడమే మంచిది. (దీంతో పాటు 17:15 సూక్తి, దాని పాదసూచిక కూడా చూడండి.)

2. ఇక్కడ గౌరవసూచకంగా ఆదంకు అభివాదం చేయడం అంటే ఆదం (అలైహి)కు మాత్రమే ఒక వ్యక్తిగా అభివాదం చేయమని అర్థం కాదు. యావత్ మానవాళికి ప్రాతినిధ్యం వహించే మానవుడిగా ఆదంకు అభివాదం చేయమని అర్థం. దేవుడు మానవుణ్ణి సర్వోత్కృష్టజీవిగా సృష్టించి, తన వైపున ఆజ్ఞలు పాలిస్తూ జీవిత వ్యవహారాలు చక్కబరిచే ప్రతినిధిగా నియమించడంతో పాటు, ప్రాతినిధ్యబాధ్యతలు నిర్వహించడానికి కావలసిన పూర్తి జ్ఞానసంపత్తి కూడా అతనికి ప్రసాదించాడు. కనుక అలాంటి సర్వోత్కృష్ట జీవికి గౌరవసూచకంగా తలవంచి లొంగిపొమ్మని దీని అర్థం.

ఆరోజు (కర్మల త్రాసులో) బరువైనదే సత్యమవుతుంది. ఎవరి త్రాసుపళ్ళెం బరువుగా ఉంటుందో వారికే మోక్షం లభిస్తుంది. మరెవరి త్రాసుపళ్ళెం తేలికగా ఉంటుందో వారు ఘోరంగా నష్టపోతారు. వారు మాసూక్తుల పట్ల అన్యాయంగా ప్రవరిస్తుండేవారు.

మేము ధరణిలో మీకు పూర్తి అధికారాలిచ్చి వసంపజేశాం. మీకోసం ఇక్కడ జీవన సామగ్రి సమకూర్చాం. కాని మీరు చాలాతక్కువగా కృతజ్ఞత చూపుతున్నారు. (8-10)

మేము మిమ్మల్ని సృష్టించి మీకు రూపురేఖలు కల్పించాం. తర్వాత ఆదంకు గౌరవసూచకంగా అభివాదం చేయండని దైవదూతల్ని ఆదేశించాం. మా ఆదేశం పాటిస్తూ అందరూ అభివాదంచేశారు² ఇబ్లీసు తప్ప. అతను అభివాదం చేసేవారిలో చేరలేదు.

“(ఇబ్లీస్!) నేను ఆజ్ఞాపించినా (నువ్వెందుకు అభివాదం చేయలేదు?) ఏ విషయం నిన్ను అభివాదం చేయకుండా నిరోధించింది?” అని మేము ప్రశ్నించాము.

దానికి వాడు “నేను ఇతనికంటే శ్రేష్ఠుణ్ణి. నీవు నన్ను అగ్నితో³ సృష్టించావు. అతణ్ణి (ఎలాంటి విలువలేని) మట్టితో సృష్టించావు” అన్నాడు. (11,12)

దీన్నిబట్టి మానవుడు తనపై దేవుడు మోపిన ప్రాతినిధ్య బాధ్యతల్ని సక్రమంగా, సంపూర్ణంగా, జీవితాంతం నిర్వహిస్తే అతను నిజంగా సర్వోత్కృష్టుణ్ణిగా, దైవదూతల కంటే ఉన్నతంగా భాసిల్ల గలడు. ఆ బాధ్యతలు నిర్వహించకుండా, మనోవాంఛలకు బానిసయి విశ్వంఖల జీవితం గడిపితే అతని కన్నా నికృష్ట జీవి ప్రపంచంలో మరొకటి ఉండదు. చివరికి చీమలు, దోమల కన్నా అధోగతి పాలవుతాడు. చీమలు, దోమలు, పశువులు, పక్షులు మొదలైన జీవరాసులపై ఇలాంటి బాధ్యతలు లేవు. వాటిని కూడా దేవుడు మానవుని సేవ కోసమే సృష్టించాడు. మరణానంతరం వాటికి స్వర్గ సరకాలు ఉండవు. అందువల్ల ప్రాతినిధ్య బాధ్యతలు నిర్వహించకుండా నేరస్థుడిగా మారిన మానవుడికన్నా ఈ అల్పజీవులే మిన్న. (ఇతర వివరాలకు 2:34 సూక్తి చూడండి.)

3. మానవులకే మంచి లేక చెడు అవలంబించే స్వేచ్ఛ పొందిన మరొక జాతి కూడా ఈ లోకంలో ఉంది. అది జిన్జాతి. జిన్నులు (భూతాలు) అగ్నిజ్వాలతో సృష్టించబడి మానవులకు కనపడకుండా ఉంటారు. వారు మానవుల్ని చూడగలుగుతారు, కాని మానవులు వారిని చూడలేరు. మౌలానా షబీర్ అహ్మద్ ఉస్మానీ (రహ్మా) గారి వ్యాఖ్యానం ప్రకారం, జిన్నులు మానవుని పుట్టుకకు ముందు కొన్నివేల ఏండ్లనుండి భూలోకంలో మనుగడసాగిస్తూ ఉండేవారు. అప్పుడు వారు ఆకాశం పైకి కూడా పోతుండేవారు. అయితే భూలోకంలో రక్తపోతం, హింసాదౌర్జన్యాలు జరపడంలో హద్దు మీరిపోవడంతో దేవుని ఆజ్ఞతో దైవదూతలు అనేకమంది జిన్నుల్ని సంహరించారు. మిగిలినవారు కొండల్లోకి, అడవుల్లోకి పారిపోయారు. (ఇతర వివరాలకు 6:128 సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)

ఈజిప్టులో ఇబ్లీస్ గొప్ప భక్తుడిగా, పండితుడిగా పేరుతెచ్చుకున్నాడు. అంచేత అతని సామూహిక సంహారానికి గురికాకుండా దైవదూతలతో కలిసిఉండసాగాడు. అత్యధిక మంది జిన్నులు హతమార్చబడిన తర్వాత ఇబ్లీస్ తన భక్తి పరాయణత, పాండిత్యాలను చూసుకొని ఇక భూలోకంలో తానొక్కడే గొప్పవాణ్ణి, తనను దేవుడు ఖలీఫాగా నియమించి ఇక్కడ పెత్తనం చెలాయించే అధికారం ఇస్తాడని భావించాడు. కాని దేవుడు ఆదం (మానవుడిని) ఖలీఫాగా నియమించానని ప్రకటించడంతో అతను నిరాశచెందాడు. అసూయతో మండిపోతూ ఆదంకు బద్ధ శత్రువైపోయాడు. తాను మట్టికన్నా విలువైన అగ్నితో సృష్టించబడ్డానని చెబుతూ వర్షద్వేషంతో, జాత్యహంకారంతో విర్రవీగుతూ దైవాజ్ఞను ధిక్కరించాడు. ఫలితంగా అతను శాశ్వత శాపగ్రస్తుడైపోయాడు. కనుక మీరు అలాంటివైఖరి అవలంబించి కృతఘ్నులు కాకండని దేవుడు మానవుల్ని హెచ్చరిస్తున్నాడు.

“అలాగానా! అయితే నీవిక్కడుంచి దిగిపో. ఇక్కడ అహంకారంతో విర్రవీగుడానికి నీకెలాంటి హక్కులేదు. వెళ్ళిపో ఇక్కడుంచి. నీవు (మా ఆదేశాన్ని ధిక్కరించి) పరమ నీచుడవయి పోయావు” అన్నాము మేము. (13)

“అయితే (దేవా!) మానవులు మళ్ళీ బ్రతికించబడే వరకు నాకు గడువునివ్వు” అన్నాడు (ఇబ్లీసు). (14)

“అలాగే ఇస్తున్నాం వెళ్ళు” అన్నాము (మేము). (15)

“సరే, నీవు నన్ను ఏవిధంగా మార్గభ్రష్టుణ్ణి చేశావో, నేనూ మానవజాతిని దారి తప్పించడానికి నీ రుజుమార్గంలో మాటువేసి కూర్చుంటాను. వీరిని ముందు నుంచి, వెనుకనుంచి, కుడినుంచి, ఎడమనుంచి అన్ని వైపులనుంచి చుట్టుముట్టుతాను. వీరిలో చాలామందిని నీవు విశ్వసనీయులుగా, కృతజ్ఞులుగా చూడలేవు” అన్నాడు ఇబ్లీస్.

“ఓరి నీచుడా! శాపగ్రస్తుడవయి ఇక్కడుంచి వెళ్ళిపో. (బాగా విను,) నీతో సహా నిన్ను అనుసరించే వారందరీ నరకంలోకి విసరివేస్తాను”. (16-18)

“ఆదం! నీవు, నీ భార్య ఇద్దరూ స్వర్గంలో నివసించండి. ఇక్కడ మీరు కోరిందల్లా తింటూ హాయిగా ఉండండి. అయితే (అదిగో) ఆ చెట్టు దగ్గరికి మాత్రం వెళ్ళకండి. వెళ్ళారా, మీరు దుర్మార్గులలో చేరిపోతారు” అన్నాము మేము. (19)

ఆ తరువాత పైతాన్ వారి ఆచ్ఛాదిత మర్మావయవాలను పరస్పరం వారి ముందు బహిర్గతం చేయడానికి మాయమాటలతో వారిని మభ్యపెట్టాడు. వాడు (వారిద్దరి దగ్గరకు వెళ్ళి) “మీ ప్రభువు మిమ్మల్ని ఆ చెట్టు దగ్గరికి పోవద్దని ఎందు కన్నాడో తెలుసా? మీరు దైవదూతలయి పోతారని, లేదా శాశ్వత (స్వర్గ) జీవితం లభిస్తుందని దాని దగ్గరకు పోనివ్వకుండా మిమ్మల్ని వారించాడు” అని చెప్పాడు. పైగా వాడు ప్రమాణం చేసి మరీ “నేను మీకు నిజమయిన శ్రేయోభిలాషిని (నా మాట నమ్మండి)” అని నమ్మబలికాడు. (20-21)

ఈ విధంగా వాడు మోసపుటెత్తుగడలతో వారిద్దరీ వలలో వేసుకున్నాడు. చివరికి వారిరువురు (నిషేధిత) వృక్షాన్ని రుచిచూశారు. దాంతో వెంటనే వారి మర్మావయవాలు ఒకరి ముందు మరొకరిని బహిర్గతమై పోయాయి. వారు (సిగ్గుతో బిక్క చచ్చిపోయి) స్వర్గంలోని ఆకులతో తమ దేహాలను కప్పకోవడానికి ప్రయత్నించారు.

అప్పుడు వారి ప్రభువు “నేను మిమ్మల్ని ఆ చెట్టు వద్దకు పోవద్దని వారించలేదా? పైతాన్ మీకు బద్ధవిరోధి అని చెప్పలేదా?” అని అడిగాడు.

“ప్రభూ! (మేము ఆత్మవంచనకు పాల్పడి) మాకు మేమే అన్యాయం చేసు కున్నాం.⁴ (ఇక నీవే మాకు దిక్కు.) నీవు మమ్మల్ని కనికరించి క్షమించకపోతే మేము సర్వనాశనమైపోతాము” అన్నారు వారిద్దరూ (పశ్చాత్తాపంతో కుమిలిపోతూ). (22-23)

4. పైతాన్ మొదట హజ్రత్ హవ్వ (అల్లె)ను మోసగించి ఆమెకా చెట్టు పండు తినిపించాడని, తర్వాత హజ్రత్ ఆదం (అల్లె)ను తన వలలో వేసుకోవడానికి ఆమెను ఒక పనిముట్టుగా వాడుకున్నాడని ప్రతీతి. దీంతో ఓ పెద్దవర్గం స్త్రీ స్థాయిని దిగజార్చడానికి ప్రయత్నించింది. కాని

“దిగిపోండి. మీరంతా ఒకరికొకరు శత్రువులు. మీరు ఒక నిర్ణీతకాలం వరకు భూ లోకంలో గడవవలసి ఉంది. మీకక్కడ నివాసం, జీవనోపాధి (వగైరా) సదుపాయాలు ఉన్నాయి. అక్కడే మీరు జీవించాలి, అక్కడే చనిపోవాలి. చివరికి అక్కడ్నుంచే మిమ్మల్ని పునర్జీవంతో తిరిగి లేపడం జరుగుతుంది” అన్నాము మేము. (24-25)

“ఆదం సంతానమా! మీరు మీ మర్మావయవాలను కప్పకోవడానికి, మీ దేహానికి రక్షణగా, అలంకరణగా ఉపయోగపడటానికి మేము మీకు దుస్తులు ప్రసాదించాము. అయితే అన్నిటికంటే భయభక్తుల దుస్తులే ఎంతో శ్రేష్టమైనవి. ఇది (వస్త్రధారణ) దేవుని సూచనల్లో ఒక సూచన. మీరు విషయం గ్రహిస్తారని (ఇలా తెలుపుతున్నాం).” (26)

ఆదం సంతానమా! (పైతాన్ చేష్టలపట్ల అనుక్షణం అప్రమత్తంగా ఉండండి.) వాడు మీ తల్లిదండ్రుల్ని మభ్యపెట్టి స్వర్గం నుండి తీసివేయించాడు. ఒకరి మర్మావయవాలను మరొకరి ముందు బహిర్గతం కావడానికి వారి దుస్తులు తొలగించాడు. జాగ్రత్త! ఆవిధంగా వాడు మిమ్మల్ని కూడా మాయమాటలతో మభ్యపెట్టవచ్చు. వాడు, వాడి అనుచరమూకలు మిమ్మల్ని మీరు చూడని వైపు నుండి చూస్తారు. ఈ పిశాచమూకలను మేము విశ్వసించనివారికి సహచరులుగా, సంరక్షకులుగా చేశాము. (27)

వారేదైనా సిగ్గుమాలిన పని చేస్తూ, తమ తాతముత్తాతలు ఇలాగే చేస్తుండేవారని అంటారు. పైగా దేవుడే అలా చేయమని తమను ఆజ్ఞాపించాడని చెబుతారు. వారికి చెప్పి: “నీతిబాహ్యమైన పనులు చేయమని దేవుడు ఎన్నటికీ ఆజ్ఞాపించడు. మీరు దేవుని పేరుచెప్పి మీకు తెలియని విషయాల్ని గురించి దేవుడే బోధిస్తున్నాడని అంటారా?” (28)

చెప్పి: “నాప్రభువు ఇలా ఆదేశించాడు-మీరు న్యాయంగా వ్యహరించండి. ప్రార్థన చేస్తున్నప్పుడు మీ మనస్సును ఒక్కదేవుని మీదే లగ్నంచేయండి. ఆయన్నే వేడుకోండి. మీ జీవనధర్మాన్ని ఆయన కోసమే ప్రత్యేకించుకోండి. ఆయన ఈరోజు మిమ్మల్ని ఎలా సృష్టించాడో రేపు (ప్రళయదినాన) కూడా అలాగే మిమ్మల్ని పునఃసృష్టిస్తాడు.” (29)

ఒక వర్గానికి ఆయన సన్మార్గం చూపాడు. రెండో వర్గం నొసట మార్గభ్రష్టత్వమే రాసి పెట్టిఉంది. దానిక్కారణం వారు దేవునికి బదులు భూతపిశాచాలను రక్షకులుగా చేసుకొని తాము సన్మార్గంలో ఉన్నామని భావిస్తుండేవారు. (30)

ఆదం సంతానమా! ప్రార్థన చేసే ప్రతిసారీ పూర్తి వస్త్రధారణతో మిమ్మల్ని మీరు

ఖుర్ఆన్ ఈ భావాన్ని ఖండిస్తూ ఇక్కడ పైతాన్ వారిద్దర్ని మోసగించి ఇద్దరకీ నిషేధిత వస్తువు తినిపించాడని చెబుతోంది. (ఇతర వివరాలకు 20:120,121 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.)

మానవుడు పైతాన్ చేసే మోసాలకు, వాడి ప్రలోభాలకు గురికాకుండా ఉండాలంటే దేవుడు తన ప్రవక్తల ద్వారా పంపే ఆజ్ఞలు పాటిస్తూ తదనుగుణంగా నీతిమంతమైన జీవితం గడవవలసి ఉంటుంది. ఈవిధంగా మానవుడు జీవితాంతం ప్రాతినిధ్య బాధ్యతలు నిర్వహించడం ద్వారా సంయోగస్థుడై జీవితము దైవప్రసూతను, తన అసలు నివాసమైన స్వర్గధామాన్ని పొందగలడు.

5. ఖుర్ఆన్ అవతరణకు పూర్వం అరబ్బులు కాబా గృహాన్ని నగ్నంగా ప్రదక్షిణ చేసేవారు. అది దేవుడు ఆదేశించిన మతాచారమని భావించేవారు. ఖుర్ఆన్ ఈ దురాచారాన్ని నిషేధించింది.

అలంకరించుకోండి. తినండి, త్రాగండి. (హాయిగా ఉండండి.) కాని హద్దులు మాత్రం మీరకండి. హద్దులు మీరేవారిని దేవుడు ఎన్నటికీ ప్రేమించడు. (31)

ముహమ్మద్ (స)! వారినడుగు: “దేవుడు తన దాసుల కోసం సమ్మతించిన ఈ అలంకరణలను ఎవరు నిషేధించారు? ఎవరు దేవుడు ప్రసాదించిన పరిశుద్ధ వస్తువుల్ని నిషేధించినది?” చెప్పి: “ఇవన్నీ ఇటు ప్రపంచ జీవితంలోనూ విశ్వాసుల కోసమే ఉన్నాయి; అటు ప్రళయదినాన కూడా వారికే లభిస్తాయి.” ఈవిధంగా మేము విషయం గ్రహించే వారికోసం మా సూక్తులు విడమరచి తెలియజేస్తున్నాము. (32)

ముహమ్మద్ (స)! వారికిలా చెప్పి: “నా ప్రభువు ఈ విషయాలు నిషేధించాడు:

★ సిగ్గుమాలిన పనులు- అవి బహిరంగమైనవయినా, రహస్యమైనవయినా సరే.
★ పాపకార్యాలు, ★ సత్యానికి వ్యతిరేకంగా హద్దుమీరి ప్రవర్తించడం, ★ దేవుడు ఎలాంటి ప్రమాణం పంపకపోయినా ఆయనకు ఇతరుల్ని సాటికల్పించడం, ★ దేవుడే ఆదేశించాడని ఆయన పేరుమీద మీకు తెలియని విషయాలు చెప్పడం.”

ప్రతి జాతికీ (నైతిక నియమావళి విషయంలో) ఒక గడువు నిర్ణయించబడింది. ఆ గడువు ముగిస్తే మాత్రం ఇక ఒక్కక్షణం కూడా ఆలస్యం చేయడంగాని, వాయిదా వేయడంగాని జరగదు. (ఆతర్వాత ఆజాతి కాలగర్భంలో కలసిపోతుంది.) (33-34)

(సృష్టిప్రారంభంలోనే దేవుడిలా చెప్పాడు:) ఆదం సంతానమా! మీ నుండే మీ దగ్గరికి మాసూక్తులు వినిపించే ప్రవక్తలు వచ్చినప్పుడు (వారి మాటలు విని) భయభక్తులతో దుష్కార్యాలు మానుకొని తమ వైఖరి సరిదిద్దుకున్నవారికి ఎలాంటి భయంగాని, దుఃఖంగాని ఉండదు. మా సూక్తులు తిరస్కరించి, ప్రవక్తల పట్ల తిరుగుబాటు వైఖరి అవలంబించేవారు నరకానికి పోతారు. అక్కడే వారిక శాశ్వతంగాఉంటారు. (35-36)

అసత్య విషయాలు కల్పించి వాటిని దేవునికి ఆపాదించే వాడికంటే, లేదా దేవుని సూక్తులు తిరస్కరించిన వాడికంటే పరమ దుర్మార్గుడు ఎవరుంటారు? అలాంటివారికి వారి విధివ్రాతలో రాయబడినది మాత్రమే (కొన్నాళ్ళపాటు) లభిస్తుంది. చివరికి మేము పంపే దూతలు వారి ప్రాణాలు తీయడానికి వస్తారు. అప్పుడా దూతలు “ఏరి, దేవుడ్ని వదలి మీరు మొరపెట్టుకున్న మీ మిథ్యాదైవాలు ఇప్పుడెక్కడికి పోయారు?” అని ప్రశ్నిస్తారు. దానికి వారు “వారంతా మానుండి కనుమరుగైపోయారు” అంటారు. “మేము నిజంగా సత్యతిరస్కారులం” అని వారే తమకు వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యం చెబుతారు. (37)

“అయితే మీకు పూర్వం మానవుల, జిన్నుల వర్గం (ఒకటి) ఎలా నరకంలోకి పోయిపడిందో మీరూ నరకంలోకి పోయిపడండి” అని దేవుడు సెలవిస్తాడు. ప్రతిగుంపు నరకంలో ప్రవేశించేటప్పుడు తనకు ముందు ప్రవేశించిన గుంపును దూషిస్తుంది.

ఇలా అందరూ నరకంలో చేరి గుమిగూడిన తరువాత ముందు చేరిన వర్గాన్ని తర్వాత చేరిన వర్గం నిందిస్తూ “ప్రభూ! వీరే మమ్మల్ని దారితప్పించినవారు, కనుక వీరికి రెట్టింపు శిక్ష విధించు” అంటుంది. దానికి “ప్రతి ఒక్కరికీ రెట్టింపు శిక్ష విధించబడింది. ఆ సంగతి మీరు గ్రహించలేకపోతున్నారు” అని సమాధానం లభిస్తుంది.

ఆతర్వాత మొదటివర్గం రెండవవర్గంతో “(మమ్మల్నైందుకు అనవసరంగా నిందిస్తారు?) మాకంటే మీరేం తక్కువ తిన్నారా? ఇక (మాటలు చాలించి) మీరు చేజేతులా సంపాదించుకున్నదానికి ఫలితంగా నరకయాతనలు చవిచూడండి” అంటుంది. (38-39)

మా సూక్తులు తిరస్కరించి వాటిపట్ల తలబిరుసుతనంతో వ్యవహరించినవారి కోసం ఆకాశ ద్వారాలు ఎన్నటికీ తెరవబడవు. సూది బెజ్జం గుండా ఒంటె దూరడం

6. విశ్వాసులు, అవిశ్వాసుల మరణానంతర పర్యవసానాలను గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) వివరంగా తెలిపిన విశేషాలు సంక్షిప్తంగానైనా ఇక్కడ పేర్కొనడం సందోర్భావితంగా ఉంటుంది:

విశ్వాసి స్రాణం తీయడానికి వచ్చే దైవదూతలు అందమైన ముఖవర్ణస్సుతో స్వర్గవస్త్రాలు, సువాసనలు తెచ్చి “శాంతినొందిన ఆత్మా! నీ ప్రభువు ప్రసన్నతాభాగ్యం వైపుకు బయలుదేరు” అంటారు. అప్పుడా ఆత్మ సంతోషంతో దేహంనుండి వెలువడుతుంది. దైవదూతలు దాన్ని సువాసన వస్త్రంలో చుట్టుకొని తీసికెళ్తారు. ఆకాశ దైవదూతలు ఆకాశద్వారాలు తెరచి ఆ శుభాత్మకు స్వాగతం చెప్పి దాన్ని ఏడవ ఆకాశంలోకి తీసికెళ్లి సృష్టికర్త సన్నిధిలో ప్రవేశపెడతారు. అప్పుడు సృష్టికర్త “ఈ దాసుని పేరు ఇలియ్యాస్ (సత్కర్మల చిట్టా)లో రాసి అతణ్ణి భూలోకానికి తీసికెళ్ళండి”ని ఆజ్ఞా పిస్తాడు. మరణదూతలు ఆ ఆత్మను సమాధిలోని ఆ విశ్వాసిదేహంలో తిరిగి ప్రవేశపెడతారు.

సమాధిలో ఇద్దరు దైవదూతలు వచ్చి “నీ ప్రభువు ఎవరు; నీ ధర్మం ఏమిటి; మీకు రుజు మార్గం చూపడానికి వచ్చిన వ్యక్తి గురించి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?” అంటూ ప్రశ్నిస్తారు. దానికి విశ్వాసి సరైన సమాధానాలు చెబుతాడు. అప్పుడు ఆకాశం నుండి “నా దాసుడు నిజం చెప్పాడు. అతనికి స్వర్గవస్త్రాలు ధరింపజేసి, స్వర్గపరువు పరచండి; (సమాధిలో) స్వర్గం వైపుండే కిటికీ తెరచి పెట్టండి” అనే మాటలు వినిస్తాయి. ఆ విశ్వాసికి సమాధిలో ప్రళయదినం వరకు శాంతిసౌఖ్యాల ఏర్పాటు జరుగుతుంది. అతని సమాధి అతని కనుచూపు మేరకు విశాలమవుతుంది.

అవిశ్వాసి స్రాణం తీయడానికి నల్లని దైవదూతలు ఓ గోనెపట్టా తీసుకొని వచ్చి “దురాత్మా! దైవాగ్రహం వైపుకు బయలుదేరు” అంటారు. ఆ దురాత్మ తీవ్రమైన భయంతో శరీరం నుండి బయటికి రాకుండా లోపలే అలుగుతుంది. అప్పుడు దైవదూతలు ముళ్ళకంపపై నుంచి తడిసిన గుడ్డ లాగినట్లు అతని దేహం నుంచి ఆత్మను బలవంతంగా లాగి తీసి గోనెపట్టాలో చుట్టి ఆకాశం వైపు తీసికెళ్తారు. ఆ దురాత్మ నుంచి కుళ్ళిపోయిన శవం నుంచి వెలువడటంవంటి అమిత దుర్గంధం వెలువడుతుంది. దాంతో ఆకాశంలోని దైవదూతలు ఆకాశద్వారాలు తెరవరు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా చెబుతూ ఈ సూక్తినే పఠిస్తారు.

ఆ తరువాత సృష్టికర్త “ఈ దాసుని పేరు యావత్తు భూలోకాల కంటే అధఃపాతాళంలో ఉండే ‘సిజ్జీన్’ (దుష్కర్మల చిట్టా)లో రాసి, అతని ఆత్మను భూలోకానికి తీసికెళ్ళండి” అని ఆజ్ఞాపిస్తాడు. మరణదూతలు ఆ దురాత్మను సమాధిలో పూడ్చబడిన దాని దేహంలోకి విసిరి పడవేస్తారు. దైవప్రవక్త (స) ఈ సంగతి చెబుతూ ఖుర్ఆన్లోని ఈసూక్తిని పఠిస్తారు: “దేవునికి సాటి కల్పించిన వాడు ఆకాశం నుండి అమాంతం అధఃపాతాళంలోకి పడిపోయినట్లే. ఇక అతణ్ణి పక్షులైనా పొడుచుకు తింటాయి, లేదా గాలి అయినా ఎత్తి దూరంగా విసిరి పడవేస్తుంది.” (22:31)

ఆ తర్వాత అతని దగ్గరకు ఇద్దరు దైవదూతలు వచ్చి విశ్వాసిని ప్రశ్నించినట్టే ప్రశ్నిస్తారు. దానికి అతను జవాబివ్వలేక “అయ్యయ్యో, నాకేమీ తెలియదే!” అంటాడు. అప్పుడు ఆకాశం నుండి “అతను అబద్ధమాడాడు. అతనికి అగ్నివస్త్రాలు కట్టబెట్టి, అగ్ని(కణాల) పడక మీద పండబెట్టండి. అతని కోసం సమాధిలో నరకం వైపుండే కిటికీ తెరచిపెట్టండి” అనే మాటలు వినిస్తాయి. దాని

ఎంత అసాధ్యమో వారు స్వర్గంలో ప్రవేశించడం కూడా అంతే అసాధ్యం. నేరస్థులకు మాదగ్గర ఇలాంటి దుష్టులమే లభిస్తుంది. వారి పడకకూడా నరకాగ్నిపడకే; దుప్పటికూడా నరకాగ్ని దుప్పటే అవుతాయి. ఇదే దుర్మార్గులకు మేమిచ్చే ప్రతిఫలం. (40-41)

మా సూక్తులు విశ్వసించి మంచి పనులు చేసేవారు (ఎంతో అదృష్టవంతులు.)-మేము ఏ మనిషిపైనా అతని శక్తికి మించిన బాధ్యత మోపము- (వారు) స్వర్గవాసులవుతారు. అక్కడే వారిక శాశ్వతంగా (సుఖసంతోషాలతో) ఉంటారు. (42)

వారి హృదయాలలో ఒకరికి వ్యతిరేకంగా మరొకరి విషయంలో ఏదైనా ద్వేషభావం ఉంటే దాన్ని మేము తీసివేస్తాం. వారి (మేడల) మధ్య సెలయేరులు ప్రవహిస్తుంటాయి. వారు (ఈ వైభవాలు చూసి) “సకల స్త్రోత్రాలు దేవునికే శోభిస్తాయి. ఆయనే మాకీ మార్గం చూపాడు. ఆయన మాకు సన్మార్గం చూపకపోయివుంటే మాఅంతట మేమీ మార్గం పొందగలిగేవారం కాము. మా ప్రభువు పంపిన ప్రవక్తలు నిజంగా సత్యాన్నే తెచ్చారు” అనంటారు. అప్పుడు “మీరీ స్వర్గానికి వారసులయ్యారు. మీరు చేసుకున్న కర్మలకు ప్రతిఫలంగా ఈ స్వర్గం మీకు లభించింది” అని అశరీరవాణి వినిస్తుంది వారికి. (43)

ఆ తర్వాత స్వర్గవాసులు నరకవాసుల్ని పిలిచి “మాప్రభువు మాకు చేసిన వాగ్దానాలన్నీ నెరవేరాయి. మరి మీరు కూడా మీ ప్రభువు చేసిన వాగ్దానాలు నెరవేరాయని తెలుసుకున్నారా?” అని అడుగుతారు. దానికి వారు “ఆ...తెలుసుకున్నాం” అని సమాధానమిస్తారు. అప్పుడు ఒక ప్రకటనకర్త వారి మధ్యకు వచ్చి “దైవమార్గంలోకి రాకుండా ప్రజల్ని నిరోధించిన దుర్మార్గులపై దైవశాపం విరుచుకుపడుగాక! వారు దైవమార్గాన్ని వక్రీకరించ దలిచారు, పరలోకాన్ని తిరస్కరించారు” అని అంటాడు. (44-45)

ఆ రెండు వర్గాల మధ్య ఒక అడ్డుగోడ ఉంటుంది. దాని శిఖరాలపై కొందరు ఉంటారు. వారు (స్వర్గ, నరకాల్లోని) అందరీ వారి ముఖచిహ్నాలను బట్టి గుర్తిస్తారు. అప్పుడు వారు స్వర్గవాసుల్ని ఉద్దేశించి “మీకు శాంతి కలుగుగాక!” అంటారు. వారింకా స్వర్గంలో ప్రవేశించలేదు. కాని ప్రవేశించగలమని ఆశిస్తున్నారు. తర్వాత వారి దృష్టి నరక వాసులపై పడగానే “ప్రభూ! మమ్మల్ని దుర్మార్గుల్లో చేర్చుకు” అని ప్రార్థిస్తారు. (46-47)

ఆతర్వాత శిఖరాలపై ఉన్నవారు నరకంలోని కొందరిని వారి ముఖచిహ్నాల్ని బట్టి గుర్తించి పిలిచి ఇలా అంటారు: “చూసుకున్నారుగా, ఈరోజు మీ ముతాలగాని, మీరు పునమైనవని భావించిన మీ వస్తునామగ్రి గాని మీకు ఏమాత్రం ఉపయోగపడలేదు. స్వర్గంలో ఉన్న వీరిని చూడండి. మీరు ఎన్నో ప్రమాణాలుచేసి, వీరిపై దేవుడు దయ

ప్రకారం ఆ తిరస్కారికి ప్రళయందాకా దుర్భరబాధలు కలిగేలా ఏర్పాటువుతుంది. అతని పక్కటెముకలు విరిగి ఒక వైపు నుంచి మరొక వైపునకు పొడుచుకు వచ్చేటంతగా సమాధి కుంచించుకు పోతుంది. ఆ తర్వాత అత్యంత దుర్వాసనతో కూడిన మురికిబట్టలు ధరించిన ఓ కురూపిఆకారంలో అతని ‘దుష్కర్మల రాసి’ ప్రత్యక్షమయి అతనికి నరక యాతనలకు సంబంధించిన దుర్వార్త వినిస్తుంది. దాంతో అతను తీవ్రంగా పశ్చాత్తాపపడతాడు. (అహ్మద్, అబూదావూద్)

మరణానంతర జీవితం గురించిన పూర్తి వివరాలకు 8:51 సూక్తిలో పాటు “ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ సెంటర్” నుండి వెలువడిన “పరలోక ప్రస్థానం” అనే పుస్తకం చదవండి. పేజీలు: 224.)

చూపడని అన్నారే!” అని అంటారు. అప్పుడు వారికి “స్వర్గంలో ప్రవేశించండి. ఇక మీకు ఎలాంటి భయంగాని, దుఃఖంగాని ఉండదు” అని చెప్పబడుతుంది. (48-49)

నరకవాసులు స్వర్గవాసుల్ని కేకవేసి పిలిచి “(మేమిక్కడ మాడి చస్తున్నాం) మామీద కొంచెం నీళ్ళు చల్లండి. లేదా మీకు దేవుడు ప్రసాదించిన దాన్నునా కాస్త మావైపు వినరి వేయండి” అని అంటారు. దానికి స్వర్గవాసులు “దేవుడు ఈ రెండిటిని సత్య తిరస్కారులకు నిషేధించాడు. వారు తమ ధర్మాన్ని ఆటగా, వినోదంగా చేసుకున్నారు. ప్రాపంచిక జీవితం వారిని మోసగించింది” అని సమాధానమిస్తారు. (అప్పుడు) దేవుడు ఇలా అంటాడు: “వీరు మా సూక్తులు, నిదర్శనాలు తిరస్కరిస్తూ ఈ దినాన్ని గురించి పట్టించుకోకుండా ఎలా వదిలేశారో మేము కూడా ఈరోజు వీరిని పట్టించుకోకుండా (వారి ఖర్మకు) వదిలేస్తున్నాము.” (50-51)

మేము వారి దగ్గరకు (దివ్య)గ్రంథం పంపాము. అందులో మేము (జీవిత విధానానికి సంబంధించిన) విషయాలన్నీ వివరంగా తెలియజేశాము. ఇది విశ్వసించే వారికి హితోపదేశం, కారుణ్యప్రదాయిని. ఇక వీరు దేని కోసం ఎదురుచూస్తున్నారు? ఈ గ్రంథం తెలియజేసిన (పరలోక) పరిణామం కోసమేనా? ఆ పరిణామం సంభవించే రోజు, దాన్ని గతంలో విస్మరించినవారే (వాస్తవం కళ్ళారా చూసి బెంచేతెత్తి పోయి) ఇలా అంటారు:

“నిజంగా మన ప్రభువు పంపిన ప్రవక్తలు సత్యాన్నే తెచ్చారు. (కాని మనమే దాన్ని విశ్వసించ లేదు.) ఇప్పుడు మన కోసం సిఫారసు చేసేవారు ఎవరైనా ఉన్నారా? పోనీ, మనల్ని మరొకసారి ఇహలోకానికి పంపించడమైనా జరుగుతుందా? అలా జరిగితే మనం ఇదివరకు చేస్తుండిన (చెడ్డ) పనులు మానేసి వేరే (మంచి)పనులు చేసి చూపెడదాము.”

వారు చేజేతులా నష్టం కొని తెచ్చుకున్నారు. వారి అభూత కల్పనలన్నీ వారినుండి కనుమరుగైపోతాయి. (వారు కట్టుకున్న పేకమేడలు కుప్పకూలి పోతాయి). (52-53)

వాస్తవానికి అల్లాహ్‌యే మీ ప్రభువు, పోషకుడు. ఆయనే భూమ్యాకాశాలను ఆరు దినాలలో సృష్టించాడు.⁷ తరువాత తన అధికార సింహాసనం అధిష్టించాడు. ఆయనే రాత్రిని పగటిపై కప్పతున్నాడు. తిరిగి పగటి వెనుక రాత్రి పరుగెడుతూవస్తుంది. ఆయనే సూర్య, చంద్ర, నక్షత్రాలను సృష్టించినవాడు. సకల సృష్టిరాసులు ఆయన ఆజ్ఞే శిరసావ

7. ఇక్కడ దినం అంటే మనం చెప్పుకునే 24గంటల దినమైనా కావచ్చు. లేదా 22:47 సూక్తిలో “నీ ప్రభువు దృష్టిలో ఒకరోజు మీరు లెక్కించే వేయి సంవత్సరాలకు సమానంగా ఉంటుంది” అని పేర్కొన్నట్లు వేయి సంవత్సరాలైనా కావచ్చు. లేదా 70:4 సూక్తిలో “పరిశుద్ధాత్ముడైనదూతలు దేవుని సన్నిధికి యాభైవేల సంవత్సరాలకు సమానమైన ఒక సుదీర్ఘ దినంలో ఎక్కి పోతారు” అని పేర్కొన్నట్లు యాభైవేల సంవత్సరాలైనా కావచ్చు. అసలు అర్థం దేవునికే తెలుసు.

దేవుడు భూమ్యాకాశాల్ని ఆరురోజుల్లో సృష్టించిన తర్వాత క్రైస్తవులు చెబుతున్నట్లు ఏడవ రోజు విశ్రాంతి తీసుకోలేదు. ఆయన భూమ్యాకాశాల్ని సృష్టించిన తర్వాత విశ్వవ్యవస్థను సక్రమంగా నిర్వహిస్తూ, సజావుగా పాలించడానికి ఏడవ రోజు అధికార సింహాసనం అధిష్టించాడు.

హిస్తున్నాయి. వినండి! సృష్టి ఆయనదే, ఆజ్ఞ (అధికారం) కూడా ఆయనదే.⁸ సకలలోక ప్రభువయిన ఆ దేవుడు ఎంతో శుభదాయకుడు. (54)

కనుక (మానవులారా!) మీ ప్రభువును దీనంగా, దయనీయంగా, రహస్యంగా వేడుకోండి. (గుర్తుంచుకోండి) ఆయన హద్దుమీరేవారిని ఎన్నటికీ ప్రేమించడు. ప్రపంచంలో శాంతి, సామరస్యాలు ఏర్పడిన తర్వాత అరాచకం, అలజడులు సృష్టించ కండి. భయంతో, ఆశతో మీరు దేవుణ్ణి మాత్రమే వేడుకోండి. ఆయన కారుణ్యం సద్గుర్తునులకు అతి చేరువలోనే ఉంది. (55-56)

దేవుడే తన అనుగ్రహ(వర్షా)నికి ముందు చల్లటి గాలిని శుభసూచకంగా పంపు తున్నాడు. తరువాత ఆ గాలి నీటితో నిండిన మేఘాలను ఏదయినా మృతభూభాగం వైపు మోసుకెళ్లేలా చేస్తున్నాడు. అక్కడ వర్షం కురిపించి రకరకాల పండ్లు పండిస్తున్నాడు. అదేవిధంగా మేము మృతులను కూడా (ప్రళయదినాన) బ్రతికించి లేపుతాము. మీరు హితబోధ గ్రహించడానికే మేము ఇలాంటి దృష్టాంతాలు ఇస్తున్నాము. (57)

సారవంతమైన నేల తన ప్రభువు అనుజ్ఞతో పుష్పలంగా మంచి పంటనిస్తుంది. సారంలేని చవిటినేల నాసిరకాన్నే ఉత్పత్తి చేస్తుంది. అదేవిధంగా మేము కృతజ్ఞులయిన వారి కోసం మా సూక్తులు, సూచనలను మాటిమాటికి విశదీకరిస్తున్నాము. (58)

మేము నూహ్‌ను అతని జాతిప్రజల వద్దకు పంపించాము. అప్పుడతను వారితో “నా జాతి సోదరులారా! దేవుణ్ణి ఆరాధించండి. ఆయన తప్ప మీకు మరో ఆరాధ్యదైవం లేడు. మీవిషయంలో నేను ఒక భయంకరదినాన సంభవించే ఆపద గురించి భయపడు తున్నాను” అన్నాడు. దానికి అతని జాతినాయకులు (ఆ ఆపద సంగతేమోగాని) నీవు మాత్రం స్పష్టంగా మార్గభ్రష్టుడై పోయినట్లు మాకు కనిపిస్తున్నావు” అన్నారు. (59-60)

నూహ్ ఇలా అన్నాడు: “సోదరులారా! నేనెలాంటి మార్గభ్రష్టుత్వానికి గురికాలేదు. నేను సర్వలోక ప్రభువు వైపున ప్రవక్తగా వచ్చాను. మీకు మీప్రభువు సందేశం అంద జేస్తున్నాను. మీ శ్రేయోభిలాషిని. మీకు తెలియని విషయాలు దేవుని వైపు నుండి నేను తెలుసుకున్నాను. మీజాతికే చెందిన మనిషిద్వారా మీవద్దకు మీప్రభువు సందేశం వచ్చి నందుకు ఆశ్చర్యంగాఉండా మీకు? మిమ్మల్ని హెచ్చరించడానికి, మీరు దుష్కార్యాలకు దూరంగా ఉండటానికి, మీరు కరుణించబడటానికే ఈ సందేశం వచ్చింది.” అయితే వారు (ఈ హితబోధ వినకుండా) అతణ్ణి తిరస్కరించారు. చివరికి మేము నూహ్‌ని,

8. దేవుడు విశ్వాన్ని సృష్టించిన సృష్టికర్త మాత్రమే కాదు, ఆయన ఈ విశ్వానికి పాలకుడు, ప్రభువు, సర్వాధికారి, శాసనకర్త కూడా. సూర్యచంద్ర నక్షత్రాలు ఆయన నిర్దేశించిన నియమావళి ప్రకారమే తమ విధులు నిర్వహిస్తున్నాయి. పశువులు, పక్షులు, వృక్షాలు, ఇతర అనేక సృష్టితాలు ఆయన శాసనాల ప్రకారమే తమ తమ భౌతిక ధర్మాలు నెరవేరుస్తున్నాయి. స్వయంగా మానవుని అవయవాలు కూడా దేవుడు నిర్దేశించిన నిబంధనల మేరకే తమ సహజకార్యాలు నిర్వహిస్తున్నాయి. అందువల్ల దేవుడు మానవునికి పరికృత నిమిత్తం ప్రసాదించబడిన స్వేచ్ఛా స్వాతంత్య్రాలను సద్విని యోగం చేసుకుంటూ, దేవుని అభీష్టం ప్రకారమే జీవితం గడపాలని ఖుర్ఆన్ చెబుతోంది. అందు లోనే అతని ఇహపరాల సాఫల్యం ఉందని తెలియజేస్తోంది.

అతని అనుచరుల్ని ఒక ఓడలో ఎక్కించి కాపాడాము. మా సూక్తులు తిరస్కరించిన వారిని (నీట) ముంచివేశాం. వారు (సత్యం కానలేని) అంధులు. (61-64)

మేము ఆదీజాతి వద్దకు వారిసోదరుడు హూద్ (అ)ని పంపాము. అతను వారిని సంబోధిస్తూ “నాజాతి ప్రజలారా! దేవుణ్ణి ఆరాధించండి. ఆయన తప్ప మీకు మరో ఆరాధ్యదైవం లేడు. మీరు ఇప్పుడైనా తప్పుడు వైఖరి నుండి బయటపడరా?” అన్నాడు. కాని అతని జాతినాయకులు ఈ మాటలు నమ్మడానికి నిరాకరిస్తూ “నీవు వట్టి వెర్రివాడిలా కన్నీస్తున్నావు నీవసలు అబద్ధాలరాయుడవని మాఉద్దేశ్యం” అన్నారు. (65-66)

అప్పుడు హూద్ ఇలా అన్నాడు: “నాజాతి ప్రజలారా! నేను వెర్రివాణ్ణి కాను. సకలలోక ప్రభువు తరపున నియమించబడ్డ దైవప్రవక్తను. నేను మీకు మీ ప్రభువు సందేశం అందజేస్తున్నాను. మీ శ్రేయోభిలాషిని, నమ్మకస్తుణ్ణి. స్వయంగా మీజాతి మనిషి ద్వారా మీ దగ్గరికి మీప్రభువు సందేశం వచ్చినందుకు మీకు ఆశ్చర్యంగా ఉందా? మిమ్మల్ని హెచ్చరించడానికే ఈ సందేశం వచ్చింది. జ్ఞాపకం తెచ్చుకోండి; మీ ప్రభువు నూహజాతి తర్వాత మిమ్మల్ని వారికి వారసులుగా చేశాడు. ఆయన మీకు అన్నివిధాలా ప్రగతి కలిగించాడు. దేవుని అనుగ్రహాలు, ఆయన శక్తియుక్తులు గుర్తుకు తెచ్చుకోండి, మీ జీవితం సార్థకమవుతుంది.” (67-69)

దానికి వారిలా అన్నారు: “మా తాతముత్తాతలు పూజిస్తూవచ్చిన దైవాల్ని వదలి ఒక్క దేవుణ్ణి ఆరాధించాలా? ఈసంగతి చెప్పడానికేనా నీవు వచ్చింది? నీవు మమ్మల్ని బెదిరిస్తున్న ఆశిక్ల ఏమిటో తీసుకురా. నీవు చెప్పేది నిజమైతే ఈపని చేసేచూపించు.”

అప్పుడు హూద్ మళ్ళీ ఇలా అన్నాడు: “అయితే కాచుకోండి, మీ మీద మీప్రభువు దెబ్బ పడబోతోంది. ఆయన ఆగ్రహం మీపై విరుచుకుపడింది. మీరు, మీ తాతముత్తాతలు పెట్టుకున్న (మిథ్యాదైవాల) పేర్ల విషయంలో నాతో వాదిస్తున్నారా? వాటికి దేవుడు ఎలాంటి ప్రమాణం పంపకపోయినా వితండవాదం చేస్తారా? అలాగైతే (ఆ శిక్ష కోసమే) ఎదురుచూడండి. మీతోపాటు నేనూ ఎదురుచూస్తాను.” (70-71)

చివరికి మేము మా కారుణ్యంతో హూద్ని, అతని అనుచరుల్ని కాపాడాము. మా సూక్తులు తిరస్కరించినవారిని తుడిచిపెట్టాం. వారసలు సత్యాన్ని నమ్మేవారే కాదు.(72)

మేము సమూద్ జాతిప్రజల వద్దకు వారిసోదరుడు సాలిహ్ని పంపాము. అతను వారితో ఇలా అన్నాడు: “నాజాతి ప్రజలారా! దేవుణ్ణి ఆరాధించండి. ఆయన తప్ప మీకు మరో ఆరాధ్యదైవం లేడు. మీ దగ్గరకు మీప్రభువు నుండి స్పష్టమైన ప్రమాణం వచ్చింది. ఇదిగో, దేవుని ఒంటె. మీ కోసం ఇదొక నిదర్శనం. కనుక దీన్ని దేవుని నేలపై స్వేచ్ఛగా మేయడానికి వదలిపెట్టండి. ఎలాంటి దురుద్దేశంతో నయినా దీన్ని తాకకూడదు. అలా చేస్తే మీపై దుర్భరమైన ఆపద వచ్చిపడుతుంది. ఆదీజాతి తర్వాత మీ ప్రభువు ఆ జాతికి మిమ్మల్ని వారసులుగా చేసిన విషయం జ్ఞాపకం తెచ్చుకోండి. ఆయన మీకు ఎంతో ఔన్నత్యం ప్రసాదించాడు. తద్వారా ఈనాడు మీరు చదునైన మైదానాల్లో అద్భుతమైన మేడల కట్టన్నారు. కొండలు చెక్కి ఇండ్లు నిర్మిస్తున్నారు. కనుక దేవుని అనుగ్రహాలు విస్మరించకండి. ధరణిలో అరాచకం, అలజడులు సృష్టించకండి.” (73-74)

అతని జాతిలో అహంకారులైన నాయకులు సత్యాన్ని విశ్వసించిన బలహీనవర్గాల వారిని “సాలిహ్ తనప్రభువు వైపున నియమించబడిన దైవప్రవక్తని మీకు తెలుసా?” అని అడిగారు. దానికి వారు “తప్పుకుండా దైవప్రవక్తే. ఆయన తీసుకొచ్చిన సందేశాన్ని కూడా మేము విశ్వసించాము” అని సమాధానమిచ్చారు. అప్పుడా గర్విష్టులు “అయితే మీరు విశ్వసించినదాన్ని మేము తిరస్కరిస్తున్నాం” అన్నారు. (75-76)

ఆ తర్వాత వారు తలబిరుసుతో తమ ప్రభువాజ్ఞ ఉల్లంఘించి ఒంటెను చంపేశారు. పైగా “సాలిహ్! నీవు మమ్మల్ని బెదరగొడ్తున్న ఆ శిక్ష ఏమిటో ఇక తీసుకురా చూద్దాం. నీవు నిజంగా దైవప్రవక్తవయితే ఈపని చేసి చూపు” అని సవాలు విసిరారు.

చివరికి ఆసాంతం ఊపేసే మహోపద్రవం వారిపై వచ్చిపడింది. దాంతో వారు తమ ఇండ్లలో బోర్లాపడి ఊపిరివిడిచారు. సాలిహ్ ఈ భయానకదృశ్యం చూసి “నా జాతి ప్రజలారా! నేను మీకు నాప్రభువు సందేశం అందజేశాను. మీశ్రేయస్సు కోరి ఎంతో నచ్చ జెప్పాను. కాని నేనేం చేయగలను? మీరు మీ శ్రేయోభిలాషినే ప్రేమించలేక పోయారు” అని చెబుతూ అక్కడ్నుంచి (బాధాతప్త హృదయంతో) వెళ్ళిపోయాడు. (77-79)

మేము లూత్ని ప్రవక్తగా నియమించి (అతని జాతి వద్దకు) పంపాము. అతను తన జాతిప్రజలతో అన్న మాటలు గుర్తుకుతెచ్చుకో, “మిరెలాంటి అశ్శిలచేష్టలకు పాల్పడు తున్నారు! మీకు పూర్వం ప్రపంచంలో ఎవరూ చేయనటువంటి సిగ్గుమాలిన పని చేస్తున్నారే!! మీరు కోర్కెల్ని తీర్చుకోవడానికి స్త్రీలను వదలి పురుషుల వెంటపడ్డారా? (ఎంతసిగ్గుచేటు!) మీరసలు హద్దుమీరిపోయారు” అని అన్నాడతను. (80-81)

అతని జాతిప్రజలు (తలబిరుసుతో) “గెంటేయండి వీరిని మన ఊళ్ళో నుంచి. పేద్ద పవిత్రులట!” అన్నారు. అంతకుమించి ఎలాంటి జవాబు ఇవ్వలేకపోయారు. (82)

చివరికి మేము వెనుకుండిపోయినవారిలో చేరిన అతని భార్యని తప్ప లూత్ని, అతని కుటుంబసభ్యుల్ని అక్కడ్నుంచి తీసి కాపాడం. తర్వాత ఆజాతిపై మేము (రాళ్ళ)

9. ఈ అసహజ మైథునం (Sodomy, Paederastry) ఘోరపాపం క్రిందికి వస్తుంది. దీనికి శిక్షగా “చేసినవాణ్ణి చేయించుకున్నవాణ్ణి హతమార్చండి; పైవాణ్ణి, క్రిందివాణ్ణి ఇద్దర్నీ రాళ్లతో కొట్టి చంపండి” అని హదీసుల్లో వచ్చింది. హజ్రత్ అలి (రజి) ప్రకారం ఇలాంటి నేరస్పర్ణి చంపి అతని శవాన్ని కాల్చివేయాలి. ఈ అభిప్రాయంతో హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) కూడా ఏకీభవించారు. ఇమాం అబూహనిఫా (రహ్మా) ప్రకారం దేశ, కాల పరిస్థితుల్ని బట్టి ఏదైనా కఠినశిక్ష విధించాలి. ఈ అసహజ మైథునం పురుషుడు తన భార్యతో జరిపినా ఘోరమైన పాపపే. తిరిజీ గ్రంథంలో దైవప్రవక్త (స) ప్రవచనం ఇలా ఉంది: ‘రుతుమతితో సంగమించినవాడు, స్త్రీతో లూత్జాతి నిర్వాకానికి పాల్పడిన వాడు, లేక జ్యోతిష్ముడి దగ్గరికెళ్ళి అతను చెప్పిన జోస్యం నమ్మినవాడు ముహమ్మద్ (స)పై అవతరించిన బోధనలు తిరస్కరించిన వాడవుతాడు.’

ఎంతో నాగరికులమని చెప్పుకునే పాశ్చాత్య ప్రజలలో స్వజాతిసంపర్కం నేడు ఒక అంటు వ్యాధిలా అతివేగంగా ప్రబలుతోంది. ఈ వ్యాధిగ్రస్తులు దీన్ని తమ ప్రాథమిక హక్కుగా ప్రకటించు కున్నారు. వీరి డిమాండ్లకు తలవొగ్గి కొన్ని దేశాల ప్రభుత్వాలు దీన్ని చట్టసమ్మతం చేయడం కూడా జరిగింది. ఎయిడ్స్ వంటి భయంకరమైన వ్యాధికి కారణం వ్యభిచారం, స్వజాతిసంపర్కాలేనని తెలిసి కూడా వీటిని నిరోధించడం గురించి నేటి మానవుడు ఆలోచించడం లేదు.

వర్షం కురిపించాం. చూడు, ఆ పాపాత్ములకు ఎలాంటి దుగ్గతి పట్టినదో! (83-84)

మేము మద్యం ప్రజల వద్దకు వారి సోదరుడు షుబ్బాను పంపాము. అతను తన జాతి ప్రజలతో ఇలా అన్నాడు: “నా జాతిప్రజలారా! దేవుణ్ణి ఆరాధించండి. ఆయన తప్ప వేరే ఆరాధ్యుడు లేడు. మీ దగ్గరకు మీ ప్రభువు నుండి స్పష్టమైన నిదర్శనం వచ్చింది కనుక మీరు తూనికలు, కొలతలు పూర్తిగా పాటించండి. ప్రజలకు రావలసిన సరుకు తగ్గించి ఇవ్వకండి. ధరణిలో శాంతీసామరస్యాలు ఏర్పడ్డాక అరాచకం సృష్టించకండి. మీరు విశ్వాసులైతే (విషయం గ్రహించండి), అందులోనే మీ శ్రేయస్సు ఉంది.” (85)

(జీవితానికి సంబంధించిన) ప్రతి మార్గంలో అడ్డుగోడలై కూర్చోకండి. అలా ప్రజలను బెదరగొట్టి ‘విశ్వసించేవారిని’ దైవమార్గంలోకి రాకుండా నిరోధించకండి. ఆ మార్గాన్ని చెడగొట్టే చెప్టలకు వడిగొట్టకండి. మీరు అల్పసంఖ్యాకులుగా ఉన్న రోజులు గుర్తుకుతెచ్చుకోండి. ఆ తర్వాత దేవుడు మీ జనాభాను పెంచాడు. లోకంలో దుర్మార్గులకు ఎలాంటి గతి పట్టినదో కళ్ళుతెరచి చూడండి. మీలో కొందరు నేను తెచ్చిన బోధనలు నమ్ముతున్నారు. మరికొందరు నమ్మడంలేదు. కనుక మనల్ని గురించి దేవుడు ఎలాంటి నిర్ణయం తీసుకుంటాడో కాస్త ఓపిక పట్టి చూడండి, ఆయనే అందరి కంటే మంచి నిర్ణయం తీసుకునేవాడు.” (86-87)

అతని జాతినాయకులు అధికార గర్వంతో విర్రవీగుతూ “షుబ్బా! నీవు, నిన్ను విశ్వసించినవారు (మర్యాదగా) మా మతంలోకి తిరిగి వచ్చేయండి. లేదంటారా, మిమ్మల్నిందర్నీ మేము మా పట్నం నుంచి గెంటివేస్తాం (తెలుసా?)” అన్నారు.

అప్పుడు షుబ్బా ఇలా అన్నాడు: “ఏమిటి బలాత్కారం! మాకిష్టం లేకపోయినా బలవంతంగా మమ్మల్ని వెనక్కి మరలించజేస్తారా? దేవుడు మమ్మల్ని మీ (మతం) నుండి విముక్తి కల్పించాడు. మేము మళ్ళీ మీమతంలోకి వస్తే మేము దేవునికి అబద్ధం ఆపాదించిన వారమవుతాం. మేము మీ మతంలోకి మళ్ళీ అడుగుపెట్టడం అసంభవం. మా ప్రభువైన దేవుడలా చేయగలిగితే తప్ప (ఎన్నటికీ వెనక్కి మరలం). మా ప్రభువు జ్ఞానం ప్రతి వస్తువునీ పరివేష్టించిఉంది. ఆయన మీదే మేము భారం వేశాం. ప్రభూ! మాకూ, మాజాతికీ మధ్య సరైన తీర్పుచేయి. నీవే అందరికంటే మంచి తీర్పురివి.” (88-89)

అతని జాతిలో సత్యాన్ని తిరస్కరించిన నాయకులు (ఒకరోజు సమావేశమయి) “మనం గనక షుబ్బాను అనుసరిస్తే నాశనమైపోతాం” అని పరస్పరం చెప్పుకున్నారు. అయితే చివరికి ఆసాంతం ఊపివేసి భయంకరమైన విపత్తు వారిని చుట్టుముట్టించింది. దాంతో వారు తమ ఇండ్లలో బోర్లాపడిపోయి ఊపిరి విడిచారు. (90-91)

షుబ్బాను తిరస్కరించినవారు తమ ఇండ్లలో అసలు నివసించనే లేదన్నట్లు నామరూపాలైకుండా తుడిచిపెట్టుకు పోయారు. ఈవిధంగా షుబ్బాను తిరస్కరించినవారే చివరికి సర్వనాశనమయ్యారు. షుబ్బా (ఈ భయానక దృశ్యం చూసి) “నా జాతి ప్రజలారా! నేను నా ప్రభువు పంపిన సందేశం మీకందజేశాను. చివరిదాకా మీ శ్రేయస్సునే కోరుకున్నాను. ఇప్పుడిక సత్యాన్ని నిరాకరించిన ఈ జాతి (దుర్గతి) పట్ల నేనెందుకు విచారించాలి?” అని పలుకుతూ ఆ పట్నం నుంచి నిష్క్రమించాడు. (92-93)

మేము ఏ పట్టణానికి దైవప్రవక్తను పంపినా అపట్టణవాసులు వినయం వినమ్రతలకు దిగి వచ్చేందుకు వీలుగా మొదట వారిని లేమికి, కష్టాలకు గురిచేస్తుంటాము. అలా లేమికి, కష్టాలకు గురిచేయకుండా ఉండటమన్నది ఎన్నడూ జరగలేదు. తర్వాత ఆ దుస్థితిని మార్చి వారికి మంచి స్థితి కలిగించాం. ఆవిధంగా వారు బాగా అభివృద్ధి చెంది (ఆ అభివృద్ధికి కారకుడైన సృష్టికర్తను విస్మరించి) “మంచిరోజులు, చెడ్డరోజులు మన పూర్వీకులక్కూడా వచ్చాయి” అని చెప్పసాగారు. ¹⁰ చివరికి మేము హఠాత్తుగా వారిని పట్టుకున్నాం. వారప్పుడు పూర్తిగా ప్రాపంచిక మైకంలో పడిఉన్నారు. (94-95)

పట్టణవాసులు గనక సత్యాన్ని విశ్వసించి దేవుని పట్ల భయభక్తులు కలిగిఉంటే, మేము వారి కోసం భూమ్యాకాశాల శుభాల (ద్వారాల)ను తెరచి పెట్టేవారము. కాని వారు సత్యాన్ని విశ్వసించడానికి నిరాకరించారు. అందువల్ల వారు చేసుకున్న కర్మలకు శిక్షగా మేము (ఉపద్రవం తెచ్చి) వారిని పట్టుకున్నాము. (96)

మరి ఈ పట్టణవాసులు కూడా అలాగే ఏమరుపాటులో పడివున్నారా? రాత్రివేళ గాఢనిద్రలో ఉన్నప్పుడు వారిపై మా శిక్ష అకస్మాత్తుగా విరుచుకుపడదని తలచి గుండెల మీద చేతులు వేసుకొని ఉన్నారా? లేక పగటివేళ ఆడుతూ పాడుతూ (ప్రాపంచిక వ్యామోహంలో మునిగి) ఉన్నప్పుడు మా ఉక్కు పిడికిలి వారి మెడలు పట్టుకోబోదని నిర్భయంగా ఉన్నారా? దేవుని ఎత్తుగడలంటే వారికి ఏమాత్రం భయం లేదా? సర్వనాశనమయ్యే జాతి మాత్రమే ఇలా దేవుని ఎత్తుగడల పట్ల భయమూ, భక్తి లేకుండా మనుగడ సాగిస్తుంది. (97-99)

గత భూవాసుల తదనంతరం ఇప్పుడు భూమికి వారసులైనవారు, మేము తలచుకుంటే వారిపై ఆపద తెచ్చిపెడతామని, ఏ మంచి విషయం వినకుండా వారి హృదయం కవాలాలు మూసివేస్తామని గ్రహించరా? ఇలా మేము కొన్ని జాతుల గాధలను నీకు విన్నుస్తున్నాము. వారి దగ్గరకు వారి ప్రవక్తలు స్పష్టమైన నిదర్శనాలు తీసుకొని వచ్చారు. కాని ఒకసారి తిరస్కరించినదాన్ని వారు మళ్ళీ విశ్వసించే మనుషులు కాదు. చూశావా!

10. సాధారణంగా ఇహలోక వ్యామోహపరులు ఆపద వచ్చినప్పుడు దాన్నుంచి గుణపాఠం గ్రహించి తమ నడవడికను సంస్కరించుకోవడానికి బదులు, ఇలాంటి మాటలు పలుకుతారు. మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) ఎంత బోధించినా మక్కా బహుదైవారాధకులు రుజుమాన్గానికి రాకపోగా ఆయనకు వ్యతిరేకంగా మరింత కఠిన వైఖరి అవలంబించారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) వీరిపై కరువు తెప్పించి తనకు సహాయం చేయమని దైవాన్ని వేడుకున్నారు. దాని ప్రకారం తీవ్రమైన కరువు వచ్చి జనం మృతపశువుల్ని, తోళ్ళను సైతం తినాల్సిన దుస్థితి ఏర్పడింది. మక్కా బహుదైవారాధకులు ఇక భరించలేక దైవప్రవక్త (స) దగ్గరకెళ్ళి ఈ గడ్డు పరిస్థితిని దూరం చేయవలసిందిగా దేవుణ్ణి ప్రార్థించమని అడిగారు.

కాని దైవప్రవక్త (స) దేవుణ్ణి ప్రార్థించి గడ్డు పరిస్థితి తొలగించజేసిన తర్వాత వారు మరింత పెద్దగి పోయారు. కొందరు దీన్ని ప్రవక్త మహిమగా భావించి ఆయన బోధనల వైపు మొగ్గుతుంటే, వారిని కూడా ఈ దుర్మార్గులు నిరోధిస్తూ “ఇవన్నీ కాలపు మిట్టపల్లాలు. ఇంతకు పూర్వం కూడా కరువుకాలకాలు వచ్చాయి. ఈనాడు కొత్తేమీ కాదు. కాకపోతే ఈసారి సుదీర్ఘకరువు ఏర్పడింది కనుక మీరు ముహమ్మద్ చెప్పే మాయమాటలు విని అతని వలలో పడకండి” అని చెప్పసాగారు.

ఈవిధంగా మేము సత్యతిరస్కారుల హృదయ కవాటాలు మూసివేస్తున్నాము. వారిలో చాలామంది వాగ్దానభంగం చేసేవారినే మేము చూశాము. అలాగే వారిలో అనేక మంది నీతిలేనివారిని కూడా మేము చూశాము. (100-102)

వారి తరువాత మేము మూసా (ప్రవక్త)కు నిదర్శనాలిచ్చి ఫిరౌన్, అతని రాజ్యాధికారుల దగ్గరకు పంపాము. అయితే వారు కూడా మా నిదర్శనాల పట్ల అన్యాయంగానే ప్రవర్తించారు. చూడు, ఆ దుర్మార్గులకు (చివరికి) ఎలాంటి గతి పట్టిందో. (103)

మూసా ఇలా అన్నాడు: “ఫిరౌన్! నేను విశ్వప్రభువు వైపున వచ్చిన ప్రవక్తను. నేను దేవుని పేరుతో ఏది మాట్లాడినా సత్యమే మాట్లాడటం నా విధుక్త ధర్మం. నేను మీ దగ్గరికి మీ ప్రభువు నుండి స్పష్టమైన నిదర్శనం తీసుకొచ్చాను. కనుక నీవు ఇస్రాాయిల్ సంతతి ప్రజలను నా వెంట పంపించు.” (104-105)

దానికి ఫిరౌన్ “నీవేదయినా నిదర్శనం తీసుకొని వస్తే, నీవు చెప్పేది నిజమయితే దాన్ని మా ముందు ప్రదర్శించు” అన్నాడు. (106)

అప్పుడు మూసా తన చేతికర్ర క్రింద పడవేశాడు. వెంటనే ఆ కర్ర సర్పంగా మారి పోయింది. (తరువాత) అతను తన చేతిని (చంకలో పెట్టి) బయటికి తీశాడు. అది చూపరులకు ధగధగ మెరిసిపోతూ కనిపించింది. (107-108)

అయితే ఫిరౌన్ జాతికి చెందిన కొందరు నాయకులు (మూసా వల్ల ఏదో ప్రమాదం ముంచుకొస్తున్నట్లు భయపడి) “ఇతను తప్పకుండా పెద్ద మాంత్రికుడయి ఉంటాడు. ఇతను (తన మంత్రబలంతో) మిమ్మల్ని మీరాజ్యం నుండి వెడలగొట్ట జూస్తున్నాడు. ఇప్పుడు మీరేం చేయదలచుకున్నారో చెప్పండి” అన్నారు ఫిరౌన్తో. (109-110)

తరువాత వారంతా ఫిరౌన్ కు సలహా ఇస్తూ “ఇతణ్ణి, ఇతని సోదరుణ్ణి కొన్నాళ్ళు ఆపిఉంచండి. ఈలోగా అన్ని పట్టణాలకు మన దూతల్ని పంపి మంత్రవిద్యలో ఆరి తేరినవారిని మీ దగ్గరకు పిలిపించుకోండి” అని చెప్పారు. (111-112)

దాని ప్రకారం ఆరితేరిన మాంత్రికులు ఫిరౌన్ దగ్గరికొచ్చారు. అప్పుడా మాంత్రికులు “మేము గెలిస్తే అందుకు మాకేదైనా ప్రతిఫలం ఇప్పిస్తారా?” అని అడిగారు. (113)

“తప్పకుండా. మీరు మా సన్నిహితులలో చేరుతారు” చెప్పాడు ఫిరౌన్. (114)

ఆ తరువాత మాంత్రికులు మూసాను ఉద్దేశించి “మొదట నీవు (నీ కర్రను) పడ వేస్తావా లేక మమ్మల్ని (మా తాళ్ళను) పడవేయమంటావా?” అని అడిగారు. దానికి మూసా “మీరే పడవేయండి” అన్నాడు.

అప్పుడు మాంత్రికులు (తమ దగ్గరున్న త్రాళ్ళను నేలమీద) పడవేశారు. (తక్షణమే) అవి ప్రేక్షకులకు కనికట్టు కలిగించి భీతావహం సృష్టించాయి. ఆవిధంగా వారు అద్భుతమైన తాంత్రికవిద్య ప్రదర్శించారు. (115-116)

సరిగ్గా అదే సమయంలో మేము మూసాకు, అతని కర్ర క్రింద పడవేయమని చెప్పాము. అతనలా (కర్ర) క్రింద పడవేశాడో లేదో తృటిలో అది విజృంభించి, వారి

అభూత కల్పనలన్నిటినీ చకచకా స్వాహాచేస్తూ పోయింది. (117)

ఈ విధంగా సత్యం సత్యంగా రుజువయింది. వారు కల్పించినవన్నీ అసత్యమని తేలిపోయింది. ఫిరౌన్, అతని అనుయాయులు ఈ పోటీలో ఘోరంగా పరాజితులయి పరాభవం పాలయ్యారు. మాంత్రికులు ఈ అద్భుత మహిమ చూసి అప్రయత్నంగా సాష్టాంగపడి “మేము సర్వలోక ప్రభువును విశ్వసించాం. మూసా, హారున్ లు విశ్వసించిన ప్రభువును మేమూ విశ్వసించాం” అని బిగ్గరగా అన్నారు. (118-122)

అప్పుడు ఫిరౌన్ (మండిపడుతూ) ఇలాఅన్నాడు: “ఏమిటి, నేను అనుమతి ఇవ్వక ముందే మీరితట్టి విశ్వసిస్తారా? ఇదంతా ఈపట్లం నుంచి ఇక్కడి పొరుల్ని వెళ్ళగొట్టడానికి మీరంతా కలసి పన్నినపన్నాగం. ఉండండి, త్వరలోనే (దాని పర్యవసానం) మీకు తెలుస్తుంది. మొదట నేను ఒక వైపున్న మీ చేతుల్ని, (వాటికి అభిముఖంగా) రెండో వైపున్న మీకాళ్ళను నరికిస్తాను. తర్వాత మిమ్మల్ని ఉరికంబం ఎక్కిస్తాను”. (123-124)

వారిలా అన్నారు: “మా ముందుకు మాప్రభువు నిదర్శనాలు వచ్చాయి. మేము వాటిని విశ్వసించాం. అదేకదా నీవు మాపై పగ సాధించడానికి కారణం? మేము ఎటు మాప్రభువు సన్నిధికి పోవలసిన వాళ్ళమే- దేవా! మాకు సహసస్థయిర్యాలు ప్రసాదించు. మేము నీకు విధేయులమైఉన్న స్థితిలోనే మాకు మరణం కల్గించు.” (125-126)

ఫిరౌన్ జాతి నాయకులు ఫిరౌన్ ని మరింత ఎగదోస్తూ “మీరు మూసాను, అతని జాతివాళ్ళను దేశంలో అరాచకం సృష్టించడానికి అలాగే వదలిపెట్టారా? వారు మిమ్మల్ని, మీ దైవాలను ఆరాధించడం మానేస్తే మీరు చూస్తూ ఉరుకుంటారా?” అని అడిగారు. దానికి ఫిరౌన్ “నేను వారి కొడుకుల్ని హతమార్చి, వారి కూతుళ్ళను మాత్రమే బ్రతక నిస్తాను. వారిమీద మాకు పూర్తి అధికారం ఉంది” అని చెప్పాడు. (127)

మూసా తనజాతిని ఓదార్చుతూ “దైవసహాయం వేడుకోండి. సహనం వహించండి. ఈభూమి దేవునిది. దేవుడు తన దాసులలో తాను కోరినవారిని దానికి వారసులుగా చేస్తాడు. దేవుని పట్ల భయభక్తులతో మసలుకునేవారిదే అంతిమవిజయం” అన్నాడు.

అప్పుడు అతనిజాతి ప్రజలు “నీవు రాక ముందుకూడా మేము పీడించబడుతుండే వాళ్ళం. ఇప్పుడు నీవు వచ్చిన తర్వాత కూడా పీడించబడుతున్నాం” అన్నారు.

మూసా (వారికి ధైర్యం చెబుతూ) “మీప్రభువు త్వరలోనే మీశత్రువుల్ని తుద ముట్టించి వారి స్థానంలో మిమ్మల్ని పుడమిపై (తన) ప్రతినిధులుగా నియమిస్తాడు. అప్పుడు మీరెలా నడుచుకుంటారో చూస్తాడు” అని అన్నాడు. (128-129)

ఫిరౌనీయులలో (సత్యం పట్ల) స్పృహ రావడానికి మేము కొన్నేళ్ళపాటు వారిని దుర్భిక్షానికి, పంటల కొరతకు గురిచేశాం. (అయినా వారిలో మార్పు రాలేదు.) మంచి రోజులు వచ్చినప్పుడు తామందుకు అర్హులమని అంటారు; దుర్దినాలు దాపురించి నప్పుడు మూసాని, అతని అనుచరుల్ని దుశ్శకునాలుగా పరిగణిస్తారు. వారి దుశ్శకునం దేవుని చేతిలో ఉంది. కాని వారిలో చాలామంది ఆ సంగతి గ్రహించడం లేదు. వారు మూసాతో “నీవు మాపై మంత్రతంత్రాలు ప్రయోగిస్తూ మాముందు ఎన్ని చమత్కారాలు

ప్రదర్శించినా మేము నిన్ను ఎన్నటికీ విశ్వసించం” అని తెగేసి చెప్పారు. (130-132)

చివరికి మేము వారిపైకి తుఫాను పంపించాము; మిడతల దండు వదిలాము; పేలు, పురుగుల్ని పంపాము; కప్పలు వదిలాము; నెత్తుటి వర్షం కురిపించాము. ఈ మహిమలన్నిటిని మేము విడివిడిగా చేసి చూపాము. కాని వారు తిరస్కారం, తల బిరుసుతనాలనే ప్రదర్శించారు. వారసలు పరమ దుర్మార్గులు. (133)

ఏదైనా ఆపద వస్తే వారు మూసా దగ్గరికెళ్ళి ఇలా బ్రతిమాలుతారు: “మూసా! నీకు నీప్రభువు నుండి లభించిన (ప్రవక్త)పదవి సహాయంతో ఈఆపద నుండి మమ్మల్ని గట్టెక్కించమని దేవుణ్ణి ప్రార్థించు. ఈసారి నీవు మానుండి ఈ ఆపదను తొలిగిస్తే మేము నీమాట విని ఇస్రాయిల్ సంతతిని నీవెంట పంపుతాం.” అయితే వారిపై విరుచుకుపడ సున్న శిక్షను మేము కొంతకాలం తొలగించగానే వారు ఆడినమాట తప్పేవారు. ఇలా వారు మా మహిమల్ని ఏమాత్రం ఖాతరు చేయకుండా తిరస్కరించారు. చివరికి మేము వారిపై ప్రతీకారం తీర్చుకున్నాం. వారిని నడిసముద్రంలో ముంచివేశాము. (134-136)

ఆ తరువాత మేము వారి స్థానంలో అణచివేతకు గురైన బలహీనవర్గం ప్రజల్ని తెచ్చిపెట్టాము. తూర్పు నుండి పడమర వరకు మేము ఎన్నో శుభాలు కలిగించిన భూభాగానికి వారిని వారసులుగా చేశాము. ఈవిధంగా ఇస్రాయిల్ సంతతివారి విషయంలో నీ ప్రభువు చేసిన వాగ్దానం నెరవేరింది. దీనికి కారణం వారు సహనం వహించడమే. ఫిరౌన్, అతని తాబేదార్లు కట్టించిన వాటిని (అంటే మేడలను), ఎక్కించిన వాటిని (అంటే పందిళ్ళపై ద్రాక్ష తోటల్ని) మేము సర్వనాశనం చేశాము. (137)

ఇస్రాయిల్ సంతతివారిని మేము సముద్రం దాటించి ఆవలకు చేర్చాము. అక్కడ నుండి వారు మరోచోటికి ప్రయాణం సాగించారు. దారిలో వారికి విగ్రహాలు పట్టుకొని కూర్చున్న ఒక జాతి తారసపడింది. అప్పుడు వారు “మూసా! వారు పూజిస్తున్న దైవం లాంటిది మాక్కూడా ఏదైనా దైవాన్ని చేసివ్వ” అన్నారు.

దానికి మూసా “మీరు మరీ మూడుల్లా మాట్లాడుతున్నారు. వారు అవలంబించిన ఆరాధన నాశనమవుతుంది. వారు చేస్తున్నది పనికిమాలిన పని” అన్నాడు. ఇంకా “దేవుడు మిమ్మల్ని యావత్తు మానవాళిపై ఔన్నత్యం ప్రసాదించాడు. అలాంటి దేవుణ్ణి వదలి నేను మీకోసం వేరే (మిథ్యా)దైవాన్ని వెదకిపెట్టాలా?” అన్నాడతను. (138-140)

జ్ఞాపకంతెచ్చుకోండి. మేము ఫిరౌనియుల బారినుండి మిమ్మల్ని విముక్తం చేశాం. వారు మిమ్మల్ని ఫెారంగా పీడిస్తుండేవారు. మీ కొడుకుల్ని చంపుతూ మీ కుమార్తెల్ని మాత్రమే బ్రతకనిస్తుండేవారు. మీప్రభువు తరపున మీకది కఠినపరీక్షగా ఉండింది. మేము ముప్పయి రోజుల గడువుకోసం మూసాను పిలిపించాం. తర్వాత ఈ గడువును పదిరోజులు పొడిగించాం. ఇలా అతని ప్రభువు నిర్ణయించిన గడువు నలభై రోజుల యింది. మూసా బయలుదేరే ముందు తన సోదరునితో “నేను వెళ్ళిన తర్వాత నీవు నాతరపున మన జాతిప్రజలకు నాయకత్వం వహించి సరైన రీతిలో పనిచేస్తూ ఉండాలి. విచ్చిన్నకారుల త్రోవ నడవకు” అని అన్నాడు. (141-142)

ఆ తర్వాత మూసా మా నిర్ణీత సమయానికి (కొండ దగ్గరకు) చేరుకున్నప్పుడు అతని ప్రభువు అతనితో ప్రత్యక్షసంభాషణ జరిపాడు. (అప్పుడు) మూసా తన ప్రభువును వేడుకుంటూ “ప్రభూ! నా కళ్ళకు శక్తి ప్రసాదించి నీ దర్శనభాగ్యం కలిగించు” అన్నాడు. దానికి దేవుడు “నీవు నన్ను (ఇహలోకంలో) చూడలేవు. సరే, ఈకొండ వైపు కాస్త దృష్టి సారించు. అది తన స్థానంలో యధాతథంగా ఉంటే నీవు నన్ను చూడగలవు” అన్నాడు.

ఆ తరువాత అతని ప్రభువు తన దివ్యతేజస్సును ఆ కొండపై ప్రసరింపజేయగానే అది మరుక్షణం తునాతునకలైపోయింది. దాంతో మూసా స్పృహతప్పి పడిపోయాడు. కాస్తేపటికి స్పృహ రాగా “ప్రభూ! నీవు ఎంతో పరిశుద్ధుడవు. జరిగిన పొరపాటుకు పశ్చాత్తాపపడుతూ నిన్ను క్షమాపణ వేడుకుంటున్నాను. (నన్ను క్షమించు.) అందరికంటే ముందు నేనే నిన్ను విశ్వసిస్తున్నాను” అని ప్రార్థించాడు మూసా. (143)

అప్పుడు దేవుడు “మూసా! నేను నీకు ప్రవక్త పదవినిచ్చాను. నీతో ప్రత్యక్ష సంభాషణ జరిపాను. ఇలా నీకు యావత్తు మానవాళిపై ప్రాధాన్యత నిచ్చాను. కనుక నేను ప్రసాదించేదాన్ని స్వీకరించి నాకు కృతజ్ఞుడవై ఉండు” అని ఉపదేశించాడు. (144)

ఆ తరువాత మేము జీవిత సమస్త రంగాలకు సంబంధించిన హితవులు, ప్రతి విషయానికి సంబంధించిన మార్గదర్శక సూత్రాలు (రాతి) పలకలపై రాసి మూసాకు ప్రసాదించాము. ఆ సందర్భంలో మేము ఇలా ఉపదేశించాము:

11. ఊహకే అందని విశ్వవ్యాప్త శక్తి స్వరూపుడైన దేవుణ్ణి మానవుడు చర్మచక్కువులతో చూడటం అంటే మోక్షం పొందడమే. కాని మరణానంతరం స్వర్గంలో మాత్రమే ‘విశ్వాసులకు’ ఈ మోక్షం నిధిస్తుంది. అక్కడే దైవదర్శనభాగ్యం ప్రాప్తమవుతుంది. ఇది ఇహలోకంలో నాధ్యంకాదు.

అందువల్లనే మూసా ప్రవక్త (అలైహి) దేవుణ్ణి చూడ గోరినప్పుడు, నీవు నన్ను చూడలేవు అన్నాడు దేవుడు. పర్యతం లాంటి మహా బలిష్ఠమైన ఓపెద్ద ఆకారం సైతం దేవుని ఆస్తిత్వం నుండి వెలువడిన ఓ చిన్న కిరణానికే తృటిలో భస్మీకృతం అయినప్పుడు ఈ బలహీన మానవుడు దైవ దర్శన ప్రభావానికి తట్టుకోగలడా? ఎంతమాత్రం తట్టుకోలేడని మూసా ప్రవక్త (అలైహి) స్పృహ కోల్పోయిన సంఘటన రుజువు చేస్తోంది.

భగవద్గీతలో కూడా అర్జునుడు “యతో వాచో నివర్తంతే అప్రావ్యమనసాసహ” అని వాక్కు నకు, మనస్సునకు సైతం అందడని అభివర్ణించబడిన దేవుణ్ణి చూడగోరితే “నతుమాం శక్యసే ద్రష్టుమ నేనైవ స్వచక్రుషా” (11:8)- (ఈ నీ మాంసమయ నేత్రములతో నీవు నా విశ్వ రూపమును గాంచజాలవు” అన్నాడు శ్రీకృష్ణుడు. (గీతామకరందం- పేజి.758)

అయితే ప్రత్యక్ష దైవాన్నే చూసి సంతృప్తపడగోరిన పౌరాణిక మనస్తత్వాన్ని తృప్తి పరిచేందుకు “దివ్యందదామితే చక్రుః పశ్యమే యోగమైశ్వరమ్” (11:8)- (కావున నీకు దివ్యదృష్టిని ప్రసాదించు చున్నాను. దానిచే ఈశ్వర సంబంధమైన నా యోగమహిమను జూడుము)” అన్నది భగవద్గీత.

ఖుర్ఆన్ మరోచోట “ఎవరి చూపులా ఆయన్ని అందుకోజాలవు; ఆయన మాత్రం అందరి చూపులనూ అందుకోగలడు” (6:103) అని స్పష్టంగా చెబుతోంది. కనుక ప్రపంచంలో ఏ జీవి కూడా స్పష్టికర్తను చూడలేదు. చివరికి మానవోత్తములైన దైవప్రవక్తలకు కూడా ప్రపంచంలో దేవుని దర్శనం లభించలేదు. (ఇతర వివరాలకు 53:13 సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)

“ఈ హితోక్తులను దృఢంగా పట్టుకొని ఉండాలి. ఇందులోని విషయాలను (మార్చుకుండా) సక్రమరీతిలో అనుసరించమని నీ జాతిప్రజలను ఆదేశించు. సమీపకాలంలోనే నేను మీకు దుష్టజనుల గృహాల (అవశేషాల)ను చూపిస్తాను. ఎలాంటి నీతి, నియమం లేకుండా ధరణిలో పెద్దలుగా చలామణియ్యే గర్విష్టులు నా మహిమలు చూడకుండా వారి దృష్టిని మార్చేస్తాను. వారికే ఏ మహిమ చూసినా (సత్యాన్ని) విశ్వసించలేరు. వారి కళ్ళెదుటకు సన్మార్గం వచ్చినా వారు దాన్ని అవలంబించలేరు. వక్రమార్గం కనిపిస్తే మాత్రం దానివైపు పరుగెత్తేవారు. దీనిక్కారణం వారు మా సూక్తుల్ని నిరాకరించి నిర్లక్ష్యం చేస్తుండేవారు. మా సూక్తుల్ని, పరలోక ఉనికిని తిరస్కరించినవారి కర్మలన్నీ వ్యర్థమయ్యాయి. వారికి వారి కర్మల్ని బట్టే తగిన శిక్ష విధించబడుతుంది. (145-147)

మూసా వెళ్ళిన తరువాత అతని జాతిప్రజలు తమ దగ్గరున్న ఆభరణాలతో ఒక ఆవుదూడ విగ్రహం తయారు చేసుకున్నారు. అందులోనుంచి దూడ అరుపులాంటి ధ్వని వస్తుండేది. కాని అది తమతో మాట్లాడదని, ఏవిషయంలోనూ తమకు దారి చూపదని వారికి తెలియదా? (తెలుసు.) అయినా వారు దాన్ని దైవంగా చేసుకొని పూజించసాగారు.¹² వారసలు పరమదుర్మార్గులు. (తమ ఆత్మవంచన మైకం వదలగానే తాము నిజంగా దారితప్పామని తెలుసుకున్నారు. అప్పుడు వారు “మా ప్రభువు మమ్మల్ని కనికరించి క్షమించకపోతే మేము సర్వనాశనమైపోతాం” అని పలికారు. (148-149)

12. ఏకేశ్వరునిపై పూర్తి విశ్వాసం లేని ప్రజలు, ముఖ్యంగా బహుదైవారాధకులు అతీంద్రియ శక్తులు, అసాధారణ విషయాలున్న ప్రతి జీవి లేదా వస్తువులో దైవత్వాన్ని చూడటానికి ప్రయత్నిస్తారు. తరువాత అసలు దైవాన్ని వదలి దీన్నే దైవంగా పూజిస్తారు. ఇస్రాయిల్ ప్రజలు (యూదులు) కూడా ఇక్కడ ఆవుదూడ విగ్రహంలో దూడ అరుపు లాంటి శబ్దం విని దాన్ని దైవంగా కొలవడానికి సిద్ధమయ్యారు. ఆ విగ్రహంలో ఏదో ఓరకంగా గాలి దూరడం వల్ల దూడ అరుపులాంటి శబ్దం వినిపించి ఉండవచ్చని ప్రాచీన భాష్యకారుడు ఇబ్నెకసీర్ అభిప్రాయపడ్డారు.

ప్రకృతి మార్పుల వల్ల అప్పుడప్పుడు ఇలాంటి అసాధారణ విషయాలు సంభవించడంలో విశేషమేమీ లేదు. 1974లో నేను అనంతపురం జిల్లా పెనుకొండలో ఉన్నప్పుడు ఓ విచిత్ర సంఘటన జరిగింది. ఓ సాయిబుగారు పెద్దలపండుగ రోజు తన ఇంట్లో పాయసం ఉంచిన కంచంపై ఏవో మంత్రాలు చదివి, సాంబ్రాణి పొగవేసి హిందూఆచారం ఫక్కిలో దాన్ని ‘పితృదేవతల’కు నైవేద్యం పెట్టాడు. పితృదేవతలు ఆరగించేందుకని పాయసపు కంచాన్ని ఒంటిగా వదలి అందరూ బయటికొచ్చి కూర్చున్నారు. కాస్సేపటి తరువాత వెళ్ళి చూస్తే వారికి ఓ అద్భుతం కనిపించింది. పాయసంలో మిలమిల మెరిసే ఓ నెలవంక ప్రత్యక్షమయింది. దాని మధ్యలో తెల్లని ఓ నక్షత్రం కూడా పుట్టుకొచ్చింది. ఇంకేముంది, జనం అదేదో మహిమ (కరామత్) అనుకొని గుంపులు గుంపులుగా వచ్చి కాసుకలు సమర్పించుకోవడం ప్రారంభించారు.

నిజానికి అందులో మహిమేమీ లేదు. పాయసం మీద వేసిన నెయ్యి పాయసాన్ని చదును చేసి కొంత నెయ్యి, లోపల గాలి దూరడం వల్ల అర్థచంద్రాకారంలో పైకి ఉబ్బింది. ఈ అర్థచంద్రాకారం మధ్యన త్రిభుజాకారంలో కోయబడిన ఓ తెల్లటి కొబ్బెర ముక్క పెక్కొచ్చి నిలబడింది. ఇలాంటి సంఘటనల్ని ఎన్నయినా పేర్కొనవచ్చు. ఆవుదూడ విగ్రహంలో దూడఅరుపు కూడా ఇలాంటి బావతే కావచ్చు. ఒకవేళ ఆ విగ్రహం నిజంగా ఆవుదూడగా మారినా దానికి దైవత్వాన్ని ఆపాదించవలసిన అవసరం లేదు. విగ్రహాన్ని ఆవుదూడగా మార్చగల శక్తి కూడా సృష్టికర్తదే. సృష్టి పూజ వదలి సృష్టికర్తను ఆరాధించడమే సత్యం, సరైన ధర్మం, ముక్తిమార్గం.

అటునుండి మూసా విచారం, ఆగ్రహం కలగలిపిన భావోద్దేశాలతో తన జాతి ప్రజల దగ్గరకు తిరిగొచ్చాడు. వచ్చిరాగానే “నేను వెళ్ళిన తరువాత మీరు చాలా దుర్మార్గానికి పాల్పడ్డారు. మీ ప్రభువాజ్ఞ కోసం ఎదురుచూసే అంత ఓపిక కూడా మీకు లేకపోయిందా?” అని విరుచుకుపడ్డాడు. (ఆ కోపంలో) అతను (తొరాత్) రాతి పలకలను విసిరిపారేశాడు; సోదరుడి తల (వెండ్రుకలు) పట్టి లాగాడు.

అప్పుడు హరూన్ ఇలా అన్నాడు: “నాతల్లి కుమారుడా! మీరు నన్ను బలహీనుడిగా భావించి నానోరు నొక్కేవారు. ఇంకాస్తయితే నన్ను చంపేసేవారే. అంచేత (నన్నర్థం చేసుకో.) ప్రత్యర్థులు నన్ను చూసి హేళనచేసే అవకాశం కల్పించకు. ఈ దుర్మార్గులతో నన్ను కలిపేయకు.” ఈ మాటలు విని మూసా (కొంచెం మెత్తబడ్డాడు.) “ప్రభూ! నన్ను, నా సోదరుణ్ణి క్షమించు. మమ్మల్నిద్దర్నీ నీ కారుణ్యాశ్రయంలో చోటివ్వ. నీవు అందరికంటే గొప్ప కరుణామయుడవు” అని దైవాన్ని వేడుకున్నాడు. (150-151)

(దేవుడిలా సెలవిచ్చాడు:) “ఆవుదూడను దైవంగా చేసుకున్నవారు తమ ప్రభువు ఆగ్రహానికి తప్పకుండా గురవుతారు. వారు ఇహలోక జీవితంలో అవమానం, అప్రతిష్ఠల పాలౌతారు. అభూతకల్పనలకు పాల్పడేవారికి మేము ఇలాంటి శిక్షే విధిస్తాం. దుష్కార్యాలు చేసినవారు తర్వాత పశ్చాత్తాపంచెంది సత్యాన్ని విశ్వసిస్తే, అప్పుడు నీ ప్రభువు (వారిపాలిట) గొప్ప క్షమాశీలి, అపార దయామయుడు (అవుతాడు).” (152-153)

చివరికి మూసా కోపం చల్లారింది. అప్పుడతను (రాతి) పలకలను ఎత్తి చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు. వాటిపై తమ ప్రభువుకు భయపడేవారి కోసం మార్గదర్శనం, కారుణ్యం ఉన్నాయని వ్రాయబడి ఉంది. (154)

మేము నిర్ణయించిన సమయానికి రావడానికి అతను తనజాతి ప్రజల్లో డెబ్బె మందిని ఎన్నుకున్నాడు. (వారు తూర్కొండ దగ్గరకు చేరుకున్నారు. కాని దేవునికి అవిధేయులై పోవడంతో) వారిని తీవ్రమైన భూకంపం కుదిపేసింది. అప్పుడు మూసా ఇలా ప్రార్థించాడు:

“స్వామీ! నీవు కోరివుంటే నన్ను, వీరిని ఎప్పుడో చంపేవాడివి. కాని (ఇప్పుడు) మాలో కొందరు బుద్ధిహీనులు చేసిన ఈపనికి మమ్మల్నందర్నీ చంపుతావా? ఇది నీవు పెట్టిన పరీక్షే. దీనిద్వారా నీవు తలచిన విధంగా కొందరిని దారి తప్పిస్తావు; మరికొందరికి సన్మార్గబుద్ధి ప్రసాదిస్తావు. (దేవా!) నీవే మా రక్షకుడివి. మమ్మల్ని క్షమించు, కనికరించు. నీవే అందరికంటే గొప్ప క్షమాశీలివి. (ప్రభూ!) మాకు ఇహలోకంలోనూ, పరలోకంలోనూ మేలు రాసిపెట్టు. మేము నీ వైపు మరిలాము. (ఇక నీవే మాకు దిక్కు).”

దానికి (విశ్వప్రభువు ఇలా) అన్నాడు: “శిక్ష విషయంలో నేను తలచుకున్న వారిని శిక్షిస్తాను. కాని నా కారుణ్యం యావత్తు సృష్టిని ఆవరించిఉంది. అలాగే దుష్కార్యాలు మానేసి, నా సూక్తులు విశ్వసించి (పేదల ఆర్థిక హక్కుయిన) జకాత్ విధి నెరవేర్చేవారికి మాత్రమే నేను మేలు రాసిపెట్టాను.” (155-156)

దైవసందేశహారుడు, నిరక్షరాస్యుడైన ఈ (ముహమ్మద్) ప్రవక్తను అనుసరించే వారికి (నేడీ మేలు రాయబడింది). ఇతని ప్రస్తావన వారి దగ్గరున్న తొరాత్, ఇన్జీల్

గ్రంథాలలో కూడా ఉంది.¹³ అతను మంచిపనులు చేయమని (ప్రజలను) ఆదేశిస్తాడు. చెడుల నుండి వారిస్తాడు. వారికోసం పరిశుద్ధ వస్తువుల్ని ధర్మసమ్మతం చేస్తాడు. అశుద్ధ వస్తువుల్ని నిషేధిస్తాడు. వారి మీద పడిన (ఆంక్షల) భారం తొలగిస్తాడు. వారు చిక్కాకున్న (దురాచార) బంధనాల నుండి వారికి విముక్తి కలిగిస్తాడు. కనుక ఎవరు అతణ్ణి విశ్వసించి సమర్థించి అతనితో సహకరిస్తూ, అతనిపై అవతరించిన (ఖుర్ఆన్) జ్యోతిని అనుసరిస్తారో వారే సార్థకజీవులు. వారినే విజయం వరిస్తుంది. (157)

ప్రవక్తా! ఇలా చెప్పు: ప్రజలారా! “నేను మీఅందరి కోసం వచ్చిన దైవప్రవక్తను. భూమ్యాకాశాల సామ్రాజ్యాధిపతిచే నియమించబడిన సందేశహారుణ్ణి. ఆయన తప్ప మరో దేవుడు లేడు. ఆయనే జీవన్మరణాలకు మూలకారకుడు. కనుక అలాంటి దేవుణ్ణి, ఆయన పంపిన నిరక్షరాస్య ప్రవక్తను విశ్వసించండి. దేవుణ్ణి, ఆయన ఆజ్ఞల్ని నమ్ముతున్న ఈ ప్రవక్తను అనుసరించండి. అప్పుడే మీరు సన్మార్గములవుతారు.” (158)

మూసా జాతిలో సత్యానికి అనుగుణంగా మార్గం చూపిస్తూ, సత్యం ప్రాదిపదిక పైన్నే న్యాయం, నిర్ణయాలు చేసే వర్గం కూడా ఒకటుంది. మేమా జాతిని పన్నెండు కుటుంబాలుగా విభజించి శాశ్వత వర్గాలుగా రూపొందించాము. మూసాను అతని జాతి ప్రజలు నీరు అడిగితే, మేము ఒక చట్టుబండపై తన చేతికర్రతో కొట్టమని అతణ్ణి ఆదేశించాం. (మూసా చేతికర్రతో చట్టుబండపై కొట్టగానే) ఆ చట్టుబండ నుండి ఒక్క సారిగా పన్నెండు ఊటలు పెల్లుబికాయి. ప్రతివర్గం తన త్రాగునీటి స్థలాన్ని గుర్తించింది.

మేము వారిపై (ఎండనుండి కాపాడుకోవడానికి) మేఘచ్ఛాయ కల్పించాం. వారికి (ఆహారంగా) మన్న, సల్వాలను¹⁴ అవతరింపజేశాం. “మేము మీకు ప్రసాదించిన ఈ పరిశుద్ధపదార్థాలు తినండి” (అనిచెప్పాం). అయితే ఆతర్వాత వారు చేసిన నిర్వాకం మాకే లాంటి నష్టం కలిగించలేదు. వారే తమకుతాము నష్టపరచుకున్నారు. (159-160)

మేమిలా చెప్పాము: “ఆ పట్టణానికి వెళ్ళి నివసించండి. అక్కడ లభించే వాటిలో మీకిష్టమైనవి తినండి. అయితే క్రమాభిక్ష కోరుతూ, సాష్టాంగపడుతూ పట్టణ ప్రధాన ద్వారం గుండా ప్రశించాలి. అప్పుడే మేము మీ పొరపాట్లు క్షమిస్తాము. సదాచార సంపన్నులకు మరింత భాగ్యం అనుగ్రహిస్తాము.” కాని ఆ దుర్మార్గులు మేము ఆదేశించిన విషయాన్ని మార్చివేశారు. అప్పుడు మేము వారి విద్రోహచర్యలకు శిక్షగా ఆకాశం నుండి వారిపై ఆపద తెచ్చి పడవేశాం. (161-162)

13. అనేక మార్పులకు గురైన నేటి బైబిల్లో కూడా ముహమ్మద్ ప్రవక్త (సల్లం) గురించిన ప్రస్తావనలు ఉన్నాయి. యోహాను సుబార్తల్ 1:19-21, 14:15-17, 14:25-30, 15:26-27, 16:7-15 సూక్తులు చూడండి. వీటిలో ముహమ్మద్ (సల్లం)కు “ఆదరణకర్ర” అనే పేరుంది. వివరాలకు ఖుర్ఆన్లో 61:6 సూక్తి, దానిపాదసూచిక చూడండి. హిందూమత గ్రంథాలలో కూడా ముహమ్మద్ (స) ప్రస్తావన ఉన్నట్లు పరిశోధకులు చెబుతున్నారు. ఉదా: తెలుగు ఇస్లామిక్ పబ్లికేషన్స్, హైదరాబాద్ ప్రచురించిన “నేను ఆరాధించే ఇస్లాం” పుస్తకం చదవండి. ప్రముఖ పాత్రికేయుడు అడియార్ దీన్ని తమిళంలో రచించగా, రచయిత్రి మాలతీ చందూర్ దాన్ని తెలుగులో అనువదించారు.

14. వివరాలకు 2:57 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

కాస్త వారిని సముద్రతీరాన వున్న పట్టణం గురించి అడుగు. ఆ పట్టణప్రజలు శనివార నియమాన్ని ఉల్లంఘిస్తుండేవారు. శనివారం రోజే చేపలు సముద్రపు ఉపరితలంపై వారి ముందుకు వస్తుండేవి. శనివారం తప్ప మరే దినాలలోనూ పైకి వచ్చేవి కావు.¹⁵ వారి దుశ్చర్యల్ని బట్టబయలు చేయడానికే మేమిలా వారికి పరీక్ష పెట్టాం. (163)

వారిలో కొందరు (సత్యసందేశ ప్రచారం చేస్తున్నవారిని విమర్శిస్తూ) “దేవుడు అంతమొందించనున్న లేక తీవ్రంగా శిక్షించనున్న వారికి మీరు అనవసరంగా ఎందుకు హితబోధ చేస్తారు?” అని అడిగారు. దానికి వారు “మీ ప్రభువు సన్నిధిలో మా పాప మన్నింపుకు కారణభూతమవుతుండన్న ఉద్దేశ్యంతో, వారాయన అవిధేయతకు దూరంగా ఉంటారన్న ఆశతో మేమిలా చెబుతున్నాం” అని సమాధానమిచ్చారు. (164)

అయితే వారు తమకు బోధించిన విషయాలన్నీ మరచిపోయారు. అప్పుడు మేము చెడులను నివారిస్తుండేవారిని రక్షించి, అవిధేయతకు పాల్పడిన దుర్మార్గుల్ని పట్టుకొని తీవ్రంగా శిక్షించాం.¹⁶ అయినా వారు మరింత బరితెగించి చేయవద్దన్న పనులే మళ్ళీ చేయసాగారు. మేము వారిని నీచమైన కోతులుగా మారిపోడని శపించాం.

“నేను ఇస్రాయిల్ సంతతివారిని తీవ్ర యాతనలకు గురిచేసే ప్రజలను వారిపై ప్రళయదినం వరకూ పెత్తనం చలాయించేలా చేస్తాను” అని నీ ప్రభువు ప్రకటించాడు. నీ ప్రభువు (దుర్మార్గుల్ని) శిక్షించడంలో ఏమాత్రం ఆలస్యం చేయడు. అలాగే ఆయన సజ్జనుల పాలిట గొప్ప క్రమాశిలి, అమిత దయామయుడు కూడా. (165-167)

మేము వారిని అనేక జాతులుగా చీల్చి ప్రపంచంలో చెల్లాచెదురుగా చేశాం. వారిలోకొందరు సజ్జనులుంటే మరికొందరు వేరేవారున్నారు. వారిని మేము మంచివైపు తిరిగొస్తారేమోనని మంచిస్థితిద్వారా, దుస్థితిద్వారా పరీక్షకు గురిచేశాం. పూర్వతరాలు గతించిన తర్వాత అంతకంటే దిగజారిన తరాలు వారికి ప్రాతినిధ్యం వహించాయి. వీరు దైవగ్రంథానికి వారసులై కూడా తుచ్ఛమైన ప్రాపంచిక ప్రయోజనాల వెంటపడ్డారు.

వారు (చెడ్డపని చేసినప్పుడల్లా) “మేము క్షమించబడతామని ఆశిస్తున్నాం” అంటారు. అందువల్లనే వారి ముందుకు ఏదైనా ఐహికసంపద వస్తే చాలు, దాని మీదికి లంఘిస్తారు. దేవుని పేరు మీద ఏంమాట్లాడినా సత్యం, న్యాయమే మాట్లాడాలని దైవగ్రంథం గురించి వారి చేత ప్రమాణం చేయించ లేదా? వారు గ్రంథంలోని విషయాలు చదివి ఉన్నారు. (అయినా పాపకార్యాలచేస్తూ దేవుడు తమను క్షమిస్తాడని భ్రమపడుతున్నారు. కాని) దేవునికి భయపడుతూ దుష్కార్యాలకు దూరంగా ఉండేవారికే పరలోక (స్వర్గ) ధామం శోభిస్తుంది. ఆమాత్రం మీరు గ్రహించలేరా? దైవగ్రంథాన్ని పాటిస్తూ సమాజ స్థాపించే సాత్వికుల ప్రతిఫలాన్ని మేము ఎన్నటికీ వృధా చేయము. (168-170)

మేము కొండను పెకలించి వారిపై గొడుగుగా ఎత్తిపట్టిన సంఘటన వారికి గుర్తుందా? అప్పుడు వారు కొండ తమపై వచ్చి పడుతుండేమోనని భయపడసాగారు.

15. వివరాలకు 2:65 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

16. వివరాలకు 8:25 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

అలాంటి స్థితిలో “మేము ప్రసాదించిన (తౌరాత్) గ్రంథాన్ని దృఢంగా పట్టుకోండి. అందులో వ్రాయబడిన విషయాలు జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి, దుష్కార్యాలకు దూరంగా ఉండగలరు” అని చెప్పాము. (171)

నీ ప్రభువు ఆదంసంతతి వీవుల నుండి వారి భావితరాల్ని తీసి ప్రమాణం చేయించిన సందర్భం. అప్పుడు మేము వారిని సాక్షులుగా పెడుతూ ‘నేను మీ ప్రభువుని కానా’ అని అడిగాం. దానికి వారు “మీరే మాప్రభువు. అందుకు మేమే సాక్షులం” అన్నారు.¹⁷

మేమిలా చేయడానిక్కారణం, ప్రళయదినాన మీరు “మాకీ విషయం తెలియద”ని చెప్పవచ్చు. లేదా “బహుదైవారాధన మాకు పూర్వం మా తాతముత్తాతలు ప్రారంభించారు. మేము ఆతర్వాత వారి సంతతి నుండి పుట్టాము. అలాంటప్పుడు దుర్జనులు చేసిన ఈతప్పుకు మమ్మల్ని పట్టుకుంటారా?” అని చెప్పవచ్చు. వారు సన్మార్గం వైపు మరలుతారన్న ఉద్దేశ్యంతో మేమిలా మాసూక్తులు విడమరచి తెలుపుతున్నాం. (172-174)

ప్రవక్తా! కాస్త ఈ మనిషి గాధ వారికి విన్పించు: మేమతనికి మా సూక్తుల జ్ఞానం ప్రసాదించాము. కాని అతను వాటిని ఆచరించకుండా పారిపోయాడు. పైతాన్ అతని

17. సకల చరాచరాలకు సృష్టికర్త, దేవుడు ఒకడున్నాడని, ఆయనే అందరి ప్రభువు, పోషకుడని ప్రతి మానవుని అంతరాత్మ ప్రబోధిస్తుంది. ఈ భావన అతని అంతర్ముఖంలో సహజంగానే వేళ్ళనుకొని ఉంది. దానిక్కారణం మానవుణ్ణి సృష్టించే సమయంలోనే దేవుడు ప్రళయం వరకు పుట్టబోయే మానవులందరి ఆత్మలను సమావేశపరచి, ఈ విషయం గురించి వారిచేత ప్రమాణం చేయించడమే. కనుక ఏ మానవుడు కూడా తనకు ఏక దైవారాధనను గురించి తెలియదని; తన తాతముత్తాతల మతాచారాలు, తన చుట్టూ ఉండిన పరిస్థితులు, పరిసరాల ప్రభావం వల్ల తాను దేవుని ఏకత్వాన్ని గుర్తించలేక పోయానని, అందువల్ల తన మార్గభ్రష్టతకు తాను బాధ్యుణ్ణి కానని, దైవన్యాయస్థానంలో చెప్పలేడు. ఏకదైవారాధనాభావం ప్రతి మానవుని అంతఃచేతనలో నిక్షిప్తమయి ఉంది. దొర్జన్యం, అబద్ధం, వ్యభిచారం, పాపకార్యాలన్న భావన మానవుని నైజంలో ఎలా వేరుగని ఉందో, బహుదైవారాధన కూడా పాపకార్యమన్న భావన అతని నైజంలో ఉంది. హజ్రత్ ఉబై బిన్ కాబ్ (రజి) దైవప్రవక్త (స) ద్వారా తెలుసుకున్న ఒక విషయాన్ని ఈ విధంగా పేర్కొన్నారు:

“దేవుడు అందర్నీ సమావేశపరచి (ఒక్కొక్క రకానికి లేక ఒక్కొక్క యుగానికి చెందిన) వారిని వేర్వేరు వర్గాలుగా చేసి, వారికి రూపం, మాట్లాడే శక్తి ప్రసాదించాడు. తర్వాత వారిచేత ప్రమాణం చేయించాడు. వారిని సాక్షులుగా చేసి ‘నేను మీ ప్రభువును కానా?’ అనడిగాడు. దానికి మానవులు ‘మీరు తప్పకుండా మా ప్రభువే’ అన్నారు. అప్పుడు దేవుడు ఇలా అన్నాడు:

“దీనికి నేను భూమ్యాకాశాలను, మీ తండ్రి (ఆదం)ని సాక్షులుగా చేస్తున్నాను. రేపు ప్రళయ దినాన మాకీ సంగతి తెలియదని చెప్పడానికి మీకు ఆస్కారం లేకుండా ఉండేందుకే (మీచేత నేనీ ప్రమాణం చేయిస్తున్నాను). బాగా గుర్తుంచుకోండి. నేను తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు; నేను తప్ప మరో ప్రభువు, పోషకుడు లేడు; కనుక మీరు ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ ఎవరిని నాకు సాటికల్పించ కూడదు. మీరు నా ముందు చేసిన ఈ ప్రమాణాన్ని మీకు జ్ఞాపకం చేయడానికి నేను మీ దగ్గరకు ప్రవక్తలను పంపిస్తూ ఉంటాను. నేను మీ కోసం దివ్యగ్రంథాలను కూడా అవతరింపజేస్తాను.”

మానవులంతా ఈమాట విని ‘మేమిందుకు సాక్షులం. మీరే మాప్రభువు. మీరే మా ఆరాధ్య దైవం. మీరు తప్ప మాకు మరో ప్రభువుగాని, ఆరాధ్యదైవంగాని ఎవరూ లేరు’ అని అన్నారు”

వెంటపడ్డాడు. ఈ విధంగా అతను చివరికి దారి తప్పినవారిలో కలసిపోయాడు. మేము తలచుకుంటే అతనికి ఆ సూక్తుల ద్వారా ఉన్నత ప్రసాదించి ఉండేవారం. కాని అతను ప్రపంచవ్యామోహం వైపుకే మొగ్గి మనోవాంఛలకు బానిసై పోయాడు. కుక్కను కొట్టినా కొట్టకపోయినా అది నాలుకను చాచిపెట్టే ఉంచుతుంది. ఇలా తయారయింది ఆ మనిషి పరిస్థితి. మాసూక్తులు తిరస్కరించేవారికి కూడా ఈ దృష్టాంతమే వర్తిస్తుంది. నీవీ గాధ వారికి విన్పిస్తూ ఉండు, (సత్యం గురించి) ఆలోచిస్తారేమో. (175-176)

మా సూక్తులు తిరస్కరించి ఆత్మవినాశానికి పాల్పడినవారి దృష్టాంతం చాలా హేయమైనది. దేవుడు ఎవరికి సద్బుద్ధి ప్రసాదిస్తాడో వారే సన్మార్గం అవలంబిస్తారు. దేవుని మార్గదర్శకత్వానికి నోచుకోనివారు ఘోరంగా నష్టపోతారు. (177-178)

మేము అనేకమంది మానవులను, జిన్నులను సరకం కోసమే పుట్టించాం. వారికి హృదయాలున్నాయిగాని, వాటితో అర్థం చేసుకోరు; కళ్ళున్నాయిగాని, వాటితో చూడరు; చెవులున్నాయిగాని, వాటితో వినరు. వారు పశువుల్లాంటివారు. వారసలు అంతకంటే కూడా దిగజారిపోయారు.¹⁸ వారు పూర్తిగా ఏమరుపాటుకు లోనయ్యారు. (179)

దేవుడు మంచిపేర్లకే అర్హుడు. ఆయన్ని మంచి పేర్లతోనే వేడుకోండి. దేవునికి పేర్లు ప్రతిపాదించడంలో తప్పుడు వైఖరి అవలంబించేవారిని వదలిపెట్టండి. వారు చేస్తున్నదానికి పర్యవసానం అనుభవించి తీరుతారు. మేము సృష్టించినవారిలో ఒకవర్గం (ఎల్లప్పుడూ ప్రజలకు) సత్యం వైపుకే దారి చూపుతుంది; సత్యానికి అనుగుణంగానే నిర్ణయాలు చేస్తుంది. మా సూక్తులు తిరస్కరించినవారిని మేము వారు గ్రహించలేని రీతిలో క్రమంగా పతనానికి చేర్చుతాము. నేను వారిని చూసీచూడనట్లు వదిలేస్తున్నాను. (నేను తలచుకుంటే మాత్రం) నా పన్నాగానికి తిరుగే ఉండదు. (180-183)

వారెప్పుడైనా (ప్రశాంత మనస్సుతో) ఆలోచించారా? వారి సహచరునికి ఎలాంటి పిచ్చి పట్టలేదు. అతను (పరలోకంలో ఎదురయ్యే దుష్పరిణామాలను గురించి) ఎలాంటి అరమరికలు లేకుండా హెచ్చరిస్తున్న దైవసందేశరుడు. (184)

వారు భూమ్యాకాశాల వ్యవస్థ గురించి ఎప్పుడూ యోచించలేదా? దేవుడు సృష్టించిన ఏవస్తువుని కూడా కళ్ళుతెరచి చూడలేదా? వారు తమ జీవితవ్యవధి ముగిసి

18. హృదయముండి ఆలోచించనివారు, కళ్ళుండి చూడనివారు, చెవులుండి విననివారు ఎవరూ ఉండరు. కాని ఖుర్ఆన్ ఇలా ఆరోపిస్తుండంటే దానిక్కారణం, వారు పరలోక విషయంలో మాత్రమే ఇలా ప్రవర్తిస్తారు. విశ్వవ్యవస్థ వెనుక ఉన్న సృష్టికర్త పాస్తాన్ని గురించి ప్రశాంతంగా ఆలోచించరు. సృష్టి వ్యవస్థలో ఆయన ఏకత్వాన్ని, ఔన్నత్యాన్ని చాటుతున్న అసంఖ్యాక నిదర్శనాలను గమనించరు. దైవం, పరలోకం గురించిన సత్యవాక్కులు వీరి చెవులకెక్కవు.

ఈ వైఖరి కారణంగానే వారు మానవస్థాయి నుంచి దిగజారి పశువులకన్నా నికృష్టలయ్యారని ఖుర్ఆన్ అంటోంది. ఇలాంటివారికి ప్రపంచమే సర్వస్వం. ఎలాగైనా వీలైనన్ని ప్రాపంచిక సుఖాలు జుర్రుకోవాలన్నదే వీరి ధ్యేయం. మంచి చెడులతో, ధర్మాధర్మాలతో నిమిత్తం లేదు. వీరి దృష్టిలో దగా, మోసం, అవినీతి, అన్యాయం, అన్నీ ధర్మసమ్మతమే. నీటిబుడగలాంటి ఇహికజీవితం కోసం శాశ్వత పరలోకజీవితాన్ని విస్మరించడంకంటే మించిన ఆత్మవంచన మరేదైనా ఉందా?

పోయే సమయం ఆసన్నమైందేమోనని కూడా ఆలోచించరా? (ఇన్ని నిదర్శనాలు వారి ముందుకొచ్చినా సత్యాన్ని నమ్మకపోతే) ఇక ఏవిషయాన్ని వారు నమ్ముతారు? (185)

దేవుడు దారి తప్పించదలచుకున్న వాడికి ఎవరూ దారి చూపలేరు. అలాంటివారిని దేవుడు వారి తిరస్కారం, తలబిరుసుతనాల్లోనే పడి కొట్టుకుపోయేలా వదలిపెట్టాడు.

వారు నిన్ను ప్రళయం ఎప్పుడు సంభవిస్తుందని అడుగుతున్నారు. వారికిలా చెప్పు: “దాని సంగతి నాప్రభువుకు మాత్రమే తెలుసు. దాన్ని దాని నిర్ణీత సమయానికి ఆయనే బహిర్గతం చేస్తాడు. అది యావత్తు భూమ్యాకాశాల్లో (గుండెలను అదరగొట్టే) భయంకర దినం. అది మీపై హఠాత్తుగా విరుచుకుపడుతుంది.” దాన్ని గురించి నీకేదో తెలియ జేయబడినట్లు వారు నిన్ను గుచ్చి గుచ్చి అడుగుతున్నారు. “దాన్ని గురించి దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. ఈవాస్తవం చాలా మందికి తెలియదు” అని చెప్పు వారికి. (186-187)

ముహమ్మద్ (స)! వారికిలా స్పష్టంగా చెప్పు: “నేను నాకోసం ఎలాంటి లాభం గాని, నష్టంగాని కలిగించుకునే శక్తి లేదు నాలో. ఏదైనా జరగాలంటే దేవుడు తలిస్తేనే జరుగుతుంది. నాకే గనగ అతీంద్రియ శక్తులుంటే నాకు కావలసిన ప్రయోజనాలను సమకూర్చుకునేవాడి; నాకు ఎన్నడూ ఎలాంటి నష్టం వాటిల్లదు. నేను (పరలోక దుష్టు రిణామాలను గురించి ప్రజలను) హెచ్చరిస్తూ, నా బోధనలు విశ్వసించేవారికి (స్వర్గ) శుభవార్త అందజేసేవాడి మాత్రమే.” (188)

దేవుడే మిమ్మల్ని ఏకైక ఆత్మ నుండి సృష్టించాడు. అదే జీవి నుండి దాని జతను కూడా సృష్టించాడు, దాని దగ్గర సౌఖ్యం పొందడానికి. పురుషుడు స్త్రీని కప్పివేసుకున్నప్పుడు ఆమె ఒక తేలికపాటి భారం ధరిస్తుంది. దాన్ని తీసుకొని తిరుగుతుందామె. అది (కొంత కాలానికి) మరింత భారంగా తయారయిన తరువాత వారుభయలు “(దేవా!) నీవు గనక మాకు మంచి పిల్లవాడి అనుగ్రహిస్తే మేము నీపట్ల కృతజ్ఞులై ఉంటాము” అని తమ ప్రభువయిన దేవుణ్ణి వేడుకుంటారు. (189)

అయితే దేవుడు ఏ లోపంలేని చక్కటి పిల్లవాడి ప్రసాదించగానే వారు (దేవుణ్ణి మరచి) ఆయన అనుగ్రహించిన ఈ భాగ్యంలో ఇతరుల్ని ఆయనకు సాటి కల్పిస్తారు.¹⁹ వారి బహుదైవారాధనా చేష్టలకు దేవుడు ఎంతో అతీతుడు, ఉన్నతుడు. (190)

ఎంత మూఢులు వీరు, ఎలాంటి వస్తువుని కూడా సృజించలేని వాటిని దేవునికి సాటి కల్పిస్తున్నారు! అవి స్వయంగా సృజించబడ్డాయి (అని వారికి తెలియదా?) అంతే

19. ఇక్కడ బహుదైవారాధకుల అజ్ఞాన వైఖరిని ఎత్తి చూపి విమర్శించడం జరిగింది. ఆనాడు అరబ్ బహుదైవారాధకులు సంతానం కోసం దేవుణ్ణి ప్రార్థించేవారు. అయితే బిడ్డ పుట్టిన తరువాత వారు దేవుని అనుగ్రహంలో (విగ్రహ) దేవతలకు భాగస్వామ్యం కల్పిస్తారు.

ఇదీ బహుదైవారాధకుల ధోరణి. ఇది ఘోరమై పాపం. కాని ఏకేశ్వరోపాసకులం అని చెప్పుకునే నేటిముస్లింలలో కొందరు ఆనాటిఅరబ్ బహుదైవారాధకులకన్నా మించిపోయారు. వీరు సంతానం కోసం దైవేతరులనే (వలీలను) వేడుకుంటున్నారు. బిడ్డపుట్టిన తర్వాత వారి సమాధుల దగ్గరకెళ్ళి మొక్కుబడులు తీర్చుకుంటున్నారు. అయినా వీరి ఏకేశ్వరోపాసనా విశ్వాసానికి ఏమాత్రం ఘంగంరాదట! ఈ వైఖరినే ప్రముఖ తత్వవేత్త మౌలానా హాలి ఇలా పేర్కొన్నారు:

కాదు, అవి వారికి ఏవిధమైన సహాయం కూడా చేయలేవు. అసలవి తమకు తామే సహాయం చేసుకోలేవు. మీరు వాటిని సన్మార్గం వైపుకు పిలిస్తే అవి మీ పిలుపుకు ఏ మాత్రం స్పందించలేవు. మీరు అరిచి గీపెట్టినా లేక మౌనంగాఉన్నా సరే, అవి మీ మాటలు ససేమిరా ఆలకించ లేవు. (191-193)

మీరు నిజదేవుణ్ణి వదలి ఎవరిని ప్రార్థిస్తున్నారో అవి మీలాంటి దాసులు మాత్రమే. మీ నమ్మిక నిజమైతే వాటిని మొరపెట్టుకోండి, అవి మీ మొరలు ఆలకిస్తాయేమో చూద్దాం. నడవడానికి వాటికేమైనా (సహజసిద్ధమైన) కాళ్ళున్నాయా? పట్టుకోవడానికి వాటికేమైనా చేతులున్నాయా? పోనీ, చూడటానికి వాటికేమైనా కళ్ళున్నాయా? వినడానికి వాటికేమైనా చెవులున్నాయా?

చెప్పు: “మీరు కల్పించుకున్న భాగస్వాములందరీ పిలుచుకొని నాకు వ్యతిరేకంగా ఏదైనా పన్నాగం పన్నదలచుకుంటే పన్నండి. నాకెలాంటి అవకాశం ఇవ్వనవసరం లేదు. దేవుడే నాకు సహాయం చేసేవాడు. ఆయనే ఈగ్రంథం అవతరింపజేసినవాడు. సజ్జనులకు శ్రేయోభిలాషి కూడా ఆయనే. మీరు దేవుణ్ణి వదలి ప్రార్థిస్తున్న మిథ్యాదైవాలు మీకేమాత్రం సహాయపడలేవు. అసలవి తమకుతామే సహాయం చేసుకో లేవు. పైగా, మీరు వాటిని సన్మార్గం వైపునకు పిలిస్తే అవి మీమాటలు ఆలకించలేవు. అవి మీవైపు చూస్తున్నట్లు పైకి కన్పిస్తాయి. నిజానికి అవి దేన్నీ చూడటం లేదు.” (194-198)

ముహమ్మద్(స)! క్షమ, మృదువైఖరులతో మసలుకో. ప్రజలకు మంచిని గురించి ఉపదేశిస్తూఉండు. మూఢుల జోలికొకు. ఎప్పుడైనా పైతాన్ నిన్ను ఉసిగొల్పితే వెంటనే దేవుని శరణువేడుకో.²⁰ ఆయన సమస్తం వినేవాడు, సర్వం తెలిసినవాడు. (199-200)

దైవభీతిపరుల మదిలో ఎప్పుడైనా పైతాన్ ప్రేరణవల్ల ఏదైనా దురాలోచన జనిస్తే వెంటనే వారు అప్రమత్తులైపోతారు. అతర్వాత అనుసరించాల్సిన విధానమేమిటో వారికి

విగ్రహపూజ చేస్తే అవిశ్వాసం - దైవపుత్ర విశ్వాసమూ అవిశ్వాసమే

అగ్నిముందు యజ్ఞం పరమ అవిశ్వాసం - తారాబల నమ్మకం అంతకన్నా ఘోరం

విశ్వాసమంటే అసలు విశ్వాసులదే - వారి విశ్వాసం విశ్వమంత సువిశాలం

తలచిన వారికెల్లా తలవంచడమే - తాతల నుండి వస్తున్న సంప్రదాయం

ప్రవక్తను పొగడి పరమాత్మతో కలుపు - మహాప్రవక్త(స) కన్నా మహానీయులే మిన్న

సమాధుల మీదే సదా సాష్టాంగపడు - అమరవీరులే మనకు శరణాగతులు

ఐనా ఏకదైవారాధనకు రాదు లోపం - విశ్వజనీన ఇస్లాం కదా మన దైనందిన విశ్వాసం

నిత్య జీవనసరళి సత్యవచనానికి సాక్ష్యం - మచ్చలేనివారు కదా ముస్లింసముదాయం!

20. ఇస్లామీయ ఉద్యమసారథి ఎల్లప్పుడూ విశాలహృదయునిగా, క్రమాశీలిగా, నిష్పక్షపాతిగా, సహనశీలిగా, మృదుభాషిగా ఉండాలి. ఈ విషయాన్నే దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా వివరించారు:

“కోపోద్రోహాల్లో ఉన్నా, ప్రశాంతంగా ఉన్నా ఎల్లప్పుడూ న్యాయమే పలకాలని, నాకు దూరమై పోయినవారితో నేను సన్నిహితమవ్వాలని, నా హక్కు, కాజేసినవానికి నేనతని హక్కు, నెరవేర్చాలని, నాపై దౌర్జన్యం చేసినవాణ్ణి నేను క్షమించాలని నా ప్రభువు నన్ను ఆదేశించాడు.”

తెలిసిపోతుంది. షైతాన్, వాడి (దుష్ట)పరివారం తమ (మానవ) సోదరుల్ని (అనుక్షణం) మార్గభ్రష్టత్వం వైపుకు లాగుతుంటారు. ఈపనిలో వారు ఎలాంటి కొరతా చేయరు.*

వారి ముందు నీవు ఏ మహిమా ప్రదర్శించకపోతే “నీవు నీకోసమైనా ఏదైనా మహిమను ఎందుకు రప్పించుకోవు?” అని అడుగుతారు. వారికిలా చెప్పి: “నేను నా దగ్గరికి నాప్రభువు పంపిన దివ్యవిప్లుతి (వహీ)ని మాత్రమే అనుసరిస్తాను. ఇది (ఖుర్ఆన్) మీ ప్రభువు నుండి వచ్చిన దివ్యతేజం; దాన్ని స్వీకరించేవారి పాలిట అద్భుత మార్గదర్శిని, గొప్ప కారుణ్యప్రదాయిని.” (కసుక) మీ ముందు ఖుర్ఆన్ పఠిస్తున్నప్పుడు నిశ్శబ్దంగా ఉండి దాన్ని శ్రద్ధగా వినండి,²¹ మీరు కరుణించబడతారు. (201-204)

ముహమ్మద్ (స)! నీవు నీప్రభువును భయభక్తులతో, వినయ వినమ్రుతలతో ఉదయం, సాయంత్రం మనస్సులో స్మరిస్తూఉండు. నోటితో కూడా మెల్లిగా స్మరిస్తూఉండు. నీవు ఏమరపాటుకు లోనైనవారిలో చేరకు. నీ ప్రభువు దగ్గర ఎంతో గౌరవ ప్రతిష్ఠలు కలిగివున్న దైవదూతలు సయితం ఎన్నడూ అహంకారంతో ఆయన్ని ఆరాధించకుండా ముఖం తిప్పుకోరు. వారసలు ఎంతో గౌరవభావంతో, భయభక్తులతో ఆయన్ని (సదా) స్తుతిస్తూ ఆయన ముందు మోకరిల్లుతూ ఉంటారు. (205-206)

అవతరణ: మదీనా **8. అన్నాల్ (సమరసాత్తు)** షూక్కులు: 75

“అన్నాల్” అంటే విజయానంతరం యుద్ధరంగంలో శత్రువుల నుండి లభించే సాత్తు అని అర్థం. ఈ అధ్యాయం హిజ్రీ రెండవయేట బద్దయుద్ధం తర్వాత అవతరించింది. ఇందులో బద్ద యుద్ధం గురించే సమీక్షించడం జరిగింది.

ముస్లింలు మక్కా వదలి మదీనాకు వలసపోయినా మక్కా బహుదైవారాధకులు వారిని విరోధించడం మానుకోలేదు. దీనికితోడు మదీనాలోని ఔస్, ఖజ్రజ్ తెగలు మక్కా నుంచి వచ్చిన ముస్లింలకు ఆశ్రయం ఇవ్వడంతో వారి ఆగ్రహానికి ఆజ్యం పోసి నట్లయింది. ఇలాంటి పరిస్థితిలో మదీనా నుండి సాద్ బిన్ ముఅజ్జ్ (రజి) అనే ఓ ముస్లిం కాబా సందర్శనం కోసం మక్కా వెళ్ళి ఉమయ్య బిన్ ఖలఫ్ ఇంట్లో అతిథిగా బసచేశారు. ఆయన కాబాలో ప్రవేశిస్తున్నప్పుడు సత్యతిరస్కారి అబూజహల్ కాబాద్వారం దగ్గర నిలబడి “నీవు గనక ఉమయ్యాకు అతిథి కాక పోయివుంటే మేము నిన్ను ఇక్కడ్నుంచి ప్రాణాలతో బయటపడ నిచ్చేవారం కాము” అని బెదిరించాడు. అప్పుడు

21. ఇక్కడ ఫిఖ్ (ధర్మశాస్త్రం)కు సంబంధించిన ఒక సమస్య ఉంది. హజ్రత్ ఇమాం అబూహనీఫా (రహ్మై), ఆయన అనుయాయులు ఈసూక్తిని ప్రమాణంగా తీసుకొని సామాహిక సమాజులో ఇమామ్ ఖుర్ఆన్ బిగ్గరగానైనా, మెల్లిగానైనా పఠిస్తున్నప్పుడు ముఖ్బీలు (అనుచరులు) మౌనంగా ఉండాలని అన్నారు. ఇమామ్ మాలిక్, ఇమామ్ అహ్మద్ (రహ్మై)లు మాత్రం ఇమామ్ బిగ్గరగా పఠించే సమాజుల్లో మాత్రమే ముఖ్బీలు మౌనంగా ఉండాలన్నారు.

అయితే ఇమామ్ షాఫియి (రహ్మై), కొన్ని హదీసుల్లో ఫాతిహా సూరా పఠించినదే సమాజు నెరవేరదని ఉన్నందున, “ఇమామ్ ఖుర్ఆన్ బిగ్గరగా పఠించినా, మెల్లిగా పఠించినా ముఖ్బీలు కూడా ఇమామ్తో పాటు ఫాతిహా సూరా పఠించాలి” అని అభిప్రాయపడ్డారు

సాద్ (ర) “మీరు నన్ను కాబాదర్శనం చేయనీకుండా నిరోధిస్తే సిరియా నుండి మదీనా మీదుగా వచ్చే మీ వర్తకబిడారాలను నేను అడ్డుకుంటాను” అని హెచ్చరించారు.

ఆ తర్వాత మక్కా ఖురైషీయులు చిన్నచిన్న దళాలను మదీనా పరిసర ప్రాంతాలకు పంపి ముస్లింలను కవ్వించడం ప్రారంభించారు. ఒకసారి వారు మదీనా వెలుపల పశువుల కాపర్లపై దాడి చేసి వారి పశువుల్ని దోచుకుపోయారు. ఆ రోజుల్లోనే అబూ సుఫ్యాన్ నాయకత్వంలో మక్కావారి వర్తకబిడారం ఒకటి పెద్దఎత్తున వ్యాపార సామగ్రితో సిరియా నుంచి బయలుదేరింది. అబూసుఫ్యాన్ వర్తకబిడారాన్ని ముస్లింలు అడ్డుకుంటారేమోనని భయపడి, సహాయం కోసం ఒక మనిషిని మక్కా పంపాడు. అతను మక్కా వచ్చి బిడారం మీద ముస్లింములు దాడిచేయడానికి వస్తున్నారని, వైంటనే సహాయం చేయడానికి బయలుదేరాలని ఖురైష్ నాయకుల్ని ఉసిగొల్పాడు.

అప్పుడు అబూజహల్ వేయిమంది సైనికులతో మక్కా నుండి బయలుదేరాడు. ఈ సంగతి తెలిసి దైవప్రవక్త (సల్లం) కూడా 312 మంది యోధులతో మదీనా నుండి బయలుదేరారు. అబూ సుఫ్యాన్ ముస్లింల దాడి నుంచి తప్పించుకోవడానికి మదీనా సమీపం నుండి వెళ్ళే సాధారణమార్గం తప్పించి వేరేమార్గం గుండా సురక్షితంగా మక్కా చేరుకున్నాడు. వర్తకబిడారం సురక్షితంగా మక్కా చేరుకున్నదని, కనుక సైన్యాన్నిక మక్కాకు తిప్పి తీసికెళ్ళమని అతను అబూజహల్ కు కబురు పంపాడు. కాని అబూజహల్ తన సైనికసంఖ్యను, ఆయుధశక్తిని చూసుకొని విర్రవీగుతూ అతని మాటలు ఖాతరుచేయకుండా ముందుకుసాగాడు. ముస్లింలు మక్కావారి వ్యాపార బిడారాన్ని అడ్డుకోవడానికి పాల్పడకపోయినా, మక్కాఖురైషీయులు ఇలా ముస్లింలపై దాడిచేసి ఇస్లాంను శాశ్వతంగా అంతమొందించాలన్న లక్ష్యంతో 1000 మంది సైనికులతో మదీనా దిశగా బయలుదేరారు. చివరికి ఈ సైన్యం బద్ద ప్రాంతంలో హిజ్రీ 2వ సంవత్సరం రమజాన్ నెల 17వ తేదీన ముస్లిం సైన్యాన్ని ఢీకొని చిత్తుగా ఓడిపోయింది.

ఈ అధ్యాయంలో ముస్లింల బలహీనతలను ఎత్తిచూపుతూ వారి నైతికసంస్కరణ కోసం ఆజ్ఞలు ఇవ్వబడ్డాయి. యుద్ధంలో ప్రత్యర్థుల సైనిక, ఆయుధ, సంఖ్యాబలం చూసి భయపడకుండా దైవసహాయంపై నమ్మకముంచి పోరాడాలని బోధించబడింది. మరోవైపు బహుదైవారాధకుల, కపటవిశ్వాసుల, యూదుల ఇస్లాంవ్యతిరేక ధోరణిని నిశితంగా విమర్శించడం జరిగింది. వేరొక వైపు యుద్ధఖైదీల సమస్య, సమరసాత్తు పంపిణీ గురించి తగిన ఆదేశాలు ఇవ్వబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ముహమ్మద్ (స)! వారు నిన్ను సమరసాత్తు¹ గురించి అడుగుతున్నారు. వారికిలా చెప్పి: ఈ సమరసాత్తు దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు మాత్రమే చెందుతుంది. కనుక మీరు నిజమైన విశ్వాసులైతే దేవునికి భయపడి మీ పరస్పర సంబంధాలు మెరుగుపరచుకోండి; దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు పూర్తిగా విధేయులయి మసలుకోండి. (1)

1. యుద్ధంలో శత్రువులు ఓడిపోయి చావడమో, పారిపోవడమో జరిగిన తర్వాత వారు వదలి వెళ్ళిన సామగ్రిని విశేషతలు హస్తగతం చేసుకుంటారు. దీన్నే సమరసాత్తు (మాలె గనీమత్) అంటారు. ఈ సమరసాత్తులో ఆయుధాలు, ఆహార వస్తువులు, వాహనాలు, వస్త్రాలు తదితర సామగ్రితో పాటు యుద్ధఖైదీలు కూడా ఉంటారు. ఇదంతా సమరసాత్తుగా విశేష వర్గానికి దక్కుతుంది.

నిజమైన విశ్వాసుల హృదయాలు దేవుని ప్రస్తావన వస్తే చాలు కంపించిపోతాయి. వారి ముందు దేవుని సూక్తులు పఠిస్తుంటే వారి విశ్వాసం ద్విగుణీకృతమవుతుంది. వారు తమ ప్రభువు మీదే భారం వేస్తారు; ప్రార్థనా వ్యవస్థ స్థాపిస్తారు. మేము ప్రసాదించిన సంపద నుండి (దైవమార్గంలో కూడా) ఖర్చుపెడతారు. అలాంటివారే మా దృష్టిలో నిజమైన విశ్వాసులు. వారికోసం వారి ప్రభువు వద్ద హోదా, అంతస్తులున్నాయి; పాపాల మన్నింపు ఉంది; ఎంతో శ్రేష్ఠమైన ఉపాధి కూడా ఉంది. (2-4)

నీ ప్రభువు నిన్ను ఇంటినుండి (యుద్ధానికి) బయలుదేరతీసినప్పుడు, కొందరు విశ్వాసులకు ఇది నచ్చలేదు. విషయం స్పష్టంగా ఉన్నా నీతో వాదనకు దిగారు. పైగా తామేదో మృత్యుముఖంలోకి పంపబడుతున్నట్లు ఆందోళన చెందసాగారు. (5-6)

రెండు వర్గాలలో² ఒకవర్గం మీకు చేజిక్కుతుందని దేవుడు మీకు వాగ్దానం చేశాడు. ఆ సందర్భం గుర్తుకు తెచ్చుకోండి. అప్పుడు మీరు (ఆయుధాలు లేని) బలహీన (వ్యాపార) వర్గం మీకు చిక్కితే బాగుంటుందని భావించసాగారు. కాని దేవుడు తన ఆదేశాలతో సత్యాన్ని సత్యంగా నిరూపించదలిచాడు. అంతేకాకుండా నేరస్థులకు ఎంత వెగటు అన్నించినా సత్యం సత్యంగా, అసత్యం అసత్యంగా రుజువుకావడానికి ఆయన అవిశ్వాసుల్ని పూర్తిగా తుడిచిపెట్టాలని కూడా సంకల్పించుకున్నాడు. (7-8)

మీరు మీ ప్రభువుని వేడుకుంటున్నప్పటి సందర్భం- దానికి సమాధానంగా ఆయన “నేను మీకు సహాయంగా ఒకరి తరువాత మరొకరు చొప్పున వేయిమంది దైవదూతల్ని పంపిస్తున్నాను” అని అన్నాడు.³ మీ మనస్సులు కుదుటపడేందుకు దేవుడు ఈ విషయాన్ని మీకు శుభవార్తగా తెలియజేశాడు. సహాయం ఎప్పుడు లభించినా, ఏ రూపంలో లభించినా అది దేవుని దగ్గర నుండే లభిస్తుంది. దేవుడు అత్యంత శక్తి మంతుడు, మహా వివేకవంతుడు. (9-10)

మీరు నిర్భయంగా, నిశ్చింతగా ఉండేందుకు దేవుడు మీపై ఒకవిధమైన మైకం ఆవహింపజేసినప్పటి సందర్భం: మీమీద పైతాన్ వేసిన మాలిన్యం తొలగించి మిమ్మల్ని పరిశుద్ధ పరచడానికి, మీలో ధైర్యసాహసాలు జనింపజేసి మీకాళ్ళకు స్థిరత్వం కలిగించడానికి ఆయన ఆకాశం నుండి మీమీద వర్షం కురిపించాడు.⁴ నీప్రభువు తన దూతలకు

2. రెండు వర్గాలంటే- ఒకటి, అబూసుఫ్యాన్ నేతృత్వంలో సిరియా నుంచి వ్యాపార సామగ్రి తో వస్తున్న వర్తకబిడారం. రెండోది, అబూజహల్ నాయకత్వంలో ముస్లింలపై దాడి చేయడానికి మక్కా నుండి వస్తున్న సైనిక దళం.

3. వివరాలకు 3:124,125 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.

4. బద్ల్ యుద్ధం ప్రారంభం కావడానికి ఒక రోజు ముందు రాత్రివేళ వర్షం కురిసింది. ఈ వర్షం వల్ల ముస్లింలకు మూడు ప్రయోజనాలు చేకూరాయి. ఒకటి, నీటికి కటకట లాడుతుండిన ముస్లింలకు వర్షం వల్ల చాలినంత నీరు లభించింది. రెండు, యుద్ధమైదానంలో వారున్న ఇసుక ప్రదేశం వర్షానికి గట్టిపడి, వారు అటు ఇటు సులభంగా తిరగడానికి, స్థిరంగా నిలబడి యుద్ధం చేయడానికి అనుకూలంగా మారింది. మూడు, అవిశ్వాసులు ముందుగా వచ్చి ఆక్రమించుకున్న మెరక మట్టి ప్రదేశం వర్షం వల్ల బురదమయమైపోయి వారి కాళ్ళు జారిపడేలా తయారయింది.

ప్రత్యేక సూచనలు ఇచ్చినప్పటి సందర్భం- అప్పుడు వారితో ఆయన “నేను మీవెంట ఉంటాను. మీరు విశ్వాసుల్ని స్థిరంగా ఉంచండి. నేనూ అవిశ్వాసుల గుండెల్లో బెదురు పుట్టిస్తాను. మీరు వారి మెడలపై, కీళ్ళపై వ్రేటు వేస్తుండండి” అని అన్నాడు. (11-12)

కారణం- వారు దేవునిపై, ఆయన ప్రవక్తపై తిరగబడ్డారు. దేవునిపై, ఆయన ప్రవక్తపై తిరగబడినవారి పట్ల దేవుడు చాలా కఠినంగా వ్యవహరిస్తాడు- “ఇదే మీకు (ఇహలోకంలో) శిక్ష. ఇక దీన్ని చవిచూడండి. సత్యాన్ని తిరస్కరించేవారికి (పరలోకంలో) నరకశిక్ష పడుతుందన్న సంగతి తెలిసిందే.” (13-14)

విశ్వాసులారా! మీరు యుద్ధరంగంలో అవిశ్వాసుల్ని ఎదుర్కొంటున్నప్పుడు వారికి వెన్నుజూపి పారిపోకండి. అలా పారిపోయేవారు దైవాగ్రహానికి గురవుతారు. చివరికి వారి నివాసం నరకమవుతుంది. అది చాలా చెడ్డనివాసం. అయితే యుద్ధతంత్రంగాగాని, మరేదైనా సైనికదళాన్ని చేరుకునే ఉద్దేశ్యంతోగాని అలా చేస్తే తప్పు లేదు. (15-16)

నిజానికి వారిని వధించింది మీరు కాదు; దేవుడే వారిని వధించాడు. అలాగే వారిపై (ఇసుక మంత్రించి) విసిరేసింది నీవు కాదు; దేవుడే విసిరేశాడు. విశ్వాసుల్ని ఒక మంచి పరీక్ష నుండి విజయవంతంగా గట్టెక్కించడానికే దేవుడు ఈవిధంగా చేశాడు. దేవుడు సమస్తం వింటున్నాడు, సర్వం ఎరిగినవాడు. (17)

ఇది దేవుడు మీపట్ల వ్యవహరించిన తీరు. ఇక అవిశ్వాసులపట్ల- దేవుడు వారి పథకాలను పూర్తిగా వమ్ముచేశాడు. (వారికిలా చెప్పి:) “మీరు (మా)తీర్పు కోరుతుంటే ఇదిగో, తీర్పు మీ ముందుకొచ్చింది. కనుక ఇకనైనా తిరుగుబాటు ధోరణి మానుకోండి. అందులోనే మీ శ్రేయస్సుంది. దానికి బదులు మీరు అదే మూర్ఖత్వాన్ని మళ్ళీ ప్రదర్శిస్తే మేమూ అదే శిక్షను పునరావృతం చేస్తాం. మీ సంఖ్యాబలం ఎంత అధికంగా ఉన్నా అది మీకేమాత్రం ఉపయోగపడదు. దేవుడు విశ్వాసుల పక్షం ఉన్నాడు.” (18-19)

విశ్వాసులారా! దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు విధేయులై ఉండండి. ఆజ్ఞ విన్న తర్వాత దానికి విముఖులైపోకండి. మనస్ఫూర్తిగా వినకుండా ‘మేము విన్నాం’ అని పలికినవారిలా మీరు తయారవకండి. బుద్ధినుపయోగించని బధిరులు, మూగలు దేవుని దృష్టిలో పశువులకన్నా నికృష్టులు. వారిలో కాస్తయినా మంచితనముంటే దేవుడు వారికి (సత్యాన్ని) అర్థంచేసుకునే సద్బుద్ధి తప్పక ప్రసాదించేవాడు. మంచితనం లేదు గనకనే మంచి విషయం విన్నించినా వారు నిర్లక్ష్యంతో ముఖం తిప్పుకుంటున్నారు. (20-23)

విశ్వాసులారా! ప్రవక్త మీకు మంచి జీవితం ప్రసాదించే విషయం వైపు పిలిచినప్పుడు మీరతని పిలుపునకు స్పందించి దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు విధేయులైపోండి. వినండి, దేవుడు మనిషికి, అతని హృదయానికి మధ్యవుండి అతని అంతరంగంలో మెదిలే విషయాల్ని సైతం పసిగట్టాడు. చివరికి మీరు ఆయన వైపుకే సమీకరించబడతారు. మీలో పాపాలు చేసినవారికే పరిమితమైపోని ఉపద్రవం నుండి మిమ్మల్ని మీరు కాపాడుకోండి.⁵ దేవుడు అతి కఠినంగా శిక్షించేవాడని తెలుసుకోండి. (24-25)

5. దైవశిక్షగా యుద్ధం, అంటువ్యాధులు, ప్రకృతి వైపరీత్యాలు విరుచుకుపడినప్పుడు పాపాత్ములేగాక, పుణ్యాత్ములు కూడా వాటి వాతన పడతారు. అందువల్ల సంఘంలో ధర్మరహిత్యం,

మీరు చాలా అల్పసంఖ్యలో ఉన్నప్పటి పరిస్థితి గుర్తుచేసుకోండి. అప్పుడు మీరు దేశంలో చాలా బలహీనులుగా ఉండేవారు. ప్రజలు మిమ్మల్ని పూర్తిగా అంతమొందిస్తారే మోసని మీరు భయపడుతుండేవారు. అలాంటి స్థితిలో దేవుడు మీకు మంచి ఆశ్రయం కల్పించాడు. ఆయన తన సహాయసహకారాలతో మీకు శక్తి, మంచిఉపాధి కూడా అనుగ్రహించాడు. మీరు కృతజ్ఞులై ఉంటారనే ఆయన ఇదంతా చేశాడు. (26)

విశ్వాసులారా! (వాస్తవం తెలిసి కూడా) మీరు దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు ద్రోహం తలపెట్టకండి. మీకప్పగించబడే బాధ్యతల విషయంలో కూడా ద్రోహబుద్ధితో వ్యవహరించకండి. మీ సంతానం, సిరిసంపదలు మీ పాలిట పరీక్షా సాధనాలని గుర్తుంచుకోండి.⁶ మీకోసం దేవుని దగ్గర ఇంతకంటే ఎంతో గొప్పప్రతిఫలం ఉంది. (27-28)

విశ్వాసులారా! మీరు గనక భయభక్తుల వైఖరి అవలంబిస్తే దేవుడు మీకు మంచి చెడుల విచక్షణాజ్ఞానం ప్రసాదిస్తాడు; మీలో ఉన్న చెడుగులు తొలగిస్తాడు; మీ తప్పులు మన్నిస్తాడు. దేవుడు అపార దయామయుడు. (29)

ముహమ్మద్ (సల్లం)! సత్యతిరస్కారులు నీకు వ్యతిరేకంగా కుట్ర పన్నుతుండిన సందర్భం గుర్తుకుతెచ్చుకో. వారు నిన్ను బంధించి ఉంచాలా, లేక హతమార్చివేయాలా, లేక దేశబహిష్కరణ చేయాలా అని రకరకాలుగా ఆలోచిస్తూ పన్నాగాలు పన్నసాగారు. ఆవిధంగా వారు పన్నాగాలు పన్నుతుంటే, దేవుడు కూడా (తనదైన రీతిలో) పన్నాగాలు పన్నుతుండే వాడు. దేవుడే అందరికంటే గొప్ప పన్నాగం పన్నేవాడు. (30)

వారికి మా సూక్తులు వినిస్తున్నప్పుడు “ఆ...విన్నాలే. తలచుకుంటే మేము కూడా ఇలాంటి మాటలు సృష్టించగలం. ఇవి పూర్వం నుండి జనం చెప్పుకుంటూ వస్తున్న పుక్కిటి పురాణాలే కదా! ఈనాడు కొత్తేముంది?” అని పలికేవారు. (31)

వారన్న మరోమాట కూడా గమనార్హమైనదే, “దేవా! ఇది నిజంగా సత్యధర్మం అయితే, నీదగ్గర్నుండే వచ్చినదైతే (మా తిరస్కారవైఖరికి) మాపై రాళ్ళవర్షం కురిపించు, లేదా మరేదైనా ఘోర ఉపద్రవం తెచ్చిపడెయ్యి” అని వారు ప్రార్థించారు. ఆ సమయంలో దేవుడు వారిపై శిక్ష(విపత్తు) తెచ్చి పడేసేవాడే. కాని నీవు వారి మధ్య ఉన్నావు. అదిగాక కొందరు ప్రజలు తమ పాపాల పట్ల పశ్చాత్తాపం చెంది దేవుణ్ణి క్షమాపణ వేడుకుంటున్నారు. అలాంటివారిని శిక్షించడం దేవుని అభిమతం కాదు. (32-33)

అయితే (ఇప్పుడు పరిస్థితి మారింది). వారు ప్రతిష్ఠాలయానికి న్యాయసమ్మతమైన ధర్మకర్తలు కానప్పటికీ ప్రజల్ని అక్కడకు రానివ్వకుండా నిరోధిస్తున్నారు. అలాంటివారిని

అశ్శిలం, అవినీతి మొదలైన చెడులు ప్రబలినప్పుడు సంఘశ్రేయోభిలాషులు వాటిని దూరం చేయడానికి, వారిలో దైవభీతి, పరలోకపు జవాబుదారీభావన కలిగించడానికి ప్రయత్నించాలి. అప్పటికీ ఆ సంఘంలో మార్పు రాకపోతే వారు అక్కడ్నుంచి చెడులులేని వేరే చోటికి తరలిపోవాలి. అలా చేయకుండా దుర్బలంతో కలసిమెలసిఉంటే, సామూహిక ఉపద్రవరూపంలో దైవాగ్రహానికి దుర్బలంతో పాటు వారు కూడా గురవుతారు. (ఇతర వివరాలకు 7:164,165 సూక్తులు చూడండి.)

6. వివరాలకు 64:14,15 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.

ఇప్పుడు ఎందుకు శిక్షించకూడదు? ప్రతిష్ఠాలయానికి న్యాయసమ్మతమైన ధర్మకర్తలు దైవభీతి పరాయణులే అవుతారు. కాని చాలామంది ఈవిషయాన్ని ఎరగరు. దేవాలయంలో ఈలలు వేయడం, చప్పట్లు కొట్టడం మినహా వారు చేసే ప్రార్థన మరేముంది? “కనుక మీ సత్యతిరస్కారానికి ప్రతిఫలంగా (మా)శిక్ష⁷ చవిచూడండి.” (34-35)

అవిశ్వాసులు (ప్రజల్ని) దైవమార్గం నుండి నిరోధించే కార్యకలాపాల కోసం తమ ధనాన్ని వెచ్చిస్తున్నారు. ఇకముందు కూడా మరింత వెచ్చిస్తారు. అయితే చివరికి ఈ (పైశాచిక) కార్యకలాపాలే వారి పశ్చాత్తాపానికి కారణమవుతాయి. ఆతర్వాత వారు మాకు లొంగిపోతారు. ఆపై ఈ అవిశ్వాసులు నరకం వైపు తోలబడతారు. పరిశుభ్రత నుండి మాలిన్యాన్ని వేరుచేసి, ఆ మాలిన్యాన్ని తీసి ఒకదానిపై ఒకటి కుప్పగాపోసి, ఆకుప్పను నరకంలో పడేయడానికి దేవుడిలా చేస్తున్నాడు. వారే నష్టపోయేవారు. (36-37)

ముహమ్మద్ (స)! సత్యతిరస్కారులకు ఇలా చెప్పెయ్యి: “ఇప్పటికైనా మీరు (మీ తిరుగుబాటు ధోరణి) మానుకుంటే గతంలో జరిగినదాన్ని క్షమించడం జరుగుతుంది.” ఒకవేళ వారు తమ పూర్వ వైఖరినే పునరావృతం చేస్తే మాత్రం, గతజాతులకు పట్టిన దుర్గతి అందరికీ తెలిసిందే. (అలాంటి దుర్గతే వారికీ పడుతుంది). (38)

విశ్వాసులారా! అరాచకం పూర్తిగా సమసిపోయి సర్వత్రా దైవధర్మం నెలకొనేదాకా అవిశ్వాసులతో పోరాడండి. వారు తమ వైఖరి మార్చుకుంటే (ఇక వారి జోలికి పోకండి.) వారి వ్యవహారం దేవుడే చూసుకుంటాడు. మార్పుకోకపోతే మీ సంరక్షకుడు దేవుడేనని తెలుసుకోండి. ఆయన అందరికంటే మంచి సంరక్షకుడు, సహాయకుడు. (39-40)

మీకు లభించిన సమరసాత్తులో అయిదోవంతు దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు, బంధువులకు, అనాధబాలలకు, నిరుపేదలకు, బాటసారులకు చెందినదని తెలుసుకోండి. మీరు దేవుణ్ణి, (సత్యాసత్యాలను) వేరుచేసిన రోజు, అంటే రెండుసైన్యాలు పరస్పరం ఢీకొన్న రోజు మేము మా దాసునిపై అవతరింపజేసినదాన్ని⁸ విశ్వసించిన వారైతే (ఈ అయిదోవంతు సమరసాత్తు సంతోషంగా ఇచ్చేయండి). దేవుడు ప్రతి దానిపై అదుపు, అధికారం గల సర్వసమర్థుడు. (41)

లోయకు ఒకవైపున మీరు, రెండోవైపున వారు, మీ వెనుకవైపు (తీరమైదానంలో) వర్తకబిడారాలు ఉన్న సందర్భం జ్ఞాపకం చేసుకోండి. మీకూ వారికీ మధ్య ముందుగానే చర్చలు జరిగివుంటే, మీరు నిర్ణీత స్థలానికి చేరుకోవడంలో తప్పుకుండా తాత్కాలం చేసేవారు. అయితే జరిగిందేదో దేవుడు తీసుకున్న నిర్ణయం అమల్లోకి రావడానికే జరిగింది. ఆ నిర్ణయం ప్రకారం వధించబడవలసిన వాడు సహేతుకంగా స్పష్టమైన ప్రమాణంతో వధించబడ్డాడు. సజీవంగా ఉండవలసినవాడు కూడా సహేతుకంగా, స్పష్టమయిన ప్రమాణంతోనే సజీవంగా ఉన్నాడు. నిస్సందేహంగా దేవుడు సమస్తం వింటున్నాడు, సర్వం ఎరిగినవాడు. (42)

7. యుద్ధంలో ఓడి పెద్దఎత్తున ధనప్రాణ నష్టాలు వాటిల్లడం కంటే మించిన శిక్ష లేదు.

8. వర్షాన్ని, దైవదూతలను, మనోస్థిమితాన్ని ప్రసాదించి దేవుడు చేసిన సహాయం.

ముహమ్మద్ (స)! దేవుడు వారిని నీ కలలో తక్కువ సంఖ్యలో ఉన్నట్లు చూపిన సందర్భం గుర్తుకు తెచ్చుకో. ఆయన వారిని నీకు అధికసంఖ్యలో గనక చూపి ఉంటే మీరు తప్పుకుండా ధైర్యం కోల్పోయి యుద్ధవ్యవహారంలో పరస్పరం పోట్లాడుకునేవారు. కాని దేవుడే మిమ్మల్ని ఆ వివాదం నుండి కాపాడాడు. ఆయన (మానవ) హృదయాల్లో మెదిలే రహస్య విషయాలు సైతం ఎరిగినవాడు. (43)

దేవుడు తలచుకున్న కార్యం నెరవేరవలసి ఉన్నందున యుద్ధసమయంలో కూడా ఆయన మీ కళ్ళకు శత్రువుల్ని, వారి కళ్ళకు మిమ్మల్ని తక్కువ సంఖ్యలో ఉన్నట్లు చూపించాడు. సమస్త వ్యవహారాలు చివరికి దేవుని వైపుకే చేరుకోవలసి ఉంది. (44)

విశ్వాసులారా! మీరేదయినా వర్గాన్ని ఎదుర్కోవలసి వచ్చినప్పుడు స్థిరంగా నిలబడి ధైర్యంగా పోరాడండి; దేవుణ్ణి ఎక్కువగా స్మరిస్తూ ఉండండి; మీకు విజయం సిద్ధిస్తుంది. దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు విధేయులై ఉండండి. పరస్పరం కలహించుకోకండి. అలాచేస్తే మీలో ధైర్యం సన్నగిల్లి మీశక్తి నిర్విర్యమైపోతుంది. సహనం, సంయమనాలతో వ్యవహరించండి. సహనం వహించేవారికి దేవుడు తప్పకుండా తోడుగా ఉంటాడు. (45-46)

కొందరు అహంకారంతో విర్రవీగుతూ, పటాటోపం ప్రదరిస్తూ తమ ఇండ్ల నుండి (యుద్ధానికి) బయలుదేరుతారు. అలాంటి (అవిశ్వాసుల) వైఖరి మీరు ఎన్నటికీ అవలంబించకండి. వారు (ప్రజలను) దైవమార్గం నుండి నిరోధిస్తుంటారు. వారి కార్యకలాపాలను దేవుడు ఓ కంట గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (47)

వారి చేష్టల్ని సైతాన్ వారి కళ్ళకు అద్భుతమైన పనులుగా చేసి చూపిన సందర్భం గుర్తుకు తెచ్చుకో. అప్పుడు సైతాన్ వారితో “ఈరోజు మిమ్మల్నైవరూ జయించలేరు. నేను మీకు తోడున్నాను” అన్నాడు. అయితే రెండువర్గాలు ఎదురెదురుగా వచ్చినప్పుడు వాడు గుండెలు బాదుకుంటూ పిక్కబలం కొద్దీ పారిపోయాడు. అలా పారిపోతూ “మితో నాకెలాంటి సంబంధంలేదు. మీరు చూడలేనివాటిని నేను చూస్తున్నా. దేవుడంటే నాకు చాలాభయంగా ఉంది. ఆయన శిక్ష చాలా తీవ్రంగా, కఠినంగా ఉంటుంది” అన్నాడు.

కపటులు, హృదయాల్లో (అవిశ్వాస) జాడ్యమున్నవారు “వారి ధర్మం వారిని గర్వ

9. అంతర్నిబేదాల వల్ల అనైక్యత, పిరికితనాలు సహజంగానే చోటుచేసుకుంటాయి. వాటి వల్ల ప్రత్యర్థుల్ని ఎదుర్కోవడం సాధ్యం కాదు. అందువల్ల దేవునికి, ఆయన ప్రవక్త (స)కు ఎల్లప్పుడూ విధేయులయి ఉండాలని ఈ సూక్తి ముస్లింలకు తెలియజేస్తోంది. అంటే వారు ప్రతి వ్యవహారంలోనూ దైవగ్రంథం, ప్రవక్త సంప్రదాయాలనే దృష్టిలో పెట్టుకొని మసలుకోవాలన్నమాట. ఆ తరువాత ఎలాంటి కఠిన పరిస్థితులు ఎదురైనా సరే సహనం, స్థయిర్యాలను ప్రదర్శించాలని ఖుర్ఆన్ బోధిస్తోంది. దైవప్రవక్త (స) ఒక హదీసులో ఇలా ప్రవచించారు:

“ప్రజలారా! శత్రువుతో తలవడేందుకు ఉవ్విళ్ళూరకండి. మీరు (ఎల్లప్పుడూ) శాంతి సామరస్యాల కోసం దైవాన్ని ప్రార్థిస్తూ ఉండండి. ఒకవేళ శత్రువుతో (తప్పనిసరిగా) పోరాడవలసిన పరిస్థితి వస్తే మటుకు సహనం వహించండి. (అంటే స్థిరంగా నిలబడి ధైర్యంగా పోరాడండి.) స్వర్గం ఖడ్గచ్యాయల క్రింద ఉంటుందనే విషయం బాగా తెలుసుకోండి.” (బుఖారీ, ముస్లిం)

(ఇతర వివరాలకు 3:103, 49:10 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

పోతులుగా చేసింద”ని అంటున్నారు. అయితే దేవుని మీద భారం వేసేవారు దేవుడు అత్యంత శక్తిమంతుడు, అసామాన్య వివేకవంతుడని తెలుసుకోవాలి. (48-49)

దైవదూతలు అవిశ్వాసుల ప్రాణాలు తీస్తున్నప్పటి స్థితి నీవు చూస్తే బాగుండు! వారప్పుడు అవిశ్వాసుల ముఖాలపై, పిరుదులపై కొడుతూ “ఇక దహనయాతన చవి చూడండి.” ఇది మీరు చేజేతులా కొని తెచ్చుకున్నదాని పర్యవసానమే. అంతేగాని దేవుడు తన దాసులకు ఎలాంటి అన్యాయం చేసేవాడు కాదు” అని అంటారు. (50-51)

10. పరలోక శిక్ష అంటే ప్రళయం రావాలి, తుదిదినం తీర్పు జరగాలి, ఆ తరువాత కదా ఈ శిక్షా అనుకుంటారు కొందరు. కాని పాపాత్ముడు నరక శిక్ష చవిచూడటానికి ముందు యమ కింకరులతో నడ్డి విరగ్గట్టించుకొని తీర్పుదినం వరకు సమాధిలో దుర్భర జీవితం గడవవలసి ఉంటుంది. ఇలాంటి పరిస్థితినే దైవతిరస్కారులు మరణావస్థలో ఎదుర్కొంటారని ఈ సూక్తులు తెలియజేస్తున్నాయి. మరణావస్థ నుండి ప్రళయం వరకుండే స్థితిని “బర్జఖ్” అంటారు. పాపాత్ములు ప్రళయం వరకు బర్జఖ్ శిక్షలు అనుభవిస్తారు.

హత్యా, దోపిళ్ళ చేసిన నేరస్థుడు పోలీసులకు పట్టుబడాగానే “బాబోయ్! నన్ను వదలండి, నేనిక ముందు ఏ నేరం చేయకుండా సాధారణ పౌరజీవితం గడుపుతా”నంటే పోలీసులు దయ దలచి అతణ్ణి వదలిపెడతారా? ఎన్నటికీ వదలిపెట్టరు.

“చివరికి వారిలో ఎవరికైనా చావు మూడినప్పుడు అతను (పశ్చాత్తాపంతో) ‘ప్రభూ! నేను వదలివచ్చిన ప్రపంచంలోకి నన్ను మరోసారి పంపించు. నేనిప్పుడు (నా ప్రవర్తన మార్చుకొని) సత్కార్యాలు చేస్తాను’ అంటాడు. అలా ఎన్నటికీ జరగదు. అతను పనికిమాలిన మాటలు వదరు తున్నాడు. (చనిపోయిన) వారందరి వెనుక ఇప్పుడొక అడ్డుతెర (బర్జఖ్) ఏర్పడింది. పునరుత్థాన దినం వరకు వారు ఆ స్థితిలోనే ఉంటారు.” (ఖుర్ఆన్- 23:99,100)

బర్జఖ్ (పిల్లలోక) జీవితం కోసం మనిషికి సమాధి ఉండనవసరం లేదు. ఏవిధంగా ఖననం చేసినా అతను చేసుకున్న కర్మలను బట్టి బర్జఖ్ జీవితం అనుభవించాల్సి ఉంటుంది.

“(సత్య తిరస్కారులు) దైవదూతలకు పట్టుబడినప్పుడు వారు వెంటనే (తమ తిరస్కారం, తలబిరుసుతనాలు వదలి) పూర్తిగా లొంగిపోతూ ‘మేము ఏ పాపం ఎరగం’ అంటారు. దానికి దైవ దూతలు ‘ఎందుకు ఎరగరు, మీ చేష్టలన్నీ దేవునికి తెలుసు. మీరిప్పుడు నరకంలోకి పోయిపడండి. అక్కడే మీరిక శాశ్వతంగా ఉండవలసి ఉంది’ అని సమాధానమిస్తారు.” (ఖుర్ఆన్-16:28,29)

“దైవభీతిపరుల పవిత్రాత్మల్ని దైవదూతలు స్వాధీనం చేసుకుంటూ ‘మీకు శాంతి కలుగుగాక! మీరు చేసుకున్న కర్మలకు ప్రతిఫలంగా స్వర్గంలో ప్రవేశించండి’ అంటారు.” (ఖుర్ఆన్-16:32)

దేవుణ్ణి విశ్వసించి ఆయన ఆజ్ఞల్ని పూర్తిగా పాటించని ముస్లింలు సైతం పితృలోక (బర్జఖ్) శిక్ష అనుభవించక తప్పదు. మహాప్రవక్త (స) మదీనాను దారుల్ఇస్లాంగా ప్రకటించి ముస్లింలంతా మదీనాకు వలసపోవాలని ఆదేశించారు. కాని మక్కాలో కొందరు ముస్లింలు కేవలం ఐహిక కష్ట నష్టాలకు భయపడి, సత్యతిరస్కారుల మధ్య సహజీవనం గడుపుతూ స్వస్థలంలోనే ఉండిపోయారు. అలాంటి వారిని ప్రస్తావిస్తూ ఖుర్ఆన్ ఇలా పేర్కొన్నది:

“దైవదూతలు తమకుతాము అన్యాయం చేసుకున్నవారి ప్రాణాలుతీస్తూ, మీరిప్పుడు ఏ స్థితి లో ఉన్నారని ప్రశ్నిస్తారు. దానికి వారు ‘మేము దేశంలో చాలా బలహీనులుగా, పీడితులుగా ఉండే వాళ్ళం’ అనంటారు. అప్పుడు దైవదూతలు ‘దేవునిభూమి విశాలంగా లేదా, మీరున్న చోటు నుంచి మరోచోటికి వలసపోవడానికి?’ అంటారు. అలాంటి వారికి నరకమే తగినశిక్ష.” (4:97)

ఫిరొనీయులకు, వారికి పూర్వం గతించినవారికి ఏగతి పట్టిందో వీరికీ అదే గతి పడుతుంది. వారు దేవుని సూక్తులు తిరస్కరించారు. దేవుడు వారిని వారి పాపాల ఫలితంగా శిక్షించాడు. దేవుడు అత్యంత శక్తిమంతుడు, కఠినంగా శిక్షించేవాడు. ఏ జాతి అయినా తన ఆచరణ తీరు మార్చుకోనంత వరకూ దేవుడు ఆ జాతికి ప్రసాదించిన మహాభాగాన్ని ఎన్నటికీ మార్చివేయడు. ఇది దేవుని సంప్రదాయం. దేవుడు సమస్తం వినేవాడు, సర్వం ఎరిగినవాడు. (52-53)

ఫిరొనీయులకు, వారికి పూర్వం గతించినవారికి ఏగతి పట్టిందో అది ఈ సంప్రదాయం ప్రకారమే పట్టింది. వారు తమ ప్రభువు సూక్తులు నిరాకరించారు. అప్పుడు మేము వారి పాపాలకు పర్యవసానంగా వారిని తుదముట్టించాము. ఫిరొనీయులను మేము (నడి సముద్రంలో) ముంచివేశాము. వారంతా పరమ దుర్మార్గులు. (54)

దేవుని దృష్టిలో సత్యాన్ని నిరాకరించి దాన్నిక స్వీకరించని అవిశ్వాసులే యావత్తు సృష్టిలో అత్యంత నీచులు. వారిలో (ముఖ్యంగా) నీతో (స్తేహ) ఒప్పందం చేసుకొని, దైవభీతి కాస్తయినా లేకుండా దాన్ని మాటిమాటికి ఉల్లంఘించేవారున్నారు. వారు గనక యుద్ధంలో మీ ఎదుటికి వస్తే, వారి అడుగుజాడల్లో నడిచే ఇతరులు వారిని చూసి భీతావహులై పారిపోయేలా వారిని కఠినంగా శిక్షించండి. ఇలా ఒప్పందం అతిక్రమించే వారి పర్యవసానం చూసయినా వారికి కనువిప్పు కలుగుతుంది. (55-57)

ఏ జాతయినా మీరు చేసుకున్న ఒప్పందం ఎప్పుడైనా ఉల్లంఘిస్తుందని మీరు భయపడితే ఆ ఒప్పందాన్ని దాని ముందు విసరిపడేయండి. నమ్మకద్రోహం చేసినవారిని

మహాప్రవక్త (స) పిత్రులొకంలో సంభవించే పరిణామాలను గురించి ఇలా అన్నారు:

మీరు సమాధులలో పరీక్షించబడతారు. విశ్వాసిని సమాధిలో ఉంచినప్పుడు అతని కర్మలు (భౌతిక రూపంలో వచ్చి) అతని చుట్టూ చేరుతాయి. పరీక్ష (సరక)దూతలు ఎటునుండి రావడానికి ప్రయత్నించినా ఆ కర్మలు వారిని నిరోధిస్తాయి. తరువాత ఒక దైవదూత వచ్చి, 'ఆ వ్యక్తి గురించి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?' అని అడుగుతాడు. దానికా విశ్వాసి 'ఎవర్ని గురించి?' అని అడుగుతాడు. 'ముహమ్మద్ (సల్లం)ని గురించి' అనంటాడు దైవదూత. అప్పుడు విశ్వాసి 'ఆయన నిస్సందేహంగా దేవుని ప్రవక్తని నేను సాక్ష్యమిస్తున్నాను' అంటాడు. 'అయితే ఆయన దేవుని ప్రవక్తని నీకెలా తెలుసు?' అని దైవదూత మళ్ళీ ప్రశ్నిస్తాడు. దానికి విశ్వాసి 'ఆయన దైవప్రవక్తని నేను సాక్ష్య మిస్తున్నాను' అనంటాడు. అప్పడతనికి స్వర్గ శుభవార్త వినిపించడం జరుగుతుంది.

కాని సత్యతిరస్కారిని సమాధిలో ఉంచినప్పుడు అతణ్ణి పరీక్షదూతల నుండి కాపాడే ఏ సత్యర్థా అతనిదగ్గర ఉండదు. దైవదూత అడిగిన ప్రశ్నలకు అతను సరైన సమాధానాలు ఇవ్వలేడు. అప్పుడు తలపై అగ్నికణం ఉండే ఓ చతుష్పాదం ప్రత్యక్షమై, అతణ్ణి కొరడాతో కొట్టడం ప్రారంభిస్తుంది. అతను ఎంత అరిచి గేపెట్టినా దానిపై ఎలాంటి ప్రభావం ఉండదు. (అహ్మద్)

ఇది ఉదాహరణకు పేర్కొనబడిన శిక్ష మాత్రమే. ఇదేకాకుండా ఇంకా అనేక రకాల శిక్షలు సమాధిలో దుర్లభాలు అనుభవిస్తారు. పరలోక ప్రయాణంలోని ఈతొలి మజలీ శిక్ష నుండి తప్పించు కున్నవాడే నిజానికి కృతార్థుడు. దానికోసం సన్నాహాలు చేసుకోవాల్సిన చోటు ఇహలోకమే. (దీంతో పాటు 7:40, 40:45-46 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు కూడా చూడండి.)

దేవుడు ఎన్నటికీ ప్రేమించడు. అవిశ్వాసులు (ఏదో చమత్కారంచేసి) తాము తప్పించు కున్నామని భావించరాదు. వారు మాపట్టు నుండి ఎన్నటికీ తప్పించుకోలేరు. (58-59)

మీరు అవిశ్వాసులతో పోరాడేందుకు కట్టివేసి (సిద్ధంగా ఉంచి) గుర్రాలతో సహా వీలైనంత ఎక్కువ శక్తి సమకూర్చుకొని సర్వసన్నద్ధంగా ఉండండి. అవిధంగా మీరు మీకు, దేవునికి ఉమ్మడి శత్రువులైనవారి గుండెల్లో గుబులు పుట్టించండి. అలాగే మీకు తెలియని ఇతరుల హృదయాల్లో కూడా భయోత్పాతం సృష్టించండి. వారి సంగతి మీకు తెలియకపోయినా దేవునికి తెలుసు. మీరు దైవమార్గంలో ఖర్చు పెట్టినదానికి పూర్తి ప్రతిఫలం మీకు తప్పకుండా లభిస్తుంది. మీకే మాత్రం అన్యాయం జరగదు. (60)

ప్రవక్తా! శత్రువులు సంధి వైపు మొగ్గితే మీరు కూడా అందుకు సిద్ధపడండి. దేవుని మీద భారం వేయండి. ఆయనే అన్ని విషయాలు వినేవాడు, సర్వం ఎరిగినవాడు. ఒకవేళ వారు ద్రోహబుద్ధితో ఒప్పందం ఉల్లంఘిస్తే, మీకు దేవుడే చాలు. ఆయనే తన సహాయ సహకారాల ద్వారా, విశ్వాసుల ద్వారా నిన్ను సమర్థించాడు. (61-62)

ముఖ్యంగా ఆయన విశ్వాసుల హృదయాలను పరస్పరం కలిపి నీకు కొండంత ధైర్యాన్నిచ్చాడు. నీవు ప్రపంచంలోని సంపద మొత్తం ఖర్చుపెట్టినా వారి హృదయాలను కలపలేవు. వారి హృదయాలను కలిపేవాడు దేవుడు మాత్రమే. నిస్సందేహంగా ఆయన అపార శక్తిసంపన్నుడు, అత్యంత వివేకవంతుడు. ప్రవక్తా! నిన్ను, నీ అనుచరులైన విశ్వాసుల్ని ఆదుకోవడానికి ఆ ఒక్క దేవుడే చాలు. (63-64)

ప్రవక్తా! విశ్వాసుల్ని యుద్ధానికి ప్రేరేపించు. మీలో ఇరవైమంది స్థిరంగా నిలబడే వారుంటే వారు రెండొందల మందిని జయించగలరు. అలాంటి యోధులు వందమంది ఉంటే వారు వేయిమంది సత్యతిరస్కారుల్ని జయించగలరు. దీనిక్కారణం సత్యతిరస్కారులకు అవగాహనా శక్తి కొరవడటమే. (65)

ప్రస్తుతం దేవుడు మీ భారం తేలికగా చేశాడు. మీలో ఇంకా బలహీనత ఉందని ఆయనకు తెలుసు. కనుక మీలో స్థిరంగా నిలబడేవారు వందమంది ఉంటే వారు రెండొందల మందిని, వేయిమంది ఉంటే రెండువేల మందిని దైవాజ్ఞతో జయించగలరు. అయితే స్థిరంగా నిలబడి ధైర్యంగా పోరాడేవారికి దేవుడు తోడుగా ఉంటాడు.

దేశంలో శత్రువుల్ని పూర్తిగా అణచివేయనంత వరకు ఖైదీలను తన అధీనంలో ఉంచుకోవడం ఏ దైవప్రవక్తకూ శోభించదు. మీరు ప్రాపంచిక ప్రయోజనాలు ఆశిస్తున్నారు. కాని దేవుని దృష్టిలో పరలోక ప్రయోజనాలే ఎంతో విలువైనవి. ఆయన అపార శక్తిసంపన్నుడు, అత్యంత వివేకవంతుడు. దేవుడు (మీ అదృష్టంలో) ముందే రాసి ఉండకపోతే, మీరు (ఖైదీల విడుదల కోసం) తీసుకున్నదానికి (అంటే నష్టపరిహారానికి) ఆయన మిమ్మల్ని కఠినంగా శిక్షించే వాడు. సరే, మీరు పొందిన ధనాన్ని (నిస్సంకోచంగా) అనుభవించండి. అది ధర్మసమ్మతమైనది, పరిశుద్ధమైనది. దేవునికి భయపడుతూ ఉండండి. దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు. (66-69)

ప్రవక్తా! నీఅధీనంలో ఉన్న ఖైదీలకు ఇలా చెప్పు: "మీ హృదయాల్లో మంచి అనేది

ఉందని తెలిస్తే దేవుడు మీకు మీనుండి తీసుకోబడిన దానికంటే ఎన్నోరెట్లు (ఎక్కువగా) ప్రసాదిస్తాడు. పైగా మీపాపాలు క్షమిస్తాడు. దేవుడు క్షమించేవాడు, కరుణించేవాడు.

ఒకవేళ వారు నీకు నమ్మకద్రోహం తలపెట్ట జూస్తుంటే, ఇదివరకు కూడా వారు దేవునిపట్ల నమ్మకద్రోహంతో వ్యవహరించారు. కనుకనే శిక్షగా దేవుడు వారిని నీ అధీనంలోకి బందీలై వచ్చేలాచేశాడు. దేవుడు సర్వం ఎరిగినవాడు, ఎంతో వివేకవంతుడు.*

సత్యాన్ని స్వీకరించి (సత్యం కోసం స్వస్థలం వదలి) వలస పోవడంతో పాటు దైవ మార్గంలో ధనప్రాణాలాడ్డి (దుష్టశక్తులతో) పోరాడేవారు; వలస వచ్చినవారికి ఆశ్రయ మిచ్చి ఆడుకున్నవారు ఒకరికొకరు స్నేహితులు, శ్రేయోభిలాషులు. ఇక సత్యాన్ని విశ్వసించిన తర్వాత వలస పోనివారు (మదీనాకు) వలస రానంతవరకు వారితో మీకు ఎలాంటి స్నేహసంబంధం లేదు. అయితే ధార్మిక వ్యవహారాల్లో సహాయం కోరితే మీరు తప్పక వారికి సహాయం చేయాలి. కాని మీతో ఒప్పందం కుదిరిన జాతికి వ్యతిరేకంగా మాత్రం కాదు.¹¹ మీరు చేస్తున్నదంతా దేవుడు గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (70-72)

అవిశ్వాసులు ఒకరికొకరు సమర్థించుకొని సహకరించుకుంటున్నారు. మీరు (విశ్వాసులై ఉండి కూడా) పరస్పరం సహకరించుకోకపోతే లోకంలో ఆరాచకం ఏర్పడి పెద్ద అల్లకల్లోలం చెలరేగుతుంది. (73)

సత్యాన్ని విశ్వసించి, దైవమార్గంలో ఇల్లా వాకిలి వదలి పోరాడేవారు, (వారికి) ఆశ్రయమిచ్చి సహాయసహకారాలు అందజేసినవారు మాత్రమే నిజమైనవిశ్వాసులు. వారి పొరపాట్లు మన్నించబడతాయి. వారికి శ్రేష్ఠమైన ఉపాధి లభిస్తుంది. సత్యాన్ని ఆ తర్వాత విశ్వసించి, ఇల్లావాకిలి వదలి (మదీనాకు) వలస వచ్చి, మీతో కలసి పోరాడేవారు కూడా మీవర్గానికే చెందుతారు. అయితే దైవగ్రంథం ప్రకారం రక్షనంబంధీకులే ఒకరి కొకరు ఎక్కువ హక్కుదారులు. దేవుడు ప్రతి విషయాన్నీ ఎరిగినవాడు.(74-75) ☪

అవతరణ: మదీనా

9. తౌబా (ప్రశ్నాత్తాపం)

సూక్తులు: 129

ఈ అధ్యాయం ప్రారంభంలో 'బిస్మిల్లాహిర్రహ్మానిర్రహీం' (కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో) అనే పదాలు లేవు. మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) దీని ప్రారంభంలో ఈ పదాలను పేర్కొనకుండా వదలి పెట్టారు. ఇందులో మూడు ప్రసంగాలు ఉన్నాయి. ఇది హిజ్రీశకం 9లో మూడు భాగాలుగా అవతరించింది. మొదటి ప్రసంగంలోని 1 నుంచి 37 వరకుగల సూక్తులు హిజ్రీశకం 9లో అవతరించాయి. వీటిని హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) హజ్ కోసం మక్కా వెళ్ళి అక్కడి బహుదైవ రాధకులకు విన్పించారు. రెండవ ప్రసంగంలోని 38 నుంచి 72 వరకు గల సూక్తులు హిజ్రీశకం 9లోనే తబూక్ దండయాత్రకు సన్నాహాలు చేస్తున్నప్పుడు అవతరించాయి.

11. కొందరు ముస్లింలు ప్రవక్తతో పాటు దారుల్ఇస్లాం (మదీనా)కు వలసపోకుండా మక్కాలోనే ఉండిపోయారు. అలాంటివారితో సంబంధాలు పెట్టుకోకూడదని, ఒకవేళ వారిపై దౌర్జన్యం జరిగితే తోటిముస్లింలుగా వారిని ఆదుకోవాలని ఆజ్ఞయింది. అయితే అక్కడి ముస్లింపేతురులతో ఏదైనా ఒప్పందం చేసుకొనిఉంటే, దానికి వ్యతిరేకంగా ఆ పీడితులకు సహాయం చేయకూడదు.

మూడవ ప్రసంగంలోని 73 నుంచి చివరి వరకుగల సూక్తులు తబూక్ దండయాత్ర నుంచి తిరిగొచ్చినప్పుడు అవతరించాయి.

ముస్లింలకు మక్కా బహుదైవారాధకులకు మధ్య (హుదైబియా) శాంతిఒప్పందం జరిగిన తరువాత ఇస్లాం అతివేగంగా విస్తరించసాగింది. దాంతో మక్కా ఖురైషీయులు బెంబేలెత్తి పోయి హుదైబియా ఒప్పందం అతిక్రమించారు. మక్కాలో ఖురైషీయుల మిత్రపక్షమైన బనూబకర్ తెగ ఖురైషీయుల సహకారంతో ముస్లింల మిత్రపక్షమైన ఖుజాఅ తెగపై దాడిచేసి వారిని ఊచకోత కోసింది. దాంతో దైవప్రవక్త (సల్లం) హి.శ. 8లో మక్కాపై దాడిచేసి ఖురైషీయుల పీచం అణచివేశారు. ఆ తరువాత యావత్తు అరబ్ తెగలు ఏకమయి దైవప్రవక్త (సల్లం) నిర్వహిస్తున్న సమాజ సంస్కరణోద్యమాన్ని తుదముట్టించడానికి చివరిసారిగా ప్రయత్నించి (హునైన్ యుద్ధంలో) ఘోర పరాజయం చవిచూశాయి. ఈ సంఘటన గురించి మొదటి ప్రసంగం అవతరించింది.

మక్కా ఖురైషీయులు, ఇతర అరబ్తెగల బెడద తీరిందనుకుంటే అటు రోమన్లు విజృంభించారు. వారు మదీనాపై దాడి చేయడానికి యుద్ధ సన్నాహాలు ప్రారంభించారని తెలిసి దైవప్రవక్త (సల్లం) వారిని ఎదుర్కోవడానికి బయలుదేరారు. ఆ సందర్భంలో ముస్లింలను యుద్ధానికి ప్రేరేపించేందుకు రెండవ ప్రసంగం అవతరించింది.

మూడవ ప్రసంగంలో కపటవిశ్వాసుల ఆగడాలను ఖండించడం జరిగింది.

మక్కా, హునైన్ యుద్ధాల తరువాత యావత్తు అరేబియాలో ఇస్లాంకు ఎదురు లేకుండా పోయింది. దీంతో ఇస్లామే సత్యధర్మమని గ్రహించిన అరబ్బులు అనేకమంది ఇస్లాం స్వీకరించారు. అయితే అరేబియా మారుమూల ప్రాంతాల్లో ఇంకా మిగిలివున్న ఇస్లాంవ్యతిరేక శక్తులు రోమన్లతో కుమ్మక్కయి మరోసారి విజృంభించాయి.

మక్కావిజయం తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) వివిధ రాజులకు ఇస్లాం వైపు ఆహ్వానిస్తూ లేఖలు పంపారు. సిరియా సరిహద్దుల దగ్గర రోమ్రాజ్య అనుకూల క్రైస్తవ తెగల దగ్గరకూడా ఒక లేఖ పంపించారు. అయితే వారు దౌత్యనీతి ఉల్లంఘించి లేఖ తీసికెళ్ళిన ప్రతినిధి వర్గాన్ని దారుణంగా హతమార్చారు. ప్రతినిధి వర్గం నాయకుడు హజ్రత్ కాబ్ బిన్ ఉమైర్ గిప్పారి (రజి) మాత్రమే ఎలాగో తప్పించుకొని వచ్చి ఈ విషయం దైవప్రవక్త (సల్లం)కు తెలియజేశారు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) మరో లేఖ హజ్రత్ హాబీస్ బిన్ ఉమైర్ (రజి)కు ఇచ్చి బస్తా రాజ్యాధినేత షర్ఖీల్ బిన్ అప్ర దగ్గరకూడా పంపారు. అయితే అతను కూడా ప్రవక్త రాయబారిని అన్యాయంగా చంపేశాడు. అలాంటి పరిస్థితిలో దైవప్రవక్త (సల్లం) హి.శ. 8లో మూడువేల మంది సైన్యంతో సిరియా సరిహద్దులకు బయలుదేరారు. అటు నుంచి షర్ఖీల్ లక్షమంది సైన్యంతో వచ్చాడు. వేరొక వైపు రోమ్రాజ్యాధినేత ఖైసర్ చక్రవర్తి తన సోదరుని నాయకత్వంలో మరో లక్షమంది సైన్యాన్నిచ్చి అతని సహాయం కోసం పంపాడు. అయితే ఆ సైన్యం వచ్చి చేరుకోక ముందే షర్ఖీల్ సైన్యం మూతా వద్ద ముస్లిం సైన్యాన్ని ఢీకొని ఘోర పరాజయంపాలై పారిపోయింది. ఈ సంఘటన తరువాత కూడా అనేక తెగలు ఇస్లాం స్వీకరించాయి.

మరుసటి సంవత్సరం ఖైసర్ చక్రవర్తి ముస్లింల మీద ప్రతీకారం తీర్చుకోవడానికి

సిరియా సరిహద్దులపై పెద్దఎత్తున సైన్యాన్ని మోహరింపజేసి యుద్ధానికి సమాయత్త మయ్యాడు. ఆనాడు రోమ్, ఈరాన్లు యావత్తు ప్రపంచంలో అగ్రరాజ్యాలుగా ఉండేవి. అలాంటి అగ్రరాజ్యాలలో ఒక దాంతో ఢీకొనడానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) 30 వేల సైన్యంతో బయలుదేరారు. అది ఇస్లాంకు ఎదురైన అత్యంత క్లిష్ట పరిస్థితి. నడి ఎండా కాలం, చాలీచాలని ఒనరులు. మరొక వైపు కపట విశ్వాసులు రకరకాల కుట్రలతో పక్కలో బలైముయి కూర్చున్నారు. ఈ స్థితిలో ముస్లింలు రోమ్ రాజ్యంతో తలపడటానికి బయలుదేరడం అంటే వారు మృత్యు ముఖంలోకి వెళ్తున్నట్లేనని అవిశ్వాసులంతా భావించారు. అయితే ముస్లిం సైన్యం తబూక్ ప్రాంతానికి చేరుకునేటప్పటికీ, రోమ్ సేనలు యుద్ధం మానుకొని సిరియా సరిహద్దులు వదలి వెనక్కి వెళ్ళిపోయినట్లు తెలిసింది. దాంతో ముస్లింలు చల్లగా ఊపిరి పీల్చుకొని వెనుదిరిగారు.

ఈ విజయం తర్వాత ఇస్లాం మరింత బలం వుంజుకుంది. దేశం నలుమూలల నుండి ప్రజలు తండోపతండలుగా మదీనా వచ్చి ఇస్లాం స్వీకరించసాగారు. ఇలాంటి స్థితిలో కాబాగృహాన్ని బహుదైవారాధకుల నుండి పూర్తిగా విముక్తం చేయడం, పాతకాలం నాటి దురాచారాలను నిర్మూలించడం, ముస్లింలను మరింత ఉత్తేజపరచడం, కపట విశ్వాసుల దురాగతాలను ఎండగట్టడం ఎంతో అవసరమయ్యాయి. వీటిని గురించే ఈ అధ్యాయంలో ఎక్కువగా పేర్కొనడం జరిగింది.

++++++

మీరు ఒడంబడిక చేసుకున్న బహుదైవారాధకులకు దేవుని తరపున, ఆయనప్రవక్త తరపున ఒప్పందం నుండి (ఇలా) విముక్తి ప్రకటన (విన్పించు): “మీరిక దేశంలో నాలుగు నెలలు మాత్రమే (మీ ఇష్టానుసారం) సంచరించగలరు. గుర్తుంచుకోండి, మీరు దేవుని పట్టు నుండి ఏమాత్రం తప్పించుకోలేరు. సత్యతిరస్కారుల్ని దేవుడు తప్పనిసరిగా పరాభవం పాలిస్తాడు.” (1,2)

దేవుని వైపున, ఆయనప్రవక్త వైపున మహాహజ్ దినాన ప్రజలందరికీ ఓ బహిరంగ ప్రకటన (ఇది): “దేవుడు, ఆయనప్రవక్త (స) బహుదైవారాధకుల పట్ల విసుగెత్తిపోయారు. ఇప్పుడైనా మీరు పశ్చాత్తాపపడి క్షమాపణ కోరితే మీకే మంచిది. ఒకవేళ ముఖం తిప్పుకుంటే గుర్తుంచుకోండి, మీరు దేవుని పట్టునుండి ఏమాత్రం తప్పించుకోలేరు.”

ప్రవక్త! సత్యతిరస్కారులకు అత్యంత కఠినశిక్ష పడుతుందని శుభవార్త విన్పించు! అయితే మీతో ఒడంబడిక చేసుకొని దాన్ని పాటించడంలో ఎలాంటి కొరత చేయక పోవడమే గాకుండా, మీకు వ్యతిరేకంగా మరెవరికీ ఎలాంటి సహాయం చేయని బహుదైవారాధకులకు ఈ హెచ్చరిక వర్తించదు. అలాంటివారి పట్ల మీరు కూడా ఒప్పందం గడువు ముగిసేదాకా నిజాయితీగా వ్యవహరించండి. దేవుడు (నిజాయితీతో మసలు కునే) దైవభీతి పరాయణులనే ప్రేమిస్తాడు. (3-4)

పవిత్ర మాసాలు (ప్రకటనలోని నాలుగు నెలల గడువుకాలం) ముగిసిపోగానే బహుదైవారాధకులను (యుద్ధంలో) ఎక్కడ ఎదురైతే అక్కడ వధించండి. వారిని పట్టుకోండి. చుట్టుముట్టండి. వారికోసం అనువైన ప్రతిచోటా మాటువేసి కూర్చోండి. ఒకవేళ వారు క్షమాపణ చెప్పకొని నమాజ్, జకాత్ విధులు పాటించడం ప్రారంభిస్తే వారిని

వదలిపెట్టండి. దేవుడు గొప్పక్షమాశీలి, అపార దయామయుడు. బహుదైవారాధకుల్లో ఎవరైనా (దైవవాణి వినేందుకు) మీదగ్గరికి రాదలచుకుంటే దైవవాణి వినేవరకు అతనికి ఆశ్రయం ఇవ్వండి. అతర్వాత అతణ్ణి అతని భద్రతాస్థలానికి సురక్షితంగా చేర్చండి. వారు (సత్యం ఎరగని) జ్ఞానశూన్యులు. అంచేత మీరిలా చేయవలసిఉంటుంది. (5-6)

ఈ బహుదైవారాధకుల ఒడంబడిక దేవుని దగ్గర, ఆయనప్రవక్త దగ్గర ఎలా నిలుస్తుంది? కాని మీరు ప్రతిష్ఠాలయం వద్ద ఒప్పందం చేసుకున్న బహుదైవారాధకుల సంగతి వేరు. వారు మీపట్ల సవ్యంగా ఉన్నంతవరకు మీరూ వారిపట్ల సవ్యంగానే ఉండండి. దేవుడు భయభక్తులు కలవారినే ప్రేమిస్తాడు. వారు తప్ప ఇతర బహుదైవారాధకులతో ఒప్పందం ఎలా సాధ్యమౌతుంది? మీమీద వారు పైచేయిగా ఉంటే మీ విషయంలో ఎలాంటి బంధుత్వాన్నీ ఖాతరుచేయరు. ఒప్పందాన్ని కూడా ఖాతరు చేయరు. వారు కేవలం మాటలతో మిమ్మల్ని తృప్తిపరచడానికి ప్రయత్నిస్తారు. వారి హృదయాలు మాత్రం వాటిని నిరాకరిస్తాయి. వారిలో చాలామంది దుర్లనులే ఉన్నారు. (7-8)

వారు దేవుని సూక్తులు స్వల్పమూల్యానికి అమ్ముకొని, ప్రజలను దైవమార్గంలోకి రాకుండా నిరోధిస్తూ చాలా చెడ్డపని చేస్తున్నారు. వారు విశ్వాసుల విషయంలో ఎలాంటి బంధుత్వంగాని, ఒప్పందం షరతులుగాని ఖాతరుచేయరు. అన్యాయం, అతిక్రమణలు ఎల్లప్పుడూ వారి వైపు నుండే మొదలవుతాయి. ఇప్పటికైనా వారు పశ్చాత్తాపం చెంది నమాజ్, జకాత్ విధులు పాటించడం ప్రారంభిస్తే వారు మీ ధార్మిక సోదరులవుతారు. వాస్తవికతను అర్థం చేసుకునేవారి కోసం మేము మాఆజ్ఞల్ని వివరిస్తున్నాం. (9-11)

ఒకవేళ వారు (దైవజ్ఞుల పాటింపు విషయంలో) ప్రమాణం చేసిన తరువాత, తమ ప్రమాణాలు భంగపరచి మీ ధర్మంపై దాడిచేయడానికి పూనుకుంటే, అలాంటి అధర్మ ధ్వజవాహకులతో యుద్ధం చేయండి. వారి ప్రమాణాలు ఇక ఎంతమాత్రం నమ్మదగినవి కావు. వారు బహుశా (ఖుద్దశక్తి ద్వారానే) దారికి వస్తారు. (12)

మరి మీరు ప్రమాణాలు భంగపరిచే వారితో పోరాడరా? వారు దైవప్రవక్తను దేశం నుండి తరిమివేశారే! అన్యాయం, అతిక్రమణలు కూడా వారే మొదట ప్రారంభించారు కదా! అలాంటి వారికి మీరు భయపడుతున్నారా? మీరు నిజమైన విశ్వాసులైతే దేవునికి మాత్రమే భయపడాలి. అందుకు ఆయనే అందరికన్నా ఎక్కువ అర్హుడు. కనుక వారితో పోరాడండి. దేవుడు మీ చేతులతో వారిని శిక్షించి అవమానం, అప్రతిష్ఠల పాలిస్తాడు. వారికి వ్యతిరేకంగా మీకు సహాయం చేస్తాడు. అంతేకాదు, విశ్వాసుల గుండెలలో మండుతున్న (ప్రతీకార) జ్వాలల్ని చల్లబరచి వారి హృదయాలకు శాంతి సంతృప్తులు చేకూర్చుతాడు. ఇంకా తాను తలచినవారికి పశ్చాత్తాపం చెందే సదుద్ధి కూడా ప్రసాదిస్తాడు. దేవుడు సర్వజ్ఞాన సంపన్నుడు, మహా వివేకవంతుడు. (13-15)

ఏమిటీ, మిమ్మల్ని (పరీక్షించకుండా) ఇట్టే వదిలెయ్యడం జరుగుతుందని భావిస్తున్నారా మీరు? మీలో (సత్యంకోసం) ప్రాణాలొడ్డి పోరాడే వారెవరో; దేవుణ్ణి, దైవప్రవక్తను, విశ్వాసుల్ని తప్ప మరెవరినీ ప్రాణమిత్రులుగా చేసుకొని వారెవరో దేవుడు ఇంకా పరీక్షించనే లేదు. మీరు చేసేదంతా దేవుడు గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (16)

అవిశ్వాసులు (తమ చేష్టల ద్వారా) అవిశ్వాసానికి అనుకూలంగా తమకుతామే సాక్ష్యమిచ్చుకున్నారు. వారు చెసుకున్న సత్కార్యాలన్నీ వ్యర్థమైపోయాయి. వారిక నరకం లోనే శాశ్వతంగా పడిఉంటారు. అలాంటివారు దైవగృహాలకు ధర్మకర్తలై కూర్చోవడం ఏమాత్రం తగదు. దేవుణ్ణి, పరలోకాన్ని విశ్వసించినవారే దైవగృహాలకు సేవ చేయడానికి అర్హులవుతారు. వారు నమాజ్ స్థాపిస్తారు; జకాత్ చెల్లిస్తారు; దేవునికి తప్ప మరెవరికీ భయపడరు. అలాంటివారే సన్మార్గంలో నడుస్తారని ఆశ ఉంటుంది. (17,18)

హజ్ యాత్రికులకు నీళ్ళు సరఫరా చేసి, ప్రతిష్ఠాలయానికి సేవచేసే వ్యక్తి; దేవుణ్ణి, పరలోకాన్ని విశ్వసించి దైవమార్గంలో ప్రాణాలొడ్డి పోరాడే వ్యక్తి- వీళ్ళిద్దరు ఒకటేనని మీరు భావిస్తున్నారా? దేవుని దృష్టిలో వారుభయము సమానులు కారు. దేవుడు దుర్మార్గులకు ఎన్నటికీ సన్మార్గం చూపడు. (19)

సత్యాన్ని విశ్వసించి దైవమార్గంలో ఇల్లావాకిలి వదలి, (సత్యం కోసం) ధనప్రాణాలొడ్డి పోరాడేవారి స్థాయి మాత్రమే దేవుని దృష్టిలో విలువయినది. అలాంటివారి జీవితమే సార్థకమవుతుంది. వారి ప్రభువు వారికి తన కారుణ్యం, ప్రసన్నతా భాగాలతో పాటు శాశ్వత సౌఖ్యాలతో కూడిన స్వర్గవనాలు ప్రసాదిస్తాడని శుభవార్త వినిస్తున్నాడు. ఆ స్వర్గవనాల్లోనే వారు కలకాలం (హాయిగా) ఉంటారు. (సన్మార్గగాములకు) ప్రతిఫలం ఇవ్వడానికి దేవుని దగ్గర అపార నిక్షేపాలు ఉన్నాయి. (20-22)

విశ్వాసులారా! మీ తండ్రులు, సోదరులు విశ్వాసానికి బదులు అవిశ్వాసానికే ప్రాధాన్యమిస్తే అలాంటివారిని కూడా స్నేహితులుగా (సన్నిహితులుగా) చేసుకోకండి. అలాంటివారిని స్నేహితులుగా చేసుకున్నవారే దుర్మార్గులు. (23)

ప్రవక్తా! వారికి చెప్పా: “మీ తండ్రులు, కొడుకులు, సోదరులు, భార్యలు, బంధు మిత్రులే గాక మీరు కూడబెట్టుకున్న ఆస్తులు, (సత్యాన్ని విశ్వసిస్తే) మందగించి పోతా యేమోనని మీరు భయపడుతున్న మీవ్యాపారాలు, మీకు ప్రీతికరమైన మీఇండ్లు- ఇవన్నీ మీకు దేవుని కంటే, ఆయన ప్రవక్త కంటే, ఆయన మార్గంలో జరిపే పోరాటం కంటే ఎక్కువ ప్రయమైనవయితే మీ గురించి దేవుని నిర్ణయం వచ్చేదాకా ఎదురుచూడండి. దుర్జనులకు దేవుడు ఎన్నటికీ సన్మార్గాలంబన బుద్ధి ప్రసాదించడు.”

ఇంతకుపూర్వం దేవుడు మీకు అనేక సందర్భాల్లో సహాయం చేసివున్నాడు. ఈ మధ్యనే జరిగిన హునైన్ యుద్ధంలో కూడా చేశాడు. ఆరోజు మీరు మీ సంఖ్యాబలం చూసుకొని విర్రవీగారు. కాని మీ సంఖ్యాబలం మీకు ఎలాంటి ప్రయోజనం చేకూర్చలేక పోయింది. ఎంతో విశాలమైన భూమి మీకు ఇరుకయిపోయింది. మీరు వెన్నుజూపి పారిపోసాగారు. (24-25)

అప్పుడు దేవుడు తన ప్రవక్తకు, విశ్వాసులకు మనోనిబ్బరం ప్రసాదించాడు. మరో వైపు మీకు కన్పించని (దైవదూతల) సైన్యాన్ని కూడా దించి సత్యతిరస్కారుల్ని శిక్షించాడు. సత్యాన్ని తిరస్కరించేవారికి తగిన శాస్తి అదే. ఈ విధంగా సత్యతిరస్కారుల్ని శిక్షించిన తరువాత దేవుడు తాను తలచినవారికి పశ్చాత్తాపించే సద్బుద్ధి కూడా ప్రసాదించాడు. దేవుడు గొప్ప క్రమాశీలి, అమిత దయామయుడు. (26-27)

విశ్వాసులారా! బహుదైవారాధకులు అపవిత్రులు గనక ఈ సంవత్సరం తర్వాత వారిని ప్రతిష్ఠాలయం దరిదాపులకు రానివ్వకండి. ఒకవేళ మీరు లేమికి గురవుతారని భయపడితే (అలా భయపడనవసరం లేదు.) దేవుడు తలిస్తే తన ప్రత్యేక అనుగ్రహంతో మిమ్మల్ని ధనికులుగా చేస్తాడు. దేవుడు సర్వజ్ఞుని, మహా వివేకవంతుడు. (28)

గ్రంథప్రజల్లో దేవుణ్ణి, అంతిమదినాన్ని విశ్వసించనివారితో యుద్ధం చేయండి. దేవుడు, ఆయనప్రవక్త నిషేధించినవాటిని వారు నిషేధితాలుగా పరిగణించడంలేదు. సత్యధర్మాన్ని తమ జీవనధర్మంగా చేసుకోవడంలేదు. కనుక వారు మీకు పూర్తిగా లొంగి పోయి తమ చేతులారా జిజ్యా² చెల్లించనంతవరకూ వారితో పోరాడండి. (29)

యుదులు ఉజైర్ని దేవుని కుమారుడంటారు. అలాగే క్రైస్తవులు కూడా మసీహాని దేవుని కుమారుడంటారు. ఇవన్నీ వారు తమ నోటికొచ్చినట్లు పలుకుతున్న నిరాధార మైన మాటలు మాత్రమే. గతంలో సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారు ఎలాంటి పలుకులు పలికేవారో, వీరు కూడా వారిని అనుకరిస్తూ అలాంటి నిరాధారమైన పలుకులే పలుకు

1. ఇక్కడ అపవిత్రులంటే ఏకేశ్వరరాధనకు వ్యతిరేకమైన విశ్వాసం, ఆచారాలు కలవారని అర్థం. కాబాగృహం యావత్తు ప్రపంచంలోనే ఏకదైవరాధనా కేంద్రం గనక ఇక నుంచి అలాంటి అంధవిశ్వాసాలు, మూఢాచారాలు ఇక్కడ కొనసాగడానికి వీల్లేదని దైవాజ్ఞ అయింది.

2. జిజ్యా అంటే, ఇస్లామీయ రాజ్యంలోని ముస్లిమేతరులు తమ మతాచారాలు పాటించడానికి పొందే స్వేచ్ఛాస్వాతంత్ర్యాలకు, విదేశీ శక్తుల దాడుల నుంచి ప్రభుత్వం కల్పించే రక్షణకు ప్రతిఫలంగా ఇస్లామీయ ప్రభుత్వానికి ప్రతియేటా చెల్లించవలసిన “భద్రతా రుసుం” అన్నమాట. ఇమాం అబూ యూసుఫ్ (రహ్మాలై) ప్రకారం ముస్లిమేతరుల్లో స్థామత కలిగిన పురుషులు మాత్రమే జిజ్యా చెల్లించవలసి ఉంటుంది. స్త్రీలు, పిల్లలు, వృద్ధులు, అంధులు, సన్యాసులు, దేవాలయాల్లో పనిచేసే ఉద్యోగులు జిజ్యా చెల్లింపు నుండి మినహాయించబడ్డారు.

దీనికి భిన్నంగా జకాత్ ఆర్థికస్థామత కలిగిన ప్రతిముస్లిం తప్పనిసరిగా ప్రభుత్వానికి చెల్లించవలసి ఉంటుంది. స్త్రీలయినా, పిల్లలైనా, వృద్ధులైనా, వికలాంగులైనా, మరెవరైనా సరే స్థితిపరులై ఉంటే చాలు, వారు విధిగా జకాత్ చెల్లించవలసిందే. అంతేకాదు, విదేశీ శక్తుల నుండి ప్రమాదం ఎదురైనప్పుడు శారీరక శక్తి ఉండే ప్రతి ముస్లిం పురుషుడు తప్పనిసరిగా యుద్ధంలో పాల్గొనవలసి ఉంటుంది. ముస్లిమేతరులు ఆ యుద్ధంలో పాల్గొనవసరం లేదు. ముస్లిమేతరులు జిజ్యా చెల్లిస్తున్నందున వారికి రక్షణ చేకూర్చడానికి ముస్లింలే విదేశీశక్తులతో పోరాడవలసి ఉంటుంది.

ప్రఖ్యాత యూద పండితుడు జర్ని జైడాన్ “ఇస్లామీయ సంస్కృతీ చరిత్ర” అనే తన గ్రంథంలో ‘జిజ్యా’ ను గురించి రాస్తూ ఇలా పేర్కొన్నాడు:

“ముస్లింలు యరూక్ యుద్ధంలో శత్రువులతో తలపడవలసిన పరిస్థితి రాకముందు వరకూ హమాస్ పట్టణం ముస్లింల అధీనంలోనే ఉండేది. అయితే వారు పరిస్థితి గమనించి హమాస్ వాసుల నుండి లోగడ వసూలు చేసిన జిజ్యా (భద్రతా రుసుం) హమాస్ వాసులకు తిరిగి ఇచ్చి వేస్తూ- ‘మేమిప్పుడు ఓ పెద్ద సమస్య (యుద్ధం)లో చిక్కుకున్నాము. ఈ పరిస్థితిలో మేము మీకు రక్షణ కల్పించలేం. అందువల్ల మీకు ఇష్టమైన రీతిలో మీరంతట మీరే స్వీయరక్షణ ఏర్పాటు చేసుకోండి’ అన్నారు. హమాస్ వాసులు ఈ మాటలు విని ‘మేమింతకు ముందు అనుభవించిన దౌర్జన్యాలకన్నా మీ రాజ్యం, మీ న్యాయదృష్టి మాకెంతో ప్రయమైనవి. మేము మీ యోధులతో కలిసి హమాస్ పట్టణాన్ని హెర్కులస్ సేనల నుండి కాపాడుతాం’ అని చెప్పారు.”

తున్నారు. దేవుడు వారిని నాశనం చెయ్యి, ఎలా మోసపోతున్నారు వారు! (30)

వారు నిజదేవుణ్ణి వదలి తమ ధర్మవేత్తలు, సాధువులను దేవుళ్ళుగా, ప్రభువులుగా చేసుకున్నారు. అలాగే మర్వం కుమారుడు మసీహాని కూడా. కాని ఏకైక దేవుణ్ణి తప్ప మరెవరినీ ఆరాధించకూడదని వారికి ఆజ్ఞ ఇవ్వబడింది. ఆయన తప్ప మరెవరూ ఆరాధనకు, దాస్యానికి అర్హులు కారు. వారు కల్పించుకున్న బహుదైవారాధనా భావాలకు, పలుకులకు ఆయన ఎంతో అతీతుడు, పవిత్రుడు. (31)

వారు తమ నోటితో దేవుని జ్యోతి (సత్యధర్మం) ఆర్పివేయ గోరుతున్నారు. కాని సత్యతిరస్కారులకు ఎంత వెగటు కలిగినా దేవుడు మాత్రం తన జ్యోతిని నేల నాలుగు చెరగులా ప్రసరింపజేయనిదే వదలిపెట్టడు. సత్యధర్మం బహుదైవారాధకులకు ఏమాత్రం నచ్చక పోయినాసరే ఇది యావత్తు జీవనవ్యవస్థలపై ఆధిక్యత పొందడానికి ఆ దేవుడే తన (అంతిమ) ప్రవక్తకు సత్యాన్ని, హితబోధను ఇచ్చి పంపాడు. (32-33)

విశ్వాసులారా! గ్రంథప్రజలకు చెందిన ధర్మవేత్తలు, సాధువులలో అనేకమంది అక్రమ పద్ధతుల ద్వారా ప్రజల ధనాన్ని కాజేస్తున్నారు. పైగా వారిని దైవమార్గంలోకి రాకుండా నిరోధిస్తున్నారు. వెండిబంగారాలు కూడబెట్టి వాటిని దైవమార్గంలో వినియోగించని పిసినారులకు దుర్భరయాతన కాచుకొని ఉందని శుభవార్త వినించు! ఆ వెండిబంగారాలనే నరకాగ్నిలో బాగా కాల్చి వారి నుదుళ్ళపై, పక్కలపై, వీపులపై వాతలు పెట్టే రోజు (త్వరలోనే) వస్తుంది. “ఇవే మీరు కూడ బెట్టుకున్న సిరిసంపదలు, ఇక వీటిని చవిచూడండి” అని అప్పుడు వారికి చెప్పబడుతుంది. (34-35)

దేవుడు భూమ్యాకాశాలను సృష్టించిన నాటినుండి నెలల సంఖ్య ఆయన నిర్దేశించిన నియామకం (అదృష్టం) ప్రకారం పన్నెండు మాత్రమే. వాటిలో నాలుగు పవిత్ర మాసాలు. ఇదే సరైన పద్ధతి. కనుక ఈ నాలుగు నెలలు మీరు ఆత్మవంచనకు పాల్పడకుండా అందరూ కలిసి బహుదైవారాధకులతో పోరాడండి. వారు కలసికట్టుగా మీతో ఎలా పోరాడుతున్నారో మీరూ సమైక్యమయి సంఘటిత శక్తితో వారిని ఎదు

3. పూర్వం క్రైస్తవమతంలో ఉండి ఆ తర్వాత ఇస్లాం స్వీకరించిన హజ్రత్ అదీ బిన్ హాతిం (రజ) దైవప్రవక్త (సల్లం) ముందు ఈ సూక్తిని ప్రస్తావిస్తూ “ఈ సూక్తిలో మేము మా ధర్మవేత్తలను, సాధువులను దేవుళ్ళుగా చేసుకున్నామనే అభియోగం మామీద మోపబడింది. (నిజానికీ మేము మా ధర్మవేత్తల్ని, సాధువుల్ని ఆరాధించడం లేదు కదా! (మరి దీని గూఢార్థం ఏమిటి?)” అని అడిగారు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) “వారు నిషేధించిన వాటిని మీరు నిషేధింతులుగా, వారు ధర్మసమ్మతం (హలాల్) చేసిన వాటిని మీరు ధర్మసమ్మతమైనవిగా ఒప్పుకోవడం లేదా?” అని అడిగారు. అది విని హజ్రత్ అదీ (రజ) “నిజమే, మేము ఆవిధంగానే చేస్తున్నాం” అని చెప్పారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) “వారిని దేవుళ్ళుగా, ప్రభువులుగా ఆరాధించడమంటే ఇదే” అన్నారు. (ఇబ్నెకసీర్)

దీన్నిబట్టి ఎవరైనా దైవగ్రంథంలో ఎలాంటి ప్రమాణం లేకపోయినా “ఇది ధర్మం (హలాల్), అది అధర్మం (హరాం)” అని హద్దులు నిర్ణయిస్తే నిజానికీ వారు దేవుని స్థానంలో దేవుళ్ళయి కూర్చున్నారన్నమాట. వారి ఆజ్ఞలను ధర్మశాస్త్రం ఆజ్ఞలుగా పరిగణించి పాటించేవారు నిజానికీ వారిని దేవుళ్ళుగా ఆరాధిస్తున్నారన్నమాట.

ర్కొండి. ⁴ గుర్తుంచుకోండి, భయభక్తులు కలవారినే దేవుడు ప్రేమిస్తాడు. (36)

మాసమార్పిడి పద్ధతి ⁵ అవిశ్వాసానికి అదనంగా మరొక అవిశ్వాస చేష్టవుతుంది. దానిద్వారా బహుదైవారాధకులు (మరింత) మార్గభ్రష్టత్వంలో పడిపోతున్నారు. దేవుడు నిషేధించిన నెలల సంఖ్య పూర్తవడానికి, ఆ నెలలు ధర్మసమ్మతం కావడానికి వారు ఒకయేడు ఒక నెలను ధర్మసమ్మతం చేసుకొని మరొక యేడు దాన్ని నిషేధించు కుంటారు. (ఇలా)వారి దుష్పూత్యాలు వారికి పుణ్యకార్యలుగా తోచేటట్లు చేయబడ్డాయి. దేవుడు (అలాంటి) సత్యతిరస్కారులకు ఎన్నటికీ సన్మార్గం చూపడు. (37)

విశ్వాసులారా! ఏమైంది మీకు, దైవమార్గంలో (పోరాడేందుకు) బయలుదేరమంటే నేలకు అతుక్కుపోతున్నారా? మీరు పరలోకానికి బదులు ప్రాపంచిక జీవితాన్నే ఎక్కువగా ప్రేమిస్తున్నారా? కాని పరలోక (సుఖ)జీవనం ముందు ప్రాపంచిక జీవితసౌఖ్యం మూన్నాళ్ళ ముచ్చట మాత్రమే. ఏమైనప్పటికీ ఈపనికి మీరు ఉపక్రమించకపోతే దేవుడు మీకు వ్యధాభరితమైన శిక్ష విధిస్తాడు. ఆ తరువాత మీ స్థానంలో మరోజాతిని (ఈపని కోసం) అవిర్భజేస్తాడు. మీరు దేవునికి ఎలాంటి నష్టం కలగజేయలేరు. ఆయన ప్రతిపనీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వశక్తిమంతుడు. (38-39)

మీరు దైవప్రవక్తకు తోడ్పడనంత మాత్రాన ముంచుకొచ్చే ప్రమాదమేదీ లేదు. సత్య తిరస్కారులు అతన్ని (మక్కానుండి) వెళ్ళగొట్టిన కిష్టపరిస్థితిలో సైతం దేవుడు అతన్ని ఆదుకున్నాడు. అప్పుడతను కేవలం ఇద్దరిలో ఒకడిగా ఉన్నాడు. వారిద్దరు కొండగుహలో దాక్కున్నప్పుడు అతను తన సహచరునితో “విచారపడకు, దేవుడు మనకు తోడున్నాడ”ని

4. చాంద్రమానం ప్రకారం అనాది నుండి సంవత్సరానికి పన్నెండు నెలలే. ‘అధికమాసం’ లేదు. ఈ పన్నెండు నెలల్లో నాలుగు (అంటే జీఖాదా, జిల్హజ్జ, ముహర్రం, రజబ్) నెలలు పవిత్ర మాసాలు. ప్రాచీనకాలం నుండే అరబ్బులు ఈ నాలుగు నెలల కాలంలో యుద్ధం, రక్తపాతాలు లేకుండా ప్రశాంతంగా హజ్యాత్ర జరుపుకోవడానికి, వ్యాపారం చేసుకోవడానికి వీలుగా వాటిని నిషిద్ధ మాసాలుగా (అంటే పవిత్ర మాసాలుగా) పరిగణిస్తూ వస్తున్నారు. ఇస్లాం కూడా ఈ పద్ధతిని ఆమోదించింది. అయితే మక్కా బహుదైవారాధకులు ఇస్లాం ఉద్యమాన్ని అణచివేసే ఉద్దేశ్యంతో నిషిద్ధ మాసాల్లో సైతం ముస్లింలపై దాడులు ప్రారంభించారు. దేశంలో శాంతిభద్రతలకు ఏమాత్రం కలిగించారు. అందువల్ల ముస్లింలు కూడా యుద్ధభేరి మోగించి వారి దాడులను ఎదుర్కోవాలని ఇక్కడ ఆదేశించబడింది. (ఇతర వివరాలకు 2:194 సూక్తి చూడండి.)

5. పూర్వం అరేబియాలో ఈ ‘మాసమార్పిడి’ పద్ధతి రెండు రకాలుగా ఉండేది.

ఒకటి, ప్రతీకార యుద్ధాల కోసం ఒక నిషిద్ధ మాసాన్ని ధర్మసమ్మతం చేసుకొని ఆ తరువాత సంవత్సరంలో నిషిద్ధమాసాల సంఖ్యను పూర్తిచేయడానికి ధర్మసమ్మతమైన ఒక నెలను నిషిద్ధ మాసంగా చేసుకునే వారు.

రెండవ రకం, హజ్యాత్ర ఎల్లప్పుడూ ఒకే సీజన్లో వచ్చేవిధంగా చాంద్రమాన సంవత్సరానికి ఒక నెల అధికంగా చేర్చి దాన్ని సూర్యమాన సంవత్సరంగా చేసేవారు. చాంద్రమానం ప్రకారం మయితే హజ్ సీజన్ ఎముకలు కొరికే చలికాలంలో, తీవ్రమైన వేసవికాలంలో కూడా వస్తుంది. ఈ ఇబ్బందిని అధికమించడానికి సైవిధంగా చాంద్రమాన సంవత్సరానికి ఒక నెలను అదనంగా చేర్చేవారు. ఈ రెండు పద్ధతుల్ని ఇస్లాం నిషేధించింది.

అన్నాడు.⁶ అప్పుడు దేవుడు అతనికి మనోనిబ్బరం ప్రసాదించాడు. అంతేకాదు, మీకు కన్పించని సైన్యాలద్వారా కూడా అతనికి సహాయంచేసి అవిశ్వాసుల వాణిని (ప్రయత్నాలను) వమ్ముచేశాడు. దేవుని వాణి మాత్రం సర్వదా సర్వోన్నతమైనదే. దేవుడు మహా శక్తిమంతుడు, అత్యంత వివేకవంతుడు. (40)

కనుక (ఇకనైనా) బయలుదేరండి తేలికగానైనా, భారంగానైనా⁷ దైవమార్గంలో ధన ప్రాణాలాడ్డి పోరాడండి. మీరు విషయం గ్రహిస్తే అందులోనే మీ శ్రేయస్సు ఉంది. (41)

ముహమ్మద్ (స)! ప్రయోజనం సులభసాధ్యమై, ప్రయాణం తేలిగ్గా ఉంటే కపట విశ్వాసులు తప్పక నీవెంట రావడానికి అంగీకరించి ఉండేవారు. కాని వారికా మార్గం చాలా కఠినమైపోయింది. వారిప్పుడు దేవునిపై ప్రమాణంచేస్తూ, తాము రాగల స్థితిలో ఉంటే తప్పక మీవెంట వచ్చేవాళ్ళమని చెబుతారు. (ఈవిధంగా) వారు ఆత్మవంచనకు పాల్పడుతున్నారు. వారు పచ్చి అబద్ధాలకోరులని దేవునికి బాగా తెలుసు. (42)

ప్రవక్తా! దేవుడు నిన్ను క్షమించుగాక. నీవు వారికి ఎందుకు అనుమతి నిచ్చావు? (ఇవ్వకుంటే) ఎవరు సత్యవంతులో, ఎవరు అబద్ధాలకోరులో నీకూ తెలిసిఉండేది. దేవుణ్ణి, అంతిమదినాన్ని విశ్వసించేవారు తమ ధనప్రాణాలతో పోరాడకుండా (ఇంట్లో కూర్చోనీయవలసిందిగా) ఎన్నడూ నిన్ను సెలవు అడగరు. దైవభీతి పరాయణులు ఎలాంటి వారో దేవునికి బాగా తెలుసు. దేవుణ్ణి, అంతిమదినాన్ని మనస్ఫూర్తిగా నమ్మని వారే ఇలాంటి విజ్ఞులు చేసుకుంటారు. వారి హృదయాల్లో అనుమాన రోగం ఉంది. ఆ అనుమానంతోనే వారు సతమతము పోతున్నారు. (43-45)

వారికి నిజంగా (యుద్ధానికి) బయలుదేరాలన్న ఉద్దేశ్యముంటే దానికోసం వారు సన్నాహాలు చేసుకునేవారు. కాని వారు బయలుదేరడం దేవునికి ఇష్టం లేదు. అందుకే

6. మక్కా బహుదైవారాధకులు దైవప్రవక్త (సల్లం)ను హతమార్చడానికి నిర్ణయించుకొని ఓరోజు రాత్రివేళ ఆయన ఇంటి ముందు కాపుకాశారు. ఆయన బయటికి రాగానే ఒక్కసారిగా అందరూ మీదపడి చంపివేయాలని ఆనుకున్నారు. అయితే అదే రాత్రి దైవప్రవక్త (సల్లం) వారి కళ్ళు గొప్ప బయటికి వెళ్ళిపోయారు. ఇంట్లో, తన పక్కమీద హజ్రత్ అలి (రజి)ని పడుకోమని, తరువాత తన దగ్గర ప్రజలు భద్రపరచుకున్న ధనకనక వస్తువుల్ని ఎవరివి వారికి అప్పగించి మదీనా వచ్చేయమని చెప్పి, హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) ఇంటికి వెళ్ళారు. అక్కడ ఆయన్ని వెంట బెట్టుకొని వెళ్ళి పట్టణం పాలిమేరల్లోని సౌర గుహలో మూడురోజులు తలదాచుకున్నారు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇంటి నుండి వెళ్ళిపోయారని తెలుసుకున్న శత్రువులు పట్టణం నలు దిక్కులా వెతకడానికి బయలుదేరారు. వారిలో కొందరు సౌర గుహ సమీపానికి చేరుకున్నారు. కాని దేవుడు గుహ ముఖద్వారానికి సాలెగూడు కల్పించడంతో శత్రువులు నిరాశతో వెనుదిరిగి వెళ్ళి పోయారు. అప్పుడు హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) ఆందోళనపడుతూ “వారిలో ఎవరైనా మరికాస్త ముందుకు వచ్చి గుహలోకి తొంగి చూస్తే మనం కన్పిస్తాము” అన్నారు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆయనకి విధంగా ధైర్యం చెప్పారు.

7. తేలికగానైనా, భారంగానైనా అంటే - ఇస్లామీయ రాజ్యానికి శత్రువుల నుండి ప్రమాదం ముంచుకొచ్చినప్పుడు పరిస్థితులు ఎంత క్లిష్టంగా ఉన్నా, ఒనరులు ఎంత తక్కువగా ఉన్నా, మరే ఆటంకాలు ఉన్నా ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ యుద్ధానికి బయలుదేరాలని అర్థం.

ఆయన వారిని బద్ధకస్తులుగా చేశాడు. “(ఇంట్లో) కూర్చుండి పోయేవారితో పాటు మీరూ కూర్చోండ”ని వారికి చెప్పడం జరిగింది.

ఒకవేళ వారు మీతోపాటు బయలుదేరి ఉంటే మీకు లేనిపోని ఇబ్బందులు తెచ్చి పెట్టేవారు. పైగా వారు మీమధ్య కలహాలు సృష్టించడానికూడా తీవ్రంగా ప్రయత్నించే వారు. మీలో ఇప్పటికీ కొందరు వారి మాటలు చెవియొగ్గి వినేవారున్నారు. దేవునికి దుర్మార్గుల సంగతి బాగా తెలుసు. (46-47)

ఇంతకు పూర్వం కూడా వారు కలహాలు సృష్టించడానికి ప్రయత్నించారు. నీ పని విఫలం చేయడానికి వారు రకరకాల పన్నాగాలు పన్ని చూసుకున్నారు. చివరికి వారి అభిమతానికి వ్యతిరేకంగా సత్యం వచ్చి దేవుని పనే నెరవేరింది. (48)

వారిలో ఒకడు “నాకు (ఇంట్లో ఉండిపోవడానికి) అనుమతివ్వండి. (అనవసరంగా) నన్ను మనోవికారానికి గురిచేయకండి” అంటాడు.⁸ విను, వారు మనోవికారం లోనే పడిఉన్నారు. ఇలాంటి అవిశ్వాసులకు నరకం చుట్టిముట్టి ఉంది. (49)

మీకు మేలు జరిగితే అది వారికి బాధగా పరిణమిస్తుంది. మీకేదయినా ఆపద వచ్చిపడితే వారు తెగ సంబరపడిపోతూ “మనం ముందే జాగ్రత్త పడటం చాలా మంచిదయి పోయింది” అంటూ వెళ్ళిపోతారు. (ప్రవక్తా!) వారికి చెప్పు: “దేవుడు మా అదృష్టంలో రాసింది తప్ప (కీడుగాని, మేలుగాని) మాకేదీ జరగదు. ఆయనే మా సంరక్షకుడు, సహాయకుడు. విశ్వాసులు ఆయన్నే నమ్ముకుంటారు.” (50-51)

వారిని ఇలా అడుగు: “రెండు మేళ్ళలో ఒక మేలును గురించే కదా మీరు మా విషయంలో ఎదురుచూస్తున్నది? కాని మీ విషయంలో మేము ఎదురుచూస్తున్న సంగతి (వేరు). మిమ్మల్ని స్వయంగా దేవుడయినా శిక్షించాలి లేదా మా చేతనయినా శిక్షింపజేయాలి. దీన్ని గురించే మేము ఎదురుచూస్తున్నాము. కనుక (ఆ సమయం కోసం) మీరూ ఎదురుచూడండి, మీతోపాటు మేమూ ఎదురుచూస్తాము.” (52)

చెప్పు: “మీరు మీ ధనాన్ని (దైవమార్గంలో) సంతోషంగా ఇచ్చినా, లేక అయిష్టంగా ఇచ్చినా ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ దాన్ని స్వీకరించడం జరగదు. మీరు పరమదుర్మార్గులు.”

వారిచ్చే ధనం స్వీకరించకపోవడానికి కారణం- వారు దేవునిపట్ల, ప్రవక్తపట్ల తిరస్కారవైఖరి అవలంబించారు. ప్రార్థన చేయడానికి లేస్తే వళ్ళు విరుచుకుంటూ చాలా బద్ధకంతో లేస్తారు. దైవమార్గంలో డబ్బు ఖర్చుపెట్ట వలసినస్త్రీ ఏడ్చుగొట్టు ముఖంతో చాలా అయిష్టంగా ఖర్చుపెడతారు. కనుక (విశ్వాసులారా!) వారి సంతానం, సిరిసంపదలు చూసి ఆశ్చర్యపోకండి. వాటి ద్వారా దేవుడు వారిని ఇహలోక జీవితంలోనే శిక్షించగోరుతున్నాడు. వారు ప్రాణాలు వదలినా అవిశ్వాస స్థితిలోనే వదలుతారు. (53-55)

8. జుద్దా బిన్ ఖైస్ అనే ఓ కపట విశ్వాసి దైవప్రవక్త (స) సన్నిధికి వచ్చి “మహాశయా! నన్ను ఇక్కడే ఉండిపోనివ్వండి. రోమ్స్త్రీలు చాలాఅందంగా ఉంటారు. వాళ్ళను చూస్తే నేను నిగ్రహించుకోలేను. అంచేత అక్కడకు పంపి నన్ను మనోవికారానికి గురిచేయకండి” అని అన్నాడు. యుద్ధానికి వెళ్ళకుండా తప్పించుకోవడానికి కొందరు కపటులు ఇలా కూడా సాకులు చెప్పేవారు.

వారు దేవునిపేరుతో ప్రమాణాలు చేస్తూ తాము మీలోని వాళ్ళమేనంటారు. కాని వారు మీలోనివాళ్ళు కానేకారు. వారసలు పిరికిపందలు, భయస్తులు. (బాధ్యతల నుండి తప్పించుకోడానికి) వారికేదైనా ఆశ్రయంగాని, కొండగుహగాని లేదా దూరికూర్చునే ఓ చిన్న బిలంగాని దొరికితే చాలు, వెంటనే వారు పరుగెత్తికెళ్ళి అందులో దాక్కుంటారు. *

ముహమ్మద్ (స)! వారిలో కొందరు (జకాత్) దానధర్మాలు విషయంలో నీమీద లేనిపోని నిందారోపణలు మోపుతున్నారు. అందులో కొంత ధనం ఇస్తే సంతోషిస్తారు. ఇవ్వకపోతే ముఖం మాడ్చుకుంటారు. దేవుడు, దైవప్రవక్త ఇచ్చిన దాంతో వారు తృప్తి చెంది “మాకు దేవుడే చాలు, ఆయన తన అనుగ్రహంతో మాకు మరింత భాగ్యం ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన ప్రవక్త కూడా మాకు ప్రసాదిస్తాడు. మేము దేవుని మీదే మాదృష్టి కేంద్రీకరించి ఉన్నాము” అని అంటే ఎంత బాగుంటుంది! (56-59)

అసలీ దానధర్మాలు (జకాత్) అగత్యపరులకు-1, ఆత్మాభిమానులైన నిరుపేదలకు-2, వాటిని పనులుచేసే ఉద్యోగుల కోసం-3, హృదయాలు చూరగొనడానికి-4, బానిసల విముక్తికి-5, రుణగ్రస్తుల రుణభారం తగ్గించడానికి-6, దైవమార్గంలో వినియోగించడానికి-7, (నిర్లనులైన) బాటసారులకు-8 మాత్రమే కేటాయించబడ్డాయి. ¹⁰ ఇది దేవుడు నిర్ణయించిన విధి. దేవుడు సర్వంఎరిగినవాడు, మహా వివేకవంతుడు. (60)

వారిలో కొందరు దైవప్రవక్త మనస్సు నొప్పించేవారు కూడా ఉన్నారు. వారు (దైవ ప్రవక్త గురించి) “ఈ మనిషి ప్రతి ఒక్కడూ చెప్పే మాటలు వింటాడు” అనంటారు. అతను మీ శ్రేయస్సు కోసం ఇలా చేస్తున్నాడు. ఇంకా దేవుణ్ణి విశ్వసిస్తున్నాడు. విశ్వ సించినవారి పట్ల నమ్మకం ఉంచుతున్నాడు. మీలో విశ్వసించినవారి పాలిట అతను కారుణ్యమూర్తి. (అలాంటి) దైవప్రవక్తను బాధించేవారికి దుర్భరశిక్ష తప్పదు. (61)

వారు మిమ్మల్ని తృప్తి పరచడానికి ఏవేవో ప్రమాణాలు చేస్తారు. కాని వారు (చిత్త శుద్ధిగల) విశ్వాసులైతే తృప్తి పరచడానికి దేవుడు, దైవప్రవక్తలే ఎక్కువ అర్హులు. దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తను వ్యతిరేకించేవారికి నరకాగ్ని గతి అని వారికి తెలియదా? అందులోనే వారు శాశ్వతంగా పడివుంటారు. ఇది అత్యంత అపమానకరమైన శిక్ష. (62-63)

ఈ కపటులు తమ మనసులో దాగిన రహస్యాల్ని బట్టబయలుచేసే అధ్యాయం ఏదైనా అవతరిస్తుందేమోనని భయపడుతున్నారు. ప్రవక్తా! వారికిలా చెప్పు: “మీరు అలాగే అపహాస్యం చేస్తూ ఉండండి. మీరు భయపడుతున్న విషయాలను దేవుడు త్వరలోనే బట్టబయలు చేస్తాడు.” (64)

మీరు మాట్లాడుతున్నదేమిటని అడిగితే “మేమేదో పరిహాసంగా అంటున్నాము” అంటారు వారు. వారికి చెప్పు: “మీరు దేవునితో, ఆయన సూక్తులతో, ఆయన ప్రవక్త

9. కపటుల్ని గురించి మరిన్నివివరాలకు 107:4-7 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.

10. ఈ వినిమిది పద్దులలో ఒకటి “దైవమార్గంలో” (ఫీ సబీలిల్లాహ్) అని ఉంది. అంటే దైవమార్గంలో జరిపే పోరాటం (జిహాద్) అని అర్థం. (జిహాద్ వివరణ 871వ పేజీలో చూడండి.) ధర్మసంస్థాపన కోసం, ధర్మఫవారం కోసం చేసే ప్రతి పని “ఫీ సబీలిల్లాహ్” పద్దు క్రిందికే వస్తుంది. జకాత్ ప్రాముఖ్యం గురించి 2:43, 2:267 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

తోనా పరిహాసమాడేది? ఇకనైనా సాకులు చెప్పడం మానుకోండి. మీరు సత్యాన్ని విశ్వ సించిన తర్వాత తిరస్కార వైఖరి అవలంబించారు. మేము మీలో కొందరిని క్షమించినా మిగిలినవారిని మాత్రం తప్పకుండా శిక్షిస్తాం. వారు పరమ దుర్మార్గులు. (65-66)

కపటపురుషులు, కపటస్త్రీలు అంతా ఒకే కోవకు చెందిన తోడుదొంగలు. వారు (ప్రజలకు) చెడువిషయాల్ని గురించి ఆదేశిస్తారు. మంచివిషయాల నుంచి నిరోధిస్తారు. వారు సత్కార్యాలు చేయకుండా తమ చేతులు కట్టివేసుకున్నారు. వారసలు దేవుణ్ణి విస్మరించారు. అంచేత దేవుడు కూడా వారిని విస్మరించాడు. కపటులు పరమ దుర్మార్గులు. కపట స్త్రీపురుషులకు, అవిశ్వాసులకు నరకాగ్ని సిద్ధపరచి ఉంచానని, అందు లోనే వారు ఎల్లకాలం పడిఉంటారని దేవుడు వారికి వాగ్దానంచేశాడు. అదే వారికి తగిన శిక్ష. దేవుడు వారిని నాశనం చెయ్య! వారికి శాశ్వతయాతన తప్పదు. (67-68)

(కపటులారా!) మీ తీరుతెన్నులన్నీ అచ్చం మీకు పూర్వముండిన కపటవిశ్వాసుల తీరుతెన్నుల్లాగే ఉన్నాయి. వారు మీకంటే ఎక్కువ బలవంతులు, ఎక్కువ సంతానం సరిసంపదలు కలవారు. కాని వారు (మా ఉపదేశాలు పెడచెవిని పెట్టి) తమవంతు సౌఖ్యాలు బాగా జుర్రుకున్నారు. వారిలాగే ఇప్పుడు మీరూ మీవంతు సౌఖ్యాలు జుర్రు కోండి. గతంలో వారు ఎలా పనికిమాలిన వాదనల్లో పడిపోయారో మీరూ అలాగే పనికి మాలిన వాదనల్లో పడిపోయారు. చివరికి వారు చేసుకున్న కర్మలన్నీ ఇటు ఇఫాలోకం లోనూ, అటు పరలోకంలోనూ వ్యర్థమైపోయాయి. అలాంటివారే నష్టపోయేవారు. (69)

ఈ కపటులకు వారి పూర్వీకుల చరిత్ర తెలియదా? నూహ్, ఆద్, సమూద్, ఇబ్రా హీం జాతులు, మద్యం ప్రజలు, తలక్రిందులుగా కుదిపేసి ధ్వంసం చేయబడిన పట్టణవాసులు? వారి ప్రవక్తలు వారిదగ్గరకు స్పష్టమైన సూచనలు తీసుకొచ్చారు. (కాని వారు పెడమార్గమే పట్టిపోయారు.) దేవుడు వారికి అన్యాయం చేయలేదు. ఆయన అలాంటివాడు కాదు. వారే తమ ఆత్మలకు అన్యాయం చేసుకున్నారు. (70)

విశ్వసించిన స్త్రీ పురుషులంతా ఒకరికొకరు స్నేహితులు, శ్రేయోభిలాషులు. వారు (ప్రజలకు) మంచివిషయాలు బోధిస్తారు. చెడువిషయాల నుండి వారిస్తారు. నమాజ్ (వ్యవస్థ) స్థాపిస్తారు. (పేదల ఆర్థికహక్కు) జకాత్ నెరవేరుస్తారు. దేవుని పట్ల, ఆయన ప్రవక్త పట్ల వినయవిధేయతలతో మసలుకుంటారు. వీరిపైన్నే దైవకారుణ్యం వర్షిస్తుంది. దేవుడు సర్వశక్తివంతుడు, మహా వివేకవంతుడు. (71)

విశ్వాసులైన ఈ స్త్రీపురుషుల కోసం సెలయేరులు పారే స్వర్గవనాలున్నాయని దేవుడు వాగ్దానం చేస్తున్నాడు. అక్కడే వారు కలకాలం (హాయిగా) ఉంటారు. నిత్యం కళకళలాడే ఆ స్వర్గవనాలలో వారికోసం అందమైన గృహాలుంటాయి. అన్నిటికీ మించి దైవప్రసన్నతా భాగ్యం లభిస్తుంది. అదే గొప్పవిజయం, పరమమోక్షం. (72)

ప్రవక్తా^(స)! అవిశ్వాసులతో, కపటులతో పోరాడండి. వారిపట్ల కఠినంగా వ్యవహరించండి. వారి నివాసం నరకం. అది పరమ చెడ్డెస్థలం. వారు దేవుని మీద ప్రమాణం చేస్తూ తామా మాట ¹¹ అనలేదని అంటున్నారు. కాని వారా అవిశ్వాసపు మాటన్నారు.

11. ఇస్లాంను, దైవప్రవక్త (సల్లం)ను కించపరిచే మాటలు.

ఇస్లాం స్వీకరించిన తర్వాత (ఇలాంటి వికృతచేష్టలతో) తిరిగి అవిశ్వాసానికి పాల్పడ్డారు. వారు (ప్రవక్తకు వ్యతిరేకంగా) ఏదో చేయాలనుకున్నారు. కాని చేయలేకపోయారు.

అసలు వారి కసి-కోపం దేవుడు, ఆయన ప్రవక్త తమ అనుగ్రహంతో వారిని ఐశ్వర్యవంతులుగా చేశారనేనా? ఇప్పటికైనా వారు తమవైఖరి మార్చుకుంటే (మంచిది). అందులోనే వారి శ్రేయస్సుంది. వారు తమ వైఖరి మార్చుకోకపోతే మాత్రం దేవుడు వారికి అతి బాధాకరమైన శిక్ష విధిస్తాడు- ఇహంలోనూ, పరంలోనూ. యావత్ప్రపంచంలో వారికి మద్దతిచ్చేవారు, సహాయం చేసేవారు ఎవరూ ఉండరు. (73-74)

వారిలో కొందరు “దేవుడు తన అనుగ్రహంతో తమకు సిరిసంపదలు ప్రసాదిస్తే తాము (ఉదారంగా) దానధర్మాలు చేస్తామని, సజ్జనులైఉంటామ”ని ప్రమాణం చేశారు. కాని దేవుడు తన అనుగ్రహంతో వారిని ధనికులుగా చేయగానే వారు పిసినారితనం వహించారు. వారు తమ ప్రమాణాన్ని ఏమాత్రం ఖాతరు చేయకుండా భంగపరిచారు. ఈవిధంగా వారు దేవుని విషయంలో వాగ్దానభంగానికి పాల్పడటం వల్ల, వారు పలుకుతున్న అబద్ధాల వల్ల దేవుడు వారి హృదయాల్లో కాపట్యం జనింపజేశాడు. వారు దేవుని సన్నిధిలో ప్రవేశపెట్టబడేవరకు ఈ కాపట్యజాడ్యం వారిని వదలదు. (75-77)

వారి గుసగుసలు, రహస్య సమాలోచనలు, వారి హృదయాల్లో మెదిలే ఊహలు సైతం దేవునికి తెలియవని వారు భావిస్తున్నారా? ఆయనకు అగోచర విషయాలు తెలియవని అనుకుంటున్నారా? (ఈ పిసినారులు) మనస్ఫూర్తిగా విశ్వాసులు చేస్తున్న ధనత్యాగాల్ని గురించి ఎత్తి పొడుస్తూ మాట్లాడుతున్నారు. కష్టపడి చెమటోడ్చి ఎంతోకొంత దైవమార్గంలో దానమిస్తున్న (పేద) విశ్వాసుల్ని ఎగతాళిచేస్తున్నారు. (అలా ఎకసక్కెం, ఎగతాళిచేస్తున్న ఈ పిసినారుల సంగతి దేవునికి బాగా తెలుసు.) అసలు దేవుడే వారిని ఎగతాళి చేస్తున్నాడు. వారికోసం దుర్భరమైన యాతన కాచుకొని ఉంది. (78-79)

ప్రవక్తా! ఇలాంటివారిని క్షమించమని నీవు విజ్ఞప్తి చేసినా, చేయకపోయినా ఒకటే. పైగా నీవు వారిని క్షమించమని డెబ్బైసార్లు మొరపెట్టుకున్నా దేవుడు వారిని ఎన్నటికీ క్షమించడు. వారు దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తను తిరస్కరించారు. అలాంటి దుర్మార్గులకు దేవుడు ఎన్నటికీ సన్మార్గం చూపడు. (80)

(యుద్ధానికి పోకుండా) వెనకుండిపోయినవారు దైవప్రవక్తకు సహకరించకుండా ఇంట్లో ఉండి పోయామనుకుంటూ సంబరపడ్డారు. దైవమార్గంలో ధనప్రాణాలొడ్డి పోరాడటం వారికి ఇష్టం లేదు. పైగా వారు ప్రజలతో “ఇంత తీవ్రమైన వేసవివేడిలో బయలుదేరకండి” అన్నారు. “నరకాగ్ని వేడి ఇంతకంటే తీవ్రంగా ఉంటుంది”ని చెప్పారు. వారీ విషయం గ్రహిస్తే ఎంత బాగుంటుంది! ఇప్పుడు వారు (తమ నిర్వాకం పట్ల) నవ్వుకుంటే నవ్వుకోని. చివరకు వారు తమ దుష్కార్యాల ఫలితంగా పరలోకంలో హృదయ విదారకంగా రోదిస్తారు. (81-82)

దేవుడు నిన్ను (యుద్ధరంగం నుండి) తిరిగి వారి దగ్గరకు తీసుకొచ్చినప్పుడు, వారు నిన్ను యుద్ధానికి బయలుదేరేందుకు అనుమతి అడిగితే వారికిలా చెప్పు: “మీరు

నావెంట బయలుదేరడానికి వీల్లేదు. నాతో కలసి శత్రువులతో పోరాడటానికి కూడా వీల్లేదు. మీరు ఇంతకుముందు కూర్చుండి పోవడానికి ఇష్టపడ్డారు. ఇప్పుడూ మీరు ఇంట్లో కూర్చుండిపోయే (ఆడ)వారితో కలసి కూర్చోనే ఉండండి.” (83)

ఇకముందు వారిలో ఎవరైనా చనిపోతే, నీవు వారికోసం శవప్రార్థన చేయకు; వారి సమాధుల వద్ద కూడా నిల్చోవద్దు.¹² వారు దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తను తిరస్కరించారు. వారు చనిపోయినా దుర్మార్గుత్వంలోనే చనిపోతారు. వారి సంతానం-సిరిసంపదలు నిన్ను మోసగించకూడదు సుమా! సంతానం, సిరిసంపదల ద్వారా దేవుడు వారిని ఇఫాలోకంలో శిక్షించాలని, అవిశ్వాస స్థితిలోనే వారి ప్రాణాలు పోవాలని నిర్ణయించాడు. (84-85)

దేవుణ్ణి విశ్వసించి ఆయనప్రవక్తతో కలసి దైవమార్గంలో పోరాడడని ఆదేశించే అధ్యాయం ఏదైనా అవతరిస్తే, ఇకచూడు వారి పరిస్థితి! వారిలో శక్తిసామర్థ్యాలున్న వారు కూడా నీ దగ్గరకొచ్చి యుద్ధంలో పాల్గొనకుండా ఉండేందుకు తమకు అనుమతి వ్వమని మనవి చేసుకుంటారు. వారు (సిగ్గువిడిచి) “మమ్మల్ని వదలి పెట్టండి, మేము ఇంట్లోఉండిపోయేవారితో పాటుంటాం” అనంటారు. ఇలా వారు (గాజులు తోడుక్కొని) ఇంట్లో కూర్చునే ఆడవాళ్ళతో పాటు ఉండటానికి ఇష్టపడ్డారు. వారి హృదయకవాటాలు మూసివేయబడ్డాయి. అంచేత ఇక వారికి ఏదిచెప్పినా తల కెక్కదు. (86-87)

దీనికి భిన్నంగా దైవప్రవక్త, అతనితోపాటు విశ్వాసులు తమ ధనప్రాణాలు ధారపోసి దైవమార్గంలో పోరాడారు. కనుక సమస్త శ్రేయాలు ఇప్పుడు వారికే లభిస్తాయి. వారే ముక్తీ మోక్షాలు పొందేవారు. దేవుడు వారికోసం (చల్లటి) సెలయేరులు ప్రవహించే స్వర్గవనాలు సిద్ధపరచి ఉంచాడు. ఆ స్వర్గవనాల్లో వారు కలకాలం (హాయిగా) ఉంటారు. ఇదే అద్భుతమైన సౌఫల్యం, సంసిద్ధి అంటే. (88-89)

పల్లెవాసుల్లో కూడా చాలామంది తమను ఇంట్లో ఉండిపోవడానికి అనుమతించమని సాకులు చెప్పడానికి వచ్చారు. ఈవిధంగా దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తను విశ్వసించా

12. కపటవిశ్వాసుల నాయకుడు అబ్దుల్లా బిన్ ఉబై చనిపోయినప్పుడు అతని (ముస్లిం) కొడుకు అబ్దుల్లా (రజి) తన తండ్రి వస్త్రసంస్కారం కోసం దైవప్రవక్త (స)ను ఆయన చొక్కా ఇవ్వమని అడిగారు. దైవప్రవక్త (స) సంతోషంగా చొక్కా ఇచ్చేశారు. తర్వాత అబ్దుల్లా (రజి) తన తండ్రి కోసం శవప్రార్థన చేయవలసిందిగా మనవి చేశారు. దైవప్రవక్త (స) దానికూడా ఒప్పుకున్నారు. కాని హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) అభ్యంతరం చెబుతూ “మీరు ఇలాంటి వ్యక్తి కోసం శవప్రార్థన చేస్తారా?” అన్నారు. దానికి దైవప్రవక్త (స) చిరునవ్వు నవ్వారు. ఇదే అధ్యాయంలోని 80వ సూక్తిలో “నీవు ఇలాంటి కపటవిశ్వాసుల్ని క్షమించమని డెబ్బయి సార్లు మొరపెట్టుకున్నా దేవుడు వారిని ఎన్నటికీ క్షమించడ”ని ఉంది. అంచేత దైవప్రవక్త (స) “నేను డెబ్బయి కంటే ఎక్కువ సార్లు పాపమన్నింపుకోసం దైవాన్ని ప్రార్థిస్తాన”న్నారు ఉమర్ (రజి)తో. (బుఖారి, ముస్లిం)

ఆ తరువాత ఆయన శవప్రార్థన చేయడానికి సిద్ధమైనప్పుడు ఈసూక్తి అవతరించింది. అప్పటి నుండి దైవప్రవక్త (స) కపటులు, దుర్మార్గులైన ముస్లింలు చనిపోతే వారి జనాజానమాజీ చేసేవారు కాదు. దీన్నిబట్టి సమాజంలో కపటవైఖరిని ప్రోత్సహించకూడదని తెలుస్తోంది. ధర్మవేత్తలు అలాంటి కాపట్యం, దుర్మడతగల ముస్లింల కోసం శవప్రార్థన చేయకూడదని ఒక నిబంధన పెట్టారు.

మని అసత్య ప్రమాణం చేసినవారంతా ఇంట్లో కూర్చుండిపోయారు. ఈ పల్లెవాసుల్లో సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారు త్వరలోనే దుర్భర శిక్షకు గురవుతారు. (90)

వృద్ధులు, వ్యాధిగ్రస్తులు, యుద్ధంలో పాల్గొనేందుకు తగిన సాధనసంపత్తి లేని వారు ఇండ్లలో ఉండిపోతే తప్పలేదు. అయితే వారు చిత్తశుద్ధితో పాటు దేవునిపట్ల, ఆయనప్రవక్త పట్ల నిజాయితీ, నమ్మకం కలిగినవారైఉండాలి. అలాంటి సజ్జనుల విషయంలో ఎలాంటి అభ్యంతరం లేదు. దేవుడు క్షమించేవాడు, కరుణించేవాడు. (91)

అలాగే నీ దగ్గరకు వచ్చి వాహన సౌకర్యం కల్పించమని మనవి చేసుకున్నవారి విషయంలో కూడా ఎలాంటి ఆక్షేపణ లేదు. వారి విజ్ఞప్తికి సమాధానంగా “మీకు నేను వాహన సౌకర్యాలు కల్పించలేను” అన్నావు నీవు. అప్పుడు వారు గత్యంతరంలేక అశుభూరిత నయనాలతో వెళ్ళిపోయారు. సొంత ఒనరులతో ధర్మపోరాటంలో పాల్గొనే భాగ్యం తమకు లేకపోయిందే అని వారు ఎంతగానో బాధపడ్డారు. (92)

కాని ధనికులైఉండి కూడా తాము యుద్ధంలో పాల్గొలేమని, తమను క్షమించి విడిచిపెట్టమని నిన్ను మనవి చేసుకున్నవారి విషయంలోనే ఆక్షేపణ ఉంది. వారు ఇంట్లో కూర్చున్న ఆడవాళ్ళతో పాటు ఉండిపోవడానికి ఇష్టపడ్డారు. వారి హృదయ కవాటాలు మూసివేయబడ్డాయి. అందువల్ల వారికి ఏది చెప్పినా తలకెక్కదు. (93)

మీరు (యుద్ధం నుండి) తిరిగొచ్చిన తర్వాత వారు రకరకాల సాకులు చెబుతారు. వారికిలా చెప్పు: “సాకులు చెప్పకండి. మేమిప్పుడు మీరు చెప్పే ఏమాటా నమ్మలేము. మీసంగతి మాకు దేవుడు తెలియజేశాడు. (మీ అసలురంగు బయట పడింది) దేవుడు, ఆయనప్రవక్త మీ తీరుతెన్నుల్ని (మరికొంత కాలం) గమనిస్తారు. ఆ తర్వాత మీరు అంతర్వాహ్యాలన్నీ ఎరిగిన దేవుని వైపు మరలించబడతారు. అప్పుడాయన మీరు (ఇహలోకంలో) ఏమేమి చేస్తుండేవారో మీకు తెలియజేస్తాడు.” (94)

మీరు (యుద్ధం నుండి) తిరిగొచ్చిన తర్వాత వారు నీ దగ్గరికి వచ్చి, నీవు దయ దలచి క్షమిస్తావని దేవుని మీద ప్రమాణం చేసి మరీ రకరకాల సాకులు చెబుతారు. అయితే నీవు వారివైపు కన్నెత్తి కూడా చూడకు. వారు అపవిత్రులు. వారి అసలు స్థానం నరకం. వారి దుష్టసంపాదనకు ప్రతిఫలంగా అదే వారికి లభించే మహాభాగ్యం! నీవు వారి పట్ల తృప్తిపడతావని వారు నీ దగ్గరకొచ్చి ప్రమాణాలు చేస్తారు. కాని నీవు వారిపట్ల తృప్తిచెందినా దేవుడు మాత్రం ఆ దుర్మార్గులపట్ల ఎన్నటికీ తృప్తిచెందడు. (95-96)

గ్రామీణులు అవిశ్వాసం, కాపట్యాలలో చాలా కఠినులు. దేవుడు తన ప్రవక్తపై అవతరింపజేసిన ధర్మం గురించి, దాని పరిధుల్ని గురించి వారికి బొత్తిగా తెలియదనే చెప్పాలి. దేవుడు సర్వజ్ఞుని, మహా వివేకవంతుడు. (97)

ఆ గ్రామీణులలో కొందరు దైవమార్గంలో ఖర్చుపెట్టేవారు ఉన్నప్పటికీ, దాన్ని వారు తమపై బలవంతంగా రుద్దే (సుంకం) వ్యవహారంగా భావిస్తున్నారు. అదీగాక నీ విషయంలో వారు పరిస్థితుల మార్పుకోసం నిరీక్షిస్తున్నారు. (నీవేదైనా ఆపదలో చిక్కుకుంటే సత్యాన్ని వదలి ఇష్టారాజ్యంగా వ్యవహరించవచ్చని వారు సమయం కోసం కాచు

కొనిఉన్నారు.) కాని వారు పాపపంకిలమనే ఘోరమైన ఆపదలో చిక్కుకొని ఉన్నారు. దేవుడు సమస్త విషయాలు వింటున్నాడు, ఆయన సర్వం ఎరిగినవాడు. (98)

ఆ గ్రామీణులలోనే మరికొందరు దేవుణ్ణి, అంతిమదినాన్ని మనస్ఫూర్తిగా విశ్వసిస్తున్నారు. తాము ఖర్చుపెట్టే ధనంవల్ల దైవసాన్నిధ్యం లభిస్తుందని, తమ శ్రేయస్సుకోసం దైవప్రవక్త ప్రార్థన చేస్తాడని భావిస్తున్నారు. నిజమే, అది వారికోసం తప్పకుండా (దైవ)సాన్నిధ్యానికి కారణమవుతుంది. దేవుడు తప్పకుండా వారిని తన కారుణ్యభాయలోకి తీసుకుంటాడు. ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, అనంత కరుణామయుడు. (99)

అందరికంటే ముందు (ఇస్లాంస్వీకారంలో) ముందంజవేసిన ముహాజిర్లు, అన్నార్ల పట్ల, ఆతర్వాత చిత్తశుద్ధితో వారిని అనుసరించిన ఇతరుల పట్ల దేవుడు ప్రసన్నుడయ్యాడు. వారు దేవుని పట్ల సంతసించారు. వారికోసం దేవుడు సెలయేరులు పారే తోటలు సిద్ధపరచాడు. వారక్కడ కలకాలం ఉంటారు. ఇదే ఘనవిజయం. (100)

నీ చుట్టుపక్కల ఉండే పల్లెవాసుల్లో చాలామంది కపటులే ఉన్నారు. అలాగే మదీనావాసుల్లో కూడా కపటులు ఉన్నారు. వారు కాపట్యపు ఊబిలో పూర్తిగా కూరుకుపోయారు. వారి సంగతి నీకు తెలియదు. మాకు తెలుసు వారెలాంటివారో. త్వరలోనే దేవుడు వారికి రెట్టింపు శిక్ష విధిస్తాడు. ఆ తరువాత వారు భయంకరమైన (నరక) శిక్షను చవిచూసేందుకు (మా సన్నిధికి) తీసుకురాబడతారు. (101)

ఇంకా కొందరున్నారు. వారు తమతప్పు ఒప్పుకున్నారు. వారిది మిశ్రమఆచరణ. కొన్ని పుణ్యాకార్యాలు, కొన్ని పాపకార్యాలు చేశారు. త్వరలోనే దేవుడు వారిపై తన కటాక్ష వీక్షణలు ప్రసరింపజేస్తాడు. ¹³ దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అపార దయానిధి. కనుక ప్రవక్తా! వారి సంపద నుండి దానం స్వీకరించి తద్వారా వారిని పరిశుద్ధపరచు. పుణ్యమార్గంలో వారిని పురోగమింపజేయి. వారికోసం ప్రార్థనచేయి. నీప్రార్థన వారి మనస్సుకు తృప్తి నిస్తుంది. దేవుడు సమస్త విషయాలు వింటున్నాడు. ఆయన సర్వం ఎరిగినవాడు.*

దేవుడే తన దాసుల పశ్చాత్తాపాన్ని, దానాలను స్వీకరిస్తాడని వారికి తెలియదా? ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, దయామయుడని ఎరగరా? చెప్పు: “మీరు (కర్మలు) ఆచరిం

13. ఈ సూక్తులు హజ్రత్ అబూలుబాన్ బిన్ అబ్దుల్ మన్సిర్ (రజి), ఆయన సహచరులు ఆరుగురి విషయంలో అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఈ ఏడుగురు బద్ర్, ఉహుద్, తదితర యుద్ధాలలో పాల్గొన్నారు. కాని తబూక్ దండయాత్రలో బద్దకం, అలసత్వాల కారణంగా పాల్గొనలేకపోయారు. అయితే దైవప్రవక్త (స) తబూక్ దండయాత్ర నుంచి తిరిగొచ్చిన తర్వాత అందులో పాల్గొననివారిని గురించి విచారణ జరపనారంభించగానే వారు తప్పు తెలుసుకొని పశ్చాత్తాపపడ్డారు. దైవప్రవక్త (స) విచారణకు ముందే వారు తమను తాము ఒక స్తంభానికి కట్టుకొని (దేవుడు) తమను క్షమించే వరకూ లేదా తాము చనిపోయే వరకూ నిద్రాహారాలు మానేస్తామని ప్రతిజ్ఞ చేశారు.

ఆవిధంగా వారు అనేక రోజులు గడిపి బలహీనమైపోయి స్పృహతప్పారు. చివరికి దేవుడు, క్షమించాడని తెలియగానే వారు ఆనందభరితులయ్యారు. ఆ సంతోషంతో వారు దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్నిధికి వెళ్ళి తమను ఏమరుపాటుకు గురిచేసిన సిరిసంపదలన్నీ దైవమార్గంలో దానం చేస్తామని అన్నారు. కాని దైవప్రవక్త (సల్లం) అందులో మూడోవంతు దానంచేస్తే చాలని అన్నారు. దాని ప్రకారం వారు తమ సంపదలో మూడోవంతును దైవప్రవక్త (సల్లం)కు సమర్పించారు.

చండి. మీ ఆచరణవైఖరి ఇప్పుడెలా ఉంటుందో దేవుడు, ఆయన ప్రవక్త, విశ్వాసులు చూస్తారు. అతర్వాత మీరు అంతర్బాహ్యులు ఎరిగిన దేవుని వైపు మరలించబడతారు. అప్పుడాయన మీరు ప్రపంచంలో ఏమేమి చేస్తుండేవారో తెలియజేస్తాడు. (102-105)

మరికొందరున్నారు. వారి వ్యవహారం (ఇంకా పరిష్కారం కాలేదు.) దేవుని ఆజ్ఞ కోసం ఆపి ఉంచబడింది. దేవుడు తలచుకుంటే వారిని శిక్షించవచ్చు లేదా క్షమించవచ్చు. దేవుడు సర్వం తెలిసినవాడు, మహా వివేకవంతుడు. (106)

ఇంకా కొందరున్నారు. వారు(ఇస్లాంకు) విఘాతం కలిగించే ఉద్దేశ్యంతో ఒక మసీదు నిర్మించారు. వారక్కడ సత్యవ్యతిరేక కార్యకలాపాలు సాగించడానికి, విశ్వాసుల ఐక్యతను చెడగొట్టి వారిలో చీలికలు సృష్టించడానికి నిర్ణయించుకున్నారు. పైగా ఇంతకు ముందు దేవునితో, ఆయనప్రవక్తతో యుద్ధంచేసి (పరాజయంపాలై) ఉన్నవారికి ఆశ్రయంగా (రహస్యస్థావరంగా) ఉంటుందన్న ఉద్దేశ్యంతో కూడా ఈ మసీదు నిర్మించారు.

వారు, మంచి తప్ప తమకు మరో ఉద్దేశ్యం లేదని ప్రమాణించేసి చెబుతారు. కాని వారు పచ్చిఅబద్ధాలకోరులని దేవుడు సాక్ష్యమిస్తున్నాడు. కనుక నీవు ఎన్నటికీ ఆ మసీదులో అడుగుపెట్టకు. ¹⁴ మొదటి నుండి దైవభీతి పునాదిపై నిర్మించిన మసీదు

14. దైవప్రవక్త (సల్లం) మదీనాకు వలస రావడానికి పూర్వం మదీనాలోని ఖజ్రాజ్ తెగలో 'అబూఆమిర్' అనే ఓ క్రైస్తవ సన్యాసి ఉండేవాడు. అతను తన జ్ఞానంతో, వైరాగ్యదర్పంతో మదీనా, దాని చుట్టుప్రక్కల ప్రాంతాల్లో ఉండే అరబ్ బహుదైవారాధకుల్ని ఆకట్టుకుంటూ ఎంతో ఖ్యాతి గడించాడు. అయితే దైవప్రవక్త (స) మదీనా వచ్చిన తర్వాత అతను తన వైరాగ్యవ్యాపారం క్రమంగా మందగించడం గమనించి దైవప్రవక్త (స)కు, ఇస్లాంకు బద్ధశత్రువయి పోయాడు.

ఇస్లాంని అంతమొందించడానికి మక్కా బహుదైవారాధకుల శక్తి సరిపోతుందని భావించి రెండేళ్ళపాటు ఎదురుచూశాడు. కాని బద్రయుద్ధంలో బహుదైవారాధకులు ఘోరంగా ఓడిపోవడంతో అతను మదీనా విడిచిపెట్టి అరబ్తెగలలో ఇస్లాంవ్యతిరేక ప్రచార కార్యకలాపాలు ప్రారంభించాడు. ఉహుద్ యుద్ధానికి కారకుల్లో ఇతను కూడా ఉన్నాడు. ఉహుద్ యుద్ధమైదానంలో అగడ్తలు త్రవ్వించి, ఒక అగడ్తలో దైవప్రవక్త (స) పడిపోవడానికి కూడా ఇతనే కారకుడయ్యాడని తెలుస్తోంది. అహ్మబ్ యుద్ధంలో వివిధతెగలను మదీనాపై దాడిచేయడానికి పురిగొల్పినవాడు కూడా ఇతనే.

ఈ విధంగా అబూఆమిర్ ముస్లింలకు, బహుదైవారాధకులకు మధ్య జరిగిన అనేక యుద్ధాలలో ప్రముఖపాత్ర వహించి దైవప్రవక్త (స)పై ప్రతీకారం తీర్చుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు. కాని అరబ్ తెగలన్నీ ఏకమైనా ఇస్లాం అంతం కాకపోవడంతో అతను రోమ్ రాజ్యానికి వెళ్ళి రోమ్ చక్రవర్తి ముందు ఇస్లాం ప్రమాదం గురించి హెచ్చరించాడు. ఆ తర్వాతే ఖైసర్చక్రవర్తి అరబ్బియంపై దాడి చేయడానికి సన్నాహాలు చేస్తున్నట్లు దైవప్రవక్త (స)కు వార్తలందాయి. అప్పుడాయన రోమ్ సైన్యాలను నిలువరించడానికి 'తబాక్' దండయాత్రకు బయలుదేరాడు.

అబూఆమిర్ సాగిస్తున్న ఇస్లాంవ్యతిరేక కార్యకలాపాలలో మదీనాలోని కపటవిశ్వాసులు కూడా చేరిపోయారు. అతను తన మతపరమైన పలుకుబడిని ఉపయోగించి ఇస్లాంకు వ్యతిరేకంగా రోమ్ సైన్యాలను, ఉత్తర అరబ్బియాలలోని క్రైస్తవ రాజ్యాల సైన్యాలను కూడగట్టేందుకు రోమ్కు బయలుదేరాడు. ఆ సమయంలో కపటవిశ్వాసులు అబూఆమిర్తో మంతనాలు జరిపి తమ రహస్య కార్యకలాపాలు సాగించడానికి మదీనాలో ఒక మసీదు నిర్మించాలని నిర్ణయించారు. ఇస్లాం తెర

మాత్రమే ప్రార్థన చేయడానికి నీకు యోగ్యమైనది. అక్కడ పరిశుద్ధంగా ఉండగోరేవారు కూడా ఉన్నారు. దేవుడు పరిశుద్ధత పాటించేవారినే (పెమిస్తాడు. (107-108)

ఇద్దరు వ్యక్తులు ఉన్నారు. వారిలో ఒకడు తన కట్టడాన్ని దైవభీతి, దైవప్రసన్నత లనే పునాదులపై నిర్మించాడు. రెండోవాడు తన కట్టడాన్ని నీటి ప్రవాహానికి లోతట్టు భాగం మట్టి కొట్టుకుపోయి డొల్లగామారిన నదీతీరంపై నిర్మించాడు. ఆ తరువాత అది కాస్త అతడ్ని తీసుకొని నేరుగా నరకాగ్నిలో పడిపోయింది. మరి ఈ ఇద్దరిలో ఎవరు శ్రేష్ఠులు? మీరే ఆలోచించండి. అలాంటి దుర్మార్గులకు దేవుడు ఎన్నటికీ సన్మార్గం చూపడు. వారు నిర్మించిన ఈ (పునాదులులేని) కట్టడం వారి హృదయాల్లో ఎల్లప్పుడూ అపనమ్మకాన్నే పెంచిపోషిస్తుంది; వారి హృదయాలు ముక్కలు ముక్కలుగా పగిలిపోతే తప్ప (ఈ అపనమ్మకపు జాడ్యం వారిని ఓపట్టాన వదలిపెట్టదు). దేవుడు సర్వం తెలిసినవాడు, మహావివేకవంతుడు. (109-110)

దేవుడు విశ్వాసుల నుండి వారి ధనప్రాణాలు కొనుగోలుచేశాడు. వాటికి బదులుగా వారికోసం స్వర్గం సిద్ధపరచిఉంచాడు. వారు దైవమార్గంలో పోరాడుతూ హతమార్చుతారు లేదా హతమార్చబడతారు. (వారికి స్వర్గం లభిస్తుందని) తోరాత్లో, ఇన్జీల్లో, ఖుర్ఆన్లో వాగ్దానంఉంది. దాన్ని నెరవేర్చేబాధ్యత దేవునిపై ఉంది. వాగ్దానం నెరవేర్చడంలో దేవుణ్ణి మించిన వారెవరుంటారు? కనుక దేవునితో మీరు చేసుకున్న ఈ వ్యాపార ఒప్పందం పట్ల ఆనందోత్సవాలు జరుపుకోండి. ఇదే ఘనవిజయం. (111)

చాటున ఇస్లాంవ్యతిరేక కార్యకలాపాలు సాగించడానికి మసీదు ఎంతో అనువైన కేంద్రం. అందుకే వారి నిర్ణయం తీసుకొని మసీదు నిర్మించారు. ఇక్కడ రోమ్ గూఢచారులు, అబూఆమిర్ ఏజెంట్లు కూడా కపటవిశ్వాసుల్ని నిర్భయంగా కలుసుకొని తగిన పన్నాగాలు పన్నవచ్చని కూడా వారుభయంపడక ఒక అంగీకారం కుదిరింది.

మదీనాలో ఇంతకుముందే రెండు మసీదులు ఉన్నాయి. మూడో మసీదు నిర్మించాల్సిన అవసరమే లేదు. కాని కపటులు వానాకాలంలో, చలికాలంలో వృద్ధులు, బలహీనులు నమాజు కోసం అంతదూరం పోలేరన్న సాకు చెప్పి ఈ మూడో మసీదు నిర్మించుకున్నారు. అంతటితో ఆగక తమ మతముసుగును మరింత పటిష్ఠపరచుకోవడానికి వారు ప్రవక్త (స) సన్నిధికి వచ్చి "తమరు ఒకసారి ఈ మసీదులో నమాజు చేయించి దీనికి ప్రారంభోత్సవం చేయండి" అన్నారూ అతివినయం ఒకబోస్తూ. కాని దైవప్రవక్త (స) దాన్ని డాటవేస్తూ "నేనిప్పుడు యుద్ధసన్నాహాల్లో నిమగ్నమయి ఉన్నాను. తబాక్ దండయాత్రకు వెళ్తున్నాను. తిరిగొచ్చాక దాని సంగతి చూస్తాను" అన్నారు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) తబాక్ వెళ్ళిన తర్వాత కపటవిశ్వాసులు ఈ (జిరార్) మసీదులో తమ కుట్రలు ప్రారంభించారు. అటు రోమ్ సైన్యాలు ముస్లింలను తుడిచిపెట్టిన తక్షణమే ఇటు (కపట గ్రేసరుడు) ఇచ్చి ఉబయికి కిరీటంపెట్టి అందలమెక్కించాలని కూడా పథకం వేసుకున్నారు. కాని వారి ప్లాను పారలేదు. తబాక్లో జరిగిన సంఘటనతో వారి ఆశలు అడియాశలయ్యాయి.

దైవప్రవక్త (సల్లం) తబాక్ నుండి తిరిగిస్తుంటే దారిలో ఈ సూక్తులు అవతరించాయి. ఆయన వెంటనే కొందరు అనుచరుల్ని త్వరగా మదీనా పంపిస్తూ, తాను నగరంలో ప్రవేశించక ముందే జిరార్ మసీదును కూలగొట్టాలని ఆదేశించారు. ఈ విధంగా దురుద్దేశ్యంతో నిర్మించబడిన జిరార్ మసీదు శాశ్వతంగా నేలమట్టమయి పోయింది. (తఫ్హీముల్ ఖుర్ఆన్ నుండి)

వారు పాపక్షమాపణ కోసం మాటిమాటికి దేవుని వైపు మరలుతారు. ఆయన్నే ఆరాధిస్తారు. ఆయన స్తుతిగానాలు చేస్తారు. దేవుని (ప్రసన్నత) కోసం లోకంలో సంచ రిస్తారు. ఆయన ముందు తలవంచుతారు, సాష్టాంగపడతారు. మంచిని బోధిస్తారు. చెడులను నివారిస్తారు. దైవనిర్ణీత హద్దులు కాపాడుతారు. కనుక ప్రవక్తా! (దేవునితో పరలోక ఒప్పందం చేసుకున్న) ఇలాంటి విశ్వాసులకు (స్వర్గ)శుభవార్త వినించు. (112)

బహుదైవారాధకులు నరకానికి అర్హులయ్యారని స్పష్టంగా తెలిసిన తరువాత వారు తమ దగ్గరి బంధువులైనా సరే, వారి పాపమన్నింపు కోసం దేవుణ్ణి ప్రార్థించడం దైవ ప్రవక్తకు, విశ్వాసులకు ఏమాత్రం శోభించదు. ఇబ్రాహీం తనతండ్రి కోసం పాపమన్నింపు ప్రార్థన చేశాడంటే ఆవిషయంలో అతను తనతండ్రికి వాగ్దానం చేసిఉండటమే. అయితే అతను దైవవిరోధి అని తెలిసిపోయిన తర్వాత ఇబ్రాహీం అతణ్ణి అసహ్యించుకున్నాడు. ఇబ్రాహీం ఎంతో దయాల్ప హృదయుడు, సహనశీలి, సాధుస్వభావి. (113-114)

ప్రజలకు సన్మార్గం చూపి, వారు ఏవిషయాలు మానుకోవాలో వాటన్నిటినీ స్పష్టం గా తెలియజేసిన తర్వాత, తిరిగి వారిని మార్గభ్రష్టత్వానికి గురిచేయడం దేవుని అభి మతం కాదు. దేవుడు సమస్తవిషయాలు తెలిసినవాడు. భూమ్యాకాశాల సామ్రాజ్యమంతా దేవుని అధీనంలోనేఉంది. జీవన్మరణాలు ఆయన చేతిలోనే ఉన్నాయి. ఆయన (పట్టు) నుండి మిమ్మల్ని కాపాడగల ఏ సహాయకుడూ, సంగ్రక్షకుడూ లేడు. (115-116)

దేవుడు (తన) ప్రవక్తను కరుణించాడు. కష్టకాలంలో ఆదుకొని అతనికి తోడుగా నిల్చిన ముహాజిరీలు, అన్సారులను కూడా కరుణించాడు. వారిలోకొందరి హృదయాలు అపమార్గం వైపు మొగ్గినప్పటికీ వారిని దేవుడు కరుణించాడు. దేవుడు వారి విషయంలో అపార వాత్సల్యంతో, అమితమైన దయతో వ్యవహరిస్తాడు. (117)

వ్యవహారం వాయిదావేయబడిన ఆముగ్గుర్ని కూడా కరుణించాడు. భూమివిశాలం గాఉన్నా అదివారికి ఇరుకైపోయింది. చివరికి వారిప్రాణాలే వారికి భారమైపోయాయి. ¹⁵

15. ఈ ముగ్గురు సహాబీల (ప్రవక్త అనుచరుల) పేర్లు: 1. కాబ్ బిన్ మాలిక్, 2. హిలాల్ బిన్ ఉమయ్య, 3. మురారా బిన్ రుబయి. వీరు ముగ్గురు కూడా చిత్తశుద్ధిగల విశ్వాసులే. లోగడ ఇస్లాం కోసం అనేక త్యాగాలు చేసినవారే. కాని తబూక్ దండయాత్ర సమయంలో బద్ధకం వారిని గడప దాటనివ్వలేదు. దైవప్రవక్త (స) విచారణ జరిపినప్పుడు కపటవిశ్వాసుల్లా అబద్ధాలు చెప్పి తప్పించుకోవడానికి బదులు వారు నిజాన్ని చెప్పేశారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) అందుకు శిక్షగా వారితో ఎవరూ మాట్లాడకూడదని ముస్లింలందరికీ తాకిడు చేశారు.

ప్రవక్త ఆజ్ఞతో ముస్లింలందరూ ఆ ముగ్గురితో మాట్లాడకుండా సంఘబహిష్కణ చేశారు. వారిలో ఇద్దరు బయటికి పోకుండా ఇంట్లోనే గడపసాగారు. హజ్రత్ కాబ్ బిన్ మాలిక్ (రజి) మటుకు బయట వీధుల్లో తిరిగేవారు. మస్జిద్ కు కూడా వెళ్ళి వస్తుండేవారు. కాని ఆయనతో ఏ ఒక్కరూ మాట్లాడేవారు కాదు. సలాంచేసినా సమాధానమిచ్చేవారు కాదు. మస్జిద్ లో ఆయన నమాజ్ చేస్తున్నప్పుడు దైవప్రవక్త (స) ఆయన వైపు ఓరగా చూసేవారు. కాని నమాజ్ ముగించగానే వేరే వైపు ముఖం తిప్పుకునేవారు. దాంతో హజ్రత్ కాబ్ మరింత దిగాలుపడేవారు.

ఒకరోజు ఆయన తన చిన్ననాటి స్నేహితుడు అబూ ఖతాదా (రజి) దగ్గరెళ్ళి అతని తోట

దేవుని పట్టునుండి తప్పించుకోడానికి ఆయన కరుణాశ్రయం తప్ప ఎలాంటి ఆశ్రయం లేదని వారు గ్రహించారు. అప్పుడు దేవుడు దయతో వారివైపు మరలాడు, వారు తన వైపు మరలివచ్చేందుకు. దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు. (118)

విశ్వాసులారా! దేవునికి భయపడండి. నిజాయితీపరులకు తోడ్పడండి. దైవప్రవక్తను వదలి, ఇంట్లో కూర్చొని స్వప్రయోజనాలకు ప్రాధాన్యతనివ్వడం మదినావాసులకు, దాని చుట్టుప్రక్కల నివసించే గ్రామీణులకు ఏమాత్రం తగదు. దైవమార్గంలో శారీరక శ్రమ, ఆకలిదప్పలు సహిస్తే, సత్యతిరస్కారులకు వెగటు కలిగించే వ్యవహారంలో ఏదైనా చర్య తీసుకుంటే, (ధర్మవ్యవహారంలో) ఏదైనా శత్రువర్గానికి ప్రతికారంచేస్తే, వాటికి ప్రతిఫలం గా వారి అదృష్టంలో పుణ్యం వ్రాయకుండా ఉండటమనేది ఎన్నటికీ జరగదు. సద్వర్తను లకు లభించవలసిన ప్రతిఫలాన్ని దేవుడు ఎన్నటికీ వృథాచేయడు. (119-120)

అలాగే (దైవమార్గంలో) కొద్దోగొప్పో ఖర్చుచేస్తే లేదా ఏవైనా గుట్టలుమిట్టలు దాటి పురోగమిస్తే ఆ సత్కార్యాలు కూడా (కర్మల్లో) వ్రాయకుండా ఉండటమనేది జరగదు. వారు చేసిన సత్కర్మలకు దేవుడు వారికి తగినప్రతిఫలం తప్పక ప్రసాదిస్తాడు. (121)

విశ్వాసులంతా (యుద్ధానికి) మూకుమ్మడిగా బయలుదేరనవసరం లేదు. ధర్మావ గాహన పెంపొందించుకోవడానికి (కూడా) ప్రతిగ్రామం, ప్రతితెగ నుండి కొందరు చొప్పున ఎందుకు బయల్దేరలేదు? అలా వెళ్ళొచ్చి తమప్రజలు (సత్యవ్యతిరేక వైఖరి) మానేం

ప్రహరీగోడ ఎక్కి సలాం చేశారు. కాని అతను సమాధానమైనా ఇవ్వలేదు. అప్పుడు కాబ్ (రజి) దేవుణ్ణి సాక్షిగా చేస్తూ, “అబూ ఖతాదా! నాకు దైవం పట్ల, దైవప్రవక్త పట్ల ప్రేమాభిమానాలు లేవా?” అని అడిగారు. దానికి అతను సమాధానమివ్వలేదు. కాబ్ అలా రెండుసార్లు అడిగారు. మూడోసారి అడిగిన మీదట “ఆ సంగతి దేవునికి, దైవప్రవక్తకు మాత్రమే తెలసిన”ని ముక్తసరిగా జవాబిచ్చాడు. ఈ మాటలు విని కాబ్ (రజి)కు దుఃఖం పొర్లుకు వచ్చింది.

ఆ రోజుల్లోనే హజ్రత్ కాబ్ (ర) బజారున పోతుంటే సిరియా నుండి ఒకతను వచ్చి గస్తావ్ రాజు రాసిన ఒక లేఖను ఆయనకు అందించాడు. అందులో ఆ రాజు హజ్రత్ కాబ్ ని సంబోధిస్తూ “మీ మనిషి మీ మీద దుర్భర దౌర్జన్యం చేస్తున్నట్లు విన్నాం. మీరు ఆ అవమానం సహించేటంత అధములు కారు. అప్రయోజకునిగా భావించి వదిలెయ్యాలిని మనిషి కూడా కాదు. కనుక మీరు మా దగ్గరకు వచ్చేయండి. మేము మిమ్మల్ని గౌరవిస్తాం” అని రాశాడు. హజ్రత్ కాబ్ దాన్ని చదివి మరో విపత్తు వచ్చి పడిందనుకుంటూ అప్పటికప్పుడు దాన్ని పొయ్యిలోకి విసిరి కాల్చివేశారు.

ఇలా నలభై రోజులు గడచిన తరువాత భార్యకు కూడా దూరంగా ఉండాలని దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆదేశించారు.. అప్పుడు కాబ్ భార్యను పుట్టింటికి పంపివేశారు. అలా మరో పదిరోజులు గడచిపోయాయి. చివరికి ఓరోజు ఫజ్రీనమాజ్ తరువాత ఇంటికప్పు మీద విచారంతో కూర్చొని ఉంటే ఒకతను వచ్చి “కాబ్! నీకు శుభం కలుగుగాక!” అన్నాడు. ఈమాట వినగానే హజ్రత్ కాబ్ (రజి) అప్రయత్నంగా సాష్టాంగపడ్డారు. ఆతర్వాత ఒకరి తర్వాత మరొకరు అనేకమంది “నీ క్షమాపణ స్వీకరించబడిందంటూ ఆయనకు అభినందనలు తెలియజేయడం ప్రారంభించారు. హజ్రత్ కాబ్ వెంటనే మస్జిద్ కు వెళ్ళి చిరునవ్వుతో కన్నుస్సున్న దైవప్రవక్త (స)కు సలాం చేశారు. దైవప్రవక్త (స) ప్రతిసలాం చేసి ఆయన్ని అభినందించారు. అప్పుడు హజ్రత్ కాబ్ (రజి) దేవునికి కృతజ్ఞతగా తన వాటాకువచ్చిన ఖైబర్ భూమి ఉంచుకొని మిగిలిన ఆస్తిసంతా దైవమార్గంలో దానంచేశారు.

దుకు వారిని హెచ్చరించివుంటే బాగుండేది కదా! అలా ఎందుకు జరగలేదు? విశ్వాసు లారా! మీ సమీపంలో (గోముఖవ్యాప్తాల్లా) ఉన్న సత్యతిరస్కారులతో పోరాడండి. (మీరు మెతక మనుషులు కాదని,) మీలో కారిన్యం ఉందని వారు తెలుసుకోవాలి. దేవుడు సదా భయభక్తులుకలవారికే తోడుగా ఉంటాడని తెలుసుకోండి. (122-123)

కొత్తగా ఏదైనా అధ్యాయం అవతరించినప్పుడల్లా వారిలో కొందరు “ఈఅధ్యాయం వల్ల మీలో ఎవరి విశ్వాసం పెరిగింద”ని (ముస్లింలను) అడుగుతారు. విశ్వసించినవారి విశ్వాసాన్ని ప్రతి అధ్యాయం అధికమే చేసింది. దానిపట్ల వారు సంతోషమే వెలిబుచ్చు తున్నారు. కాని హృదయాల్లో కాపట్ట్యరోగమున్నవారికి మాత్రం కొత్తగా అవతరించే ప్రతి అధ్యాయం వారి (హృదయ)మాలిన్యాన్ని మరింత అధికమే చేస్తూపోయింది. దాంతో వారు చచ్చేదాకా అవిశ్వాసతిమిరంలోనే పడి కొట్టుమిట్టాడుతుంటారు. (124-125)

ప్రతి యేటా వారు ఒకటి రెండు సార్లు పరీక్షకు గురిచేయబడుతున్నారని వారికి తెలియదా? అయినా వారు పశ్చాత్తాపం చెంది దేవునికి క్షమాపణ చెప్పుకోవడం లేదు. ఎలాంటి గుణపాఠం నేర్చుకోవడంలేదు. కొత్తగా ఏదైనా అధ్యాయం అవతరించినప్పుడు తమను ఇతరులు చూస్తారేమోనని కళ్ళతోనే వారు పరస్పరం సైగలు చేసుకుంటూ నిశ్శబ్దంగా లేచి వెళ్ళిపోతారు. వారసలు మందబుద్ధులు. అందుకే దేవుడు వారి హృదయాలను (వారి హైజాచిక ప్రవృత్తికి అనుగుణంగా) మలచివేశాడు. (126-127)

(ప్రజలారా!) మీలో నుండే మీదగ్గరకు దైవప్రవక్త వచ్చాడు. మీరు నష్టపోవడం అతనికి ఎంతో బాధగా ఉంటుంది. మీ శ్రేయస్సునే అతను ఎక్కువగా కోరుకుంటు న్నాడు. విశ్వాసుల పాలిట అతను ఎంతో ప్రేమమూర్తి, దయామయుడు. (128)

(ప్రవక్తా! ఇంతగా నచ్చజెప్పినా వినకుండా) వారు ముఖం తిప్పుకుంటే ఇలా చెప్పు: “నాకు దేవుడొక్కడే చాలు. ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. ఆయన్నే నేను నమ్ముకున్నాను. ఆయనే మహోన్నత సింహాసనానికి అధిపతి.” (129)

ధన వికేంద్రీకరణ

తబ్దంతే ఎవరికి చేదండి?

కాని ధర్మాధర్మాల విచక్షణ చేయకుండా అడ్డదారుల గుండా సంపాదిస్తూ, విచ్చలవిడిగా ఖర్చు చేసేవారికి ఈ ధనమే పరమ చేదుగా మారుతుంది. మీకింకా నమ్మకం కుదరలేదా? అయితే ఈ పుస్తకం చదవండి.

ఇందులో ధనవ్యామోహం, గ్లోబలైజేషన్, ఆర్థిక న్యాయం, వడ్డీ, దళారీవ్యవస్థ, వ్యాపారం, షేర్మార్కెట్, ఇస్లామిక్ మార్కెట్, జకాత్, ఆస్తిపంపిణీ, సమరసౌత్తు, వీలునామా వగైరా శీర్షికలు ఉన్నాయి.

రచన: అబుల్ ఇర్ఫాన్, (పే:224.)

ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ సెంటర్, ఛత్తాబజార్, హైదరాబాద్-2, © 944 1515 414

అవతరణ: మక్కా 10. యూనుస్ సూక్తులు: 109

ఈఅధ్యాయంలో ఒకచోట యూనుస్ ప్రవక్త (అలై) ప్రస్తావన వచ్చింది. అందువల్ల దీనికి పేరు వచ్చింది. ఇందులోని విషయాలు పరిశీలిస్తే ఇది దైవప్రవక్త(స) మక్కాలో గడిపిన 13 ఏండ్ల కాలంలో 13వ యేట అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. ఒక మానవుడు దైవప్రవక్తగా వచ్చి పరలోకం గురించి చిత్రవిచిత్ర విషయాలు మాట్లాడటం పట్ల మక్కా బహుదైవారాధకులు ఆశ్చర్యం వెలిబుచ్చుతూ అపహాస్యంచేసేవారు. మరొక వైపు ఇస్లాంవ్యతిరేక ప్రచారం సాగిస్తూ దైవప్రవక్త (స)కు, ఆయన అనుచరులకు బద్ద శత్రువులయ్యారు. అలాంటివారికి ఈ అధ్యాయంలో అనేక విధాలుగా నచ్చజెప్పతూ రుజుమాగ్గం గురించి బోధించడం జరిగింది. గత ప్రవక్తల సంఘటలు ప్రస్తావించి వాటి నుండి గుణపాఠం నేర్చుకోమని హెచ్చరించబడింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలిఫ్-లామ్-రా. ఈ సూక్తులు విజ్ఞతావివేచనాలతో నిండిన (అద్భుత) గ్రంథానికి సంబంధించినవి. (ఏమరుపాటుకు గురైన) ప్రజలను జాగృతపరచమని, విశ్వసించిన వారికి వారిప్రభువు దగ్గర నిజమైన గౌరవప్రతిష్ఠలు ఉన్నాయన్న శుభవార్త విన్పించమని మేము మానవుల్లోనే ఒక మనిషికి సూచించాం. ఈవిషయం వారికి విచిత్రంగా ఉందా? పైగా అవిశ్వాసులు “ఇతను పచ్చిమాంత్రికుడ”ని చెబుతున్నారు. (1-2)

మీ ప్రభువు అల్లాహ్ మాత్రమే. ఆయనే భూమ్యాకాశాల్ని ఆరు రోజుల్లో సృష్టించాడు. తర్వాత ఆయన అధికార సింహాసనం అధిష్టించి యావత్తు విశ్వవ్యవస్థను నిర్వహిస్తున్నాడు. ఆయన అనుమతి లేకుండా ఎవరూ ఎలాంటి సిఫారసు చేయలేరు. ఆ దేవుడే మీ ప్రభువు. కనుక మీరు ఆయన్ని మాత్రమే ఆరాధించండి. మరి ఇప్పటికైనా స్పృహలోకి వస్తారా? (3)

మీరంతా (కర్మచివారణకోసం) ఆయన దగ్గరికే పోవలసిఉంది. ఇది దేవుడు చేస్తున్న తిరుగులేని వాగ్దానం. సృష్టి ప్రక్రియను ప్రారంభించేవాడు, ఆ తర్వాత ప్రళయ దినాన (ప్రాణికోటిని) తిరిగిబ్రతికించి లేపేవాడు కూడా ఆయనే. విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేసేవారికి ఆయన న్యాయంగా తగిన ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాడు. అవిశ్వాస వైఖరి అవలంబించినవారికి త్రాగేందుకు సలసల మరిగే నీటిని ఇస్తాడు. పైగా వారు తమ దుష్కర్మలకు దుర్భరయాతనలు కూడా అనుభవించవలసి వస్తుంది. (4)

ఆయనే సూర్యుణ్ణి తేజోవంతంగా, చంద్రుణ్ణి కాంతిమంతంగా చేసినవాడు. మీరు తేదీలు, సంవత్సరాల లెక్క తెలుసుకోవడానికి చంద్రకళల్ని నిర్దేశించినవాడు కూడా ఆయనే.¹ ఇదంతా దేవుడు ఒక మహోన్నత లక్ష్యంకోసం సృష్టించాడు. ఆయన గ్రహించే

1. చంద్రుడి నుండి వెలువడే వెలుగు సూర్యుడి నుండి గ్రహించిన అరువు వెలురని ఈ సూక్తి ద్వారా తెలుస్తోంది. చంద్రుణ్ణి గురించి ఖుర్ఆన్లో ఇతర చోట్ల ఇలా ఉంది: “(ప్రవక్తా!) ప్రజలు నిన్ను నెలవంక గురించి (చంద్రకళల సంగతేమిటని) అడుగుతున్నారు. ఇవి ప్రజల అపసరాలకు, హాజయాత్ర తేదీల నిర్ణయానికి సంకేతాలని చెప్పు.” (2:189)

దేవుడే రేయింబవళ్ళను సృష్టించినవాడు. సూర్యచంద్రులను కూడా ఆయనే సృజించాడు. అవన్నీ తమతమ నిర్ణీత కక్ష్యల్లో తేలియాడుతున్నాయి.” (21: 33)

“ఆయన మీ శ్రేయస్సు కోసం రేయింబవళ్ళను, సూర్యచంద్రులను అదుపులో ఉంచాడు. నక్షత్రాలు కూడా ఆయన అదుపాజ్ఞలలోనే ఉన్నాయి. విజ్ఞతా వివేచనలు కలవారికి ఇందులో అనేక నిదర్శనాలు ఉన్నాయి.” (16:12)

“వారికోసం మరొక సూచనగా రాత్రి ఉంది. మేము దానిపై నుండి పగటిని తొలగిస్తున్నాం. అప్పుడు వారిపై చీకటి ఆవరిస్తుంది. సూర్యుడు తన నిర్ణీత కక్ష్యలో సంచరిస్తున్నాడు. ఇది మహా శక్తిమంతుడైన దేవుడు రూపొందించిన పథకం. చంద్రుని కోసం మేము మజలీలు (చంద్ర కళలు) నిర్ణయించాం. అతను వాటిని దాటుకుంటూ చివరికి ఎండిపోయిన ఖర్జూరపు మట్టలా మారి పోతాడు. చంద్రుణ్ణి పట్టుకునే శక్తి సూర్యునికి లేదు. అలాగే రాత్రి పగటిని దాటిపోలేదు. సమస్తం ఒక్కొక్క కక్ష్యలో సంచరిస్తున్నాయి.” (36: 38-40)

“ఆయన సూర్యచంద్రుల్ని (ఒక నియమావళికి కట్టుబడి ఉండేలా) అదుపులో ఉంచాడు. ఇవన్నీ ఒక నిర్ణీత కాలం వరకు నడుస్తూ ఉంటాయి. మీరు చేసే ప్రతి పని దేవునికి తెలుసన్న సంగతి మీకు తెలియదా? దీనికి కారణం దేవుడే సత్యం. అందువల్లనే ఇవన్నీ ఒక నియంత్రణకు లోబడి సాగుతున్నాయి. ఆయన్ని వదలి వారు ప్రార్థిస్తున్నవన్నీ మిథ్యాదైవాలే. దేవుడే మహాన్నతుడు, మహిమాన్వితుడు.” (31:29,30)

“రాత్రి, పగలు, సూర్యుడు, చంద్రుడు (మొదలైన ప్రకృతిశక్తులన్నీ) దేవుని (ఏకత్వానికి, ఆయన శక్తిసామర్థ్యాలకు) నిదర్శనాలే. కనుక సూర్యచంద్రులకు సాష్టాంగపడకండి. మీరు నిజంగా దేవుణ్ణి ఆరాధించేవారయితే, వాటిని సృష్టించిన దేవునికే సాష్టాంగపడండి.” (41:37)

ఖుర్ఆన్ సూర్యచంద్రుల సంచారం, రేయింబవళ్ళ మార్పిడులు మొదలైన ఖగోళశాస్త్ర విషయాలు తెలియజేశాక సృష్టి రహస్యాలను గురించి ఆలోచించే బుద్ధిమంతులకు ఇందులో అనేక సూచనలున్నాయని చెబుతోంది. ముఖ్యంగా రెండు సూచనలను గురించి నొక్క చెప్పింది.

ఒకటి, ఈ విశ్వం దానంతటది ఉనికిలోకి రాలేదని, అలాగే దానంతటది ఇష్టారాజ్యంగా నడవడం లేదని, దాని వెనుక ఓ మహాసృత అగోచర శక్తిసంపన్నుడు ఉన్నాడని, ఆయనే దాన్ని సృష్టించి మానవుల శ్రేయస్సు కోసం గతి తప్పకుండా ఓ నిర్దిష్ట మార్గాన నియమబద్ధంగా నిర్వహిస్తున్నాడని కాస్త ఆలోచిస్తే అర్థమవుతుంది.

రెండు, ఈ విశ్వవ్యవస్థలో ఏ ఒక్కటి తనంతట తాను మానవులకు లాభంగాని, నష్టంగాని కలిగించలేదని, కాబట్టి వాటిని ఆరాధించడం అవివేకమని, వాటిని సృష్టించి నియమబద్ధంగా నిర్వహిస్తున్న విశ్వప్రభువునే ఆరాధించాలని ఖుర్ఆన్ మానవాళికి మాటిమాటికి బోధిస్తోంది.

పూర్వం మానవుడు సూర్యచంద్ర నక్షత్రాల వెనుక ఉన్న సృష్టి రహస్యాలు తెలుసుకోలేక వాటిపట్ల అనవసరమైన భయాన్ని, లేనిపోని ఆశలను కల్పించుకొని వాటిని పూజించేవాడట! కాని ఈనాటి నాగరిక మానవుడు చంద్రుని మీద కాలుమోపి వచ్చాడు. మానవరహిత వ్యోమానౌకను పంపి అంగారక గ్రహం నుండి మన్ను తెప్పించాడు. శక్తిమంతమైన అంతరిక్షనౌకలు నిర్మించి సౌర వ్యవస్థను సైతం దాటి సుదూర విశ్వాంతరాళంలోకి పంపాడు. అయితే ఈమాత్రం లభించిన మిడి మిడి జ్ఞానానికే ప్రకృతి మీద విజయం సాధించానని విర్రవీగిపోతూ, సృష్టికర్తనే విస్మరిస్తున్నాడు.

ఖుర్ఆన్ ఈ రెండు ధోరణుల్ని ఖండిస్తూ విశ్వరహస్యాల పరిశోధనకు మానవుణ్ణి ప్రోత్సహిస్తోంది. వాటిని తెలుసుకున్నాక కృతజ్ఞతగా విశ్వనిర్వాహకుణ్ణి ఆరాధించాలని చెబుతోంది.

వారికోసం తన నిదర్శనాలు విడమరచి తెలియజేస్తున్నాడు. దేవునికి భయపడే వారి కోసం రేయింబవళ్ళ చక్రభ్రమణంలో అనేక నిదర్శనాలున్నాయి. అసలు భూమ్యాకాశాల్లో ఆయన సృష్టించిన ప్రతి వస్తువులోనూ (ఆయన ఉనికిని, ఏకత్వాన్ని చాటే అనేక) నిదర్శనాలున్నాయి. మా దర్శనభాగ్యం ఆశించకుండా ప్రాపంచిక జీవితంతోనే తృప్తిచెంది మా సూక్తుల పట్ల ఏమరుపాటు వహించినవారికి నరకమే అంతిమ నివాసమవుతుంది, వారి దుష్కర్మలకు పర్యవసానంగా (తగిన శాస్తి అదే). (5-8)

ఇక సత్యాన్ని విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేస్తున్నవారిని వారి ప్రభువు వారి విశ్వాసం కారణంగా సన్మార్గాన నడిపిస్తాడు. వారికోసం సెలయేరులు ప్రవహించే స్వర్గవనాలు ఉన్నాయి. వారక్కడ “దేవా! నీవు పరిశుద్ధుడవు” అని స్తుతిస్తూఉంటారు. అదీగాక వారు శాంతి చేకూరుగాక! అని ప్రార్థిస్తారు. వారు మాట్లాడే ప్రతిమాట చివర్లో “సకల స్తోత్రాలు సర్వలోక ప్రభువుకే శోభిస్తాయి” అని కూడా ఉంటుంది. (9-10)

ప్రజలు ప్రాపంచిక ప్రయోజనాలు అర్థించడంలో ఎంత తొందరపడుతున్నారో, దేవుడు వారికి కీడుచేసే విషయంలోనూ అంత తొందరపడితే వారి జీవితకాలం ఎప్పుడో సమాప్తమై ఉండేది. (కాని అలా చేయడం మా అభిమతం కాదు.) అందువల్ల మేము మా దర్శనభాగ్యం ఆశించనివారిని వారి తిరస్కారం, తలబిరుసుతనాల్లోనే పడివుండేలా వదిలేస్తున్నాము. కష్టకాలం వచ్చినప్పుడు మానవుడు నిలబడి, కూర్చొని, పడుకొని (అనుక్షణం) మమ్మల్ని మొరపెట్టుకుంటాడు. కాని ఆ కష్టాన్ని కాస్తా మేము తొలగించ గానే అతను (మమ్మల్ని పూర్తిగా మరచిపోయి) ఎలాంటి కష్టంలో కూడా మమ్మల్ని మొరపెట్టుకో లేదన్నట్లు ముఖం చాటేస్తాడు. ఇలా హద్దులు మీరేవారికి మేము వారి (అ)కృత్యాలను ఆకర్షవంతంగా చేస్తాము. (11-12)

మానవులారా! మీకు పూర్వం (హద్దు మీరిపోయి) దౌర్జన్యవైఖరి అవలంబించిన జాతుల్ని మేము నాశనం చేశాం. వారి దగ్గరకు వారి ప్రవక్తలు సృష్టమైన నిదర్శనాలు తెచ్చినా వారు విశ్వసించలేదు. ఈ విధంగా మేము నేరస్థులకు వారి నేరాల పర్యవసానం చవిచూపిస్తున్నాము. వారి తరువాత ఇప్పుడు మీరెలా ప్రవర్తిస్తారో చూసేందుకు మేము మిమ్మల్ని ధరణీలో (మా) ప్రతినిధులుగా నియమించాము. (13-14)

మా దర్శనభాగ్యం ఆశించనివారికి సృష్టమైన మాసూక్తులు విన్నిస్తున్నప్పుడు “దీనికి బదులు మరో ఖుర్ఆన్ తీసుకురా, లేదా ఇందులో మార్పుచెయ్యి” అంటారు. ప్రవక్తా! వారికిలా చెప్పు: “ఇందులో మార్పుచేయడానికి నాకెలాంటి అధికారం లేదు. నేను నా దగ్గరకు పంపబడుతున్న దివ్యావిష్కృతిని అనుసరించేవాణ్ణి మాత్రమే. నేను గనక నా ప్రభువుకు అవిధేయత చూపితే ఓ భయంకరదినాన పడే శిక్షకు భయపడుతున్నాను.”

ఇంకా ఇలా చెప్పు: “దేవుడిలా నిర్ణయించివుంటే నేనే ఖుర్ఆన్ ని మీకు ఎన్నటికీ విన్నించేవాణ్ణి కాదు. దేవుడు కూడా మీకు దీన్ని గురించి ఏమాత్రం తెలియజేసేవాడు కాదు. దీని (అవతరణ)కు పూర్వం నేను మీమధ్య ఓ సుదీర్ఘకాలం గడిపాను. (నా నీతి, నిజాయితీలను గురించి మీకు బాగా తెలుసు. అలాంటి వ్యక్తి దేవుని విషయంలో అబద్ధాలు ఎలా చెప్పగలడు?) మీరీ మాత్రం గ్రహించలేరా? అసత్యం స్వయంగా

కల్పించి దాన్ని దేవునిమీద నెట్టివేసే వాడికంటే పరమ దుర్మార్గుడు ఎవడైనా ఉంటాడా? లేక దేవుని సూక్తుల్ని అసత్య విషయాలుగా పరిగణించే వాడికంటే పరమ దుర్మార్గుడెవరు? నేరస్థులు ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ సాఫల్యం పొందలేరు. (15-17)

వారు దేవుణ్ణి వదలి తమకు ఎలాంటి లాభంగాని, నష్టంగాని కలిగించని మిథ్యా దైవాలను పూజిస్తూ అవి తమను గురించి దేవుని దగ్గర సిఫారసు చేస్తాయని అంటారు. “ఏమిటి, మీరు భూమ్యాకాశాల్లో దేవుడు ఎరగని విషయం గురించి ఆయనకు కొత్తగా తెలుపుతున్నారా?” అని అడుగు వారిని. దేవుడు పరిశుద్ధుడు. వారు చేసే బహుదైవారాధనకు ఆయన ఎంతో అతీతుడు. (18)

ప్రారంభంలో మానవులంతా ఒకే సముదాయంగా (ఒకే జాతిగా) ఉండేవారు. తరువాత వారు విభిన్న విశ్వాసాలు, ఆచారాలు కల్పించుకొని చీలిపోయారు. నీ ప్రభువు వైపున ముందే ఒకమాట నిర్ణయించబడి ఉండకపోతే, వారు పరస్పరం విభేదించుకుంటున్న విషయాలు ఎప్పుడో పరిష్కరించబడి ఉండేవి. (19)

వారింకా “ఈ ప్రవక్తపై అతని ప్రభువు దగ్గర్నుండి ఏదైనా మహిమ ఎందుకు అవతరించదు?” అంటారు. వారికిలా చెప్పు: “అగోచరజ్ఞానం, అతీంద్రియశక్తులు దేవుని అధీనంలో ఉన్నాయి. (ఆయన ఆజ్ఞలేనిదే ఏదీ అవతరించదు.) మీరు (దాని కోసమే) ఎదురుచూస్తుండండి. నేనూ (మీ మూర్ఖపుకోరిక ఎలా నెరవేరుతుందో) ఎదురుచూస్తూ ఉంటాను.” ప్రజలు ఏదైనా ఆపద వచ్చినప్పుడు మేము వారికి (మా) కారుణ్యాన్ని చవిచూపితే ఆ తరువాత వెంటనే వారు మా సూక్తులకు వ్యతిరేకంగా పన్నాగాలు పన్నడం ప్రారంభిస్తారు. “పన్నాగాలు పన్నడంలో దేవుడు మీకంటే మిన్న. ఆయన దూతలు మీ పన్నాగాలన్నిటినీ నమోదుచేస్తూనే ఉన్నారు” అని చెప్పు. (20-21)

మిమ్మల్ని నేలమీద, నీటిమీద నడిపించేవాడు దేవుడే. మీరు ఓడలలో ఎక్కినప్పుడు చల్లటి వాతావరణం మధ్య ఆ ఓడలు గాలివాటుకు చక్కగా ముందుకు సాగిపోతుంటే మీరు హాయిగా ప్రయాణం చేస్తారు. (అయితే ఒక్కసారి) కొంతదూరం పోయిన తర్వాత హఠాత్తుగా వాతావరణం మారిపోతుంది. గాలి ఉధృతంగా వీస్తుంది. ఓడ నలువైపుల నుండి అలలు ఉవ్వెత్తున ఎగిసిపడుతూ బీభత్సం సృష్టిస్తాయి. దాంతో ప్రయాణీకులు తాము తుఫానులో చిక్కుకున్నామని తెలిసి భయపడిపోతారు. అప్పుడు వారంతా (తమ తమ మిథ్యాదైవాలు మరచిపోయి) ఒక్క దేవుని మీదే విశ్వాసం ఉంచుతూ “దేవా! నీవు మమ్మల్ని ఈ ఆపద నుండి గట్టెక్కిస్తే మేము నీపట్ల కృతజ్ఞులై ఉంటాం” అని మొరపెట్టుకుంటారు.² (22)

అయితే దేవుడు వారిని ఆపదనుండి గట్టెక్కించగానే వారు మళ్ళీ సత్యవిముఖులై ధరణిలో తిరుగుబాటుకు ఒడిగడ్డారు. మానవులారా! (తెలుసుకోండి) “ఈ తిరుగుబాటు వైఖరి వికటించి మీకే వ్యతిరేకంగా పరిణమిస్తుంది. ప్రాపంచిక సుఖాలు కొన్నాళ్ల ముచ్చట మాత్రమే. చివరికి మీరు మా దగ్గరికే రావలసి ఉంటుంది. అప్పుడు మేము మీరు ప్రపంచంలో ఉండగా ఏమేమి చేస్తుండేవారో మీకు తెలియజేస్తాము. (23)

2. వివరాలకు 6:41 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి. 17:67 సూక్తి కూడా చూడండి.

ప్రాపంచిక జీవితాన్ని ఈవిధంగా పోల్చవచ్చు: ఆకాశం నుండి మేము వర్షం కురిపించినప్పుడు నేల సస్యశ్యామలమై మానవులు, పశువులు తినే పంటలు, పచ్చికలతో కనులపండువుగా తయారవుతుంది. చివరికి పుష్పలమైన పంటలతో పొలాలు శోభిల్లుతుంటాయి. ఆ పొలాలు కోతకు వచ్చినప్పుడు వాటి యజమానులు చూసి “ఇక మనకివి ఎంతో లాభం చేకూర్చుతాయి” అని భావిస్తారు. కాని అంతలో ఓరోజు రాత్రి వేళో, పగటివేళో అకస్మాత్తుగా మా ఆజ్ఞ వస్తుంది. మేమా పొలాలను నాశనంచేసి, నిన్న అక్కడ అసలు ఏమీ లేదన్నట్లు పూర్తిగా తుడిచిపెట్టాము. ఇలా మేము యోచించేవారి కోసం మా నిదర్శనాలు విడమరచి తెలియజేస్తున్నాము. (24)

(కనుక క్షణభంగురం లాంటి ఈ ప్రాపంచిక జీవితంలోని పైపై మెరుగులకు మీరు మోసపోకండి.) దేవుడు మిమ్మల్ని (స్వర్గమనే) శాంతినిలయం వైపు ఆహ్వానిస్తున్నాడు. ఆయన తాను కోరినవారికి సన్మార్గం చూపుతాడు. సత్కార్యాలు చేసేవారికి సత్ఫలం ఉంది, అంతకు మించి కూడా ఉంది. వారి ముఖాలు దుమ్ము కొట్టుకొని నల్లగా మారడం గాని, అవమానభారంతో ముడుచుకు పోవడం గాని జరగదు. వారు స్వర్గానికి అర్హులవుతారు. స్వర్గంలోనే వారు కలకాలం ఉంటారు. (25-26)

దుష్కార్యాలు చేసేవారికి వారి దుష్కార్యాలకు తగినట్లే దుష్ఫలం ఉంది. వారిని అవమానం, అప్రతిష్టలు చుట్టుముడ్తాయి. దేవుని పట్టు నుండి వారిని కాపాడే నాథుడే ఉండడు. వారి ముఖాలు (నిరాశా నిస్పృహలతో) కారుచీకటిలా నల్లగా మాడిపోయి ఉంటాయి. వారే నరకానికి పోయేవారు. నరకంలోనే ఎల్లకాలం పడిఉంటారు. (27)

వారందరీ మేము ఒకేసారి సమావేశపరచినప్పుడు, దేవునికి సాటికల్పించినవారితో “ఆగండి మీరూ, మీరు దేవునికి సాటికల్పించిన మీ మిథ్యాదైవాలు” అంటూ వారిని మేము నిలదీస్తాము. తర్వాత వారుభయుల మధ్య ఉన్న అపరిచిత తెరని తొలగిస్తాం. అప్పుడు వారు కల్పించుకున్న మిథ్యాదైవాలు వారితో “మీరు మమ్మల్ని ఎన్నడూ ఆరాధించలేదు.³ ఈవిషయంలో మనకు దేవుడే సాక్షి. (మీరు మమ్మల్ని ఆరాధించి ఉంటే) మీ ఆరాధన గురించి మాకసలు తెలియనే తెలియదు” అని అంటాయి. (28-29)

3. నిజదేవుణ్ణి వదలి బహుదైవారాధకులు ఆరాధించే మిథ్యాదైవాలు వారి ఆరాధనను ఖండిస్తాయని ఖుర్ఆన్ చెబుతున్నది. ఇలా బహుదైవారాధకులు చేసిన తప్పు వారి కళ్ళముందే బట్టబయలౌతుంది. భగవద్గీత కూడా కొన్ని చోట్ల బహుదైవారాధనను ఖండిస్తూ ఇలా అన్నది:

శ్లో:- కామై న్తై న్తై ర్మృత జ్ఞానాః - ప్రపద్యంతే 2 న్యదేవతాః

తంతం నియమ మాస్థాయ - ప్రకృత్యా నియతాః స్వయా. (7:20)

శ్లో:- అంతవత్పు ఫలం తేషాం - తత్సవత్సల్ప మేధనామ్

దేవాన్ దేవయ జోయాంతి - మధ్యక్తాయాంతి మామపి. (7:23)

(తమతమ ప్రకృతులచే నియమితులై ఆయా కోరికలచే వివేకము గోల్పోయి, వాటి కనుగుణమగు నియమముల నాశ్రయించి పరమాత్ముకు భిన్నమైన ఇతర దేవతలను పొందుచున్నారు. (ఆ కోరికలను కోరునట్టి అల్పబుద్ధుల కర్మఫలము నశించు స్వభావముకలది. శాశ్వతమైనది కాదు. ఇట్టి దేవతల నారాధించువారు ఆ దేవతలనే పొందుదురు. నా భక్తులు నన్నే పొందుదురు.)

(మరిన్ని వివరాలకు ఖుర్ఆన్లో 16:86, 39:3 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

అప్పుడు ప్రతివాడూ తాను చేజేతులా చేసుకున్న కర్మల పర్యవసానం చవి చూస్తాడు. వారందరినీ వారి అసలు యజమాని దగ్గరికి తీసుకుపోవడం జరుగుతుంది. అక్కడ వారి అబద్ధాలు, అభూతకల్పనలన్నీ పటాపంచలై పోతాయి. (30)

ముహమ్మద్ (స)! వారిని ఇలా అడుగు: “మీకు భూమ్యాకాశాల నుండి ఉపాధి నిస్తున్నదెవరు? మీరు వినే, చూసే శక్తులు మీకసలు ఎవరు ప్రసాదించారు? నిర్ణీత పదార్థం నుండి జీవిని, జీవినుండి నిర్ణీత పదార్థాన్ని వెలికి తీస్తున్నదెవరు? బ్రహ్మాండమైన ఈ విశ్వవ్యవస్థను (నియమబద్ధంగా) నిర్వహిస్తున్న శక్తిస్వరూపుడు ఎవరు?” వారు తప్పుకుండా దేవుడే అంటారు. ఇలా అడుగు: “మరి ఆ దేవుడే మీ నిజప్రభువు అయి నప్పుడు మీరు (వాస్తవికతకు విరుద్ధంగా నడవడాన్ని) ఎందుకు మానుకోరు?” (31)

సత్యాన్ని త్రోసిపుచ్చిన తరువాత మార్గభ్రష్టత్వం తప్ప ఇక మిగిలేదేముంటుంది? అసలు మీరు ఎలా మోసపోతున్నారు? (ప్రవక్తా!) ఈవిధంగా అవిధేయుల విషయంలో, వారు సత్యాన్ని విశ్వసించరన్న దైవవాక్కు నిజమని తేలిపోయింది. (32-33)

వారినిలా అడుగు: “మీరు కల్పించుకున్న మిథ్యాదైవాలలో ప్రారంభస్ృష్టిని, ఆ తర్వాత పునఃసృష్టిని చేసేవారు ఉన్నారా?” ఇలా చెప్పి: “దేవుడే ప్రారంభ సృష్టిని, ఆ తర్వాత పునఃసృష్టిని కూడా చేస్తున్నాడు. అలాంటప్పుడు మీరెలా మోసపోతున్నారు?”

వారిని అడుగు: “సరే, మీరు కల్పించుకున్న మిథ్యాదైవాలలో ఏవైనా మీకు సత్యం వైపు మార్గదర్శనం చేస్తున్నాయా?” వారికి స్పష్టంగా చెప్పి: “దేవుడు మాత్రమే సత్యం వైపు మార్గదర్శనం చేసేవాడు. మరి మీరు అనుసరించడానికి అర్హుడైనవాడు సత్యం వైపు మార్గదర్శనం చేసేవాడా లేక మరొకరు మార్గదర్శనం చేస్తే తప్ప మార్గం పొందనివాడా? అసలు మీకేమైంది, ఇంత అన్యాయంగా ప్రవర్తిస్తున్నారా? (34-35)

వారిలో చాలామంది ఊహాగానాలు చేస్తూ వాటినే అనుసరిస్తున్నారు. కాని ఊహా గానాలు సత్యానికి ప్రత్యామ్నాయం కాలేవు. వారు చేస్తున్నదంతా దేవుడు గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. ఈ ఖుర్ఆన్ దేవుని దగ్గర్నుండి దివ్యావిష్కృతి లెకుండా మానవులు తమం తటతాము రచించుకోగల గ్రంథంకాదు. ఇది పూర్వం అవతరించిన దైవగ్రంథాల్ని ధృవీ కరిస్తున్న దివ్యగ్రంథం, (వాటన్నిటి మౌలిక బోధనలను) విపులీకరించే సమగ్ర గ్రంథం. నిస్సందేహంగా ఇది సర్వలోక ప్రభువు నుండి అవతరించిన గ్రంథం. (36-37)

దీన్ని దైవప్రవక్త రచించుకున్నాడని అంటున్నారా వారు? వారికిలా చెప్పి: “మీ ఆరోపణ నిజమైతే ఇలాంటి ఒక అధ్యాయం రచించి తీసుకురండి. (కావాలంటే) ఈ పని కోసం ఒక్క దేవుణ్ణి వదలి మీరు ఎవరెవరిని పిలుచుకోగలరో వారందరినీ పిలుచు కోండి.”⁴ వారసలు తమకు తెలియని విషయాన్ని (మూర్ఖంగా) తిరస్కరిస్తున్నారు. దాని వాస్తవికత ఏమిటో వారికింకా తెలియదు. వారికి పూర్వముండిన ప్రజలు కూడా ఇలాగే నిరాకరించారు. ఇక చూడు, ఆ దుర్మార్గులకు ఎలాంటి గతి వట్టిందో! (38-39)

వారిలో కొందరు (సత్యాన్ని) విశ్వసిస్తారు; కొందరు విశ్వసించరు. ఆ దుర్మార్గుల

4. ఇతర వివరాలకు 2:23, 24; 11:13,14 సూక్తులు కూడా చూడండి.

సంగతి దేవునికి బాగా తెలుసు. వారు నిన్ను నిరాకరిస్తే ఇలా చెప్పు: “నాకర్మలు నా వెంట వస్తాయి. మీకర్మలు మీవెంట వస్తాయి. నేను చేసే పనులకు మీరు బాధ్యులు కాలేరు. మీరు చేసే పనులకు నేను బాధ్యుణ్ణి కాను.” వారిలో కొందరు నీమాటలు చెవి యొగ్గివంటారు. కాని ఏమాత్రం తలకెక్కించుకోని ఈ తలబిరుసు మనుషులకు నీవు విన్నించగలవా? వారిలో చాలామంది (ఎంతోఅసక్తి ఉన్నట్లు) నీవైపు చూస్తారు. మరి నీవు (సత్యం)కానలేని అంధులకు (రుజు)మార్గం చూపగలవా? దేవుడు మానవులకు ఎన్నటికీ అన్యాయం చేయడు. వారే ఆత్మవంచనకు పాల్పడుతున్నారు. (40-44)

దేవుడు వారందరినీ సమావేశపరచే రోజు (భూలోకంలో) తాము కొన్ని క్షణాలకంటే ఎక్కువ కాలం గడపలేదని వారు భావిస్తారు. ఒకర్నొకరు గుర్తుపట్టడం జరుగుతుంది. అయితే దేవుణ్ణి కలుసుకునే విషయాన్ని నిరాకరించినవారు (ఆరోజు) ఘోరంగా నష్ట పోతారు. వారసలు ఏమాత్రం సన్మార్గంలో నడవలేదు. ఏ దుష్పరిణామాలను గురించి మేము వారిని హెచ్చరిస్తున్నామో వాటిలో కొన్నిటిని నీజీవిత కాలంలో వారికి చూపినా, లేదా దానికిపూర్వమే మేము నిన్ను మా దగ్గరకు పిలిపించుకున్నా మొత్తంమీద వారు మా దగ్గరికే రావలసి ఉంటుంది. వారు చేస్తున్న పనులకు దేవుడే సాక్షి. (45-46)

ప్రతి జాతికీ ఒక ప్రవక్త ఉన్నాడు. ఒక జాతి దగ్గరకు దానిప్రవక్త వచ్చినప్పుడు ఆ జాతి గురించి న్యాయంగా తగిన నిర్ణయం తీసుకోబడుతుంది. దానికి అణువ్రూతం కూడా అన్యాయం జరగదు. “నీ బెదిరింపు నిజమైతే అదసలు ఎప్పుడు నెరవేరుతుంది?” అంటారు వారు. వారికి చెప్పి: “నా చేతిలో ఏమీలేదు. లాభంగాని, నష్టంగాని అంతా దేవుని నిర్ణయం మీదనే ఆధారపడి ఉంది. ప్రతి జాతికీ ఒక నిర్ణీత గడువుకాలం ఉంది. ఆ గడువు ముగిసిపోగానే ఇక ఒక్కక్షణం కూడా ఆలస్యం చేయడంగాని, నిర్ణీత గడువుకు ముందు ఒక్క క్షణం తొందర చేయడంగాని జరగదు.” (47-49)

వారినిలా అడుగు: “దేవుని శిక్ష ఓరోజు రాత్రివేళో పగటివేళో అకస్మాత్తుగా వచ్చి పడితే (మీరేం చేయగలరు?) దాన్ని గురించి మీరెప్పుడైనా ఆలోచించారా? నేరస్థులు దానికోసం అంత తొందరపడతారేమిటి? అలా చేయడం ఏమంత గొప్ప పనని? అది వచ్చి మీమీద పడినప్పుడే మీరు (సత్యాన్ని) విశ్వసిస్తారా?” “ఇప్పుడా మీరు బయటపడా లనుకుంటున్నది? దాని కోసం మీరే కదా తొందరపడింది! అప్పుడా దుర్మార్గులకు “ఇక శాశ్వత (సరక) యాతనలు చవిచూడండి, మీరు సంపాదించుకున్నవాటికి ఫలితంగా. అంతకంటే వేరే శిక్ష ఏముంటుంది మీకు?” అని చెప్పడం జరుగుతుంది. (50-52)

వారు నిన్ను “ఇది నిజంగా సంభవిస్తుందా?” అని అడుగుతున్నారు. వారికి చెప్పి: “నాప్రభువు సాక్షి! తప్పక సంభవిస్తుంది. మీరు ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ దాన్ని అడ్డుకోలేరు.” దుర్మార్గం, దౌర్జన్యాలకు పాల్పడినవాడు ఆ యాతన నుండి విముక్తి పొందడానికి భూ మండలమంత సిరిసంపదలున్నా అదంతా పరిహారం క్రింద ఇవ్వడానికి సిద్ధమౌతాడు. ఆ యాతనలు చూసి వారు పశ్చాత్తాపంతో కుమిలిపోతారు. కాని వారి విషయంలో న్యాయంగానే తీర్పు చేయబడుతుంది. ఎలాంటి అన్యాయం జరగదు. (53-54)

వినండి! భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్నదంతా దేవునిదే. వినండి! దేవుని వాగ్దానం నిజమై నది. కాని చాలామంది (ఈ సత్యం) గ్రహించడం లేదు. దేవుడే (మీ) జీవన్మరణాలకు మూలకారకుడు. చివరికి మీరంతా ఆయన దగ్గరికే చేరుకోవలసి ఉంటుంది. (55-56)

మానవులారా! మీ ప్రభువు నుండి మీ దగ్గరకు హితోపదేశం వచ్చింది. ఇది మీ హృదయరుగ్మతలకు నివారిణి. దీన్ని స్వీకరించేవారికి ఇది మార్గదర్శిని, కారుణ్యప్రదాయిని. ప్రవక్త! వారికిలా తెలియజెయ్యి: “ఈ మహాభాగాన్ని దేవుడు మీకోసం పంపాడంటే ఇది ఆయన అనుగ్రహం, దాతృత్వాలే. దానిపై వారు ఆనందోత్సవాలు జరుపుకోవాలి. ఇది ప్రజలు కూడబెట్టున్న దానికంటే ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది. (57-58)

వారినిలా అడుగు: “మీకు దేవుడు ప్రసాదించిన సంపద⁵లలో మీరు కొన్నిటిని నిషేధించుకొని, మరికొన్నిటిని ధర్మసమ్మతం చేసుకున్నారే! దాన్ని గురించి మీరెప్పుడైనా ఆలోచించారా?” ఇంకా అడుగు: “అలా చేయడానికి దేవుడు మీకు అనుమతించాడా? లేక మీరంతట మీరే కల్పించుకొని ఆ అబద్ధాన్ని దేవునికి ఆపాదిస్తున్నారా?” దేవుని మీద అసత్యారోపణలు మోపుతున్నవారు ప్రళయదినాన తమపట్ల ఆయన ఎలా వ్యవహరిస్తాడని భావిస్తున్నారు? దేవుడు మానవుల్ని ఎల్లప్పుడూ కటాక్ష వీక్షణలతోనే చూస్తాడు. కాని మానవులే చాలామంది ఆయనకు కృతజ్ఞత చూపడంలేదు. (59-60)

ప్రవక్త! నీవు ఏ ఏ కార్యకలాపాలలో నిమగ్నమయి ఉన్నావో, ఖుర్ఆన్ లో నీవు ఏ ఏ విషయాలు (ప్రజలకు) విన్పిస్తున్నావో అవన్నీ మా దృష్టిపథంలో ఉన్నాయి. అలాగే ప్రజలారా! మీరు ఎలాంటి పనులు చేస్తున్నారో వాటిని కూడా మేము గమనిస్తున్నాం. భూమ్యాకాశాల్లో ఏ వస్తువూ చిన్నదైనా, పెద్దదైనా నీ ప్రభువుకు కనబడకుండా మరుగున లేదు. అలాగే అది ఒక స్పష్టమైన గ్రంథంలో వ్రాయబడకుండా లేదు. (61)

వినండి! సత్యాన్ని విశ్వసించి భయభక్తులు కలిగివున్న దేవుని ప్రియభక్తులకు ఎలాంటి భయంగాని, దుఃఖంగాని ఉండదు. వారిటు ప్రపంచంలో, అటు పరలోకంలోనూ సంతోషంగా ఉంటారు. దేవుని మాటలు ఎన్నటికీ మారవు. ఇదే గొప్పవిజయం. ముహమ్మద్ (స)! వారి మాటలకు నీవు బాధపడకు. గౌరవప్రతిష్ఠలన్నీ దేవుని చేతిలోనే ఉన్నాయి. ఆయన అన్నీ వింటున్నాడు, సమస్తం ఎరిగినవాడు. (62-65)

వినండి! భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్త సృష్టిరాసులూ దేవుని సొత్తే. (అలాంటి) దేవుణ్ణి కాదని మిథ్యాదైవాలను ప్రార్థిస్తున్నవారు కేవలం ఊహాగానాలుచేస్తూ, వాటినే అనుసరిస్తున్నారు. మీరు విశ్రాంతి తీసుకోవడానికి దేవుడే రాత్రిని సృష్టించాడు. (పనులు

5. ఇక్కడ మూలభాషలో “రిక్ష్” అనే పదం ప్రయోగించబడింది. ఇది ఎంతో విస్తృతార్థంతో కూడిన పదం. దేవుడు మనకు ప్రసాదించిన ప్రతి సంపద, వస్తువు, భాగ్యం, ఆహారం, పశువులు, సంతానం, సైన్యం, సద్గుణ మొదలైనవన్నీ ‘రిక్ష్’ క్రిందికే వస్తాయి. కొందరు ధర్మవేత్తలు 6:119,136, 138,139,140 సూక్తుల్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని, ఇక్కడ రిక్ష్ అంటే పశువులు అని వ్యాఖ్యానించారు. 2:3 సూక్తిలో రిక్ష్ అంటే ధనం, ఆహారం, ధాన్యం, పండ్లచెట్లు, సేద్యభూములు, పశువులు, వెండి, బంగారాలు మొదలైన సంపదలని అర్థం.

చేసుకోవడానికి వీలుగా) పగటిని ప్రకాశవంతంగా చేసినవాడు కూడా ఆయనే. (దైవ ప్రవక్త సందేశం) వినేవారికి అందులో (అనేక) సూచనలు ఉన్నాయి. (66-67)

కొందరు “దేవుడు ఒకడ్ని కుమారుడిగా చేసుకున్నాడ”ని అంటున్నారు. దేవుడు పరిశుద్ధుడు, నిరపేక్షాపరుడు. భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్తం ఆయన సొత్తే. ఆ మాటకు మీ దగ్గర ఏదైనా ఆధారం ఉందా? దేవుణ్ణి గురించి మీకేమాత్రం తెలియని విషయాలు మాట్లాడుతున్నారా! “దేవుని మీద అసత్యారోపణలు చేసేవారు ఎన్నటికీ సఫలీకృతులు కాలేర”ని చెప్పు. క్షణభంగురంలాంటి ఐహికజీవితంలో కొన్నాళ్ళపాటు వారిని తనివితీరా సుఖాలు జుర్రుకోనీ. ఆతర్వాత వారు మాదగ్గరికే రావలసి ఉంటుంది. అప్పుడు మేము వారికి సత్యతిరస్కారానికి ప్రతిఫలంగా తీవ్ర యాతనలు చవిచూపిస్తాం. (68-70)

వారికి నూహ్ గాధ విన్పించు. అప్పుడతను తన జాతి ప్రజలతో ఇలా అన్నాడు: “సోదరులారా! నేను మీమధ్య ఉండి దేవుని సూక్తులు విన్పిస్తూ మిమ్మల్ని ఏమరు పాటు నుండి జాగృతపరచడం మీరు సహించకపోతే (పోనివ్వండి) నేను మాత్రం దేవుణ్ణి నమ్ముకొని ఆయన మీద ఆధారపడ్డాను. మీరు మీకల్పితదైవాలు తీసుకొని ఓ నిర్ణయానికి రండి. మీరు పన్నే వ్యూహంలో ఏ అంశమూ తప్పిపోకుండా ఉండేలా ఓసారి దాన్ని క్షుణ్ణంగా పరిశీలించుకోండి. ఆతర్వాత దాన్ని నాకు వ్యతిరేకంగా అమలుపరచండి. నా కెలాంటి అవకాశం ఇవ్వకండి. మీరు నా హితబోధ వినకుండా ముఖం తిప్పుకున్నారు. (దానివల్ల నాకొచ్చే నష్టమేమీ లేదు.) నేను మీనుండి ఎలాంటి ప్రతిఫలం కోరలేదు. నాకు ప్రతిఫలమిచ్చే బాధ్యత దేవునిపై ఉంది. నేను ముస్లింనై ఉండాలని నాకు ఆదేశం ఇవ్వబడింది.” వారు (దీన్ని కూడా ఖాతరుచేయకుండా) అతణ్ణి నిరాకరించారు. అప్పుడు మేము అతణ్ణి, అతనితోపాటు ఓడలో ఎక్కినవారిని రక్షించాం. వారిని మాత్రమే ప్రపంచంలో జీవించివుండేలా చేశాం. మా సూక్తులు నిరాకరించినవారందరినీ ముంచువేశాం. చూడండి, హెచ్చరించబడినవారికి ఎలాంటి దుర్గతి పట్టిందో. (71-73)

నూహ్ తర్వాత మేము వివిధ ప్రవక్తలను వారివారి జాతుల దగ్గరకు పంపాము. ఆ ప్రవక్తలు వారి వద్దకు స్పష్టమైన నిదర్శనాలు తీసుకొనివెళ్ళారు. కాని వారు (సత్యాన్ని నిరాకరించారు.) ఒకసారి నిరాకరించినదాన్ని మళ్ళీ అంగీకరించే మనుషులు కాదు. ఈ విధంగా హద్దుమీరేవారి హృదయ కవాటాలను మేము మూసివేస్తున్నాం. (74)

ఆతర్వాత మేము మూసా, హారున్ లకు మా నిదర్శనాలిచ్చి ఫిరోస్, అతని అధికారుల వద్దకు పంపాం. కాని వారు (అధికార)గర్వంతో విర్రవీగిపోయారు. వారసలు పరమ దుర్మార్గులు. మా వద్దనుండి వారి ముందుకు సత్యం వచ్చినప్పుడు, ‘అది వట్టి మంత్రజాలం మాత్రమే’ అన్నారు. అప్పుడు మూసా “సత్యం మీ ముందుకు వస్తే దాన్ని మంత్రజాలం అంటారా? మాంత్రికులు ఎన్నటికీ సఫలం కాలేరు” అన్నాడు. (75-77)

దానికి వారు “నీవు మా తాతముత్తాతల మార్గం నుండి మమ్మల్ని మరలించడానికి వచ్చావా? ఇలా మీరిద్దరు (మా) దేశంలో పెత్తనం చెలాయించజూస్తున్నారా? నీ మాటల్ని మేము ఎన్నటికీ అంగీకరించం” అన్నారు. ఆతర్వాత ఫిరోస్ (తన అధికారులతో) “ఆరితేరిన మాంత్రికులందరినీ మాముందు ప్రవేశపెట్టండి” అన్నాడు. (78-79)

మాంత్రికులు వచ్చిన తరువాత మూసా వారినుద్దేశించి “మీరు పడేయదలచుకున్న దేమిటో పడేయండి” అన్నాడు. వారు తమ మంత్రసాధనాలను (నేలమీద) పడవేశారు. అప్పుడు మూసా ఇలా అన్నాడు: “మీరు పడవేసింది మంత్రజాలం మాత్రమే. చూడండి ఇప్పుడు దేవుడు దాన్ని ఎలా విచ్చిన్నం చేస్తాడో. ఆయన దుర్మార్గుల పనిని నెరవేర నీయడు. దురాత్ములకు ఎంత వెగటుకలిగినా దేవుడు తన నిదర్శనాలతో సత్యాన్ని సత్యంగా నిరూపించి తీరుతాడు.” (80-82)

ఫిరోస్, అతని అధికారులు ఏ కష్టాలు తెచ్చిపెట్టారోనని భయపడి, ఆ జాతిలో కొందరు యువకులు⁶ తప్ప మరెవరూ మూసాను విశ్వసించ లేదు. ఫిరోస్ దేశంలో అతి క్రూరుడైన నియంతలా తయారై (అధికారగర్వంతో) హద్దుమీరి పోయాడు. (83)

మూసా తన జాతిప్రజల్ని ఉద్దేశించి “ప్రజలారా! మీరు నిజంగా దేవుణ్ణి విశ్వసిస్తే ఆయన మీదే భారం వేయండి. మీరు (చిత్తశుద్ధి కలిగిన) ముస్లింలు అయితే (నా హితవులు పాటించండి)” అని అన్నాడు. దానికి వారు సమాధానమిస్తూ “మేము దేవుని మీదే భారంవేశాం. దేవా! మమ్మల్ని దుర్మార్గుల కోసం పరీక్షగా చేయకు. నీ కారుణ్య కటాక్షాలతో మమ్మల్ని అవిశ్వాసుల బారి నుండి రక్షించు” అని అన్నారు. (84-86)

మేము మూసాని, అతని సోదరుణ్ణి ప్రేరేపిస్తూ “మీ జాతిప్రజల కోసం ఈజిప్టులో కొన్ని ఇండ్లు సిద్ధం చేసుకోండి. వాటిని ఆరాధనా దిశగా చేసుకొని (సామూహిక) ప్రార్థనా వ్యవస్థ నెలకొల్పండి. విశ్వాసులకు శుభవార్త వినిపించండి” అని అన్నాము. (87)

మూసా ఇలా ప్రార్థించాడు: “ప్రభూ! నీవు ఫిరోస్ కు, అతని అధికారులకు ఐహిక జీవితంలో ఐశ్వర్యం, సకలసాధనసంపత్తులు ఇచ్చావు. ప్రభూ! ప్రజల్ని నీమార్గంలోకి రాకుండా నిరోధించడానికా ఇచ్చింది? ప్రభూ! వారి సిరిసంపదలు నాశనం చెయ్యి. దుర్భర శిక్ష చూడనంతవరకు (సత్యాన్ని) విశ్వసించనీయకుండా వారి హృదయ కవాటాలు మూసెయ్యి.” దానికి దేవుడు జవాబిస్తూ “మీ ఇద్దరి వేడుకోలు స్వీకరించబడింది. (ధర్మంలో) స్థిరంగా ఉండండి. మూఠుల మార్గం అనుసరించకండి” అన్నాడు. (88-89)

6. ప్రతి ఉద్యమం ప్రారంభంలో సాధారణంగా యువకులే అందులో చేరుతారు. దానికి కారణం ప్రతికూల వాతావరణానికి ఎదురీదగల శక్తి, సాహసం వయసుమీరినవారి కంటే యువకుల్లోనే ఎక్కువగా ఉంటాయి. కొత్త విషయాల్ని త్వరగా గ్రహించగల శక్తి కూడా యువకులకే ఎక్కువగా ఉంటుంది. అందుకే మూసాప్రవక్త (అలై)ను మొదట యువకులే విశ్వసించారు.

అలాగే అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం)ను కూడా ప్రారంభంలో యువకులే విశ్వసించి ఆయన ప్రారంభించిన మానవ సంస్కరణోద్యమంలో చేరిపోయారు. అలి బిన్ అబీ తాలిబ్, జాఫర్ తయ్యాబ్, జుబైర్, తల్హా, సాద్ బిన్ అబీ వఖ్శాస్, ముసాఅబ్ బిన్ ఉమైర్, అబ్దుల్లా బిన్ మస్నూద్ మొదలైన వారంతా ఇరవైయేళ్ళ లోపువారే. అబ్దుర్రహ్మాన్ బిన్ జెఫ్, బిలాల్, సుహైబ్ వయస్సు ఇరవై ముప్పయి యేండ్ల మధ్య ఉండేది. అబూ ఉబైదా బిన్ జిరాహ్, జైద్ బిన్ హారిసా, ఉస్మాన్ బిన్ అఫ్వాన్, ఉమర్ బిన్ ఖత్తాబ్ వయస్సు ముప్పయి, ముప్పయి ఐదు మధ్య ఉండేది. అబూబకర్ సిద్దిఖ్ (రజి) వయస్సు కూడా 38కి మించి లేదు. దానికి పైబడిన వయస్సు కలవారు ఒకరిద్దరు మాత్రమే ఉండేవారు.

మేము ఇస్రాయిల్ సంతతిని సముద్రం దాటించి ఒడ్డుకు చేర్చాము. ఫిరోస్, అతని సైనికులు హింసాప్రతీకారేచ్ఛలతో వారి వెంటపడ్డారు. చివరికి ఫిరోస్ సముద్రంలో మునిగిపోతూ “నేను ఇస్రాయిలీలు విశ్వసించిన దేవుణ్ణి విశ్వసించాను. ఆయన తప్ప మరోదేవుడు లేడు. నేనిప్పుడు దైవవిధేయుల్లో చేరిపోయాను” అని అన్నాడు. (90)

“ఇప్పుడా నీవు విశ్వసించేది? ఇంతకు పూర్వం నీవు అవిధేయుడవయి దుర్మార్గువు పనులు చేస్తుండేవాడివి. ఇప్పుడు నీవు భావితలాలకు గుణపాఠంగా మిగిలిపోవడానికి నీ శవాన్ని మాత్రమే మేము కాపాడుతాం”⁷ (అని సమాధానమివ్వబడింది). చాలామంది మా నిదర్శనాల విషయంలో అజాగ్రత్త, ఏమరుపాటులకు లోనైవున్నారు. (91-92)

మేము ఇస్రాయిల్ సంతతివారికి ఎంతో ఆహ్లాదకరమైన ప్రదేశంలో పునరావాసం, అత్యంత శ్రేష్టమైన జీవనోపాధి కల్పించాము. వారు తమ దగ్గరకు (ధర్మ) జ్ఞానం వచ్చిన తరువాతే పరస్పరం విభేదాలలో పడిపోయారు. నీ ప్రభువు ప్రళయదినాన వారిముందు వారు విభేదించుకున్న విషయాలను గురించి తప్పకుండా తీర్పుచేస్తాడు. (93)

మేము నీపై దించినదాని విషయంలో నీకేమయినా అనుమానముంటే పూర్వం నుంచీ (దివ్య)గ్రంథం పఠిస్తున్నవారిని అడిగి తెలుసుకో. నిస్సందేహంగా ఇది నీ ప్రభువు దగ్గర్నుండి వచ్చిన పరమసత్యం. కనుక నీవు శంకించేవారిలో చేరిపోకు. మా సూక్తులు నిరాకరించినవారిలో కూడా చేరిపోకు. అలాచేస్తే నీవు నష్టపోతావు. (94-95)

ఎవరి విషయంలో నీప్రభువు మాట స్థిరపడిపోయిందో వారిముందు నీవు ఏ నిదర్శనం ప్రదర్శించినా, దుర్భరశిక్ష కళ్ళారా చూడనంతవరకూ వారు (సత్యాన్ని) విశ్వసించరు. ఏదైనా పట్టులోని ప్రజలు (దైవ)శిక్ష రావడం చూసి విశ్వసించినప్పుడు, ఆ విశ్వాసం వారికి ప్రయోజనం చేకూర్చినట్లు ఒక్క ఉదంతమైనా సంభవించిందా యూనుస్ జాతి తప్ప? (వారి సంగతి వేరు) ఆప్రజలు (సత్యాన్ని) విశ్వసించగానే మేము ప్రపంచ జీవితంలో వారిపై పడనున్న అవమానకరమైన శిక్ష తొలగించాం. ఆతర్వాత

7. మూడువేల ఏళ్ళ క్రితం సముద్రంలో మునిగిన ఫిరోస్ శవం ఈనాటికీ సురక్షితంగా ఉంది. క్రీ.శ. 1907లో సర్గ్రాఫ్టన్ ఎల్లెట్ స్కెట్ ఆ శవాన్ని పరీక్షిస్తే, దానిపై ఉప్పుపొర పేరుకుపోయి ఉంది. ప్రస్తుతం ఈ శవం(మమ్మి) ఈజిప్టులోని జాతీయ పురావస్తు ప్రదర్శనశాలలో ఉంది.

ప్రాచీన ఈజిప్టు చక్రవర్తుల్ని ఫిరోస్ లు అంటారు. వీరిలో అనేక వంశాలుండేవి. మూసా ప్రవక్త (అలై)కు కొన్నేండ్ల పూర్వం నుండి ఫిరోస్ వంశం “రామ్సెస్-1”తో ప్రారంభమయింది. అతని కుమారుడు “సెత్తి” రెండవ ఫిరోస్ గా ప్రసిద్ధిచెందాడు. సెత్తి కుమారుడు “రామ్సెస్-2”. ఇతని కాలంలోనే మూసాప్రవక్త (అలై) జన్మించారు. ఇతని పోషణలోనే పెరిగి పెద్దవారయ్యారు.

క్రీ.శ. 1886లో పురావస్తు శాఖ చేపట్టిన త్రవ్వకాల్లో ఒక పిరమిడ్ నుండి ఓ శవం బయల్పడింది. దానిపై వున్న వస్త్రాలు తీసి చూస్తే శరీరానికి చుట్టబడిన ఆఖరి వస్త్రంపై “రామ్సెస్-2” అని రాయబడి ఉంది. ఇతని పరిపాలనా కాలం క్రీ.పూ. 1304లో ప్రారంభమయి ఉంటుందని పురావస్తు శాస్త్రవేత్తల అభిప్రాయం. రామ్సెస్-2 చనిపోయిన తర్వాత అతని కొడుకు “మిన్పతాహ్” అధికారంలోకి వచ్చాడు. ఇతనే మూసాప్రవక్త అందజేసిన దైవసందేశాన్ని తిరస్కరించి, ఎర్ర సముద్రంలో మునిగి చనిపోయిన ఫిరోస్ చక్రవర్తి. (ఎన్ సైకోపీడియా ఆఫ్ రెలిజియన్, భాగం-5)

ఆ జాతికి కొంతకాలం జీవితసుఖాలు అనుభవించే అవకాశమిచ్చాం. (96-98)

నీ ప్రభువు తలీస్తే భూవాసులంతా (సత్యాన్ని) విశ్వసించేవారు. కాని నీవు ప్రజల్ని బలవంతంగా విశ్వాసులుగా మార్చదలిచావా? దైవాజ్ఞ లేనిదే ఏ ఒక్కడూ విశ్వసించలేడు. బుద్ధిహీనులపై దేవుడు (అవిశ్వాస)మలినాన్ని పడవేస్తాడు. భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న వాటిని ఓసారి కళ్ళుతెరిచి చూడండని చెప్పి వారికి. సత్యాన్ని విశ్వసించాలన్న ఉద్దేశ్యం లేని వారికి ఎన్ని నిదర్శనాలు చూపినా, ఎన్ని హెచ్చరికలు చేసినా లాభం లేదు. (99-101)

పూర్వం ప్రజలు ఏ దుర్దినాలు చూశారో ఆ దుర్దినాల కోసం ఎదురుచూస్తున్నారా మీరు? “అయితే ఎదురుచూడండి, నేనూ మీతోపాటు ఎదురుచూస్తాను” అని చెప్పి వారికి. (అలాంటి కష్టకాలం వస్తే) మేము మా ప్రవక్తలను, విశ్వసించినవారిని కాపాడు కుంటాం. విశ్వాసుల్ని కాపాడుకోవడం మా బాధ్యత. (102-103)

ముహమ్మద్ (సల్లం)! వారితో ఇలా చెప్పియ్యి: “ప్రజలారా! నా ధర్మం గురించి మీకేదయినా అనుమానం ఉంటే ఒక విషయం తెలుసుకోండి. మీరు దేవుణ్ణి వదలి ఎవరిని ఆరాధిస్తున్నారో వారిని నేను ఎన్నటికీ ఆరాధించను. ఎవరి అధీనంలో మీ ప్రాణాలున్నాయో ఆ దేవుణ్ణి మాత్రమే నేను ఆరాధిస్తాను. నేను దృఢమయిన విశ్వాసిగా ఉండాలని నాకు ఆజ్ఞయింది. (104)

నాకీ ఆదేశం కూడా ఇవ్వబడింది: “నీవు ఏకాగ్ర చిత్తుడవయి ఈ ధర్మంలోనే స్థిరంగా ఉండు. బహుదైవారాధకుల్లో చేరిపోకు. దేవుణ్ణి వదలి నీకు ఎలాంటి లాభంగాని, నష్టంగాని కలిగించలేని మిథ్యాదైవాలను ఎన్నటికీ ప్రార్థించకు. అలా చేస్తే నీవు దుర్మార్గుడవై పోతావు. దేవుడు నిన్ను ఏదైనా కష్టానికి గురిచేయదలిస్తే ఆయన తప్ప ఆ కష్టం నుండి నిన్ను గట్టెక్కించేవారు మరెవరూ ఉండరు. అలాగే దేవుడు నీకేదైనా మేలు చేయగోరితే ఆయన అనుగ్రహాన్ని అడ్డుకోగలవారు కూడా ఎవరూ ఉండరు. ఆయన తన దాసులలో తాను తలచుకున్న వారికి తన అనుగ్రహభాగ్యం ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు.” (105-107)

ప్రవక్తా! వారికిలా చెప్పి: “ప్రజలారా! మీ ప్రభువు నుండి మీ దగ్గరకు సత్యం వచ్చింది. ఇకఎవరు సన్మార్గం అవలంబిస్తారో ఆ సన్మార్గం వారికే మేలు చేకూర్చుతుంది. మరెవరు మార్గభ్రష్టత్వంలోనే పడివుంటారో ఆ మార్గభ్రష్టత్వం వారికే చేటు తెస్తుంది. నేను మీపై పర్యవేక్షకునిగా లేను.” ప్రవక్తా! దివ్యావిష్కృతి ద్వారా నీదగ్గరకు పంపబడిన హితోపదేశం అనుసరిస్తూ ఉండు. దేవుడు (తుది)నిర్ణయం చేసేవరకు సహనం వహించు. ఆయనే అందరికన్నా మంచి నిర్ణయం చేసేవాడు. (108,109)

IRC ప్రచురణల ప్రత్యేకత

- ❶ తేటతెలుగులో భావస్పష్టికరణ, ❷ సులభ శైలిలో సాహిత్య మాధుర్యం,
- ❸ సంక్షిప్తవాక్యాల్లో సమగ్రసమాచారం, ❹ అత్యాధునికమైన కూర్పుతో కూడిన పని, ❺ కేవలం పన్నెండు గ్రంథాల్లో ఇస్లాం సంపూర్ణ స్వరూపం.

అవతరణ: సుక్తా **11. హూద్** **సూక్తాలు: 123**

ఈ అధ్యాయం హూద్ ప్రవక్త (అలై) పేరుతో లేక హూద్జాతి పేరుతో ఉండ వచ్చు. దీని విషయాలు గమనిస్తే ఇదికూడా యూనుస్ అధ్యాయం కాలంలోనే అవత రించినట్లు అనిపిస్తుంది. ఇందులో బహుదైవారాధకులకు హితవులు, హెచ్చరికలు చేయ బడ్డాయి. గతంలో దైవసందేశం తిరస్కరించి దుర్గతిపాలైన హూద్, ఆద్, లూత్ తదితర జాతుల వృత్తాంతాలు పేర్కొంటూ వారిని రుజుమాగ్గం వైపు పిలవడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలిఫ్-లామ్-రా. ఇది స్థిరమైన, స్పష్టమైన సూక్తులతో సర్వజ్ఞుడు, మహా వివేక వంతుడయిన శక్తిస్వరూపుని దగ్గర నుండి అవతరించిన గ్రంథం. దీని ఆదేశం ప్రకారం మీరు (నిజ)దేవుణ్ణి తప్ప మరెవరినీ ఆరాధించకూడదు. నేను ఆయన వైపున మిమ్మల్ని హెచ్చరించే, శుభవార్త అందజేసేవాణ్ణి. (1-2)

మీరు మీ ప్రభువును క్షమాపణ కోరుకోండి. ఆయన వైపు మరలండి. అలాచేస్తే ఆయన మీకు ఓ నిర్ణీతకాలం వరకు మంచి జీవనసామగి అనుగ్రహిస్తాడు. ప్రతి సహృదయునికీ తన సౌహార్దత, సౌభాగ్యాలను ప్రసాదిస్తాడు. అయితే మీరు (నా హితోప దేశం వినకుండా) ముఖం తిప్పకుంటే (నాకొచ్చే నష్టమేమీ లేదు.) మీ విషయంలో నేను ఓ భయంకర దినాన సంభవించే (నరక)యాతనను గురించి భయపడుతున్నాను. మీరంతా (చనిపోయిన తరువాత) దేవుని సన్నిధికే చేరుకోవలసి ఉంది. ఆయన ప్రతి పనీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వశక్తిమంతుడు. (3-4)

చూడు, వారు (తమ దుష్టాలోచనల్ని) ఆయనకు తెలియకుండా దాచడానికి వృధా ప్రయత్నంచేస్తూ ఎలా ముఖం చాటేస్తున్నారో. జాగ్రత్త! వారు తమ ముఖాలు వస్త్రాలలో దాచుకుంటున్నారాని, దేవునికి వారి అంతర్బాహ్య విషయాలన్నీ తెలుసు. ఆయనకు మానవుల హృదయాలలో మెదిలే రహస్య విషయాలు సైతం తెలుసు. (5)

భూమండలంపై సంచరించే ప్రతిప్రాణికి ఉపాధినిచ్చే బాధ్యత దేవునిపైనే ఉంది. అలాగే ఏప్రాణి ఎక్కడ నివసిస్తుందో, ఎక్కడ (దానిప్రాణం) భద్రపరచబడుతుందో కూడా దేవునికి తెలుసు. సమస్త విషయాలు స్పష్టంగా గ్రంథంలో వ్రాయబడి ఉన్నాయి. (6)

ఆయనే భూమ్యాకాశాల్ని ఆరు రోజుల్లో సృష్టించినవాడు. దీనికి పూర్వం ఆయన (అధికార) సింహాసనం నీటిమీద ఉండేది. మీలో ఎవరు నీతిగా నడుచుకుంటారో పరీ క్షించడానికే ఆయన ఇదంతా సృష్టించాడు. (ప్రవక్తా!) నీవు అవిశ్వాసులకు “మరణానం తరం మీరు తిరిగి బ్రతికించి లేవబడతారు” అని చెబుతుంటే వారు “ఇది మంత్రజాలం తప్ప మరేమీ కాద”ని అంటున్నారు. మేము వారిని వెంటనే శిక్షించకుండా ఓ నిర్ణీత కాలం వరకు వదలిపెట్టుంటే “ఏ విషయం దాన్ని నిరోధించింది?” అంటున్నారు వారు. వినండి, వారికి శిక్ష సమయం సమీపించినప్పుడు ఇక దాన్ని ఎవరూ అడ్డుకోలేరు. వారు హేళన చేస్తున్న విషయమే వారిని చుట్టుముడ్తుంది. (7-8)

ఎప్పుడైనా మేము మానవునికి మా కారుణ్యం చవిచూపిన తర్వాత తిరిగి తీసు

కుంటే అతను నిరాశచెంది కృతఘ్నుడుగా మారిపోతాడు. ఒకవేళ అతనికి వచ్చిన ఆపద దూరంచేసి మేము సౌఖ్యం కలిగిస్తే అతను (తెగ సంబరపడిపోతూ) “నా కష్టాలన్నీ తీరి పోయాయి” అంటాడు. పైగా అతను మితిమీరిన సంతోషంతో గర్విష్టుడైపోతాడు. అయితే సజ్జనులు, సహనశీలురు మాత్రం ఇలాంటి బలహీనతలను దరికి చేరనివ్వరు. అలాంటివారికే (దేవుని దగ్గర) మన్నింపు, గొప్ప ప్రతిఫలమూ లభిస్తాయి. (9-11)

కనుక నీపై అవతరిస్తున్న విషయాల్లో కొన్నిటిని (ప్రచారం చేయకుండా) వదిలేస్తావేమో (అలా వదిలేయకు సుమా!) అలాగే వారు “ఈ మనిషిపై ఏదైనా ఒక నిధి ఎందుకు అవతరించలేదూ, లేదా ఇతని వెంట దైవదూతయినా ఎందుకు రాలేదూ?” అనంటారు. దానికి బాధపడకు. నీవు (ప్రజల్ని) హెచ్చరించేవాడివి మాత్రమే. ఆ తరువాత విషయాలన్నీ దేవుడే చూసుకుంటాడు. ఆయనే ప్రతి దానికి పర్యవేక్షకుడు. (12)

వారు ఈగ్రంథాన్ని అతనే కల్పించుకున్నాడని అంటున్నారా? అయితే వారినిలా అడుగు: “సరే, ఇలాంటి పది అధ్యాయాలు రచించి తీసుకురండి. (కావాలంటే) ఈ పనిలో మీకు సహాయపడేందుకు ఒక్క దేవుణ్ణి వదిలి మీరు ఎవరెవర్ని పిలుచుకోగలరో వారందరినీ పిలుచుకోండి. మీరు నిజాయితీపరులైతే (ఈపని చేసిచూపండి). వారు గనక మీ సహాయానికి రాకపోతే ఈగ్రంథం (మానవమేధా జనితంకాదని,) దైవజ్ఞానంతో అవతరించిందని, ఆ దేవుడు తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడని తెలుసుకోండి. మరి మీరు (ఇప్పటికైనా ఈ సత్యానికి) తలవొగ్గుతారా?” (13-14)

కేవలం ప్రాపంచిక జీవితాన్ని, దాని తఱుకుబెఱుకుల్ని కోరుకునే వారికి వారి కర్మ ఫలం పూర్తిగా ఇక్కడే ఇచ్చివేస్తాం. అందులో వారికి ఎలాంటి కొరత చేయం. అయితే పరలోకంలో అలాంటివారికి నరకాగ్ని తప్ప మరేమీ ఉండదు. వారు ప్రపంచంలో సమకూర్చుకున్నదంతా నిరర్థకమైపోయింది; వారు చేసినదంతా మిథ్యే. (15-16)

ఒకవ్యక్తి తనప్రభువు నుండి స్పష్టమైన నిదర్శనం కలిగిఉన్నాడు. ఆ తర్వాత (ఆ నిదర్శనాన్ని సమర్థిస్తూ) మరో నిదర్శనం కూడా అతని ప్రభువు నుండి వచ్చింది. దీనికి పూర్వం మార్గదర్శినిగా, (దైవ)కారుణ్యంగా అవతరించిన మూసా గ్రంథం కూడా ఉంది. మరి (ఈవ్యక్తి ప్రపంచపూజారిలా ముహమ్మద్ తెచ్చిన సత్యాన్ని తిరస్కరించగలడా)? అలాంటివారు దీన్ని తప్పక విశ్వసిస్తారు. యావత్ మానవజాతుల్లో ఏజాతయినా దీన్ని తిరస్కరిస్తే దాని నివాసస్థలం నరకమవుతుందని వాగ్దానం చేయబడుతోంది. కనుక ముహమ్మద్ (స)! ఈ విషయంలో నీవు ఎలాంటి సందేహానికి ఆస్కారమివ్వకు. ఇది నీ ప్రభువు నుండి వచ్చిన సత్యం. కాని చాలామంది దీన్ని విశ్వసించడంలేదు. (17)

దేవునికి అబద్ధం ఆపాదించేవాడి కంటే పరమ దుర్మార్గుడెవరుంటారు? అలాంటి వారిని దేవుని ముందు ప్రవేశపెట్టడం జరుగుతుంది. అప్పుడు సాక్షులు తమ ప్రభువుకు అసత్యం ఆపాదించినవారు వీరేనని సాక్ష్యమిస్తారు. వినండి. దేవుని మార్గం నుండి ప్రజల్ని నిరోధించే దుర్మార్గులపై దైవశాపం విరుచుకుపడుతుంది. (18)

ఈ దుర్మార్గులు దేవుడు నిర్దేశించిన మార్గాన్ని వక్రీకరింపజూస్తూ పరలోకాన్ని తిరస్కరిస్తున్నారు. వారు యావత్తు భూమండలంలో దేవుణ్ణి ఏమాత్రం అశక్తుడిగా చేయ

లేరు. దేవునికి వ్యతిరేకంగా వారికి సహాయం చేసేవాడూ ఉండడు. వారికి రెట్టింపు శిక్ష పడుతుంది. వారిప్పుడు ఎవరి (హిత)వచనాలు విన్న స్థితిలో లేరు. వారికి ఎలాంటి (మంచి) విషయం తట్టదు. తమకుతాము నష్టం కల్పించుకున్న అత్యవినాశకులు వీరే. వారి అభూతకల్పనలన్నీ వారినుండి కనుమరుగైపోతాయి. వారే పరలోకంలో అందరి కన్నా ఘోరంగా నష్టపోయేవారు. అందులో ఎలాంటి సందేహం లేదు. (19-22)

ఇక సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులైనవారు మాత్రం (తుదిశ్వాస వరకు) తమ ప్రభువుకే అంకితమయి ఉంటారు. వారు తప్పకుండా స్వర్గనివాసులవుతారు. స్వర్గంలోనే కలకాలం (హాయిగా) ఉంటారు. ఈ ఉభయవర్గాలను ఇలా పోల్చవచ్చు. ఒకడు అంధుడు, బధిరుడు. మరొకడు కళ్ళూ, చెవులూ ఉన్నవాడు. వీరువురు సమానమేనా? మీరు విషయం గ్రహించరా? (23-24)

మేము నూహ్ ను అతని జాతిప్రజల దగ్గరకు పంపాము. అప్పుడతను (వారికి హితోపదేశం చేస్తూ) “నేను మిమ్మల్ని స్పష్టంగా హెచ్చరించడానికి వచ్చాను. (ఏకైక) దేవుణ్ణి తప్ప మీరు ఎవరినీ ఆరాధించకండి. ఇలా చేయకపోతే మీపై ఘోరమైన శిక్ష వచ్చిపడుతుందని నేను భయపడుతున్నాను” అని అన్నాడు. (25-26)

అతని జాతిలో సత్యాన్ని తిరస్కరించిన నాయకులు దానికిలా సమాధానమిచ్చారు: “మా దృష్టిలో నీవు మాలాంటి మానవమాత్రుడివే. (అంతకుమించి మరేమీకావు.) అదీ గాక ముందుచూపు లేకుండా నీమాటలు విని నిన్ను (గుడ్డిగా) అనుసరిస్తున్నవారు ఎలాంటివారో మేము చూస్తూనే ఉన్నాం. (విజ్ఞత, వివేచనలేని) అధములు, తుచ్చులే గదా నిన్ను అనుసరిస్తున్నది? మీరు మాకంటే ఏ విషయంలోనూ మించిపోయినట్లు మాకగపడటం లేదు. నువ్వొట్టి అబద్ధాలరాయుడవని మేము భావిస్తున్నాం.” (27)

నూహ్ ఇలా అన్నాడు: “నా జాతిప్రజలారా! కాస్త ఆలోచించండి. నా ప్రభువు అనుగ్రహంతో (ఇంతకు పూర్వంనుంచే) నేనొక నిదర్శనం (అంతరాత్మ ప్రబోధనా జ్యోతి) కలిగివున్నాను. ఆతర్వాత ఆయన నాకు తన విశేషకారుణ్యం (దివ్యావిష్కృతి) ప్రసాదించాడు. అది మీకు కన్పించకపోతే (నేనేం చేయను?) విశ్వసించడానికి మీకిష్టం లేకపోతే దాన్ని బలవంతంగా మీమీద రుద్దడానికి నాదగ్గర ఎలాంటి సాధనం లేదుగదా!

నా జాతిప్రజలారా! నేనీ పని కోసం మీనుండి ఎలాంటి ప్రతిఫలం ఆశించడం లేదు. నాకు ప్రతిఫలమిచ్చే బాధ్యత దేవుడే తీసుకున్నాడు. నామాటలు విశ్వసించిన

1. హజ్రత్ నూహ్ (అలైహి) పేదలు-ధనికులు, అధములు-అధికులు, సామాన్యులు-ప్రముఖులు, పాలకులు-పాలితులు అన్న వివక్ష చేయకుండా తన జాతివారందరికీ దైవసందేశం అందజేశారు. కాని వారిలో చిన్నచిన్న వృత్తిపనులు చేసుకునే పేదలు, దళితులే దాన్ని విశ్వసించారు. ఇది ధనికులకు, అగ్రవర్ణాలకు నచ్చలేదు. “నీవు ప్రచారం చేస్తున్నది నిజంగా సత్యధర్మమయితే ముందుగా మేమే విశ్వసించేవాళ్ళం. నిష్టదరిదులు, నీచకులస్తులకు అందులో మంచిచెడులు, సత్యాసత్యాలను విచక్షణ చేసేటంత బుద్ధిజ్ఞానాలు ఎక్కడున్నాయి?” అన్నదే వారి వాదన. ప్రతి యుగంలోనూ ధనికులు, అగ్రవర్ణాల కన్నా ముందుగా, అధికంగా పేదలు, దళితులే సత్యాన్ని విశ్వసిస్తూ వచ్చారు. (దీంతోపాటు 18:28, 26:111,112 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

వారిని నేను గెంటివేయలేను. వారు కూడా తమ ప్రభువు సన్నిధికి చేరుకోవలసినవాళ్ళే. సోదరులారా! నేనొకవేళ వారిని నా దగ్గర్నుంచి గెంటివేస్తే దేవుని పట్టునుండి నన్నెవరు కాపాడతారు? మీరామాత్రం అర్థం చేసుకోలేరా? నాదగ్గర నిధులు, నిక్షేపాలున్నాయని నేను మీతో అనడం లేదు. నాకు అతీంద్రియ శక్తులున్నాయని, నేను దైవదూతని కూడా చెప్పుకోవడం లేదు. మీ కళ్ళకు నీచులుగా కన్పిస్తున్న వీరికి దేవుడు ఎలాంటి మేలు చేయడని నేను చెప్పలేను. వారి అంతరంగాల స్థితి దేవునికే బాగా తెలుసు. ఒకవేళ వారిని గురించి అలా చెబితే నేను దుర్మార్గుణ్ణులు పోతాను.” (28-31)

అప్పుడు వారు “నూహ్! నువ్వు మాతో వాదనకుదిగి బాగానే వాదించావు. సరే, నీవు సత్యవంతుడవైతే మమ్మల్ని బెదిరిస్తున్న ఆశిక్ల ఏమిటో ఇక తీసుకురా” అన్నారు. దానికి నూహ్ ఇలా అన్నాడు: “దాన్ని దేవుడే తలచుకుంటే తీసుకువస్తాడు. అప్పుడు మీరు దాన్ని ఏవిధంగానూ అడ్డుకోలేరు. అదీగాక దేవుడు మిమ్మల్ని మార్గభ్రష్టత్వంలోనే పడి ఉండనివ్వడంలేదు, నేనికే మీశ్రేయస్సు కోసం ఏది చేయాలనుకున్నా అది మీకెలాంటి ప్రయోజనం చేకూర్చదు. అలాంటి శక్తిసంపన్నుడే మీ ప్రభువు. (మరణానంతరం) మీరు ఆయన సన్నిధికి చేరుకోవలసి ఉంటుంది. (32-34)

ముహమ్మద్ (సల్లం)! వారు “ఇదంతా అతనే కల్పించుకున్నాడ”ని అంటున్నారా? అయితే వారికిలా చెప్ప: “ఒకవేళ నేను దీన్ని కల్పించుకుంటే, ఆ నేరం నాదే. కాని మీరు చేస్తున్న నేరాలకు నేను ఎలాంటి బాధ్యుణ్ణి కాను.” (35)

నూహ్ కు దివ్యావిష్కృతి ద్వారా ఇలా సూచించబడింది: “నీ జాతిప్రజల్లో (సత్యాన్ని) విశ్వసించవలసిన వారంతా విశ్వసించారు. ఇక కొత్తగా విశ్వసించేవారెవరూ లేరు. కనుక వారి అకృత్యాలను గురించి నీవు బాధపడనవసరం లేదు. ఇప్పుడు మా పర్యవేక్షణలో మా ప్రోత్సాహంతో ఒక ఓడ తయారుచేసుకో. అయితే దుర్మార్గుల్ని గురించి నా దగ్గర సిఫారసు చేయకూడదు. వారంతా ఇప్పుడు మునిగి పోనున్నారు.” (36-37)

నూహ్ (తన అనుచరులతో కలిసి) ఓడ నిర్మాణంలో నిమగ్నుడయిపోయాడు. అతని జాతి నాయకులు అతని ముందు నుంచి పోతూ అతణ్ణి అపహాస్యం చేసేవారు. దానికి నూహ్ ఇలా అన్నాడు: “ఏమిటీ, మీరు మమ్మల్ని చూసి నవ్వుతున్నారా? అయితే మేము కూడా మిమ్మల్ని చూసి నవ్వుకుంటున్నాం. అవమానకరమయిన శిక్ష ఎవరిపైకి వస్తుందో, తిరుగు లేని ఉపద్రవం ఎవరిని చుట్టుముడ్తుందో త్వరలోనే మీకు తెలిసిపోతుంది.” (38-39)

చివరికి మాఅజ్జ రానేవచ్చింది. (మహోపద్రవం) కుంపటి పొంగిపారలింది. అప్పుడు మేమిలా ఆదేశించాం: “ప్రతి జాతికి చెందిన ప్రాణులలో ఒక్కొక్క జతను నౌకలోకి తీసుకో. అలాగే ఎవరెవరిని గురించి నీకు ముందే తెలియజేశామో వారిని వదలి (మిగిలిన) నీ కుటుంబసభ్యుల్ని, (వారితో పాటు) విశ్వాసుల్ని కూడా నౌకలో ఎక్కించుకో.”

నూహ్ తో పాటు విశ్వాసులు కొద్దిమందే ఉన్నారు. నూహ్ (తన అనుచరులతో) “దేవుని పేరు స్మరించి ఓడలోకి ఎక్కండి. అది నడవడం, ఆగిపోవడం అన్నీ (దేవుని చేతిలో ఉన్నాయి). నాప్రభువు గొప్పక్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు” అని అన్నాడు.

ఓడ వారిని తీసుకొని ముందుకు సాగింది. కొండల్లాంటి సముద్రకరటాలు ఎగిసి పడుతున్నాయి. నూహ్ దూరానవున్న తన కుమారుణ్ణి పిలిచి “బాబూ! (ఇటు వచ్చేయి.) మాతోపాటు ఓడలోకి ఎక్కు. అవిశ్వాసులతో కలిసిఉండకు” అని అన్నాడు. (40-42)

దానికి అతను “ఇదిగో చూడు, నేనిప్పుడు ఓ కొండ ఎక్కుతాను. అది నన్ను నీటి (ప్రవాహం) నుండి కాపాడుతుంది” అన్నాడు. “దేవుడు కరుణిస్తే తప్ప ఈరోజు ఆయన ఆజ్ఞ (శిక్ష)నుండి ఏశక్తి కాపాడలేదు” అన్నాడు నూహ్. అంతలో వారిద్దరి మధ్య ఓ (పెద్ద) కెరటం వచ్చింది. దాంతో అతను కూడా మునిగిపోయేవారిలో చేరిపోయాడు. (43)

“భూమండలమా! నీ నీటినంతటినీ మింగియ్యి. ఆకాశమా! ఇక ఆగిపో” అని ఆజ్ఞ అయింది. అప్పుడు నీరంతా నేలలోకి ఇంకిపోయింది. జరగవలసింది జరిగిపోయింది. ఓడ జూద్ పర్వతం² మీద నిలిచిపోయింది. దాంతో ‘దుర్మార్గుల పీడ విరగడై పోయింద’ ని ప్రకటన వెలువడింది. (అయితే) నూహ్ దైవాన్ని వేడుకుంటూ “ప్రభూ! నా కొడుకు, నా కుటుంబానికి చెందినవాడు. నీ వాగ్దానం నిజమయినది. నీవు పరిపాలకులలో కెల్లా గొప్ప పరిపాలకుడివి. అధికారులలో కెల్లా మంచి అధికారివి” అన్నాడు. (44-45)

(దేవుడిలా)అన్నాడు: “నూహ్! అతను నీ కుటుంబానికి చెందినవాడుకాదు. అతను (నీ కడుపున చెడబుట్టిన) పరమ అప్రయోజకుడు. నీకు వాస్తవం ఏమిటో తెలియనిదాన్ని గురించి నన్నర్థించకు. నేను నీకు ఉపదేశిస్తున్నాను. నీవు అజ్ఞానిగా ప్రవర్తించకు.” (46)

(ఈమాట వినగానే) నూహ్ (భయపడి) “ప్రభూ! నాకు తెలియనిదాన్ని గురించి నిన్నర్థించడం (అనే కీడు) నుండి నేను నీశరణు కోరుతున్నాను. (నన్ను క్షమించు) నీవు నన్ను కనికరించి క్షమించకపోతే నేను నాశనమైపోతాను” అని వేడుకున్నాడు. (47)

ఆజ్ఞ జారీఅయింది: “నూహ్! (ఓడ)దిగు. నీకు, నీతోపాటున్న వర్గాలకు మానుండి శాంతీశుభాలు కలుగుగాక! (మీ సంతతి నుండి ఉనికిలోకి వచ్చే) మరికొన్ని వర్గాలు కూడా ఉన్నాయి. వారికి మేము కొంతకాలం (ప్రపంచంలో) ప్రయోజనం కలిగిస్తాం. తర్వాత (వారి దుష్కర్మలకు) వారికి మా తరపున దుర్భరశిక్ష పడుతుంది.” (48)

ముహమ్మద్ (స)! ఇవన్నీ అగోచర విషయాలు. వీటిని మేము నీకు దివ్యావిష్కృతి (వహీ) ద్వారా తెలియజేస్తున్నాము. దీనికి పూర్వం నీవుగాని, నీజాతి ప్రజలుగాని ఈ విషయాల్ని ఏమాత్రం ఎరుగరు. అందువల్ల నీవు సహనంతో వ్యవహరించు. పర్యవసానం భయభక్తులు కలవారికే అనుకూలంగా ఉంటుంది. (49)

అదే జాతిప్రజల దగ్గరకు మేము వారి సోదరుడు హూద్ ని (ప్రవక్తగా నియమించి) పంపాము. అతనిలా అన్నాడు: “నా జాతిప్రజలారా! దేవుణ్ణి (మాత్రమే) ఆరాధించండి.

2. ఆరేనియా నుండి కుర్దిస్థాన్ వరకు వ్యాపించివున్న ఆరాథ్ అనే పర్వత శ్రేణులలో “జూద్” పేరుతో నేటికీ ఒక పర్వతం ఉంది. అరిస్టాటిల్ అనుచరుడు ఎబడినస్ కూడా ఈ పర్వతంపై నూహ్ (ప్రవక్త) ఓడ దిగిన విషయాన్ని ధృవీకరించాడు. ఇరాఖ్ లో అనేకమంది ప్రజలు ఈ ఓడ శిథిలాలకు చెందిన (చెక్క) ముక్కలు భద్రపరచుకొని వాటిని అరగదీసి వ్యాధిగ్రస్తులకు మందుగా వాడుతున్నారని అతను తన చరిత్ర గ్రంథంలో రాసినట్లు తెలుస్తోంది.

ఆయన తప్ప మీకు మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. మీవన్నీ అభూతకల్పనలు తప్ప మరేమీ కావు. (అలాంటి మిథ్యాదైవాలను ఇకనైనా వదలిపెట్టండి).” (50)

“ప్రజలారా! నేనీ పనికోసం మీనుండి ఎలాంటి ప్రతిఫలం కోరడం లేదు. నాకు ప్రతిఫలమిచ్చే బాధ్యత నన్ను సృష్టించినవాడే తీసుకున్నాడు. మీరు విషయాన్ని అర్థం చేసుకోరా? నా జాతిప్రజలారా! మీ ప్రభువుకు క్షమాపణ చెప్పకొని ఆయన వైపు మరలండి. ఆయన మీకోసం ఆకాశం నుండి పుష్కలంగా వర్షం కురిపిస్తాడు. మీ శక్తిని పెంచి మిమ్మల్ని మరింత బలోపేతం చేస్తాడు. కనుక నేరస్థుల మాదిరిగా ముఖం చాటు చేసుకోకండి.” (51-52)

వారిలా అన్నారు: “హూద్! నీవు మాదగ్గరకు స్పష్టమైన ప్రమాణం తీసుకురాలేదు. నీమాటలు విని మా దేవతలను ఎన్నటికీ వదలుకోం. నిన్ను విశ్వసించే ప్రసక్తి కూడా లేదు. మేమనలు మా దేవతల్లో ఏదైనా నీకు కీడు తలపెట్టేదేమోనని భావిస్తున్నాం.”

హూద్ ఇలా అన్నాడు: “నేను దేవుణ్ణి సాక్షిగా పెట్టున్నా. మీరు కూడా సాక్షులుగా ఉండండి. దేవుణ్ణి వదలి మీరు కల్పించుకున్న మిథ్యాదైవాలతో నేను విసిగిపోయాను. మీరంతా కలిసి నాకు వ్యతిరేకంగా ఏదైనా చేయదలచుకుంటే అందులో ఎలాంటికొరత చేయకండి. నాకేమాత్రం అవకాశం ఇవ్వకండి. నేను దేవుణ్ణి నమ్ముకున్నాను. ఆయన నాకూ ప్రభువే, మీకూ ప్రభువే. ప్రతిప్రాణి జుట్టు దేవుని చేతిలోనే ఉంది. నా ప్రభువు చూపే మార్గమే అసలైన రుజుమార్గం. మీరు (నాబోధ నచ్చక) ముఖం తిప్పుకుంటే తిప్పుకోండి. (నాకొచ్చే నష్టమేమీ లేదు.) నాకిచ్చి పంపిన సందేశం నేను మీకందజేశాను. (నాబాధ్యత తీరిపోయింది.) ఇప్పుడిక నా ప్రభువు (మిమ్మల్ని నిర్మూలించి) మీ స్థానంలో మరో జాతిని ఉద్ధరిస్తాడు. అప్పుడు మీరాయనకు ఎలాంటి నష్టం కలిగించలేరు. నా ప్రభువు ప్రతిదాన్నీ ఓకంట కనిపెట్టి చూస్తున్నాడు.” (53-57)

ఆ తరువాత మా ఆజ్ఞ వచ్చేసింది. (వారిపై భయంకరమైన ఉపద్రవం విరుచుకు పడింది.) అప్పుడు మేము మా అనుగ్రహంతో హూద్‌ని, అతనితోపాటు విశ్వసించిన వారిని రక్షించాము. మేము వారిని ఘోరమైన శిక్ష నుండి కాపాడాము. (58)

వారే ఆద్ జాతిప్రజలు. వారు తమప్రభువు సూక్తులు, సూచనలు తిరస్కరించారు. ఆయనప్రవక్తల హితవులు నమ్మలేదు. వారు సత్యవిరోధి అయిన ప్రతి అహంకారికీ విధేయులయి పోయారు. చివరికి వారు ఇటు ఇహలోకంలోనూ శిపించబడ్డారు, అటు ప్రళయదినాన (పరలోకంలో) కూడా వారు శాపగ్రస్తులుగానే ఉంటారు. వినండి, ఆద్ ప్రజలు తమ ప్రభువుని తిరస్కరించారు. బాగా వినండి, హూద్‌జాతి అయిన ఆద్ ప్రజలు దూరంగా వినరివేయబడ్డారు. (59-60)

మేము సమూద్ జాతిప్రజల దగ్గరకు వారి సోదరుడు సాలిహను పంపాము. అతనిలా అన్నాడు: “నా జాతిప్రజలారా! ఏకైక దేవుణ్ణి (మాత్రమే) ఆరాధించండి. ఆయన తప్ప మీకు మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. ఆయనే మిమ్మల్ని నేల నుండి పుట్టించి ఇక్కడ మీకు వసతి సౌకర్యం కల్పించాడు. కనుక మీరు ఆయన్నే క్షమాపణకోరుకోండి. ఆయన

వైపు మరలండి. నా ప్రభువు (మానవులకు) అతిసమీపంలోనే ఉన్నాడు. ఆయనే (మన) మొరలను ఆలకించేవాడు.” (61)

దానికి వారిలా అన్నారు: “సాలిహ్! లోగడ నీవు మాలో ఎంతో మంచివాడివిగా ఉన్నావు. నీమీద మేము ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకున్నాం. (ఇప్పుడేమయింది నీకు?) మా తాతముత్తాతల కాలం నుండి వస్తున్న ఈ దైవాలను పూజించుకోనీయకుండా మమ్మల్ని వారిస్తున్నావు? నీవు బోధిస్తున్న విషయం పట్ల మాకు చాలా అనుమానంగా ఉంది. అది మమ్మల్ని తీవ్రమైన సందిగ్ధంలో పడవేసింది.” (62)

అప్పుడు సాలిహ్ ఇలా అన్నాడు: “నా జాతిప్రజలారా! నేను నా ప్రభువు దయవల్ల (ఇంతకు ముందునుంచే) ఒక నిదర్శనం (అంతరాత్మ ప్రబోధనా జ్యోతి) కలిగిఉన్నాను. అతర్వాత ఆయన నాకు తన విశేషకారుణ్యాన్ని (దివ్యావిష్కృతిని) కూడా ప్రసాదించాడు. దీన్ని గురించి యోచించరా? ఇవన్నీ లభించిన తర్వాత కూడా నేను దేవునికి అవిధేయుణ్ణిపోతే ఆయన పట్టునుండి నన్నెవరు కాపాడుతారు? మీరు నన్ను నష్టపరచడం తప్ప నాకు ఏవిధంగా ఉపయోగపడతారు?” (63)

“నా జాతిప్రజలారా! ఇదిగో చూడండి. ఇది దేవునిబంటె. మీకోసం ఇదొక సూచన. దీన్ని దేవుని నేలపై స్వేచ్ఛగా మేయడానికి వదలిపెట్టండి. దీని జోలికి పోకూడదు. పోతే మాత్రం మీపై దేవుని శిక్ష విరుచుకుపడేందుకు అట్టే ఎంతోసేపు పట్టదు.” (64)

అయితే వారు (హెచ్చరికను ఖాతరుచేయకుండా) బంటెను చంపేశారు. అప్పుడు సాలిహ్ (ఆగ్రహం వెలిబుచ్చుతూ) “ఇప్పుడిక మీరు మూడురోజులు మాత్రమే మీ ఇండ్లలో గడపగలరు. ఇది ఏమాత్రం అసత్యంగా మారని తిరుగులేని మాట” అన్నాడు.

చివరికి మా ఆజ్ఞ రానేవచ్చింది. (భీకర వివత్తు వారిపై వచ్చిపడింది.) అప్పుడు మేము మా అనుగ్రహంతో సాలిహ్‌ని, అతనితోపాటు విశ్వసించినవారిని రక్షించాము. ఆనాటి అవమానం నుండి వారిని కాపాడాము. నీ ప్రభువు అత్యంత శక్తిమంతుడు, సర్వాధికారి. ఇక దౌర్జన్యపరుల విషయానికొస్తే, అతి తీవ్రమయిన విస్ఫోటం వారిని కుదిపేసింది. దాంతో వారు తమఇండ్లలో ఎలాంటి చలనం లేకుండా, అసలు వారక్కడ లేనే లేరన్నట్లు నిస్తేజంగా పడిపోయారు. వినండి, సమూద్ జాతిప్రజలు తమ ప్రభువుని విశ్వసించడానికి నిరాకరించారు. బాగా వినండి, సమూద్ జాతి ప్రజలు దూరంగా వినరి వేయబడ్డారు. (65-68)

పోతే ఇబ్రాహీం దగ్గరకు మా దూతలు శుభవార్త తీసికెళ్ళి “మీకు శాంతిశ్రేయాలు కలుగుగాక!” అన్నారు. దానికి ఇబ్రాహీం “మీక్కూడా శాంతి కలుగుగాక!” అన్నాడు. ఆ తర్వాత కాస్సేపటికి ఇబ్రాహీం ఆవుదూడను కాల్చి తెచ్చాడు. కాని వారి చేతులు భోజనం మీదికి పోవడంలేదు. దాంతో అనుమానం కలిగి అతను లోలోన భయపడసాగాడు. వారు “భయపడకు. మేము లూత్‌జాతి వైపు పంపబడ్డాం” అన్నారు. (69-70)

అప్పుడు ఇబ్రాహీం భార్య కూడా అక్కడే నిలబడి ఉంది. ఆమె ఈ మాటలు విని (తమ పట్నానికి ప్రమాదం తప్పినందుకు సంతోషిస్తూ) నవ్వింది. అతర్వాత మేమామెకు

ఇస్హాఖ్ పుట్టుక గురించి, ఇస్హాఖ్ తర్వాత యాఖూబ్ పుట్టుక గురించి శుభవార్త చెప్పాము. దానికామె “అయ్యో నా పాడుగాను! ఈ వయస్సులోనా నాకు సంతానం? నేను పండుముసలిదాన్యు పోయానే! నాభర్త కూడా ముసలివాడైపోయాడే!! (సంతానం ఎలా కలుగుతుంది?) చాలా విచిత్రంగా ఉండే!!” అన్నది (అశ్చర్యపోతూ) - (71-72)

“దైవాజ్ఞ విని అశ్చర్యపోతున్నావా నీవు? ఇబ్రాహీం కుటుంబసభ్యులారా! (వినండి) మీపై దేవుని కారుణ్యం, ఆయన శుభాలు ఉన్నాయి. దేవుడు ఎంతో ప్రశంసనీయుడు, మహోన్నతుడు” అన్నారు దైవదూతలు. (73)

ఇబ్రాహీంలోని భయం పోయి (సంతాన శుభవార్త వల్ల) మనస్సు కాస్త కుదుట పడిన తర్వాత అతను మాతో జగడానికి దిగాడు. నిజానికి ఇబ్రాహీం ఎంతో సహన శీలుడు, మృదుహృదయుడు, దేవుని వైపు మరలేవాడు. “ఇబ్రాహీం! ఇక దాన్ని వదిలెయ్యి. నీ ప్రభువాజ్ఞ అయింది. వారిపై తప్పనిసరిగా శిక్ష వచ్చిపడుతుంది. దానికి తిరుగులేదు.” (అక్కడ్నుంచి) మా దూతలు లూత్ దగ్గరికి చేరుకున్నారు. వారిని చూసి అతను చాలా ఆందోళన పడసాగాడు. అతని హృదయం కుంచించుకు పోయింది. “ఈరోజు పెద్ద ఆపదే వచ్చిపడింది” అన్నాడతను. (74-77)

(లూత్ ఇంటికి అతిథులు రాగానే) అతని జాతిప్రజలు అతని దగ్గరికి పరుగెత్తారు. వారు మొదటినుంచీ అశ్శిలచేష్టలకు అలవాటుపడ్డారు.⁴ లూత్ (వారికి నచ్చజెప్పూ) “సోదరులారా! (ఈపని మీకు తగదు.) కావాలంటే నాయీ కుమార్తెలున్నారు చూడండి. వీరు మీకోసం పరిశుద్ధ స్త్రీలు. దేవునికి భయపడండి. నా అతిథుల విషయంలో నన్ను అవమానపర్చకండి. ఏమిటీ! మీలో మంచివాడు ఒక్కడూ లేడా?” అని అన్నాడు. (78)

“నీకు తెలుసుకదా, నీ కుమార్తెలతో మాకు పనిలేదని. మాకు కావలసిందేమిటో కూడా నీకు తెలుసు” అన్నారు వారు. “అయ్యయ్యా! నాకు మిమ్మల్ని అదుపులోఉంచే శక్తి ఉంటే బాగుండు! లేదా ఆశ్రయం పొందడానికి ఏదైనా దృఢమైన కోట దొరికినా బాగుండు” అన్నాడు లూత్ (79-80)

అప్పుడు దైవదూతలు ఇలా అన్నారు: “లూత్! మేము నీ ప్రభువు వంపిన దూతలం. వీరు నిన్నేమీ చేయలేరు. కొంత రాత్రి గడిచిన తరువాత నీ కుటుంబాన్ని తీసుకొని ఇక్కడ్నుంచి బయలుదేరి (వేరే చోటికి) వెళ్ళు. జాగ్రత్త! మీలో ఏఒక్కరూ వెనక్కి

3. జగడం అంటే ఇక్కడ నిజంగా జగడమని అర్థం కాదు. దేవునికి, దాసునికి మధ్య సన్నిహిత సంబంధం, దాసునిపై దేవునికున్న ప్రేమ, వాళ్ళుల్యాలను పరోక్షంగా ప్రకటిస్తున్న ప్రత్యేక పదం ఇది. హజ్రత్ ఇబ్రాహీం (అలై) లూత్జాతిని శిక్షించకుండా దారికి వచ్చేందుకు దానికి మరికొంత గడువివ్వమని మాటిమాటికి ప్రార్థయపడ్డారు. ఈ వైఖరినే ఇక్కడ జగడంతో పోల్చడం జరిగింది.

4. ఇక్కడ అశ్శిల చేష్టలంటే స్వజాతినంపర్కం అని అర్థం. లూత్జాతి స్వజాతినంపర్కానికి అలవాటు పడింది. వారు స్త్రీలను వదలి పురుషుల వెంట పడేవారు. కొత్తగా వారి పట్టణానికి అందమైన యువకులు ఎవరైనా వస్తే చాలు, వారి దగ్గరికి పరుగెత్తేవారు. ఈ అసహజ మైథునం నుండి వారిని కాపాడడానికి హజ్రత్ లూత్ (అలై) చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలించ లేదు. చివరికి దేవుడు ఆ జాతిని శిక్షించడానికి తన దూతలను పంపాడు. ఆ దైవదూతలు మానవాకారంలో హజ్రత్ లూత్ (అలై) ఇంటికి అతిథులుగా వచ్చారు.

తిరిగి చూడకూడదు. అయితే నీభార్య మాత్రం (నీవెంట రాకూడదు). వారి మీద సంభవించేదే నీభార్య మీద కూడా సంభవిస్తుంది. వారి వివాహకాలం నిర్ణయమైపోయింది. (రేపు) ఉదయమే. ఇక ఎంతో సమయం లేదు.” (81)

ఆ తరువాత మాఅజ్జ వచ్చేసింది. అప్పుడు మేమా పట్టణాన్ని అమాంతం కుదిపేసి తల్లక్రిందులు చేశాం. ఆపై మండుతున్న మట్టిరాళ్ళు దాని మీద ఉధృతంగా కురిపించాము. అందులోని ప్రతి రాయీ నీ ప్రభువు దగ్గర గుర్తు వేయబడింది. ఇలాంటి శిక్ష దుర్కార వైఖరి అవలంబించినవారికి ఎంతో దూరం లేదు. (82-83)

మద్యనీజాతి ప్రజల దగ్గరకు వారి సోదరుడు షుబైబ్ (ప్రవక్తగా నియమించి) పంపాము. అతను (వారికి హితోపదేశం చేస్తూ) ఇలా అన్నాడు: “నా జాతిప్రజలారా! ఏకైక దేవుణ్ణి (మాత్రమే) ఆరాధించండి. ఆయన తప్ప మీకు మరో ఆరాధ్య దైవం లేడు. తూనికల్లో, కొలతల్లో (సరుకులు) తగ్గించి ఇవ్వకండి. నేనీ రోజు మీరు మంచి స్థితిలో ఉండటం చూస్తున్నాను. కాని (మీ వైఖరి ఇలాగే కొనసాగితే) రేపు మీమీద అందర్నీ చుట్టుముట్టే ఆపద విరుచుకు పడవచ్చని భయపడుతున్నాను. (84)

కనుక న్యాయంగా సరైన కొలమానంతో పూర్తిగా తూచి-కొలచి ఇవ్వండి. ప్రజలకు రావలసిన సరుకులు తగ్గించి వారికి నష్టం కల్పించకండి. లోకంలో కలహాలు-కల్లోలాలు రేకెత్తిస్తూ తిరగకండి. (అక్రమ లాభార్జనకన్నా) దేవుడు ప్రసాదించే (సక్రమ) ఆదాయమే మీకు శ్రేష్టమైనది, మీరు నిజాయితీపరులైతే (దాంతోనే తృప్తిచెందాలి). ఏమైనా నేను మాత్రం మీమీద కావలివాడుగా (అనుక్షణం) కనిపెట్టుకొని ఉండలేను.” (85-86)

దానికి వారిలా అన్నారు: “షుబైబ్! మా తాతముత్తాతల కాలం నుండి వస్తున్న ఈ దైవాలను ఆరాధించడం మేము మానుకోవాలా? మా ధనాన్ని మా ఇష్టమొచ్చినట్లు ఖర్చు పెట్టుకునే అధికారం కూడా లేదా మాకు? ఇదేనా నీప్రార్థన నీకు నేర్పుతున్నది? (మా అందరిలో) సాధుస్వభావి, సన్మార్గగామిని నీవొక్కడివే మిగిలావు కాబోలు!” (87)

“సోదరులారా! కాస్త ఆలోచించండి. నేను నాప్రభువు దయవల్ల (ఇంతకుముందు నుంచే) ఒక నిదర్శనం (అంతరాత్మ ప్రబోధనా జ్యోతి) కలిగిఉన్నాను. ఆపై ఆయన నాకు మంచి ఉపాధి⁵ కూడా అనుగ్రహించాడు. అలాంటప్పుడు నేను మీ మార్గవిహీనత, అవినీతి పనుల్లో ఎలా పాల్గొనగలను? నేను మిమ్మల్ని ఏ చెడుల నుంచి వారిస్తున్నానో ఆ చెడులకు స్వయంగా నేను పాల్పడనా? అది ఎన్నటికీ సాధ్యం కాదు. నేను మాత్రం నాకు చేతనైనంత వరకు పరిస్థితి చక్కదిద్దాలని భావిస్తున్నాను. అయితే నేను చేయదలచుకున్నదంతా దేవుని దయాదాక్షిణ్యాల మీదే ఆధారపడి ఉంది. ఆయన్నే నేను నమ్ముకున్నాను. ప్రతి వ్యవహారంలోనూ నేను ఆయన వైపుకే మరలుతాను. (88)

నా జాతిప్రజలారా! నాకు వ్యతిరేకంగా మీరు అవలంబించిన ఈ మూర్ఖత్వం, మొండి వైఖరుల్ని చూస్తుంటే చివరికి నూహ్, హూద్, సాలిహ్ జాతులపై వచ్చి పడినటువంటి శిక్షలు (ఉపద్రవాలు) మీపై కూడా విరుచుకుపడతాయేమో అనిపిస్తోంది.

5. ఉపాధి అనేది జీవనోపాధి, ఆహారం, సత్యజ్ఞానం, వహీ అనే అర్థాల్లో వాడబడింది.

అలాంటి దుర్గతి పట్టకూడదు సుమా! లూత్జాతి(కి పట్టిన దుర్గతి) మీకెంతో దూరం లేదు. (ఈ మధ్యకాలంలోనే ఆ భయంకర సంఘటన సంభవించింది.) కనుక మీరు (ఇప్పటికైనా) దేవుణ్ణి క్షమాపణ కోరుకొని ఆయన వైపు మరలండి. నా ప్రభువు ఎంతో దయామయుడు. ఆయనకు తనదాసుల పట్ల అపార ప్రేమాభిమానాలున్నాయి”⁶ అంటూ షుబ్బా వారికి హితోపదేశం చేశాడు. (89-90)

“షుబ్బా! నీవు చెప్పేవాటిలో చాలా మాటలు మాకనలు అర్థమే కావడం లేదు. నీవు మాకు బలహీనుడివిగా కన్పిస్తున్నావు. (నీకు మద్దతుగా) నీ బంధువర్గమే గనక లేకపోయి నట్లయితే మేము ఎప్పుడో నిన్ను రాళ్ళతో కొట్టి చంపేసేవాళ్ళం. మమ్మల్ని ఎదుర్కునే అంత శక్తి నీకు లేదు” అన్నారు వారు. (91)

“సోదరులారా! మీ కళ్ళకు దేవుని కంటే నా బంధువర్గమే శక్తిమంతమైనదిగా కన్పిస్తున్నదా? (నా బంధువులకైతే భయపడ్డారు గాని) దేవుణ్ణి మాత్రం పూర్తిగా వదిలేశారు! గుర్తుంచుకోండి, మీరు చేస్తున్న పనులను నా ప్రభువు గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. సోదరులారా! (సరే), మీరు మీపద్ధతి ప్రకారం నడుచుకోండి. నేను నాపద్ధతి ప్రకారం నడుచుకుంటాను. ఎవరిపై అవమానకరమైన శిక్ష వచ్చిపడుతుందో, ఎవరు అసత్య వాదులో త్వరలోనే మీకు తెలిసిపోతుంది. (దానికోసం) మీరూ ఎదురుచూడండి, మీతో పాటు నేనూ ఎదురుచూస్తాను” అన్నాడు షుబ్బా (తుది హెచ్చరిక చేస్తూ). (92-93)

చివరికి మా ఆజ్ఞ (అమల్లోకి) వచ్చేసింది. అప్పుడు మేము మా అనుగ్రహంతో షుబ్బాని, అతనితో పాటు విశ్వసించినవారిని రక్షించాం. అన్యాయం, అక్రమాలకు పాల్పడిన దుర్మార్గులపై తీవ్రమైన విస్ఫోటం విరుచుకుపడింది. దాంతో వారు తమ ఇండ్లలోనే పడి సర్వనాశనమయ్యారు. అసలు వారక్కడ ఎన్నడూ నివసించనే లేదన్నట్లు తెల్లవారు జామున ఎలాంటి చలనం లేకుండా నిస్తేజంగా పడిఉండిపోయారు. వినండి, సమూద్ ప్రజల మాదిరిగా మద్యనిప్రజలు కూడా దూరంగా విసరివేయబడ్డారు. (94-95)

మేము మూసాకు (ప్రవక్త నియామకానికి సంబంధించిన) స్పష్టమైన ప్రమాణాలు, నిదర్శనాలిచ్చి ఫిరౌన్, అతని అధికారుల దగ్గరకు పంపించాం. కాని ఫిరౌన్ ఆదేశం సమంజసంగా లేకపోయినా అతని జాతిప్రజలు అతని ఆదేశాన్నే పాటించారు. ప్రళయ దినాన అతను తన జాతిప్రజలకు (నాయకత్వంవహించి) ముందుముందుగా ఉంటాడు. ఆవిధంగా అతను తన నేతృత్వంలో వారిని నరకానికి తీసికెళ్తాడు. వారు చేరుకునే

6. హజ్రత్ ఉమర్ (రజ) కథనం ప్రకారం ఒకసారి దైవప్రవక్త (స) సన్నిధికి కొందరు యుద్ధ ఖైదీలు తేబడ్డారు. వారిలో ఒక స్త్రీ కూడా ఉంది. ఆస్త్రీ తన పసిబిడ్డ తప్పిపోవడంతో తీవ్ర ఆందోళన పడుతూ ఎనలేని మాతృమమకారంతో, కన్పించిన ప్రతి చంటిపిల్లవాణ్ణి గుండెలకు హత్తుకొని పాలు త్రాగిస్తుండేది. దైవప్రవక్త (స) ఆమెను అనుచరులకు చూపిస్తూ “ఈతల్లి తన బిడ్డను తన స్వహస్తాంతో నిప్పూలోకి విసరేయగలదా?” అని అడిగారు. దానికి వారు “అలా ఎన్నటికీ చేయదు. పైగా నిప్పూలో పడిపోతుంటే చూసి ఆమె పిల్లవాణ్ణి కాపాడేందుకే ప్రయత్నిస్తుంది” అన్నారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) “దేవుడు తన దాసులపై కనబరిచే దయ, జాలి ఈ స్త్రీ తన బిడ్డపై కరబరిచే దయ, జాలి కన్నా ఎంతో ఎక్కువగా ఉంటాయి” అని తెలిపారు. (బుఖారి, ముస్లిం)

ప్రదేశం ఎంత చెడ్డప్రదేశం! వారిటు ప్రపంచంలోనూ శపించబడ్డారు; అటు పరలోకం లోనూ శపించబడతారు. వారికి లభించే ప్రతిఫలం ఎంత దుష్ట ప్రతిఫలం!! (96-99)

ఇవి కొన్ని జనపదాల చారిత్రక గాధలు. వీటిని మేము నీకు విన్నపిస్తున్నాం. అ జనపదాలలో కొన్ని ఇప్పటికీ (జరిగిన ఘటనలకు సాక్షిభూతంగా) నిలిచిఉన్నాయి. మరికొన్ని సమూలంగా తుడిచిపెట్టుకుపోయాయి. మేము వారికి అన్యాయం చేయలేదు. వారే ఆత్మవంచనకు పాల్పడి ఆపద కొనితెచ్చుకున్నారు. దేవుని ఆజ్ఞ వచ్చినప్పుడు, దేవుణ్ణి వదలి వారు పూజిస్తూ వచ్చిన మిథ్యాదైవాలు వారికి ఏమాత్రం ఉపయోగపడలేదు. అవి వారికి వినాశం, విధ్వంసాలే తెచ్చిపెట్టాయి. (100-101)

నీ ప్రభువు ఏదైనా దుర్మార్గులపై పట్టణాన్ని పట్టడలచుకుంటే ఆయన పట్టు ఇలాగే ఉంటుంది. నిజంగా ఆయన పట్టు చాలా కఠినంగా, అతి బాధాకరంగా ఉంటుంది. పరలోక శిక్ష గురించి భయపడేవారికి ఇందులో ఎంతోగుణపాఠం ఉంది. అదొక (నిర్ణీత) దినం. ఆ రోజు మానవులంతా సమావేశమవుతారు. ఆరోజు జరిగే విశేషాలన్నీ అందరి కళ్ళముందు ఉంటాయి. దాన్ని తీసుకురావడానికి మేమెంతో ఆలస్యం చేయడంలేదు. అతిస్వల్ప వ్యవధి మాత్రమే దానికోసం నిర్ణయించబడింది. (102-104)

ఆరోజు ఏ ఒక్కరికీ నోరుమెదిపే ధైర్యం కూడా ఉండదు, దేవుని అనుమతితో ఏదైనా కొంచెం మనవి చేసుకోవడం తప్ప. ఆరోజు కొందరు దొర్ఖాగ్యులు ఉంటారు. మరికొందరు సౌభాగ్యులు ఉంటారు. (105)

దొర్ఖాగ్యులు నరకానికి పోతారు. (అక్కడ తీవ్రమైన వేడి, దాహం వల్ల) వారు రొప్పుతూ, రోజుతూ ఏడ్చులు, పెడబొబ్బలు పెడుతుంటారు. నీ ప్రభువు మరేదయినా తలిస్తే తప్ప వారు ఆ స్థితిలోనే భూమ్యాకాశాలున్నంత వరకు పడివుంటారు. నీ ప్రభువు తాను తలచుకున్న ప్రతి పనీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వశక్తి మంతుడు. పోతే, సౌభాగ్యులు మాత్రం స్వర్గానికి వెళ్తారు. నీ ప్రభువు మరేదయినా తలిస్తే తప్ప వారు స్వర్గంలోనే భూమ్యాకాశాలున్నంత వరకు (సుఖంగా) ఉంటారు. వారికక్కడ ఎన్నటికీ ఎడతెగని బహుమానాలు లభిస్తాయి. (106-108)

కనుక ప్రవక్తా! వారు ఆరాధిస్తున్న వాటిని గురించి నీవు ఏమాత్రం సందేహించకు. పూర్వం తమ తాతముత్తాతలు ఎలా (గుడ్డిగా మిథ్యాదైవాలను) ఆరాధిస్తూ ఉండేవారో వీరు కూడా అలాగే ఆరాధిస్తున్నారు. మేము వారికి రావలసిన కర్మఫలం వారికి పూర్తిగా ఇచ్చి వేస్తాం. అందులో ఎలాంటి కొరత చేయము. (109)

మేము దీనికి పూర్వం మూసాకు కూడా గ్రంథం ప్రసాదించాము. (ఈ గ్రంథం విషయంలో లాగే) దాని విషయంలో కూడా (సత్యతిరస్కారులు) అభ్యంతరాలు లేవ దీశారు. నీప్రభువు వైపున ఒకమాట ముందే నిర్ణయించబడక ఉంటే (ఇలా) అభ్యంతరాలు లేవదీసేవారి సంగతి ఎప్పుడో తేల్చివేయబడి ఉండేది. వారసలు దాన్ని గురించి సందేహం, సందిగ్ధాలలో పడిపోయారు. నీ ప్రభువు వారికి తప్పకుండా వారి కర్మఫలం ఇచ్చివేస్తాడు. ఆయన వారి చర్యలన్నిటినీ గమనిస్తున్నాడు. (110-111)

కనుక నీవు, అపమార్గం వదలివచ్చిన నీ అనుచరులు మీకివ్వబడిన ఆజ్ఞ ప్రకారం సన్నార్థంలో స్థిరంగా ఉండండి. హద్దుమీరి ప్రవర్తించకండి. మీరు చేస్తున్నదంతా మీ ప్రభువు ఒకంట గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. ఆ దుర్మార్గులవైపు ఏమాత్రం మొగ్గకండి. అలా చేస్తే మీరూ నరకాగ్నికి సమీపమైపోతారు. దేవుని పట్టు నుండి కాపాడేందుకు మీకు ఎలాంటి స్నేహితుడుగాని, సంరక్షకుడుగాని, సహాయకుడుగాని లభించడు. (112-113)

వినండి. పగటివేళ ఆద్యంతాలలో (ఉదయం, సాయంత్రం), రాత్రివేళ కొంచెం సమయం గడచిన తర్వాత ప్రార్థన చేయండి. నిస్సందేహంగా సత్కార్యాలు దుష్కార్యాలు నిర్మూల్యమైతాయి. అనుసరించేవారి కోసం ఇదొక హితబోధ. (కష్టకాలంలో) సహనం వహించండి. సదాచారుల ప్రతిఫలాన్ని దేవుడు ఎన్నటికీ వృధాచేయడు. (114-115)

మరి మీకు పూర్వం ఉండిన జాతులలో ప్రజలను ప్రపంచంలో అరాచకం, అల్ల కల్లోలాలు రేకెత్తించకుండా నిరోధించే సంఘశ్రేయోభిలాషులు ఎందుకు లేరు? ఒకవేళ ఉన్నా బహుకొద్దమందే ఉన్నారు. వారిని మేము ఆ జాతుల బారినండి కాపాడము. దుర్మార్గులు మాత్రం భోగభాగాలలో తేలియాడుతూ పాపపంకిలంలో కూరుకు పోయారు. ప్రజలు సంస్కర్తలయి మంచి పనులు చేస్తుంటే దేవుడు వారి పట్టణాలను ఎన్నటికీ అన్యాయంగా నాశనం చేయడు. ⁷ దేవుడు అలాంటివాడు కాదు. (116-117)

నీ ప్రభువు తలచుకుంటే యావత్తు మానవాళిని ఒకేజాతిగా, ఒకే సముదాయంగా చేసేవాడు. కాని వారిప్పుడు విభిన్న పద్ధతులు అనుసరిస్తున్నారు. వారిలో నీ ప్రభువు

7. చెడుల్ని అరికట్టడం, మంచిని పెంచడం, సంఘసంస్కరణ కార్యక్రమాలు చేపట్టడం ముస్లింల విధి. ముస్లింలు ఈపనులు చేయకుండా పాపకార్యాలలో పడిపోతే వారు కూడా ప్రపంచం లో దైవశిక్ష చవిచూడవలసి వస్తుంది. దీన్ని గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా బోధించారు:

“నా అనుచర సమాజంలో ఎప్పుడైతే పదిహేను (దుర్)లక్షణాలు చోటుచేసుకుంటాయో అప్పుడు దానిపై ఆపదలు రావడం మొదలవుతాయి. (కొందరు ఈమాట విని) ‘అయితే దైవప్రవక్త! ఆ లక్షణాలు ఏమిటి?’ అనడిగారు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈవిధంగా సెలవిచ్చారు:

(1) ప్రభుత్వ ఆస్తులను సొంత ఆస్తులుగా పరిగణించడం. (2) అమానత్ (భద్రపరచడానికి అప్పగించిన సొత్తు)ను సమరసొత్తు (మాలెగనీమత్)గా తలచడం. (3) (పేదల ఆర్థిక హక్కులను) జకాత్ ధనాన్ని జరిమానాగా భావించడం. (4) భర్త తనభార్యకు విధేయుడయి పోవడం. (5) కొడుకు తన తల్లిపట్ల అవిధేయుడయి ప్రవర్తించడం. (6) మనిషి తన స్నేహితులకు మాత్రమే మేలు చేసి, (7) తన తండ్రిపై దౌర్జన్యం చేయడం. (8) మసీదులో అల్లరి చేయడం. (9) ఒక జాతిలోని అత్యంత నీచుడు ఆజాతికి నాయకుడయి పోవడం. (10) వ్యక్తిలోని చెడుకు భయపడి జనం అతణ్ణి గౌరవించడం. (11) మత్తు పదార్థాలను బహిరంగంగా వినియోగించడం. (12) పురుషులు పట్టు వస్త్రాలు ధరించడం. (13) సంగీత వాయిద్యాలను అవలంబించడం. (14) గాయకురాళ్ళను సమావేశ పరచడం. (15) అప్పటి ప్రజలు తమ పూర్వీకులను నిందించడం, దూషించడం.

కనుక ఈ లక్షణాలు చోటుచేసుకో నారంభించగానే ప్రజలు ఇక ఎల్లవేళలా దైవశిక్ష కోసం ఎదురుచూడాలి వస్తుంది. ఈ శిక్ష ఎర్రటి గాలిదుమారం రూపంలోనయినా రావచ్చు, లేదా భూకంపం రూపేణయినా రావచ్చు, లేదా సబ్బుత్ (శనివారం) వాళ్ళకు (అంటే యూదులకు వచ్చి నట్లు ముఖాలు వికృతంగా మార్చివేసే శిక్షయినా రావచ్చు.” (తిర్మిజి)

కరుణించినవారు మాత్రమే అపమార్గానికి దూరంగా మసలుకుంటారు. ఈ పని (భావా చరణల స్వేచ్ఛనిచ్చి పరీక్షించడం) కోసమే ఆయన మానవుల్ని సృష్టించాడు. మానవు లతో, జిన్నలతో నరకం నింపేస్తానని నీ ప్రభువు అన్నమాట (ఇలా) నెరవేరుతుంది.*

ముహమ్మద్ (సల్లం)! ఇవి దైవప్రవక్తల గాధలు. నీకు మనోబలం చేకూర్చడానికి వీటిని వివరిస్తున్నాం. ఈ గాధల ద్వారా నీకు వాస్తవమయిన విషయజ్ఞానం లభించింది. అటు విశ్వాసులకు హితోపదేశం, గుణపాఠాలు కూడా ఉన్నాయి. (118-120)

విశ్వసించనివారికి ఇలా చెప్పియ్యి: “మీరు మీ పద్ధతుల ప్రకారమే నడచుకోండి. మేము మా పద్ధతుల ప్రకారం నడచుకుంటాము. పర్యవసానం కోసం మీరూ ఎదురు చూడండి; మేమూ ఎదురుచూస్తుంటాము.” (121)

భూమ్యాకాశాల్లో నిక్షిప్తమయి ఉన్న సమస్తం దేవుని అధీనంలోనే ఉంది. సకల వ్యవహారాలు చివరికి ఆయన దగ్గరికే చేరుకోవలసి ఉంటుంది. కనుక ముహమ్మద్ (సల్లం)! నీవు ఆయన్నే ఆరాధించు. ఆయన మీదే భారం వెయ్యి. మీరు చేస్తున్నదంతా దేవుడు గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (122-123)

అవతరణ: మక్కా

12. యూసుఫ్

సూక్తులు: 111

ఈ అధ్యాయంలో పూర్తిగా యూసుఫ్ ప్రవక్త (అలైహి) గాధ ఉన్నందున దీనికి పేరొచ్చింది. ఇది కూడా నబవీశకం చివరి సంవత్సరంలో అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. మక్కా బహుదైవారాధకులు బహుశా యూదుల ప్రోద్బలంతో దైవప్రవక్త (స)ను పరీక్షించ డానికి యూసుఫ్ (అలై) వృత్తాంతం తెలియజేయమని అడిగారు. దానికి సమాధానంగా యూసుఫ్ ప్రవక్త (అలై) గాధ వివరంగా తెలియజేయబడింది.

ఈ కథలో హజ్రత్ యూసుఫ్ (అలైహి)ని ఆయన సవతిసోదరులు చంపడానికి కుట్ర పన్నుతారు. దేవుడు ఆ కుట్రను భగ్నంచేసి చివరికి యూసుఫ్‌ని ఈజిప్టు రాజుగా చేస్తాడు. అలాగే హజ్రత్ ముహమ్మద్ (సల్లం)ని కూడా ఆయన బంధువులే చంపడానికి ప్రయత్నిస్తారు. దేవుడు వారి ప్రయత్నాలను వమ్ముచేసి ముహమ్మద్ (సల్లం)ను చివరికి యావత్తు అరబియాకు రాజ్యాధినేతగా చేస్తాడు. యూసుఫ్ (అలై) రాజ్యాధినేత అయిన తరువాత తన సోదరులను క్షమిస్తారు. అలాగే మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) కూడా మక్కా విజయం తరువాత ఖైదీలుగా పట్టుబడిన బద్దవిరోధుల్ని సైతం క్షమిస్తారు. అందువల్ల మక్కా ఖురైషీయులు యూసుఫ్ గాధ నుంచయినా గుణపాఠం గ్రహించి ఇస్లాంవ్యతిరేక కార్యకలాపాలు మానుకుంటారేమోనని దేవుడు ఈ అధ్యాయంలో యూసుఫ్ (అలైహి) వృత్తాంతాన్ని ఎంతో వివరంగా తెలియజేశాడు.

అదీగాక హజ్రత్ ముహమ్మద్ (స) నిరక్షరాసి కావడంతో పాటు పాలస్తీనా, ఈజిప్టు దేశాల్లో జరిగిన చారిత్రక సంఘటనల్ని గురించి ఏమాత్రం తెలియనివారు. అలాంటివ్యక్తి నోట ఈ చారిత్రకగాధ ఇంతవివరంగా వెలువడిందంటే ఆయన దైవప్రవక్తనని బహు దైవారాధకులు ఒప్పుకోవాలి. ఈవిధంగా హజ్రత్ ముహమ్మద్ (స)ని దైవప్రవక్తగా నిరూ పించడానిక్కూడా యూసుఫ్ గాధను ప్రస్తావించవలసిన అవసరం ఏర్పడింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలిఫ్-లాం-రా. ఇవి సత్యాన్ని స్పష్టంగా తెలియజేసే గ్రంథానికి చెందిన సూక్తులు. మేము దీన్ని పఠనగ్రంథంగా చేసి, విషయాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి వీలుగా అరబీ భాషలో అవతరింపజేశాము. ముహమ్మద్ (సల్లం)! నీ దగ్గరకు వంపుతున్న ఈ పఠన గ్రంథం (ఖుర్ఆన్) ద్వారా మేము చక్కటి శైలిలో నీకొక యదార్థ గాధ విన్పించ బోతున్నాం. దీనికిపూర్వం (ఈగాధ) నీకేమాత్రం తెలియదు. (1-3)

యూసుఫ్ (తన స్వప్నం గురించి ప్రస్తావిస్తూ) మాట్లాడిన సందర్భం: అప్పుడతను తన తండ్రితో “నాన్నా! నేనొక కలగన్నాను. అందులో పదకొండు నక్షత్రాలు, సూర్యుడు, చంద్రుడు నాకు సాష్టాంగప్రణామం చేస్తున్నట్లు కన్పించాయి” అన్నాడు. (4)

“అయితే బాబూ! ఈకల గురించి నీఅన్నల దగ్గర ప్రస్తావించకు. వారు నీకు వ్యతిరేకంగా ఏదైనా కుట్ర పన్నవచ్చు. పైతాన్ మానవుని బహిరంగ శత్రువు. సరే, (నీవు కల గన్నట్లు) అలాగే జరుగుతుంది. నీప్రభువు (ఓమహాకార్యం కోసం) నిన్ను ఎంచుకున్నాడు. అందుకాయన నీకు విషయ లోతుపాతుల్ని తరచి చూడగల విశేషజ్ఞానం ప్రసాదిస్తాడు. గతంలో మన పెద్దలైన ఇబ్రాహీం, ఇస్హాఖ్లకు నీ ప్రభువు ఎలా మహా భాగ్యాలు అనుగ్రహించాడో అలాగే ఇప్పుడు నీకూ, యాఖూబ్ సంతానానికి కూడా మహాభాగ్యాలు అనుగ్రహిస్తాడు. నీప్రభువు సర్వజ్ఞుని, మహావివేకవంతుడు” అన్నాడు యాఖూబ్. (5-6)

ప్రశ్నించేవారికి యూసుఫ్, అతనిసోదరుల గాధలో గొప్ప సూచనలున్నాయి. (7)

అప్పుడతని సోదరులు పరస్పరం ఇలా కూడబలుక్కున్నారు: “మనమంతా ఒక జట్టుగా ఉన్నా (ఏం లాభం?) మన తండ్రికి మనమీద కంటే యూసుఫ్ మీద, అతని తమ్ముడి మీదనే ఎక్కువ మమకారం ఉంది. అసలు మన నాన్నకు (వయస్సు బాగా మీద పడటం వల్ల) మతి భ్రమించింది. (అంచేత మనం ఏదో ఒకటి తేల్చుకోవాలి.) పదండి, యూసుఫ్ని చంపివేద్దాం, లేదా ఎక్కడయినా తీసికెళ్ళి పారేద్దాం గుట్టుచప్పుడు కాకుండా. అప్పుడే మీ తండ్రి మీ వైపు మరలుతాడు. ఈ పని కాస్తా ముగిశాక మనం (ఏమీ ఎరగనట్టు) మంచివాళ్ళుగా కన్పించాలి.” (8-9)

ఈ మాటలు విని వారిలో ఒకడు ఇలా అన్నాడు: “యూసుఫ్ని చంపవద్దు. దానికి బదులు అతణ్ణి పిలిచికెళ్ళి ఏదైనా పాడుబడ్డ బావిలో పడవేద్దాం. అటుగా బాటసారులు ఎవరైనా వస్తే, వారే అతణ్ణి బయటికి లాగి తీసికెళ్తారు.” (10)

ఇలా తీర్మానించుకున్న తర్వాత వారు తమతండ్రి దగ్గరకెళ్ళి ఇలాఅన్నారు: “నాన్నా! మీరు యూసుఫ్ విషయంలో మమ్మల్ని నమ్మరేమిటి? నిజంగా మేము అతని శ్రేయోభిలాషులమని చెబుతున్నాం! రేపు మావెంట పంపండి. అవీఇవీ బొక్కి కాస్సేపుపోయిగా ఆడుకుంటాడు. అతణ్ణి భద్రంగా చూసుకోవడానికి మేము దగ్గరే ఉంటాం కదా!” (11-12)

(అయినా యాఖూబ్ కు వారి మీద నమ్మకం కుదరలేదు.) “మీరితణ్ణి తీసికెళ్ళడం నాకు చాలా బాధగా ఉంది. మీరు మీ పనిలో పడి అజాగ్రత్తగా ఉంటే వీణ్ణి ఏ తోడేలో

తినేస్తుందేమోనని నాకు భయంగా ఉంది” అన్నాడతను. (13)

“మేమంతా కలసి జట్టుగా దగ్గరున్నప్పటికీ అతణ్ణి తోడేలు తినేస్తుందంటే ఇక మేము ఎందుకూ పనికిరాని దద్దమ్మలన్న మాట” అన్నారు వారు. (14)

ఇలా వారు పట్టుబట్టి అతణ్ణి తమవెంట తీసికెళ్తారు. వారతణ్ణి పాడుబడ్డ బావిలో పడవేయాలని ముందే నిర్ణయించుకున్నారు. కనుక మేమతనికి దివ్యావిష్కృతి ద్వారా (ధైర్యం చెబుతూ) “వీరికి తమ చేష్టల పర్యవసానం ఏమిటో బొత్తిగా తెలియదు. నీవు వారికి వారినిర్వాకం గురించి ఎత్తిచూపే రోజొకటి తప్పక వస్తుంద”ని తెలియజేశాం.

ఆరోజు సాయంత్రం వారు లబోదిబోమంటూ తమ తండ్రి దగ్గరికొచ్చి ఇలా అన్నారు: “నాన్నా! మేము పరుగుపందెంలో ఉండి, యూసుఫ్ని మా సామాను దగ్గర (కాపలా కోసం) వదలిపెట్టాం. అంతలో ఎక్కడ్నుంచో ఒక తోడేలు వచ్చి అతణ్ణి చీల్చి తినేసింది. ఔను నాన్నా! మేము నిజంచెప్పినా మీరు మామాటలు నమ్మేటట్లు లేరు”.

వారు యూసుఫ్ చొక్కా మీద బూటకపు నెత్తుటి మరకలు పూసి తీసుకొచ్చారు. యాఖూబ్ వారి మాటలు విని “కాదు, మీరేదో కథఅల్లి చెబుతున్నారు. సరే కానివ్వండి. నేను దీన్ని మౌనంగా భరిస్తాను. మీరల్లిన ఈ కట్టుకథ చిక్కముడి నుంచి బయటపడా లంటే దేవుని సహాయమే అర్థించాలి” అని అన్నాడు. (15-18)

అటు కొందరు బాటసారులు వచ్చారు. వారు తమ నీటి నౌకరని నీళ్ళ కోసం పంపించారు. నీటి నౌకరు బావిలో చేద వదలగానే “ఎంత అదృష్టం! ఇక్కడ ఒక అబ్బాయి దొరికాడు (మనకు)” అన్నాడు సంతోషంతో బిగ్గరగా. (తరువాత) యూసుఫ్ని వారు వ్యాపార సామగ్రిగా భావించి దాచుకున్నారు. వారు చేస్తున్నదేమిటో దేవునికి బాగా తెలుసు. చివరికి వారు కొన్ని కాసుల కోసం అతణ్ణి అతి స్వల్పధరకు అమ్మివేశారు. అతని ధర విషయంలో వారు పెద్దగా ఆశలు పెట్టుకోలేదు. (19-20)

ఈజిప్టులో అతణ్ణి కొన్న వ్యక్తి (ఇంటికెళ్ళి) తన భార్యతో “ఈ అబ్బాయిని మనం బాగా చూసుకోవాలి. ఇతను మనకు (భవిష్యత్తులో) ఉపయోగపడవచ్చు. లేదా మనం ఇతణ్ణి కొడుకుగానైనా చేసుకుందాం” అన్నాడు. ఇలా మేము యూసుఫ్ కు (ఆ) దేశంలో స్థిరపడే పరిస్థితి కల్పించి, అతనికి వ్యవహారదక్షత గురించిన శిక్షణ యేర్పాటు చేశాం. దేవుడు తానుతలచిన పని చేసితీరుతాడు. కాని చాలామంది ఈవిషయం గ్రహించరు. యూసుఫ్ యుక్తవయస్సుకు చేరుకున్న తర్వాత మేమతనికి నిర్ణయశక్తి, (విశేష)జ్ఞానం ప్రసాదించాం. ఇలా మేము సహృదయులకు ప్రతిఫలం అనుగ్రహిస్తాం. (21-22)

అతను నివసిస్తున్న ఇంట్లో ఆ ఇంటావిడ అతణ్ణి మరులుగొల్పుతూ తనవైపు ఆకట్టుకోవడానికి ప్రయత్నించసాగింది. ఓరోజు ఆమె తలుపులు మూసేసి ‘రా, వచ్చేయి’ అన్నది. దానికి యూసుఫ్ “అపచారం! అపచారం!! నేను దేవుని శరణు కోరుతున్నాను. నాప్రభువు¹ నాకు మంచిస్థితి కల్పించాడు. (నేనీ పాపకార్యానికి ఎలా పాల్పడ గలను?) అలాంటి దుర్మార్గులు ఎన్నటికీ సఫలం కాలేరు” అన్నాడు. (23)

1. ఇక్కడ నా ప్రభువంటే నా నిజప్రభువు, పోషకుడు, యజమాని అయిన దేవుడని అర్థం.

అయినప్పటికీ ఆమె తీవ్రమైన కోరికతో అతని వైపు రాసాగింది. యూసుఫ్ తన ప్రభువు చూపిన హేతువు చూడకపోతే అతను కూడా తీవ్రమైన కోరికతో ఆమె వైపు కదిలేవాడు. మేమతడ్ని చెడుకు, అశ్లీలానికి దూరంగా ఉంచదలిచాం. అందువల్ల అతనా చేష్టకు వడిగట్టలేదు. అతను మేము ప్రత్యేకంగా ఎంచుకున్న దాసుడు. (24)

చివరికి యూసుఫ్, అతని వెనుక ఆ స్త్రీ ఇద్దరూ పరుగిడుతూ తలుపు దగ్గరకు చేరుకున్నారు. ఆమె యూసుఫ్ వెనకాల పడి అతని చొక్కా (లాగి)చింపేసింది. అంతలో తలుపు దగ్గర వారిద్దరూ (హఠాత్తుగా) ఆమె భర్త కంటపడ్డారు.

ఆమె తన భర్తను చూడగానే “దుష్టసంకల్పంతో నీఇల్లాలి వెంటపడే వాడికి శిక్ష ఏమిటి? అలాంటివాడ్ని జైల్లో పడవేయడమో లేక కఠిన యాతనలకు గురిచేయడమో తప్ప మరే శిక్ష కాగల్గుతుంది?” అని అన్నది (తానేపాపం ఎరగనట్టు నటిస్తూ). (25)

దానికి యూసుఫ్ ‘అసలు ఈమే నన్ను వలలో వేసుకోవడానికి ప్రయత్నించింది’ అన్నాడు. అప్పుడు ఆ స్త్రీకుటుంబ సభ్యులలో ఒకతను (మధ్యవర్తిగా) ముందుకు వచ్చి “యూసుఫ్ చొక్కా గనక ముందు భాగం చినిగివుంటే ఈమె చెప్పేది నిజం, అతను చెప్పేది అబద్ధం. ఒకవేళ అతని చొక్కా వెనుకభాగం చినిగివుంటే మాత్రం ఈమె చెప్పేది అబద్ధం. అతను చెప్పేది నిజం అవుతుంది” అని తీర్చిచెప్పాడు. (26)

ఆమె భర్త చూస్తే యూసుఫ్ చొక్కా వెనుక భాగమే చినిగి ఉంది. దాంతో అతను (మండిపడుతూ) “ఇవన్నీ మీఆడవాళ్ళ పన్నాగాలు. నిజంగా మీపన్నాగాలు చాలా భయం కరంగా ఉంటాయి. యూసుఫ్! ఈ విషయాన్ని నీవింతటితో మరచిపో. ఇక నీసంగతి-నువ్వే అసలు దోషివి. సరే చేసిన తప్పుకు క్షమాపణ(యినా) చెప్పుకో” అన్నాడు.*

(ఈ వార్త స్త్రీలలో కార్పిచ్చులా వ్యాపించిపోయింది.) నగరంలోని (గొప్పింటి) స్త్రీలు ఈ విషయమయి పరస్పరం చర్చించుకుంటూ “(మన) మంత్రిగారి భార్య తన బానిస కుర్రోడి వెంట పడిందట! (పాపం) మోహవేశం ఆమెను అదుపు తప్పేలా చేసింది. కాని మన దృష్టిలో మటుకు ఆవిడ పెద్ద తప్పే చేస్తోంది” అని చెప్పుకోసాగారు. (27-30)

ఈ టక్కరిమాటలు (ఆనోటాఈనోటా ప్రాకి) చివరికి ఆస్త్రీ చెవిలో కూడా పడ్డాయి. ఆమె వారిని పిలిపించి ఆనుడుదిండ్లతో ఒక సమావేశం ఏర్పాటు చేసింది. విందులో (పండ్లు పలహారాలతో పాటు) ప్రతిఒక్కరి ముందు ఓ కత్తి కూడా ఉంచింది.

(వారు తిందామని సరిగ్గా పండ్లు కోస్తున్న సమయంలో) ఆమె యూసుఫ్‌ని వారి ముందుకు రమ్మని సైగచేసింది. (యూసుఫ్ పక్కగది నుంచి హఠాత్తుగా వారిముందు కొచ్చి నిలబడ్డాడు.) అతనిపై దృష్టి పడగానే ఆ స్త్రీలు (అతని అసాధారణ సౌందర్యానికి) మంత్రముగ్ధులై పోయారు. ఆ స్థితిలో వారు తమనుతాము మరచిపోయి చేతులు కోసుకున్నారు. (ఆశ్చర్యంతో) “దేవ దేవ! (ఏమి సౌందర్యం!) ఇతను మానవుడు కాదు, మహోత్సృష్టుడైన ఏ దైవమాతో అయివుంటాడు” అన్నారు అప్రయత్నంగా. (31)

వెంటనే మంత్రిభార్య ఇలా అన్నది: “చూశారుగా! నా గురించి మీరు ఏవేవో చెప్పు కున్నారు. ఆవ్యక్తి ఇతనే. నేను నిజంగానే ఇతడ్ని నావైపు తిప్పుకోవడానికి ప్రయత్నిం

చాను. కాని తప్పించుకొని బయటపడ్డాడు. (ఏమైనా సరే) ఇతను నామాట వినకపోతే మాత్రం జైలు పాలయి ఘోర అవమానం చవిచూడవలసి వస్తుంది.” (32)

అప్పుడు యూసుఫ్ (విశ్వప్రభువును తలచుకుంటూ) “ప్రభూ! వీరు నానుండి కోరుతున్న దానికంటే నాకు జైలుశిక్షే ఇష్టం. నీవు నన్ను వీరి పన్నాగాల నుండి తప్పించక పోతే నేను వీరి వలలో చిక్కుకొని మూడుల్లో చేరిపోయే ప్రమాదం ఉంది” అని (దైవాన్ని) వేడుకున్నాడు. (33)

అతని ప్రభువు అతని మొరాలకించి అతడ్ని ఆ స్త్రీల కుట్రల నుండి కాపాడాడు. ఆయనే మొరలను ఆలకించేవాడు, సమస్తం ఎరిగినవాడు. (34)

వారు (యూసుఫ్ ఎలాంటి సచ్చీలుడో, తమ స్త్రీలు ఎలాంటి దుర్మడత కలవారో వాటికి సంబంధించిన) స్పష్టమైన నిదర్శనాలు చూశారు. అయినా వారతడ్ని కొంతకాలం జైల్లో ఉంచాలన్న నిర్ణయానికే వచ్చారు. (అలా యూసుఫ్ జైలు పాలయ్యాడు.) (35)

జైల్లో అతనితో పాటు మరో ఇద్దరు బానిసలు కూడా చేరారు. ఓరోజు వారిద్దరిలో ఒకడు “నేను రాత్రి సారాయి పిండుతున్నట్లు కలగన్నాను” అన్నాడు. రెండోవాడు “నేనూ కలగన్నాను. ఆకలలో నా తలమీద కొన్ని రొట్టెలున్నాయి. వాటిని పక్షులు తినసాగాయి” అన్నాడు. ఆ తరువాత వారిద్దరు (యూసుఫ్‌ని ఉద్దేశించి) “చూస్తే మీరు ధర్మాత్ములుగా కన్పిస్తున్నారు. కాస్త మా కలల గూఢార్థం ఏమిటో చెప్పండి” అని అడిగారు. (36)

“మీకిక్కడ లభించే భోజనం రాకముందే నేను మీ కలల గూఢార్థం చెబుతాను. ఇది నాకు నాప్రభువు నేర్పిన విద్య. నేను దేవుడ్ని, పరలోకాన్ని నమ్మనివారి పద్ధతులు వదలి మన పెద్దలైన ఇబ్రాహీం, ఇస్హాఖ్, యాఖూబ్‌ల మార్గం అనుసరిస్తున్నాను. దేవునికి ఇతరుల్ని సాటికల్పించడం నా విధానం కాదు. (మనల్ని ఇతరులకు దాసులుగా చేయలేదంటే) ఇది నిజంగా మనపై, యావత్తు మానవాళిపై దేవుని అనుగ్రహమే. కాని చాలామంది (దేవునికి) కృతజ్ఞత చూపడంలేదు” అన్నాడు యూసుఫ్. (37-38)

నా సహాభిలాసా! కాస్త ఆలోచించండి. మనకు చాలామంది (చిల్లర) దేవుళ్ళు ఉండటం మంచిదా లేక అందరిపై ఆధిక్యత కలిగివున్న ఒక్క అల్లాహ్ ఉండటం మంచిదా? ఆయన్ని వదలి మీరు ఏ ఏ దైవాలను ఆరాధిస్తున్నారో అవన్నీ మీరు, మీ తాతముత్తాతలు పెట్టుకున్న కొన్ని పేర్లు (అభూతకల్పనలు) మాత్రమే. వాటి కోసం దేవుడు ఎలాంటి ప్రమాణం పంపలేదు. పాలానాధికారం దేవునికి తప్ప మరెవ్వరికీ లేదు. ఆయన తనను తప్ప మరెవరినీ ఆరాధించకూడదని శాసించాడు. ఇదే సరైన జీవన మార్గం. కాని చాలామంది (ఈ యదార్థం) గ్రహించడం లేదు. (39-40)

నా సోదర ఖైదీలారా! ఇప్పుడు మీకలల గూఢార్థం చెబుతా వినండి. మీలో ఒకడు తన ప్రభువుకు (అంటే ఈజిప్టు చక్రవర్తికి) సారాయి తాగిస్తాడు. రెండోవాడ్ని ఉరికంటం ఎక్కిస్తారు. పక్షులు అతని తలను పొడిచిపొడిచి తింటాయి. (అంతే) మీరడిగిన ప్రశ్నలకు సమాధానాలు లభించాయి.” ఆ తరువాత యూసుఫ్ వారిద్దరిలో జైలు నుంచి విడుదల కాబోతున్నాడని తెలిసిన వ్యక్తితో “నీ ప్రభువు (ఈజిప్టు చక్రవర్తి) దగ్గర నా గురించి కాస్త ప్రస్తావించు” అన్నాడు. కాని పైతాన్ అతడ్ని మరపింపజేశాడు. అతనా విషయం తన

ప్రభువు దగ్గర ప్రస్తావించడం మరచిపోయాడు. దాంతో యూసుఫ్ అనేక సంవత్సరాలు జైల్లోనే ఉండిపోవలసి వచ్చింది. (41-42)

ఒకరోజు చక్రవర్తి (తన సభాసదులతో) ఇలా అన్నాడు: “రాత్రి నేనొక కలగన్నాను. అందులో ఏడు బలిసిన ఆవులను ఏడు బక్కచిక్కిన ఆవులు తినేస్తున్నాయి. అలాగే ధాన్యసంబంధమైన ఏడు పచ్చటి వెన్నులు, ఏడు ఎండిన వెన్నులున్నాయి. కనుక సభా సదులారా! మీకు స్వప్నభావం తెలిస్తే నా స్వప్నంలోని గూఢార్థం ఏమిటో చెప్పండి.” దానికి సభాసదులు “ఇవి పీడకలలకు సంబంధించిన విషయాలు. ఇలాంటి కలల గూఢార్థం మాకు తెలియదు” అని సమాధానమిచ్చారు. (43-44)

అప్పుడా ఇద్దరు ఖైదీలలో విడుదలయిన వ్యక్తికి చాలా కాలం తర్వాత (యూసుఫ్) సంగతి గుర్తుకొచ్చింది. అతను సభను ఉద్దేశించి “నేను మీకు దాని గూఢార్థం చెబుతా. నన్ను కాస్త జైలు దగ్గరకు వెళ్ళడానికి అనుమతించండి” అన్నాడు. (45)

(రాజు అనుమతి లభించిన తరువాత) అతను వెళ్ళి “యూసుఫ్! సత్యం మూర్తీ భవించిన మహానుభావా!! నాకీ కల గురించిన గూఢార్థం ఏమిటో చెప్పు. ఏడు బలిసిన ఆవులను ఏడు బక్కచిక్కిన ఆవులు తినేస్తున్నాయి. ఏడు పచ్చటి వెన్నులు, ఏడు ఎండిన వెన్నులు ఉన్నాయి. దీనర్థం ఏమిటో చెబితే నేను వెళ్ళి వారికి తెలియజేస్తాను. దానివల్ల వారు నిన్ను (నీ విలువను) గుర్తించవచ్చు” అని అన్నాడు. (46)

అప్పుడు యూసుఫ్ (స్వప్న భావం వివరిస్తూ) ఇలా అన్నాడు: “మీరు ఏడేండ్లపాటు నిరంతరాయంగా వ్యవసాయం చేస్తారు. ఆ కాలంలో పండే పంటలో కొంత పంటను మీరు తిండికోసం వాడుకొని మిగతా పంటను వాటి వెన్నులలోనే ఉంచండి. ఆ తర్వాత మరో ఏడేండ్లపాటు (కరువుకాటకాలతో) పరిస్థితి చాలా దారుణంగా ఉంటుంది. ఆ స్థితిలో మీరు కూడబెట్టుకున్న ధాన్యం (హాయిగా) తినవచ్చు. ఒకవేళ ఏదైనా మిగిలితే మీరు భద్రపరుచుకున్నదే మిగులుతుంది. ఆ తర్వాత పుష్కలంగా వర్షాలు కురిసే సంవత్సరం వస్తుంది. ఆ ఏడు ప్రజలు (పాలు, పండ్రసం) బాగా పిండుతారు.” (47-49)

చక్రవర్తి ఈ కల గూఢార్థం విన్న తరువాత అతణ్ణి తన దగ్గరకు తీసుకురమ్మని ఆదేశించాడు. కాని రాజదూత యూసుఫ్ దగ్గరకు వెళ్ళే అతనిలా అన్నాడు: “ముందు నీవు నీ ప్రభువు దగ్గరికెళ్ళి చేతులు కోసుకున్న స్త్రీల సంగతేమిటో కాస్త అడిగిరా. నా ప్రభువుకు మాత్రం ఆ జిత్తులమారి స్త్రీల సంగతి బాగా తెలుసు.” (50)

చక్రవర్తి ఈ మాటలు విని (ఆ స్త్రీలను పిలిపించాడు.) వారితో “మీరు యూసుఫ్ ని మరులు గొల్పడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు మీ అనుభవం ఏమిటి?” అనడిగాడు. దానికి ఆ స్త్రీలంతా “దేవ దేవ! అతనిలో మేము చెడుకు సంబంధించిన ఛాయ కూడా చూడ లేదు” అని ముక్తకంఠంతో పలికారు. అప్పుడు మంత్రిభార్య (ముందుకొచ్చి) “ఇప్పుడు నిజం బయటపడింది. అతణ్ణి వలలో వేసుకోవడానికి ప్రయత్నించినదాన్ని నేనే. అతను మాత్రం సచ్చీలుడే. అందులో ఎలాంటి సందేహం లేదు” అని చెప్పింది. (51)

యూసుఫ్ (రాజదూత ద్వారా ఈ వృత్తాంతం విని) ఇలా అన్నాడు: “ఈ ప్రశ్న అడగ డంలో నా ఉద్దేశ్యం ఒక్కటే. మంత్రిగారు ఇంట్లో లేనప్పుడు నేనాయనకు నమ్మక

ద్రోహం తలపెట్టలేదని ఆయనకు తెలియాలి. అసలా స్త్రీలే నమ్మకద్రోహానికి పాల్పడ్డారు. వారి కుట్రలను దేవుడు ఏమాత్రం సాగనివ్వడని వారూ తెలుసుకోవాలి. నేను నా ఆత్మశుద్ధి గురించి గొప్పలు చెప్పుకోవడం లేదు. నా ప్రభువు కారుణ్యభాగ్యం లభిస్తే తప్ప మనస్సు ఎల్లప్పుడూ చెడు వైపుకే పురిగొల్పుతుంది.² నా ప్రభువు గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు.” (52-53)

చక్రవర్తి (రాజదూతను ఆదేశిస్తూ) “అతణ్ణి నా దగ్గరకు పిలుచుకు రా. నేనతణ్ణి (అంతరంగిక కార్యదర్శిగా) నాకోసం ప్రత్యేకించుకుంటాను” అన్నాడు. (రాజదూత వెళ్ళి యూసుఫ్ ని పిలుచుకొని వచ్చాడు.) అతనితో చక్రవర్తి మాట్లాడిన తర్వాత “ఇప్పుడు మీకు మాదగ్గర హోదా, గౌరవప్రతిష్ఠలున్నాయి. మీ నిజాయితీపై మాకు నమ్మకముంది” అన్నాడు. “అయితే దేశ ఒనరులన్నీ నాకప్పగించండి. నేను వాటిని కాపాడుతాను. నాదగ్గర తగిన జ్ఞానసంపత్తి కూడా ఉంది” అన్నాడు యూసుఫ్. (54-55)

ఇలా మేమా దేశంలో యూసుఫ్ పాలనకోసం దారి సుగమం చేశాం. అతనిప్పుడు సర్వాధికారి. ఆ దేశంలో అతను తాను కోరుకున్న చోటల్లా స్థావరం ఏర్పరుచుకోగలడు. మేము తలచుకున్నవారికి మా కారుణ్యభాగ్యం ప్రసాదిస్తాం. మాదగ్గర సజ్జనుల సత్కార్య ఫలం హరించడం జరగదు. సత్యాన్ని విశ్వసించి దేవుని పట్ల భయభక్తులతో జీవితం గడిపేవారికి పరలోక ప్రతిఫలం (ఇంతకంటే) ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది. (56-57)

(ఆ తరువాత కొన్నాళ్ళకు) యూసుఫ్ సోదరులు ఈజిప్టు దేశానికి వచ్చారు. వారు (తమ కార్యసిద్ధి కోసం) అతని దగ్గరకు వెళ్ళారు. అతను వారిని వెంటనే గుర్తుపట్టాడు. వారు మాత్రం అతణ్ణి గుర్తుపట్టలేక పోయారు. (58)

వారికోసం యూసుఫ్ వారిసామగ్రి ఏర్పాటుచేయించిన తర్వాత, వారిని సాగ నంపుతూ “(మరోసారి ఎప్పుడైనా వస్తే) మీ మారుసోదరుణ్ణి నా దగ్గరకు తీసుకురండి. చూశారు కదా, నేనెంత న్యాయంగా (ధాన్యం) కొలిచి ఇచ్చానో, ఎంత మంచి ఆతిథ్య మిచ్చానో? మీరు గనక అతణ్ణి తీసుకురాకపోతే మాత్రం మీకు నాదగ్గర ఎలాంటి ధాన్యం లభించదు. అదీగాక మీరు నా దరిదాపులక్కూడా రాలేరు” అని అన్నాడు. (59-60)

“సరే, మా ప్రయత్నం మేము చేస్తాము. మా నాన్నగారు అతణ్ణి పంపడానికి ఒప్పు కుంటే మేము తప్పకుండా తీసుకొస్తాము” అన్నారు వారు. (61)

యూసుఫ్ తన సేవకుల్ని పిలిచి “వారు ధాన్యం తీసుకొని మనకిచ్చిన ధనాన్ని రహస్యంగా వారి సామగ్రి ఉన్న గోతంలో పెట్టేయండి” అని సూచించాడు. ఇలా చేయ డానిక్కారణం వారు ఇంటికి వెళ్ళి, ధాన్యం తీసుకొని తమకిచ్చిన ధనాన్ని గుర్తుపట్టారని, దాంతో వారు మళ్ళీ (ఈజిప్టుకు) రావచ్చని యూసుఫ్ ఆశించాడు. (62)

యూసుఫ్ సోదరులు (స్వదేశంలో) తమ తండ్రి దగ్గరికెళ్ళి “నాన్నా! ఇకముందు వారు మనకు ధాన్యం ఇవ్వమని చెప్పేశారు. అంచేత మీరు మా తమ్ముణ్ణి మావెంట పంపితే మేము (మళ్ళీ) ధాన్యం తీసుకొస్తాం. అతణ్ణి మేము భద్రంగా చూసుకుంటాం” అని అన్నారు. (63)

2. వివరాలకు 89:27 సూక్తి పాదసూచికలోని 2వ పేరా చూడండి.

“ఇతని విషయంలో నేను మిమ్మల్ని ఎలా నమ్మాలి? ఇంతకు ముందు ఇతని అన్న విషయంలో నమ్మినట్లు నమ్మాలా? దేవుడు మాత్రమే మంచి రక్షకుడు. ఆయన అందరికన్నా ఎంతో కరుణామయుడు కూడా” అన్నాడు వారి తండ్రి. (64)

ఆ తరువాత వారు తమ సామగ్రి గోతాలు విప్పిచూశారు. అందులో ఉన్న ధనం చూసి, తమ ధనాన్ని తిరిగిచ్చి వేసినట్లు కనుగొన్నారు. దాన్ని చూడగానే వారు (ఎంతో సంబరపడిపోతూ) “నాన్నా! ఇదిగో చూడండి! మా (మూల)ధనం కూడా మాకు తిరిగి చచ్చారు. ఇంతకంటే మనకేం కావాలి!! ఈసారి మేము మళ్ళీపోయి మన కుటుంబానికి (సరిపడ్డ) ధాన్యం తెస్తాం. మా తమ్ముడ్ని కూడా జాగ్రత్తగా చూసుకుంటాం. అదనంగా మేము మరొక ఒంటె (మోసే) ధాన్యం కూడా తెచ్చుకోగలం. అదనంగా అంత ధాన్యం మనకు సులభంగా లభిస్తుంది” అని అన్నారు. (65)

“మీరు తప్పకుండా (సురక్షితంగా) నా దగ్గరకు తిరిగి తీసుకొస్తామని దేవుని మీద ప్రమాణం చేయనంతవరకు నేను ఇతన్ని మీవెంట పంపను. దురదృష్టవశాత్తు మీరెక్కడైనా చిక్కుకుంటే, అది వేరే విషయం” అన్నాడు వారి తండ్రి. దాంతో వారంతా దేవుని మీద ప్రమాణం చేసి వాగ్దానం చేశారు. అప్పుడతను “(గుర్తుంచుకోండి) మనం చెప్పుకున్న ఈ విషయానికి దేవుడే సాక్షి” అన్నాడు. (66)

ఆ తర్వాత అతనిలా ఉపదేశించాడు: “ బిడ్డలారా! ఈజిప్టు రాజధానిలో ఒకద్వారం గుండా కాకుండా విభిన్నద్వారాల గుండా ప్రవేశించండి. అయితే విధినిర్ణయం (ఎలా ఉందోగాని దాని) నుంచి నేను మిమ్మల్ని కాపాడలేను. (యావత్ విశ్వంలో) దేవుని ఆజ్ఞ తప్ప మరెవరి ఆజ్ఞా పనిచేయదు. ఆయన్నే నేను నమ్ముకున్నాను. నమ్ముకోవలసిన వారు ఆయన్నే నమ్ముకోవాలి.” (67)

తండ్రి ఉపదేశం ప్రకారమే వారు (ఈజిప్టు వెళ్ళి) విభిన్నద్వారాల గుండా నగరంలో ప్రవేశించారు. అయితే (ముందుజాగ్రత్త కోసం) అతను సూచించిన యుక్తి విధినిర్ణయం ముందు ఎందుకూ పనికిరాకుండా పోయింది. కాకపోతే యాఖూబ్ తన హృదయంలో మెదలుతున్న సంకోభం దూరం చేసుకోవడానికి తనవంతు ప్రయత్నం చేశాడు. ఏమైనా అతను గొప్ప జ్ఞానసంపన్నుడు. మేమతనికి విశేషజ్ఞానం ప్రసాదించాం. కాని చాలామంది (ఈ యదార్థం) గ్రహించరు. (68)

వారు యూసుఫ్ దగ్గరికి చేరుకున్నారు. యూసుఫ్ వారిలో తన (సొంత)తమ్ముడ్ని చాటుగా తన దగ్గరకు పిలిపించుకొని “నేను నీ(తప్పిపోయిన) అన్నయ్యను. ఇప్పుడు నీవు వారి చేష్టలను గురించి బాధపడనవసరం లేదు” అని ధైర్యం చెప్పాడు. (69)

ఆ తరువాత యూసుఫ్ వారికోసం (ధాన్యం, తదితర) సామగ్రి ఏర్పాట్లు చేయించాడు. ఆ సమయంలో అతను తన గిన్నె నొకదాన్ని తన తమ్ముడి సామాను ఉన్న గోతంలో పెట్టించాడు రహస్యంగా. కాస్తేపటికి అరిచేవాడొకడు (రాజభటుడు) హఠాత్తుగా “బాటసారులారా! (ఆగండి) మీరు దొంగలు” అని అరిచాడు. (70)

వారు వెనక్కి తిరిగి “మీ వస్తువు ఏదైనా పోయిందా?” అని అడిగారు. (71)

“రాజుగారి గిన్నె ఒకటి మాకు కన్పించడం లేదు” అన్నారు రాజోద్యోగులు. “దాన్ని

తెచ్చిచ్చేవానికి ఒక ఒంటె (మోసే) బహుమానం ఇస్తాం. అలా ఇప్పించే బాధ్యత నాది” (అన్నాడు వారిలో ప్రధాన రాజోద్యోగి). (72)

“దైవసాక్షి! మేమీ దేశంలో అలజడి సృష్టించడానికి రాలేదు. మేము దొంగతనాలు చేసేవాళ్ళం కాము. ఈసంగతి మీకూడా బాగాతెలుసు” అన్నారు వారన్నదమ్ములు.

“సరే, మీమాట అబద్ధమని తేలితే దొంగకు శిక్షేమిటి?” రాజోద్యోగులు అడిగారు.

“(పోయిన) వస్తువు ఎవరి సామగ్రిలో దొరుకుతుందో అతణ్ణి శిక్షగా మీ దగ్గర (బానిసగా చేసుకొని) పెట్టుకోండి. అలాంటి దుర్మార్గులకు మా రాజ్యంలో విధించే శిక్ష ఇదే” అన్నారు వారు. (73-75)

అప్పుడు యూసుఫ్ తన తమ్ముడి సామగ్రి సంచి వెతకడానికి ముందుగా వారి సామగ్రి సంచులు వెతికాడు. తరువాత తమ్ముడి సంచి వెతికి అందులో నుంచి పోయిన వస్తువుని బయటికి తీశాడు.

ఈ విధంగా మేము మా యుక్తితో యూసుఫ్ కు సహాయం చేశాము. రాజధర్మం (రాచరికపు చట్టం) ప్రకారం తన తమ్ముడ్ని పట్టుకోవడం యూసుఫ్ (వంటి దైవభక్తుని)కి శోభించదు. ఒకవేళ ఆ విధంగా జరగాలని దేవుడు నిర్ణయిస్తే అది వేరే విషయం. మేము తలచుకున్న వారికి వారిస్థాయి, అంతస్తులను ఉన్నతం చేస్తాం. జ్ఞానసంపత్తిలో అందరినీ మించిన ఒక (అద్భుత) జ్ఞానసంపన్నుడు ఉన్నాడు. (76)

అప్పుడు యూసుఫ్ సహాసోదరులు (పోయిన రాజవస్తువు తమ మారుతమ్ముడి సంచి నుండి బయల్పడటం చూసి) “ఇతను దొంగతనానికి పాల్పడ్డాడంటే అందులో ఆశ్చర్యం ఏమీ లేదు. ఇంతకు ముందు ఇతని అన్న (యూసుఫ్) కూడా ఇలాగే దొంగతనానికి ఒడిగట్టాడు” అని అన్నారు (అసూయతో).

ఈమాట విని యూసుఫ్ వస్తున్న కోపాన్ని లోలోనే దిగమింగాడు. వాస్తవం బయటపెట్టకుండా “మీరెంత చెడ్డవాళ్ళూ! (నాముందే) నాపై ఈ అపనింద మోపుతున్నారా? దాని నిజానిజాలేమిటో దేవునికి బాగా తెలుసు” అని (మెల్లగా) అన్నాడు. (77)

రాజ్యాధిపతీ! అతని తండ్రి చాలా వృద్ధుడైపోయాడు. అందువల్ల మీరు అతనికి బదులు మాలో ఒకణ్ణి ఉంచుకోండి. చూస్తే మీరు చాలా పరోపకారిలా, దయామయుడిలా కన్పిస్తున్నారు” అన్నారు వారు యూసుఫ్ తో. (78)

“(అలాంటి అక్రమపద్ధతి నుండి) మేము దేవుని శరణుకోరుతున్నాం. ఎవరి దగ్గర మా వస్తువు దొరికిందో అతణ్ణి వదలి మరొకణ్ణి ఎలా ఉంచుకుంటాం? అలా చేస్తే మేము దుర్మార్గుల్లో చేరినట్లవుతుంది” అన్నాడు యూసుఫ్. (79)

దాంతో వారు నిరాశచెంది ఒక మూలకు వెళ్ళి పరస్పరం సంప్రదించుకోసాగారు. అప్పుడు వారిలో అందరికంటే పెద్దవాడు తన అభిప్రాయాన్ని ఇలా వెలిబుచ్చాడు:

“మీ తండ్రి మీచేత దేవునిపేరుతో ప్రమాణం చేయించిన సంగతి మీకు తెలిసిందే. ఇంతకుపూర్వం యూసుఫ్ విషయంలో మీరు చేసిన దౌర్జన్యాలు కూడా గుర్తుండే ఉంటాయి. నేను మాత్రం నాతండ్రి అనుమతి ఇవ్వనంతవరకు ఇక్కడ్నుంచి రానేరాను.

లేదా నావిషయంలో దేవుడే ఏదైనా పరిష్కారం చేయాలి. ఆయన అందరికంటే మిన్నగా పరిష్కారం చేసేవాడు. కాబట్టి మీరు వెళ్ళిపోయి మీ నాన్నగారికి ఇలా చెప్పండి:

“నాన్నగారూ! మీ (ముద్దుల) కొడుకు దొంగతనం చేశాడు. మేము మాత్రం అతను దొంగతనం చేస్తుండగా చూడలేదు. మేము చెబుతున్నదే మాకు తెలిసిన సంగతి. అగోచర విషయాల్ని మేము గమనించలేము కదా! కావాలంటే మేము వెళ్ళొచ్చిన నగరంలోని ప్రజల్ని అడగండి. మాతోపాటు వచ్చిన బాటసారుల్ని కూడా అడిగి చూడండి. మేము చెబుతున్నది ముమ్మాటికీ నిజం.” (80-82)

(ఆతర్వాత వారు స్వదేశానికి తిరిగెళ్ళి తమ తండ్రికి జరిగిన వృత్తాంతం వివరించారు.) అది విని యాఖూబ్ (తీవ్ర మనస్తాపానికి గురై) ఇలా అన్నాడు: “కాదు, (అసలు సంగతి అడిగాడు.) మళ్ళీ మీరేదో కథ అల్లి చెబుతున్నారు. సరే కానివ్వండి. దీన్ని కూడా నేను మౌనంగా భరిస్తాను. దేవుడు వారందరినీ నా దగ్గరకు తీసుకురావచ్చు. అందులో ఆశ్చర్యమేమీ లేదు. ఆయన సర్వం ఎరిగినవాడు, మహాయుక్తిపరుడు.” (83)

ఇలా చెప్పి అతను వారి వైపు నుండి ముఖం తిప్పుకొని “అయ్యో యూసుఫ్!” అంటూ బాధపడసాగాడు. (పాపం!) అతను లోలోనే కుమిలిపోతూ క్రుంగిపోసాగాడు. దాని వల్ల అతని కళ్ళు జీవకళ కోల్పోయి పాలిపోయాయి. (84)

కొడుకులు (అతని పరిస్థితి చూసి) “అయ్యో దేవా! మీరు ఇలాగే ఎప్పుడూ యూసుఫ్ నే తలచుకుంటూ బాధపడుతుంటే జబ్బుపడతారు. లేదా (ఆ జబ్బుతో చివరికి) ప్రాణాలు కూడా కోల్పోవచ్చు” అన్నారు. (85)

“నేను నాబాధ గురించి దేవునితో తప్ప ఎవరితోనూ చెప్పుకోవడం లేదు. దేవుణ్ణి గురించి నాకు తెలిసినంత మీకు తెలియదు. నాయనలారా! వెళ్ళి యూసుఫ్ గురించి, అతని తమ్ముణ్ణి గురించి ఆరాతీయండి. దేవుని కారుణ్యంపట్ల నిరాశచెందకండి. దేవుని కారుణ్యంపట్ల అవిశ్వాసులు మాత్రమే నిరాశచెందుతారు” అన్నాడు యాఖూబ్. (86-87)

వారు మళ్ళీ (ఈజిప్టులో ఉన్న) యూసుఫ్ దగ్గరకు వెళ్ళి “రాజ్యాధిపతి! మేమూ, మా భార్యపిల్లలు పెద్దఆపదలో చిక్కుకున్నాం. మా దగ్గర పెట్టుబడి తక్కువగా ఉంది. (ఈసారి కూడా) మాకు ధాన్యం పూర్తిగా ఇప్పించండి. (దయచేసి) దానం చేయండి. దానం చేసేవారికి దేవుడు మంచి ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాడు” అని ప్రాధేయపడ్డారు. (88)

యూసుఫ్ (ఇక ఉండబట్టలేక) “మీరు అజ్ఞానాంధకారంలో పడి యూసుఫ్ పట్ల, అతని తమ్ముడి పట్ల ఎలా ప్రవర్తించారో మీకేమైనా గుర్తుందా?” అని అడిగాడు. (89)

ఈ మాట విని వారు ఉలిక్కిపడి “ఏమిటి! నువ్వు యూసుఫ్ వా!?” అన్నారు.

“ఔను నేను యూసుఫ్ నే. ఇతను నాతమ్ముడు. దేవుడు మాకెంతో మేలుచేశాడు. పాపకార్యాలకు దూరంగాఉంటూ, (కష్టకాలంలో) సహనం వహించే సజ్జనులకు దేవుని వద్ద అన్యాయం జరగదు. వారి ప్రతిఫలం ఎన్నటికీ వృధాపోదు” అన్నాడు యూసుఫ్.

“దైవసాక్షి! దేవుడు మీకు మాకంటే ఎక్కువ ఔన్నత్యం ప్రసాదించాడు. మేము నిజంగా పాపాత్ములం” అన్నారు వారు. (90-91)

“ఈరోజు మీ గురించి ఎలాంటి ఆరోపణలు, ఆక్షేపణలు లేవు. దేవుడు మిమ్మల్ని క్షమించుగాక! ఆయన ఎంతో దయామయుడు. ఇక వెళ్ళండి. ఇదిగో నాచొక్కా తీసికెళ్ళి నాతండ్రి ముఖంపై వేయండి. ఆయనకు చూపు తిరిగిస్తుంది. మీ భార్యపిల్లలు మొత్తం కుటుంబాన్ని నాదగ్గరకు పిలుచుకురండి” అన్నాడు యూసుఫ్. (92-93)

బాటసారుల బృందం (ఈజిప్టు నుంచి) బయలుదేరింది. అప్పుడు (కనాన్ లో ఉన్న) వారితండ్రి (అనిర్వచనీయమైన ఉత్సాహం వెలిబుచ్చుతూ) “నాకు యూసుఫ్ కు సంబంధించిన సువాసన ఏదో వస్తున్నట్లనిపిస్తోంది. నేను ముసలితనంలో మతిభ్రమించి ఇలా అంటున్నానని మీరనుకోవచ్చు. (కాని ఇది నిజం)” అన్నాడు. (94)

“అయ్యో దేవా! మీరింకా అదే పిచ్చిలో ఉన్నారూ” అన్నారతని కుటుంబసభ్యులు ఆ తర్వాత కొన్నాళ్ళకు శుభవార్తాహరుడు వచ్చాడు. రాగానే యూసుఫ్ చొక్కా తీసి యాఖూబ్ ముఖంపై వేశాడు. అంతే మరుక్షణమే యాఖూబ్ కు చూపు వచ్చింది. అప్పుడతను (సంతోషిస్తూ) “నేను చెప్పలేదూ, (యూసుఫ్ దగ్గర్నుంచి సువాసన వస్తోందని)? మీకు తెలియని విషయాలన్నీ దేవుని తరపున నాకు తెలుసు” అన్నాడు.

“నాన్నగారూ! మేము నిజంగా పాపాత్ములం. మా పాపాల మన్నింపు కోసం దేవుణ్ణి ప్రార్థించండి” అన్నారు వారన్నదమ్ములంతా ముక్తకంఠంతో. (95-97)

“మీ క్షమాపణ కోసం నేను నా ప్రభువు సన్నిధిలో (తప్పకుండా) వేడుకుంటాను. ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు” అన్నాడు యాఖూబ్. (98)

ఆ తరువాత (కొన్నాళ్ళకు) వారంతా (ఈజిప్టులో) యూసుఫ్ దగ్గరకు చేరుకున్నారు. అప్పుడు యూసుఫ్ తన తల్లిదండ్రుల్ని (ఘనంగా స్వాగతించాడు.) దగ్గర కూర్చోబెట్టుకొని (అన్నదమ్ములు, ఇతర బంధువులతో) “పదండి, నగరంలో ప్రవేశించండి. దైవం కోరితే (ఇకనుంచి) మీరంతా శాంతిసుఖాలతో జీవితం గడుపుతారు” అని చెప్పాడు. (99)

(ఇలా ఆబాలగోపాలం వెంటరాగా ఆనందోత్సాహాలతో వారు నగరంలో ప్రవేశించారు.) తర్వాత యూసుఫ్ తల్లిదండ్రుల్ని సింహాసనంపై తనవక్కన కూర్చోబెట్టుకున్నాడు. అప్పుడు అందరూ అప్రయత్నంగా అతనికి గౌరవసూచకంగా అభివాదం చేశారు.

3. ఇక్కడ సజ్జా అనే పదానికి ఇస్లాం పరిభాషలో సాష్టాంగప్రణామం అని అర్థం. సజ్జా దేవునికి తప్ప ఇతరులకు చేయడం నిషిద్ధం. అందువల్ల ఈ సూక్తిలో సజ్జా పదాన్ని శాబ్దిక భావంలో తీసుకొని “గౌరవ సూచకంగా అభివాదం చేయడం” అని అనువదించవలసి వచ్చింది. కొందరు భాష్యకారులు ఈపదాన్ని పారిభాషికార్థంలో తీసుకొని గతప్రవక్తలు తెచ్చిన ధర్మశాస్త్రాల్లో దైవేతర మహనీయులకు భక్తిభావం లేకుండా సాష్టాంగ ప్రణామం చేయడం ధర్మసమ్మతంగా ఉండేదని అభిప్రాయపడ్డారు. కాని మరికొందరు భాష్యకారులు ఈ అభిప్రాయంతో ఏకీభవించ లేదు.

సజ్జా దేవునికి తప్ప ఇతరులక్కడా చేయడం ధర్మసమ్మతమైవుంటే తాను స్త్రీలను తమ భర్తలకు సజ్జా చేయమని ఆదేశించేవాణ్ణి, కాని దేవునికి తప్ప ఇతరులకు సజ్జా చేయడం నిషిద్ధమని దైవప్రవక్త (స) అన్నారు. కనుక ఈసూక్తిలో సజ్జా అంటే పారిభాషికార్థం ప్రకారం సాష్టాంగప్రణామం కాదని, గౌరవసూచకంగా అభివాదం చేయడమేనని అర్థం చేసుకోవాలి. (2:34 సూక్తి చూడండి.)

“నాన్నా! నేనా రోజు చూసిన కలలోని గూఢార్థం ఇదే. నాప్రభువు దాన్ని (ఈరోజు) ఇలా నిజం చేసి చూపాడు. ఆయన తన అనుగ్రహంతో నన్ను జైలు నుంచి విడుదల చేయించాడు. అంతేకాదు, మిమ్ములందరినీ ఎడారిప్రాంతం నుండి తీసుకొచ్చి నాతో కలిపాడు. అంతకు ముందు సైతాన్ నాకు, నాసోదరులకు మధ్య కలహం సృష్టించాడు. (దేవుడు దాన్ని తిప్పికొట్టాడు.) వాస్తవం ఏమిటంటే నా ప్రభువు ఇతరులెవరూ గ్రహించలేని అద్భుతమైన యుక్తులతో తన పథకాన్ని అమలుపరుస్తాడు. ఆయన సమస్తం ఎరిగినవాడు, మహా వివేకవంతుడు. (100)

ప్రభూ! నీవు నాకు రాజ్యాధికారం ప్రసాదించావు, విషయ లోతుపాతుల్ని తరచి చూడగల అసాధారణజ్ఞానం కూడా అనుగ్రహించావు. భూమ్యాకాశాల సృష్టికర్తా! నీవే ఇహపర లోకాల్లో నా సంరక్షకుడివి. (ఇహలోకంలో) నన్ను ఇస్లామీయ స్థితిలోనే అంత మొందించు. పరలోకంలో సత్పురుషులలో చేర్చు” అన్నాడు యూసుఫ్. (101)

మేము నీకు దివ్యావిష్కృతి ద్వారా తెలుపుతున్న ఈ గాఢ రహస్య సమాచారానికి సంబంధించిన విషయం. యూసుఫ్ సోదరులు కూడబలుక్కొని కుట్ర పన్నుతున్నప్పుడు నీవక్కడ లేవు. కాని నీవు తలచుకున్నా వారిలో చాలామంది సత్యాన్ని విశ్వసించరు. ఈపని కోసం నీవు వారిని ఎలాంటిప్రతిఫలం అడక్కపోయినా వారు నమ్మే రకం కాదు. ఇది యావత్ప్రపంచ మానవాళి కోసం పంపబడిన హితబోధ. (102-104)

భూమ్యాకాశాల్లో ఎన్నోనిదర్శనాలు వారికి (అనుదినం) తారసపడుతున్నాయి. ఐనా వారు వాటివైపు దృష్టి సారించరు. వారిలో చాలామంది (నిజ)దేవుణ్ణి నమ్మేవారున్నారు; కాని ఆ దేవునికి నాటికల్పిస్తున్నారు. వారు దేవుని వైపు నుండి ఎలాంటిశిక్ష వచ్చినా అది తమను తుదముట్టించదని నిర్ణయంగా ఉన్నారా? లేక ఏమరుపాటులో ఉన్నప్పుడైనా హఠాత్తుగా తమపై ప్రళయం వచ్చిపడదని నిశ్చింతగా ఉన్నారా? (105-107)

ముహమ్మద్ (స)! వారికిలా స్పష్టంగా చెప్పు: “నామార్గం మటుకు ఇదే. నేను, నాతోపాటు నా సహచరులు ప్రమాణబద్ధంగా, పరిపూర్ణ జ్ఞానంతో (ప్రజల్ని) దైవ(మార్గం) వైపు పిలుస్తున్నాం. దేవుడు పరిశుద్ధుడు, సమస్త బలహీనతలకు అతీతుడు. మిథ్యాదైవాలను పూజించేవారితో నాకెలాంటి సంబంధం లేదు.” (108)

నీకు పూర్వం మేము పంపిన ప్రవక్తలంతా కూడా మానవులే. వారు మానవులుండే ఊళ్ళకు చెందినవారే. వారి దగ్గరికే మేము మాసందేశం పంపుతూ వచ్చాం. మరి వారు ప్రపంచంలో తిరిగి గతజాతులు ఎటువంటి పర్యవసానం చవిచూశారో గమనించరా? దేవుని పట్ల భయభక్తులతో నడుచుకునేవారికే పరలోకగృహం ఎంతో ప్రయోజనకారిగా ఉంటుంది. మీరు ఇప్పటికైనా విషయాన్ని అర్థం చేసుకుంటారా లేదా? (109)

(పూర్వం కూడా దైవప్రవక్తలు ఏళ్ళ తరబడి బోధించినా ప్రజలు దారికి రాలేదు.) చివరికి దైవప్రవక్తలు ప్రజల పట్ల నిరాశచెందారు. ప్రజలు కూడా తమకు అభూత కల్పనలు విన్పించడం జరిగిందని భావించారు. అప్పుడు హఠాత్తుగా ప్రవక్తల దగ్గరకు మా సహాయం వచ్చింది. అప్పుడు మేము తలచుకున్న వారిని రక్షించాం. నేరస్థులపై విరుచుకు పడే మాశిక్ష ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ తొలగిపోదు. (110)

బుద్ధిజ్ఞానం కలవారికి వీరి చారిత్రక గాధలలో ఎంతో గుణపాఠం ఉంది. ఈ విషయం పుక్కిటిపురాణం కాదు (ఈచెవిన విని ఆచెవిన వదలేయడానికి). ఇది గత గ్రంథాలను ధృవీకరిస్తున్న (అంతిమ దైవ)గ్రంథం. ప్రతి విషయాన్నీ విపులీకరించి చెప్పే దివ్యవాణి. విశ్వసించేవారికి ఇదొక హితోపదేశం, కారుణ్యప్రదాయిని. (111)

అవతరణ: మక్కా

13. రాద్ (మేఘగర్జన)

సూక్తులు: 43

ఈ అధ్యాయంలో దేవుని ఏకత్వాన్ని, ప్రవక్తదౌత్యాన్ని నిరూపించే సాక్ష్యాధారాలతో పాటు ప్రత్యర్థుల ఆరోపణలకు సమాధానమిస్తూ ఇస్లాంను విశ్వసిస్తే కలిగే ప్రయోజనాల్ని గురించి చెప్పబడింది. తర్వాత విశ్వాసులకు సహనంవహించాలని బోధించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలిఫ్-లామ్-మీమ్-రా. ఇవి దైవగ్రంథం సూక్తులు. నీ ప్రభువు నుండి నీపై అవతరించిన పరమసత్యం. కాని చాలామంది దీన్ని విశ్వసించలేక పోతున్నారు. (1)

మీకు ఏవిధంగానూ గోచరించని ఆధారాలతో ఆకాశాన్ని నిలబెట్టినవాడే అల్లాహ్. ఆ తర్వాత ఆయన తన (అధికార)సింహాసనం అధిష్టించాడు. ఆయన సూర్యచంద్రుల్ని ఒక నిర్దిష్ట నియమావళికి కట్టుబడి నడిచేలా చేశాడు. యావత్తు విశ్వవ్యవస్థలోని సమస్త సృష్టిరాసులు ఒక నిర్ణీతకాలం వరకు మనగలిగేలా ఏర్పాటు చేయబడింది. ఈ ఏర్పాటు దేవుడే చేసి నిరంతరాయంగా నిర్వహిస్తున్నాడు. మీరు మీప్రభువుని (ఒకరోజు) కలుసుకోవలసి ఉంటుందన్న విషయంపై మీకు నమ్మకం కుదరాడానికే (ఈవిధంగా) ఆయన (ప్రకృతి) నిదర్శనాలను విడమరచి తెలియజేస్తున్నాడు. (2)

ఆయనే ఈ భూమండలాన్ని పరచి అందులో పర్వతాలను, నదులను నెల కొల్పాడు. ఆయనే సమస్తజాతుల పండ్లలో రెండేసి రకాలను సృష్టించాడు. ఆయనే పగటిపై రాత్రిని ఆవరింపజేస్తున్నాడు. వీటన్నిటిలోనూ జాగ్రత్తగా పరిశీలించి ప్రశాంత మనస్సుతో యోచించేవారి కోసం గొప్ప నిదర్శనాలు ఉన్నాయి. (3)

ధరణిలో పక్కపక్కనే ఒకదానికొకటి కలిసివుండే విభిన్నరకాలు కల్గిన వేర్వేరు నేలలున్నాయి. అయితే అవన్నీ (ఆయానేలల్లో) ద్రాక్షతోటలు, పంటపొలాలు, ఖర్జూరపు చెట్లు (వగైరా) ఉన్నాయి. తిరిగి వీటిలో కొన్ని బహుళ శాఖవృక్షాలు, మరి కొన్ని వేరే రకమైనవి కూడా ఉన్నాయి. వాటన్నిటికీ ఒకేనీరు సరఫరా అవుతుంది. అయితే వాటిలో కొన్నిటిని మేము ఎక్కువ రుచికరమైనవిగా, మరికొన్నిటిని తక్కువ రుచికరమైనవిగా చేశాం. వీటిలో కూడా బుద్ధిమంతుల కోసం ఎన్నో నిదర్శనాలున్నాయి. (4)

నీకు ఆశ్చర్యం కలిగించే మాటేదైనా కావాలంటే కొందరిమాటలు నీకు ఆశ్చర్యం కలిగిస్తాయి. “ఏవీటి, మేము చచ్చి మట్టిలో మట్టుయిపోయిన తర్వాత కొత్తగా మళ్ళీ సృష్టించబడతామా?” అంటారు వారు (తెగ ఆశ్చర్యపోతూ. ఆశ్చర్యంగా లేవూ నీకీ మాటలు?) వారసలు తమ ప్రభువును నిరాకరించిన పచ్చి అవిశ్వాసులు. వారు మెడలలో (భావదాస్యపు)పట్టాలు పడిన (అంధ)మనుషులు. వారే నరకవాసులు. నరకం లోనే వారు (నానా యాతనలు అనుభవిస్తూ) ఎల్లకాలం పడిఉంటారు. (5)

వారు మేలుకు బదులు కీడు కోసం తొందరపడుతున్నారు. వారికి పూర్వం కను విప్పు కల్పించే సంఘటనలు (ఎన్నో) జరిగాయి. ప్రజలు హద్దుమీరి వ్యవహరించినప్పటికీ నీ ప్రభువు వారిని ఉపేక్షిస్తున్నాడు. అయితే నీ ప్రభువు అతి కఠినశిక్ష కూడా విధిస్తాడు. నీ మాటలు నిరాకరిస్తున్నవారు “ఈమనిషి దగ్గరకు ఇతని ప్రభువు నుండి ఏదైనా మహిమ ఎందుకు రాలేదు?” అంటున్నారు. కాని నీవు (దుష్పరిణామాలను గురించి ప్రజలను) హెచ్చరించేవాడివి మాత్రమే. ప్రతిజాతికీ ఒక మార్గదర్శి ఉన్నాడు. (6-7)

దేవునికి ప్రతి గర్భిణీ గర్భంలో రూపుదిద్దుకునే పిండం గురించి తెలుసు. ఆ పిండంలో జరిగే మార్పులు, లోపాలు కూడా ఆయనకు తెలుసు. ప్రతి వస్తువుకూ ఆయన దగ్గర ఒక నిర్ణీత పరిమాణం ఉంది. ఆయన ప్రతి విషయానికీ సంబంధించిన అంతర్ బాహ్యాల జ్ఞానం తెలిసినవాడు. ఆయన మహోన్నతుడు, సర్వాధికుడు. మీలో ఎవరైనా మెల్లిగా మాట్లాడినా, బిగ్గరగా మాట్లాడినా లేక రాత్రివేళ చీకటిలో దాగినా, పగటి వెల్తురులో తిరుగుతున్నా సరే ఆయనకు ఒకటే. (8-10)

ప్రతి మనిషికి ముందూ వెనుకా దేవుడు నియమించిన (అదృశ్య) గూఢచారులు ఉన్నారు. ఆయన ఆజ్ఞతో వారతప్పి పర్యవేక్షిస్తుంటారు. అయితే ఏజాతి అయినా తనను తాను సంస్కరించుకోనంత వరకూ దేవుడు దాని పరిస్థితి మార్చడు. ఇదొక యదార్థం. అలాగే ఏదైనా జాతికి దేవుడు కీడు తలపెట్ట దలచుకుంటే ఇక దానికి తిరుగే ఉండదు. దేవుని నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా అలాంటి జాతిని ఏ శక్తి ఆదుకోజాలదు. (11)

ఆయనే మీ ముందు మేఘ మెరుపుల్ని మెరిపిస్తున్నాడు. వాటిని చూసి మీరు ఆందోళన చెందుతారు; ఆశలు కూడా పెట్టుకుంటారు. ఆయనే నీటితో నిండిన మేఘాలను సృజిస్తున్నాడు. ఆ మేఘాలు అద్భుత గర్జనలతో ఆయన్ని స్తుతిస్తూ, ఆయన పవిత్రతను కొనియాడుతాయి. దైవదూతలు భయకంపితులై ఆయన్ని జపిస్తూ స్తోత్రగానం చేస్తారు. ఆయనే పిడుగుల్ని పంపుతున్నాడు. ప్రజలు దేవుని విషయంలో పరస్పరం వాదించుకుంటున్నప్పుడు ఒక్కొక్కరి ఆయన తాను తలచుకున్న వారిపై వాటిని తెచ్చి పడవేస్తాడు. ఆయన అద్భుత యుక్తిపరుడు, అసాధారణ శక్తిసంపన్నుడు. (12-13)

(కనుక ఆపదలో) ఆయన్నే మొరపెట్టుకోవడం మీధర్మం. ఆయన్ని వదలి వారు మొరపెట్టుకుంటున్న మిథ్యాదైవాల వారి మొరలకు ఎలాంటి సమాధానం ఇవ్వలేవు. ఒకతను నీటి వైపు చేతులు చాచి “నీవు నానోటి దగ్గరకు వచ్చేయ్యి” అనంటే ఆ నీరు అతని నోటి దగ్గరకు వస్తుందా? ఎన్నటికీ రాదు. మిథ్యాదైవాలను మొరపెట్టుకునేవారి పరిస్థితి కూడా అంతే. అవిశ్వాసుల మొరలు గురితప్పిన బాణాలు వంటివే. (14)

ఆయనే (పరాత్పరుడు, పరమోన్నతుడయిన) అల్లాహ్. భూమ్యాకాశాల్లోని అణు వణువూ తన ఇష్టాయిష్టాలతో ప్రమేయంలేకుండా ఆయనకే సాష్టాంగపడుతోంది.

1. ఇక్కడ మూలభాషలోని సజ్జా అంటే సాష్టాంగపడటం, సాగిలబడటం, శిరసావహించడం, వినయపూర్వకంగా తలవంచడం, విధేయత చూపడం అని నానార్థాలున్నాయి. దీన్నిబట్టి విశ్వంలోని సమస్త సృష్టిరాసులు, చరాచరాలు దేవునికి విధేయత చూపుతూ, ఆయన నిర్దేశించిన ఆజ్ఞలకు కట్టుబడి పనిచేస్తున్నాయి. ఈ ప్రకృతి శాసనాలను ఏ సృష్టిరాసి కూడా ధిక్కరించలేదు.

ఉదయం, సాయంత్రం సమస్తవస్తువుల ఛాయలు కూడా ఆయనకే మోకరిల్లుతున్నాయి.

వారిని భూమ్యాకాశాల ప్రభువు ఎవరని అడుగు. దేవుడే అని చెప్పు. “మరి ఈ యదార్థం అంగీకరిస్తున్నప్పుడు, ఆ దేవుణ్ణి వదలి మీరు తమకుతాము కూడా ఎలాంటి లాభనష్టాలు కలిగించుకోలేని మిథ్యాదైవాలను ఎందుకు రక్షకులుగా చేసుకున్నారు?” అని ప్రశ్నించు. “గుడ్డివాడు, కళ్ళున్నవాడు ఒకటేనా? చీకటివెలుగులు సమానమవుతాయా?” అని అడుగు. అలాకాకపోతే వారు కల్పించుకున్న మిథ్యాదైవాలూ కూడా దేవుని మాదిరిగా దేన్నయినా సృష్టించాయా? ఈ కారణంగా వారు సృష్టినిర్వహణ గురించి సందేహంలో పడిపోయారా? వారికిలా సృష్టంగా చెప్పు: “ప్రతి దానికీ దేవుడే సృష్టికర్త. ఆయన ఒక్కడే, అద్వితీయ శక్తిసంపన్నుడు, సర్వోన్నతుడు.” (15-16)

ఆ దేవుడే ఆకాశం నుంచి వర్షం కురిపిస్తున్నాడు. దాన్ని యావత్తు నదీనదాలు తమతమ పరిమాణాలకు సరిపడేలా (నీటిని) తీసుకొని ప్రవహిస్తున్నాయి. ఆ వర్ష సమయంలో వరదలాల్చినప్పుడు వాటి ఉపరితలంపై నురుగులు కూడా ఏర్పడుతాయి. ప్రజలు నగలు, పాత్రలు తయారు చేయడానికి అగ్నిలో కరిగించే లోహాలపై కూడా ఇలాంటి నురుగులే ఏర్పడుతాయి. ఈ ఉపమానం ద్వారా దేవుడు సత్యాసత్యాల వ్యవహారాన్ని సృష్టంగా వివరిస్తున్నాడు. పైన ఏర్పడిన నురుగు ఇగిరిపోతుంది. ప్రజలకు ప్రయోజనం చేకూర్చే వస్తువు అడుగున మిగిలిపోతుంది. ఈవిధంగా (రకరకాల) ఉపమానాల ద్వారా దేవుడు మీకు విషయాన్ని విశదీకరించి బోధిస్తున్నాడు. (17)

(కనుక) దేవుడు పంపిన సందేశం స్వీకరించేవారికే మేలు జరుగుతుంది. దాన్ని స్వీకరించనివారు దేవుని పట్టు నుండి బయటపడేందుకు తమ అధీనంలో యావత్తు

సూర్యచంద్ర నక్షత్రాలన్నీ తమకు నిర్దేశించిన ప్రకృతి చట్టాలకు కట్టుబడి ఉంటూ దేవునికి విధేయత చూపుతున్నాయి. యావత్తు నభోమండలంలోని రోదసి వస్తువులన్నీ తమతమ నిర్ణీత కక్షల్లో, నిర్దేశిత వేగాలతో సంచరిస్తున్నాయి. వాటిలో ఏ ఒక్కటి దైవశాసనాన్ని ధిక్కరించి తన ఇష్టానుసారం సంచరించలేదు. సూర్యుడు, సముద్రం, గాలి, మేఘాలు కూడా దైవచట్టం ప్రకారమే పని చేస్తూ వృక్ష జాతికి, జీవరాసులకు కావలసిన వర్షం, శీతోష్ణ స్థితులు సమకూర్చుతున్నాయి.

మానవుడు కూడా తనకు స్వాతంత్ర్యాధికారాలులేని కార్యరంగాల్లో దేవుడు నిర్దేశించిన ఈ ప్రకృతి చట్టానికే తలవొగ్గి వ్యవహరిస్తున్నాడు. దాన్ని అతను ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ధిక్కరించలేడు. ఉదా:- మానవుడు కాళ్ళకు బదులు చేతులతో నడవలేడు. కళ్ళకు బదులు చెవులతో చూడలేడు. నోటికి బదులు ముక్కుతో మాట్లాడలేడు. తనకు స్వేచ్ఛాధికారాలు ఇవ్వబడిన కార్యరంగంలోనే దేవుడు నిర్దేశించిన చట్టాలను నిరాకరించగలడు. ఉదా:- అతను దేవుడు నిర్దేశించిన ఆరాధనా పద్ధతులు, సామాజిక ఆర్థిక రాజకీయ విధానాలు తిరస్కరించి దేవునికి అవిధేయుడైపోగలడు.

అయితే తనకు స్వేచ్ఛ ఇవ్వబడిన ఈ కార్యరంగాల్లో కూడా దేవునికి విధేయుడయి ఆయన శాసనాలు శిరసావహించాలని ఖురాన్ చెబుతోంది. ఈ శాసనాలను ధిక్కరిస్తే అతను ఇహలోకంలో ఆశాంతికి గురయిపోతాడని, పరలోకంలో నరక యాతనలు అనుభవిస్తాడని హెచ్చరిస్తోంది. అంచేత స్వేచ్ఛాస్వాతంత్ర్యాలు ప్రసాదించబడిన కార్యరంగాల్లో కూడా దేవునికి విధేయుడై, ఆయన నిర్దేశించిన శాసనాలు శిరసావహిస్తే ఇహలోకంలో శాంతి, పరలోకంలో దేవుని ప్రసన్నతాభాగ్యం, స్వర్గసౌఖ్యాలు లభిస్తాయని చెబుతోంది. (22:18 సూక్తి, దాని పాదసూచిక కూడా చూడండి.)

ప్రపంచ సంపదలున్నా, ఇంకా వాటికి రెట్టింపు సమకూర్చుకున్నా వాటన్నిటినీ పాప పరిహారం క్రింద ఇవ్వడానికి సిద్ధమవుతారు. (అయినా వారికి విముక్తి లభించదు.) అలాంటివారిని నిలదీసి కఠినంగా (కర్కశ్చి గురించి) విచారించడం జరుగుతుంది.² చివరికి వారి నివాసం నరకమవుతుంది. అది పరమ చెడ్డనివాసం. (18)

నీప్రభువు నీపై అవతరింపజేసిన వాణి సత్యమని గుర్తించినవాడు, దాన్ని గుర్తించని అంధుడు ఒకటే అవుతారా? విజ్ఞులే (మా) హితోపదేశాన్ని గ్రహిస్తారు. (19)

ఆ విజ్ఞుల జీవనసరళి ఇలా ఉంటుంది: వారు దేవునితో చేసిన ప్రమాణాన్ని నెరవేరుస్తారు. దాన్ని ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ భంగపరచరు. స్థిరంగా ఉంచాలని దేవుడు ఆదేశించిన సంబంధాలను స్థిరంగా ఉంచుతారు. వారు తమ ప్రభువుకు సదా భయపడుతుంటారు. కఠినంగా (కర్క)విచారణ జరుగుతుందేమోనని భయపడుతుంటారు. తమ ప్రభువు ప్రసన్నత ఆశిస్తూ సహనంతో వ్యవహరిస్తారు. అదిగాక, వారు ప్రార్థనా వ్యవస్థ స్థాపిస్తారు. మేము ప్రసాదించిన ఉపాధి నుండి (సత్కార్యాలకోసం) రహస్యంగాను, బహిరంగంగాను ఖర్చుపెడతారు. చెడుని మంచి ద్వారా నిర్మూలిస్తారు.³

2. మీరు సత్యాన్ని నిరాకరించిన అవిశ్వాసులు. దేవుడు ఇలాంటి దాసుల నుండి కఠినంగా లెక్క తీసుకొని నరకశిక్ష విధిస్తాడు. దేవుణ్ణి విశ్వసించి, సమస్తంగాల్లో ఆయనకు పూర్తిగా విధేయులయి పవిత్రజీవితం గడిపిన దాసుల్ని తేలిగ్గా విచారించి వదలిపెట్టాడు.

హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) దైవప్రవక్త (సల్లం) ముందు ఖుర్ఆన్ లోని “ఎవరైనా చెడ్డపని చేస్తే అతను దాని దుష్ఫలితం అనుభవిస్తాడు” (4:123) అనే సూక్తిని ప్రస్తావిస్తూ “నా దృష్టిలో ఇది అన్నిటికంటే భయంకరమైన సూక్తి” అన్నారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా చెప్పారు:

“ఆయిషా! నీకు తెలియదా? దేవుని ప్రీయభక్తులకు ప్రపంచంలో ఎలాంటి బాధ కలిగినా, చివరికి ఒక ముల్లు గుచ్చుకున్నా సరే, దాన్ని దేవుడు అతను చేసిన పాపాటుకు శిక్షగా పరిగణించి ఇహలోకంలోనే అతని లెక్క ముగిస్తాడు. పరలోకంలో ఎవరి నుండి లెక్క తీసుకోవడం జరిగినా అతను తప్పకుండా (నరక) శిక్షకు గురవుతాడు.”

హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) మళ్ళీ ఖుర్ఆన్ లోని “ఎవరి కర్మఫలం వారి కుడిచేతికి ఇవ్వబడుతుందో వారినుండి తేలికగా లెక్క తీసుకోబడుతుంది” (84:7,8) అనే సూక్తిని ప్రస్తావించి “మరి దీనినర్థం ఏమిటి?” అని అడిగారు. దానికి దైవప్రవక్త (స) ఇలా చెప్పారు: “దానినర్థం ప్రవేశపెట్టడం అస్సమాట. (వారి సత్కర్మలతో పాటు దుష్కర్మలు దేవుని ముందు ప్రవేశపెట్టబడతాయి.) అయితే ఎవరి నుండి లెక్క తీసుకోవడం జరుగుతుందో అతనికి నాశనమైనట్లే అనుకో.” (అబూదావూద్)

3. ఎవరైనా మనకు కీడు తలపెడితే తిరిగి మనం వారికి కీడు చేయకూడదని, వారి పట్ల సత్ప్రవర్తనతో మెలగాలని ఈ సూక్తి తెలియజేస్తోంది. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా వివరించారు:

“మీరు మీ ప్రవర్తనా వైఖరిని లోకుల ప్రవర్తనా వైఖరికి అనుగుణంగా మార్చుకోకండి. ఇతరులు మంచిపని చేస్తే తామూ మంచిపని చేస్తామని, ఇతరులు దౌర్జన్యం చేస్తే తామూ దౌర్జన్యం చేస్తామని చెప్పడం సరికాదు. మీరు మిమ్మల్ని ఒక నియమావళికి కట్టుబడి ఉండేలా రూపొందించుకోండి. ఇతరులు మేలు చేస్తే మీరూ మేలు చేయండి. కాని ఇతరులు మీకేమయినా అపకారం తలపెట్టే మీరు మాత్రం వారికి అపకారం తలపెట్టకండి.”

మరో సందర్భంలో ఆయన “సన్నెవరైనా మోసగిస్తే నీవు తిరిగి వారిని మోసగించకు” అని ప్రవచించారు. ఆయన “నా ప్రభువు నన్ను తొమ్మిది విషయాల్ని గురించి ఆజ్ఞాపించాడ”ని తెలియ

అలాంటి వారికే పరలోక (స్వర్గ)సీమ ఉంది. (అంటే) శాశ్వత నిలయాలుగా లభించే స్వర్గవనాలలో వారు ప్రవేశిస్తారు. వారి తాతముత్తాతలు, తల్లిదండ్రులు, భార్యా పిల్లల్లో సజ్జనులైనవారు కూడా స్వర్గప్రవేశం చేస్తారు. అప్పుడు నలువైపుల నుండి ఎందరో దైవదూతలు వారిని స్వాగతించడానికి వస్తారు. ఆ దూతలు వారికి స్వాగతం చెబుతూ “మీకు శాంతి కలుగుగాక! మీరు ఇహలోకంలో సహనంతో వ్యవహరిస్తూ (సాత్విక) జీవితం గడిపినందుకు ఈరోజు దీనికి అర్హులైపోయారు” అనంటారు. ఆహా! ఎంత శ్రేష్ఠమైనది ఈ పరలోక (స్వర్గ)సీమ!! (20-24)

దేవునితో గట్టి ప్రమాణం చేసి దాన్ని ఉల్లంఘించేవారు, దేవుడు స్థిరంగా ఉంచాలని ఆదేశించిన సంబంధాలను విచ్ఛిన్నంచేసేవారు, ప్రపంచంలో కల్లోలాలు సృష్టించే వారు శాపగ్రస్తులౌతారు. వారికోసం పరలోకంలో పరమ చెడ్డనివాసం ఎదురుచూస్తోంది. దేవుడు తాను కోరిన విధంగా కొందరికి ఇతోధికంగా, మరికొందరికి పరిమితంగా ఉపాధి నిస్తాడు. వారు ప్రాపంచిక జీవితంలో మునిగి తేలుతున్నారు. కాని పరలోక జీవితం ముందు ప్రాపంచిక జీవితం మూన్నాళ్ళ ముచ్చట మాత్రమే. (25-26)

ముహమ్మద్ (స)! నీమాట నిరాకరిస్తున్నవారు “ఈ మనిషి దగ్గరికి అతని ప్రభువు నుండి ఏదైనా నిదర్శనం ఎందుకు అవతరించదు?” అని అంటున్నారు. వారికిలా చెప్పి: దేవుడు తాను తలచుకున్న వారిని మార్గభ్రష్టత్వంలోనే పడిఉండేలా చేస్తాడు. ఆయన తనవైపు మరలేవారికి మాత్రమే తన వైపుకొచ్చే మార్గం చూపిస్తాడు. (27)

విశ్వాసుల హృదయాల్లో దైవస్మరణ వల్ల తృప్తిచెందుతాయి. గుర్తుంచుకోండి, దైవ స్మరణ వల్లనే మనశ్శాంతి లభిస్తుంది. సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులైనవారు ఎంతో అదృష్టవంతులు. వారికి అత్యంత శ్రేష్ఠమైన ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. (28-29)

ముహమ్మద్ (స)! పూర్వం అనేక జాతులు గతించాయి. (ఆయా జాతుల కోసం మేము ఎందరో ప్రవక్తలను ప్రభవించజేసాం.) అలాగే ఇప్పుడు మేమీ జాతి ప్రజలకు మా సందేశం అందజేయడానికి నిన్ను ప్రవక్తగా నియమించి పంపాము. ఈ ప్రజలు కరుణామయుడైన దేవుణ్ణి మరచి సత్యతిరస్కారంలో పడివున్నారు. వారికిలా చెప్పి: “ఆయనే నాప్రభువు. ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. ఆయన్నే నేను నమ్ము కున్నాను. (ప్రతి వ్యవహారంలోనూ) నేను ఆయన వైపుకే మరలుతాను.” (30)

భూమిని బ్రద్దలుచేసే, పర్వతాలను పెకలించి నడిపే, లేదా మృతుల్ని లేపే మాట్లాడజేసే శక్తిగల ఖుర్ఆన్ ని పంపినా లాభం ఏమిటి? సమస్తకార్యాలు దేవుని ఆధీనంలోనే

జేసిన తొమ్మిది విషయాలలో నాలుగు విషయాలు ఇలా ఉన్నాయి: “(1) నేను ఎవరి పట్లయినా సంతోషంగావున్నా, అయిష్టంగావున్నా ఎట్టి పరిస్థితిలోనైనా సరే న్యాయంగా మాట్లాడాలి (2) ఎవరైనా నాపట్ల నెరవేర్చవలసిన బాధ్యత నెరవేర్చకపోయినా, నేను మాత్రం వారిపట్ల నెరవేర్చవలసిన నా బాధ్యతను నెరవేర్చాలి. (3) ఎవరైనా నాకు (సహాయ సహకారాలు) ఇవ్వకపోయినా నేను మటుకు వారికివ్వాలి. (4) ఎవరైనా నామీద దౌర్జన్యం చేస్తే నేను వారిని క్షమించాలి.”

హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) ఇలా అన్నారు: “ఎవరైనా నీపట్ల వ్యవహరించడంలో దేవునికి భయపడకపోతే, నీవు మాత్రం దేవునికి భయపడ్డా అతనిపట్ల వ్యవహరించు. ఇదే అతనికి తగినశిక్ష.”

ఉన్నాయి. దేవుడు తలచుకుంటే మానవులందరినీ సన్మార్గంలో నడిపించగలడు. విశ్వాసులు తప్పిచెందడానికి ఇదొక్క మాట చాలదా?

అవిశ్వాసులపై వారి దుష్టకార్యాల మూలంగా ఏదో ఒక ఆపద వచ్చిపడుతునే ఉంటుంది. అది వారి ఇళ్ళ సమీపంలో కూడా పడవచ్చు. దేవుని వాగ్దానం నెరవేరేదాకా ఇలా సంభవిస్తూనే ఉంటుంది. దేవుడు తన వాగ్దానాన్ని భంగపరచే ప్రస్కే లేదు. నీకు పూర్వం కూడా ప్రవక్తలు హేళన చేయ బడ్డారు. అయితే మేము అవిశ్వాసుల్ని (కొంతకాలం) చూసీచూడనట్లు వదిలేశాం. ఆ తర్వాత వారిని పట్టుకున్నాం. చూడు, నా శిక్ష ఎంత కఠినంగా ఉండిందో. (31-32)

ప్రతి ప్రాణినీ ఓకంట కనిపెట్టివున్న దేవుడు వారి దుశ్చర్యల్ని గమనించడా? వారు దేవునికి సాటి కల్పించారు. (అలా చేయమని దేవుడు నిజంగా చెప్పివుంటే) వాటి పేర్లేమిటో, వాటి పుట్టుపూర్వోత్తరాలు ఏమిటో అడిగిచూడు. ఇంకా వారినిలా అడుగు: “మీరు దేవునికి కొత్త విషయం నేర్పుతున్నారా? ఆయనకు తన ధరణిలోని విషయాలు తెలియవనా? లేక మీ బుర్రకు ఏది తట్టితే దాన్నే గుడ్డిగా అనుసరిస్తున్నారా?”

సత్యసందేశం నిరాకరించినవారికి వారి పన్నాగాలు ఆకర్షణీయమైనవిగా చేయ బడ్డాయి. (అలా)వారు సన్మార్గంలోకి రాకుండా నిరోధించబడ్డారు. దేవుడు దారితప్పించిన వాడికి మరెవరూ దారి చూపలేరు. అలాంటివారికి ఇహలోక జీవితంలో యాతనలు తప్పవు. పరలోకజీవితంలో అంతకంటే (ఎన్నో రెట్లు) కఠినమైన (నరక) యాతనలు చవి చూడవలసి ఉంటుంది. దైవశిక్ష నుంచి వారిని ఇక ఎవరూ కాపాడ లేరు. (33-34)

దేవునిపట్ల భయభక్తులు కలిగి (సాత్విక)జీవితం గడిపినవారికి దేవుడు స్వర్గప్రవేశం గురించిన వాగ్దానం చేశాడు. ఆ స్వర్గంలో (చల్లటి) సెలయేరులు ప్రవహిస్తుంటాయి. అక్కడ ఎన్నటికీ తరగని ఫలాలు ఉంటాయి. అక్కడి వృక్షచ్ఛాయలక్కూడా అంతం లేదు. దైవభీతిపరాయణుల జీవిత పర్యవసానం ఇలాగే ఉంటుంది. మరి సత్యతిరస్కారుల జీవిత పర్యవసానం? వారికోసం నరకాగ్ని కాచుకొని ఉంటుంది. (35)

ప్రవక్తా! గతంలో దివ్యగ్రంథం ఇవ్వబడిన ప్రజలు మేము నీపై దించిన ఈ గ్రంథం పట్ల సంతోషంగా ఉన్నారు. వారిలో కొన్నివర్గాలు ఇందులోని కొన్ని విషయాల్ని విశ్వసించడం లేదు. వారికిలా చెప్పు: “ఒక్క దేవుడే ఆరాధించాలని, ఆయన దైవత్వంలో ఎవరినీ భాగస్వాములుగా చేయకూడదని నాకు ఆజ్ఞయింది. కనుక నేనీ విషయం వైపుకే ప్రజల్ని పిలుస్తున్నాను. ఈవిషయాన్నే నేను అనుసరిస్తున్నాను.” (36)

ఈ విషయాన్నే (మరింత వివరంగా) బోధిస్తూ అరబీ భాషలో మేమీ ఉత్తర్యుని నీపై అవతరింపజేశాం. ఈ యదార్థం నీదగ్గరకు వచ్చినప్పటికీ నీవు ప్రజల కోరికల్ని అనుసరిస్తే మాత్రం దేవుని పట్టు నుండి నిన్నెవరూ కాపాడలేరు. నీకు సహాయపడేవారు కూడా ఎవరూ ఉండరు. (37)

నీకు పూర్వం మేము ఎందరో ప్రవక్తలను పంపాం. వారికీ భార్యాపిల్లల్ని ఇచ్చాం. దైవాజ్ఞ లేకుండా ఏప్రవక్తా తనంతటతాను ఏనిదర్శనం చూపలేడు. ప్రతి యుగానికి ఓ

గ్రంథం ఉంది. దేవుడు తానుకోరినట్లు కొన్ని విషయాల్ని రద్దుచేసి కొన్నిటిని అలాగే ఉంచుతాడు. అన్నిటికీ మూలమైన మాతృగ్రంథం⁴ ఆయన దగ్గరే ఉంది. (38-39)

ప్రవక్తా! మేము వారిని హెచ్చరిస్తున్న దుష్పరిణామంలో కొంతభాగం వారికి నీ జీవిత కాలంలో చవిచూపినా, లేదా అది సంభవించకముందే మేము నిన్ను మా దగ్గరకు పిలుచుకున్నా మొత్తంమీద మా సందేశాన్ని ప్రజలకు చేరవేయడమే నీ కర్తవ్యం. ఆపై లెక్క తీసుకోవడం మా బాధ్యత. (40)

మేమీ భూభాగాన్ని నలువైపుల నుంచి నరుక్కుంటూ ఎలా నడిచి వస్తున్నామో వారు గమనించడం లేదా?⁵ దేవుడు (వివిధ వ్యవహారాలకు సంబంధించిన) ఆజ్ఞలు జారీ చేస్తున్నాడు. ఆయన ఆజ్ఞలను ఎవరూ అడ్డుకోలేరు. (కర్మలను గురించి) లెక్క తీసుకోవడం ఆయనకు ఎంతో సేపు పట్టదు. (41)

వారికి పూర్వముండిన (తలబిరుసు)మనుషులు కూడా అనేక పన్నాగాలు పన్నారు. కాని తిరుగులేని పన్నాగం దేవుని చేతిలోనే ఉంది. ఎవరిలాంటి పనులు చేస్తున్నారో ఆయన గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. పరలోక (స్వర్గ) సదనం ఎవరి అదృష్టంలో ఉందో త్వరలోనే అవిశ్వాసులు తెలుసుకుంటారు. (42)

నీవు దేవుని చేత పంపబడిన ప్రవక్త కాదని అంటున్నారు ఈ అవిశ్వాసులు. వారికిలా చెప్పు: “నాకూ, మీకూ మధ్య దేవుడే సాక్షి. ఆ తరువాత దివ్య గ్రంథజ్ఞానం కలిగిన ప్రతి వ్యక్తి దీనికి సాక్షి ఉన్నాడు.” (42-43)

4. ఇక్కడ మూలభాషలో “ఉమ్ముల్కీతాబ్” అని ఉంది. అంటే మూలగ్రంథం లేక మాతృ గ్రంథం అని అర్థం. ఈ మాతృగ్రంథం నుండి మన సృష్టికర్త పంపిన మతగ్రంథాలన్నీ దివి నుండి భువికి అవతరించాయి. ఖుర్ఆన్ తో పాటు గతంలో అవతరించిన తొరాత్ (పాతనిబంధన), ఇన్జీల్ (కొత్త నిబంధన), జబ్బూర్ (సామ్స్ ఆఫ్ డేవిడ్) ఈ మాతృగ్రంథం నుండే వెలువడ్డాయి. పైన పేర్కొనబడిన చివరి మూడు గ్రంథాలు ఆ తరువాత కాలంలో బైబిల్ గా రూపాంతరం చెందిన సంగతి ఇక్కడ గమనార్హం. వాటికి పూర్వం అవతరించిన దైవగ్రంథాలు కూడా ఈ మాతృగ్రంథం నుంచే వెలువడ్డాయి. అయితే వాటి పేర్లు ఖుర్ఆన్ లో ప్రస్తావించబడ లేదు.

పాతే గతంలో వచ్చిన దివ్యగ్రంథాలన్నీ మార్పులకు, చేర్పులకు గురయిపోవడంతో దేవుడు తన అంతిమ ప్రవక్త మహనీయ ముహమ్మద్ (సల్లం) ద్వారా అంతిమ దివ్యగ్రంథమైన ఖుర్ఆన్ ని అవతరింపజేశాడు. ఇదే ఇప్పుడు ప్రళయం వరకు మానవాళికి మార్గదర్శనం చేయగల ఏకైక దైవగ్రంథం. దివ్యఖుర్ఆన్ ప్రకారం దేవుడు పంపిన మతగ్రంథాలన్నిటి పేరు ఖుర్ఆనే. ఖుర్ఆన్ అంటే పాఠ్యగ్రంథం, పఠనగ్రంథం. ఖుర్ఆన్ కు పూర్వం వచ్చిన దైవగ్రంథాలన్నీ ఆయాకాలాల ప్రజలకు సన్మార్గం చూపడానికి అవతరించిన పాఠ్యగ్రంథాలే. ఇప్పుడు ఖుర్ఆన్ ఈ (కలి)యుగం మానవులకు మార్గదర్శనం చేయడానికి వచ్చిన అంతిమ పాఠ్యగ్రంథం.

5. అంటే అరేబియాలో ఒకవైపు నలుమూలలా ఇస్లాం అతివేగంగా వ్యాపిస్తూ ముస్లిం జనాభా నానాటికి అధికమవుతూ ఉంటే, మరొక వైపు బహుదైవారాధకుల జనాభా క్రమంగా తగ్గిపోతోందని అర్థం.

అవతరణ: మక్కా

14. ఇబ్రాహీం

సూక్తులు: 52

ఈ అధ్యాయంలో దేవుడు ఇబ్రాహీం ప్రవక్త (అలై) గాధను నామమాత్రంగా ప్రస్తావించి అవిశ్వాసులకు ఎదురయ్యే దుష్పరిణామాల్ని గురించి హెచ్చరించాడు. అయినా అవిశ్వాసులు తమ ఆగడాలు మానుకోడానికి బదులు మరింత పెట్రేగిపోయారు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలిఫ్-లామ్-రా. ముహమ్మద్ (స)! ఇది మేము నీపై దించిన దివ్యగ్రంథం. ప్రజల్ని నీవు చీకటి నుండి వెలుగులోకి తీసుకురావడానికే దీన్ని దించాము. అంటే వారి

1. ఖుర్ఆన్ వివిధ జీవన రంగాలలో ఆవరించిన అజ్ఞానాంధకారాన్ని తొలగించి యావత్తు మానవాళికి వెలుగుబాట చూపడం జరిగింది. 1400 ఏండ్ల క్రితం అజ్ఞానాంధకారంలో తప్పాడుతూ, అనేక దురాచారాలకు గురయి, అసంఖ్యాకమైన చెడుగుల్లో కూరుకుపోయిన అరబ్బులు ఖుర్ఆన్ సందేశం స్వీకరించగానే వారి జీవనసరళి పూర్తిగా మారిపోయింది. వారు ఆధ్యాత్మిక, నైతిక రంగాల్లోనే గాకుండా, సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ, సైనిక రంగాల్లో సైతం అత్యున్నత ప్రమాణాలు నెలగొల్పారు. అనాడు వారి జీవన సరళిని చూడగానే ప్రతివ్యక్తి, ఖుర్ఆన్ లో అంతటి విప్లవాత్మక శక్తి ఉందని, అలాంటి ఉన్నత సమగ్ర జీవనవిధానం ఉందని భావించేవాడు.

అయితే మానవాళికి ఖుర్ఆన్ తెచ్చిన ఈ శుభాలను మానవతా వ్యతిరేక శక్తులు ఎలా సహిస్తాయి? మహాప్రవక్త (సల్లం) ఇహలోకం వీడిన కొన్ని దశాబ్దాలకే ఈ దుష్శక్తులు ముస్లింలను ఖుర్ఆన్ నిజధ్యేయానికి, దాని ముఖ్యబోధనలకు దూరంచేయడానికి ప్రయత్నాలు ఆరంభించాయి. ఇస్లాంలో ప్రధాన భాగమైన రాజకీయ రంగాన్ని వేరుచేయడానికి, ఖుర్ఆన్ పూజా పురస్కారాలు, కర్మకాండలకు పనికొచ్చే మతగ్రంథం తప్ప మరేమీకాదని నమ్మించడానికి అనేక కుట్రలు పన్నాయి. వాటి కుట్రల ప్రభావం క్రమేణా ముస్లింలపై కూడా పడింది. దాంతో వారు ఖుర్ఆన్ లక్ష్యానికి, దాని నిజభావాలకు దూరమైపోయారు. ఖుర్ఆన్ ని తమకు తెలిసిన భాషలో అధ్యయనం చేసి, అది మానవాళికిచ్చే సందేశాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి నేటికీ ప్రయత్నించడం లేదు. ముస్లింల ఈ అజ్ఞాన వైఖరినే ఎత్తిచూపిస్తూ అతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) ఇలా అన్నారు:

“వారు ఖుర్ఆన్ ని అధికంగానే పఠిస్తారు. కాని అది వారి కంఠాల నుండి క్రిందికి దిగదు. నాలుక మీదనే ఉండిపోతుంది. దాని జ్ఞానం, భావం వారి హృదయాల్లో లేకమైనా ఉండదు.”

ఒకప్పుడు మన దేశంలో ముస్లింలు ఖుర్ఆన్ ని ఇతర భాషల్లో అనువదించడమే పాపంగా భావించేవారు. చివరికి ఎలాగో ఢిల్లీలో షాహ్ వలియుల్లా (రహ్మాలై) ధైర్యం చేసి ఖుర్ఆన్ ని ఫార్సీ భాషలో అనువదించారు. ఈ సంగతి తెలియగానే యాభై మంది వ్యక్తులు కర్రలు, కత్తులతో వచ్చి ఢిల్లీ జామియా మసీదు మెట్టమీద కూర్చున్నారు. అక్కడ కూర్చోని వచ్చే పోయేవారు అడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానమిస్తూ “షాహ్ వలియుల్లా ఖుర్ఆన్ ని అనువాదం చేసి దైవమర్మాల బయటపెట్టారు. అంచేత మా మౌల్వీలు ఆయన అంతుచూడమని చెప్పారు” అని పలికేవారు.

ఇస్లాంవ్యతిరేక శక్తుల కుట్రలకు కొందరు మతవేత్తల స్వార్థం, సంకుచిత భావాలు కూడా తోడయ్యాయి. ఇతరమతాల పండితులు తమ మతగ్రంథాలను సామాన్య జనానికి ఎలా దూరంగా ఉంచారో, ముస్లింనాయకుల్లో కూడా ఒక వర్గం సామాన్య ప్రజల్ని ఖుర్ఆన్ కు దూరంగా ఉంచు తోంది. ఖుర్ఆన్ ని సామాన్యులు అర్థం చేసుకోలేరని, అంచేత దాని జోలికిపోకుండా తాము చెప్పిందే “ఖుర్ఆన్ వాక్యం”గా భావించి నడుచుకోవాలని వీరు ప్రజలను శాసిస్తున్నారు. ఎవరైనా

ఖుర్ఆన్ పట్ల ఆసక్తి కలిగి దాన్ని తమకు తెలిసిన భాషలో వ్యాఖ్యాన సమేతంగా అధ్యయనం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తే ఆ ప్రయత్నాన్ని వీరు నిరోధించడానికి కూడా వెనకాడటం లేదు.

తత్ఫలితంగా అనేకమంది ముస్లింలు ఖుర్ఆన్ అధ్యయనం చేయడం మానేసి ఈ పెద్ద మనుషులు చెప్పిన ప్రకారం తమ ధర్మపరాయణతను నమాజ్, రోజా, హజ్జా, ధ్యానం లాంటి కొన్ని ఆరాధనలకు పరిమితం చేసుకున్నారు. పండితులు, ధర్మవేత్తలు తప్ప ఇతరులు ఖుర్ఆన్ ని నిజంగా అర్థం చేసుకోలేరన్న అపోహ ప్రజల్లో బలంగా నాటుకుపోయింది.

ఈ అపోహ వల్ల ఖుర్ఆన్ తో ముస్లింల సంబంధం నామమాత్రంగా ఉండిపోయింది. తీరిక దొరికినప్పుడు అర్థం చేసుకోకుండా దాని అరబీమూలాన్ని చిలక పలుకులా పారాయణం చేయడం, అత్తరు పన్నీరు పూసి కళ్ళకు అద్దుకోవడం, ప్రమాణం చేయవలసి వచ్చినప్పుడు దాన్ని తీసుకొని తల మీద పెట్టుకోవడం, కంఠస్తం చేసి మసీదుల్లో ఇమామత్ లేక ఉపాధ్యాయ వృత్తి చేపట్టడం వరకే వారి సంబంధం పరిమితమయి పోయింది.

1869లో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం భారత దేశంలోని ముస్లింల పరిస్థితి ఎలా ఉందో, ప్రత్యేకంగా ఆంగ్లేయులకు వ్యతిరేకంగా వారి మనస్తత్వం ఏమిటో తెలుసుకొని రమ్మై ఒక కమీషన్ ని పంపింది. ఈ కమీషన్ మన దేశంలో ఓ ఏడాది పాటుండి ముస్లింల మనోభావాలు, వారి మత విశ్వాసాలు, రాజకీయ, సాంస్కృతిక స్థితిగతులన్నీ పరిశీలించి తీరిగొచ్చింది. రాగానే 1870లో లండన్ లో ఓ చారిత్రక సమావేశం జరిగింది. ఆ సమావేశంలో కమీషన్ సభ్యులతో పాటు భారత దేశంలో పనిచేసిన క్రైస్తవ మిషనరీ ఫాదరీలు కూడా కొందరున్నారు. ఆ సందర్భంలో కమీషన్ అధ్యక్షుడు సర్ విలియం హైండే సమర్పించిన నివేదిక చూడండి:

“ముస్లింల మతవిశ్వాసం ప్రకారం వారు ఏ పరదేశ ప్రభుత్వ పంచనా ఉండలేరు. పరదేశ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడటం వారికి చాల అవసరం. ఈ ఆలోచనే వారి హృదయాల్లో ఓ నూతన ఉత్సాహాన్ని, ఉద్రేకాన్ని జనింపజేస్తుంది. వారా పోరాటానికి అనుక్షణం సిద్ధంగా ఉంటారు. ఈస్టి వారిని పరదేశ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా ఏ సమయంలోనైనా ఉద్రేక పరచగల్గుతుంది.”

క్రైస్తవ మిషనరీ ఫాదరీల నివేదిక కూడా చూడండి: “ఇక్కడి ప్రజల్లో ఒక వర్గం వైరాగ్యభావాలు, పీరి-మురీది (మతగురు పీఠం) తత్వం గల ముస్లింలు కూడా ఉన్నారు. కనుక ఇప్పుడు మనం తాను దైవప్రవక్తని ప్రకటించుకోగల ఓ ద్రోహిని అన్వేషించగలిగితే అమితమయిన ఉత్సాహంతో వేలాదిమంది ప్రజలు అతని నకిలీ దైవదౌత్య పరిధిలోకి వస్తారు. ముస్లింలలో అలాంటి వ్యక్తిని తయారుచేయడం చాలా కష్టం. కష్టతరమైన ఈ పని సాధించగలిగితే ఆ వ్యక్తిని ప్రభుత్వం తరఫున ఆశ్రయం, అండదండలు ఇచ్చి మన పనిని సులువుగా నెరవేర్చుకోవచ్చు....”

(వైట్ హాస్ కాన్ఫరెన్స్ రిపోర్ట్- “ది ఎరైవల్ ఆఫ్ బ్రిటిష్ ఎంపైర్ ఆఫ్ ఇండియా”)

ఆ రోజుల్లోనే బ్రిటిష్ పార్లమెంటులో హౌస్ ఆఫ్ కామన్స్ అధ్యక్షుడు గామెండ్ ఐసన్ చేతిలో ఖుర్ఆన్ ప్రతి పట్టుకొని “ముస్లింల మధ్య ఈ పుస్తకం ఉన్నంతవరకూ మనం ప్రశాంతంగా పరిపాలన చేయలేం” అని చెబుతూ ఆ దైవగ్రంథాన్ని విసిరి నేలకేసి కొట్టాడు.

ఇలా ఆంగ్లేయుల దుష్ప్రవృత్తి కారణంగా ముస్లింలు ఖుర్ఆన్ ఇచ్చే నిజమయిన శిక్షణకు దూరమయి పోయారు. సమాజ సంస్కరణకు ఉపకరించని కొన్ని వ్యక్తిగత మతాచారాలు పట్టుకొని, అదే అసలైన ఖుర్ఆన్ శిక్షణ అని భావిస్తున్నారు. ఇలాంటి ముస్లింలనే దృష్టిలో పెట్టుకొని ఓసారి పండిట్ జవహర్ లాల్ నెహ్రూ “ముస్లింలు తమ ఖుర్ఆన్ ని గురించి మహాగోష్టులు చెప్పుకుంటారు. కాని వారి దగ్గర ఓ ప్రత్యేక వేషధారణ, జపమాల, ఉజాచెంబు తప్ప మరేదైనా ఉందా?” అని ఎత్తిపొడిస్తే ఈ మత పండితులు చేతకాని రోషంతో కుతకుత లాడిపోయారు.

ప్రభువు ఆజ్ఞతో సర్వశక్తిమంతుడు, సకల ప్రశంసలకు అర్హుడైన దేవుని మార్గంలోకి అన్నమాట. భూమ్యాకాశాలలోని అణువణువూ ఆయనకు చెందినదే.

పరలోక జీవితానికి బదులు ప్రాపంచికజీవితానికి ప్రాధాన్యమిచ్చే అవిశ్వాసుల్ని సర్వనాశనంచేసే కఠినశిక్ష కాచుకొని ఉంది. వారు ప్రజలను దైవమార్గంలోకి రాకుండా నిరోధిస్తున్నారు; దైవమార్గాన్ని (తమ మనోవాంఛలకు అనువుగా) వక్రీకరింప జేయగోరు తున్నారు. వారసలు మార్గభ్రష్టత్వంలో చాలా దూరం కొట్టుకుపోయారు. (1-3)

మేము పంపిన ప్రతి ప్రవక్తా విషయం విడమరచి చెప్పడానికి వీలుగా తన జాతి ప్రజలు మాట్లాడే భాషలోనే మా సందేశం (ప్రజలకు) అందజేశాడు. ఆ తర్వాత దేవుడు తాను తలచిన విధంగా కొందరికి దారి చూపాడు: మరికొందరిని దారి తప్పించాడు. ఆయన సర్వాధికారి, ఎంతో వివేచనాపరుడు. (4)

మేము ఇంతకుపూర్వం మా నిదర్శనాలిచ్చి మూసాను కూడా పంపాం. ప్రజలను చీకటినుండి వెలుగులోకి తీసుకురావాలని, వారికి దైవచరిత్రకు సంబంధించిన సంఘటనలు విన్పిస్తూ హితోపదేశం చేయాలని మేము అతణ్ణి కూడా ఆదేశించాం. ఈ సంఘటనల్లో సహనం వహించి కృతజ్ఞత చూపేవారికి గొప్ప నిదర్శనాలున్నాయి. (5)

మూసా వృత్తాంతం కాస్త గుర్తుకు తెచ్చుకో. అప్పుడతను తన జాతిప్రజలతో ఇలా అన్నాడు: “మీకు దేవుడు చేసిన ఉపకారాలు జ్ఞాపకం తెచ్చుకోండి. మీకు తీవ్రయాతనలు పెట్టుండిన ఫిరోనీయుల బారినండి ఆయన మిమ్మల్ని కాపాడాడు. వారు మీ కొడుకుల్ని చంపుతూ మీ కూతుళ్ళను మాత్రమే సజీవంగా ఉండనిచ్చేవారు. అది మీకు మీ ప్రభువు వైపున కఠిన పరీక్షకాలం. మరొక విషయం కూడా జ్ఞాపకం తెచ్చుకోండి. కృతజ్ఞులైవుంటే మీకు మరిన్ని వరాలు అనుగ్రహిస్తానని, కృతఘ్నులైపోతే తన శిక్ష చాలా కఠినంగా ఉంటుందని మీ ప్రభువు మిమ్మల్ని హెచ్చరించాడు. (6-7)

“మీరు సత్యాన్ని తిరస్కరిస్తే, (మీరే కాదు) ప్రపంచంలోని యావత్తు మానవులు సత్యతిరస్కారులైపోయినా సరే (దానివల్ల దేవుని దైవత్వానికి వాటిల్లే నష్టమేమీ లేదు). ఆయన నిరపేక్షాపరుడు,² స్వతహాగానే ఎంతో ప్రశంసనీయుడు.” (8)

గత జాతుల వృత్తాంతం మీకు చేరలేదా? నూహ్ జాతి, ఆద్ జాతి, సమూద్ జాతి, ఆతర్వాత కూడా అనేకజాతులు వచ్చాయి. వాటిసంఖ్య దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. వారి ప్రవక్తలు సృష్టమైన నిదర్శనాలు తెచ్చినప్పుడు వారు చేతివ్రేళ్ళు చెవుల్లో దూర్చుకుంటూ “నీవు తెచ్చిన సందేశం మేము ససేమిరా అంగీకరించం. నీవు ప్రచారం చేస్తున్న ధర్మం గురించి మేము తీవ్రమైన సందిగ్ధం, సంశయాలలో పడిపోయాం” అని అన్నారు. (9)

20వ శతాబ్దం మూడో దశకం నుండి పరిస్థితి క్రమంగా మారసాగింది. ప్రఖ్యాత తత్వవేత్త మౌలానా అబుల్ అలా మౌదూద్ (రహ్మాన) తెచ్చిన విప్లవం భారతఉపఖండంలోని మేధావుల భావజగత్తునే మార్చివేసింది. ఆ మహనీయుడు రాసిన అద్భుత ఖుర్ఆన్ వ్యాఖ్యానం, ఆయన సృజించిన విప్లవాత్మక సాహిత్యం కారణంగా ఇస్లాం సార్వకాలిక సమగ్ర జీవనవ్యవస్థ అన్న వాస్తవం ప్రజలకు తెలిసిపోయింది. ఖుర్ఆన్ వాస్తవికత ప్రాంతీయభాషల్లో కూడా వెలువడే నారంభించింది.

2. వివరాలకు 27:40 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

“ఏమిటీ, మీరు భూమ్యాకాశాల్ని సృష్టించిన దేవుణ్ణి గురించి సందేహిస్తున్నారా?³ ఆయన మీ పొరపాట్లు క్షమించి, ఒక నిర్ణీతకాలం వరకు మీకు అవకాశం ఇవ్వడానికే మిమ్మల్ని తన (ధర్మం) వైపు పిలుస్తున్నాడు” అన్నారు దైవప్రవక్తలు.

“మీరు మాలాంటి మనుషులే. అంతకుమించి మరేమీ కాదు. మా తాతముత్తాతల కాలం నుంచీ వస్తున్న ఈ దైవాలను ఆరాధించవద్దని మమ్మల్ని వారిస్తున్నారా? సరే (మీరు సత్యమంతులైతే) ఏదైనా నిదర్శనం తీసుకురండి” అన్నారు ఆ ప్రజలు. (10)

“నిజమే, మేము మీలాంటి మనుషులమే గాని, మరేమీ కాము. అయితే దేవుడు తన దాసులలో తాను కోరుకున్న వారిని అనుగ్రహిస్తాడు. నిదర్శనాలు (మహిమలు) తెచ్చే శక్తి మాకు లేదు. దేవుని అనుమతి అయితేనే అవి వస్తాయి. విశ్వసించినవారు దేవుణ్ణే నమ్ముకోవాలి. ఆ దేవుడే కదా మాకు జీవిత పరమార్థం తెలిపి, మేము నడవాలి (రుజు)మార్గం ఏమిటో చూపింది! అలాంటప్పుడు ఆయన్ని మేము ఎందుకు నమ్ముకొని ఉండం? మీ వేధింపుల పట్ల మేము సహనం వహిస్తాం. నమ్ముకోవాలినవారు దేవుణ్ణి మాత్రమే నమ్ముకోవాలి” అన్నారు దైవప్రవక్తలు. (11-12)

చివరికి అవిశ్వాసులు తమ ప్రవక్తల్ని బెదిరిస్తూ “(మర్యాదగా) మీరు మా మతంలోకి తిరిగి వచ్చేయండి. లేదంటారా, మిమ్మల్ని దేశం నుండే వెళ్ళగొడతాం” అన్నారు. అప్పుడు వారి ప్రభువు దివ్యావిష్కృతి ద్వారా వారి దగ్గరకు ఈ విధంగా సందేశం పంపాడు: “ఆ దుర్మార్గుల్ని మేము నాశనం చేయబోతున్నాం. వారి (పతనం) తరువాత ధరణిలో మిమ్మల్ని, (మీ అనుచరుల్ని) వశింపజేస్తాము. నా సన్నిధిలో సమాధానం చెప్పకోవలసి ఉందన్న బాధ్యతా భావంతో భయపడుతూ, నా హెచ్చరిక పట్ల అప్రమత్తులయి మసలుకునేవారికి ఈ బహుమానం లభిస్తుంది.” (13-14)

ఆ ప్రవక్తలు విజయం అర్థించారు. (అదిలా లభించింది.) తలబిరుసుతో హుంకరించిన ప్రతి సత్యతిరస్కారీ సర్వనాశనమయ్యాడు. ఆతర్వాత అతని కోసం నరకం కూడా కాచుకొనిఉంది. అతనికక్కడ త్రాగడానికి చీము, నెత్తురు కలసిన (పరమ జుగుప్సాకరమైన) నీరివ్వబడుతుంది. దాన్ని అతడు బలవంతంగా గొంతులోకి దించడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. (అది ఓపట్టాన అతని గొంతులోకి దిగదు.) చివరికి ఎలాగో అతి కష్టం మీద దించుతాడు. నలువైపుల నుండి మృత్యువు అతణ్ణి చుట్టుముట్టుంది. కాని అతను చావడు. దానికిముందు అతణ్ణి చంపుకుతినే మరో ఘోరయాతన పొందివుంటుంది.

దేవుని పట్ల తిరస్కార వైఖరి అవలంబించినవారి ఆచరణ, పెనుతుఫానుకు త్రుటిలో ఎగిరిపోయే బూడిదకుప్ప లాంటిది. వారు తమ కర్మలకు ఎలాంటి ప్రతిఫలం పొందలేరు. అదే అన్నిటికంటే ఘోరమైన వైఫల్యం. (15-18)

3. ప్రతి యుగంలోనూ బహుదైవారాధకులు దేవుడు ఒక్కడేనని, ఆయనే భూమ్యాకాశాల సృష్టికర్త అని అంగీకరిస్తారు. దైవప్రవక్తలు ఈ విషయాన్నే ఆధారంగా తీసుకొని “ఇక మీరు ఏ విషయం గురించి సందిగ్ధంలో పడిపోయారు?” అని అడిగేవారు. కాని ఆచరణలో మాత్రం బహుదైవారాధకులు భూమ్యాకాశాల సృష్టికర్తయిన ఆ ఏకైక దేవుణ్ణి మాత్రమే ఆరాధించడానికి బదులు ఆయన శక్తి సూచనలైన ప్రకృతిశక్తుల్ని, విగ్రహాలను, తోటి మానవుల్ని పూజిస్తుంటారు. దైవప్రవక్తలు సృష్టికర్తను మాత్రమే ఆరాధించాలని బోధిస్తుంటే వీరు మాత్రం సృష్టిపూజ వైపు పరుగెత్తుతారు.

దేవుడు భూమ్యాకాశాలను ఎలా నియమబద్ధంగా నెలకొల్పాడో మీరు గమనించలేదా? ఆయన తలచుకుంటే మిమ్మల్ని తుడిచిపెట్టి మీస్థానంలో మరో కొత్త సృష్టి తీసుకురాగలడు. అలా చేయడం ఆయనకు ఏమాత్రం కష్టం కాదు. (19-20)

వారంతా దేవుని ముందు (దోషులుగా) నిలబడతారు. అప్పుడు వారిలో (శక్తిసామర్థ్యాలు అంతగాలేని) బలహీనులు తమపై పెత్తందారులయి కూర్చున్న నాయకులతో “ప్రపంచంలో మేము మీకు విధేయులై మీ వెనుక నడిచాం కదా; ఇప్పుడు మమ్మల్ని దైవశిక్ష నుండి కాపాడేందుకు ఏమైనా చేయగలరా?” అని అడుగుతారు.

దానికి వారు సమాధానమిస్తూ “దేవుడు గనక మా విముక్తి కోసం ఏదయినా దారి చూపిస్తే మీకూడా (ఆ దారి) తప్పకుండా చూపిస్తాము. కాని ఇప్పుడు మనం ఎంత ఏడ్చి మొత్తుకున్నా, ఓర్పు వహించినా ప్రయోజనం లేదు. మనమిక (ఈ నరక కూపం నుంచి) బయటపడే ప్రసక్తే లేదు” అని అంటారు. (21)

తీర్పు ముగిసిన తరువాత షైతాన్ వారితో ఇలా అంటాడు: “మీకు దేవుడు చేసిన వాగ్దానాలన్నీ నిజమయ్యాయి. కాని నేను చేసిన వాగ్దానాలలో ఒక్కటి నిజం కాలేదు. అసలు మీచేత బలవంతంగా ఏదైనా చేయించడానికి మీమీద నాకేదైనా శక్తి ఉంటేకదా! నేను మిమ్మల్ని నామార్గం వైపు పిలిచాను. అంతే, మరేమీ చేయలేదు. మీరే నా పిలుపు నకు స్పందించి వచ్చారు. కనుక మీరిప్పుడు అనవసరంగా నన్ను నిందించకండి. మిమ్మల్ని మీరే నిందించుకోండి. ఇక్కడ మీగోడు నేను ఆలకించలేను; నాగోడు మీరు ఆలకించలేరు. ఇంతకుముందు మీరు నన్ను దేవునికి సాటికల్పించారు. (నాకూడా దైవత్వం ఆపాదించారు. అది మీవనే గాని, నాపని కాదు.) నేను దీన్ని ఖండిస్తున్నాను. అలాంటి దుర్మార్గులకు తప్పకుండా ఘోరమైన శిక్ష పడుతుంది.” (22)

పోతే సత్యాన్ని విశ్వసించి, సత్కార్యాలు చేసినవారు సెలయేరులు ప్రవహించే స్వర్గవనాలకు పంపబడతారు. దేవుని అనుమతితో వారక్కడ శాశ్వతంగా ఉంటారు. వారికక్కడ శాంతిశుభాల దీవెనలతో ఘనమైన స్వాగతం లభిస్తుంది. (23)

దేవుడు శిష్టవచనాన్ని దేనితో పోల్చాడో మీరు గమనించారా? ఓ మేలుజాతి వృక్షం ఉంది. దాని వేళ్ళు నేలలో లోతుకు దృఢంగా పాతుకుపోయాయి. దానిశాఖలు ఆకాశం దాకా విస్తరించాయి. అనుక్షణం అది తన ప్రభువాజ్ఞతో సుమధుర ఫలాలు ఇస్తోంది. ప్రజలు గుణపాఠం నేర్చుకోవడానికే దేవుడు ఇలాంటి ఉదాహరణలు ఇస్తున్నాడు.*

దీనికి భిన్నంగా దుష్టవచనాన్ని నేల ఉపరితలం నుండి పెరికివేసే నాసిరకం చెట్టుతో పోల్చవచ్చు. దానికి ఎలాంటి స్థిరత్వమూ, దృఢత్వమూ ఉండవు. (24-26)

దేవుడు విశ్వాసులకు ఒక దృఢవచనం ప్రాతిపదికపై ఇటు ఇహలోకంలోనూ, అటు పరలోకంలోనూ స్థిరత్వం ప్రసాదిస్తాడు. దుర్మార్గుల్ని ఆయన మార్గభ్రష్టత్వంలో పడవేస్తాడు. దేవునికి తానుతలచిన ప్రతిపనీ చేయగల శక్తిసామర్థ్యాలున్నాయి. (27)

దేవుని అనుగ్రహాలు పొంది కూడా కృతఘ్నులై పోయినవారిని మీరు చూడలేదా? వారు తమతోపాటు తమ జాతిప్రజలను కూడా వినాశాగ్రాహంలోకి నెట్టివేశారు. అంటే

నరకంలోకి. వారు నరకంలో ప్రవేశిస్తారు. అది పరమనీచమైన నివాసస్థలం. ప్రజలను దైవమార్గం నుండి తప్పించడానికి వారు కొన్ని మిథ్యాదైవాలను దేవునికి సాటి కల్పించారు. వారికిలా చెప్పియ్యి: “సరే, కొన్నాళ్ళపాటు భోగభాగాయాలు అనుభవించండి. చివరికి మీరు నరకానికే పోవలసి ఉంటుంది.” (28-30)

ప్రవక్తా! విశ్వసించిన నా దాసులకు ఎలాంటి క్రయవిక్రయాలు, స్నేహసహకారాలు జరగని దినం రాకముందే నమాజు వ్యవస్థ నెలకొల్పమని, మేము ప్రసాదించిన సంపద నుండి రహస్యంగానూ, బహిరంగంగానూ దానధర్మాలు చేయమని చెప్పు. (31)

దేవుడే భూమ్యాకాశాల్ని సృష్టించాడు. ఆయనే ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపించి మీ ఉపాధి కోసం వివిధరకాల పండ్లు (పంటలు) పండిస్తున్నాడు. ఆయనే సముద్ర యానం కోసం మీకు ఓడలు అధీనం చేసినవాడు. ఆయన అజ్జితోనే అవి సముద్రంలో సవ్యంగా సాగిపోతున్నాయి. నదుల్ని కూడా ఆయనే మీ అదుపులో ఉంచాడు. ఆయనే సూర్యచంద్రుల్ని మీకోసం ఒక నియమావళికి కట్టుబడి నిరంతరాయంగా సాగిపోయేలా చేశాడు. మీకోసం రాత్రిని, పగటిని సృష్టించినవాడు కూడా ఆయనే. ఇలా మీరు కోరినదంతా ఆయన మీకు ప్రసాదించాడు. అనంతమైన దైవానుగ్రహాలను మీరు లెక్కించాలనుకున్నా లెక్కించలేరు. అయితే (ఇన్ని అనుగ్రహాలు పొందినప్పటికీ) మానవుడు చాలా కృతఘ్నుడుగా, అన్యాయపరుడుగా తయారయ్యాడు. (32-34)

ఇబ్రాహీం ఇలా వేడుకున్నాడు: “ప్రభూ! ఈ (మక్కా) నగరాన్ని శాంతి నగరంగా చెయ్యి. నన్ను, నా సంతానాన్ని విగ్రహారాధనా బారినుండి కాపాడు. ప్రభూ! ఈవిగ్రహాలు అనేకమందిని దారి తప్పించాయి. (నా సంతానాన్ని కూడా దారితప్పించే ప్రమాదముంది. కనుక వారిలో) నా విధానాన్ని అనుసరించేవారు నా వారవుతారు. నా విధానానికి వ్యతిరేకంగా నడిచేవారికి (నీవే దిక్కు.) నీవు క్షమించేవాడవు, కరుణించేవాడవు. (35-36)

ప్రభూ! నేను నాసంతానాన్ని ఎలాంటి చెట్టు-పుట్టా లేని ఎడారిప్రాంతంలో నీ ప్రతిష్ఠాలయం దగ్గరకు తీసుకొచ్చి వశింపజేశాను, (భవిష్యత్తులో) వీరిక్కడ ప్రార్థనా వ్యవస్థ నెలకొల్పుతారన్న ఆశతో. కనుక వీరిపట్ల నీవు ప్రజల హృదయాల్లో ఆసక్తి అభిమానాలు కలిగించు. వీరికి తినడానికి పండ్లు ఫలాలు ప్రసాదించు, బహుశా అందుకు కృతజ్ఞులై ఉంటారు. ప్రభూ! మేము దాస్తున్నదీ, బహిర్గతం చేస్తున్నదీ అంతా నీకు తెలుసు.” నిస్సందేహంగా దేవునికి భూమ్యాకాశాల్లో ఏదీ కనుమరుగుగా లేదు. (37-38)

“ఈ వృద్ధాప్యంలో నాకు ఇస్మాయిల్, ఇస్హాఖ్ల వంటి సంతానాన్ని ప్రసాదించిన దేవునికి కృతజ్ఞతలు. నాప్రభువు తప్పకుండా (నా)మొరాలకిస్తాడు. ప్రభూ! నన్ను ప్రార్థనా వ్యవస్థ నెలకొల్పేవానిగా చెయ్యి. నా సంతానాన్ని కూడా. ప్రభూ! నా విజ్ఞప్తి స్వీకరించు. నా తల్లిదండ్రుల్ని, యావత్తు విశ్వాసుల్ని కర్మవిచారణ రోజు క్షమించు.” (39-41)

ఈ దుర్మార్గులు చేస్తున్న పనుల పట్ల దేవుడు అజాగ్రత్తగా ఉన్నాడని భావించకు. కాకపోతే వారిని ఆయన ఒక నిర్ణీత దినం వరకు ఉపేక్షిస్తున్నాడు. ఆ రోజు (ప్రళయ బీభత్సంతో) ప్రజలు కళ్ళు తేలవేసి, తల పైకెత్తి పరుగిడుతుంటారు. పై చూపులు పైనే ఉండిపోతాయి. గుండెలు దడదడలాడి పోతుంటాయి. (42-43)

ప్రవక్తా! ఆ దినం గురించి జనాన్ని భయపెట్టు. అప్పుడు దుర్మార్గులు (ప్రాపంచిక మత్తు వదలి) “ప్రభూ! మాకు మరో అవకాశం ఇవ్వు. మేము నీ పిలుపునకు (వెంటనే) స్పందించి, నీ ప్రవక్తల అడుగుజాడల్లో నడుస్తాము” అని మొరపెట్టుకుంటారు.

(దానికిలా సమాధానం లభిస్తుంది:) “దీనికి పూర్వం మీరు ప్రమాణాలు చేసిమరీ మీకసలు వినాశకాలమే రాదని చెబుతుండేవారు కదూ? నిజానికి మీరు (ఆనాడు) ఆత్మ వినాశానికి పాల్పడినవారి నివాసప్రాంతాల్లోనే జీవితం గడిపారు. మేము వారి పట్ల ఎలా వ్యవహరించామో మీరు చూశారు. వారిగాధలు ఉదాహరిస్తూ మీకు హితోపదేశం కూడా చేశాము. (అయినా మీకు బుద్ధి రాలేదు.) ఇప్పుడు సమయం మించిపోయింది.” వారు తమ పన్నాగాలన్నీ పన్ని చూసుకున్నారు. పర్వతాలు సైతం కంపించే అంతటి భయం కరమైన పన్నాగాలు పన్నినా వాటన్నిటికీ విరుగుడు దేవుని దగ్గర ఉంది. (44-46)

కనుక ప్రవక్తా! దేవుడు తన ప్రవక్తలకు చేసిన వాగ్దానాలకు వ్యతిరేకంగా చేస్తాడని నీవు ఎన్నటికీ భావించకు. దేవుడు సర్వశక్తిమంతుడు; ప్రతీకారం చేసేవాడు కూడా. భూమ్యాకాశాల స్వరూపస్వభావాలు మారిపోయే (ప్రళయ) దినం గురించి వారిని భయపెట్టు. ఆరోజు యావన్నందినీ (ప్రళయ) రౌద్రుడయిన ఏకేశ్వరుని ముందు ప్రవేశపెట్టారు. ఆరోజు నేరస్థుల పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో నీవు చూస్తావు. వారి కాళ్ళు, చేతులు సంకెళ్ళతో బిగించి కట్టి వేయబడిఉంటాయి. గంధకపు వస్త్రాలు ధరించి ఉంటారు. వారి ముఖాలపై అగ్నిజ్వాలలు ఆవరిస్తుంటాయి. ప్రతి మనిషికి అతను చేసిన కర్మలకు ప్రతిఫలం ఇవ్వడానికే ఇలా సంభవిస్తుంది. కర్మవిచారణ జరపడానికి దేవునికి ఎంతోసేపు పట్టదు. (47-51)

ఇది మానవులందరి కోసం అవతరించిన విశ్వజనీన సందేశం. (పరలోక) పరిణా మాలను గురించి ప్రజలను హెచ్చరించడానికి, వారు దేవుడు ఒక్కడేనని తెలుసుకోవ డానికి, బుద్ధిజ్ఞానం కలవారు సృహలోకి రావడానికి సందేశం పంపబడింది. (52) ❁

అవతరణ: మక్కా 15. హిజ్ర్ (హిజ్ర్ వాసులు) సూక్తులు: 99

అరేబియాలో పూర్వం హిజ్ర్ అనే పట్టణం ఉండేది. ఆ పట్టణవాసుల్ని సంస్కరించడానికి ఒక దైవప్రవక్త వస్తే వారాయన్ని తిరస్కరించి దైవశిక్షకు గురయ్యారు. ఈ అధ్యాయంలో వారి చరిత్రతో పాటు హజ్రాత్ ఆదం, ఇబ్రాహీం (అలై)ల గాధలు కూడా పేర్కొంటూ బహుదైవారాధకుల్ని రుజుమార్గంలోకి తీసుకురావడానికి కృషి జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలిఫ్-లామ్-రా. ఇవి దైవగ్రంథమైన విస్తృత ఖుర్ఆన్ కు సంబంధించిన సూక్తులు. (1)

ఈరోజు (సత్యాన్ని) నిరాకరించినవారే రేపు తీవ్రమైన పశ్చాత్తాపంతో “అయ్యయ్యా! మనం (దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు) విధేయులయిపోతే ఎంత బాగుండేది!!” అని వాపోతారు. వారిని వదిలెయ్యి. మస్సుగా తింటూ త్రాగుతూ భోగభాగాల అనుభవించనీ. లేనిపోని ఆశలు వారిని ఏమరుపాటులో పడవేశాయి. త్వరలోనే వారికి తెలుస్తుంది (ఏమరుపాటు పర్వవసానం ఏమిటో)- (2-3)

ఇంతకు పూర్వం మేము ఏ పట్టణాన్ని నాశనం చేసినా ఆ పట్టణ ప్రజల కోసం ఓ ప్రత్యేక ఆచరణ వ్యవధి రాసిఉంచాం. అందువల్ల ఏజాతి కూడా తనకు నిర్ణయించబడిన గడువుకు ముందుగాని, వెనకగాని నాశనం కాజాలదు. (4-5)

వారు (ప్రవక్తతో) “ఖుర్ఆన్ అవతరించబడినవాడా! నీవు నిజంగా పిచ్చివాడవు. నీవు సత్యవంతుడవైతే మాదగ్గరికి దైవదూతల్ని ఎందుకు తీసుకురావు?” అని అంటారు. కాని మేము దైవదూతల్ని ఇట్టే దించము. వారు దిగితే దైవాజ్ఞ తీసుకొని దిగుతారు. ఆ తర్వాత ప్రజలకు ఏమాత్రం వ్యవధి నివ్వడం జరగదు. ఖుర్ఆన్ విషయానికొస్తే, దాన్ని మేమే అవతరింపజేశాం. దాన్ని పరిరక్షించేవాళ్ళం కూడా మేమే. (6-9)

ప్రవక్తా (స)! నీకు పూర్వం కూడా మేము అనేక జాతులలో ప్రవక్తలను ప్రభవింపజేశాం. అయితే ఏజాతి దగ్గరకు ఏప్రవక్త వచ్చినా ఆజాతి ఆప్రవక్తను హేళన చేయకుండా ఉండటం ఎన్నడూ జరగలేదు. అలాగే మేమీ హితోపదేశం నేరస్థుల గుండెల్లోకి (గునపంలా) దించుతాం. దాంతో వారు (రెచ్చిపోయి) దాన్నిక విశ్వసించరు. పూర్వం నుండి ఇలాంటి ప్రవృత్తి కలవారి వైఖరి ఇలాగే సాగుతూవస్తోంది. (10-13)

వారికోసం ఆకాశంలో ఏదైనా ద్వారం తెరచిపెట్టి, వారక్కడికి పట్టపగలు ఎక్కి చూసినా “మాకళ్ళకు ఏదో అయింది, మాకెవరో చేతబడిచేశార”నే అంటారు. (14-15)

ఆకాశంలో పటిష్టమైన కోటలు నిర్మించినది కూడా మేమే. చూపరుల కోసం మేము వాటిని అందంగా రూపొందించాం. శాపగ్రస్తుడైన ప్రతిషైతాన్ బారినుండి వాటిని సురక్షితంగా ఉంచాం. ఇక ఏ షైతాన్ వాటి దరిదాపులకు పోలేడు. కాకపోతే చాటు మాటుగా ఒకటి రెండు విషయాలు వినడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. అయితే అలా వినడానికి ప్రయత్నించినప్పడల్లా ఓ అగ్నిజ్వాల వాణ్ని వెంటాడి తరిమేస్తుంది. (16-18)

మేము భూమిని పరచి దానిమీద పర్వతాలు పాతాము. ప్రతి వృక్షజాతిని ఒక నిర్ణీత పరిమాణంలో సృజించాము. మీకోసం, మీరు పోషించని జీవరాసుల కోసం అందులో ఉపాధిఒనరుల్ని కూడా సమకూర్చాం. మా దగ్గర లేని వస్తువేదీ లేదు. సమస్తం ఉన్నాయి. మేము ఏవస్తువుని దించినా ఒక నిర్ణీతపరిమాణంలో దించుతాం. (19-21)

మేము ప్రయోజనకరమైన గాలులు పంపుతున్నాము. ఆపై మీరు త్రాగడానికి, (ఇతరత్రా ఉపయోగాల కోసం) ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపిస్తున్నాం. ఈ జలసంపదకు యజమానులు (మేమే కాని,) మీరు కాదు. (22)

జీవన్మరణాలకు మేమే మూలకారకులం. మీరు కొన్నాళ్ళు మాత్రమే ఉండి వట్టి చేతులతో ఈలోకం నుంచి వెళ్ళిపోయేవారు. (మేమే శాశ్వతంగా ఉండేవాళ్ళము గనక) మేమే అందరికీ వారసులం. పూర్వం గతించినవారిని కూడా మేము చూశాం. ఇక ముందు వచ్చేవారు కూడా మా దృష్టిపథంలో ఉన్నారు. నీ ప్రభువు వారందరినీ (ప్రళయ దినాన కర్మవిచారణ కోసం) తప్పకుండా సమావేశపరుస్తాడు. ఆయన ఎంతో వివేక వంతుడు, అపార జ్ఞానసంపన్నుడు. (23-25)

మేము మానవుణ్ని కుళ్ళి ఎండిపోయిన మట్టితో సృజించాము. అంతకుముందు

మేము జిన్నులను ఉష్ణవాయువుతో కూడిన అగ్నిజ్వాలలతో సృజించాము. (26-27)

ఆ సందర్భంలో నీ ప్రభువు దైవదూతలతో అన్న మాటలు గుర్తుచేసుకో: “నేను కుళ్ళి ఎండిపోయిన మట్టితో ఒక మానవుణ్ణి సృజిస్తున్నాను. మానవుణ్ణి స్పష్టించడం పూర్తయిన తర్వాత అతని (దేహం)లో నాఆత్మ (నొకదాని)ని ఊదుతాను. అప్పుడు మీరంతా అతనికి గౌరవసూచకంగా అభివాదం చేయాలి” అన్నాడు నీప్రభువు. (28-29)

దాని ప్రకారం దైవదూతలంతా (మానవునికి) అభివాదం చేశారు, ఇబ్లీస్ తప్ప. ఇబ్లీస్ వారందరితోపాటు అభివాదం చేయడానికి నిరాకరించాడు. (30-31)

“ఇబ్లీస్! ఏమయింది నీకు అందరితోపాటు అభివాదం చేయలేదు?” అడిగాడు దేవుడు. (32)

“కుళ్ళి ఎండిపోయిన మట్టితో సృజించిన మానవుడికి అభివాదం చేయడం నావల్ల కాని పని” అన్నాడు ఇబ్లీస్. (33)

“అయితే నువ్విక్కడుంచి వెళ్ళిపో. నువ్వు శాపగ్రస్తుడివి. తీర్పుదినం వరకు నీపై (ఈ) శాపం ఉంటుంది” అన్నాడు దేవుడు. (34-35)

“ప్రభూ! అలాగైతే మానవులంతా తిరిగి బ్రతికించి లేపబడేరోజు వరకు నాకు గడువు నివ్వ” అన్నాడు ఇబ్లీస్. (36)

“సరే, నిర్ణీతకాలం వరకు నీకు గడువిస్తున్నాము” అన్నాడు దేవుడు. (37-38)

“ప్రభూ! నీవు నన్ను ఏవిధంగా దారి తప్పించావో అదేవిధంగా నేను భూలోకంలో మానవులకు ఎన్నో మనోహరమైన వస్తువుల్ని చూపి వారిని దారి తప్పిస్తాను. అయితే నీవు ప్రత్యేకించుకున్న నీ దాసుల్ని మాత్రం అలా చేయను” అన్నాడు ఇబ్లీస్. (39-40)

“నా దగ్గరకు చేరుకోవడానికి ఇదే (ఏకైక)రుజుమార్గం. (ఈ మార్గంలో నడిచే) నా (ప్రియ)దాసులపై నీఅధికారం చెల్లదు. నీ అధికారం నిన్ను అనుసరించే భ్రష్టుల మీదనే చెల్లుతుంది. వారందరికీ నరకమే (గతి, ఇది) మావాగ్దానం” అన్నాడు దేవుడు. (41-43)

ఆ నరకానికి ఏడు ద్వారాలు ఉన్నాయి. వారిలో ప్రతి వర్గానికి ఒక్కొక్క ద్వారం కేటాయించబడింది. (44)

దైవభీతిపరాయణులు స్వర్గవనాలలో (చల్లటి) సెలయేరుల మధ్య ఉంటారు. నిర్భయంగా, ప్రశాంతంగా, సురక్షితంగా (స్వర్గంలో) ప్రవేశించడం వారికి చెబుతాము. వారి హృదయాల్లో రాగద్వేషాలు ఏవైనా మిగిలివుంటే వాటిని మేము తీసేస్తాం. వారు పరస్పరం అన్నదమ్ముల్లా మారి ఆసనాల మీద ఎదురెదురుగా కూర్చుంటారు. వారికక్కడ ఎలాంటి శ్రమా ఉండదు. అక్కడుంచి వారిని తీసివేయడం కూడా జరగదు. (45-48)

ప్రవక్తా! నేను గొప్ప క్షమాశీలినని, అమిత దయామయుణ్ణి నా దాసులకు చెప్పు. దాంతోపాటు నాశిక్ష చాలా కఠినంగా, దుర్భరంగా ఉంటుందని కూడా చెప్పు. (49-50)

1. వివరాలకు 2:30-39, 7:11-25, 17:61-65 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

వారికి ఇబ్రాహీం అతిథుల గాధ వినించు. వారతని దగ్గరకు వచ్చి “నీకు శాంతి కలుగుగాక” అన్నారు.

అప్పుడతను “మిమ్మల్ని చూస్తుంటే నాకేదో భయంగా ఉంది” అన్నాడు. (51-52)

“భయపడకు. నీకు (త్వరలోనే) బుద్ధికుశలత గల కొడుకు పుట్టాడని మేము శుభవార్త అందజేస్తున్నాము” అన్నారు వారు. (53)

“ఏమిటి! ఈ ముసలితనంలో నాకు పిల్లలు పుట్టారని శుభవార్త వినిస్తున్నారా!! కాస్త ఆలోచించండి, ఎలాంటి వార్త వినిస్తున్నారో నాకు మీరు” అన్నాడు ఇబ్రాహీం.*

“మేము నీకు సత్యంతో కూడిన శుభవార్తే వినిస్తున్నాం. నీవు (అనవసరంగా) నిరాశ చెందకు” అన్నారు దైవదూతలు. (54-55)

“మార్గభ్రష్టులే తమ ప్రభువు కారుణ్యం పట్ల నిరాశ చెందుతారు” అన్నాడు ఇబ్రాహీం. ఆ తరువాత అతను “దైవసందేశహరులారా! ఇంతకూ మీరు వచ్చిన పనేమిటి?” అని అడిగాడు. (56-57)

“మేముక నేరజాతి దగ్గరకు పంపబడ్డాము. ఒక్క లూత్ కుటుంబానికి మాత్రమే (దైవశిక్ష నుండి) మినాహాయింపు ఉంది. వారిని మేము కాపాడుతాం. అయితే అతని భార్యను మాత్రం కాపాడము. ఆమె వెనుక ఉండిపోయేవారిలో చేరిపోతుందని మేము ముందుగానే నిర్ణయించాం” (అన్నారు దైవదూతలు). (58-60)

ఆ తర్వాత ఈ దూతలు లూత్ దగ్గరకు వెళ్ళారు. వారిని చూసి అతను “మీరెవరో కొత్తవాళ్ళుగా ఉన్నారే!” అన్నాడు. (61-62)

“కాదు, మేము వీరు అనుమానిస్తున్న విషయాన్ని తీసుకొచ్చాము. మేము నీతో నిజమే చెబుతున్నాము. మేము నీ దగ్గరకు సత్యం తీసుకొచ్చాము. కనుక నీవిప్పుడు కొంతరాత్రి గడిచిన తరువాత నీ కుటుంబసభ్యుల్ని తీసుకొని ఇక్కడుంచి బయలుదేరి (వేరే చోటికి) వెళ్ళు. నీవు వారి వెనకాల నడు. (జాగ్రత్త!) మీలో ఏ ఒక్కరూ వెనక్కి తిరిగి చూడకూడదు. మిమ్మల్ని ఎటు వెళ్ళమని ఆజ్ఞాపిస్తే అటువైపే (ముఖం తిప్పి) నేరుగా నడవాలి” అన్నారు దైవదూతలు. (63-65)

(ఈ విధంగా) తెల్లవారేటప్పటికి (ఆ పట్టణంలో ఉండే) వారిని సమూలంగా తుడిచి పెట్టామన్న మా నిర్ణయాన్ని అతనికి ముందే తెలియజేశాము. (66)

అంతలో పట్టణవాసులు సంతోషంతో గంతులేస్తూ వచ్చారు. లూత్ (కంగారు పడుతూ) “నోదరులారా! వీరు నాఅతిథులు. నన్ను నవ్వలపాలు చేయకండి. దేవునికి భయపడండి. నా పరువు మంటగలపకండి” అని బ్రతిమాలాడు. (67-69)

“ఏమిటి, లోకంలోని జనమందరి వైపున వకాల్తా పుచ్చుకో వద్దని మేము నిన్ను వారించలేదా?” అన్నారు వారు. (70)

“కాస్త నామాట కూడా వినండి. మీరు (అలా) చేయాలని పట్టుపడ్తుంటే, ఇదిగో నా కుమార్తెలున్నారు. (వీళ్ళను చేసుకోండి)” అన్నాడు లూత్. (71)

ముహమ్మద్ (సల్లం)! నీ ఆత్మసాక్షి! ఆ సమయంలో వారు కళ్ళుకానని కైపుతో బలిసి కొట్టుకోసాగారు. (72)

చివరికి (మరునాడు) సూర్యుడు ఉదయించి ఉదయించగానే భయంకరమైన విస్ఫోటం వారిమీద విరుచుకుపడింది. మేమా పట్టణాన్ని అమాంతం ఎత్తి కుదిపేశాము. వారి మీద కాలిన మట్టిరాళ్ళ వర్షం కురిపించాము. ² (73-74)

ఈ సంఘటనలో యోచించేవారికి గొప్ప సూచనలున్నాయి. ఆప్రాంతం (వారు నడిచే) రహదారి సమీపంలోనే ఉంది. విశ్వాసులకు ఇందులో గుణపాఠం ఉంది.*

అయికాప్రజలు కూడా దుర్మార్గులే. మేము వారిమీదా ప్రతీకారం తీర్చుకున్నాం. ఆ రెండుజాతుల శిథిలప్రాంతాలు సాధారణ రహదారుల్లోనే ఉన్నాయి. (75-79)

2. ఒకప్పుడు ఈ ప్రాంతం పచ్చని పొలాలతో, దట్టమైన తోటలతో కళకళ లాడుతూ గుళ్ళు గొప్పరాలతో అప్పటి నాగరికతను ప్రతిబింబింప జేస్తుండేది. కాని ఈనాడది భయంకరమైన ఓ పెద్ద జలాశయం. అదే ఇస్రాయిల్, జోర్డాన్ల మధ్య ఉన్న మృత సముద్రం.

అయిదువేల సంవత్సరాల క్రితం మృతసముద్రం అనేది ప్రపంచంలోనే లేదంటారు శాస్త్ర వేత్తలు. వారిమాటల ప్రకారం ఐదువేల సంవత్సరాల క్రితం ఈ ప్రాంతంలో ఓ పెద్ద భూకంపం వచ్చింది. తీవ్రమైన దాని ప్రకంపనాలకు భూపాఠల్లో ఉన్న పెట్రోలు, అస్ఫాల్ట్, విషవాయువులు, ఇతర ఖనిజాలు ఒక్కసారిగా పైకి వెదజల్లబడ్డాయి. నీళ్ళు కూడా పొంగివచ్చాయి. ఇలా పెట్రోలు, విషవాయువులు, ఇతర ఖనిజాలతో కలసిపోయిన ఈ నీరే మృతసముద్రంగా పేరుపడింది.

ఈ సముద్రంలో చేపలు, మొసళ్ళు లేవు. విషఖనిజాలు పెల్లుబికిరావడం వల్ల దాని చుట్టుప్రక్కల ప్రాంతాలు కూడా నిరుపయోగమయ్యాయి. జోర్డాన్కు చెందిన అల్కరూక్ పట్నం లోని ఏదైనా ఎత్తు ప్రదేశం ఎక్కచూస్తే, మృతసముద్రానికి దక్షిణదిక్కు వైపున్న ప్రాంతం అక్కడక్కడ నల్లని పిచ్చిచెట్లతో, బండరాళ్ళతో ఎంతో భయోత్పాతం కలిగిస్తుంది. ఇక్కడ ఒక విధమైన నల్లని ఈగలు కన్పిస్తాయి. ఇవి మనిషికి కుట్టితే కాల్చిన ఇనుపకణ్డి అంటినట్లు శరీరం మంచెక్కి పోతుంది. ఈ సముద్రంలో నీటిసాంద్రత ఎక్కువగా ఉండటం వల్ల ఇందులో మనిషి మునగడు.

లూత్ ప్రవక్త (అలైహి)ను తిరస్కరించడం వల్ల విశ్వప్రభువు నుండి లూత్జాతి ప్రజలపై విరుచుకుపడిన భీకర శిక్ష ఇది. ఈ శిక్షకు ఇతర కారణాలేమిటో కూడా ఖుర్ఆన్ వివరించింది. ఆ ప్రజలు లైంగికతృప్తి కోసం స్త్రీలను వదలి పురుషుల వెంటపడ్డారు. (26:165,166; 7:81). అసహజమైన, పరమ అసహ్యకరమైన ఈ చేష్టలతో పాటు వారిలో మరో రెండు చెడులు కూడా చోటుచేసుకున్నాయి. వారు దారులు కొద్దూ బాటసారుల్ని దోచుకునేవారు. తమ సమావేశాల్లో పూర్తిగా సిగ్గు విడిచి తోటిసభికుల ముందే వ్యభిచారం చేసేవారు. (29:29)

హజ్రత్ లూత్ (అలైహి) వారిలో దైవభీతి కలిగించి వారి అవినీతి, అశ్శిల చేష్టలను అరికట్టేందుకు ఎంతో ప్రయత్నించారు. కాని కొందరు తప్ప ఎవరూ దారికి రాలేదు. అప్పుడు దేవుడు హజ్రత్ లూత్ని, ఆయన అనుచరుల్ని వేరేచోటికి తరలించి ఆ ప్రదేశంపై శిక్ష దించాడు. బ్రహ్మాండమైన ప్రేలుడుతో భూమి బ్రద్దలైపోయి తీవ్రమైన పెనుగాలులతో కూడిన రాళ్ళవర్షం కురిసింది. అదే సమయంలో భూప్రకంపనాల వల్ల ఎక్కడికక్కడ పగుళ్ళు ఏర్పడి, విషపదార్థాలతో కూడిన వేడినీరు ఒక్కసారిగా పెకి ఎగజిమ్మడంతో మొత్తం పట్టణం క్షణాల్లో పెద్ద శృశానంగా మారిపోయింది.

ఈ సముద్రం పరిసరాల్లో ఇప్పటికీ ఆ పట్టణం అవశేషాలుగా గోడ శిథిలాలు, కుండ పెంకులు, ఎముకలు మనకు కన్పిస్తాయి. బుద్ధిమంతులకు ఇందులో గుణపాఠం ఉంది.

హిజ్జీవాసులు కూడా ప్రవక్తలను తిరస్కరించారు. మేము వారి దగ్గరికి మా సూక్తులు పంపి మా నిదర్శనాలు చూపాము. కాని వారు వాటిని విస్మరిస్తూనే పోయారు. వారు కొండల్ని తొలిచి ఇండ్లు నిర్మిస్తుండేవారు. (దైవభయం లేకుండా ఉండేవారు.) చివరికి ఒకరోజు సూర్యోదయం కాగానే భయంకర విస్ఫోటం వారిని మట్టుబెట్టింది. వారు సంపాదించుకున్నది వారికి ఏమాత్రం పనికిరాకుండా పోయింది. (80-84)

మేము భూమ్యాకాశాల్ని, వాటిలోఉన్న సమస్తాన్ని సత్యం తప్ప మరే ప్రాతిపదికపై సృజించలేదు. ప్రళయఘడియ తప్పక వస్తుంది. నీవు (వారి కుచ్చేష్టల్ని) సహ్యదయంతో క్షమించు. నిస్సందేహంగా నీ ప్రభువు సర్వజ్ఞుడు, సర్వసృష్టికర్త. (85-86)

మేము నీకు మాటిమాటికి ఉచ్చరించదగిన ఏడు సూక్తులు ప్రసాదించాము. నీకు మహోన్నతమైన ఖుర్ఆన్ (పాఠ్యగ్రంథం) అనుగ్రహించాము. కనుక నీవు (క్షణికమైన) ప్రాపంచిక సంపద వైపు కన్నెత్తి కూడా చూడకు. వాటిని మేము వారిలో వివిధ వర్గాల ప్రజలకు (పరీక్ష నిమిత్తం) ఇచ్చాము. వారి పరిస్థితి పట్ల నీవు విచారపడకు. వారిని వారిమానాన వదిలేసి విశ్వసించినవారిపై దృష్టి కేంద్రీకరించు. (87-89)

వారికి నీవు స్పష్టంగా హెచ్చరించేవాడివి మాత్రమేనని చెప్పు. ఈహెచ్చరిక వర్గ భేదాలు సృష్టించుకున్నవారి దగ్గరకు పంపిన హెచ్చరిక లాంటిదే. వారు తమ ఖుర్ఆన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా చేసుకున్నారు. ³ ప్రవక్తా! నీప్రభువు సాక్షి! (వారి కర్మల్ని గురించి గతంలో) మీరేమి చేస్తుండేవారని మేము వారిని తప్పకుండా ప్రశ్నిస్తాం. (90-93)

కనుక నీకు ఆదేశిస్తున్న విషయాల్ని ఎలాంటి దాపరికంలేకుండా ప్రజలకు చేరవేయి. బహుదైవారాధన చేసేవారిని ఏమాత్రం ఖాతరు చేయకు. హేళనచేసేవారికి సమాధానం ఇచ్చేందుకు నీతరపున మేము చాలు. వారు దేవునితోపాటు ఇతరుల్ని దైవాలగా చేసుకున్నారు. త్వరలోనే వారికి (దాని పర్యవసానం ఏమిటో) తెలుస్తుంది. (94-96)

నీ గురించి వారు కల్పించి చెబుతున్న మాటలేమిటో, దానివల్ల నీ మనసు ఎంత నొచ్చుకుంటున్నదో మాకు తెలుసు. (దీనికి పరిష్కారం ఒక్కటే.) నీవు నీ ప్రభువును స్తుతిస్తూ ఆయన ఔన్నత్యం ప్రశంసించు. ఆయన సన్నిధిలో సాష్టాంగపడుతూ ఉండు. (ఇలా) అంతిమశ్వాస వరకూ నీ ప్రభువుని ఆరాధిస్తూ ఉండు. (97-99)

3. ఖుర్ఆన్ అంటే పఠించబడేదని, పఠనగ్రంథమని అర్థం. మరోమాటలో చెప్పాలంటే నిత్యపఠనానికి, దాని ప్రకారం ఆచరించడానికి ఇవ్వబడిన పాఠ్యగ్రంథం అన్నమాట. ఈవిధంగా దావూద్ ప్రవక్త (అలైహి) అవతరించిన జబ్బూర్, మూసాప్రవక్త (అలైహి) అవతరించిన తొరాత్, ఈసా ప్రవక్త (అలైహి) అవతరించిన ఇన్జీల్ గ్రంథాలు కూడా ఆయా కాలాల ప్రజలు పఠించడానికి, ఆచరించడానికి పంపబడిన ఖుర్ఆన్లే. అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (స)పై అవతరించిన ఖుర్ఆన్ ఈనాటి ప్రజలు పఠించడానికి, ఆచరించడానికి పంపబడిన కలియుగ పాఠ్యగ్రంథం.

యూదులు తొరాత్ గ్రంథంలో ఇచ్చిన ఆజ్ఞలలో కొన్నిటిని విశ్వసించి, మరికొన్నిటిని తిరస్కరించారు (2:85). అందువల్ల వారు తమ ఖుర్ఆన్ (పాఠ్యగ్రంథా)న్ని ముక్కలు ముక్కలుగా చేసుకున్నారని దేవుడు ఈ సూక్తిలో తెలియజేస్తూ “మీరు కూడా యూదుల వైఖరి అవలంబించినా ఆగ్రహానికి గురికాకండ”ని ముస్లింలను హెచ్చరిస్తున్నాడు.

అవతరణ: మక్కా **16. నహల్ (తేనెటీగ)** సూక్తులు: 128

ముస్లింలపై మక్కా బహుదైవారాధకుల వేధింపులు మితిమీరిపోయిన తరుణంలో దైవప్రవక్త (స) కొందరు ముస్లింలను అబీసీనియాకు వలసపోవడానికి అనుమతించారు. అలాంటి స్థితిలో దేవుడు ఈ అధ్యాయంలో అవిశ్వాసుల సత్యవ్యతిరేక కార్యకలాపాల్ని ఖండిస్తూ, వారి మూఢనమ్మకాలను విమర్శిస్తూ సరైన ధర్మపథం వైపు వారిని పిలిచాడు. రెండో వైపు ముస్లింలకు ధైర్యం చెబుతూ సహనం వహించాలని ఉపదేశించాడు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

దేవుని ఆజ్ఞ వచ్చింది. దానికోసం తొందరపడకు. వారు చేస్తున్న బహుదైవారాధ నకు దేవుడు ఎంతో అతీతుడు, పవిత్రుడు, మహోన్నతుడు. ఆయనే ఈ సందేశాన్ని తన ఆజ్ఞతో దైవదూతల ద్వారా తాను కోరిన దానులపై అవతరింపజేస్తున్నాడు. కనుక నేను తప్ప మీకు మరో ఆరాధ్యుడు లేడని, కనుక మీరు నాకే భయపడాలని చెప్పా. (1-2)

ఆయన భూమ్యాకాశాలను సత్యం ప్రాతిపదికపై సృష్టించాడు. వారు చేస్తున్న బహుదైవారాధనకు ఆయన ఎంతో అతీతుడు, మహోన్నతుడు. ఆయన మానవుణ్ణి వీర్యబిందువుతో పుట్టించాడు. అలాంటి మానవుడు చూస్తుండ గానే (పెద్దవాడైపోయి) జగడాలమారిగా తయారయ్యాడు. (3-4)

ఆయన జంతుజాలాన్ని సృష్టించాడు. వాటిలో మీకోసం ఆహారమూ ఉంది; దుస్తులూ ఉన్నాయి. ఇంకా వివిధ రకాల ప్రయోజనాలు కూడా ఉన్నాయి. వాటిని మీరు ఉదయం మేపడానికి తీసికెళ్తున్నప్పుడు, సాయంత్రం (ఇండ్లకు) తోలుకొస్తున్నప్పుడు వాటిని చూస్తూ మీరెంతో ఆనందిస్తారు. అదీగాక, మీరెంతో శ్రమ పడనిదే చేరుకోలేని ప్రదేశాలకు సైతం అవి మిమ్మల్ని మోసుకొని సునాయాసంగా వెళ్తాయి. మీ ప్రభువు అపార దయామయుడు, ఎంతో వాత్సల్యం కలవాడు. (5-7)

మీరు స్వారీ చేయడానికి, మీ జీవితానికి శోభ చేకూర్చడానికి ఆయన గుర్రాలు, గాడిదలు, కంచరగాడిదలను కూడా సృష్టించాడు. ఆయన మీకోసం మీకు తెలియని ఎన్నో వస్తువుల్ని సృష్టించాడు. (ప్రపంచంలో) ఎన్నో వక్రమార్గాలు ఉన్నందున రుజు మార్గమేదో చూపవలసిన బాధ్యత కూడా ఆయనదే. ఆయన తలచుకుంటే మీకందరికీ సన్మార్గావలంబన బుద్ధి ప్రసాదించేవాడు. (8-9)

ఆయనే మీకోసం ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపిస్తున్నాడు. దాన్ని మీరూ తాగుతారు; మీ పశువులక్కూడా అది మేత సమకూరుస్తుంది. ఈ వర్షం ద్వారా ఆయన పంటలు పండిస్తున్నాడు. ఆలివ్, ద్రాక్ష, ఖర్జూర పండ్లు, ఇంకా ఇతర అనేకరకాల పండ్లు పండిస్తున్నాడు. యోచించేవారికి ఇందులో గొప్ప సూచనలు ఉన్నాయి. (10-11)

ఆయన మీ శ్రేయస్సుకోసం రేయింబవళ్ళను, సూర్యచంద్రుల్ని అదుపులో ఉంచాడు. తారలు కూడా ఆయన అదుపాజ్ఞల్లోనే ఉన్నాయి. విజ్ఞులకు ఇందులో ఎన్నో నిదర్శనాలున్నాయి. లోకంలోని రంగురంగుల అనేక వస్తువుల్ని ఆయనే మీ కోసం సృష్టించాడు. వాటిలోనూ గుణపాఠం, గ్రహించేవారికి నిదర్శనాలున్నాయి. (12-13)

ఆయనే మీకోసం సముద్రాన్ని అదుపులో ఉంచాడు. అందులోనుంచి మీరు తినడానికి మాంసం, ధరించడానికి నగలు తీస్తారు. సముద్రంలో ఓడలు నీటిని చీల్చి వేస్తూ ఎలా ముందుకు సాగుతాయో మీరు చూస్తూనే ఉన్నారు. మీరు మీప్రభువు అనుగ్రహం అన్వేషిస్తూ, ఆయనకు కృతజ్ఞులై ఉండటానికే ఇదంతా సృష్టించబడింది. (14)

భూమండలం మిమ్మల్ని తీసుకొని దొర్లకుండా ఉండేందుకు ఆయన దానిమీద పర్వతాలను మేకులుగా పాతాడు. ఆయన (మీ కోసమే) నదుల్ని ప్రవహింపజేశాడు. మీరు దారి తెలుసుకోవడానికి వీలుగా సహజ మార్గాలు, ఇతర అనేక చిహ్నాలు కూడా ఏర్పరిచాడు. నక్షత్రాల ద్వారా కూడా మీరు దారి తెలుసుకుంటున్నారు. (15-16)

(వివిధ సృష్టిరాసుల్ని) సృష్టించేవాడు, ఏ వస్తువునీ సృష్టించలేనివాడు (ఇద్దరూ) సమానులవుతారా? మీరు ఆమాత్రం అర్థం చేసుకోలేరా? మీరు దేవుని అనుగ్రహాలు లెక్కించ దలచుకుంటే వాటిని ఎన్నటికీ లెక్కించలేరు. నిజంగా ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, పరమ దయామయుడు. ఆయనకు మీ అంతర్బాహ్యాలన్నీ తెలుసు. (17-19)

వారు నిజదేవుణ్ణి వదలి ఆరాధిస్తున్న మిథ్యాదైవాల ఏ ఒక్క వస్తువుకూ సృష్టికర్తలు కారు. వారు స్వతహాగా సృష్టితాలు, నిర్ణీతులు; సజీవులు కాదు. వారికి తాము ఎప్పుడు (బ్రతికించి) లేపబడతారో కూడా తెలియదు. (20-21)

మీ దేవుడు ఒక్కడే. పరలోకాన్ని నమ్మనివారి హృదయాల్లో (సత్య) తిరస్కారం గూడు కట్టుకొని ఉంది. వారు అహంకారంతో విద్రవీగుతున్నారు. వారి అంతర్ బాహ్య చేష్టలన్నీ దేవునికి తెలుసు. గర్వపోతుల్ని ఆయన ఎన్నటికీ ప్రేమించడు. (22-23)

వారిని ఎవరైనా మీప్రభువు ఏం అవతరింపజేశాడని అడిగితే “అదా, అవేవో పూర్వీకుల పుక్కిటి పురాణాలు లెండి” అనంటారు. ప్రళయదినాన వారు తమ (పాప) భారంతో పాటు, తమ అజ్ఞానం అభూతకల్పనలతో ఎవరెవరిని అపమార్గం పట్టించారో వారందరి (పాప)భారం కూడా మూట కట్టుకుంటారు. చూడు, వారు ఎంత నీచమైన భారం తలకు ఎక్కించుకుంటున్నారో! (24-25)

వారికి పూర్వం కూడా అనేకమంది (సత్యానికి వ్యతిరేకంగా) ఇలాంటి దుష్టపన్నా గాలే పన్నారు. చూడు, దేవుడు వారి దుష్టపన్నాగాల కట్టడాన్ని ఎలా సమూలంగా కూల్చి వేశాడో. అప్పుడు పైనుండి దాని కప్పు హఠాత్తుగా వారి నెత్తి మీద పడింది. ఈవిధంగా వారి ఊహకు సైతం తట్టని వైపు నుండి వారిపైకి (దైవ)శిక్ష వచ్చిపడింది. (26)

ఇక ప్రళయదినాన దేవుడు వారిని ఘోరాతిఘోరంగా అపమానం, అప్రతిష్టల పాలుజేస్తాడు. “ఏరి నా భాగస్వాములు? వారిని గురించి మీరు (విశ్వాసులతో) జగడ మాడుతుండేవారే! వారిప్పుడు ఎటు పోయారు?” అని దేవుడు వారిని ప్రశ్నిస్తాడు.

1. ఇక్కడ మరణించిన మానవుల్ని గురించి ప్రస్తావించబడింది. ప్రవక్తలు, పుణ్యపురుషులు చనిపోయిన తర్వాత మూఢజనం వారి విగ్రహాలు తయారుచేసి పూజిస్తారు. కొందరు వారి సమాధుల్ని ఆరాధిస్తారు, అలంకరిస్తారు. వాటిని మొరపెట్టుకుంటారు; మొక్కుబడులు చేసుకుంటారు. ఏకేశ్వరోపాసనకు వ్యతిరేకమైన ఈ వైఖరిని ఖుర్ఆన్ తీవ్రంగా ఖండిస్తోంది.

సత్యజ్ఞానం పొందినవారు వారిని చూసి “ఈరోజు సత్యతిరస్కారులకు అవమానం, దౌర్భాగ్యాలు తప్పవు” అనంటారు. (27)

ఔను, ఆత్మవంచనకు పాల్పడి దైవదూతలకు పట్టుబడిన సత్యతిరస్కారులకే (ఈ ఘోరం). దైవదూతలకు పట్టుబడి పోయినప్పుడు వారు వెంటనే (తమ తిరస్కారం, తల బిరుసుతనాలు వదలి) పూర్తిగా లొంగిపోతూ “మేము ఏపాపం ఎరగం” అనంటారు. దానికి దైవదూతలు “ఎందుకు ఎరగరు? మీ చేష్టలన్నీ దేవునికి తెలుసు. మీరిప్పుడు నరకంలోకి పోయిపడండి. అక్కడే మీరిక శాశ్వతంగా ఉండవలసి ఉంది” అని సమాధానమిస్తారు. నిజంగా ఇది గర్విష్టుల పాలిట పరమ చెడ్డనివాసం. (28-29)

ఇక దైవభీతిపరుల సంగతి: వారిని ఎవరైనా “మీ ప్రభువు నుండి (మీ దగ్గరకు) ఏం అవతరించింది” అని అడిగితే “మంచి విషయమే అవతరించింది” అని చెబుతారు వారు. ఇలాంటి సజ్జనులకు ఇటు ఇహలోకంలోనూ మేలు చేకూరుతుంది; అటు పరలోకంలోవైతే (ఇక చెప్పనవసరం లేదు).- పరలోకగృహం వారిపాలిట అత్యంత శ్రేష్టమైన బహుమానం. దైవభీతిపరులకు లభించే ఈగృహం ఎంతో శుభదాయకమైనది. (30)

వారు ప్రవేశించే శాశ్వత స్వర్గవనాలలో (చల్లటి)సెలయేరులు పారుతుంటాయి. వారి కోరికలకు పూర్తి అనుగుణంగా అక్కడ సమస్త వస్తువులు లభిస్తాయి. దైవభీతిపరులకు దేవుడు ఇలాంటి ప్రతిఫలమే ప్రసాదిస్తాడు. దైవదూతలు వారి ఆత్మలను పవిత్రంగా ఉన్నప్పుడు స్వాధీనంచేసుకుంటూ “మీకు శాంతి కలుగుగాక! మీరు చేసుకున్న (సత్)కర్మలకు ప్రతిఫలంగా స్వర్గంలో ప్రవేశించండి” అనంటారు. (31-32)

ముహమ్మద్ (స)! వీరిప్పుడు దేనికోసం ఎదురుచూస్తున్నారు? (మరణ) దూతల రాకకోసం ఎదురుచూస్తున్నారా? లేక నీ ప్రభువు పంపే ఆజ్ఞ (శిక్ష) కోసమా? ఇలాంటి తలబిరుసు చేష్టలు వీరికి పూర్వం కూడా అనేకమంది చేశారు. (ఆతర్వాత జరగవలసిన శాస్త్ర జరిగిపోయింది). దేవుడు వారికి ఎలాంటి అన్యాయం చేయలేదు. వారే ఆత్మవంచనకు పాల్పడ్డారు. చివరికి వారిచేష్టల దుష్ఫలమే వారిని చుట్టుకుంది. ఏ విషయం గురించి వారు హేళన చేస్తుండేవారో అదే వారిపై విరుచుకుపడింది. (33-34)

“దేవుడు తలిస్తే మేము, మా తాతముత్తాతలు ఆయన్నితప్ప మరెవరినీ ఆరాధించే వాళ్ళము కాము. అలాగే ఆయన ఆదేశించనిదే ఏ వస్తువుని కూడా మాఅంతట మేము నిషేధించుకునేవాళ్ళము కాము” అంటారు ఈ బహుదైవారాధకులు. ఇలాంటి సాకులు వారికి పూర్వం కూడా అనేకమంది చెప్పారు. అయితే విషయాన్ని (ప్రజలకు) స్పష్టంగా చేరవేయడం తప్ప దైవప్రవక్తలపై మరొక బాధ్యత లేదు. (35)

మేము ప్రతి జాతిలోనూ ప్రవక్తలను ప్రభవింపజేశాము.² వారి ద్వారా “దేవుణ్ణి ఆరాధించండి. దుష్టశక్తిని ఆరాధించకండి” అని అందరికీ బోధపర్చాము. తరువాత వారిలో కొందరికి దేవుడు సన్మార్గావలంబన బుద్ధి ప్రసాదించాడు. మరికొందరిపై అజ్ఞానపు కారుచీకట్లు ముసురుకున్నాయి. సత్యతిరస్కారులు ఎలాంటి దుష్పర్వసాసం

2. దీన్నిబట్టి ప్రతిజాతిలో, ప్రతియుగంలో ప్రజలకు రుజుమార్గం చూపడానికి దైవప్రవక్తలు వచ్చారని తెలుస్తోంది. కనుక భారతదేశంలోనూ దైవప్రవక్తలు ప్రభవించి ఉండవచ్చని చెప్పవచ్చు.

చవిచూశారో కాస్త ప్రపంచంలో తిరిగి చూడండి. ముహమ్మద్ (స)! వారిని దారికి తీసుకురావాలని నువ్వెంత కోరుకున్నా (లాభంలేదు.) దేవుడు దారితప్పించగోరిన వారికి మరెవరూ దారి చూపించలేరు. అలాంటివారిని ఎవరూ ఆదుకోలేరు. (36-37)

వారు దేవుని పేరుతో గట్టిగా ప్రమాణాలు చేస్తూ “దేవుడు చనిపోయిన వారెవరినీ తిరిగి బ్రతికించి లేపడు” అనంటారు. ఎందుకు లేపడు? అదొక తిరుగులేని వాగ్దానం. దాన్ని తప్పక నెరవేర్చాలని దేవుడు నిర్ణయించుకున్నాడు. కాని చాలామందికి తెలియదు. వారు విభేదిస్తున్న విషయం గురించి వారిముందు వాస్తవం బట్టబయలు చేయవలసిన అవసరముంది. అదీగాక, అవిశ్వాసులకు తాము అసత్యవాదులమని కూడా తెలియాలి. కాబట్టి ఇది జరిగితిరుతుంది. మేమేదైనా వస్తువుని ఉనికిలోకి తీసుకు రాదలచుకుంటే “అయిపో” అని ఆజ్ఞాపిస్తే చాలు, ఆ పని ఇట్టే జరిగిపోతుంది. (38-40)

దౌర్జన్యం సహించిన తర్వాత చివరికి దైవప్రసన్నత కోసం వలసపోయే వారికి మేము ప్రపంచంలో మంచి ఆశ్రయం ప్రసాదిస్తాం; పరలోకంలో అంతకంటే గొప్ప ప్రతిఫలం ఉంది. సహనం వహిస్తూ తమ ప్రభువు మీద భారంవేసి పనిచేసే ఈ పీడితులు (పరలోకంలో) ఎంతమంచి బహుమానముందో తెలుసుకుంటే బాగుండు. (41-42)

ప్రవక్తా! నీకు పూర్వం కూడా మేము వారి దగ్గరకు మా సందేశాన్నిచ్చి మానవుల్నే ప్రవక్తలుగా పంపాము. మీకు తెలియకపోతే తెలిసినవారిని అడిగి తెలుసుకోండి. గత ప్రవక్తలక్కూడా మేము స్పష్టమైన సాక్ష్యాధారాలు, దివ్యగ్రంథాలు ఇచ్చి పంపాము. ఇప్పుడీ జ్ఞాపిక (ఖుర్ఆన్)ను నీపై అవతరింపజేశాం. ప్రజలకోసం పంపినదాన్ని ప్రజలకు వివరించడానికి, వారు కూడా యోచించడానికి ఇలా చేశాము. (43-44)

దుష్టవన్నాగాలు పన్నుతున్నవారు తమను దేవుడు భూమిలోకి అణగత్రొక్కడని లేక వారు ఊహించని వైపు నుండి తమపైకి ఆపద రాదని నిశ్చింతగా ఉన్నారా? లేక అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నప్పుడైనా తమను దేవుడు పట్టుకోడని నిర్భయంగా ఉన్నారా? లేక వారేదైనా ఆపద వస్తుందని భయపడి దానిపట్ల అప్రమత్తులై ఉన్న స్థితిలోనైనా దేవుడు తమను పట్టుకోడని భావిస్తున్నారా? దేవుడు చేయదలచుకున్న దాన్ని మీరు ఏమాత్రం అడ్డుకోలేరు. నిజంగా నీప్రభువు ఎంతో దయామయుడు, దాక్షిణ్యమూర్తి. (45-47)

వారు దేవుడు సృష్టించిన ఏ వస్తువునీ పరికించి చూడలేదా? ఆ వస్తువుల నీడలు కుడి ఎడమల వైపు పడుతూ దేవుని ముందు ఎలా సాష్టాంగపడుతున్నాయో గమనించరా? ఈవిధంగా సృష్టిలోని అణువణువూ (దేవునిపట్ల) తన వినమ్రత వ్యక్తపరుస్తోంది. భూమ్యాకాశాల్లోని సమస్త జీవకోటి,⁴ దైవదూతలు దేవుని ముందు వినమ్రులై తలవంచుతున్నారు. వారు ఎలాంటి అహంకారం చూపకుండా పైనున్న తమ ప్రభువుకు భయపడుతుంటారు; తమకు జారీచేసే ఆజ్ఞ ప్రకారమే నడుచుకుంటారు. (48-50)

3. మక్కా అవిశ్వాసులు పెట్టే బాధలు భరించలేక తమ విశ్వాసాన్ని కాపాడుకోవడానికి మక్కా నుండి అబిసీనియాకు వలసపోయిన ముస్లింలను గురించి ఇక్కడ ప్రస్తావించబడింది.

4. ఈసూక్తిని బట్టి మనం నివసించే భూమండలంలోనేగాక ఆకాశంలోని ఇతర గ్రహాలలో కూడా జీవరాసులున్నాయని తెలుస్తోంది. (42:29, 65:12 సూక్తులు, పాదసూచిక చూడండి.)

“ఇద్దరు దేవుళ్ళను చేసుకోకండి. దేవుడు ఒక్కడే. కనుక మీరు నాకే భయపడండి” అని దేవుడు స్పష్టంగా చెబుతున్నాడు. భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్తం ఆయన సొత్తే. (యావత్తు విశ్వంలో) ఆయన నిర్దేశించిన జీవన విధానమే నడుస్తోంది. అలాంటప్పుడు మీరు దేవుణ్ణి కాదని ఇతరులకు ఎలా భయపడతారు? (51-52)

మీకు లభించిన భాగ్యాలన్నీ దేవుడు ప్రసాదించినవే. మీపై ఏదైనా ఆపద వచ్చి పడితే మీరు ఆయన్నే మొరపెట్టుకుంటారు. కాని దేవుడు ఆ కష్టాన్ని దూరంచేయగానే మీలో కొందరు ఆయనకు ఇతరుల్ని సాటికల్పిస్తారు. ఇలా వారు, చేసినమేలు మరచి తమ ప్రభువుపట్ల కృతఘ్నులైపోతారు. సరే (కొన్నాళ్ళు) ఐహికసుఖాలు అనుభవించండి, త్వరలోనే (దాని పర్యవసానం ఏమిటో) మీకు తెలుస్తుంది. (53-55)

మేము ప్రసాదించిన ఉపాధిలో వారు తమకు తెలియనివాటి (విగ్రహాల) కోసం కొంతభాగం (నైవేద్యంగా) నిర్ణయిస్తున్నారు. “(అవిశ్వాసులారా!) దైవసాక్షి! ఈ అభూత కల్పనలను గురించి మిమ్మల్ని తప్పక నిలదీసి ప్రశ్నించడం జరుగుతుంది.” (56)

వారు తమ కోసమైతే తమకిష్టమైనవారిని (కుమారుల్ని) ఎంచుకుంటారు! కాని దేవుని కోసం కుమార్తెల్ని ప్రతిపాదిస్తున్నారు. ఎంతటి అపచారానికి పాల్పడ్డారు! (57)

వారిలో ఎవరికైనా కూతురు పుట్టిందని శుభవార్త వినిస్తే, వెంటనే అతని మొహం మాడి ముడుచుకు పోతుంది. అతను లోలోన తెగ బాధపడిపోతాడు. “ఈ దుర్మార్గ విన్నాక ఇక నా మొహం జనానికి ఎలా చూపించను?” అని భావిస్తూ ప్రజల నుండి తప్పించుకుంటూ తిరుగుతాడు. అదీగాక. ఈ అవమానభారంతో కూతుర్ని అలాగే అట్టిపెట్టుకోవాలా లేక మట్టిలో పూడ్చిపెట్టాలా? అని తీవ్రంగా ఆలోచిస్తాడు.⁵ చూడు, (దేవుని విషయంలో) వీరు ఎలాంటి నిర్ణయాలు తీసుకుంటున్నారో! (58-59)

పరలోకపై విశ్వాసం లేనివారికే (ఇలాంటి) దుర్గుణాలు, దుర్లక్షణాలు శోభిస్తాయి. దేవుడు అత్యున్నత సుగుణాలు కలవాడు. ఆయనే అందర్నీ మించిన శక్తిమంతుడు, వివేకవంతుడు. ప్రజలు పాల్పడుతున్న దౌర్జన్యాలు, దౌష్ట్యాలకు దేవుడు వారిని వెంటనే పట్టుకోదలిస్తే భూమిపై ఒక్కడూ మిగలడు. ఆయన వారికి నిర్ణీతకాలందాకా గడువిస్తున్నాడు. ఆ గడువు తీరగానే ఇక ఒక్కఘడియ కూడా వెనుకాముందూ కాదు. (60-61)

వారు తమకోసం ఇష్టపడని వాటిని దేవుని కోసం ప్రతిపాదిస్తున్నారు. వారు తమ కంతా మేలే జరుగుతుందని అబద్ధాలు పేలుతున్నారు. వారికి ఒక్కటే రాసిఉంది. అదే నరకాగ్ని. అందరికంటే ముందు వారినే అందులోకి త్రోయడం జరుగుతుంది. (62)

ప్రవక్తా! దైవసాక్షి! పూర్వం మేము అనేకజాతుల దగ్గరకు ప్రవక్తలను పంపాము. పైతాన్ వారి చెప్పల్ని మనోహరమైనవిగాచేసి చూపాడు. ఆ పైతానే ఈనాడు వీరిక్కూడా సంరక్షకుడయ్యాడు. వీరికోసం దుర్భరయాతన ఉంది. వారు కల్పించుకున్న విభేదాలను గురించి నిజానిజాలు వెల్లడిచేయడానికే మేమీ గ్రంథం నీపై అవతరింపజేశాం. విశ్వ సింహాచారికి ఈగ్రంథం మార్గదర్శినిగా, కారుణ్యప్రదాయనిగా అవతరించింది. (63-64)

5. వివరాలకు 43:18, 53:22, 81:8 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

దేవుడే ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపిస్తున్నాడు. ఆయనే దానిద్వారా మృతభూమికి జీవం పోస్తున్నాడు. (సత్యబోధ) అలకించేవారికి ఇందులో గొప్ప సూచన ఉంది. మీ కోసం పశువుల్లో కూడా గుణపాఠం ఉంది. వాటి పొట్టలోని పేడకు, రక్తానికి మధ్య నుండి మేముక (సుమధుర) పానీయం తీసి మీకు త్రాగడానికి ప్రసాదిస్తున్నాము. అంటే స్వచ్ఛమైన పాలు. త్రాగేవారికి ఇవి ఎంతో కమ్మగా ఉంటాయి. (65-66)

ఖర్జూరపండ్ల నుండి, ద్రాక్షపండ్ల నుండి కూడా మేముక విధమైన పానీయం తీసి మీకు త్రాగడానికి ఇస్తున్నాం. దాన్ని మీరు మత్తుపానీయంగా, పరిశుద్ధ ఆహారంగా తయారుచేస్తారు. బుద్ధిమంతులకు ఇందులో కూడా గొప్పసూచన ఉంది. (67)

నీ ప్రభువు తేనెటీగకు సందేశం పంపుతూ “కొండల్లో, చెట్లలో, పందిళ్ళపై ఎక్కించిన లతల మధ్య తేనెతెట్లు నిర్మించుకో. రకరకాల పండ్లరసాన్ని (పుష్పమకరందాన్ని) ఆస్వాదిస్తూ నీప్రభువు సుగమం చేసిన మార్గాలలో నడు” అని ఆదేశించాడు. ఈ తేనెటీగ నుంచి ఒక విధమైన రంగురంగుల పానకం వెలువడుతుంది. అందులో ప్రజలకు స్వస్థత కూడా ఉంది.⁶ యోచించేవారికి ఈవిషయంలో గొప్ప సూచన ఉంది. (68-69)

దేవుడు మిమ్మల్ని పుట్టించాడు. ఆతర్వాత మీప్రాణాలు కూడా ఆయనే తీస్తున్నాడు. మీలోకొందరు అన్నీ తెలిసి కూడా ఏమీ తెలియనంత సుదీర్ఘ వయస్సుకు చేరుకుంటున్నారు. దేవుడే సంపూర్ణ జ్ఞానసంపన్నుడు, సర్వశక్తిమంతుడు. (70)

దేవుడే మీలో కొందరికి కొందరిపై ఉపాధిలో ఆధిక్యత నిచ్చాడు. ఇలా అధిక్యత పొందినవారు తమ బానిసలతో సమానులయ్యేలా వారికి తమఉపాధి పంచివ్వరు కదా! మరి వారు దేవుడు చేసిన మేలును ఎలా మరచి ఆయన్ని నిరాకరిస్తున్నారు? (71)

దేవుడే మీకోసం మీ జాతినుండి స్త్రీలను సృష్టించాడు. ఆయనే ఆ స్త్రీలద్వారా మీకు కొడుకులు, మనవళ్ళను ప్రసాదిస్తున్నాడు. అంతేకాకుండా తినడానికి కూడా మీకు ఎన్నో మంచి మంచి పదార్థాలు ఇస్తున్నాడు. మరి (ఇదంతా తెలిసి కూడా) వీరు మిథ్యా విషయాలనే నమ్ముతున్నారా? దేవుడు చేసిన మేళ్ళను మరచి కృతఘ్నులైపోతున్నారా? వారు నిజదేవుణ్ణి వదలి, భూమ్యాకాశాల నుండి తమకు ఏమాత్రం ఉపాధినిచ్చే శక్తిలేని మిథ్యాదైవాలను ఆరాధిస్తున్నారు. అసలా దైవాలు ఈపని చేయలేవు కూడా. కనుక దేవుని విషయంలో (ఆయన్ని ఇతరులతో పోల్చుతూ తప్పుడు) ఉదాహరణలు ఇవ్వకండి. (సరైన ఉదాహరణలు) దేవునికే తెలుసు, మీకు తెలియదు.⁷ (72-74)

దేవుడు ఒక ఉదాహరణ ఇస్తున్నాడు (చూడండి): ఒక బానిస ఉన్నాడు ఇతరుల అధీనంలో. తనంతట తాను ఏపని చేయడానికి అతనికి అధికారంలేదు. (స్వేచ్ఛాపరు

6. వైద్యపరంగా తేనెలో అనేక ప్రయోజనాలున్నాయని చాలామందికి తెలుసు. యునాని వైద్య విధానంలో తేనెను ప్రధాన వస్తువుగా వాడటానికి కారణం ఇదే.

7. బహుదైవారాధకులు తమ సృష్టికర్త, స్వామి, ప్రభువు, పోషకుడు అయిన దేవుడు ఒక్కడే అని నమ్ముతారు. అయితే ప్రకృతి శక్తులు, విగ్రహాలు, తాము కల్పించుకున్న ఇతర మిథ్యాదైవాలు ఆ మహాదేవుని ప్రభుత్వంలో పనిచేస్తున్న అధికారులని, ఆయన కొలువులో వాటి సిఫారసు చెల్లుతుందని భావించి వారు మిథ్యాదైవాలను ఆరాధిస్తారు. వారు దేవుణ్ణి ప్రాపంచిక చక్రవర్తులతో

డైన) మరొకడు ఉన్నాడు. మేమతనికి మంచి ఉపాధి ప్రసాదించాం. అందులో కొంత అతను రహస్యంగాను, బహిరంగంగానూ (మా మార్గంలో) ఖర్చుపెట్టున్నాడు. ఇప్పుడు చెప్పండి. వీరిద్దరూ ఒకటేనా? (కాదని చెప్పక తప్పదు.) దేవుడే ప్రశంసనీయుడు. కాని చాలామంది (ఈ ముక్కుసూటి మాట కూడా) అర్థం చేసుకోలేక పోతున్నారు. (75)

దేవుడు మరొక ఉదాహరణ ఇస్తున్నాడు: ఇద్దరు మనుషులున్నారు. వారిలో ఒకడు మూగవాడు. పైగా ఏపని చేయలేని అసమర్థుడు. అందువల్ల అతను తన యజమానికి భారమయి ఉన్నాడు. యజమాని అతణ్ణి ఎక్కడికి పంపినా ఎలాంటి లాభాన్నీ తీసుకు రాలేడు. అయితే రెండవ వ్యక్తి (ప్రజలకు) మంచిని బోధిస్తూ ఉంటాడు. తాను కూడా సన్మార్గంలో నడుచుకుంటాడు. చెప్పండి, వీరిద్దరు ఒకటేనా? (76)

భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్త అగోచరాలు దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. ప్రళయం రావడానికి ఎంతోసేపు పట్టదు. రెప్పపాటులో అది వచ్చిపడుతుంది. అంతకంటే తక్కువ సమయంలోనే రావచ్చు. దేవునికి అణువణుపై అధికారం ఉంది. దేవుడు మిమ్మల్ని మీకేమీ తెలియని స్థితిలో మీతల్లల గర్భాల నుండి తీశాడు. ఆయన మీకు చూడటానికి కళ్ళిచ్చాడు, వినడానికి చెవులిచ్చాడు, ఆలోచించడానికి హృదయాన్నిచ్చాడు. మీరు కృతజ్ఞత చూపుతారనే ఆయన ఇవన్నీ మీకు ప్రసాదించాడు. (77-78)

వారు ఆకాశంలో ఎగిరే పక్షుల్ని చూడలేదా? వాటిని (శూన్యంలో) దేవుడు తప్ప మరెవరైనా నిలిపిఉంచగలరా? విశ్వసించేవారికి ఇందులో గొప్ప సూచనలున్నాయి.*

దేవుడు మీకోసం మీగృహాలను ప్రశాంతనిలయాలుగా చేశాడు. ఆయన మీకోసం పశువుల చర్మాలతో తేలికపాటి గుడారాలు (కూడా) నిర్మించాడు. మీరు ప్రయాణంలో ఉన్నా, ఒకచోట బసచేసినా అవి (మోసుకెళ్ళడానికి) తేలిగ్గా ఉంటాయి. ఆ పశువుల రోమాలతో, ఉన్నితో, వెండ్రుకలతో మీరు ధరించే, వాడుకునే వివిధ వస్తువులు తయారు చేస్తారు. అవి కొంతకాలం వరకు మీకు ఉపయోగపడుతున్నాయి. (79-80)

దేవుడు తాను సృష్టించిన అనేక వస్తువుల ద్వారా మీకోసం నీడ ఏర్పాటు చేశాడు. ఆశ్రయం కోసం కొండలలో గుహలు నిర్మించాడు. ఎండవేడిమి నుండి కాపాడే దుస్తులు సృజించాడు. యుద్ధంలో రక్షణ కవచాలుగా ఉపయోగపడే దుస్తులు సృజించాడు. మీరు విధేయులైఉంటారనే దేవుడు మీకిలా అనేక ప్రయోజనాలు చేకూర్చి మేలుచేశాడు. (81)

పోల్చుతూ, చక్రవర్తి దగ్గరకు నేరుగా వెళ్ళడం, అతణ్ణి ఒప్పించడం కష్టం గనక, అతని ఆస్థానంలో ఉండే ఉద్యోగుల్ని ప్రసన్నం చేసుకుంటే వారతని దగ్గర తమను గురించి సిఫారసు చేస్తారని, అలాగే తాము పూజించే ఈ దేవతలు కూడా దేవుని దగ్గర సిఫారసు చేస్తారని అంటారు.

ఖుర్ఆన్ ఈ అభిప్రాయాన్ని ఖండిస్తోంది. తప్పుడు తార్కాణాల ద్వారా దేవుణ్ణి ప్రాపంచిక రాజులతో పోల్చుతూ, ఆయనకు మానవ బలహీనతల్ని ఆపాదించకూడదని, ఈవిషయంలో దేవుడు మాత్రమే సరైన తార్కాణాలు ఇచ్చి వాస్తవం తెలియజేయగలడని చెబుతోంది. ఆ తరువాత 75,76 సూక్తులలో సరైన తార్కాణాలు రెండింటిని పేర్కొంటూ, సత్యాన్ని వివరించింది.

8. పక్షుల్లో 14 వేల జాతులున్నాయి. కొన్ని రకాల పక్షులు ఆకాశంలో 8 కిలోమీటర్ల ఎత్తు వరకు ఎగరగలవు. మరికొన్ని నేలపై వాలకుండా ఏకధాటిగా రెండువారాల దాకా ఎగరగలవు.

ముహమ్మద్ (స)! (ఇంత నచ్చజెప్పినా) వీరు విముఖులైపోతే (పోని), సందేశాన్ని స్పష్టంగా అందజేయడమే నీ పని. దేవుడు చేసిన మేళ్ళేమిటో వారికి తెలుసు. అయినా వారు సత్యాన్ని నిరాకరిస్తున్నారు. వారిలో చాలామంది కృతఘ్నులే ఉన్నారు. (82-83)

మేము (తీర్చుదినాన) ప్రతి అనుచర సముదాయం నుండి ఒక సాక్షి (ప్రవక్త)ని తెచ్చి నిలబెట్టినప్పుడు అవిశ్వాసులకు (తమ గోడు వెళ్ళబోసుకోవడానికి) ఏమాత్రం అనుమతి లభించదు. క్షమాపణ వేడుకోండని కూడా వారికి చెప్పడంజరగదు. ఈ దుర్మార్గులు (నరక)యాతనను ఓసారి (చవి)చూసుకుంటే ఇక ఆ యాతన తీవ్రత ఏమాత్రం తగ్గించబడదు. (తప్పించుకోవడానికి) ఎలాంటి అవకాశం ఇవ్వబడదు. (84-85)

బహుదైవారాధకులు (తాము కల్పించుకున్న) మిథ్యాదైవాల్ని చూసినప్పుడు “ప్రభూ! నిన్ను వదలి మేము ప్రార్థించిన మా భాగస్వాములు (మిథ్యాదైవాలు) వీరే” అనంటారు. కాని ఆ మిథ్యాదైవాలు వారిమాటలు ఖండిస్తూ ‘మీరు అసత్యవాదుల’ని చెప్పేస్తాయి.¹⁰ అప్పుడు వారు దేవుని ముందు పూర్తిగా లొంగిపోతారు. వారి అభూత కల్పనలన్నీ వారి నుండి కనుమరుగైపోతాయి. తాము సత్యాన్ని తిరస్కరించడమేగాక (ఇతరుల్ని కూడా) దైవమార్గంలోకి రాకుండా నిరోధించినవారికి వారి దుర్మార్గానికి ప్రతిఫలంగా మేము (నానా యాతనలకు గురిచేసి) శిక్షపై శిక్ష విధిస్తాం. (86-88)

(ప్రవక్తా!) మేము ప్రతి అనుచర సముదాయంలో ఆ సముదాయానికే చెందిన ఒక సాక్షి (ప్రవక్త)ని తెచ్చి నిలబెట్టాం. అతనా సముదాయానికి ప్రతికూలంగా సాక్ష్య మిస్తాడు. అప్పుడు వీరికి ప్రతికూలంగా సాక్ష్యమివ్వడానికి మేము నిన్ను తీసుకొచ్చి నిల బెట్టాం. (ఈసాక్ష్యం కోసమే) మేము ప్రతి విషయాన్నీ స్పష్టంగా వివరించే గ్రంథాన్ని నీపై అవతరింపజేశాం. ఈ గ్రంథం (మాకు) విధేయులైనవారి కోసం చక్కటి మార్గదర్శినిగా, కారుణ్యప్రదాయినిగా, శుభవార్త ప్రకటనగా అవతరించింది. (89)

దేవుడు మిమ్మల్ని న్యాయంగా వ్యవహరించాలని, మేలు చేయాలని, బంధువుల పట్ల దయతో మెలగాలని ఆదేశిస్తున్నాడు. చెడు, అశ్లిలం, దౌర్జన్యాల జోలికి పోకూడదని

9. పునరుత్థాన దినాన విచారణకోసం మానవులంతా బ్రతికించబడతారు. అప్పుడు ప్రతి జాతికి లేక అనుచర సమాజానికి చెందిన దైవప్రవక్త, లేదా ఆప్రవక్త అనంతరం ఆయన బోధనలు ప్రచారం చేసి ప్రజల్ని హెచ్చరించిన బోధకులు తాము తమజాతి ప్రజలకు దైవసందేశం అందజేశా మని విశ్వప్రభువు ముందు సాక్ష్యం చెబుతారు. దాంతో సత్యతిరస్కారులకు ఎలాంటి సాకులు చెప్పే అవకాశం ఏమాత్రం లభించదు. (ఇదే అధ్యాయంలోని 89 వ సూక్తి కూడా చూడండి.)

10. ఇక్కడ మిథ్యాదైవాలు, మీరు మమ్మల్ని అసలు ఆరాధించలేదంటూ బహుదైవారాధకు లను తిరస్కరిస్తారని అర్థం కాదు. మేమసలు దేవుణ్ణి వదలి మమ్మల్ని ప్రార్థించమని మీకు ఎన్నడూ చెప్పలేదని, అసలు మీ ప్రార్థనల్ని గురించే మాకు తెలియదని అంటారు. మీరు మమ్మల్ని కోరికలు తీర్చేవారిగా, ఆపదల మొక్కులవారిగా భావించారంటే అది మీతప్పేగాని, దానికి మేము బాధ్యులం కామని కూడా చెబుతారు. ఈవిధంగా బహుదైవారాధకులు దేవుని ముందు చెప్పే అసత్యాన్ని వారు ఖండిస్తారు. దీన్నిబట్టి ప్రజలు దేవుని విషయంలో సరైన ఆధారాలు, గట్టి ప్రమాణాలేవీ లేకుండా మతనాయకులనేబడే వారిలో ఎవర్ని బడితే వారిని గుడ్డిగా అనుసరించకూడదని, ప్రతి మనిషి తన జీవితవిధానానికి, నడవడికకు వ్యక్తిగతంగా దేవుని ముందు బాధ్యుడవుతాడని తెలుస్తోంది.

వారిస్తున్నాడు. మీరు విషయం గ్రహించడానికి దేవుడు మీకిలా ఉపదేశిస్తున్నాడు. దేవుని పేరుపై మీరేదైనా వాగ్దానం చేస్తే దాన్ని నెరవేర్చండి. అలాగే దేవుని సాక్షిగా మీరేదైనా ప్రమాణించేస్తే దాన్ని భంగపరచకండి. మీరు చేసేపనులన్నీ దేవునికి తెలుసు. (90-91)

కష్టపడి నూలు వడికి దాన్ని చేజేతులా ముక్కలు ముక్కలుగా తెంచివేసిన స్త్రీలా మీ పరిస్థితి మారకూడదు. ఒకజాతి మరొకజాతి కంటే ఎక్కువ ప్రయోజనాలు పొందే దురుద్దేశ్యంతో మీరు పరస్పరం మోసగించుకోవడానికి మీ ప్రమాణాలను పనిముట్టుగా వాడుతున్నారు. కాని దేవుడు ఈ ప్రమాణాలు, వాగ్దానాల ద్వారా మిమ్మల్ని పరీక్షకు గురిచేస్తున్నాడు. మీరు పరస్పరం విభేదించుకున్న విషయాల్లోని నిజానిజాలేమిటో ప్రళయదినాన దేవుడు తప్పకుండా మీముందు వెల్లడిస్తాడు. (92)

(మీలో ఎలాంటి విభేదాలు లేకుండా ఉండాలని) దేవుడు తలచుకుంటే ఆయన మిమ్మల్నందరీ ఒకే జాతిగా, ఒకే సమాజంగా చేసేవాడు. కాని దేవుడు తాను కోరిన విధంగా కొందరిని మార్గభ్రష్టత్వంలో పడవేస్తాడు; మరికొందరికి రుజుమార్గం చూపిస్తాడు. (అపై తీర్పుదినాన) మీ కర్మల్ని గురించి తప్పకుండా విచారణ జరుగుతుంది. (93)

(ముస్లిములారా!) మీరు పరస్పరం మోసగించుకోవడానికి మీ ప్రమాణాలను పని ముట్టుగా వాడకండి. అలాచేస్తే (ధర్మంలో) స్థిరంగా ఉన్న (నవముస్లింల) పాదాలు తడబడవచ్చు. (ఇలా) దైవమార్గంలో అవరోధం సృష్టించిన నేరానికి మీరు దుష్ఫలితం చవిచూడవలసి వస్తుంది; కఠినాతి కఠినశిక్ష అనుభవించవలసి వస్తుంది. (94)

దేవునిపేరుతో మీరు చేసిన ప్రమాణం, ఒప్పందాలను స్వల్పమూల్యానికి అమ్మకండి. మీరు గ్రహించగలిగితే దేవుని దగ్గరున్న (పరలోకసంప)దే మీకోసం ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది. మీ దగ్గరున్న (ఐహిక)సంపద ఖర్చులు (అంతము) పోయేదే. దేవుని దగ్గరున్న (పరలోక) సంపద మాత్రమే ఎన్నటికీ తరగకుండా శాశ్వతంగా ఉంటుంది. సహనం వహించేవారికి మేము వారి సత్కర్మలకు తప్పక శ్రేష్ఠమైన ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాం. పురుషుడైనా, స్త్రీ ఐనా విశ్వాసిఅయి సత్కార్యాలు చేస్తే, వారికి మేము పరిశుద్ధ జీవితం గడిపేలా చేస్తాం. వారి సత్కర్మలకు అతిశ్రేష్ఠమైన ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాం. (95-97)

మీరు ఖుర్ఆన్ పఠించడానికి ఉపక్రమించినప్పుడు (ముందుగా) శాపగ్రస్తుడైన షైతాన్ బారినండి దేవుణ్ణి శరణు వేడుకోండి. విశ్వప్రభువును నమ్ముకున్న విశ్వాసులపై వాడి పాచిక పారదు. వాణ్ని సంరక్షకుడిగా చేసుకొని (వాడు ఆడించినట్లు ఆడుతూ) మిథ్యాదైవాల్ని ఆరాధించేవారిపై మాత్రమే వాడి ఆటలు సాగుతాయి. (98-100)

ఏసూక్తిని అవతరింపజేయాలో దేవునికి బాగా తెలుసు. మేము ఒక సూక్తిని రద్దు చేసి దాని స్థానంలో మరొక సూక్తిని దించినప్పుడు ఈ అవిశ్వాసులు (ముఖం చిట్టిస్తూ) “నీవే ఈ ఖుర్ఆన్ కల్పించి తెస్తున్నావ”ని అంటారు. అసలు వారిలో చాలా మంది. అజ్ఞానులే ఉన్నారు. వారికిలా చెప్పి: “దీన్ని పరిశుద్ధాత్మ¹¹ యధాతథంగా మీ ప్రభువు

11. దేవుని దగ్గరుంచి ఆయన ప్రవక్తలకు దివ్యావిష్కృతి (వహీ)ని చేరవేసే దైవదూత హజ్రత్ జిబ్రీల్ (అలైహి)ని ఇక్కడ పరిశుద్ధాత్మ అని పేర్కొనబడింది.

దగ్గరుండి అవతరింపజేశాడు. విశ్వాసుల విశ్వాసాన్ని మరింత పటిష్ఠం చేయడానికి, విధేయులైనవారికి సన్మార్గం చూపి, శుభవార్త అందజేయడానికి (ఈ గ్రంథం అవతరించింది).” నీగురించి వారు, ఒక వ్యక్తి ఇతనికి నేర్పుతున్నాడని చెబుతున్న సంగతి మాకు తెలుసు. కాని వారు ఏ మనిషిని ఉద్దేశించి ఈమాటలు అంటున్నారో అతను అరబ్బీ తరుడు. ఇదేమో స్పష్టమైన అరబీభాషలో అవతరించింది. (101-103)

దేవుని సూక్తులు విశ్వసించని వారికి దేవుడు ఎన్నటికీ సన్మార్గబుద్ధి ప్రసాదించడు. అలాంటివారికి దుర్భరయాతన తప్పదు. దేవుని సూక్తులు విశ్వసించనివారే (ఇలాంటి) అబద్ధాలు పలుకుతారు. వారో అసలు అసత్యవాదులు. ఎవరైనా దైవాన్ని విశ్వసించాక వత్తిడి బలప్రయోగాల వల్ల అవిశ్వాస ధోరణి వ్యక్తం చేస్తే, అప్పుడతని హృదయం మాత్రం విశ్వాసస్థితిలోనే ఉంటే అలాంటి వ్యక్తిపై దోషంలేదు.¹² అలాగాకుండా ఎవరైనా ఉద్దేశ్యపూర్వకంగానే తిరస్కారవైఖరి అవలంబిస్తే అతనిపై దైవాగ్రహం వచ్చిపడుతుంది. అలాంటివారికి ఘోరమైన యాతన ఉంది. (104-106)

12. హింసాదౌర్జన్యాలు జరుగుతున్నప్పుడు మనిషి ప్రాణభయంతో మనస్ఫూర్తిగా అవిశ్వాస పలుకులు పలకకూడదు. పూర్తిగా విశ్వాస స్థితిలో ఉన్నప్పుడు మాత్రమే అవిశ్వాస పలుకులు పలకడానికి ఈసూక్తిలో అనుమతివ్వబడింది. అయితే విశ్వాసాన్ని కాపాడు కోవడానికి ప్రాణం పోయినా సరే, సహనం వహించడం గొప్ప త్యాగం అనించుకుంటుంది.

హజ్రత్ ఖబ్బాద్ బిన్ అరత్ (రజి)ని మక్కా బహుదైవారాధకులు అగ్నికణాల మీద పడవేసి అదిమి పట్టి ఉంచుతారు. దాంతో ఆయన వీపుమీది చర్మం కాలి కొవ్వు కరిగిపోతుంది. ఆ కరిగిన కొవ్వుతోనే నిప్పుకణాలు చల్లబడి పోతాయి. అయినా ఆ సహనశీలి తన నోట ఎలాంటి అవిశ్వాస పలుకులు రానివ్వకుండా ఇస్లాం ధర్మంలో స్థిరంగా ఉంటారు. హజ్రత్ బిలాల్ (రజి)ని అవిశ్వాసులు ఇసుప కవచం తొడిగించి మలమలమాడే ఎండలో గంటల తరబడి నిలబెట్టేవారు. తర్వాత ఎండకు తీవ్రంగా కాలుతున్న ఇసుక మీద పడవేసి ఈడ్చేవారు. అయినప్పటికీ ఆయన సహనం వహించి ఒక్కడే, (దేవుడొక్కడే) అని పలికేవారు.

హజ్రత్ హబీబ్ బిన్ జైద్(రజి)కు బూటకపు ప్రవక్త ముసైలిమా దుర్భరయాతనలు పెడతాడు. ఒక్కొక్క అవయవాన్ని నరికి వేస్తూ తనను దైవప్రవక్తగా అంగీకరించమని హింసించేవాడు. అయితే హజ్రత్ హబీబ్ (రజి) ఇలా తన అవయవాలు అనేకం తెగిపోయి చివరికి ప్రాణం విడుస్తారు. కాని ఆ దుర్మార్గుణ్ణి దైవప్రవక్తగా అంగీకరించరు. పైగా తన అవయవం తెగిపోయిన ప్రతిసారీ ఆయన అతని మాటను గట్టిగా తిరస్కరిస్తుండేవారు.

హజ్రత్ అమ్మూర్ బిన్ యాసిర్ (రజి) కళ్ళెదుటే ఆయన తల్లదండుల్ని అవిశ్వాసులు చిత్ర హింసలు పెట్టి చంపేశారు. తర్వాత ఆయన్ని కూడా వారు నానాయాతనలు పెట్టా, తాము చెప్పినట్లు ముహమ్మద్ (స)ని దూషించి, తమ దేవతల్ని పొగడవలసిందిగా బలవంతం చేశారు. చివరికి హజ్రత్ అమ్మూర్ (రజి) ఈ బాధలకు తాళలేక వారు పలకమన్న మాటలన్నీ పలికారు. ఆ తరువాత ఆయన రోదీస్తూ దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్నిధికి వచ్చి “దైవప్రవక్తా! నేను మిమ్మల్ని గురించి చెడుగా, వారి దేవతలను గురించి మంచిగా పలకనంతవరకు వారు నన్ను వదలి పెట్ట లేదు” అని అన్నారు. దైవప్రవక్త (స) ఈ మాట విని “అప్పుడు నీ హృదయస్థితి ఎలా ఉండింది?” అని అడిగారు. దానికి ఆయన “నేనప్పుడు పూర్తి విశ్వాస (ఈమాన్) స్థితిలోనే ఉన్నాను” అని సమాధానమిచ్చారు. “అయితే వారు మరెప్పుడైనా ఇలా దౌర్జన్యం చేస్తే, నీవు మళ్ళీ అలాంటి మాటలే పలుకు” అన్నారు దైవప్రవక్త (స) (ఇబ్నెకసీర్)

వారసలు పరలోక జీవితానికి బదులు ఐహిక జీవితాన్ని కోరుకున్నారు. అలాంటి అవిశ్వాసులకు దేవుడు ఎన్నటికీ సన్మార్గం చూపడు. దేవుడు వారి హృదయ కవాటాలు మూసేశాడు. వారి చెవులకు, కళ్ళకు సీలువేశాడు. వారసలు ఏమరుపాటుకు గురయ్యారు. కనుక వారు తప్పక పరలోకంలో ఘోరంగా నష్టపోతారు. (107-109)

(సత్యాన్ని విశ్వసించిన కారణంగా) పీడించబడి, స్వస్థలం వదలి వలసపోయిన వారు; ఆ తర్వాత దైవమార్గంలో పొరాడుతూ అనేక ఒడిదుడుకులు ఎదుర్కున్నవారు; సహనంతో వ్యవహరించినవారు- అలాంటివారి పట్ల నీ ప్రభువు గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు* మానవులంతా తమనుతాము కాపాడుకునే ప్రయత్నంలో మునిగి వుండే (ప్రళయ)దినాన ప్రతి మనిషికి అతను చేసుకున్న కర్మలకు పూర్తి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. ఎవరికీ ఎలాంటి అన్యాయం జరగదు. (110-111)

దేవుడు ఒక పట్టణం గురించిన ఉదాహరణ ఇస్తున్నాడు (గమనించండి): ఆ పట్టణవాసులు ఎంతో ప్రశాంతజీవితం గడుపుతున్నారు. నలువైపుల నుండి వారికి బాగా ఉపాధి లభిస్తోంది. కాని ఆ ప్రజలు దేవుడు చేసిన ఈ మేళను విస్మరించి ఆయనకు కృతఘ్నులైపోయారు. అప్పుడు దేవుడు వారికి వారిదుష్కర్మల పర్యవసానం చవిచూపించాడు. ఆకలి, భయాందోళనల మహోపద్రవం వారిపై వచ్చిపడింది. వారి దగ్గరికి వారి జాతికి చెందిన ఒక ప్రవక్త వచ్చినప్పటికీ వారతని మాటలు వినకుండా నిరాకరించారు. చివరికి ఆ దుర్మార్గులపై (దైవ)శిక్ష విరుచుకుపడింది. (112-113)

కాబట్టి మానవులారా! దేవుడు ప్రసాదించిన ధర్మసమ్మతమైన పరిశుద్ధ ఉపాధిని తింటూ ఆయనకు కృతజ్ఞులయి ఉండండి. మీరు నిజంగా దేవుణ్ణి ఆరాధించేవారయితే ఇలా చేయండి. ఆయన మీకు మృతజంతువుని, రక్తాన్ని, పందిమాంసాన్ని, దైవేతరులకు నివేదించబడినదాన్ని నిషేధించాడు.¹³ అయితే ఎవరైనా ఆకలికి తాళలేక గత్యం

13. ఈ విషయాన్ని ఇంతకు పూర్వం మూడు చోట్ల ప్రస్తావించడం జరిగింది. 2:173, 5:3, 6:145నూక్తులు చూడండి. దైవేతరశక్తుల పేర్లతో కోయబడిన పశుపక్షుల మాంసం తినడం నిషిద్ధమే. అయితే కొందరు ముస్లింలు దర్గాల దగ్గర, (దైవప్రియుల) సమాధుల దగ్గర తమ మొక్కుబడులు తీర్చుకోవడానికి దేవునిపేరుతో జిబ్బా చేసే పశువుల మాంసం తినడంలో తప్పు లేదని భావిస్తారు. కాని ఆ పశువుల్ని దేవునిపేరు ఉచ్చరించి జిబ్బా చేసినా వారి అసలు ఉద్దేశ్యం ఆ దైవప్రియుల్ని ప్రసన్నం చేసుకోవడమే గనక వారి సమాధుల దగ్గర జిబ్బా చేసే పశువులు కూడా నిషిద్ధమే.

“జిబ్బా చేసేటప్పుడు దేవుని పేరు ఉచ్చరించినా దైవేతరుల పేరు ప్రస్తావించబడిన ప్రతి పశువూ నిషిద్ధమే” అని బైబావీ గ్రంథంలో ఉంది. అలాగే “ఎవరైనా పాలకుడు, ప్రభుత్వాధికారి, లేదా ప్రముఖవ్యక్తి రాకపట్ల ఆయన్ని గౌరవించి ప్రసన్నం చేసుకోవడానికి పశువును దేవుని పేరుతో జిబ్బా చేసినప్పటికీ హరాం అవుతుంది”ని హనఫీ ఫిఖ్హాగ్రంథం దుర్రెముఖూర్లో కూడా ఉంది.

ఓ హదీసు ప్రకారం ఒకతను “నేను ‘బవానా’లో ఒంటెను జిబ్బా చేయదలిచాను” అన్నాడు. దైవప్రవక్త (స) ఈమాట విని “అక్కడ మూఢకాలంలో జనం పూజిస్తుండిన విగ్రహం ఏదైనా ఉందా?” అని అడిగారు. దానికి ప్రజలు లేదన్నారు. “మరి అక్కడివారు తమ (గత)ఉత్సవాలలో ఏదైనా ఉత్సవాన్ని జరుపుకునేవారా?” అనడిగారు మళ్ళీ. దానికి ప్రజలు అలాంటిదేమీ లేదన్నారు. అప్పుడాయన ఆ ప్రదేశంలో మొక్కుబడి తీర్చుకోవడానికి ఆ వ్యక్తికి అనుమతి ఇచ్చారు.

తరంలేని పరిస్థితిలో ఈ నిషేధితాలు తింటే తప్పు లేదు. కాకపోతే అతను దైవాజ్ఞను ఉల్లంఘించే, హద్దు మీరిపోయేవాడై ఉండకూడదు. (అలాంటివారి విషయంలో) దేవుడు క్షమించేవాడు, కరుణించేవాడు. (114-115)

మీరు ఇట్టే నోటికొచ్చినట్లు “ఇది ధర్మసమ్మతమైనది, అది అధర్మమైనది” అని అబద్ధాలాతున్నారు. ఇలాంటి ఆజ్ఞలు జారీచేస్తూ దేవుని మీద అసత్యాన్ని మోపకండి. దేవుని మీద అసత్యార్థపణలు చేసేవారు ఎన్నటికీ సాఫల్యం చెందలేరు. (అసత్య విషయాల ద్వారా) కొన్నాళ్ళు మాత్రమే ప్రయోజనం పొందగల్గుతారు. కాని చివరికి వారు (తమ పాపాలకు పరలోకంలో) దుర్భర శిక్ష చవిచూడవలసి వస్తుంది. (116-117)

దీనికి పూర్వం మేము నీకు తెలియజేసినవాటిని యూదులకు నిషేధించాము. మేము వారికి అన్యాయం చేయలేదు. వారే తమకుతాము అన్యాయం చేసుకునేవారు. అయితే ఎవరైనా అజ్ఞానం వల్ల పాపకార్యం చేసి ఆ తరువాత పశ్చాత్తాపం చెంది తమ నడవడికను సరిదిద్దుకుంటే, అలాంటివారి పాపాల మీద నీ ప్రభువు అపార క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు అవుతాడు. (118-119)

ఇబ్రాహీం (యావత్సమాజానికి) గొప్ప నాయకుడు. దేవుని పట్ల పూర్తి విధేయతతో కూడిన అంకితభావంగల భక్తుడు. అతను ఏనాడూ దైవేతరశక్తుల్ని ఆరాధించినవాడు కాదు. అదీగాక దేవుడు చేసిన మహోపకారాల పట్ల ఆయనకు సదా కృతజ్ఞుడయి ఉండేవాడు. (అంచేత) దేవుడు అతణ్ణి ప్రత్యేకంగా ఎన్నుకొని రుజుమార్గం చూపాడు. పైగా ప్రపంచంలో అతనికి మంచిని ప్రసాదించాడు. పరలోకంలో అతను తప్పకుండా సజ్జనులలో పరిగణించబడతాడు. అందువల్ల నీవు ఏకాగ్రచిత్తుడవయి బహుదైవారాధకుడుకాని ఇబ్రాహీం (జీవన)విధానాన్ని అనుసరించమని మేము నీ దగ్గరకు దివ్యా విష్ణుత్తి (వహీ) అవతరింపజేశాము. (120-123)

శనివారం సంప్రదాయంతో విభేదించినవారి పైన్నే మేము దాన్ని విధించాం. వారు విభేదించినవాటి గురించి నీ ప్రభువు తప్పక ప్రళయదినాన తీర్పుచేస్తాడు. (124)

ప్రవక్తా! ప్రజలను వివేకంతో, చక్కని ఉపదేశంతో నీ ప్రభువు మార్గం వైపునకు పిలుపు. ఉత్తమోత్తమ రీతిలో విషయాన్ని వారితో చర్చించు. ఎవరు సన్మార్గంలో ఉన్నారో, ఎవరు ఆ మార్గం తప్పారో నీ ప్రభువుకు బాగా తెలుసు. (125)

మీరు ప్రతీకారం తీర్చుకోదలచుకుంటే మీపై ఏమేరకు దౌర్జన్యం జరిగిందో ఆమేరకు మాత్రమే ప్రతీకారం తీర్చుకోండి. అయితే మీరు సహనం వహిస్తే (మంచిది), ఆ సహనం సహనశీలరకు ఎంతో ప్రయోజనకరమవుతుంది. (126)

ప్రవక్తా! సహనం వహించు. ఈ సహనగుణం నీకు దైవానుగ్రహం వల్లనే అభింది. (కనుక) వారి చేష్టల పట్ల బాధపడకు. వారి దుష్టపన్నాగాలకు మనస్సు చిన్నబుచ్చుకోకు. దేవుడు పరోపకారులు, దైవభీతిపరాయణుల పక్షానే ఉంటాడు. (127-128)

17. బనీ ఇస్రాయిల్ (ఇస్రాయిల్ సంతతి)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 111

ఈ అధ్యాయంలో ఇస్రాయిల్ సంతతి గురించి చాలా తక్కువగా ప్రస్తావించబడింది. ఇది దైవప్రవక్త (స) గగన పర్యటన (మేరాజ్) సందర్భంగా హిజ్రీ శకారంభానికి ఒక సంవత్సరం ముందు అవతరించినట్లు హదీసుల్ని బట్టి తెలుస్తోంది.

ఇస్రాయిల్ సంతతితో పాటు అనేక ఇతరజాతులు సత్యానికి విముఖులై చవి చూసిన దుష్పర్యవసానాల నుండి గుణపాఠం గ్రహించి, ముహమ్మద్ ప్రవక్త (స) అందజేసే సందేశం స్వీకరించవలసిందిగా దేవుడు ఈ అధ్యాయంలో బహుదైవారాధకులకు హితవు చేశాడు. అదీగాక ఇందులో మానవతా విలువల్ని గురించి మౌలిక విషయాలు కూడా ప్రస్తావించబడ్డాయి. అంటే, మానవుల ప్రాథమిక హక్కులెమిట్ తెలుసుకొని, వాటిని నెరవేర్చాలని నొక్కి చెప్పడం జరిగింది. ఆ తరువాత అవిశ్వాసుల వేధింపులకు గురయి దుర్భరజీవితం గడుపుతున్న ముస్లింలకు సహనం వహించాలని, దైవమార్గంలో స్థిరచిత్తులయి ఉండాలని హితోపదేశం చేయబడింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

దేవుడు ఎంతో పరిశుద్ధుడు. ఆయన తన నిదర్శనాలు చూపడానికి ఒకరోజు రాత్రి వేళ తన దాసుణ్ణి కాబామసీదు నుండి దూరాన ఉన్న అఖ్నామసీదు దగ్గరకు తీసికెళ్ళాడు.¹ ఆ మసీదు పరిసరాలను ఆయన శుభవంతం చేశాడు. ఆయన సమస్తం వింటున్నాడు. ప్రత్యక్షంగా ప్రతిదాన్ని చూస్తున్నాడు. (1)

మేము ఇదివరకు మూసాకు కూడా దివ్యగ్రంథం ప్రసాదించాము. నన్ను తప్ప మరెవరినీ సంరక్షకుడిగా చేసుకోవద్దని ఉపదేశిస్తూ ఆ గ్రంథాన్ని మేము ఇస్రాయిల్ సంతతికి మార్గదర్శినిగా చేశాము. నూహ్ తోపాటు మేము ఓడలో ఎక్కించినవారి సంతానమా! (వినండి) నూహ్ దేవుని పట్ల కృతజ్ఞుడయిన భక్తుడు. (2-3)

1. ఇది దైవప్రవక్త (స) గగన పర్యటన (మేరాజ్)కు సంబంధించిన సంఘటన. వివిధ హదీసుల ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) ఓరోజు రాత్రి నిద్రపోతుంటే దైవదూత జిబ్రీల్ (అలై) వచ్చి ఆయన్ని బురాఖ్ అనే దివ్యవాహనం మీద బైతుల్ మఖ్బీస్ (అఖ్నా) మస్జిద్ కు తీసికెళ్ళారు. అక్కడ (గత) దైవప్రవక్తలతో కలిసి నమాజ్ చేశారు. అక్కడ నుంచి ప్రత్యేక సోపానం ఎక్కి, కాంతిని మించిన వేగంతో ఊర్షులోకాలకు వెళ్ళారు. ఆ లోకాలలో కొందరు ప్రముఖ దైవప్రవక్తలను కలుసుకున్నారు. అక్కడ్నుంచి ఆయన ఒంటరిగా రఫైర్ అనే మరో మాధ్యమం ద్వారా బురాఖ్ ని మించిన వేగంతో దేవునికి చాలాదగ్గరగా వెళ్ళారు. ఆయనతో ప్రత్యక్షంగా మాట్లాడారు. ఆ సందర్భంలో దేవుడు “ముస్లింలు ప్రతిరోజూ అయిదు వేళలు విధిగా నమాజ్ చేయాలి” అన్న ఆజ్ఞ జారీచేశాడు.

మరికొన్ని ఉల్లేఖనాల ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) సప్తాకాశాల పర్యటన సందర్భంగా స్వర్గ నరకాలు, అక్కడి విశేషాలను కూడా కళ్ళారా చూసినట్లు తెలుస్తోంది. అంటే సుదీర్ఘ పర్యటన కేవలం కొన్ని నిమిషాలలో పూర్తికావడం విశేషం. మరునాడు ఉదయం మేరాజ్ వృత్తాంతం గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) జనానికి తెలిపితే అవిశ్వాసులు ఆయన్ని హేళన చేశారు. అదొక అత్యంతాసక్తి కరమైన ఉదంతం. (ఈ సంఘటన గురించి వివరంగా తెలుసుకోడానికి ‘ఇస్లామిక్ రిసోర్స్’ సెంటర్ నుండి వెలువడిన “మహనీయ ముహమ్మద్ (స) ఆదర్శజీవితం” పుస్తకం చదవండి.)

మేము మాగ్రంథంలో ఇస్రాయిల్ సంతతివారిని హెచ్చరిస్తూ, మీరు ప్రపంచంలో రెండుసార్లు అరాచకం సృష్టిస్తారని, మితిమీరిన దురహంకారం ప్రదర్శిస్తారని పేర్కొన్నాం. ఆరెండిటిలో మొదటిసారి దురహంకారం ప్రదర్శించే సమయం వచ్చినప్పుడు మేము మీకు వ్యతిరేకంగా అత్యంత శక్తిమంతులైన మాదాసుల్ని తీసుకొచ్చాం. వారు మీదేశంలో చొచ్చుకుపోయి నలుమూలలా వ్యాపించారు. అదొక వాగ్దానం. అదిలా నెరవేరింది. తర్వాత మీకు వారిపై ఆధిక్యత పొందే అవకాశమిచ్చాం. సంతానం, సిరిసంపదలతో సహాయం చేశాం. మీ జనాభాను పెంచాం. వినండి! మీరేదైనా మంచినని చేస్తే అది మీ శ్రేయస్సుకే దోహదపడుతుంది. చెడుపని చేస్తే అది మీ కీడుకే దారితీస్తుంది.

ఆ తరువాత రెండవ వాగ్దాన సమయం వచ్చినప్పుడు మీకు వ్యతిరేకంగా మేము మరొక శత్రువర్గాన్ని తెచ్చిపెట్టాము. వారు మీ రూపురేఖలను వికృతంగా మార్చివేయడానికి, ఇదివరకటి శత్రువర్గాలాగే (బైతుల్ మఖ్బీస్) మసీదులోకి చొచ్చుకు పోవడానికి, వారు ఆక్రమించిన ప్రతిదాన్ని సర్వనాశనం చేయడానికి మేమిలా చేశాం? ఇప్పుడు మీ ప్రభువు మిమ్మల్ని కరుణించే అవకాశం లేకపోలేదు. అయితే మీరు మళ్ళీ గతంలో చేసినటువంటి చేష్టలే చేస్తే మాత్రం, మేమూ మీకు తిరిగి అదే శాస్తి చేస్తాం. సత్యతిరస్కారుల కోసం మేము నరకాన్ని కారాగారంగా చేసిఉంచాము. (4-8)

నిస్సందేహంగా ఈఖుర్ఆన్ పూర్తిగా రుజుమార్గం చూపుతుంది. సత్యాన్ని విశ్వసించి సత్యర్మలు ఆచరించేవారికి గొప్పప్రతిఫలం లభిస్తుందని శుభవార్త అందజేస్తోంది. పరలోకాన్ని విశ్వసించనివారికి మేము దుర్భరయాతన సిద్ధపరచి ఉంచామని కూడా ఇది హెచ్చరిస్తోంది. మానవుడు (ముందుచూపు లేకుండా) మేలుకు బదులు కీడు కోరుకుంటున్నాడు. అతను నిజంగా చాలా తొందరపాటు కలవాడు. (9-11)

మేము రాత్రిని, పగటిని రెండు సూచనలుగా చేశాం. రాత్రి సూచనను (మీ విశ్రాంతి కోసం) చీకటిమయంగా చేశాం. అలాగే మీరు మీప్రభువు అనుగ్రహం(ఉపాధి) అన్వేషించడానికి; నెలలు, సంవత్సరాల లెక్క తెలుసుకోడానికి మేము పగటిని ప్రకాశవంతంగా చేశాం. ఇలా మేము ప్రతి విషయాన్నీ స్పష్టంగా విశదీకరించాం. (12)

మేము ప్రతి మానవుడి జాతకాన్ని అతని మెడలోనే వ్రేలాడదీశాం. ప్రళయదినాన ఒక చిట్టా తీసి అతని ముందు పెట్టాము. అతను దాన్ని తెరచిన పుస్తకంలా చూస్తాడు- ‘ఇదిగో చదువుకో నీకర్మల చిట్టా. ఈరోజు నీకర్మల లెక్క చూడటానికి నీవే చాలు.’ ఏమనిషి సన్మార్గం అవలంబిస్తాడో ఆ సన్మార్గం అతనికే లాభదాయకమవుతుంది. అలాగే ఎవడు మార్గభ్రష్టుడైపోతాడో ఆ మార్గభ్రష్టత్వం అతనికే చేటు తెచ్చిపెట్టుంది. (పాప)భారం మోసే వాడెవడూ ఇతరుల (పాప)భారం మోయలేడు. (ప్రజలకు ధర్మం ఏమిటో, అధర్మం ఏమిటో వివరించడానికి) ఒక సందేశహరుణ్ణి పంపనంత వరకు మేము ఎవరినీ ఎన్నటికీ శిక్షించము.² (13-15)

2. ఖుర్ఆన్ లోనే కొన్నిచోట్ల దేవుడు అవిశ్వాసుల్ని విచారిస్తూ “మీ దగ్గరికి నా ప్రవక్తలు రాలేదా?” అని ప్రశ్నిస్తాడు. దానికి వారు వచ్చారని చెబుతారు. దైవప్రవక్తలు-దివ్యగ్రంథాలు చేరని వారు, బధిరులు, ఉన్మాదులు, మనోవ్యాధిగ్రస్తులు, ఇద్దరుప్రవక్తల మధ్యకాలంలో చనిపోయినవారి గురించి కూడా దేవుడు ప్రళయదినాన తీర్పుచేస్తాడు. వారికి ఎలాంటి అన్యాయం జరగదు.

మేమేదైనా జనపదాన్ని నాశనం చేయదలచుకుంటే ముందుగా అక్కడి ధనికులకు ఒక ఆజ్ఞ జారీచేస్తాం. దాన్ని వారు పెడచెవినిపెట్టి దుర్మార్గాలకు పాల్పడతారు. దాంతో ఆ జనపదం శిక్షార్హులైపోతుంది. మేము దాన్ని సమూలంగా తుడిచిపెట్టాం. (ఇలా) మేము నూహ్(ప్రవక్త) తర్వాత అనేక తరాలను నాశనం చేశాం. నీ ప్రభువుకు తన దాసుల పాపకార్యాలేమిటో బాగా తెలుసు. ఆయన అన్నిటిని గమనిస్తున్నాడు. (16-17)

సత్యం లభించే ప్రాపంచిక వస్తువులు కోరుకునేవారిలో మేము తలచిన వానికి తలచిన వస్తువు ఇహలోకంలోనే ఇచ్చివేస్తాం. తర్వాత అతనికి నరకం రాసిపెట్టాం. చివరికి అతను నిరాశానిస్పహలతో క్రుంగిపోయి నరకంలో కాళి మాడిపోతుంటాడు.*

ఇక పరలోకభాగ్యం కోరుకుంటూ దానికోసం తగిన కృషిచేసే వారైతే, దాంతో పాటు వారు విశ్వాసులు కూడా అయివుంటే, వారి కృషికి తప్పక ఆదరణ లభిస్తుంది.

ఆరోజు ఆయన “నరకంలో ప్రవేశించడం”ని ఆజ్ఞాపిస్తాడు. అప్పుడు వారిలో కొందరు దైవాజ్ఞ శిరసాపహిస్తు వెంటనే నరకంలో ప్రవేశిస్తారు. అయితే నరకం వారిని కాల్చదు. ఆ తరువాత వారిని స్వర్గానికి పంపడం జరుగుతుంది. మరికొందరు ఈ ఆజ్ఞను పాటించడానికి సిద్ధపడరు. దైవదూతలు అలాంటివారిని ఈడ్చికెళ్ళి నరకంలో విసరి పడేస్తారు. (ముస్లిమ్ అహ్మద్)

ఏమైనప్పటికీ దైవధర్మం అంటే ఏమిటో తెలియని వ్యక్తికి అది ఎవరి ద్వారానైనా, ఏ రూపం లోనైనా చేరిన తరువాత ఇక అతనే తన కర్మలకు బాధ్యుడవుతాడు. తనకు చేరిన సత్యాన్ని విశ్వసించి సాత్విక జీవితం గడిపితే అతను దైవప్రసన్నతకు, స్వర్గసౌఖ్యాలకు అర్హుడవుతాడు. అలా చేయకుండా తన ముందుకొచ్చిన సత్యాన్ని తిరస్కరిస్తే దైవాగ్రహానికి గురై నరకం పాలవుతాడు. తన దగ్గరకు సత్యం చేరలేదని సాకులు చెప్పడానికి ఇక అతనికి ఎలాంటి అవకాశం లభించదు. ఆ సత్యం అతనికి ఎవరి ద్వారా ఏ రూపంలో చేరుతుందో, ఎలా చేరుతుందో దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. అందువల్ల సత్యం చేరనివారి పరిస్థితి ఏమిటని ప్రశ్నించడం మాని, అలాంటి వారికి తాము సత్యాన్ని ఏ మేరకు చేరవేశామని ఆత్మపరిశీలన చేసుకోవడం విజ్ఞుల పని.

దైవసందేశం అందజేసే బాధ్యత దైవప్రవక్తలపై మాత్రమే లేదు. వారి అనుచరులయిన ముస్లింలపై కూడా ఉంది. ప్రవక్తలు తమ బాధ్యత నిర్వహించి నిస్రమించారు. అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) కూడా తన బాధ్యత నెరవేర్చి వెళ్ళిపోయారు. ఇప్పుడా బాధ్యతను ఆయన అనుచరులైన ముస్లింలే నిర్వహించవలసి ఉంది. వారు తమ పొరుగున ఉండే, తమతో కలిసి పనిచేసే, ప్రాపంచిక వ్యవహారాల్లో తరచుగా తమకు తారసపడే ముస్లిమేతరులకు దైవసందేశం అందజేయకపోతే మరణానంతరం దైవన్యాయస్థానంలో ఈ ముస్లిమేతరులే వారిపై అభియోగం మోపుతారు. అప్పుడు విశ్వప్రభువు ధర్మ ప్రచారబాధ్యత విస్మరించిన ముస్లింలను నిలదీసే ప్రమాదముంది. (ఇతర వివరాలకు 7:6 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

3. ఏదైనా జాతి లేక జనపదం పాపకార్యాలు చేయడంలో హద్దుమీరినప్పుడు దాన్ని హెచ్చరించడానికి దేవుడు చిన్న చిన్న ప్రకృతి వైపరీత్యాలు తెచ్చిపెట్టాడు. దాంతోపాటు దైవప్రవక్తల ద్వారా లేదా వారి అనుచరుల ద్వారా రుజుమార్గం వైపు పిలుస్తాడు. బహుశా ఈ విషయాన్నే ఇక్కడ “ఒక ఆజ్ఞ జారీ చేస్తామని” చెప్పబడింది. ముఖ్యంగా ఆ జాతి లేక జనపదంలోని పేరుపలుకుబడులు గల ధనికులకు, అధికారులకు ధర్మపథం వైపు పిలవడం జరుగుతుంది. అప్పటికీ ఆ జాతి దైవ సందేశాన్ని పెడచెవిని పెట్టి చెడులలో పూర్తిగా కూరుకుపోతే, భూకంపాలు, వరద ముంపులు వగైరా విపత్తుల ద్వారా దేవుడు దాన్ని తుడిచిపెట్టాడు. (26:208,209 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

ఈ ఉభయులకు మేము (ప్రపంచంలో ఎంతోకొంత) జీవనసామగ్రి ఇస్తుంటాము. ఇది నీప్రభువు అనుగ్రహం నీప్రభువు అనుగ్రహాన్ని ఎవరూ అడ్డుకోలేరు. (18-20)

మేము ప్రపంచంలో ఒకరిపై మరొకరికి ఎలా ఔన్నత్యం ప్రసాదించామో చూడండి.⁴ పరలోకంలోనైతే వారి హోదాఅంతస్తులు మరింత పెరుగుతాయి. కనుక మీరు దేవునితో పాటు మరోశక్తిని ఆరాధ్యుడైతే మరొకరిని పూజించకండి. అలా చేస్తే మీరు నిందితులై, నిస్సహాయులై కూలబడిపోతారు. (21-22)

నీ ప్రభువు తన ఆజ్ఞలు ఇలా జారీ చేస్తున్నాడు:

❖ మీరు ఒక్క (నిజ) దేవుణ్ణి తప్ప మరెవరినీ ఆరాధించకండి.

❖ తల్లిదండ్రుల పట్ల సద్భావంతో మసలుకోండి. మీ ముందు వారిద్దరిలో ఎవరైనా వృద్ధులైఉంటే వారిని ‘ఉఫ్’ అని కూడా విసుక్కోకండి. కనుకనుకుంటూ విదిలించి మాట్లాడకండి. వారితో గౌరవంగా మాట్లాడండి; దయాల్పూర్వకతతో, వినయంతో వారి ముందు తలవంచిఉండండి. (వారిపట్ల గౌరవదరణలతో) “ప్రభూ! మీరు నన్ను చిన్నతనంలో ఎలా కరుణతో, వాత్సల్యంతో పెంచిపోషించారు అలా నీవు వీరిని కరుణించు” అని ప్రార్థించండి. (23-24)

మీ హృదయంలో ఏముందో మీ ప్రభువుకు బాగా తెలుసు. మీరు సజ్జనులై ఉంటే, (పశ్చాత్తాపంతో) తనవైపు మరలేవారందరినీ ఆయన క్షమిస్తాడు. (25)

❖ బంధువులు, నిరుపేదలు, బాటసారుల హక్కులు నెరవేర్చండి.

❖ దుబారాఖర్చు చేయకండి. దుబారాఖర్చు చేసేవారు షైతాన్ సోదరులుగా పరిగణించబడతారు. షైతాన్ తన ప్రభువుకు కృతఘ్నుడైపోయాడు. (26-27)

❖ మీరు దైవానుగ్రహం ఆశించి దానికోసం నిరీక్షిస్తూ (పేదలకు సహాయం చేయలేక) వారినండి తప్పించుకోవలసివస్తే, వారికి మృదువుగా జవాబివ్వండి. (28)

❖ మీరు మీచేతిని (ఏమాత్రం దానంచేయకుండా) మెడకేసి కట్టి ఉంచకండి. అలాగే దాన్ని పూర్తిగా తెరచి ఉంచడం కూడా సరికాదు. అలాచేస్తే మీరు నిందితులయి, నిస్సహాయులై పోతారు. నీ ప్రభువు తాను కోరినట్లు కొందరికి ఇతోధికంగా ఉపాధినిస్తే, మరికొందరిని లేమికి గురిచేస్తాడు. ఆయనకు తన దాసుల స్థితిగతులు బాగా తెలుసు. ఆయన వారిని చూస్తూనేఉన్నాడు. (29-30)

❖ దారిద్ర్యభయంతో మీసంతానాన్ని చంపుకోకండి. మేము వారికి ఆహారమిస్తున్నాం, మీకూ ఇస్తున్నాం. వారిని చంపడం ఘోరమైన పాపం.⁵ (31)

4. ఇక్కడ ఒకరిపై మరొకరికి ఔన్నత్యం ప్రసాదించడం అంటే, అవిశ్వాసులపై విశ్వాసులకు ఔన్నత్యం ప్రసాదించడం అని అర్థం. ఔన్నత్యమంటే ఆర్థికంగా, అధికారం రీత్యా కాదు. మనిషి చనిపోయే వరకూ దైవభీతి, పరలోక చింతన, నీతినిజాయితీలతో కూడిన గౌరవప్రదమైన జీవితం గడపడమే ఔన్నత్యం. అలాంటి విశ్వాసులే పరలోకంలో అత్యున్నత స్వర్గసౌఖ్యాలు పొందగలరు.

5. దేవుడు సృష్టికర్త, ఆరాధ్యుడు మాత్రమే కాదు; ఆయన శాసనకర్త, పోషకుడు కూడా. ప్రాణికోటిని పోషించే బాధ్యతను ఆయనే తీసుకున్నాడు. ఉపాధి సముపార్జనకు మానవులు కృషి

- ❁ వ్యభిచారం దరిదాపులకు పోకండి. అది చాలా హేయమైనది, పరమచెడ్డదారి.
- ❁ న్యాయసమ్మతంగా తప్ప దేవుడు నిషేధించిన ఏ ప్రాణినీ హతమార్చకండి. ఎవరైనా అన్యాయంగా హతమార్చ బడితే అతని వారసులకు మేము బదులు తీర్చుకునే అధికారమిచ్చాం.⁶ అయితే వారసుడు (హంతకుణ్ణి) వధించడంలో హద్దు మీరకూడదు. అప్పుడే అతనికి సహాయం చేయబడుతుంది. (32-33)

మాత్రమే చేయగలరు. ఉపాధి ప్రదాత దేవుడే. పెరుగుతున్న జనాభాకు అనుగుణంగా ఆయన ఆహారోత్పత్తి కుడా పెంచుతున్నాడు. అధికోత్పత్తి కోసం నేడు వ్యవసాయరంగంలో అద్భుత విధానాలు, అసాధారణ సాంకేతిక పద్ధతుల్ని మానవులకు అనుగ్రహించినవాడు ఆ ప్రభువే.

మన దేశంలో యాభైఏళ్ళ క్రితంనాటి 45కోట్ల జనాభా జీవనప్రమాణం కంటే నేడు 100కోట్ల జనాభా జీవనప్రమాణం మెరుగ్గాఉంది. ఇతరదేశాల్లో కూడా అంతే. ఎక్కడో కొన్నిచోట్ల మాత్రమే కొందరు కనీసాపసరాలు దొరక్క బాధపడుతున్నారు. దీనిక్కారణం భూమిపై ఆహారోత్పత్తి తగ్గిపోయిందని అర్థం కాదు. మానవులు దైవబోధనలు వదలి అనుసరిస్తున్న అసహజ ఆర్థికవిధానాలే ఉపాధి పంపిణీలో అపసవ్యత, సమతులనారాహిత్యాలను సృష్టిస్తున్నాయి. తత్ఫలితంగా లక్షలాది టన్నుల ఆహారధాన్యాలు గిడ్డంగులలో ఏళ్ల తరబడి పంపిణీకి నోచుకోలేక ముక్కపోతున్నాయి. కొన్ని దేశాల్లో నయితే అదనంగా పండిన ఆహారోత్పత్తులను పెద్దఎత్తున తగలబెట్టడమో, సముద్రంలో పారవెయ్యడమో జరుగుతోంది. ఈ నిర్వాకం కోసం ఆ దేశాలు కోట్లాది డాలర్లు ఖర్చుపెడుతున్నాయి.

నేటి పాలకులు, ఆర్థికవేత్తలు సరయిన ఆర్థిక విధానాలతో ఆహారోత్పత్తులు సక్రమంగా పంపిణీ చేయలేక ఏకంగా సంతానోత్పత్తినే అరికట్టే చర్యలకు పాల్పడుతున్నారు. అంటే తోటి మానవ సంతతిని హతమార్చుతున్నారన్నమాట. ఇంతకంటే ఆత్మహత్యా సదృశం మరొకటి ఉండదు.

“దారిద్ర్య భయంతో మీ సంతానాన్ని (చేజేతులా) హతమార్చుకోకండి. మేము వారికి ఆహారమిస్తున్నాం, మీకూ ఇస్తున్నాం.” (6:151, 17:31) “అజ్ఞానం, మూర్ఖత్వాలతో తమ సంతానాన్ని చంపుకునేవారు,.. ఘోరంగా నష్టపోతారు.” (6:140)

ఇలాంటి అజ్ఞానులు ప్రతి యుగంలో, ప్రతి జాతిలోనూ దారిద్ర్య భయంతో తమ సంతానాన్ని హతమార్చుతున్నారు. కుటుంబ నియంత్రణ పేరుతో నేడు నాగరికులమని చెప్పుకునేవారు మానవజాతిని ప్రపంచంలోకి రాకుండా మాతృగర్భంలోనే మట్టుపెట్టుతున్నారు. టుబెక్స్-వేసక్స్-ఆపరేషన్ల ద్వారా, మందులు-కండోమ్ల ద్వారా పిండోత్పత్తిని అరికట్టుతున్నారు. దైవం ప్రసాదించిన సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని దుర్వినియోగపరుస్తూ భూణహత్యలకు సైతం పాల్పడుతున్నారు.

పూర్వం అరబ్బులు సంతానోత్పత్తిని అరికట్టేందుకు సంపర్క సమయంలోనే వీర్యం స్త్రీ గర్భంలోకి పోకుండా నిరోధించేవారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ చర్య పట్ల అయిష్టత వెల్లబుచ్చుతూ “ప్రళయం వరకు పుట్టవలసిన పిల్లలు ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ పుట్టి తీరుతారు” అన్నారు.

చైనా పౌరులకు ఒక్కబిడ్డ కన్నా ఎక్కువమందిని కనే హక్కు లేదు. అయినా అక్కడ జనాభా తామరతంపరగా పెరిగిపోతూనే ఉంది. చైనాప్రజలు ఆ ఒక్క బిడ్డ మగబిడ్డయితే బాగుంటుందని భావించి ఆడ శిశువుల్ని నిర్దాక్షిణ్యంగా చంపేస్తున్నారు. ఈ పరిస్థితి ఎంత తీవ్రరూపం దాల్చింది అంటే ఈనాడు కొన్ని రాష్ట్రాల్లో స్త్రీ జనాభా విపరీతంగా తగ్గిపోయి మగపిల్లలకు పెళ్ళిళ్ళు కావడమే గగనమయి పోయింది. ఇలాంటివే ఇంకా అనేక సమస్యలు అక్కడ ఎదురవుతున్నాయి.

6. హత్య రుజువయిన తరువాత న్యాయస్థానం ద్వారా హతని వారసులకు ఈ అధికారం లభిస్తుంది. వారు కోరిన విధంగా హంతకుడికి మరణదండన విధించమని చెప్పవచ్చు లేదా

- ❁ అనాథపిల్లలు యుక్తవయస్సుకు చేరుకునే వరకు న్యాయసమ్మతంగా తప్ప వారి సొమ్ము దరిదాపులకు వెళ్ళకండి.
- ❁ (వాగ్దానం) ఒప్పుదం నెరవేర్చండి. (వాగ్దానం) ఒప్పుదం గురించి మీరు తప్పనిసరిగా (దేవుని ముందు) సమాధానం చెప్పుకోవలసి ఉంటుంది. (34)
- ❁ సరైన పాత్రతో పూర్తిగా కొలచి ఇవ్వండి. తూచవలసినవస్తే సరైన త్రాసుతో తూచి ఇవ్వండి. ఇదే సరైన పద్ధతి. ఫలితంరీత్యా కూడా ఈపద్ధతే మంచిది. (35)
- ❁ మీకు తెలియనిదాని వెంటపడకండి. కళ్ళు, చెవులు, హృదయం వగైరా సమస్త అవయవాల్ని గురించి (దేవునికి) సమాధానం చెప్పుకోవలసిఉంటుంది. (36)
- ❁ భూమిపై నిక్కుతూ, నీల్గుతూ నడవకండి. (ఈ అహంకారంతో) మీరు భూమిని చీల్చి వేయలేరు. పర్వతాల ఎత్తుకు ఎదగనూ లేరు. (37)

ఇవన్నీ దుష్కార్యాలు. మీ ప్రభువు దృష్టిలో ఎంతో హేయమైనవి. ఇవి వివేకంతో కూడిన విషయాలు. వీటిని నీ ప్రభువు నీ హృదయఫలకంపై అవతరింపజేశాడు.

వినండి! దేవునితో పాటు మరో ఆరాధ్యదైవాన్ని చేసుకోకండి. అలాచేస్తే మీరు నిందితులై, సమస్త శ్రేయోశుభాలకు దూరమై నరకంలో వేయబడతారు. (38-39)

మీ ప్రభువు మీకు కుమారుల్ని అనుగ్రహించి తనకోసం దైవదూతల్ని కుమార్తెలుగా చేసుకున్నాడా? ఎంత విచిత్రం! మీరు మీనోట పలుకుతున్న ఈ మాటలు పచ్చి అబద్ధాలు, నిరాధారమైనవి. మేమీ ఖుర్ఆన్లో సత్యాన్ని అర్థంచేసుకోవలసిందిగా ప్రజలకు రకరకాలుగా నచ్చజెప్పా. కాని వారు దానికి మరింత దూరమయిపోతున్నారు. (40-41)

వారికిలా చెప్పా: వారన్నట్లు దేవునితో పాటు ఇతర దైవాలు కూడా ఉంటే ఆ దైవాలు సింహాసనాధీశుని స్థాయికి చేరుకోవడానికి తప్పకుండా ప్రయత్నిస్తాయి. దేవుడు పరిశుద్ధుడు. వారు పలుకుతున్న ఈ పలుకులకు దేవుడు అతీతుడు, ఎంతో ఉన్నతుడు. సప్తాకాశాలు, భూమి, భూమ్యాకాశాల్లోని యావత్తు సృష్టిరాసులు ఆయన పవిత్రతను కొనియాడుతున్నాయి. ఆయన ఔన్నత్యంతో పాటు ఆయన పవిత్రతను ప్రశంసించని సృష్టి అంటూ ఏదీ లేదు. కాని అవి చేసే దైవస్మరణను మీరు గ్రహించలేరు. ఆయన ఎంతో ఉదారుడు, గొప్ప క్రమాశీలి. (42-44)

రక్షపరిహారం క్రింద హంతకుడి నుంచి కొంత సొమ్ము తీసుకొనయినా తృప్తి పడవచ్చు. లేదా హంతకుణ్ణి క్షమించవచ్చు. అంతా వారసుల ఇష్టం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

7. వివరాలకు 83:1-5 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.

8. సరైన జ్ఞానం, నిరూపణలు, ప్రమాణాలు లేకుండా ఊహాగానాలతో ఒక విషయాన్ని కల్పించి దాన్ని అనుసరించడాన్ని ఖుర్ఆన్ నిరసిస్తుంది. నిజానిజాలు తెలుసుకోకుండా ఇతరులపై నిందాచోపణలు మోపడం, వదంతులు వ్యాపింపజేయడం, కేవలం అనుమానంతో ఒక వ్యక్తికి వ్యతిరేకంగా చర్య తీసుకోవడం, అతణ్ణి బాధించడం, శాస్త్రీయ ప్రమాణంలేని ఊహజనిత సిద్ధాంతాలను కళ్ళు మూసుకొని నమ్మడం, దేవుని విషయంలో అంధవిశ్వాసాలకు మనసులో చోటివ్వడం మొదలైన వాటిని ఖుర్ఆన్ ఈ సూక్తి ద్వారా నిషేధిస్తోంది.

ప్రవక్తా! నీవు ఖుర్ఆన్ పఠిస్తున్నప్పుడు మేము నీకూ, పరలోకం నమ్మనివారికీ మధ్య అడ్డుతెర ఉంచి వారి హృదయకవాటాలు మూసేస్తాం. దాంతో ఏ విషయాన్నీ గ్రహించ లేరు. వారి చెవులకు చెవుడు కల్పిస్తాం. ఖుర్ఆన్లో నీవు మాటిమాటికి నీ ప్రభువు ఒక్కణ్ణి గురించే ప్రస్తావిస్తుంటే వారు ఏవగింపుతో ముఖం తిప్పుకుంటున్నారు.*

ఎప్పుడైనా వారు నీమాటలు చెవియొగ్గి వింటే వారసలు ఏంవిన్నారో, ఆతర్వాత వారు ఏకాంతంలో కలుసుకొని ఏం గుసగుసలాడుకున్నారో అన్నీ మాకు తెలుసు. ఆ దుర్మార్గులు నీగురించి “ఈ మనిషి చేతబడికి గురైన పిచ్చివాడు. అలాంటి పిచ్చివాడి వెంటపడ్డారు మీరు” అంటారు (ముస్లింలతో). చూడు నీగురించి ఎలాంటి మాటలు అంటున్నారో. వీరసలు మార్గప్రస్థులైపోయారు. వీరిక దారికి రారు. (45-48)

వారు (ఆశ్చర్యంతో) “మేము (చచ్చి) ఎముకలుగా, మట్టిగా మారిపోయాక మళ్ళీ బ్రతికించి లేపబడతామా?” అంటారు. వారికిలా స్పష్టంగా చెప్పియ్యి: “మీరు (చచ్చి) రాళ్ళయిపోయినా, ఇనుమైపోయినా సరే (తప్పకుండా లేపబడతారు).” (49-50)

ఆ తర్వాత వారు “మమ్మల్ని మళ్ళీ బ్రతికించి లేపే వాడెవడు?” అని తప్పకుండా అడుగుతారు. “మమ్మల్ని మొదటిసారి పుట్టించినవాడే” అని చెప్పు. వారు (ఆశ్చర్యంతో) తలలూపుతూ “అయితే అది ఎప్పుడు సంభవిస్తుందంటావు?” అని మళ్ళీ అడుగుతారు. “అది ఎంతో దూరం లేదు, త్వరలోనే సంభవించవచ్చు”ని చెప్పు వారికి. (51)

ఏరోజు ఆయన మిమ్మల్ని కేకవేసి పిలుస్తాడో ఆరోజు మీరు ఆయన పిలుపునకు వెంటనే స్పందించి ఆయన్ని స్తుతిస్తూ (బిలబిల పరుగెత్తుకు) వస్తారు. అప్పుడు మీరు మనసులో “మనమీ స్థితిలో కొద్దిసేపే ఉన్నాం” అని అనుకుంటారు. (52)

ముహమ్మద్ (స)! నాదాసులతో ‘మీరు మంచిమాటనే మీనోట వెలువరించాల’ని చెప్పు. మానవుల మధ్య షైతాన్ కలహాలు సృష్టించడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. షైతాన్ మానవులకు బహిరంగ శత్రువు. మీ పరిస్థితి గురించి మీ ప్రభువుకు బాగా తెలుసు. ఆయన తలచుకుంటే మిమ్మల్ని కరుణిస్తాడు లేదా శిక్షిస్తాడు. మేము నిన్ను ప్రజల మీద పర్యవేక్షకునిగా నియమించి పంపలేదు. భూమ్యాకాశాలలోని సమస్త సృష్టిరాసుల్ని గురించి నీ ప్రభువుకు బాగాతెలుసు. మేము ప్రవక్తలలో కొందరికి కొందరికన్నా ఉన్నత హోదాలు కల్పించాం. మేమే దావూద్కు జబ్బూర్ గ్రంథం ఇచ్చింది. (53-55)

చెప్పు: “మీరు దేవుణ్ణి కాదని ఆరాధిస్తున్న మీ మిథ్యాదైవాలను మొరపెట్టుకొని చూడండి. అవి మీకష్టాలను ఏమాత్రం దూరంచేయలేవు. ఆ స్థితిని మార్చలేవు కూడా. అవి స్వయంగా తమ ప్రభువునాన్నిధ్యం అన్వేషిస్తూ తమలో దేవునికి ఎవరెక్కువ సన్నిహితులో అని ఆలోచిస్తున్నాయి. ఆయన అనుగ్రహం ఆశిస్తూ, ఆయన శిక్షకు భయపడు తున్నాయి. నిజానికి నీ ప్రభువు శిక్ష భయపడవలసిన విషయమే. (56-57)

మేము ప్రళయదినానికి పూర్వం ప్రతి పట్టణాన్ని, జనపదాన్ని సర్వనాశనం చేయ డమో లేక కఠినంగా శిక్షించడమో చేస్తాం. ఇది విధివ్రాతలో రాయబడిఉంది. (58)

వీరికిపూర్వం ప్రజలు మా మహిమలు తిరస్కరించారు. ఈ విషయం తప్ప మరేదీ

మమ్మల్ని వాటిని పంపకుండా నిరోధించలేదు.⁹ మేము సమూద్ జాతి దగ్గకు (ప్రవక్త దౌత్యానికి) నిదర్శనంగా ఒక ఒంటెను తెచ్చాం. దానిపై వారు దౌర్జన్యం చేశారు. ప్రజలు మా మహిమలు చూసి భయపడి (సత్యాన్ని) విశ్వసిస్తారనే మేము వాటిని పంపాము*

ముహమ్మద్ (స)! నీ ప్రభువు వారిని పరివేష్టించి ఉన్నాడని మేము నీకు తెలియ జేశాం. మేమిప్పుడు నీకు చూపిన దాన్ని,¹⁰ ఖుర్ఆన్లో పేర్కొనబడిన శాపగ్రస్త వ్యక్తాన్ని వారికోసం కఠినపరీక్షగా చేశాం. మేము వారిని మాటిమాటికి హెచ్చరిస్తూనే ఉన్నాం. కాని మా హెచ్చరికలు వారి తలబిరుసుతానాన్ని మరింతఅధికమే చేస్తున్నాయి. (59-60)

మేము దైవదూతలను ఆదంకు గౌరవసూచకంగా అభివాదం చేయమని ఆదేశించి నప్పుడు, ఇబ్లిస్ తప్ప అందరూ అభివాదం చేశారు. “నీవు మట్టితో సృజించిన వాడికి నేను అభివాదం చేయాలా?” అన్నాడతను. “కాస్త నీవే ఆలోచించు. నీవితనికి నాకంటే ఎక్కువ ఔన్నత్యాన్నిచ్చావు. అంతటి యోగ్యుడూ ఇతను? ప్రళయందాకా నాక్కాస్త గడువి చ్చావంటే, నేనితని సంతతిని పూర్తిగా దారితప్పించి నా అధీనం చేసుకుంటాను. బహు తక్కువమంది మాత్రమే నాబారి నుండి బయటపడతారు” అన్నాడతను. (61-62)

దానికి సృష్టికర్త ఇలా అన్నాడు: “సరే వెళ్ళిపో (ఇక్కడ్నుంచి) నిన్ను, నిన్ను అనుస రించిన వారందరినీ నరకంలో పడవేస్తాను. అదే మీకు తగిన శాస్తి. వారిలో నీవు ఎవరె వరిని పిలిచి ప్రలోభపెట్టావో ప్రలోభపెట్టుకో. (కావాలంటే) వారిపై నీ వాహనబలాన్ని, పదాతిదళాన్ని (కూడా) ప్రయోగించుకో. వారి సంతానం, సిరిసంపదల్లో కూడా భాగ స్వామిగా చేరిపో. వారిని వాగ్దాలతో ఊరించి నీ వలలో వేసుకో.”

(మానవులారా! గుర్తుంచుకోండి) షైతాన్ చేసే వాగ్దాలులు ఉత్త మోసపు వాగ్దాలులు తప్ప మరేమీ కావు- “ఏమైనప్పటికీ నా ప్రియదాసులపై నీఅధికారం చెల్లదు (నీజిత్తులు పారవు).” నమ్ముకునేవారికి నీ ప్రభువే చాలు. (63-65)

9. మక్కా అవిశ్వాసులు సఫా కొండను బంగారుకొండగా మార్పించమని, ప్రజలు వ్యవ సాయం చేసుకోవడానికి వీలుగా మక్కా పర్వతాలను వాటి స్థానాల నుండి తొలగింపజేయమని దైవప్రవక్త (స)ను అడిగారు. దీనికి దేవుడు సమాధానమిస్తూ “వారి కోర్కెలను నెరవేర్చడానికి మేము సిద్ధంగా ఉన్నాం. అయితే ఆ తర్వాత కూడా వారు విశ్వసించకపోతే సర్వనాశనమవుతారు” అని అన్నాడు. కాని దైవప్రవక్త (స) అవిశ్వాసుల్ని వినాశం నుండి తప్పించడానికి వారి కోరికల్ని నెరవేర నీయదలచుకోలేదు. ఆ సందర్భంగా ఈసూక్తి అవతరించింది. (మున్నద్ అహ్మద్)

ఇలాంటి మహిమలు చూపడం దేవునికి కష్టమేమీ కాదు. కాని ఆ మహిమలు చూసిన తరువాత కూడా వారికి కనువిప్పు కలగకపోతే దేవుడు వారిని ప్రకృతి విపత్తుల ద్వారా ఇహలోకం లోనే సర్వనాశనం చేస్తాడు. వారికి ఇక ఏమాత్రం విశ్వసించే అవకాశం లభించదు. తార్కాణం కోసం దేవుడు తరువాతి సూక్తిలో సమూద్జాతి ప్రజల వినాశం గురించి ప్రస్తావించాడు. సమూద్ జాతి ప్రజల కోరికపై దేవుడు చట్టుబండ నుండి ఒక ఒంటెను వెలికితీశాడు. అయితే వారు తమ ప్రవక్తను విశ్వసించడానికి బదులు ఆయన ఆజ్ఞ ధిక్కరించి దాన్ని చంపేశారు. తత్ఫలితంగా వారిపై దైవశిక్ష విరుచుకుపడి సర్వనాశనమయ్యారు. ఇలాంటి సంఘటనల ద్వారా గుణపాఠం గ్రహించమని దేవుడు మక్కా బహుదైవారాధకుల్ని ఈ సూక్తిలో పరోక్షంగా హెచ్చరిస్తున్నాడు.

10. అంటే దివ్యలోకాల పర్యటనా విశేషాలు. ఈ పర్యటనను ‘మెరాజ్’ అంటారు.

సముద్రాలలో మీ శ్రేయస్సు కోసం నౌకలు నడిపేవాడు మీ ప్రభువే. ఆయన అనుగ్రహం అన్వేషించడానికి మీరు సముద్రయానం చేస్తారు. ఆయన మీపట్ల ఎంతో దయామయుడు. సముద్రయానం చేస్తున్నప్పుడు మీకేదైనా ఆపద వస్తే (మీరు నిజ దేవుడై వేడుకుంటారు.) ఆయన తప్ప మీరు (రోజూ)వేడుకునే మిథ్యాదైవాలన్నీ అప్పుడు కనుమరుగైపోతాయి. కాని ఆయన మిమ్మల్ని ఆపద నుండి కాపాడిన తర్వాత మీరు ఆయనకు విముఖులైపోతారు.¹¹ నిజంగా మానవుడు చాలాకృతఘ్నుడు. (66-67)

దేవుడు మిమ్మల్ని (తీరానికి చేర్చిన తర్వాత) భూమిలోకి అణగద్రొక్కడని నిర్భయంగా ఉన్నారా? లేక మీపైకి రాళ్లవర్షంతో కూడిన పెనుతుఫాను పంపడని నిశ్చింతగా ఉన్నారా? అప్పుడా దుస్థితి నుండి మిమ్మల్ని కాపాడేవారే ఉండరు. దేవుడు మళ్ళీ ఎప్పుడైనా మిమ్మల్ని సముద్రంలోకి తీసికెళ్ళి మీరు చూపిన కృతఘ్నుతకు ప్రతీకారంగా మీపైకి భయంకరమైన పెనుగాలులు పంపి మిమ్మల్ని సముద్రంలో ముంచివేయడని నిర్భయంగా ఉన్నారా? అలా జరిగితే మమ్మల్ని ప్రశ్నించేవాడే ఉండడు. (68-69)

మేము ఆదం సంతతికి గౌరవప్రతిష్ఠలు ప్రసాదించాం. వారికి నేలపై, నీటిపై ప్రయాణం చేయడానికి వాహనాలు, తినడానికి పరిశుద్ధమైన ఆహారపదార్థాలు ఇచ్చాం. మేము సృష్టించిన అనేక సృష్టితాలపై వారికి ఎంతో ఆధిక్యత, ఔన్నత్యం ప్రసాదించాం.

మేము ప్రతి మానవవర్గాన్ని దాని నాయకుడితో పాటు పిలిచే రోజొకటి వస్తుంది. ఆరోజు కుడిచేతికి కర్మలపత్రం ఇవ్వబడినవారు అందులో తాము చేసిన ఘనకార్యాలేమిటో చూసుకుంటారు. వారికక్కడ ఏమాత్రం అన్యాయం జరగదు. ఇహలోకంలో అందుడై జీవితం గడిపినవాడు పరలోకంలో కూడా అందుడుగానే ఉంటాడు. సన్మార్గం పొందడంలో అతను అందుడికన్నా ఘోరంగా విఫలమయ్యాడు. (70-72)

ప్రవక్తా! మేము నీదగ్గరకు పంపిన దివ్యసందేశం నుండి వారు నిన్ను తప్పించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఇలా వారు నిన్ను భయప్రలోభాలతో లొంగదీసుకొని, మా పేరుతో నీవు మరేవిషయాలైనా కల్పించేలా చేయడానికి పడరానిపాట్లు పడ్డారు. ఒకవేళ నీవలా చేసివుంటే వారు నిన్ను తమ మిత్రుడిగా చేసుకునేవారు. మేము గనక నిన్ను స్థిరంగా ఉంచనట్లయితే వారి వైపు కొద్దోగొప్పో మొగ్గేవాడివి. వారి వైపు మొగ్గితే మాత్రం మేము నీకు ఇహలోకంలోనూ, పరలోకంలోనూ రెట్టించు శిక్ష చవిచూపించేవారం. అప్పుడు మాకు వ్యతిరేకంగా నీకు ఎలాంటి సహాయం లభించేది కాదు. (73-75)

వారు నిన్ను ఈనేలపై నిలువనీడలేకుండా చేయడానికి, అసలు నిన్నిక్కడ నుండి గెంటివేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. కాని వారలా చేస్తే ఆ తర్వాత వారు కూడా ఇక్కడ ఎంతోకాలం ఉండలేరు. ఇది మావిధానం. గతప్రవక్తల విషయంలో మేము ఈ విధానాన్నే అవలంబించాం. మా విధానంలో నీవు ఎలాంటి మార్పు చూడలేవు. (76-77)

సూర్యుడు వాలినప్పటి నుండి రాత్రి పొద్దుపోయే వరకు నమాజ్ వ్యవస్థ స్థాపించు. వేకువ జామున కూడా ఖుర్ఆన్ పఠనం చేస్తూ ఉండు. వేకువ జాము ఖుర్ఆన్ పఠనం

11. వివరాలకు 6:41 సూక్తి, దాని పాదసూచికతో పాటు, 10:22 సూక్తి కూడా చూడండి.

(దైవదూతల) సాక్ష్యానికి కారణమవుతుంది. రాత్రివేళ తహజ్జుద్ నమాజ్ కూడా చేస్తూ ఉండు. ఇది నీకోసం అదనపు నమాజ్ గా నిర్ణయించబడింది. నీ ప్రభువు నిన్ను త్వరలోనే అత్యున్నతమైన స్తుతిస్థానం¹² మీద అధిష్ఠింప జేయవచ్చు. (78-79)

ప్రవక్తా! ఇలా వేడుకో: “ప్రభూ! నీవు నన్ను ఎక్కడికి తీసికెళ్ళినా మంచి స్థితిలో తీసికెళ్ళు. ఎక్కడుండి తీసినా మంచి స్థితిలోనే తీసివెళ్ళు. నీ దగ్గర నుండి సహాయంగా నాకో అధికార శక్తి¹³ ప్రసాదించు.” ఇలా ప్రకటించు: “సత్యం వచ్చింది. అసత్యం తుడిచి పెట్టుకుపోయింది. అసత్యం (ఎనాటికైనా) తుడిచి పెట్టుకుపోయేదే.” (80-81)

మేమీ ఖుర్ఆన్ లో విశ్వాసులకు స్వస్థత, (దైవ)కారుణ్యాలు చేకూర్చే విషయాలు అందజేస్తున్నాం. కాని దుర్మార్గులకు మాత్రం ఇది మరింత నష్టాన్నే కలిగిస్తుంది. (82)

మానవునికి మేమేదైనా భాగ్యం ప్రసాదించినప్పుడు అతను (మాకు కృతజ్ఞత చూపడానికి బదులు మిడిసిపడుతూ) ముఖం తిప్పుకొని వెళ్ళిపోతాడు. అదే కాస్తంత కష్టం వస్తే తల్లడిల్లిపోతూ నిరాశచెందుతాడు. వారికి చెప్పు: “ప్రతిఒక్కడూ తనకుతొలిసారి విధంగా పనిచేస్తున్నాడు. ఎవరు సన్మార్గంలో ఉన్నారో నీ ప్రభువుకు బాగా తెలుసు.” (83-84)

వారు అత్యున్న¹⁴గురించి ప్రశ్నిస్తున్నారు. “ఈ ఆత్మ నా ప్రభువు ఆజ్ఞతో వస్తుంది. (దీన్ని మీరు గ్రహించలేరని,) మీకు పరిమిత జ్ఞానం ప్రసాదించబడింద”ని చెప్పు. (85)

12. అంటే, నీ కీర్తి భూమ్యాకాశాలంతటా విస్తరిస్తుందని భావం. పరలోకంలో ఆయనకు లభించే సాధారణ సిఫారసు హోదా కూడా ఈ భావంలోనే ఇమిడి ఉంది. మరణానంతరం పునరుత్థాన దినాన తీక్షణమైన ఎండ, ఉక్కపోతలతో పరిస్థితి చాలా దుర్భరంగా ఉంటుంది. మానవులు ఈ పరిస్థితి భరించలేక సిఫారసు కోసం వివిధ ప్రవక్తల దగ్గరకు వెళ్తారు. కాని ఎవరూ సిఫారసు చేయడానికి సాహసించలేరు. చివరికి మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) ఈ సిఫారసు చేస్తారు.

13. ‘ప్రభుత్వం లేక రాజ్యాధికారం ద్వారా నాకు సహాయం చెయ్యి’ అని భావం.

14. ఇక్కడ ‘ఆత్మ’ అంటే కొందరు వ్యాఖ్యానకర్తలు ‘పరిశుద్ధాత్మ’ అని భావించారు. అంటే ప్రవక్తలకు దైవసందేశం చేరవేసే దైవదూత జిబ్రీల్ (అలై) అన్నమాట. లేక ‘దివ్యావిష్కృతి’ (వహీ- Revelation) అంటారు. మరికొందరు వ్యాఖ్యానకర్తలు జీవుల్లో ఉండే ప్రాణం అనే అర్థంలో ఆత్మ అంటే ‘జీవాత్మ’ అని అభిప్రాయపడ్డారు. ఏమైనప్పటికీ ఈ రెండు రకాల ఆత్మలు మానవ మేధకు అతీతమైన విషయాలు గనక వీటిని గురించి తలబాదుకోవడం వ్యధాశ్రమ. అతీంద్రియ విషయాల్ని గురించి ఆరా తీయకుండా వాటిని విశ్వసించడమే బుద్ధిమంతుల లక్షణం.

హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ మసూద్ (రజి) కథనం: నేను దైవప్రవక్త (సల్లం) వెంట మదీనా పొలాల గుండా నడచి వెళ్తున్నాను. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఖర్జూరపు కర్ర పట్టుకొని దాని ఊతంతో నడవసాగారు. మేమలా వెళ్తుంటే దారిలో కొందరు యూదులు తారసపడ్డారు. అప్పుడు వారిలో కొందరు “ఆత్మను గురించి ఆయన్ని అడుగుదాం” అన్నారు. మరికొందరు “వద్దు, మనకు నచ్చని విషయం ఏదైనా ఆయన మనకు విన్నించవచ్చు” అన్నారు. అయితే కొందరు ఆయన్ని ఆత్మను గురించి అడగవలసినదేనని తీర్మానించారు. దాని ప్రకారం వారిలో ఒక వ్యక్తి వచ్చి “అబుల్ ఖాసిం! ఆత్మ అంటే ఏమిటసలు?” అని అడిగాడు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) తక్షణమే సమాధానం ఇవ్వకుండా క్షణంపాటు మౌనంగా ఉండిపోయారు. దాంతో నేను ఆయనపై దివ్యావిష్కృతి (వహీ) అవతరిస్తానని భావించి నిలబడ్డాను. దివ్యావిష్కృతి అవతరణ సమయంలో ఆవహించే పరిస్థితి దూరమయిన తరువాత ఆయన ఈసూక్తి (17:85) పఠించారు. (బుఖారి, ముస్లిం)

ముహమ్మద్ (స)! మేము తలచుకుంటే దివ్యావిష్కృతి ద్వారా నీకు ప్రసాదించిన విషయాలన్నిటినీ వెనక్కి తీసుకోగలం. అప్పుడు నీవు మాకు వ్యతిరేకంగా ఎలాంటి సహాయం పొందలేవు. కాని (అలా జరగలేదంటే) అదంతా నీ ప్రభువు అనుగ్రహం. ఆయన కారుణ్యకటాక్షాలు నీపై ఎంతగానో ఉన్నాయి. (86-87)

వారికి చెప్పా: “యావత్తు మానవులు, జిన్నులు ఏకమయి కఠోర తపస్సు చేసినా, పరస్పరం సహకరించుకున్నా, ఖుర్ఆన్ లాంటి గ్రంథాన్ని ఎన్నటికీ రచించలేరు.” (88)

మేము ఖుర్ఆన్ లో ప్రజలకు అనేక విధాలుగా నచ్చజెప్పాం. కాని చాలామంది తిరస్కారవైఖరే ప్రదర్శించారు. “నీవు మాకోసం భూమిని చీల్చి ఒక నీటిబుగ్గ తీయనంత వరకు మేము నీమాటలు నమ్మం. లేదా నీకోసమే ఖర్చుకొంటున్నాం, ద్రాక్షపండ్లు గల ఒక తోట తెప్పించుకో. అందులో కాలువలు కూడా పారుతుండాలి. లేదా నీవు చెబుతున్నట్లు ఆకాశాన్ని తునాతునకలుగా చేసి మామీద పడెయ్యి. లేదా దేవుణ్ణి, దైవదూతల్ని మా ముందు ప్రత్యక్షపరచు. అదీకాకపోతే నీకోసం ఒక స్వర్ణగృహం రప్పించుకో. పోనీ నీవు ఆకాశంపై కయినా ఎక్కిపోవాలి. అయితే మేము చదవగలిగే పత్రం ఏదైనా మాముందు దించనంతవరకు నీవు ఆకాశంపై కెక్కిన విషయాన్ని కూడా మేము నమ్మలేం” అంటారు వారు. వారికిలా చెప్పా: “నా ప్రభువు పరిశుద్ధుడు. నేను కేవలం మానవమాత్రుణ్ణి. ప్రజలకు దైవసందేశం అందజేసే సందేశహరుణ్ణి మాత్రమే.” (89-93)

ప్రజల దగ్గరకు (మా) హితబోధ వచ్చినప్పుడు దాన్ని విశ్వసించనీయకుండా వారిని ఒక్కవిషయం తప్ప ఏదీ నిరోధించలేదు. “దేవుడు (మనలాంటి) మానవుణ్ణి సందేశ హరుడిగా పంపాడా?” అన్న విషయమే వారిని నిరోధించింది. వారికిలా చెప్పా: “ఒకవేళ దైవదూతలు ప్రపంచంలో (మానవుల్లా జీవిస్తూ) ప్రశాంతంగా తిరగలిగితే మేము వారి దగ్గరకు తప్పక దైవదూతనే ప్రవక్తగా నియమించి పంపేవారం.” వారికీ విషయం తెలియజేయి: “నాకూ మీకూ మధ్య ఒక్క దేవుని సాక్ష్యమే చాలు. ఆయనకు తన దాసుల స్థితిగతులు బాగా తెలుసు. ఆయన సమస్తం చూస్తున్నాడు.” (94-96)

దేవుడు ఎవరికి సద్బుద్ధి ప్రసాదిస్తాడో అతనే సన్మార్గం పొందగలడు. దేవుడు దారి తప్పించినవారిని దేవుడు తప్ప మరెవరూ ఆదుకోలేరు. అలాంటివారిని మేము ప్రళయ దినాన బోర్లాపడేసి ఈడ్చుకొస్తాం. వారు అంధులు, బధిరులు, మూగలు. నరకమే వారి నివాసం. దాని అగ్నిజ్వాలలు మందగించినప్పుడల్లా మేము మళ్ళీ ప్రజ్వరిల్లజేస్తాం. (97)

వారు మాసూక్తులు తిరస్కరించారు. పైగా “మేము ఎముకలుగా, తునాతున కలుగా మారిపోయాక మళ్ళీ బ్రతికించి లేపబడతామా?” అని అనేవారు. అందుకే వారికీ శిక్ష విధించబడింది. భూమ్యాకాశాల్ని సృష్టించగలిగిన దేవుడు వారిలాంటి మానవుల్ని సునాయాసంగా బ్రతికించి లేపగలడని వారు గ్రహించలేరా? వారి పునరుత్థానం కొరకు ఆయన సమయం నిర్ణయించాడు. ఆ ఘడియ తప్పకుండా వస్తుంది. దుర్మార్గులు దాన్ని విశ్వసించకుండా మూర్ఖంగా నిరాకరిస్తున్నారు. (98-99)

వారితో ఇలా అను: “ఒకవేళ మీ అధీనంలో నా ప్రభువు కారుణ్యనిక్షేపాలు ఉంటే వాటిని మీరు ఖర్చుపెట్టాయన్న భయంతో తప్పకుండా దాచివుంచేవారు. మానవుడు

నిజంగా చాలా సంకుచిత మనస్కుడయి పోయాడు.” (100)

మేము మూసాకు స్పష్టమైన తొమ్మిది నిదర్శనాలు¹⁵ ప్రసాదించాం. (కావాలంటే) వాటిని గురించి ఇస్రాయిల్ సంతతివారిని అడుగు. అవి వారిముందు ప్రదర్శించబడి నప్పుడు, ఫిరోన్ (వాటిని చూసి) “మూసా! (నీ వ్యవహారం చూస్తుంటే) నీవు తప్పకుండా చేతబడికి గురయినట్లు అన్నిస్తోంది నాకు” అన్నాడు. (101)

మూసా దానికి సమాధానమిస్తూ “(అద్భుతమైన) ఈ నిదర్శనాలను భూమ్యా కాశాల ప్రభువు తప్ప మరెవరూ అవతరింపజేయలేదని (అవతరింపజేయలేరని కూడా) నీకు తెలుసు. ఫిరోన్! (నీ మూర్ఖత్వం చూస్తుంటే) నీకేదో కీడు మూడిందని అన్నిస్తోంది నాకు” అని అన్నాడు. చివరికి ఫిరోన్ ఎలాగైనా మూసాను, ఇస్రాయిల్ సంతతివారిని దేశంలో పూర్తిగా తుడిచిపెట్టాలని నిర్ణయానికి వచ్చాడు. అయితే మేము ఫిరోన్ ని, అతని అనుచర మూకను కట్టగలిపి (నడి సముద్రంలో) ముంచివేశాం. (102-103)

ఆతర్వాత మేము ఇస్రాయిల్ సంతతివారితో “మీరిప్పుడు ప్రపంచంలో హాయిగా జీవించండి. చివరికి పరలోకవాగ్దానం నెరవేరే సమయం వచ్చినప్పుడు మేము మిమ్మల్ని ఒక సమూహంగా చేసి (మా ముందు) సమావేశపరుస్తాం” అని చెప్పాము. (104)

మేమీ ఖుర్ఆన్ ని సత్యప్రాతిపదికపై అవతరింపజేశాము. ఇది సత్యంతోనే అవత రించింది. ముహమ్మద్! మేము నిన్ను శుభవార్త అందజేసేవానిగా హెచ్చరించేవానిగా నియమించి పంపాము. మేమీ ఖుర్ఆన్ ని కొద్దికొద్దిగా చేసి అవతరింపజేశాము. కనుక నీవు కూడా దీన్ని విడతలవారిగా ఆగి ఆగి ప్రజలకు విన్పించు. దీన్ని మేము (సందర్భ చితంగా) క్రమక్రమంగా అవతరింపజేశాము. (105-106)

వారికి చెప్పా: “మీరు దీన్ని విశ్వసించండి, విశ్వసించకపోండి. పూర్వం (దివ్యగ్రంథ) జ్ఞానం ప్రసాదించబడినవారి ముందు దీన్ని పఠిస్తే, వారు అప్రయత్నంగా సాష్టాంగపడి ‘మా ప్రభువు ఎంతో పరిశుద్ధుడు. ఆయన వాగ్దానం తప్పక నెరవేరుతుంది’ అంటారు. అంతేకాదు, వారు కంటతడి పెడుతూ బోర్లాపడి సాష్టాంగపడతారు. అది విన్న తర్వాత వారిలోని అణుకువ, భక్తిభావలు ద్విగుణీ కృతమయి పోతాయి.” (107-109)

వారికీ సంగతి కూడా చెప్పా: “మీరు (దేవుణ్ణి) అల్లాహ్ అని పిలవండి లేదా రహ్మాన్ అని పిలవండి. ఏ పేరుతో పిలిచినా అవన్నీ ఆయనకు మంచిపేర్లే.” మీరు నమాజులో (ఖుర్ఆన్ ని) బిగ్గరగాగాని, మరీ మెల్లగాగాని పఠించకుండా మధ్యేమార్గం అవలంబించండి. (110)

ఇంకా ఈవిధంగా చెప్పండి: “స్తుతిస్తాత్రాలకు దేవుడు మాత్రమే అర్హుడు. ఆయన ఎవర్నీ కొడుకుగా చేసుకోలేదు. విశ్వసార్థభామత్వంలో ఆయనకు ఎవరూ భాగ స్వాములు లేరు. ఒకరి సహాయసహకారాలపై ఆధారపడటానికి ఆయన ఎంతమాత్రం ఆశక్తుడు, అసమర్థుడు కాదు.” ఆయన ఔన్నత్యాన్ని, అద్భుత శక్తిసామర్థ్యాలను ఘనంగా కీర్తించండి. (111)

అవతరణ: మక్కా **18. కహఫ్ (మహబిలం)** సూక్తులు: 110

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీ శకారంభానికి మూడేళ్ళ క్రితం అవతరించింది. మక్కా బహుదైవారాధకులు గ్రంథప్రజల ప్రోద్బలంతో దైవప్రవక్త (స)ను పరీక్షించడానికి మూడు ప్రశ్నలు అడిగారు: (1) మహబిలం వారెవరు? (2) ఖజిర్ అంటే ఎవరు, ఆయన వృత్తాంతం ఏమిటి? (3) జుల్ఫర్నాన్ గాధ ఏమిటి? ఈమూడు ప్రశ్నలకు ఈ అధ్యాయంలో వివరంగా సమాధానాలు ఇవ్వబడ్డాయి. ఆ తర్వాత బహుదైవారాధకులకు విరోధచర్యలు మానుకొని రుజుమార్గం అవలంబించమని చెప్పడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

సమస్త ప్రశంసలు దేవునికే శోభిస్తాయి. ఆయనే తన దాసునిపై ఈ గ్రంథాన్ని అవతరింపజేశాడు. ఈ గ్రంథంలో ఆయన ఎలాంటి వక్ర విషయాలు ఉంచలేదు. ఇందులో అన్ని విషయాలు సవ్యంగా, సమంజసంగా, సహేతుకంగానే ఉన్నాయి. ఇది దేవుడు విధించే కఠినాతి కఠిన శిక్ష గురించి ప్రజలను హెచ్చరిస్తోంది. విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేసేవారికి (స్వర్గం రూపంలో) మంచి ప్రతిఫలం లభిస్తుందని, అందులో వారు కలకాలం సుఖసంతోషాలతో ఉంటారని శుభవార్త (కూడా) తెలియజేస్తోంది. ఇదే దీని అవతరణ ఉద్దేశ్యం. (1-3)

దేవునికి సంతానం ఉందని చెప్పేవారిని ఇది హెచ్చరిస్తోంది. దాన్నిగురించి వారికి గాని, వారి పూర్వీకులకుగాని వాస్తవం ఏమిటో తెలియదు. వారి నోట వెలువడుతున్న ఈమాట చాలా తీవ్రమైన విషయం. వారు పచ్చిఅబద్ధాలు పేలుతున్నారు. (4-5)

ప్రవక్తా! వారీ గ్రంథాన్ని నమ్మకపోతే, నీవు వారి వెంటబడి వుట్టెడు దుఃఖంతో ప్రాణం పోగొట్టుకునేలా ఉన్నావు. ప్రజల్లో ఎవరు సత్కార్యాలు చేస్తూ సదాచార సంపన్నులవుతారో పరీక్షించడానికే, మేము సకల వస్తుసామగ్రితో భూమిని శోభాయమానంగా తీర్చిదిద్దాము. చివరికి మేము దాన్నంతటినీ బంజరుభూమిగా మార్చివేస్తాం. (6-8)

మహబిలంవాళ్ళను, శిలాశాసనవాళ్ళను మా సూచలలో కొన్ని వింత సూచనలని భావిస్తున్నావా నీవు? ఆ యువకులు ఆశ్రయం పొందడానికి ఒక గుహలో ప్రవేశించి “ప్రభూ! మాపై నీ విశేష కారుణ్యం వర్షింపజేయ్యి. మా వ్యవహారం చక్కబెట్టు” అని ప్రార్థించారు. అప్పుడు మేమా యువకుల్ని ఆగుహలో పరుండబెట్టి సంవత్సరాల తరబడి ప్రగాఢ నిద్రావస్థలో ఉంచాము. ఆ తరువాత వారిలో ఎవరు తమ నిద్రావస్థ కాలాన్ని కచ్చితంగా లెక్కగట్టారో తెలుసుకోవడానికి మేము వారిని లేపాము. (9-12)

మేము వారి అసలు గాధ తెలియజేస్తున్నాము: వారు కొందరు యువకులు. ఆ యువకులు తమ ప్రభువును విశ్వసించారు. మేము వారి మార్గం సుగమం చేశాం. వారు లేచి నిలబడి “భూమ్యాకాశాల ప్రభువే మా ప్రభువు. ఆయన్ని వదలి మేము మరే దైవాన్నీ ప్రార్థించము. ఒకవేళ మేమలా చేస్తే అది చాలా బుద్ధిహీనమయిన పని అవుతుంది” అని ప్రకటించారు. అప్పుడు మేము వారికి మరింత మనోబలం, (దృఢ విశ్వాసం) ప్రసాదించాము. (13-14)

(తరువాత వారిలా మాట్లాడుకున్నారు:) “మనజాతి ప్రజలు విశ్వప్రభువుని వదలి ఇతరులను ఆరాధ్యదైవాలగా చేసుకున్నారు. అవి నిజంగా ఆరాధ్యదైవాలైతే అందుకు వారు సరైన ప్రమాణం ఎందుకు చూపరు? దేవుని మీద అబద్ధాలు మోపేవాడి కంటే పరమ దుర్మార్గుడు ఎవడైనా ఉంటాడా? (15)

సరే, మనమిప్పుడు వారితో, దేవుణ్ణి కాదని వారు పూజిస్తున్న మిథ్యాదైవాలతో సంబంధాలు తెంచివేసుకున్నాం. (ఇక ఇక్కడుండటం మనకు మంచిది కాదు) పదండి, ఏదైనా గుహలోకి వెళ్ళి దాక్కుందాం. మన ప్రభువు మనపై తన కారుణ్యభాయను విస్తృతం చేస్తాడు. మన పనులకు కావలసిన సౌలభ్యాలు సమకూర్చుతాడు.” (16)

ప్రవక్తా! నీవు గనక ఆ గుహలో ఆ యువకుల్ని చూస్తే ఆ దృశ్యం నీకి విధంగా కన్పిస్తుంది: సూర్యుడు ఉదయిస్తున్నప్పుడు అతను వారి గుహ (ముఖద్వారం) వదలి కుడి వైపుగా పైకి ఎక్కిపోతాడు. అస్తమిస్తున్నప్పుడు వారిని తప్పించి ఎడమ వైపుగా క్రిందికి దిగిపోతాడు. (ఈవిధంగా ఆ గుహలోకి సూర్యకిరణాలు చొచ్చుకురాకుండా ఎల్లప్పుడూ చీకటిగానే ఉండేది.) వారా గుహలో ఒక సువిశాల స్థలంలో పడిఉన్నారు. ఇది దేవుని సూచనల్లో ఒక సూచన. దేవుడు ఎవరికి దారి చూపగోరుతాడో అతనే దారిలోకి వస్తాడు; ఎవరిని దారి తప్పించదలచుకుంటాడో అతనికి ఏ మార్గదర్శి, కార్యసాధకుడూ లభించడు. (17)

నీవు వారిని చూసి మేల్కొనివున్నారని భావిస్తావు. కాని వారు నిద్రపోతున్నారు. మేము వారిని కుడిప్రక్కకు, ఎడమప్రక్కకు తిరుగుతూ పడుకునేలా చేశాం. వారి కుక్క గుహ ముఖద్వారంలో ముందుకాళ్ళు చాచి కూర్చున్నది. నీవు గనక కాస్త ఆ గుహలోకి తొంగి చూశావంటే చాలు, గిర్రున వెనక్కి తిరిగి పరుగు లంకించుకుంటావు. అక్కడి భయంకర దృశ్యానికి¹ నీ గుండెలు రారెత్తిపోతాయి. (18)

వారు పరస్పరం (తమ పరిస్థితిని గురించి) చర్చించుకోవడానికి మేము వారిని తిరిగి అదేవిధంగా లేపి కూర్చోబెట్టాము. వారిలో ఒకడు “మనం ఈ స్థితిలో ఎంత సేపు ఉన్నాం?” అని అడిగాడు. దానికి రెండోవాడు “బహుశా (మనమీ స్థితిలో) ఒక రోజు² లేక అంతకంటే కొంచెం తక్కువ సేపో ఉండివుంటాం” అన్నాడు.

ఆ తరువాత వారిలో కొందరిలా అన్నారు: “మనమీ స్థితిలో ఎంతసేపు ఉన్నామో దేవునికే బాగా తెలుసు. సరే, ఇప్పుడు మనలో ఒకనికి ఒక వెండినాణెం ఇచ్చి నగరం లోకి పంపుదాం. అతను మనకు మంచి భోజనం ఎక్కడ దొరుకుతుందో చూసి తెన్నెడు. అయితే అతను జాగ్రత్తగా మనలకువాలి. మనం ఇక్కడ ఉన్నట్లు అతని అజాగ్రత్త వల్ల ఎవరికైనా తెలిస్తే ప్రమాదం ముంచుకొస్తుంది. విధివశాత్తు మనం వారి చేతుల్లో పడితే మాత్రం వారు మనల్ని (ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ) వదలరు. రాళ్ళతో కొట్టి చంపేస్తారు. లేదా బలవంతంగా మనల్ని తమ మతంలోకి లాక్కుంటారు. అలా జరిగితే మనమిక ఎన్నటికీ మోక్షం పొందలేము.” (19-20)

1. అంటే అక్కడ భయంకరమైన బందిపోటు దొంగలు ఉన్నట్లు ఆ దృశ్యం కన్పిస్తోంది.

ఇలా మేము వారి పరిస్థితి గురించి నగరవాసులకు తెలియజేశాం. దేవుని వాగ్దానం నిజమైనదని, ప్రళయం తప్పక వస్తుందని ప్రజలు తెలుసుకోవడానికే ఇలా చేశాం. (అయితే ఈ విషయం విస్మరించి) వారా సమయంలో గుహవాసుల విషయమై ఎలా వ్యవహరించాలన్న మాటపై వాదులాడుకోసాగారు. వారిలో (దైవధర్మం పట్ల సరైన అవగాహన కలిగిన) కొందరు “వారి (గుహ)మీద (స్మారక చిహ్నంగా) ఒక గోడ కట్టండి. వారి వ్యవహారం గురించి వారి ప్రభువుకే బాగా తెలుసు” అన్నారు. అయితే వారి వ్యవహారంపై అధికారం కలిగివున్నవారు (అంటే ప్రభుత్వాధికారులు, క్రైస్తవ మతనాయకులు) “మేము వారిపై ప్రార్థనా మందిరం నిర్మిస్తాం” అన్నారు. ² (21)

(కొంతకాలానికి యువకుల సంఖ్య, వారి నిద్రావస్థకాలం గురించి ప్రజల్లో భిన్నాభిప్రాయాలు ఏర్పడ్డాయి.) కొందరు “వారు ముగ్గురు, నాలుగోది వారి కుక్క” అన్నారు. మరికొందరు “వారు అయిదుగురు, ఆరవది వారి కుక్క” అన్నారు. ఇంకా కొందరు

2. ఆ యువకుల్లో ఒకతను భోజనం కొని తీసుకురావడానికి పట్టుంలో ప్రవేశించి చూస్తే, అంతా కొత్త కొత్తగా కన్పించింది. రోమ్ విగ్రహారాధకులు క్రైస్తవులుగా మారి అనేక దశాబ్దాలు గడచిపోయాయి. భాష, సంస్కృతి, వస్త్రధారణ ఒకటేమిటి మొత్తంపరిస్థితి మారిపోయింది. ఆ యువకుడు ఒక దుకాణం దగ్గరెళ్లి ఆహారపదార్థాల కోసం రెండోదల యెళ్ళి క్రితనాటి వెండినాణెం చూపగానే దుకాణదారుడు సంభ్రమాశ్చర్యాలతో అతణ్ణి చూడసాగాడు. అతను సైగచేసి దరిదాపుల్లో ఉన్న జనాన్ని పొగుచేశాడు. భాష, వస్త్రధారణ, రూపురేఖల్లో ఎంతో తేడా ఉన్న ఆ యువకుణ్ణి జనం వింతగా చూశారు. చివరికి అతణ్ణి ప్రభుత్వాధికారుల ముందు ప్రవేశపెట్టడం జరిగింది. వారతనితో మాట్లాడిన తరువాత, రెండోదల సంవత్సరాలకు పూర్వం తమ మతవిశ్వాసాన్ని కాపాడుకోవడానికి పారిపోయిన క్రైస్తవ యువకుల్లో ఇతనొకడని నిర్ధారించారు. వెంటనే ఈవార్త నగర క్రైస్తవుల్లో కాల్పిచ్చులా వ్యాపించింది. అధికారులతో పాటు ఓ పెద్ద జనసమూహం కొండగుహ దగ్గరకు చేరుకుంది. ఆ యువకులు కూడా తాము రెండోదల సంవత్సరాల తర్వాత నిద్రనుండి మేల్కొన్నామని గ్రహించారు. వారు తమ మతస్థులైన క్రైస్తవ సోదరులకు సలాంచేసి పడుకున్నారు. పడుకోగానే వారి ఆత్మలు అనంతవాయువుల్లో కలసిపోయాయి. (తఫిముల్ ఖుర్ఆన్ నుండి)

3. సాధారణంగా బహుదైవారాధకులు చనిపోయిన మహనీయుల సమాధులను, స్మారక చిహ్నాలను ఆరాధించడం, అక్కడ మొక్కుబడులు చెల్లించుకోవడం అందరికీ తెలిసిందే. కాని మహా ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) దివంగతులైన కొన్నేళ్ళకు ఈ వ్యాధి ముస్లిం సమాజానికి కూడా సోకింది. కనుక ఈసందర్భంగా ఆ మహనీయుని మహితోక్తులు కాస్త మనసం చేసుకుందాం.

“సమాధుల్ని సందర్శించే స్త్రీలను, సమాధులపై ఆరాధనాలయాలు (దర్గాలు) నిర్మించే వారిని, అక్కడ దీపాలంకరణ చేసేవారిని దేవుడు శపించాడు.” (తిర్మిజి, అబూదావూద్, నసాయి)

“జాగ్రత్త! మీకు పూర్వం గతించిన ప్రజలు తమ ప్రవక్తల సమాధుల్ని ఆరాధనాలయాలుగా చేసుకునేవారు. ఈ (దుష్ట)చర్య నుండి నేను మిమ్మల్ని వారిస్తున్నాను.” (ముస్లిం)

“యూదులు, క్రైస్తవులు తమ ప్రవక్తల సమాధుల్ని ఆరాధనాలయాలుగా చేసుకున్నారు. అందువల్ల దేవుడు వారిని శపించాడు.” (ముస్లిం, నసాయి)

“వారిలో ఎవరయినా సత్పురుషుడు చనిపోయిన తర్వాత వారతని సమాధిని ఆరాధనాలయంగా చేసివేస్తారు. అతని చిత్రాలను (విగ్రహాలను) తయారుచేస్తారు. ప్రళయదినాన వీరు యావత్తు సృష్టిలో పరమ నికృష్టులవుతారు.” (అహ్మద్, బుఖారి, ముస్లిం, నసాయి)

“వారు ఏడుగురు, ఎనిమిదోది వారి కుక్క” అన్నారు. ఇవన్నీ వారి ఊహాగానాలు, వ్యర్థ ప్రేలాపనలు మాత్రమే. “వారెంతమందో నా ప్రభువుకే బాగా తెలుసు” అని చెప్ప

వారి కచ్చితమైన సంఖ్యను గురించి చాలా తక్కువమందికే తెలుసు. కనుక నీవు ముక్తసరిగా సమాధానం ఇవ్వడం తప్ప వారి సంఖ్యను గురించి ప్రజలతో వాదించకు. దాన్ని గురించి ఇతరుల్ని అడగటానిక్కూడా ప్రయత్నించకు. (22)

ఒకటి గుర్తుంచుకో. ఏవిషయం గురించైనా ‘నేనీ పని రేపు చేస్తాను’ అని అనకు. దేవుడు తలిస్తే తప్ప (నీవేమీ చేయలేవు). ఒకవేళ మరచిపోయి ఇలాంటి మాట నీనోట వెలువడితే వెంటనే నీ ప్రభువుని జ్ఞాపకం చేసుకొని ‘ఈ విషయంలో నా ప్రభువు ఇంత కంటే దగ్గరిమాట వైపు నాకు దారిచూపుతాడని ఆశిస్తున్నాన’ని చెప్పు. (23-24)

(నిద్రావస్థ కాలం గురించి కొందరు) “గుహలో వారు మూడోదల సంవత్సరాలు ఉన్నారు” (అన్నారు. మరికొందరు ఈసంఖ్యలో తొమ్మిదేండ్లు (ముందుకు పోయారు). “వారెంత కాలం (ఆ స్థితిలో) ఉన్నారో దేవునికే బాగాతెలుసు” అని చెప్ప.

భూమ్యాకాశాల్లోని రహస్యాలన్నీ ఆయనకే తెలుసు. ఆ చూసేవాడు, వినేవాడు ఎంత అద్భుత శక్తిసంపన్నుడు! యావత్తువిశ్వంలో ఆయన తప్ప వారికి మరో రక్షకుడు, సహాయకుడూ లేడు. ఆయన తన రాజ్యాధికారంలో ఇతరులకెవరికీ భాగస్వామ్యం కల్పించడు. (25-26)

ముహమ్మద్ (స)! నీప్రభువు గ్రంథం నుంచి నీపై అవతరించిన విషయాలన్నిటినీ యథాతథంగా (ప్రజలకు) విన్నించు. అందులో ఏదైనా మార్చడానికి ఎవరికీ అధికారం లేదు. (ఒకవేళ ఎవరి కోసమైనా ఏదైనా మార్చడానికి సాహసినే గుర్తుంచుకో,) నీప్రభువు బారినుండి తప్పించుకోవడానికి నీకు ఎక్కడా ఎలాంటి ఆశ్రయం లభించదు. (27)

నీ ప్రభువు ప్రసన్నతాభాగ్యం ఆశిస్తూ ఉదయం, సాయంత్రం ఆయన్ని వేడుకునే వారితో కలసిమెలసి ఉండు. వారి వైపునుండి ఎన్నటికీ దృష్టి మరల్చుకోకు. ⁴ నీవు ప్రాపంచిక వైభవం కోరుకుంటున్నావా? (ఇహలోకంలోని తక్కువ బెళుకులన్నీ మూన్నాళ్ళ ముచ్చట మాత్రమే. కనుక) మేము మాజ్జాపకాన్ని విస్మరింపజేసి (ప్రాపంచికవ్యామోహానికి గురిచేసిన) వ్యక్తిని నీవు ఎన్నటికీ విధేయించకు. (అతని ఆజ్ఞలు పాటించకు.) అతను మనోవాంఛలకు బానిసయి విశృంఖల జీవితానికి అలవాటుపడ్డాడు. (28)

4. ఖుర్రేష్ నాయకులు (దైవప్రవక్త సందేశాన్ని అందుకోవడానికి నిరాకరిస్తూ) “ఈ బిలాల్, సుహైల్, అమ్మూర్, ఖబ్బాబ్, ఇబ్నె మసూద్ వంటి దరిద్రులు నీ చుట్టూ చేరారు. అలాంటి సమావేశానికి మేము రాలేం. వాళ్ళను తీసివేస్తే మేము నీ సమావేశానికి వచ్చి, నీవు చెప్పదలచు కున్నదేమిటో విని ఆలోచిస్తాం” అన్నారు. ఆ సందర్భంలో ఈ సూక్తి అవతరించింది.

ధర్మప్రచారం తొలిరోజుల్లో ఎక్కువగా పేదలు, బానిసలు, దళితులే ఇస్లాం స్వీకరించేవారు. ధనికులు, నాయకులు, అగ్రవర్ణాలవారు తాము ఇస్లాం స్వీకరించక పోవడమేగాక ఇతరుల్ని కూడా నిరోధిస్తూ దైవమార్గంలో ఆటంకాలు సృష్టిస్తుండేవారు. సూహాప్రవక్త (అలైహి) కాలంలో కూడా పేదలు, దళితులే ఎక్కువగా ఇస్లాం ధర్మం స్వీకరించారు. (వివరాలకు 11:27 సూక్తి, దాని పాదసూచిక; 26:111 సూక్తి చూడండి.)

వారికిలా చెప్పు: ఇది మీ ప్రభువు దగ్గర్నుండి వచ్చిన పరమసత్యం. దీన్ని ఇష్టమైన వారు విశ్వసించవచ్చు, ఇష్టంలేనివారు తిరస్కరించవచ్చు. (మీకా స్వేచ్ఛ ఉంది.)

అయితే (సత్యాన్ని తిరస్కరించే) దుర్మార్గుల కోసం మేము నరకాగ్ని సిద్ధపరచి ఉంచాము. భయంకరమైన దాని జ్వాలలు వారిని చుట్టుముట్టి దహించివేస్తాయి. వారక్కడ త్రాగడానికి నీళ్ళు అడిగినప్పుడల్లా సలసలకాగే చమురు తెట్టు లాంటి నీటితో వారికి అతిధ్యం ఇవ్వబడుతుంది. అది వారి ముఖాలను తీవ్రంగా మాడ్చివేస్తుంది. అత్యంత హేయమైన నీరది! మహాచెడ్డ విశ్రాంతి స్థలమది!! (29)

ఇక సత్యాన్ని విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేసేవారి విషయానికొస్తే, అలాంటి సదా చారసంపన్నులకు లభించవలసిన ప్రతిఫలాన్ని మేము ఎన్నటికీ వృధాచేయం. వారికోసం సెలయేరులు పారే నిత్యహరిత స్వర్గవనాలున్నాయి. వారికక్కడ బంగారపు మురుగు లతో ముస్తాబు చేస్తారు. వారు బంగారు జరీతో కూడిన పచ్చటి పట్టువస్త్రాలు ధరిస్తారు. అద్భుతమైన ఉన్నతానలపై మెత్తటి దిండ్రకు ఆనుకొని కూర్చుంటారు. ఎంత మంచి ప్రతిఫలం అది! అత్యున్నత శ్రేణికి చెందిన నివాసస్థలమది!! (30-31)

వారికి ఇద్దరువ్యక్తుల ఉపమానం విన్పించు. వారిలో ఒకనికి మేము రెండు ద్రాక్ష తోటలు ఇచ్చాం. వాటిచుట్టు ఖర్జూరపు చెట్లను కంచెలా పెట్టాం. మధ్యలో సేద్యభూమి ఉంచాం. రెండుతోటలు పుష్పలంగా పండాయి. ఫలోత్పాదనలో మేము ఏ కొరతా చేయలేదు. ఆ తోటలలో ఓ కాలువ కూడా ఉంచాం. (ఆ ఏడు) అతనికి మంచి లాభం వచ్చింది. దాంతో అతను (గర్వంతో) ఓరోజు తన పొరుగింటి మిత్రునితో “నేను నీకంటే పెద్ద ధనికుణ్ణి. నీకంటే ఎక్కువ మందీమార్చలం గలవాణ్ణి” అన్నాడు. (32-34)

ఆ తర్వాత అతను తన తోటలో ప్రవేశించి, అత్యవంచితడై “ఈ సిరిసంపదలు ఇక నాశనమవుతాయని నేను అనుకోను. (జనం ఏదో ప్రళయం గిళయం అంటున్నారు గాని) నాకు మాత్రం ప్రళయమీద నమ్మకం లేదు. ఒకవేళ నేను నాప్రభువు దగ్గరికి పంపబడినా, అక్కడ నాకు ఇంతకంటే గొప్పస్థానం లభిస్తుంది” అని అన్నాడు. (35-36)

అతని పొరుగింటి స్నేహితుడు అతనితో ఇలా అన్నాడు: “ఏవిటి, నిన్ను మట్టితో నీచమైన బిందువుతో పుట్టించి పరిపూర్ణ మానవునిగా రూపొందించిన శక్తిస్వరూపుణ్ణి తిరస్కరిస్తున్నావా? నా విషయానికి వస్తే, నేను మాత్రం దేవుణ్ణి నా ప్రభువుగా స్వీకరించాను. ఆయన దైవత్వంలో మరెవరికీ భాగస్వామ్యం కల్పించను. (37-38)

నీవు నీతోటలో ప్రవేశిస్తున్నప్పుడు దేవుడు తలచినదే అవుతుందని; దేవునికి తప్ప మరెవరికీ ఎలాంటి శక్తిలేదని ఎందుకనలేదు? సంతానం సిరిసంపదల విషయంలో నీవు నన్ను నీకంటే తక్కువవాణ్ణి భావిస్తుంటే భావించు. నాప్రభువు నాకు నీ తోటకంటే శ్రేష్టమైన తోట ప్రసాదించవచ్చు. అటు నీ తోటపైకి ఆకాశంనుండి ఏదైనా విపత్తు పంపవచ్చు. దాంతో అది తుడిచిపెట్టుకుపోయి ఉత్తమైదానంగా మారవచ్చు. లేదా ఆ తోటలోని నీరంతా భూమిలోకి ఇంకిపోవచ్చు. ఇక దాన్ని తీయడం నీతరం కాకపోవచ్చు.”*

చివరికి (అతనన్నట్టే జరిగింది.) అతని పండ్లతోటపై విపత్తు వచ్చివడి పూర్తిగా

తుడిచి పెట్టుకుపోయింది. అతను తన పెట్టుబడి అంతా వృధా అయిపోయినందుకు చేతులు నులుపుకుంటూ “అయ్యయ్యా! నేను నా ప్రభువుకు నాటి కల్పించకుండా ఉంటే ఎంత బాగుండేది!” అని బాధపడ్డాడు. (39-42)

అప్పుడు దేవునికి వ్యతిరేకంగా అతణ్ణి ఏ మందీమార్చలం ఆదుకోలేక పోయింది. తనంతటతాను కూడా అతను కాపాడుకోలేకపోయాడు. అప్పుడు తెలిసిందతనికి పనులు నెరవేర్చే శక్తి, అధికారం సత్యస్వరూపుడైన దేవునికి ఉన్నాయని; ఆయన ప్రసాదించే బహుమానమే మేలైనదని; ఆయన చూపే పర్యవసానమే శ్రేష్టమైనదని. (43-44)

ప్రవక్తా! మరో ఉదాహరణ ద్వారా వారికి ప్రపంచజీవితం గురించి చెప్పు. ఈరోజు మేము ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపిస్తుంటే భూమి సస్యశామలమవుతుంది. రేపు ఈ చెట్లు, చేమలే నుగ్గునుగ్గులు గాలికి ఎగిరిపోతాయి. దేవునికి అణువణువుపై అధికారముంది. ఈ సంతానం, సిరిసంపదలు ప్రాపంచిక జీవితపు పైపై మెరుగులు మాత్రమే. నీప్రభువు దృష్టిలో ఫలితంరీత్యా ఎంతో శ్రేష్టమైనవి, శాశ్వతంగా ఉండేవి సత్కార్యాలు మాత్రమే. వాటి ద్వారానే మేలు ఆశించడానికి ఆస్కారముంది. (45-46)

కనుక మేము పర్యతాలను పెకలించి నడిపించే దినం గురించి మీరు యోచించాలి. ఆ రోజు భూమి చదునైన మైదానంగా మారిపోవడం నీకు కన్పిస్తుంది. మేము యావత్తు మానవుల్ని చుట్టుముట్టి (ఓచోట) సమీకరిస్తాం. ఒక్కణ్ణి వదలిపెట్టము. అందర్నీ వరుసలు తీర్చి నీ ప్రభువు సమక్షంలో ప్రవేశపెట్టడం జరుగుతుంది.

ఇక చూడండి, వచ్చేశారుగా మా దగ్గరకు మీరు! మేము మిమ్మల్ని మొదటిసారి ఎలా పుట్టించామో అలాగే మీరు (బ్రతికించబడి) మా దగ్గరకు వచ్చారు. మేము మీ (కర్మవిచారణ)కు ఎలాంటి సమయం నిర్ణయించలేదని భావిస్తుండేవారు. (47-48)

కర్మపత్రాలు తీసి ముందుంచబడతాయి. అప్పుడు నీవు పాపాత్ముల పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో చూస్తావు. వారా కర్మపత్రాల్లోని విషయాలు చూసుకొని భయపడుతుంటారు. (చేసిన అకృత్యాలకు ఎంతో బాధపడిపోతూ) “అయ్యయ్యా, ఎంతటి దౌర్భాగ్యం దాపు రించింది! ఈ కర్మలచిట్టా ఏమిటోగాని, మేము చేసిన చిన్నాపెద్దా కర్మల్లో ఒక్కటి ఇందులో రాయకుండా వదలిపెట్టలేదే!!” అనంటారు. వారు తమ కర్మలన్నిటినీ ప్రత్యక్షంగా చూసుకుంటారు. నీ ప్రభువు ఎవరికి ఎలాంటి అన్యాయం చేయడు. (49)

మేము (తొలిమానవుడు) ఆదంకు గౌరవసూచకంగా అభివాదం చేయమని దైవ దూతల్ని ఆదేశించినప్పుడు అందరూ అభివాదం చేశారు. కాని ఇబ్లీస్ మాత్రం చేయలేదు. వాడు జిన్నుల జాతికి చెందినవాడు. అంచేత వాడు తన ప్రభువాజ్ఞను జవదాటి పోయాడు. అలాంటప్పుడు మీరు నన్ను వదలి వాణ్ణి, వాడి సంతతిని సంరక్షకులుగా ఎలా చేసుకుంటారు? వారు మీకు విరోధులు కదా? దుర్మార్గులు అనుసరిస్తున్న ఈ ప్రత్యామ్నాయ మార్గం ఎంతో హేయమైనది! (50)

నేను భూమ్యాకాశాలు సృష్టిస్తున్నప్పుడు వారిని పిలువలేదు. వారిని సృష్టించే కార్యంలో కూడా వారి పాత్రను తీసుకోలేదు. అపమార్గం పట్టించేవారిని సహాయకులుగా

తీసుకోవడం నా పనికాదు. “నాదైవత్వంలో భాగస్థులని మీరు భావించిన మిథ్యాదైవాల్ని మొరపెట్టుకోండ”ని వారి ప్రభువు అంటాడు. అప్పుడు వారి పరిస్థితి ఎలా ఉంటుంది? వారా మిథ్యాదైవాల్ని మొరపెట్టుకుంటారు. కాని ఆ దైవాలేవీ వారికి సహాయం చేయడానికి రావు. మేము వారి వినాశం కోసం ఒకే ఒక ఉమ్మడి గొయ్యి ఏర్పాటు చేస్తాము. పాపాత్ములంతా ఆరోజు నరకాగ్నిని చూస్తూ, తామిక ఆ గొయ్యిలో పడక తప్పదని భావిస్తారు. దాన్నుండి తప్పించుకునే దారేదీ వారికి కన్పించదు. (51-53)

మేమీ ఖుర్ఆన్ లో ప్రజలకు అనేక నిదర్శనాలు చూపుతూ రకరకాలుగా నచ్చజెప్పి చూశాం. కాని ఈ మానవుడు జగతాలమారిగా తయారయ్యాడు. వారి ముందుకు హిత బోధ వచ్చినప్పుడు దాన్ని నమ్మకుండా, తమ ప్రభువు సన్నిధిలో క్షమాపణ కోరుకోకుండా వారిని ఏ విషయం నిరోధించింది? వారసలు గత జాతులకు ఏగతి పట్టిందో ఆగతి తమకూ పట్టాలని ఎదురుచూస్తున్నారు. ఈ విషయమే వారిని నిరోధించింది. లేక ఏదైనా ఆపద తమపై వచ్చిపడితేగాని వారు విశ్వసించేటట్లు లేదు! (54-55)

మేము ఏప్రవక్తను పంపినా (స్వర్ణ)శుభవార్తలు విన్పించడానికి, (నరకయాతనల్ని గురించి) హెచ్చరించడానికి మాత్రమే పంపుతాము. అది తప్ప మరే లక్ష్యం కోసం పంపము. కాని సత్యతిరస్కారులు ఎల్లప్పుడూ అధర్మం, అసత్యవాదనలతో సత్యాన్ని పక్కదారి పట్టించడానికే ప్రయత్నిస్తున్నారు. వారు నా సూక్తులను, వారికి నేను చేస్తున్న హెచ్చరికలను పరిహాస విషయాలుగా చేసుకున్నారు. (56)

దేవుని సూక్తులు విన్పించి నచ్చజెప్పినా వాటిని పెడచెవిన పెట్టి, చేజేతులా చేసుకున్న (దుష్)కర్మల పర్యవసానం విస్మరించే వాడికంటే పరమ దుర్మార్గుడు మరెవరుంటారు? ఆ దుర్మార్గుల హృదయ కవాటాలను మేము మూసివేశాము. దాంతో వారు ఖుర్ఆన్ కు సంబంధించిన ఏవిషయాన్నీ అర్థం చేసుకోలేరు. అంతేకాదు, వారి చెవులకు మేము చెవుడు కల్పించాము. కనుక నీవు వారిని సన్మార్గం వైపు ఎంత పిలిచినా వారా స్థితిలో ఎన్నటికీ సన్మార్గం పొందలేరు. (57)

నీ ప్రభువు ఎంతో క్షమాగుణం కలవాడు. ఆయన వారి అకృత్యాలకు వారిని వెంటనే పట్టదలచుకుంటే శిక్ష(ఆపద) పంపేవాడు. కాని వారికోసం ఒక నిర్ణీతసమయం ఉంది. ఆ సమయం వస్తే ఆయనశిక్ష నుండి తప్పించుకునే దారేదీ వారికి లభించదు.*

ఈ శిక్షకు గురయి (సర్వనాశనమైన) జనపదాలు (మీరు ప్రయాణించే దారిలోనే ఉన్నాయి). వారు అన్యాయం, అక్రమాలకు పాల్పడినందువల్లనే వారిని మేము నాశనం చేశాం. వారి వినాశం కోసం ఒక సమయం నిర్ణయించాము. (58-59)

(వారికి మూసా గాధ విన్పించు.)⁵ అప్పుడు మూసా తన సేవకునితో “రెండు నదుల సంగమానికి చేరుకోనంత వరకూ నేనీ ప్రయాణం ముగించను. అప్పటిదాకా

5. హజ్రత్ మూసా (అలైహి) ఓసారి ఇస్రాయిలీల ముందు ప్రసంగిస్తుంటే ఒకతను లేచి “అందరికంటే గొప్పపండితుడు ఎవర?”ని అడిగాడు. దానికి మూసా (అలైహి) నేనే అన్నాను. ఈ మాటకు దేవుడు ఆగ్రహించి, “మజ్బూయిల్ బహరైన్ (నదీ సంగమం) వద్ద నా దాసుడొకడున్నాడు.

నేను ఓ సుదీర్ఘకాలం పాటు ఇలా నడుస్తూనే ఉంటాను” అన్నాడు. చివరికి వారు ఆ నదీ సంగమానికి చేరుకున్నారు. అయితే వారు తమ చేప సంగతి మరచిపోయారు. అది (వారి దగ్గర్నుంచి) జారి నదిలో ఈడుకుంటూ పారిపోయింది. (60-61)

మూసా అక్కడ్నుంచి ముందుకు కొద్దిదూరం నడిచాక తన సేవకునితో “ఇక తీసుకురా మా భోజనం. మేమీ ప్రయాణంలో చాలా అలసిపోయాం” అన్నాడు. (62)

అప్పుడు సేవకుడు (ఇలా అన్నాడు:) “అది సరేగాని, అసలు ఏం జరిగిందో చూశారా? మనం ఆ చట్టుబండ దగ్గర కూర్చున్నామా...అప్పుడు నాకు చేప సంగతే గుర్తుకు రాలేదు. పైతాన్ నన్ను ఏమరుపాటుకు గురిచేశాడు. నేనా సంగతి మీకు చెప్పడం మరచిపోయాను. చేప భలే విచిత్రంగా నదిలోకి దూకి పారిపోయింది.” (63)

మూసా (ఈమాట విని) “(అయ్యయ్యా!) దాన్ని గురించే కదరా బాబూ! నా అన్వేషణ, (పదపద)” అన్నాడు. అలా వారిద్దరు తమ అడుగుజాడల్లో నడుచుకుంటూ వెనక్కి వెళ్ళారు. అక్కడ మా దాసులలో ఒక (ప్రత్యేక)దాసుడ్ని చూశారు. మేమా దాసునికి⁶ మా కారుణ్యభాగ్యం ప్రసాదించాము. మా దగ్గర నుండి విశేష జ్ఞానం నేర్పాము. (64-65)

మూసా అతనితో “మీకు (దేవుడు) నేర్పిన దివ్యజ్ఞానం నాకూడా నేర్పుతారా? దాని కోసం నేను మీదగ్గర శిష్యురికం చేయవచ్చా?” అని అడిగాడు. (66)

దానికి ఆ దాసుడు “మీరు నాదగ్గర సహనంగా ఉండలేరు. అయినా మీకు తెలియని విషయాల్ని గురించి మీరెలా సహనం వహించగలరు?” అన్నాడు. (67-68)

“దైవచిత్తముతే మీరు నన్ను సహనశీలిగా చూడగలరు. నేను ఏ విషయంలోనూ మీకు వ్యతిరేకంగా వ్యవహరించను” అన్నాడు మూసా. (69)

“సరే, మీరు నావెంట రాదలచుకుంటే ఏ విషయమైనా నేను మీకు చెప్పనంత వరకు దాన్ని గురించి మీరు నన్నడగ వద్దు” అన్నాడు ఆ దాసుడు. (70)

(ఇలా మాట్లాడుకున్న తరువాత) వాళ్ళిద్దరూ అక్కడ్నుంచి బయలుదేరారు. (కొంత దూరం నడిచి) చివరికి ఒక పడవ ఎక్కారు. (కాస్సేపటికి) అతను పడవలో అడుగున

అతను నీకంటే గొప్పపండితుడు” అన్నాడు. “అయితే ప్రభూ! నేనాయన వద్దకు ఎలా చేరుకోవాలి?” అడిగారు మూసా. “నీవొక చేపను తోలుతిత్తిలో పెట్టుకొని తీసికెళ్ళు. ఎక్కడైతే నీకు చేప కన్పించదో ఆ ప్రదేశంలోనే నీవా మనిషిని కలుసుకోగలవు” తెలియజేశాడు దేవుడు. అప్పుడు మూసా(అలై) సేవకుడు యూషె బిన్ నూసాన్ తీసుకొని బయలుదేరారు. (బుఖారి, ముస్లిం)

6. ఈ దాసుడు మానవ రూపంలో వచ్చిన ఓ ప్రత్యేక దైవదూత అయి వుండవచ్చని, అతని పేరు ఖిజర్ అని కొందరు భావ్యకారులు వ్రాశారు.

7. కాస్సేపటికి ఒక పిట్ట వచ్చి పడవ అంచుమీద కూర్చున్నది. అది నదిలోని నీటిని ఒకటి లేక రెండు చుక్కలు ముక్కుతో పీల్చుకున్నది. అప్పుడు హజ్రత్ ఖిజర్ (అలైహి) మాట్లాడుతూ “నీకు, నాకు లభించిన జ్ఞానాన్ని దేవునికున్న జ్ఞానంతో పోల్చితే అది ఈపిట్ట నదిలో నుంచి నీటిని తన ముక్కుతో పీల్చుకున్నంత కూడా లేదు” అని అన్నాను. (బుఖారి, ముస్లిం)

రంధ్రం వేశాడు. అది చూసి మూసా “ఏమిటీ మీరు ఇందులో రంధ్రం వేశారు? పడవ లోని వారందరినీ ముంచదలిచారా? చాలాఘోరమైన పని చేశారు” అన్నాడు. (71)

“నేను చెప్పలేదా, నీవు నాతోపాటు సహనంగా ఉండలేవని” అన్నాడతను. (72)

“మరచిపోయాను. మతిమరుపు గురించి నన్ను పట్టుకోకండి. (దయచేసి) నా విషయంలో కఠినంగా వ్యవహరించకండి” అన్నాడు మూసా (73)

వాళ్ళిద్దరు తిరిగి ప్రయాణం సాగించారు. కొంతదూరం పోయాక వారికొక అబ్బాయి కన్పించాడు. అప్పుడావ్యక్తి (ముందుకుపోయి) ఆ పిల్లవాణ్ణి హతమార్చివేశాడు.

“మీరు ఏపాపం ఎరగని ఒక అమాయకుణ్ణి దారుణంగా చంపేశారు! పాపం అతను ఎవర్నీ హత్య చేయలేదే!! మీరు చాలా చెడ్డపని చేశారు” అన్నాడు మూసా. (74)

“నేను చెప్పలేదూ నీవు నాతోపాటు సహనంగా ఉండలేవని?” అన్నాడతను. (75)

“(పొరపాటయింది.) ఇకముందు నేనేదైనా మీకు ఎదురుచెప్పే నన్ను మీతోపాటు ఉంచకండి. ఇప్పుడు మాత్రం నావైపున మీకు సాకు దొరికింది” అన్నాడు మూసా. (76)

అక్కడ్నుంచి వారు ముందుకుసాగి ఓ ఊరికి చేరుకున్నారు. ఆ ఊరిప్రజల్ని భోజనంపెట్టమని అడిగారు. కాని వారు వారిద్దరికీ ఆతిథ్యమివ్వడానికి నిరాకరించారు.

తరువాత వారా ఊళ్ళో పడిపోవడానికి సిద్ధంగా ఉన్న ఒక గోడ చూశారు. అప్పుడా వ్యక్తి వెంటనే ఆ గోడకు మరమ్మత్తు చేశాడు. మూసా (ఉండబట్టలేక) “మీరు కావాలను కుంటే ఈ పనికి ప్రతిఫలం అడిగి తీసుకోవచ్చు కదా?” అన్నాడు. (77)

ఇకచాలు, నాతో నీ శిష్యురికం ముగిసింది. ఇప్పుడు నీవు సహనం వహించలేక పోయిన వ్యవహారాలను గురించి వాస్తవం ఏమిటో చెబుతా విను: (78)

పడవ సంగతి: ఆ పడవ కొందరు పేదవాళ్ళది. వారు జీవనోపాధి కోసం నదిలో ఆ పడవ నడుపుకుంటున్నారు. నది ఆవల బలవంతంగా పడవలను స్వాధీనం చేసు కునే ఒక రాజున్నాడు. (అతను మంచి పడవలను మాత్రమే స్వాధీనం చేసుకుంటాడు.) అందువల్ల నేనా పడవకు ఏదైనా లోపం కలిగించాలనుకున్నాను. (79)

పోతే బాలుడి సంగతి. ఆబాలుడి తల్లిదండ్రులు విశ్వాసులైన దైవభక్తులు. అయితే ఆ బాలుడు (పెద్దవాడయి) తన తిరస్కారం, తలబిరుసుతనాలతో వారిని వేధిస్తాడని మేము భయపడ్డాం. అంచేత వారి ప్రభువు గుణగణాలలో, దయాభిమానలలో ఆ బాలుడి కన్నా మంచి సంతానం వారికి ప్రసాదించాలని మేము కోరుకున్నాం. (80-81)

ఇక గోడ వ్యవహారం గురించి చెప్పాలంటే, ఆగోడ ఆఊళ్ళో వుండే ఇద్దరు అనాథ బాలలది. దాని క్రింద ఆ పిల్లల కోసం ఒక నిధి పాతిపెట్టబడి ఉంది. వారి తండ్రి చాలా పుణ్యాత్ముడు. అందువల్ల ఈ పిల్లలిద్దరూ పెద్దవారయిన తరువాత ఆ గోడ క్రింద ఉన్న తమ నిధిని తీసుకోవాలని నీ ప్రభువు నిర్ణయించాడు.

ఇదంతా నీ ప్రభువు కారుణ్యకటాక్షాల ఫలితమేగాని, నాఅంతట నేనేదీ చేయలేదు.

నీవు సహించలేకపోయిన విషయాల వెనక ఉన్న మర్మహేతువు ఇదే.” (82)

ముహమ్మద్ (సల్లం)! వారు నిన్ను ‘జుల్ఫార్నైన్’ గురించి అడుగుతున్నారు. వారికి చెప్ప: “నేను వారి వృత్తాంతం గురించి కాస్త చెబుతాను”ని. (83)

మేమతనికి ప్రపంచంలో రాజ్యాధికారమిచ్చాం. అన్నిరకాల ఒనరులు, సాధన సంపత్తులు అనుగ్రహించాం. అతను (మొదట పశ్చిమదేశాల పర్యటన కోసం) ప్రయాణ సామగ్రి ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. (ప్రయాణంచేస్తూ) సూర్యాస్తమయమయ్యే హద్దుకు చేరుకొని సూర్యుడు బురదనీటిలో అస్తమించడం చూశాడు. అతనికక్కడ ఒక జాతి కన్పించింది. అప్పుడు మేమతనితో “జుల్ఫార్నైన్! నీవు వారికి బాధ కల్పించనూవచ్చు; మేలు చేకూర్చనూవచ్చు. అంతా నీఇష్టం” అన్నాం.

దానికి జుల్ఫార్నైన్ “వారిలో దౌర్జన్యానికి పాల్పడినవాణ్ణి నేను శిక్షిస్తా. తర్వాత అతను తన ప్రభువు వైపు మరలించబడినప్పుడు అతణ్ణి ఆయన మరింత కఠినంగా శిక్షిస్తాడు. వారిలో సత్యాన్ని విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేసేవానికి మంచి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. నేనతని పట్ల మృదువుగా వ్యవహరిస్తాను” అని అన్నాడు. (84-88)

తర్వాత అతను (మరోదిక్కు పర్యటనకు) సిద్ధమయ్యాడు. అతను (ప్రయాణం చేస్తూ) సూర్యోదయమయ్యే హద్దుకు చేరుకున్నాడు. అక్కడ ఓ జాతిని చూశాడు. ఆ జాతిపై సూర్యుడు ఉదయిస్తుంటే అది ఎండనుండి కాపాడుకోవడానికి మేమెలాంటి సౌకర్యం కల్పించలేదు. ఇది వారి పరిస్థితి. జుల్ఫార్నైన్ విషయాలన్నీ మాకు తెలుసు. ఆతర్వాత అతను (వేరొకదిక్కు పర్యటనకు) సమాయత్తమయ్యాడు. అతను (ప్రయాణం చేస్తూ) చివరికి రెండుకొండల మధ్యకు చేరుకున్నాడు. అక్కడ అతనికొక జాతి కన్పించింది. ఆ జాతిప్రజలు అతి కష్టంమీద (అతని) మాట గ్రహిస్తారు. (89-93)

వారతనితో “జుల్ఫార్నైన్! ఈ భూభాగంపై యాజూజ్, మాజూజ్ (అనే ఆటవిక జాతులు) విధ్వంసకాండ సాగిస్తున్నాయి. మరి నీవు మాకు, వారికి మధ్య ఒక అడ్డుగోడ నిర్మించగలవా? అందుకు మేమేదైనా నీకు పన్ను చెల్లించాలా?” అని అన్నారు. (94)

దానికతను సమాధానమిస్తూ “నాకు నాప్రభువు ఇచ్చిన (సంప)దే ఎంతో ఉంది. మీరు శారీరకశ్రమతో నాకు సహాయపడండి చాలు. నేను మీకూ వారికి మధ్య అడ్డుగోడ నిర్మిస్తాను. నాక్కాస్త ఉక్కు పలకలు తెచ్చిపెట్టండి” అని అన్నాడు.

(గోడనిర్మాణం ప్రారంభమై శరవేగంతో సాగిపోతోంది.) అతను రెండుకొండల మధ్య ఉన్న ఖాళీస్థలాన్ని పూరించాడు. అప్పుడు కొందరు అగ్ని రాజెయ్యండని అన్నారు. చివరికి (ఉక్కుగోడ) అగ్నిగోళంలా ఎర్రగా మారిపోయింది. అప్పుడు జుల్ఫార్నైన్ “దీనిపై నేనిప్పుడు కరిగిన రాగి కుమ్మరిస్తా తీసుకురండి” అన్నాడు. (95-96)

(ఇలా గోడనిర్మాణం పూర్తయింది) దాంతో వారికి ఆగోడ ఎక్కివచ్చే శక్తి లేకుండా పోయింది. దానికి కన్నం వేయడం కూడా సాధ్యంకాదు. (అప్పుడు) జుల్ఫార్నైన్ ఇలా అన్నాడు: “ఇది నాప్రభువు అనుగ్రహం. అయితే నాప్రభువు వాగ్దానం నెరవేరే సమయం వచ్చినప్పుడు ఆయన దీన్ని నేలమట్టం చేస్తాడు. నాప్రభువు వాగ్దానం నిజమైనది.*

ఆరోజు మేము జనాన్ని వదలిపెట్టాం. వారు (సముద్ర కెరటాల్లా) ఒకరిమీద ఒకరు పడిపోతారు. (తీవ్రమైన తొక్కిసలాట ఏర్పడుతుంది.)⁸ శంఖం పూరించబడుతుంది. మేము మానవులందరినీ సమావేశపరుస్తాం. ఆరోజు మేము నరకాన్ని సత్యతిరస్కారుల ముందు తెచ్చిపెట్టాం. వారు (ఐహిక జీవితంలో) మా హితబోధ ఖాతరుచేయకుండా అంధులైపోయారు. ఒక్కమాటా వినడానికి సిద్ధపడలేదు. (97-101)

సత్యతిరస్కారులు నన్ను వదలి నా దాసుల్ని తమ రక్షకులుగా చేసుకోవాలని భావిస్తున్నారా? అలాంటి తిరస్కారులకు ఆతిథ్యం ఇవ్వడానికి మేము నరకాన్ని సిద్ధపరచి ఉంచాము. వారికీ విషయం చెప్పా: “ఆచరణ రీత్యా అందరికంటే ఎక్కువ నష్టపోయే వారెవరో నేను మీకు తెలుపనా? ప్రపంచ జీవితంలో తమ కృషి, శక్తిసామర్థ్యాలన్నీ సన్నార్గం తప్పి వృధా అవుతున్నా సరే, తాము అంతా మంచే చేస్తున్నామని భావించే వారే ఎక్కువ నష్టపోయేవారు. (102-104)

వారే తమ ప్రభువు సూక్తులు విశ్వసించడానికి నిరాకరించినవారు. (ఒక రోజు) తాము ఆయన సన్నిధికి చేరుకోవలసి ఉందన్న విషయాన్ని వారు నమ్మడం లేదు. అందువల్లనే వారి కర్మలన్నీ వ్యర్థమైపోయాయి. ప్రళయదినాన వారికి మేము ఎలాంటి విలువనివ్వము. సత్యం పట్ల వారి తిరస్కారానికి, నా సూక్తులు నా ప్రవక్తలను గురించి వారు చేస్తుండిన పరిహాసం, పరాచికాలకు ప్రతిఫలం నరకమే. (105-106)

పోతే సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులైనవారికి ఆతిథ్యంగా అత్యున్నత స్వర్గవనాలు ఉన్నాయి. అక్కడ వారు కలకాలం (హాయిగా) ఉంటారు. ఇక ఎన్నటికీ అక్కడ్నుంచి వేరే చోటికి పోవడానికి వారికి మనస్కరించదు. (107-108)

వారికిలా చెప్పా: “నా ప్రభువు మాటలను వర్ణించడానికి సముద్రంలోని నీరంతా సిరాగా మార్చిరాసినా, ఆ సిరా మొత్తం అయిపోతుందిగాని, నాప్రభువు మాటలు పూర్తి కావు. అంతేకాదు, ఇంకా అంతటి సిరా తెచ్చినా అదీ సరిపోదు.” (109)

వారికీ ఈ విషయం కూడా చెప్పా: “నేను మీలాంటి మానవుడే. కాకపోతే మీ దేవుడు ఒక్కడేనని నా దగ్గరకు సందేశం వస్తుంది. కనుక తమ ప్రభువు దర్శనభాగ్యం ఆశిస్తున్నవారు సత్కార్యాలు చేస్తుండాలి. అదీగాక తమ ప్రభువు ఆరాధనలో ఇతరులకు ఎలాంటి చోటివ్వకూడదు.” (110)

8. యాజూజ్ (తాతారీ), మాజూజ్ (మంగోలీ) జాతుల్ని నిరోధించడానికి జుల్గర్నైన్ కట్టిన గోడ నల్లసముద్రానికి, కాస్పియన్ సముద్రానికి మధ్య ఉన్న రష్యా భూభాగంలో ఉందని తెలుస్తోంది. ప్రళయ సమీపకాలంలో హజ్రత్ ఈసా(అలై) పునరాగమనం తరువాత ఈ ఆటవిక జాతులు దాన్ని ఛేదించి లోకంలో వినాశం, విధ్వంసం సృష్టిస్తాయి. వాటిని నిలువరించడం ఎవరితరం కాదు.

వారు గుట్టలు, మిట్టలు దాటి ఉరుకులు, పరుగులు పెట్టూ వస్తున్నట్లు కన్పిస్తారు. ముస్లింలు వారి దౌర్జన్య ధాటికి నిలువలేక గగ్గోలు పెడతారు. హజ్రత్ ఈసా (అలై) సైతం వారి ముందు నిలువలేక ముస్లింలను వెంట బెట్టుకొని తూర్ పర్వతమెక్కి ఆశ్రయం పొందుతారు. ఆ తరువాత ఆయన యాజూజ్, మాజూజ్ల వినాశం కోసం దైవాన్ని ప్రార్థిస్తారు. దాంతో ఆ ఆటవిక జాతులు దైవాగ్రహానికి గురయి, దేహాలలో పురుగులు పడి గుట్టలు గుట్టలుగా పడిచస్తారు.

అవతరణ: మక్కా

19. మర్యం

సూక్తులు:98

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీ శకారంభానికి మూడేళ్ళ క్రితం మక్కాలో ముస్లింలపై అవిశ్వాసుల ఆగడాలు, అణచివేత చర్యలు పరాకాష్ఠకు చేరిన కాలంలో అవతరించింది. మక్కాలో ముస్లింల పరిస్థితి దుర్భరం కావడంతో వారిని దైవప్రవక్త (స) అబీసీనియాకు వలస పోవడానికి అనుమతించారు. అబీసీనియాలో క్రైస్తవరాజు నజాషీ వారికి ఆశ్రయం ఇచ్చాడు. మక్కా ఖురైషీయులు వారిని వెంబడిస్తూ అబీసీనియా చేరుకొని, మతభ్రష్టులై వచ్చిన తమ జాతివారిని తమకు అప్పగించవలసిందిగా నజాషీని అర్థించారు. నజాషీ రాజు నూతనధర్మం గురించి విచారించగా ముస్లింలు ఈ అధ్యాయాన్నే అతని ముందు పఠించారు. దానికి నజాషీ ఎంతో ప్రభావితమై ఖురైషీయుల కోర్కెను త్రోసిపుచ్చాడు.

ఈ అధ్యాయంలో ఈసా, మర్యం (అలై)లను గురించి క్రైస్తవుల్లో చోటుచేసుకున్న తప్పుడు విశ్వాసాలకు భిన్నంగా వాస్తవాలు పేర్కొబడ్డాయి. ఆ తరువాత ఇబ్రహీం ప్రవక్త (అలైహి) వృత్తాంతం వస్తుంది. ఆపై దైవప్రవక్తలందరూ తెచ్చిన ధర్మం ఒక్కదేనని, వారి నిష్క్రమణ తర్వాత మానవులు అసలు ధర్మం రూపురేఖలు మార్చి విభిన్న మత వర్గాలుగా చీలిపోయారని తెలియజేయబడింది. చివర్లో మక్కా అవిశ్వాసుల భ్రష్టాచారాలను తీవ్రంగా ఖండించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

కాఫ్-హా-యా-ఐన్-సాద్. ఇది నీ ప్రభువు తన దాసుడు జకరియ్యాపై చిలికించిన కరుణామృతానికి సంబంధించిన ప్రస్తావన. అతను ఏకాంతంలో తన ప్రభువును వేడుకున్నప్పటి విషయం. (1-3)

అతనిలా వేడుకున్నాడు: “ప్రభూ! వృద్ధాప్యం వల్ల నా ఎముకలు సైతం చితికి మెత్తబడిపోయాయి. నా తల నెరసిన వెండ్రుకలతో తెల్లగా మెరిసిపోతోంది. ప్రభూ! నిన్ను వేడుకొని నేను ఏనాడూ విఫలం కాలేదు. నా తదనంతరం నా సోదరులు, బంధువులు ఎలా వ్యవహరిస్తారోనని నాకు భయంగా ఉంది. నాభార్య గొడ్రాలు. అంచేత నాకూ, యాఖూబ్ సంతానానికీ వారసుడయ్యేలా నీ ప్రత్యేక అనుగ్రహంతో నాకొక వారసుణ్ణి ప్రసాదించు. ప్రభూ! అతడ్ని ఆమోదయోగ్యునిగా కూడా రూపొందించు.” (4-6)

“జకరియ్యా! మేము నీకు కుమారుడు పుడతాడని శుభవార్త విన్నిస్తున్నాం. అతని పేరు యహ్యీ అవుతుంది. మేమీ పేరుగల ఏ మనిషిని ఇదివరకు పుట్టించలేదు.” (7)

“ప్రభూ! నాకు కొడుకు ఎలా పుడ్తాడు? నాభార్య గొడ్రాలు కదా! ఇటు నేను కూడా పండు ముసలివాణ్ణి పోయానే!!” అన్నాడతను. (8)

వారి శవాలకు కుళ్ళిపోయి దుర్వాసన నలుదిక్కులా వ్యాపిస్తుంది. చివరికి దేవుడు వాటి నిర్మూలన కోసం రాకాసి పక్షుల్ని పంపుతాడు. ఆ పక్షులు ఈ శవాలను తమ పంజాలతో పట్టకెళ్ళి సముద్రంలో పారవేస్తాయి. ఆ తర్వాత భారీవర్షం కురుస్తుంది. దాంతో భూమి పరిశుభ్రమై పోతుంది. (సంక్షిప్తం- బుఖారీ, ముస్లిం. ఇతర వివరాలకు 21:95 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

(యాజూజ్, మాజూజ్ జాతుల విధ్వంసకాండ, ఈసా ప్రవక్త (అలై) పునరాగమనం, దజ్జాల్ హింసాకాండ గురించి తెలుసుకోవడానికి “పరలోకప్రస్థానం, మసీద్ మోహామ్మద్” పుస్తకాలు చదవండి.)

“అలాగే పుట్టాడు. నీ ప్రభువు చెబుతున్నాడు- నాకిది చాలా సులువైన పని. నీకు ఒక ఉనికి అన్నదే లేనప్పుడు నేను నిన్ను పుట్టించలేదా?” (9)

“అయితే ప్రభూ! నాకోసం ఏదైనా సూచన నిర్ణయించు” అన్నాడు జకరియ్యా.

“నీవు వరుసగా మూడు రోజులు దాకా ప్రజలతో మాట్లాడలేవు. ఇదే నీకోసం సూచన” అన్నాడు దేవుడు. (10)

తర్వాత జకరియ్యా ప్రార్థనగది నుండి బయల్దేరి తనజాతి ప్రజల ముందుకొచ్చి వారికి ఉదయం, సాయంత్రం దైవస్మరణ చేస్తుండాలని సైగలతో ఉపదేశించాడు. (11)

“యహ్యూ! దైవగ్రంథాన్ని దృఢంగా పట్టుకో”- మేమతనికి బాల్యంలోనే విజ్ఞత, వివేకాలు ప్రసాదించాం. మావద్ద నుండి వాత్సల్యం, పరిశుద్ధతలు కూడా అనుగ్రహించాము. అతను గొప్ప దైవభీతిపరుడు; తల్లిదండ్రుల పట్ల వినయవిధేయతలు కలవాడు. అహంకారంగాని, తలబిరుసుతనంగాని మచ్చుకైనా లేనివాడు. అతను పుట్టిన రోజున, చనిపోయే రోజున, తిరిగి బ్రతికించి లేపబడే రోజున అతనికి శాంతి కలుగుగాక! (12-15)

ముహమ్మద్ (స)! ఈ గ్రంథంలో మర్యం వృత్తాంతం ప్రస్తావించు. ఆమె ప్రజల నుండి వేరయి, తూర్పు వైపున ఏకాంత కుహారంలోకి వెళ్ళి తెరవేసుకొని కూర్చున్నది. అప్పుడు మేము ఆమె దగ్గరికి మా ఆత్మ (దైవదూత)ను పంపాము. అతను పరిపూర్ణ మానవాకారంలో ఆమె ముందు ప్రత్యక్షమయ్యాడు. (16-17)

మర్యం (అతణ్ణి చూడగానే) “నేను నీబారి నుండి కరుణామయుని శరణు కోరుతున్నాను. నీవు దేవునికి భయపడే వాడివయితే (నాదగ్గరకు రాకు)” అన్నది. (18)

“నేను నీ ప్రభువు దగ్గర్నుండి వచ్చిన దూతను. నీకొక పరిశుద్ధ బాలుణ్ణి ఇచ్చే ఉద్దేశ్యంతో పంపబడ్డాను” అన్నాడతను. (19)

“ఏమిటి, నాకు కొడుకు ఎలా కలుగుతాడు? నన్ను ఏ మానవుడూ తాకనైనా తాకలేదే! నేను శీలంలేని స్త్రీని కూడా కాదే!!” అన్నది మర్యం (కంగారుపడుతూ). (20)

“అలాగే కలుగుతాడు. నీ ప్రభువే ఇలా సెలవిస్తున్నాడు: ‘ఇలా చేయడం నాకు చాలాతేలిక. ఈ బాలుణ్ణి మేము ప్రజల కోసం ఒక సూచనగా చేయాలని, మా వైపున కారుణ్యమూర్తిగా రూపొందించాలని నిర్ణయించాము. అందుకే ఇలా చేయబోతున్నాం. ఈ పని జరిగి తీరవలసిఉంది’ అన్నాడు దైవదూత. (21)

మర్యం ఆబాలుడికి సంబంధించిన గర్భం దాల్చింది. ఆమె గర్భస్థపిండం తీసుకొని దూరాన ఉన్న ఓ స్థలానికి చేరుకుంది. ప్రసవవేదన ఆమెను ఒక ఖర్జూరపుచెట్టు క్రిందికి చేర్చింది. ఆమె (లోలోన బాధపడుతూ) “అయ్యో! ఏమిటి నాకీ పరీక్ష! నేనీ ప్రసవానికి ముందే చనిపోయి నామరూపాలేకుండా పోతే బాగుండు!!” అన్నది. (22-23)

అప్పుడు దైవదూత ఆమె క్రింది వైపు నుండి పిలుస్తూ ఇలా అన్నాడు: “మర్యం! విచారించకు. నీ ప్రభువు నీ క్రింద ఒక మంచినీటి ఊటను సృష్టించాడు. కాస్త ఈ చెట్టుమొదలు పట్టుకొని ఊపు, నీముందు తాజా ఖర్జూరపండ్లు రాలిపడతాయి. వీటిని

తింటూ, త్రాగుతూ హాయిగా ఉండు. మనుషులెవరైనా కన్నిస్తే నేను కరుణామయుని (ప్రసన్నత) కోసం ఉపవాసముంటానని మొక్కుకున్నాను, అందువల్ల నేనీ రోజు ఎవరి తోనూ మాట్లాడను’ అని చెప్పియ్యి.” (24-26)

ఆ తరువాత ఆమె ఆ పిల్లవాణ్ణి తీసుకొని తన జాతి ప్రజల దగ్గరకు వెళ్ళింది. ప్రజలు (ఆమెను చూడగానే) “మర్యం! నీవు చాలా ఘోరమైన పాపం చేశావు. హూరాన్ (సంతతి) సోదరి! నీ తండ్రి చెడ్డవాడు కాదు. నీ తల్లి కూడా శీలం చెడిన స్త్రీ కాదే! (నువ్విలా ఎందుకు తయారయ్యావు?)” అని అడిగారు. (27-28)

మర్యం (నోటితో సమాధానమివ్వకుండా ఒడిలో ఉన్న) పిల్లవాణ్ణి వైపు చూపింది. ప్రజలు (ఆశ్చర్యపోతూ) “మేమీ చంటిపిల్లవాడితో ఎలా మాట్లాడుతాం?” అన్నారు. (29)

(వెంటనే) ఆ పిల్లవాడు ఇలా మాట్లాడటం మొదలెట్టాడు: “నేను దేవుని దాసుణ్ణి. ఆయన నాకు దివ్యగ్రంథం ప్రసాదించాడు. ప్రవక్తగా నియమించాడు. నేను ఎక్కడున్నానన్ను శుభప్రదమైనవాణ్ణిగా చేశాడు. నేను బ్రతికున్నంతకాలం నమాజ్, జకాత్ విధులు పాటిస్తుండాలని ఆదేశించాడు. నాతల్లి పట్ల నేను విధేయతకలవాణ్ణిగా చేశాడు. ఆయన నన్ను దుర్మార్గుణ్ణిగా, దోర్మార్గుణ్ణిగా చేయలేదు. నేను పుట్టినప్పుడు, చనిపోయేటప్పుడు, తిరిగి బ్రతికించి లేపబడేటప్పుడు నాపై శాంతి అవతరించు గాక!” (30-33)

ఈ పిల్లవాడే మర్యం కుమారుడు ఈసా. ఇతణ్ణి గురించి ప్రజల్లో ఉన్న అపార్థాలకు భిన్నంగా అసలు వృత్తాంతం ఇది. ఒకర్ని కొడుకుగా చేసుకోవడం దేవునికి ఏ మాత్రం శోభించదు. ఆయన ఎంతో పరిశుద్ధుడు. ఆయన ఏదైనా చేయదలచుకుంటే ‘అయిపో’ అంటే చాలు, ఆ పని ఇట్టే చిటికలో జరిగిపోతుంది. (34-35)

(ఈసా ప్రజలకు హితబోధ చేస్తూ) “దేవుడే నా ప్రభువు. మీ ప్రభువు కూడా ఆయనే. కనుక మీరు ఆయన్నే ఆరాధించండి. ఇదే సరైన మార్గం” అన్నాడు. (36)

కాని వారిలో విభిన్నవర్గాలు పరస్పరం విభేదించుకోసాగాయి. భయంకర దినం వచ్చినప్పుడు అవిశ్వాసులకది వివాశకారిగా పరిణమిస్తుంది. వారు మాసన్నిధికి చేరుకునే రోజు వారి వినికిడి శక్తి బాగానే ఉంటుంది. వారి ధృష్టి కూడా బాగానే ఉంటుంది. ఈ రోజు మాత్రం ఈ దుర్మార్గులు పూర్తిగా మార్గభ్రష్టత్వంలో పడివున్నారు. (37-38)

ముహమ్మద్ (స)! వారిప్పుడు ఏమరుపాటుకు లోనై సత్యాన్ని విశ్వసించే స్థితిలో లేరు. (ఏమైనా) తుదితీర్పు జరిగి పశ్చాత్తాపం తప్ప మరేమీ మిగలని రోజు గురించి

1. ఈ సూక్తిలో ప్రళయదినాన్ని పశ్చాత్తాప దినమని చెప్పడం జరిగింది. అంటే ఆరోజు దుర్లసులే కాదు, సజ్జనులు కూడా పశ్చాత్తాపం చెందుతారన్నమాట. దుర్లసులు తామీ దుర్మార్గాలు చేసి ఉండకపోతే బాగుండేదని పశ్చాత్తాపపడతారు. సజ్జనులు తాము మరిన్ని సత్కార్యాలు చేసి ఉంటే బాగుండేదని పశ్చాత్తాపపడతారు. కర్మవిచారణ ముగిసి స్వర్గవాసుల్ని స్వర్గానికి, నరక వాసుల్ని నరకానికి పంపడం జరుగుతుంది.

ఆ తరువాత దైవదూతలు మృత్యువుని పోటీలు రూపంలో తీసుకొచ్చి స్వర్గనరకాల మధ్య నిలబెడతారు. వారు స్వర్గనరక వాసుల్ని ఎలుగెత్తి పిలుస్తూ “దీన్ని మీరు గుర్తించారా?” అని

వారిని భయపెట్టు. చివరికి మేమే భూమికి, దానికి సంబంధించిన సమస్త వస్తువులకు వారసులవుతాం. అందరూ చివరికి మా సన్నిధికి తిరిగి రావలసిఉంది. (39-40)

ఈ గ్రంథంలో ఇబ్రాహీం గాధ ప్రస్తావించు. అతను ఎంతో సత్యసంధుడు; గొప్ప దైవప్రవక్త కూడా. అతను (తన తండ్రికి హితోపదేశం చేస్తూ) ఇలా అన్నాడు:

“నాన్నా! మీరు వినలేని, చూడలేని వాటిని పూజిస్తున్నారేమిటి? అవి మీకు ఏవిధం గాను తోడ్పడలేవు కదా? నాన్నా! మీ దగ్గర లేనటువంటి (దివ్య)జ్ఞానం నా దగ్గరుంది. కనుక మీరు నన్ను అనుసరించండి; నేను మీకు రుజుమార్గం చూపుతాను. నాన్నా! మీరు సైతాన్‌ని ఆరాధించకండి.² సైతాన్ కరుణామయుడ్ని తిరస్కరించిన అహంకారి. నాన్నా! (మీ ధోరణి చూస్తుంటే) మీరు కరుణామయుని శిక్షకు గురయి, ఆ తరువాత సైతాన్‌కు సహచరులయి పోతారేమోనని నాకు భయంగా ఉంది.” (41-45)

దానికి తండ్రి (మండిపడుతూ) “ఇబ్రాహీం! నీవు మన దేవతలకు విముఖుడై పోయావా? నీ ధోరణి మార్పుకోకపోతే నేను నిన్ను రాళ్ళతో కొట్టి చంపేస్తాను. (వెళ్ళిపో) నానుండి శాశ్వతంగా వేరయిపో” అన్నాడు. (46)

“మీకు శాంతి కలుగగాక! మిమ్మల్ని క్షమించమని నేను నా ప్రభువును ప్రార్థిస్తాను. ఆయన నాపట్ల అమిత దయగలవాడు. నేను మిమ్మల్ని, దేవుణ్ణి కాదని మీరు ప్రార్థిస్తున్న మీ మిథ్యాదైవాల్ని వదిలేసి వెళ్తున్నాను. నేను నా ప్రభువునే ప్రార్థిస్తాను. నా ప్రభువుని ప్రార్థించి నేను వైఫల్యం చెందనని ఆశిస్తున్నాను” అన్నాడు ఇబ్రాహీం. (47-48)

(ఇలా) ఇబ్రాహీం ఆ ప్రజల్ని, వారి దైవేతరశక్తుల్ని వదిలి వెళ్ళిపోయాడు. అప్పుడు మేమతనికి ఇస్హాఖ్, యాఖూబ్ వంటి సంతానం ప్రసాదించాం. వారిద్దరి ప్రవక్తలుగా చేశాం. వారందరిపై నా కరుణామృతం చిలికించి వారి కీర్తిప్రతిష్ఠల్ని ఉన్నతం చేశాం.

ఈ గ్రంథంలో మూసా గాధ ప్రస్తావించు. అతనొక సత్పురుషుడు, సందేశహరుడైన దైవప్రవక్త.³ మేమతణ్ణి తూర్పర్యతం కుడి వైపు నుండి పిలిచి రహస్య సంభాషణ

అడుగుతారు. దానికి వారు “ఆ... ఇది మృత్యువు” అంటారు. అప్పుడు దైవదూతలు ఆ పాటేలును నరికి చంపుతారు. ఆ తర్వాత వారు స్వర్గవాసులతో “స్వర్గవాసులారా! మీరిక స్వర్గంలోనే శాశ్వత జీవితం గడుపుతారు. మీకు మరణం అనేదే రాదు” అంటారు. అలాగే వారు నరకవాసుల వైపు తిరిగి “నరకవాసులారా! మీరిక నుంచి నరకంలోనే ఎల్లకాలం పడివుండి దుర్భర యాతనలు అనుభవిస్తూ ఉంటారు. మీకు చావు అనేదే రాదు” అంటారు. (సహీబుఖాం)

2. ఇబ్రాహీం(అబ్రెహా) తండ్రి, అతని జాతిప్రజలు విగ్రహాలను పూజించేవారు. అంటే వారు సైతాన్‌కు విధేయులై, వాడు చెప్పినట్లు విగ్రహాలను పూజిస్తుండేవారన్నమాట. సైతాన్‌ని ఎవరూ ఆరాధించరు. కాని మనిషి తన మనస్సులో తిట్టవేసిన సైతాన్‌కు విధేయుడయి వాడు ఆడించినట్లు ఆడతాడు. జీవితంలోని స్రతి వ్యవహారంలో అతను సైతాన్‌కు దాసుడై దైవాజ్ఞలకు భిన్నంగా నడచు కుంటాడు. అంటే ఆ వ్యక్తి ఆయా రంగాలన్నిటిలోనూ సైతాన్‌ని ఆరాధిస్తున్నాడని అర్థం.

3. ఇక్కడ మూలభాషలో నబీ, రసూల్ అనే పదాలు వాడబడ్డాయి. నబీకి, రసూల్‌కి శాబ్దిక భావంలో పెద్దతేడా లేదు. ఈ రెండిటికీ వార్తాహరుడు, సందేశహరుడు, దూత అనే అర్థాలు వస్తాయి. ప్రత్యేక పరిభాషలో మనం దైవప్రవక్త అంటున్నాం. ఈ సూక్తిలో నేను ఈరెండు పదాలను

ద్వారా మా సాన్నిధ్యం ప్రసాదించాం. మా అనుగ్రహంతో అతని సోదరుడు హారూన్‌ని (కూడా) ప్రవక్తగా నియమించి అతనికి (సహాయకునిగా) ఇచ్చాము. (49-53)

ఈ గ్రంథంలో ఇస్మాయిల్ గాధ ప్రస్తావించు. అతను మంచి వాగ్దానపాలకుడు, సందేశహరుడైన దైవప్రవక్త. తన కుటుంబసభ్యులకు నమాజ్, జకాత్ విధుల్ని గురించి ఆజ్ఞాపిస్తుండేవాడు. అతను తనప్రభువు దృష్టిలో ఆమోదయోగ్యుడైన మనిషి. (54-55)

ఈ గ్రంథంలో ఇద్రీస్‌ని గురించి కూడా ప్రస్తావించు. అతను సత్యసంధుడు, దైవప్రవక్త. అతణ్ణి మేము ఉన్నత స్థాయికి చేర్చాము. (56-57)

ఆదం సంతానంలో, నూహ్‌తో పాటు ఓడలో ఎక్కినవారి సంతతిలో, ఇబ్రాహీం సంతతిలో, ఇస్రాయిల్ (యాఖూబ్) సంతతిలో వీరు దేవుని విశేషానుగ్రహం పొందిన దైవప్రవక్తలు. మేము సన్మార్గం చూపి ప్రత్యేకంగా ఎన్నుకున్న సత్పురుషుల్లోనివారు. వారి ముందు కరుణామయుని సూక్తులు పరిస్తుంటే వారు కన్నీటిధారలతో (అప్రయత్నంగా దేవుని సన్నిధిలో) సాష్టాంగపడుతుండేవారు. (58)

ఆ తర్వాత అనర్హులు, అయోగ్యులు వారికి వారసులైపోయారు. వారు నమాజ్‌ని వదిలేసి మసోవాంఛలకు బానిసలై పోయారు. త్వరలోనే వారు తమ మార్గభ్రష్టత్వానికి తగిన శిక్ష అనుభవిస్తారు. అయితే పశ్చాత్తాపం చెంది, సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార వైఖరి అవలంబించేవారు మాత్రం స్వర్గంలో ప్రవేశిస్తారు. వారికి అణుమాత్రం కూడా అన్యాయం జరగదు. వారికోసం శాశ్వతంగా ఉండే స్వర్గవనాలు ఉన్నాయి. వారు కళ్ళారా చూడకపోయినా అవి లభిస్తాయని దేవుడు వారికి వాగ్దానం చేశాడు. ఆ వాగ్దానం తప్పకుండా నెరవేరుతుంది. (59-61)

వారక్కడ ఎలాంటి పనికిమాలిన మాటలు వినరు. అన్నీ సమంజసమైన మాటలే వింటారు. వారికక్కడ రోజూ ఉదయం, సాయంత్రం ఆహారం లభిస్తుంది. ఇలాంటి స్వర్గానికే మేము మాదాసులలో భయభక్తులు కలవారిని వారసులుగా చేస్తాం. (62-63)

“ముహమ్మద్ (సల్లం)! మేము (దైవదూతలం) నీ ప్రభువు అనుమతి లేకుండా అవతరించలేము. మా ముందున్నదానికి, వెనుకున్నదానికి, ఆ రెండిటి మధ్య ఉన్న దానికి, సమస్తానికీ ఆయనే యజమాని. నీ ప్రభువు (ఏవిషయమూ) మరచిపోయేవాడు

విడివిడిగా తెలియజేయడానికి సందేశహరుడైన దైవప్రవక్త అని అనువాదం చేశాను.

కొందరు ధర్మవేత్తలు దివ్యగ్రంథం ఇవ్వబడిన ప్రవక్తను రసూల్‌అని, దివ్యగ్రంథం ఇవ్వబడని ప్రవక్తను నబీ అని అభిప్రాయపడ్డారు. దీనికి ఖుర్ఆన్, హదీసుల్లో స్పష్టమైన ఆధారం లేదు. అయితే హోదా, అంతస్తు, బాధ్యతలరిత్యా నబీ కంటే రసూల్ గొప్పప్రవక్తని ఒక హదీసు ద్వారా స్ఫురిస్తోంది. హజ్రత్ అబూబర్ (రజ) ప్రకారం ప్రవక్తల సంఖ్యను గురించి అడిగినప్పుడు “రసూల్‌లు 313 లేక 315 మంది అని, నబీలు 1,24,000 మంది” అని మహాప్రవక్త (స) తెలియజేశారు. దీన్నిబట్టి ప్రతి నబీ రసూల్ కాదని, అయితే ప్రతి రసూల్ మాత్రం నబీయేనని తెలుస్తోంది.

నబీ అంటే వార్తాహరుడు, ఉన్నతస్థానం కలవాడు, మార్గదర్శి అని శాబ్దిక అర్థాలున్నాయి. రసూల్ అంటే పంపబడినవాడు, దూత, ప్రతినిధి, సందేశహరుడు అని అర్థాలున్నాయి. పంపబడిన వాడు, దూత అనే అర్థాల్లో దైవదూతల్ని కూడా ఖుర్ఆన్ కొన్నిచోట్ల రసూల్ అని పేర్కొన్నది.

కాదు. ఆయన భూమ్యాకాశాలకు, వాటి మధ్య వున్న సమస్త సృష్టితాలకే ప్రభువు. కనుక నీవు ఆయన్నే ఆరాధించు. ఆయన ఆరాధనలోనే (జీవితాంతం) స్థిరంగా ఉండు. నీ దృష్టిలో ఆయనకు సమానుడైనవాడు ఎవడైనా ఉన్నాడా?” (64-65)

మానవుడు (ఏమంటాడో చూడు,) “నేను చనిపోయాక నిజంగా నన్ను బ్రతికించి లేపడం జరుగుతుందా?” అనంటాడు. అతనికసలు ఉనికి అన్నదే లేనప్పుడు మేమతడ్ని మొదటిసారిగా పుట్టించిన సంగతి అతనికి గుర్తులేదా? (66-67)

నీ ప్రభువు సాక్షి! మేము వారందర్నీ, వారితోపాటు పిశాచాలను తప్పకుండా చుట్టుముట్టి తీసుకొస్తాం. తరువాత వారిని నరకం చుట్టు మోకాళ్ళ మీద వంగబెట్టాం. ఆ తర్వాత ప్రతివర్గం నుండి కరుణామయుని విషయంలో తలబిరుసుతో వ్యహరించిన విద్రోహులందర్నీ ఏరివేస్తాం. నరకంలో విసరాడానికి ఎవరెక్కువ అర్హులో మాకు తెలుసు. (68-70)

(ఎవండి!) మీలో ఎవరూ నరకం మీదుగా పోనివారంటూ ఉండరు. ఇదొక నిర్ణీత విషయం. ఈ పని నెరవేర్చవలసిన బాధ్యత నీప్రభువు మీద ఉంది. ఆ సందర్భంలో మేము దైవభీతివరాయణుల్ని (నరకంలో పడకుండా) రక్షిస్తాము.⁴ (దైవనిర్ణీత హద్దులు మీరిన) దుర్మార్గుల్ని మాత్రం అందులో పడిపోవడానికి వదిలేస్తాం. (71-72)

అవిశ్వాసులకు మా విస్ఫుష్ట సూక్తులు విన్నిస్తున్నప్పుడు వారు విశ్వాసులతో “చెప్పండి మన ఉభయవర్గాల్లో ఎవరు మంచిస్థితిలో ఉన్నారు, ఎవరి సభలు వైభవోపేతంగా ఉన్నాయి?” అనంటారు. కాని పూర్వం మేము వీరికంటే ఎక్కువ ఆస్తిపాస్తులు, బాహ్యపటాటోపం కలిగివున్న ఎన్నో జాతులను నాశనం చేశాం. (73-74)

4. నరకం మీద ఒక వంతెన (ఫుల్ సిరాత్) ఉంటుంది. ఆ వంతెనకు ఆవల స్వర్గం ఉంటుంది. కర్మవిచారణ తరువాత మానవులంతా ఈ వంతెన మీదుగా తమ తమ గమ్యాలకు చేరుకోవలసి ఉంటుంది. దీన్ని గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలియజేశారు:

“నరకం మీద (ఫుల్ సిరాత్) వంతెన ఏర్పాటు చేయబడుతుంది. దైవప్రవక్తలలో అందరి కన్నా ముందు నేను నా అనుచర సమాజాన్ని తీసుకొని దానిని దాటుతాను. ఆరోజు దైవప్రవక్తలు మాత్రమే మాట్లాడుతారు. వారయినా ‘దేవా! (మమ్మల్ని) క్షేమంగా ఉంచు’ అని మాత్రమే అంటారు. నరకంలో సాదాన్ (అనే ఒక విధమయిన ముండ్ల చెట్టు) ముండ్లలా వంకర్లు తిరిగిన పొడవంటి మేకులు ఉంటాయి. వాటి పొడవు దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. ఆ మేకులు వంతెన మీద నడిచే వారిలో కొందర్ని వారి దుష్కర్మల కారణంగా పట్టి నరకంలోకి లాగి పడవేసేందుకు ప్రయత్నిస్తాయి. దాంతో కొందరు హతమయి నరకంలో పడిపోతారు. (ఇక ఎన్నటికీ అందులో నుంచి బయట పడలేరు.) మరి కొందరు తెగి నరకంలో పడిపోతారు. ఆ తరువాత కొంత కాలానికి నరకం నుంచి విముక్తి పొందుతారు.”

కొన్ని ఉల్లేఖనాల ప్రకారం “విశ్వాసులలో కొందరు రెప్పుపాటులో ఆ వంతెన దాటి వెళ్తారు. కొందరు మెరుపు వేగంతో దాటుతారు. కొందరు వాయు వేగంతో, మరికొందరు అశ్వ వేగంతో, ఇంకా కొందరు ఒంటె వేగంతో దాటుతారు. ఇలా విభిన్న వేగాలతో దాటేవారిలో కొందరు క్షేమంగా దాటి మోక్షం పొందుతారు. కొందరు మేకులతో తెగి (నరకంలో) పడిపోతారు. మరికొందరు నరకం లో బోర్లా పడిపోతారు.” (బుఖారి, ముస్లిం)

వారికిలా చెప్పా: “మార్గభ్రష్టత్వంలోనే పడివుండేవారిని కరుణామయుడు చూసే చూడనట్లు వదిలేస్తున్నాడు. చివరికి వారు తమకు వాగ్దానం చేయబడినదాన్ని అది దైవ శిక్షయినా లేదా ప్రళయఘడియ అయినా (కళ్ళారా) చూసుకుంటారు. అప్పుడు వారికి తెలుస్తుంది, ఎవరి పరిస్థితి అధ్వాన్నంగా, ఎవరి బలగం బలహీనంగా ఉందో.” (75)

దీనికి భిన్నంగా రుజుమాగ్గం అవలంబించిన వారికి దేవుడు మరింత సద్బుద్ధి ప్రసాదిస్తాడు. నీ ప్రభువు దృష్టిలో శాశ్వతంగా ఉండే సత్కార్యాలే పర్యవసానం రీత్యా, ఫలితం రీత్యా ఎంతో శ్రేష్ఠమైనవి. (76)

ప్రవక్తా! మా సూక్తులు తిరస్కరించిన వాడ్ని చూశావా? అతను (తన ప్రస్తుత పరిస్థితి చూసుకొని మిడిసిపడుతూ “మీరు నన్ను దైవశిక్ష గురించి ఎంత బెదిరిస్తున్నా) నాకు మాత్రం సంతానం, సిరిసంపదలు ఇంకా లభిస్తున్నా ఉంటాయి” అని అంటున్నాడు. అతనికి ఏదైనా అగోర విషయం తెలిసిపోయిందా? లేక కరుణామయునితో ఏదైనా ఒప్పందం చేసుకున్నాడా? (77-78)

అదేమీ కాదు. అతను వాగుతున్నదంతా మేము (అతని కర్మలచిట్టాలో) నమోదు చేస్తున్నాం. అతనికి విధించే శిక్షను మరింత తీవ్రం చేస్తాం. అతను ప్రస్తావిస్తున్న సిరులూ గిరులూ, మందీమార్పలం అన్నీ చివరికి మాదగ్గరే ఉండిపోతాయి. (అన్నిటినీ ప్రపంచం లోనే వదిలేసి) అతను ఒంటరిగా మాసన్నిధికి రావలసి ఉంటుంది.⁵ (79-80)

వారు దేవుడ్ని వదిలేసి తమకు అండగా నిలువడానికి కొన్ని (మిథ్యా)దైవాలను తయారుచేసుకున్నారు. వారికసలు ఎవరూ అండగా నిలువరు. అవన్నీ (ప్రళయ దినాన) వారి పూజాపురస్కారాలను నిరాకరిస్తాయి. పైగా వారికి ప్రత్యర్థులైపోతాయి. (81-82)

మేము సత్యతిరస్కారుల పైకి పిశాచశక్తుల్ని ఎలా వదలిపెట్టామో చూడలేదా? అవి వారిని (సత్యతిరస్కారం గురించి) బాగా రెచ్చగొట్టున్నాయి. సరే, నీవు వారి శిక్ష విషయంలో తొందరపడకు. వారికి ఎటూ రోజులు దగ్గరపడ్డాయి. (83-84)

ఆరోజు ఎంతో దూరంలేదు. అప్పుడు మేము దైవభీతిపరుల్ని అతిథుల్లా (గౌరవిస్తూ) కరుణామయుని సన్నిధిలో ప్రవేశపెట్టాం. పాపాత్ముల్ని దమ్మికగొన్న జంతువుల్లా నరకం వైపు తోలుకెళ్తాం. ఆరోజు ప్రజలు ఎలాంటి సిఫారసు చేయలేరు. ఏదైనా చేస్తే కరుణామయుడి నుండి అనుమతి పొందినవారే సిఫారసు చేయగలరు. (85-87)

కరుణామయుడు ఒకడ్ని తన కొడుకుగా చేసుకున్నాడని అంటున్నారు వారు. “మీరు చాలా ఫెరారుమయిన మాట కల్పించి చెబుతున్నారు. కరుణామయునికి

5. హజ్రత్ ఖబ్బాబ్ బిన్ అరత్ (రజి) కథనం: అజ్ఞానకాలంలో నేను కమ్మరి పని చేస్తుండే వాడ్ని. ఆరోజుల్లో ఆస్ బిన్ నాయిల్ నాక్కొంత బాకీపడ్డాడు. నేనొక రోజు వెళ్ళి బాకీ అడిగితే అతను “నువ్వు ముహమ్మద్ (స) ప్రవక్తత్వాన్ని నిరాకరించినంత వరకు నేను నీ బాకీడబ్బులు ఇవ్వను” అన్నాడు. నేనప్పుడు “నీవు చచ్చినా, తిరిగి బ్రతికించబడినా, నేనాయన ప్రవక్తత్వాన్ని నిరాకరించను” అన్నాను. అతని మాటలు విని “సరే నేను చనిపోయి, తిరిగి బ్రతికించబడనంత వరకు నీ బాకీ నన్నడగకు. నేను తిరిగి బ్రతికించబడితే నాకు నా ధనమూ లభిస్తుంది, సంతానం కూడా. అప్పుడు నీబాకీ తీరుస్తాలే” అన్నాడు. దీన్ని గురించే ఈసూక్తులు అవతరించాయి. (బుఖారి)

సంతానం ఉందని చెప్పటం ఎంత తీవ్రమైన విషయమంటే దానివల్ల మిన్ను విరిగి పడవచ్చు; భూమి బ్రద్దలై పోవచ్చు; పర్వతాలు పగిలి ముక్కలై పోవచ్చు. సంతానం కలిగివుండటం కరుణామయునికి ఎంతమాత్రం శోభించదు. (88-92)

భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్త సృష్టిరాసులు కట్టు బానిసలై ఆయన ముందుకు వస్తాయి. ఆయన అందర్ని పరివేష్టించి ఉన్నాడు. ప్రతి ఒక్కర్ని లెక్కపెట్టి ఉంచాడు. చివరికి యావన్నంది ప్రళయదినాన ఒంటరిగా ఆయన ముందు సమావేశమవుతారు.*

విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేస్తున్నవారి గురించి కరుణామయుడు త్వరలోనే ప్రజల హృదయాల్లో ప్రేమాభిమానాలు జనింపజేస్తాడు. ఇది తప్పక జరుగుతుంది. (93-96)

ప్రవక్త! ఈగ్రంథం ద్వారా దైవభీతిపరులకు (స్వర్ణ)శుభవార్త విన్పించు. పెడసరిగా మాట్లాడే మొండిఘటాలను (శిక్ష గురించి) భయపెట్టు. ఈపని కోసమే మేమీ వాణిని సులభతరం చేసి నీనోట వైలువరిస్తున్నాం. వారికి పూర్వం మేము ఎన్నో జాతుల్ని తుడిచిపెట్టాం. ఈరోజు వారి నామరూపాలు ఎక్కడైనా నీకు కనిపిస్తున్నాయా? లేక వారి అవశేషాలకు సంబంధించిన చిన్న శబ్దమైనా నీకు వినిపిస్తుందా? (97-98)

అవతరణ: మక్కా

20. తాహ్

సూక్తులు: 135

ఈ అధ్యాయం తా.హ్ అనే బీజాక్షరాలతో ప్రారంభమయింది. ఇది హిజ్రీ శకా రంభానికి మూడు నాలుగేండ్ల పూర్వం మక్కాలో అవతరించింది. అవిశ్వాసుల మొండి వైఖరిని ఖాతరు చేయవద్దని దైవప్రవక్త (స)కు బోధించిన తర్వాత మూసా ప్రవక్త (అలై) గాధ వస్తుంది. ఆ తర్వాత హజ్రత్ ఆదం(అలై) వృత్తాంతం తెలిపి అవిశ్వాసులకు గుణ పాఠం చెప్పబడింది. చివర్లో విశ్వాసులకు కొన్ని సూచనలు, సలహాలు ఇవ్వబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

తా-హ్. మేమీ ఖుర్ఆన్‌ని నీవు కష్టాల్లో పడాలని నీపై దించలేదు. ఇది (దేవునికి) భయపడే ప్రతివ్యక్తి కోసం వచ్చిన జ్ఞాపిక. భూమితో పాటు అత్యున్నతమైన యావల్ నభోమండలాన్ని సృష్టించిన శక్తిస్వరూపుని వైపు నుండి ఇది అవతరించింది. (1-4)

(విశ్వప్రభువైన) ఆ కరుణామయుడు అధికార సింహాసనంపై అధిష్టించి ఉన్నాడు. భూమ్యాకాశాలకు, వాటి మధ్యవున్న వాటికి, నేల క్రింద నిక్షిప్తమైవున్న వాటికి ఆయనే యజమాని. నీవు బిగ్గరగా మాట్లాడినా, మెల్లిగా మాట్లాడినా లేక అంతకంటే ఎక్కువ నిగూఢ విషయమైనా సరే, ఆయనకు తెలుసు. ఆయనే అల్లాహ్. ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. ఆయనకు ఎంతో మంచి పేర్లున్నాయి. (5-8)

నీకు మూసా వృత్తాంతం ఏమయినా చేరిందా? అతనొక అగ్ని (మంట) చూశాడు. అప్పుడతను తన కుటుంబీకులతో “మీరు ఇక్కడే ఉండండి. అక్కడేదో అగ్ని కనిపిస్తోంది. వెళ్ళి మీకోసం కొంచెం నిప్పు తీసుకొస్తాను. లేదా అక్కడ (మనకు) దారి చూపేవారు ఎవరైనా దొరకవచ్చు” అని అన్నాడు. (9-10)

మూసా ఆ ప్రదేశానికి చేరుకోగానే అక్కడ ఓ (అదృశ్య) వాణి విన్పించింది: “మూసా! నేనే నీ ప్రభువును. చెప్పలు విడిచిపెట్టు. నీవిప్పుడు పవిత్రమైన తువా (లోయ)లో ఉన్నావు. నేను నిన్ను (ఓ మహాకార్యం కోసం) ఎన్నుకున్నాను. నీకు అంద జేస్తున్న విషయాన్ని శ్రద్ధగా విను. నేనే దేవుణ్ణి. నేను తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. కనుక నీవు నన్నే ఆరాధించు. నన్ను స్మరించడానికి నమాజ్ స్థాపించు. (11-14)

ప్రళయం తప్పకుండా రానున్నది. ప్రతి మానవుడూ తన కృషికి తగిన ప్రతిఫలం పొందడానికి నేను దాని సమయాన్ని రహస్యంగా ఉంచదలిచాను. కనుక ప్రళయ దినాన్ని నమ్మకుండా మనోవాంఛలకు బానిసలైపోయేవారి విషయంలో దాన్ని గురించిన ఆలోచన నిన్ను (మా సందేశప్రచారం నుండి) నిరోధించకూడదు సుమా! అలా జరిగితే నీవు నాశనమైపోతావు. సరే, మూసా! నీ చేతిలో ఉన్నదేమిటి?” (15-17)

దానికి మూసా “ఇది నా చేతికర్ర. దీన్ని నేను ఊతగాచేసుకొని నడుస్తాను. దీంతో నా మేకల కోసం చెట్ల నుండి ఆకులు రాల్చుతాను. దీంతో నేను ఇంకా ఎన్నో పనులు చేస్తాను” అన్నాడు. “మూసా! దాన్ని క్రింద పడవెయ్యి” అన్నాడు దేవుడు. మూసా దాన్ని క్రింద పడవేశాడు. అంతే, అది ఎకావికిన పాముగా మారి పరుగెత్తసాగింది. (18-20)

“దాన్ని పట్టుకో. భయపడకు. మేము దాన్ని మళ్ళీ పూర్వస్థితికి మార్చుతాం. నీ చేతిని చంకలో అదిమివేసెయ్యి. ఎలాంటి బాధ లేకుండా అది మెరిసిపోతూ బయటి కొస్తుంది. ఇది రెండో నిదర్శనం. మేమింకా నీకు గొప్పగొప్ప నిదర్శనాలు చూపిస్తాం. నువ్విప్పుడు ఫిరోన్ దగ్గరకెళ్ళు. అతను హద్దుమీరిపోయాడు” అన్నాడు దేవుడు. (21-24)

“ప్రభూ! నాకు మనోస్థయిర్యం ప్రసాదించు. నా పనులు సులభంగా నెరవేరేలా చెయ్యి. ప్రజలు నామాట గ్రహించడానికి నాకు వాక్యబీమ ప్రసాదించు. నాకు సహాయం గా నా కుటుంబంలో ఒకరిని మంత్రిగా నియమించు. నా సోదరుడు హారూన్ ద్వారా నాకు బలం చేకూర్చు. అతణ్ణి నా పనిలో భాగస్వామిగా చెయ్యి. మేమిద్దరం నీ పవిత్ర తను ఘనంగా కొనియాడుతాం. నీగురించి విస్తృతంగా ప్రచారంచేస్తాం. నీవు ఎల్లప్పుడూ మమ్మల్ని కనిపెట్టుకొని ఉంటున్నావు” అన్నాడు మూసా. (25-35)

“మూసా! నీవు కోరినవన్నీ ఇచ్చాం. మేము నీకు మరోసారి మేలు చేశాం. (నీ బాల్యంసంగతి) గుర్తుకొచ్చుకో. మేము నీతల్లికి ప్రత్యేక సూచన చేశాం. దివ్యావిష్కృతి ద్వారా మాత్రమే ఇలాంటి సూచన చేయడం వీలవుతుంది. (మేమిలా సూచించాం:) “ఈ పిల్లవాణ్ణి ఒక పెట్టెలో పెట్టి నదిలో వదిలిపెట్టు. నది దాన్ని ఒడ్డుకు చేర్చుతుంది. నాకూ, ఈ పిల్లవాడికి (ఉమ్మడి) విరోధి అయినవాడు దాన్ని తీసేసుకుంటాడు.”

(మూసా! నీవు ప్రేమపాత్రుడయ్యేందుకు) నేను నావైపు నుండి నీ మీద మమతా మమకారాలు ఆవరింపజేశాను. నీవు నా పర్యవేక్షణలో పోషించబడేలా ప్రత్యేక ఏర్పాటు చేశాను. నీ సోదరి (ఫిరోన్ దగ్గరకు) వెళ్ళిన సంగతి కూడా జ్ఞాపకం తెచ్చుకో. ఆమె (ఫిరోన్ దగ్గరకు) వెళ్ళి “నేనే పిల్లవాణ్ణి బాగా పోషించే వారెవరో మీకు చూపనా?”

1. యూదులు ఈ కారణంగానే చెప్పలు తొడగకుండా ప్రార్థన చేస్తారు. అయితే అంతిమ దైవప్రవక్త (సల్లం) షరీఅత్‌లో (శుభ్రమైన) చెప్పలు తొడిగి నమాజ్ చేయడంలో తప్పు లేదు.

అన్నది. ఈవిధంగా మేము నిన్ను మళ్ళీ నీతల్లి దగ్గరకు చేర్చాం. ఆమె సంతోషించాలని, దిగులు చెందకూడదని ఇలా చేశాము.

(మరో సంఘటన) “నీవొక వ్యక్తిని చంపావు. మేము నిన్ను ఆ ఇరకాటం నుండి బయటపడేశాం. ఎన్నో సార్లు నిన్ను పరీక్షకు గురిచేశాము. నీవు మద్యం (జాతి) ప్రజల్లో అనేక సంవత్సరాలు గడిపావు. ఇప్పుడు తగిన సమయానికి వచ్చావు. మూసా! నేను నిన్ను నాపని కోసం యోగ్యుడిగా చేశాను. ఇక నీవు, నీ సోదరుడు నా(ఈ) నిదర్శనాలు తీసుకొని వెళ్ళండి. గుర్తుంచుకోండి, ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ నన్ను స్మరించడంలో అలసత్వం చేయకూడదు. మీరిద్దరు ఇప్పుడు ఫిరౌన్ దగ్గరకు వెళ్ళండి. అతను గర్విష్టుడై హద్దు మీరిపోయాడు. అతనితో మృదువుగా మాట్లాడండి. దానివల్ల అతను (మా) హితవులు పొందించవచ్చు, లేదా (మాశిక్షకు) భయపడవచ్చు” అన్నాడు దేవుడు. (36-44)

“ప్రభూ! అతను మా మీద దౌర్జన్యం చేస్తాడేమోనని లేదా తిరగబడతాడేమోనని భయంగా ఉంది” అన్నారు వారిద్దరూ. (45)

“భయపడకండి. నేను మీకు తోడుగా ఉన్నాను; సమస్తం వింటున్నాను, చూస్తున్నాను. ఇక వెళ్ళండి, వెళ్ళి అతనికీలా చెప్పండి: “మేము నీ ప్రభువు తరపున వచ్చిన దూతలం, ఇస్రాఱ్ ల సంతతిని మావెంట రావడానికి వదలిపెట్టు. వారిని వేధించకు. మేము నీదగ్గరకు నీప్రభువు నిదర్శనాలు తీసుకొచ్చాం. సన్మార్గం అవలంబించేవారికి శాంతి కలుగుగాక! సత్యాన్ని తిరస్కరించి ముఖం తిప్పుకునేవారికి శిక్ష ఉందని మాకు దివ్యావిష్కృతి ద్వారా తెలియజేయబడింది” అన్నాడు దేవుడు. (46-48)

(వారు) ఫిరౌన్ (దగ్గరకెళ్ళి ఈమాటలు చెప్పగా అతను విని) “అయితే మూసా! మరి మీరిద్దరి ప్రభువు ఎవరంటా?” అని అడిగాడు. (49)

“ప్రతి వస్తువునూ తగినవిధంగా సృష్టించి, దానికి ఒక (నిర్దిష్ట)మార్గం చూపినవాడే మా ప్రభువు” అన్నాడు మూసా. (50)

“అయితే ఇంతకుపూర్వం గతించిన తరాల సంగతేమిటి?” అడిగాడు ఫిరౌన్. (51)

“వారి సంగతేమిటో అంతా నాప్రభువు దగ్గర ఓ గ్రంథంలో నమోదై సురక్షితంగా ఉంది. నాప్రభువు ఎలాంటి పొరపాటు చేయడు, మరచిపోడు” అన్నాడు మూసా. (52)

ఆయనే మీకోసం భూమిని పాస్చుగా పరచి దానిపై నడవడానికి దారులు ఏర్పరిచాడు. పైనుండి వర్షం కురిపిస్తున్నాడు. ఆ వర్షం ద్వారా రకరకాల ఉత్పత్తులు వెలికి తీస్తున్నాడు. మీరూ తినండి, మీ పశువుల్నీ మేపుకోండి. ఇందులో బుద్ధిమంతులకు నిదర్శనాలున్నాయి. ఈ భూమి నుండే మేము మిమ్మల్ని సృష్టించాము. చివరికి ఇందులోకి మిమ్మల్ని తీసికెళ్తాము. ఇందులో నుంచే మళ్ళీ బ్రతికించి లేపుతాం. (53-55)

మేము ఫిరౌన్ కు మా నిదర్శనాలన్నీ చూపాము. కాని అతను (వాటిని) విశ్వసించకుండా (కడదాకా) తిరస్కరిస్తూనే పోయాడు. (56)

అతను (ఎదురుతిరిగి మాట్లాడుతూ) “మూసా! నీ మంత్రశక్తితో మమ్మల్ని మా దేశం నుండి వెళ్ళగొట్టడానికి వచ్చావా మాదగ్గరికి? అలాగైతే మేము కూడా నీకు పోటీగా

అలాంటి మంత్రశక్తినే తీసుకొస్తాము. ఈ పోటీ ఎప్పుడు ఎక్కడ జరగాలో నిర్ణయించుకో. మేమీ మాట నుండి వెనక్కి మరలము. నీవు కూడా మరలకూడదు. రా! బహిరంగ మైదానంలోకి (మా) ముందుకు రా!” అని సవాలు విసిరాడు. (57-58)

“అయితే జాతర దినాన పెట్టుకుందాం. పొద్దెక్కిన తరువాత జనం గుమికూడాలి” అన్నాడు మూసా. ఫిరౌన్ వెళ్ళి తన బలగాన్వంతా కూడగట్టుకువచ్చి పోటీకి దిగాడు.

మూసా (పాలకవర్గాన్ని ఉద్దేశించి) “దౌర్భాగ్యులారా! దేవునిపై అసత్యాలు మోపకండి. అలాచేస్తే ఒక మహోపద్రవం ద్వారా ఆయన మిమ్మల్ని సర్వనాశనం చేస్తాడు. అబద్ధం ఎవడు కల్పించినా వాడికి రోజులు మూడినట్టే” అని హెచ్చరించాడు. (59-61)

ఈ మాటలు వినగానే వారిలో (పోటీ గురించి) భేదాభిప్రాయాలు పొడసూపాయి. వారు పరస్పరం రహస్యసమాలోచనలు జరుపుకున్నారు. చివరికి వారిలో కొందరు ఇలా అన్నారు: “మీరిద్దరు మాంత్రికులు మాత్రమే, వారు తమ మంత్రబలంతో మిమ్మల్ని మీ దేశం నుండి వెళ్ళగొట్టాలని, మీ మతాన్ని, మీ ఉదాత్తసంస్కృతిని, తుడిచిపెట్టాలని భావిస్తున్నారు. కనుక ఈరోజు మీ శక్తియుక్తులన్నీ సమీకరించుకొని, సేనావాహినిగా బరిలోకి దిగండి. గుర్తుంచుకోండి, ఈరోజు ఎవరిది పైచేయి అవుతుందో వారిదే గెలుపు.”

(ఫిరౌన్ తరపున పోటీకి దిగిన) మాంత్రికులు (ప్రత్యర్థిని సంబోధిస్తూ) “మూసా! ముందు నువ్వు పడవేస్తావా లేక మమ్మల్ని పడవేయమంటావా?” అనడిగారు. (62-65)

“కాదు, మీరే పడవేయండి” అన్నాడు మూసా. (మాంత్రికులు తమ మంత్ర సాధనాలు నేలమీద పడవేశారు.) మరుక్షణమే వారి త్రాళ్ళు, కర్రలు వారి మంత్రబలంతో మూసా కళ్ళకు (పొములుగా మారి) పరుగెత్తుతున్నట్లు కన్పించాయి. వాటిని చూసి అతను మనసులో కాస్త భయపడ్డాడు. (66-67)

అప్పుడు మేము “మూసా! భయపడకు. నీవే గెలుస్తావు. నీ చేతిలో ఉన్నదాన్ని క్రింద పడెయ్యి. ఇప్పుడే అది వారి అభూతకల్పనలన్నిటినీ తృటిలో మింగేస్తుంది. వీరు చేసినదంతా మంత్రజాలం మాత్రమే. మాంత్రికులు ఎంత అట్టహాసంగా వచ్చినా వారు ఎన్నటికీ విజయం సాధించలేరు” అని అన్నాము. (68-69)

చివరికి అదే జరిగింది. మాంత్రికులంతా (ఓటమి నంగీకరించి) సాష్టాంగపడుతూ “మేము మూసా, హారూన్ ల ప్రభువును విశ్వసించాం” అన్నారు. (70)

“ఏమిటి, నేను అనుమతి ఇవ్వకముందే మీరితడ్డి విశ్వసించారా? అసలితను మీకు మంత్రవిద్య నేర్పిన గురువయి ఉంటాడు. సరే కానివ్వండి. నేనిప్పుడే మీకాళ్ళు, చేతులు పరస్పరం వ్యతిరేక దిశలో నరికించి మిమ్మల్ని ఖర్చూరపు చెట్లమొదళ్ళ మీద ఉరి తీయిస్తాను. అప్పుడు తెలుస్తుంది మీకు, మా ఇద్దరిలో ఎవరి శిక్ష కఠినంగా, చాలా సేపటిదాకా ఉంటుందో” అన్నాడు ఫిరౌన్ మండిపడుతూ. (71)

“మమ్మల్ని సృష్టించిన సృష్టికర్త సాక్షి! మా ముందుకు స్పష్టమైన నిదర్శనాలు వచ్చిన తర్వాత (సత్యాన్ని విశ్వసించకుండా) నీకు ప్రాధాన్యం ఇవ్వడం మావల్ల కాదు.

నీవు చేయదలచుకున్నదేమిటో చేసుకో. నీవు మహాఅయితే ఇహలోకజీవితంలో మాత్రమే ఏదైనా చేస్తావు. మేము మా ప్రభువును విశ్వసించాం. ఆయన మా తప్పులు మన్నిస్తాడు. నీ వత్తిడి వల్ల మేము ప్రయోగించిన ఈ మంత్రజాలాన్ని కూడా క్షమిస్తాడు. దేవుడే శ్రేష్ఠుడు, శాశ్వతంగా ఉండేవాడు” అన్నారు మాంత్రికులు నిర్భయంగా. (72-73)

నేరస్థుడయి తన ప్రభువు సన్నిధికి వచ్చిన ప్రతివాడికీ నరకమే గతి. అతనందులో చావడూ, బ్రతకడూ. సత్యాన్ని విశ్వసించడంతో పాటు సత్కార్యాలు కూడా చేసిఉండి, తమ ప్రభువు సన్నిధికి వచ్చినవారి కోసం ఉన్నత స్థానాలు, సెలయేరులు ప్రవహించే శాశ్వత స్వర్గవనాలున్నాయి. ఆ వనాలలో వారు కలకాలం (సుఖంగా) ఉంటారు. పవిత్ర జీవితం గడిపేవారికి లభించే ప్రతిఫలం ఇలాగే ఉంటుంది. (74-76)

“ఇప్పుడిక రాత్రికిరాత్రి నా దాసుల్ని తీసుకొని బయలుదేరు. వారికోసం సముద్రంలో నిర్జలమైన దారి ఏర్పరచుకో. మిమ్మల్ని ఎవరూ వెంబడిస్తారన్న భయం ఉండదు. మరెలాంటి భయం కూడా ఉండదు” అని మేము మూసాకు సూచించాము. (77)

వెనుక నుంచి ఫిరోన్ సైన్యం తీసుకొని (సముద్రతీరానికి) చేరుకున్నాడు. అప్పుడు సముద్రం వారందరినీ తనలో లీనం చేసుకొని కలిసిపోయింది. ఫిరోన్ తనజాతి ప్రజలను అపమార్గం పట్టించాడు; సరయిన మార్గదర్శనం చేయలేదు. (78-79)

ఇస్రాయిల్ సంతానమా! మేము మిమ్మల్ని మీ శత్రువుల నుండి విముక్తి కలిగించాం. తూర్ పర్వతం కుడివైపున మీరాక కోసం సమయం నిర్ణయించాం. మీ కోసం మన్న, సల్వలను² దించాం. “మేము ప్రసాదించిన పరిశుద్ధ ఆహారం తినండి. అయితే తిని తిరుగుబాటు వైఖరి అవలంబించకండి. అలా చేస్తే మీపై నా ఆగ్రహం విరుచుకు పడుతుంది. నా ఆగ్రహానికి గురైన వాడికి రోజులు మూడినట్లే. అయితే పశ్చాత్తాపంతో క్షమాపణ కోరుకొని, సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచారసంపన్నుడయి, సన్మార్గంలోనే (జీవితాంతం) నడిచేవాణ్ణి నేను తప్పకుండా క్షమిస్తాను” (అని చెప్పాము). (80-82)

“మూసా! నిన్ను ఏ విషయం నీజాతి ప్రజల కంటే ముందుగా తీసుకొచ్చింది?” అడిగాడు దేవుడు. “వారు నా వెనకాల వస్తున్నారు. ప్రభూ! నీవు నాపట్ల ప్రసన్నుడవుతావన్న ఉద్దేశంతో నేను తొందరచేసి నీ సన్నిధికి చేరుకున్నా” అన్నాడు మూసా. (83-84)

“సరే, నీ వెనుక (అంటే నీవిక్కడికి వచ్చిన తరువాత) మేము నీ జాతిని పరీక్షకు గురిచేశాం. సామిరీ (అనేవాడు) వాళ్ళను పెడదారి పట్టించాడు” అన్నాడు దేవుడు. (85)

(ఈమాట వినగానే) మూసా ఎంతో ఆగ్రహం, విచారంతో కూడిన భావోద్వేగాలతో తనజాతి దగ్గరకు తిరిగొచ్చాడు. వచ్చిరాగానే “నాజాతి ప్రజలారా! మీ ప్రభువు మీకు మంచివాగ్గానాలు చేయలేదా? అది మీకు ఆలస్యమైనట్లు అనిపించిందా (సహనం కోల్పోయి ఈ నిర్వాకానికి పాల్పడ్డారు)? లేక నాకు మీరు చేసిన వాగ్దానభంగానికి మీరే మీప్రభువు ఆగ్రహాన్ని ఆహ్వానించదలించారా?” అని అడిగాడు. (86)

2. వివరాలకు 2:57 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

“మా అంతట మేము వాగ్దానభంగం చేయలేదు. అసలేం జరిగిందంటే మేము నగల బరువు మోయలేక చస్తున్నాం. అంచేత వాటిని కాస్తా తీసిపారేశాం, అంతే” అన్నారు వారు. ఆ తర్వాత సామిరీ తన పాత్ర నిర్వహించాడు. అతను వారికోసం ఒక ఆవుదూడ విగ్రహం తయారుచేశాడు. ఆ విగ్రహంలో నుంచి దూడ అరుపులాంటి ధ్వని వినవస్తుండేది. జనం (ఆ చోద్యం చూసి) “ఇదే మన దైవం. మూసా దైవం కూడా ఇదే. మూసా దీన్ని మరచిపోయాడు” అని అరిచారు. (కాని) అది తమకు సమాధానమివ్వదని, ఎలాంటి లాభనష్టాలు కలిగించలేదని వారు గమనించడం లేదా? (87-89)

హారూన్ (మూసా రాకకు) ముందే (నచ్చజెబుతూ) “సోదరులారా! దీని ద్వారా మీరు పరీక్షకు గురయ్యారు. మీ ప్రభువు కరుణామయుడే. కనుక మీరు నన్ను అనుసరించండి. నామాట వినండి” అన్నాడు. కాని వారు (అతని మాటలు పెడచెవిన పెట్టూ) “మూసా తిరిగి రానంతవరకు మేము దీన్నే పూజిస్తుంటాం” అని చెప్పేవారు. (90-91)

మూసా (హారూన్ వైపు తిరిగి) “హారూన్! మీరు మార్గభ్రష్టులైపోతుంటే చూసి (నీవు మౌనంగా ఎందుకుండి పోయావు?) వారిని వారించకుండా ఏ విషయం నిన్ను అడ్డుకుంది? నీవు నాఅదేశం ఎందుకు ఉల్లంఘించావు?” అని అడిగాడు. (92-93)

“నా తల్లికుమారుడా! నా గడ్డాన్ని, తలవెండ్రుకల్ని పట్టి లాగకు. నేను ఇస్రాయిల్ సంతతిలో చీలికలు తెచ్చిపెట్టానని, నీమాట ఖాతరు చేయలేదని అంటావేమోనని భయపడ్డాను. (దేవుని దయవల్ల అలా అనలేదు నీవు)” అన్నాడు హారూన్. (94)

“సామిరీ! ఇక నీ సంగతేమిటి?” అడిగాడు మూసా. (95)

“నేను ప్రజలకు కనపడని ఒక (విచిత్ర) వస్తువుని చూశాను. నేను సందేశహారుని అడుగుజాడల నుంచి ఓ పిడికెడు (మట్టి) తీసుకొని (విగ్రహంలో) పోశాను.³ అలా చేయాలని నా మనస్సుకు అనిపించింది” అన్నాడు సామిరీ. (96)

“సరే వెళ్ళు (ఇక్కడ్నుంచి). ఇకనుండి నీవు జీవితాంతం ‘నన్ను తాకకండి’ అని చెబుతూ తిరుగుతుంటావు. నీకోసం వాగ్దాన సమయమొకటి నిర్ణయమై ఉంది. అది ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ తప్పిపోదు. చూడు, ఇప్పుడు నీ ఇష్టదేవత గతి ఏమౌతుందో! దీన్ని మేము కాల్చి, ముక్కలు ముక్కలుగా చేసి సముద్రంలో విసిరిపారేస్తాము... ప్రజలారా! మీ దేవుడు అల్లాహ్ మాత్రమే. ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. ఆయన జ్ఞానం ప్రతి వస్తువునూ పరివేషించి ఉంది” అన్నాడు మూసా. (97-98)

ప్రవక్తా! ఈవిధంగా మేము గతంలో జరిగిన విశేషాలను గురించి నీకు తెలియజేస్తున్నాం. మేము ప్రత్యేకంగా మా దగ్గర్నుంచి ఒక జ్ఞాపిక (ఖుర్ఆన్)ను తీసి నీకు ప్రసాదిస్తున్నాం. దాన్ని విశ్వసించకుండా ముఖం తిప్పుకునేవాడు ప్రళయదినాన అతి దారుణమైన పాపభారం మోయవలసి వస్తుంది. దాన్ని అతడు ఎల్లకాలం మోస్తుంటాడు.

3. అంటే ‘మీ అడుగుజాడల నుండి సేకరించిన మట్టినే నేను విగ్రహంలో పోస్తే ఇలా జరిగింది; ఇది మీ పాదధూళి మహిమే’ అని టక్కరి మాటలు చెప్పి నిందారోపణ నుండి తప్పించుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు సామిరీ. (7:148 సూక్తి కూడా చూడండి.)

ప్రళయదినాన అది అతనికి అత్యంత బాధాకరమైన భారంగా పరిణమిస్తుంది. శంఖం పూరించబడే రోజు మేము నేరస్థుల్ని చుట్టుముట్టి (ఒకచోట) చేర్చుతాం. వారప్పుడు (భీతావహంతో) నిలువుగుడ్డు వేసిచూస్తారు. తర్వాత వారు మెల్లిగా మాట్లాడుకుంటూ “మీరు ప్రపంచంలో మహాఅయితే పదిరోజులు గడిపారేమో” అంటారు. (99-103)

వారు మాట్లాడుకుంటున్నదేమిటో మాకు బాగా తెలుసు. వారిలో కాస్త తెలివిగల వాడు “కాదు, మీరసలు ప్రపంచంలో ఒక్కరోజు మాత్రమే గడిపారు” అనంటాడు⁴.

అయితే ఆరోజు పర్వతాలు ఏమవుతాయని వారు నిన్నడుగుతున్నారు. వారికిలా చెప్పా: “నా ప్రభువు వాటిని ఇసుక రేణువులుగా మార్చి ఎగరేస్తాడు. భూమిని చదునైన మైదానంగా మార్చివేస్తాడు. దానిమీద మీకెలాంటి మిట్టపల్లాలు కన్పించవు.” (104-107)

ఆరోజు ప్రకటనకర్త పిలుపుతో మానవులు కిమ్మనకుండా అతని వెంట నడుస్తారు. ఏ ఒక్కడూ తోక జాడించలేడు. కరుణామయుని సమక్షంలో ధ్వనులన్నీ మూగబోతాయి. తేలికపాటి (అడుగుల) చప్పుడు మాత్రమే కాస్త విన్పిస్తుంది. ఆరోజు కరుణామయుడు ఎవరికైనా అనుమతి ఇచ్చి, అతని మాటలు వినడానికి ఇష్టపడితే తప్ప ఏఒక్కరి సిఫారసు చెల్లదు.⁵ ప్రజల ముందున్నదేమిటో, వారి వెనుకన్న దేమిటో అంతా దేవునికి తెలుసు. ఇతరులకు దాన్ని గురించి తెలియదు. (108-110)

(ఆరోజు) మానవులు సజీవుడు, శాశ్వతుడైన దేవుని ముందు తలలు వంచి నిలబడతారు. దుర్మార్గం, దౌర్జన్యాల పాపభారం మోసుకొచ్చినవాడు ఆరోజు సర్వనాశనమై నట్లే. సత్కార్యాలు చేసినవందలంతో పాటు విశ్వాసి కూడా అయివుండిన వాడికి ఎలాంటి సప్టంగాని, అన్యాయంగాని జరుగుతుందన్న భయమే ఉండదు. (111-112)

ఇలా మేము దీన్ని అరబీభాషలో పాఠ్యగ్రంథంగా చేసి అవతరింపజేశాం. మానవులు చెడులు మానేసి నీతిమంతులుగా మారడానికి, లేదా ఏమరుపాటు వదలి సృహలోకి రావడానికి మేమిందులో రకరకాల హెచ్చరికలు చేశాం. కనుక ఆ దేవుడు సర్వోన్నతుడు, సహజచక్రవర్తి. ప్రవక్తా! నీదగ్గరకు ఖుర్ఆన్ పూర్తిగా రానంతవరకు నీవు దాన్ని పఠించడానికి తొందరపడకు. “ప్రభూ! నాకు మరింతజ్ఞానం ప్రసాదించు” అని వేడుకో⁶.

పూర్వం మేము ఆదంకు ఒక సందేశం ఇచ్చాము. కాని అతను దాన్ని మరచి పోయాడు. అతనిలో మాకు స్థిరత్వం, సంకల్పబలం కానరాలేదు. ఆదంకు గౌరవ సూచకంగా అభివాదం చేయమని మేము దైవదూతల్ని ఆజ్ఞాపించాం. అప్పుడు వారంతా అభివాదం చేశారు. కాని ఇబ్లీస్ నిరాకరించాడు. మేము ఆదంకు ఇలా ఉపదేశించాం: “ఆదం! ఇతను నీకు, నీభార్యకు (బద్ద)విరోధి. ఇతను మీరిద్దర్నీ స్వర్గం నుండి బయటికి తీయడం, దానివల్ల మీరు కష్టాలలో పడిపోవడం జరగకూడదు సుమా! ఇక్కడ మీకు కావలసిన సౌకర్యాలన్నీ ఉన్నాయి. ఎలాంటి ఆకలి బాధగాని, కట్టుబట్టల కొరతగాని ఉండదు. అలాగే ఇక్కడ దప్పికగాని, ఎండబాధగాని ఉండదు.” (113-119)

4. ఇతర వివరాలకు 23:112 సూక్తి; 79:46 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

5. ఈ విషయం గురించి 2:255, 21:28, 53:26 సూక్తులు చూడండి.

కాని షైతాన్ అతణ్ణి మభ్యపెట్టాడు. వాడతని దగ్గరకు వెళ్ళి “ఆదం! నేను నీకు శాశ్వత జీవితం, ఎన్నటికీ పతనంకాని రాజ్యాధికారం ప్రసాదించే కల్పవృక్షాన్ని చూపనా?” అన్నాడు. చివరికి వారిద్దరూ (వాడి టక్కరిమాటలకు మోసపోయి) ఆ చెట్టు పండ్లు తిన్నారు. దాంతో వారి మర్మావయవాలు ఒకరి ముందు ఒకరివి బహిర్గతమై పోయాయి. అప్పుడు వారిద్దరూ స్వర్గవృక్షాల ఆకులతో తమ శరీరాలు కప్పకోసాగారు. (ఇలా) ఆదం తన ప్రభువు (మాట) జవదాటి సన్మార్గం తప్పిపోయాడు.⁶ (120-121)

తరువాత అతని ప్రభువు అతణ్ణి పునీతం చేశాడు. అతని పశ్చాత్తాపాన్ని స్వీకరించి అతనికి సన్మార్గభాగ్యం ప్రసాదించాడు. దేవుడిలా ఆదేశించాడు: “మీరిక్కణ్ణుంచి దిగి

6. 2:36, 7:20-22 సూక్తులలో ఆదం (అలై), ఆయన భార్య హవ్వా (అలై) ఇద్దర్నీ షైతాన్ మోసగించినట్లుంది. అయితే ఇక్కడ హజ్రత్ ఆదం (అలై)ని షైతాన్ మభ్యపెట్టినట్లు స్పష్టంగా ఉంది. అంతేకాదు, (121 సూక్తిలో) ఆదం తన ప్రభువాజ్ఞ జవదాటినట్లు కూడా పేర్కొనబడింది.

అయితే క్రైస్తవులు హజ్రత్ హవ్వా (అలై)యే ఆదం (అలై)కు నిష్కర్షణం తినిపించినట్లు ప్రచారం చేశారు. 11వ శతాబ్దంలో బిషప్ మార్కత్ “స్త్రీయే మన ప్రథమపితకు నిష్కర్షణం తిన్నింది”ని పేర్కొన్నాడు. డెర్టూలియన్ అనే మరో క్రైస్తవ పండితుడు స్త్రీజాతిని కించపరుస్తూ “స్త్రీ నరకానికి ద్వారం, అన్ని చెడుగులకు తల్లి (మూలం), తాను స్త్రీ అయినందుకు ఆమె నిగ్గపడాల్సి” అన్నాడు. ఈ భావనే పూర్వం క్రైస్తవ ప్రపంచంలో స్త్రీజాతిని అధమ శ్రేణికి దిగజార్చింది. వారి హక్కులను అన్యాయంగా కాలరాయడం జరిగింది. వారిపై దుర్భర దౌర్జన్యాలు జరిగాయి.

ఖుర్ఆన్ షైతాన్మోసానికి గురయినది హజ్రత్ ఆదం (అలై) అని పేర్కొన్నప్పటికీ, స్త్రీ పురుషుల మధ్య వివక్ష చూపుతూ పురుషుణ్ణి నిందించలేదు. ఇక్కడ స్త్రీ అయినా, పురుషుడైనా గమనార్హమైన విషయం మానవుడి వల్ల పొరపాటు జరిగిందన్నదే. మరో విషయం వినండి:

మహాప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలియజేశారు: మూసా, ఆదం (అలై)ల మధ్య సంభాషణ జరిగింది. మూసా(అలై) ఆదం (అలై)తో మాట్లాడుతూ “ఆదం! మీరు మా పితామహులు. కాని మీరు మమ్మల్ని (మానవుల్ని) నిర్లక్షం చేశారు. మమ్మల్ని స్వర్గంనుంచి తీసివేయించారు” అన్నారు. దానికి ఆదం ఇలా జవాబిచ్చారు: “మూసా! దేవుడు నిన్ను ప్రత్యక్షసంభాషణ కోసం ఎన్నుకున్నాడు. ఆయన నీకు తన స్వహస్తాలతో (తొరాత్ పలకలు) రాసిచ్చాడు. అలాంటి (ఉన్నతస్థానం పొందిన) నీవు, నన్ను సృష్టించడానికి నలభై యేళ్ళకు పూర్వమే దేవుడు నా అదృష్టంలో రాసిన విధివాత పట్ల నన్ను నిందిస్తున్నావా?” ఈవిధంగా ఆదం ఈ ప్రమాణం ద్వారా మూసాపై విజయం సాధించారు. మహాప్రవక్త (సల్లం) ఈ చివరి వాక్యాన్ని మూడుసార్లు అన్నారు. (బుఖారి, ముస్లిం)

ఇహలోకం కర్మభూమి. మానవుడు ఇహలోకంలో చేసుకున్న కర్మలను బట్టి పరలోకంలో ప్రతిఫలం అనుభవిస్తాడు. హజ్రత్ ఆదం (అలై) ఇహలోకానికి వచ్చి కర్మలు ఆచరించి పరలోకానికి వెళ్ళిన తర్వాతనే మూసా (అలై)కు ఈవిధంగా సమాధానమిచ్చారు. దేవుడు ఆయన పొరపాట్లను క్షమించాడు. ఇక ఆయనపై ఎలాంటి నింద మిగలలేదు. కనుక పాపం చేసిన ఏ వ్యక్తి కూడా హజ్రత్ ఆదం (అలై) ఇచ్చినట్లు సమాధానమిచ్చి శిక్ష నుండి తప్పించుకోలేడు.

ఒకవేళ ఎవరైనా పిడివాదం చేస్తూ “నా అదృష్టంలో పాపాలు చేయాలని రాసిపెట్టి ఉంది గనక నేను పాపాలు చేస్తున్నా; నన్ను నిందించకూడద”ని అంటే, “నీఅదృష్టంలో ఆ పాపాలకు నీవు నరకశిక్ష అనుభవిస్తావని కూడ రాసిపెట్టి ఉంది గనక, నరకశిక్ష అనుభవించు” అని సమాధానం వస్తుంది. ఎవరి అదృష్టంలో ఏం రాసిపెట్టిఉందో మానవులకు తెలియదు. అంచేత షైతాచిక ఆలోచనలకు తావీయకుండా శక్తిమేరకు సత్కర్మలు ఆచరించడమే బుద్ధిమంతుల పని.

పోండి. మీరంతా ఒకరికొకరు శత్రువులు. ఇకముందు నానుండి మీ దగ్గరకు ఏదైనా హితోపదేశం వస్తే దాన్ని అనుసరించేవాడు దారితప్పడు; దౌర్భాగ్యస్థితికి గురికాడు. నా హితబోధ నుండి ముఖం తిప్పుకునేవాడు ప్రపంచంలో (మనశ్శాంతికి దూరమై) దుర్బర జీవితం గడుపుతాడు. ప్రళయదినాన మేమతడ్ని అంధుడిగా చేసి లేపుతాం.” (122-124)

అప్పుడతను “ప్రభూ! ప్రపంచంలో నేను కళ్ళున్న వాడినే, ఇక్కడ నన్ను ఎందుకు అంధుడిగా చేసి లేపావు?” అని అడుగుతాడు. దానికి దేవుడు “నీదగ్గరికి మాసూక్తులు వచ్చినప్పుడు నీవు ఇలాగే (అంధుడైపోయి) వాటిని విస్మరించావు. అందువల్ల ఈరోజు మేము నిన్ను (అంధుడిగా చేసి) విస్మరిస్తున్నాం” అని సమాధానమిస్తాడు. (125-126)

అలాగే హద్దుమీరే, తమ ప్రభువుసూక్తులు తిరస్కరించేవారికి (ఇహలోకంలో వాటి) పర్యవసానం చవిచూపిస్తాం. పరలోకశిక్ష మరింత కఠినంగా, సుదీర్ఘంగా ఉంటుంది.*

పూర్వం మేము ఎన్నో జాతుల్ని నాశనం చేశాం. వాటి అవశేషాల మధ్య ఈరోజు మీరు తిరుగుతున్నారుకదా, మరి వాటి(చరిత్ర) నుండి గుణపాఠం నేర్చుకోరా? ఇందులో బుద్ధిమంతులకు ఎన్నో నిదర్శనాలు ఉన్నాయి. (127-128)

నీ ప్రభువు తరపు నుండి ముందుగానే ఒక మాట, నిర్ణీత గడువు లేకుంటే వారి వ్యవహారం ఎప్పుడో తేల్చబడిఉండేది. కనుక వారి మాటలకు నీవు (బాధపడకు.) సహనం వహించు. నీ ప్రభువు ఔన్నత్యాన్ని ఘనంగా కీర్తిస్తూ ఆయన్ని స్మరిస్తూఉండు. సూర్యోదయానికి పూర్వం, సూర్యాస్తమయానికి ముందు, రాత్రి సమయాల్లో, పగటి వేళల్లో కూడా దైవస్మరణ చేస్తూవుండు. దానివల్ల నీవు బహుశా (భవిష్యత్తులో) సంతోషిస్తావు. (129-130)

మేము ప్రాపంచిక జీవితాన్ని, దాని వైభవం, పటాటోపాలను వారిలో వివిధ ప్రజలకు ఇచ్చాం. నీవు వాటివైపు కన్నెత్తి కూడా చూడకు. వాటిని మేము వారిని పరీక్షించడానికి ఇచ్చాం. నీ ప్రభువు ప్రసాదించే ధర్మయుక్తమైన ఉపాధి మాత్రమే నాణ్యమైనది, మన్నికయినది.

నీ భార్యాపిల్లలకు నమాజును గురించి బోధించు. నీవు కూడా దాన్ని క్రమం తప్పక ఆచరించు. మేము మిమ్మల్ని ఆహారం ఇవ్వమని అడగటం లేదు. మేమే మీకు ఆహారం ప్రసాదిస్తున్నాం. సత్యం దైవభీతిపరాయణతకే లభిస్తుంది. (131-132)

వారు “ఈమనిషి తన ప్రభువు వైపు నుండి మహిమ ఎందుకు తీసుకురాడు?” అని అడుగుతారు. వారి దగ్గరకు గతగ్రంథాల బోధనల్లోని సారం చేరలేదా? ఒకవేళ మేము దాని రాకకుముందే ఏదైనా శిక్షద్వారా వారిని నాశనంచేస్తే “ప్రభూ! నీవు మా వద్దకు దైవప్రవక్తను ఎందుకు పంపలేదు? పంపితే నీచులై పరాభవంపాలు కాకముందే మేము నీసూక్తులు పాటించేవాళ్ళంకదా?” అనంటారు. వారికిలా చెప్పూ: పర్యవసానం కోసం ప్రతివ్యక్తి ఎదురుచూస్తున్నాడు. ఇప్పుడు మీరూ ఎదురుచూస్తూ కూర్చోండి. ఎవరు సన్మార్గగాములో, ఎవరు సహృదయులో త్వరలోనే మీకు తెలుస్తుంది. (133-135) ●

21. అంబియా (దైవప్రవక్తలు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 112

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీ శకారంభానికి అయిదారేండ్లకు పూర్వం అవతరించింది. ఇందులో వివిధ దైవప్రవక్తల సంక్షిప్త వృత్తాంతాలను స్ఫురిస్తూ అవిశ్వాసులు నిజధర్మం వైపు పిలువబడ్డారు. వారి అనుమానాలు, ఆరోపణలకు హేతుబద్ధంగా సమాధానాలు కూడా ఇవ్వబడ్డాయి. వారి ఐహికవ్యామోహం, ఏమరుపాటుల్ని ఎండగడ్డా తత్ఫలితంగా ఎదురయ్యే దుష్పరిణామాల్ని గురించి హెచ్చరించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

మానవుల (కర్మ)విచారణ సమయం సమీపంలోనే ఉంది. కాని వీరేమో ఏమరు పాటులో పడి, దానికి విముఖులై పోతున్నారు. వారిముందు వారిప్రభువు నుండి ఏకొత్త హితోపదేశం అవతరిస్తున్నా దాన్ని వారు నిర్లక్ష్యంతో వింటూ ఆటాడుకుంటున్నారు. (1-2)

వారి హృదయాలు (ఐహిక వ్యామోహంలో) మునిగిపోయాయి. దుర్మార్గులు (నీ గురించి) “ఈవ్యక్తి మీలాంటి మనిషే. అలాంటప్పుడు మీరు చూస్తూ చూస్తూ అతని మాయాజాలంలో ఎందుకు పడతారు?” అని¹ గుసగుసలాడుకుంటారు. అప్పుడు దైవ ప్రవక్త “భూమ్యాకాశాలలో జరిగే సమస్త విషయాలు నా ప్రభువుకు తెలుసు. ఆయన అన్నీ వింటున్నాడు, తెలుసుకుంటున్నాడు” అన్నాడు. (3-4)

“ఇవన్నీ అస్పృష్టమైన కలలకు సంబంధించిన విషయాలు; అతని స్వీయకల్పనలు. అసలితను (గొప్ప)కవి.² కాకపోతే గతప్రవక్తల్లా ఇతను కూడా మనకు ఏదైనా నిదర్శనం చూపాలి. గత ప్రవక్తలంతా నిదర్శనాలిచ్చే కదా పంపబడ్డారు” అంటారు వారు. (5)

1. కొందరు తమ లీవి, దర్బం, ముఖవర్చస్సు, మాటలతో ఇతరుల్ని మంత్రముగ్ధుల్ని చేసి వారిని తమ అభిప్రాయం మార్చుకునేలా చేస్తారు. అదేవిధంగా మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) తన అసాధారణ వ్యక్తిత్వం, అపార సద్గుణసంపత్తి, దైవసూక్తులతో ప్రజలను ఆకట్టుకొని వారికి రుజు మార్గం చూపేవారు. కాని ఇస్లాంవ్యతిరేక శక్తులు మాత్రం ముహమ్మద్ పెద్ద మాంత్రికుడని, అతని మంత్రజాలంలో పడవడ్డని ప్రచారం చేసేవారు. నిజానికి మహనీయ ముహమ్మద్ (స) వ్యక్తిత్వం, ఆయన నోట వెలువడే దివ్యసూక్తులే ఆయన బద్ధశత్రువుల్ని సైతం ప్రభావితం చేసేవి. ఉదా హరణకు: దైవప్రవక్త (స)తో మాట్లాడిన తర్వాత ఉత్పా బిన్ రబియాలో వచ్చిన మార్పు ఓ మచ్చు తునకగా పేర్కొనవచ్చు. (వివరాలకు 41వ అధ్యాయం ఉపోద్ఘాతం చూడండి.)

2. మక్కా ఖురైషీయులు ఇస్లామీయ ఉద్యమాన్ని నిరోధించడానికి ప్రయోగించిన ప్రచారా స్త్రాలో ‘ఖుర్ఆన్ మానవ విరచితం, ముహమ్మద్ ఓ గొప్ప కవి’ అన్నది కూడా ఉంది. యావత్తు ఆరేబియాలో ప్రముఖ కవిగా పేరుగాంచిన తుఫైల్ బిన్ దౌస్ ఓసారి ఏదో పని మీద మక్కా వచ్చాడు. ఆయన దౌస్తెగ నాయకుడు కూడా. అందువల్ల తుఫైల్ పట్టులోకి అడుగు పెట్టగానే ఖురైష్ నాయకులు ఆయన్ని చుట్టిమట్టి దైవప్రవక్త (స)కు వ్యతిరేకంగా ఆయనకు బాగా సూరి పోశారు. దాంతో ఆయన భయపడి దైవప్రవక్త (స)కు దూరంగా మసలుకోసాగాడు.

ఓరోజు దైవప్రవక్త (స) కాబాలో ఓ మూలన నమాజ్ చేస్తూ ఖుర్ఆన్ పఠిస్తుంటే, తుఫైల్ చెవుల్లో దూది పెట్టుకొని కాబా ప్రదక్షిణ చేయసాగాడు. అయినా కొన్ని ఖుర్ఆన్ సూక్తులు ఆయన చెవిన పడనే పడ్డాయి. దాంతో ఆ విచిత్రవాణి పట్ల ఆయనలో ఆసక్తి జనించి దైవప్రవక్త (స) వెన

కాని ఇంతకు పూర్వం మేము నాశనం చేసిన పట్టణాలలోని ప్రజలు సత్యాన్ని విశ్వసించలేదు. మరి మీరు విశ్వసించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారా? (6)

ముహమ్మద్ (స)! పూర్వం కూడా మేము మానవుల్నే ప్రవక్తలుగా నియమించి వారి ద్వారా మా సందేశం అందజేస్తూ వచ్చాం. (అవిశ్వాసులారా!) మీకు తెలియకపోతే గ్రంథప్రజల్ని అడిగి తెలుసుకోండి. ఆ ప్రవక్తలకూడా మేము కూడు తినకుండా ఉండ గలిగే దేహాలు ఇవ్వలేదు. వారు శాశ్వతంగా ఉండే మనుషులు కూడా కాదు. (7-8)

వారి గురించి మేము చేసిన వాగ్దానాలు నెరవేర్చాం. మేము ప్రవక్తలను, (ప్రజల్లో) మేము తలచుకున్న వారిని రక్షించాం. హద్దుమీరినవారిని అంతమొందించాం. (9)

మానవులారా! మేము మీ దగ్గరికి ప్రయోజనకరమైన గ్రంథం పంపాము. అందు లో మీగురించిన ప్రస్తావనే ఉంది. మరి మీరు విషయాన్ని అర్థం చేసుకోరా? (10)

మేము ఎన్నో దుర్మార్గ (ప్రజలున్న) పట్టణాలను తుడిచిపెట్టాం. వారి తరువాత మరో జాతిని తెచ్చాం. వారు మాశిక్త వచ్చే సూచనలు కన్పించగానే అక్కడ్నుంచి పారిపోవడానికి సిద్ధమయ్యారు..... “పారిపోకండి. వెనక్కి తిరగండి, మీరు సుఖంగా ఉంటున్న మీ ఇంట్లు, మీరు అనుభవిస్తున్న మీ భోగభాగాల వైపుకే మరలండి; బహుశా మిమ్మల్ని (ఈవిషయం గురించి) ఎవరైనా సమాచారం అడగవచ్చు”... వారు (బెంటెలెత్తిపోతూ) “అయ్యయ్యో! మా తలరాత మండిపోను!! నిజంగా మేము చాలా దుర్మార్గులం” అని అరవసాగారు. వారలాగే అరుస్తుంటే, మేము వారిని పంటపైరు మాదిరిగా కోసి ఆర్పి తుడిచిపెట్టాం. (11-15)

మేము భూమ్యాకాశాలను, వాటిలో ఉన్నవాటిని ఏదో ఆట (తమాషా) కోసం సృష్టించ లేదు. మేమేదైనా ఆటపన్నును తయారు చేసుకోదలచుకుంటే, ఈ విధంగానే చేయాలనుకుంటే మా దగ్గర ఉన్నవాటితోనే తయారు చేసుకునేవారము. కాని మేము (ఇక్కడ) సత్యం ద్వారా అసత్యంపై దెబ్బతీస్తున్నాము. ఇలా సత్యం అసత్యం తలను పగలగొట్టుంది. చూస్తుండగానే అసత్యం అంతిమశ్వాస విడుస్తుంది. కనుక మీ అభూత కల్పనలకు మీకు వినాశం తప్పదు. (16-18)

భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్త సృష్టిరాసులు దేవుని సొత్తే. ఆయన దగ్గర ఉన్నవారు (అంటే దైవదూతలు) తామెదో గొప్పవారన్న అహంభావంతో ఆయన్ని ఆరాధించడానికి నిరాకరించరు. ఆయన్ని ఆరాధిస్తూ అలసిపోరు కూడా. వారు క్షణంపాటు కూడా ఊపిరి పీల్చుకోకుండా రేయింబవళ్ళు ఆయన్ని స్తుతిస్తూనే ఉంటారు. (19-20)

వారు తయారుచేసుకున్న భూసంబంధ మిథ్యాదైవాలు (నిర్ణీతసృష్టితాలకు) ప్రాణం పోసి లేపుతాయా? భూమ్యాకాశాల్లో ఒక్క దేవుడే కాకుండా ఇతర దైవాలు కూడా ఉంటే

కాలగా వెళ్ళి ఆయన్ని కలుసుకున్నాడు. ఇస్లాం గురించి కాస్త వివరంగా తెలియజేయమని అడిగాడు. దైవప్రవక్త (స) ఆయనకు కొన్ని సూక్తులు పఠించి విన్నించారు. తుఫైల్ ఆ సూక్తులు వినగానే, ఇది ఎంతమాత్రం మానవ విరచితం కాదని, ఇది ముమ్మాటికి దైవవాణేనని గ్రహించి అప్పటికప్పుడే ఇస్లాం స్వీకరించాడు. (ఈ సంఘటన ఇబ్నె హిషామ్ 2వ భాగంలో వివరంగా ఉంది.)

భూమ్యాకాశాల వ్యవస్థ (ఏనాడో) విచ్చిన్నమైఉండేది. వారు కల్పిస్తున్నవాటికి విశ్వ సామ్రాజ్య సింహాసనాధిశుడైన దేవుడు అతీతుడు, పరమపావనుడు. ఆయన ఎవరి ముందూ జవాబుదారుడు కాదు, ఇతరులే ఆయన ముందు జవాబుదారులు. (21-23)

వారు ఆయన్ని వదలి ఇతరుల్ని దైవాలుగా చేసుకున్నారా? అయితే వారిని ఇలా అడుగు: “అందుకు మీ ప్రమాణాలేమిటో తీసుకురండి. ఈ గ్రంథం కూడా ఉంది. ఇందులో నా యుగానికి చెందిన ప్రజలకు హితబోధ ఉంది. నాకు పూర్వముండిన ప్రజలకు హితబోధ ఉన్న గ్రంథాలు కూడా ఉన్నాయి.” కాని వారిలో చాలామందికి వాస్తవం తెలియదు. అందువల్ల వారు సత్యానికి విముఖులవుతున్నారు. నీకు పూర్వం వచ్చిన ప్రవక్తలకు కూడా “నేను తప్ప మరో దేవుడు లేడని, కనుక నన్నే ఆరాధించాల” ని మేము సందేశం పంపాము. (24-25)

వారు కరుణామయునికి సంతానం ఉందని అంటారు. (ఎంత మాత్రం లేదు.) దేవుడు పరిశుద్ధుడు. వారు (అంటే దైవదూతలు) గౌరవనీయులైన దైవదాసులు. ఆయన సన్నిధిలో వారు ఏమాత్రం ఎదురుచెప్పరు. ఆయన ఇచ్చే ఆజ్ఞల్ని (వినయంగా) పాటిస్తారు. వారి కళ్ళ ముందున్నదేమిటో, వారికి కనుమరుగై ఉన్నదేమిటో అంతా దేవునికి తెలుసు. దేవుడు ఎవరి విషయంలో సిఫారసు వినడానికి ఇష్టపడతాడో అలాంటి వ్యక్తులను గురించి తప్ప మరెవరి విషయంలోనూ వారు సిఫారసు చేయరు. వారసలు దేవుడంటే ఎంతో భయపడతారు. (26-28)

వారిలో ఎవరైనా “దేవుడే గాక నేను కూడా ఒక దేవుడ్ని” అనంటే అతనికి మేము నరకశిక్ష విధిస్తాము. మా దగ్గర దుర్మార్గులకు తగిన శాస్తి ఇదే. (29)

భూమ్యాకాశాలు కలసిఉన్నప్పుడు మేము వాటిని విడదీయడాన్ని వారు చూడ లేదా? అలాగే ప్రతిప్రాణిని మేము నీటితో సృజించిన విషయాన్ని మీరు గమనించ లేదా? మరి వారు (మాయీ సృష్టి చాతుర్యాన్ని) ఎందుకు విశ్వసించరు? (30)

భూమి దొర్లిపడకుండా ఉండేందుకు మేము దానిపై పర్వతాలను (మేకులుగా) పాతాము. ప్రజలు దారి తెలుసుకోవడానికి వీలుగా అందులో విశాలమైన మార్గాలు కూడా ఏర్పరిచాము. అంతేకాదు, ఆకాశాన్ని మేము సురక్షితమైన కప్పుగా చేశాం. కాని మీరు మాత్రం ఆయన నిదర్శనాల వైపు దృష్టి సారించడమే లేదు. రేయింబవళ్ళను సృష్టించినవాడు దేవుడే. సూర్యచంద్ర నక్షత్రాలను కూడా ఆయనే సృజించాడు. అవన్నీ తమ తమ నిర్ణీత కక్ష్యల్లో తేలియాడుతున్నాయి. (31-33)

ముహమ్మద్ (స)! మేము నీకు పూర్వం కూడా ఏ మానవునికీ అమరత్వం ప్రసా దించలేదు. ఒకవేళ నీవు మరణిస్తే మీరు శాశ్వతంగా ఇక్కడే బ్రతికి ఉంటారా? ప్రతిప్రాణి చావును చవిచూడవలసిందే. మేము మిమ్మల్ని మంచీ-చెడు స్థితులు కలిగించి పరీక్షిస్తున్నాం. చివరికి మీరంతా మా దగ్గరికే తిరిగిరావలసి ఉంది. (34-35)

3. విశ్వనిర్మాణ ప్రారంభ దశ ఇక్కడ పేర్కొనబడింది. అప్పుడు విశ్వం పదార్థం (Mass) రూపంలో ఉండేది. (వివరాలకు 41:12 సూక్తి పాదసూచికలో మూడవ పేరా చూడండి.)

అవిశ్వాసులు నీవైపు చూపిస్తూ “మీ దేవతల్ని విమర్శిస్తున్న మనిషి ఇతనేనా?” అని హేళనచేస్తారు. కాని కరుణామయుని ప్రస్తావనను మాత్రం ఖండిస్తారు. మానవుడు మహాతొందరపాటు జీవి. ఇప్పుడే నేను మీకు నా నిదర్శనాలు (శిక్ష రూపేణ) చూపిస్తాను తొందరపడకండి. “నీ అభిప్రాయం నిజమైతే నీయీ బెదిరింపు ఎప్పుడు నిజమవుతుంది” అని అడుగుతారు వారు. ఈ తిరస్కారులకు ఆరోజు గురించి వాస్తవం తెలిసివుంటే బాగుండు! అప్పుడు వీరు తమ ముఖాలను, వీపులను నరకాగ్నిలో మాడిపోకుండా తప్పించుకోలేరు. వారికి ఎటు నుండి ఎలాంటి సహాయం అందదు. (36-39)

ఆ మహాపద్రవం వారిపై హఠాత్తుగా వచ్చిపడుతుంది. అది వారిని అమాంతం కబళించి వేస్తుంది. వారు దాన్ని ఏవిధంగానూ నిరోధించలేరు. (తప్పించుకోవడానికి) వారికి ఏమాత్రం అవకాశం లభించదు. నీకు పూర్వం వచ్చిన ప్రవక్తల్ని కూడా (ఆనాటి తిరస్కారులు) హేళనచేశారు. అయితే వారిని హేళనచేసినవారు అలా హేళన చేసిన దాని బారినే పడి నాశనమయ్యారు. (40-41)

ప్రవక్త! రాత్రివేళో, పగటివేళో మిమ్మల్ని కరుణామయుని శిక్ష నుండి కాపాడే వాడెవడని వారినడుగు. వారు తమ ప్రభువు హితోపదేశానికి విముఖులై పోతున్నారు. మాకు వ్యతిరేకంగా తమను ఆడుకోగల దైవాలేమైనా వారికున్నాయా? ఆ దైవాలు అసలు తమకుతామే సహాయం చేసుకోలేవు. వాటికి మా సహకారం కూడా లేదు. అసలు విషయం (అదికాదు.)- మేము వారికి, వారి తాతముత్తాతలకు జీవితాంతం భోగ భాగాగ్యలు ప్రసాదిస్తున్నాం. కాని (వారికి జ్ఞానోదయం కలగడంలేదు.) మేము భూమిని అనేక దిశల నుండి నరుక్కుంటూ వస్తున్న దృశ్యం⁴ వారికి కన్పించడం లేదా? మరి వారు (మమ్మల్ని నిరాకరించి) ఆధిక్యత పొందగలరా? (42-44)

ఇలా చెప్పు: “నేను దివ్యావిష్కృతి ఆధారంగా మిమ్మల్ని హెచ్చరిస్తున్నానని. కాని పిలిచేవాడు (రానున్న ప్రమాదం గురించి) ఎంత హెచ్చరించినా బధిరులకు ఆ హెచ్చరిక విన్పించదు. నీ ప్రభువు శిక్ష వారికి కాస్తంత అంటితే చాలు, “అయ్యయ్యా! మేమెంతటి దౌర్భాగ్యులం! నిజంగా మేము పాపాత్ములం” అని గగ్గోలుపెట్టారు. (45-46)

ప్రళయదినాన మేము కచ్చితంగా తూచే త్రాసు ఏర్పాటుచేస్తాము. ఇక ఏ ఒక్కరికీ ఎలాంటి అన్యాయం జరగదు. ఎవరైనా సరే, ఆవగింజంత కూడా ఏదైనా చేసి ఉంటే, దాన్ని మేము ముందుకు తెస్తాము. లెక్క చూడటానికి మేమే చాలు. (47)

ఇంతకు పూర్వం మేము దైవభీతిపరుల శ్రేయస్సు కోసం గీటురాయిని, జ్యోతిని, జ్ఞాపికను మూసా, హారూన్లకు ప్రసాదించాం.⁵ ఆ దైవభీతిపరులు కన్పించని తమ ప్రభువు పట్ల భయభక్తులు కలిగివుంటూ, ప్రళయం గురించి (అనుక్షణం) భయపడు

4. 13:41 సూక్తి పాదసూచిక తర్వాత, ఆపదలు, ప్రకృతి వైపరీత్యాలు అని కూడా అర్థం.

5. ఈ మూడు పదాలు తొరాత్(గ్రంథాన్ని వర్ణించడానికి వాడబడ్డాయి. అంటే ఈ గ్రంథం గీటురాయిలా మంచీపెడులను, సత్యాసత్యాలను, ధర్మాధర్మాలను వేరుచేసి, జ్యోతిలా కాంతినిచ్చి రుజుమార్గం చూపుతుంది. జ్ఞాపికలా మానవులకు వారు మరచిపోయిన పాఠం గుర్తుచేస్తుంది.

తుండేవారు. ఇప్పుడీ శుభ జ్ఞాపిక (ఖుర్ఆన్)ను (మీకోసం) అవతరింపజేశాము. మరి ఇప్పటికయినా మీరు దీన్ని విశ్వసిస్తారా లేదా? (48-50)

అంతకు పూర్వం మేము ఇబ్రాహీంకు విచక్షణాజ్ఞానం ప్రసాదించాము. అతణ్ణి గురించి మాకు బాగా తెలుసు. అతను తన తండ్రిని, తనజాతి ప్రజల్ని ఉపదేశిస్తూ:-

“మీరంతగా అభిమానిస్తున్న ఈవిగ్రహాల సంగతేమిటి?” అనడిగాడు. (51-52)

“మా తాతముత్తాతలు వీటిని పూజిస్తుండేవారు. అందువల్ల మేము కూడా వీటిని పూజిస్తున్నాం” అన్నారు వారు. (53)

“అయితే మీరు దారి తప్పారు; మీ తాతముత్తాతలు అంతకన్నా ఘోరంగా దారి తప్పారు” అన్నాడు ఇబ్రాహీం (54)

“నువ్వు మాముందు నీ అసలు భావాలు వ్యక్తపరుస్తున్నావా లేక పరిహాసమాడు తున్నావా?” అడిగారు వారు. (55)

“(పరిహాసం) కాదు, నిజంగానే (చెబుతున్నాను). భూమ్యాకాశాల ప్రభువే మీ ప్రభువు. ఆయనే వాటిని సృష్టించాడు. అందుకు నేను మీ ముందు నాక్యమిస్తున్నాను. దైవసాక్షి! మీరు లేనప్పుడు నేను తప్పకుండా మీ విగ్రహాల సంగతేమిటో తేల్చు కుంటాను” అన్నాడతను. (56-57)

తరువాత అతను (అన్నట్లే వారు జాతరకు పోయారో లేదో గుడిలోకి ప్రవేశించి) ఆ విగ్రహాలను తునాతునకలుగా విరగ్గొట్టాడు. వాటిలో పెద్దవిగ్రహాన్ని మాత్రం వదలి పెట్టాడు, వారు (విచారించడానికి తనవైపు) మరలుతారన్న ఉద్దేశ్యంతో. (58)

జనం (జాతర నుంచి తిరిగొచ్చి చూసి) “మన దైవాలకు ఈదుస్థితి కలిగించిందెవరో, చూస్తే పరమ దుర్మార్గుడిలా ఉన్నాడు” అన్నారు. “మేము ఇబ్రాహీం అనే యువకుడు వాటిని గురించి ప్రస్తావిస్తుంటే విన్నాం” అన్నారు (కొందరు). (59-60)

“అయితే అతణ్ణి పట్టి తీసుకురండి జనం ముందుకు, అందరూ (అతని సంగతి) చూస్తారు” అన్నారు వారు. (ఇబ్రాహీం వచ్చిన తరువాత) “ఇబ్రాహీం! నువ్వేనా మా దేవతల పట్ల ఇలా ప్రవర్తించింది?” అని అడిగారు వారు. (61-62)

“అసలు ఇదంతా వాటి నాయకుడే చేసి ఉంటాడు, అడిగి చూడండి మాట్లడితే” అన్నాడు ఇబ్రాహీం. (63)

ఈమాట వినగానే వారు తమ అంతరాత్మల వైపు మరలి “నిజంగా మనం చాలా దుర్మార్గులం” అని అనుకున్నారు స్వగతంలో. కాని ఆతర్వాత వారి బుద్ధి వక్రీకరించింది. అందువల్ల “ఇవి మాట్లాడలేవని నీకు తెలుసుకదా?” అన్నారు వారు. (64-65)

“మరి మీరు (నిజ) దేవుణ్ణి వదలి మీకెలాంటి లాభంగాని, నష్టంగాని కలిగించ లేని ఈ మిథ్యాదైవాలను ఎందుకు పూజిస్తున్నారు? ఛీ! దేవుణ్ణి వదలి మీరు పూజిస్తున్న మీ మిథ్యాదైవాలు పాడుగాను!! మీకు కాస్తయినా బుద్ధి-జ్ఞానం లేదా?” అన్నాడు ఇబ్రాహీం. (66-67)

“మీరేదైనా చేయాలనుకుంటే ఇతడ్ని కాల్చివేయండి, మీ దేవతల్ని కాపాడుకోండి” అన్నారు వారు. (చివరికి వారు ఇబ్రాహీంని అగ్ని గుండంలోకి విసరివేశారు. అప్పుడు) మేము “అగ్ని! ఇబ్రాహీం కోసం శాంతించు, చల్లబడిపో” అని ఆదేశించాం. (68-69)

వారు ఇబ్రాహీంకు కీడు చేయజూశారు. అయితే మేము వారి దుష్టయత్నాన్ని తిప్పి కొట్టాము. (70)

(ఇలా) మేము ఇబ్రాహీంని, లూత్ని కాపాడి ప్రపంచవాసుల కోసం శ్రేయో శుభాలు ఉంచిన భూభాగం వైపు తీసికెళ్ళాం. మేమతనికి (ఓ కొడుకు) ఇస్హాఖ్ని, ఆపై (ఓ మనవడు) యాఖూబ్ని ప్రసాదించాం. వారిలో ప్రతి ఒక్కడీ సత్పురుషుడిగా తీర్చిదిద్దాం. వారిని మేము మాఆజ్ఞ ప్రకారం (ప్రజలకు) మార్గదర్శకత్వం వహించే నాయకులుగా చేశాం. సత్కార్యాలు చేస్తుండాలని, నమాజు (వ్యవస్థ) నెలకొల్పాలని, (పేదల ఆర్థికహక్కు) జకాత్ చెల్లించాలని వారికి దివ్యావిష్కృతి ద్వారా ఉపదేశించాము. వారు మా (ప్రియ)భక్తులు. (71-73)

లూత్కు మేము వివేకాన్ని, (దౌత్య) జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించాము. మేమతడ్ని అశ్శిల కార్యాలు చేస్తుండిన ప్రజల ఊరు నుంచి తప్పించి (వేరే చోటికి) తరలించాము. అసలా జాతి పరమ దుర్మార్గపు జాతి. లూత్కు మేము మా కారుణ్యభాయలో చోటిచ్చాము. అతను సజ్జనులలోని వాడు. (74-75)

నూహ్ వృత్తాంతం (కూడా గుర్తుకు తెచ్చుకో): వారందరికీ పూర్వం అతను మమ్మల్ని వేడుకున్నాడు. మేమతని ప్రార్థన ఆలకించి అతడ్ని, అతని కుటుంబాన్ని ఒక పెద్ద ఆపద నుండి రక్షించాము. మా సూక్తులు నిరాకరించిన జాతికి వ్యతిరేకంగా అతనికి సహాయం చేశాము. ఆ జాతి ప్రజలు పరమ దుర్మార్గులు. అందువల్ల మేము వారందరినీ (నడి సముద్రంలో) ముంచివేశాము. (76-77)

దావూద్, సులైమాన్లను గురించి (విను): వారిద్దరు ఒక పొలానికి సంబంధించిన వ్యవహారం గురించి తీర్పు చేయసాగారు. రాత్రివేళ ఆ పొలంలో ఇతరుల మేకలు పడి మేశాయి. మేము వారి న్యాయస్థానాన్ని చూస్తున్నాము. మేము వారిద్దరికీ వివేకం, (దౌత్య)జ్ఞానం ప్రసాదించాము. అయినప్పటికీ మేమప్పుడు సరయిన తీర్పు గురించి సులైమాన్కు మాత్రమే అవగాహన కలిగించాము.⁶

6. ఈ సూక్తిలో న్యాయవ్యవస్థకు సంబంధించిన రెండు విషయాలున్నాయి. వాటిని దైవ ప్రవక్త (సల్లం) ఈవిధంగా తెలియజేశారు:

“(న్యాయ)అధికారి తన (జ్ఞాన) పరిధి మేరకు తీర్పుచేయడానికి శక్తివంచన లేకుండా కృషి చేసినప్పుడు సరైన తీర్పు వెలువడటం జరిగితే, అతనికి రెట్టించు పుణ్యఫలం లభిస్తుంది. ఒకవేళ (ఆ కృషిలో) తప్పుడు తీర్పు వెలువడితే అప్పుడతనికి ఏకపుణ్య ఫలం లభిస్తుంది.” (బుఖారీ)

“న్యాయాధికారులు మూడు విధాలుగా ఉంటారు. వారిలో ఒకరు స్వర్గనివాసి, మిగిలిన ఇద్దరు నరకవాసులవుతారు. న్యాయాన్ని గుర్తించి దానికి అనుగుణంగా తీర్చిచేసాడు స్వర్గనివాసి అవుతాడు. న్యాయాన్ని గుర్తించి కూడా దానికి వ్యతిరేకంగా తీర్చిచేసాడు నరకవాసి అవుతాడు.” (ఇబ్నెమాజ, అబూదావూద్)

మేము దావూద్ కోసం పక్షులు, పర్వతాలను అదుపులో ఉంచాం. అవి అతనితో పాటు దైవస్థుతి చేస్తుండేవి. ఈపని నిర్వహించేది మేమే. మీప్రయోజనం కోసం మేమతనికి యుద్ధకవచాలు తయారుచేసే విధానం కూడా నేర్పాం. వాటితో మీరు ఒకరి దాడి నుండి మరొకరు కాపాడుకుంటారు. మరి మీరు (ఇప్పుడైనా) కృతజ్ఞత చూపుతారా?

సులైమాన్ కోసం మేము తీవ్రమైన గాలులను అదుపులో ఉంచాం. అవి అతని ఆదేశంతో మేము శుభాలు ఉంచిన భూభాగంలో వీస్తుండేవి. మాకు ప్రతి విషయమూ తెలుసు. మేము అనేక భూతాలను కూడా అతని అదుపాజ్ఞలలో ఉంచాం. అవి అతని కోసం (రత్నాలు వెలికి తీయడానికి సముద్రంలో) మునకలు వేస్తుండేవి. అదేకాకుండా అవి వేరేపనులు కూడా అనేకం చేస్తుండేవి. వాటన్నిటికీ మేమే పర్యవేక్షకులం. (78-82)

అయ్యూబ్ గాధ కూడా గుర్తుకుతెచ్చుకో. అతను (వ్యాధిగ్రస్త స్థితిలో ఉండి) “ప్రభూ! నేను జబ్బుపడ్డాను. నీవు అందరికంటే గొప్ప దయామయుడవు” అని ఎలుగెత్తి మొరపెట్టుకున్నాడు. మేమతని మొరాలకించి అతని బాధ దూరం చేశాం. అతనికి మేము అతని భార్యాపిల్లలనే కాదు, మా ప్రత్యేక అనుగ్రహంతో ఇంకా అనేక భాగ్యాలు కూడా ప్రసాదించాం. దైవభక్తులకు ఇదొక (మంచి) గుణపాఠం. (83-84)

ఇక ఇస్సాయిల్, ఇద్రీస్, జుల్కైఫ్లను గురించి: వీరంతా ఎంతో సహనశీలురు. వీరికి మేము మా కారుణ్యభాయలో చోటిచ్చాం. వీరంతా సజ్జనులు. (85-86)

మత్స్యబాధితుడి సంగతి జ్ఞాపకంకొచ్చుకో. అతను కోపం వచ్చి వెళ్ళిపోయాడు. మేము తనను నిలదీయబోమని భావించాడు. చివరికతను (చేప కడుపులో చిక్కుకొని) గాఢాంధకారంలో “నీవుతప్ప మరోఆరాధ్యుడు లేడు. నీవు పరిశుభుడవు. నేను నిజంగా దుర్మార్గుణ్ణున్నాను” అని మొరపెట్టుకున్నాడు. మేమతని మొరాలకించి అతడ్ని బాధ, పరితాపాల నుండి విముక్తి కల్పించాం. ఇలాగే మేము విశ్వాసుల్ని రక్షిస్తాం. (87-88)

ఈ హదీసుని బట్టి ముస్లిం న్యాయవాది నమాజ్, రోజాలు పాటించేవాడయినా సరే, ఇస్లామీయ చట్టాలకు వ్యతిరేకంగా వాదించడంగాని, తీర్పు చెప్పడంగాని ఎట్టి పరిస్థితిలో కూడా చేయకూడదని తెలుస్తోంది.

7. మత్స్యబాధితుడు అంటే యూసుఫ్ ప్రవక్త (అలైహి). హజ్రత్ యూసుఫ్ (అలైహి) దైవ ధర్మం గురించి ఎంత ఉపదేశించినా ఆయన జాతిప్రజలు దాన్ని విశ్వసించలేదు. చివరికి ఆయన విసుగెత్తి “ఇక మీపై దైవశిక్ష విరుచుకుపడుతుంది” అని వారిని శపించి, దేవుని అనుమతి రాక ముందే ఆ ప్రాంతం వదలి వెళ్ళిపోయారు. దారిలో ఒక పడవ ఎక్కారు. కాని ఆ పడవ సముద్రంలో కొంచెం దూరం పోగానే బరువెక్కువయి మునిగిపోయే సూచనలు కన్పించాయి. దాంతో ఒకరిద్దరు ప్రయాణీకుల్ని తొలగించడం తప్ప నావికుడికి గత్యంతరం లేకపోయింది. అప్పుడా నావికుడు తొలగించవలసిన ప్రయాణీకుని విషయమయి చీటి వేస్తే అందులో హజ్రత్ యూసుఫ్ (అలైహి) పేరు వచ్చింది. అప్పుడు యూసుఫ్ (అలైహి) విధిలేక సముద్రంలో దూకారు.

అలా యూసుఫ్ (అలై) సముద్రంలో దూకగానే ఓ పెద్ద చేప ఆయన్ని మింగివేసింది. చేప కడుపులోని చీకటి కుహరంలో ఆయన పశ్చాత్తాపపడుతూ దేవుణ్ని మొరపెట్టుకున్నారు. అప్పుడు దేవుడు ఆయన మొరాలకించి ఆయన్ని చేపకడుపులో నుంచి బయటికితీశాడు. అంటే చేప ఆయన్ని బయటికి కళ్ళి తీరమీద వేసింది. (37:139-148 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.)

జకరియ్యా వృత్తాంతం కూడా. అతను తన ప్రభువు సన్నిధిలో “ప్రభూ! నన్ను (సంతానం లేకుండా) ఒంటరివాడ్ని చేయకు. నీవే అందరికంటే మంచి వారసుడివి” అని ప్రార్థించాడు. మేమతని ప్రార్థన ఆలకించి అతనికి యహ్యాను అనుగ్రహించాం. అతని కోసం అతని భార్యను (గర్భధారణకై) తీర్చిదిద్దాము. వీరంతా అమితోత్సాహంతో సత్కార్యాలు చేస్తుండేవారు. మమ్మల్ని ఎంతో ఆశతో, భయభక్తులతో ప్రార్థించేవారు. మాముందు ఎంతో అణుకువతో ఉండేవారు. (89-90)

శీలం కాపాడుకున్న స్త్రీ వృత్తాంతం కూడా. మేమామె (గర్భం)లోకి మా ఆత్మను ఊదాము. ఆమెను, ఆమె కుమారుడ్ని యావత్ ప్రపంచానికి నిదర్శనంగా చేశాం. (91)

మీ సమాజం(ధర్మం) నిజానికి ఒకే సమాజం. నేను మీ ప్రభువును. కనుక మీరు నన్నే ఆరాధించండి. కాని ఆ ప్రజలు పరస్పరం విభేదించుకొని తమ ధర్మాన్ని చీలకలు గా చేసుకున్నారు. కాని చివరికి అందరూ మా దగ్గరికే రావలసిఉంది. (92-93)

అతర్వాత ఎవరైనా విశ్వాసిఅయి సత్కార్యాలు చేసివుంటే, అలాంటి వ్యక్తి ఆచరణకు విలువ నివ్వకపోవడమంటూ జరగదు. దాన్ని మేము నమోదుచేస్తున్నాం. (94)

చేప కడుపులోకి పోయివచ్చినా హజ్రత్ యూనుస్ (అలైహి) సజీవంగానే ఉండటం పట్ల కొందరు ఆశ్చర్యపడవచ్చు. కాని ఇందులో ఆశ్చర్యపడాల్సిన విషయమేమీ లేదు. ఇలాంటి సంఘటనలు అప్పడప్పుడు జరుగుతూనే ఉంటాయి. ఉర్దూ డైజస్ట్ 1964 ఫిబ్రవరి సంచికలో ఇలాంటిదే ఒక సంఘటన గురించి ప్రస్తావన వచ్చింది.

ఆ పత్రిక ప్రకారం 1891 ఆగస్టులో స్టార్ ఆఫ్ ది ఈస్ట్ అనే నౌకలో కొందరు జాలరులు వేల్ చేపల్ని పట్టడానికి సముద్రం మధ్యలోకి వెళ్ళారు. అక్కడ ఇరవై అడుగుల పొడవు, అయిదడుగుల వెడల్పు, వండటన్నుల బరువుగల ఒక పెద్ద చేపతో ఢీకొనవలసి వచ్చింది. ఈఘర్షణలో చేప బాగా గాయపడినప్పటికీ అది జేమ్స్ బార్లెట్ అనే జాలరిని మింగేసింది. మరుసటి రోజు అతని మిత్రులకు ఆ చేప చచ్చితేలుతూ కన్పించింది. వారా చేపను అతికష్టం మీద ఎలాగో నౌక మీద ఎక్కించి తీసికెళ్ళారు. తరువాత దాని పొట్ట కొని చూస్తే అందులో జేమ్స్ సజీవంగా కన్పించాడు. అతనా చేప కడుపులో అరవై గంటల పాటు ఉండిపోయాడు. అయినా అతను చనిపోలేదు.

ఇది సాధారణ పరిస్థితుల్లో సహజసిద్ధంగా సాధ్యమయినప్పుడు, అసాధారణ పరిస్థితుల్లో దేవుడు తన ప్రవక్తను మహిమాన్వితంగా చేప కడుపు నుంచి సజీవంగా బయటికి తీయలేదా? తప్పకుండా తీయగలడు. ఆయన సర్వ శక్తిమంతుడు. (జేఫీముల్ ఖుర్ఆన్ నుండి)

8. ఇక్కడ “మా ఆత్మ” అంటే, దేవుడ్ని ఓ భౌతిక రూపంతో పోల్చి జీవరాసులకు మాదిరిగా ఆయనకూ ఒక ఆత్మ ఉందని, ఆ ఆత్మనే మా ఆత్మ అని చెప్పడం జరిగిందని అర్థం ఎంతమాత్రం కాదు. యావత్తు జీవరాసుల ఆత్మలు దేవుని సొత్తే, ఆయన సృష్టే. యావత్తు సృష్టి దేవుని సంపదే. ఆయన తన “ఆత్మ సంపద” నుండి ఒక ఆత్మను తీసి మర్యం (అలైహి) గర్భంలోకి పంపాడు. దాన్నే ఇక్కడ ‘మా ఆత్మ’ అని చెప్పబడింది. యావత్తు ప్రపంచ స్త్రీల గర్భాలలోకి ప్రవేశపెట్టబడే ఆత్మలన్నీ దేవుని ఆత్మలే. మొత్తం ఆత్మలకు ఆయనే యజమాని. (4:171 పాదసూచిక)

మానవుడు తల్లిగర్భంలో ప్రాణం పోసుకునే విషయంగురించి మరోచోట ఖుర్ఆన్ ప్రస్తావిస్తూ “అపై దేవుడు అతడ్ని పరిపూర్ణ మానవుడిగా రూపొందించి అతని (శరీరం)లో తన ఆత్మను ఊదాడు” (32:9) అని పేర్కొన్నది. దీన్నిబట్టి ప్రతి మానవుని దేహంలో ఉన్న ఆత్మ దేవుని ఆత్మేనని తెలుస్తోంది. (ఇతర వివరాలకు, 32:9 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

మేము ఏఊరిని నాశనంచేసినా ఆ ఊరిప్రజలు తిరిగి కోలుకోవడం అనేదే జరగదు. చివరికి యాజూజ్, మాజూజ్ (జాతు)లను వదిలేయడం జరుగుతుంది. వారు ప్రతి గుట్టా, మిట్టా నుండి వెలువడి (ఇతర జాతులపై) విరుచుకుపడతారు. (95-96)

(ఆ తరువాత) అసలు వాగ్దానం నెరవేరే సమయం త్వరలోనే ఆసన్నమవుతుంది. అప్పుడు హఠాత్తుగా సత్యతిరస్కారులకు (భీతావహంతో) నిలువుగుడ్డు పడతాయి. వారు (తమనుతాము నిందించుకుంటూ) “అయ్యయ్యో! మా పాడుగాను, మేమెంత ఏమరు పాటులో పడిఉన్నాం. (కాదు) మేమసలు పాపాత్ములం” అనంటారు. (97)

మీరూ, మీ మిథ్యాదైవాలూ నరకాగ్నికి సమిధలైపోవడం ఖాయం. నరకానికే మీరంతా పోవలసి ఉంటుంది. అవి నిజంగా దైవాలయితే నరకానికి పోవు. అప్పుడు మీరంతా అక్కడే శాశ్వతంగా పడిఉండాలి. వారక్కడ తీవ్రమైన యాతనలతో హాహాకారాలు చేస్తుంటారు. రొదలు, రోదనల మధ్య వారికి ఏదీ సరిగా విన్పించదు. (98-100)

ఇక మానుండి ఎవరికి మేలు జరుగుతుందని ముందే నిర్ణయమైపోయిందో వారు తప్పక నరకానికి దూరంగా ఉంటారు. దాని (భీకర)ధ్వని కాస్తయినా వారికి విన్పించదు. వారు కలకాలం తమకిష్టమైన భాగ్యాలలో ఓలలాడుతుంటారు. తీవ్రమైన (ప్రళయ) బీభత్స సమయంలోను వారు ఏమాత్రం ఆందోళన చెందరు. దైవదూతలు వారిని స్వార్థినిస్తూ “మీకు వాగ్దానం చేయబడిన (శుభ)దినం ఇదే” అనంటారు. (101-103)

9. ప్రళయ సూచనల్లో ఇది కూడా ఒకటి. ప్రళయం సంభవించడానికి కొద్దికాలం ముందు యాజూజ్, మాజూజ్ అనే అటవికి జాతులు బోనుల్లో నుంచి వదలిన క్రూరమృగాల్లో ఒక్కసారిగా బయలుదేరి ప్రపంచంలోని వివిధ జాతుల మీద విరుచుకుపడతాయి. (18:97-99 సూక్తులు కూడా చూడండి.) ప్రళయ సూచనలను గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలిపారు:

“మీరు ముందుగా కొన్ని సూచనలు చూడనంతవరకు ప్రళయం సంభవించదు. అవి- షాగ, దజ్జల్, (విశేష) భూచరం, పడమర నుంచి సూర్యోదయం, మర్యం కుమారుడు ఈసా (అలైహి) అవతరణ, యాజూజ్-మాజూజ్ల దండయాత్రలు, నేల క్రుంగిపోయే మూడు పెద్ద సంఘటనలు- ఒకటి తూర్పున, రెండు పడమరన, మూడు అరేబియా ద్వీపంలో. ఆ తరువాత చివర్లో యమన్ నుండి భయంకరమైన అగ్ని(మంట) బయలుదేరి ప్రజలను హాష్ష మైదానిని తోలుకెళ్తుంది.” (ముస్లిం) దీంతోపాటు 44:11 సూక్తి పాదసూచిక కూడా చూడండి.)

10. అబ్దుల్లా బిన్ జబారా అనే అవిశ్వాసి ఈ సూక్తిని విమర్శిస్తూ “ఈవిధంగా మా దేవత (విగ్రహ)లే గాకుండా మసీద్ (ఏసుక్రీస్తు), ఉజైర్, దైవదూతలు కూడా నరకానికి పోతారన్న మాట!” అన్నాడు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) సమాధానమిస్తూ “అ...దేవునికి బదులు తనను ఆరాధించాలని కోరుకునే ప్రతి వ్యక్తి తనను ఆరాధించినవారిలో చేరిపోతాడు” అన్నారు.

దీన్నిబట్టి ప్రపంచంలో తమకు తాము దేవుళ్ళమని, భగవత్ స్వరూపులమని, అవతార పురుషులమని, అతీంద్రియ శక్తులు గలవారమని చెప్పుకుంటూ ప్రజల నుండి పూజలు అందుకునే బూటకపు బాబాలు, దొంగ స్వాములు కూడా నరకానికి పోతారని తెలుస్తోంది. అయితే స్వార్థం కోసం మహనీయుల విగ్రహాలను, వారి స్మారక చిహ్నాలను పూజించేవారు నరకానికి పోతారుగాని, వారి పూజ సంగతే తెలియని ఆ మహనీయులు నరకానికి పోరు. వారి పూజా పురస్కారాలలో ఆ మహనీయుల పాత్ర, ప్రేరణలు ఏమాత్రం లేవుగనక వారు నరకానికి పోయే ప్రసక్తే లేదు.

మేము ఆకాశాన్ని లేఖచుట్టలా చుట్టబెట్టే రోజు (ఇది జరుగుతుంది). మొదట్లో మేము సృష్టినిర్మాణాన్ని ఎలా ప్రారంభించామో అలాగే దాన్ని మళ్ళీ సృష్టిస్తాం. ఇదొక వాగ్దానం. దీన్ని నెరవేర్చవలసిన బాధ్యత మాపై ఉంది. మేమీ పని తప్పకుండా చేస్తాం. జబూర్లో మేము హితోపదేశం చేసిన తర్వాత, మా పుణ్యదాసులు భూమికి వారసు లవుతారని వ్రాశాం. భక్తిపరులకు ఇందులో గొప్ప సందేశం ఉంది. (104-106)

ముహమ్మద్ (స)! మేము నిన్ను యావత్తు ప్రపంచవాసుల పాలిట (దైవ) కారుణ్యంగా చేసి పంపాము. (అంటే మేము నిన్ను యావత్మానవాళి కోసం కారుణ్య మూర్తిగా ప్రభవింపజేశాము.) (107)

వారికిలా చెప్పు: “నా దగ్గరకు వస్తున్న దివ్యావిష్కృతి ప్రకారం మీ దేవుడు ఒక్కడే. మరి మీరు (ఆ దేవుని ముందు) విధేయత ప్రకటిస్తారా?” వారు గనక (నీ మాటలు అంగీకరించకుండా) ముఖం తిప్పకుంటే వారికి విధంగా చెప్పేయి:

“నేను మిమ్మల్ని ఎలాంటి అరమరికలు లేకుండా స్పష్టంగా, బాహటంగా హెచ్చు రించాను. ఇప్పుడిక మీకు వాగ్దానం చేయబడుతున్న విషయం (అంటే దైవశిక్ష) సమీపం లో ఉందో దూరాన ఉందో నాకైతే తెలియదు. మీరు బహిరంగంగా మాట్లాడుతున్న విషయాలు, రహస్యంగా ఉంచుతున్న విషయాలు అన్నీ దేవునికి తెలుసు. నేను మాత్రం ఇది (అంటే శిక్షలో జాప్యం) మీకోక పరీక్షని భావిస్తున్నాను. ఒక నిర్ణీత దినం వరకు (ప్రాపంచిక) రుచులు ఆస్వాదించడానికి ఇలా మిమ్మల్ని ఉపేక్షిస్తూ అవకాశం ఇవ్వబడుతోంది.” (108-111)

(చివరికి) ప్రవక్త ఇలా అన్నాడు: “ప్రభూ! సత్యానుసారం తీర్పు చెయ్యి... ప్రజలారా! మాప్రభువు ఎంతో దయామయుడు. మీరు కల్పిస్తున్న విషయాలకు (పన్ను తున్న పన్నాగాలకు) వ్యతిరేకంగా ఆయనే మాకు సహాయం చేసేవాడు.” (112)

అవతరణ: మదీనా 22. హజ్ (కాబాయాత్ర) సూక్తులు: 78

ఈ అధ్యాయంలో కొంతభాగం మక్కా రోజుల్లో, మిగతా భాగం మదీనా ప్రారంభ రోజుల్లో అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. మొదటి భాగంలో మక్కా అవిశ్వాసుల సత్యవ్యతి రేక వైఖరి గురించి ఉంది. రెండవభాగంలో ఇస్లాం స్వీకరించి ఆ మార్గంలో ఎదురయ్యే కష్టాలను కాస్తయినా సహించలేని విశ్వాసుల్ని మందలించడంతో పాటు, త్యాగధనులైన విశ్వాసులకు కొన్ని ఆదేశాలు, హితవులు ఇవ్వబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

మానవులారా! మీ ప్రభువు ఆగ్రహానికి దూరంగా ఉండండి. ప్రళయ భూకంపం చాలా తీవ్రమైన (భయంకర) విషయం. ఆరోజు పరిస్థితి చూడు... పాలుపట్టే ప్రతి స్త్రీ తన చంటిబిడ్డను సైతం మరచిపోతుంది. అలాగే ప్రతి గర్భిణికి గర్భస్రావం అవుతుంది. ప్రజలు మైకంలో లేకపోయినా మైకంలో ఉన్నట్లు కనిపిస్తారు. నిస్సందేహంగా దైవశిక్ష చాలా కఠినంగా ఉంటుంది. (1-2)

కొందరు జ్ఞానం లేకుండానే దేవుని విషయంలో వాదిస్తారు. వారు తలబిరుసెక్కిన ప్రతి షైతాన్‌ని అనుసరిస్తారు. వాడి తలరాతలో తనతో స్నేహం చేసిన ప్రతి మనిషిని వాడు మార్గభ్రష్టుడిగా చేసి, నరకందారి చూపిగాని వదలిపెట్టడని రాసిఉంది. (3-4)

మానవులారా! పునరుజ్జీవం గురించి మీకేమైనా అనుమానముంటే, గుర్తుంచు కోండి... మాశక్తి మీముందు ప్రస్తుటం కావడానికి మేము (మొదట) మిమ్మల్ని మట్టితో సృజించాం. తర్వాత వీర్యబిందువు ద్వారా పుట్టించాం. ఆతర్వాత పిండంరూపంలో, ఆపై మాంసంతో. దాని రూపం అందంగా, అందవిహీనంగానూ ఉంటుంది.

మేము తలచినదాన్ని గర్భాశయంలో ఒక నిర్ణీతకాలం వరకు ఆపి ఉంచుతాం. తర్వాత మిమ్మల్ని ఒక శిశువు రూపంలో బయటికి తీస్తాం.¹ (ఆ తర్వాత) మీరు పూర్తిగా యుక్తవయస్సుకు చేరుకోవడానికి (మిమ్మల్ని పోషిస్తున్నాం). అయితే మీలో కొందరిని ముందుగానే వెనక్కి పిలిపించుకుంటున్నాము. మరికొందరిని అన్నీ తెలిసిన తరువాత ఏమీ తెలియనంత సుదీర్ఘ వయస్సుకు చేర్చుతున్నాము.

నీవు భూమి పరిస్థితి చూస్తూనే ఉన్నావు. అది ఎండి బంజరునేలగా మారుతుంది. తర్వాత మేము వర్షం కురిపించగానే సస్యశ్యామలమై ఉబ్బిపోతుంది. తర్వాత రమణీ య దృశ్యంతో రకరకాల చెట్లు, చేమల్ని మొలకెత్తిస్తుంది. వీటన్నిటికి మూలకారణం దేవుడు మాత్రమే సత్యం. ఆయనే మృతుల్ని తిరిగి బ్రతికించేవాడు. ఆయన ప్రతిపనీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వశక్తిమంతుడు. కనుక ప్రళయం తప్పకుండా వస్తుంది. (చచ్చి) సమాధుల్లోకి పోయినవారందరినీ దేవుడు తప్పకుండా (బ్రతికించి) లేపుతాడు. (5-7)

మరికొందరు ఎలాంటి జ్ఞానం, మార్గదర్శకత్వం, (జ్ఞాన)కాంతి ప్రసాదించే గ్రంథం లేకుండానే ప్రజలను పెడదారి పట్టించడానికి దేవుని విషయంలో గుండెలు విరుచుకొని మరీ వాదిస్తుంటారు. అలాంటివాడికి ప్రపంచంలో అవమానం, అప్రతిష్ఠలే మిగులు తాయి. ప్రళయదినాన మేమతనికి నరకాగ్ని యాతనలు చవిచూపిస్తాం. “ఇదే నీకోసం, నీ చేజేతులా సంపాదించి పంపుకున్నదాని ఫలితం. అంతేగాని దేవుడు తన దాసులకు ఎలాంటి అన్యాయం చేయడు” (అని అతనికి చెప్పబడుతుంది). (8-10)

ప్రజల్లో మరికొందరు (గోడమీది పిల్లిలా) ఒడ్డుమీద నిల్చిన దేవుణ్ణి ఆరాధిస్తారు. లాభం కన్పిస్తే తృప్తిపడతారు. కష్టం వచ్చిపడితే (ఇస్లాం నుండి) వెనక్కి మరలిపోతారు. ఇలా వారు (రెంటికి చెడ్డ రేవడిలా) ఇటు ప్రపంచాన్ని, అటు పరలోకాన్నీ కోల్పోతారు. ఇదే అసలైన నష్టమంటే. ఆతర్వాత వారు (నిజ)దేవుణ్ణి వదలి తమకు లాభంగాని, నష్టం గాని చేకూర్చలేని మిథ్యాదైవాల్ని ప్రార్థిస్తారు. ఇదే మార్గభ్రష్టత్వానికి పరాకాష్ఠ. (11-12)

వారు లాభంకన్నా ఎక్కువ నష్టం కలిగించే వాటిని వేడుకుంటున్నారు. అతని సంరక్షకుడు పరమచెడ్డవాడు; అతని సహచరుడు కూడా పరమచెడ్డవాడే. (పోతే) సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులైనవారిని దేవుడు తప్పక సెలయేరులు పారే స్వర్గవనాలలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. దేవుడు తాను తలచిన పని చేసేతీరుతాడు. (13-14)

1. వివరాలకు 23:14 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

తనకు ప్రపంచంలోగాని, పరలోకంలోగాని దేవుడు ఎలాంటి సహాయం చేయడని భావిస్తున్నాడు ఒక త్రాటి సహాయంతో ఆకాశానికి ఎక్కి రంధ్రం వేయాలి. ఆ తరువాత తనకు కంటకప్రాయమైన విషయాన్ని తన శక్తియుక్తులు నిరోధించ గలుగుతాయేమో చూసుకోవాలి... ఇలాంటి స్పష్టమైన విషయాలతో మేమీ ఖుర్ఆన్‌ని అవతరింపజేశాము. దేవుడు తాను తలచిన వ్యక్తికి మార్గం చూపుతాడు. (15-16)

సత్యాన్ని విశ్వసించినవారు, యూదులయినవారు, సాబియాలు (బాష్టిస్టులు), క్రైస్తవులు, మజాసీలు (అగ్ని పూజారులు), బహుదైవారాధకులు- వీరందరినీ గురించి దేవుడు (రేపు) ప్రళయదినాన తీర్పుచేస్తాడు. ప్రతి వస్తువూ, ప్రతి విషయమూ దేవుని దృష్టి పథంలో ఉంది. (17)

భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్త సృష్టిరాసులు దేవుని ముందు సాష్టాంగపడుతున్న విషయం నీవు గమనించలేదా? సూర్యుడు, చంద్రుడు, నక్షత్రాలు, పర్వతాలు, వృక్షాలు, జంతువులు, అనేకమంది మానవులు, (దైవ)శిక్షకు అర్హులైపోయిన చాలా మంది మానవులు కూడా (సాష్టాంగపడుతున్నారు).² దేవుడు ఒక వ్యక్తిని నీచుడిగా, క్షుద్రుడిగా చేయదలచుకుంటే, ఇక అతణ్ణి ఎవరూ గౌరవించరు. దేవుడు తాను తలచిన పని తప్పకుండా చేస్తాడు. (18)

ఈ రెండు వర్గాల (విశ్వాసులు, అవిశ్వాసులు) మధ్య వారి ప్రభువు (ఆరాధన) విషయంలో జగడం ఏర్పడింది. వారిలో సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారి కోసం అగ్నివస్త్రాలు తయారు చేయబడ్డాయి. వారి తలలపై సలసల మరిగే నీటిని కుమ్మరించడం జరుగుతుంది. దానివల్ల వారి చర్మాలు మాత్రమే కాదు, వారి పొట్టలోని పేగులు సయితం కాలి కరిగిపోతాయి. అంతేకాదు, వారిని చితక బాదడానికి ఇనుప గదలు కూడా ఉంటాయి. వారా (ఇనుప గదల) బాధ భరించలేక నరకం నుండి పారిపోవడానికి ప్రయత్నించినప్పడల్లా “దహన యాతనలు చవిచూడండి” అంటూ దైవమాతలు వారిని తిరిగి నరకంలోకి త్రోసివేస్తారు. (19-22)

(పోతే రెండో వర్గం వారయిన సత్యాన్ని) విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేసినవారిని దేవుడు సెలయేరులు ప్రవహించే స్వర్గవనాలలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. వారక్కడ స్వర్గ కంకణాలు, మణిమాణిక్యాలతో అలంకరించబడతారు. (ఎంతో విలువైన) పట్టువస్త్రాలు

2. యావత్తు సృష్టిరాసుల్లో దేవుడు బుద్ధిజీవులయిన మానవులకు మాత్రమే మంచీచెడు, ధర్మాధర్మాల విచక్షణాజ్ఞానం, అందులో ఏదో ఒకదాన్ని ఎంచుకునే, దాని ప్రకారం నడచుకునే స్వేచ్ఛ ప్రసాదించాడు. కాని మానవుల్లో కొందరు ఈ స్వేచ్ఛను దుర్వినియోగపరుస్తూ దేవుని శిక్షకు అర్హులయి పోతున్నారు. వారు దైవప్రవక్తలు బోధించిన ధర్మపథాన్ని, జీవన విధానాన్ని ధిక్కరించి దైవాగ్రహానికి గురవుతున్నారు. కాని వారు తమకు స్వేచ్ఛ ఇవ్వబడని కార్యరంగంలో తమకు తెలియకుండానే దైవాజ్ఞల్ని శిరసావహిస్తున్నామన్న వాస్తవం గ్రహించలేక పోతున్నారు. ఈ విశ్వంలోని సమస్త చరాచరాలు, సృష్టిరాసులు ఏవిధంగా దేవునికి విధేయులయి, ఆయన నిదేశించిన ప్రకృతి చట్టాలకు కట్టుబడిఉన్నాయో, మానవులు కూడా తమకు స్వేచ్ఛ ఇవ్వబడిన కార్యరంగాల్లో సైతం దేవునికి విధేయులయి, ప్రవక్తల ద్వారా ఆయన పంపిన ప్రకృతి చట్టాలకు కట్టుబడి ఉండాలని ఖుర్ఆన్ చెబుతోంది. (ఇతర వివరాలకు 13:15 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

ధరిస్తారు. వారికి ఇహలోకంలో శిష్టవచనం స్వీకరించే సద్బుద్ధి ప్రసాదించబడింది. వారికి (దేవుని) వెలుగుబాట చూపబడింది. (23-24)

అవిశ్వాసులు (నేడు ప్రజలను) దైవమార్గంలోకి రానివ్వకుండా నిరోధిస్తున్నారు. మేము ప్రజల కోసం నిర్మించిన ప్రతిష్ఠాలయాన్ని సందర్శించనీయకుండా అడ్డంకులు సృష్టిస్తున్నారు. ప్రతిష్ఠాలయంపై స్థానికులేగాక, బయటనుండి వచ్చేవారికి కూడా సమాన హక్కులున్నాయి. అలాంటి దేవాలయంలో ఎవరయినా సరే నీతిమార్గం తప్పి దౌర్జన్యానికి పాల్పడితే వారికి మేము దుర్భర శిక్ష చవిచూపిస్తాం. (25)

ఇబ్రాహీం వృత్తాంతం జ్ఞాపకం తెచ్చుకో. అతని కోసం మేమీ ఆలయస్థలాన్ని ప్రతి పాదిస్తూ ఇలా ఉపదేశించాం: “నాకు ఎవరినీ సాటి కల్పించకూడదు. నా ఆలయ ప్రదక్షిణ చేసే, ఇక్కడ ప్రార్థనకై నిలబడే, మోకరిల్లే, సాష్టాంగపడే వారి కోసం పవిత్రంగా ఉంచాలి. హాజ్ చేయడానికి ప్రజలకు సాధారణ అనుమతి నివ్వాలి. వారు దూరదూర ప్రాంతాల నుంచి కాలినడకన, ఒంటెలమీద వస్తారు. వారిక్కడ తమకోసం ఉంచబడిన ప్రయోజనాలు చూసి తరిస్తారు. కొన్ని నిర్ణీత దినాలలో మేము ప్రసాదించిన పశువుల్ని దేవుని పేరుతో బలిచేస్తారు. దాన్ని వారూ తింటారు, పేదలక్కూడా దానం చేస్తారు. ఆ తర్వాత వారు తమ మురికి, మలినాలు తొలగించుకుంటారు. తమ మొక్కుబడులు తీర్చుకుంటారు. ఆపై ఈ ప్రాచీనాలయం చుట్టూ ప్రదక్షిణ చేస్తారు.”³ (26-29)

3. కాబాగృహంలో శివలింగాన్ని పోలిన నల్లరాయి ఉందని, ముస్లింలు అలాంటి గర్భగుడి చుట్టూ ప్రదక్షిణ చేస్తారని, అందువల్ల ఇది కూడా ఒక విధమైన విగ్రహారాధన క్రిందికే వస్తుందని కొందరు బహుదైవారాధకులు విమర్శిస్తుంటారు. కాని నల్లరాయి కాబాగృహం లోపల కాకుండా, కాబాగృహం వెలుపల ఓ మూలన గోడలో అమర్చబడి ఉందని, ఆ నల్లరాయి లింగాకారంలో గాక గుంటపడి అండాకారంలో ఉందని వారు తెలుకోవాలి.

హాజ్ సందర్భంగా యాత్రికులు కాబాగృహం చుట్టు ఏడు ప్రదక్షిణలు చేయవలసి ఉంటుంది. ఆ సంఖ్యను లెక్కపెట్టుకోవడానికి వారీ నల్లరాయి దగ్గర్నుండి ప్రదక్షిణ చేయడం ప్రారంభిస్తారు. కనుక ఇలా ప్రదక్షిణ చేయడం విగ్రహారాధన క్రిందికి రాదు. ఆ మాటకు వస్తే కాబా ప్రదక్షిణ కంటే నల్లరాయిని ముద్దాడటం మరింత తీవ్రమైన విషయం. దాన్ని గురించి రెండవ ఖలీఫా హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) ఏమన్నారో చూడండి:

“ఆయన ఓసారి కాబా గోడలోని నల్లరాయిని సంబోధిస్తూ ఇలా అన్నారు: ‘నీవు ఎలాంటి లాభంగాని, నష్టంగాని కలిగించలేని ఒక రాయివి మాత్రమే. దైవప్రవక్త (సల్లం) గనక నిన్ను ముద్దడటాన్ని చూసి ఉండకపోతే నేను నిన్ను ఎన్నిటికీ ముద్దాడను.’ (బుఖారీ)

హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) బహుదైవారాధన (షిర్క్)కు సంబంధించిన ఛాయను కూడా సహించే వారు కాదు. దైవప్రవక్త (స) ఓసారి మక్కా నగరం శివార్లలోని హుదైబియా ప్రాంతంలో ఒక చెట్టు క్రింద నిల్చుని ఆనుచరుల్ని ధర్మపోరాటానికి ప్రేరేపిస్తూ వారి చేత శపథం చేయించారు. దైవప్రవక్త కాలంలో ఆ చెట్టుకు అంతకుమించి మరెలాంటి ప్రాముఖ్యం లేదు. కాని ఆ తరువాత హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) పాలనాకాలంలో ప్రజలు దాన్ని ఎంతో పవిత్రమైన శుభవృక్షంగా భావించి సందర్శనం కోసం సుదూరప్రాంతాల నుంచి కూడా రావడం ప్రారంభించారు.

హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) ఈ సంగతి విని ఎంతో ఆందోళన వెలిబుచ్చారు. భవిష్యత్తులో ఈ

ఇదే (కాబానిర్మాణ లక్ష్యం). దేవుడు నిర్దేశించిన ప్రతిష్ఠాత్మక విషయాలను ఎవరు గౌరవిస్తారో అది దేవుని దృష్టిలో స్వయంగా వారికే శ్రేయస్కరం.

మీకు లోగడ తెలియజేయబడినవి తప్ప మిగిలిన పశువులన్నీ మీకోసం ధర్మ సమ్మతం చేయబడ్డాయి. కనుక మీరు విగ్రహాల మాలిన్యానికి దూరంగా ఉండండి. అసత్యాలు, అభూతకల్పనలు మానేయండి.⁴ పూర్తిగా ఏకోన్ముఖులై అల్లాహ్‌నే ఆరాధించండి. ఆయనకు ఎవరినీ సాటికల్పించకండి. దేవునికి సాటి కల్పించినవాడు ఆకాశం నుండి అమాంతం అధఃపాతాళంలోకి పడిపోయినట్లే. ఇక అతణ్ణి పక్షులైనా పాడుచుకు తింటాయి; లేదా గాలిఅయినా ఎత్తి దూరంగా విసరిపడవేస్తుంది.⁵ (30-31)

ఇదే (అసలు విషయం). ఎవరు దేవుడు నిర్ణయించిన ధార్మిక చిహ్నాలను గౌరవిస్తారో వారి హృదయాలలో ఇది దైవభీతికి నిదర్శనం అవుతుంది. (32)

వ్యాధి ముదిరి 'షిర్క'కు దారి తీయవచ్చని భావించి, వెంటనే ఆయన కొందరు మనుషుల్ని పంపి ఆ చెట్టును కూకటివేళ్ళతో సహా నరికివేయించారు.

మరొక సారి ఆయన కాబాయాత్ర చేసి తోటి యాత్రికులతో కలసి మదీనా తిరిగొస్తుంటే దారిలో ఒక మసీదు వచ్చింది. దాన్ని చూడగానే జనం ఎంతో ఉత్సాహంతో ఆ మసీదులో నమాజ్ చేయడానికి అటుగా పరుగెత్తారు. ఆ మసీదులో దైవప్రవక్త (సల్లం) ఓసారి నమాజ్ చేశారు. అందువల్ల ప్రజలు దానికి ఎంతో ప్రాముఖ్యం ఇవ్వసాగారు.

అయితే హజ్రత్ ఉమర్ (రజి)కు ఈ వైఖరి కూడా నచ్చలేదు. ఆయన వారి దగ్గరకెళ్ళి ఇలా అన్నారు: “గ్రంథప్రజలు (యూదులు, క్రైస్తవులు) తమ ప్రవక్తల సమాధుల్ని, వారి స్మారకచిహ్నాలను ఆరాధనాలయాలగా చేసుకున్నారు. కేవలం ఈ కారణంగానే వారు నాశనమయ్యారు. మీరు కూడా ఇలాంటి అవాంఛనీయ పనులకు పాల్పడి చేజేతులా నాశనం కొని తెచ్చుకోకండి.”

4. దేవునికి ఇతరుల్ని సహవర్తులుగా చేయడం, ఆయన గుణగణాల్లో, శక్తిసామర్థ్యాల్లో, అధికారాల్లో, హక్కుల్లో ఆయన దాసులకు భాగస్వామ్యం కల్పించడం వగైరా విషయాలు అసత్యాలు, అభూత కల్పనల క్రిందికే వస్తాయి. ఏ విషయంలో నయినా దేవుని ఆజ్ఞలకు, ఆయన ప్రవక్త బోధనలకు వ్యతిరేకంగా ఇది ధర్మం (హలాల్), అది అధర్మం (హరాం) అని నిర్ణయించడం, దాన్ని ఆచరించడం కూడా అసత్యం క్రిందికే వస్తాయి.

దైవప్రవక్త (సల్లం) అసత్యప్రమాణం, అబద్ధపు సాక్ష్యం విషయంలో ఈ సూక్తిని నిదర్శనంగా పేర్కొంటూ “అబద్ధపు సాక్ష్యం దేవునికి సాటికల్పించడంతో సమానం” అన్నారు.

ఇమామ్ అబూయూసుఫ్, ఇమామ్ ముహమ్మద్ (రహ్మాలై) అబద్ధపు సాక్ష్యం విషయమై ఒక ఫత్వా (ధార్మికతీర్పు) ఇస్తూ: “న్యాయస్థానంలో అబద్ధపు సాక్ష్యమని రుజువయితే సంబంధిత వ్యక్తికి సుదిర్ఘ జైలుశిక్ష విధించాలి; అతను అబద్ధికుడని ప్రచారం చేయాలి” అన్నారు.

ఖలీఫా హజ్రత్ ఉమర్ (ర) కాలంలో ఒకతను ఇచ్చిన సాక్ష్యం అబద్ధమని న్యాయస్థానంలో రుజువయింది. అప్పుడు హజ్రత్ ఉమర్ (ర) ఆ వ్యక్తిని ఒక రోజుల్లా బహిరంగ ప్రదేశంలో నిలబెట్టి, ఫలానామనిషి కొడుకు ఫలానావ్యక్తి అసత్యసాక్షి. ఇతణ్ణి గుర్తుపెట్టుకోండి అని చాటింపు వేయించారు. ఆ తరువాత అతణ్ణి జైల్లో పెట్టారు. (45:7 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

5. వివరాలకు 7:41, 45:7 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

ఓ నిర్ణీతకాలం వరకు ఆ బలిపశువుల్ని మీరు ఇతర పనులకోసం ఉపయోగించుకోవచ్చు. తరువాత (వాటిని) వాటి (బలి) ప్రదేశమైన ప్రాచీనాలయం దగ్గర (బలిచేయవలసి) ఉంటుంది. (33)

ప్రజలు తమకు దేవుడిచ్చిన పశువుల్ని దేవునిపేరు స్మరించి బలివ్వడానికి మేము ప్రతి సమాజానికి ఒక బలివిధానం నిర్ణయించాం. గుర్తుంచుకోండి, మీ ఆరాధ్యుడు ఒక్క దేవుడు మాత్రమే. ఆయన ఆజ్ఞలనే శిరసావహిస్తూ ఆయనకే మీరు విధేయులైఉండాలి.

ప్రవక్తా! నమ్రత, అణుకువలతో నడచుకునేవారికి శుభవార్త వినించు. దేవుని ప్రసక్తి రాగానే వారి హృదయాలు కంపించిపోతాయి. కష్టాలు వచ్చినప్పుడు వారు సహనం వహిస్తారు. నమాజ్ (వ్యవస్థ)ను నెలకొల్పుతారు. మేము ప్రసాదించిన ఉపాధి నుండి (మా మార్గంలో) ఖర్చుపెట్టారు. (34-35)

మేము బలిపశువుల్ని మీ కోసం దైవచిహ్నాల జాబితాలో చేర్చాము. వాటిలో మీ శ్రేయస్సు ఉంది. కనుక వాటిని (ఒంటెలను) నిలబెట్టి దేవుని పేరు ఉచ్చరించండి. (అంటే దేవుని పేరు స్మరించి జిబహ్ చేయండి. బలిచేసిన కొద్ది క్షణాలకు) వాటి వీపులు నేలమీద (చలనరహితంగా) నిలిచిపోయిన తరువాత వాటి మాంసాన్ని మీరూ తినండి; అర్థించేవారికి, అర్థించనివారికి కూడా ఇవ్వండి. మీరు మాపట్ల కృతజ్ఞులై ఉండటానికే మేమిలా పశువుల్ని మీకోసం అదుపులో ఉంచాం. (36)

దేవుని వద్దకు వాటి రక్తమాంసాలు చేరవు. మీ భయభక్తులే ఆయన దగ్గరకు చేరుతాయి. మీకు సన్మార్గం చూపినందుకు కృతజ్ఞతగా తనను స్తుతించడానికే దేవుడు ఈ పశువుల్ని మీఅదుపులో ఉంచాడు. ప్రవక్తా! సజ్జనులకు శుభవార్త అందజేయి. (37)

దేవుడు విశ్వాసుల తరపున తప్పకుండా పోరాడుతాడు. ఆయన విశ్వాసపూతకు డైన ఏ కృతఘ్నుడ్ని ప్రేమించడు. (అన్యాయంగా) దాడికి పాల్పడినవారితో పోరాడేవారికి (ఆత్మరక్షణ పోరాటానికై) అనుమతి ఇవ్వబడుతోంది. కారణం, వారు చాలా పీడించబడ్డారు. వారికి దేవుడు తప్పకుండా సహాయం చేస్తాడు. (38-39)

వారు తమ ఇండ్ల నుంచి అన్యాయంగా వెడలగొట్టబడ్డారు. వారు “మా ప్రభువు అల్లాహ్” అన్నంత మాత్రానికే ఇలా జరిగింది.⁶ దేవుడు గనక ప్రజలను ఒకరిద్వారా

6. మక్కా బహుద్దెవారాధకులు ముస్లింలను మక్కాలో ఉన్నంత కాలం హింసించడమే గాక, మక్కా వదలి మదీనా వెళ్ళున్నప్పుడు కూడా వారిని అడ్డుకుంటూ ఎలా వేధించారో మచ్చుకు రెండు సంఘటనలు చూడండి:

హజ్రత్ సుహైబ్ రూమి(రజి) మదీనా వలసపోవడానికి బయలుదేరినప్పుడు ఖురైషీయులు ఆయన్ని నిరోధిస్తూ “నీవు ఇక్కడకు వట్టి చేతులతో వచ్చి అపార సిరిసంపదలు సంపాదించావు. కనుక నీవు వెళ్ళదలచుకుంటే ఆదంతా ఇక్కడే వదిలేసి పోవాలి” అన్నారు. దాంతో సుహైబ్ రూమి (రజి) తాను కష్టపడి సంపాదించిన ఆస్తంతా వదలి కేవలం కట్టుబట్టలతో మదీనా వెళ్ళారు.

హజ్రత్ అబూసల్మా (రజి) తన భార్య ఉమ్మైసల్మా (రజి)ను, ఒక పసిబిడ్డను తీసుకొని బయలుదేరినప్పుడు, ఉమ్మైసల్మా వంశస్థులు ఆయన్ని అటకాయించి “నీవు వెళ్ళదలచుకుంటే

మరొకరిని తుదముట్టించకపోతే, దేవుని పేరు అత్యధికంగా స్మరించబడే మతాలు, మందిరాలు, చర్చిలు, మసీదులు, (ఇతర) ఆరాధనాలయాలు ధ్వంసం చేయబడే ప్రమాదం ఉంటుంది. (కనుక) దేవుడు (తన ధర్మానికి) సహాయం చేసేవారిని తప్పక ఆదుకుంటాడు. దేవుడు ఎంతో బలాధ్యుడు, సర్వశక్తిమంతుడు. (40)

వీరు (ఎంతో నీతిమంతులు), వీరికి మేము ధరణీలో రాజ్యాధికారమిస్తే ప్రార్థనా (నమాజ్) వ్యవస్థ నెలకొల్పుతారు. (పేదల ఆర్థిక హక్కులను) జకాత్ చెల్లిస్తుంటారు. (ప్రజలను) మంచిని గురించి ఆదేశిస్తారు, చెడుల నుండి వారిస్తారు.⁷ సమస్త వ్యవహారాల పర్యవసానం దేవుని చేతిలోనే ఉంది. (41)

ప్రవక్తా! వారు నిన్ను తిరస్కరిస్తే (తిరస్కరించనీ), వారికి పూర్వం నూహజాతి, ఆద్-సమూద్ జాతులు, ఇబ్రాహీంజాతి, లూత్జాతి, మద్యన్వాసులు కూడా తిరస్కరించారు. మూసా కూడా తిరస్కరించబడ్డాడు. వారికి మొదట్లో నేనెంతో అవకాశమిచ్చాను. ఆ తరువాతే వారిని పట్టుకున్నాను. చూడు నాశిక్ష ఎంత కఠినమైనదో! (42-44)

(ఈవిధంగా) మేము పాపాత్ములుండిన ఎన్నో పట్టణాలను నాశనం చేశాము. ఈనాడు అవి తల్లకొందులుగా పడి (శిథిలావస్థలో) ఉన్నాయి. ఎన్ని బావులు పాడుపడి ఉన్నాయి! మరెన్ని మేడలు శిథిలాలుగా మారిపోయాయి!! వీరు ప్రపంచంలో తిరిగి చూడరా? (తిరిగి చూస్తే) వారి హృదయాలు (వాస్తవాన్ని) అర్థం చేసుకునేవిగా, వారి చెవులు (సత్యాన్ని) వినేవిగా మారేవికదా! నిజానికి చర్మ చక్షువులకు అంధత్వం లేదు. హృదయ చక్షువులకే అంధత్వం ఉంది. (45-46)

ఎక్కడికైనా వెళ్ళి ఊరేగు. కాని మా అమ్మాయిని మాత్రం తీసికెళ్ళడానికి వీలేదు” అన్నారు. అందువల్ల అబూసల్మా (రజి) భార్యను, పసిబిడ్డను వదలి ఒక్కరే మదీనా వెళ్ళిపోయారు.

7. ఇస్లామీయ పరిపాలనా ధ్యేయం ఏమిటో ఈ సూక్తి పరిశీలించిన వారికి ఇట్టే తెలిసిపోతుంది. ఇస్లామీయ పరిపాలన అంటే ముస్లింల పరిపాలన కాదు. కేవలం ముస్లింలు అధిక సంఖ్యాక ప్రజలుగా, పాలకులుగా ఉండే దేశాలను నేడు ఇస్లామీయ దేశాలుగా పేర్కొనడం జరుగుతోంది. ఇది సరికాదు. వీటిని ముస్లిం దేశాలని మాత్రమే చెప్పగలం. ఇస్లాం ప్రకారం ప్రజాస్వామ్య పద్ధతిలో ప్రజాప్రతినిధుల ద్వారా ఖిలాఫత్ (దైవ ప్రాతినిధ్య) వ్యవస్థ ఏర్పడిన తరువాత అలాంటి ప్రభుత్వానికి ప్రజలను సన్మార్గంలో నడిపించవలసిన బాధ్యత కూడా ఉంటుంది. దాని కోసం ఈ సూక్తిలో నాలుగు ప్రాథమిక సూత్రాలు తెలియజేయబడ్డాయి:

- (1) పాలకులు ప్రజల్లో నమాజ్ వ్యవస్థను నెలకొల్పాలి.
- (2) వారు ధనికుల నుండి జకాత్ వసూలు చేసి దాన్ని పేదలు, అనాధలు, వితంతువుల కోసం, ఇతర జనసంక్షేమ కార్యకలాపాల కోసం వినియోగించాలి.
- (3) సత్కార్యాలను గురించి విస్తృత ప్రచారం చేయాలి.
- (4) వివిధ స్థాయిల్లో ఉండే చెడులన్నిటినీ సమూలంగా తుడిచిపెట్టేందుకు ప్రయత్నించాలి.

ఈ విధంగా జరిగినప్పుడే అది నిజమైన శ్రేయోరాజ్యంగా వర్ణిల్లుతూ శాంతి, సామరస్యాల నెలకొంటాయి. తొలి నలుగురు ఖలీఫాల పాలనలో శాంతి, సామరస్యాలతో కూడిన అలాంటి శ్రేయోరాజ్యం స్థాపించబడిందని ఇస్లాం చరిత్ర అధ్యయనం చేసినవారందరికీ తెలుసు.

వీరు శిక్ష కోసం మహా తొందరపడుతున్నారు. దేవుడు తన వాగ్దానాన్ని ఎన్నడూ భంగపరచడు. కాని నీప్రభువు దృష్టిలో ఒక రోజు మీరు లెక్కించే వేయి సంవత్సరాలకు సమానంగా ఉంటుంది. ఎన్నో పట్టణాలు దుర్మార్గానికి పాల్పడ్డాయి. నేను మొదట్లో వాటికి అవకాశమిచ్చాను. ఆ తరువాత వాటిని పట్టుకున్నాను. చివరికి అందరూ నా దగ్గరికే తిరిగి రావలసి ఉంటుంది. (47-48)

ప్రవక్తా! వారికిలా చెప్పు: “ప్రజలారా! నేను (మీ శ్రేయోభిలాషిని. దుర్మనాలు దాపు రించక ముందే) మిమ్మల్ని స్పష్టంగా హెచ్చరించేవాణ్ణి మాత్రమే.” కనుక సత్యాన్ని విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేసేవారికి మన్నింపు, గౌరవప్రదమైన ఉపాధి ఉన్నాయి. మా సూక్తుల్ని కించపరచడానికి ప్రయత్నించేవారు నరక వాసులవుతారు. (49-51)

ముహమ్మద్ (సల్లం)! మేము నీకు పూర్వం షైతాన్ గొడవ లేకుండా ఉండే ఏ ప్రవక్తనూ, సందేశహరుణ్ణి పంపలేదు. ప్రతి ప్రవక్త ఏదైనా చేయదలచుకున్నప్పుడల్లా షైతాన్ అతని పనికి అవరోధాలు సృష్టిస్తుండేవాడు. అయితే షైతాన్ సృష్టించే అవరోధాలన్నిటినీ దేవుడు (ఎప్పటికప్పుడు) తొలగిస్తూ తన సూక్తుల్ని మరింత పటిష్ఠం చేస్తున్నాడు. దేవుడు సర్వం తెలిసినవాడు, మహా వివేకవంతుడు. హృదయాల్లో రోగమున్నవారికి, వక్రమనస్కులకు షైతాన్ దుశ్చర్యల్ని దేవుడు కఠిన పరీక్షగా చేస్తాడు. అసలీ దుర్మార్గులు శత్రుత్వం వహించడంలో హద్దుమీరిపోయారు. (52-53)

జ్ఞానం ప్రసాదించబడినవారు ‘ఇది నీప్రభువు నుండి వచ్చిన సత్యం’ అని తెలుసుకొని దాన్ని విశ్వసించాలి. వారి హృదయాలు ఆయన ముందు లొంగిపోవాలి. విశ్వసించే వారికి దేవుడు ఎల్లప్పుడూ సన్మార్గమే చూపిస్తాడు. (54)

సత్యతిరస్కారులు తమపై హఠాత్తుగా ప్రళయం వచ్చిపడే వరకు లేదా ఒక దుర్మనాన ఏదైనా విపత్తు విరుచుకుపడే దాకా దాని విషయంలో ఎప్పుడూ అనుమానం లోనే పడిఉంటారు. ప్రళయదినాన రాజ్యాధికారం దేవునిదే అవుతుంది. ఆరోజు, విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులైనవారిని గురించి ఆయన తీర్పు చేస్తాడు. వారు భోగ భాగ్యాలతో నిండిన స్వర్గవనాల్లో ప్రవేశిస్తారు. మా సూక్తులు నిరాకరించి అవిశ్వాసులై పోయిన వారికోసం మాత్రం అవమానకరమైన యాతన కాచుకొని ఉంది. (55-57)

దైవమార్గంలో వలసపోయినవారు తరువాత చావడమో లేక చంపబడటమో జరిగితే, అలాంటివారికి దేవుడు (పరలోకంలో) శ్రేష్ఠమైన ఉపాధినిస్తాడు. దేవుడే అందరి కంటే మంచి ఉపాధిప్రదాత. వారిని ఆయన వారు పరమానంద భరితులయ్యే నిలయానికి చేరుస్తాడు. దేవుడు సర్వం తెలిసినవాడు, ఎంతో మృదుహృదయుడు. (58-59)

తనకు అన్యాయం జరిగిన మేరకు మాత్రమే ప్రతిక్రియ చేసిన వ్యక్తిపై తిరిగి దౌర్జన్యం జరిగితే దేవుడు అతనికి తప్పకుండా సహాయం చేస్తాడు. దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు. (60)

రాత్రి నుండి పగటిని, పగటి నుండి రాత్రిని వెలికి తీసేవాడు దేవుడే. ఆయన సమస్తం వింటున్నాడు, చూస్తున్నాడు. అంతేకాదు, దేవుడే సత్యం. దేవుణ్ణి వదలి వారు

పూజస్తున్నవన్నీ మిథ్య, అసత్యం మాత్రమే. దేవుడే గొప్పవాడు, మహోన్నతుడు. (61-62)

దేవుడు ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపిస్తున్నాడు. దానివల్ల భూమి ససయ్యామలమై పోతుంది. ఈవిషయాన్ని మీరు గమనించడం లేదా? ఆయన ఎంతో సూక్ష్మంగా, సర్వం ఎరిగినవాడు. భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్తం ఆయన సొత్తే. ఆయన నిరపేక్షా పరుడు, స్వతహాగా ప్రశంసనీయుడు. (63-64)

ప్రపంచంలో ఉన్న సమస్తాన్నీ ఆయన మీకోసమే అదుపులో ఉంచాడు. ఆయనే ఓడలను తన ఆజ్ఞతో సముద్రంలో నడిచేలా క్రమబద్ధీకరించాడు. ఆయనే ఆకాశాన్ని తన ఆజ్ఞ లేనిదే పడిపోకుండా ఉండేలా పొదివిపట్టుకున్నాడు. ఇదంతా మీరు చూడటం లేదా? దేవుడు మానవులపట్ల ఎంతో వాత్సల్యుడు, దయామయుడు. ఆయనే మిమ్మల్ని బ్రతికిస్తున్నాడు, చంపుతున్నాడు. ఆయనే మిమ్మల్ని (అంతిమదినాన) తిరిగి బ్రతికిస్తాడు. కాని మానవుడే చాలా కృతఘ్నుడై పోయాడు. (65-66)

ప్రతి మానవసముదాయం కోసం మేముక ఆరాధనావిధానం నిర్ణయించాం. దాన్నే అది అనుసరిస్తుంది. కనుక ప్రవక్తా! ఈవిషయంలో వారు నీతో వాదించకూడదు. నీవు నీప్రభువు (సందేశం) వైపు ప్రజల్ని పిలువు.. నిస్సందేహంగా నీవు సన్మార్గంలో ఉన్నావు*

నీతో వాదనకు దిగితే వారికిలా చెప్పు: “మీరు చేసే పనులన్నీ దేవునికి బాగా తెలుసు. ఆయన ప్రళయదినాన మీరు విభేదిస్తున్న విషయాలన్నిటిని గురించి మీ మధ్య తీర్పు చెబుతాడు. భూమ్యాకాశాలకు చెందిన అణువణును గురించి ఆయనకు తెలుసని నీవెరుగవా? అవన్నీ ఒక గ్రంథంలో నమోదయి ఉన్నాయి. ఈ పనులన్నీ దేవునికి ఏమాత్రం కష్టసాధ్యం కావు. (67-70)

వీరసలు దేవుణ్ణి వదలి మిథ్యాదైవాలను ఆరాధిస్తున్నారు. అందుకు దేవుడు ఎలాంటి ప్రమాణం పంపలేదు. వారికి కూడా ఆ మిథ్యాదైవాల్ని గురించి ఎలాంటి జ్ఞానం లేదు. కనుక ఈ దుర్మార్గులకు (పరలోకంలో) సహాయం చేసేవారెవరూ ఉండరు. (71)

అవిశ్వాసులకు మా విస్ఫుష్టసూక్తులు విన్పిస్తున్నప్పుడు నీవు గమనించే ఉంటావు. వారు ముఖాలు చిట్టించుకొని మాసూక్తులు పఠిస్తున్నవారిపై విరుచుకుపడతారా అన్నట్లు వారివైపు కొరకొర చూస్తారు. వారికి చెప్పు: “అంతకంటే నీచమైన విషయం ఏమిటో చెప్పనా మీకు? నరకాగ్ని! అవిశ్వాసుల కోసం అది కాచుకొని ఉందని దేవుడు వారి విషయంలో వాగ్దానం చేశాడు. అది పరమ చెడ్డనివాసం.” (72)

మానవులారా! ఒక ఉదాహరణ ఇస్తున్నాం, జాగ్రత్తగా వినండి: మీరు దేవుణ్ణి వదలి ప్రార్థిస్తున్న మిథ్యాదైవాలన్నీ కలసి కనీసం ఒక ఈగనైనా సృష్టించదలచుకుంటే, దాన్ని కూడా సృష్టించలేవు. పైపెచ్చు ఆ ఈగ ఆ మిథ్యాదైవాల దగ్గర్నుంచి ఏదైనా వస్తువుని గుంజుకుంటే ఆ వస్తువుని కూడా అవి దాన్నుండి విడిపించుకోలేవు. సహాయం అర్థించే వారు, సహాయం అర్థించబడేవారు ఇద్దరూ బలహీనులే. అసలు శక్తిమంతుడు, గౌరవ నీయుడు దేవుడు మాత్రమే. (73-74)

దేవుడు దైవదూతల్ని సందేశహారులుగా నియమిస్తాడు. మానవుల్లో కూడా కొంద

రిని సందేశహారులుగా నియమిస్తాడు. ఆయన సమస్తం వింటున్నాడు, (ప్రత్యక్షంగా) చూస్తున్నాడు. వారి కళ్ళెదుట ఉన్నదేమిటో, వారికి కనుమరుగై ఉన్నదేమిటో అంతా ఆయనకు తెలుసు. సమస్తవ్యవహారాలు ఆయన దగ్గరికే చేరుకోవలసిఉంది. (75-76)

విశ్వాసులారా! (విశ్వప్రభువు సన్నిధిలో) మోకరిల్లండి, సాష్టాంగపడండి, (ఈ విధంగా) మీ ప్రభువును ఆరాధించండి, సత్కార్యాలు చేయండి; బహుశా మీరు కృతార్థులవుతారు. (మీ జీవితం సార్థకం అవుతుంది.) దైవమార్గంలో (దుష్టశక్తులతో) పోరాడవలసిన విధంగా పోరాడండి. ఆయన మిమ్మల్ని తన పని కోసం ఎన్నుకున్నాడు. ధర్మంలో ఆయన మీకు ఎలాంటి ఇబ్బంది కలిగించలేదు. మీ తండ్రి ఇబ్రాహీం సమాజంలో స్థిరంగా ఉండండి. దైవప్రవక్త మీకు సాక్షిగా నిలబడేందుకు, మీరు ప్రజలకు సాక్షులుగా ఉండేందుకు దేవుడు మీ పేరును ఇదివరకూడా ముస్లిం అనే పెట్టాడు, ఇప్పుడీ గ్రంథంలో కూడా (అదే పేరు పెట్టాడు).

కనుక నమాజ్ (వ్యవస్థ) నెలకొల్పండి. (పేదల ఆర్థిక హక్కు) జకాత్ చెల్లించండి. దేవుణ్ణి (ఆయన ధర్మాన్ని) గట్టిగాపట్టుకొని ఉండండి. ఆయనే మీ సంరక్షకుడు. ఆయన ఎంతో మంచి సంరక్షకుడు, మంచి సహాయకుడు కూడా. (77-78)

23. మోమినూన్ (విశ్వాసులు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 118

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీ శకానికి ఆరేడేండ్లకు పూర్వం అవతరించింది. ఇందులో విశ్వాసుల గుణగణాలు వర్ణించబడ్డాయి. తరువాత సృష్టినిర్మాణం, ప్రకృతి కార్యాలను దేవుని ఏకత్వానికి నిదర్శనాలుగా పేర్కొంటూ, గతజాతుల చారిత్రక గాధలను ప్రస్తావిస్తూ అవిశ్వాసుల్ని రుజుమార్గం వైపు పిలవడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

విశ్వాసులు తప్పకుండా కృతార్థులవుతారు. (వారి గుణగణాలు ఇలా ఉంటాయి:)

- ❖ వారు తమ నమాజులో ఎంతో అణుకువ, నమ్రతలు పాటిస్తారు. (1-2)
- ❖ పనికిమాలిన విషయాలకు చాలా దూరంగా ఉంటారు. (3)
- ❖ తమ సంపద నుండి (పేదల ఆర్థిక హక్కు) జకాత్ చెల్లిస్తారు. (4)
- ❖ వారు తమ భార్యలు, బానిసస్త్రీల విషయంలో తప్ప (ఇతరస్త్రీల విషయంలో) తమ మర్నావయవాలు కాపాడుకుంటారు. (అంటే వ్యభిచారం తదితర అశ్లీల చేష్టలకు పాల్పడరు.) బానిసస్త్రీల విషయంలో వారిపై ఎలాంటి నింద లేదు.¹

1. మర్నావయవాల్ని కాపాడుకోవడం అంటే లైంగిక సంపర్కం చేయకుండా ఉండటం అని అర్థం. అయితే ఈ పనినుండి భార్యలు, తమ అధీనంలో ఉండే బానిస స్త్రీలు మినహాయించబడ్డారు. అంటే భార్యలతో, బానిస స్త్రీలతో లైంగిక సంపర్కం ధర్మసమ్మతమేనన్న మాట.

ఇక్కడ ఒక విషయాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. అజ్ఞానకాలం నుండి సాగుతూ వస్తున్న బానిస వ్యవస్థను ఇస్లాం ప్రోత్సహించ లేదు. అలా అని దాన్ని పూర్తిగా నిషేధించనూ లేదు. అయితే

అది తప్ప మరేదయినా కోరేవారే హద్దుమీరిన² వారవుతారు. (5-7)

- ❖ వారు తమ అప్పగింతలు, ప్రమాణాలు, ఒప్పందాల విషయంలో నిజాయితీగా వ్యవహరిస్తారు. (8)
- ❖ తమ నమాజులను క్రమం తప్పకుండా, నియమబద్ధంగా పాటిస్తారు. (9)
- ❖ అలాంటివారే మహోన్నత స్వర్గానికి వారసులవుతారు. అక్కడే వారు కలకాలం (హాయిగా) ఉంటారు. (10-11)

మేము మానవుడ్ని నాణ్యమైన మట్టితో సృజించాము. తరువాత అతణ్ణి ఒక సురక్షిత ప్రదేశంలో కార్చిన బిందువుగా మార్చాము. తరువాత ఆ బిందువును నెత్తుటి ముద్దగా రూపొందించాము. తిరిగి ఆ నెత్తుటి ముద్దను మెత్తటి పిండంగా చేశాము. ఆ తరువాత దాన్ని ఎముకలుగా మార్చాము. ఆ ఎముకలపై మాంసం కప్పాము. ఆపై

స్వతంత్రుల్ని బలవంతంగా బానిసలుగా మార్చడాన్ని ఇస్లాం తీవ్రంగా గర్హిస్తుంది. పైగా బానిసలకు స్వేచ్ఛ ప్రసాదించడం గొప్ప పుణ్యకార్యంగా అభివర్ణిస్తూ దాన్ని ప్రోత్సహిస్తోంది. దీని ప్రకారం అనేకమంది ప్రవక్తలను చరులు (రజ) తమ అధీనంలో ఉన్న బానిసలకు స్వేచ్ఛ ప్రసాదించారు. (వివరాలకు 24:33 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

ఇస్లాం బానిస వ్యవస్థను పూర్తిగా నిషేధించక పోవడానికి కారణం యుద్ధఖైదీల సమస్యల్ని, సామాజిక అవసరాలను దృష్టిలో పెట్టుకోవడమే. యుద్ధఖైదీల మార్పిడి వెంటనే జరగని పక్షంలో ఇస్లాం ఆ ఖైదీలను బానిసలుగా పరిగణించి సమరయోధులకు స్వాధీనం చేస్తుంది. వారే ఆ బానిసలకు యజమానులవుతారు. వారి యాజమాన్యంలో బానిస మహిళలు ఉంటే వారితో భార్యలకు మాదిరిగా లైంగిక సంబంధం కూడా పెట్టుకునే అనుమతి ఉంది. అంతేగాని, ఇతర పురుషులతో అక్రమ సంబంధాలు పెట్టుకోవడానికి, వ్యభిచారం చేయడానికి వారిని విచ్చలవిడిగా వదలిపెట్టడాన్ని ఇస్లాం అంగీకరించదు. దానివల్ల సామాజిక సమస్యలు ఉత్పన్నమయ్యే ప్రమాదం ఉంటుంది. అందువల్ల ఎవరి యాజమాన్యంలో ఉన్న బానిసస్త్రీలతో వారు మాత్రమే లైంగికానందం అనుభవించవచ్చని ఇస్లాం అనుమతించింది. ఈపని ఏమాత్రం వ్యభిచారం క్రిందికి రాదు. (దీంతోపాటు 70:29-31 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

2. ఈ సూక్తిలో వ్యభిచారం, స్వలింగసంపర్కం, ముష్టిమైథునం (హస్తప్రయోగం) మొదలైన అక్రమ లైంగిక చేష్టలన్నీ నిషేధించబడ్డాయి. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఓసారి యువకుల్ని ఉద్దేశించి ఇలా హితోపదేశం చేశారు:

“యువకుల్లారా! మీలో వివాహ బాధ్యతలు నెరవేర్చే శక్తి గలవారు తప్పకుండా వివాహం చేసుకోవాలి. వివాహం దృష్టిని క్రిందికి వాలేలా చేస్తుంది. మర్గాంగాన్ని కాపాడుతుంది. వివాహ బాధ్యతలు నెరవేర్చలేని (పెళ్ళి చేసుకోలేని)వారు అప్పుడప్పుడు ఉపవాసం పాటించాలి. ఉపవాసం కామోద్రేకాల్ని నిగ్రహింప జేస్తుంది.” (బుఖారి, ముస్లిం)

అయితే హస్తప్రయోగం విషయంలో షరీఅత్ వేత్తల (ఫిఖహ్ వేత్తల) మధ్య భేదాభిప్రాయాలు ఉన్నాయి. ఇమామ్ అహ్మద్ బిన్ హంబల్ (రహ్మా) దీన్ని ధర్మసమ్మతంగా పరిగణించారు. ఇమామ్ మాలిక్ (రహ్మా), ఇమామ్ షాఫియి (రహ్మాలై)లు దీన్ని నిషిద్ధం (హరాం)గా పరిగణించారు. హనఫిల దగ్గర ఇది నిషిద్ధం అయినప్పటికీ, తీవ్రమైన కామోద్రేకం కలిగినప్పుడు యాదృచ్ఛికంగా ఈ పని జరిగిపోతే దేవుడు క్షమిస్తాడని ఆశించవచ్చని అంటారు వారు.

(అందులో ప్రాణం పోసి) ఓ నూతన సృష్టినే ఉనికిలోకి తెచ్చాము.³ కాబట్టి దేవుడు ఎంతో శుభకరుడు. ఆయన నిర్మాతలందరిలో కెల్లా గొప్ప ప్రతిభాశాలి. చివరికి మీరు

3. ఈ సూక్తిలో మానవ నిర్మాణం స్త్రీ గర్భంలో కార్చబడిన వీర్యబిందువుతో ప్రారంభమవుతుందని, ఆ వీర్య బిందువు నెత్తుటి ముద్దగా రూపొందుతుందని, తిరిగి ఆ నెత్తుటిముద్ద మెత్తటి పిండంగా మారుతుందని, ఆ తరువాత ఆ పిండం ఎముకలుగా మారి వాటిపై మాంసం ఏర్పడుతుందని తెలియజేయబడింది. ఈ విధంగా స్త్రీ గర్భంలో బిడ్డ క్రమక్రమంగా రూపొంది చివరికి ప్రాణం పోసుకొని బయటికి వస్తాడని వివరించబడింది.

ఇవి అనాటి ప్రజలకు తెలియజేయబడిన వివరాలు. అప్పటి ప్రజలకుండిన విద్యాజ్ఞానాలను బట్టి ఇంతకంటే ఎక్కువ వివరాలు తెలియజేసినా వారికి అర్థంకావు. కాని ఈనాటి మానవుడు మానవ దేహనిర్మాణాన్ని శక్తిమంతమైన పరికరాలద్వారా క్షుణ్ణంగా పరిశోధించి ఎన్నో కొత్త విషయాలు తెలుసుకున్నాడు. దీని ప్రకారం మానవ శరీరనిర్మాణం దాదాపు 10,000,00 కోట్ల జీవకణాల సముదాయంతో జరిగింది. ఒక్క మెదడులోనే 300 కోట్ల దాకా జీవకణాలు ఉన్నాయి.

“త్వరలోనే వారికి మా నిదర్శనాలు దిబ్బుండలాల్లోనూ చూపిస్తాము; స్వయంగా వారి (నిర్మాణం)లోనూ చూపిస్తాము. చివరికి ఈ ఖుర్ఆన్ నిజంగా సత్యవాణి అనే విషయం వారి ముందు బట్టబయలువుతుంది.” (41:53)

స్త్రీ గర్భకోశంలోని అండం కూడా ఒక జీవకణమే. ఇది పురుష జీవకణంతో సంయోగం చెంది పిండోత్పత్తి జరుగుతుంది. అప్పటికీ అది ఏకకణమే. ఒక కణం రెండుగా, రెండు నాలుగుగా, నాలుగు ఎనిమిదిగా....ఇలా ఈ మిశ్రమ కణం కోటానుకోట్ల జీవకణాలుగా విడిపోతుంది. ఆయా జీవకణాలు వేర్వేరు స్వభావాలు సంతరించుకుంటాయి. ఈ విధంగా ఒక చిన్న అండం కోట్లాది జీవకణాలుగా విభజితమయితేగాని పూర్తి మానవాకృతి ధరించదు, శిశువు పెరిగి పెద్దదవదు.

అలాగే శరీరం మీద గాయమైనప్పుడు, అది మానేకొద్దీ అక్కడి చర్మం, మాంసం కూడా కణవిభజన ద్వారా పెరుగుతాయి. అంటే నశించి రాలిపోయే కణాలకు బదులుగా కొత్తకణాలు పుట్టుకొస్తాయన్న మాట. అయితే గాయం పూర్తిగా మానిన తరువాత ఈ పెరుగుదల ఆటోమేటిగ్గా ఆగిపోతుంది. వృద్ధాప్యంలో నయితే వయస్సు మీద పడకొద్దీ కణవిభజన క్రమంగా తగ్గిపోతుంది. అదే ఆరోగ్యవంతమైన మనిషి కణజాలానికి కేన్సర్ సోకితే కణసంఖ్య హద్దుపడ్డా లేకుండా విపరీతమైన వేగంతో పెరుగుతూ, చివరికి మనిషి ప్రాణానికే ముప్పు తెచ్చి పెడుతుంది.

ఈ జీవకణ పరిమాణం అతి సూక్ష్మమైనది. సాధారణంగా ఒక మిల్లిమీటర్ పరిమాణంలో 100 జీవకణాలు ఉంటాయి. కొన్ని పెద్దవిగా, కొన్ని చిన్నవిగా కూడా ఉంటాయి. ఈ లెక్కన ఒక మిల్లి మీటర్ పొడవులో 50 నుంచి 200 కణల దాకా ఉంటాయి.

ప్రతి సజీవ కణంలో ఒక సైటోప్లాజం, ఒక న్యూక్లియస్ (కేంద్రకం) ఉంటాయి. సైటోప్లాజం అటు ద్రవమూ, ఇటు ఘనమూ కాని జెల్లీ రూపంలో ఉంటుంది. ఇందులో కణాలు జీవించడానికి కావలసిన ఆహారం; ఎదుగుదలకు, పునరుత్పత్తికి అవసరమైన ఇతర పదార్థాలు ఉంటాయి. శాస్త్ర వేత్తలు సైటోప్లాజమ్ ను రసాయనాల్ని ఉత్పత్తి చేసే కార్గ్ నాగా వర్ణించారు.

జీవకణంలోని న్యూక్లియస్ లో దారాలవంటి నిర్మాణంగల క్రోమోజోమ్ లు నిర్ణీత సంఖ్యలో ఉంటాయి. ఈ సంఖ్య ప్రతిజీవికి వేర్వేరుగా ఉంటుంది. మనిషిలో 46 క్రోమోజోములు (23 జతలు) ఉంటాయి. వీటిలో 23 తల్లి నుండి, 23 తండ్రి నుండి సంక్రమిస్తాయి. ఈ క్రోమోజోముల నుంచే జీవి స్వరూపస్వభావాలు నిర్ణయించే జన్యువులు (Genes) ఉనికిలోకి వస్తాయి.

ఈ జన్మవులు క్రోమోజోములపై ఒక వరుస క్రమంలో ఉంటాయి. ప్రతి క్రోమోజోమ్లో వందలాది లేక వేలాది జన్మవులు ఉంటాయి. ఈవిధంగా మానవునికి సంబంధించిన ఒక జీవ కణంలో 30 వేల జన్మవులు ఉంటాయని తెలుస్తోంది. క్రోమోజోములు న్యూక్లియక్ యాసిడ్స్, ప్రోటీన్ల కలయికవల్ల ఏర్పడుతాయి. న్యూక్లియక్ యాసిడ్స్ (ఆమ్లాలు) రెండురకాలు. (1) డి ఆక్సిరిబో న్యూక్లియక్ యాసిడ్ (D.N.A.), (2) రిబో న్యూక్లియక్ యాసిడ్ (R.N.A.). ఈ డి.యన్.ఎ., ఆర్.యన్.ఎ.లు న్యూక్లియోటైడ్లు అనే పదార్థాల కలియకతో ఏర్పడుతాయి. ఒక్కొక్క జన్మవులో దాదాపు వేయిరకాల న్యూక్లియోటైడ్లు ఉంటాయి. డి.యన్.ఎ. తాలూకు అణువులు మెలికలు తిరిగి నిచ్చిన ఆకారంలో అమరి ఉంటాయి. నిచ్చినకు కుడి ఎడమల వైపున దండీలు ఉన్నట్లు ఇవి ఏర్పడటం వల్ల వీటిని 'డబుల్ హెలిక్స్' అంటారు.

ఈ డి.యన్.ఎ. పోగులోనే మనిషి రూపురేఖల్ని, మానసిక లక్షణాల్ని నియంత్రించే 320 కోట్ల జన్మ్యసంకేతాలు ఉన్నాయి. మొత్తం మానవుల జన్మ్యసంకేతాలలో 99.99 శాతం సంకేతాలు ఒకే విధంగా ఉంటాయి. 0.01% మాత్రమే తేడాలు ఉంటాయి. ఈ తేడాలైనా విభిన్న జాతుల (తెగల) లోని వ్యక్తుల మధ్య కన్నా ఒకే సమాజంలోని విభిన్న వ్యక్తుల మధ్యే ఎక్కువగా ఉంటాయని తెలుస్తోంది. ఈ జన్మ్యసంకేతాల రహస్యాల్ని వెలికి తీయడానికి చేసిన ప్రయత్నంలో శాస్త్రవేత్తలు 97% విజయం సాధించినట్లు 27-6-2000 తేదీ, ఆ తరువాత 13-2-2001 తేదీ దినపత్రికలన్నీ ప్రకటించాయి. 'హ్యూమన్ జెనోమ్ ప్రాజెక్ట్ ద్వారా ఈ జన్మ్యపటాన్ని రూపొందించినట్లు (అమెరికా) శాస్త్రవేత్తలు తెలియజేశారు. మిగతా 3% మరోమూడేళ్ళలో పూర్తవుతుందని తెలుస్తోంది.

పత్రికల కథనం ప్రకారం దీనివల్ల జన్మ్య లోపాలను సరిచేయడం ద్వారా కేన్సర్, క్షయ, ఉబ్బసం, మధుమేహం, అధిక రక్తపోటు, ఎయిడ్స్, గుండె జబ్బులు, మెదడుపై ప్రోటీన్లు పేరుకు పోయి వచ్చే అల్జీమెర్స్, వణుకుతో కూడి పక్షవాతాన్ని తలపింపజేసే పార్కిన్సన్స్ మొదలైన మొండి వ్యాధులు, వంశపారంపర్య వ్యాధుల్ని నిర్మూలించవచ్చు. పొగాకుతో పాటు వివిధ మత్తు పదార్థాల దుర్మ్యసనాలను పోగొట్టవచ్చు. ఇరవై యేళ్ళ వయస్సు తరువాత రాబోయే వ్యాధిని గురించి ముందే హెచ్చరించవచ్చు. అపార మేధాసంపత్తిగల మనుషుల్ని సృష్టించవచ్చు.

మానవుడే ఇంతటి మేధా సంపన్నుడే, ఆ మానవుణ్ణి సృష్టించిన దేవుడు మరెంతటి మేధా సంపన్నుడయి ఉంటాడు! అందుకే ఇదే అధ్యాయంలో దివ్య ఖుర్ఆన్ మానవ నిర్మాణం గురించి ప్రస్తావించిన తరువాత "ఆయన నిర్మాతలందరిలోకెల్లా గొప్ప ప్రతిభాశాలి" అని చెబుతోంది. అంతేకాదు, "మానవులు (ఎంతటి సుదీర్ఘకాలం జీవించినా ఏదో ఒక రోజు) చనిపోక తప్పదు. ఆ తరువాత (కర్మవిచారణ కోసం) ప్రళయ దినాన వారందర్నీ తిరిగి బ్రతికించి లేపడం జరుగుతుంది" అని కూడా ఖుర్ఆన్ చెబుతోంది. (23:15,16)

వైద్యరంగంలో విప్లవాత్మక మార్పుకు తెర ఎత్తిన ఈ డి.యన్.ఎ. ప్రపంచంలోని ఏ ఇద్దరు మనుషుల్లోనూ ఒకేలా ఉండదు. అంటే ప్రపంచ జనాభా 600 కోట్లు ఉంటే, డి.యన్.ఎ. 600 కోట్ల రకాలుగా ఉంటుందన్నమాట. ఈ డి.యన్.ఎ. పోగు (Chain) పది పరమాణువుల వెడల్పు ఉండి, కొన్ని కోట్ల పరమాణువుల నిడివి కలిగి ఉంటుంది. కణ కేంద్రం (న్యూక్లియస్) నిడివి మిల్లీ మీటర్లో 1000వ భాగం మాత్రమే అయినప్పటికీ, అందులో చుట్టలుగా చుట్టుకొని ఉండే ఈ డి.యన్.ఎ. పోగు సాగదీస్తే ఒక మీటర్ పొడవు ఉంటుంది. ఒక మనిషిలో ఉండే మొత్తం జీవకణాలలోని డి.యన్.ఎ. పోగులు కలిపితే, అది కోటానుకోట్ల మైళ్ళు చుట్టుకొలత కలిగిన మన సూర్యకుటుంబాన్నే చుట్టివేస్తుందట!

"ఆయన అనుక్షణం సృష్టికి సంబంధించిన ఏదో ఒక అద్భుత కార్యంలో నిమగ్నుడయి ఉంటాడు. కనుక (మానవులారా!) మీరు మీ ప్రభువులో ఉన్న ఏ సృజనాత్మక లక్షణాలను నిరాక రించగలరు?" (ఖుర్ఆన్- 55:29,30)

చనిపోవలసి ఉంటుంది. ఆ తర్వాత ప్రళయదినాన మిమ్మల్ని తప్పకుండా తిరిగి బ్రతికించి లేపడం జరుగుతుంది. (12-16)

మేము మీపై (ఆకాశంలో) ఏడు మార్గాలు నిర్మించాము. సృష్టినిర్మాణం మాకు తెలియని పని కాదు. ఆకాశం నుంచి మేము లెక్క ప్రకారం ఒక నిర్ణీత పరిమాణంలో నీటిని దించి భూమిపై నిలువ చేస్తున్నాము. దాన్ని మేము తలచిన విధంగా అదృశ్యం కూడా చేయగలం. ఆ నీటితో మీకోసం ఖర్జూరం, ద్రాక్ష తోటలను ఉత్పత్తి చేస్తున్నాం. ఆ తోటలలో మీకోసం ఎన్నో మధురమైన పండ్లున్నాయి. వాటిని మీరు తింటున్నారు. సీనాయి కొండపై పెరిగే (ఆలివ్) వృక్షాన్ని కూడా మేమే ఉసికిలోకి తెచ్చాము. అందులో చమురు ఉంది; తినేవారికి రుచికరమైన పదార్థం కూడా ఉంది. (17-20)

పశువుల్లో కూడా మీకోసం మంచి గుణపాఠం ఉంది. మేము, వాటి కడుపులలో నుంచి ఒక పదార్థాన్ని (అంటే పాలను) మీకు త్రాగడానికి ప్రసాదిస్తున్నాం. వాటి వల్ల మీకు ఇతర ప్రయోజనాలు కూడా ఎన్నో ఉన్నాయి. మీరు వాటి (మాంసం)ని తింటారు. పశువులను, పడవలను వాహనాలుగా కూడా ఉపయోగిస్తారు. (21-22)

మేము నూహాని అతని జాతిప్రజల దగ్గరకు పంపాము. అతను వారితో "నాజాతి ప్రజలారా! ఏకైక దేవుణ్ణి ఆరాధించండి. ఆయన తప్ప మీకు మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. మీరు (దేవునికి) భయపడరా?" అని అన్నాడు. (23)

అతని జాతిలో సత్యాన్ని విశ్వసించడానికి నిరాకరించిన నాయకులు (ప్రజల్ని పెడదారి పట్టిస్తూ) ఇలా అన్నారు: "ఈ మనిషి మీలాంటి మానవమాత్రుడే. అంతకు మించి మరేమీ కాదు. అతను మీమీద ఆధిక్యత పొందాలని చూస్తున్నాడు. దేవుడు (మన హితబోధ కోసం) ఎవరినైనా పంపదలచుకుంటే దైవదూతలను పంపేవాడు. (మానవులు ప్రవక్షలుగా వచ్చినట్లు) మేము మా తాతముత్తల కాలం నుంచి ఎన్నడూ వినలేదు. ఇతనికేదో పిచ్చిపట్టింది. కాస్త వేచిచూడండి (పిచ్చి వదలుతుందేమో)"(24-25)

చివరికి నూహ్ (విసిగిపోయి) "ప్రభూ! వీరు నన్ను తిరస్కరించారు. ఇక నీవే నాకు సహాయం చేయాలి" అని ప్రార్థించాడు. (26)

అప్పుడు మేమిలా సూచించాము: "మా పర్యవేక్షణలో మా సూచన ప్రకారం ఒక ఓడ నిర్మించుకో. మా ఆజ్ఞతో కుంపటి పొంగిపోగూనే ప్రాణులలో ప్రతి జాతికి చెందిన ఒక్కొక్క జంటను తీసుకొని ఓడలోకి ఎక్కు. నీ భార్యాపిల్లల్ని కూడా వెంటబెట్టుకో. అయితే (శిక్షకు గురైపోతారని) ముందే మేము నిర్ణయించిన వారిని ఓడలో ఎక్కించుకో వద్దు. దుర్మార్గుల్ని గురించి నా దగ్గర ఏమీ మాట్లాడకూడదు. వారిప్పుడు మునిగిపో నున్నారు. నీవు నీ సహచరులతో పాటు ఓడలోకి ఎక్కిన తర్వాత 'మమ్మల్ని దుర్మార్గుల బారినుండి కాపాడిన దేవునికి కృతజ్ఞతలు' అని చెప్పు. 'ప్రభూ! నన్ను శుభప్రదేశంలో దించు. నీవెంతో మంచిచోటు ప్రసాదించేవాడవు' అని కూడా వేడుకో." (27-29)

ఈ గాధలో గొప్ప సూచనలు (నిదర్శనాలు) ఉన్నాయి. మేము (మానవుల్ని కష్ట సుఖాలు, లాభనష్టాల ద్వారా) పరీక్షకు గురిచేస్తానే ఉంటాము. (30)

వారి తర్వాత మేము మరోజాతిని రంగంలోకి తెచ్చాం. వారి దగ్గరకు వారినుండే ఒకడ్ని ప్రవక్తగా చేసిపంపాము. అతను “దేవుణ్ణి ఆరాధించండి. ఆయన తప్ప మీకు మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. మీరు (దేవునికి) భయపడరా?” అన్నాడు. (31-32)

అతని జాతిపెద్దలు అవిశ్వాసులై పరలోక సంభవాన్ని తిరస్కరించారు. ప్రపంచ జీవితంలో వారిని మేము (ఏలోటూ లేకుండా) సుఖంగా ఉంచాం. (దానికి) వారు (మా పట్ల కృతజ్ఞులై ఉండటానికి బదులు మా ప్రవక్తను ధిక్కరిస్తూ) ఇలా అన్నారు:

“ఈ వ్యక్తి మీలాంటి మానవుడే తప్ప మరేమీ కాదు. మీరు తినేది, త్రాగేదే ఇతనూ తింటున్నాడు, త్రాగుతున్నాడు. అలాంటి ఒక మానవమాత్రుడికి విధేయులై పోతే మీరు చాలా నష్టపోతారు. మనం చనిపోయి, మట్టిలో కలిసి ఎముకల గూడుగా మారిన తరువాత మళ్ళీ బ్రతికించి లేపబడతామట! అసంభవం. మనకు చేస్తున్న ఈ వాగ్దానం నెరవేరేది కాదు. జీవితం అంటే మరేమీ కాదు. ఈ ప్రపంచ జీవితమే జీవితం. ఇక్కడే మనం చావాలి, ఇక్కడే బ్రతకాలి మనం (మళ్ళీ బ్రతికించి) లేపబడే ప్రసక్తి లేదు. ఇతను దేవుని పేరుతో అభూతకల్పనలు ప్రచారం చేస్తున్నాడు. కనుక మనం ఇతణ్ణి ఎన్నటికీ నమ్మకూడదు.” (33-38)

చివరికి ఆ ప్రవక్త (విసిగిపోయి) “ప్రభూ! వీరు నన్ను తిరస్కరించారు. ఇక నీవే నాకు సహాయం చేయాలి” అన్నాడు. దానికి జవాబుగా “వారు తమ అకృత్యాల పట్ల పశ్చాత్తాపం చెందే దినం ఎంతో దూరంలేదు” అని చెప్పబడింది. చివరికి సత్యప్రాది పదికపై ఓ భయంకరమైన విస్ఫోలం వారిపై వచ్చిపడింది. మేము వారిని చెత్తాచెదారం గా మార్చి విసరివేశాం...కనుక దుర్మార్గులారా! దూరంగా ఉండండి!! (39-41)

వారి తర్వాత మేము మరొకాన్ని జాతుల్ని ఉద్ధరించాం. (వాటిలో) ఏ జాతి దాని నిర్ణీత కాలానికి ముందుగా పోవడంగాని, ఆ తర్వాత నిలిచి ఉండటంగాని జరగలేదు. మేము ప్రవక్తలను ఒకరి తర్వాత ఒకరిని వరుసగా పంపుతూ వచ్చాం. ఏదైనా జాతి దగ్గరకు దాని ప్రవక్త వచ్చినప్పుడు ఆ జాతిప్రజలు అతణ్ణి తిరస్కరించేవారు. మేము కూడా అలాంటి జాతులను ఒకదాని తర్వాత ఒకటి వరుసగా అంతమొందిస్తూ చివరికి వాటిని గాధలుగా మార్చివేశాం... విశ్వసించనివారి నాశనం గాను! (42-44)

ఆతర్వాత మేము మూసాకు, అతని సోదరుడు హారూన్ కు కొన్ని సూచనలు, స్పష్టమైన నిదర్శనాలు ఇచ్చి ఫిరౌన్, అతని అధికారుల దగ్గరకు పంపాము. అయితే ఫిరౌన్, అతని అధికారులు గర్వపోతులయిపోయారు. వారసలు మహా తలబిరుసు మనుషులు. “మనలాంటి మానవమాత్రులిద్దరిని మనం నమ్మాలా? అదీగాక వారి జాతి ప్రజలు మనకు కట్టుబానిసలు” అన్నారు వారు. ఇలా వారా ఇద్దర్నీ తిరస్కరించి, నాశనమయ్యే వారిలో చేరిపోయారు. ప్రజలు సన్మార్గం తెలుసుకోవడానికి మేము మూసాకు దివ్యగ్రంథం ప్రసాదించాము. (45-49)

మర్యం కుమారుడ్ని, అతని తల్లిని మేము (దేవుని శక్తి) సూచనగా చేశాం. వారిద్దర్నీ నీటిబుగ్గలతో పాటు సకల సౌకర్యాలన్న ఒక ఎత్తయిన, చదువైన ప్రదేశంలో ఆశ్రయం కల్పించాం. (50)

“ప్రవక్తలారా! పరిశుద్ధ పదార్థాలు⁴ తింటూ సత్కార్యాలు చేస్తూ ఉండండి. మీరు చేసేదంతా నాకు తెలుసు. మీ సమాజమంతా ఒకే (ధర్మానికి చెందిన) సమాజం. నేను మీ ప్రభువును. కనుక మీరు నాకు మాత్రమే భయపడాలి” (అని చెప్పాం). (51-52)

అయితే ఆ తరువాత ప్రజలు తమ ధర్మాన్ని చీల్చుకొని విభిన్న వర్గాలుగా విడిపోయారు. ప్రతివర్గం తన దగ్గరున్నదానిలో తలమునకలైఉంది. సరే వదిలెయ్యి వారిని వారి మానాన. ఓ నిర్ణీత సమయం వరకు ఏమరుపాటులోనే పడివుండనీ. (53-54)

మేము వారికి సంతానం, సిరిసంపదలిచ్చి సహాయం చేస్తుంటే, అదేపనిగా మేము తమకు మేళ్ళు చేకూర్చుతున్నామని భావిస్తున్నారా వారు? కాదు. అసలు విషయం వారు గ్రహించడం లేదు. తమ ప్రభువు పట్ల భయభక్తులు కలవారే మేళ్ళ వైపు (అంటే స్వర్గసౌఖ్యాలకు కారణమయ్యే సత్కార్యాలవైపు) పరుగిడుతూ వాటిని పొందుతారు. వారు తమ ప్రభువు పంపిన సూక్తుల్ని, ఆయన సూచనల్ని విశ్వసిస్తారు. తమ ప్రభువుకు ఎవరినీ సాటి కల్పించరు. వారు ఏదీ చేసినా తాము (ఓరోజు) తమ ప్రభువు దగ్గరకు పోవలసిఉందన్న భావనతో భయపడుతూ చేస్తారు. (55-61)

మేము ఏ మనిషిపైనా అతని శక్తికి మించిన భారం వేయము. మాదగ్గర ఒక గ్రంథం ఉంది. అందులో (ప్రతి ఒక్కరి స్థితిగతుల్ని గురించి) వాస్తవిక విషయాల్ని ఉన్నాయి. కనుక ఎవరికీ ఎలాంటి అన్యాయం జరిగే ప్రసక్తి లేదు. (62)

కాని ఈ విషయం గురించి వారు ఏమరుపాటులో పడిపోయారు. అంచేత వారి ఆచరణ దీనికి భిన్నంగా ఉంది. మేము వారిలో భోగభాగ్యల్లో మునిగితేలుతున్నవారిని పట్టుకునేదాకా వారు (దారికి రాకుండా) ఆ పనులే చేస్తుంటారు. చివరికి మాకు పట్టుబడిపోగానే వారు ఏడ్చులు, పెడబొబ్బలు పెట్టడం మొదలెత్తారు. (63-64)

ఇక మీ ఏడ్చులు, పెడబొబ్బలు ఆపేయండి. మీరు ఎంత ఏడ్చి మొత్తుకున్నా మా నుండి మీకు ఎలాంటి సహాయం లభించదు. నా సూక్తులు విన్నీస్తుంటే మీరు ముఖం తిప్పుకొని వెళ్ళిపోయేవారు. అహంకారంతో వాటిని ఖాతరు చేసేవారు కాదు. కట్టుకధలతో, వ్యర్థ ప్రలాపాలతో కాలం వెళ్ళబుచ్చేవారు. (65-67)

వారు ఈ‘వాణి’ని గురించి (ఎప్పుడైనా) ప్రశాంతంగా ఆలోచించారా? లేక వారి పూర్వీకుల దగ్గరకు రానటువంటి కొత్త విషయం ఏదైనా అతను తీసుకొచ్చాడా? లేక వారు తమ ప్రవక్తను గురించే అసలు ఎరగరా అతణ్ణి నిరాకరించడానికి? లేక వారతణ్ణి పిచ్చివాడని భావిస్తున్నారా? ఇవేమీ కాదు. అతను సత్కార్యాన్ని తీసుకొచ్చాడు. అది వారిలో అనేక మందికి మింగుడు పడటం లేదు. (68-70)

4. ఒకవైపు నమాజ్, రోజా, జకాత్, హజ్ లాంటి పుణ్యకార్యాలు చేస్తూ మరోవైపు అక్రమ పద్ధతుల ద్వారా ధనార్జన చేసి సుఖాలు అనుభవించడం ధర్మపతాయణత అన్నించుకోదు.

ప్రవక్త ప్రవచనం: “ఒక వ్యక్తి సుదూర ప్రయాణం చేసి దుమ్ము ధూళి కొట్టుకొని వస్తాడు. అతను ఆకాశం వైపు చేతులెత్తి ప్రభూ! ప్రభూ! అంటూ ప్రార్థిస్తాడు. కాని అతను తిన్నది అధర్మమైన తిండి, అతను కట్టుకున్నవి అధర్మ వస్త్రాలు, అతని శరీరం అక్రమ సంపాదనతో పోషించబడింది. అలాంటప్పుడు అతని ప్రార్థన ఎలా స్వీకరించబడుతుంది?” (ముస్లిం, తిర్విజి)

ఒకవేళ సత్యం వారి మనోవాంఛలకు అనుగుణంగా పనిచేస్తుంటే భూమ్యాకాశాలు, వాటిలో ఉన్న సృష్టిరాసుల వ్యవస్థ అంతా చిన్నాభిన్నమయి పోయేది... కాదు, మేము వారి వద్దకు వారి ప్రస్తావనే తీసుకొచ్చాం. కాని వారు తమ ప్రస్తావన పట్టే విముఖులైపోతున్నారు. (71)

నీవు వారిని ఏదైనా ప్రతిఫలం అడుగుతున్నావా? నీకు నీప్రభువు ప్రసాదించినదే శ్రేష్ఠమైనది. ఆయనే మంచి ఉపాధిప్రదాత. నీవసలు వారిని సన్మార్గం వైపు పిలుస్తున్నావుగాని, పరలోకాన్ని విశ్వసించనివారు సన్మార్గం తప్పి నడవగోరుతున్నారు. (72-74)

మేము దయదలచి వారిపై వచ్చిపడిన ఆపదను గనక దూరం చేస్తే, వారు (మాపట్ల కృతజ్ఞులయి ఉండటానికి బదులు) తలబిరుసుతో మరింత దారితప్పి నడుస్తారు. మేము వారిని ఆపదకు గురిచేసినా వారు తమ ప్రభువుకు లొంగలేదు; ఆయన్ని దీనంగా వేడుకోలేదు. చివరికి మేము వారికి కఠిన శిక్ష విధించగానే వారి పరిస్థితి ఎలా మారుతుందో చూడు... వారు ఒక్కసారిగా అన్ని వైపుల నుండి నిరాశా నిస్పృహలకు లోనైపోతారు. (75-77)

మీకు వినే, చూసే శక్తులతోపాటు ఆలోచించేందుకు హృదయమిచ్చినవాడు దేవుడే కదా! కాని మీరు ఆయనకు చాలా తక్కువ కృతజ్ఞత చూపుతున్నారు. ఆయనే మిమ్మల్ని ధరణిలో వ్యాపింపజేశాడు. చివరికి ఆయన దగ్గరికే మీరు పోవలసిఉంది. మీకు జీవన్మరణాలు కలిగిస్తున్నవాడు ఆయనే. రేయింబవళ్ళ చక్రభ్రమణానికి కూడా ఆయనే మూలకారకుడు. ఈ విషయాలను మీరు అర్థంచేసుకోరా? (78-80)

5. ఇక్కడ వారి ప్రస్తావన అంటే మానవుల జీవిత విధానానికి సంబంధించిన విషయాలని అర్థం. మానవులు ఈ ప్రపంచంలో ప్రశాంత జీవితం గడపాలంటే సమంజసమైన, సముచితమైన, న్యాయమైన, నిష్పాక్షికమైన, సమగ్రమైన ఒక సామాజిక వ్యవస్థ (Social Order) ఎంతో అవసరం. భాష, వర్ణం, వర్గం, మతం, జాతి, తెగ, కులం, ప్రాంతం, దేశం మొదలైన ప్రాతిపదికలపై ఏర్పడే దురభిమానాలతో, ఇతర బలహీనలతో సతమతమయ్యే మానవులు తమంతట తాము ఇలాంటి “సువ్యవస్థ”ను నిర్మించుకోలేరు. మానవుల్లో ఎంత నీతిమంతులు, నిష్పక్షపాతకులై ఉన్నప్పటికీ వారు అందరికీ న్యాయం చేకూర్చగల ఇలాంటి సామాజిక వ్యవస్థను నిర్మించలేరు. దాన్ని మానవుల సృష్టికర్త, సర్వజ్ఞుడు, సర్వశక్తిమంతుడు, ప్రభువు, పోషకుడు అయిన దేవుడు మాత్రమే నిర్మించగలడు. ఆయన మాత్రమే ఇలాంటి వ్యవస్థ ద్వారా మానవుల్ని అదుపు చేస్తూ ప్రపంచంలో శాంతి సుస్థిరతలు, నీతి న్యాయాలను నెలకొల్పగలడు.

మన మెదడు కేంద్రనాడీమండల వ్యవస్థ ద్వారా మన శరీరాన్ని, అవయవాల్ని కంట్రోల్ చేస్తూ మన ఆరోగ్యానికి, మన కార్యకలాపాల సక్రమ నిర్వహణకు ఎలా దోహదపడుతున్నదో, దేవుడు కూడా తాను నిర్ణయించిన “ఏకదైవారాధనా విధానం” (అంటే ఇస్లాం) ద్వారా మానవుల్ని కంట్రోల్ చేస్తూ వారి పరస్పర సంబంధాలకు, శాంతియుతమైన జీవితానికి దోహదపడతాడు. అంతేకాదు, ఈ విధానం ద్వారా మానవుడు పరలోకంలో దేవుని ప్రసన్నత, శాశ్వత స్వర్గసౌఖ్యాలకు కూడా అర్హుడవుతాడు. ఇలాంటి జీవనవిధానాన్ని, సామాజిక వ్యవస్థను, దైవధర్మాన్ని మానవుడు త్రోసి పుచ్చుతున్నాడంటే, అతను తనకు శ్రేయస్కరమయిన సొంత జీవిత విధానానికి తూట్లు పొడిచి ఇహలోకంలో అశాంతిని, పరలోకంలో నరక యాతనలను చేజేతులా కొని తెచ్చుకుంటున్నాడన్న మాట. (దీంతో పాటు 21:10 సూక్తి కూడా చూడండి.)

వారు తమ పూర్వీకుల్లాగానే ఇలా అంటున్నారు: “మనం చనిపోయి మట్టిలో మట్టయి ఎముకల గూడుగా మారిపోయాక మళ్ళీ బ్రతికించి లేపడమంటూ జరుగుతుందా? ఇలాంటి వాగ్దానాలు మనం చాలా విన్నాంలే. పూర్వం మన తాతముత్తాతలు కూడా విన్నారు. ఇవన్నీ పూర్వీకుల పుక్కిటిపురాణాలు మాత్రమే.” (81-83)

(సరే) “ఈ భూమి, ఇందులో ఉన్నదంతా ఎవరిదో చెప్పండి, మీకు తెలిస్తే?” అని అడుగు. వారు ఇవన్నీ దేవునివే అని తప్పకుండా అంటారు. “అయితే మీరు స్పృహలోకి ఎందుకు రారు?” అని అడుగు. (సరే) “సప్తాకాశాలకు, మహోన్నత సింహాసనానికి యజమాని ఎవర”ని అడుగు. వారు దేవుడే అని తప్పక అంటారు. “అలాంటప్పుడు మీరు (ఆ దేవునికి) ఎందుకు భయపడర”ని అడుగు. (84-87)

(పోని, ఈ సృష్టివ్యవస్థలో) “ప్రతి వస్తువుపై పాలనాధికారం ఎవరికుందో చెప్పండి మీకు తెలిస్తే” అని వారినడుగు. (వారు తప్పక దేవునికే ఉందని చెబుతారు.) అలాగే “(మీకు) ఆశ్రయమిచ్చేవాడు ఒకడున్నాడు; ఆయనకు వ్యతిరేకంగా మరెవరూ (మీకు) ఆశ్రయమివ్వలేరు. అలాంటి శక్తిస్వరూపుడెవరు” అని అడుగు. దేవుడే అని వారు తప్పక అంటారు. “మరయితే మీరు ఎలా మోసపోతున్నారు”ని అడుగు. (88-89)

మేము సత్యాన్ని వారి ముందుంచాం. వారేమో అసత్యవాదులు. దేవుడు ఎవరినీ సంతానంగా చేసుకోలేదు. ఆయనతో పాటు మరేదేవుడూ లేడు. ఇతర దేవుళ్ళుంటే ప్రతి దేవుడూ తన సృష్టి తీసుకొని వేరైపోతాడు. తర్వాత వారంతా ఒకరిపై మరొకరు దాడికి దిగుతారు. దేవుడు వారి అభూతకల్పనలు అంటని పరిశుద్ధుడు; గోచర, అగోచరాలు ఎరిగినవాడు. వీరు ఆపాదిస్తున్న బహుదైవారాధనకు ఆయన ఎంతోఅతితుడు. (90-92)

ప్రవక్తా! ఇలా వేడుకో: “ప్రభూ! ఏ శిక్ష గురించి వారిని భయపెట్టడం జరుగుతున్నదో ఆ శిక్షను నేను బ్రతికుండగానే నీవు (వారిపైకి) తీసుకురాదలిస్తే, ప్రభూ! నన్నీ దుర్మార్గుల్లో చేర్చకు.” మేము (తలచుకుంటే) వారిని ఏవిషయమై హెచ్చరిస్తున్నామో ఆ విషయాన్ని నీ కళ్ళముందే తీసుకురాగలం. అంతటి శక్తి మాకుంది. (93-95)

ముహమ్మద్ (స)! చెడును అత్యంత శ్రేష్ఠమైన పద్ధతి ద్వారా నిర్మూలించు. నీ గురించి వారు కల్పిస్తున్న విషయాలేమిటో మాకు తెలుసు. (కనుక) ఇలా వేడుకో: “ప్రభూ! నేను దుష్టశక్తుల ప్రేరణ నుంచి నీశరణు కోరుతున్నాను. దుష్టశక్తులు నా దరి దాపులకు రావడమనే బెడద నుంచి కూడా నేను నీశరణు కోరుతున్నాను.” (96-98)

(వారు తమ అకృత్యాలు మానుకోరు.) చివరికి వారిలో ఎవరికైనా చావు మూడి నప్పుడు అతను (పశ్చాత్తాపంతో) “ప్రభూ! నేను వదలి వచ్చిన ప్రపంచానికి నన్ను మరో సారి పంపించు. నేనిప్పుడు (నా ప్రవర్తన మార్చుకొని) సత్కార్యాలు చేస్తాను” అంటాడు. అలా ఎన్నటికీ జరగదు. అతను పనికిమాలిన మాటలు వదరుతున్నాడు.

(చనిపోయిన) వారందరి వెనుక ఇప్పుడొక అడ్డుతెర ఉంది. పునరుత్థాన దినం దాకా వారా స్థితిలోనే ఉంటారు. తర్వాత శంఖం పూరించగానే వారి మధ్య ఎలాంటి

మైత్రీ-బాంధవ్యం ఉండదు. వారు పరస్పరం (మంచిసెబ్బరలు) విచారించుకోరు. అప్పుడు ఎవరి (కర్మల) త్రాసుపళ్లలు బరువుగా ఉంటాయో వారు కృతార్థులౌతారు. మరెవరి (కర్మల) త్రాసుపళ్లలు తేలికగా ఉంటాయో వారు ఆత్మ వినాశకులవుతారు. వారిక నరకంలో శాశ్వతంగా ఉంటారు. నరకాగ్ని వారి ముఖచర్మాన్ని మాడ్చివేస్తుంది. దాంతో వారి పళ్ళు, దవడలు బయటికి వస్తాయి. (99-104)

“నా సూక్తులు విన్పించబడుతున్నప్పుడు వాటిని మీరు నిరాకరిస్తుండేవారు కదూ?” అప్పుడు వారిలా అంటారు: “ప్రభూ! మా దౌర్భాగ్యమే మా కొంప ముంచింది. మేము నిజంగా మార్గభ్రష్టులయి పోయాము. ప్రభూ! మమ్మల్ని ఇక్కడ్నుంచి తీసెయ్యి. ఆ తరువాత మేము మళ్ళీ తప్పుచేస్తే దుర్మార్గులయి పోయినట్లే.” (105-107)

దానికి దేవుడిలా అంటాడు: “దురంగా ఉండండి. అందులోనే పడి (మాడుతూ) ఉండండి. నాతో అసలు మాట్లాడకండి. నాభక్తులు కొందరు నన్ను వేడుకుంటూ ‘ప్రభూ! మేము విశ్వసించాము. మమ్మల్ని క్షమించు. మామీద దయచూపు. నీవు దయామయులలో కెల్లా గొప్ప దయామయుడవు’ అని అంటున్నప్పుడు వారిని మీరు హేళనచేసే వారు. చివరికి ఈ వైఖరి నేను దేవుడనే విషయాన్ని కూడా మిమ్మల్ని మరిపించజేసింది. అదీగాక మీరు (ఎల్లప్పుడూ) వారిని ఆట పట్టిస్తుండేవారు. వారు సహనం వహించి నందుకు ప్రతిఫలంగా నేనీ రోజు వారికి మోక్షం ప్రసాదిస్తున్నాను.” (108-111)

ఆ తరువాత దేవుడు వారిని “మీరు ప్రపంచంలో ఎంతకాలం ఉన్నారో చెప్పండి” అని అడుగుతాడు. దానికి వారు “ఒక రోజు, ఒక పూటో మేమక్కడ ఉండివుంటాం. లెక్కించే వారిని అడగండి” అని అంటారు. అప్పుడు ఆయన ఇలా అంటాడు: “మీరక్కడ కొంతకాలం మాత్రమే ఉన్నారు. ఆనాడే మీరీ సంగతి గ్రహించి ఉంటే ఎంత బాగుండేది! మేము మిమ్మల్ని ఎలాంటి లక్ష్యం లేకుండా వృధాగా పుట్టించామని భావించారా? మీరు మా దగ్గరికి రావలసి ఉండదని అనుకున్నారా?” (112-115)

దేవుడు మహోన్నతుడు, సర్వాధికారి, విశ్వసామ్రాజ్యాధినేత. ఆయన తప్ప మరే ఆరాధ్యుడు లేడు. ఆయన ప్రతిష్టాత్మక సింహాసనానికి అధిపతి. ఎలాంటి ప్రమాణం లేకపోయినా దేవునితో పాటు ఇతర (మిథ్యా)దైవాలను వేడుకునేవాడు (మా నుండి తప్పించుకొని ఎక్కడికీ పారిపోలేడు), అతని లెక్కపత్రం అతని ప్రభువు దగ్గర సిద్ధంగా ఉంది. అలాంటి తిరస్కారులు ఎన్నటికీ మోక్షం పొందలేరు. (116-117)

ముహమ్మద్ (స)! ఈవిధంగా నన్ను వేడుకో: “ప్రభూ! నన్ను క్షమించు, నామీద దయచూపు. నీవు దయామయులలో కెల్లా గొప్ప దయామయుడవు.” (118)

శాంతి-సమరం-న్యాయం

ఇస్లాం దృష్టిలో హత్య కంటే అరాచకం, అల్లకల్లోలాలు తీవ్రమైన విషయాలు. వాటిని నిరూపించి శాంతి నెలకొల్పడానికి సకల సాధనాలతో చేసే ఛోరాటమే జిహాద్. దీన్ని గురించిన సదవగాహన కోసం ‘శాంతి-సమరం-న్యాయం’ పుస్తకం చదవండి.

అవతరణ: మదీనా

24. నూర్ (జ్యోతి)

సూక్తులు: 64

ఈ అధ్యాయంలో శిక్షాస్మృతి, సామాజిక విషయాలు, నైతిక నియమావళి, ముస్లింల పరస్పర సంబంధాలను గురించి అనేక ఆదేశాలు ఇవ్వబడ్డాయి. అమాయక స్త్రీలపై నీలాపనిందలు మోపిన కపటవిశ్వాసుల్ని మందలించడం కూడా జరిగింది. శీలవతులపై మోపబడే అపనిందలను గురించిన గాలివార్తలు విని వాస్తవ పరిస్థితి తెలుసుకోకుండా హద్దుమీరిన అనుమానాలకు పోకూడదని ప్రజలను హెచ్చరించడం కూడా జరిగింది.

ఇది హి.శ. 5వ ఏట షాబాన్ 6వ తేదీన జరిగిన ‘బనీ ముస్తలిఖ్’ దండయాత్ర తర్వాత హి.శ. 6వ ఏట ద్వితీయార్థంలో అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఇందులో బనీ ముస్తలిఖ్ యుద్ధం తర్వాత జరిగిన సంఘటన గురించే ఎక్కువగా ప్రస్తావించబడింది. కనుక వాటి పూర్వపథాలను గురించి తెలుసుకోవడం చాలా అవసరం.

ఎన్ని అపాంతరాలు ఎదురైనా బదర్ యుద్ధం నుండి అహ్మద్ యుద్ధం వరకు ఇస్లాంకు లభించిన విజయాలు చూసిన బహుదైవారాధకులు, యూదులు, కపట విశ్వాసులు ఇక ముస్లింలను సెనిక శక్తితో, ఆయుధాలతో ప్రతిఘటించడం సాధ్యం కాదని గ్రహించారు. యావత్తు అరేబియాలో ఇస్లాం ఇంతటి అజేయశక్తిగా ఎదిగిపోవడానికి, అతివేగంగా విస్తరించడానికి కారణం ముస్లింల సంఖ్యగాని, వారి ఆయుధ సంపత్తిగాని, ఆర్థిక స్తోమతగాని ఎంతమాత్రం కాదు.

జనసంఖ్య విషయానికి వస్తే అప్పుడు యావత్తు అరేబియా జనాభాలో వారు ఒక్క శాతం కూడా లేరు. అదీగాకుండా వారి సైనిక సంఖ్యకు తగినట్లు ఆయుధ సంపత్తి కూడా లేదు. ఆర్థికంగా వారు ఎంతో వెనకబడి ఉన్నారు. చాలీచాలని తిండితో నకనక లాడుతూ, ఒక్కోసారి పన్నులతో గడుపుతుండేవారు. ముస్లింల విజయ పరంపరలకు మూలకారణం ఇస్లాం ధర్మం పట్ల వారి అచంచల విశ్వాసంతో పాటు, మచ్చలేని అత్యున్నత సుగుణసంపత్తి మాత్రమే. ఈ నైతిక, ఆధ్యాత్మికాయుధమే వారిని ప్రగతి శిఖరాలకు చేర్చుతోంది.

ఈవాస్తవం ఇస్లాంవ్యతిరేక శక్తులక్కూడా తెలుసు. కాని సాధారణంగా దుర్జనులు సజ్జనుల ప్రగతి విజయాలకు కారణభూతమైన సద్గుణసంపత్తిని అలవరచుకోవడానికి బదులు, సజ్జనుల్లో కూడా తమ దుర్గుణాలు, దుర్లక్షణాలను వ్యాపింపజేయడానికి ప్రయత్నిస్తారు. అది సాధ్యంకాని పక్షంలో సజ్జనుల సద్గుణసంపత్తి, నీతిపడవడికల్ని ప్రజల్లో సందేహాస్పదం చేయడానికి వారిపై అపనిందలు మోపడానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఇస్లాంవ్యతిరేక శక్తులు కూడా ముస్లింలను ఇప్పుడు సాయుధపోరాటం ద్వారా ఎదిరించలేక వారి సచ్చిలంపై బురద చల్లడానికి పాల్పడ్డారు. ఈ నిర్వాకాన్ని బయటి శత్రువులకన్నా అంతర్గత శత్రువులైన కపటవిశ్వాసులే బాగా నిర్వహించగలరు. అందువల్ల వారే ఈ కుచ్చెళ్ల కోసం రంగంలోకి దిగారు.

అరేబియాలో పెంపుడు కొడుక్కు అన్ని విధాలుగా కన్నకొడుకు స్థానమిచ్చే దురాచారం ఎంతో కాలం నుండి సాగుతూ వస్తోంది. మహనీయ ముహమ్మద్ (స) అంతిమ దైవప్రవక్తగా ఈ దురాచారాన్ని కూడా శాశ్వతంగా అంతమొందించడానికి, దైవాజ్ఞతో తన పెంపుడుకొడుకు (జైద్ బిన్ హారిసా) చేత గత్యంతరంలేని పరిస్థితిలో అతని భార్య

(జైనబ్)కు విడాకులిప్పించి ఆమెను వివాహమాడారు. అప్పుడు కపట విశ్వాసులు దీన్ని సువర్ణవకాశంగా తలచి దైవప్రవక్త (స)కు వ్యతిరేకంగా పెద్ద దుమారం లేవదీశారు. ఆయన తన కోడలిపై మనసుపడ్డారని, ఈ ప్రేమవ్యవహారం తెలుసుకున్న ఆయన కొడుకు తన భార్యకు విడాకులిచ్చి వదిలించుకున్నాడని, ఆ తర్వాత ఆమెను ఈయన గారు నిస్సగ్గగా పెళ్ళిచేసుకున్నారని దుష్ప్రచారం ప్రారంభించారు. బయట యూదులు, బహుదైవారాధకులు వారితో గొంతుకలిపి దైవప్రవక్త (స)ను మరింత అప్రతిష్ఠ పాలు జేయడానికి రకరకాల కట్టుకథలు అల్లి వ్యాపింపజేశారు.

హజ్రత్ జైనబ్ (రజి) దైవప్రవక్తకు స్వయాన మేనత్త కూతురే. ఆమెను ఆయన బాల్యం నుండి చూస్తూనే ఉన్నారు. ఎప్పుడో ఒకటి రెండు సార్లు చూసి మనసుపడ్డారన్న ప్రశ్నే తలెత్తదు. అలాంటి జైనబ్ (రజి)ను ఆయన కోరుకుంటే మొదటే నిరభ్యంతరంగా చేసుకునేవారు. కాని ఆయన దైవప్రవక్తగా సమాజంలో ఎన్నో సంస్కరణలు చేయవలసి ఉండింది. అందులో ఒకటి మానవసమానత్వం కూడా ఉంది. కుల, గోత్ర, జాతి, తెగల విచక్షణలేని సమానత్వం కోసం ఆయన కృషిచేశారు. ఈ పనిని ముందుగా తన వంశం నుండే ప్రారంభించడానికి హజ్రత్ జైద్ (రజి)కు జైనబ్ (రజి)ని ఇచ్చి వివాహం చేశారు.

హజ్రత్ జైద్ (రజి) బానిస అయినందున ఆయన్ని చేసుకోవడానికి గొప్పింటి బిడ్డయిన జైనబ్ కు ఏమాత్రం ఇష్టం లేదు. దైవప్రవక్త (స) తెచ్చిన వత్తిడి వల్లనే ఆమె విధిలేక ఈ పెళ్ళి చేసుకోవాల్సి వచ్చింది. ఇష్టంలేని వివాహబంధం ఎంతకాలం సాగుతుంది? అందువల్ల పెళ్ళయి యేడాది తిరక్క ముందే ఆ సంసారంలో చిటపటలు తారస్థాయికి చేరుకున్నాయి. కపటవిశ్వాసులైన కొందరు అమ్మలక్కలు కూడా తోడయి ఈ అగ్నికి ఆజ్యం పోశారు. చివరికి పరిస్థితి విడాకులదాకా వచ్చింది. విడాకుల్ని నిరోధించడానికి దైవప్రవక్త (స) చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలించ లేదు. చివరికి విడాకుల తరువాత దైవప్రవక్త (స) తనకు ఇష్టం లేకపోయినా దైవాజ్ఞతో ఆమెను వివాహమాడవలసి వచ్చింది. (వివరాలకు 33:37,38 సూక్తులు చూడండి.)

ఆ తరువాత కపటవిశ్వాసులు తమ దుష్టపథకం ప్రకారం 'బనీముస్తలిఖ్' యుద్ధం నుండి తిరిగి వస్తున్నప్పుడు మరొక దుమారం లేవదీశారు. బనీముస్తలిఖ్ తెగవాళ్ళు ఎర్ర సముద్రం తీరాన జిద్ద, రాబిగ్ల మధ్య 'మురసీ' నీటిబుగ్గ ఉన్న ప్రాంతంలో నివసిస్తుండేవారు. హిజ్రీ శకం ఆరవ సంవత్సరం షాబాన్ నెలలో ఈ తెగవాళ్ళు మదీనాపై దాడి చేయడానికి యుద్ధసన్నాహాలు చేస్తున్నారని దైవప్రవక్త (స)కు సమాచారం అందింది. ఆయన వెంటనే సైన్యం తీసుకొని వారిని ఎదుర్కోవడానికి మదీనా నుండి బయలుదేరారు. దైవప్రవక్త (స) మురసీ ప్రాంతానికి చేరుకోగానే బనీముస్తలిఖ్ తెగపై మెరుపు దాడి చేశారు. ఈ యుద్ధంలో ఆతెగ నాయకుడు హారిస్ బిన్ జిరార్ వధించబడగానే అతని సైనికులు భీతావహులై పలాయనం చిత్తగించారు.

ఈ దండయాత్రలో కపటవిశ్వాసులు కూడా పాల్గొన్నారు. పగటివేషధారులయిన ఈ దుర్మార్గులు ముస్లింలలో విభేదాలు సృష్టించడానికి, వారిపై అపనిందలు మోపడానికి అనుక్రమం అదను కోసం కాచుకొని ఉంటారు. యుద్ధం ముగిసిన తరువాత సైన్యం ఇంకా మురసీ ప్రాంతం నుండి బయలుదేరక ముందే నీళ్ళ విషయంలో ఇద్దరు ముస్లింల మధ్య తగాదా వచ్చింది. ఇది చిలికి చిలికి గాలివాసలా తయారయి అన్నార్, ముహజిర్ ముస్లింలు పరస్పరం తలపడటానికి సిద్ధమయ్యారు. సమయానికి దైవప్రవక్త

(సల్లం) వచ్చి సర్ది చెప్పడంతో జగడం ఆగిపోయింది.

అయితే కపటవిశ్వాసుల నాయకుడు అబ్దుల్లా బిన్ ఉబై అన్నార్ ముస్లింలను రెచ్చగొట్టా. "ఈ ముహజిర్లు మనమీద విరుచుకుపడ్డారంటే దీనికి మీరే కారకులు. మీరే వాళ్ళను మదీనాకు రప్పించి చోటుకల్పించారు. మీ ఆస్తులలో భాగం కూడా ఇచ్చి పోషించారు. దానికి ప్రతిఫలంగా వీరినాడు మీకే ప్రత్యర్థులయి కూర్చున్నారు" అని అన్నాడు. ఆ తరువాత అతను ప్రమాణం చేస్తూ మదీనా వెళ్ళిన తరువాత మసలలో గౌరవనీయుడైనవాడు నీచుల్ని నగరం నుండి బయటికి గెంటి వేస్తాడు" అన్నాడు. (ఈమాట 63:7 సూక్తిలో ప్రస్తావించబడింది.)

కపట నాయకుడు కూసిన ఈ కారుకూతల సంగతి దైవప్రవక్త (స)కు తెలిసింది. అప్పుడు హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) "ఇలాంటివాడ్ని హతమార్చాలి" అన్నారు. కాని దైవప్రవక్త (స) అందుకు నిరాకరిస్తూ "అతన్ని చంపితే లోకం ఏమనుకుంటుంది? ముహమ్మద్ తన అనుచరుల్నే హతమారుస్తున్నాడని అనుకోదా?" అన్నారు. ఆ తర్వాత సైన్యం వెంటనే బయలుదేరాలని ఉత్తర్వు జారీచేశారు. (ఈ సంఘటన గురించిన ఇతర వివరాల కోసం 63వ అధ్యాయానికి సంబంధించిన ఉపోద్ఘాతం చూడండి.)

దైవప్రవక్త (స) జారీచేసిన ఈ ఉత్తర్వు ప్రకారం సైన్యం మురసీ ప్రాంతం నుండి బయలుదేరింది. మరునాడు మధ్యాహ్నం దాకా ఎక్కడా విడిది చేయకుండా నిర్విరామంగా ప్రయాణం సాగించింది. ఆ తరువాత కూడా ఎక్కడా ఎక్కవ సేపు ఆగకుండా ప్రయాణం సాగించి చివరికి మదీనా నగరం ఇంకా కొన్ని మైళ్ళ దూరం ఉండగా ఒకచోట రాత్రివేళ విడిది చేసింది. అక్కడ ఆరాత్రి విశ్రాంతి తీసుకొని తెల్లవారు జామున మళ్ళీ బయలుదేరింది. ఆ సందర్భంలో కపట విశ్వాసులు ప్రవక్త సతీమణి హజ్రత్ ఆయిషా (రజి)పై ఘోరమైన అపనింద మోపారు. నిజాయితీపరులైన కొందరు ముస్లింలు సైతం వారి దుష్ప్రచార ప్రభావానికి గురికాకుండా ఉండలేకపోయారు. దాంతో హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) ఈ అపనింద నుండి నెల రోజులదాకా బయటపడలేక పోయారు. చివరికి దేవుడు దివ్యావిష్కృతి ద్వారా ఈ అపనిందను దూరం చేశాడు. (వివరాలకు 11వ సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఇదొక అధ్యాయం (సూరా). దీన్ని మేము అవతరింపజేశాం. ఈ అధ్యాయం(లోని ఆదేశాల)ను విధిగా పాటించాలని నిర్ణయించాం. మీరు గ్రహించడానికి ఇందులో మేము స్పష్టమైన హేతుబద్ధమైన సూక్తులు అవతరింపజేశాం. (1)

వ్యభిచారి, వ్యభిచారిణి- వీరిద్దరిలో ప్రతిఒక్కరినీ వందేసి కొరడాదెబ్బలు కొట్టండి.¹ మీరు దేవుణ్ణి, అంతిమదినాన్ని విశ్వసించినవారయితే దైవధర్మం విషయంలో వారి

1. సమాజానికి మూలస్తంభమైన కుటుంబ వ్యవస్థను ఛిన్నాభిన్నంచేసే వ్యభిచారం, అక్రమ సంబంధాలను ఇస్తాం ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ సహించదు. దానికి కఠిన శిక్షలను విధిస్తుంది. ఉదా:-

- ◆ వివాహంకాని వ్యక్తి స్త్రీ ఐనా, పురుషుడైనా వ్యభిచారం చేస్తే, శిక్ష వందకొరడా దెబ్బలు.
- ◆ వివాహిత వ్యక్తి వ్యభిచారం చేస్తే, శిక్ష రాళ్ళు విసిన హతమార్చడం.
- ◆ బానిసలకు శిక్ష, స్వేచ్ఛాపరులకు విధించే శిక్షలో సగం మాత్రమే విధించాలి.

(శిక్ష) పట్ల మీరు ఏమాత్రం సానుభూతి వెలిబుచ్చకూడదు.² వారిని శిక్షించేటప్పుడు కొందరు విశ్వాసులు దగ్గర ఉండాలి. (2)

ఒక వ్యభిచారి వ్యభిచారిణిని లేదా బహుదైవారాధకురాలిని తప్ప మరెవరినీ వివాహమాడరాదు. అలాగే ఒక వ్యభిచారిణి వ్యభిచారిని లేదా బహుదైవారాధకుణ్ణి తప్ప మరెవరినీ పెండ్లాడకూడదు.³ విశ్వాసులకు ఇలాంటి వివాహం నిషేధించబడింది. (3)

శిలవతులైన స్త్రీలపై అపనింద మోపి, దానికి నలుగురు సాక్షులు తీసుకురాలేని వారిని ఎనభై కొరడాదెబ్బలు కొట్టండి. అలాంటి వ్యక్తులు చెప్పే సాక్ష్యాన్ని ఇక ఎన్నటికీ స్వీకరించకండి. వారసలు దుర్లభులు. ఐతే ఈ నిర్వాకం తర్వాత పశ్చాత్తాపంతో దైవాన్ని వేడుకొని తమ నడవడికను సరిదిద్దుకున్నవారు మాత్రం దుర్లభులుగా పరిగణించబడరు. (వారి విషయంలో) దేవుడు క్షమాశీలి, దయామయుడు. (4-5)

ఇక భార్యలపై అపనింద మోపిన భర్తలు, దానికి తాము తప్ప మరెవరూ సాక్షులు లేని పక్షంలో (ఇలా చేయాలి:) వారిలో ఒకరు నాలుగు సార్లు దేవుని మీద ప్రమాణం చేసి తన ఆరోపణ నిజమేనని సాక్ష్యం చెప్పాలి. అయిదోసారి తన ఆరోపణ అబద్ధమైతే తనపై దేవుని అభిశాపం పడుగాక అని పలకాలి. (6-7)

అలాగే (నిందితురాలైన) స్త్రీ కూడా నాలుగు సార్లు దేవుని మీద ప్రమాణం చేసి అతని ఆరోపణ అబద్ధమని సాక్ష్యమివ్వాలి. ఐదో సారి, అతని ఆరోపణ నిజమైతే తనపై

- ◆ పురుషుడు స్త్రీని బలవంతంగా మానభంగం చేస్తే, పురుషునికి మాత్రమే శిక్ష ఉంటుంది.
- ◆ ఇస్లామీయరాజ్యంలో ముస్లిమ్తరులకు వారిమతాల శిక్షాస్మృతి ప్రకారమే శిక్ష ఉంటుంది.
- ◆ పొరపాటున కాలుజారిన వ్యక్తి, ప్రభుత్వానికి పట్టుబడకపోతే, పశ్చాత్తాపంతో దేవుణ్ణి క్షమాపణ కోరుకుంటే చాలు. ప్రజలు అలాంటి వ్యక్తిపై ప్రభుత్వానికి ఫిర్యాదు చేయరాదు. (ప్రారంభంలో సూచించబడిన శిక్ష కోసం 4:16 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

2. న్యాయాధికారి నేరస్థుడి పట్ల దయతో లేక మెతక వైఖరితో దేవుడు నిర్ణయించిన శిక్షను ఏమాత్రం తగ్గించకూడదు. అలాగే నేరస్థుడి పట్ల కఠిన వైఖరితో దైవనిర్ణీత శిక్షను ఏమాత్రం హెచ్చించడానికూడా వీలేదు. దీన్ని గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా చెప్పారు:

“ప్రళయదినాన (దైవన్యాయస్థానంలో) నిర్ణీత శిక్షలో ఒక కొరడాదెబ్బ తగ్గించి శిక్ష విధించిన న్యాయాధికారిని ప్రవేశపెట్టారు. “ఇలా ఎందుకు చేశావు నీవు?” అని అడుగుతాడు (దేవుడు). దానికి అతను “మీ దాసులపై కనికరంతో ఇలా చేశాను” అని అంటాడు. అప్పుడు (దేవుడు) “నీవు వారి విషయంలో నాకంటే ఎక్కువ దయామయుడవై పోయావా?” అని అడుగుతాడు. తరువాత “ఇతడ్ని తీసికెళ్ళి నరకంలో పడేయండి” అని ఆజ్ఞువుతుంది. అలాగే నిర్ణీత శిక్ష కంటే ఒక కొరడాదెబ్బ ఎక్కువ శిక్ష విధించిన మరొక న్యాయాధికారిని ప్రవేశపెట్టారు. “నీవు ఇలా ఎందుకు చేశావు?” అని అడుగుతాడు అతడ్ని దేవుడు. దానికతను “ప్రజలు నీ అవిధేయతను మానుకుంటారని ఇలా చేశాను” అని అంటాడు. దేవుడు ఈమాట విని “వారి విషయంలో నీవు నాకంటే ఎక్కువ తెలివి గలవాడవా?” అనంటాడు. తరువాత “ఇతడ్ని తీసికెళ్ళి నరకంలో పడేయండి” అని ఆజ్ఞువుతుంది. (తస్ఫీరే కబీర్ - ఆరోభాగం)

3. దైవప్రవక్త(సల్లం) ఇలా సెలవిచ్చారు: “తన భార్య దుర్బడతగల స్త్రీ అని తెలిసి కూడా విడాకులివ్వకుండా ఆమెను అలాగే దగ్గర పెట్టుకునేవాడు స్వర్గంలో ప్రవేశించడు.” (అప్యూద్)

దైవాగ్రహం విరుచుకుపడుగాకని పలకాలి. ఇలా ఆమెకు శిక్ష తప్పవుతుంది. (8-9)

మీమీద దేవుని కారుణ్యానుగ్రహాలు లేకపోయిఉంటే (మీరు చేసిన తప్పిదాల పట్ల) మీరు దేవుణ్ణి క్షమించేవాడుగా, వివేచనాపరుడుగా చూడగలిగేవారు కాదు. (10)

ఈ అపవాదును మీలోనే ఒకవర్గం లేవదీసింది. (అయితే) దీన్ని మీరు చెడుగా భావించకండి. ఇది మీకు (ఒకందుకు)మంచిదే. ఇందులో ఎవరెంత పాత్ర వహించారో ఆమెరకు వారు పాపం మూటగట్టుకున్నట్లే.⁴ ఇందులో అత్యధిక బాధ్యత నెత్తమీద వేసుకున్న ప్రధాన సూత్రధారికి కఠినాతికఠిన శిక్ష కాచుకొనిఉంది. (11)

ఈ నిందారోపణ వినగానే విశ్వాసులైన స్త్రీ పురుషులు అనుమానానికి గురికాకుండా సహృదయంతో ఎందుకు ఉండలేదు? మీరు అప్పటికప్పుడు ‘ఇది నిరాధారమైన అపనింద’ అని ఎందుకు ఖండించలేదు? వారు (తమ ఆరోపణను నిరూపించుకోవడానికి) నలుగురు సాక్షుల్ని ఎందుకు తీసుకురాలేదు? వారు సాక్ష్యం తీసుకురాలేదు, (తీసుకురాలేరు కూడా.) దేవుని దృష్టిలో వారే పచ్చి అబద్ధాలరాయుళ్ళు. (12-13)

మీమీద ఇహపరలోకాల్లో దేవుని అనుగ్రహం, ఆయన కరుణాకటాక్షాలే లేకపోయివుంటే, మీరు ఏ (నిరాధారమైన) మాటల్లో పడిపోయారో వాటి పర్యవసానంగా మీపై ఘోరమైన విపత్తు వచ్చిపడేది. ఈ అసత్యారోపణ (ఎంతవెళ్ళ విషయమో ఆలోచించండి. అది)మీలో ఒకరినుంచి మరొకరికి (కార్చిచ్చులా) వ్యాపిస్తూపోయింది. వాస్తవం ఏమిటో తెలియని మాట మీనోట వెలువడింది. మీరు దాన్ని సాధారణ విషయమని భావిస్తుండేవారు. కాని దేవుని దృష్టిలో ఇది చాలా తీవ్రమైన విషయం. (14-15)

ఈసంగతి వినగానే “ఇలాంటి మాటలు అనడం మనకు తగదు. దేవుడు పరిశుద్ధుడు. ఇది పచ్చిఅపనింద” అని మీరెందుకు అనలేదు? మీరు (నిజమైన) విశ్వాసులైతే ఇకముందు ఎన్నటికీ ఇలాంటి చేష్టలకు పాల్పడకూడదని దేవుడు మీకు ఉపదేశిస్తున్నాడు. ఆయన సర్వం తెలిసినవాడు, ఎంతో వివేకవంతుడు. (16-18)

4. ఇది కపటవిశ్వాసులు హజ్రత్ ఆయిషా (రజి)పై వేసిన అపనిందకు సంబంధించిన విషయం. దైవప్రవక్త (స), ఆయన అనుచరులు బనీముస్తలిఖ్ యుద్ధం నుండి మదీనా తిరిగిస్తూ దారిలో ఒకవోట రాత్రివేళ విడిదిచేశారు. తెల్లవారుజామున హజ్రత్ ఆయిషా(రజి) బహిర్ముమికి వెళ్ళారు. అయితే కంఠహారం పడిపోవడంతో ఆమె దాన్ని వెతుక్కుంటూ మళ్ళీ వెనక్కి పోయారు. ఆమె తిరిగిచ్చేలోగా సైన్యం బయలుదేరి వెళ్ళిపోయింది. ఆమె అంబారిలో కూర్చున్నారనుకొని నల్లరు సైనికులు దాన్నివత్తి ఒంటె మీద పెట్టారు. అలా ఖాళీఅంబారితో సైన్యం వెళ్ళిపోయింది.

హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) తాను కన్పించకపోతే వాళ్ళే వెతుక్కుంటూ వస్తారే అని తలచి ఆ ప్రదేశంలోనే దుప్పటి కప్పుకొని పడుకున్నారు. కాకతాళీయంగా ఒక సైనికుడు వెనకుండిపోయాడు. అతనామెను చూసి విచారం వెలిబుచ్చుతూ, ఎంతో గౌరవంతో ఆమెకు దగ్గరగా తన ఒంటెను తెచ్చి కూర్చోబెట్టాడు. ఆమె ఒంటెక్కి కూర్చున్నారు. అతను పగ్గం పట్టుకొని నడిపించుకుంటూ మధ్యాహ్నాని కల్లా సైన్యాన్ని చేరుకున్నాడు. ఈ దృశ్యం చూసి కపటులు ఆయిషా (రజి) మీద లేనిపోని దుమారం లేవదీశారు. ఇది ఆనోటా ఆనోటా ప్రాకి మొత్తం సైన్యంలో కార్చిచ్చులా వ్యాపించింది. దీనిపట్ల దైవప్రవక్త, ఆయన అనుచరులు తీవ్ర ఆందోళనచెందారు. నెలరోజుల దాకా ముస్లింలపై విషాద ఛాయలు అలుముకున్నాయి. తరువాత ఆమె పవిత్రులని దైవసందేశం అవతరించింది.

విశ్వాసులలో అశ్శీల విషయాలు వ్యాపించాలని కోరుకునేవారు ఇటు ప్రపంచం లోనూ, అటు పరలోకంలోనూ వ్యధాభరితమైన శిక్షకు అర్హులవుతారు. (సమాజం మీద అశ్శీలం ఎంత దుష్ప్రభావం వేస్తుందో) దేవునికి తెలుసు, మీకు తెలియదు. మీమీద దేవుని అనుగ్రహం, ఆయన కరుణాకటాక్షాలే గనక లేకపోయివుంటే మీరు దేవుణ్ణి వాత్సల్యమూర్తిగా, దయామయునిగా చూడగలిగేవారు కాదు. (19-20)

విశ్వాసులారా! పైతాన్ అడుగుజాడల్లో నడవకండి. వాడు తనను అనుసరించే వారికి (ఎల్లప్పుడూ) చెడు, అశ్శీలతలను గురించే దుర్బోధ చేస్తాడు. మీమీద దేవుని అనుగ్రహం, ఆయన కరుణా కటాక్షాలే గనక లేకపోతే మీలో ఏ ఒక్కడూ పరిశుద్ధుడు (పావనం) కాలేడు. అయితే దేవుడు తాను తలచిన వారిని పావనం చేస్తాడు. ఆయన సర్వం వినేవాడు, సమస్తం ఎరిగినవాడు. (21)

మీలో ఉదార స్వభావులు, (ఆర్థిక) స్తోమత కలిగినవారు (ఈ అపనిందలో పాలు పంచుకున్న) తమ బంధువులకు, నిరుపేదలకు, దైవమార్గంలో ఇల్లవాకిలి వదలి వలసవచ్చినవారికి సహాయం చేయమని ప్రమాణం చేయకూడదు. వారిని క్షమించాలి, ఉపేక్షించాలి. దేవుడు మిమ్మల్ని క్షమించాలని మీరు కోరుకోరా? ⁵ దేవుడు ఎంతో క్రమా శీలి, అమిత దయామయుడు. శీలవతులైన అమాయక ముస్లిం మహిళలపై లేనిపోని అపనిందలు మోపేవారు ఇటు ప్రపంచంలోనూ, అటు పరలోకంలోనూ శాపగ్రస్తులవు తారు. ⁶ వారికోసం కఠినాతి కఠిన శిక్ష కాచుకొని ఉంటుంది. (22-23)

ఇలా అపనిందలు మోపేవారు (తమకు వ్యతిరేకంగా) తమ నోళ్ళు, కాళ్ళు, చేతులే తమ అక్కత్యాలను గురించి సాక్ష్యమిచ్చే రోజొకటి వస్తుందన్న సంగతి మరచి పోకూడదు. ఆరోజు దేవుడు వారి అర్హతనుబట్టి వారికి పూర్తి ప్రతిఫలం ఇస్తాడు. అప్పుడు తెలుస్తుంది వారికి దేవుడే సత్యమని, దేవుడే నిజాన్ని నిజంచేసి చూపేవాడని. (24-25)

అపవిత్ర పురుషులకు అపవిత్ర స్త్రీలు, అపవిత్ర స్త్రీలకు అపవిత్ర పురుషులే తగిన జంటలు. అలాగే పవిత్ర పురుషులకు పవిత్ర స్త్రీలు, పవిత్ర స్త్రీలకు పవిత్ర పురుషులు మాత్రమే యోగ్యులు. జనం చెప్పుకునే (తప్పుడు) మాటలకు అతీతంగా వారు పరి శుద్ధులు, పవిత్రులు. వారికోసం మన్నింపు, ఉదారమైన ఉపాధి ఉన్నాయి. (26)

విశ్వాసులారా! మీరు మీ ఇండ్లలోకి తప్ప ఇతరుల ఇండ్లలోకి వారి అనుమతి

5. హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) తన కుమార్తె హజ్రత్ ఆయిషా (రజి)పై కపటులు వేసిన అపనింద సంగతి విని ఎంతో బాధపడ్డారు. కపటులు లేవదీసిన ఈ నిందాప్రచారంలో ముగ్గురు అమాయక ముస్లింలు కూడా చిక్కుకున్నారు. వారిలో మిస్తహ్ బిన్ అసాసా (రజి) ఒకరు. ఆయన పేదవాడైనందున హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) తరచుగా ఆయనకు ఆర్థిక సహాయం అందజేస్తుండే వారు. అయితే ఈ నిందారోపణ గుట్టు బయటపడిన తరువాత ఆయన ఈ సహాయాన్ని నిలిపి వేశారు. అప్పుడీ సూక్తి అవతరించింది. దాంతో హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) మిస్తహ్ (రజి)కు ఇంతకు ముందుకన్నా ఎక్కువ ఆర్థిక సహాయం చేయడం ప్రారంభించారు.

6. దీన్ని గురించి అంతిమ దైవప్రవక్త (స) ఇలా వ్యాఖ్యానించారు: “పవిత్రురాలైన స్త్రీపై అపనింద వేయడం అంటే వందేళ్ళ సత్కర్మలను చేజేతులా నాశనం చేసుకోవడమే.” (తబ్రాని)

లేకుండా, వారికి సలాం చేయకుండా ప్రవేశించకండి. ⁷ ఇది మీకెంతో మంచి పద్ధతి. దీన్ని మీరు దృష్టిలో పెట్టుకుంటారని మేమిలా బోధిస్తున్నాం. ఆ సమయంలో అక్కడవవరూ కన్పించకపోతే, అనుమతి లభించనంతవరకు మీరు లోపలికి ప్రవేశించకండి. ఒకవేళ మీకు (లోపల నుంచి) తిరిగి వెళ్ళిపోవడం సమాధానం వస్తే మీరు వెళ్ళిపోండి. ఇది మీకెంతో శ్రేష్ఠమైన పద్ధతి. మీరు చేసే పనులన్నీ దేవునికి బాగా తెలుసు. (27-28)

అయితే ఎవరూ నివసించని ఇండ్లలో మీకు ప్రయోజనం చేకూర్చే వస్తువు ఏదైనా ఉంటే అలాంటి ఇండ్లలో (స్వేచ్ఛగా) ప్రవేశించవచ్చు. అందులో తప్పులేదు. మీరు దాస్తున్నదేమిటో, వ్యక్తపరుస్తున్నదేమిటో అంతా దేవునికి తెలుసు. (29)

ప్రవక్తా! విశ్వసించిన పురుషులు తమ చూపులు (పరస్పరంపై పడకుండా వేరే వైపు) మరల్చుకోవాలని, తమ మర్యాదయవాలను కాపాడుకోవాలని వారికి చెప్పు. వారికిది చాలా శ్రేష్ఠమైన పద్ధతి. ⁸ వారు చేసే పనులన్నీ దేవుడు గమనిస్తూనేఉంటాడు. (30)

(అలాగే) విశ్వసించిన స్త్రీలు తమ చూపులు (పరస్పరంపై పడకుండా వేరే వైపు) మరల్చుకోవాలని, తమ మర్యాదయవాలు కాపాడుకోవాలని వారికి చెప్పు. అదీ గాక వారు తమ అలంకరణలను బయటికి కనబడనియకూడదు. ఒకవేళ వాటంతటవే

7. ఈసూక్తి ప్రకారం ఇతరుల ఇండ్లలోకి దొంగచాటుగా తొంగి చూడటం కూడా నేరమే. అలాగే ఇతరుల ఉత్తరాలను వారి అనుమతి లేకుండా చదవడం కూడా తప్పే. “మనిషి తన సోదరుని ఉత్తరం అతని అనుమతి లేకుండా చదవడం అంటే అగ్నిలోకి తొంగి చూడటమే” అని దైవప్రవక్త (సల్లం) ఉపదేశించారు. (అబూదావూద్)

8. పరస్పరంపై కాకతాళియంగా ఒకసారి చూపు పడితే తప్పు లేదు. కాని మనిషి ఉద్దేశ్య పూర్వకంగా మళ్ళీ మళ్ళీ చూస్తేనే తప్పు. అలాంటి వ్యక్తిని దేవుడు క్షమించడు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “మనిషి తన ఇంద్రియాలన్నిటితోనూ వ్యభిచరిస్తున్నాడు. చూడటం కళ్ళ వ్యభిచారం. ఆసక్తిగా మాట్లాడటం నోటి వ్యభిచారం. ధ్వని ద్వారా మాధుర్యాన్ని ఆస్వాదించడం చెవుల వ్యభిచారం. చేత్తో తాకడం, దురుద్దేశ్యంతో నడచి వెళ్ళడం కాళ్ళు చేతుల వ్యభిచారం. వ్యభి చారానికి సంబంధించిన ఈ ఉపాధ్యాయాలన్నీ నెరవేరిన తర్వాత మర్యాదగా ఆ పని పూర్తిచేస్తాయి లేదా పూర్తిచేయడానికి సిద్ధపడతాయి.” (బుఖారి, ముస్లిం, అబూదావూద్)

ఈ విషయంలో కొన్ని మినహాయింపులున్నాయి. పురుషుడు తాను పెళ్ళి చేసుకోవడం చేసిన స్త్రీని ముందుగా చూసుకోవచ్చు. హజ్రత్ ముగైరా (రజి) వివాహం చేసుకోవడానికి నిర్ణయించు కున్నప్పుడు ఆయన్ని దైవప్రవక్త (స) “నీవు ఆ స్త్రీని చూశావా?” అనడిగారు. దానికాయన చూడ లేదన్నారు. “అయితే ఆమెను (ఓసారి) చూసుకో. దీనివల్ల మీ ఇద్దరి మధ్య సానుకూలత ఏర్పడే అవకాశముంటుంది” అన్నారు దైవప్రవక్త (స). (తిర్మిజి, నసాయి, ఇబ్నెమాజ)

అలాగే ఒక ఇంటిలో నివసించే స్త్రీపురుషులు (బంధువులు) పరస్పరం చూసుకోవడంలోనూ తప్పులేదు. నేరపరిశోధనలో అనుమానాస్పద స్త్రీని చూడవచ్చు. న్యాయస్థానంలో సాక్ష్యమిచ్చే టప్పుడు న్యాయమూర్తి, సాక్ష్యమిచ్చే స్త్రీని చూడవచ్చు. డాక్టర్ వ్యాధిగ్రస్త స్త్రీని చూడవచ్చు. పాస్ పోర్టులు, ఐడెంటికార్డులు వగైరా సందర్భాలలో సంబంధిత పురుషులు స్త్రీలను చూడవచ్చు.

(పరదా, పెళ్ళిచూపులు, వివాహం, దాంపత్య జీవితం గురించిన వివరాల కోసం ‘ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ సెంటర్’ నుండి వెలువడిన “ముస్లిం మహిళ” చదవండి.)

బయటపడితే తప్పలేదు.⁹ వారు తమ వక్షస్థలాలను ఓణీలతో కప్పకోవాలి.

భర్తలు, తండ్రులు, భర్తల తండ్రులు, కన్నకొడుకులు, భర్తల కొడుకులు (అంటే సవతి కొడుకులు), అన్నదమ్ములు, అన్నదమ్ముల కొడుకులు, అక్కచెల్లెళ్ళ కొడుకులు, తమతో కలసిమెలసిఉండే సహచర స్త్రీలు, సొంతబానిసలు, తమ అధీనంలోని స్త్రీవాంఛ లేని పురుషులు, స్త్రీల ఆంతరంగిక విషయాలు తెలియని బాలురు- వీరి ఎదుట తప్ప ఇతరుల ముందు స్త్రీలు తమ అందచందాలు, అలంకరణలను బహిర్గతం చేయ కూడదు. ఇంకా తాము దాచిన అలంకరణల సంగతి ప్రజలకు తెలిసేలా వారు తమ కాళ్ళను నేలకేసి కొడ్తూ నడవకూడదు. విశ్వాసులారా! మీరంతా కలసి దేవుణ్ణి క్షమాపణ కోరుకోండి. అప్పుడే మీరు కృతార్థులయ్యే అవకాశముంటుంది. (31)

మీలో భార్యవిహీనులుగా, భర్తవిహీనులుగా ఉన్నవారికి పెళ్ళిళ్ళు చేయండి. అలాగే మీ బానిసలలో యోగ్యులైనవారికి కూడా పెళ్ళిళ్ళు చేసేయండి. వారొకవేళ నిరుపేదలైతే దేవుడు తన అనుగ్రహంతో వారిని ధనికులుగా చేస్తాడు. దేవుడు సకల సాధన సంపన్నుడు, సమస్తం తెలిసినవాడు. (32)

పెళ్ళిచేసుకునే (ఆర్థిక) స్థామత లేనివారు (అశ్శీల చేష్టలకు పాల్పడకుండా) దేవుడు తన అనుగ్రహంతో తమకు ఆర్థికస్థామత చేకూర్చే వరకు ఆత్మనిగ్రహం పాటించాలి. మీ బానిసలలో ఎవరైనా స్వాతంత్ర్య ఒప్పందం గురించి మీకు విన్నవించుకుంటే, వారిలో మంచితనం ఉందని మీకు అన్నించినప్పుడు వారి విన్నపాన్ని అంగీకరించి ఒప్పందం చేసుకోండి. దేవుడు మీకు ప్రసాదించిన సంపదలో కొంతభాగం (బానిసత్వం నుండి విముక్తి పొందడానికి సహాయంగా) వారికి అందజేయండి.¹⁰

9. పురుషుడు పరస్త్రీని చూసే నిబంధనల కన్నా స్త్రీ పరపురుషుని చూసే నిబంధనలు కాస్త మృదువుగా ఉంటాయి. శరీరంలో బట్ట కప్పవలసిన కనీస శరీర భాగాన్ని “సతర్” అంటారు. నాభి నుండి మోకాళ్ళ క్రింది వరకుగల భాగం పురుషుని సతర్గా నిర్ణయించబడింది. ఆ భాగాన్ని అతను తన భార్య ముందు తప్ప మరెవరి ముందూ బహిర్గతం చేయకూడదు. మలమూత్రాల విసర్జన సందర్భంలో తప్ప ఇతర వేళల్లో ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు నగ్గుంగా ఉండటం కూడా తప్ప.

పోతే స్త్రీ కోసం ఆమె ముఖం, ముంజేతులు, పాదాలు తప్ప ఇతర శరీరభాగమంతా సతర్ గా నిర్ణయమయింది. ఆమె ఆ శరీరభాగాన్ని తనభర్త ముందు తప్ప ఇతర పురుషుల ముందు బహిర్గతం చేయకూడదు. కాకపోతే ఇంట్లో తండ్రి, సోదరులు తదితర బంధువుల ముందు, ఆమె ఇంటిపనులు చేస్తున్నప్పుడు అవసరమైతే ముంగాళ్ళ మీదుండే దుస్తులు పైకెత్తి కట్టుకోవచ్చు. బయటండే తోటిస్త్రీల ముందు ఆమె కనీసం నాభినుండి మోకాళ్ళ వరకుండే భాగాన్ని విధిగా కప్ప కోవాలి. నగలు, ఆకర్షణీయమైన బట్టలు, మేకప్ సామగ్రి తన భర్తకు మాత్రమే పరిమితం చేయాలి. ఇంటి నుంచి బయటికికొచ్చే మాత్రం ముఖమునుగుతో సహా పూర్తి పరదా పాటించాలి. అయితే పెళ్ళికి ధర్మసమ్మతంకాని బంధువుల ముందు పూర్తి పరదా పాటించనవసరం లేదు.

10. పూర్వం అరేబియాలో పాటు అనేక దేశాలలో మూడువిధాల బానిసలుండేవారు. ఒకటి, తరతరాల నుండి వంశపారంపర్యంగా వస్తున్న బానిసవ్యవస్థ. రెండు, స్వేచ్ఛాపరులను బలవంతంగా ఎత్తుకెళ్ళి బానిసలుగా మార్చడం. మూడు, యుద్ధశైలిలు. మొదటి రకం బానిసత్వాన్ని ఇస్లాం హితోపదేశాలతో, ఆదేశాలతో, ప్రభుత్వ చట్టాలతో దీన్ని క్రమేణా అంతం చేయదలచింది. పరలోక

మీ బానిసమహిళలు శీలవతులుగా ఉండదలచుకున్నప్పుడు, ప్రాపంచిక ప్రయోజనాల కోసం వారిని మీరు బలవంతంగా పడుపువృత్తిలోకి దించకండి. వారిని ఎవరైనా బలవంతంగా అలా మార్చితే ఆ బలాత్కారం తరువాత వారి విషయంలో దేవుడు ఎంతో క్షమించేవాడు, కరుణించేవాడు (అవుతాడు). (33)

మేము మీదగ్గరికి స్పష్టమైన సూక్తులు అవతరింపజేశాం. మీకు పూర్వం గతించిన జాతుల గాధలు, దైవభీతిపరులకు ఉపయోగపడే హితోక్తులూ అవతరింపజేశాం. (34)

దేవుడు యావత్ భూమ్యాకాశాలకు జ్యోతి లాంచీవాడు. ఆయన కాంతి (అపారం, అపూర్వం. దాని)ని ఇలా పోల్చవచ్చు: ఒక గూటిలో వెలుగుతున్న దీపం ఉంది. ఆ దీపం ఓ అందమైన గాజుచిమ్మి మధ్య ఉంది. ఆ గాజుచిమ్మి ముత్యంలాంటి నక్షత్రంలా మెరిసిపోతుంది. ఆ దీపం అలివ్ చెట్టు నుండి తీసిన నూనెతో వెలుగుతుంది. ఆ చెట్టు ఉదయం నుండి సాయంత్రం వరకు నలువైపులా ఎండ తగితే ప్రదేశంలో పెరిగే బహుళప్రయోజక వృక్షరాజం. దాని చమురు అత్యంత శ్రేష్ఠమయినది. అగ్నితో రాజేసివా

మోక్షం కోసం బానిసలకు స్వేచ్ఛనివ్వాలని బోధించింది. పాపపరిహారంగా బానిసల విడుదల కోసం కొన్ని ఆదేశాలు జారీచేసింది. అలాగే కొంత ఆర్థికప్రతిఫలం తీసుకొని విడుదల చేయాలని కూడా సూచించింది. (ఇతర వివరాలకు 23:6 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

ఈ హితవులు, ఆదేశాలతో యావత్తు ముస్లిం సమాజంలో బానిస విమోచనోద్యమం ప్రారంభమయింది. ముస్లింలు ముస్లిమేతరుల అధీనంలో ఉండే బానిసలను పెద్దఎత్తున కొని, విముక్తి కలిగించడం ప్రారంభించారు. దైవప్రవక్త (స) 63 మంది బానిసలకు స్వేచ్ఛ ప్రసాదించారు. ఆయన సతీమణి హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) 67మంది బానిసలను విముక్తం చేశారు. హజ్రత్ అబ్బాస్ (రజి) 70 మందిని, హకీం బిన్ హిజాం (రజి) 100 మందిని, అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి) 1000 మందిని, జులైకలా హుమైరీ (రజి) 8000 మందిని, అబ్దురహ్మాన్ బిన్ ఔఫ్ (రజి) 3000 మందిని విడుదల చేయించారు. ఇలా దైవప్రసన్నత కోసం ప్రవక్త అనుచరులు బానిసలను కొని విడుదల చేశారు. ఈ ఉద్యమం ఫలితంగా తొలి నలుగురు ఖలీఫాల కాలం ముగిసే నాటికి పూర్వకాలం నాటి బానిస వ్యవస్థ దాదాపు పూర్తిగా అంతరించిపోయింది.

రెండవ రకం బానిస వ్యవస్థను ఇస్లాం ప్రారంభంలోనే పూర్తిగా నిషేధించింది. ఈ ఉత్తర్వు ప్రకారం స్వేచ్ఛాపరుణ్ణి బలవంతంగా బానిసగా మార్చడం, అతణ్ణి అమ్మడం, కొనడం నిషిద్ధం.

పోతే ఇస్లాం యుద్ధశైలిల వ్యవస్థను మాత్రం నిషేధించలేదు. శైలిల మార్పిడి కోసం శత్రు పక్షం శైలిలను పట్టిఉంచడం అవసరమవుతుంది. ఒకవేళ శైలిలమార్పిడి కోసం శత్రువర్గం ముందుకు రాకపోతే, శైలిలు విడుదల కోసం తమ యజమానులకు ఎలాంటి ప్రతిఫలం ఇవ్వలేని పరిస్థితిలో ఉంటే, అలాంటి బానిసల్ని పాపపరిహారం (కప్పారా)గాగాని, పుణ్యఫలాపేక్షతోగాని విడుదల చేయాలని ఇస్లాం చెబుతోంది. ప్రవక్త కాలంలో జరిగిన కొన్ని యుద్ధాలలో శత్రువులు యుద్ధశైలిలుగా పట్టుబడినప్పుడు వారిలో కొందరిని వారి బంధువులు వచ్చి నష్టపరిహారం (ఫిదియా) చెల్లించి విడిపించుకు పోయారు. నష్టపరిహారం చెల్లించుకోలేని శైలిలు చదువురాని ముస్లింలకు చదువు నేర్పితే విడుదల చేస్తామని చెప్పారు దైవప్రవక్త (స). అవిధంగా వారు విడుదలయ్యారు. అటు ఫిదియా చెల్లించుకోవడానికి గాని, ఇటు చదువు చెప్పడానికిగాని శక్తిలేని శైలిలను దైవప్రవక్త (స) ఎలాంటి నష్టపరిహారం లేకుండానే విడుదల చేశారు.

ఈ విధంగా ఇస్లాం బానిసల సమస్యకు చక్కని పరిష్కారం చూపింది.

రాజేయక పోయినా తనంతటతాను మండగల స్వయంజలన తైలం. వెలుగు మీద వెలుగు(తో కూడిన అద్భుతమైన కాంతిమయం ఆ దృశ్యం).

దేవుడు తానుకోరిన వారికి తన కాంతి వైపు దారి చూపుతాడు. ఆయన (ఇలాంటి) ఉదాహరణల ద్వారా మానవులకు విషయాన్ని వివరిస్తున్నాడు. ఆయన ప్రతి విషయం క్షణంగా ఎరిగినవాడు. (35)

దేవుడు ఏ ఆలయాలను ఉద్ధరించి, అక్కడ తన పేరును స్మరిస్తుండాలని ఆదేశించాడో ఆ ఆలయాలలోనే (ఆయన చూపిన సన్మార్గం పొందేవారు) ఉంటారు. వారా ఆలయాలలో ఉదయం, సాయంత్రం ధ్యానంచేస్తూ ఎంతో నిష్కాగరిష్టులై ఉంటారు. దైవస్మరణ, నమాజ్‌స్థాన, జకాత్ చెల్లింపు (వగైరా) విధుల నిర్వహణ నుండి (ఐహిక వ్యామోహం,) వ్యాపార వ్యవహారాలు వారిని ఎన్నటికీ విస్మరింపజేయలేవు.

వారు గుండెలు అదిరిపోయే, కనుగుడ్లు స్తంభించే ప్రళయదినం గురించి భయపడతారు. దేవుడు తమ సత్కర్మలకు తగిన ప్రతిఫలం ఇవ్వడంతో పాటు తన ప్రత్యేక అనుగ్రహంతో మరింతభాగ్యం ప్రసాదిస్తాడన్న ఆశతోనే (వారీ విధులన్నీ పాటిస్తుంటారు). దేవుడు తాను తలచిన వారికి అపరిమితంగా అనుగ్రహిస్తాడు. (36-38)

(ఇక) అవిశ్వాసుల కర్మలు ఎండమావుల్లా నిరుపయోగమవుతాయి. దప్పిక గొన్నవాడు ఎడారి మైదానంలో ఎండమావిని చూసి, అక్కడేదో జలాశయం ఉందని భావిస్తాడు. తీరా ఆ ప్రదేశానికి చేరుకుంటే అక్కడను నీరే ఉండదు. పైగా (తీవ్రమైన దాహంతో నాలుక పిడచగట్టుకుపోయి, కొనఊపిరితో కొట్టుమిట్టాడే స్థితిలో) అతనికక్కడ దేవుడు గుర్తుకొస్తాడు. (కాని) దేవుడు అతని లెక్క పూర్తిచేసి (దుష్కృతఫలం ఇవ్వడానికి) సిద్ధంగా ఉంటాడు. (కర్మ)లెక్క చూడటానికి దేవునికి ఎంతోసేపు పట్టుడు. (39)

లేదా అతని పరిస్థితిని ఈవిధంగా కూడా పోల్చవచ్చు: ఒక లోతైన సముద్రంలో అంతా చీకటిమయంగా ఉంటుంది. ఒక అలల పొరపై మరొక అలల పొర ఆవరించి ఉంటుంది. ఆపై (నింగిలో) కారుమేఘం; ఇలా అంధకారంపై అంధకారంతో (నలువైపులా) గాఢాంధకారం అలుముకొని ఉంటుంది. (అలాంటి కటిక చీకటిలో) ఎవరైనా చేయిజాపి చూడదలచుకుంటే ఆ చేయి కూడా అతనికి కానరాదు. దేవుడు ఎవరికి తన (జ్ఞాన) కాంతి ప్రసాదించడో అతనికి మరి ఎలాంటి కాంతి లభించదు. (40)

భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్త చరాచరాలు, రెక్కలుజాపి ఎగిరే పక్షులు దేవుణ్ణి ఎలా స్మరిస్తున్నాయో మీకు కన్పించడం లేదా? వాటిలో ప్రతిదానికీ తన ప్రార్థన, స్మరణల పద్ధతి ఏమిటో తెలుసు. అవి చేస్తున్న పనులన్నీ దేవునికి తెలుసు. భూమ్యాకాశాల సామ్రాజ్యమంతా దేవునిదే. అందరూ ఆయన సన్నిధికి పోవలసి ఉంది. (41-42)

దేవుడు మేఘాలను మెల్లమెల్లగా ఎలా నడిపిస్తున్నాడో మీరు గమనించడం లేదా? తరువాత ఆయన ఆ మేఘాలను పరస్పరం కలిపేస్తాడు. ఆ తరువాత వాటిని పొరలు పొరలుగా చేసి ఓ పెద్ద మేఘమాలికను రూపొందిస్తాడు. ఆపై అందులో నుంచి వర్షం కురుస్తుంది. ఇదంతా మీరు చూస్తూనే ఉంటారు.

ఆయన (నేల నుండి) పైకి ఉబికి వచ్చిన కొండల కారణంగా ఆకాశం నుండి వడగండను కూడా కురిపిస్తాడు. తద్వారా ఆయన తాను తలచిన విధంగా కొందరికి నష్టం కలిగిస్తాడు; మరికొందరిని వాటి నుంచి కాపాడుతాడు. ఆ మేఘామృత నింగిలోని మెరుపు కళ్ళను మిరుమిట్లు గొలిపి దృష్టిని చెదరగొట్టుంది. రేయింబవళ్ళ చక్రభ్రమణానికి కూడా ఆయనే మూలకారకుడు. కళ్ళున్నవారికి ఇందులో కనువిప్పు కలిగించే గుణపాఠం ఉంది. (43-44)

దేవుడు ప్రతిప్రాణిని నీటితో సృజించాడు. వాటిలో కొన్ని పొట్టతో ప్రాకుతాయి. కొన్ని రెండుకాళ్ళతో, మరికొన్ని నాలుగుకాళ్ళతో నడుస్తాయి. దేవుడు తాను తలచిన దాన్ని సృజిస్తాడు. ఆయన ప్రతి పని చేయగల సమర్థుడు, సర్వశక్తిమంతుడు. మేము వాస్తవాన్ని స్పష్టంగా వివరించే సూక్తులు అవతరింపజేశాం. దేవుడు (వీటిద్వారా) తాను తలచిన వారికి సన్మార్గం చూపుతాడు. (45-46)

వారు (మీ దగ్గరికొచ్చినప్పుడు) తాము దేవుణ్ణి, దైవప్రవక్తను విశ్వసించి విధేయులైపోయామని అంటారు. కాని ఆ తరువాత వారిలో ఒకవర్గం (అవిధేయత చూపుతూ) ముఖం తిప్పుకుంటుంది. అలాంటివారు (నిజమైన)విశ్వాసులు కానేకాదు. వారి పరస్పర వివాదాలను పరిష్కరించే నిమిత్తం వారిని దేవుని వైపు, దైవప్రవక్త వైపు పిలిచినప్పుడు వారిలో కొందరు (నీ దగ్గరకు) రాకుండా ముఖం చాటేస్తారు. (47-48)

అయితే విషయం తమకు అనుకూలంగా ఉంటే మాత్రం వారు అతివినయం వొలకబోస్తూ ప్రవక్త దగ్గరికి వస్తారు. వారి హృదయానికేదైనా (కాపట్ట్య) రోగం అంటు కుందా? లేక అనుమాన భూతం పట్టుకుందా? లేక దేవుడు, ఆయన ప్రవక్త తమకేదైనా అన్యాయం చేస్తారని వారు భయపడుతున్నారా? నిజానికి ఇవేవీ కావు. వారసలు స్వతహాగానే పరమ దుర్మార్గులు. నిజమైన విశ్వాసులైతే వారి వివాదాలను పరిష్కరించడానికి దేవుని వైపు, ఆయన ప్రవక్త వైపు పిలిచినప్పుడు (వెంటనే) “మేము విన్నాం, విధేయులైపోయాం” అనాలి. అలాంటివారే సాఫల్యం చెందేవారు. దేవునికి, దైవప్రవక్తకు పూర్తిగా విధేయులయి, వారి ఆజ్ఞలను శిరసావహిస్తూ (ప్రతి వ్యవహారంలోనూ) దేవునికి భయపడుతూ ఉండేవారే ధన్యులు, కృతార్థులు. (49-52)

వీరు దేవునిపేరుతో గట్టి ప్రమాణాలు చేస్తూ “మీరు ఆజ్ఞిపేస్తే మేము (వెంటనే) ఇంట్ల నుంచి బయలుదేరుతాం” అంటారు. వారికిలా చెప్పూ: “(బూటకపు) ప్రమాణాలు చేయకండి. మీ విధేయతా గుట్టు మాకు తెలిసిపోయింది. మీ కార్యకలాపాలు దేవుడు గమనిస్తూనే ఉన్నాడు.” వారికి (ఈ సంగతి కూడా) చెప్పూ: “దేవునికి, దైవప్రవక్తకు విధేయులై ఉండండి. ఒకవేళ మీరు (నిర్లక్ష్యంతో) ముఖం తిప్పుకుంటే గుర్తుంచుకోండి- ప్రవక్తపై మోపబడిన బాధ్యతకు ప్రవక్త బాధ్యుడవుతాడు. కాని మీపై ఉన్న బాధ్యతకు మీరే బాధ్యులవుతారు. కనుక ప్రవక్తకు విధేయులయితేనే మీరు సన్మార్గం పొందుతారు. ప్రవక్త బాధ్యత (దైవసందేశాన్ని) స్పష్టంగా అందజేయడమే.” (53-54)

మీ పూర్వీకులను దేవుడు ఏవిధంగా లోకంలో ఖలీఫా (దైవప్రతినిధి)గా చేశాడో అదేవిధంగా మీలో విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేసేవారిని కూడా ఖలీఫాగా చేస్తానని

ఆయన వాగ్దానం చేస్తున్నాడు. అదిగాక వారికోసం తాను ఆమోదించిన ధర్మాన్ని వారు ఆచరించేందుకు పటిష్ఠమైన పునాదులపై నెలకొల్పుతానని, వారి (ప్రస్తుత) భయానక స్థితిని శాంతియుతంగా మారుస్తానని కూడా వాగ్దానం చేస్తున్నాడు. అయితే వారు నన్ను మాత్రమే ఆరాధించాలి. నాకు మరెవరినీ సాటి కల్పించకూడదు. ఆ (వాగ్దానం) తర్వాత ఎవరు తిరస్కారవైఖరి అవలంబిస్తారో వారే దుర్జనులు. (55)

విశ్వాసులారా! ప్రార్థనావ్యవస్థ నెలకొల్పండి. పేదల ఆర్థికహక్కు (జకాత్) నెరవేర్చండి. దైవప్రవక్త పట్ల విధేయత కలిగిఉండండి. అప్పుడే మీరు కటాక్షించబడతారని ఆశించగలరు. అవిశ్వాసులు ప్రపంచంలో దేవుని పట్టునుండి తప్పించుకో గలరని భావించకూడదు. వారి నివాసం నరకమవుతుంది. అది పరమ చెడ్డనివాసం. (56-57)

విశ్వాసులారా! మీ బానిసలు, ప్రాజ్ఞత వయస్సుకు¹¹ చేరుకోని మీ బాలబాలికలు (పడగ్గదిలో) మీదగ్గరకు రావాలంటే వారు మూడు వేళల్లో మీ అనుమతి తీసుకోవాలి. అవి- ప్రాతఃకాల ప్రార్థనకు ముందు, మధ్యాహ్నం మీరు (విశ్రాంతికై) మీ పైఉడుపులు తీసివేసినప్పుడు, రాత్రివేళ ప్రార్థన తరువాత. ఈ మూడు వేళలు మీకోసం ఏకాంత సమయాలు. అవి గడచిపోయిన తర్వాత వారు మీ అనుమతి లేకుండా వస్తే అందులో మీతప్పు లేదు, వారి తప్పు కూడా లేదు. మీరు మాటిమాటికి ఒకరి దగ్గరకు మరొకరు రావలసిన అవసరముంటుంది. (అంచేత ఈఆజ్ఞ ఇవ్వబడింది.) ఈవిధంగా దేవుడు తన సూక్తులు మీకు విశదీకరిస్తున్నాడు. ఆయన సర్వం ఎరిగినవాడు, మహా వివేకవంతుడు. మీ పిల్లలు ప్రాజ్ఞత వయస్సుకు చేరుకున్న తర్వాత వారు తమ పెద్దల లాగే (ఏవేళైనా) అనుమతి తీసుకొని రావాలి. ఇలా దేవుడు తనసూక్తులు మీకు వివరిస్తున్నాడు. ఆయన సర్వం ఎరిగినవాడు, మహా వివేకవంతుడు. (58-59)

యౌవనదశ దాటిపోయి, పెళ్ళి ఆశలేని (వృద్ధ) మహిళలు తమ బురఖాలు తీసి వేస్తే తప్పు లేదు. కాకపోతే వారు అలంకరణ ప్రదర్శనకు పాల్పడని వారైఉండాలి. ఆ చేష్టలు కూడా మానేసి లజ్జావతులుగా మసలుకుంటే అది వారికెంతో శ్రేయస్కరం. దేవుడు సమస్తం వింటున్నాడు, సర్వం తెలిసినవాడు. (60)

అంధుడుగాని, కుంటివాడుగాని లేదా వ్యాధిగ్రస్తుడుగాని (ఎవరింట్లోనైనా ఏదైనా తింటే తప్పు లేదు.) మీరైనా సరే మీ ఇంట్లోగాని, మీ తండ్రి, తాతల ఇంట్లోగాని, మీ తల్లి- అమ్మమ్మ, నాయనమ్మల ఇంట్లోగాని, మీ అన్నదమ్ముల ఇంట్లోగాని, మీ అక్కచెల్లెళ్ళ ఇంట్లోగాని, మీ బాబాయి, పెదనాన్నల ఇంట్లోగాని, మీ మేనత్తల ఇంట్లోగాని, మీ మేనమామల ఇంట్లోగాని, మీ పిన్ని-పెద్దమ్మల ఇంట్లోగాని, తాళపు చెవులు మీఅధీనంలో ఉన్న ఇంట్లోగాని, లేదా మీ స్నేహితుల ఇంట్లోగాని ఏదైనా తింటే తప్పు లేదు. అలాగే అందరూకలసి తిన్నా, వేర్వేరుగా తిన్నా తప్పులేదు. అయితే మీరు మీఇంట్లో ప్రవేశించే ముందు ఇంట్లో ఉన్నవారికి సలాం చెయండి. ఇది దేవుడు నిర్ణయించిన ఆశీర్వాదం. ఎంతో శుభప్రదమైనది, పరిశుద్ధమైనది. మీరు విషయాన్ని

11. ప్రాజ్ఞత వయస్సు, మగపిల్లల కయితే వీర్య స్థలనం ప్రారంభమయ్యే నాటికి, ఆడపిల్లల కయితే రుతుస్రావం ప్రారంభమయ్యే నాటికి వస్తుంది.

గ్రహించడానికి దేవుడిలా మీముందు తన సూక్తులు వివరిస్తున్నాడు. (61)

దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తను మనస్ఫూర్తిగా నమ్మినవారే (నిజమైన) విశ్వాసులు. ఎప్పుడైనా వారు ఏదైనా సామూహికకార్యంలో దైవప్రవక్త వెంట ఉంటే అతని అనుమతి లేకుండా (ఎక్కడికీ) వెళ్ళకూడదు. (ప్రవక్తా!) నీ అనుమతి తీసుకునేవారే దేవుణ్ణి, దైవ ప్రవక్తను (చిత్తుబద్ధిగా) విశ్వసించేవారు. కనుక వారేదైనా పనికోసం (వెళ్ళిపోవడానికి) అనుమతి అడిగితే నీకిష్టమైన వారికి అనుమతి ఇవ్వచ్చు. అలాంటివారి పాపక్షమాపణ కోసం దేవుణ్ణి ప్రార్థించు. దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు. (62)

ముస్లింలారా! దైవప్రవక్త పిలుపును మీరు ఒకరినొకరి పిలుచుకునే పిలుపుగా భావించకండి. మీలో (ఏదో నెపంతో) చల్లగా జారుకునేవారెవరో దేవునికి బాగా తెలుసు. అయితే ప్రవక్త ఆజ్ఞల్ని ఉల్లంఘించేవారు తాము ఏదైనా ప్రమాదంలో చిక్కుబడతామే మోసని లేదా దుర్భరయాతనకు గురవుతామేమోనని తలచి భయపడాలి. (63)

ఎనండి! భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్తం దేవునికి చెందినదే. మీరు ఎలాంటి వైఖరి అవలంబించినా సరే అది దేవునికి తెలుసు. మీరు (మరణానంతరం) ఆయన సన్నధికి తిరిగి వచ్చినప్పుడు (లోగడ ప్రపంచంలో) మీరు ఏమేమి చేసినవచ్చారో అంతా ఆయన మీకు తెలియజేస్తాడు. ఆయన సర్వం ఎరిగినవాడు. (64)

అవతరణ: మక్కా 25. పుర్బాన్ (గీటురాయి) సూక్తులు: 77

'పుర్బాన్' అంటే సత్యాసత్యాలను వేరుచేసే గీటురాయి అని అర్థం. ఈ అధ్యాయం హిజ్రీ శకానికి ఆరేండ్ల పూర్వం అవతరించింది. ఇందులో ఖుర్ఆన్ గురించిన అనుమానాలకు సమాధానాలు; సత్యవిముఖులకు ఎదురయ్యే దుష్పర్యవసానాన్ని గురించి హెచ్చరికలు; అవిశ్వాసుల మూఢనమ్మకాలు, దురాచారాల ఖండన; ముస్లింలకు కొన్ని హితవులు వగైరా విషయాలు ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

యావత్తు ప్రపంచవాసులను హెచ్చరించే నిమిత్తం ఈ పుర్బాన్ (గీటురాయి)ని తన దాసునిపై అవతరింపజేసినవాడు ఎంతో శుభదాయకుడు. ఆయన భూమ్యాకాశాల విశాల సామ్రాజ్యానికి అధినేత. ఆయన తనకంటూ ఎవరినీ కొడుకుగా చేసుకోలేదు. ఆయన సామ్రాజ్యం, సార్వభౌమత్వాలలో ఆయనకు ఎవరూ సాటిలేరు. ఆయన ప్రతి వస్తువునూ, (ప్రతిప్రాణిని) సృష్టించి, దానికొక జాతకం నిర్ణయించాడు. (1-2)

(అలాంటి మహోన్నతుడు, మహత్తర శక్తిసంపన్నుడైన) దేవుణ్ణి వదలి మానవులు ఎలాంటి వస్తువునీ సృజించలేని, స్వయంగా దేవునిచే సృజించబడిన మిథ్యాదైవాలను ఆరాధిస్తున్నారు. అవి తమకు ఎలాంటి లాభంగాని, నష్టంగాని కలిగించుకోలేవు. చంపే, బ్రతికించే శక్తి వాటికసలే లేదు. మృతుల్ని పునర్జీవింపజేసే శక్తి అంతకన్నా లేదు. (3)

సత్యతిరస్కారులు (ఖుర్ఆన్ ని విమర్శిస్తూ) "ఇవన్నీ అతను కల్పించుకున్న అభూతకల్పనలు. ఈ పనిలో అతనికి ఇతరులు సహాయపడుతున్నారు" అంటారు. వీరు

ఘోరమైన అన్యాయానికి, పచ్చి అబద్ధానికి పాల్పడ్డారు. అదీగాక “ఇవన్నీ పూర్వ కాలం మనుషుల నుండి వస్తున్న కట్టుకథలు. వాటిని ఈయనగారు వ్రాయించి ఉదయం, సాయంత్రం (జనానికి) విన్నిస్తున్నాడు” అని కూడా చెప్పసాగారు. (4-5)

ముహమ్మద్ (స)! వారికి చెప్పు: “దీన్ని భూమ్యాకాశాల రహస్యాలను ఎరిగినవాడు మాత్రమే అవతరింపజేశాడు. ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు.” (6)

వారిలా అంటారు: “ఇతనేం ప్రవక్తండి బాబు, కూడు తింటూ వీధుల్లో తిరిగే మనిషి దైవప్రవక్త అవుతాడా? ప్రవక్త అయితే దేవుడు అతని దగ్గరకు ఒక దైవదూతను పంపవచ్చుకదా? ఆ దూత అతని వెంటఉండి (విశ్వసించనివారిని) మందలిస్తూ ఉండాలి. అలా ఎందుకు జరగలేదు? అదీకాకపోతే అతని కోసం నిధినిక్షేపాలు దింపవచ్చుకదా? పోనీ, ప్రశాంతజీవితం గడపడానికి అతని దగ్గర ఒక తోటయినా లేదే!!

ఈ దుర్మార్గులు (విశ్వాసులతో) “మీరు చేతబడికి గురైనవాడి వెంటపడ్డారు” అంటారు. నీ గురించి ఎలాంటి కారుకూతలు కూస్తున్నారో చూడు. వీరికసలు మతి భ్రమించింది. ఒక్క మాటా సరిగ్గా ఆలోచించి మాట్లాడరు. దేవుడు తలచుకుంటే వారు చెబుతున్నదాని కంటే ఎంతో(భాగ్యం) నీకు ప్రసాదించ గలుగుతాడు. ఆయన గొప్ప శుభకరుడు. (ఒక్క తోటేమిటి,) సెలయేళ్ళు, (అందమైన) మేడలు ఉండే అనేక తోటలు అనుగ్రహించ గలుగుతాడు. (7-10)

వారసలు (నిన్ను కాదు,) ప్రళయాన్ని తిరస్కరిస్తున్నారు. ప్రళయాన్ని తిరస్కరించే వారికోసం మేము తీవ్రంగా ప్రజ్వరిల్లే నరకాగ్ని సిద్ధపరచి ఉంచాము. నరకం వారిని దూరం నుంచి చూడగానే, వారు దాని ఆగ్రహోద్రేకపూరితమైన భీకరగర్జనలు వింటారు. వారిని కాళ్ళు-చేతులు కట్టివేసి ఓ ఇరుకైన (నరక)స్థలంలో కుక్కినప్పుడు వారు (విలవిల్లాడుతూ) మృత్యువుని పిలుస్తారు. (దానికి) “ఈరోజు మీరు ఒక్క చావుకాదు, అనేక చావులను పిలుచుకోండి” (అని సమాధానం ఇవ్వబడుతుంది). (11-14)

“ఈ దుర్గతి మంచిదా లేక భయభక్తులు కలవారికి వాగ్దానం చేయబడిన శాశ్వత స్వర్గధామం మంచిదా?” అని వారిని అడుగు. అది వారి సుకృతఫలం. వారి (మహా) ప్రస్థానంలో అంతిమ గమ్యం. అక్కడ వారు కోరే ప్రతి కోరికా నెరవేరుతుంది. వారక్కడ శాశ్వతంగా ఉంటారు. దాన్ని (భక్తిపరాయణులకు) ప్రసాదించే బాధ్యత నీ ప్రభువుపై ఉంది. ఇది ఆయన తప్పనిసరిగా నెరవేర్చవలసిన వాగ్దానం. (15-16)

ఆరోజు దేవుడు వారిని, దేవుణ్ణి వదలి వారు పూజించిన మిథ్యాదైవాల్ని ఒక చోట చేర్చుతాడు. అప్పుడాయన మిథ్యాదైవాలను¹ ఉద్దేశించి “నాయీ దాసులను మీరు అపమార్గం పట్టించారా లేక వారంతటవారే దారితప్పారా?” అని అడుగుతాడు. (17)

1. ఇక్కడ మిథ్యాదైవాలంటే విగ్రహాలని అర్థంకాదు. దైవదూతలు, దైవప్రవక్తలు, దైవభక్తులు అమరవీరులు, మహనీయులను మిథ్యాదైవాలగా పేర్కొనడం జరిగింది. బహుదైవారాధకులు వారిని పూజిస్తారు. ముఖ్యంగా వారి మరణానంతరం వారి విగ్రహాలు, సమాధులు, స్మారకచిహ్నాలను పూజిస్తారు. (ఈసా ప్రవక్తను పూజించేవారి ప్రస్తావన 5:116-120 సూక్తుల్లో చూడండి.)

దానికి వారు ఇలా అంటారు: “(దేవ దేవ! ఎంతమాట!!) మీరు ఎంతో పరిశుద్ధులు. మిమ్మల్ని గాకుండా మరొకరిని రక్షకుడిగా, పోషకుడిగా చేసుకునేటంతటి ధైర్యం మాకే లేదు. (ఇక వారికి మేమెలా చెప్పగలం?) అసలు మీరే వారికి, వారి తాతముత్తాతలకు పుష్పలంగా జీవన సామగ్రి ప్రసాదిస్తూ పోయారు. చివరికి వారు (మేలు చేసిన) మిమ్మల్నే మరచిపోయి సర్వనాశనమయ్యారు.” (18)

(కనుక అవిశ్వాసులారా!) ఈవిధంగా (మీ దైవాలు) నేడు మీరంటున్న మాటల్ని (రేపు ప్రళయదినాన) తిరస్కరిస్తారు. ఆ తర్వాత మీకు విధించబడే శిక్షనుండి మీరు ఏమాత్రం తప్పించుకోలేరు. ఎలాంటి సహాయం లభించదు. మీలో దౌర్జన్యానికి (సత్య తిరస్కారానికి) పాల్పడిన ప్రతివాడికి మేము కఠినాతికఠిన యాతన చవిచూపిస్తాం. (19)

ముహమ్మద్ (స)! మేము నీకు పూర్వం పంపిన ప్రవక్తలు కూడా కూడు తింటూ, వీధుల్లో తిరిగేవారే. మేమసలు మిమ్మల్ని ఒకరికొకరు పరీక్షా సాధనాలుగా చేశాం. మరి మీరు సహనం వహిస్తారా? నీ ప్రభువు సమస్త విషయాలు గమనిస్తున్నాడు. (20)

మా దర్శనభాగ్యం ఆశించనివారు “దైవదూతలు మా దగ్గరికి ఎందుకు రారు? లేక దేవుడు మాకెందుకు కన్పించడు?” అనంటారు. వారు తమసంతాము ఏదో గొప్ప వాళ్ళమని భావిస్తూ అహంకారం, తలబిరుసుతనాలతో హద్దుమీరి పోతున్నారు. నేరస్థులు ఏరోజు దైవదూతల్ని (కళ్ళారా) చూస్తారో ఆరోజు వారికి ఎలాంటి శుభవార్త ఉండదు. (అన్నీ దుర్వార్తలే.) దాంతో వారు వాపోతూ దేవుణ్ణి శరణుకోరుతారు. మేము వారి కర్మలన్నిటినీ ధూళిరేణువుల్లా ఎగరగొడ్డాము. (21-23)

స్వర్గానికి అర్హులైనవారు మాత్రమే ఆరోజు మంచి స్థితిలో ఉంటారు. మధ్యాహ్నం వేళ (ఎండ తీక్షణ)ను వెళ్ళబుచ్చడానికి వారికి హాయిగా ఉండే విశ్రాంతి స్థలం లభిస్తుంది. ఆరోజు ఆకాశాన్ని చీల్చుకుంటూ ఒక మేఘం ప్రత్యక్షమవుతుంది. దాంతోపాటు (ఆకాశం నుండి) పెద్ద ఎత్తున దైవదూతలు దిగివస్తారు. (24-25)

ఆ రోజు నిజమైన సామ్రాజ్యాధికారం కరుణామయునిదే అవుతుంది.² అది సత్య తిరస్కారులకు అతి కఠినమైన దుర్గినంగా దాపురిస్తుంది. ప్రతి దుర్మార్గుడు (ఆరోజు పశ్చాత్తాపంతో) చేతిని కొరుక్కుంటూ ఇలా అంటాడు: “అయ్యో! నేను దైవప్రవక్తతో సహకరించి నన్నార్థగామి అయివుంటే ఎంత బాగుండేది!! అయ్యయ్యో! నేను ఫలానా వాణ్ణి స్నేహితుడిగా చేసుకోకుండా ఉంటే బాగుండేది!! వాడి మాయదారి మాటలు విని నాదగ్గరకు వచ్చిన హితోపదేశాన్ని దూరం చేసుకున్నానే! నేనెంత దౌర్భాగ్యుణ్ణి!!”

పైతాన్ మానవుణ్ణి అత్యవసర సమయంలోనే నట్టేట ముంచుతాడు. దైవప్రవక్త “ప్రభూ! నాజాతి ప్రజలు ఈ ఖుర్ఆన్‌ని పూర్తిగా నిర్లక్ష్యం చేశారు” అంటాడు. (26-30)

2. ఇహలోకంలో పెద్దపెద్ద రాజ్యాలు ఏలి, దైవదాసులను తమ దాసులుగా చేసుకున్న చక్రవర్తులు, చండశాసనుల అధికారమైకం పూర్తిగా దిగిపోతుంది. అలాంటివారిని గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలిపారు: “దేవుడు (ఆరోజు) ఒక చేత్తో భూమిని, మరొక చేత్తో ఆకాశాన్ని పట్టుకొని ‘నేనే చక్రవర్తిని, నేనే సార్వభౌముణ్ణి. మరి ఏరి ఆ భూలోక చక్రవర్తులు? ఎక్కడున్నారు ఆ చండ శాసనులు? ఏమయ్యారు ఆ అహంకారులు?’ అని అంటాడు.” (బుఖారి, ముస్లిం)

ముహమ్మద్ (స)! ఈవిధంగా మేము నేరస్థులను ప్రతి ప్రవక్తకు విరోధులుగా చేశాం. నీకు మార్గదర్శనం చేయడానికి, సహాయపడటానికి నీ ప్రభువే చాలు. (31)

“ఇతనిపై మొత్తం ఖుర్ఆన్ ఒకేసారి ఎందుకు అవతరించదు?” అనంటారు అవిశ్వాసులు. ఎందుకంటే మేము దీన్ని కొద్దికొద్దిగా (దించి) నీకు క్షుణ్ణంగా బోధపరుస్తున్నాం. ఓ ప్రత్యేక క్రమంలో దీన్ని విడివిడిగా అంశాలవారిగా రూపొందించాము.

నీ ముందు వారేదయినా కొత్త విషయం (లేదా విచిత్రమైన మాట) తెచ్చినప్పుడు దానికి సందర్భోచితంగా తగిన సమాధానమిచ్చి ఎంతో శ్రేష్ఠమైన రీతిలో నీకు విషయాన్ని విడమరచి చెబుతున్నాము... బోర్లా పడవేసి నరకానికి ఈడ్చబడవలసినవారి వైఖరి చాలా ఘోరంగా ఉంది. వారు పూర్తిగా దారితప్పారు. (32-35)

మేము మూసాకు (తౌరాత్) గ్రంథం ఇచ్చి, అతని సోదరుణ్ణి అతనికి సహాయకునిగా నియమించాం. అప్పుడు వారితో “మా సూక్తులు తిరస్కరించిన జాతి దగ్గరకు వెళ్ళండి” అని చెప్పాము. చివరికి మేము ఆజాతి ప్రజలను సర్వనాశనం చేశాం. (36)

దైవప్రవక్తలను తిరస్కరించిన నూహజాతికి కూడా అదేగతి పట్టింది. మేము వారిని (నీటిలో) ముంచి, ఆ సంఘటనను ప్రజల కోసం గుణపాఠంగా చేశాం. దుర్మార్గుల కోసం మేము (పరలోకంలో వేరే) వ్యధాభరితమైన యాతన సిద్ధపరచి ఉంచాం. (37)

అలాగే ఆద్, సమూద్ జాతులు, పాడుబడ్డ బావివాళ్ళు,³ వాటి మధ్యకాలాలకు చెందిన అనేకజాతుల ప్రజలు కూడా నాశనమయ్యారు. వారిలో చాలా మందికి (చారిత్రక) ఉదాహరణల ద్వారా విషయం నచ్చజెప్పాం. చివరికి మేము అందర్నీ అంత మొందించాం.

అతి దారుణంగా (శిలా)వర్షం కురిపించి (నాశనం చేయబడి)న పట్టణం⁴ మీదుగా వీరు ఎన్నోసార్లు ప్రయాణం చేశారు. మరి వారు ఆ పట్టణానికి పట్టిన దుర్గతి గమనించలేదా? వారికసలు మరణానంతర జీవితంపై నమ్మకమే లేదు. (38-40)

వారు నిన్ను చూసినప్పుడల్లా “ఓహో, ఇతణ్ణేనా దేవుడు ప్రవక్తగా చేసి పంపింది!” అంటూ హేళన చేస్తారు. పైగా “మనం గనక మన దేవతల విషయంలో ఒక మాటపై స్థిరంగా ఉండకపోతే ఇతను తప్పుకుండా మనల్ని పెడత్రోవ పట్టించి, మన దేవతల నుండి దూరం చేస్తాడు” అనంటారు. సరే, (పరలోక) శిక్ష చూసినప్పుడు పెడత్రోవ పట్టి పోయింది ఎవరో వారికే తెలుస్తుంది. (41-42)

3. పాడుబడ్డ బావివాళ్ళు అంటే ఎవరో ఇదమిత్యంగా తెలలేదు. ఇది దైవాగ్రహానికి గురైన ఒక జాతి అని, వారు తమకు రుజువార్గం చూపడానికి వచ్చిన దైవప్రవక్తను పాడుబడ్డ బావిలోకి నెట్టి చంపారని మాత్రం తెలుస్తోంది.

4. లూత్జాతి నివసించిన పట్టణంపై దైవాగ్రహం విరుచుకుపడి సర్వనాశనమయింది. మక్కా ఖురైషీయులు వ్యాపార నిమిత్తం సిరియా పోతున్నప్పుడు, సిరియా నుండి తిరిగొస్తున్నప్పుడు ఈ పట్టణ శిథిలాలను ఎన్నోసార్లు చూశారు. ఆ జాతిదుర్గతి గురించిన గాధలు కూడా విన్నారు.

మనోవాంఛనే దైవంగా⁵ చేసుకున్న వాణ్ణి చూశావా నీవు? అలాంటివాణ్ణి దారిలోకి తీసుకురాగలవా? వారిలో చాలామంది (నీమాటలు) వింటారని, అర్థం చేసుకుంటారని భావిస్తున్నావా? వారసలు పశువుల్లాంటివారు. కాదు, అంతకన్నా దిగజారిపోయారు.*

నీ ప్రభువు, నీడను ఎలా విస్తరింపజేస్తున్నాడో గమనించావా? ఆయన తలచుకుంటే దాన్ని శాశ్వతమైన నీడలా చేయగలడు. మేము సూర్యుణ్ణి నీడకు మార్గదర్శిగా చేశాం. ఆపై మేమా నీడను క్రమేణా మావైపు వెనక్కి తీసుకుంటున్నాం. దేవుడే మీకోసం రాత్రిని (చీకటి) తెరగా, నిద్రను విశ్రాంతి స్థితిగా, పగటిని లేచి పనులు చేసుకునే సమయంగా చేశాడు. (43-47)

ఆయనే తన కారుణ్యానికి (వర్షానికి) ముందు (చల్లటి) గాలిని శుభవార్తగా పంపు తున్నాడు. తరువాత ఆకాశం నుండి స్వచ్ఛమైన నీటిని వర్షింపజేస్తున్నాడు. దాని ద్వారా మేము (బీటలు వారిన) మృతభూమికి జీవం పోస్తున్నాం. మరోవైపు మేము సృష్టించిన జీవరాసుల్లో అనేకమంది మానవులకు, జంతువులకు ఆ నీటిని త్రాగిస్తున్నాం. (48-49)

ప్రజలు గుణపాఠం నేర్చుకోడానికి ఈ మహిమను మాటిమాటికి వారి ముందుకు తెస్తున్నాం. కాని చాలామంది తిరస్కారం, కృతఘ్నతలు తప్ప మరోవైఖరి అవలంబించడానికి సిద్ధంగా లేరు. మేము తలచుకుంటే ప్రతి ఊరికీ ఒక హెచ్చరించేవాణ్ణి (దైవ ప్రవక్తను) నియమించేవాళ్ళం. కనుక ప్రవక్తా! అవిశ్వాసుల మాట ఎన్నటికీ వినకు. ఈ ఖుర్ఆన్ తీసుకొని వారితో అవిశ్రాంత పోరాటం జరుపుతూ ఉండు. (50-52)

ఆయనే రెండు సముద్రాలను కలిపి ఉంచాడు. ఒకటి మధురమైన మంచినీటి సముద్రం, రెండోది అతి క్రూరవంతమైన ఉప్పునీటి సముద్రం. అవి రెండు ఒకదానితో ఒకటి కలసిపోకుండా వాటి మధ్య ఒక అడ్డుతెర ఉంటుంది. ఆయనే నీటితో మానవుణ్ణి సృజించి, అతని నుండి పుట్టిల్లు, మెట్టిల్లు అనే రెండు వంశవృక్షాలను వృద్ధిచేస్తున్నాడు. నీ ప్రభువు ఎంతో శక్తిమంతుడు. (53-54)

అలాంటి దేవుణ్ణి వదలి ప్రజలు తమకు ఎలాంటి లాభంగాని, నష్టంగాని కలిగించలేని మిథ్యాదైవాలను ఆరాధిస్తున్నారు. పైగా (ఈ) అవిశ్వాసి తన నిజ ప్రభువుకు వ్యతిరేకంగా ప్రతి దుష్టశక్తికీ తోడ్పడుతున్నాడు. (55)

ప్రవక్తా! మేము నిన్ను శుభవార్తాహారునిగా, హెచ్చరించేవానిగా నియమించి పంపాం. వారికిలా చెప్పు: “నేనీ పని కోసం మీనుండి ఎలాంటి ప్రతిఫలం ఆశించడం లేదు. ఇష్టమున్నవారు తమ ప్రభువు మార్గం అవలంబిస్తే చాలు. అదే నా ప్రతిఫలం.”* ముహమ్మద్ (స)! నిత్యజీవుడు, అమరుడైన దేవుణ్ణి మాత్రమే నమ్ముకో. ఆయన్ని స్తుతిస్తూ, ఆయన పవిత్రతను కొనియాడుతూ ఉండు. తన దాసుల వాపకార్యాలు

5. మనోవాంఛను దైవంగా చేసుకోవడమేమిటని కొందరు ఆశ్చర్యపోవచ్చు. కాని నిజ దేవుడు అవతరింపజేసిన ధర్మాన్ని వదలి మనోవాంఛలకు బానిసైపోయిన ప్రతి మనిషికి అతని మనోవాంఛలే దైవాలవుతాయి. ఈ మిథ్యాదైవం గురించి దైవప్రవక్త (స) ఇలా చెప్పారు: “ఈ ఆకాశం క్రింద దేవుడు మినహా పూజలందుకుంటున్న ఇతర ఆరాధ్యదైవాలలో అతి నికృష్ట దైవం ఏదైనా ఉంటే అది (మనిషి) అనుసరించే మనోవాంఛే.” (45:23 సూక్తి కూడా చూడండి.)

తెలుసుకోవడానికి ఆయన ఒక్కడే చాలు. ఆయన భూమ్యాకాశాల్ని, వాటి మధ్య ఉన్న సమస్తాన్ని ఆరు రోజుల్లో సృష్టించి, ఆ తరువాత (విశ్వసామ్రాజ్యాధినేతగా అధికార) సింహాసనం అధిరోహించాడు. ఆయన ఎంతో కరుణామయుడు. (కావాలంటే) ఆయన్ని గురించి తెలిసినవారిని అడిగి తెలుసుకో. (56-59)

ఆ కరుణామయునికి సాష్టాంగపడమని చెప్పినప్పుడు వారు (తిరస్కారభావంతో) “ఎవరా కరుణామయుడు? నీవు ఎవరికి సాష్టాంగపడమంటే వారికి సాష్టాంగపడటమేనా మాపని?” అనంటారు. ఈ వైఖరితో వారి తిరస్కారం మరింత ముదిరిపోయింది. (60)

ఆకాశంలో నక్షత్రసముదాయాలను, (దేదీప్యమానమైన) సూర్యుణ్ణి, ప్రకాశవంతమైన చంద్రుణ్ణి సృజించిన శక్తిస్వరూపుడు గొప్ప శుభకరుడు. ఆయనే రాత్రింబవళ్ళను ఒకదాని వెనుక మరొకటి వచ్చేలా చేశాడు. (సృష్టినిర్మాణం గురించి) యోచించగోరే వారికి, లేదా కృతజ్ఞత చూపదలచేవారికి ఇందులో గొప్ప సూచన ఉంది. (61-62)

కరుణామయుని (నిజ)భక్తులు భూమిపై (విద్రవీగకుండా) నమ్రతగా నడుస్తారు. మూర్ఖులు వారితో వాదనకు దిగితే ‘మీకు సలాం’ అంటారు. వారు తమప్రభువు సన్నిధిలో నిలబడి ప్రార్థనచేస్తూ, సాష్టాంగపడుతూ రాత్రిళ్ళు గడుపుతారు. అదీగాక దైవాన్ని వేడుకుంటూ “ప్రభూ! మమ్మల్ని నరకయాతనల నుండి కాపాడు. అవెంతో బాధాకరంగా, దారుణంగా ఉంటాయి. నరకం పరమచెడ్డ నివాసస్థలం” అని అంటారు. (63-66)

వారు తమ సంపద వినియోగిస్తున్నప్పుడు దుబారా ఖర్చుచేయరు; ఇటు పిసినారితనం కూడా వహించరు. వారి ఖర్చు ఆ రెండు అతిచర్యలకు మధ్యస్థంగా ఉంటుంది. వారు ఒక్క దేవుణ్ణి తప్ప మరెవరినీ ప్రార్థించరు. దేవుడు నిషేధించిన ఏ ప్రాణినీ అన్యాయంగా హతమార్చరు. వ్యభిచారానికి ఏమాత్రం పాల్పడరు.

ఈ పాడుపనులు చేసేవాడు మటుకు తన పాపఫలం అనుభవిస్తాడు. ప్రళయం రోజు అతనికి రెట్టింపు శిక్ష పడుతుంది. అందులోనే అతను ఎల్లకాలం అవమానభారంతో క్రుంగిపోతూ పరమనీచంగా పడివుంటాడు. అయితే పశ్చాత్తాపహృదయంతో క్షమాపణ కోరుకొని, దాంతోపాటు సత్యాన్ని విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేయడం మొదలెడితే అలాంటి మనిషికి శిక్ష ఉండదు. పైగా దేవుడు అలాంటివారి (గత) దుష్కర్మలను

6. ఈ రెండు సూక్తులలో దేవునికి సాటి కల్పించడం (షిర్క్-4:48,116), ఎవరినయినా అన్యాయంగా చంపడం, వ్యభిచారం చేయడం- ఇవి ఘోరపాపాలుగా పరిగణించబడ్డాయి. అనేక హదీసుల్లో హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ మసూద్ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం: దేవునికి ఇతరులను సాటి కల్పించడం, పసిపిల్లవాడు ఆహారంలో భాగస్వామి అయి మరింత దారిద్ర్యం తెన్నాడన్న భయంతో అతణ్ణి హతమార్చడం, పొరుగింటివాని భార్యతో వ్యభిచరించడం- ఘోర పాపాలుగా పరిగణించబడ్డాయి. (ఇతర వివరాలకు 4:30 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.) అయితే ఇలాంటి పాపాలు చేసినవారు సైతం దేవుణ్ణి క్షమాపణ కోరుకొని జీవితాన్ని సరిదిద్దుకుంటే క్షమించబడతారు. ఉదాహరణకు హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) తెలిపిన ఈ సంఘటన చూడండి:

ఒకరోజు నేను నబవీమ్మిద్లో ఇషానమాజ్ చేసి ఇంటికొస్తే ఒక స్త్రీ మా ఇంటి ముందు నిల్చున్నది. నేనామెకు సలాం చేసి నా గదిలోకి వెళ్ళిపోయాను. తలుపులేసుకొని నఫిల్ నమాజులో

సత్కర్మలుగా మారుస్తాడు.⁷ ఆయన గొప్పఅనుగ్రహశీలి, పరమదయాళువు. (67-70)

పశ్చాత్తాపంతో క్షమాపణ కోరుకొని సదాచార వైఖరి అవలంబించినవాడు నిజానికి మనస్ఫూర్తిగా పశ్చాత్తాపం చెంది దేవుని వైపు మరలి వచ్చినవాడవుతాడు. (71)

(కరుణామయుని భక్తులు) అసత్యానికి ఎన్నడూ సాక్షులుగా ఉండరు. ఎప్పుడైనా వారు పనికిమాలిన వ్యవహారం మీదుగా పోవలసివస్తే దాన్ని ఏమాత్రం పట్టించుకోకుండా హుందాగా, గౌరవప్రదంగా దాటివెళ్తారు. వారికి వారిప్రభువు సూక్తులు విన్నించి హితోపదేశం చేయడం జరిగితే వారు అంధులుగా, బధిరులుగా మారి వాటిని నిర్లక్ష్యం చేయరు. వారు “ప్రభూ! మా భార్యాపిల్లల ద్వారా మా కంటికి చలువ ప్రసాదించు. మేము దైవభీతిపరులకు నాయకులయ్యేలా చెయ్యి” అని ప్రార్థిస్తారు.(72-74)

లీనమైపోయాను. కాస్సుపటికి ఆమె తలుపు తట్టింది. నేను తలుపు తీసి ఏం కావాలని అడిగాను. ఆమె విషయం చెబుతూ “నా వల్ల వ్యభిచారం జరిగింది. అక్రమ గర్భం దాల్చాను. పిల్లవాడు పుట్టే అతణ్ణి చంపేశాను. మరిప్పుడు నా పాప క్షమాపణకు ఏదైనా దారి ఉందంటారా?” అని అడిగింది. నేను ఏమాత్రం లేదని చెప్పాను. నా మాటలు విని ఆమె “అయ్యో! నాయీ సౌందర్యం అగ్నికి ఆహుతి కావడానికే సృజించబడిందా!!” అంటూ రోదిస్తూ వెళ్ళిపోయింది.

మరునాడు ఉదయం నేను దైవప్రవక్త (సల్లం) వెనుక నమాజ్ చేశాక ఆయన ముందు రాత్రి జరిగిన సంఘటన వివరించాను. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) “అబూహురైరా! నీవు చాలా తప్పుడు సమాధానమిచ్చావు. నీవీ సూక్తి... చదవలేదా?” అన్నారు. ఈ మాట విని నేను వెంటనే ఆ స్త్రీని వెతకడానికి బయలుదేరాను. రాత్రి ఇషా వేళలోనే ఆమెను కలుసుకో గలిగాను. నేనామెకు నీ ప్రశ్నకు దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా సమాధానమిచ్చారని శుభవార్త విన్నించాను. ఇది విని వెంటనే ఆమె దేవునికి సాష్టాంగపడి “నా కోసం పాపమన్నింపు ద్వారం తెరచిన పరిశుద్ధ దేవునికి నేనెంతో కృతజ్ఞురాలినీ” అన్నది. ఆ తర్వాత ఆమె పశ్చాత్తాప హృదయంతో క్షమాపణ కోరుకొని తన దగ్గరున్న ఒక బానిసకు స్వేచ్ఛ నిచ్చింది. (తబ్రాని).

7. దీనికి రెండర్థాలున్నాయి. ఒకటి, దేవుడు అతని జీవిత గమ్యాన్ని మార్చివేస్తాడు. ఉదాహరణకు: ఇస్లాం స్వీకరించక పూర్వం అతను దుష్కార్యాలు చేస్తుండేవాడయితే, ఇప్పుడు సత్కార్యాలు చేస్తున్నాడు. గతంలో అతను బహుదైవారాధన చేస్తుండేవాడైతే, ఇప్పుడు ఏకదైవారాధన చేస్తున్నాడు. ఇదివరకు అతను అవిశ్వాసులతో కలిసి సత్యవ్యతిరేక కార్యకలాపాలకు పాల్పడుతుండే వాడయితే, ఇప్పుడు ముస్లింలతో కలిసి ధర్మసంస్థాపనా కార్యకలాపాలలో పాల్గొంటున్నాడు.

రెండు, అతని పాపాలను పుణ్యాలుగా మార్చుతాడు. ఈ విషయంలో దైవప్రవక్త (స) ఇలా తెలిపారు: “అందరికంటే చివర్లో నరకం నుండి బయటపడి, అందరికంటే చివర్లో స్వర్గప్రవేశం చేసే మనిషి నాకు తెలుసు. ప్రళయదినాన అతని పెద్ద పాపాలు వేరేచోట ఉంచి, చిరు పాపాలు అతని ముందు బహిర్గతం చేస్తారు. అప్పుడతనితో ‘నువ్వు ఫలానా రోజు ఫలానా పాపకార్యం చేయలేదా?’ అని ప్రశ్నిస్తారు. దానికతను ఔనంటాడు, నిరాకరించలేడు. అయితే తాను చేసిన ఘోరపాపాలు ఎక్కడ బహిర్గతం చేస్తారోనని లోలోన భయపడుతుంటాడు. అంతలో ‘నీవు చేసిన ఈ పాపాలలో ప్రతిదానికీ బదులుగా ఒక్కో పుణ్యం లభిస్తుంది వెళ్ళు’ అని చెబుతారు. అప్పుడతను దేవుడు చూపిన ఈ దయాదాక్షిణ్యాలు చూసి, ‘నేనింకా పెద్ద పాపాలు కూడా చేశాను. అవి నాకిక్కడ కన్పించడం లేదే?’ అంటాడు”. దైవప్రవక్త (స) ఈమాట చెప్పి ఫక్కున నవ్వుతారు. (ముస్లిం- ఈ అధమశ్రేణి స్వర్గనివాసి గురించి వివరంగా “పరలోక ప్రస్థానం” అనే పుస్తకంలో చూడండి.)

(ఇలాంటి) వారే తమ సహనానికి ప్రతిఫలంగా (పరలోకంలో) అత్యున్నత స్థానాలు పొందేవారు. వారిని (దైవదూతలు) ఎంతో గౌరవిస్తూ శాంతివచనాలతో స్వాగతిస్తారు. వారక్కడ (స్వర్గంలో) కలకాలం (సుఖసంతోషాలతో) ఉంటారు. ఎంత మంచి నివాసస్థలం అది! (75-76)

ముహమ్మద్ (సల్లం)! అవిశ్వాసులకు ఇలా చెప్పియ్యి: “మీరు నా ప్రభువుని ఆరాధించడానికి ముందుకు రాకపోతే ఆయన మాత్రం మిమ్మల్ని ఎందుకు లక్ష్య పెడతాడు? అదీగాక మీరాయన్ని తిరస్కరించారు కూడా. కనుక మీరు త్వరలోనే ఈ తిరస్కారానికి తగిన శిక్ష అనుభవిస్తారు.” (77)

అవతరణ: మక్కా **26. షుఆరా (కవులు)** సూక్తులు: 227

ఈ అధ్యాయం కూడా హిజ్రీ శకారంభానికి ఆరేడేండ్లకు పూర్వం మక్కాలో అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఇందులో అవిశ్వాసుల ఆరోపణలకు సమాధానం ఇవ్వబడింది. గతప్రవక్తల గాధలు కూడా ప్రస్తావించబడ్డాయి. చివర్లో ఖుర్ఆన్ మానవ రచనగాని, కవుల సృష్టిగాని కాదని చెబుతూ సత్యవ్యతిరేక కార్యకలాపాలకు అవిశ్వాసులు దుష్ప్రతిఫలం అనుభవించవలసి వస్తుందని హెచ్చరించబడింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

తా-సీన్-మీమ్. ఇవి విషయస్పష్టత గల గ్రంథానికి చెందిన సూక్తులు. (1-2)

ముహమ్మద్ (స)! (నీ పరిస్థితి చూస్తుంటే) వారు (సత్యాన్ని) విశ్వసించడం లేదన్న దిగులుతో నీవు కృశించి ప్రాణాలు పోగొట్టుకునేలా ఉన్నావు. మేము తలచుకుంటే ఆకాశం నుండి అద్భుతమైన నిదర్శనం పంపి దాని ముందు వారి మెడలు వంచ గలము. వారు తమ దగ్గరికి కరుణామయుని నుండి కొత్తగా ఎలాంటి ఉపదేశం వచ్చినా దానికి విముఖులవుతారు. వారు సత్యాన్ని నిరాకరించారు. (ఇక దారికి రారు.) వారీనాడు ఏ విషయాన్ని గురించి హేళనచేస్తున్నారో దాని వాస్తవికత ఏమిటో త్వరలోనే వారికి తెలిసిపోతుంది. (3-6)

వారెప్పుడూ భూమిని పరికించి చూడలేదా? మేముందులో రకరకాలతో కూడిన ఎంతో మంచి వృక్షజాతులు పుట్టించాం. నిస్సందేహంగా ఇందులో గొప్ప సూచన ఉంది. కాని వారిలో అనేకమంది సత్యాన్ని విశ్వసించనివారే ఉన్నారు. నీ ప్రభువు సర్వశక్తి మంతుడు, అపార దయామయుడు. (7-9)

నీ ప్రభువు మూసాను పిలిచినప్పటి గాధ వినించు. అప్పుడు మూసాతో నీప్రభువు “దుర్మార్గులైన ఫిరౌన్ జాతి ప్రజల దగ్గరకు వెళ్ళు. వారు భయపడరా?” అన్నాడు. (10-11)

దానికి మూసా “ప్రభూ! వారు నన్ను తిరస్కరిస్తారేమోనని భయంగా ఉంది. నా గుండె అదిరిపోతున్నది. నాకు సరిగ్గా మాట్లాడటం రారు. నీవు హారూన్ ని ప్రవక్తగా నియమించు. అదీగాక వారి దగ్గర నామీద ఒక నేరారోపణ కూడా ఉంది. అందువల్ల వారు నన్ను చంపుతారేమోనని భయపడుతున్నాను” అని అన్నాడు. (12-14)

“ఏమీకాదు. మీరిద్దరు మా సూచనలు తీసుకొని వెళ్ళండి. మేము మీతోపాటే ఉండి విషయాల్ని వింటాం. మీరు ఫిరౌన్ దగ్గరకెళ్ళి ‘మమ్మల్ని సర్వలోక ప్రభువు పంపాడు; కనుక నీవు ఇస్రాయిల్ సంతతిని మావెంట పంపించు’ అని చెప్పండతనికీ.”

(మూసా, హారూన్ ప్రవక్తలు ఫిరౌన్ చక్రవర్తి దగ్గరకెళ్ళి ఈమాట అన్నప్పుడు)...

ఫిరౌన్ (ఎత్తిపాడుస్తూ) “మేము నిన్ను పసితనంలో పెంచలేదా? నీవు నీ జీవితాన్ని అనేక సంవత్సరాలు మా దగ్గర గడిపావు. తర్వాత ఏదో చేసి వెళ్ళిపోయావు. (మేము చేసిన మేళ్ళన్నీ మరచి చివరికి మాకే ఎసరు పెట్టడానికి వచ్చావన్నమాట!) నిజంగా నీవు చాలా కృతఘ్నుడివి” అని అన్నాడు. (15-19)

“ఆనాడు నేనా పని అజ్ఞానాంధకారంలో ఉండి తెలియక చేశాను. తరువాత మీకు భయపడి పారిపోయాను. ఆ తరువాత నా ప్రభువు నాకు జ్ఞానకాంతి ప్రసాదించి నన్ను ప్రవక్తల జాబితాలో చేర్చాడు. ఇక నీవు నన్ను ఎత్తిపాడుస్తున్న మేలు సంగతికొస్తే, (అందులో విశేషం ఏమీ లేదు.) నీవు (నా జాతికి చెందిన) ఇస్రాయిల్ సంతతిని కట్టు బానిసలుగా చేసుకున్నావు” అని సమాధానమిచ్చాడు మూసా. (20-22)

“సరే, నువ్వేదో సర్వలోక ప్రభువంటున్నావు, ఎవరా సర్వలోక ప్రభువు? ఏమిటా కథ?” అడిగాడు ఫిరౌన్. (23)

“నీవు విశ్వసించే వాడివయితే విను. ఆయన భూమ్యాకాశాలకు, వాటిమధ్య ఉన్న సమస్త సృష్టిసూలకు ప్రభువు” అన్నాడు మూసా. (24)

“ఎంటున్నారా (ఈయనగారి వింతమాటలు)?” అన్నాడు ఫిరౌన్ తన చుట్టూ ఉన్న మందీ మార్బలంతో. (25)

“ఆయన మీకూ ప్రభువే, మీకు పూర్వం గతించిన మీ తాతముత్తాతలకూ ప్రభువే” అన్నాడు మూసా (26)

“(చూశారా!) మీ వద్దకు పంపబడిన ఈ ప్రవక్తమహాశయులు గారిని, చూస్తే మహా తలతిక్క మనిషిలా కన్పిస్తున్నాడు” అన్నాడు ఫిరౌన్ (సభాసదుల్ని ఉద్దేశించి). (27)

“మీరు విజ్ఞతా వివేచనలు కలవారయితే (వినండి), ఆయన ప్రాకృశ్చిమాలకు, వాటి మధ్య ఉన్న సమస్తానికి ప్రభువే” అన్నాడు మూసా. (28)

“(మూసా! ఇక చాలించు.) నీవు నన్ను తప్ప మరొకణ్ణి దైవంగా అంగీకరించా వంటే (జాగ్రత్త!) నిన్నుకూడా జైళ్ళలో పడి మగ్గుతున్నవారి దగ్గరకు చేరుస్తా (తెలుసా?)” అన్నాడు ఫిరౌన్ (ఆగ్రహంతో బెదిరిస్తూ). (29)

“ఒకవేళ నేను నీముందు (నా దౌత్యానికి నిదర్శనంగా) ఒక స్పష్టమైన వస్తువుని ప్రదర్శిస్తే (నమ్ముతావా)?” అడిగాడు మూసా. (30)

“(ముందు) అదేమిటో చూపు నీవు సత్యవంతుడవైతే” అన్నాడు ఫిరౌన్. (31)

(అప్పుడు)మూసా తన చేతికర్ర క్రింద పడవేశాడు. అది ఒక్కసారిగా నిజమైన

సర్పంగా మారిపోయింది. ఆ తర్వాత అతను తన చేతిని చంకలోపెట్టి అదిమి బయటికి తీశాడు. అది ప్రేక్షకుల ముందు దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోసాగింది. (32-33)

ఫిరౌన్ తన చుట్టూ ఉన్న ఉన్నతాధికారుల్ని ఉద్దేశించి “ఇతను నిజంగా ఆరితేరిన గొప్ప మాంత్రికుడు. తన మంత్రబలంతో మిమ్మల్ని మీరాజ్యం నుండి వెళ్ళగొట్టాలని భావిస్తున్నాడు. ఇలాంటి పరిస్థితిలో ఏం చేయాలో మీరే చెప్పండి” అన్నాడు. (34-35)

“అతణ్ణి, అతని సోదరుణ్ణి ఆపి, వివిధ పట్టణాలకు రాజభటుల్ని పంపండి. వారు కాకలుతీరిన మాంత్రికుల్ని మీదగ్గరకు పిలుచుకొస్తారు” అన్నారు వారు. (36-37)

దాని ప్రకారం ఒక రోజు నిర్ణీత సమయాన ప్రముఖ మాంత్రికుల్ని పిలిపించడం జరిగింది. ఆ సందర్భంగా “మీరు సభాస్థలికి వస్తున్నారా? అయితే మాంత్రికులు గెలిస్తే మనం (మన) మాంత్రికుల మతంలోనే ఉండిపోవచ్చు. (లేకుంటే మనకిక్కడ పుట్టగతు లుండవు)” అని జనంలో విస్తృతప్రచారం జరిగింది. (38-40)

మాంత్రికులు రంగంలోకి దిగి, “మేము గెలిస్తే మాకేమైనా బహుమానం దొరుకు తుందా?” అని అడిగారు ఫిరౌన్ ని. (41)

“తప్పకుండా, అప్పుడు మీరు మా సన్నిహితుల్లో చేరిపోతారు” అన్నాడు ఫిరౌన్.

“మీరు పడవేయ దలచుకున్నదేమిటో పడవేయండి” అన్నాడు మూసా. (42-43)

వెంటనే వారు తమ దగ్గరున్న త్రాళ్ళను, కర్రలను నేలమీద పడవేస్తూ “ఫిరౌన్ (దివ్య) శక్తితో మేమే విజయం సాధిస్తాం” అన్నారు. (44)

(వారి త్రాళ్ళు, కర్రలు పాములుగా మారి భీతావహం సృష్టించాయి. అప్పుడు) మూసా తన చేతికర్ర క్రింద పడవేశాడు. అది ఒక్కసారిగా (భయంకర సర్పంగా మారి) వారి అభూతకల్పనలను చకచకా మింగివేస్తూపోయింది. ఈ అసాధారణ మహిమ చూసి మాంత్రికులంతా అప్రయత్నంగా సాష్టాంగపడ్డారు. తర్వాత “మేము సర్వలోక ప్రభువుని విశ్వసించాం...మూసా, హరూన్ ల ప్రభువుని విశ్వసించాం” అన్నారు. (45-48)

ఫిరౌన్ (ఆగ్రహోదగ్రుడయి) “ఏమిటి, నేను అనుమతించక ముందే మీరు మూసా మాట ఒప్పుకున్నారా? అయితే ఇతను తప్పకుండా మీకు మంత్రవిద్య నేర్పిన గురువై ఉంటాడు. అందులో ఎలాంటి సందేహం లేదు. సరే కానివ్వండి, (నా తడాఖా ఏమిటో) ఇప్పుడే మీకు తెలిసిపోతుంది. నేను పరస్పర వ్యతిరేక దిశల్లో ఉన్న మీ కాళ్ళు చేతుల్ని నరికించి మిమ్మల్నందర్నీ ఉరికంబం ఎక్కిస్తాను” అని అన్నాడు. (49)

“పరవాలేదు. మేము ఎటూ మాప్రభువు దగ్గరికి పోవాల్సినవాళ్ళమే. మేము అందరి కంటే ముందు విశ్వసించాం. అంచేత మాప్రభువు మా పాపాలు క్షమిస్తాడని మాకు నమ్మకముంది” అన్నారు మాంత్రికులు (ఫిరౌన్ బెదిరింపుకు భయపడకుండా). (50-51)

మేము మూసాకు దివ్యావిష్కృతి ద్వారా “(ఒకరోజు) రాత్రికి రాత్రే నా దాసుల్ని తీసుకొని బయలుదేరు, మిమ్మల్ని (ఫిరౌనీయులు) వెంబడిస్తారు” అని చెప్పాము. (52)

(ఈసంగతి తెలిసి) ఫిరౌన్ (సైనిక సమీకరణ కోసం) రాజభటుల్ని పిలిచి “మీరు కొద్దిమంది మాకు ఆగ్రహం తెప్పించారు. మనం అనుక్షణం అప్రమత్తంగా ఉంటున్న సాయుధ బలగం” అని చెప్పి పంపించాడు. (53-56)

ఈవిధంగా మేము వారిని తోటలు, సెలయేరులు, నిక్షేపాలు, అందమైన గృహాల నుండి బయటికి తీశాం. ఇదీ వారిపట్ల మాప్రవర్తన. ఇక ఇస్రాయిలీల విషయానికి వస్తే వారిని మేము (అలాంటి విలువైన) వస్తువులన్నిటికీ వారసులుగా చేశాం. (57-59)

(ఓరోజు) ఉదయాన్నే ఫిరౌనీయులు వారిని వెంబడించడానికి బయలుదేరారు. (ఒకచోట) రెండుపక్షాలు ఒకదానికొకటి తారసపడగానే మూసా అనుచరులు (భయపడి పోతూ) “మేమిక పట్టుబడి పోయాం” అని కేకలు పెట్టారు. (60-61)

“కాదు (అలా జరగదు). నాతోపాటు నా ప్రభువున్నాడు. ఆయన తప్పకుండా నాకు దారి చూపుతాడు” అన్నాడు మూసా.

మేమప్పుడు మూసాకు దివ్యావిష్కృతి ద్వారా “నీ చేతి కర్రతో సముద్రం మీద ఓ దెబ్బ వెయ్యి” అని ఆదేశించాము.

(మూసా అలా చేయగానే) సముద్రం ఒక్కసారిగా చీలిపోయింది. చీలిన ప్రతి భాగం ఎత్తయిన కొండలా తయారైంది. ఆ (చీలికల మధ్య) ఏర్పడిన ఖాళీ స్థలంలోనే మేము రెండోపక్షాన్ని కూడా దగ్గరగా తీసుకువచ్చాం. తర్వాత మేము మూసాను, అతని వెంటనున్న వారందర్నీ రక్షించాం. మిగతావారిని (నీటిలో) ముంచివేశాం. (62-66)

ఈ సంఘటనలో గొప్పసూచన ఉంది. కాని వారిలో చాలామంది విశ్వసించేవారు కాదు. నీ ప్రభువు ఎంతో శక్తిమంతుడు; అమిత దయామయుడు. (67-68)

వారికి ఇబ్రాహీం గాధ విన్పించు. అతను తనతండ్రిని, తనజాతిని “మీరు దేన్ని పూజిస్తున్నారు?” అనడిగాడు. దానికి వారు “మేము విగ్రహాల్ని పూజిస్తున్నాం. ఎల్లప్పుడూ వీటి ఆరాధనలోనే ఉంటాం” అన్నారు. (69-71)

“అయితే మీరు ప్రార్థిస్తున్నప్పుడు ఇవి మీప్రార్థనల్ని ఏమైనా ఆలకిస్తాయా? లేక ఇవి మీకేమైనా లాభంగాని, నష్టంగాని కలిగిస్తాయా?” అడిగాడు ఇబ్రాహీం. అందుకు వారు “లేదు, మా తాతముత్తాతలు ఇలా చేస్తుంటే చూశాం” అన్నారు. (72-74)

“మీరు, పూర్వం మీ తాతముత్తాతలు పూజించే ఈ వస్తువులేమిటో ఎప్పుడైనా ఆలోచించారా? ఒక్క విశ్వప్రభువు తప్ప ఇవన్నీ నాకు శత్రువులు. నన్ను విశ్వప్రభువు సృష్టించాడు. ఆయనే నాకు (రుజు)మార్గం చూపించాడు. నాకు ఆహారపానీయాలు ఆయనే ప్రసాదిస్తున్నాడు. నేను జబ్బుపడితే స్వస్థత చేకూర్చేవాడు, నాకు మరణం కలిగించేవాడు, (పరలోకంలో) నన్ను పునర్జీవింపజేసేవాడు కూడా ఆ ప్రభువే. ఆయన తీర్పుదినాన నా పాపాలు క్షమిస్తాడని ఆశిస్తున్నాను” అన్నాడు ఇబ్రాహీం. (75-82)

(ఆ తర్వాత అతనిలా ప్రార్థించాడు:) “ప్రభూ! నాకు విద్యా వివేకాలు ప్రసాదించు. నన్ను సజ్జనులలో చేర్చు. భావితరాలలో నాకు సత్కీర్తి ప్రసాదించు. మహాభాగ్యులతో

నిండిన స్వర్గానికి వారసులయ్యేవారి జాబితాలో నన్ను చేర్చు. నాతండ్రిని క్షమించు. ఆయన దారితప్పాడు. మానవులు మళ్ళీ బ్రతికించి లేపబడే రోజున నన్ను నవ్వులపాలు చేయకు. ఆరోజు సంతానం, సిరిసంపదలు ఏమాత్రం ఉపయోగపడవు. నిష్కల్యమైన పూదయంతో దేవుని సన్నిధికి వచ్చినవారికే ఆరోజు ప్రయోజనం ఉంటుంది.” దైవభీతి పరులకు స్వర్గం అతిచేరువగా తీసుకురాబడుతుంది. (83-90)

(ఆరోజు) దారితప్పినవారి ముందు నరకం ఉంచబడుతుంది. అప్పుడా మార్గ భ్రష్టుల్ని (దైవదూతలు) ఇలా అడుగుతారు: “మీరు నిజదేవుణ్ణి వదలి ఆరాధించిన ఆ మిథ్యాదైవాలను ఇప్పుడు ఏమైపోయాయి? అవి మీకేమైనా సహాయం చేస్తున్నాయా? పోని, తమనుతామైనా కాపాడుకో గలుగుతున్నాయా?” ఆ తరువాత (దైవదూతలు) ఆ మిథ్యాదైవాలను, ఈ భ్రష్టుల్ని, సైతాన్ అనుచర మూకను అందర్నీ ఒకరిమీద ఒకర్ని పడవేసి నరకంలోకి త్రోసివేస్తారు. (91-95)

అక్కడ వారంతా పరస్పరం పోట్లాడుకుంటారు. వారు (మిథ్యాదైవాలతో) “దేవుని సాక్షి! మేము మీకు సర్వలోక ప్రభువంతటి స్థానమిచ్చి మార్గభ్రష్టులై పోయాం. అసలు మమ్మల్ని పాపాతులై పెడదారి పట్టించారు. ఇక (మమ్మల్ని ఎవరు ఆదుకుంటారు?) మాకెవరూ సిఫారసుచేసేవారు లేరే! ఏ ప్రాణస్నేహితుడు కూడా అడ్డు పడలేడే!! అయ్యయ్యో! (మేమెంత దౌర్భాగ్యులం!!) మాకోసారి ప్రపంచానికి తిరిగివెళ్ళే అవకాశం లభిస్తే మేము (తప్పకుండా) విశ్వాసులైపోతాం” అని అంటారు. (96-102)

ఇందులో గొప్పసూచన ఉంది. కాని వారిలో చాలామంది విశ్వసించే రకం కాదు. నీ ప్రభువు ఎంతో శక్తిమంతుడు, పరమ దయామయుడు. (103-104)

నూహ్ జాతి ప్రజలు దైవప్రవక్తలను తిరస్కరించారు. వారికి వారిసోదరుడు నూహ్ చేసిన హితబోధ జ్ఞప్తికి తెచ్చుకో. అతను వారితో ఇలా అన్నాడు: “మీరు (దేవునికి) భయ పడరా? నేను మీకోసం వచ్చిన నమ్మకస్తుడైన దైవప్రవక్తను. కనుక మీరు దేవునికి భయ పడండి. నాకు విధేయులై ఉండండి. నేనీ పనికోసం మీ నుండి ఎలాంటి ప్రతిఫలం ఆశించడం లేదు. నాకు ప్రతిఫలమిచ్చే బాధ్యత సర్వలోక ప్రభువుపై ఉంది. అందువల్ల మీరు ఇకనైనా దేవునికి భయపడి, నాకు విధేయులైపోండి.” (105-110)

ధానికి వారు “అధములు, అత్యంతనీచులే (నీ చుట్టుచేరి) నిన్ను అనుసరిస్తున్నారు. ¹ అలాంటి నీకు మేము విధేయులమై పోవాలా?” అన్నారు. (111)

“వారు చేస్తున్న పనులేమిటో నాకేం తెలుసు! (ఆ సంగతి నాకవసరం లేదు) వారి లెక్కాపత్రం చూడటం నా ప్రభువు బాధ్యత. మీరు విషయం అర్థం చేసుకుంటే బాగుంటుంది. నేను విశ్వసించినవారిని నా దగ్గర్నుంచి వెళ్ళగొట్టలేను. నేను (పరలోక పరిణామాల్ని గురించి) స్పష్టంగా హెచ్చరించేవాణ్ణి మాత్రమే” అన్నాడు నూహ్. (112-115)

“నూహ్! (గుర్తుంచుకో.) నువ్వీ వైఖరి మానుకోకపోతే మాత్రం మేము నిన్ను రాళ్ళతో కొట్టి చంపుతాం” అన్నారు వారు (బెదిరిస్తూ). (116)

1. వివరాలకు 11:27, 18:28 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

అప్పుడు నూహ్ “ప్రభూ! నా జాతి నన్ను తిరస్కరించింది. కనుక నాకూ, వారికీ మధ్య తిరుగులేని తీర్పుచెయ్యి. నన్ను, నాతోపాటున్న విశ్వాసుల్ని రక్షించు” అని ప్రార్థించాడు. చివరికి మేము నూహ్ ని, నిండునావలో కూర్చున్న అతని అనుచరుల్ని రక్షించాం. తరువాత మిగిలిన వారందర్నీ (నీటిలో) ముంచివేశాం. (117-120)

ఇందులోనూ గొప్పసూచన ఉంది. కాని వారిలో చాలామంది సత్యాన్ని విశ్వసించే రకమే కాదు. నీ ప్రభువు నిజంగా ఎంతో శక్తిమంతుడు. దాంతోపాటు ఆయన అమిత దయామయుడు కూడా. (121-122)

అద్ జాతి ప్రజలు కూడా దైవప్రవక్తలను తిరస్కరించారు. వారికి వారిసోదరుడు హూద్ చేసిన హితబోధ జ్ఞాపకం తెచ్చుకో. వారితో అతనిలా అన్నాడు: “మీరు (దేవునికి) భయపడరా? నేను మీకోసం వచ్చిన నమ్మకస్తుడయిన దైవప్రవక్తను. కనుక మీరు దేవునికి భయపడండి. నాకు విధేయులైపోండి. నేనీ పనికోసం మీ నుండి ఎలాంటి ప్రతిఫలం ఆశించడం లేదు. నాకు ప్రతిఫలమిచ్చే బాధ్యత సర్వలోక ప్రభువుపై ఉంది.

మీరు ఎత్తయిన ప్రతి చోటా పనికిమాలిన స్మారక భవనం నిర్మిస్తున్నారేమిటి? ఇక్కడే శాశ్వతంగా ఉండాలన్నట్లు పెద్దపెద్ద మేడలు కట్టున్నారు. మీరు ఎవరినైనా పట్టుకుంటే వారి పట్ల చాలా క్రూరంగా వ్యవహరిస్తారు. (ఇప్పటికైనా) దేవునికి భయపడండి. నాకు విధేయులైపోండి. మీరెరిగినవన్నీ మీకు ప్రసాదించిన దేవునికి భయపడండి. ఆయన మీకు పశుసంపద, సంతానం, సెలయేరులు, తోటలు (వగైరా ఎన్నో సంపదలు) ప్రసాదించాడు. మీ విషయంలో నేను ఒక ఘోరమైన దినాన ఎదురయ్యే (నరక)యాతన గురించి భయపడుతున్నాను.” (123-135)

ధానికి వారు (పెడనరిగా సమాధానమిస్తూ) “నీవు మాకు హితోపదేశం చేసినా చేయకపోయినా ఒకటే. (మేము నీమాటలు నమ్మం.) ఇవన్నీ పూర్వం నుంచి వస్తున్న సంగతులే. మాపై ఎలాంటి శిక్షా వచ్చి పడదు” అని అన్నారు. (136-138)

చివరికి వారు అతణ్ణి తిరస్కరించారు. కనుక మేము వారిని సర్వనాశనం చేశాం. ఇందులో గొప్ప సూచన ఉంది. కాని వారిలో చాలామంది విశ్వసించే రకం కాదు. నీ ప్రభువు ఎంతో శక్తిమంతుడు, అమిత దయామయుడు. (139-140)

సమూద్ జాతి ప్రజలు కూడా దైవప్రవక్తలను తిరస్కరించారు. వారి సోదరుడు సాలిహ్ వారికి హితబోధచేస్తూ ఇలా అన్నాడు: “మీరు (దేవునికి) భయపడరా? నేను మీకోసం వచ్చిన నమ్మకస్తుడైన దైవప్రవక్తను. కనుక మీరు దేవునికి భయపడండి. నాకు విధేయులైపోండి. నేనీ పనికోసం మీ నుండి ఎలాంటి ప్రతిఫలం ఆశించడం లేదు. నాకు ప్రతిఫలమిచ్చే బాధ్యత సర్వలోకప్రభువుపై ఉంది. ఈ తోటలు, కాలువలు, పచ్చటి పొలాలు, పండ్లతో నిండిన ఈ ఎడారివనాల మధ్య మిమ్మల్ని హాయిగా ఎల్లకాలం ఉండనివ్వడం జరుగుతుందని భావిస్తున్నారా? పైగా మీరు కొండల్ని తొలచి బడాయి కోసం పెద్దపెద్ద కట్టడాలు నిర్మిస్తున్నారే! కాస్త దేవునికి భయపడండి. నాకు విధేయత చూపండి. దేశంలో ఎలాంటి సంస్కరణ (సంక్షేమ) కార్యాలు చేపట్టకుండా హద్దులు మీరి, అలజడులు రేకెత్తిస్తూ తిరిగేవారికి విధేయత చూపకండి.” (141-152)

దానికి వారు “నీకెవరో చేతబడి చేశారు. నువ్వు మాలాంటి మానవమాత్రుడవే కాని, మరేమీకాదు. నీవు సత్యవంతుడవైతే దానికి నిదర్శనం ఏదైనా చూపు” అన్నారు.*

“అయితే ఇదిగో ఈ ఒంటె ఉంది చూడండి, (వంతులవారిగా) ఒకరోజు ఇదొక్కటే నీరు త్రాగాలి. మరొక రోజు మీరంతా నీరు వాడుకోవచ్చు. ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ మీరు దీని జోలికి పోకూడదు. దీని జోలికి పోతే మాత్రం మీమీద ఒక దుర్దినాన భయంకరమైన ఉపద్రవం విరుచుకు పడుతుంది” అన్నాడు సాలిహ్. (153-156)

కాని (కొన్నాళ్ళతర్వాత) వారా ఒంటెపాదుగు కోసివేశారు. చివరికి వారు (దైవాగ్రహ సూచన చూసి) పశ్చాత్తాపం చెందసాగారు. (దైవ)శిక్ష వారిని చుట్టుముట్టి మట్టు పెట్టింది. ఇందులోనూ గొప్ప సూచన ఉంది. కాని వారిలో చాలామంది విశ్వసించని వారే ఉన్నారు. నీప్రభువు మహాశక్తిమంతుడు, అమిత దయామయుడు. (157-159)

లూత్ జాతి ప్రజలు కూడా దైవప్రవక్తలను తిరస్కరించారు. వారికి వారి సోదరుడు లూత్ చేసిన హితబోధ జుష్టికి తెచ్చుకో. అతనిలా అన్నాడు: “మీరు (దేవునికి) భయపడరా? నేను మీకోసం వచ్చిన నమ్మకస్తుడైన దైవప్రవక్తను. అందువల్ల మీరు దేవునికి భయపడండి; నాకు విధేయులయిపోండి. నేనీ పనికోసం మీ నుండి ఎలాంటి ప్రతిఫలం ఆశించడం లేదు. నాకు ప్రతిఫలమిచ్చే బాధ్యత సర్వలోక ప్రభువుపై ఉంది. మీ ప్రభువు మీకోసం మీ భార్యలలో సృష్టించినదాన్ని వదలి, మీరు యావత్తు సృష్టితాలలో పురుషుల దగ్గరికి వెళ్తున్నారా? (ఎంతటి సిగ్గుచేటు!) మీరసలు హద్దుమీరి పోయారు.” (160-166)

“లూత్! నువ్వీ మాటలు మానుకోకపోతే నిన్ను మాపట్నం నుంచి వెళ్ళగొడ్తాం” అంటూ వారు బెదిరించారు. “మీచేష్టలు నాకు రోత పుట్టిస్తున్నాయి...ప్రభూ! నన్ను, నా కుటుంబసభ్యుల్ని వీరి దుర్మతత, దుర్గుణాల బారినండి కాపాడు” అన్నాడు లూత్.*

చివరికి మేము లూత్ని, అతని కుటుంబసభ్యుల్ని కాపాడాం. అయితే వెనకుండి పోయినవారిలో చేరిన ఒక వృద్ధురాలిని మాత్రం వదిలేశాం. ఆ తర్వాత మేము మిగిలిన వారందరినీ సర్వనాశనం చేశాం. వారి మీద (భయంకరమైన రాళ్ళ) వర్షం కురిపించాం. అది భయపెట్టబడిన వారిపై విరుచుకుపడిన మహాదారుణ (శిలా)వృష్టి. (167-173)

ఈ ఉదంతంలో గొప్పసూచన ఉంది. కాని వారిలో చాలామంది విశ్వసించే రకం కాదు. ఏమైనా నీప్రభువు గొప్ప శక్తిసంపన్నుడు, అపార దయామయుడు. (174-175)

‘అయిక్’ ప్రజలు కూడా దైవప్రవక్తలను తిరస్కరించారు. వారికి షుబ్బ్ చేసిన హితబోధ గుర్తుకుతెచ్చుకో. అతను వారితో ఇలా అన్నాడు: “మీరు (దేవునికి) భయపడరా? నేను మీకోసం వచ్చిన నమ్మకస్తుడయిన దైవప్రవక్తను. కాబట్టి మీరు దేవునికి భయపడండి; నాకు విధేయులైపోండి. నేనీ పనికోసం మీ నుండి ఎలాంటి ప్రతిఫలం ఆశించడం లేదు. నాకు ప్రతిఫలమిచ్చే బాధ్యత సర్వలోకప్రభువుపై ఉంది. (176-180)

తూనికల్లో, కొలతల్లో న్యాయం పాటించండి. ఎవరికీ నష్టం కలిగించకండి. సరైన త్రాసుతో తూచివ్వండి. ప్రజలకు న్యాయంగా రావలసిన వస్తువులు తగ్గించి ఇవ్వకండి.

ప్రపంచంలో అల్లర్లు, అలజడులు రేపుతూ తిరగకండి.² మిమ్మల్ని, మీకు పూర్వం ఉండిన తరాలవారిని సృష్టించిన దేవునికి కాస్త భయపడండి.” (181-184)

దానికి వారు “నీకెవరో చేతబడి చేశారు. నీవుకూడా మాలాంటి మానవమాత్రుడవే గాని మరేమీకాదు. పైగా నువ్వొట్టి అబద్ధాలకోరువని మేము భావిస్తున్నాం నీవు సత్యవంతుడవైతే ఆకాశపుతునక ఒకదాన్ని మామీద పడవేయించు” అన్నారు. (185-187)

“మీరు చేస్తున్న పనులేమిటో నాప్రభువుకు బాగా తెలుసు” అన్నాడు షుబ్బ్.*

(షుబ్బ్ బోధ వారికి ఏమాత్రం తలకెక్కలేదు.) వారతట్టి తిరస్కరించారు. చివరికి వారిపై ఛాయాకృత ఉపద్రవం³ వచ్చిపడింది. అదొక భీకరదినాన (వచ్చిపడిన) శిక్ష. ఈ ఉదంతంలో కూడా గొప్పసూచన ఉంది. కాని వారిలో చాలామంది విశ్వసించే జనం కాదు. ఏమైనా నీప్రభువు గొప్ప శక్తిసంపన్నుడు, అమిత దయామయుడు. (188-191)

ఇది సర్వలోక ప్రభువు అవతరింపజేసిన (అద్భుత) వాణి. దీన్ని తీసుకొని నమ్మకస్తుడయిన దైవదూత సృష్టమయిన అరబీభాషలో నీ హృదయఫలకంపై అవతరింపజేశాడు, నీవు (దైవదాసుల్ని) హెచ్చరించేవారిలో చేరాలన్న ఉద్దేశ్యంతో. (ఏకదైవారాధన, ప్రవక్త పట్ల విధేయత, పరలోకభావన వంటి) ఈ విషయాలు పూర్వీకుల (మత) గ్రంథాలలో కూడా ఉన్నాయి. (192-196)

దీన్ని గురించి ఇస్రాయిల్ సంతతి ధర్మవేత్తలకు తెలుసన్న విషయంలో వీరికి (మక్కాపౌరులకు) ఎలాంటి సూచన కానరావడం లేదా?⁴ మేము దీన్ని అరబ్బీతరునిపై అవతరింపజేసి, అతను దీన్ని చదివి వినిపించినా వీరు విశ్వసించరు. (197-199)

ఈవిధంగా మేము దీన్ని నేరస్థల గుండెల్లోకి గునపంలా దించుతాం. (దాంతో) వారు (రెచ్చిపోయి) వ్యధాభరితమైన శిక్ష కళ్ళారా చూసుకునేదాకా దీన్ని విశ్వసించరు. వారు ఏమరుపాటులో పడి ఉన్నప్పుడు ఆ శిక్ష విరుచుకుపడితే (దాని సూచనలు చూసి భయంతో) “ఇప్పుడు మాకేమైనా అవకాశం లభిస్తుందా?” అంటారు. (200-203)

మరి వీరు మాశిక్ష కోసం ఎందుకు తొందరపడ్తున్నారు? ఏమైనప్పటికీ మేము వారికి ఏండ్లతరబడి అవకాశమిచ్చినా, హెచ్చరించబడుతున్న ఆపద మాత్రం వారిమీద తప్పక వచ్చిపడుతుంది. అప్పుడీ ప్రాపంచికసంపద వారికి ఎలా ఉపయోగపడుతుంది?*

ప్రజల దగ్గరకు బోధకులను పంపకుండా, వారుండే ఏపట్టణాన్నీ మేము ఎన్నడూ నాశనం చేయలేదు.⁵ (బోధకుల్ని పంపకుండానే అన్యాయంగా ప్రజలను శిక్షించడానికి) మేము దౌర్జన్యపరులం కాము. (204-209)

2. వివరాలకు 83:1-5 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.

3. గొడుగు ఆకారంలో ఒక మేఘం వారిపై ఆవరించి తద్వారా దైవశిక్ష విరుచుకుపడి ఉంటుందని కొందరు భాష్యకారులు అభిప్రాయపడ్డారు.

4. వివరాలకు 28:52,53 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

5. వివరాలకు 17:16 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

దీన్ని పిశాచ శక్తులు (షైతానులు) తీసుకొని అవతరించలేదు. ఈపని వాటికి తగినది కాదు. ఈవిధంగా అవి చేయలేవు కూడా. కనీసం దీన్ని వినడానికి కూడా అవకాశం లేకుండా వాటిని దూరంగా ఉంచడం జరిగింది. (210-212)

కనుక ముహమ్మద్ (సల్లం)! నీవు మాత్రం (ఏకేశ్వరుడైన) అల్లాహ్ ను తప్ప మరే దైవాన్నీ ప్రార్థించకు. అలా చేశావంటే నీవు కూడా శిక్షించబడతావు. (213)

నీ దగ్గరి బంధువులను (దైవశిక్షను గురించి) భయపెట్టు. ⁷ నిన్ను అనుసరిస్తున్న విశ్వాసుల పట్ల దయార్థహృదయంతో మసలుకో. అయితే వారు గనక నీకు అవిధేయులైపోతే “మీరు చేసే పనులకు నేను బాధ్యుణ్ణి కాన”ని చెప్పు. మహా శక్తిమంతుడు, అపార దయాళువు అయిన దేవుణ్ణి మాత్రమే నమ్ముకో. నీవు (తహజ్జుద్ నమాజ్ కోసం)

6. ఈ హెచ్చరిక దైవప్రవక్త (స)ను ఉద్దేశించినది కాదు. ఇది దేవునికి సాటికల్పించే వారిని ఉద్దేశించి పరోక్షంగా చేసిన హెచ్చరిక. దేవునికి సాటికల్పించడం ఘోరమైన నేరం. ఇలాంటి నేరానికి దైవప్రవక్త అంతటి వ్యక్తి పాల్పడినారే వదలిపెట్టేది లేదని ఈసూక్తి స్పష్టం చేస్తోంది.

7. సత్యధర్మ ధ్యజవాహకులు ముందుగా తమ కుటుంబం నుంచే ధర్మప్రచార కార్యం ప్రారంభించాలని ఈసూక్తి తెలుపుతోంది. అందువల్ల దైవప్రవక్త (సల్లం) మొట్టమొదట తన దగ్గరి బంధువులను ఓరోజు సమావేశపరచి ఇలా బోధించారు: “అబ్దుల్ ముత్తలిబ్ సంతతి ప్రజలారా! (చిన్నాన్న) అబ్బాస్! ప్రవక్తమేనత్త సఫియా! ముహమ్మద్ కూతురు ఫాతిమా! మిమ్మల్ని మీరు నరకాగ్ని నుండి కాపాడుకునే విషయం గురించి ఆలోచించండి. కావాలంటే మీకు నా ఆస్తి నుండి మీరు కోరినంత ధనం ఇవ్వగలను. అంతేగాని, నేను మిమ్మల్ని దేవుని పట్టు నుండి మాత్రం ఏవిధంగానూ కాపాడలేను.”

ఆ తరువాత ఓరోజు ఉదయాన్నే ఆయన సఫా కొండశిఖరం ఎక్కి “ఖురైషియులారా! కాబ్ బిన్ లుఅయ్యు సంతతివారలారా! ముర్రతేగ జనులారా! ఖుసయ్యు సంతానమా! అబ్బె మునాఫ్ సంతతి ప్రజలారా! హాషిం వంశస్థులారా! అబ్దుల్ ముత్తలిబ్ వంశస్థులారా!” అని ఎలుగెత్తి పిలిచారు. ఎవరికైనా తెల్లవారుజామున శత్రువర్గం అకస్మాత్తుగా దాడిచేసే ప్రమాదం కన్పిస్తే అతను వెంటనే కొండెక్కి ఈవిధంగా జనాన్ని ఎలుగెత్తి పిలుస్తాడు. అతని పిలుపు విని జనం నలువైపుల నుండి పరుగెత్తుకు వస్తారు. ఇది ప్రాచీన అరబ్ సంప్రదాయం. ఈ సంప్రదాయం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇచ్చిన పిలుపు విని ప్రజలు సఫాకొండ దగ్గరికి పరుగెత్తుకొచ్చారు.

అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “ఈకొండ వెనుక నుంచి ఓపెద్ద సైన్యం మీపై దాడి చేయడానికి పొంచిఉందని చెబితే నామాటలు మీరు నమ్ముతారా?” అనడిగారు. దానికి జనం “ఎందుకు నమ్ము? మాకు తెలిసినంతవరకు నీవు ఎప్పుడూ అబద్ధమాడ లేదు” అన్నారు.

“అయితే నేనిప్పుడు తీవ్రమైన దైవశిక్ష విరుచుకు పడకముందే మిమ్మల్ని హెచ్చరిస్తున్నాను. మిమ్మల్ని మీరు దేవుని పట్టునుండి కాపాడుకోవడానికి ప్రయత్నించండి. దేవుని అభిమతానికి వ్యతిరేకంగా నేను మీకు ఎలాంటి సహాయం చేయలేను. ప్రళయదినాన దైవభీతిపరులు మాత్రమే నాకు బంధువులవుతారు. ఇతరులు సత్యర్మలతో వస్తే, మీరు ప్రాపంచిక వ్యామోహం అనే పాపభారంతో రావడం జరగకూడదు సుమా! ఆరోజు మీరు ఓ ముహమ్మద్! అని (సహాయం కొరకు) పిలుస్తారు. కాని నేను విధిలేక మీనుండి ముఖం తిప్పుకుంటాను. ఇహలోకంలో మీరు నా రక్త సంబంధీకులై నందున నేనిక్కడ మీకు అన్నివిధాలుగా సహాయం చేయగలను. కాని పరలోకంలో నేను మీకోసం ఏమీ చేయలేను” అని బోధించారు దైవప్రవక్త (సల్లం). (బుఖారి, ముస్లిం)

లేచి సిద్ధమవుతున్నప్పుడు, నమాజు చేసేవారి మధ్య తిరుగుతున్నప్పుడు ఆయన నిన్ను చూస్తూనే ఉన్నాడు. ఆయన సమస్తం వినేవాడు, ఎరిగినవాడు. (214-220)

మానవులారా! పిశాచ శక్తులు ఎవరిని ఆపహిస్తాయో నేను మీకు తెలుపనా? వంచకుడు, అబద్ధాలకోరు అయిన ప్రతి పాపాత్ముణ్ణి అవి ఆపహిస్తాయి. వినీ వినని కొన్ని మాటలు మోసుకెళ్ళి వారి చెవులలో ఊదేయడం జరుగుతుంది. వాటిలో అనేక విషయాలు అసత్యాలే అయివుంటాయి. ⁸ (221-223)

ఇక కవుల విషయానికి వస్తే, వారి వెనుక మార్గభ్రష్టులు, (మతి భ్రమించినవారు) మాత్రమే నడుస్తారు. వారు తాము చేయని వాటిని గురించి మాట్లాడుతూ (దారితెన్నూ లేకుండా) ఊహాలోకంలో తిరగడాన్ని నీవు చూడటం లేదా? అయితే సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచారులైన కవులు మాత్రం అలాంటివారు కాదు. ⁹ వారు దేవుణ్ణి అత్యధికంగా

8. దీనికి రెండర్థాలున్నాయి. ఒకటి, (జిన్ జాతికి చెందిన) పిశాచ శక్తులు (ఆకాశంలో దైవ దూతలు చెప్పుకునే) ఒకటి రెండు మాటలు విన్నప్పటికీ వాటిలో అనేక అసత్యాలు కలిపి తమ అనుచరగణానికి నూరిపోస్తాయి. రెండు, అబద్ధాలకోరులైన జ్యోతిషులు ఈ పిశాచ శక్తుల నుండి కొన్ని మాటలు విని వాటిలో తమ వైపునుంచి అనేక అసత్యాలు కలిపి ప్రజలకు చెబుతారు.

ఈ విషయం గురించి హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) ప్రస్తావిస్తూ, కొందరు వ్యక్తులు దైవప్రవక్త (స) ముందు జ్యోతిషుల ప్రస్తావన తెచ్చినప్పుడు ఆయన “అదంతా బూటకం” అన్నారు. దానికామె “దైవప్రవక్త! కొన్ని సందర్భాల్లో వారు సరైన మాటే చెబుతారుకదా?” అన్నారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) “సరైన మాటంటే ఒక్కొక్కప్పుడు భూతాలు (జిన్నులు) సరైన మాటను తీసుకొని ఎగురుతూ పోయి తమ సహచరుల చెవుల్లో ఊదేస్తాయి. ఆ సహచరులు ఆమాటకు తమ వైపు నుంచి అనేక అసత్యాలు కలిపి ఒక కట్టుకథ అల్లుతారు” అని చెప్పారు. (బుఖారి)

9. ఇక్కడ రెండు రకాల కవుల ప్రస్తావన వచ్చింది. ఒక రకం కవులు దైవభీతి, పరలోక చింతన, సద్గుణాలతో సంబంధంలేని సాధారణ కవులు. వీరు తమ కవిత్యంలో వర్ణించే నీతులు, దానధర్మాలు, ధైర్యసాహసాలను స్వయంగా ఆచరించరు. అదీగాక ఆనాటి అరబ్బుల కవిత్యంలో సుభాషితాల కన్నా అశ్లీలం, మద్యపానం, జాత్యహంకారం, కుల దురభిమానం, అబద్ధాలు, అపనిందలు, మూఢవిశ్వాసాలను గురించిన ప్రస్తావనలే ఎక్కువగా ఉండేవి.

అందువల్ల దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలాంటి కవిత్వాన్ని అసహ్యించుకునేవారు. అసలు కవిత్యం పట్టే ఆయనకు అంతగా అభిరుచి ఉండేది కాదు. కాకపోతే అప్పుడప్పుడు ఆయన బనీఖైన్ వారి కవితలను చదవడానికి ప్రయత్నించేవారు. కాని వాటిని తారుమారు చేసి చదివేవారు. ఆయన అనుచరుడు హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) విని, అలా కాదు ఇలా చదవాలని చెబితే “అయ్యా! నేను కవని గాను. కవిత్యం చెప్పడం నా పనికాదు” అనేవారు.

రెండవ రకం కవులు, సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచరణ వైఖరి అవలంబించిన కవులు. వీరు తమ కవిత్యంలో చెప్పింది స్వయంగా ఆచరిస్తారు; దైవాన్ని అత్యధికంగా స్మరిస్తారు. వీరి కవిత్యంలో ఎల్లప్పుడూ నీతి నియమాలే ఉంటాయి. ఒకసారి ఒక సహాబి (ప్రవక్త అనుచరుడు) దాదాపు వంద కవితలు వినించారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) వాటిని వింటూ, ఇంకా చెప్పు, ఇంకా చెప్పు అని పురమా యించారు. ఓసారి సత్యతిరస్కారులైన కొందరు కవులు తమ కవితాపటిమతో ఇస్లాంపై, దైవప్రవక్త (సల్లం)పై పెద్ద ఎత్తున దుష్ప్రచార దాడి ప్రారంభించారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) కూడా ముస్లిం కవులను వెన్నుతట్టి రంగంలోకి దించారు.

స్మరిస్తారు. తమపై దౌర్జన్యం జరిగితే వారు ఆ మేరకు మాత్రమే బదులు తీర్చుకుంటారు.....దౌర్జన్యపరులు తాము ఎలాంటి పర్యవసానం చవిచూడవలసి ఉంటుందో త్వరలోనే తెలుసుకుంటారు. (224-227)

అవతరణ: మక్కా 27. నమల్ (చీమలు) సూక్తులు: 93

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీశకానికి ఆరేడు సంవత్సరాలకు పూర్వం మక్కాలో అవతరించింది. ఇందులో రెండు ప్రసంగాలు ఉన్నాయి. మొదటి ప్రసంగంలో విశ్వాసుల సుగుణాలు, అవిశ్వాసుల దుర్లక్షణాలను గురించి ప్రస్తావించబడింది. దీనికోసం ఫిరౌన్, సమాద్ జాతి నాయకుల వృత్తాంతాలు, సులైమాన్ ప్రవక్త (అలైహి) శీలం ఉదాహరణలుగా పేర్కొనబడ్డాయి. రెండవ దానిలో ప్రకృతి యదార్థాలను పేర్కొంటూ అవిశ్వాసుల్ని రుజుమార్గం వైపు పిలవడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

తా-సీన్. ఇవి ఖుర్ఆన్ సూక్తులు, విషయస్పష్టత కలిగిన గ్రంథంలోని విషయాలు. ఇవి విశ్వసించేవారికి నమ్మార్గం చూపి, శుభవార్త అందజేస్తాయి. ఆ విశ్వాసులు నమాజ్ వ్యవస్థ నెలగొల్పే, జకాత్ నెరవేర్చే, పరలోకంపై నమ్మకముంచే (స్వభావంకల) వారయి ఉంటారు. పరలోకాన్ని విశ్వసించనివారికి మేము వారి చేష్టల్ని మనోహరమైనవిగా చేశాం. అందువల్ల వారు దారితప్పి తిరుగుతున్నారు. వారే ఘోరమైన శిక్షకు గురయ్యే వారు. పరలోకంలో అందరికన్నా ఎక్కువ నష్టపోయేవారు కూడా వారే. (1-5)

ముహమ్మద్ (సల్లం)! ఈ ఖుర్ఆన్ నీకు మహా వివేకవంతుడు, జ్ఞానసంపన్నుడైన శక్తిస్వరూపుని నుండి లభిస్తున్నది. ఇందులో ఎలాంటి సందేహం లేదు. (6)

(మూసా వృత్తాంతం వినించు.) అప్పుడు మూసా తన కుటుంబీకులతో “నాకేదో నిప్పులాంటి వస్తువు కనిపిస్తోంది. ఉండండి, అక్కడికెళ్ళి ఏదైనా సమాచారం తీసుకు వస్తాను లేదా చలికాచుకోవడానికి నిప్పు కొరివినైనా తీసుకొస్తాను” అని అన్నాడు. (7)

అయితే మూసా అక్కడకు చేరుకోగానే ఈ విధంగా ఓ అదృశ్యవాణి వినిపించింది. “ఈ అగ్నిలో ఉన్నవాడు శుభకరుడు, ఈ అగ్ని పరిసరాల్లో ఉన్నవాడు కూడా శుభకరుడే. సర్వలోక ప్రభువైన దేవుడు పరిశుద్ధుడు. మూసా! నేను దేవుణ్ణి (మాట్లాడుతున్నాను). నేను మహాశక్తి సంపన్నుడను, అత్యంత వివేకవంతుణ్ణి. నీ చేతికర్ర క్రింద పడవేయి.”

మూసా తన చేతికర్ర (క్రింద పడవేశాడు. అది) పాములా (మారి) మెలికలు తిరిగిపోవడం చూడగానే పరుగు లంకించుకున్నాడు. వెనక్కి తిరిగినా చూడలేదు.

ఆయన హజ్రత్ కాబ్ బిన్ మాలిక్ (ర)ని ప్రోత్సహిస్తూ “నా ప్రాణం ఎవరి అధీనంలో ఉందో ఆ శక్తిస్వరూపుని సాక్షి! వారి విషయంలో నీ కవిత్యం కత్తికన్నా ఎంతో పదునైనది” అన్నారు. అలాగే ఆయన హజ్రత్ హస్నాన్ బిన్ సాబిత్ (ర)ని కూడా ప్రోత్సహిస్తూ “లే, వాళ్ళను ఎదుర్కో. జిబ్రిల్ (దూత) నీకు తోడుగా ఉన్నాడు” అన్నారు ఓసారి. దైవప్రవక్త (సల్లం) జిహాద్ని గురించి ప్రస్తావిస్తూ “విశ్వాసి కత్తితోనే గాక, నోటితో (కలంతో) కూడా పోరాడుతాడ”ని అన్నారు.

మూసా! భయపడకు. నాముందు దైవప్రవక్తలు భయపడరు, తప్పుచేసినవారు తప్ప. తప్పుచేసినవాడు ఆ తరువాత తప్పు సరిదిద్దుకొని మంచి పనులు చేస్తుంటే అలాంటివాణ్ణి నేను క్షమిస్తాను. నేను ఎంతో దయామయుణ్ణి. కాస్త నీ చేతిని నీచొక్కా క్రింద చంకలో పెట్టి తీయి; అది ఎలాంటి బాధ కలిగించకుండా ప్రకాశిస్తూ బయటికి వస్తుంది. ఇవి తొమ్మిది సూచనల్లోని (రెండు) సూచనలు. వీటిని తీసుకొని నీవు ఫిరౌన్ దగ్గరకు, అతనిజాతి ప్రజల దగ్గరకు వెళ్ళు. వారు పరమదుర్మార్గులు.” (8-12)

(మూసా ఫిరౌన్ దగ్గరికెళ్ళి ఈ మహిమలు ప్రదర్శించాడు.) కాని వారి ముందుకు స్పృష్టమైన మా సూచనలు వచ్చినప్పటికీ, (మాశక్తి గుర్తించడానికి బదులు) “ఇది పూర్తిగా మంత్రజాలం” అన్నారు. వారి అంతరాత్మలు మా మహిమల వైపు మొగ్గాయి. కాని వారు మరీ అన్యాయంగా (అధికార)గర్వంతో విద్రవీగుతూ వాటిని తిరస్కరించారు. చూడు, ఈ దుర్మార్గులకు (ఆతర్వాత) ఎలాంటి దుర్గతి పట్టిందో! (13-14)

మేము దావూద్ కు, సులైమాన్ కు దివ్యజ్ఞానం ప్రసాదించాం. (అందుకు) వారు కృతజ్ఞులై “దేవుడు మాకు విశ్వాసులైన అనేకమంది దాసులకన్నా ఎక్కువ ఔన్నత్యం, ఆధిక్యతలు ప్రసాదించాడు. ఆయనకు మేమెంతో రుణపడి ఉన్నాం” అన్నారు. (15)

సులైమాన్, దావూద్ (ప్రవక్త)కు వారసుడయ్యాడు. అతను జనంతో మాట్లాడుతూ “ప్రజలారా! మేము పక్షుల భాష నేర్చుకున్నాం. మాకు అన్ని విధాల వస్తువులు సమ కూరాయి. ఇదంతా పూర్తిగా దైవానుగ్రహం” అన్నాడు. (16)

సులైమాన్ కోసం మానవులు, భూతాలు, పక్షుల సైన్యాలు సమకూర్చబడ్డాయి. అవన్నీ క్రమశిక్షణలో ఉంచబడుతుండేవి. (ఓసారి అతను వారితో ప్రయాణం చేస్తూ) చివరికి వారంతా ఓ చీమలలోయలోకి ప్రవేశించారు. అప్పుడు ఒక చీమ (వారినిచూసి) “చీమల్లారా! (తొందరగా) మీరు మీపుట్టల్లోకి దూరండి. లేకుంటే సులైమాన్, అతని సైనికులు తమకు తెలియకుండానే మనల్ని తొక్కి నలిపేస్తారు” అన్నది. (17-18)

దాని మాటలు విని సులైమాన్ చిరునవ్వు నవ్వాడు. (తరువాత మాపట్ల కృతజ్ఞతా భావంతో) “ప్రభూ! నీవు నాకు, నా తల్లిదండ్రులకు చేసిన మేలుకు నేను ఎల్లప్పుడూ నీకు కృతజ్ఞుణ్ణి ఉంటూ, నీకు నచ్చిన సత్కార్యాలు ఆచరించేలా నన్ను అదుపులో పెట్టు. దయతో నన్ను నీ పుణ్యదాసుల జాబితాలో చేర్చు” అని ప్రార్థించాడు. (19)

సులైమాన్ (మరోసారి) పక్షుల స్థితిగతులు సమీక్షిస్తూ “ఏమిటీ, ఫలానా వడ్రంగి

1. సాధారణంగా తప్పు చేసినవాడే భయపడతాడు. “నాకు భయమేమిటి, నేనేదైనా తప్పు చేశానా?” అనే మాట చాలామంది వినివుంటారు. ఈ సూక్తిలో దేవుడు “తప్పు చేసినవారు తప్పు నా ముందు ప్రవక్తలు భయపడర”ని చెబుతున్నాడు. మూసా ప్రవక్త (అలై) గతంలో ఏదైనా తప్పు చేశారా? చేస్తే, ఆ తప్పేమిటి? ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానాల కోసం 28:15,16 సూక్తులు చూడండి. ఒక వ్యక్తిని కాపాడేందుకు అతని స్రవ్యర్థిని ఓ పిడిగుద్దు గుద్ది కడతేర్చడమే మూసా ప్రవక్త చేసిన తప్పు. తెలియక చేసిన ఈ తప్పుకు ఆయన క్షమాపణ చెప్పుకోవడం, దేవుడు ఆయన్ని క్షమించడం కూడా జరిగాయి. మనిషి ఎలాంటి తప్పు చేసినా ఆ తర్వాత తననుతాను సంస్కరించుకొని సత్కార్యాలు చేస్తే అలాంటివాణ్ణి దేవుడు క్షమిస్తాడని ఈ సూక్తి మనకు తెలియజేస్తోంది.

పిట్ట కన్పించడం లేదు? ఎక్కడికైనా పోయిందా? అది నా దగ్గరకొచ్చి సరైన కారణం చెప్పాలి. లేకుంటే నేను దాన్ని కఠినంగా శిక్షిస్తాను లేదా కోసివేస్తాను” అన్నాడు. (20-21)

అతర్వాత కాస్సేపటికి ఆ పక్షి వచ్చి “నేను మీకు తెలియని ఓ విషయం గురించి వార్త తెచ్చాను. సబా(రాజ్యం) గురించి నమ్మకమైన సమాచారం తెచ్చాను. నేనక్కడ ఓ స్త్రీని చూశాను. ఆమె ఆజాతికి రాణిగా పాలన చేస్తోంది. ఆమెకు అన్నిరకాల సంపదలు ప్రసాదించబడ్డాయి. ఆమె సింహాసనం ఎంతో అద్భుతంగా ఉంది. కాని ఆమె, ఆమెజాతి ప్రజలు దేవుణ్ణి వదలి సూర్యుడి ముందు సాష్టాంగపడుతున్నారు” అని చెప్పింది.

షైతాన్ వారి చేష్టల్ని వారికి మనోహరమైనవిగా చేసి, వారిని రుజుమార్గం నుండి తప్పించాడు. అందుకే వారు సన్మార్గం పొందలేక పోయారు. భూమ్యాకాశాలలోని నిగూఢ రహస్యాలిన్ని సైతం వెలికి తీయగల దేవునికి సాష్టాంగపడటం లేదు. ఆ శక్తిస్వరూపుడు సర్వం ఎరిగినవాడు. మీరు దాచే, బహిర్గతం చేసే విషయాలన్నీ ఆయనకు తెలుసు. ఆయనే అల్లాహ్. ఆయన తప్ప మరెవరూ ఆరాధనకు అర్హులు కారు. ఆయన మహోన్నత సింహాసనానికి అధిపతి. (విశ్వసామ్రాజ్యానికి ఆయనే చక్రవర్తి.) (22-26)

“సరే. నీవు నిజం చెప్పావో లేక అబద్ధాలమారివో మేము ఇప్పుడే కనుక్కుంటాం. నాయీ లేఖ తీసికెళ్ళి వారిముందు పడవెయ్యి. తరువాత పక్కకు వెళ్ళి దీనిపై వారి ప్రతిస్పందన ఏమిటో చూడు” అన్నాడు సులైమాన్. (27-28)

(దాని ప్రకారం వడ్రంగిపిట్ట లేఖ తీసికెళ్ళి సబారాణి ముందు విసిరింది.) సబారాణి (దాన్ని చదివి) ఇలా అన్నది: “సభాసదులారా! నా దగ్గరకు అతి ముఖ్యమైన ఒక ఉత్తరం విసిరేయబడింది. ఇది సులైమాన్ దగ్గర్నుండి వచ్చింది. కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడైన అల్లాహ్ పేరుతో ప్రారంభించబడింది. ఇందులో. ‘నా పట్ల తిరుగుబాటు వైఖరికి పాల్పడకుండా తక్షణమే విధేయురాలివై నావద్దకు వచ్చేయి’ అని ఉంది.”

ఆమె (లేఖ సారాంశం చెప్పి) “ప్రజానాయకులారా! ఈ వ్యవహారంలో నాకేదైనా సలహా ఇవ్వండి. ఏవిషయంలోనూ నేను మిమ్మల్ని సంప్రదించకుండా నిర్ణయం తీసుకోను” అన్నది. దానికి వారు “మేము శక్తిమంతులం, గొప్ప సమరయోధులం. ఏం నిర్ణయం తీసుకోవాలో మీరే ఆలోచించి ఆజ్ఞాపించండి” అన్నారు. (29-33)

“రాజులు ఏదైనా రాజ్యంలో జోరబడితే దాన్ని సర్వనాశనం చేస్తారు. ఆ రాజ్యం లోని గౌరవనీయుల్ని పరాభవం చేస్తారు. వారు (మనల్ని) ఇలాగే చేస్తారు. అందువల్ల నేను వారి దగ్గరకు ఒక కానుక పంపిస్తాను. దానికి మన రాయబారి ఏం సమాధానం తీసుకొస్తాడో చూద్దాం” అన్నది రాణి. (34-35)

రాయబారి సులైమాన్ దగ్గరకు చేరుకున్నాడు. (ఆయనకు కానుక సమర్పించాడు.) అప్పుడు సులైమాన్ ఇలా అన్నాడు: “మీరు నాకు సిరిసంపదలతో సహాయం చేయ దలచుకున్నారా? దేవుడు మీకిచ్చిన దానికంటే ఎంతోఎక్కువ నాకు ప్రసాదించాడు. మీ కానుక మీకే చెల్లు. నిన్ను పంపినవారి దగ్గరకు తిరిగివెళ్ళిపో. మేము వారిపైకి బ్రహ్మాండమైన సైన్యం తీసుకొస్తాం. వారిట్టి పరిస్థితిలోనూ దీన్ని ఎదిరించలేరు. మేము వారిని

అక్కడ్నుంచి పరాభవంపాలైసి వెళ్ళగొడ్తాం. వారిక తుచ్చులుగా ఉండిపోతారు.” (36-37)

(రాయబారి వెళ్ళిపోయిన తరువాత) సులైమాన్ (తన అధికారులను ఉద్దేశించి) “సభాసదులారా! వారు లొంగిపోయి నా దగ్గరకు రాకముందే ఆమె సింహాసనాన్ని నా దగ్గరకు మీలో ఎవరు తీసుకు రాగలుగుతారు?” అని అడిగాడు. (38)

దానికి జిన్నుల (భూతాల)లో ఒక దృఢకాయుడు లేచి “మీరు మీస్థానం నుండి లేవకముందే నేను దాన్ని మీముందు తెచ్చిపెట్టాను. నాకాశక్తి ఉంది. పైగా నేను నమ్మక స్తుడ్డి కూడా” అన్నాడు. అయితే (విశేష) గ్రంథజ్ఞానం కలిగిన ఒకతను అందుకొని “మీరు కళ్ళుమూసి తెరిచేలోగానే నేను దాన్ని తీసుకొస్తాను” అన్నాడు. అనడం ఏమిటి, మరుక్షణమే ఆ సింహాసనం సులైమాన్ ముందు ప్రత్యక్షమయింది.

సులైమాన్ దాన్ని చూసి “ఇది నాప్రభువు అనుగ్రహం. నేను కృతజ్ఞత చూపుతానా లేక అవిశ్వాసవైఖరితో కృతఘ్నుడైపోతానా అని నన్ను పరీక్షించడానికే ఆయన ఇలా చేశాడు. ఎవరైనా కృతజ్ఞత చూపుతున్నాడంటే అది అతనికే లాభదాయకమవుతుంది. కృతఘ్నుడైపోతే (అది అతనికే చేటు). నాప్రభువు నిరొపేక్షాపరుడు² దేన్నీ ఖాతరుచేయని వాడు, గొప్ప అనుగ్రహమూర్తి కూడా” అని అన్నాడు. (39-40)

ఆ తర్వాత సులైమాన్ (తన అధికారులతో) “ఆమె సింహాసనాన్ని తీసికెళ్ళి ఆమె ముందు పెట్టండి. (దీన్ని చూసి) ఆమె సరైన నిర్ణయానికి వస్తుందో లేక మార్గవిహీను ల్లోనే పడిఉంటుందో చూద్దాం” అన్నాడు. సబారాణి వచ్చాక “నీ సింహాసనం ఇలాగే ఉంటుందా?” అనడిగాడతను. దానికామె “ఇది అచ్చం అలాగే ఉంది. మేము ముందే (మీ సామర్థ్యం) తెలుసుకున్నాం. మేము పూర్తిగా విధేయులయ్యాం” అన్నది. (41-42)

ఆమె అవిశ్వాసజాతికి చెందిన స్త్రీ. అంచేత ఆమె నిజదేవుణ్ణి వదలి మిథ్యాదైవాల్ని పూజిస్తుండేది. ఈ అలవాటే ఆమెను (సత్యాన్ని విశ్వసించనీయకుండా) నిరోధించింది.

రాజమహల్లో ప్రవేశించమని ఆమెకు చెప్పాడు. (లోపల ప్రవేశించగానే) ఆమెకు అక్కడ ఒక నీటికొలను ఉన్నట్లు కన్పించింది. అందువల్ల ఆమె అందులోకి దిగి నడవ

2. ఈ విషయమే ఖుర్ఆన్లో మరోచోట మూసాప్రవక్త (అలైహి) నోట ఈవిధంగా వెలు వడింది: “మీరు సత్యాన్ని తిరస్కరిస్తే, (మీరేకాదు) ప్రపంచంలోని మానవులంతా సత్య తిరస్కారులై పోయినా సరే (దానివల్ల దేవుని దైవత్వానికి వాటిల్లే నష్టమేమీ లేదు), ఆయన నిరొపేక్షాపరుడు, స్వతహాగా ప్రశంసనీయుడు.” (14:8). ఈవిషయాన్నే మహాప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలియజేశారు:

దేవుడు చెబుతున్నాడు: “నా దాసులారా! అనాది నుండి అంతం వరకు మీరు మానవులు, జిన్నులు అంతా అందరికంటే ఎక్కువ దైవభీతిపరుడైన వ్యక్తి హృదయంలా అయిపోతే, దానివల్ల నా రాజరికానికి (దైవత్వానికి) ఒరిగేదేమీ లేదు. నా దాసులారా! అలాగే అనాది నుండి అంతంవరకు మీరు మానవులు, జిన్నులంతా అందరికంటే ఎక్కువ దుర్మార్గుడైన వ్యక్తి హృదయంలా మారిపోతే, దానివల్ల నా రాజరికం (దైవత్వం)లో ఏమాత్రం లోటురాదు. నా దాసులారా! ఇవి మీరు చేసుకున్న కర్మలై. వాటిని నేను మీ కర్మల పత్రంలో రాస్తాను. ఆ తర్వాత వాటి ప్రకారం మీకు పూర్తి ప్రతిఫలం ఇస్తాను. కనుక మీలో ఎవరైనా మేలు జరిగితే అతను దేవునికి కృతజ్ఞతలు చెల్లించుకోవాలి. మరెవ రైనా కీడు జరిగితే తనను తానే నిందించుకోవాలి.” (ముస్లిం)

డానికి తన ముంగాళ్ళ మీది వస్త్రం పైకెత్తి పట్టుకుంది. అప్పుడు సులైమాన్ “ఇది గాజుతో నిర్మించిన నున్నటి నేల” అన్నాడు. దాంతో ఆమె (సత్యాన్ని గ్రహించి) “ప్రభూ! నేను ఆత్మద్రోహానికి పాల్పడ్డాను. ఇప్పుడు నేను సులైమాన్ తో పాటు సర్వలోక ప్రభువుకు విధేయురాలినయి (ముస్లింనయి) పోయాను” అని అరిచింది. (43-44)

మేము సమూద్ జాతి ప్రజల దగ్గరకు వారిసోదరుడు సాలిహ్ ని పంపాము, దేవుణ్ణి ఆరాధించాలన్న సందేశాన్నిచ్చి. (సాలిహ్ తన సందేశప్రచారం ప్రారంభించిన) వెంటనే వారు రెండు వర్షాలుగా చీలిపోయి పరస్పరం ఘర్షించుకోసాగారు. (45)

సాలిహ్ (ధర్మబోధ చేస్తూ) “నా జాతిప్రజలారా! మేలును వదలి మీరు కీడు కోసం ఎందుకు తొందరపడుతున్నారు? పాపక్షమాపణ కోసం దేవుణ్ణి ఎందుకు వేడుకోరు? (దేవుణ్ణి వేడుకుంటే) ఆయన మిమ్మల్ని కరుణించవచ్చు కదా?” అన్నాడు. (46)

దానికి వారు “నీవు, నీఅనుచరులు మాపాలిట దుశ్శకునాలుగా తయారయ్యారు” అన్నారు. సాలిహ్ దానికి సమాధానమిస్తూ “మీ దుశ్శకునాలు దేవుని చేతిలో ఉన్నాయి. మీరసలు (దేవుని చేత) పరీక్షించబడుతున్నారు” అన్నాడు. (47)

ఆ పట్టణంలో తొమ్మిది మంది ముఠానాయకులు ఉన్నారు. వారు దేశంలో అలజడులు రేపుతుంటారు. (సమాజ)సంస్కరణకు సంబంధించి ఒక్క పని చేయరు* (ఒకరోజు) వారు పరస్పరం కూడబలుక్కుంటూ ఇలా అన్నారు: “మనం సాలిహ్ ని, అతని కుటుంబసభ్యుల్ని ఓ రాత్రివేళ చంపేస్తామని దేవుని పేరుతో ప్రమాణం చేద్దాం. ఆ తరువాత అతని సంరక్షకునితో ‘అతని కుటుంబహత్య సమయంలో మేమక్కడ లేనేలేం, మేము నిజమే చెబుతున్నాం’ అని అందాము.” (48-49)

ఈవిధంగా వారొక పన్నాగం పన్నారు. ఇటు మేము కూడా వారికి తెలియకుండా ఓ పన్నాగం పన్నాము. ఇకచూడు, వారి పన్నాగం పర్యవసానం ఏమైందో. మేము వారిని, వారిజాతిని పూర్తిగా తుడిచిపెట్టాం. వారు చేసిన దౌర్జన్యాలకు ఫలితంగా వారి ఇళ్ళు ఖాళీగా పడిఉన్నాయి. విజ్ఞులకు ఈ ఘటనలో గొప్ప సూచన ఉంది. సత్యాన్ని విశ్వసించి భయభక్తుల వైఖరి అవలంబించినవారిని మేము రక్షించాం. (50-53)

మేము లూత్ ని కూడా పంపాము. గుర్తుకు తెచ్చుకో. అప్పుడతను తన జాతితో ఇలా అన్నాడు: “మీరు తెలిసి కూడా బహిరంగంగా ఈపాడు పని చేస్తున్నారా? మీరు లైంగికానందం కోసం స్త్రీలను వదలి పురుషుల వెంట పడ్డారా? (ఎంత సిగ్గుచేటు!) మీరసలు (గతంలో ఎవరూ చేయని) బుద్ధిలేని పని చేస్తున్నారు.” (54-55)

కాని అతని జాతిప్రజలు (అతణ్ణి బెదిరిస్తూ) “లూత్ కుటుంబాన్ని మన పట్టణం నుంచి బహిష్కరించండి. వీరు (మన మధ్య) పరమ పవిత్రులుగా ఉండగోరుతున్నారు” అని అన్నారు. అంతకుమించి వారి దగ్గర మరెలాంటి సమాధానం లేదు. (56)

చివరికి మేము అతణ్ణి, అతని కుటుంబాన్ని రక్షించాం అతని భార్యను తప్ప. ఆమె వెనుకుండిపోవాలని ముందే నిర్ణయించాం. తరువాత మేము వారిపై (శిలా)వర్షం కురిపించాం. అది భయపెట్టబడినవారిపై వచ్చిపడిన మహాదారుణ వృష్టి. (57-58)

ముహమ్మద్ (సల్లం)! ఇలా చెప్పు: “సకల విధాల ప్రశంసలు దేవునికే శోభిస్తాయి. ఆయన ఎన్నుకున్న దైవదాసులకు శాంతి కలుగుగాక!”

(నిజ దేవుడైన) అల్లాహ్ శ్రేష్ఠుడా లేక వీరాయనకు సాటికల్పించిన దైవాలు శ్రేష్ఠమైనవా? సరే, భూమ్యాకాశాల్ని ఎవరు సృష్టించారు? మీకోసం ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపించి, తద్వారా మీకు సాధ్యంకాని మనోహరమైన తోటలను పండిస్తున్నదెవరు? ఆ దేవుడే గాక (ఈ పనులలో ఆయనకు సహాయపడేందుకు) మరొక దేవుడెవరైనా ఉన్నాడా? (లేడు.) కాని వీరే సన్మార్గం వదలి (దుర్మార్గంలో పడి)పోతున్నారు. (59-60)

భూమిని నివాసయోగ్యంగా³ చేసిందెవరు? అందులో నదుల్ని పారజేసి, (కొండల)

3. పది గ్రహాలు, ముప్పుయి ఆరు ఉపగ్రహాలు, వేలాది తోకచుక్కలు, లక్షలాది ఉల్కలతో కూడిన మన సౌరవ్యవస్థలో ఒక్క భూమిని మాత్రమే సృష్టికర్త మానవుల కోసం నివాస యోగ్యంగా నిర్మించాడు. భూమి ఎలా నివాసయోగ్యమయినదో ఓసారి పరిశీలిద్దాం.

6000 డిగ్రీల సెల్సియస్ ఉపరితల ఉష్ణోగ్రతతో 5 మైళ్ళ పొడవైన అగ్నిజ్వాలలతో భగభగ మండే సూర్యుని నుండి ఈ భూమండలం 9కోట్ల 30లక్షల మైళ్ళు కలిసిన ఓ నిర్ణీతదూరంలో ఉంది. భూమి ఈదూరానికి రెట్టింపు దూరంలో ఉంటే, తీవ్రమైన చలి వల్ల ఇక్కడున్న ప్రతివస్తువూ గడ్డకట్టుకొని పోతుంది. జీవరాసుల్లోని రక్తం సైతం గడ్డకట్టుకొని పోతుంది. అలాగాక నిర్ణీత దూరంలో సగం దూరాన ఉంటే అత్యధిక ఉష్ణోగ్రత వల్ల మొత్తం జీవరాసులు మాడి మసయిపోతాయి.

సూర్యుడు అనాధారణ శక్తితో మన భూమిని నిరంతరం తన వైపుకు ఆకర్షిస్తున్నాడు. అదే సమయంలో భూమి కూడా తన గురుత్వాకర్షణ శక్తివల్ల వికర్షణ ప్రభావంతో సూర్యునివైపు ఆకర్షించబడకుండా నిర్ణీత కక్ష్యలోనే నిలబడి ఉంది. ఒకవేళ భూమి తన గురుత్వాకర్షణ శక్తిని కోల్పోతే వెంటనే అది గంటకు 6000 మైళ్ళ వేగంతో సూర్యుని వైపు పరుగెత్తుతూ కొన్ని వారాల్లోనే సూర్య గోళానికి అతుక్కుపోయి భస్మీపటలం అవుతుంది. అదీగాక భూమి గురుత్వాకర్షణ శక్తి కోల్పోవడం వల్ల మనం, మన చుట్టూ ఉండే వివిధ వస్తువులు రోదనిలోకి ఎగిరిపోతాయి.

మన భూమి అంతరిక్షంలో నిటారుగా నిలబడి లేదు. తన అక్షంపై 23 డిగ్రీల కోణంలో ఒకవైపు ఒరిగి ఉంది. దీని వల్లనే మనకు రుతువులు క్రమబద్ధంగా ఏర్పడుతున్నాయి. భూమి ఇలా ఒరిగి ఉండకుండా నిటారుగా ఉంటే సముద్రాల నుండి లేచే ఆవిరులు ఉత్తర ధృవానికో, దక్షిణ ధృవానికో వెళ్ళిపోతాయి. తత్ఫలితంగా మొత్తం భూమి మంచుతో కప్పబడిపోతుంది.

ఈ భూమి నిరంతరం గంటకు 1000 మైళ్ళ వేగంతో తన చుట్టూ తాను తిరుగుతోంది. దీని వల్లనే మనకు రాత్రింబవళ్ళు ఏర్పడుతున్నాయి. ఒకవేళ ఈ భ్రమణవేగం వందమైళ్ళకు తగ్గిపోతే రాత్రింబవళ్ళు ఇప్పటికంటే పదిరెట్లు సుదీర్ఘమవుతాయి. దాంతో మొత్తం వృక్షజాతి ఆ సుదీర్ఘపగటి ఉష్ణోగ్రతకు మాడిపోతుంది. ఆ తర్వాత వచ్చే సుదీర్ఘరాత్రి ప్రభావంతో అది పూర్తిగా తుడుచుకొని పోతుంది. అలాగే భూభ్రమణ వేగం నిర్ణీత వేగం కంటే ఎక్కువైపోతే రాత్రింబవళ్ళు చాలా చిన్నివిగా తయారయి ఇక్కడ మానవ మనుగడ కష్టసాధ్యమవుతుంది.

భూమి వ్యాసం సుమారు 7,900 మైళ్ళుంది. భూపరిమాణం 1/4 వంతుకు తగ్గి చంద్రుడి అంత చిన్నదైపోతే దాని గురుత్వాకర్షణ కూడా ప్రస్తుతమున్న గురుత్వాకర్షణలో ఆరోవంతుకు తగ్గి పోతుంది. దానివల్ల భూమిపై గాలి, నీరు ఉనికి ఉండదు. ఒకవేళ భూపరిమాణం సూర్యుని అంత సైజుకు పెరిగితే, భూమిపై 500 మైళ్ళు ఎత్తువరకు వ్యాపించిఉన్న గాలిపొర 4 మైళ్ళకు తగ్గిపోతుంది. దాంతో నీరు ఆవిరిగా మారడం సాధ్యంకాదు. అంటే వర్షాలు ఆగిపోయి జీవరాసి మనుగడ అసాధ్య

మేకుల్ని పాటించెవరు? రెండు జలనిధుల మధ్య అడ్డంకిని పెట్టించెవరు? అల్లాహ్ తో పాటు మరో దేవుడున్నాడా? లేడు. అసలు వారిలో చాలామంది అజ్ఞానులే ఉన్నారు. *

కష్టాలలో ఉన్నవాడు మొరపెట్టుకుంటున్నప్పుడు అతని మొర ఆలకించేదెవరు? చివరికి అతని కష్టాలు కడతేర్చుతున్నదెవరు? భూలోకంలో మిమ్మల్ని ప్రతినిధిగా చేసిందెవరు? అల్లాహ్ తోపాటు మరో దేవుడున్నాడా (ఈ పనులు చేయడానికి)? మీరసలు (ఈ విషయాల్ని గురించి) చాలా తక్కువగా యోచిస్తారు. (61-62)

నేలమీద, సముద్రం మీద కటికచీకటిలో (సైతం) మీకు దారి చూపిస్తున్నదెవరు? ఎవరు తన కారుణ్యానికి (వర్షానికి) ముందుగా శుభవార్త తెచ్చే (చల్లటి) గాలులను పంపిస్తున్నది? అల్లాహ్ తో పాటు మరో దేవుడున్నాడా (ఈ పనులు చేయడానికి)? వీరు చేస్తున్న సృష్టిపూజకు అల్లాహ్ ఎంతో అతీతుడు, మహోన్నతుడు. (63)

ప్రాణులను తొలిసారిగా సృజిస్తున్నది, తర్వాత వాటిని పునరుత్పత్తి చేస్తున్నదెవరు? భూమ్యాకాశాల నుండి మీకు ఉపాధి ప్రసాదిస్తున్నదెవరు? అల్లాహ్ తో పాటు మరో దేవుడు కూడా ఉన్నాడా (ఈ పనులు చేయగలిగేవాడు)? వారినడుగు 'మీ అభిప్రాయం నిజమైతే వీటికి (తగిన) ఆధారాలేమిటో చూపండ'ని. (64)

మవుతుంది. పైగా గాలి పీడనం అధికమై 10 కిలోల బరువుండే జీవి 1500 కిలోలకు పెరుగుతుంది. మనం పరిమాణంలో బాగా తగ్గిపోయి పాములు, బల్లల్లాగా నేలపై ప్రాకవలసి వస్తుంది.

భూమండలం నుండి చంద్రుడు దాదాపు 2,50,000 మైళ్ళ దూరంలో ఉండి తన గురుత్వాకర్షణ శక్తితో సముద్రాలలో రోజుకు రెండుసార్లు ఆటుపోట్లు రావడానికి కారణమవుతున్నాడు. చంద్రుడు భూమి నుండి లక్ష మైళ్ళ దూరంలో మాత్రమే ఉంటే, సముద్రాలలో వచ్చే ఆటుపోట్లు తీవ్రమయి కెరటాలు అనూహ్యమైన ఎత్తుకు ఎగిసిపడతాయి. దానివల్ల మన భూమి రోజుకు రెండు సార్లు నీటిలో మునిగి తేలుతుంది. దాంతో పెద్ద పెద్ద పర్వతాలు సైతం అరిగిపోతాయి.

సూర్యుని నుండి వెలువడే కాంతికిరణాలలోని విషపూరితమైన అల్త్రా వాయిలెట్ కిరణాలు నేరుగా భూమి మీద పడకుండా భూవాతావరణంలో 'ఓజన్ పొర' అనే ఓ రక్షణ కవచం ఉంది. ఈ రక్షణ కవచమే గనక లేకపోతే అల్త్రా వాయిలెట్ (అతి నీలలోహిత) కిరణాలు నేరుగా భూమి మీద పడతాయి. దానివల్ల మనం అనేక రకాల చర్మవ్యాధుల బారిన పడవలసి వస్తుంది.

మన సౌరవ్యవస్థలోని ఆస్ట్రాయిడ్ బెల్ట్, తోకచుక్కల నుండి నిరంతరం కోట్లాదిఉల్కలు భూమి వైపు రాలుతుంటాయి. వీటిలో రోజూ దాదాపు రెండుకోట్ల ఉల్కలు సెకండుకు 25 నుంచి 50 మైళ్ళ వేగంతో భూవాతావరణంలోకి ప్రవేశిస్తాయి. అయితే భూఉపరితలం నుండి 500 మైళ్ళ ఎత్తువరకు వ్యాపించిఉన్న గాలి తాకిడికి అవి భస్మీపటలమవుతాయి. ఎప్పుడైనా మానవుల కనువిప్పి కోసం ఒకటి, రెండు ఉల్కలు భూమ్మీద రాలిపడతాయి. ఒక్కోసారి ఈ ఉల్కలు చిన్న చిన్న సైజులో వేల సంఖ్యలో శిలావర్షంలా భూమ్మీద పడటం కూడ జరుగుతుంది.

ఇలా జీవరాసులకు నివాసయోగ్యంగా చేయబడిన ఈ భూమండలాన్ని గురించి ఆలోచిస్తే, అది సృష్టికర్త లేకుండా తనంతట తానే నివాసయోగ్యంగా మారి ఉనికిలోకి వచ్చిందని; లేదా ఈ మహాకార్యంలో సృష్టికర్తతో పాటు ఇతర శక్తులు కూడా పాల్గొన్నాయని బుద్ధి జ్ఞానాలుగల ఏ మనిషీ భావించడు. దీనంతటికీ మూలకారకుడు ఏకేశ్వరుడైన సృష్టికర్తే అని భావించినప్పుడు, ఆ సృష్టికర్తకు కృతజ్ఞతగా ఆయన్ని మాత్రమే ఆరాధించాలి. (43:10 సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)

చెప్పు: "భూమ్యాకాశాల్లో దేవునికి తప్ప మరెవరికీ అగోచర విషయాలు తెలియవు. ⁴ వారికి (మరణానంతరం) తాము ఎప్పుడు లేపబడతామో కూడా తెలియదు. (65)

వీరికసలు పరలోకానికి సంబంధించిన జ్ఞానమే లేదు. అంచేత దాన్ని గురించి వీరు అనుమానంలో పడివున్నారు. ఆ విషయంలో వీరు అంధులై పోయారు. (66)

పైగా ఈ తిరస్కారులు ఏమంటున్నారో చూడు: "మేము, మా తాతముత్తాతలు (చనిపోయి) మట్టిలో కలసిపోయిన తరువాత సమాధుల నుంచి మమ్మల్ని తిరిగి (బ్రతికించి) లేపటం సాధ్యమేనా? ఇలాంటి విషయాలు మాకూ విన్నించబడ్డాయి; గతంలో మా తాత ముత్తాతలకూ విన్నించబడ్డాయి. ఇవన్నీ మేము పూర్వం నుంచీ వింటూ వస్తున్న పుక్కిటి పురాణాలు మాత్రమే" అని అంటున్నారు. (67-68)

"కాస్త ప్రపంచం తిరిగి చూడండి, దుర్మార్గులకు ఏం గతి పట్టిందో!" అని చెప్పు. ప్రవక్తా! నీవు వారి గురించి విచారించకు. వారి దుష్టపన్నాగాలకు బాధపడకు. (69-70)

"నీవు చెప్పేది నిజమైతే ఈ బెదిరింపు ఎప్పుడు నెరవేరుతుంది?" అని అడుగుతున్నారు వారు. "మీరు ఏ శిక్ష కోసం తొందరపెడున్నారో అందులో కొంత భాగం మీకు అతి చేరువలోకి వచ్చిందేమో!" అని చెప్పు వారికి. (71-72)

మానవుల పట్ల నీ ప్రభువు అమిత దయాళువు. కాని చాలామంది (ఆయనకు) కృతజ్ఞత చూపరు. వారి హృదయాల్లో దాగిఉన్నదేమిటో, వారు బయటికి వ్యక్తంచేస్తున్న దేమిటో నీ ప్రభువుకు బాగా తెలుసు. భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న రహస్యాలున్నీ (ఆయన దగ్గర) ఒక సృష్టమైన గ్రంథంలో నమోదు చేయబడి ఉన్నాయి. (73-75)

ఈ ఖుర్ఆన్ ఇస్రాయిల్ సంతతి ప్రజలకు వారు పరస్పరం విభేదిస్తున్న అనేక విషయాలకు సంబంధించిన నిజానిజాలేమిటో తెలియజేస్తోంది. విశ్వాసుల పాలిట ఇది మార్గదర్శక గ్రంథం, (దైవ)కారుణ్యం. (76-77)

నిస్సందేహంగా నీ ప్రభువు తన ఆజ్ఞతో వారి గురించి కూడా తీర్పు చేస్తాడు. ఆయన మహా శక్తిసంపన్నుడు, సర్వం ఎరిగినవాడు. (78)

కనుక ముహమ్మద్ (స)! దేవుణ్ణి నమ్ముకొని ఆయన మీదనే ఆధారపడు.

4. అగోచర విషయాలు(అంటే అతీంద్రియ జ్ఞానానికి సంబంధించిన విషయాలు) దేవునికి తప్ప మరెవరికీ తెలియదని ఈ సూక్తిలో తెలియజేయబడింది. అంటే దేవుడు మాత్రమే అతీంద్రియ జ్ఞానసంపన్నుడు (ఆలిముల్లీగైద్) అన్నమాట. దైవప్రవక్తలక్కూడా దేవుడు ఎంత మేరకు అతీంద్రియ జ్ఞానం, అగోచర విషయాలు దివ్యావిష్కృతి (వహీ) ద్వారా తెలియజేశాడో అంత మేరకే వారికి తెలుసు. అంతమాత్రాన దైవప్రవక్తలు అతీంద్రియ జ్ఞానాలని చెప్పడాన్ని ఇస్లాం అంగీకరించదు.

సహీ ముస్లిం గ్రంథంలో ప్రవక్త సతీమణి హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) ఇలా ఉల్లేఖిస్తున్నారు: "దైవప్రవక్త (స)కు రేపటి రోజు సంభవించే విషయాలు తెలుసని ఎవరైనా భావిస్తే, అతను దేవుని ప్రవక్త (స) మీద పెద్ద అభాండం వేస్తున్నాడన్నమాట. యావత్తు భూమ్యాకాశాల్లో అతీంద్రియ జ్ఞానం దేవునికి మాత్రమే ఉందని దేవుడే తెలియజేస్తున్నాడు". (దీంతోపాటు 2:255, 6:59, 31:34, 72: 26-28 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

నిస్సందేహంగా నీవు పూర్తిగా సత్యపథంలో ఉన్నావు. నీవు మృతప్రాయులకు (ఏ మంచి విషయం) విన్పించలేవు. వెన్నుజూపి పారిపోయే బధిరులక్కూడా నీమాట విన్పించలేవు. అలాగే అంధులకు దారిచూపి వారినీ మార్గభ్రష్టత్వం నుండి కాపాడలేవు. మా సూక్తులు విశ్వసించి విధేయులయ్యేవారికి మాత్రమే నీవు నీమాట విన్పించగలవు. (79-81)

(ప్రళయం గురించి) మా వాగ్దానం నెరవేరే సమయం వచ్చినప్పుడు మేము వారి కోసం భూమి నుండి ఒక (వంత) జంతువుని బయటికి తీస్తాము. అది (దేవుని ప్రతినీధిగా) వారితో మాట్లాడుతూ “ప్రజలు మాసూక్తులు విశ్వసించేవారు కాదు” అంటుంది. (82)

ప్రతి సమాజం నుండి మా సూక్తులు తిరస్కరించినవారి గుంపునొక దాన్ని ఓరోజు చుట్టుముట్టి తెస్తాం. తర్వాత వారిని తరగతుల వారిగా విభజిస్తాం. ఇలా అందరూ వచ్చిన తర్వాత “మీరు నా సూక్తుల్ని గురించి ఆలోచించకుండానే (మొండిగా) తిరస్కరించారా? లేకుంటే మరేం చేస్తుండేవారు?” అని ప్రశ్నిస్తాడు (దేవుడు). వారు చేసిన అన్యాయం వల్ల శిక్ష గురించిన (మా)వాగ్దానం నెరవేరుతుంది. అప్పుడు వారు నోరు మెదపలేరు. మేము వారికోసం రాత్రిని విశ్రాంతి సమయంగా, పగటిని వెల్తురు సమయంగా చేశాము. దీన్ని వారు గమనించ లేదా? విశ్వసించేవారికి ఇందులో ఎన్నో సూచనలు ఉన్నాయి. (83-86)

ఆరోజు (ప్రళయ) శంఖారావంతో భూమ్యాకాశాల్లోని సమస్త జీవరాసులు బెదిరిపోతాయి. కాని దేవుడు కాపాడదలచుకున్న వారు బెదిరిపోరు. (తరువాత) అందరూ వినములై ఆయన సన్నిధిలో హాజరవుతారు. ఈరోజు నీవు పర్వతాలను చూసి దృఢంగా పాతుకుపోయి ఉన్నాయని భావిస్తున్నావు. కాని ఆ సమయంలో ఇవి మేఘల్లా ఎగురుతాయి. ఇది దేవుని మహత్తు. ఆయన ప్రతి వస్తువునీ తగిన విధంగా పటిష్ఠ పరిచాడు. మీరు చేస్తున్న పనులను గురించి ఆయనకు బాగా తెలుసు. (87-88)

పుణ్యకార్యాలు తెచ్చినవారికి అంతకన్నా మంచి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. అలాంటి వారు ఆరోజు సంభవించే బీభత్సం నుండి సురక్షితంగా ఉంటారు. పాపకార్యాలు తెచ్చిన వారిని బోర్లా పడవేసి నరకాగ్నిలో విసిరేయడం జరుగుతుంది. చేసుకున్నవారికి చేసుకున్నంత. అంతకంటే మీరు మరో ప్రతిఫలం ఆశించగలరా? (89-90)

5. ప్రళయకాల సూచనల్లో ఇది కూడా ఒకటి. ప్రపంచంలో పాపాలు ఎక్కువయిపోతాయి. పుణ్యాత్ములు దాదాపు అంతరించిపోతారు. ప్రజల్లో మంచీ చెడుల విచక్షణా జ్ఞానం నశిస్తుంది. అప్పుడు దేవుడు ఈ వంత జంతువుని పంపిస్తాడు. అది ప్రజలతో మాట్లాడుతూ “ప్రళయదినం (పరలోకం) గురించిన దేవుని సూక్తులు మీరు నమ్మేవారు కాదుగా! ఇప్పుడు చూడండి, అది అతి వేగంగా ముంచుకొస్తోంది” అని అంటుంది.

షాహ్ అబ్దుల్ ఖాదర్ ముహద్దీస్ (రహ్మానై) గారి వ్యాఖ్యానం ప్రకారం ప్రళయానికి ముందు మక్కాలోని సఫాకొండ పగిలి అందులో నుంచి ఒక వంతజంతువు వెలువడుతుంది. అది ప్రజలతో మాట్లాడుతూ, ప్రళయం దగ్గరకు వచ్చిందని చెబుతుంది. అది ప్రజలలో నిజమైన విశ్వాసులెవరో, అవిశ్వాసాన్ని దాచిన పగటి వేషధారులెవరో సూచిస్తుంది.

ప్రవక్తా! వారికిలా చెప్పు: “నేనీ నగర ప్రభువునే ఆరాధించాలని నాకు ఆజ్ఞయింది. ఆయన ఈ నగరాన్ని (ఎలాంటి రక్తపాతం జరగనివ్వకుండా) నిషిద్ధ ప్రాంతంగా చేశాడు. (సృష్టిలోని) ప్రతి వస్తువూ ఆయనదే. నేను (విశ్వప్రభువుకు) విధేయుణ్ణయి (ముస్లింనై) ఉంటూ, ఈ ఖుర్ఆన్‌ని (ప్రజలకు) విన్పించాలని ఆజ్ఞయింది.”

కనుక ఎవరైనా సన్మార్గం అవలంబిస్తే, తన శ్రేయస్సు కోసమే అవలంబిస్తాడు. దారితప్పినవారితో నీవు హెచ్చరించేవాడివి మాత్రమేనని చెప్పు. “సకల ప్రశంసలు దేవునికే శోభిస్తాయి. త్వరలోనే ఆయన మీకు తన సూచనలు చూపుతాడు. మీరు వాటిని గుర్తిస్తార”ని కూడా చెప్పు. మీ కర్మలపట్ల దేవుడు ఏమాత్రం అజాగ్రత్తగా లేడు. (91-93) ❁

అవతరణ: మక్కా

28. ఖసన్ (గాధలు)

సూక్తులు: 88

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీ శకారంభానికి ఆరేడేండ్ల క్రితం మక్కాలో అవతరించింది. ఇందులో అవిశ్వాసుల అభ్యంతరాలకు సమాధానాలు, మూసాప్రవక్త (అలై) గాధ అవిశ్వాసుల సత్యతిరస్కార వైఖరిపై విమర్శ వగైరా విషయాలున్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

తా-సీన్-మీమ్. ఇవి విషయస్పష్టత కలిగిన గ్రంథానికి చెందిన సూక్తులు. విశ్వసించినవారి ప్రయోజనం కోసం మేమిప్పుడు మూసా, ఫిరోన్లకు సంబంధించిన వాస్తవ స్థితిగతులు కొన్నింటిని నీకు విన్పించబోతున్నాం. (1-3)

ఫిరోన్ ధరణిలో తలెత్తి అహంకారంతో విల్రవీగుతున్నాడు. అతను తన దేశపౌరుల్ని (విభిన్న) వర్గాలుగా విభజించాడు. వాటిలో ఒక వర్గాన్ని అతినీచంగా చూస్తున్నాడు. ఆ వర్గంలో ఆడపిల్లలను మాత్రమే జీవించిఉండేలా వదలి, మగపిల్లలను చంపుతున్నాడు. ఈవిధంగా అతను పరమ దుర్మార్గుడై పోయాడు. (4)

కనుక ప్రపంచంలో అణచివేయబడిన ఈ (దళిత) జనాన్ని కనికరించాలని మేము నిర్ణయించుకున్నాం. వారికి (ప్రపంచ)నాయకత్వం ప్రసాదించి, వారిని (భూమికి) వారసులుగా చేయాలని సంకల్పించాం. వారికి ప్రపంచంలో పాలనాధికారం ఇవ్వాలని భావించాం. అంతేకాకుండా వారిద్వారా మరోవైపు ఫిరోన్, హామాన్లకు, వారి సైన్యాలకు వారు భయపడుతున్నదానిని చూపాలని కూడా మేము నిశ్చయించాం. (5-6)

మేము మూసా తల్లికి దివ్యావిష్కృతి ద్వారా ఇలా సూచించాము: “నీవు మూసాకు పాలు త్రాగిస్తూ ఉండు. అతని ప్రాణానికి ముప్పు వాటిల్లే సూచనలు కన్పిస్తే అతణ్ణి నదిలో వదలిపెట్టు. నువ్వేమీ భయపడకు, దిగులుపడకు. ఆ తరువాత మేమతణ్ణి తిరిగి నీ దగ్గరికే చేర్చుతాం. అతణ్ణి మేము దైవప్రవక్తగా చేస్తాం.” (7)

చివరికి ఫిరోన్ కుటుంబీకులు అతణ్ణి (నది నుండి) తీసేసుకున్నారు, అతను తమకు విరోధిగా, దుఃఖదాయిగా కావాలని! ఫిరోన్, హామాన్, వారి మనుషులు చాలా తప్పు చేశారు. ఫిరోన్తో అతని భార్య ఇలా అన్నది: “ఈ పిల్లవాడు మన కంటిచలువ. ఇతణ్ణి చంపకండి. ఇతడు మనకు ప్రయోజనకారి కావచ్చు లేదా మనం ఇతణ్ణి కొడుకుగానైనా చేసుకుందాం.” (దీని పర్యవసానం ఏమిటో) వారికి తెలియదు. (8-9)

అటు మూసా మాతృమూర్తి హృదయం తల్లడిల్లిపోసాగింది. మేమామెకు ధైర్యం కలిగించకపోతే, ఆమె ఈ రహస్యాన్ని బట్టబయలు చేసివుండేది. ఆమె విశ్వాసులలో చేరాలన్న ఉద్దేశ్యంతో కూడా ఇలా చేశాం. ఆమె పిల్లవాడి అక్కతో “నువ్వితని వెనకాలగా నడచివెళ్ళు” అని చెప్పింది. ఆ బాలిక తనను గురించి (శత్రువులకు) ఎలాంటి అనుమానం రాకుండా దూరం నుంచి అతణ్ణి గమనిస్తూ నడిచింది. (10-11)

మేము ముందుగానే పిల్లవాడికి పాలుపట్టే స్త్రీల పాలిండ్లను నిషేధించాం. (అందువల్ల పిల్లవాడు ఏ స్త్రీ దగ్గర కూడా పాలు త్రాగడానికి సిద్ధంకాలేదు.) అప్పుడా బాలిక వారితో “ఈ పిల్లవాడి పోషణభారం వహించేవారెవరో, వారిల్లెక్కడో నేను మీకు తెలుపనా? వారు బాబుని ఎంతో జాగ్రత్తగా చూసుకుంటారు కూడా” అని అన్నది. (12)

ఇలా మేము మూసాను తిరిగి అతని తల్లి దగ్గరకు చేర్చాం, ఆమె కళ్ళు చల్లబడాలని, దిగులు పడకూడదని. అదీగాక దేవుని వాగ్దానం నిజమైన వాగ్దానమని ఆమె తెలుసుకోవాలని కూడా మేమిలా చేశాం. కాని చాలామందికి ఈ సంగతి తెలియదు. మూసా యౌవనదశకు చేరి పరిపూర్ణ వికాసంచెందిన తర్వాత మేమతనికి జ్ఞానం, వివేకం ప్రసాదించాం. ఇలా మేము సత్పురుషులకు (తగిన)బహుమానం అందజేస్తాం. (13-14)

(ఓరోజు) నగరవాసులు ఏమరుపాటులో ఉన్నప్పుడు మూసా నగరంలో ప్రవేశించాడు. అతను ఒకచోట ఇద్దరు పోట్లాడుకోవడం చూశాడు. వారిలో ఒకడు తనజాతికి చెందినవాడే. రెండోవాడు అతని విరోధిజాతికి చెందినవాడు. మూసాజాతికి చెందినవాడు విరోధి జాతివాడికి వ్యతిరేకంగా తనకు సహాయం చేయవలసిందిగా మూసాను పిలిచాడు. అప్పుడు మూసా వచ్చి ఒక్క పిడిగుద్దుతో అతణ్ణి కడతేర్చాడు.

(ఈ హతాత్పరిణామానికి) మూసా (కంగారుపడుతూ) “ఇది షైతాన్ చర్య. షైతాన్ (మానవులకు) బద్దలిరోధి; పెడదారి పట్టించే పరమదుర్మార్గుడు” అన్నాడు. ఆ తరువాత “ప్రభూ! నేను నా ఆత్మకు అన్యాయం చేసుకున్నాను. నన్ను క్షమించు” అని వేడుకున్నాడు. దేవుడు అతణ్ణి క్షమించాడు. ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు.

ఆ తరువాత మూసా “ప్రభూ! నీవు నాకెంతో మేలు చేశావు. ఇకముందు ఎప్పుడూ నేను నేరస్థులకు సహాయపడను”¹ అని ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. (15-17)

1. ఈసూక్తి ప్రకారం విశ్వాసులు దౌర్జన్యపరుడికి ఎలాంటి సహాయం చేయకూడదని ధర్మవేత్తలు నిర్ణయించారు. ప్రముఖ తాబై హజ్రత్ అతా బిన్ రబాహ్ (రహ్మా)తో ఒకతన మాట్లాడుతూ “నాసోదరుడు బనీఉమయ్యా ప్రభుత్వంలో కూఫా గవర్నర్ కు కార్యదర్శిగా పనిచేస్తున్నాడు. ప్రజల వ్యవహారాలు పరిష్కరించే బాధ్యత లేదుగాని, పరిష్కృత వ్యవహారాలను అతను కలంతో రాస్తాడు. ఈ ఉద్యోగం చేయకపోతే అతనికి పొట్టగడవదు” అన్నాడు. దానికి హజ్రత్ అతా ఈసూక్తనే పఠించి “నీసోదరుడికి కలం పారయ్యమని చెప్పి, ఆహారమిచ్చేవాడు దేవుడున్నాడు” అని చెప్పారు.

ఖలీఫా అబ్దురహ్మాన్ బుఖారాపట్నం అధికారులకు జీతాలపంపిణీ కోసం జహాక్ అనే వ్యక్తిని నియమించజూశాడు. కాని జహాక్ ఆ బాధ్యత స్వీకరించడానికి నిరాకరించాడు. అది తెలిసి అతని స్నేహితులు ఆశ్చర్యంతో ఇందులో తప్పేముంది? అనడిగారు. దానికి జహాక్ “నేను దౌర్జన్యపరులు తలపెట్టే ఏపనిలోనూ సహకరించదలచుకోలేదు” అన్నాడు. ఖలీఫా మన్సూర్ వద్ద హసన్ బిన్

మరునాడు ఉదయం మూసా భయపడుతూ, ప్రమాద సూచనలు పసిగడ్తూ నగరంలో ప్రవేశించాడు. అకస్మాత్తుగా ఒకచోట నిన్న తనను సహాయం కోసం పిలిచిన వాడే ఈరోజు కూడా తనను పిలుస్తూ కన్పించాడు. అప్పుడు మూసా అతనితో “నీవు పెద్ద దుర్మార్గుడిలా (జగదాలమారిగా) కన్పిస్తున్నావే!” అన్నాడు. (18)

ఆ తరువాత మూసా తన విరోధి జాతికి చెందిన వాడిపై దాడి చేయబోయాడు. వెంటనే రెండోవాడు గగ్గోలుపెడుతూ “మూసా నిన్న నీవు ఒక మనిషిని చంపావు. అలాగే ఈరోజు నన్ను చంపడానికి సిద్ధమయ్యావా? నువ్వీ దేశంలో క్రూరుడుగా ఉండదలిచావా? సంస్కరణ కార్యాలు చేయడం ఇష్టం లేదా?” అని అడిగాడు. (19)

కాస్సేపటికి నగరం అగ్రభాగం నుండి ఒక వ్యక్తి పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి “మూసా! ఉన్నతాధికారులు నిన్ను చంపే విషయమై చర్చలు జరుపుతున్నారు. నువ్వు (తొందరగా ఎటయినా) పారిపో. నేను నీ శ్రేయాభిలాషిని, చెబుతున్నా” అన్నాడు. (20)

ఈ సంగతి వినగానే మూసా భయపడి నగరం నుంచి మెల్లిగా జారుకున్నాడు. అప్పుడతను “ప్రభూ! నన్ను దుర్మార్గుల బారిననుండి కాపాడు” అని ప్రార్థించాడు. (21)

మూసా (ఈజిప్టు నుంచి బయలుదేరి) మద్యన్ దారి పట్టాడు. ఆ సమయంలో “నా ప్రభువు నన్ను సరైన దారిలో నడిపిస్తాడని ఆశిస్తున్నాను” అన్నాడతను. (22)

ఆవిధంగా అతను మద్యన్ ప్రాంతంలోని ఒక బావి దగ్గరకు చేరుకున్నాడు. అక్కడ అనేకమంది తమ పశువులకు నీళ్ళు త్రాగిస్తూ కన్పించారు. వారికి కొంచెం ఎడంగా ఇద్దరు స్త్రీలు తమ పశువుల్ని ఆపుకొని (నీటికోసం నిరీక్షిస్తూ) నిలబడి ఉన్నారు.

మూసా ఆ స్త్రీలను ఉద్దేశించి “మీ బాధేమిటి?” అని అడిగాడు. దానికి వారు “ఈ కాపరులు తమ పశువుల్ని తోలుకెళ్ళనంతవరకు మేము మా పశువులకు నీళ్ళు త్రాగించలేం. మా నాన్నగారు చాలా ముసలివారయి పోయారు” అన్నారు. (23)

ఈ సంగతి విని మూసా ఆ స్త్రీల పశువులకు నీళ్ళు తాగించాడు. ఆ తరువాత ఓ చోట నీడపట్టున కూర్చొని “ప్రభూ! నీవు నాకు ఎలాంటి శ్రేయస్సు పంపినా అది నాకు ఎంతో అవసరం” అన్నాడు. (24)

కాస్సేపటికి ఆ ఇద్దరిలో ఒక స్త్రీ సిగ్గుపడుతూ నడచి అతని దగ్గరకొచ్చింది. ఆమె అతనితో “మిమ్మల్ని మానాన్నగారు పిలుస్తున్నారు. మీరు మా పశువులకు నీరు తాగించి చేసిన మేలుకు ఆయన మీకు ప్రతిఫలం ఇవ్వడానికి పిలుస్తున్నారు” అని అన్నది.

మూసా ఆ వృద్ధుని దగ్గరికెళ్ళి తన గాధంతా వివరించాడు. అది విని అతను “భయపడకు. ఇప్పుడు నీవా దుర్మార్గుల బారిననుండి బయటపడ్డావు” అన్నాడు. ఆ ఇద్దరు స్త్రీలలో ఒకామె తన తండ్రితో “నాన్నా! ఇతణ్ణి మనం సేవకునిగా పెట్టుకుందాం. బలిష్ఠుడు, నిజాయితీపరుడైనవాడే మనకు మంచి సేవకుడు” అని అన్నది. (25-26)

కబ్బుబా సేనాపతిగా ఉండేవాడు. ఇమామ్ అబూహానీఫా (ర) అతనికి తరచుగా మన్సూర్ దౌర్జన్య పాలన గురించి చెప్పేవారు. దాంతో హసన్ తనపదవికి రాజీనామా చేశాడు. (రూహుల్మాని). దీన్ని బట్టి దౌర్జన్యపరులు నడిపే ప్రభుత్వంలో సజ్జనులు ఎలాంటి కీలకపాత్ర వహించరాదని తెలుస్తోంది.

ఆమె తండ్రి (మూసాతో) ఇలా అన్నాడు: “నేను నా కుమార్తెలిద్దరిలో ఒకామెను నీకిచ్చి పెళ్ళి చేయాలనుకుంటున్నాను. అయితే నీవు నాదగ్గర ఎనిమిదేండ్ల పాటు సేవకునిగా పనిచేయాలి. పదేండ్లు చేస్తే (ఇంకా మంచిది.) అది నీ ఇష్టం. నేను నీ మీద వత్తిడి చేయదలచుకోలేదు. దేవుడు తలిస్తే నీవు నన్ను మంచివాడిగా చూస్తావు.” (27)

మూసా ఇలా అన్నాడు: “ఈ వ్యవహారం మీకూ, నాకూ మధ్య జరిగింది. ఈ రెండు గడువుల్లో ఏదో ఒకదాన్ని నేను పూర్తి చేస్తాను. ఆ తర్వాత నామీద మరెలాంటి భారం వేయకూడదు. మనం చేసుకుంటున్న ఈ ఒప్పందానికి దేవుడే సాక్షి.” (28)

నిర్ణీతకాలం ముగిశాక మూసా తన కుటుంబం తీసుకొని బయలుదేరాడు. దారిలో తూర్కొండ వైపునుండి అతనికి ఒక అగ్ని(మంట) కన్పించింది. అప్పుడతను తన గృహస్థులతో “ఆగండి, నాకేదో నిప్పు కన్పిస్తోంది. నేను వెళ్ళి ఏదైనా సమాచారం తెస్తాను లేదా మీరు చలికాచుకోవడానికి ఓ నిప్పు కొరివ్వవైనా తెస్తాను” అన్నాడు. (29)

మూసా అక్కడకు చేరుకోగానే లోయ కుడి వైపున్న పవిత్ర స్థలంలోని ఓ చెట్టు నుండి “మూసా! నేనే దేవుణ్ణి. సర్వలోక ప్రభువుని” అంటూ ఓ (అదృశ్య)వాణి వినిపించింది. (30)

ఆ తర్వాత “నీ చేతికర్ర క్రిందపడెయ్యి” అని దేవుడు ఆదేశించాడు. (మూసా తన చేతికర్ర కింద పడేశాడు.) ఆ కర్ర పాములా మెలికలు తిరుగుతూ ప్రాకడం మొదలెట్టింది. దాన్ని చూడగానే అతను పరుగు లంకించుకున్నాడు. వెనక్కితిరిగినా చూడలేదు.

“మూసా! భయపడకు, వచ్చేయి. నీకెలాంటి ప్రమాదం ఉండదు. నీ చేతిని కాస్త చొక్కా క్రింద చంకలో పెట్టి తీసేయి. అది నీకెటువంటి బాధ కల్పించకుండా ప్రశాశిస్తూ బయటికి వస్తుంది. భయం పోగొట్టుకోవడానికి నీ (కుడి)భుజం అదుముకో. ఇవి రెండు ఫిరౌన్, అతని సభాసదుల ముందు ప్రదర్శించడానికి నీప్రభువు తరపున ఇవ్వబడిన మహిమలు. వారు చాలా దుర్మార్గులైపోయారు” అన్నాడు దేవుడు. (31-32)

అప్పుడు మూసా ఇలా అన్నాడు: “ప్రభూ! నేను వారి మనిషి నొకణ్ణి చంపి ఉన్నాను. అంచేత వారు నన్ను చంపేస్తారేమోనని భయపడుతున్నాను. నా సోదరుడు హారున్ వాక్యబాధ గలవాడు. అతణ్ణి నాకు సహాయకారిగా నియమించు. అతను నన్ను సమర్థిస్తాడు. వారు నన్ను తిరస్కరిస్తారేమోనని భయంగా ఉంది.” (33-34)

దానికి దేవుడిలా అన్నాడు: “మేము నీ సోదరుని ద్వారా నీకు బలం చేకూర్చుతాం. మీ ఇద్దరికీ విశేషశక్తి ప్రసాదిస్తాము. దీనివల్ల వారు మిమ్మల్నేమీ చేయలేరు. మా మహిమల శక్తితో మీరు, మిమ్మల్ని అనుసరించేవారే విజయం సాధిస్తారు.” (35)

ఆ తర్వాత మూసా మా మహిమలు తీసుకొని వారి దగ్గరకు వెళ్ళాడు. కాని వారు (వీటిని చూసి) “ఇదంతా అతని మంత్రజాలం తప్ప మరేమీ కాదు. ఈమాటలు మేము మా తాతమంత్రాతల కాలంలో ఎప్పుడూ వినలేదు” అన్నారు. (36)

“నా ప్రభువు దగ్గర్నుండి హితోపదేశం తెచ్చిన మనిషిని గురించి ఆ ప్రభువుకు

బాగా తెలుసు. అంతిమ పర్యవసానం ఎవరిది మంచిదవుతుందో కూడా ఆయనకే తెలుసు. పవైసా దుర్మార్గులు మాత్రం ఎన్నటికీ సఫలం కాలేరు” అన్నాడు మూసా (37)

“సభాసదులారా! మీకు నేను తప్ప మరొక దేవుడున్నట్లు నేనెరగను. హామాన్! కాస్త ఇటుకలు కాల్చి ఒక ఎత్తయిన కట్టడం కట్టించు. నేను దానిపై ఎక్కి మూసా దేవుడు (ఎక్కడైనా) ఉన్నాడేమో చూస్తాను. నేను మాత్రం మూసా అబద్ధాలరాయుడని భావిస్తున్నా” అన్నాడు ఫిరౌన్ (వెటకారంగా). (38)

ఫిరౌన్, అతని సైనికమూకలు హద్దుమీరిన అధికార గర్వంతో విద్రవీగిపోయారు. వారు మా దగ్గరికి ఎన్నడూ తిరిగిరావడం జరగదని భావించారు. చివరికి మేము అతణ్ణి, అతని సైన్యాలను పట్టుకొని సముద్రంలో విసిరిపడేశాం. కనుక దుర్మార్గులకు ఎలాంటి గతి పట్టిందో కాస్త చూడండి. మేమా దుర్మార్గుల్ని నరకం వైపు పిలిచే నాయకులుగా చేశాం. ప్రళయ దినాన వారికి ఎలాంటి సహాయం లభించదు. వారిని మేమీ లోకంలో శాపగ్రస్తులుగా చేశాం. ఇక ప్రళయ దినానయితే వారు దారుణమైన దుస్థితిలో చిక్కుకుంటారు. (39-42)

పాత తరాలను నాశనం చేసిన తరువాత మేము మూసాకు (తౌరాత్) గ్రంథం ప్రసాదించాము. ప్రజలు గుణపాఠం నేర్చుకోవడానికి మేము దాన్ని హితబోధినిగా, మార్గదర్శినిగా, కారుణ్యప్రదాయనిగా చేశాము. (43)

ప్రవక్తా! మేము మూసాకు ఈ (తౌరాత్) ఆజ్ఞలు ప్రసాదిస్తున్న సమయంలో నీవు (తూర్పర్యతం) పశ్చిమభాగాన లేవు. పైగా నీవు (ఆ దృశ్యం చూసిన) సాక్షుల్లో కూడా లేవు. ఈ సంఘటన తర్వాత మేము అనేక తరాలను లేపాము. వాటిమధ్య ఎంతో కాలం గడచింది. అదిగాక నీవు మద్యన్ వాసులకు మాసూక్తులు వినిపించడానికి ఆనాడు నీవు వారి దగ్గర లేవు. (ఆనాటి విశేషాలు) మేమే నీకు తెలియజేస్తున్నాం. (44-45)

మేము (మూసాను మొదటిసారిగా) పిలిచినప్పుడు నీవు తూర్(కొండ) సమీపంలో కూడా లేవు. అయినా (ఈ సమాచారం నీకు అందజేయబడుతున్నదంటే) ఇది నీ ప్రభువు అనుగ్రహం. నీకు పూర్వం వీరి దగ్గరకు హెచ్చరించేవారు ఎవరూ రానందువల్ల స్పృహలోకి వస్తారేమోనని నీవు వీరిని హెచ్చరించేందుకు మేమిలా చేశాము. ఇలా చేయకపోతే వారిపై వారి (దుష్)కార్యాల కారణంగా ఏదైనా ఆపద వచ్చిపడితే “ప్రభూ! మా దగ్గరకు ప్రవక్తను ఎందుకు పంపలేదు? పంపిస్తుంటే మేము నీ సూక్తులు పాటించి విశ్వాసులలో చేరేవాళ్ళం కదా!” అని వారు అనవచ్చు. (ఈ ఆరోపణలకు ఆస్కారం

2. సోవియట్ రష్యా శాస్త్రవేత్తలు తొలిసారిగా మనిషిని అంతరిక్ష నౌక ద్వారా రోదసిలోకి పంపి విజయం సాధించినప్పుడు, ఆ దేశం అధ్యక్షుడు కృశ్చేవ్ కూడా దేవుణ్ణి గురించి ఇలాగే అన్నాడు. “మేము ఆకాశమంతా తిరిగి చూశాం. మాకు దేవుడు ఎక్కడా కన్పించ లేదే!” అన్నాడా పెద్దమనిషి. దీన్నిబట్టి దేవుని విషయంలో మూడువేల సంవత్సరాలకు పూర్వం మార్గజ్రాప్తుల మనస్తత్వం ఎలా ఉండేదో నాగరికులం, అభ్యుదయవాదులం అని చెప్పుకునే నేటి వ్యక్తుల మనస్తత్వం కూడా అదేవిధంగా ఉందని తెలుస్తోంది. విజ్ఞతా వివేచనలు విడనాడినప్పుడు నాగరికత ఎంత పెరిగినా మనస్తత్వం మారదు కదా! (40:36, 37 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

లేకుండా మేము నిన్ను వీరి దగ్గరకు ప్రవక్తగా పంపాము). (46-47)

అయితే మా దగ్గర్నుండి వారి దగ్గరకు సత్యం వచ్చిన తరువాత “మూసాకు ఇవ్వబడినవే (మహిమలు) ఇతనికెందుకు ఇవ్వబడలేదు?” అని చెప్పసాగారు. ఇంతకు పూర్వం మూసాకు ఇవ్వబడినవాటిని వీరు తిరస్కరించలేదా? వారు (ఖుర్ఆన్, తౌరాత్ లను గురించి) ఈ రెండూ పరస్పరం సమర్థించుకునే మంత్రజాలాలు (తప్ప మరేమీ కావు) అన్నారు. పైగా మేము ఏ ప్రవక్తనూ నమ్మం అని కూడా అన్నారు. (48)

“మీ అభిప్రాయం నిజమైతే దేవుని దగ్గర్నుండి ఈ రెండిటికన్నా మెరుగైన మార్గం చూపే మరేదైనా గ్రంథం ఉంటే తీసుకురండి, నేను దాన్ని అనుసరిస్తాను” అని చెప్పాడు. ఈ సవాలును గనక ఎదుర్కోకపోతే, వీరసలు తమ మనోవాంఛలకు బానిసలై పోయారని తెలుసుకో. దేవుని మార్గదర్శకత్వం లేకుండా మనోవాంఛలకు బానిసయి పోయిన వాడికంటే మించిన మార్గభ్రష్టుడు మరెవడు కాగలడు? అలాంటి దుర్మార్గులకు దేవుడు ఎన్నటికీ దారి చూపడు. వారు ఏమరుపాటు నుండి స్పృహలోకి రావడానికి మేము అనేక సార్లు విషయాన్ని వారికి అందజేశాము. (49-51)

పూర్వం మేము గ్రంథం ఇచ్చినవారు ఈగ్రంథాన్ని నమ్ముతున్నారు. దీన్ని విన్పించినప్పుడు “మేము దీన్ని విశ్వసిస్తున్నాం.”³ నిజంగా ఇది మాప్రభువు నుండి వచ్చిన సత్యం. మేము పూర్వం నుండే విధేయులై⁴ ఉన్నాం” అంటారు వారు.

3. మహనీయ ముహమ్మద్ (సల్లం) దైవప్రవక్తగా ప్రభవించారన్న వార్త అబిసీనియాకు వలసవెళ్ళిన ముస్లింల ద్వారా అబిసీనియాలో చాలామందికి తెలిసింది. అప్పుడు అక్కడ్నుంచి ఇరవై మంది క్రైస్తవపండితులు వివరాలు తెలుసుకోవడానికి మక్కా వచ్చారు. అక్కడ కాబాగ్నహంలో దైవప్రవక్త (స)ను కలుసుకొని కొన్ని ప్రశ్నలు అడిగారు. దైవప్రవక్త (స) వాటికి సమాధానం ఇచ్చి, వారిని ఇస్లాం వైపు ఆహ్వానిస్తూ కొన్ని ఖుర్ఆన్ సూక్తులు పఠించి విన్పించారు.

ఆ సూక్తులు వినగానే క్రైస్తవ పండితుల కళ్ళు చెమర్చాయి. వెంటనే వారు ప్రవక్త (సల్లం)పై విశ్వాసం వ్యక్తపరచి ఇస్లాం స్వీకరించారు. తరువాత వారు అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోయారు.

అయితే ఖురైష్ నాయకుడు అబూజహల్, అతని సహచరులు దారిలో వారిని కలుసుకొని తూలనాడారు. “దెర్భాగ్యులారా! మీ మతస్థులు మిమ్మల్ని ఈ మనిషి స్థితిగతులేమిటో తెలుసుకొని రమ్మని పంపిస్తే, మీరు ఇతని దగ్గర కాస్తేవు కూర్చున్నారో లేదో మీ తాతముత్తాతల మతం వదలి ఇతన్ని విశ్వసిస్తారా? మీలాంటి బుద్ధిహీనుల్ని మేమింతవరకు చూడలేదు” అని అన్నారు. దానికి వారు “సోదరులారా! మీకు సలాం. మేము మీతో వాదించలేము. యదార్థం తెలిసి కూడా మేము శ్రేయోభాగ్యాలను వదలుకోలేము. మమ్మల్ని మా పద్ధతి మీద నడవనివ్వండి. మీరు మీ పద్ధతి ప్రకారం నడచుకోండి.” (సీరత్ ఇబ్నె హిషామ్)- (28:54,55; 26:197 సూక్తి కూడా చూడండి.)

4. ఇస్లాం అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) కాలం నుండి మాత్రమే వచ్చిన ధర్మం కాదు. ఇతర ప్రవక్తలు బోధించిన ధర్మం కూడా ఇస్లామే. వారిని విశ్వసించినవారిని కూడా ముస్లిం లనే అంటారు. ఆదిమానవుడు ఆదం (అలైహి) నుండి వస్తున్న ధర్మం కూడా ఇదే. దీన్ని బట్టి ఇస్లాం అత్యంత సనాతన ధర్మమని తెలుస్తోంది. ఖుర్ఆన్లోని ఈ క్రింది సూక్తులు చూడండి:

హజ్రత్ నూహ్ (అ) పలుకులు 10:72; హజ్రత్ ఇబ్రాహీం (అ), ఆయన సంతానం గురించి 2:131-133, 2:128; హజ్రత్ లూత్ (అ) గురించి 51:36; హజ్రత్ యూసుఫ్ (అ) గురించి 12:101;

(సన్మార్గంలో) స్థిరంగా ఉన్నందుకు వారికి రెట్టింపు ప్రతిఫలం ఇవ్వబడుతుంది. వారు సత్కార్యాల ద్వారా చెడులను దూరం చేస్తారు. మేము ప్రసాదించిన సంపద నుండి (కొంత మా మార్గంలో కూడా) ఖర్చుచేస్తారు. ఏదైనా పనికిమాలిన విషయం వింటే వారు (ఎలాంటి వాదనకు దిగకుండా) “మీకర్మలు మీకు, మాకర్మలు మాకు. మీకో దండం. మేము మూర్ఖుల వైఖరి అవలంబించ లేము” అంటూ అక్కడ్నుంచి తప్పుకుంటారు. (52-55)

ప్రవక్తా! నీవు కోరినవాడికి సన్మార్గం చూపలేవు. దేవుడే తాను కోరిన వాడికి సన్మార్గం చూపుతాడు. సన్మార్గం అవలంబించేవారెవరో ఆయనకు బాగా తెలుసు. (56)

వారు (సత్యాన్ని నిరాకరిస్తూ) “మేము నీతోపాటు ఈ హితబోధను అవలంబిస్తే (ఈ నేలమీద మాకు పుట్టగతులుండవు.) మమ్మల్ని మా దేశం నుండి తరిమేస్తారు” అనంటారు. మేము శాంతినిలయమైన ప్రతిష్ఠాలయం (పరిసరాల)లో నివసించేందుకు వారికి చోటు కల్పించలేదా? అక్కడకు మావైపు నుండి వారికి ఉపాధిగా రకరకాల వస్తు సామగ్రి చేరడంలేదా? కాని వారిలో చాలామందికి (వాస్తవం) తెలియదు. (57)

మేము ఎన్నో జనపదాలను నాశనం చేశాం. అక్కడి ప్రజలు తమ ఆర్థిక ప్రగతి చూసుకొని విద్రవీగి పోతుండేవారు. కనుక చూడు (శిథిలావస్థలో ఉన్న) వారి ఇండ్లను. వారి తర్వాత ఆ ఇండ్లలో బహుకొద్దిమంది మాత్రమే నివసించారు. చివరికి మేమే వాటికి వారసులైపోయాము. మాసూక్తులు విన్పించే ఒక ప్రవక్తను కేంద్ర జనపదానికి (మక్కాకు) పంపనంత వరకు మేము దాని చుట్టుపక్కలుండే ఏ జనపదాన్ని నాశనం చేయము. అలాగే మేము ఏ జనపదాలను కూడా అక్కడి ప్రజలు దుర్మార్గులు కానంత వరకు నాశనం చేసేవారం కాము. మీకు ఇవ్వబడినదంతా ప్రాపంచిక జీవన సంపద, క్షణికమైన దాని తళ్ళుకుబెళ్ళుకులు మాత్రమే. దేవుని దగ్గర ఉన్నది ఇంతకంటే ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది, శాశ్వతమైనది. మీరు బుద్ధి నుపయోగించి అలోచించరా? (58-60)

మేము ఒక వ్యక్తికి మంచికి సంబంధించి వాగ్దానం చేశాం. అది అతనికి లభించే అవకాశముంది. మరొకతనికి మేము (క్షణభంగురమైన) ప్రాపంచిక జీవనసామగ్రి మాత్రమే ఇచ్చాం. తర్వాత అతన్ని ప్రళయదినాన శిక్ష కోసం మాముందు ప్రవేశపెట్టడం జరుగుతుంది. ఈ ఇద్దరు సమానమవుతారా? ఆరోజు దేవుడు వారిని పిలిచి “మీ ఊహ జనితాలైన నా భాగస్వాములు ఇప్పుడు ఎటుపోయారు?” అని ప్రశ్నిస్తాడు. (61-62)

(నరక శిక్ష) మాట ఎవరికి వర్తిస్తుందో వారిలా అంటారు: “ప్రభూ! మేము మార్గ భ్రష్టులుగా చేసిన వారు వీరే. మేము (మా మనోవాంఛలకు బానిసలయి) ఎలా మార్గ భ్రష్టులై పోయామో అలాగే వీరిని కూడా మార్గభ్రష్టులుగా చేశాము.”⁵ నిజానికి వీరు

హజ్రత్ మూసా (అ) గురించి 10:84; ఫిరోన్ పలుకులు 10:90; హజ్రత్ సులైమాన్ దగ్గర సబారాబి పలుకులు 27:44; హజ్రత్ ఈసా (అ) అనుచరుల పలుకులు 5:111 మొదలైన సూక్తులు.

5. మానవులు, జిన్నులలోని దుష్టనాయకులు తమఅనుచరుల్ని గురించి దేవుని సన్నిధిలో ఇలా అంటారు. వీరిని నమ్ముకొని, దైవప్రవక్తలు చూపిన రుజుమాగ్గం వదలి తప్పుడు మార్గాలు అవలంబించడంవల్ల పరలోకంలో వాటి దుష్పర్యవసానాన్ని చవిచూడవలసి వస్తుందని ఈసూక్తిలో

మమ్మల్ని ఆరాధించలేదు. (వీరు తమ మనోవాంఛలకు బానిసలైపోయారు.) కనుక వారి మార్గభ్రష్టతకు మేము బాధ్యులం కామని విన్నవించుకుంటున్నాం.” (63)

అప్పుడు మేము “ఇక మీరు కల్పించుకున్న సహవర్తులను (అంటే మిథ్యాదైవాలను) పిలుచుకోండి” అంటాము. వారు (తమతమ ఇష్టదేవతలను) పిలుచుకుంటారు. కాని వారికి అవి ఎలాంటి సమాధానం ఇవ్వవు. చివరికి వారు (నరక)యాతనలు చూసుకుంటారు. వారు సన్మార్గం అవలంబించిఉంటే ఎంత బాగుండేది! దేవుడు వారిని పిలిచి “మేము పంపిన ప్రవక్తలకు మీరేం సమాధానమిచ్చారు”ని అడుగుతాడు. అప్పుడు వారికి ఏం సమాధానమివ్వాలో తోచదు. వారు ఒకర్నొకరు సంప్రదించుకోలేరు కూడా. అయితే చేసిన తప్పులకు ఈరోజు పశ్చాత్తాపం చెంది, సత్యాన్ని విశ్వసించి సర్కర్లు ఆచరించే వారు మాత్రం రేపక్కడ మోక్షం పొందేవారిలో ఉంటారు. (64-67)

నీ ప్రభువు తలచుకున్నదాన్ని సృజిస్తాడు. తాను కోరిన వ్యక్తిని (ప్రవక్తగా) ఎంచుకుంటాడు. ఈ ఎంపిక మీరు చేయవలసిన పనికాదు. వారికా అధికారం లేదు. వారు చేస్తున్న బహుదైవారాధనకు దేవుడు ఎంతోఅతీతుడు, ఉన్నతుడు, పరమపవిత్రుడు. (68)

వారు తమ హృదయాల్లో ఏం దాచారో, బయటికి ఏం వెలిబుచ్చుతున్నారో అంతా నీ ప్రభువుకు తెలుసు. ఆయనే అల్లాహ్. ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. ఇహంలోనూ, పరంలోనూ సకలవిధాల ప్రశంసలు, స్తోత్రాలు ఆయనకే శోభిస్తాయి. ఆయనకే (విశ్వ)పాలనాధికారం ఉంది. మీరంతా ఆయన వద్దకే మరలి పోవలసిఉంది. (69-70)

ముహమ్మద్ (స)! వారిని ఇలా అడుగు: “దేవుడు ప్రళయం దాకా రాత్రిని మీపై ఆవరింపజేసి ఉంచితే, ఆయన తప్ప మరే దేవుడు మీకు పగటి వెల్తురు ఇవ్వగలడు? మీరు వినరా?” ఇంకా అడుగు: “అలాగే దేవుడు ప్రళయం దాకా మీపై పగటి వెల్తురిని శాశ్వతంగా ఉంచితే, ఆయన తప్ప మరే దేవుడు మీరు విశ్రాంతి పొందడానికి రాత్రిని తెస్తాడు? దీన్ని గురించి మీరెప్పుడైనా ఆలోచించారా?” (71)

(ఈ అద్భుత రేయింబవళ్ళు) మీకు కన్పించడం లేదా? మీరు విశ్రాంతి పొందడానికి, మీప్రభువు అనుగ్రహం అన్వేషించడానికి ఆయన మీకోసం రాత్రింబవళ్ళను సృష్టించాడు, మీరు కృతజ్ఞత చూపుతారేమోనని. ఇదంతా ఆయన అనుగ్రహమే. (72-73)

దేవుడు వారిని పిలిచి మీ ఊహాజనితాలయిన నా భాగస్వాములు ఏమయ్యారు? అని అడిగే రోజు (గురించి గుర్తుంచుకోవాలి.) మేము ప్రతి అనుచర సముదాయం నుండి ఒక సాక్షిని తెచ్చి “మీ (మిథ్యాదైవారాధనకు) ప్రమాణాలేమిటో తీసుకురండి” అని వారిని నిలదీస్తాము. అప్పుడు వారికి తెలిసొస్తుంది సత్యం దేవుని వైపున్నదని. వారి అసత్యాలు, అభూతకల్పనలన్నీ కనుమరుగైపోతాయి. (74-75)

దేవుడు హెచ్చరిస్తున్నాడు. అలాంటి దుష్టనాయకులకు విధేయులయి వారి అడుగుజాడల్లో నడచుకోవడం కూడా ఆరాధన క్రిందికే వస్తుంది. అయితే ఈ ఆరాధన నరకానికి గొనిపోయే ఘోరమైన పాపం. దైవప్రవక్తలు దేవుని ఆజ్ఞలను మాత్రమే ఆచరిస్తూ, వాటిని ప్రజలకు బోధిస్తారు గనక వారికి విధేయులయి వారి అడుగుజాడల్లో నడచుకోవడం వారిని ఆరాధించడం క్రిందికి రాదు.

ఖారూన్ అనేవాడు మూసాజాతికి చెందిన వ్యక్తి. అయితే అతను తన జాతికి వ్యతిరేకంగా వ్యవహరిస్తూ విద్రోహిగా మారాడు. మేమతనికి అపార సిరిసంపదలు, నిక్షేపాలు ప్రసాదించాము. వాటికి సంబంధించిన తాళపు చెవుల్ని బలిష్ఠులైన కొందరు వ్యక్తుల సమూహం అతికష్టం మీద పైకెత్త గలుగుతుంది.

ఓసారి అతని జాతిప్రజలు అతనికిలా ఉపదేశించారు: “మిడిసిపడకు. మిడిసిపడే వారిని దేవుడు ప్రేమించడు. దేవుడు నీకు ప్రసాదించిన ఐశ్వర్యంతో పరలోకగృహం నిర్మించుకోవడానికి ప్రయత్నించు. ప్రపంచం నుండి కూడా నీ భాగాన్ని (పరలోకానికి తీసికెళ్ళడం) మరచిపోకు. దేవుడు నీకు మేలు చేసినట్లు నీవు కూడా (ప్రజలకు) మేలు చెయ్యి. ధరణిలో కలహాలు, సృష్టించకు. దేవుడు కలహకారుల్ని ప్రేమించడు.” (76-77)

ఈ మాటలు విని అతడు (మరింత నీల్గుతూ) “ఇదంతా నాకు నా జ్ఞానం, తెలివితేటల వల్ల లభించింది” అన్నాడు. దేవుడు పూర్వం ఇతనికింటే ఎక్కువ శక్తిసామర్థ్యాలు, మందీమార్బలం కలవారిని నాశనం చేశాడు. ఈ సంగతి అతనికి తెలియదా? పాపాత్ములను వారి పాపాలను గురించి అడగటం జరగదు (నిజాన్ని ఒప్పుకోరు గనక). (78)

ఓరోజు అతను పూర్తి రీవి-దర్పాలతో తనజాతి ప్రజల ముందుకొచ్చాడు. అప్పుడు ఐహిక వ్యామోహపరులు కొందరు అతణ్ణి చూసి “ఖారూన్ కు లభించిన సిరిసంపదలు మనకూ లభించివుంటే బావుండు! ఖారూన్ అదృష్టవంతుడు” అన్నారు. అయితే (దైవిక) జ్ఞానం కలవారు (వారి ఆలోచనాధోరణిని విమర్శిస్తూ) “మీ వైఖరి చాలా విచారకరం. విశ్వసించి సత్యార్థాలు చేసేవారికి దేవుని (దగ్గరున్న) ప్రతిఫలం ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది. సహనం వహించేవారికే ఈ మహాభాగ్యం లభిస్తుంది” అన్నారు. (79-80)

చివరికి మేము ఖారూన్ ని, అతని ఇంటిని (హతాత్తుగా) భూమిలోకి దిగబడి పోయేలా చేశాము. అప్పుడు దేవునికి వ్యతిరేకంగా అతణ్ణి ఆదుకునే వారెవరూ లేకపోయారు. అతను కూడా తననుతాను కాపాడుకోలేక పోయాడు. (81)

నిన్నటిరోజు అతని హోదా అంతస్తులు చూసి అలాంటివి తమకూ కావాలని కోరుకున్నవారు ఇప్పుడు విచారం వెలిబుచ్చుతూ ఇలా అన్నారు: “మనం ఒక విషయం మరచిపోయాం. దేవుడు ఎవరికి పుష్కలంగా ఉపాధి ఇవ్వదలచుకుంటాడో వారికే పుష్కలంగా ఉపాధి లభిస్తుంది. ఆయన మరెవరికీ పరిమితంగా ఉపాధి ఇవ్వాలని భావిస్తాడో వారికి పరిమితంగానే లభిస్తుంది. దేవుడు మనల్ని అనుగ్రహించి ఉండకపోతే ఆయన మనల్ని కూడా భూమిలోకి అణగగ్రొక్కేవాడు. అయ్యో! అవిశ్వాసులు సాఫల్యం చెందరన్న సంగతి (అప్పుడు) మనకు కొంచెం కూడా గుర్తుకు రాలేదే!” (82)

ప్రపంచంలో అధికులు కావాలనుకొని అరాచకం సృష్టించగోరని వారికి మాత్రమే మేము పరలోక గృహం కేటాయిస్తాం. దైవభీతిపరులు ఎంతో మంచి పర్యవసానం అనుభవిస్తారు. మంచితనం తెచ్చేవారికి అంతకంటే ఎక్కువ మంచి జరుగుతుంది. చెడు తెచ్చేవారికి వారు చేసిన చెడుపనుల మేరకే ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. (83-84)

ప్రవక్తా! నీపై ఈ ఖుర్ఆన్ ని అవతరింపజేసిన దేవుడు నిన్ను తప్పకుండా అత్యంత

శ్రేష్ఠమైన స్థానానికి చేర్చుతాడు. “ఎవరు సన్మార్గగామి అయివచ్చాడో, ఎవరు స్పష్టమైన దుర్మార్గంలో పడివున్నాడో నా ప్రభువుకు బాగా తెలుసు” అని వారికి చెప్పాడు. (85)

నీపై (దైవ) గ్రంథం అవతరిస్తుందని నీవు ఏనాడూ ఆశించి ఉండలేదు. ఇది నీ ప్రభువు అనుగ్రహం మాత్రమే. కనుక నీవు సత్యతిరస్కారులకు సహాయకునిగా మారకు. నీపై దేవుని సూక్తులు అవతరించినప్పుడు సత్యతిరస్కారులు నిన్ను వాటికి దూరంగా ఉంచడమన్నది ఎన్నటికీ సంభవించకూడదు సుమా! నీవు (ప్రజలను) నీ ప్రభువు (సందేశం) వైపు పిలుస్తూ ఉండు. అంతేగాని, బహుదైవారాధకుల్లో చేరిపోకు. అల్లాహ్ తప్ప మరే దైవాన్నీ ప్రార్థించకు. ఆయన తప్ప మరే ఆరాధ్యదైవం లేడు. అల్లాహ్ అస్తిత్వం తప్ప ప్రతి వస్తువూ నశించిపోయేదే. ఆయనకే (ప్రతిచోటా) పాలనాధికారం ఉంది. మీరంతా ఆయన సన్నిధికే మరలిపోవలసి ఉంది. (86-88)

29. అన్కబూత్ (సాలెపురుగు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 69

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీశకానికి రెండు మూడేళ్ళ క్రితం మక్కాలో అవతరించింది. ఇందులో సత్యతిరస్కారం వల్ల కలిగి దుష్పలితాలను గురించి హెచ్చరిస్తూ, దేవుని ఏకత్వం, పరలోకభావనల గురించి హెతుబద్ధంగా అవిశ్వాసులకు బోధించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలిఫ్-లామ్-మీమ్. ప్రజలు కేవలం తాము విశ్వసించాం అని పలికినంత మాత్రాన తమను వదలిపెట్టడం జరుగుతుందని భావిస్తున్నారా? తమను పరీక్షించడం జరగదని తలుస్తున్నారా? వారికి పూర్వం గతించినవారిని కూడా మేము పరీక్షించాము. (మీలో) నిజాయితీపరులెవరో, మోసగాళ్ళెవరో దేవుడు తప్పకుండా పరీక్షించవలసి ఉంది. ¹ దుష్టచర్యలకు పాల్పడుతున్నవారు మా అదుపు నుండి పారిపోగలమని భావిస్తున్నారా? అదంతా వారి (భ్రమ,) తప్పడు ఆలోచన మాత్రమే. (1-4)

1. విశ్వాసుల్ని దేవుడు తప్పకుండా విశ్వాసపరీక్ష పెడతాడని ఈసూక్తి తెలియజేస్తోంది. పరీక్ష ఎదురైనప్పుడే నిజమైన విశ్వాసి ఎవరో, కపటవిశ్వాసి ఎవరో, మాటలవిశ్వాసి ఎవరో, చేతలవిశ్వాసి ఎవరో తెలుస్తుంది. (పరీక్ష గురించి 2:155-157,214; 3:142; 47:31 సూక్తులు చూడండి.)

మక్కాలో ముస్లింలకు, ఇస్లామీయ ఉద్యమానికి అవిశ్వాసుల నుండి తీవ్రమైన ప్రతిఘటన ఎదురయింది. అవిశ్వాసులు ముస్లింలను అనేక విధాల వేధిస్తూ వారి జీవితాల్ని దుర్గం చేశారు. ఈ పరిస్థితిని గురించి ప్రస్తావిస్తూ హజ్రత్ ఖబ్బాబ్ బిన్ అరత్ (రజి) ఇలా అన్నారు:

మేము బహుదైవారాధకుల వేధింపులతో విసిగిపోయాం. ఆకాలంలో ఓరోజు నేను దైవప్రవక్త (స)ను కాబాగోడ నీడన కూర్చొని ఉండటం చూసి, ఆయన దగ్గరికెళ్ళి “దైవప్రవక్తా! మా కోసం దైవాన్ని ప్రార్థించరా?” అని విన్నవించాను. ఈ మాట వినగానే ఆయన ముఖం కోపంతో జేవు రించింది. ఆయన ఇలా అన్నారు: “మీకు పూర్వం ఉండిన విశ్వాసులపై మీకంటే ఘోరమైన కష్టాలు వచ్చిపడ్డాయి. వారిలో ఒకట్టి నేలలో గుంటత్రవ్వి అందులో కూర్చోబెట్టి అతని తల మీద రంపం పెట్టి చీల్చివేయడం జరిగింది. మరొకట్టి ఇస్లాం నుండి మరల్చడానికి అతని కీళ్ళలోకి ఇసుక దువ్వెనలు గుచ్చి లాగేశారు. దైవనాక్తి! ఈపని ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ నెరవేరుతుంది. చివరికి

దేవుణ్ణి కలుసుకోగలనని ఆశిస్తున్నవాడు ఆయన నిర్ణయించిన సమయం అతి సమీపంలో ఉందని తెలుసుకోవాలి. దేవుడు సమస్తవిషయాలు వింటున్నాడు. ఆయన సర్వం ఎరిగినవాడు. ఎవరైనా పాటుపడుతున్నాడంటే అతను తన శ్రేయస్సు కోసమే పాటుపడుతున్నాడు. దేవునికి లోకులతో పనేలేదు. ఆయన నిరపేక్షాపరుడు. సత్యాన్ని విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేసేవారి నుండి వారి చెడులను మేము తొలిగిస్తాం. వారు ఆచరించిన సత్కర్మలకు మేము వారికి మంచి ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాం. (5-7)

తల్లిదండ్రులకు సేవచేయాలని, వారి పట్ల సద్భావంతో మెలగాలని మేము మానవునికి ఉపదేశించాం. అయితే “వారొకవేళ నీకు తెలియని మరొక దైవాన్ని నాకు సోటి కల్పించమని వత్తిడితేస్తే మాత్రం నీవు వారికి విధేయత చూపకు. మీరంతా చివరికి నా దగ్గరకే తిరిగిరావలసి ఉంది. అప్పుడు నేను మీరు (ప్రపంచంలో ఉండగా) ఏమేమి చేస్తుండేవారో మీకు తెలియజేస్తాను” అని కూడా మేమతనికి బోధించాం. సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులైనవారిని మేము తప్పక సజ్జనులుగా పరిగణిస్తాం. (8-9)

కొందరు తాము దేవుణ్ణి విశ్వసించాం అంటారు. కాని దేవుని విషయంలో హింసించబడితే, లోకులు పెట్టిన ఆ బాధల్ని వారు దేవుడు విధించిన శిక్షగా భావిస్తారు. అయితే నీ ప్రభువు నుండి విజయం, సహాయం లభిస్తే వారు (నీ దగ్గరకొచ్చి) “మేము మీతోపాటే ఉన్నాం” అనంటారు. ప్రజలలో ఇలాంటివారు కూడా ఉన్నారు. ప్రపంచ వాసుల హృదయాల్లో ఏముందో దేవునికి తెలియదనుకుంటున్నారా మీరు? నిజమైన విశ్వాసులెవరో, కపటవిశ్వాసులెవరో దేవుడు తప్పక పరీక్షించవలసి ఉంది. (10-11)

సత్యాన్ని నిరాకరించినవారు విశ్వసించినవారితో “మీరు మా(మత)విధానం అనుసరించండి, మేము మీ పాపభారం మోస్తాం” అంటారు. కాని వారు విశ్వాసుల పాపాన్ని ఏమాత్రం నెత్తిమీద వేసుకోరు. వారు పచ్చి అబద్ధాలరాయుళ్ళు. వారు తమ పాపాలతో పాటు ఇతరుల పాపభారం కూడా మోస్తారు. ప్రళయదినాన వారి అభూత కల్పనలను గురించి వారిని తప్పకుండా నిలదీయడం జరుగుతుంది. (12-13)

మేము నూహ్ ను (ప్రవక్తగా నియమించి) అతని జాతి ప్రజల దగ్గరకు పంపాము. అతను వారి మధ్య యాభయ తక్కువ వేయి సంవత్సరాలు గడిపాడు. చివరికి వారు దుర్మార్గంలో పడివున్న స్థితిలో వారిపైకి (భయంకరమైన) తుఫాను వచ్చిపడింది. ఆ

ఒక వ్యక్తి ఒంటరిగా ననా నుండి హజ్రెమోత్ (ప్రాంతం) వరకు నిర్భయంగా ప్రయాణం చేస్తాడు. అప్పుడతనికి దైవభయం తప్ప మరేభయము ఉండదు.” (బుఖారి, అబూదావూద్)

2. “అతను వారి మధ్య యాభయ తక్కువ వేయి సంవత్సరాలు గడిపాడు” అంటే నూహ్ (అలైహి) దైవప్రవక్త అయిన నాదీనుండి తుఫాన్ సంఘటన సంభవించే వరకు తన జాతిప్రజల మధ్య 950 సంవత్సరాలు గడిపారని ధర్మవేత్తలు వ్యాఖ్యానించారు. దీన్నిబట్టి నూహ్ (అలైహి) వయస్సు వేయి సంవత్సరాలకు పైనే ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. అంతేకాదు, అతిప్రాచీన యుగంలో మానవులు వేల సంవత్సరాలు జీవించినట్లు కూడా తెలుస్తోంది. ఇబ్నె జోజ్ (రహ్మాలై), హఫ్ బిన్ మునబ్బా (రహ్మాలై) గార్డ ఉల్లేఖనాలు కూడా ఈ విషయాన్ని ధృవపరుస్తున్నాయి. (మౌలానా అహ్మద్ సయీద్ గారి “మౌత్ కా రుబ్కా” అనే గ్రంథంలో 320, 321 పేజీలు చూడండి.)

తర్వాత మేము నూహ్‌ని, (అతనితోపాటు) ఓడలో ఎక్కినవారిని రక్షించాం. దీన్ని మేము ప్రపంచ మానవులకు ఒక సూచనగా, ఒక గుణపాఠంగా చేసి ఉంచాం. (14-15)

ఇబ్రాహీంని (అతనిజాతి దగ్గరకు) పంపాము. అప్పుడతను తనజాతికి హితోపదేశం చేస్తూ ఇలా అన్నాడు: “మీరు దేవుణ్ణి మాత్రమే ఆరాధించండి. ఆయనకే భయపడండి. విషయం తెలుసుకుంటే ఇందులోనే మీ శ్రేయస్సుంది. మీరు దేవుణ్ణి వదలి పూజిస్తున్న పస్తువులు విగ్రహాలు మాత్రమే. (ఇలా) మీరు ఒక అసత్యాన్ని కల్పించుకున్నారు.

దేవుణ్ణి వదలి మీరు పూజిస్తున్న ఈ విగ్రహాలు మీకు ఎలాంటి ఉపాధి ఇవ్వలేవు. కనుక మీరు దేవుని సన్నిధిలో ఉపాధిని గురించి అర్థించండి. ఆయన్నే ఆరాధించండి, ఆయనకే కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోండి. చివరికి మీరు ఆయన సన్నిధికి మరలి పోవలసి ఉంది. మీరు నా మాటలు తిరస్కరిస్తే (నాకొచ్చే నష్టమేమీ లేదు.) మీకు పూర్వం కూడా అనేక జాతులు తిరస్కరించాయి. (దైవ)సందేశాన్ని స్పష్టంగా అందజేయడం తప్ప దైవప్రవక్తపై మరెలాంటి బాధ్యత లేదు.” (16-18)

దేవుడు జీవరాసుల్ని మొదటిసారి ఎలా సృజిస్తున్నాడో, తరువాత వాటిని ఎలా పునరుత్పత్తి చేస్తున్నాడో మీరు గమనించడం లేదా? ఇలా చేయడం దేవునికి చాలా సులభం. వారికిలా చెప్పా: “ప్రపంచంలో తిరిగి చూడండి, ఆయన ప్రాణికోటిని మొదటి

ఇబ్నె జోజీ (రహూలై) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ఈసా ప్రవక్త (అలైహి) తన అనుచరుల కోరికపై దైవాన్ని ప్రార్థించగా ఒక కపాలం ఇలా అంటుంది: “ఒకప్పుడు నేని ప్రాంతం చక్రవర్తిని. వెయ్యేండ్లు జీవించాను; వేయిమంది సంతానం కన్నాను; వేయి పట్టణాలు జయించాను; వేయి సైన్యాలను ఓడించాను; వేయిమంది రాజుల్ని చంపాను. చివరికి ఈ విజేత మృత్యు కుహరంలోకి వెళ్ళాడు...”

వహాబ్ బిన్ మునబ్బా (రహూ) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ఈసా ప్రవక్త (అలైహి) తన అనుచరుల కోరికపై నూహ్ ప్రవక్త (అలైహి) కుమారుడు సామ్ ఖననమై ఉన్న సమాధి దగ్గర నిలబడి “దేవుని ఆజ్ఞతో నజీవి అయి, లే” అన్నారు. సామ్ లేచి ఈసా (అలైహి) ప్రశ్నకు సమాధానమిస్తూ “నేను నాలుగు వేల సంవత్సరాలు జీవించాను...” అని అన్నాడు.

ఈ రెండు ఉల్లేఖనాలను బట్టి ప్రాచీన మానవులు దీర్ఘాయుష్కులని తెలుస్తోంది. ఈనాడు “హ్యూమన్ జెనోమ్ ప్రాజెక్ట్”లో 97% విజయం సాధించిన శాస్త్రవేత్తలు, ఈ ప్రాజెక్టు పూర్తయితే ప్రాణాంతక వ్యాధులకు కారణాలు తెలుసుకొని వాటికి చికిత్సవేయడం సులభమవుతుందని, దాంతో పాటు మనుషుల ఆయుష్షును కూడా 1200 సంవత్సరాల వరకు పెంచవచ్చని తెలియజేశారు. (27-6-2000 తేదీ దినపత్రికలన్నీ ఈ వార్తను పతాక శీర్షికలతో ప్రకటించాయి.)

అయితే మనిషి 1200 ఏండ్లు జీవించినా ఓరోజు మరణించక తప్పదు. ఆరోజు నుంచే అతని అసలైన శాశ్వత జీవితం ప్రారంభమవుతుంది. అలాంటి శాశ్వత జీవితాన్ని సుఖమయం చేసుకోవడానికి పాటుపడటంలోనే అతని విజ్ఞత ఉంది. అది లోపిస్తే శాశ్వత జీవితం నరకప్రాయమవుతుంది. ఆ నరకప్రాయ జీవితం ముందు 1200 ఏండ్ల ఐహిక జీవితం సైతం మూడు ఘడియల ముచ్చటగా కూడా మనిషి స్మృతిలో మిగలదు. (79:46 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

“వారిలో ప్రతి ఒక్కడూ వెయ్యేండ్ల పాటు జీవించి ఉండాలని కోరుకుంటాడు. అంతటి దీర్ఘాయుష్షువు పొందినా అది వారికి (పరలోక) శిక్ష నుండి తప్పించలేదు. వారు చేస్తున్న పనులే మిటో దేవుడు గమనిస్తూనే ఉన్నాడు.” (దివ్య ఖుర్ఆన్-2:96)

సారి ఎలా సృజించాడో అలాగే మళ్ళీ ఆయన వాటినుండి జీవరాసుల్ని పుట్టిస్తున్నాడు. ఆయన ప్రతిపనీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వశక్తిమంతుడు. (19-20)

ఆయన తాను తలచిన విధంగా కొందరిని శిక్షిస్తాడు; కొందరిని కరుణిస్తాడు. చివరికి మీరంతా ఆయన వద్దకే పోవలసిఉంది. ఆయన పట్టునుండి భూమండలం లోనూ తప్పించుకోలేరు, ఆకాశంలోనూ తప్పించుకోలేరు. మిమ్మల్ని కాపాడే ఏ సహాయ కుడూ, సంరక్షకుడూ ఉండడు. దేవుని సూక్తుల్ని, ఆయన దర్శనభాగాన్ని నిరాకరించిన వారు నా కారుణ్యకటాక్షాల పట్ల నిరాశచెందారు. వారికోసం వ్యధాభరితమైన శిక్ష కాచుకొని ఉంది. (21-23)

ఆ తర్వాత వారు, ఇతణ్ణి చంపండి లేక కాల్చివేయండి అన్నారు. అంతకుమించి వారి దగ్గర ఎలాంటి సమాధానం లేకపోయింది. చివరికి దేవుడు అతణ్ణి అగ్ని నుండి రక్షించాడు. విశ్వసించేవారికి ఈ సంఘటనలో గొప్ప సూచన ఉంది. (24)

అతను వారితో ఇలా అన్నాడు: “మీరు ఇహలోక జీవితంలో దేవుణ్ణి వదలి విగ్రహాలను మీ మధ్య పరస్పరం ప్రేమాభిమానాలు జనింపజేసే సాధనాలుగా చేసుకున్నారు. కాని పునరుత్థాన దినాన మీరు ఒకర్నొకరు ఖండించుకుంటూ దూషించుకుంటారు. నరకాగ్ని మీకు నివాసమవుతుంది. అక్కడ మీకు సహాయం చేసేవాడే లభించడు.” (25)

అప్పుడు లూత్ అతణ్ణి విశ్వసించాడు. “నేను నా ప్రభువు (ప్రసన్నత) వైపు వలస పోతున్నాను. ఆయన ఎంతో శక్తిసంపన్నుడు, వివేకవంతుడు” అన్నాడు ఇబ్రాహీం. అతనికి మేము ఇస్‌హాఖ్ (అనే కొడుకు)ని, యాఖూబ్ (అనే మనవడి)ని ప్రసాదించాం. అతని సంతతిలో దైవదౌత్యం, (దివ్య)గ్రంథం నెలకొల్పాయి. మేమతనికి ప్రపంచంలో ప్రతిఫలం ప్రసాదించాం. పరలోకంలో అతను తప్పక సజ్జనుల్లో చేరివుంటాడు. (26-27)

మేము లూత్‌ని (ప్రవక్తగా చేసి) పంపాము. అతను తన జాతివారికి హితవు చేస్తూ ఇలా అన్నాడు: “మీరెంత అశ్లీలానికి పాల్పడుతున్నారు! మీకు పూర్వం లోకంలో ఎవరూ ఇలాంటి పని చేయలేదే!! మీరు (స్త్రీలను వదలి) పురుషుల వెంటపడ్డారా? దారి దోపిడిలు (కూడా) చేస్తున్నారు. నిండుసభల్లో (సిగ్గువిడిచి ఈ) పాడుపని చేస్తున్నారే!”

దానికి వారు “నీవు చెప్పేది నిజమైతే (మాపైకి) దైవశిక్ష తీసుకురా” అన్నారు. అంతకుమించి వారిదగ్గర ఎలాంటి సమాధానం లేదు. అప్పుడు లూత్ “ప్రభూ! ఈ దుర్మార్గులకు వ్యతిరేకంగా నాకు సహాయం చెయ్యి” అని వేడుకున్నాడు. (28-30)

మా దూతలు (ఓ రోజు) ఇబ్రాహీం దగ్గరకు ఒక శుభవార్త తీసుకొని వెళ్ళారు. ఆ సందర్భంలో వారు “మేమా పట్టణాన్ని నాశనం చేయబోతున్నాం. ఆ పట్టణవాసులు పరమ దుర్మార్గులయి పోయారు” అని తెలిపారతనికి. (31)

ఇబ్రాహీం ఈమాట విని “అక్కడ లూత్ ఉన్నాడు కదా?” అన్నాడు. దానికి వారు “అక్కడ ఎవరెవరున్నారో మాకు బాగా తెలుసు. మేము లూత్ భార్యను తప్ప అతణ్ణి, అతని కుటుంబాన్ని రక్షిస్తాం. ఆ స్త్రీ వెనుకుండిపోయేవారిలో ఉండిపోతుంది” అన్నారు.*

ఆతర్వాత మా దూతలు లూత్ వద్దకు చేరుకున్నారు. వారిని చూసి అతను తీవ్ర ఆందోళనచెందాడు. అతని హృదయం కుంచించుకుపోయింది. వారతని పరిస్థితి గమనించి “భయపడకు, విచారించకు. మేము నిన్ను, నీ కుటుంబసభ్యుల్ని రక్షిస్తాం, నీ భార్యను తప్ప. ఆమె వెనుకకుడిపోయేవారిలో ఉండిపోతుంది. ఈ పట్టణవాసులు చేస్తున్న పాడుపనికి మేము వీరిపై ఆకాశం నుండి శిక్ష దించబోతున్నాం” అని చెప్పారు. మేమా పట్టణాన్ని (సమూలంగా తుడిచిపెట్టి) బుద్ధిజ్ఞానం కలవారికోసం స్పష్టమైన సూచన (గుణపాఠం)గా చేసి వదలిపెట్టాము. (32-35)

మద్యనీజాతి ప్రజల దగ్గరికి వారి సోదరుడు షుబ్బాన్ పంపాము. అతను వారికి హితోపదేశం చేస్తూ “నాజాతి ప్రజలారా! దేవుణ్ణి ఆరాధించండి. అంతిమదినం గురించి భయపడండి. ప్రపంచంలో దుర్మార్గులైపోయి అన్యాయాలు, అక్రమాలు చేస్తూ తిరగకండి” అన్నాడు. కాని వారు షుబ్బాన్ తిరస్కరించారు. చివరికి తీవ్రమైన ఓ భూకంపం వారిని మట్టుబెట్టింది. వారు తమ ఇంట్లలో బోర్లా పడిపోయారు. (36-37)

మేము ఆద్, సమూద్ జాతుల్ని కూడా తుడిచిపెట్టాము. వారి నివాస ప్రాంతాల్ని మీరు చూసేఉన్నారు. షైతాన్ వారి చేష్టల్ని మనోహరమైనవిగా చేసి, వారిని సన్మార్గంలోకి రాకుండా అడ్డుకున్నాడు. బుద్ధిజ్ఞానాలు వుండి కూడా వారు షైతాన్ వలలో పడిపోయారు. (38)

మేము ఖారున్, ఫిరౌన్, హమాన్లను కూడా హతమార్చాం. వారి వద్దకు మూసా నిదర్శనాలు తీసుకొని వెళ్ళాడు. కాని వారు (మా పట్టునుండి) తప్పించుకోలేని వారైనప్పటికీ ప్రపంచంలో తమ హోదా, అంతస్తులు చూసుకొని మిడిసిపడ్డారు. వారు చేసిన పాపాలకు (శిక్షగా) మేము వారిలో ప్రతి ఒక్కణ్ణి పట్టుకున్నాం. వారిలో కొందరిపై మేము రాళ్ళవర్షం కురిపించే గాలిని పంపాము. కొందరిని భయంకరమైన విస్ఫోటం మట్టుబెట్టింది. కొందరి మేము భూమిలోకి అణగగ్రక్కాం. మరికొందరి (సముద్రంలో) ముంచివేశాం. దేవుడు వారికి ఏమాత్రం అన్యాయం చేయలేదు. వారే (ఆత్మవంచనకు పాల్పడి) తమకుతాము అన్యాయం చేసుకున్నాం. (37-40)

దేవుణ్ణి వదలి ఇతరుల్ని సంరక్షకులుగా చేసుకున్నవాణ్ణి సాలీడుతో పోల్చవచ్చు. సాలీడు తనకోసం ఇల్లు కట్టుకుంటుంది. అందరి ఇంట్లకన్నా సాలీడుఇల్లే అత్యంత బలహీనమైనది. (ఇలాంటి దృష్టాంతాల ద్వారానైనా) వీరు (విషయాన్ని) గ్రహిస్తే బాగుండు.

వారు (నిజ)దేవుణ్ణి వదలి ఏ మిథ్యాదైవాలను వేడుకుంటున్నారో వాటిని గురించి దేవునికి బాగా తెలుసు. ఆయన సర్వ శక్తిమంతుడు, ఎంతో వివేకవంతుడు. ప్రజలకు విషయం బోధపరచడానికి మేమీ దృష్టాంతాలు ఇస్తున్నాం. అయితే జ్ఞానం కలవారే వాటిని అర్థంచేసుకుంటారు. దేవుడు భూమ్యాకాశాల్ని సత్యం ప్రాతిపదికపై సృష్టించాడు. విశ్వాసుల కోసం ఇందులో గొప్ప సూచన ఉంది. (41-44)

ప్రవక్తా! నీ దగ్గరకు పంపబడిన (ఖుర్ఆన్) గ్రంథాన్ని పఠిస్తూఉండు. నమాజ్ ను నెలకొల్పు. నిస్సందేహంగా నమాజ్ (మనిషిని) చెడులు, అశ్లీలచేష్టల జోలికి పోకుండా

నిరోధిస్తుంది.³ దేవుని స్మరణ ఎంతో గొప్పవిషయం. మీరు చేస్తున్నదంతా దేవునికి తెలుసు. (45)

గ్రంథప్రజలలో దుర్మార్గులు కానివారితో ఉత్తమరీతిలో వాదించండి. వారితో ఇలా అనండి: “మేము మా దగ్గరకు పంపబడిన దానిని (ఖుర్ఆన్ ని), మీ దగ్గరకు పంపబడిన దానిని (తొరాత్, ఇన్జీల్ లను) విశ్వసిస్తున్నాము. మా దేవుడు, మీ దేవుడు ఒక్కడే. మేము ఆయనకే విధేయులై (ముస్లిములై) పోయాము.” (46)

ప్రవక్తా! అలాగే మేము నీ దగ్గరకూడా గ్రంథం అవతరింపజేశాం. దీన్ని లోగడ గ్రంథం ఇవ్వబడినవారు విశ్వసిస్తున్నారు. వీరిలో కూడా అనేకమంది దీన్ని విశ్వసిస్తున్నారు. అవిశ్వాసులు మాత్రమే మాసూక్తులు నిరాకరిస్తారు. నీవు గతంలో ఏ గ్రంథాన్ని చదవలేదు. నీ చేతులతో వ్రాయనూ లేదు. అలా జరిగివుంటే ఈ మిథ్యావాదులు నిన్ను శంకించేవారు. ఇవి జ్ఞానం ఇవ్వబడినవారి హృదయాల్లో చోటుచేసుకునే తేజోవంతమైన సూక్తులు. దుర్మార్గులు తప్ప మరెవరూ మాసూక్తులు నిరాకరించరు. (47-49)

వారు (నీ గురించి) “అతని దగ్గరకు అతని ప్రభువు నుండి నిదర్శనాలు ఎందుకు రాలేదు?” అని ప్రశ్నిస్తారు. “నిదర్శనాలు దేవుని వద్ద చాలా ఉన్నాయి. నేను (విషయాన్ని) స్పష్టంగా తెలియజేసి హెచ్చరించేవాణ్ణి మాత్రమే” అని చెప్పి. (50)

మేము నీ (హృదయం)లో గ్రంథం అవతరింపజేశాము. దాన్ని నీవు పఠించి (ప్రజలకు) విన్పిస్తున్నావు. ఇదొక్క నిదర్శనం చాలదా వారికి? ఈ గ్రంథంలో విశ్వసించే వారి కోసం (ద్వైవ)కారుణ్యం, హితోపదేశం ఉన్నాయి. వారికిలా చెప్పు: “మీకూ, నాకూ మధ్య సాక్షిగా దేవుడే చాలు. ఆయన భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్త విషయాలు ఎరిగిన వాడు. దేవుణ్ణి తిరస్కరించే మిథ్యవాదులే నష్టపోయేవారు.” (51-52)

వారు శిక్ష కోసం తొందరపడ్తున్నారు. దీనికి ఒక సమయమంటూ ముందే నిర్ణయించక పోయివుంటే వారిపై శిక్ష ఎప్పుడో వచ్చిపడేది. అది తప్పకుండా (దాని నిర్ణీత సమయానికి) వారికి తెలియకుండానే హఠాత్తుగా వచ్చిపడుతుంది. వారు శిక్షకోసం తొందరపడ్తున్నారు గాని, నరకం (ఈ) అవిశ్వాసులకు (ఇప్పటికే) చుట్టుముట్టి ఉంది. వారిని (నరక)శిక్ష వారి పైనుండి, వారికాళ్ళ క్రింది నుండి వచ్చి కమ్ముకునే రోజున దేవుడు వారితో “ఇక మీరు చేసుకున్న కర్మలు చవిచూడండి” అంటాడు.

3. ఒక వ్యక్తి నమాజు చేసేవాడైనప్పటికీ చెడ్డ పనులకు పాల్పడుతున్నాడంటే అతను ఖుర్ఆన్ లోని దైవాజ్ఞలను నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నాడన్నమాట. లేదా ఖుర్ఆన్, హదీసుల పట్ల సరైన అవగాహన లేకుండా దేవుని దయాగుణం పట్ల నిరాధారమైన ఆశలు కల్పించుకున్నాడన్నమాట. ఈనూక్తి విషయంలో దైవప్రవక్త (స) ఇలా చెప్పారు: “ఒక వ్యక్తిని అతని నమాజ్ చెడ్డపనుల నుండి, అశ్లీలచేష్టల నుండి వారించకపోతే అతని నమాజ్ నమాజే కాదు.” (ఇబ్నె అబీహాతిం)

ఇమామ్ జాఫర్ సాదిఖ్ ఈ విషయంపై వ్యాఖ్యానిస్తూ “ఎవరైనా తన నమాజ్ స్వీకరించబడినా లేదా అని తెలుసుకోదలిస్తే, అతను తన నమాజ్ తనను ఏ మేరకు చెడుపనులు, అశ్లీల చేష్టల జోలికి పోనీకుండా నిరోధించిందో పరిశీలించుకోవాలి. నమాజ్ వల్ల అతను చెడుపనుల జోలికి పోకుండా నీతిగా ఉన్నాడంటే అతని నమాజ్ స్వీకరించబడినట్లే.” (రూహుల్ మాని)

విశ్వాసులైన నా దాసులారా! నాభూమి విశాలంగా ఉంది. (ఇక్కడ కష్టంగా ఉంటే మీరు వేరేచోటికి వలసపోవచ్చు.) మీరు నన్నే ఆరాధించండి. ప్రతిప్రాణి చావును చవి చూడవలసిందే. మీరంతా మా దగ్గరికే తిరిగిరావలసి ఉంది. (53-57)

విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేసినవారిని మేము స్వర్గంలో సెలయేరులు ప్రవహించే అత్యున్నతమైన భవనాలలో ఉంచుతాం. వారక్కడ శాశ్వతంగా ఉంటారు. సదాచార సంపన్నులకు లభిస్తున్న ఈ ప్రతిఫలం ఎంత మంచిప్రతిఫలం! వారు (కష్టాలు ఎదురై నప్పుడు) సహనం వహించి తమ ప్రభువునే నమ్ముకొని ఉంటారు. (58-59)

(మీలాగే) ఎన్నో జంతువులు ఉన్నాయి. కాని అవి తమ ఆహారాన్ని మోసుకొని తిరగడం లేదు. వాటికి ఆహారం దేవుడే ప్రసాదిస్తున్నాడు. మీకు ఆహారమిచ్చేవాడు కూడా ఆయనే. ఆయన సమస్త విషయాలు వింటున్నాడు; సర్వం ఎరిగినవాడు. (60)

భూమ్యాకాశాలను ఎవరు సృష్టించారని, సూర్యచంద్రుల్ని ఎవరు అదుపులో ఉంచ గలిగారని నీవు అడిగితే, దేవుడే అని వారు తప్పకుండా అంటారు. అలాంటప్పుడు వారెలా మోసపోతున్నారు? దేవుడు తన దాసులలో తానుతలచిన విధంగా కొందరికి వుప్పులంగా ఆహారం ప్రసాదిస్తున్నాడు; కొందరికి దారిద్ర్యం కలిగిస్తున్నాడు. దేవుడు సమస్త విషయాలు తెలిసినవాడు. (61-62)

ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపించి తత్వారా మృతభూమికి జీవం పోస్తున్నదెవరని అడిగితే, దేవుడే అని వారు తప్పకుండా అంటారు. కనుక ఆ దేవుడే సకల ప్రశంసలకు అర్హుడని చెప్పు. కాని చాలామంది (ఈ సత్యాన్ని) గ్రహించడం లేదు. (63)

ఈ ప్రాపంచిక జీవితం ఒక ఆట, వినోదం తప్ప మరేమీ కాదు. అసలు జీవితం పరలోక గృహ(జీవిత)మే. ఈ యదార్థం వారు అర్థంచేసుకుంటే ఎంత బాగుండు! (64)

వారు పడవ ఎక్కి బయలుదేరినప్పుడు తమ ధర్మాన్ని (నిజ)దేవునికి ప్రత్యేకించి (తమను క్షేమంగా దరికి చేర్చమని) ఆయన్ని ప్రార్థిస్తారు. కాని దేవుడు వారిని క్షేమంగా దరికి చేర్చగానే వారు (మళ్ళీ)బహుదైవారాధనకు పాల్పడతారు. తమను దేవుడు కాపాడి చేసినమేలు మరచి (ఐహిక)సుఖాలు జుర్రుకోవాలి అన్నట్టు కృతఘ్నులై పోతారు. సరే, (దాని పర్యవసానం ఏమిటో) త్వరలోనే వారికి తెలిసొస్తుంది. (65-66)

మేము (మక్కాలో) శాంతినిలయం నెలకొల్పిన విషయాన్ని వారు గమనించ లేదా? దాని చుట్టుప్రక్కల ప్రజలు (హింసా దౌర్జన్యాలతో) ఎలా నాశనమైపోతున్నారో వారికి కన్పించడం లేదా? ఇదంతా తెలిసికూడా వారు అసత్యాన్నే నమ్ముతున్నారా? దేవుని అనుగ్రహాలు పొంది ఆయన పట్టే కృతఘ్నులయిపోతారా? (67)

సత్యం (కళ్ళ)ముందుకు వచ్చినప్పటికీ దాన్ని ధిక్కరించే లేదా అసత్యాలు కల్పించే వాడి కంటే పరమదుర్మార్గుడు మరెవరుంటారు? అలాంటి తిరస్కారుల గతి సరక నివాసం కాదా? మా (ప్రసన్నత) కోసం శ్రమించేవారికి మా (సన్నిధికి చేరుకునే) మార్గం చూపుతాం. నిస్సందేహంగా దేవుడు సజ్జనులకు తోడుగా ఉంటాడు. (68-69)

30. రూమ్(రోమ్వాసులు)

అవతరణ:మక్కా

సూక్తులు:60

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీ శకానికి రెండు మూడు సంవత్సరాలకు పూర్వం మక్కాలో అవతరించింది. మక్కాలో సత్యతిరస్కారుల హింసాదౌర్జన్యాలకు తట్టుకోలేక కొందరు ముస్లింలు దైవప్రవక్త (సల్లం) ప్రోద్బలంతో రోమ్ మిత్రరాజ్యమైన అబిసీనియాకు వలస వెళ్ళిపోయారు. అబిసీనియాలో అక్కడి క్రైస్తవరాజు సజాషీ వారికి ఆశ్రయమిచ్చి ఎంతో గౌరవించాడు.

అది ఈరాన్ చక్రవర్తి 'ఖుస్రోపర్వేజ్' రోమ్ సామ్రాజ్యాన్ని క్రమేణా ఆక్రమిస్తూ రోమన్లను ముప్పుతిప్పలు పెడుతున్న కాలం. మక్కా అవిశ్వాసులు రోమ్ క్రైస్తవులపై ఈరాన్ అగ్నిపూజారులు సాధిస్తున్న విజయవార్తలు విని తెగ సంబరపడిపోతూ ముస్లిం లతో "చూడండి ఈరాన్ అగ్నిపూజారులు ఎలా విజయం సాధిస్తున్నారో! దైవప్రవక్తలను, దివ్యావిష్కృతిని విశ్వసిస్తున్న క్రైస్తవులు వారి ధాటికి నిలువలేక పాపం చిత్తుచిత్తుగా ఓడిపోతున్నారు. అదేవిధంగా అరబ్ విగ్రహారాధకులైన మేము కూడా మీ ధర్మాన్ని నామ రూపాలేకండా తుడిచిపెడతాం" అని చెప్పసాగారు.

అలాంటి పరిస్థితిలో రోమన్లు అనతికాలంలోనే తిరిగి విజృంభించి విజయం సాధిస్తారని భవిష్యత్ ప్రకటన గావిస్తూ ఈ అధ్యాయం అవతరించింది. ఇది విని మక్కా బహుదైవారాధకులు ముస్లింలను ఎద్దేవా చేశారు. ఈ భవిష్యత్ ప్రకటన గురించి హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) ఉబయి బిన్ ఖల్ఫ్ ఒక సవాలు విసిరాడు. పదేళ్ళ లోగా రోమన్లు విజయం సాధిస్తే తాను అబూబకర్ (రజి)కు వంద ఒంటెలు ఇస్తానని లేకపోతే అబూబకర్ తనకు వంద ఒంటెలు ఇచ్చుకోవాలని షరతు పెట్టాడు. దీనికి హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) ఒప్పుకున్నారు.

క్రీ.శ. 624 నుండి రోమన్లు విజృంభించి ఈరాన్ రాజ్యంలోని అనేక ప్రాంతాలను ఆక్రమించుకుంటూ అప్రతిహతంగా పురోగమించారు. చివరికి క్రీ.శ. 629లో ఈరాన్ చక్రవర్తి తన అధీనంలో ఉన్న ఆక్రమిత భూభాగాలన్నిటినీ రోమన్లకు అప్పగించి ఖైసర్ చక్రవర్తితో శాంతి ఒప్పందం చేసుకున్నాడు. అటు ముస్లింలు కూడా క్రీ.శ. 624లో బుద్ యుద్ధంలో అవిశ్వాసులపై తొలివిజయం సాధించి క్రీ.శ. 629లో యావత్తు అరేబియా పై ఆధిక్యత పొంది విజయోత్సాహంతో మక్కాలో ప్రవేశించారు.

ఈవిధంగా ఖుర్ఆన్ ఈ అధ్యాయంలో చేసిన భవిష్యత్ ప్రకటన పదేళ్ళలో పూర్తిగా నెరవేరింది. అప్పుడు ఉబయి బిన్ ఖల్ఫ్ షరతు ఓడిపోయి వంద ఒంటెల్ని హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి)కు ఇచ్చాడు. ఇస్లాం జూదాన్ని నిషేధించడం వల్ల హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) ఈ ఒంటెల్ని పేదలకు దానం చేశారు.

ఈ అధ్యాయంలో ఆ భవిష్యత్ ప్రకటన తర్వాత దేవుని ఏకత్వం, పరలోకభావన లాంటి విషయాల్ని గురించి ప్రస్తావించి అవిశ్వాసుల్ని దైవనిర్దేశిత ధర్మం (ఇస్లాం) వైపు పిలవడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలిఫ్-లామ్- మీమ్. రోమన్లు సమీపభూభాగం (ఈరాన్)లో తప్పకుండా పరాజయం పాలవుతారు. పరాజయం పాలైన కొన్నేండ్లలోనే వారు తిరిగి విజయం సాధిస్తారు. ఇంతకు ముందు కూడా దేవునికే అధికారం ఉండేది; ఆ తరువాత కూడా ఆయనదే అధికారం. అది దేవుడు ప్రసాదించిన విజయం పట్ల ముస్లింలు ఆనందోత్సవాలు జరుపుకునే రోజవుతుంది. దేవుడు తాను కోరిన వారికి సహాయం చేస్తాడు. ఆయన మహా శక్తిమంతుడు, అమిత దయామయుడు. దేవుడే ఈ(విజయ) వాగ్దానం చేస్తున్నాడు. ఆయన తన వాగ్దానాన్ని ఎన్నడూ భంగపరచడు. కాని చాలా మంది (ఈ వాస్తవాన్ని) గ్రహించడం లేదు. (1-6)

ప్రజలకు ఇహలోక జీవితానికి సంబంధించిన బాహ్యస్వరూపమే తెలుసు. పరలోకం గురించి ఏమరుపాటుకు లోనయి ఉన్నారు. వారు తమ అస్తిత్వాన్ని గురించి ఎన్నడూ యోచించలేదా? దేవుడు భూమ్యాకాశాల్ని, వాటి మధ్య ఉన్న సమస్తాన్ని ఒక నిర్ణీత కాలం కొరకు సత్యబద్ధంగా సృష్టించాడు. కాని చాలామంది తమ ప్రభువును కలుసుకోవలసి ఉందన్న సత్యాన్ని నిరాకరిస్తున్నారు. (7-8)

వీరెప్పుడూ ప్రపంచం తిరిగి చూడలేదా? తమకు పూర్వం గతించిన వారికి ఏం గతి పట్టిందో వీరికి తెలియదా? వీరికన్నా వారు ఎంతో శక్తిమంతులు. వారు నేలను బాగా దున్నారు. వీరికంటే వారే భూమిని ఎక్కువ నిర్మాణకార్యాలతో వృద్ధిపరిచారు. వారి దగ్గరకు వారి ప్రవక్తలు స్పష్టమైన నిదర్శనాలు తెచ్చారు. దేవుడు వారికి అన్యాయం చేయలేదు. వారే (ఆత్మవంచనకు పాల్పడి) తమకు తాము అన్యాయం చేసుకున్నారు. చివరికి చెడ్డ పనులకు పాల్పడిన ప్రజలు ఘోరమైన దుష్ఫలితం చవిచూశారు. కారణం వారు దేవుని సూక్తులు తిరస్కరించి వాటిని పరిహసిస్తుండేవారు. (9-10)

దేవుడే సృష్టిని ప్రారంభించేవాడు. వాటిని పునరుత్పత్తి చేసేవాడు కూడా ఆయనే. చివరికి మీరు ఆయన దగ్గరికే పోవలసి ఉంది. ప్రళయం సంభవించే రోజు నేరస్థులు నిరాశా నిస్పృహలతో క్రుంగిపోతారు. వారు కల్పించుకున్న మిథ్యాద్వైవాల్లో ఒక్కటి వారికి సిఫారసు చేయలేదు. వారు తమ కల్పితదైవాలను తిరస్కరిస్తారు. (11-13)

ప్రళయదినాన (మానవులు) విభిన్న వర్గాలుగా విడిపోతారు. సత్యాన్ని విశ్వసించి సత్కర్మలు చేసినవారు స్వర్గంలో సుఖసంతోషాలతో ఉంటారు. మా సూక్తుల్ని, పరలోక సంభవాన్ని తిరస్కరించిన అవిశ్వాసులు (నరక)యాతనల్లో మగ్గుతారు. (14-16)

1. ప్రతి యుగంలోనూ బహుదైవారాధకులు సృష్టికర్త, విశ్వప్రభువయిన ఆసలు దేవుణ్ణి వదలి దైవదూతలు, దైవప్రవక్తలు, మహనీయులు, సజ్జనులను ఆరాధిస్తూ వస్తున్నారు. వారికి దైవాత్వాన్ని అంటగట్టి, వారిని కొర్కాలు తీర్చేవారిగా, ఆపదలను దూరం చేసేవారిగా భావించి వారి విగ్రహాలను పూజిస్తారు. ఈవిధంగా ప్రకృతిశక్తుల్ని, జంతువుల్ని, చెట్లను, పుట్టల్ని కూడా పూజిస్తారు. అదీగాక వారి దేవుళ్ళ జాబితాలో స్వార్థపరులైన మతనాయకులు, రాజ్యాధినేతలు కూడా చేరుతారు. కాని పరలోకంలో ఈ మిథ్యాద్వైవాలే వారిని కాపాడలేవు. అప్పుడు బహుదైవారాధకులు తామెంత ఘోరమైన పాపపాటు చేశారో తెలుసుకొని వారిని తిరస్కరిస్తారు.

కనుక (విశ్వాసులారా!) మీరు సాయంత్రం చీకటిపడిన తరువాత, ఉదయంవేళ దేవుణ్ణి స్మరించండి. భూమ్యాకాశాలంతటా ఆయనే స్తుతింపదగినవాడు. పొద్దువాలిన తర్వాత వేళ, మధ్యాహ్నం వేళ కూడా (ఆయన్ని స్మరించండి).

ఆయన జీవి నుండి నిర్ణీతపదార్థాన్ని నిర్ణీతపదార్థం నుండి జీవిని బయటికి తీస్తాడు. భూమి (బీటలు వారి) మృతప్రాయమై ఉన్నప్పుడు దానికూడా ఆయనే (వర్షం ద్వారా) జీవం పోస్తున్నాడు. అదేవిధంగా మీరు కూడా (మరణావస్థ నుండి) బయటికి తీయబడతారు. ఆయన మిమ్మల్ని మట్టితో సృజించాడు. తరువాత మీరు ఒక్కసారిగా మానవులయి విస్తరిస్తూ పోయారు. ఆయన సూచనల్లో ఇదొక సూచన. (17-20)

ఆయన మీకోసం మీజాతి నుండే జీవిత భాగస్వాము(స్త్రీ)లను సృజించాడు, వారి దగ్గర మీరు శౌఖ్యం పొందడానికి. ఇంకా ఆయన మీ మధ్య ప్రేమానురాగాలు, దయా దాక్షిణ్యాలను కూడా జనింపజేశాడు. ఇది కూడా ఆయన సూచనల్లోనిదే. యోచించే వారికి ఇందులో అనేక నిదర్శనాలున్నాయి. (21)

ఆయన సూచనల్లో భూమ్యాకాశాల నిర్మాణం, మీ భాషలు, వర్ష వ్యత్యాసాలు కూడా ఉన్నాయి. విజ్ఞులకు ఇందులో అనేక నిదర్శనాలు ఉన్నాయి. ఆయన సూచనల్లో రాత్రివేళ మీరు పడుకోవడం, పగలు మీరాయన అనుగ్రహాన్ని (ఉపాధిని) అన్వేషించడం కూడా ఉన్నాయి. ఆలకించేవారికి ఇందులో అనేక నిదర్శనాలున్నాయి. (22-23)

ఆయన సూచనల్లో మరొకటి...ఆయన మీకు భయాన్ని కలిగించే, ఆశను రేకెత్తించే మెరుపును చూపిస్తున్నాడు. ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపించి మృతభూమికి జీవం పోస్తున్నాడు. ఇందులోనూ బుద్ధిమంతులకు గొప్ప నిదర్శనాలున్నాయి. ఆయన సూచనల్లో వేరొకటి...భూమ్యాకాశాలు ఆయన ఆజ్ఞతోనే ఏర్పడ్డాయి. ఆయన నేల నుండి (లేచి రమ్మని) పిలువగానే మీరు ఒకేఒక పిలుపుతో తక్షణమే లేచివస్తారు. (24-25)

భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్తం ఆయన దాసులే, ఆయన ఆజ్ఞల్ని శిరసావహించే వారే. ఆయనే సృష్టినిర్మాణాన్ని ప్రారంభిస్తున్నాడు. తిరిగి ఆయనే సృష్టితాలను పునరుత్పత్తి చేస్తున్నాడు. ఈపని చేయడం ఆయనకు చాలా తేలిక. భూమ్యాకాశాల్లో ఆయన ఔన్నత్యం అద్వితీయమైనది. ఆయన మహా శక్తిమంతుడు, వివేకవంతుడు. (26-27)

ఆయన మీ గురించి ఒక ఉదాహరణ ఇస్తున్నాడు: మేము మీకు ప్రసాదించిన సిరిసంపదల్లో మీతోపాటు సమాన భాగస్వాములైన మీ బానిసలు ఎవరైనా ఉన్నారా? మీరు మీతోటి యజమానులకు భయపడినట్లు వారిని చూసి భయపడతారా? ఇలా మేము బుద్ధిజ్ఞానం కలవారికోసం మా సూక్తులు విడమరచి తెలియజేస్తున్నాం. (28)

కాని ఈ దుర్మార్గులు బుద్ధినుపయోగించి ఆలోచించకుండా తమ అభూతకల్పనలు పట్టుకొని వ్రేలాడుతున్నారు. దేవుడు దారి తప్పించినవాణ్ణి ఇక ఎవరు దారికి తీసుకురాగలరు? అలాంటివారికి ఎవరూ సహాయం చేయలేరు. (29)

కనుక (విశ్వాసులారా!) మీరు ఏకాగ్రచిత్తులై (దేవుడు చూపిన) ఈ ధర్మాన్నే అంటి పెట్టుకొని ఉండండి. దేవుడు మానవుల్ని ఏ ప్రకృతి(ధర్మం) ఆధారంగా పుట్టించాడో ఆ

ప్రకృతి (ధర్మం)లోనే స్థిరంగా ఉండండి.² ఆయన రూపొందించిన ప్రకృతికి మార్పులేదు. ఇదే సరైన మార్గం, (సహజ)ధర్మం. కాని చాలామంది (దీన్ని) ఎరుగరు. (మీరు) దేవుని (మార్గం)వైపుకే మరలి ఆయనకు భయపడుతుండండి. నమాజు స్థాపించండి. బహుదైవారాధకులతో కలిసిపోకండి. వారు తమధర్మాన్ని చీల్చుకొని విభిన్నవర్గాలుగా విడిపోయారు. ప్రతివర్గం తన దగ్గరున్నదానిలో (కల్పిత మతాచారాల్లో) నిమగ్నమై ఉంది. (30-32)

ప్రజలు (సాధారణంగా) ఏదైనా కష్టం వచ్చినప్పుడు తమ (నిజ) ప్రభువు వైపు మరలి ఆయన్నే వేడుకుంటారు. కాని ఆయన (ఆ కష్టం దూరంచేసి) తన కారుణ్యాన్ని కాస్త చవిచూపించగానే వారిలో కొందరు మళ్ళీ బహుదైవారాధనకు పాల్పడతారు. ఇలా మేము చేసిన మేలుకు మాపట్ల (కృతజ్ఞత చూపకుండా) కృతఘ్నులై పోతున్నారు. సరే, కొంతకాలం (ఐహిక)సుఖాలు జుర్రుకొండి. (దీని పర్యవసానం ఏమిటో) మీకు త్వరలోనే తెలుస్తుంది. మీరు చేస్తున్న ఈ బహుదైవారాధన సత్యమని నిరూపించే ఆధారం ఏదయినా మేము మీ దగ్గరకు పంపించామా? (33-35)

మేము ప్రజలకు ఎప్పుడైనా మా కారుణ్యం కాస్త చవిచూపిస్తే చాలు, వారు సంతోషంతో పొంగిపోతారు. (ఆపై అదంతా తమ కృషి ఫలితమని మిడిసిపడతారు.) కాని చేజేతులా చేసుకున్నదాని ఫలితంగా ఏదైనా అపద వచ్చిపడితే మాత్రం వెంటనే నిరాశ చెందుతారు. దేవుడే తాను తలచిన విధంగా కొందరికి పుష్కలంగా, మరికొందరికి స్వల్పంగా ఉపాధి నిస్తున్న సంగతి మీరు గమనించడం లేదా? విశ్వసించేవారికి ఇందులో గొప్ప సూచనలున్నాయి. (36-37)

కనుక బంధువులకు రావలసిన హక్కులు బంధువులకు ఇచ్చేయండి. అలాగే పేదలకు, బాటసారులకు కూడా. దైవప్రసన్నత కోరుకునేవారికి ఇది చాలామంచి పద్ధతి. అలాంటివారే సార్థకజీవులు, సఫలీకృతులు. ప్రజల ధనంలో కలిసిపోయి వృద్ధిచెందుతుందన్న ఉద్దేశ్యంతో మీరిచ్చే వడ్డీ దేవుని దృష్టిలో ఎన్నటికీ వృద్ధిచెందదు.³ దైవప్రసన్నత కోసం (పేదల ఆర్థికహక్కుగా) మీరు చెల్లించే జకాత్ మాత్రమే (మీకు శుభాన్నిస్తుంది). అలా జకాత్ చెల్లించేవారి నిజానికి తమ ధనాన్ని వృద్ధిచేసుకుంటారు. (38-39)

దేవుడే మిమ్మల్ని పుట్టించి మీకు ఉపాధినిస్తున్నాడు. ఆయనే మీకు మరణం కలిగి

2. ఆ ప్రకృతి ధర్మమే ఇస్లాం. ఈ విశ్వంలోని సమస్తం, చివరికి మానవుని అవయవాలు సైతం దైవనియమావళి ప్రకారమే పని చేస్తున్నాయి. అయితే మానవుల్లో కొందరు తమకు దేవుడు ప్రసాదించిన స్వేచ్ఛను దుర్వినియోగం చేస్తూ విశ్వంఖల జీవితం గడుపుతున్నారు. అలాగే పిల్లల్ని సైతం తమకు అనుకూలంగా మార్చుకుంటున్నారు. దీనిపై ప్రవక్త ప్రవచనం చూడండి:

“మాతృగర్భం నుండి పుట్టే ప్రతిపిల్లవాడూ నిజానికి ప్రకృతిధర్మం ఆధారంగానే పుట్టున్నాడు. కాని తల్లిదండ్రులు ఆ తర్వాత ఆ పిల్లవాణ్ణి క్రైస్తవునిగానో, యూదునిగానో, మజూసిగానో లేదా మరోరకంగానో మార్చివేస్తున్నారు. దీన్నీ విధంగా పోల్చవచ్చు- పశువుల కడుపుల్లో నుంచి పశువులు ఎలాంటి లోపంలేకుండా పుట్టాయి. ఏ జంతుపిల్ల కూడా తెగిన చెవులతో పుట్టదు. ఆ తర్వాత బహుదైవారాధకులు తమ మూఢనమ్మకాలతో దాని చెవులు కోసివేస్తారు.” (బుఖారీ)

3. వివరాలకు 2:275-279, 3:130 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

స్తున్నాడు. ఆయనే మిమ్మల్ని (పునరుత్థాన దినాన) బ్రతికించి లేపేవాడు కూడా. మీరు దేవునికి నాటికల్పించిన మిథ్యాదైవాలేవైనా వీటిలో ఒక్క పన్నెనా చేయగలవా? వీరు చేస్తున్న బహుదైవారాధనకు దేవుడు ఎంతోఅతీతుడు, ఉన్నతుడు, పరమపవిత్రుడు. (40)

ప్రజలు చేసిన (అ)కృత్యాల కారణంగా నేలపై, నీటిపై సంక్షోభం ఏర్పడింది.⁴ వారికి దేవుడు వారి దుష్కార్యాల పర్యవసానాన్ని చవిచూపేందుకే ఇలా జరిగింది, ఈ శిక్ష వల్ల వారు (తమ దుశ్చర్యలు) మానుకుంటారేమో (చూడాలి). (41)

(ప్రవక్తా!) పూర్వం గతించిన ప్రజలకు ఎలాంటి గతి పట్టిందో ప్రపంచంలో తిరిగి చూడండి చెప్పి. వారిలో చాలామంది బహుదైవారాధకులే. కనుక దేవుని తరపున అనివార్య (ప్రళయ)దినం రాకముందే నీవీ ధర్మమార్గం వైపు మరలి అందులో స్థిరంగా ఉండు. ఆరోజు ప్రజలు భిన్నాభిన్నమై ఒకరినుండి మరొకరు విడిపోతారు. (42-43)

సత్యాన్ని ఎవరు తిరస్కరిస్తారో ఆ తిరస్కార నష్టం వారికే వాటిల్లుతుంది. సత్యార్యలు చేస్తున్నవారు నిజానికి తమ ముక్తిమార్గాన్నే సుగమం చేసుకుంటున్నారు. విశ్వసించి సత్కర్మలు చేసేవారికి దేవుడు దయతో ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన సత్యతిరస్కారుల్ని ఎన్నటికీ ప్రేమించడు. (44-45)

దేవుని సూచనల్లో ఒకటి... ఆయన (తన అనుగ్రహం వర్షిస్తుందన్న) శుభవార్తను తెలిపే చల్లటి గాలులు పంపిస్తున్నాడు; మీకు తన కారుణ్యం(వర్షం) ప్రసాదించడానికి.

4. ఈ సూక్తి క్రీ.శ. 603-628 మధ్య రోమ్, ఈరాన్లకు జరిగిన యుద్ధంవైపు సూచిస్తోంది ఈ యుద్ధజ్వాలలు యావత్తు మధ్యప్రాచ్యాన్ని చుట్టుముట్టాయి. ఆనాడు ప్రజలు సాంప్రదాయిక ఆయుధాలైన ఖడ్గం, ఈటె, ధనుర్పాణాలు మాత్రమే ఉపయోగించేవారు. ఈనాటి యుద్ధాలు సృష్టిస్తున్న విధ్వంసకాండతో పోల్చితే, ఆనాటి యుద్ధాలు సృష్టించిన విధ్వంసం పెద్దగా లెక్కలోనికి రాదు. కాని ఈనాడు క్షణాల్లో నగరాలకు నగరాలనే నేలమట్టంచేసి అణుబాంబులు వచ్చాయి.

ట్యాంకర్లు, రాకెట్లు, క్షిపణులు, జెట్ పైటర్లు, హావిట్టర్లు, ఫ్రీగేట్లు, డిస్ట్రాయర్లు, క్రూసియర్లు, లేజర్ వెపన్స్, క్లస్టర్ బాంబులు, కార్పెట్ బాంబులు మొదలైన అధునాతన ఆయుధాలు సృష్టించే విధ్వంసకాండ కూడా తక్కువేమీ కాదు. ఇవి నిర్దేశిత లక్ష్యాలను ధ్వంసం చేయడమే కాకుండా, రిమోట్ కంట్రోల్ సిస్టమ్స్, హైటెక్ కంప్యూటర్ సిగ్నల్స్ కారణంగా ఒక్కోసారి అనుకోని ప్రమాదాలు కూడా తెచ్చిపెట్టాయి. అమెరికా దగ్గర ప్రయోగదశలో ఉన్న స్టార్ వార్స్ ప్రాజెక్టు ఇంతకంటే ఎంతో ప్రమాదకరమైనది. ఈ ప్రాజెక్టు కేంద్రం నుండి శక్తిమంతమైన లేజర్ కిరణాలను అంతరిక్షంలోని తమ ఉపగ్రహ నౌకకుండా ఓ పెద్ద అడ్డం మీదికి ప్రసరింపజేస్తారు. అక్కడ్నుంచి తాము లక్ష్యంగా పెట్టుకునే శత్రుదేశం ఉపరితల వాతావరణంలోకి ప్రతిబింబింపజేసి అక్కడి ఓజోన్ పొరకు తూట్లు వేస్తారు. దానివల్ల సూర్యుడి నుండి వెలువడే అల్ట్రావైలెట్ కిరణాలు నేరుగా భూమిపై పడి కేన్సర్ లాంటి భయంకర వ్యాధులు కలగజేసి క్రమంగా మానవ మారణశోమం సృష్టిస్తాయి. అంతేకాదు, మనుషుల్ని మౌనంగా మట్టుపెట్టే జీవాయుధాలు కూడా ఉనికిలోకి వచ్చాయి.

దేవుడు తన ప్రవక్తల ద్వారా పంపిన రుజుమార్గం విస్మరించినవారు ఆధునిక విజ్ఞానాన్ని లోకకల్యాణం కోసం వినియోగిస్తారని ఎన్నటికీ ఆశించలేము. ముఖ్యంగా మానవ సంక్షేమం కోసం దైవం ప్రసాదించిన ఈ విజ్ఞానం స్వార్థపరులు, నాస్తికులు, అధికార పిపాసులు, రాజ్యవిస్తరణ కాంక్షపరుల చేతికి చిక్కితే మొత్తం భూమండలమే నాశనమవుతుంది.

తన ఆజ్ఞతో ఓడలు నడవడానికి, తన అనుగ్రహాన్ని (ఉపాధిని) మీరు అన్వేషించడానికి, తన పట్ల మీరు కృతజ్ఞత చూపడానికి ఆయన ఈ ఏర్పాటు చేశాడు. (46)

మీకు పూర్వం మేము అనేక జాతుల దగ్గరకు ఆ జాతులకు చెందిన ప్రవక్తలను పంపాము. వారు తమ జాతిప్రజల దగ్గరకు స్పష్టమైన సూచనలు తీసికెళ్ళారు. ఆ తర్వాత పాపాలకు పాల్పడినవారికి మేము ప్రతీకారం చేశాం. (వారిలో) సత్యాన్ని విశ్వసించినవారికి మేము సహాయం కూడా చేశాము. అది మా బాధ్యత. (47)

మేఘాలను మోసుకెళ్ళే గాలులను పంపేవాడు దేవుడే. ఆయనే తానుకోరినట్లు ఆ మేఘాలను ఆకాశంలో విస్తరింపజేస్తున్నాడు. ఆయనే వాటిని తునకలుగా విభజిస్తున్నాడు. తరువాత ఆ మబ్బుతునకల నుండి వర్షం ధారాపాతంగా కురవడం మీకు కన్పిస్తుంది. ఆ వర్షాన్ని ఆయన తన దాసులలో తాను తలచిన వారిపై కురిపిస్తాడు. అప్పటిదాకా ఆశానిరాశల మధ్య ఊగిసలాడిన ఆ దాసులు (వర్షం చూసి) ఒక్కసారిగా సంతోషంతో పొంగిపోతారు. దేవుని కారుణ్యప్రభావం చూడండి, (వర్షం కురవగానే) మృతప్రాయంగా పడివున్న నేల సజీవమై (సస్యశ్యామలమై) పోతుంది. (అలాగే) ఆయన (మరణానంతరం) మృతులకు తిరిగి ప్రాణంపోసి లేపుతాడు. ఆయన ప్రతి పని చేయగల సమర్థుడు, సర్వ శక్తిమంతుడు. (48-50)

మేము గనక తీవ్రమైన (వడ)గాలి పంపి, దాంతో వారి పంటపొలాలు (మాడి) పసుపుపచ్చగా మారిపోతే వారు అవిశ్వాసంలో మరింత కూరుకుపోతారు. నీవు మృతులకు, ముఖంతిప్పి వెళ్ళే చెవిటోళ్ళకు సత్యాన్ని వినిపించలేవు. నీవు అంధుల్ని కూడా అపమార్గం నుండి తీసి సన్మార్గం చూపలేవు. మా సూక్తులు విశ్వసించి విధేయులయ్యే వారికే నీవు (సత్యాన్ని) వినిపించగలవు. మీరు బలహీనంగా ఉన్నప్పుడు మిమ్మల్ని పుట్టించినవాడు దేవుడే. ఆ బలహీనత తర్వాత ఆయన మీకు శక్తి కల్పించాడు. ఆ శక్తి తర్వాత తిరిగి మిమ్మల్ని బలహీనులుగా, వృద్ధులుగా చేస్తున్నాడు. ఆయన తాను తలచిన దాన్ని సృజిస్తున్నాడు. ఆయన సమస్తం ఎరిగినవాడు, సర్వ శక్తిమంతుడు. (51-54)

ప్రళయఘడియ వచ్చినప్పుడు పాపాత్ములు ప్రమాణించేస్తూ “మేము ప్రపంచంలో ఘడియ కన్నా ఎక్కువసేపు ఉండలేద”ంటారు. అలాగే వారు ఐహిక జీవితంలో మోస పోతుండేవారు. కాని (దైవిక)జ్ఞానం, విశ్వాసభాగ్యం పొందినవారు వారితో “మీరు దైవ నిర్ణయం ప్రకారం పునరుత్థాన దినం వరకు పడివున్నారు. పునరుత్థాన దినమంటే ఇదే. కాని మీరు దీన్ని గ్రహించలేకపోయారు” అనంటారు. ఆరోజు దుర్మార్గులు చెప్పే సాకుల వల్ల ఎలాంటి లాభం ఉండదు. దేవుణ్ణి క్షమాపణ కోరుకోవడానిక్కూడా వారికి అనుమతి లభించదు. (55-57)

మేమీ ఖుర్ఆన్ ద్వారా ప్రజలకు అనేక విధాల నచ్చజెప్పాం. కాని సత్యాన్ని నిరాకరించే వారి ముందు నీవు ఎలాంటి సూచన తెచ్చినా వారు నిన్ను అసత్యవాదివనే అంటారు. ఇలా దేవుడు మూర్ఖుల హృదయకవాటాలు మూసేస్తున్నాడు. కనుక నీవు ఓర్పు వహించు. దేవుని వాగ్దానం సత్యమైనది. విశ్వసించనివారు నిన్ను చులకన భావంతో చూడకూడదు సుమా! (వారి మాటలకు ఏమాత్రం లొంగకు.) -(58-60)

అవతరణ: మక్కా

31. లుఖ్యాన్

సూక్తులు: 3

ఈ అధ్యాయంలో లుఖ్యాన్ మహనీయుడు తన కొడుకుకు చేసిన హితోపదేశం ఉంది. ఇది ముస్లింలను అవిశ్వాసులు వేధిస్తున్న తరుణంలో అవతరించింది. ఇందులో తాతముత్తాతల అంధానుకరణ మానుకొని దైవప్రవక్త (స) సందేశాన్ని గురించి ప్రశాంత హృదయంతో ఆలోచించమని అవిశ్వాసుల్ని కోరడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలిఫ్-లామ్-మీమ్. ఇవి యుక్తి వివేకాలతో నిండిన గ్రంథంలోని సూక్తులు. ఈ సూక్తులు సహృదయుల పాలిట మార్గదర్శిని, కారుణ్యకడలి. ఆ సహృదయులు నమాజు (వ్యవస్థ) నెలకొల్పుతారు; (పేదల ఆర్థిక హక్కులను) జకాత్ చెల్లిస్తారు; పరలోకాన్ని విశ్వసిస్తారు. అలాంటివారే తమ ప్రభువు నుండి లభించే సన్మార్గంలో ఉంటారు. వారే సార్థక జీవులు, సఫలీకృతులు. (1-5)

మానవుల్లో మనసును మభ్యపెట్టే వ్యర్థ వస్తువుని కొనితెచ్చేవాడు¹ కూడా ఒకతను ఉన్నాడు. అతను (సరైన)జ్ఞానం లేకుండా ప్రజల్ని దైవమార్గం నుండి తప్పించి, ఆ ప్రచారాన్ని పరిహసించడానికే ఇలాంటి చేష్టలకు వడిగట్టాడు. ఇటువంటి వారికి అవమానకరమైన శిక్ష కాచుకొని ఉంది. మా సూక్తులు వినిపించినప్పుడు అతను అహంకారం

1. బహుదైవార్థకులు దైవప్రవక్త (సల్లం)ను గురించి ఎంత దుష్ప్రచారం సాగిస్తున్నా ఇస్లాం రోజురోజుకు వ్యాపిస్తూనే ఉంది. అప్పుడు నస్ర బిన్ హాసన్ అనే వ్యక్తి ఖురైష్ నాయకుల్ని సమావేశ పరచి ఇలాఅన్నాడు: “ఇతను మీమధ్య పుట్టిపెరిగి నడివయస్సుకు చేరుకున్నాడు. ఈనాటికి ఇతను మీ అందరిలోకల్లా ఎంతో ఉత్తముడు, సత్యసంఘుడు, నిజాయితీపరుడు. అలాంటి వ్యక్తిని గురించి మీరు జ్యోతిష్కుడు, మాంత్రికుడు, కవి, పిచ్చివాడు అంటూ ప్రచారం చేయడం వల్ల లాభంలేదు. జ్యోతిష్కులు ఎలాంటి మాటలు కల్పించి చెబుతారో ప్రజలకు తెలియదా? మాంత్రికులు ఎలాంటి మంత్రతంత్రాలు వేస్తారో తెలియదా? కవిత్యం గురించి జనం ఎరగరా? పిచ్చి ఏమిటో ఎవరికి తెలియదా? ఈ ఆరోపణలేవీ ముహమ్మద్ (స)కు వర్తించవు. దీనికి విరుగుడు నేను చెబుతాను”. ఇలా చెప్పి అతను ఇరాఖ్ వెళ్ళాడు. అక్కడ్నుంచి రాజుల గాధలు మోసుకొచ్చి ప్రజల దృష్టిని ఖుర్ఆన్ నుండి మరల్చేందుకు కథాకలక్షేపం సభలు నిర్వహించడం ప్రారంభిస్తాడు.

ఈ సూక్తిలో “మనస్సును మభ్యపెట్టే వ్యర్థవస్తువు” అనే పదం వచ్చినచోట మూలభాషలో “లహ్వల్-హదీస్” అనే పదం వాడబడింది. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ మసూద్ (రజి) ని లహ్వల్-హదీస్ అంటే ఏమిటని అడిగితే, ఆయన దేవుని మీద ప్రమాణం చేసి “లహ్వల్-హదీస్ అంటే పాటలు (సంగీతం)” అని మూడుసార్లు నొక్కి చెప్పారు. (ఇబ్నె జరీర్, బైహఖి)

“పాటలుపాడే స్త్రీలను అమ్మడం, కొనడం, వారి వ్యాపారం చేయడం ధర్మసమ్మతం కాదు” అన్నార దైవప్రవక్త (సల్లం)- (తిర్మిజి). ఆయన మరో సందర్భంలో “పాటలుపాడే బానిసస్త్రీ సభలో కూర్చొని, ఆమె పాటలు వినేవాడి చెవిలో ప్రళయదినాన కరిగించిన సీసం పోయబడుతుంద”ని అన్నారు. (అహ్మద్ ముల్ ఖుర్ఆన్- ఖాజి అబూబకర్)

ఈనాడు ఆర్ట్ పేర అశ్లిలాన్ని వ్యాపింపజేస్తూ, కల్చరల్ ట్రాన్స్ ఫెర అర్థనగ్న విన్యాసాల్ని ప్రదర్శిస్తూ జీవిత ప్రధాన సమస్యల నుండి ప్రజల దృష్టిని మరలించజేసే వ్యర్థ కార్యకలాపాలన్ని ‘లహ్వల్ హదీస్’ క్రిందికే వస్తాయి.

తో విర్రవీగుతూ, తాను చెవిటివాడన్నట్లు, తానసలు దాన్ని విననే లేదన్నట్లు ఎటో ముఖం తిప్పకుంటాడు. సరే, అతని కోసం అత్యంత బాధాకరమైన యాతన ఎదురు చూస్తోందని శుభవార్త విన్నించు. (6-7)

సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులైనవారికి భోగభాగ్యాలతో నిండిన స్వర్గ సీమ సిద్ధంగా ఉంది. వారక్కడ కలకాలం (హాయిగా) ఉంటారు. ఇది దేవుడు చేస్తున్న తిరుగులేని వాగ్దానం. ఆయన అపార శక్తిమంతుడు, అసాధారణ వివేకవంతుడు. (8-9)

ఆయన మీకు గోచరించే ఆధారాలేమీ లేకుండాఉండే ఆకాశాన్ని సృష్టించాడు. భూమి మిమ్మల్ని తీసుకొని దొర్లిపోకుండా ఉండేందుకు ఆయన దానిపై పర్వతాలు పాతాడు. ఆయన ధరణిలో వివిధ రకాల జంతువుల్ని వ్యాపింపజేశాడు. ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపించి తద్వారా భూమిపై రకరకాల మంచి చెట్లు మొలకెత్తిస్తున్నాడు. ఇదంతా దేవుని సృష్టి. ఇక ఇతరులు ఏం సృష్టించారో చెప్పండి నాకు. అసలీ దుర్మార్గులు పూర్తిగా దారితప్పారు. (10-11)

దేవుని పట్ల కృతజ్ఞుడయి ఉండమని చెబుతూ మేము లుఖ్యాన్ కు వివేకాన్ని ప్రసాదించాము. ఎవరైనా (దేవునికి) కృతజ్ఞత చూపితే, ఆ కృతజ్ఞత అతనికే ప్రయోజనం చేకూర్చుతుంది. దీనికి భిన్నంగా కృతఘ్నుడైపోతే, దేవునికి కలిగే నష్టమేమీ లేదు. ఆయన నిరపేక్షాపరుడు, స్వతహాగా ప్రశంసనీయుడు. లుఖ్యాన్ తన కుమారునికి హితోపదేశం చేసిన సందర్భం గుర్తుకుతెచ్చుకో. అతను తన కుమారునితో “బాబూ! దేవునికి (ఆయన దైవత్వంలో) ఎవరినీ నాటి కల్పించకు. దేవునికి నాటి కల్పించడం ఘోరమైన పాపం, దారుణమైన అన్యాయం” అన్నాడు. (12-13)

తల్లిదండ్రులకు సేవచేయాలని మేము మానవుణ్ణి ఆదేశించాము. అతని తల్లి బాధ మీద బాధ భరిస్తూ అతణ్ణి తన గర్భంలో పెట్టుకొని మోసింది. అతణ్ణి పాలు విడిపించడానికి రెండేండ్లు పట్టింది. (అందువల్ల మేమతనికి ఇలా ఉపదేశించాం:) “నాపట్ల కృతజ్ఞుడవయి ఉండు. నీ తల్లిదండ్రుల పట్ల కూడా కృతజ్ఞతాభావంతో మసలుకో. నీవు (చివరికి) నా దగ్గరికే రావలసిఉంది. అయితే నీకు తెలియనిదాన్ని నాకు నాటి కల్పించమని వత్తిడిచేస్తే మటుకు నీవు వారిమాట ఎన్నటికీ వినకు. ప్రపంచంలో వారి పట్ల సత్ప్రవర్తన కలిగిఉండు. అనుసరణ విషయంలో మాత్రం నావైపు మరలినవారి మార్గాన్నే అనుసరించు. చివరికి మీరంతా నా దగ్గరికే తిరిగిరావలసి ఉంది. అప్పుడు నేను మీరు (ఐహిక జీవితంలో) ఎలా నడచుకునేవారో మీకు తెలియజేస్తాను.” (14-15)

(లుఖ్యాన్ తన కుమారునికి ఇలా ఉపదేశించాడు:) “కుమారా! ఏదయినా బండ రాయిలో గాని, ఆకాశంలోగాని, భూమిపైగాని, లేదా మరెక్కడైనా సరే ఆవగింజంత వస్తువు దాగివున్నా దేవుడు దాన్ని బయటికి తీయగలడు. ఆయన ఎంతో సూక్ష్మగ్రాహి, సమస్తం తెలిసినవాడు. (కనుక) కుమారా! నీవు-

★ ప్రార్థనా (నమాజ్) వ్యవస్థ నెలకొల్పు.

★ (ప్రజలను) మంచిని గురించి ఆదేశించు, చెడు విషయాలనుండి వారించు.

★ కష్టాలు వచ్చినప్పుడు సహనం వహించు. ఇవి ఎంతో ధైర్యసాహసాలతో కూడిన విషయాలు.

★ జనముందు గర్వంతో మాట్లాడకు. భూమిపై నిక్కుతూ నీల్గుతూ నడవకు. తననుతాను పొగడుకునే, మిడిసిపడే వాణ్ణి దేవుడు ఏమాత్రం మెచ్చుకోడు.

★ నీ నడవడికలో మధ్యేమార్గం అవలంబించు.

★ నీ కంఠస్వరం కాస్త తగ్గించుకో. అన్ని స్వరాల కంటే గాడిద స్వరం అత్యంత కఠోరమయినది.” (16-19)

దేవుడు మీకోసం భూమ్యాకాశాల్లోని సమస్త వస్తువుల్ని అదుపులో ఉంచిన సంగతి మీరు గమనించలేదా? అదీగాక ఆయన తన గోచర, అగోచర మహాభాగ్యాలు (ఎన్నో) మీకోసం సమకూర్చాడు. కాని మానవుల్లో కొందరు ఎలాంటి జ్ఞానంగాని, హితబోధగాని, కాంతి ప్రసాదించే గ్రంథంగాని లేకుండానే దేవుని విషయంలో జగడమాడుతున్నారు. దేవుడు పంపినదాన్ని అనుసరించడని చెబితే మా తాతముత్తాతల నుండి వస్తున్న దాన్నే అనుసరిస్తామని అంటారు. షైతాన్ తమను మండుతున్న నరకాగ్ని వైపు ఆహ్వానిస్తున్నప్పటికీ వారు తమ తాతముత్తాతలనే అనుసరిస్తారా? (20-21)

తనను తాను దేవునికి అంకితం చేసుకున్న పుణ్యాత్ముడు నిజానికి దృఢమైన ఆధారం పట్టుకున్నాడు. సమస్త వ్యవహారాల తుది నిర్ణయం దేవుని చేతిలోనే ఉంది. అందువల్ల అవిశ్వాసుల తిరస్కారం చూసి నీవు బాధపడకు. చివరికి వారు మా దగ్గరికే రావలసి ఉంది. అప్పుడు మేము వారికి వారు ఏ ఏ పనులు చేశారో తెలియజేస్తాం. దేవునికి (తన దాసుల) హృదయాల్లో దాగివుండే రహస్యాలు సయితం తెలుసు. మేము వారికి కొంతకాలం సుఖాలు అనుభవించే అవకాశమిస్తున్నాం. ఆ తరువాత వారిని నిస్సహాయులుగా చేసి ఘోరమైన యాతన వైపు ఈడుస్తాం. (22-24)

నీవు వారిని భూమ్యాకాశాలను ఎవరు సృష్టించారని అడిగితే, వారు దేవుడేనని తప్పకుండా అంటారు. (కనుక) సమస్త స్తుతిస్తోత్రాలు దేవునికే శోభిస్తాయని చెప్పు. కాని వారిలో చాలామందికి (ఈసత్యం) తెలియదు. భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్తం దేవునిదే. ఆయన నిరపేక్షాపరుడు, స్వతహాగానే ప్రశంసనీయుడు. (25-26)

ప్రపంచంలోని చెట్లన్నిటిని కలాలు గాను, యావత్తు సముద్ర జలాలతో పాటు అదనంగా మరో ఏడు సముద్రాల నీటిని సిరాగాను మార్చి(రాసి)నా దేవునికి సంబంధించిన విషయాలు పూర్తికావు. దేవుడు అపార శక్తిమంతుడు, అసాధారణ వివేకవంతుడు. ఒక మనిషిని పుట్టించడం, మళ్ళీ బ్రతికించి లేపడం ఎంత తేలికో మిమ్మల్నందర్నీ పుట్టించడం, తిరిగి బ్రతికించి లేపడం కూడా ఆయనకు అంతే తేలికైన పని. దేవుడు సమస్తం వింటున్నాడు, గమనిస్తున్నాడు. (27-28)

దేవుడు రాత్రిని పగటిలోకి, పగటిని రాత్రిలోకి ఎలా జొన్పిస్తున్నాడో మీరు చూడటం లేదా? ఆయన సూర్యచంద్రుల్ని (ఒక నియమావళికి కట్టుబడిఉండేలా) అదుపులో ఉంచాడు. ఇవన్నీ ఒక నిర్ణీతకాలం వరకు నడుస్తుంటాయి. మీరు చేసే ప్రతిపనీ దేవునికి తెలుసన్న సంగతి మీకు తెలియదా? వీటన్నిటికీ కారణం దేవుడే సత్యం. అందు

వల్లనే ఇవన్నీ ఇలా ఒక నియంత్రణకు లోబడి సాగుతున్నాయి. ఆయన్ని వదలి వారు ప్రార్థిస్తున్నవన్నీ మిథ్యాదైవాలే. దేవుడే మహోన్నతుడు, మహిమాన్వితుడు. (29-30)

దేవుని అనుగ్రహంతో ఓడలు సముద్రంలో ఎలా సాగిపోతున్నాయో మీరు గమనించడం లేదా? దేవుడు మీకు తన సూచనలు, నిదర్శనాలు చూపడానికే ఇలా చేస్తున్నాడు. సహనం వహించే, కృతజ్ఞత చూపేవారికి ఇందులో అనేక సూచనలున్నాయి. ఎప్పుడైనా కొండలాంటి పెద్దకెరటం వారిపైకి విజృంభించినప్పుడు వారు (మిథ్యాదైవాలను వదలి) నిజదేవుణ్ణి (మాత్రమే) వేడుకోవడం ప్రారంభిస్తారు. తమ (జీవన) ధర్మాన్ని ఆయనకే ప్రత్యేకిస్తారు. కాని వారిని ఆయన ఆ ప్రమాదంనుండి కాపాడి తీరానికి చేర్చిన తర్వాత వారిలో కొందరు మాత్రమే రుజుమార్గంలో స్థిరంగా ఉంటారు. కృతఘ్నులు, ద్రోహులు తప్ప మా సూక్తులు ఎవరూ తిరస్కరించరు. (31-32)

మానవులారా! మీ ప్రభువు ఆగ్రహం నుండి తప్పించుకోండి. తండ్రి తన కొడుకుకు, కొడుకు తనతండ్రికి ఎలాంటి సహాయం చేయలేని (ప్రళయ) దినం గురించి భయపడండి. దేవుని వాగ్దానం తప్పకుండా నెరవేరుతుంది. కనుక ప్రాపంచిక జీవితం మిమ్మల్ని మోసగించకూడదు. ఆ మోసగాడు కూడా మిమ్మల్ని దేవుని విషయంలో మోసగించకూడదు. ఆ ఘడియ ఎప్పుడు సంభవిస్తుందో దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. మాతృగర్భంలో ఏం పెరుగుతున్నదో కూడా ఆయనకే తెలుసు.² రేపు తాను ఏం చేయనున్నాడో ఏ మనిషికి తెలియదు. అలాగే తనకు ఏ భూభాగంలో మృత్యువు కాటు వేస్తుందో కూడా ఎవరికీ తెలియదు. సమస్త విషయాలు దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. ఆయన సర్వజ్ఞుని, సమస్తం ఎరిగినవాడు. (33-34)

32. సజ్జా (సాష్టాంగప్రణామం)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 30

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీశకానికి ఆరేండ్ల పూర్వం మక్కాలో అవతరించింది. ఇందులో దేవుని ఏకత్వం, ప్రవక్త దౌత్యం, పరలోకం వగైరా విషయాలను గురించి ఉంది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అలిఫ్-లామ్-మీమ్. ఈ గ్రంథం సర్వలోక ప్రభువు నుండి అవతరించింది. ఇందులో ఎలాంటి సందేహం లేదు. (1-2)

(ఇలాటి గ్రంథం గురించి) వీరు “దీన్ని ఇతను కల్పించుకున్నాడ”ని అంటున్నారా? కాదు. ఇది నీ ప్రభువు నుండి వచ్చిన సత్యం. నీకు పూర్వం హెచ్చరించే వారెవరూ రానటువంటి జాతిని నీవు హెచ్చరించేందుకు పంపబడిన సత్యమిది. దీని ద్వారా ఆ జాతిప్రజలు రుజుమార్గంలోకి వస్తారన్న లక్ష్యంతో అవతరించిన (పరమ)సత్యం. (3)

2. మాతృగర్భంలో ఏం పెరుగుతున్నదో అంటే ఇక్కడ ఆడపిల్లా, మగపిల్లలాడా అని అర్థం కాదు. స్త్రీ గర్భంలో పడిన వీర్యబిందువు ఎలాంటి మార్పులు చెంది చివరికి ఏ రూపం సంతరించుకుంటుందో, ఏవి గుణగణాలు దాని స్వభావంలో వేరుగొంటాయో వగైరా అనేక విషయాల్ని లెక్కలోకి తీసుకోవాలి. ఇవన్నీ దేవునికి తప్ప మరెవరికీ తెలియదని ఈసూక్తి మనకు తెలియజేస్తోంది.

భూమ్యాకాశాలను, వాటిమధ్య ఉన్న సమస్త సృష్టిరాసుల్ని ఆరు రోజుల్లో సృష్టించి, ఆ తర్వాత అధికార సింహాసనంపై అధిష్టించినవాడు (ఆ) దేవుడే.¹ ఆయన తప్ప మీకు మరెవరూ సహాయకుడూ, సంరక్షకుడూ లేరు. ఆయన అభీష్టానికీ వ్యతిరేకంగా సిఫారసు చేసేవారు కూడా ఎవరూ లేరు. (మరి ఇప్పుడైనా) మీరు స్పృహలోకి వస్తారా? (4)

నింగి నుండి నేల వరకు సమస్త విశ్వవ్యవహారాలకు సంబంధించిన నిర్ణయాలు ఆయనే తీసుకుంటాడు. వాటి వివరాలు మీ లెక్క ప్రకారం వేయి సంవత్సరాలకు సమానమైన ఒక దినం²లో ఆయన సన్నిధికి చేరుతాయి. (5)

ఆయనే అంతర్బాహ్య విషయాలన్నీ ఎరిగినవాడు. ఆయన మహా శక్తిమంతుడు, అమిత దయామయుడు. ఆయన ప్రతిదాన్నీ సముచితరీతిలో అద్భుతంగా సృష్టించాడు. ఆయన మానవ సృష్టిని మన్నుతో ఆరంభించాడు. తరువాత ఒక నీచమైన (వీర్య) బిందువుతో అతని సంతతిని ఉత్పత్తి చేయసాగాడు. ఆపై అతణ్ణి పరిపూర్ణ మానవుడిగా రూపొందించి అతని (శరీరం)లో తన ఆత్మను ఊదాడు.³ (ఒక్కసారి ఆలోచించండి.)

1. ఇక్కడ ‘రోజు’ అంటే మనం లెక్కలోకి తీసుకునే 24 గంటల రోజయినా కావచ్చు; లేదా కాలం (Period) అయినా కావచ్చు. ఎందుకంటే మరొక చోట “నీ ప్రభువు దృష్టిలో ఒకరోజు మీ లెక్కప్రకారం వేయి సంవత్సరాలకు సమానం” (22:47) అని ఉంది. అలాగే వేరొకచోట “పరిశుద్ధాత్మ (ఇతర) దైవదూతలు ఆయన సన్నిధికి యాభైవేల సంవత్సరాలకు సమానమైన ఒక (సుదీర్ఘ)దినంలో ఎక్కిపోతారు”(70:4,5) అని ఉంది. వాస్తవం దైవానికే తెలుసు. దేవుడు భూమ్యాకాశాలను ఆరు రోజుల్లో సృష్టించి, ఆ తర్వాత అధికార సింహాసనం అధిష్టించాడంటే, విశ్వనిర్వహణ కార్యాలను వదలి విశ్రాంతి తీసుకున్నాడని అర్థం కాదు. సృష్టి నిర్మాణం తర్వాత ఆయన విశ్వంలోని యావత్తు సృష్టిరాసులను పర్యవేక్షిస్తున్నాడని, పోషిస్తున్నాడని, పాలిస్తున్నాడని అర్థం.

2. సత్యాన్ని నిరాకరిస్తే దైవశిక్ష వచ్చిపడుతుందన్న ప్రవక్త హెచ్చరికను అవిశ్వాసులు ఖాతరు చేయకుండా “మేము ఎన్నోసార్లు నిన్ను వ్యతిరేకించాం. అనేక సంవత్సరాలు గడచి పోయాయి. కాని మామీద ఎలాంటి శిక్ష వచ్చి పడలేదే!” అని ఎత్తిపాడిచారు. అప్పుడు దేవుడు తన దృష్టిలో కొన్ని సంవత్సరాలు లెక్కలోకి రావు, మీ లెక్క ప్రకారం వెయ్యేండ్లు గడచినా తన దృష్టిలో అది ఒక్కరోజు మాత్రమేనని, అంతమాత్రాన సత్యతిరస్కారుల్ని వదలిపెట్టామని అర్థం కాదని తెలియజేస్తున్నాడు. (వివరాలకు 22:47, 70:4,5 సూక్తులు చూడండి.)

3. ఇక్కడ మానవుని శరీరంలో దేవుడు తన ఆత్మను ఊదాడు అంటే, మానవులతో సహా యావత్తు సృష్టిరాసులు, చివరికి మానవుల ఆత్మలు సైతం దేవునివేసిన, ఆ ఆత్మలను మానవుల శరీరంలో ఊదాడని అర్థం. విశ్వంలోని సమస్త వస్తువులకు దేవుడే యజమాని. అలాగే ఆత్మలకు కూడా ఆయనే యజమాని. మానవుని దగ్గర తనదంటూ ఏదీ లేదు. అతని ఆత్మ, శరీరం, శక్తి సామర్థ్యాలు అన్నీ దేవుడు ప్రసాదించినవే. ఆయన తలచుకున్నప్పుడు వాటిని తిరిగి తీసుకోగలడు. (ఇతర వివరాలకు 21:91 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

దేవుడు మానవునికి ఈ వస్తువులతో పాటు వాటిని వినియోగించుకునే స్వేచ్ఛ కూడా ప్రసాదించాడు. అయితే వాటిని ఆయన అభీష్టం ప్రకారం వినియోగించినప్పుడే మానవుని జీవితం సార్థకమై అతను దైవప్రసన్నతకు అర్హుడవుతాడు. దైవాభీష్టం ఏమిటో దైవప్రవక్తలు ప్రతి యుగంలో మానవాళికి తెలుపుతూ వచ్చారు. చివర్లో అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) దేవుని అభీష్టం ఏమిటో ఖుర్ఆన్ రూపంలో తెచ్చారు. ఇదే ఇప్పుడు ప్రళయందాకా మానవాళికి ముక్తిమార్గం.

ఆయన మీకు చెవులిచ్చాడు, కళ్ళిచ్చాడు, హృదయాన్నిచ్చాడు. కాని మీరు మాత్రం (ఆయనకు) చాలా తక్కువగా కృతజ్ఞత చూపుతున్నారు. (6-9)

వీరు (నీమాటలు విని) “మేము మట్టిలో కలసిపోయాక మళ్ళీ సృజించబడ తామా?” అని అడుగుతున్నారు. కాని వీరసలు తమ ప్రభువును కలుసుకునే విషయాన్నే నమ్మడం లేదు. వారికి చెప్పి: “మీకోసం నియమించబడిన మృత్యుదూత మీప్రాణాలు తీస్తాడు. తర్వాత మిమ్మల్ని మీ ప్రభువు సన్నిధికి తీసుకుపోవడం జరుగుతుంది.”

ఈ పాపాత్ములు తమ ప్రభువు ముందు తలవంచి నిలబడినప్పుడు నీవు వారి పరిస్థితి చూడగలిగితే బాగుండు. అప్పుడు వారు (పశ్చాత్తాపపడుతూ) “ప్రభూ! మేము అంతా చూసుకున్నాం, విన్నాం. మమ్మల్ని వెనక్కిపంపించు. మేము సత్కార్యాలు చేస్తాం. ఇప్పుడు మాకు (బుద్ధాచ్చింది.) పూర్తిగా నమ్మకం కలిగింది” అనంటారు. (10-12)

“మేము తలచుకుంటే ప్రతి మనిషికి సన్మార్గావలంబన బుద్ధి ప్రసాదించేవాళ్ళం. కాని నేను నరకాన్ని మానవులతో, జిన్నులతో నింపేస్తానని అన్నాను. నామాట నెరవేరింది. కనుక మీ చేష్టల పర్యవసానం చవిచూసుకోండిప్పుడు. ఈ దినం రాకను మీరు బుద్ధిపూర్వకంగానే విస్మరించారు. ఇప్పుడు మేము కూడా మిమ్మల్ని విస్మరిస్తున్నాం. ఇక మీరు చేజేతులా చేసుకున్న కర్మలకు ఫలితంగా శాశ్వత యాతనలు చవిచూడండి.”*

కొందరు మా సూక్తులు వినించి హితోపదేశం చేయగానే వారు (అప్రయత్నంగా) సాష్టాంగపడతారు. ఆపై తమ ప్రభువును స్తుతిస్తూ స్మరిస్తారు. అహంకారంతో విర్రవీగరు. వారు రాత్రిళ్ళు మేల్కొని దైవారాధనలో గడుపుతారు. ఆశతో, భయంతో తమ ప్రభువును వేడుకుంటారు. మేమిచ్చిన ఉపాధి నుండి (మా మార్గంలో) ఖర్చు పెడ్తారు. ఇలాంటి (సుగుణాలుకల)వారే మా సూక్తులు విశ్వసిస్తారు. వారు చేసుకున్న సత్కర్మలకు ప్రతిఫలంగా వారి కళ్లను చల్లబరిచే అపూర్వసామగ్రి వారికోసం దాచబడిఉంది.⁴ దాన్ని గురించి ఏ మనిషికి తెలియదు. (అది ఊహాతీతమైన అద్భుతమహాభాగ్యం.) (13-17)

సత్యాన్ని విశ్వసించినవాడు, దుర్మార్గుడైన వ్యక్తిలాంటి వాడు కాగలడా? వీరిద్దరు ఎన్నటికీ సమానులు కాలేరు. సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులయినవారికి వారి సత్కర్మలకు ప్రతిఫలంగా స్వర్గవనాల రూపంలో గొప్ప ఆతిథ్యం లభిస్తుంది. దుష్కార్యాలలో కూరుకుపోయినవారికి మాత్రం నరక నివాసమే గతవుతుంది. ఆ నరకం నుండి బయటపడేందుకు ప్రయత్నించినప్పుడల్లా వారిని మళ్ళీ అందులోకే నెట్టివేయడం జరుగుతుంది. అప్పుడు (దైవదూతలు) వారితో “మీరు నరకాన్ని తిరస్కరిస్తుండేవారు కదూ! ఆ నరక శిక్షనే ఇప్పుడు చవిచూడండి” అంటారు. (18-20)

ఘోరమైన ఆ శిక్షకు పూర్వం ఇహలోకంలో కూడా మేము (ఏదో ఒక స్థాయిలో) వారికి శిక్షను చవిచూపిస్తూ ఉంటాము. దీని ద్వారానయినా వారు (తమ ద్రోహబుద్ధి)

4. ఈసూక్తి గురించి దైవప్రవక్త (స) దేవుని మాటల్ని ఇలా చెప్పారు: “నేను నాభక్తుల కోసం స్వర్గంలో అపురూపమైన వస్తుసంపద దాచిపెట్టాను. వాటిని ఇంతవరకు ఎవరి కళ్ళూ చూడలేదు; ఎవరి చెవులూ వినలేదు. ఎవరి హృదయమూ వాటిని ఊహించలేదు.” (బుఖారి, ముస్లిం)

మానుకుంటారేమో చూడాలి. విశ్వప్రభువు సూక్తులు పఠించి హితోపదేశం చేస్తుంటే, వాటిని వినకుండా ముఖం తిప్పుకునేవాడికంటే పరమ దుర్మార్గుడు ఎవరుంటారు? ఇలాంటి పాపాత్ములకు మేము తప్పకుండా ప్రతీకారం చేస్తాము. (21-22)

పూర్వం మేము మూసాకు గ్రంథం ప్రసాదించాము. కనుక ఇప్పుడు అలాంటి వస్తువే లభించడం పట్ల నీవు అనుమానానికి గురికాకు. ఆ గ్రంథాన్ని మేము ఇస్రాాయిల్ సంతతివారికి మార్గదర్శినిగా చేశాము. వారు (కష్టాలు ఎదురైనప్పుడు) సహనంవహిస్తూ, మా సూక్తులు విశ్వసిస్తున్నంత కాలం మేము వారిలో మా ఆజ్ఞల ప్రకారం వారికి మార్గ దర్శకత్వం వహించే నాయకుల్ని ఉద్భవింపజేశాం. వారు పరస్పరం విభేదించుకుంటున్న విషయాల్ని గురించి ప్రళయదినాన నీ ప్రభువు తప్పక తీర్పుచేస్తాడు. (23-25)

వీరికి పూర్వం మేము ఎన్ని జాతుల్ని నాశనం చేశామో (ఆ చారిత్రక సంఘటనల నుండి) వీరు గుణపాఠం నేర్చుకోలేదా? ఆ జాతులవారు నివసించిన ప్రాంతాల్లోనే వీరి నాడు తిరుగుతున్నారు కదా? ఇందులో గొప్ప నిదర్శనాలు ఉన్నాయి. వీరు (మామాట) వినరా? మేము బంజరు నేలపై నీటిని తెచ్చి వర్షింపజేసి, ఆ నేల నుండి పంటలు పండిస్తూ ఉండటాన్ని వీరు ఏనాడూ గమనించలేదా? ఆ పంటల నుండి (ధాన్యం) స్వయంగా వీరూ తింటున్నారు; వీరి పశువులకూ మేత లభిస్తుంది కదా? మరి వీరికి (దీని ద్వారా) ఏమీ తట్టడం లేదా? (26-27)

“నీవు చెప్పేది నిజమైతే (శిక్ష గురించిన) ఈ నిర్ణయం ఎప్పుడు అమల్లోకి వస్తుంది?” అంటారు వీరు. “ఆ నిర్ణయం అమల్లోకి వచ్చేరోజు తిరస్కారులు సత్యాన్ని విశ్వసించడం వల్ల వారికి ఎలాంటి ప్రయోజనం ఉండదు. మరోఅవకాశం లభించదు” అని చెప్పి. సరే (తిరస్కారవైఖరి మానుకోకపోతే) వారిమానాన వారిని వదలి (నిర్ణయం కోసం) ఎదురుచూస్తుండు. వారు కూడా ఎదురుచూస్తుంటారు. (28-30)

33. అహ్జాబ్ (సైనికదళాలు)

అవతరణ: మదీనా

సూక్తులు: 73

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీశకం ఐదవ ఏట అవతరించింది. ఉహూద్ యుద్ధం తర్వాత రెండేళ్ళదాకా అటు మక్కా, అవిశ్వాసులు, ఇటు మదీనాలో యూదులు, కపటవిశ్వాసులు అనేక సమస్యలు సృష్టిస్తూ దైవప్రవక్త (స)ను సమాజ సంస్కరణకై క్షణం తీరిక లేకుండా చేశారు. యూదులు దైవప్రవక్తతో చేసుకున్న స్నేహఒప్పందం ఉల్లంఘించి మక్కా బహుదైవారాధాకలతో కుమ్మక్కాయి ముస్లింలకు వ్యతిరేకంగా వారిని అహ్జాబ్ యుద్ధానికి పురిగొల్పారు. ఈ యుద్ధం తర్వాత ఒప్పందం ఉల్లంఘించిన యూదులపై సెనికచర్య తీసుకోబడింది. ఆ తర్వాత ఈ అధ్యాయం అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది.

ఇందులో పైరెండు యుద్ధాలతో పాటు దైవప్రవక్త (స), హజ్రత్ జైనబ్ (ర)ల వివాహాలను గురించి కూడా ప్రస్తావించబడింది. ఆ తర్వాత సభ్యతాసంస్కృతులు, పరదా వ్యవస్థను గురించి నూతన ఆజ్ఞలు ఇవ్వబడ్డాయి. ఈ అధ్యాయాన్ని పూర్తిగా అర్థం చేసుకోడానికి దీని పూర్వపఠాలను సంక్షిప్తంగావైనా తెలుసుకోవాల్సిన అవసరముంది.

హిజ్రీ 3వ ఏట, షవ్వాల్ నెలలో జరిగిన ఉహుద్ యుద్ధంలో ముస్లింలకు అంతిమ విజయం చేకూరినప్పటికీ, విలుకాండ్రు చేసిన ఒక పొరపాటు వల్ల చావుతప్పి కన్నులొట్ట పోయినట్లయింది వారి పరిస్థితి. దాంతో శత్రువులు మరోసారి దుస్సాహసానికి పాల్పడే ప్రయత్నాలు ప్రారంభించారు. ఉహుద్ యుద్ధం ముగిసిన రెండు నెలలకే 'నజద్' ప్రాంతానికి చెందిన బనీఉసద్ అనే తెగ మదీనాపై దాడిచేయడానికి సన్నాహాలు చేయ సాగింది. ఈ సమాచారం తెలుసుకున్న దైవప్రవక్త (సల్లం) వారిని అడ్డుకోవడానికి ఒక సైనికదళం పంపవలసి వచ్చింది.

ఆ తరువాత హిజ్రీ 4 వ సంవత్సరం సఫర్ నెలలో అజల్, ఖారా అనే తెగలకు చెందిన కొందరు వ్యక్తులు మదీనా వచ్చి, తమ ప్రజలకు ఇస్లాం ధర్మం బోధించడానికి కొందరు బోధకుల్ని తమ వెంట పంపవలసిందిగా దైవప్రవక్త (సల్లం)ను అభ్యర్థించారు. ఆయన వారి అభ్యర్థనను మన్నించి వారి వెంట ఆరుగురు సహాబీలను (అనుచరుల్ని) పంపించారు. అయితే ఆ దుర్మార్గులు దారిలో ఈ ఆరుగురు అమాయక ముస్లింలను మోసగించి వారి మీదికి హుజైల్ తెగవారిని ఉసిగొల్పారు. వారు నలుగురిని చంపి, ఇద్దర్ని మక్కా తీసికెళ్ళి శత్రువులకు అమ్మి వేశారు. వారా ఇద్దర్ని కూటికి మాడ్చి, చిత్రహింసలు పెట్టి చంపేశారు.

ఆ నెలలోనే బనీఅమిర్ తెగ నాయకుని విజ్ఞప్తిపై దైవప్రవక్త (స) ధర్మబోధ కోసం 40 మంది అనుచరుల్ని నజద్ ప్రాంతం వైపు పంపించారు. కాని వారు కూడా మోసానికి గురై చంపబడ్డారు. దారిలో ఒకచోట బనీసులైమ్ తెగకు చెందిన మూడు ఉపతెగలు ఉసయ్య, రీల్, జస్వాన్ కలసి వారిని చుట్టుముట్టి దారుణంగా హతమార్చారు.

ఆ రోజుల్లోనే బనీనజీర్ తెగ తన విద్వేషాన్ని బహిరంగంగా వెళ్ళగక్కుతూ మదీనా లో అశాంతి, అలజడులు సృష్టించడానికి పాల్పడింది. చివరికి ఆ తెగ యూదులు దైవప్రవక్త (సల్లం)ను సంహరించడానికి కూడా కుట్రపన్నారు. దేవుడు ఆయన్ని వారి కుట్ర నుండి కాపాడాడు. తరువాత దైవప్రవక్త (స) తన అల్లిమేటంను సైతం ఖాతరు చేయకపోవడంతో వారిని మదీనా నుండి బహిష్కరించారు. (ఈ సంఘటన వివరాలకు 59వ అధ్యాయం (హుష్) ఉపాధ్యాయం చూడండి.)

బనీనజీర్ తెగయూదులు విశ్వాసఘాతుక చర్యలకు పాల్పడుతున్న సందర్భంలోనే నజద్ ప్రాంతంలోని గత్వాన్ తెగవాళ్ళు మదీనాపై దాడిచేయడానికి సన్నాహాలు ప్రారంభించారు. అందువల్ల దైవప్రవక్త (స) బనీనజీర్ బహిష్కరణ జరిగిన వెంటనే నాలు గొండల మంది యోధులతో వెళ్ళి దాడిచేసి వారిని కొండల్లోకి తరిమేశారు.

ఆ తరువాత ఉహుద్ యుద్ధం ముగింపు సందర్భంలో ఖురైష్ నాయకుడు అబూ సుఫ్యాన్ విసిరిన సవాలు స్వీకరించి దైవప్రవక్త (సల్లం) దాని ప్రకారం 1500 మంది యోధుల్ని తీసుకొని బద్ ప్రాంతానికి వెళ్ళారు. అటు అబూసుఫ్యాన్ 2000 మంది సైనికులతో మక్కా నుండి బయలుదేరాడు. కాని అతను ముస్లింలను ఎదుర్కొనే ధైర్యం చాలక తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. దైవప్రవక్త (సల్లం) బద్లో ఎనిమిది రోజులు అబూసుఫ్యాన్ కోసం ఎదురుచూసి అతను రాక పోవడంతో మదీనా తిరిగొచ్చారు. ఈ సంఘటనతో యావత్ అరేబియా ముస్లిమేతరుల హృదయాల్లో ముస్లింల సైనికశక్తి పట్ల భయాందోళనలు చోటుచేసుకున్నాయి.

ఆ రోజుల్లోనే వారి భయాన్ని మరింత అధికంచేసే మరోసంఘటన జరిగింది. అరేబియా, సిరియా సరిహద్దుపై 'దూమతుల్ జంధల్' అనే ప్రాంతం సిరియా, ఈజిప్టు, ఇరాఖ్ ల మధ్య వాణిజ్య రాకపోకలకు ప్రధాన కూడలిగా ఉండేది. అయితే ఆ ప్రాంతం వాళ్ళు వ్యాపారస్తుల్ని బెదిరించి, వేధించి వారి వ్యాపార సామగ్రిని దోచుకునేవారు. అందువల్ల దైవప్రవక్త (సల్లం) వారి ఆగడాలు అంతమొందించడానికి హి.శ. 5వ యేట రబీవుల్అవ్వల్ మాసంలో వేయిమంది యోధుల్ని తీసుకొని ఆ ప్రాంతానికి వెళ్ళారు. వారు ముస్లింల ధాటికి నిలువలేక పారిపోయారు.

స్వల్పకాలంలో సంభవించిన ఈ విజయాలతో యావత్తు అరబ్ తెగలు నీరుగారి పోయాయి. ఇస్లాం ఇప్పుడు అజేయశక్తిగా ఎదిగిందని, ఒకటి రెండు తెగలు దాన్ని ఎదుర్కోలేవని అరబ్బులు గ్రహించారు. అందువల్ల ఇస్లాంను తుడిచిపెట్టేందుకు మొత్తం తెగలు ఏకమయి దాడిచేయాలని నిర్ణయించుకున్నాయి. మదీనా నుండి బహిష్కృతులై ఖైబర్ లో స్థిరపడిన బనీనజీర్ తెగ(యూద) నాయకులు మక్కా ఖురైషుల్లో తీవ్రమైన ప్రతీకార జ్వాలలు రేకెత్తించారు. దాంతో హి.శ. 5వ సంవత్సరం షవ్వాల్ నెలలో కనివిని ఎరగనంత గొప్పసైన్యం మదీనాపై దాడిచేయడానికి సిద్ధమయింది. ఖురైషీయులు కూడా 12,000 మంది భారీ సైన్యంతో బయలుదేరారు.

ఈ సంగతి తెలుసుకున్న దైవప్రవక్త (స) నగరం చుట్టూ కందకం త్రవ్వించారు. యుద్ధతంత్రంగా కందకం గురించి అరబ్బులకు అప్పటి వరకూ ఏమీ తెలియదు. అందువల్ల మక్కా ఖురైషీయులు ఈ కందకం చూసి నిర్భాంతపోయారు. కందకం దాటి నగరంలోకి చొచ్చుకురావడానికి వారు చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ విఫలమయ్యాయి. ఇక వారికి ఒకే ఒక మార్గం మిగిలింది. మదీనా సమీపంలో ఆగ్నేయదిక్కున ఉన్న ఖురైజా తెగ యూదుల్ని ముస్లింల నుండి తమ వైపు తిప్పుకోవడానికి ప్రయత్నించారు. ఖురైజా తెగ యూదులు కూడా ముస్లింలతో చేసుకున్న స్నేహబంధానికి తిలోదకాలిచ్చి ఖురైషీయులతో చేతులు కలపడానికి సిద్ధమయ్యారు.

ఈ విధంగా నగరం వెలుపల నుండి కయ్యానికి కాలుదువ్వుతున్న బహుదైవారాధకులు, నగరంలో ఒప్పందం ఉల్లంఘించి విశ్వాసఘాతుకానికి పాల్పడిన యూదులు కలసి ముస్లింలకు పెద్ద ముప్పుగా పరిణమించారు. దీనితోడు వుండుమీద కారం చల్లి నట్లు కపటవిశ్వాసులు కూడా ఇస్లాంవ్యతిరేక కార్యకలాపాలు ముమ్మరం చేశారు. వారు బహుదైవారాధకుల సైనికసంఖ్య చూపి ముస్లింలను నిరుత్సాహపరచడానికి, వారిలో అపార్థాలు సృష్టించడానికి ప్రయత్నించారు. అయితే అలాంటి క్లిష్ట పరిస్థితిలో సైతం దైవప్రవక్త (స) చాకచక్యంతో వ్యవహరిస్తూ ముస్లింలలో ధైర్యం కలిగించారు.

ఇదిలా ఉండగా అటు బహుదైవారాధకుల్లో గత్వాన్ తెగకు చెందిన "నయ్యామ్ బిన్ మసూద్" అనే ఓ వ్యక్తికి దేవుడు ఇస్లాంస్వీకార భాగ్యం ప్రసాదించి ముస్లింల పక్షాన రంగంలోకి దించాడు. నయ్యామ్ (ర) దైవప్రవక్త (స) సన్నిధికి వచ్చి, తాను ఇస్లాం స్వీకరించినట్లు ఇంకా ఎవరికీ తెలియదు గనక, తనను ఏదైనా పనికోసం వినియోగించుకోవలసిందిగా మనవి చేశారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) "ఐతే నువ్వెళ్ళి శత్రువుల మధ్య విభేదాలు సృష్టించి వారిని చీల్చడానికి ప్రయత్నించు" అని ఆదేశించారు.

ఈ ఆదేశంతో నయ్యామ్ (రజి) మొట్టమొదట బనీ ఖురైజాతెగ యూదుల దగ్గరకు

వెళ్ళి “ఖుర్రైషీయులు, గత్సాన్ తెగవాళ్ళు సుదీర్ఘ ముట్టడితో విసిగిపోయి యుద్ధరంగం నుండి వెళ్ళిపోతే మీరు స్నేహాభివృద్ధి ఉల్లంఘించినందుకు ప్రమాదంలో పడిపోతారు. అంచేత బయట నుండి వచ్చిన తెగల్లో నుంచి కొందరు ప్రముఖ వ్యక్తుల్ని మీ దగ్గరికి తాకట్టు బందీలుగా పంపనంత వరకు మీరు యుద్ధంలో పాల్గొనకూడదు. గత్సాన్, ఖుర్రైష్ నాయకులకు కబురు పంపండి” అని సలహా ఇచ్చారు. ఈ సలహా వారికి నచ్చింది. హజ్రత్ నయీమ్ (రజి) వెంటనే అక్కడ్నుంచి బయలుదేరి ఖుర్రైష్ నాయకుల దగ్గరకు వెళ్ళారు. వారితో కూడా ఆయన యుద్ధ పరిస్థితిని గురించి మాట్లాడుతూ “బనీఖుర్రైజా యూదులు సుదీర్ఘ ముట్టడితో ఢీలాపడినట్లు కనిపిస్తోంది. వారు మీదగ్గర కొందరిని తాకట్టు బందీలుగా అడిగి తీసుకొని వారిని ముహమ్మద్ (సల్లం)కు అప్పగించి తమ వ్యవహారం పరిష్కరించుకోవడానికి ప్రయత్నించినా ఆశ్చర్యం లేదు. అంచేత వారిపట్ల కాస్త జాగ్రత్తగా వ్యవహరించడం మంచిది” అని అన్నారు.

ఖుర్రైష్, గత్సాన్ నాయకులు నయీమ్ (రజి) మాటలతో బనీఖుర్రైజా యూదుల్ని అనుమానిస్తూ సందిగ్ధంలో పడిపోయారు. వెంటనే వారొక నిర్ణయానికొచ్చి “మేమీ సుదీర్ఘ ముట్టడితో విసిగిపోయాం. ఇప్పుడిక సర్వశక్తుల ఒడ్డి అబ్దుల్ అబ్దుల్ తేల్చుకోవాలి. కనుక రేపు ఇటునుంచి మేము, అటునుంచి మీరు ఒకేసారి దాడిచేసి ముస్లింలపై మూకుమ్మడిగా విరుచుకుపడదాం” అని బనీఖుర్రైజా నాయకులకు సమాచారం పంపారు.

నయీమ్ (ర) మాటలతో ఇంతకుముందు నుంచే వారిని అనుమానిస్తున్న బనీ ఖుర్రైజా యూదులు ఈ సందేశంతో ఆగ్రహోదగ్రులై “మీరు కొందరు ప్రముఖ వ్యక్తుల్ని మాదగ్గర తాకట్టుబందీలుగా పంపనంతవరకు మేము యుద్ధప్రమాదం కొని తెచ్చుకో దలచలేదు” అని జవాబిచ్చారు. ఖుర్రైష్, గత్సాన్ నాయకులు నయీమ్ ఇచ్చిన సలహా నెమరేసుకుంటూ, తమవారిని బందీలుగా వారికివ్వడానికి నిరాకరించారు. దాంతో బనీఖుర్రైజా యూదులు తమకు నయీమ్ మంచి సలహాయే ఇచ్చాడని భావించారు.

ఈ విధంగా నయీమ్ (రజి) పన్నిన యుద్ధతంత్రం ఫలించి శత్రుసేనల ఐక్య సంఘటన నిట్టనిలువుగా చీలిపోయింది.

ముట్టడి 25 రోజులకు పైగా సాగినా సమస్య ఓకొలిగి రాలేదు. అది ఎముకలు కొరికే చలికాలం. విపరీతమైన చలితో రాత్రివేళలు శత్రుసేనలకు చాలా దుర్భరంగా పరిణమించాయి. వెంట తెచ్చుకున్న ఆహారసామగ్రి, పశువుల మేత చాలావరకు తరిగి పోయింది. వీటికి తోడు విభేదాలు వచ్చి యూదులు తమతో కలిసినానందున కూడా బహుదైవారాధక సైనికుల్లో ధైర్యం సన్నగిల్లింది. ఈ పరిస్థితిలో ఓరోజు రాత్రి పాతాళంగా పెనుతుఫాను విరుచుకుపడింది. తీవ్రమైన వేగంతో వీస్తున్న ఈదురుగాలి, గజగజ వణికిస్తున్న చలి, కళ్ళు చించుకున్నా కానరాని కటికచీకటి, ఉరుములు మెరుపులతో పరిస్థితి చాలా భయానకంగా తయారయింది. గుడారాలు, వంటసామగ్రి గాలి తాకిడికి ఎగిరి పోసాగాయి. దాంతో శత్రుసైనికుల్లో తీవ్రమైన గందరగోళం ఏర్పడింది. వారు ఏం చేయాలో దిక్కుతోచక చివరికి పెడబొబ్బలు పెడుతూ ప్రాణాలు అరచేత పట్టుకొని బ్రతుకు జీవుడా అంటూ పారిపోయారు.

మరునాడు ఉదయం తుఫాను ఉధృతం తగ్గిన తర్వాత ముస్లింలు వెళ్ళిచూస్తే అక్కడ ఒక్క పురుగు లేదు. యుద్ధమైదానం ఖాళీగా పడిఉంది. ముస్లింలు అది చూసి

చల్లగా ఊపిరి పీల్చుకున్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆ నిర్ణయ ప్రదేశం చూసి “ఇప్పుడిక ఖుర్రైషీయులు మీమీద ఎన్నటికీ దాడిచేయడానికి రాలేరు. మీరే వారిపై దాడిచేయడానికి వెళ్ళారు” అన్నారు అనుచరులతో. ఈ యుద్ధాన్ని అహ్మజ్ యుద్ధమంటారు. దీన్ని ఖందఖ్ (కందకం) యుద్ధమని కూడా అంటారు.

దైవప్రవక్త (స) యుద్ధరంగం నుండి మధ్యాహ్నం ఇంటికి తిరిగొచ్చారు. రాగానే హజ్రత్ జిబ్రీల్ (అలై) ప్రత్యక్షమయి ఆయుధాలు అప్పుడే దించకూడదని, బనీఖుర్రైజా వ్యవహారం ఇంకా మిగిలివుందని, వీళ్ళను కూడా ఇప్పుడే అణచివేయాలని దైవాజ్ఞ వినిపించారు. ఈ ఆజ్ఞతో దైవప్రవక్త (స) తక్షణమే ఒక ఉత్తర్యు జారీచేస్తూ దైవధర్మంలో స్థిరంగా ఉన్న యోధులంతా బనీఖుర్రైజా యూదుల వాడకు చేరుకోనంత వరకూ ఈ రోజు అస్రే నమాజు చేయకూడదని అన్నారు. మరోవైపు ఆయన హజ్రత్ అలి (రజి)కు ఒక చిన్న సైనికదళం ఇచ్చి పంపారు. ఈ సైనికదళం యూదులవాడ సమీపానికి చేరుకో గానే యూదులు కోటగోడలు ఎక్కి తమను బెదిరించడానికి మాత్రమే ఈ చిన్నదళం వస్తోందని భావించి, ముస్లింలను నానా దుర్భాషలాడటం ప్రారంభించారు.

కాని ఆ తర్వాత కాస్సేపటికే దైవప్రవక్త నేతృత్వంలో భారీ సైన్యం రావడంతో వారి గుండెలు గుభేలుమన్నాయి. వెంటనే వారు కోటద్వారాలు మూసుకొని, దుర్భేద్యమైన ఈ కోటలే తమను రక్షిస్తాయని భావించారు. ముస్లింలు కోటలు ముట్టడించి యుద్ధం ప్రారంభించారు. యూదులు కోట బురుజుల నుండి ఈ దాడిని ఎదుర్కోవడానికి యత్నించారు. ఇలా ముట్టడి మూడు వారాలు కొనసాగింది. చివరికి యూదులు నీరుగారిపోయి ఒక షరతుపై ముస్లింలకు లొంగిపోయారు.

ఈ షరతు ప్రకారం ఔస్తేగ నాయకుడు హజ్రత్ సాద్ బిన్ ముఅజ్జ్ (రజి)ని మధ్యవర్తిగా నియమించి ఆయన చేసే నిర్ణయానికి ఉభయపక్షాలు కట్టుబడి ఉండాలి. పూర్వం నుండి దశాబ్దాలుగా బనీఖుర్రైజా యూదులకు, ఔస్తేగ వారికి మధ్య స్నేహ సంబంధాలు సాగుతూ వస్తున్నందున, సాద్ (రజి) తమ పట్ల మృదువుగా వ్యవహరిస్తూ బనీనజీర్, బనీఖైనుఖా తెగల మాదిరిగా తమను కూడా మదీనా వదలి వేరే ప్రాంతాలకు వెళ్ళిపోవడానికి వీలు కల్పిస్తారని ఆశించారు. (బనీనజీర్, బనీఖైనుఖా తెగల బహిష్కరణకు సంబంధించిన వివరాలు 59వ అధ్యాయం (హాషి) ఉపోద్ఘాతం చూడండి.)

అయితే సాద్ (రజి) వారి ఆశలకు భిన్నంగా తీర్చిచ్చారు. భారీ సేనలతో విదేశీ శక్తులు నగరాన్ని ముట్టడించిన అతిక్లిష్ట పరిస్థితిలో బనీఖుర్రైజా యూదులు స్నేహాభివృద్ధి ప్రకారం ముస్లింలతో సహకరించ వలసిందిపోయి, శత్రువులతో కుమ్మక్కయి విద్రోహానికి పాల్పడ్డారు. అందువల్ల అలాంటి విద్రోహాల్ని ప్రాణాలతో వదలిపెట్టకూడదని ఆయన భావించారు. ఈభావనతో ఆయన, వారి పురుషుల్ని వధించి స్త్రీలను, పిల్లలను బానిసలుగా చేసుకోవాలని, వారి ఆస్తిపాస్తుల్ని ముస్లింలకు పంచాలని తీర్చిచ్చారు. ఈ తీర్పును వెంటనే అమలుపరచడం జరిగింది. ముస్లింలు కోటలోనికి ప్రవేశించి యూదుల ఇండ్లను సోదాచేస్తే 1500 ఖడ్గాలు, 2000 ఈటెలు, మరెన్నో కవచాలు, డాళ్ళు బయటపడ్డాయి. వీటన్నిటినీ వారు ముస్లింలపై ప్రయోగించడానికి సేకరించారు. దీన్నిబట్టి హజ్రత్ సాద్ ఇచ్చిన తీర్పు పూర్తిగా న్యాయమైనదని తెలుస్తోంది.

ఇవీ ఈ అధ్యాయం అవతరణ పూర్వపాఠాలు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ప్రవక్తా! దేవునికి భయపడు. అవిశ్వాసులు, కపటులు చెప్పినట్లు నడచుకోకు. దేవుడే సమస్తం తెలిసినవాడు, వివేకవంతుడు. నీ ప్రభువు నుండి సూచించబడుతున్న విషయాలనే అనుసరించు. మీరు చేసే ప్రతిపనీ దేవునికి తెలుసు. దేవుడే నమ్ముకొని ఆయన మీద భారం వెయ్యి. కార్యసాధనకు (నీకు) దేవుడొక్కడే చాలు. (1-3)

ఏ మనిషి దేహంలో కూడా దేవుడు రెండు హృదయాలు ఉంచలేదు. మీరు మీ భార్యల్ని వదిలించుకోవడానికి, నీవు నాకు తల్లివంటి దానవని అన్వంతమాత్రాన దేవుడు ఆమెను మీకు తల్లిగా చేయడు. అలాగే ఆయన మీ పెంపుడుకొడుకుల్ని సొంతకొడుకులుగా చేయలేదు. ఇవన్నీ మీరు నోటికొచ్చినట్లు కల్పించుకున్న మాటలే. దేవుడు సత్యం తో కూడిన మాట చెబుతున్నాడు. ఆయనే మీకు సరైన మార్గం చూపేవాడు. (4)

పెంపుడు కొడుకుల్ని వారి కన్నతండ్రుల సంబంధంతోనే పిలవండి. ఇదే దేవుని దృష్టిలో న్యాయమైన విషయం. ఒకవేళ వారి కన్నతండ్రులెవరో మీకు తెలియకపోతే వారిని మీ ధార్మిక సోదరులుగా, స్నేహితులుగా పరిగణించండి. తెలియక చేసినదాన్ని గురించి మీపై ఎలాంటి దోషంలేదు. అయితే కావాలనిచేస్తే మాత్రం మీరు తప్పక పట్టు బడిపోతారు. (జరిగిందేదో జరిగిపోయింది) దేవుడు క్షమాశీలి, దయామయుడు. (5)

దైవప్రవక్త (సల్లం) విశ్వాసులకు వారి ప్రాణాలకన్నా ఎంతో సన్నిహితుడు. దైవప్రవక్త భార్యలు వారికి మాతృమూర్తుల్లాంటివారు. అయితే దైవగ్రంథం ప్రకారం తోటి విశ్వాసులు, శరణార్థులకన్నా బంధువులే పరస్పరం ఎక్కువ హక్కుదారులు. కాకపోతే మీరు మీ స్నేహితులకు ఏదైనా మేలు చేయదలుచుకుంటే నిరభ్యంతరంగా చేయవచ్చు. ఈ ఆజ్ఞ దైవగ్రంథంలో వ్రాయబడి ఉంది. (6)

ప్రవక్తా! మేము యావత్ ప్రవక్తలచేత చేయించిన ప్రమాణం జ్ఞప్తికి తెచ్చుకో. మేము నీచేత కూడా ప్రమాణం చేయించాం. నూహ్, ఇబ్రాహీం, మూసా, మర్యం కుమారుడు ఈసా (అలై)ల చేత కూడా ప్రమాణం చేయించాం. నిజాయితీపరులకు వారి నిజాయతీ, విశ్వసనీయతలను గురించి ప్రశ్నించడానికి మేము అందరి చేతా పటిష్టమైన ప్రమాణం చేయించాం. అవిశ్వాసులకు మాత్రం మేము ఫెహారమైన యాతనలు సిద్ధపరచి ఉంచాము. (7-8)

విశ్వాసులారా! మీకు దేవుడు చేసిన మేలు గుర్తుకు తెచ్చుకోండి. మీపైకి (శత్రు) సైన్యాలు దాడిచేయడానికి వచ్చినప్పుడు, మేము వారి మీదికి పెనుతుఫాన్ పంపాము. పైగా మీకంటికి కన్పించని సైనికుల్ని (దైవదూతల్ని) కూడా పంపాము. ఆ సమయంలో మీరు ఏం చేస్తుండేవారో దేవుడు గమనిస్తుండేవాడు. వారు మీపైకి క్రింది నుంచి, పై నుంచి దాడి చేయడానికి వచ్చారు. అప్పుడు (ముస్లిం) జనం భయంతో కళ్ళు తేల వేశారు. వారి గుండెలు దడదడ కొట్టుకోసాగాయి. దేవుని విషయంలో మీరు రకరకాలు గా అనుమానించసాగారు. అప్పుడు విశ్వాసులు కఠినాతికఠిన పరీక్షకు గురైపోయారు; ఫెహారతిఫెహారంగా కుదిపి వేయబడ్డారు. (9-11)

కపటుల్ని గురించి, హృదయాల్లో రోగమున్నవారిని గురించి గుర్తుకు తెచ్చుకోండి. వారు “దేవుడు, ఆయన ప్రవక్త చేసిన వాగ్దానాలన్నీ బూటకం, మోసం తప్ప మరేమీ లేద”ని తెగసి చెప్పారు. వారిలో కొందరు (ఈఅగ్నికి ఆజ్యంపోస్తూ) “యస్రిబ్ వాసులారా! ఇక మీరిక్కడుండే అవకాశం సన్నగిల్లి పోయింది. వెనక్కి మరలండి” అన్నారు.

వారిలో ఒక వర్గం “మాఇళ్ళు ప్రమాదంలో చిక్కుకున్నాయి” అంటూ వెళ్ళిపోవడానికి ప్రవక్తను అనుమతి అడిగింది. నిజానికి వారి ఇళ్ళు ఎలాంటి ప్రమాదంలో చిక్కుకోలేదు. వారసలు (యుద్ధరంగం నుండి) పారిపోదలిచారు. (12-13)

ఒకవేళ నగరం నలువైపుల నుండి శత్రువులు లోపలికి చొచ్చుకువస్తే, అప్పుడీ కపటులు అరాచకం సృష్టించడానికి పిలిస్తే వెంటనే మీరు ఆ రంగంలోకి దూకుతారు. ఆ సంక్షోభంలో చేరి దాన్ని ఎగదోయడానికి మీరు ఏమాత్రం వెనకాడరు. గతంలో వారు (యుద్ధం నుండి) పారిపోమని దేవుని సన్నిధిలో ప్రమాణం చేశారు. దేవుని సన్నిధిలో చేసిన ప్రమాణం గురించి (వారిని) తప్పక నిలదీయడం జరుగుతుంది. (14-15)

ప్రవక్తా! ఇలా చెప్పేయ్యి: “మృత్యువు లేక వధ నుండి పారిపోతే, ఈ పారిపోవడం మీకు ఎలాంటి ప్రయోజనం కలిగించదు. ఆ తర్వాత జీవితసౌఖ్యాలు జుర్రుకోవడానికి మీకు కొంచెమే అవకాశం లభిస్తుంది.” వారినిలా అడుగు: “దేవుడు మీకు నష్టం కల్పించదలచుకుంటే ఆయన పట్టునుండి మిమ్మల్నెవరు కాపాడగలరు? ఒకవేళ దేవుడే మిమ్మల్ని అనుగ్రహించదలిస్తే ఆయన అనుగ్రహాన్ని ఎవరు అడ్డుకోగలరు?” దేవునికి వ్యతిరేకంగా వీరికి ఎలాంటి సంరక్షకుడూ, సహాయకుడూ లభించడు. (16-17)

మీలో ఆటంకాలు సృష్టించేవారెవరో దేవునికి బాగా తెలుసు. వారు తమ సోదరులతో “(ఇక ఆ ప్రవక్తను వదిలేసి) మా దగ్గరకు వచ్చేయండి” అంటారు. ఒకవేళ వారు యుద్ధంలో పాల్గొన్నా నామమాత్రంగా పాల్గొంటారు. పైగా మీకు తోడ్పడటంలో పిననారితనం వహిస్తారు. ప్రమాదం వచ్చినప్పుడు చచ్చిపోయేవాడు గుడ్లు తేలవేసినట్లు వారు నీవైపు నిలువుగుడ్లు వేసి చూస్తారు. అయితే ఆ ప్రమాదం కాస్తా తప్పిపోగానే లాభాల పెరాళతో రంకెలు వేసుకుంటూ మీ దగ్గరకు వస్తారు. వీరసలు (సత్యాన్ని) విశ్వసించనే లేదు. అందుకే దేవుడు వారి కర్మలన్నిటిని వ్యర్థ పరిచాడు. ఇలా చేయడం ఆయనకు చాలా తేలిక. (18-19)

వీరు శత్రుసేనలు (యుద్ధరంగం వదలి) ఇంకా వెళ్ళిపోలేదని అనుకుంటున్నారు. వారు మళ్ళీ దాడిచేస్తే, అప్పుడు వీరు ఏ ఎడారిప్రాంతానికో వెళ్ళి దేశదిమ్మరుల మధ్య (హాయిగా) కూర్చొని (ఇక్కడి) మీ పరిస్థితుల్ని గురించి తెలుసుకోవాలని భావిస్తున్నారు. ఒకవేళ వీరు మీ దగ్గరున్నా యుద్ధంలో నామమాత్రంగానే పాల్గొంటారు. (20)

(విశ్వాసులారా!) దైవప్రవక్త (జీవనసరళి)లో మీకు మంచి ఆదర్శం ఉంది. దేవుడ్ని, అంతిమదినాన్ని నమ్మి, దేవుడ్ని అత్యధికంగా స్మరించేవారికి ఈ ఆదర్శం ఎంతో ఉపయోగపడుతుంది. నిజమైన విశ్వాసులు శత్రుసేనల్ని చూడగానే “దేవుడు మనకు దీన్ని గురించే వాగ్దానం చేశాడు. దేవుడు, ఆయనప్రవక్త చేసిన వాగ్దానం నిజమైనది” అన్నారు. ఈ సంఘటన వారి విశ్వాసాన్ని, అంకితభావాన్ని మరింత వృద్ధిచేసింది. (21-22)

విశ్వాసులలో కొందరు దేవుని సన్నిధిలో చేసిన ప్రమాణం నెరవేర్చినవారున్నారు. కొందరు (తమ సర్వస్వం ధారపోయడం ద్వారా) తమ మొక్కుబడి తీర్చుకున్నారు. మరి కొందరు సమయంకోసం నిరీక్షిస్తున్నారు. వారు తమ వైఖరిలో ఎలాంటిమార్పు రానివ్వలేదు. దేవుడు సత్యసంఘలకు వారి సత్యసంధత, విశ్వసనీయతలకు తగిన ప్రతిఫలం ఇవ్వడానికే (ఇదంతా జరిగింది). కపటుల్ని మాత్రం ఆయన తలచుకుంటే శిక్షిస్తాడు; లేదా క్షమించి వదిలేస్తాడు. దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు. (23-24)

దేవుడు సత్యతిరస్కారుల ముఖాలను వెనక్కి తిప్పివేశాడు. వారు మనసులో కని నింపుకొని ఎలాంటి ప్రయోజనం సాధించకుండానే ఉత్తచేతులతో వచ్చినదారే వెళ్ళిపోయారు. విశ్వాసుల తరపున పోరాడేందుకు ఒక్క దేవుడే సరిపోయాడు. దేవుడు ఎంతో బలాధ్యుడు, మహా శక్తిమంతుడు. (25)

గ్రంథప్రజలలో శత్రుసేనలకు తోడ్పడినవారిని దేవుడు వారి కోటల నుండి బయటికి తీశాడు. వారి హృదయాల్లో (మీపట్ల) భయోత్పాతం సృష్టించాడు. అందుకే ఈరోజు మీరు వారిలో కొందరిని హతమార్చి, మరికొందరిని బందీలుగా పట్టుకోగలిగారు. అంతే కాదు, ఆయన వారి భూములు, ఇండ్లు, ఇతర ఆస్తిపాస్తులకు మిమ్మల్ని వారసులుగా చేశాడు. వారి ప్రాంతంలో మీరు ఇదివరకెన్నడూ కాలు కూడా మోపి ఉండలేదు; అలాంటి ప్రాంతాన్ని కూడా మీకు స్వాధీనం చేశాడు. (26-27)

ప్రవక్తా! నీ భార్యలకిలా చెప్పు: “మీరొకవేళ ఈ ప్రపంచాన్ని, దీని తళుకు బెళుకుల్ని కోరుకుంటుంటే, రండి నేను మీకు వాటిని ఎంతోకొంత ఇప్పించి మర్యాదగా సాగనంపుతాను. అలాకాకుండా మీరు (నిజంగా) దేవుణ్ణి, దైవప్రవక్తను, పరలోకాన్ని కోరుకుంటుంటే ఒక విషయం గుర్తుంచుకోండి, మీలో సదాచార సంపన్నులయిన వారికోసం దేవుడు (పరలోకంలో) గొప్ప ప్రతిఫలం సిద్ధపరచి ఉంచాడు.” (28-29)

ప్రవక్తభార్యలారా! మీలో ఎవరైనా అసభ్యకరమైన చేష్టలకు పాల్పడితే ఆమెకు మేము రెట్టింపు శిక్ష విధిస్తాం. ఇలా చేయడం దేవునికి చాలా తేలిక. అలాగే మీలో దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు విధేయులయి సత్కార్యాలు చేసేవారికి మేము రెట్టింపు ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాం. ఆమెకు గౌరవప్రదమైన ఉపాధి కూడా సమకూర్చుతాం. (30-31)

ప్రవక్తభార్యలారా! మీరు సాధారణ స్త్రీల్లాంటి వారు కాదు. మీరు దేవునికి భయపడే వారైతే (పరపురుషులతో మాట్లాడేటప్పుడు) మెతకదనం కనపడేలా మెల్లిగా మాట్లాడకండి. అంతర్యంలో ‘చెడు’ ఉన్నవాణ్ణి ఈ మెతకదనం పేరాశకు పురిగొల్పే ప్రమాదం ఉంటుంది. అందువల్ల స్పష్టంగా, కరాఖండిగా మాట్లాడండి. మీరు మీ ఇంట్లోనే ఆగి ఉండండి.¹ పూర్వం మూఢకాలంనాటి స్త్రీలు తిరిగినట్లు సింగారం

1. సాధారణంగా స్త్రీ కార్యాచరణ పరిధి ఆమె గృహమే. అవసరమైతేనే ఆమె బయటకు వెళ్ళాలి. ఇంటి బాధ్యతలన్నీ స్త్రీ నిర్వహించాలి. బయటి బాధ్యతలన్నీ పురుషుడు నిర్వహించాలి. ఈ సహజ పరిధిని అతిక్రమించి స్త్రీ బయటికెళ్ళి పురుషుడు చేసే పనుల్లో జోక్యం చేసుకుంటే కుటుంబ పతనం ప్రారంభమయి, సామాజిక సంక్షోభం ఏర్పడుతుంది. నేడు పాశ్చాత్య దేశాల్లో జరుగుతున్నది ఇదే. ఈ ధోరణి ఇప్పుడు తూర్పు దేశాల్లో కూడా విస్తరిస్తోంది.

చూపుకుంటూ తిరగకండి.² నమాజు (వ్యవస్థ) నెలకొల్పండి. (పేదల ఆర్థిక హక్కు) జకాత్ నెరవేర్చండి. దేవుని పట్ల, ఆయన ప్రవక్త పట్ల విధేయత కలిగిఉండండి.

మీరు (సాధారణ మహిళల్లాంటి వారు కాదు.) ప్రవక్త గృహస్థులు. అందువల్ల దేవుడు మీలోని కల్మషాన్ని తీసేసి మిమ్మల్ని పూర్తిగా పునీతం చేయగోరుతున్నాడు. దేవుని సూక్తుల్ని, మీ ఇంట్లలో వినిపించబడుతున్న వివేకవంతమైన విషయాల్ని జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. దేవుడు ఎంతో సూక్ష్మగ్రాహి, బాగా తెలిసినవాడు. (32-34)

ముస్లింలయిన, విశ్వసించిన, విధేయులయిన, నిజాయితీపరులయిన, సహన శీలురయిన, దానశీలురయిన, మర్యాదవాలు కావాడుకునే, ఉపవాసవ్రతాలు పాటించే, అణుకువ వినయం కలిగివుండే, దేవుణ్ణి అత్యధికంగా స్మరించే స్త్రీ పురుషుల కోసం దేవుడు మన్నింపు, గొప్ప ప్రతిఫలం సిద్ధపరచి ఉంచాడు. (35)

దేవుడు, ఆయన ప్రవక్త ఏదైనా వ్యవహారంలో ఒక నిర్ణయం చేసిన తరువాత, ఇక దాన్ని గురించి విశ్వాసులయిన స్త్రీ పురుషులెవరికీ ఎలాంటి స్వంత నిర్ణయం తీసుకునే అధికారం లేదు. దీనికి భిన్నంగా ఎవరైనా దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు అవిధేయత చూపితే వారు పూర్తిగా మార్గభ్రష్టత్వంలో పడిపోయినట్లే. (36)

ప్రవక్తా! జ్ఞాపకం తెచ్చుకో. దేవుడు, నీవు (ఇద్దరూ) మేలుచేసిన వ్యక్తితో నీవు “దేవునికి భయపడు, నీభార్యను వదలిపెట్టకు” అన్నావు. అప్పుడు నీవు ఒక విషయం మనసులో దాచి ఉంచావు. దాన్ని దేవుడు బహిర్గతం చేయదలిచాడు. అప్పుడు నీవు

కొందరు సంస్కరణవాదులు పాశ్చాత్యతరహా స్త్రీ స్వేచ్ఛకోసం. దైవప్రవక్త సతీమణి హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) జమల్ యుద్ధంలో పాల్గొనడాన్ని ప్రమాణంగా చూపెడుతున్నారు. కాని ఆమె ఆ తరువాత పశ్చాత్తాపం చెందిన సంగతి వీరు విస్మరిస్తున్నారు. అబ్దుల్లా బిన్ హంబల్, ఇబ్నె మున్సిర్, ఇబ్నె అబీ హైబా, ఇబ్నె సాద్ వంటి ప్రముఖులు తమ గ్రంథాల్లో మసూఖ్ కథనాన్ని ఉల్లేఖిస్తూ, హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) ఖుర్ఆన్ పతనం సందర్భంగా జమల్ యుద్ధంలో తన వల్ల జరిగిన పాపాటు జ్ఞాపకంవచ్చి, ఈ సూక్తి దగ్గరికి వచ్చేటప్పటికి అప్రయత్నంగా దుఃఖించేవారని, కన్నీటితో ఆమె ఓణి తడిసి పోయేదని వ్రాశారు.

2. సాధారణంగా మనం అజ్ఞానం, మూఢత్వాలను జ్ఞానానికి వ్యతిరేక పదాలుగా వాడతాం. ఇక్కడ సత్యానికి వ్యతిరేకమైన ప్రతి విషయమూ అజ్ఞానమే. 3:154 సూక్తిలో, దైవమార్గంలో పొరాడకుండా తప్పించుకునే వారిని గురించి “వారు దేవుని విషయంలో అజ్ఞానంతో కూడిన అనుమానానికి గురయ్యార”ని ఉంది. 5:50 సూక్తిలో దైవచట్టాలకు బదులు ఇతర చట్టాల ప్రకారం తమ వ్యవహారాలను పరిష్కరించుకునే వారిని గురించి “వీరు అజ్ఞానకాలం నాటి అనాగరిక పద్ధతులు కోరుతున్నారా?” అని పేర్కొనబడింది.

అలాగే ఒక హదీసు ప్రకారం హజ్రత్ అబూదర్దా (రజి) ఓసారి ఎవరితోనో జగడమాడుతూ నీయమ్మ అంటూ తిట్టారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈమాట విని “నీలో అజ్ఞానం ఇంకా పోలేదు” అని అన్నారు. మరొక హదీసు ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “అజ్ఞానానికి సంబంధించి మూడు విషయాలున్నాయి. అవి- ఇతరుల కులగోత్రాలను కించపరచే విధంగా మాట్లాడటం, గ్రహబలం ద్వారా జాతకం చెప్పించుకోవడం, చనిపోయిన వారిని తలచుకొని గుండెలు బాదు కుంటూ ఏడ్చుట, పెడబొబ్బలు పెట్టడం.”

లోకులకు భయపడుతూ ఉండేవాడివి. నిజానికి దేవునికి మాత్రమే నీవు భయపడాలి. జైద్ తనభార్య దగ్గర అవసరం తీర్చుకున్న తరువాత (విడాకులు ఇప్పించి) ఆమెతో మేము నీ వివాహం జరిపించాం. పెంపుడు కొడుకులు తమ భార్యల వద్ద అవసరం తీర్చుకున్న తరువాత వారిభార్యలను (వివాహమాడే) విషయంలో విశ్వాసులకు ఎలాంటి ఇబ్బంది కలగకుండా ఉండాలనే మేమిలా చేశాం.³ దేవుని ఆజ్ఞ (ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ) అమలు జరిగే తీరవలసి ఉంది. (37)

దైవప్రవక్త కోసం దేవుడు నిర్దేశించిన (ఈ) పనిలో ఎలాంటి దోషం లేదు. గత ప్రవక్తల విషయంలో కూడా దేవుని పద్ధతి ఇలాగే ఉండేది. దేవుడు జారీచేసిన ఆజ్ఞకు తిరుగు లేదు. దేవుని సందేశం (ప్రజలకు) అందజేసేవారు, ఆయనకు భయపడేవారు, ఒక్క దేవునికి తప్ప మరెవరికీ భయపడనివారు (ఆయన జారీచేసే ప్రతి ఆజ్ఞనూ శిరో ధార్యంగా భావిస్తారు). కర్మల విచారణ జరపడానికి ఒక్క దేవుడే చాలు. (38-39)

(ప్రజలారా!) ముహమ్మద్ (సల్లం) మీ పురుషుల్లో ఎవరికీ తండ్రి కాడు. ఆయన దేవుని సందేశహారుడు. దౌత్యపరంపరను అంతమొందించిన అంతిమ దైవప్రవక్త.⁴ దేవుడు సమస్త విషయాలు ఎరిగినవాడు. (40)

3. వివరాలకు 24వ అధ్యాయం (నూర్) ఉపోద్ఘాతంలోని 3.4.5.6 పేరాలు చదవండి.

4. ఆదిమానవుడు ఆదం (అలై) నుండి ముహమ్మద్ (స) వరకు మొత్తం లక్షా ఇరవై నాలుగు వేల మంది దైవప్రవక్తలు ప్రభవించినట్లు హదీసులు చెబుతున్నాయి. వారిలో ముహమ్మద్ (స) చిట్టచివరి ప్రవక్త. ఈ విషయాన్ని ఆయన పలు సందర్భాలలో ఈవిధంగా తెలియజేశారు:

◆ “దైవదౌత్య పరంపర ముగిసిపోయింది. నా తరువాత ఇక ఏ ప్రవక్తగాని, సందేశహారుడు గాని రాడు.” (తిర్మిజి, ముస్నద్ అహ్మద్)

◆ “నేను అంతిమ దైవప్రవక్తను. నా తరువాత మరే ప్రవక్త లేడు. అయితే నా అనుచర సముదాయం (ఉమ్మత్)లో ముప్పులు మంది అసత్యవాదులు పుడ్తారు. వారిలో ప్రతిఒక్కడూ తాను దైవప్రవక్తనని ప్రకటించుకుంటాడు.” (అబూదావూద్)

◆ “ఇస్రాాయిల్ సంతతివారికి దైవప్రవక్తలు నాయకత్వం వహించేవారు. ఒక ప్రవక్త చనిపోగానే రెండవ ప్రవక్త అతనికి వారసుడవుతాడు. కాని నా తరువాత మరెవరూ దైవప్రవక్తలు ఉండరు. ఖలీఫాలు మాత్రమే ఉంటారు.” (బుఖారి)

◆ “నాకు, ఆయన (ఈసా-అలై)కు మధ్య ఏ ప్రవక్త లేడు. ఆయన (నింగి నుండి నేల మీదికి నేరుగా) అవతరిస్తారు. కనుక మీరు ఆయన్ని చూస్తే గుర్తించాలి. ఆయన మధ్యరకం ఎత్తు మనిషి. ఎరుపు తెలుపు కలసిన రంగు ఆయనది. రెండు పసుపుపచ్చ వస్త్రాలు ధరించిఉంటారు. ఆయన శిరోజాలు తడవకపోయినా నీటి బిందువులు రాలుతున్నట్లు ఉంటాయి. ఆయన ఇస్లాం కోసం జనంతో యుద్ధం చేస్తారు. సిలువను ముక్కలు ముక్కలుగా విరగ్గెడ్తారు. సూకర సంహారం చేస్తారు. జిజియా (భద్రతా రుసుం) వసూలును అంతమొందిస్తారు. ఆయన కాలంలో దేవుడు ఇస్లామీయ సమాజం తప్ప మిగిలిన సమాజాలన్నిటిని నిర్మూలిస్తాడు. ఆయన మసీద్ దజ్జాల్ (యూదుల హీరో)ను హతమారుస్తారు. ప్రపంచంలో నలభై యేళ్ళు జీవిస్తారు. ఆ తర్వాత చని పోతారు. ముస్లింలు ఆయనకోసం జనాజానమాజ్ చేస్తారు.” (అబూదావూద్, అహ్మద్)- (వివరాలకు ‘ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ సెంటర్’ నుండి వెలువడిన “మసీద్ మౌఘాద్” పుస్తకం చదవండి.)

విశ్వాసులారా! దేవుణ్ణి అత్యధికంగా స్మరించండి. ఉదయం, సాయంత్రం స్తుతిస్తూ ఉండండి. ఆయనే మిమ్మల్ని కరుణించి, చీకటి నుండి వెలుగులోకి తీసుకు వచ్చినవాడు. దైవదూతలు కూడా మిమ్మల్ని దీవిస్తున్నారు. దేవుడు విశ్వాసుల పాలిట అపార కరుణామయుడు. విశ్వాసులు (పరలోకంలో) ఆయన్ని కలుసుకోవడానికి వెళ్ళినప్పుడు, వారికి శాంతి వచనాలతో స్వాగతం లభిస్తుంది. వారి కోసం దేవుడు గౌరవ ప్రదమైన ప్రతిఫలం సిద్ధపరచి ఉంచాడు. (41-44)

ప్రవక్తా! మేము నిన్ను సాక్షిగా, శుభవార్త అందజేసేవానిగా, భయపెట్టేవానిగా, దేవుని ఆజ్ఞతో ఆయన వైపున సందేశం అందజేసేవానిగా, వెలుగుతున్న దీపంగా చేసి పంపాము. కనుక విశ్వసించిన వారికి దేవుని తరపున గొప్ప అనుగ్రహం కలుగుతుందని శుభవార్త వినించు. అవిశ్వాసులకు, కపటులకు నీవు ఏమాత్రం లొంగకు. వారు పెట్టే బాధలను ఖాతరు చేయకుండా దేవుని మీదనే భారంవేసి పనిచెయ్యి. దేవుణ్ణి నమ్ముకొని ఆయన మీద భారం వేసేవాడికి దేవుడే చాలు (సహాయం చేయడానికి). (45-48)

విశ్వాసులారా! విశ్వసించిన స్త్రీలను వివాహమాడిన తరువాత వారిని తాకకముందే మీరు వారికి విడాకులిస్తే, వారిని గడువు కాలం పూర్తిచేయమని అడిగి అధికారం మీకే మాత్రం లేదు. వారికి ఎంతోకొంత ధనమిచ్చి సహృదయంతో సాగనంపండి. (49)

ప్రవక్తా! నీవు మహర్ (వధువు ఆస్తిహక్కు) చెల్లించి వివాహమాడిన స్త్రీలను మేమే నీకు ధర్మసమ్మతం చేశాం. అలాగే దేవుడు నీకు ప్రసాదించిన బానిస స్త్రీలు, నీతోపాటు (మదీనా) వలసవచ్చిన నీ పినతండ్రి కుమార్తెలు, పెత్తండ్రి కుమార్తెలు, పిన్నమ్మ కుమార్తెలు, పెద్దమ్మ కుమార్తెలు, మేనత్త కుమార్తెలు, మేనమామ కుమార్తెలను కూడా (వివాహానికి) నీకు ధర్మసమ్మతం చేశాం. అదీగాక తనను తాను దైవప్రవక్తకు సమర్పించుకున్న స్త్రీని కూడా దైవప్రవక్త వివాహమాడవచ్చు. ఈ (చివరి) రాయితీ నీకు మాత్రమే ఇవ్వబడుతోంది, ఇతర విశ్వాసులకు లేదు.⁵

5. దేవుడు ముహమ్మద్ (సల్లం)కు దైవప్రవక్తగా ఇతర ముస్లింలకు లేని కొన్ని ప్రత్యేకతలు ఇచ్చాడు. ఉదా.కు: (1) తహజ్జద్ సమాజ్ దైవప్రవక్త (సల్లం)కు మాత్రమే విధిగా చేయబడింది. ఇతరులకు ఇది ఐచ్చిక (సఫిల్) నమాజ్. (2) దానం (సదఖా) స్వీకరించడం దైవప్రవక్త (స)కు, ఆయన వంశస్థులకు నిషిద్ధం. ఇతర ముస్లింలు స్వీకరించవచ్చు. (3) దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆస్తికి వారసత్వపు విభజన లేదు. ఇతర ముస్లింల ఆస్తులు వారి వారసుల్లో విభజించబడతాయి. (4) దైవప్రవక్త (సల్లం) నలుగురిని మించి భార్యలను చేసుకోవచ్చు. ఇతరులు నలుగురిని మించి చేసుకోవడం నిషిద్ధం. (5) తననుతాను సమర్పించుకున్న స్త్రీని ప్రవక్త (సల్లం) మహర్ చెల్లించకుండా వివాహమాడవచ్చు. ఇతరులు ఏ స్త్రీని వివాహమాడినా మహర్ చెల్లించాలి. (6) దైవప్రవక్త (సల్లం) తదనంతరం ఆయన భార్యలను ఇతర ముస్లింలు వివాహమాడటం నిషిద్ధం.

ముహమ్మద్ (స) సాధారణ ముస్లింలకు భిన్నంగా నలుగురి కంటే ఎక్కువ మంది స్త్రీలను వివాహమాడి స్త్రీ లోలుదయ్యారని ఇస్లాంవ్యతిరేక శక్తులు విమర్శిస్తూ ఈనాటికీ దుష్ప్రచారం సాగిస్తున్నాయి. కనుక దీన్ని గురించి వాస్తవ పరిస్థితి ఏమిటో తెలుసుకోవాల్సిన అవసరముంది.

మహనీయ ముహమ్మద్ (స) 25 సంవత్సరాల నిండు యౌవనంలో తనకంటే 15 యేళ్ళు ఎక్కువ వయసుగల వితంతువయిన హజ్రత్ ఖదీజా (రజి)ని వివాహమాడారు. ఆమెతో కలిసి 25

సాధారణ విశ్వాసులకు వారి భార్యలు, బానిస స్త్రీల విషయంలో మేము ఎలాంటి హద్దులు నిర్దేశించామో మాకు తెలుసు. (ధర్మవ్యాప్తి కార్యకలాపాలలో) నీకు ఏ విధమైన ఇబ్బంది కలగకుండా ఉండేందుకే (మేమిలా నీకు కొన్ని రాయితీలు కల్పించాము). దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు. (50)

నీ భార్యలలో నీవు తలచిన వారిని (విడాకులద్వారా) వేరుచేయవచ్చు; కోరుకున్న వారిని నీదగ్గర అట్టిపెట్టుకోవచ్చు. వేరుచేసినవారిని కావాలనుకుంటే మళ్ళీ వెనక్కి పిలిపించుకోవచ్చు. అంతా నీ ఇష్టాయిష్టాల మీద వదిలేస్తున్నాం. ఈ విషయంలో నీవు ఎలాంటి నిర్ణయం తీసుకున్నా తప్పలేదు. ఈవిధంగా వారి కళ్ళు చల్లబడతాయని, వారు ఆవేదన చెందరని ఆశించడానికి ఎక్కువ ఆస్కారముంటుంది. నీవు ఏదిచ్చినా వారు సంతోషంగా స్వీకరిస్తారు. మీ హృదయాల్లో ఏముందో దేవునికి తెలుసు. ఆయన సర్వజ్ఞుని, దయార్థహృదయుడు. (51)

ఆ తర్వాత మరెలాంటి స్త్రీలూ (వివాహానికి) నీకు ధర్మసమ్మతం కాదు. ఆ స్త్రీలను వదలి నీ అధీనంలోని బానిసస్త్రీలు తప్ప ఇతరస్త్రీల సౌందర్యం నీకు ఎంత నచ్చినా

ఏండ్లు ఎంతో అన్యోన్యంగా కాపురం చేశారు. ఈ 25 యేండ్ల కాలంలో ఆయన మరో స్త్రీని వివాహ మాడే తలంపును కూడా మనసులోకి రానివ్వలేదు. హజ్రత్ ఖదీజా (రజి) చనిపోయిన తరువాతనే ఆయన రెండవ వివాహం చేసుకున్నారు. ఆమె కూడా వయస్సు మీరిన స్త్రీయే (హజ్రత్ సౌదా-రజి). ఆమెతో నాలుగేండ్లు సంసారం చేశారు. ఆ తరువాత 53, 54 సంవత్సరాల వయస్సులో ఆయన స్త్రీలుడయ్యారని, ఆయనలో లైంగికవాంఛ పరవళ్ళు తొక్కిందని ఎవరైనా అనగలరా?

మహనీయ ముహమ్మద్ (సల్లం)పై మోపబడిన దైవదౌత్య భారం అసాధారణమైనది. దాన్ని సులభంగా నిర్వహించడానికి నలుగురు భార్యల నిబంధన నుండి ఆయన్ని మినహాయించడం జరిగింది. అదీగాక అత్యున్నతమైన సభ్యతా సంస్కృతులతో కూడిన ఓ నూతనసమాజం ఆవిష్కరణ కోసం ఆయన పురుషులకే గాక స్త్రీలకూడా తగిన శిక్షణ ఇవ్వవలసి ఉండింది. నూతన ఇస్లామీయ సమాజంలో స్త్రీ పురుషుల స్వేచ్ఛాయిత కలియింపై ఆంక్షలు ఉండటం వల్ల, ఆ ఆంక్షలను అతిక్రమించకుండా స్త్రీలకు ప్రత్యక్షంగా శిక్షణ ఇవ్వడం సాధ్యం కాదు. విభిన్న వయస్సులు, శక్తిసామర్థ్యాలు గల అనేకమంది స్త్రీలను వివాహమాడటం ద్వారానే ఈ మహాకార్యం సాధ్యమవుతుంది. అంతేకాదు, ఇస్లామీయ విప్లవ మార్గంలో అవరోధంగా ఉన్నవారి శక్తిని, శత్రువుల సంఖ్యను తగ్గించడానికి కూడా అనేకమంది స్త్రీలను వివాహమాడటం అనివార్యమయింది.

పిన్న వయస్సులో హజ్రత్ ఆయిషా (రజి)ను వివాహమాడటం వల్ల, దైవప్రవక్త (సల్లం) దివంగతులైన తరువాత కూడా ఆమె ద్వారా ముస్లింజగత్తుకు అనేక దశాబ్దాలపాటు ప్రవక్త ప్రవచనాలు, ఆయన సంప్రదాయాలు లభిస్తుండేవి. హజ్రత్ ఉమ్మైసల్మా, ఉమ్మైహాబీబా (రజి) లను వివాహమాడటం వల్ల వారి వంశం, తెగల నుండి ఎదురైన విరోధం కొంతవరకు తగ్గింది. యుద్ధ ఖైదీలైన హజ్రత్ సఫీయా, జువైరియా, రైహానా (రజి)లను విడుదలచేసి వివాహమాడటంతో, ఆయా యూదతెగల ఇస్లాం వ్యతిరేక కార్యకలాపాలు చాలా వరకు మందగించాయి. అనాటి అరబ్ సంప్రదాయం ప్రకారం ఒక వ్యక్తి ఏదైనా తెగకు చెందిన స్త్రీని వివాహమాడితే, ఆవ్యక్తి ఆ స్త్రీ తెగ మొత్తానికే అల్లుడిగా పరిగణించబడేవాడు.

ఈ కారణాలవల్లనే మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) దేవుని అనుజ్ఞతో నలుగురిని మించి స్త్రీల ను వివాహమాడవలసి వచ్చింది. ఇస్లాంవ్యాప్తిలో ఈ విషయం కూడా ప్రముఖపాత్ర వహించింది.

వారిని చేసుకోవడానికి వీల్లేదు. దేవుడు ప్రతి విషయాన్నీ కనిపెట్టి చూస్తున్నాడు. (52)

విశ్వాసులారా! అనుమతి లేకుండా దైవప్రవక్త ఇండ్లలోకి ప్రవేశించకండి. భోజన సమయంలో (అనవసరంగా) అక్కడ తారట్లాడుతూ ఉండకండి. ఒకవేళ మిమ్మల్ని భోజనానికి పిలిస్తే మీరు నిరభ్యంతరంగా వెళ్ళవచ్చు. అయితే భోజనం చేయగానే అక్కడ్నుంచి లేచి వెళ్ళండి. అంతేగాని కబుర్లు చెబుతూ అక్కడే (గంటల తరబడి) కూర్చోకండి. ఈ వైఖరి ప్రవక్తకు బాధ కలిగించవచ్చు. అతను బిడియం, మొహమాటం వల్ల మిమ్మల్నేమీ అనలేడు. దేవుడు యదార్థం చెప్పడానికి ఏమాత్రం సిగ్గుపడడు.

మీరు ప్రవక్త భార్యల్ని ఏదైనా అడగదలచుకుంటే తెర వెనుక నిలబడి అడగండి. ఇది చిత్తశుద్ధి కోసం మీకూ, వారికీ ఎంతో మంచిపద్ధతి. దైవప్రవక్త (మనసు)ను బాధించడం మీకు భావ్యంకాదు. దైవప్రవక్త తదనంతరం ఆయన భార్యలను వివాహ మాడటం కూడా ధర్మసమ్మతం కాదు. ఇది దేవుని దృష్టిలో ఘోరమైన పాపం. మీరేదైనా మాట బయటికి వెలిబుచ్చినా లేక మనసులో దాచినా దేవునికి తెలుసు. (53)

ప్రవక్త భార్యల తండ్రులు, వారి కొడుకులు. అన్నదమ్ములు, అన్నదమ్ముల కొడుకులు, అక్కాచెల్లెళ్ళ కొడుకులు, వారితో కలసిమెలసి తిరిగే స్త్రీలు, వారి బానిసలు (పరదానియమాలు పాటించకుండా) వారి ఇండ్లలోకి ప్రవేశిస్తే తప్పులేదు. (వనితల్లారా!) మీరు దేవునికి భయపడండి. దేవుడు ప్రతి దానికీ సాక్షిగా ఉన్నాడు. (54-55)

దేవుడు, ఆయన దూతలు దైవప్రవక్తను దీవిస్తున్నారు. (కనుక) విశ్వాసులారా! మీరు కూడా అతను శాంతి సౌభాగ్యాలతో వర్ధిల్లాలని (దైవాన్ని) ప్రార్థించండి. (56)

దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తను బాధిస్తున్నవారిని దేవుడు ప్రపంచంలోనూ, పరలోకంలోనూ (నశించాలని) శపిస్తున్నాడు. వారికోసం అవమానకరమైన (నరక) యాతనలు సిద్ధంచేశాడు. విశ్వసించిన స్త్రీ పురుషుల్ని అన్యాయంగా వేధిస్తున్నవారు నిజానికి ఘోరమైన అపనిందను, స్పష్టమైన పాపభారాన్ని తమ నెత్తిమీద వేసుకుంటున్నారు. (57-58)

ప్రవక్తా! నీ భార్యలకు, కుమార్తెలకు, (ఇతర) ముస్లింస్త్రీలకు వారు తమ పైటలను తమ (ముఖాల)పై కప్పుకోవాలని చెప్పి. ఇదే సరైన పద్ధతి. దీనివల్ల వారిని ఎవరైనా గుర్తించి వేధిస్తారనే భయముండదు. దేవుడు క్షమాశీలి, దయామయుడు. (59)

6. దైవప్రవక్త (స) హజ్రత్ జైనబ్ (రజి)ని వివాహమాడినప్పుడు వలిమా విందు చేసి అనుచరుల్ని పిలిచారు. అయితే అహ్మీనితులు విందారగించిన వెంటనే వెళ్ళిపోకుండా అక్కడే తిఫ్తవేసి లోకాభిరామాయణంలో మునిగిపోయారు. వారు ఎంత సేపటికీ కదలనందున దైవప్రవక్త వాళ్ళను వెళ్ళమని చెప్పలేక తన ఇతరభార్యల ఇండ్ల వైపు పోయారు. కాస్పేపటికి వారు వెళ్ళిపోవడం గమనించి తిరిగొచ్చారు. వచ్చి నూతన వధువు ఇంట్లో ప్రవేశించగానే ఈ నూక్తి అవతరించింది.

7. అంటే స్త్రీలు ఇంటి నుంచి ఎక్కడికైనా బయలుదేరవలసివస్తే తల, ముఖంతో సహా మొత్తం దేహాన్ని వస్త్రంతో కప్పుకోవాలన్నమాట. కాకపోతే కళ్ళు కన్నించేలా ఏర్పాటు చేసుకోవచ్చు. ఇలాంటి వస్త్రధారణ వల్ల పోకిరిలతో సహా పరపురుషులంతా, వీరు గౌరవప్రదమైన కుటుంబాలకు చెందిన స్త్రీలని భావించి వారివైపు దురుద్దేశంతో కన్నెత్తి చూడటానికి కూడా సాహసించలేరు.

కపటులు, హృదయంలో రోగమున్న (దుష్టబుద్ధికల)వారు, దారుణమైన వదంతులు వ్యాపింపజేసేవారు తమ దుశ్చర్యలు మానుకోకపోతే మేము వారికి వ్యతిరేకంగా నిన్ను సమాయత్తపరుస్తాం. అప్పుడు వారికీ నగరంలో నీతోపాటు ఉండటం కష్టమైపోతుంది. నలువైపుల నుండి వారిపై అభిశాపం పడుతుంది. ఎక్కడ కనిపిస్తే అక్కడ వారు పట్టుబడి చంపబడతారు. ఇలాంటివారి విషయంలో ఇది పూర్వం నుంచి వస్తున్న దైవసంప్రదాయమే. దైవసంప్రదాయంలో నీవు ఎలాంటి మార్పు చూడలేవు. (60-62)

ప్రళయఘడియ ఎప్పుడొస్తుందని ప్రజలు నిన్ను అడుగుతున్నారు. ఆ సంగతి దేవునికే తెలుసని చెప్పి వారికి బహుశా అది సమీపంలోనే ఉందేమో నీకేం తెలుసు? ఏదిఏమైనా సత్యతిరస్కారుల్ని దేవుడు శపించాడన్నది నిజం. ఆయన వారికోసం భగభగ మండే నరకాగ్ని సిద్ధపరచి ఉంచాడు. అందులో వారు (నానాయాతనలు అనుభవిస్తూ) శాశ్వతంగా పడివుంటారు. వారికి ఎలాంటి సహాయం, రక్షణ లభించవు. (63-65)

ఆరోజు వారి ముఖాలను వెనక్కి తిప్పివేసి అగ్నిలో వేయడం జరుగుతుంది. అప్పుడు వారు (తీవ్రంగా పశ్చాత్తాపపడుతూ) “అయ్యయ్యా! మనం దేవునికి, దైవ ప్రవక్తకు విధేయులైవుంటే ఎంత బాగుండేది!” అనంటారు. (ఆ తర్వాత వారు దేవుణ్ణి మొరవెట్టుకుంటూ) “ప్రభూ! మేము మా నాయకులు, పెద్దలు చెప్పిన మాటలు విని, వారిని అనుసరించాము. వారు మమ్మల్ని అపమార్గం పట్టించారు. ప్రభూ! వారికి రెట్టంపు శిక్ష విధించు. వారిని తీవ్రంగా శపించు” అని అంటారు. (66-68)

విశ్వాసులారా! మీరు మూసాను వేధించినవారిలా తయారుకాకండి. వారు మూసా మీద వేసిన అభాండాలు దేవుడు దూరంచేసి వాస్తవం బహిర్గతం చేశాడు. అతను దేవుని

ఇస్లాం అశ్శీలం, అత్యాచారాల్ని పూర్తిగా తుడిచిపెట్టి ఆరోగ్యవంతమైన సమాజాన్ని నిర్మించగోరుతోంది. అత్యాచారాలు, అక్రమసంబంధాల వల్ల సమాజానికి మూలస్థంభమైన కుటుంబవ్యవస్థ కుంటుపడుతుంది. ప్రజలకు మనశ్శాంతి కరువైపోతుంది. హత్యలు, ఆత్మహత్యలు పెరిగిపోతాయి. అందువల్ల ఇస్లాం ఇలాంటి చెడులకు కారణమయ్యే అశ్శీల విషయాలపై కూడా ఆంక్షలు విధించి, వాటిని మొగ్గలోనే త్రుంచివేయదలచింది. అలాంటి ఆంక్షలలో పరదా ఒకటి.

స్త్రీ పురుషుల మధ్య సహజ లైంగికార్జుణ దుర్వినియోగం కాకుండా వివాహ వ్యవస్థతో పాటు పరదా విధానాన్ని కూడా ప్రవేశపెట్టింది ఇస్లాం. అయితే పరదాపద్ధతి స్త్రీలు మాత్రమే ఎందుకు పాటించాలి, పురుషులు ఎందుకు పాటించకూడదు? అన్న ప్రశ్న కొందరిలో రేకెత్తవచ్చు. స్త్రీ పురుషుల దేహదారుఢ్యం, లైంగిక భావోద్రేకాలు ఒకే విధంగా లేవు. స్త్రీ స్వభావంతో పాల్గొనే పురుషుడు స్త్రీ పట్ల తొందరగా, తీవ్రంగా ఆకర్షితుడవుతాడు. అతనిలో దుడుకు (Aggressive) స్వభావం ఉంది. స్త్రీని బలవంతంగా అనుభవించే శక్తి కూడా ఉంది. వీటికి భిన్నంగా స్త్రీకి పురుషుని పట్ల ఆకర్షణ తక్కువగా ఉంటుంది. ఆమె నైజంలో పారుబోతుదనం (Escaping) ఉంది. ఆమె పురుషుణ్ణి బలవంతం చేసి లైంగికానందం పొందలేదు. ఈ సహజ వ్యత్యాసాల దృష్ట్యా ఇస్లాం స్త్రీకి మాత్రమే పరదా (బురఖా) పద్ధతి ప్రతిపాదించింది.

పురుషుని కామ వీక్షణల నుండి కాపాడుకోవడానికి పడతికి పరదా డాలు వంటిది. అశ్శీల రహితమైన సమాజానికి పరదా ప్రహరీగోడ లాంటిది. పటిష్టమైన ఈ ప్రహరీగోడ కూల్చిన తరువాత అందులోని అందమైన సౌధం తూట్లు పడకుండా ఎంతోకాలం సురక్షితంగా ఉండదు.

దృష్టిలో ఎంతో గౌరవనీయుడు. కనుక విశ్వాసులారా! దేవునికి భయపడండి. సరైనమాటే పలకండి. దేవుడు మీపనులు చక్కబెడతాడు. మీపొరపాట్లు క్షమిస్తాడు. దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు విధేయుడైనవాడు నిజంగా గొప్ప విజయం సాధించినట్లే. (69-71)

మేమీ (దైవప్రాతినిధ్య) బాధ్యతను మొదట్లో భూమ్యాకాశాల ముందు, పర్వతాల ముందు పెట్టాము. కాని అవి భయపడిపోయి ఈ బాధ్యతాభారం మోయడానికి సిద్ధపడలేదు. కాని మానవుడు మాత్రం (మహా ఒరగబెట్టే వాడిలా ముందుకొచ్చి) దీన్ని తన భుజాల పైకెత్తుకున్నాడు. (ఇప్పుడీ బాధ్యతను నిర్వహించడానికి నిరాకరిస్తున్నాడు.) నిజంగా మానవుడు మహా దుర్మార్గుడు, పరమ మూర్ఖుడయి పోయాడు. (72)

ఈ బాధ్యతను తలకెత్తుకున్న పర్యవసానంగా కపట స్త్రీ పురుషులకు, బహుదైవ రాధనకు పాల్పడే స్త్రీ పురుషులకు దేవుడు శిక్ష విధిస్తాడు. విశ్వసించిన స్త్రీపురుషులను క్షమిస్తాడు. దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు కూడా. (73)

అవతరణ మక్కా 34. నబా (సబాజాతి) సూక్తులు: 54

ఈ అధ్యాయం హిత్రీకానికి ఆరేడేండ్ల పూర్వం మక్కాలో అవతరించింది. ఇందులో దేవుని ఏకత్వం, ప్రవక్తదత్వం, పరలోకం పట్ల అవిశ్వాసుల విమర్శలకు సమాధానాలు ఇవ్వబడ్డాయి. వారి ముందు దావూద్, సులైమాన్ ప్రవక్తలు (అలై), సబాజాతి గాధలను ఉంచుతూ వాటి నుండి గుణ పాఠం నేర్చుకోమని, లేకపోతే శిక్ష అనుభవించవలసి వస్తుందని చెప్పడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

భూమ్యాకాశాల్లోని సమస్త వస్తువులకు యజమాని అయిన దేవుడే స్తుతింపదగిన వాడు. పరలోకంలో కూడా ఆయనే ప్రశంసనీయుడు. ఆయన ఎంతో వివేకవంతుడు, సర్వం తెలిసినవాడు. భూలోకానికి చేరుతున్నదేమిటో, భూలోకం నుండి వెలువడుతున్నదేమిటో, ఆకాశం నుండి దిగుతున్నదేమిటో, ఆకాశంలోకి ఎక్కి పోతున్నదేమిటో అంతా ఆ దేవునికి తెలుసు. ఆయన అమిత దయామయుడు, గొప్ప క్షమాశీలి. (1-2)

అవిశ్వాసులు, తమపై ప్రళయం ఎందుకు వచ్చి పడటంలేదని అడుగుతున్నారు. వారికిలా చెప్పి: “అగోచర జ్ఞానసంపన్నుడైన నా ప్రభువు సాక్షి! ప్రళయం మీమీద తప్పక వచ్చిపడుతుంది. భూమ్యాకాశాల్లో దాగివుండే ఏ (ప్రాణీ), వస్తువు దాన్నుండి తప్పించుకోలేదు. అణువుకన్నా పెద్దదిగాని, చిన్నదిగాని ఏదీ ప్రళయం బారినుండి ఏమాత్రం తప్పించుకోలేదు. సమస్తం ఒక స్పష్టమైన గ్రంథంలో వ్రాయబడి ఉంది. సత్యాన్ని విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేసేవారికి ప్రతిఫలం ఇవ్వడానికి, వారి పాపాలు మన్నించి గౌరవ ప్రదమైన ఉపాధి ప్రసాదించడానికి ప్రళయం తప్పకుండా సంభవిస్తుంది.” (3-4)

అయితే మా సూక్తులకు వ్యతిరేకంగా తమ సర్వశక్తులతో పెనుగులాడే విద్రోహులకు అత్యంత వ్యధాభరితమైన శిక్ష కాచుకొని ఉంది. ప్రవక్తా! నీ ప్రభువు నుండి అవతరించినది పరమసత్యమని; అది మహాబలశాలి, ప్రశంసనీయుడైన పరాత్పరుని సన్నిధికి దారి చూపిస్తుందని జ్ఞానసంపన్నులకు బాగా తెలుసు. (5-6)

సత్యతిరస్కారులు ప్రజలతో ఇలా అంటారు: “మేము మీకు ఒక విచిత్ర వ్యక్తిని గురించి చెప్పమంటారా? మీ దేహాలు అణువణువూ విడిపోయిన తరువాత మీరు కొత్తగా మళ్ళీ సృజించబడతారని ఆయనగారు అంటున్నారు. ఇతను దేవుని పేర అబద్ధాలు మాట్లాడుతున్నాడో లేక ఇతనికేదైనా పిచ్చిపట్టిందో మాకయితే తెలియదు.”

కాదు, (అసలు విషయం అదికాదు.) పరలోకాన్ని నమ్మనివారు (త్వరలోనే) నరక యాతనలు చవిచూడబోతున్నారు. వారు ఘోరంగా దారితప్పారు. వారు ఎన్నడూ కళ్ళు తెరచి భూమ్యాకాశాల్ని చూడలేదా? అవి వారిని ముందూ వెనకల నుంచి చుట్టుముట్టి ఉన్నాయి. మేము తలచుకుంటే వారిని భూమిలో క్రుంగిపోయేలా చేస్తాము. లేదా ఆకాశపు తునకలను వారి మీద పడవేస్తాము. (పశ్చాత్తాప హృదయంతో) దేవుని వైపు మరలేవారికి ఇందులో గొప్ప సూచన ఉంది. (7-9)

మేము దావూద్ కు అనేక భాగ్యాలు ప్రసాదించాం. “పర్వతాలూ! స్తుతిగానంతో మీరితనికి సహకరించండ”ని మేము పర్వతాలను ఆదేశించాం. పక్షులను కూడా ఇలాగే ఆదేశించాం. దావూద్ కోసం మేము ఇనుమును మెతకగా చేసి దాంతో కవచాలు తయారుచేయాలని, వాటి కైవారాలు లెక్కప్రకారం ఉంచాలని ఆదేశించాం. (ప్రజలారా!) సత్కార్యాలు చేయండి. మీరు చేసే ప్రతిపని నేను చూస్తున్నాను. (10-11)

సులైమాన్ కోసం మేము గాలిని అదుపులో ఉంచాం. తద్వారా అతను ఉదయం ఒక నెలరోజుల్లో నడిచే దూరాన్ని, సాయంత్రం ఒక నెలరోజుల్లో నడిచే దూరాన్ని నడుస్తాడు. అతని కోసం మేము కరిగిన రాగితో కూడిన నదిని ప్రవహింపజేశాం. పెద్ద పెద్ద భూతాలను అతని అధీనంలో ఉంచాం. అవి తమ ప్రభువాజ్ఞతో అతని ముందు (కట్టుబానిసల్లా) పనిచేసేవి. వాటిలో ఏదైనా మా ఆజ్ఞను పాటించడానికి నిరాకరిస్తే మేము దానికి భగభగమండే అగ్నిని చవిచూపించేవాళ్ళము. అతని కోసం ఆ భూతాలు కోరిన వస్తువు తయారుచేసేవి, ఆకాశహార్షాలు, రకరకాల బొమ్మలు, ¹ కోనేరుల్లాంటి

1. ఇక్కడ మూలభాషలో ‘తమాసీలో’ అనే పదం వచ్చింది. ప్రాణుల లేక ప్రాణంలేని వస్తువుల చిత్రాలకు, విగ్రహాలకు అన్నిటికీ ఇది వర్తిస్తుంది. అయితే ఇక్కడ ప్రాణంలేని వస్తువులకు సంబంధించిన చిత్రాలని అర్థం. ప్రాణుల చిత్రాలు, విగ్రహాలను మాత్రమే ఇస్లాం నిషేధించింది.

పాజ్రాత్ ఉమ్మోహబీబా, ఉమ్మోసలమా (రజి)లు అబీసీనియాలోని ఒక చర్చిని చూసి, అందులో బొమ్మలున్న విషయాన్ని దైవప్రవక్త (స) ముందు ప్రస్తావించారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “వారిలో ఎవరైనా ఒక మహనీయుడు చనిపోయిన తర్వాత వారు అతని సమాధిపై ప్రార్థనా మందిరం నిర్మిస్తారు. అందులో ఇలాంటి బొమ్మలు వేస్తారు. వీరు ప్రళయదినాన దేవుని దృష్టిలో అతి నీచమైన సృష్టితాలుగా పరిగణించబడతారు.” (బుఖారి, ముస్లిం)

పాజ్రాత్ ఆయూషా (రజి) కథనం: ఒకసారి దైవప్రవక్త (స) నా ఇంటికి వచ్చినప్పుడు. నేను చిత్రాలున్న ఒక తెరను వ్రేలాడదీసి ఉంచాను. దాన్ని చూడగానే ఆయన ముఖంలో రంగు మారింది. వెంటనే ఆయన దాన్ని చించివేసి “ప్రళయదినాన అత్యంత కఠినశిక్ష విధించబడేవారిలో దేవుని సృష్టికి ప్రతిసృష్టి చేసేవారు కూడా ఉంటారు” అన్నారు. (బుఖారి, ముస్లిం)

పాజ్రాత్ సయీద్ బిన్ హసన్ ఇలా తెలియజేస్తున్నారు: నేను ఇబ్నె అబ్బాస్ (రజి) దగ్గర కూర్చొని ఉంటే ఒకతను వచ్చి “అబూ అబ్బాస్! నేను నా స్వహస్తాలతో కష్టపడి సంపాదించే వృత్తి

విశాలమైన కంచాలు, ఒకచోట స్థిరంగా ఉండే పెద్దపెద్ద వంటపాత్రలు వగైరా తయారు చేసేవి. దావూద్ సంతతి ప్రజలారా! నాపట్ల కృతజ్ఞతగా సత్కార్యాలు చేయండి. నా దాసులలో చాలా తక్కువమంది కృతజ్ఞులైన వారున్నారు. (12-13)

మేము సులైమాన్ విషయంలో మృత్యు ఆదేశం జారీ చేసినప్పుడు, సులైమాన్ చేతికర్రకు పట్టిన చెదపల్ల తప్ప మరే విషయం ద్వారా అతని మరణవార్త భూతాలకు తెలియలేదు. ఇలా (చేతికర్రకు చెదపట్టి) సులైమాన్ (భౌతికకాయం) నేలకొరిగిపోగానే భూతాలకు ఈసంగతి తెలిసిపోయింది. ఒకవేళ ఆ భూతాలకు అతీంద్రియజ్ఞానం ఉంటే ఈవిధంగా అవి అవమానకరమైన యాతనలో చిక్కుకొని ఉండేవికావు. (14)

సబాజాతి ప్రజలకు వారి నివాసగృహాలలోనే ఒక సూచన ఉంది. కుడిఎడమల వైపు రెండు తోటలున్నాయి. మీ ప్రభువు ప్రసాదించిన ఉపాధిని అనుభవిస్తూ, ఆయన పట్ల కృతజ్ఞులయి ఉండండి. (ఇక్కడ భోగభాగ్యాలతో నిండిన) మంచి రాజ్యం ఉంది. (అక్కడ) మిమ్మల్ని మన్నించే ప్రభువున్నాడు. (15)

కాని వారు (మా నుండి) ముఖం తిప్పుకున్నారు. చివరికి మేము ఆనకట్టలు తెగి పోయిన వరదను వారి మీదికి పంపాము. వారి (వినాశం) తరువాత మేము పూర్వం ఉండిన (మధురఫలాలతో నిండిన) తోటల స్థానంలోనే, చేదుపండ్లు పండే మరోరెండు తోటలు సృజించాం. కాకపోతే ఆ తోటలలో అక్కడక్కడ కొన్ని రేగుచెట్లు, వెదురుచెట్లు మాత్రం ఉన్నాయి. ఇదీ మేము సత్యతిరస్కారానికి వారికిచ్చిన ప్రతిఫలం. కృతఘ్నులైన వారికి తప్ప మరెవరికీ మేము ఇలాంటి ప్రతిఫలం ఇవ్వము. (16-17)

వారికి, మేము శుభాలు చేకూర్చిన పట్టణాల మధ్య స్పష్టంగా కన్పించే పట్టణాలు నెలకొల్పాం. ఆ పట్టణాల మధ్య సులువైన మజిలీలు ఏర్పరచాం. (కనుక) మీరు నిశ్చింతగా రేయింబవళ్ళు ఆ రహదారులలో తిరగండి. కాని వారు “ప్రభూ! మా ప్రయాణ మజిలీలు సుదీర్ఘం చేయి” అన్నారు. వారు తమకుతాము అన్యాయం చేసుకున్నారు.

పరుడ్లి, బొమ్మలు తయారుచేయడం నా వృత్తి” అని అన్నాడు. అప్పుడు ఇబ్నె అబ్బాస్ (రజి) ఇలా సమాధానమిచ్చారు: “నేను నీకు దైవప్రవక్త (స) నోట విన్న మాటనే చెబుతాను. నేను దైవప్రవక్త నోట ఈమాట విన్నాను- ‘బొమ్మలు తయారుచేసేవాడ్ని దేవుడు శిక్షిస్తాడు. అందులో ప్రాణం పోయినంతవరకు అతణ్ణి పదలీపెట్టడు. కాని అతను ఎన్నటికీ అందులో ప్రాణం పోయలేడు.’ ఈమాట విని ఆ వ్యక్తి తీవ్ర ఆందోళనచెందాడు. అతని ముఖం వాడి పాలిపోయింది. ఇబ్నె అబ్బాస్ (రజి) అది చూసి “దైవదాసుడా! బొమ్మలు తయారుచేయడం తప్పనిసరయితే చెల్లబొమ్మలో లేదా ప్రాణం లేని మరే వస్తువుల బొమ్మలో తయారుచెయ్యి” అని చెప్పారు. (బుఖారి, ముస్లిం)

అయితే మరొకొన్ని హదీసుల ద్వారా గోడలకు, ద్వారాలకు, ఇంకా ఇతర చోట్ల వ్రేలాడదీసే బొమ్మలను మాత్రమే దైవప్రవక్త (స) నిషేధించినట్లు తెలుస్తోంది. దైవధర్మం నుండి దృష్టి మళ్ళించి ఏమరుపాటుకు గురిచేసే బొమ్మలన్నీ నిషేధించబడ్డాయి. అలాగే అశ్శిలతకు దారితీసే చిత్రాలు కూడా నిషేధించబడ్డాయి. అవి తప్ప భక్తి, గౌరవభావాలు కలిగించని బొమ్మలు, చిన్నపిల్లల ఆట బొమ్మలు, ధర్మోన్నతికి, ధర్మప్రచారానికి దోహదపడే బొమ్మలు, ఛాయాచిత్రాలు ధర్మ సమ్మతమేనని కొందరు ధర్మవేత్తలు అభిప్రాయపడ్డారు.

చివరికి మేము వారిని చెల్లాచెదురు చేసి చరిత్రగర్భంలో కలిపేశాం.² కృతజ్ఞులు, సహన శీలురకు ఈ ఉదంతంలో గొప్ప సూచనలు ఉన్నాయి. (18-19)

వారి విషయంలో ఇబ్లీస్ తనఅంచనా నిజమైనట్లు గ్రహించాడు. కొందరు విశ్వాసులు తప్ప వారంతా అతణ్ణి అనుసరించారు. విశ్వాసులపై ఇబ్లీస్ కు అధికారం లేదు. అయితే ఎవరు పరలోకాన్ని విశ్వసిస్తారో, ఎవరు దాన్నిగురించి సందేహంలో పడిపోతారో పరీక్షించడానికే మేమిలా చేశాం. నీ ప్రభువు ప్రతిదాన్ని ఓకంట గమనిస్తున్నాడు. (20-21)

చెప్పి: “మీరు దేవుణ్ణి వదలి ప్రార్థిస్తున్న మిథ్యాదైవాల్ని పిలుచుకోండి. అవి భూమ్యాకాశాల్లో అణుమాత్రం వస్తువుక్కూడా యజమానులు కావు. వాటి యాజమాన్యంలో వారికి ఎలాంటి వాటా లేదు. వాటిలో ఏ ఒక్కటి దేవునికి సహాయసహకారాలు అందజేయడం లేదు. దేవుని సన్నిధిలో ఆయన అనుమతించినవారి సిఫారసు తప్ప ఎవరి సిఫారసు ఎవరి విషయంలోనూ ప్రయోజనం చేకూర్చదు. అంతేకాదు, ప్రజల హృదయాలలోని ఆందోళన, అస్థిమితాలు దూరమైన తర్వాత వారు (సిఫారసు చేసేవారిని)

2. క్రీ.పూ. 965-926 మధ్యకాలంలో అంటే సులైమాన్ ప్రవక్త (అలైహి) కాలంలో సబా దేశం రాణితో పాటు ఆ దేశప్రజలు అత్యధికమంది సూర్యారాధన, విగ్రహపూజలను వదలి ఇస్లాం స్వీకరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఆ తరువాత కొన్నేళ్ళకు క్రమంగా ఆ జాతిలో మళ్ళీ విగ్రహారాధన చోటు చేసుకుంది. క్రీ.పూ. 650 నుండి 115 వరకు సబాజాతి ఉచ్చస్థితిలో ఉండింది. ఆ కాలంలో వారు వ్యవసాయ, వాణిజ్య రంగాల్లో ఎంతో పురోభివృద్ధి సాధించి యావత్తు జాతుల్లో గొప్ప ధనిక జాతిగా ప్రసిద్ధి చెందారు. వర్షాలంలో కొండలపై నుండి ప్రవహించే వరద నీటికి అనేక చోట్ల ఆనకట్టలు నిర్మించి పెద్ద జలాశయం తయారు చేసుకున్నారు. ఆ జలాశయం నుండి కాలువలు తీసి తోటలకు, పంట భూములకు మళ్ళించి మొత్తం దేశాన్ని సస్యశ్యామలం చేశారు.

అలాగే వారు భూ, సముద్ర మార్గాల ద్వారా సరుకులు ఎగుమతి దిగుమతులు చేసుకుంటూ వ్యాపారంగాన్ని ఎంతో వృద్ధిచేశారు. తమ రాజ్యంలో భౌగోళికంగా ఎంతో కీలకమైన ప్రదేశాలు ఉండటం వల్ల వారి వ్యాపారం దాదాపు వెయ్యేండ్ల పాటు మూడు పువ్వులు ఆరు కాయలుగా విరాజిల్లింది. ఆ కాలంలో వారు వెండి, బంగారాలతో చేయబడిన పాత్రలు ఉపయోగించేవారు. గోడలకు, కప్పులకు సైతం వెండి బంగారు నగిషిలు ఉండేవి.

సబాజాతి ప్రజల ఆర్థికాభివృద్ధి, విలాస జీవిత గాధలు విని రోమన్లు, గ్రీకులు కూడా ఈర్ష్య పడేవారు. వారు వంటచెరుకుగా గంధపు కలప, దాల్చిన చెక్కలను ఉపయోగించేవారు. కొండలను తొలచి పెద్దపెద్ద మేడలు నిర్మించారు. మానవ చరిత్రలోనే మొట్టమొదట సనా పట్టణంలోని ఒక ఎత్తయిన కొండ ప్రదేశంలో 20 అంతస్తుల భవనం నిర్మించారు. అందులో ప్రతి అంతస్తూ 36 అడుగుల ఎత్తుండేది. ఈ రాజభవనం అనేక శతాబ్దాల వరకు ఖ్యాతిగాంచింది.

ఈ సుఖాలు, భోగభాగ్యులు వారిపై దైవానుగ్రహం ఉన్నంత కాలం కొనసాగాయి. కాని చివరికి వారి ఐశ్వర్యం, ప్రాపంచిక వ్యామోహాలు వారి హృదయాల నుండి దైవభీతిని దూరం చేశాయి. ఈవిధంగా వారిలో దేవుని పట్ల కృతఘృత, ధిక్కార ధోరణులు హద్దు మీరిపోవడంతో దైవానుగ్రహం విరుచుకుపడింది. పొరుగు రాజ్యాల నుండి తట్టుకోలేని దాడులు ప్రారంభమయ్యాయి. చివరికి క్రీ.శ. 45లో భయంకరమైన తుఫాను, వరదలు వచ్చి జలాశయానికి పెద్ద గండ్లు పడ్డాయి. దాంతో తోటలు, పంట భూములు వరద ముంపుకు గురయి సర్వనాశనమయ్యాయి.

“మీ ప్రభువు ఏం సమాధానమిచ్చాడ”ని అడుగుతారు. దానికి వారు “సరైన సమాధానమే లభించింది. ఆయన మహనీయుడు, మహోన్నతుడు” అంటారు. (22-23)

భూమ్యాకాశాల నుండి మీకు ఉపాధి ప్రసాదిస్తున్నది ఎవరని వారినడుగు. “దేవుడే, కనుక మన ఉభయవర్గాల్లో ఇప్పుడు ఒక వర్గం మాత్రమే సన్మార్గంలో లేక దుర్మార్గంలో పడివుంద”ని చెప్పి. “మేము చేసిన తప్పులకు మిమ్మల్ని నిలదీయడం జరగదు. అలాగే మీరు చేసినకర్మలకు మిమ్మల్ని ప్రశ్నించడం జరగదు”ని చెప్పి. “మన ప్రభువు మనందరినీ (తీర్పుదినాన) సమావేశపరచి మన మధ్య న్యాయంగా, సరయిన తీర్పుస్తాడు. ఆయన సమస్త విషయాలు తెలిసిన గొప్పన్యాయమూర్త”ని కూడా చెప్పి. (24-26)

“సరే, మీరు దేవునికి సహవర్తులుగా చేసి ఆయన స్థాయికి చేర్చిన ప్రముఖ దేవతలు ఎవరో చూపండి నాకు. ఎవరూ లేరు. దేవుడు మాత్రమే సర్వ శక్తిమంతుడు, మహా వివేకవంతుడు” అని చెప్పి వారికి. ముహమ్మద్ (స)! మేము నిన్ను యావత్తు మానవాళి కోసం (స్వర్గ)శుభవార్త అందజేసేవానిగా, (దైవశిక్ష గురించి) హెచ్చరించే వానిగా చేసి పంపాము. కాని చాలామందికి ఈ వాస్తవం తెలియదు. (27-28)

“నీవు చెప్పేది నిజమైతే (ప్రళయం గురించిన) ఈవాగ్దానం ఎప్పుడు నెరవేరుతుంద”ని నిన్నడుగుతున్నారు. వారికిలా చెప్పి: “మీకోసం ఒకరోజు నిర్ణయించబడింది. ఆరోజు రావడంలో మీరు ఒక్క ఘడియ కూడా ఆలస్యం చేయలేరు. అలాగే మీరు దాని నిర్ణీత సమయానికి ఒక్క ఘడియ కూడా ముందుగా తీసుకురాలేరు.” (29-30)

“ఈ ఖుర్ఆన్ ని, దీనికి పూర్వం అవతరించిన మరే గ్రంథాన్నీ మేము ఎన్నటికీ నమ్మం” అంటున్నారు అవిశ్వాసులు. ఈ దుర్మార్గులు తమప్రభువు సన్నిధిలో నిలబడి నప్పుడు నీవు వారి పరిస్థితి చూస్తే బాగుంటుంది! అప్పుడు మీరు ఒకరిపై నొకరు నిందారోపణలు చేసుకుంటారు. ఇహలోకంలో అణచివేయబడినవారు, నాయకులుగా చెలామణయినవారితో “మీరు లేకపోతే మేము విశ్వాసులై ఉండేవాళ్ళం” అంటారు. (31)

నాయకులుగా చెలామణైనవారు, అణగిమణిగి ఉన్నవారితో “మీ వద్దకు వచ్చిన సన్మార్గం అవలంబించకుండా మిమ్మల్ని మేము నిరోధించామా? అసలు మీరు స్వతహాగానే పాపాత్ములు” అంటారు. అణగిమణిగి ఉన్నవారు, నాయకులుగా చెలామణైనవారితో “కాదు, ఇవన్నీ రేయింబవళ్ళు మీరు పన్నిన కుట్రలు. మీరు మమ్మల్ని (నిజ) దేవుణ్ణి తిరస్కరించి, ఆయనకు సాటికల్పించమని చెబుతుండేవారు” అనంటారు.

చివరికి వారు (నరక) యాతనలను ప్రత్యక్షంగా చూడగానే (బెంబేలెత్తిపోయి) లోలోన పశ్చాత్తాపపడతారు. మేము ఇలాంటి తిరస్కారుల మెడలకు గుదిబండ కట్టాం. వారికి వారి కర్మలకు తగ్గ ప్రతిఫలమే లభిస్తుంది. (32-33)

మేము ఏ పట్టానికి హెచ్చరించేవాణ్ణి పంపినా ఆ పట్టువాసులు అతణ్ణి తిరస్కరిస్తూ “నీవు తెచ్చిన సందేశాన్ని మేము నమ్మం” అనే అన్నారు. పైగా “మేము నీకంటే ఎక్కువ ధనికులం, సంతానంలో కూడా మేమే అధికులం. అంచేత మాకు శిక్షపడే ప్రశ్నే లేదు” అని చెప్పేవారు. చెప్పి: “నా ప్రభువు తాను కోరినట్లు కొందరికి పుష్కలంగా,

మరికొందరికి స్వల్పంగా ఉపాధినిస్తాడు. కాని చాలామందికి ఈ సత్యం తెలియదు.”*

మీ సంతానం, సిరిసంపదలు మీకు మా సాన్నిధ్యం ప్రసాదించలేవు. సత్యాన్ని విశ్వ సించి సదాచార వైఖరి అవలంబించినవారికే మా సాన్నిధ్యం లభిస్తుంది. అలాంటివారికే వారి కర్మలకు రెట్టింపు ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. వారు (స్లర్ల వనాలలోని) ఆకాశ హర్యా లలో చీకూచింతా లేకుండా హాయిగా ఉంటారు. మా సూక్తుల్ని తుదముట్టించడానికి పరుగులు తీసేవారు మాత్రం నరక యాతనలు చవిచూస్తారు. (34-38)

వారికిలా చెప్పి: “నా ప్రభువు తన దాసులలో తానుకోరిన విధంగా కొందరికి విస్తృతంగా, మరికొందరికి స్వల్పంగా ఉపాధి ప్రసాదిస్తున్నాడు. మీరు (దైవమార్గంలో) ఏది ఖర్చుపెట్టినా ఆ వెలితిని భర్తీచేయడానికి ఆయన మీకు మరింత ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన యావత్తు ఉపాధి ప్రదాతల్లోకెల్లా గొప్ప ఉపాధిప్రదాత.” (39)

ఆయన మానవులందరినీ సమావేశపరచిన తర్వాత “వీరు మిమ్మల్ని ఆరాధిస్తుండే వారా?” అని దైవదూతల్ని ప్రశ్నిస్తాడు. దానికి వారు “మీరు పరమపవిత్రులు. మాకు మీతోనే సంబంధం ఉంది. వారితో మాకెలాంటి సంబంధం లేదు. వీరసలు మమ్మల్ని కాదు, భూతపిశాచాల్ని పూజిస్తుండేవారు. వారిలో చాలామంది భూతాలనే నమ్మేవారు” అని అంటారు. అప్పుడు మేము “ఈరోజు మీలో ఏ ఒక్కడూ ఎవరికీ ఎలాంటి లాభం గాని, నష్టంగాని కలిగించలేడు” అంటాము. మరోవైపు దుర్మార్గులతో “ఇక మీరు తిరస్కరిస్తూ ఉండిన ఈ నరక శిక్ష చవిచూడండి” అని చెబుతాం. (40-42)

వారికి (మహోజ్జ్వలమైన) మా సూక్తులు వినిపిస్తున్నప్పుడు “మీ తాతముత్తాతలు ఆరాధిస్తూ వచ్చిన ఈ దైవాలను ఆరాధించనీయకుండా మిమ్మల్ని ఇతను నిరోధించ గోరుతున్నాడు” అంటారు వారు. “ఇది (ఖుర్ఆన్) అభూతకల్పన తప్ప మరేమీ కాదు” అని కూడా అంటారు. ఈ తిరస్కారులు తమ దగ్గరికి సత్యం వచ్చినా “ఇది స్పష్టమైన మంత్రజాలం” అన్నారు. (43)

ఇంతకు పూర్వం వీరికి మేము చదవడానికి ఎలాంటి (దివ్య)గ్రంథం ఇవ్వలేదు. నీకు పూర్వం వీరి దగ్గరికి హెచ్చరించేవాడ్ని కూడా ఎవరినీ పంపలేదు. వీరికి పూర్వం కూడా ప్రజలు (సత్యాన్ని) తిరస్కరించారు. మేము ఆనాటి ప్రజలకిచ్చిన వైభవాల్లో వీరు పదోవంతు కూడా పొందలేదు. అయినప్పటికీ వారు నా ప్రవక్తలను తిరస్కరించినందున (నేను వారిని సర్వనాశనం చేశాను). చూడు, నా శిక్ష ఎంత కఠినమైనదో! (44-45)

ప్రవక్తా! వారికిలా చెప్పి: “నేను మీకు ఒక విషయం ఉపదేశిస్తున్నాను. దేవుని కోసం మీరు ఒక్కొక్కరు విడిగా, ఇద్దరేసి కలసి కూర్చొని ప్రశాంతంగా ఆలోచించండి. మీ సహచరునికి ఎలాంటి పిచ్చి పట్టలేదు. అతను అత్యంత కఠినమైన (నరక) శిక్ష రాకముందే దాన్ని గురించి మిమ్మల్ని హెచ్చరిస్తున్నాడు.” (46)

వారికి మాట కూడా చెప్పి: “మిమ్మల్ని నేనేదైనా ప్రతిఫలం అడిగితే, దాన్ని మీరే అట్టిపెట్టుకోండి. నాకు ప్రతిఫలమిచ్చే బాధ్యత దేవునిపై ఉంది. ఆయన ప్రతిదానికి సాక్షిగా ఉన్నాడు.” ఈమాట కూడా తెలియజెయ్యి: “నా ప్రభువు (నాపై) సత్యం అవత

రింపజేస్తున్నాడు. ఆయన యావత్తు నిగూఢ రహస్యాలు తెలిసినవాడు.” (47-48)

వారికి స్పష్టంగా ఇలా చెప్పేసేయి: “సత్యం వచ్చేసింది. దాంతో అసత్యానికి నూకలు చెల్లినట్లే. ఇక దాని ఆటలు ఎంతోకాలం సాగవు.” వారికి సంగతి కూడా చెప్పి: “నేను గనక మార్గభ్రష్టుణ్ణిపోతే ఆ మార్గభ్రష్టుత్వం నామీదే ఉంటుంది. కాని నేను రుజుమార్గంలో ఉంటే, అది నా ప్రభువు నాపై అవతరింపజేసిన దివ్యావిష్కృతి కారణం గానే నేను రుజుమార్గంలో ఉన్నాను. ఆయన సమస్తం వింటున్నాడు, మనకు అతి చేరువలోనే ఉన్నాడు.” (49-50)

వారు భీతావహులై తిరుగుతున్నప్పుడు నీవు వారిపరిస్థితి చూస్తే బాగుండు. వారు తప్పించుకొని పారిపోలేరు. సమీపం నుంచే పట్టుబడిపోతారు. అప్పుడు వారు “మేము దీన్ని విశ్వసిస్తున్నాం” అంటారు. కాని చాలాదూరం పోయిన వస్తువు ఇప్పుడెలా దక్కు తుంది? వారు గతంలో దీన్ని తిరస్కరించారు. పైగా ముందూవెనుకా ఆలోచించకుండా దూరాన నిలబడి రాళ్ళు వినరుతుండేవారు. ఆనాడు వారు పెట్టుకున్న ఆశలన్నీ నేడు అడియాశలయ్యాయి. వారికి పూర్వం కూడా ఇలాంటి ప్రజల ఆశలు అడియాశలై పోయాయి. వారు కూడా (సత్యం గురించి) సందిగ్ధంలో పడిపోయారు. (51-54)

అవతరణ: మక్కా 35. ఫాతిర్ (సృష్టికర్త) సూక్తులు: 45

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీశకానికి ఆరేడేండ్ల క్రితం మక్కాలో అవతరించింది. ఇందులో అవిశ్వాసులకు సత్యస్వీకరణకై పలువిధాలుగా నచ్చజెప్పడం జరిగింది. మరోవైపు వారి తిరస్కార వైఖరి పట్ల సహనం వహించాలని దైవప్రవక్త (సల్లం)కు చెబుతూ, సత్యాన్ని విశ్వసించినవారికి పరలోక శుభవార్తలు అందజేయబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

భూమ్యాకాశాలు సృష్టించిన దేవునికే సకల విధాల ప్రశంసలు శోభిస్తాయి. ఆయన దైవదూతలను సందేశహారులుగా నియమించాడు. ఆ దైవదూతలలో కొందరికి రెండేసి రెక్కలు, మరికొందరికి మూడేసి రెక్కలు, ఇంకొందరికి నాల్గేసి రెక్కలున్నాయి. ఆయన తానుకోరిన విధంగా తన సృష్టితాల రూపకల్పనలో (కొన్ని అవయవాలు) అదనంగా చేర్చుతాడు. దేవుడు ప్రతిపనీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వ శక్తిమంతుడు. (1)

దేవుడు మానవుల కోసం తన అనుగ్రహద్వారం తెరచిపెడితే దాన్నెవరూ మూసి వేయలేరు. అలాగే ఆయన తన అనుగ్రహద్వారం మూసేస్తే, ఇక దాన్నెవరూ తెరవలేరు. ఆయన మహా శక్తిమంతుడు, అత్యంత వివేకవంతుడు. (2)

మానవులారా! మీకు దేవుడు చేసిన మహోపకారాలు జ్ఞాపకం చేసుకోండి. దేవుడు తప్ప మీకు భూమ్యాకాశాల నుండి ఉపాధినిచ్చే మరోసృష్టికర్త ఉన్నాడా? ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. అలాంటప్పుడు మీరు ఎలా మోసపోతున్నారు? (3)

ప్రవక్తా! వీరు నిన్ను తిరస్కరిస్తుంటే (ఇది ఈనాడు కొత్తేమీ కాదు.) నీకు పూర్వం కూడా చాలామంది ప్రజలు దైవప్రవక్తలను తిరస్కరించారు. చివరికి యావత్తు వ్యవ హారాలు దేవుని వైపుకే మరలిపోవలసి ఉంది. (4)

మానవులారా! దేవుని వాగ్దానం సత్యమయినది. కనుక ప్రాపంచిక జీవితం మిమ్మల్ని మోసగించకూడదు. ఆ మహామోసగాడు కూడా మిమ్మల్ని మోసగించకూడదు సుమా! పైతానీ మీకు బహిరంగ శత్రువు. కనుక మీరు కూడా వాణ్ణి శత్రువుగానే పరిగణించండి. వాడు తన అనుచరుల్ని నరకవాసుల్లో కలిపేయడానికి తన మార్గం వైపు పిలుస్తున్నాడు. అవిశ్వాసులకు కఠినశిక్ష పడుతుంది. సత్యాన్ని విశ్వసించి, సదాచార వైఖరి అవలంబించేవారికి మన్నింపుతోపాటు గొప్ప ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. (5-7)

ఒక వ్యక్తికి అతని దుష్కార్యాల్ని మనోహరమైనవిగా చేసి చూపడం జరుగుతుంది. అతను కూడా తన దుష్కార్యాల్ని సత్కార్యాలుగా భావిస్తాడు. అలాంటివాడికి పట్ట పగ్గాలు ఉంటాయా? దేవుడు తాను తలచినట్లు కొందరిని దారి తప్పిస్తాడు, మరికొందరిని దారికి తెస్తాడు. కనుక (ప్రవక్తా!) నీవు అనవసరంగా వారికోసం బాధపడిపోతూ ప్రాణం పోగొట్టుకోకు. వారు చేస్తున్నదంతా దేవునికి బాగా తెలుసు. (8)

గాలులు పంపేవాడు దేవుడే. ఆ గాలులు మేఘాలను పైకి లేపుతాయి. తరువాత మేము వాటిని బంజరుభూమి వైపు తీసికెళ్తాం. (అక్కడ వర్షం కురిపించి) మృతప్రాయమైన ఆ భూమికి జీవంపోసి (వృక్షజాతిని) లేపుతున్నాం. అదేవిధంగా చనిపోయిన మానవుల్ని కూడా (ప్రళయ దినాన) మళ్ళీ బ్రతికించి లేపుతాము. (9)

గౌరవప్రతిష్ఠలు కోరుకునే ప్రతివ్యక్తి గౌరవప్రతిష్ఠలన్నీ దేవునికి చెందుతాయని తెలుసుకోవాలి. ఆయన దగ్గరకు సద్వచనం మాత్రమే అధిరోహిస్తుంది. ఈ సద్వచనాన్ని సదాచరణ మాత్రమే పైకి అధిరోహింపజేస్తుంది. దుష్టపన్నాగాలకు పాల్పడేవారికోసం కఠినాతికఠిన శిక్ష కాచుకొని ఉంది. త్వరలోనే వారి కుట్రలు వారికే బెడిసికొట్టాయి. (10)

దేవుడు మిమ్మల్ని (ప్రారంభంలో) మట్టితో సృజించాడు. తరువాత వీర్యబిందువు ద్వారా పుట్టించాడు. ఆయన మిమ్మల్ని (స్త్రీపురుష) జంటలుగా చేశాడు. ఏ స్త్రీ కూడా దేవునికి తెలియకుండా గర్భం దాల్చడంగాని, బిడ్డను కనడంగాని ఎన్నటికీ జరగదు. అలాగే ఎవరికైనా ఆయుష్షు పెరగడంగాని, తరగడంగాని అంతా ఒక గ్రంథంలో ముందే రాసిపెట్టి ఉంది. ఇలా చేయడం దేవునికి చాలా తేలిక. (11)

రెండు (రకాల) జలనిధులు ఒకే విధంగా లేవు. ఒకటి దప్పిక తీర్చగలిగే మంచి నీరు. త్రాగడానికి తియ్యగా ఉంటుంది. రెండోది గొంతును పాడుచేసే ఉప్పునీరు. అయితే ఆ రెండు జలనిధుల నుండి మీరు తాజా (చేపల)మాంసం తీసి తింటున్నారు. ధరించడానికి ఆభరణాలు (ముత్యాలు) కూడా సేకరిస్తున్నారు. అంతేకాదు, దేవుని అనుగ్రహం (ఉపాధి) అన్వేషించి ఆయన పట్ల కృతజ్ఞులై ఉండేందుకు మీరు ఆ జలాలలో నౌకలు వాటి గుండెలు చీల్చుతూ నడవడాన్ని కూడా చూస్తున్నారు. (12)

ఆయన రాత్రిని పగటిలోకి, పగటిని రాత్రిలోకి జొప్పిస్తున్నాడు. ఆయనే సూర్యచంద్రుల్ని అదుపులో ఉంచాడు. ఇవన్నీ ఒక నిర్ణీతకాలం దాకా (తమ కక్ష్యల్లో) సంచరిస్తూ ఉంటాయి. ఆయనే మీ ప్రభువు. (విశ్వ)రాజ్యాధికారం ఆయనదే. ఆయన్ని వదలి మీరు పూజిస్తున్న మిథ్యాదైవాలు ఓ గడ్డిపోచకు కూడా యజమానులు కారు. మీరు వాటిని

మొరపెట్టుకుంటే అవి మీ మొరల్ని ఆలకించలేవు. ఒకవేళ ఆలకించినా మీకెలాంటి సమాధానం ఇవ్వలేవు. ప్రళయదినాన అవి మీ బహు దైవారాధనను ఖండిస్తాయి. ఇలాంటి యదార్థాలు మీకు సర్వజ్ఞుడు తప్ప మరెవరూ తెలియజేయలేరు. (13-14)

మానవులారా! మీరే దేవుని మీద ఆధారపడే నిర్లనులు. దేవుడు మాత్రం సర్వం కలిగి ఉన్న స్థితిపరుడు, సకలవిధాల ప్రశంసనీయుడు. ఆయన తలచుకుంటే మిమ్మల్ని తొలగించి మీ స్థానంలో మరో సృష్టిరాసిని సృజించగలడు. ఇది దేవునికి ఏమాత్రం కష్టసాధ్యం కాదు. (పాప)భారం మోసేవారెవరూ ఇతరుల (పాప)భారం మోయలేరు. (పాప)భారం క్రింద అణగిపోయినవాడు తన భారం తొలగించుకోవడానికి ఎవరినైనా పిలిస్తే, అతని భారంలోని అణుమాత్రం బరువుకూడా మోయడానికి ఎవరూ ముందుకు రారు. చివరికి అతి సన్నిహితులైన అతని బంధువులు సైతం ముందుకు రారు.

ప్రవక్తా! తమ ప్రభువును (ప్రత్యక్షంగా) చూడకుండానే ఆయనకు భయపడుతూ ప్రార్థనా వ్యవస్థ నెలకొల్పేవారిని మాత్రమే నీవు హెచ్చరించగలవు. ఒక వ్యక్తి పవిత్రతా వైఖరి అవలంబిస్తున్నాడంటే అది తనశ్రేయస్సు కోసమే అవలంబిస్తున్నాడు. చివరికి అందరూ దేవుని సన్నిధికి మరలిపోవలసి ఉంది. (15-18)

గుడ్డివాడు, కళ్ళున్నవాడు ఒకటి కాదు. చీకటి వెలుగులు సమానం కాలేవు. చల్లని నీడ మండుబెండ లాంటిది కాదు. జీవులు, మృతులు ఒకటి కాదు. దేవుడు తాను కోరిన వారికి (తన సూక్తులు) విన్నిస్తాడు. (కనుక ప్రవక్తా!) సమాధుల్లో ఉన్నవారికి నీవు (ఏమాటా) వినిపించలేవు. (జరగనున్న పరిణామాలను గురించి) నీవు హెచ్చరించేవాడివి మాత్రమే. మేము నిన్ను శుభవార్త అందజేసేవానిగా, భయపెట్టేవానిగా చేసి సత్యాన్నిచ్చి పంపాము. ప్రతిజాతిలోనూ హెచ్చరించేవాడు ఆవిర్భవించాడు. వీరు నిన్ను నిరాకరిస్తుంటే (నిరాకరించనీ), వారి పూర్వీకులు కూడా (ఇలాగే ప్రవక్తలను) నిరాకరించారు. వారి దగ్గరకు వారి ప్రవక్తలు స్పష్టమైన నిదర్శనాలు, చిరు పుస్తకాలు, ఉజ్వలమైన గ్రంథాలు తీసుకొచ్చారు. ఆ తర్వాత సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారిని నేను పట్టుకున్నాను. చూడండి నా శిక్ష ఎంత తీవ్రంగా ఉండిందో! (19-26)

దేవుడు ఆకాశం నుండి ఎలా వర్షం కురిపిస్తున్నాడో మీరు పరికించి చూడలేదా? తద్వారా మేము అనేక రకాల పండ్లు ఉత్పత్తి చేస్తున్నాము. వాటి రంగు రకరకాలుగా ఉంటుంది. పర్ణతాలలో తెల్లచారలు, ఎర్రచారలు, నల్లచారలతో రంగురంగుల పర్ణతాలున్నాయి. అలాగే మానవుల్లో, జంతువుల్లో, పశువుల్లో, (పక్షుల్లో) కూడా వివిధ రంగులున్నాయి. దేవుని దాసులలో జ్ఞానులు మాత్రమే (ఈప్రకృతి యదార్థాలు గమనించి) దేవునికి భయపడతారు. (ఆ) దేవుడు మహా శక్తిమంతుడు, గొప్ప క్షమాశీలి. (27-28)

దైవగ్రంథాన్ని పఠించే, ప్రార్థనా వ్యవస్థ నెలకొల్పే, మేము ప్రసాదించిన ఉపాధి నుండి రహస్యంగా, బహిరంగంగా దానంచేసేవారు ఎలాంటి నష్టంలేని వ్యాపారం ఆశిస్తున్నారు. దేవుడు తమకు పూర్తిప్రతిఫలం ఇవ్వడంతోపాటు, తన ప్రత్యేక అనుగ్రహంతో మరింత ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాడన్న ఆశతోనే (వారి పరలోక వ్యాపారంలో తమ సర్వస్వం ధారపోస్తారు). నిజంగా దేవుడు ఎంతో క్షమించేవాడు, ఆదరించేవాడు. (29-30)

ప్రవక్తా! మేము దివ్యావిష్కృతి ద్వారా నీ వద్దకు పంపిన గ్రంథమే సత్యం. ఇది పూర్వం వచ్చిన గ్రంథాలను దృవీకరిస్తూ వచ్చింది. దేవునికి తన దాసుల స్థితిగతులను గురించి బాగా తెలుసు. ఆయన ప్రతి విషయాన్నీ గమనిస్తున్నాడు. (31)

మా దాసులలో మేము ఎన్నుకున్నవారిని ఈ గ్రంథానికి వారసులుగా చేశాం. వారిలో కొందరు ఆత్మవంచన చేసుకున్నవారున్నారు. కొందరు మధ్యేమార్గం అవలంబించిన వారున్నారు. మరికొందరు దేవుని ఆజ్ఞతో సత్కార్యాలు చేయడంలో ఒకర్నికరు మించిపోయే వారున్నారు.¹ ఇదే అన్నిటికంటే గొప్ప (దైవా)అనుగ్రహం. (32)

వారు శాశ్వత స్వర్గవనాల్లో ప్రవేశిస్తారు. వారక్కడ స్వర్గకంకణాలు, ఎంతో విలువైన రత్నాలు, పట్టువస్త్రాలు ధరిస్తారు. వారు దేవునికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుతూ “మా దుఃఖం దూరంచేసిన దేవుడు ఎంతో ప్రశంసనీయుడు. నిస్సందేహంగా మా ప్రభువు క్షమించే వాడు, ఆదరించేవాడు. ఆయన తన అనుగ్రహంతో మనకు శాశ్వతనివాసం కల్పించాడు. ఇప్పుడిక్కడ మనకు ఎలాంటి బాధ, అలుపు ఉండవు” అని అంటారు. (33-35)

ఇక సత్యాన్ని నిరాకరించినవారి కోసం నరకాగ్ని కాచుకొని ఉంది. (అక్కడ) వారు చావాలనుకున్నా చావు రాదు. వారికి నరకయాతనలు తగ్గించడం కూడా జరగదు. ఈ విధంగా మేము సత్యతిరస్కారులకు ప్రతిఫలమిస్తాము. వారక్కడ పెడబొబ్బలు పెట్టూ “ప్రభూ! మమ్మల్నిక్కడనుంచి తీసెయ్యి. (మాకు బుద్ధాచ్చింది.) మేము ఇదివరకు చేసిన

1. ఈ సూక్తిలో మూడు వర్గాల విశ్వాసుల్ని గురించి ఉంది. ఒక హదీసులో ఇలా ఉంది:

దైవప్రవక్త (స): “సత్కార్యాలు చేయడంలో ఒకర్నికరు మించిపోయినవారు ఎలాంటి లెక్క, విచారణ లేకుండానే స్వర్గంలో ప్రవేశిస్తారు. మధ్యేమార్గం అవలంబించినవారి విషయంలో మాత్రం తేలికపాటి విచారణ జరుగుతుంది. పోతే ఆత్మలకు అన్యాయం చేసుకున్న(ఆత్మవంచనకు పాల్పడిన) వారిని) పునరుత్థాన దినం ముగిసేదాకా ఆపి ఉంచడం జరుగుతుంది. ఆ తరువాత వారిని దేవుడు తన కారుణ్యభాయలోకి తీసుకుంటాడు. వీరే దేవునికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుతూ ‘మా దుఃఖం దూరం చేసిన దేవునికి కృతజ్ఞతలు’ అని అంటారు.” (అహ్మద్, తబ్రాని, బైహాఖి)

ఈ హదీసులో ఆత్మవంచనకు పాల్పడిన మూడో వర్గం ముస్లింలను పునరుత్థాన దినం ముగిసే దాకా, అంటే కర్మవిచారణ పూర్తయ్యే వరకు ఆపిఉంచడం జరుగుతుందని చెప్పబడింది. ఆ దినం కొన్ని ఉల్లేఖనాల ప్రకారం మన లెక్క ప్రకారం యాభై వేల సంవత్సరాలంత సుదీర్ఘంగా ఉంటుందని తెలుస్తోంది. అంతేకాదు, ఆ సుదీర్ఘకాలం ఎంత కఠినంగా, దుర్భరంగా ఉంటుందో కూడా చెప్పలేం. చివరికి దేవుడు కరుణించి వారిని స్వర్గానికి పంపుతాడు.

ఇలాంటి ఆత్మవంచనలైన ముస్లింలకు న్యాయస్థానంలో తీర్పులన్నీ ముగిసే దాకా ఉండే శిక్ష మాత్రమే ఉంటుంది. అయితే వారిలో ఎవరూ నరకానికి పోరని అపోహపడరాదు. ఖుర్ఆన్, హదీసుల్లో విశ్వాసులకు నరక శిక్ష పడే అనేకనేరాల ప్రస్తావనలున్నాయి. ఉదాహరణకు, ఒక విశ్వాసి మరొక విశ్వాసిని అన్యాయంగా చంపితే నరక శిక్ష పడుతుందని దేవుడు ప్రకటించాడు. వారసత్వపు చట్టానికి సంబంధించి దైవపరిధుల్ని అతిక్రమించినవారికి కూడా నరకశిక్ష పడుతుందని ఖుర్ఆన్ హెచ్చరిస్తోంది. వడ్డీవ్యవహారాలు నిర్వహించేవారు నరక వాసులవుతారని పేర్కొనబడింది.

కనుక దైవాజ్ఞలు, ప్రవక్త బోధనలు వదలి ఇష్టానుసారం జీవితం గడిపే ముస్లింలు వెంటనే మేల్కొని తమను తాము సంస్కరించుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి.

వాటికి భిన్నంగా సత్కార్యాలు చేస్తాం” అని మొరపెట్టుకుంటారు.

(అప్పుడు వారికి) “మీకు మేము దీర్ఘాయుష్షు ఇవ్వలేదా? అంత దీర్ఘాయుష్షులో మీరు తలచుకుంటే గుణపాఠం నేర్చుకుని ఉండేవారు. మీ దగ్గరికి హెచ్చరించేవాడు కూడా వచ్చాడు కదా! ఇప్పుడిక (నరక యాతనలు) చవిచూడండి. దుర్మార్గులకు ఇక్కడ ఎవరూ సహాయం చేయరు” అని సమాధానం ఇవ్వబడుతుంది. (36-37)

దేవునికి భూమ్యాకాశాల్లోని సమస్త నిగూఢ విషయాలు తెలుసు. (మీ)హృదయాల్లో దాగిన రహస్యాలు సయితం ఆయనకు తెలుసు. ఆయనే మిమ్మల్ని ధరణిలో (తన) ప్రతినిధిగా నియమించాడు. ఇప్పుడెవరైనా సత్యాన్ని తిరస్కరిస్తున్నాడంటే ఆ తిరస్కార పర్యవసానం అతని మీదనే పడుతుంది. తిరస్కారుల తిరస్కార వైఖరి వల్ల వారిపై మరింత దైవాగ్రహమే విరుచుకు పడుతుంది. అది అవిశ్వాసులకు నష్టంలో తప్ప మరే విషయంలోనూ వృద్ధినివ్వదు. (38-39)

వారిని అడుగు: “దేవుడ్ని వదలి మీరు పూజిస్తున్న మీ భాగస్వాముల్ని మీరెప్పుడైనా పరికించి చూశారా? వారు భూలోకంలో ఏ వస్తువును సృష్టించారో నాకు చూపండి కాస్త. పోనీ ఆకాశనిర్మాణంలో వారి పాత్ర ఏమిటో చెప్పండి.” వారికి మేమేదైనా రాసిచ్చామా, దాని ఆధారంగా వారు గట్టి ప్రమాణం కలిగి ఉండేందుకు? లేదు. అసలీ దుర్మార్గులు పరస్పరం మోసగించుకోవడానికి బూటకపు వాగ్దానాలు చేస్తున్నారు. (40)

భూమ్యాకాశాలు దొర్లకుండా స్థిరంగా పట్టి ఉంచినవాడు దేవుడే. ఒకవేళ అవి దొర్లి పడితే, దేవుడు తప్ప మరెవరూ వాటిని పొదివి పట్టుకోలేరు. దేవుడు ఎంతో ఉదార స్వభావుడు, గొప్ప క్షమాశిలి. (41)

గతంలో వారు దేవుని పేరుతో గట్టి ప్రమాణాలు చేస్తూ, తమ వద్దకు హెచ్చరించే వారెవరైనా (దైవప్రవక్త) వస్తే తాము ప్రపంచంలోని ఇతర జాతులకన్నా ఎక్కువ సన్మార్గ గాములవుతామని చెప్పేవారు. తీరా వారి దగ్గరకు హెచ్చరించేవాడు రాగానే, అతని రాక వారిని సత్యానికి మరింత దూరం నెట్టివేసింది. వారు దేశంలో గర్వపోతులై దుష్ట పన్నాగాలు పన్నడం ప్రారంభించారు. నిజానికి దుష్టపన్నాగాలు వాటిని పన్నేవారికే బెడిసి కొట్టాయి. వీరిప్పుడు గత జాతులకు పట్టిన దుర్గతి కోసం వేచిఉన్నారా? అలాగైతే (దుష్ట శిక్షణకై) దేవుడు అనుసరిస్తున్న విధానంలో నీవు ఎలాంటి మార్పు చూడలేవు. దేవుని విధానాన్ని ఆయన నిర్ణయించిన మార్గం నుండి ఏ శక్తి మళ్ళించలేదు. (42-43)

వారు పూర్వం గతించినవారికి ఎలాంటి దుర్గతి పట్టినదో ప్రపంచంలో తిరిగి చూడలేదా? ఆ ప్రజలు వీరికంటే ఎంతో శక్తిమంతులు. భూమ్యాకాశాల్లోని ఏ వస్తువు దేవుని పట్టునుండి తప్పించుకోలేదు. ఆయన సర్వం ఎరిగినవాడు. ప్రతి విషయంపైనా ఆయనకు అధికారం ఉంది. మానవుల్ని వారి దుశ్చర్యల కారణంగా పట్టుకోదలిస్తే ఆయన భూమిపై ఒక్క ప్రాణిని కూడా సజీవంగా వదలిపెట్టేవాడు కాదు. కాని ఆయన వారిని ఒక నిర్ణీతసమయం వరకు అవకాశమిచ్చి వదలిపెట్టున్నాడు. ఆ నిర్ణీత సమయం రాగానే దేవుడే తన దాసుల సంగతి చూసుకుంటాడు. (44-45)

అవతరణ: మక్కా

36. యాసీన్

సూక్తులు: 83

ఈ అధ్యాయంలోని తొలిరెండు బీజాక్షరాలైన 'యా, సీన్'లనే దీనికి పేరుపెట్టడం జరిగింది. ఇది హిత్రీశకానికి నాలుగైదు సంవత్సరాల పూర్వం మక్కాలో అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఇందులో దైవప్రవక్త (స)ను విశ్వసించకుండా సత్యవ్యతిరేక కార్యకలాపాలకు పాల్పడుతున్న అవిశ్వాసుల్ని హెచ్చరించడంతో పాటు, దేవుని ఏకత్వం, ప్రవక్త దౌత్యం, మరణానంతర జీవితాలను గురించి సహేతుకంగా చర్చించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

యా-సీన్. వివేకంతో కూడిన ఖుర్ఆన్ సాక్షి! నీవు నిస్సందేంగా దైవప్రవక్తవే; సన్మార్గంలో ఉన్నావు. నీవు ఒక జాతిని హెచ్చరించడానికి మహాశక్తిమంతుడు, అమిత దయామయుడైన దేవుడు పంపిన గ్రంథం ఇది. ఆ జాతిప్రజల తాతముత్తాతల్ని లోగడ హెచ్చరించడం జరగలేదు. అంచేత వారు ఏమరుపాటుకు లోనైఉన్నారు. (1-6)

వారిలో చాలామంది గురించి (దైవ) నిర్ణయం జరిగిపోయింది. అందువల్లనే వారు (సత్యాన్ని) విశ్వసించడంలేదు. మేము వారి మెడలకు (కన్పించని) గుదిబండలు కట్టవేశాం. అవి వారి గడ్డాలదాకా బిగించబడ్డాయి. అందుకే వారు (గర్వపోతుల్లా) తలలు పైకెత్తి నిలబడ్డారు. మేము వారికి ముందు ఒకగోడ, వెనుక ఒకగోడ నిలబెట్టి. వారిని పూర్తిగా కప్పివేశాం. దాంతో వారికి ఏ (మంచి)విషయమూ తోచదు. కనుక నీవు వారిని హెచ్చరించినా, హెచ్చరించకపోయినా ఒకటే. వారు ఎన్నటికీ నమ్మరు. కరుణామయుని చూడకుండానే ఆయనకు భయపడి, సత్యోపదేశాన్ని అనుసరించేవాణ్ణి మాత్రమే నీవు హెచ్చరించగలవు. అతనికి గొప్పప్రతిఫలం లభిస్తుందని శుభవార్త అందజేయి. (7-11)

మేము తప్పకుండా ఒకరోజు మృతుల్ని బ్రతికిస్తాము. వారు చేస్తున్న కర్మలన్నిటినీ మేము నమోదుచేస్తున్నాం. వారు తమ వెనుక వదలిపెట్టిన చిహ్నాలను కూడా గ్రంథస్థం చేస్తున్నాం. ప్రతి విషయాన్నీ మేము స్పష్టమైన ఓ గ్రంథంలో నమోదుచేస్తున్నాం. ఉదాహరణకు దైవప్రవక్తలు వచ్చిన ఒక పట్టణానికి చెందిన ప్రజలగాధ వినిపించు వారికి. మేమా పట్టణప్రజల దగ్గరకు ఇద్దరు ప్రవక్తలను పంపాము. వారా ఇద్దరినీ తిరస్కరించారు. తర్వాత ఆ ఇద్దరికి మద్దతుగా మేము మరోప్రవక్తను పంపాము. ఆ ముగ్గురు "మేము మీ దగ్గరకు దైవప్రవక్తలుగా పంపబడ్డాం" అన్నారు. (12-14)

దానికి వారు "మీరు మాలాంటి మానవమాత్రులే తప్ప మరేమీ కాదు. కరుణామయుడైన దేవుడు ఏదీ పంపలేదు. మీరు చెబుతున్నదంతా బూటకం" అన్నారు. (15)

"మా ప్రభువుకు తెలుసు. మేము నిజంగానే దైవప్రవక్తలుగా నియమితులై మీ దగ్గరకు పంపబడ్డాం. ఎలాంటి అరమరికలు లేకుండా దైవసందేశం అందజేయడమే మాపని. అంతకుమించి మరో బాధ్యత మాపై లేదు" అన్నారు దైవప్రవక్తలు. (16-17)

"మేము మిమ్మల్ని మా పాలిట అపశకునంగా భావిస్తున్నాము. మీరు గనక (ఈ ప్రచారం) మానుకోకపోతే మేము మిమ్మల్ని రాళ్ళతో కొట్టి చంపేస్తాం. మా నుండి మీరు దుర్భర శిక్ష చవిచూడవలసి వస్తుంది" అన్నారు పట్టణవాసులు బెదిరిస్తూ. (18)

"మీ అపశకునం మిమ్మల్నే చుట్టుకొనిఉంది. మేము మీకు హితబోధచేస్తున్నామనేనా మీరీ మాటలు అంటున్నది? మీరసలు హద్దుమీరిపోయారు" అన్నారు ప్రవక్తలు.

అంతలో దూరాన పట్నంలో ఓ మూల నుండి ఒకతను పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి ఇలా అన్నాడు: "నా జాతిప్రజలారా! దైవప్రవక్తల మాట విని వారిని అనుసరించండి. మీ నుండి ఎలాంటి ప్రతిఫలం కూడా ఆశించని ఈ సన్మార్గగాముల్ని అనుసరించండి. నన్ను సృష్టించినవాణ్ణి నేనెందుకు ఆరాధించను? మీరంతా చివరికి ఆయన దగ్గరికే మరలి పోవలసి ఉంది. అలాంటి దేవుణ్ణి వదలి నేను ఇతరుల్ని దైవాలగా చేసుకోవాలా? కరుణామయుడైన ఆ దేవుడు నాకేదైనా నష్టం కలిగించదలిస్తే ఈ దైవాల సిఫారసు నాకేమాత్రం పనికి రాదు. దేవుని పట్టునుండి అవి నన్ను విడిపించలేవు. ఒకవేళ నేనలా చేస్తే నేను పూర్తిగా దారి తప్పినట్లే. నేను మటుకు మీ ప్రభువును విశ్వసిస్తున్నాను. మీరు కూడా నామాట వినండి." (19-25)

(చివరికి వారు అతణ్ణి అన్యాయంగా చంపి పొట్టన పెట్టుకున్నారు. అప్పుడతనికి) "స్వర్గంలో ప్రవేశించు" అని చెప్పారు (దైవదూతలు). ఆ సందర్భంలో అతను "నా ప్రభువు ఏవిషయం కారణంగా నా పాపాలు మన్నించి నన్ను గౌరవనీయులలో చేర్చాడో నాజాతి ప్రజలకు తెలిస్తే ఎంతబాగుండు!" అని అన్నాడు. ఆ తర్వాత మేమతని జాతిపై ఆకాశం నుండి ఎలాంటి సైన్యం దించలేదు. సైన్యాన్ని దించే అవసరం లేదు మాకు. ఒకేఒక విస్ఫోటం! అంతే, తృటిలో వారంతా ఆరి (నాశనమై) పోయారు.

దాసుల స్థితి ఎంత శోచనీయం! వారి దగ్గరికి ఏ ప్రవక్త వచ్చినా అతణ్ణి వారు హేళన చేస్తారు. గతంలో మేము (తిరస్కార వైఖరి అవలంబించిన) ఎన్ని జాతులను నాశనం చేశామో వీరికి తెలియదా? ఆ తరువాత వారు మరెన్నడూ వీరి దగ్గరకు తిరిగి రాలేదు. చివరికి అందరూ ఒకరోజు మా సన్నిధికి చేరుకోవలసి ఉంది. (26-32)

వీరికోసం మృతభూమి ఒక సూచన. మేము దానికి (వర్షం ద్వారా) జీవంపోసి, అందులో నుంచి ధాన్యం (పండించి) తీస్తున్నాం. దాన్ని వీరు తింటున్నారు. అందులో మేము ఖర్జూరం, ద్రాక్షపండ్లు పండించాము. కాలువలు కూడా ప్రవహింపజేశాము. ఆ తోటల పండ్లు కూడా వీరు తింటున్నారు. ఇదంతా వారు తమ స్వహస్తాలతో పుట్టించలేదు. మరి వీరు (మాకు) కృతజ్ఞతలు ఎందుకు అర్పించరు? అన్ని రకాల జంటలను సృష్టించిన దేవుడు పరమ పవిత్రుడు. ఆ జంటలు భూమి మీది వృక్షజాతికి సంబంధించినవైనా, స్వయంగా వీరి (మానవ) జాతికి సంబంధించినవైనా లేదా వీరికి తెలియని ఇతర వస్తువులకు సంబంధించినవైనా¹ (అన్నిటినీ ఆయనే సృష్టించాడు). (33-36)

వారి కోసం మరొక సూచనగా రాత్రి ఉంది. మేము దాని పైనుండి పగటిని తొలగిస్తున్నాం. అప్పుడు వారిపై చీకటి ఆవరిస్తుంది. సూర్యుడు తన నిర్ణీత కక్ష్యలో సంచరిస్తున్నాడు. ఇది మహా శక్తిమంతుడు, అసాధారణ వివేకవంతుడయిన దేవుడు రూపొందించిన (అద్భుత) పథకం. (37-38)

1. వివరాలకు 51:49 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

చంద్రుని కోసం మేము మజిలీలు (చంద్రకళలు) నిర్ణయించాము. అతను వాటిని దాటుకుంటూ చివరికి ఎండిపోయిన ఖర్జూరపు మట్టలా మారిపోతాడు. చంద్రుని పట్టుకునే శక్తి సూర్యునిలో లేదు. అలాగే రాత్రి పగటిని దాటిపోలేదు. సమస్తం ఒక్కొక్క కక్ష్యలో (అంటే తమ తమ నిర్ణీత కక్ష్యల్లో) సంచరిస్తున్నాయి. ² (39-40)

వారికోసం మరొక సూచన కూడా ఉంది. మేము మానవజాతిని ఒక నిండునావ లో ఎక్కించాం. ఆ తర్వాత వారికోసం అలాంటి నావలనే (అనేకం) సృజించాం. వాటిలో ఎక్కి వీరు ప్రయాణం చేస్తున్నారు. మేము తలచుకుంటే వారిని (సముద్రంలో) ముంచి వేయగలం. ఆ తర్వాత వారి మొరాలకించే నాథుడే ఉండడు. ఏవిధంగానూ వారు ఈ గండం నుంచి గట్టెక్కలేరు. మా అనుగ్రహం మాత్రమే వారిని గట్టెక్కించి, ఒక నిర్ణీత కాలం వరకు ప్రాపంచిక ప్రయోజనాలు పొందే అవకాశమిస్తుంది. (41-44)

“మీముందు వస్తున్న పర్యవసానం నుండి, మీ వెనుక గతించిన దానినుండి

2. ఇక్కడ “సమస్తం ఒక్కొక్క కక్ష్యలో సంచరిస్తున్నాయి” అంటే సూర్య చంద్రులతో సహా సమస్త రోదసివస్తువులు వేర్వేరుగా తమకు నిర్ణయించిన కక్ష్యల్లో తిరుగుతున్నాయని అర్థం. చంద్రుడు తన చుట్టూ తాను తిరుగుతూ భూమి చుట్టూ తిరుగుతుంటే, భూమి తన చుట్టూ తాను తిరుగుతూ సూర్యుని చుట్టూ గంటకు 65 వేల మైళ్ళ వేగంతో తిరుగుతోంది. ఈవిధంగా మిగతా గ్రహాల చుట్టూ వాటి ఉపగ్రహాలు తిరుగుతుంటే, ఆ గ్రహాలు సూర్యుని చుట్టూ తిరుగుతున్నాయి. అంతేకాకుండా బుధ, శుక్ర, భూమి, అంగారక గ్రహాల వెలుపల లక్షలాది గ్రహశకలాలతో కూడి, 28 కోట్ల కిలో మీటర్ల వెడల్పున్న ‘ఆస్టెరాయిడ్ బెల్ట్’ అనే బ్రహ్మాండమైన ఖగోళవలయం; వెలకొలది తోకచుక్కలు కూడా తమతమ నిర్ణీత కక్ష్యల్లో సూర్యుని చుట్టూ తిరుగుతున్నాయి.

ఈ మొత్తం సౌరవ్యవస్థ (సూర్య కుటుంబం) ఒక చోట స్థిరంగా లేదు. మన పాలపుంత (Milky way) కేంద్రం నుంచి 32,000 కాంతి సంవత్సరాల దూరంలో ఉన్న ఈ సూర్య కుటుంబం తన చుట్టూ తాను తిరుగుతూ సెకండుకు 160 మైళ్ళ వేగంతో పాలపుంత కేంద్రం చుట్టూ తిరుగు తున్నది. కాంతి సంవత్సరం అంటే, సెకండుకు 1,86,000 మైళ్ళ వేగంతో ఒక సంవత్సరం పాటు కాంతి ప్రయాణించే దూరం (5,86,570 కోట్ల మైళ్ళు) అన్నమాట. ఇలా మన సౌరవ్యవస్థ పాలపుంత చుట్టూ ఒకసారి పరిభ్రమించడానికి 25 కోట్ల సంవత్సరాలు పడుతుంది!

10,000 కోట్ల నక్షత్రాలతో కూడిన మన పాలపుంత (గెలాక్సీ) వ్యాసం 20 లక్షల కాంతి సంవత్సరాలు ఉంది. మన గెలాక్సీ కూడా తన నిర్ణీత కక్ష్యలో సెకండుకు 250 మైళ్ళ వేగంతో ఒక దిశగా సాగిపోతోంది. ఈ గెలాక్సీల సముదాయాన్ని ‘క్వాజర్’ అంటారు. ఇలాంటి క్వజర్లు విశ్వంలో దాదాపు కోటి దాకా ఉంటాయని శాస్త్రవేత్తలు లెక్కగట్టారు. అలాగే ఒక్కొక్క క్వజర్ లో వెయ్యేసి గెలాక్సీలు ఉంటాయని తెలుస్తోంది. అయితే మన భూమి, సూర్యకుటుంబం, మన పాలపుంతతో పాటు అనేక గెలాక్సీలున్న మన క్వజర్ కూడా తన నిర్ణీత కక్ష్యలో ఒక దిశగా ప్రయాణిస్తోందని రాయల్ ఆబ్జర్వేటరీ, కేంబ్రిడ్జి, ఆరిజోనా, కాలిఫోర్నియా యూనివర్సిటీ శాస్త్రవేత్తలు గమనించారు.

దీన్నిబట్టి విశ్వంలో ఏ రోదసి వస్తువూ స్థిరంగా లేదని; సమస్తం తమతమ నిర్ణీత కక్ష్యల్లో నిరంతరాయంగా సంచరిస్తున్నాయని తెలుస్తోంది. పైగా ఇవన్నీ ఒకదాని కొకటి ఢీకొనడానికి ఏలు లేకుండా నిర్ణీత కక్ష్యలలో, నిర్ణీత వేగాలతో ఎంతో క్రమబద్ధంగా తిరుగుతున్నాయి. కనుక సర్వ సృష్టికర్త, మహా యుక్తివరుడయిన ఇలాంటి దేవుణ్ణి మాత్రమే ఆరాధించాలని ఈ సూక్తి మానవాళికి పరోక్షంగా బోధిస్తోంది. (ఏవరాలకు 50:6 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

తప్పించుకోండి, మీరు కరుణించబడతారు” అని చెప్పినప్పుడు వారు వినీ విననట్లు ఉండిపోతారు. తమ ప్రభువు నుండి తమ వద్దకు ఏదైనా సూక్తిగాని, సూచనగాని వచ్చి నప్పుడల్లా వారు ముఖం తిప్పుకుంటారు. (అలాగే) దేవుడు మీకు ప్రసాదించిన ఉపాధి నుండి దైవమార్గంలో కూడా వినియోగించడం అన్నప్పుడు సత్యతిరస్కారులు విశ్వ సింఛినవారితో “దేవుడు తలచుకుంటే వారిని పోషించగలడు కదా? అలాంటివారికి మేము తిండి పెట్టాలా? మీరు పూర్తిగా దారితప్పారు” అంటారు. (45-47)

“నీవు గనక సత్యవంతుడవైతే ప్రళయం గురించిన (నీ) బెదిరింపు ఎప్పుడు నెర వేరుతుందో చెప్పు” అని అడుగుతున్నారు వారు. వారసలు దేనికోసం ఎదురుచూస్తున్నారో అదొక విస్తోటం మాత్రమే. వారు (ప్రాపంచిక వ్యవహారాల్లో తలమునకలై) జగడమాడు కుంటున్న స్థితిలో ఆది హతాత్తుగా వారిని చుట్టుముడ్తుంది. అప్పుడు వారు వీలునామా సైతం వ్రాయలేరు. అంతేకాదు, వారు తమ ఇండ్లకు కూడా చేరుకోలేరు. (48-50)

ఆ తర్వాత శంఖం ఊదబడుతుంది. దాంతో వారు తమప్రభువు ముందు హాజరు కావడానికి ఒక్కసారిగా తమ సమాధుల నుంచి లేచి బిలబిలా బయటికి వస్తారు. (పరిస్థితి అర్థంగాక) కంగారుపడుతూ “అరె! ఎవరు మనల్ని మన పడకల నుండి లేపారు?” అని అంటారు. (అప్పుడు) “కరుణామయుడయిన దేవుడు వాగ్దానం చేసిన విషయం ఇదే. (ఆనాడు) దైవప్రవక్తలు నిజమే చెప్పారు” (అని సమాధానం వస్తుంది). అది దిక్కులు పిక్కుటిల్లే ఒకేఒక భీకర గర్జన!! దాంతో యావన్నండీ మాముందు ప్రవేశ పెట్టబడతారు. “ఈరోజు మీకు ఎలాంటి అన్యాయం జరగదు. మీరు ఎలాంటి కర్మలు చేసుకున్నారో అలాంటి ప్రతిఫలమే లభిస్తుంది.” (51-54)

“ఈరోజు స్వర్గవాసులు సుఖసంతోషాలలో తేలియాడుతుంటారు. వారూ, వారి భార్యలు దట్టమైన నీడల క్రింద మెత్తటి ఆసనాలపై దిండ్రకానుకొని కూర్చొని ఉంటారు. వారికక్కడ తినడానికి, త్రాగడానికి కోరినవన్నీ లభిస్తాయి. వారు కోరిందల్లా మరుక్షణం సిద్ధం. కరుణామయుడైన ప్రభువు నుండి వారికి దీవెనలు లభిస్తుంటాయి.” (55-58)

3. ఇక్కడ ప్రళయ శంఖారావం గురించి భయంకరంగా వర్ణించబడింది. కొన్ని హదీసుల్ని బట్టి, దైవదూత ఇస్రాఫీల్ (అలై) శంఖం నోటి దగ్గర పెట్టుకొని, దైవసింహాసనం వైపు చూస్తూ శంఖం పూరించడానికి ఎప్పుడొచ్చుతుందా అని తీవ్రంగా నిరీక్షిస్తున్నారని తెలుస్తోంది.

ఆయన దైవాజ్ఞతో మూడుసార్లు శంఖం పూరిస్తారు. మొదటిసారి శంఖం ఊదినప్పుడు భూమ్యాకాశాల్లోని యావత్తు ప్రాణికోటి భీతిల్లిపోతుంది. మానవులు కూడా భీతావహులైపోతారు.

రెండవసారి శంఖం ఊదినప్పుడు దాని భయంకర గర్జనకు మొత్తం జీవరాసులు చచ్చిపడి పోతాయి. అప్పుడు సృష్టికర్త, సర్వేశ్వరుడైన ఒక్క దేవుడు తప్ప మరెవరూ ఉండరు. భూమి రూపు రేఖలు మారిపోతాయి. నేలంతా మిట్టపల్లాలులేని చదువైన మైదానంగా తయారవుతుంది.

ఆ తరువాత దేవుడు మొదట ఇస్రాఫీల్ (అలైహి)ని బ్రతికిస్తాడు. ఆయన దైవాజ్ఞతో మూడో సారి శంఖం ఊదుతారు. రెండవ శంఖారావానికి, మూడవ శంఖారావానికి మధ్య ఎన్ని వేల ఏండ్లు గడచిపోతాయో దైవానికి తెలుసు. మూడవసారి శంఖం ఊదగానే మృతులు ఒక్కసారిగా బ్రతికి లేస్తారు. తరువాత కర్మల విచారణ ప్రారంభమవుతుంది.

“పాపాత్ములారా! ఈరోజు మీరు (మానుంచి) తొలగి దూరంగా ఉండండి... ఆదం సంతానమా! షైతాన్‌ని ఆరాధించవద్దని, వాడు మీకు బహిరంగశత్రువని నేను మిమ్ముల్ని హెచ్చరించలేదా? నన్నే ఆరాధించాలని, అదే సన్మార్గమని ఉపదేశించలేదా? అయినా వాడు మీల్ అత్యధికమందిని దారి తప్పించాడు. మీకా (మాత్రం) జ్ఞానం లేదా? నరక మంటే ఇదే. దీన్ని గురించే మిమ్ముల్ని లోగడ హెచ్చరించడం జరిగింది. మీ అవిశ్వాస వైఖరికి పర్యవసానంగా ఈరోజు మీరు దీనికి సమీధలై పోండి.” (59-64)

“ఈరోజు మేము వీరి నోళ్ళను కట్టివేస్తున్నాము. వీరు ప్రపంచంలో ఏమేమి చేస్తుండేవారో వీరి చేతులు మాకు చెబుతాయి, వీరి కాళ్ళు సాక్ష్యమిస్తాయి.” (65)

మేము తలచుకుంటే వారి కళ్ళు పోగొట్టగలం. అప్పుడు వారు దారి కోసం తచ్చాడుతారు. కాని వారికి దారెలా కన్పిస్తుంది? మేము తలచుకుంటే వారిని నిల్చున్న చోటే స్తంభింపజేయగలం. దాంతో వారు ముందుకూ నడవలేరు; వెనక్కి తిరగలేరు. మేము దీర్ఘాయుష్షు ఇచ్చినవారిని బలహీనంచేసి వారి రూపురేఖల్ని సమూలంగా మార్చి వేస్తున్నాం. (ఈ స్థితి చూసయినా) వారికి జ్ఞానోదయం కలగదా? (66-68)

మేమి తనికీ కవిత్యం నేర్పలేదు. కవిత్యం అతనికి శోభించదు. ఇదొక హితోపదేశం, స్పష్టమైన పరనగ్రంథం. (జ్ఞానం, చైతన్యం కలిగి) సజీవంగా ఉండే ప్రతివ్యక్తిని హెచ్చరించడం, తిరస్కరించేవారికి వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యం ఏర్పరచడం దీని లక్ష్యాలు. (69-70)

మేము మా స్వహస్తాలతో సృజించినవాటిలో వారికోసం పశువులు పుట్టించాము. వారిప్పుడు ఈ పశువులకు యజమానులై పోయారు. వీటిని మేము వారి అదుపాజ్ఞల్లో ఉంచాం. అందువల్ల వారు వాటిలో కొన్నిటిపై (సులువుగా) ఎక్కి తిరగలుగుతున్నారు. మరికొన్ని పశువుల మాంసం తింటున్నారు. వారికోసం ఈ పశువుల్లో అనేక ప్రయోజనాలు, పానీయాలున్నాయి. అందుకు వీరు (మాకు) కృతజ్ఞతలు తెలపరా? (71-73)

4. ఈ సూక్తిలో ‘ఆరాధన’ అనే పదాన్ని విధేయతా భావంలో ప్రయోగించబడింది. సాధారణంగా షైతాన్‌ని ఎవరూ పూజించరు. అతని ఆజ్ఞలను మాత్రం శిరసావహిస్తారు. మానవ జీవితంలోని సమస్త రంగాల్లో దేవుడు ప్రవక్తల ద్వారా తన ఆజ్ఞలు జారీ చేశాడు. కాని అనేకమంది మానవులు షైతాన్ ప్రేరణతో దేవుని ఆజ్ఞలు త్రోసిపుచ్చి, ఇతరుల ఆజ్ఞలు పాటిస్తారు. ఉదాహరణకు, వడ్డీ వ్యసస్థను అంతమొందించాలని దేవుడు ఆజ్ఞాపిస్తున్నాడు. షైతాన్ దానికి వ్యతిరేకంగా ప్రచారం చేస్తూ, వడ్డీ వల్ల బోలెడు లాభాలున్నాయని; అసలీ వడ్డీ వలనే పేదవాడి నడ్డి విరగట్టయినా సరే సువ్వు మేడలు కట్టగలవు, స్వర్గభోగాలు అనుభవించగలవు అని ధనికుణ్ణి ఉసిగొల్పుతాడు; వడ్డీయే దేశప్రగతికి రాచబాట నిర్మిస్తుందని పాలకులను ప్రేరేపిస్తాడు.

ఈ విధంగా మానవుడు షైతాన్‌కు విధేయుడై భక్తుడై పోతాడు. ఒక ఉద్యోగి తన పైఅధికారిని ప్రసన్నం చేసుకొని ప్రయోజనాలు పొందడానికి అతను చెప్పిన పనల్లా, చివరికి అతని సొంత పనులు కూడా చేస్తాడనుకుందాం. అప్పుడు మనం “అతనా... అతను మేనేజర్‌గారి భక్తుడండీ!” అంటాం. అలాగే ఈ సూక్తిలో కూడా దేవుడు, షైతాన్‌పట్ల విధేయతా భావాన్ని షైతాన్ ఆరాధనతో పోల్చుతున్నాడు. అంటే దేవుని ఆజ్ఞలకు, ఆయన ప్రవక్త హితవులకు వ్యతిరేకంగా దైవేతరులు ఇచ్చే ఆజ్ఞలు, వారు చేసే హితవులు పాటిస్తే, అది షైతాన్ ఆరాధన క్రిందికి వస్తుందన్నమాట.

వారు (నిజ)దేవుడయిన అల్లాహ్‌ను కాదని మిథ్యాదైవాలనే ఆరాధిస్తున్నారు. పైగా కష్టకాలంలో అవి తమను ఆదుకుంటాయని ఆశలు పెట్టుకున్నారు. కాని ఆ దైవాలు వారిని ఏ విధంగానూ ఆదుకోలేవు. పైపెచ్చు వారే వాటి (రక్షణ) కోసం సైన్యాలుగా తయారైఉన్నారు. సరే, వారు కల్పించి ప్రచారం చేస్తున్న విషయాల పట్ల నీవు బాధ పడకు. వారి అంతర్బాహ్య విషయాలన్నీ మాకు బాగా తెలుసు. (74-76)

మేము మానవుణ్ణి ఎలాంటి (క్షుద్ర) బిందువుతో పుట్టించామో అతనికి తెలియదా? (ఎందుకు తెలియదూ, తెలుసు.) అయినా అతడు పెద్ద జగడాలమారిగా తయారయ్యాడు. పైగా మమ్ముల్ని సృష్టితాలతో పోల్చుతున్నాడు. అతడు తన పుట్టుక సంగతి మరచి “పుచ్చిపోయిన ఈ ఎముకల్ని ఎవడు బ్రతికిస్తాడు?” అని ప్రశ్నిస్తున్నాడు. “వారిని మొదట్లో ఎవరు పుట్టించారో ఆయనే వారిని మళ్ళీ బ్రతికిస్తాడు. ఆయనకు సృష్టికి సంబంధించిన ప్రతి విషయమూ తెలుసు” అని చెప్పాడు. (77-79)

ఆయనే మీకోసం పచ్చటివృక్షం నుంచి అగ్ని పుట్టించాడు. ఆ అగ్నితో మీరు పొయ్యి రాజేసుకుంటున్నారు. భూమ్యాకాశాల్ని సృష్టించగలిగినవాడు వారిలాంటి మానవుల్ని (మళ్ళీ) సృజించలేదా? ఎందుకు సృజించలేడు? ఆయన సృష్టినిర్మాణంలో ఆరితేరిన మహా సృష్టికర్త. ఆయన ఏదైనా చేయదలచుకుంటే ‘అయిపో’ అంటే చాలు, అది ఇట్టే తయారయి ఉనికిలోకి వస్తుంది. ప్రతి విషయంలోనూ సర్వాధికారాలు తన గుప్పెట్లో పెట్టుకున్న ఆ దేవుడు ఎంతో పవిత్రుడు. మీరంతా ఆయన దగ్గరికే మరలి పోవలసి ఉంది. (80-83)

37. సాప్పాత్ (పంక్తులు తీరినవారు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 182

ఈ అధ్యాయం హిజ్రతకానికి ఆరేడు సంవత్సరాలకు పూర్వం మక్కాలో అవతరించింది. ఇందులో సత్యతిరస్కారులకు హెచ్చరికతో పాటు వారి అంధవిశ్వాసాల్ని ఖండిస్తూ నిజధర్మం ఏమిటో, దానివల్ల ఒనగూడే ప్రయోజనాలేమిటో చెప్పబడింది. దీనికోసం సత్యాన్ని తిరస్కరించిన గతజాతుల సంఘటనలు పేర్కొనడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

పంక్తులు తీరి సిద్ధంగా ఉన్నవారి సాక్షి! తరువాత గద్దించి అదలించేవారి సాక్షి!! ఆపై హితోక్తులు వినించేవారి సాక్షి!!! మీ ఆరాధ్యదైవం ఒక్కడే. ఆయన భూమ్యాకాశాలకు, భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సకల సృష్టిరాసులకు ప్రభువు, పోషకుడు. సమస్త తూర్పు దిశలకు (సూర్యోదయాలకు) కూడా ఆయనే ప్రభువు. (1-5)

మేము మీ సమీపాకాశాన్ని తేజోవంతమైన నక్షత్రాలతో తీర్చిదిద్ది, తలబిరుసు షైతాన్‌ల నుండి రక్షణ కల్పించాం. ఈ పిశాచాలు ఊర్లులోక సదస్సు విషయాలు వినలేవు. నలువైపుల నుండి తరిమికొట్టబడతాయి. వాటికోసం ఎడతెగని యాతన కాచుకొని ఉంటుంది. ఏదైనా పిశాచం (దైవదూతలు చెప్పుకునే) విషయాలేవైనా తస్కరించడానికి ప్రయత్నిస్తే తక్షణమే తీక్షణమైన ఓ అగ్నిజ్వాల దాన్ని తరిమికొట్టుంది. (6-10)

ఇప్పుడు వారిని అడుగు, వారిని సృజించడం కష్టమా లేక మేము సృజించిన (సమస్త) సృష్టిరాసులనా? మేము వారిని మెత్తటి బంకమన్నతో సృజించాం. నీవు (దేవుని శక్తిసామర్థ్యాలు చూసి) ఆశ్చర్యపోతున్నావు. వారికేమో ఇదంతా ఎగతాళిగా ఉంది. ఎంత నచ్చజెప్పినా వారికి తలకెక్కడం లేదు. ఏదైనా మహిమ చూస్తే హేళన చేసి, ఇది పూర్తిగా మంత్రజాలం అంటూ దాన్ని ఎగరగొట్టున్నారు. (11-15)

పైపెచ్చు, వారు (పిడివాదం చేస్తూ) “మేము చచ్చి మట్టిలో కలిసి అస్తిపంజరాలలా మారినా మమ్మల్ని మళ్ళీబ్రతికించి లేపడం జరుగుతుందా? మాకు పూర్వం చనిపోయిన మా తాతముత్తాతల్ని కూడా బ్రతికించి లేపుతారా?” అని అడుగుతున్నారు. “తప్పకుండా, మీరు (దేవుని శక్తిముందు) నిమిత్తమాత్రులేన”ని చెప్పి. (16-18)

ఒకేఒక భయంకరమైన గర్జన వినిస్తుంది. అంతే, ఒక్కసారిగా వారి కళ్ళ ముందు అంతా ప్రత్యక్షమవుతుంది. అప్పుడు వారు (భిత్తరబోయి) “అయ్యయ్యో, మాపాడు గాను! (మనమెంత ఏమరుపాటులో పడివున్నాం!) ఇది తీర్చుదినమే!!” అంటారు. “మీరు (నిన్నటిదాకా) నిరాకరిస్తుండిన తీర్చుదినం ఇదే”... “దుర్మార్గుల్ని, వారి అనుచరమూకను చుట్టుముట్టి తీసుకురండి. అల్లాహ్‌ని కాదని వారు పూజించిన మిథ్యాదైవాలను కూడా చుట్టుముట్టి తీసుకురండి. తర్వాత వారందరికీ నరకందారి చూపండి”.

“వారిని ఆపండి ప్రశ్నించాలి”. ఏమయింది మీకు? ఇప్పుడు మీరు ఒకరికొకరు సహాయం చేసుకోరెందుకు?” ఈరోజు మీరు (మాకు)పూర్తిగా లొంగిపోయారు. (19-26)

ఆ తర్వాత వారు ఒకరి వైపొకరు తిరిగి వాదించుకోవడం మొదలెడతారు. (అనుచరులు తమ నాయకులతో) “మీరు మా దగ్గరికి అరచేతి వైకుంఠం చూపుతూ, మాయోపాయాలతో వస్తుండేవారు” అంటారు. (27-28)

వారి నాయకులు దాన్ని ఖండిస్తూ “అసలు మీరే (సత్యాన్ని) విశ్వసించేవారు కాదు. మేము మీపై ఎలాంటి వత్తిడి తీసుకురాలేదు. మీరు స్వతహాగానే దుర్మార్గులు, తలపోగరు మనుషులు. చివరికి మనమంతా ‘మేము శిక్ష చవిచూపిస్తాం’ అన్న దైవాజ్ఞకు అర్హులైపోయాము. అందుకే మేము దారి తప్పడమేగాక మిమ్మల్ని కూడా మాయ మాటలతో దారి తప్పించాం” అని చెబుతారు. (29-32)

ఈవిధంగా ఆరోజు వీరంతా శిక్ష అనుభవిస్తారు. నేరస్థుల పట్ల మేము ఇలాగే ప్రవర్తిస్తాం. దేవుడు తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడని చెబితే “ఏమిటి! ఓ పిచ్చివని చెప్పే మాటలు విని మా దైవాలను వదలుకోవాలా?” అంటారు వారు గర్వంతో. (33-36)

కాని అతను సత్యం తీసుకోచ్చాడు. గత ప్రవక్తల (బోధనల)ను ధృవపరుస్తున్నాడు. (అలాంటి ప్రవక్తను నిరాకరిస్తే) మీరు తప్పక అతి బాధాకరమైన శిక్ష చవిచూడవలసి వస్తుంది. మీకు లభించే ప్రతిఫలం మీరు చేసుకునే కర్మల్నిబట్టే ఉంటుంది. (37-39)

అయితే నిజాయితీపరులైన దైవదాసులు మాత్రం (పరలోకంలో) సురక్షితంగా ఉంటారు. వారికోసం (గతంలో) తెలియజేయబడిన మంచి ఆహారం సిద్ధంగా ఉంటుంది. సకల విధాల రుచికరమైన పదార్థాలు ఉంటాయి. భోగభాగ్యాలతో నిండిన

స్వర్గోద్యానవనాల్లో వారిని ఎంతో గౌరవంగా ఉంచడం జరుగుతుంది. (40-42)

వారక్కడ కుర్చీలపై ఎదురెదురుగా కూర్చుంటారు. వారుణీ వాహిని నుండి నింపిన మధుపాత్రలు వారి ముందుంచుతారు. అది కాంతిమంతమైన (విశేష)మధువు; సేవించేవారికి ఎంతో మధురంగా ఉంటుంది. దానివల్ల వారి దేహోగ్యానికి ఎలాంటి నష్టం ఉండదు. వారి బుద్ధివివేచనలు కూడా మందగించవు. వారి దగ్గర పరపురుషుడ్ని కన్నెత్తి కూడా చూడని విశాలాక్షులు ఉంటారు. ఆ స్త్రీలు కోడిగుడ్డు పెంకు క్రింద ఉండే సున్నితమైన పొరలాంటి కోమలాంగులు. (43-49)

ఆ దాసులు ఎదురెదురుగా కూర్చొని కబుర్లు చెప్పుకుంటారు. వారిలో ఒకడు ఇలా అంటాడు: “ప్రపంచంలో నాకో స్నేహితుడుండేవాడు. అతను నాతో ‘నువ్వు కూడా సమర్థించేవారిలో చేరిపోయావా? మనం చనిపోయి మట్టిలో కలిసి అస్తిపంజరాలలా మారాక నిజంగా మనకు కర్మఫలం ఇవ్వడం జరుగుతుందంటావా?’ అని అంటుండే వాడు. అతనిప్పుడు ఏ స్థితిలో ఉన్నాడో మీరు చూడాలనుకుంటున్నారా?” (50-54)

ఈమాట చెప్పి అతను నరకంలోకి తొంగిచూస్తాడు. ఆ వ్యక్తి నరకంలో అట్టుడుగు భాగాన కనిస్తాడు. అతణ్ణి పిలిచి “దైవసాక్షి! నీవు నన్ను సర్వనాశనం చేసి ఉండేవాడివి. నా ప్రభువు నన్ను కటాక్షించి ఉండకపోతే, ఈరోజు నేను కూడా (నీలాగే) పట్టుబడి వచ్చినవారిలో ఒకణ్ణయి ఉండేవాణ్ణి. సరే, (స్వగతంలో) ఇప్పుడు మనం ఎన్నటికీ చనిపోము కదూ! మనకు రావలసిన మృత్యువేదో ఇదివరకే వచ్చింది. ఇక మనకు ఎలాంటి శిక్షా ఉండదు కదూ!” అని అంటాడు. (55-59)

నిస్సందేహంగా ఇదే గొప్ప విజయం. ఇలాంటి విజయం కోసమే క్రియాశీలురు పని చేయాలి. చెప్పండి, ఈ ఆతిథ్యం మంచిదా లేక జఖ్లామ్ (నాగజెముడు చెట్టు) ఆతిథ్యం మంచిదా? మేమీ (జఖ్లామ్) వృక్షాన్ని దుర్మార్గులకు పరీక్షగా చేశాము. అది నరకంలో అట్టుడుగున మొలుస్తుంది. దాని పండ్లగుత్తులు రాకాసి తలల్లా (భయంకరంగా) ఉంటాయి. నరకవాసులు వాటిని (ఆవురావురుమంటూ) తిని కడుపు నింపు కుంటారు. తరువాత త్రాగడానికి వారికి సలసల కాగే నీళ్ళు లభిస్తాయి. ఆ తర్వాత వారిని తిరిగి నరకాన్ని వైపు తోలుకెళ్ళడం జరుగుతుంది. (60-68)

వారు దారితప్పిన తమ తాతముత్తాతల మార్గాన్నే గుడ్డిగా అనుసరించారు. నిజానికి వారికి పూర్వం ఎందరో దారితప్పి ఉండగా మేము వారి వద్దకు హెచ్చరించే వారిని పంపాము. అప్పుడు హెచ్చరించబడినవారికి ఎలాంటి దుర్గతి పట్టినదో చూడండి. ఆ దుర్గతి నుండి సచ్చీలురైన దైవదాసులు మాత్రమే రక్షించబడ్డారు. (69-74)

దీనికి పూర్వం నూహ్(ప్రవక్త) మమ్మల్ని మొరపెట్టుకున్నాడు. మేమే (దాసుల) మొరల్ని బాగా ఆలకించేవాళ్ళం. నూహ్‌ని, అతని కుటుంబ సభ్యులు, సంబంధీకులను ఓ పెద్ద ఆపద నుండి కాపాడాము. (అందర్నీ తుడిచిపెట్టి) అతని సంతతిని మాత్రమే మిగిలి ఉండేలా చేశాం. తరువాతి తరాలలో అతని పేరు, ప్రస్తావనలు వదలిపెట్టాము. అతనికి యావత్తు ప్రపంచంలో శాంతి సౌభాగ్యాలు కలుగుగాక! సజ్జనులకు మేము

ఇలాంటి ప్రతిఫలమే ప్రసాదిస్తుంటాం. వారసలు విశ్వసించిన మా ప్రయదాసులు. (అవిశ్వాసులైన) రెండవ వర్గాన్ని మేము ముంచివేశాం. (75-82)

ఇబ్రాహీం కూడా నూహ్ మార్గాన్నే అనుసరించేవాడు. అతను తన ప్రభువు సన్నిధికి నిష్కల్యాపమైన హృదయంతో వచ్చాడు. తన తండ్రిని, తన జాతి ప్రజలను ఉద్దేశించి “మీరు పూజిస్తున్న ఈ వస్తువులేమిటి? మీరు (నిజ)దేవుణ్ణి వదలి స్వయంకృత దైవాలను (పూజించడాన్ని) ఇష్టపడుతున్నారా? మరి సర్వలోక ప్రభువు, పోషకుడైన దేవుని గురించి మీరేమనుకుంటున్నారు?” అని అడిగాడు. (83-87)

తర్వాత అతను (ఆకాశంలోని) నక్షత్రాల వైపు చూసి “నాకు వంట్లో బాగాలేదు” అన్నాడు. అందువల్ల వారతణ్ణి వదలి (జాతరలో పాల్గొనడానికి) వెళ్ళిపోయారు.

వారలా పోగానే ఇబ్రాహీం వారి దేవతల గుళ్ళోకి జొరబడి “మీరు (ప్రసాదం) తినరేమిటి? ఏమైంది మీకు కనీసం మాట్లాడనైనా మాట్లాడరు?” అన్నాడు. తర్వాత అతను ఆ విగ్రహాలపై విరుచుకుపడి కుడిచేత్తో వాటిని గట్టిగా బాది విరగ్గొట్టాడు. (88-93)

వారు (జాతర నుండి తిరిగొచ్చి) పరుగు పరుగున అతని దగ్గరకు వచ్చారు. అప్పుడతను వారితో “మీరు స్వయంగా చెక్కుకున్న ఈ విగ్రహాలను ఎలా పూజిస్తున్నారు? నిజానికి దేవుడు మాత్రమే మిమ్మల్ని, మీరు తయారచేసుకున్న విగ్రహాలను సృష్టించాడు. (అలాంటి సృష్టికర్తను వదలి సృష్టితాల వెంటపడ్డారా?)” అన్నాడు. (94-96)

అప్పుడు వారు పరస్పరం సంప్రదించుకొని “అతని కోసం ఓ అగ్నిగుండం తయారుచేసి, భగభగమండే ఆ అగ్నిగుండంలో అతణ్ణి విసిరిపడేద్దాం” అని నిర్ణయించుకున్నారు. (ఈవిధంగా) వారతనికి వ్యతిరేకంగా ఒకచర్య తీసుకోదలిచారు. అయితే మేము (వారి దుశ్చర్యను వమ్ముచేసి) వారి పీచం అణచివేశాం. (97-98)

(ఆ తర్వాత) ఇబ్రాహీం (ప్రజలతో) “నేను నా ప్రభువు (ఆదేశం) వైపు వెళ్తున్నాను. ఆయనే నాకు మార్గదర్శనం చేస్తాడు” అన్నాడు. (ఆ సందర్భంలో) “ప్రభూ! నాకోక సద్గుణ సంపన్నుడైన కుమారుణ్ణి ప్రసాదించు” అని దేవుణ్ణి వేడుకున్నాడు. మేమతనికి సహనశీలుడైన ఒక పిల్లవాడు కలుగుతాడని శుభవార్త తెలిపాము. (99-101)

ఆ బాలుడు అతనితో పాటు పరుగెత్తే వయస్సుకు చేరుకున్న తరువాత (ఓరోజు) ఇబ్రాహీం అతనితో “బాబూ! నేను నిన్ను బలి ఇస్తున్నట్లు కలగన్నాను. దీనిపై నీ అభిప్రాయం ఏమిటో చెప్పు” అన్నాడు. దానికి ఆ బాలుడు (ఏమాత్రం కంగారుపడకుండా) “నాన్నా! మీకు దేన్ని గురించి ఆజ్ఞ ఇవ్వబడిందో దాన్ని నెరవేర్చండి. దైవచిత్త మయితే మీరు నన్ను సహనశీలిగా చూస్తారు” అని అన్నాడు. (102)

ఇలా వారిద్దరూ (మాత్రం) శిరసావహించారు. ఆ తరువాత ఇబ్రాహీం తన కుమారుణ్ణి బోధాపదవేశాడు (బలిచేయడానికి). అప్పుడు మేము “ఇబ్రాహీం! నీవు కలను నిజంచేసి చూపావు. సజ్జనులకు మేము ఇలాంటి ప్రతిఫలాన్నే ఇస్తుంటాము. నిజంగా ఇది నీకోక సృష్టమైన పరీక్ష. (అందులో నీవు నెగ్గావు).” అని అన్నాము. (103-106)

మేము పరిహారం క్రింద ఒక పెద్ద బలిదానం ఇచ్చి ఆ బాలుణ్ణి కాపాడాము. అతని కీర్తి ప్రతిఫలను తరువాతి తరాలలో శాశ్వతంగా వదలిపెట్టాము. ఇబ్రాహీంకు శాంతి కలుగుగాక! సజ్జనులకు మేము ఇలాంటి ప్రతిఫలమే ప్రసాదిస్తాం. అతను విశ్వసించిన మా ప్రయదాసులలో ఒకడు. మేమతనికి ఇస్హాఖ్ పుట్టాడని (మరొక) శుభవార్త అందజేశాం. ఇస్హాఖ్ సద్గుణసంపన్నుడైన దైవప్రవక్త. మేము ఇబ్రాహీంకు, ఇస్హాఖ్కు (ఎన్నో) శుభాలు కలిగించాం. వారిద్దరి సంతతి నుండి ఇప్పుడు కొందరు పుణ్యాత్ములు, మరికొందరు ఆత్మవంచనకు పాల్పడిన పాపాత్ములు జన్మించారు. (107-113)

మేము మూసా, హరూన్లకు (కూడా) ఎంతో మేలు చేశాం. వారిని, వారిజాతిని మహోపద్రవం నుండి కాపాడాము. మా సహాయసహకారాల ద్వారానే వారు విజయం సాధించారు. వారికి మేము స్పష్టమైన దివ్యగ్రంథం ప్రసాదించి రుజుమార్గం చూపించాము. వారి కీర్తిప్రతిఫలను తరువాతి తరాలలో వదలిపెట్టాము. మూసా, హరూన్లకు శాంతి కలుగుగాక! సజ్జనులకు మేము ఇలాంటి ప్రతిఫలమే ప్రసాదిస్తుంటాం. నిస్సం దేహంగా వీరు (సత్యాన్ని) విశ్వసించిన మా ప్రయదాసులు. (114-122)

ఇల్యాస్ కూడా దైవప్రవక్త. అతను తనజాతికి హితోపదేశం చేస్తూ “మీరు (దేవునికి) భయపడరా? ఎంతో మంచి సృష్టికర్తను వదలి బాల్ (విగ్రహం)ను ప్రార్థిస్తున్నారా? మీకు, మీ తాతముత్తాతలకు ఆ దేవుడే కదా ప్రభువు?” అని అన్నాడు. (123-126)

అయితే వారతణ్ణి తిరస్కరించారు. అందువల్ల వారు తప్పక (నరక)శిక్ష కోసం మాముందు ప్రవేశపెట్టబడతారు. కాని విశ్వసనీయులైన దైవదాసులు మాత్రం కాదు. ఇల్యాస్ కీర్తి ప్రతిఫలను మేము తరువాతి తరాలలో శాశ్వతంగా వదలిపెట్టాము.¹ ఇల్యాస్కు శాంతి కలుగుగాక! నీతిమంతులకు మేము ఇలాంటి ప్రతిఫలమే ప్రసాదిస్తుంటాము. అతను విశ్వసించిన మా ప్రయదాసులలో ఒకడయి ఉన్నాడు. (127-132)

లూత్ కూడా దైవప్రవక్త. మేము అతణ్ణి, అతని కుటుంబసభ్యులను కాపాడాము. అయితే ఒక వృద్ధురాలిని మాత్రం మేము రక్షించలేదు. ఆమె వెనకుండేవారిలో కలసి ఉండి పోయింది. ఆ తరువాత మేము మిగిలిన వారందరినీ పూర్తిగా తుడిచిపెట్టాము. ఈనాడు మీరు వారి శిథిల నివాసాల మీదుగానే రేయింబవళ్ళు ప్రయాణిస్తున్నారు. వాటిని చూసయినా మీకు కనువిప్పు కలగదా? (133-138)

1. యహ్యా, ఈసా (అలై) ప్రవక్తల కాలంలో యూదులు ముగ్గురు భావి ప్రవక్తల కోసం నిరీక్షిస్తుండేవారు. వారు ఇల్యాస్, మసీహ్(ఈసా), ఆ ప్రవక్త (అంటే ముహమ్మద్ ప్రవక్త-స).

హజ్రత్ యహ్యా (అలైహి) దౌత్యకాలం మొదలయి ఆయన ప్రజలకు బాప్తిజం (మత సంస్కారం) ప్రారంభించినప్పుడు యూదులు ఆయన దగ్గరకొచ్చి “నీవు మసీహ్ (క్రీస్తు)వా?” అని అడిగారు. ఆయన కాదన్నారు. “అయితే నీవు ఏలియా (ఇల్యాస్)వా?” అని ప్రశ్నించారు వారు. దానికి ఆయన కాదన్నారు. అప్పుడు వారు “మరి నీవు ఆ ప్రవక్తవా?” అని అడిగారు మళ్ళీ. దాని క్కూడా ఆయన తాను ఆ ప్రవక్తను కాదన్నారు. అప్పుడు వారు “నీవు మసీహ్ కాదు, ఏలియా కాదు, ఆ ప్రవక్తవా కాదు. అలాంటప్పుడు నీవు బాప్తిజం ఎందుకు చేయిస్తున్నావు?” అని అడిగారు. (చూడండి బైబిల్ కొత్తనిబంధనలో యోహాన్ సువార్త 1:19-26)

యూసుస్ కూడా దైవప్రవక్త. అతనొక నిండునావ వైపు పరుగెత్తాడు. అక్కడ ఇతర ప్రయాణీకుల పేర్లతో పాటు అతని పేరు కూడా కలిపి చీటీ వేయడం జరిగింది. ఈ చీటీలో అతను దెబ్బతిన్నాడు. చివరికి అతణ్ణి ఒక చేప మింగేసింది. అతను (తనను తాను నిందించుకుంటూ) నిందితుడైపోయాడు. (139-142)

అప్పుడతను దైవాన్ని స్మరించి ఉండకపోతే పునరుత్థానదినం దాకా ఆచేప కడుపు లోనే ఉండిపోయేవాడు. చివరికి మేమతణ్ణి వ్యాధిగ్రస్త స్థితిలో ఇసుక మైదానంలో విసిరేశాం. అతనికి నీడ కోసం అక్కడ ఒక తీగచెట్టు మొలిపించాం. తర్వాత అతణ్ణి మేము లక్షమంది లేక అంతకు పైగా ఉన్న ప్రజల దగ్గరికి పంపాము. వారు సత్యాన్ని విశ్వసించారు. కనుక మేము ఓ నిర్ణీతకాలం దాకా వారిని వదలిపెట్టాం.² (143-148)

వారినడుగు, మీ ప్రభువుకు కుమార్తెలును, మీకు కుమారులారా? మేము నిజంగా దైవదూతలను స్త్రీలుగా రూపొందించామా? వారు తమ కళ్ళతో చూసిచెబుతున్న మాట లేనా ఇవి? విను, దేవునికి సంతానముందని వీరు చెబుతున్న మాటలన్నీ వట్టి అభూత కల్పనలు మాత్రమే. వీరసలు పచ్చి అబద్ధాలకోరులు. దేవుడు కుమారులకు బదులు కుమార్తెల్ని కోరుకున్నాడా? ఏమయింది మీకు, ఇలాంటి కారుకూతలు కూస్తున్నారా? మీరు వాస్తవం గురించి ఆలోచించరా? లేక మీరు చెబుతున్న ఈ మాటలకు మీదగ్గర గట్టి ప్రమాణం ఏదైనా ఉందా? ఉంటే ఆ ప్రమాణమున్న గ్రంథం ఏమిటో తీసుకు రండి. మీ వాదన నిజమయితే ఈ పని చేసి చూపండి. (149-157)

వారసలు దేవునికి, దైవదూతలకు³ బంధుత్వాన్ని అంటగట్టారు. కాని వారు (నేరస్టులుగా దేవుని ముందు) ప్రవేశపెట్టబడతారని దైవదూతలకు బాగా తెలుసు. (పైగా వారిలా అంటారు:) “విశ్వసనీయులైన దైవదాసులు తప్పఇతరులు ఆపాదించే ఇలాంటి లక్షణాలు దేవునిలో ఏమాత్రం లేవు. ఆయన ఎంతో పరిశుద్ధుడు. కనుక మీరు, మీ మిథ్యాదైవాలు నరకాగ్నిలో కాలిపోవలసిన వాణ్ణి తప్ప మరెవరినీ దేవునికి వ్యతిరేకంగా

2. హజ్రత్ యూసుస్ (అలై) వెళ్ళిపోయాక ఆయన హెచ్చరిక ప్రకారం ప్రకృతి విపత్తు రూపంలో దైవశిక్ష వచ్చిపడే సూచనలు కన్పించాయి. దాంతో ప్రజలు భయపడిపోయి, యూసుస్ (అలై) కోసం అన్వేషించారు. కాని ఆయన ఎక్కడా కన్పించలేదు. చివరికి వారు తమ పిల్లపాపలు, పశువులతోసహా పట్నం వెలుపలకెళ్లి పశ్చాత్తాపంతో దైవాన్ని వేడుకున్నారు. దేవుడు వారిని కనికరించి ప్రకృతి విపత్తు నుండి కాపాడాడు. అతర్వాత యూసుస్ (అలై) పట్నానికి తిరిగిరావడం, వారు సత్యాన్ని స్వీకరించి ముస్లిములై పోవడం జరిగింది. (21:87,88 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

3. మౌలానా మౌదూద్ గారి వ్యాఖ్యానం ప్రకారం జిన్ అనే పదం ఇక్కడ శాబ్దిక భావంలో తీసుకోబడింది. శాబ్దిక భావంలో జిన్ అంటే అగోచరజీవి. దీన్నిబట్టి జిన్నులు (భూతాలు) కూడా అగోచర జీవులే, దైవదూతలు కూడ అగోచర జీవులే. అందువల్ల ఇక్కడ సందర్భానుసారం జిన్నులూ అనే పదాన్ని దైవదూతలని అనువదించవలసి వచ్చింది. ఈ పదానికి ముందు సూక్తులు, తరువాతి సూక్తులు గమనిస్తే ఇక్కడ దైవదూతలు అనే అర్థమే సందర్భోచితంగా ఉంటుందని మనం గ్రహించగలం. ముజాహిద్, ఖతాదాల ఉల్లేఖనాలు కూడా ఈ అర్థాన్నే సమర్థిస్తున్నాయని “తఫ్సిరె జలాలైన్” వ్యాఖ్యానకర్త పేర్కొన్నారు.

(అధర్మకార్యాలకు) పురిగొల్పలేరు. ఇక మా విషయానికొస్తే, మాలో ప్రతి ఒక్కరికీ ఒక స్థానం నిర్ణయించబడింది. మేము విధినిర్వహణకై అనుక్షణం సిద్ధంగాఉండే సేవకులం, నిరంతరం దేవుని పవిత్రత ప్రశంసించేవాళ్ళం మాత్రమే.” (158-166)

వారు ఇంతకు పూర్వం (గ్రంథప్రజల ధార్మిక దుస్థితి చూస్తూ) “గత జాతులకు లభించిన (దివ్య) ప్రస్తావన మాదగ్గర కూడా ఉంటే ఎంత బాగుండు! మేము దేవునికి ప్రియదాసులై ఉండేవాళ్ళం” అని అంటుండేవారు. అయితే ఆ ప్రస్తావన (ఖుర్ఆన్ రూపంలో) రాగానే దాన్ని వారు తిరస్కరించారు. (ఈ తిరస్కార పర్యవసానం ఏమిటో) వారికి త్వరలోనే తెలుస్తుంది. మేము (దైవప్రవక్తలుగా నియమించి) పంపిన దాసులకు తప్పకుండా సహాయం చేయడం జరుగుతుంది. మా సైన్యమే విజయం సాధిస్తుందని మేము ముందే వాగ్దానం చేశాం. (167-173)

కనుక ప్రవక్తా! కొంతకాలం పాటు వారిని వారిమానాన వదలిపెట్టు. త్వరలోనే వారూ (తమకు పట్టే దుర్గతి ఏమిటో) చూసుకుంటారు. మా శిక్ష కోసం వారు తొందర పడ్తున్నారా? కాని ఆశిక్ష వారి ముంగిట వాలినప్పుడు, (సత్యతిరస్కార పర్యవసానం గురించి) హెచ్చరించబడినవారికి దుర్దినం దాపురించినట్లే. కనుక కొన్నాళ్ళు వారిని వారిమానాన వదిలేసి చూడు. వారు కూడా (తమకు ఎలాంటి గతిపడ్తుందో) చూసు కుంటారు. (174-179)

నీ ప్రభువు ఎంతో పవిత్రుడు, గౌరవనీయుడు. వారు కల్పిస్తున్న సమస్త విషయాలకు ఆయన అతీతుడు. దైవప్రవక్తలకు శాంతి కలుగుగాక! సర్వలోక ప్రభువైన దేవునికే సకల విధాల ప్రశంసలు శోభిస్తాయి. (180-182)

అవతరణ: మక్కా

38. సాద్

సూక్తులు: 88

ఈ అధ్యాయంలోని తొలి బీజాక్షరం “సాద్” దీనికి మకుటంగా పెట్టబడింది. మక్కా ఖురైషీయులు ఇస్లాం ప్రచారం మానుకోమని దైవప్రవక్త (స)కు ఎంత నచ్చ జెప్పినా వినకపోవడంతో రాయబారం కోసం ప్రవక్త పెదనాన్న అబూతాలిబ్ దగ్గరకు పోతారు. ఆయన దైవప్రవక్త (స)ను పిలిచి, ఉభయులు రాజీపడవలసిందిగా కోరారు. దానికి దైవప్రవక్త (స) “నేనొక మాట చెబుతాను. దాన్ని ఒప్పుకుంటే వీరు యావత్తు అరబ్బులకు, అరబ్బేతరులకు నాయకులై పోతారు” అని చెప్పారు. వెంటనే ఖురైష్ నాయకులు “ఒక్కడేమిటి, పదిమాటలు ఒప్పుకోవడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాం” అన్నారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) “అల్లాహ్ తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడని ఒప్పుకోండి” అన్నారు. ఈ మాట వినగానే ఖురైషీయులు దిగ్గునలేచి “ఇతను అసత్యవాది. మొత్తం దేవుళ్ళను కలిపేసి ఒకే దేవుడు చేశాడే! ఎంత విచిత్రమిది!” అంటూ వెళ్ళిపోయారు.

ఆ తర్వాత ఈ అధ్యాయం అవతరించింది. ఇందులో అవిశ్వాసుల్ని తీవ్రంగా హెచ్చరిస్తూ చరిత్ర నుంచి గుణపాఠం నేర్పుకోవడానికి వారి ముందు సులైమాన్ ప్రవక్త (అలైహి) గాధ, నరక విషయాలు పేర్కొనబడ్డాయి. చివర్లో శాపగ్రస్తుడైపోయిన షైతాన్ వృత్తాంతం కూడా తెలియజేయబడింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

సాద్! హితబోధలతో కూడిన ఖుర్ఆన్ సాక్షి! (మాప్రవక్త బోధిస్తున్నది పరమసత్యం) కాని (ఇలాంటి) సత్యవాణిని తిరస్కరించినవారు అహంకారంతో మొండికేసి కూర్చున్నారు. వారికి పూర్వం మేము (సత్యాన్ని తిరస్కరించిన) ఎన్నో జాతుల్ని తుడిచిపెట్టాం. (మాశిక్ష వచ్చిపడుతున్న సూచనలు చూడగానే) వారు గగ్గోలుపెట్టారు. కాని (సమయం మించిపోయింది.) ఇది ప్రాణాలతో బయటపడే సమయం కాదు. (1-3)

తమ నుండే ఒకతను భయపెట్టేందుకు రావడంపట్ల వారికి ఆశ్చర్యం కలిగింది. వారు “ఇతను మాంత్రికుడు, అబద్ధాలకారు. దేవుళ్ళందరినీ తీసేసి ఆ స్థానంలో ఒకే ఒక దేవుణ్ణి తెచ్చిపెట్టాడే! చాలా విచిత్ర విషయమిది” అని అంటున్నారు. (4-5)

(వారి)జాతి నాయకులు (మరోఅడుగు ముందుకుపోయి) “పదండి, మన దైవాల్నే మనం ఆరాధిస్తూ వాటినే అంటిపెట్టుకొని ఉందాం. ఇతనీ మాట మరేదో ఉద్దేశ్యంతో చెబుతున్నాడు. ఇలాంటి (చిత్రమైన) మాట మనం ఏ మతస్థుల నోటా ఎన్నడూ వినలేదు. ఇది ఒట్టి అభూతకల్పన తప్ప మరేమీకాదు. మనం ఇంతమంది (గొప్పగొప్ప వాళ్ళు) ఉండగా ఇతనొక్కడి మీదే దైవగ్రంథం అవతరించిందా?” అని చెప్పసాగారు.

ప్రవక్త! వీరసలు (నిన్ను కాదు,) నా హితోపదేశాన్ని అనుమానిస్తున్నారు. నా శిక్షను వీరింకా చవిచూడలేదు కదా (అందుకే ఇలాంటి కారుకూతలు కూస్తున్నారు). సర్వశక్తి మంతుడు, గొప్పప్రదాత అయిన నీ ప్రభువు ప్రసాదించిన అనుగ్రహ నిక్షేపాలేమైనా వారి దగ్గర ఉన్నాయా? పోనీ, వారు భూమ్యాకాశాలకు, వాటిమధ్య ఉన్న వాటికి యజమానులా? అలాగైతే ఓ తాడు కట్టి విశ్వశిఖరాలపై ఎక్కి చూడమను వారిని. (6-10)

అనేక గుంపులలో ఇదొక గుంపు. ఈగుంపు ఈ ప్రదేశం (మక్కా)లోనే పరాజయం పాలౌతుంది. వారికిపూర్వం నూహజాతి, ఆద్జాతి, మేకులవాడైన ఫిరోస్, సమూద్జాతి, లూత్ జాతి, అయికావారు తిరస్కరించారు. ఇవే (తిరస్కరించిన) గుంపులు. వాటిలో ప్రతిగుంపు దైవప్రవక్తల్ని తిరస్కరించింది. కనుక నాశిక్ష వాటిపై వచ్చిపడింది. (11-14)

(అలాగే) వీరు కూడా భయంకర విస్ఫోటం కోసం ఎదురుచూస్తున్నారు. ఆ తర్వాత మరో విస్ఫోటం సంభవించదు. వారు (మా శిక్షను పరిహసిస్తూ) “ప్రభూ! తీర్పుదినానికి ముందే మాకు రావలసిన భాగమేదో మాకు త్వరగా ఇచ్చెయ్యి” అంటున్నారు. (15-16)

ప్రవక్త! వారు చెబుతున్న మాటలను నీవు అట్టే పట్టించుకోకు. సహనం వహించు. వారి ముందు మా దాసుడు దావుద్ వృత్తాంతం ప్రస్తావించు. అతను చాలా బలవంతుడు, పరాక్రమశాలి. ప్రతి విషయంలోనూ అతను దేవుని (ధర్మం) వైపు మరలేవాడు. మేము కొండలను అతని అడుపులో ఉంచాము. అవి ఉదయం, సాయంత్రం అతనితో పాటు (దైవనామం) జపిస్తూ ఉంటాయి. పక్షులు కూడా (అతని) దగ్గరకు చేరుతాయి. సమస్తం అతనితో పాటు దైవస్తోత్రంలో లీనమైపోతాయి. మేమతని సాప్రూజ్యాన్ని పటిష్ఠపరిచాం. అతనికి వివేకం, వ్యవహార దక్షతలను కూడా ప్రసాదించాం.

గోడెక్కి అతని రాజమందిరంలో చొరబడినవారి జగడం గురించి నీకు తెలుసా? అలా వారు అక్రమంగా చొరబడి తన దగ్గరకు రావడంచూసి దావుద్ భయపడ్డాడు. అప్పుడు వారిలో ఒకడిలా అన్నాడు: “భయపడకండి. మేమిద్దరం ఒక వ్యాజ్యానికి సంబంధించిన వాడి, ప్రతివాదులం. మాలో ఒకడు రెండోవాడిపై అన్యాయానికి పాల్పడ్డాడు. మీరు మా ఇద్దర్ని గురించి న్యాయంగా తీర్పుచేయండి. అన్యాయం చేయకండి. మాకు సరైన మార్గం చూపండి. ఇతను నా సోదరుడు. ఇతని దగ్గర తొంభై తొమ్మిది గొర్రెలున్నాయి. నాదగ్గర ఒకే గొర్రె ఉంది. ఆ ఒక్కదాన్ని కూడా తనకివ్వమని అంటున్నాడితను. ఇతను మాటలతో (వాదించి) నన్ను లోబరచుకున్నాడు.” (17-23)

దావుద్ ఇలా చెప్పాడు: “ఇతను తన గొర్రెల్లో నీ గొర్రెను కూడా కలుపుకుంటాను ఇవ్వమని అడిగి, నిజంగా నీకు చాలా అన్యాయం చేశాడు. కలసిమెలసి పనిచేసేవాళ్ళు సాధారణంగా ఒకరికొకరు అన్యాయానికి పాల్పడతారు. కాని సత్యాన్ని విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేసేవారు అలా చేయరు. అలాంటి నిజాయితీపరులు (లోకంలో) బహు కొద్దిమంది మాత్రమే ఉంటారు.” ఇలా చెబుతూ దావుద్, తనను మేము పరీక్షిస్తున్నామని గ్రహించాడు. వెంటనే అతను తన ప్రభువుని క్షమాపణ కోరుకున్నాడు. ఆ తర్వాత నేల మీద సాగిలపడి (మావైపు) మరలాడు. అప్పుడు మేమతని పొరపాట్లు క్షమించాం. అతని కోసం మా దగ్గర తప్పక దివ్యసాన్నిధ్యం, మంచి పర్యవసానం ఉన్నాయి. (24-25)

అతనితో మేమిలా అన్నాం: “దావుద్! మేము నిన్ను ప్రపంచంలో (మా)ప్రతినిధిగా నియమించాం. కనుక నీవు ప్రజలను న్యాయంగా పాలించు. మనోవాంఛలకు బానిస కాకు. అవి నిన్ను దైవమార్గం నుండి తప్పిస్తాయి. దైవమార్గం తప్పి పరలోక తీర్పుదినాన్ని మరచి పోయేవారికి ఘోరమైన శిక్ష పడుతుంది.” (26)

భూమ్యాకాశాలను, వాటి మధ్య ఉన్నవాటిని మేము లక్ష్యరహితంగా సృష్టించలేదు. ఇది అవిశ్వాసుల అభిప్రాయం మాత్రమే. అలాంటివారికి నరకం కీడు తప్పదు. (సత్యాన్ని) విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేసేవారిని మేము ప్రపంచంలో అరాచకం సృష్టించే వారితో కలిపి ఒకటిగా చేస్తామా? భయభక్తులుకలవారిని, దుర్మార్గుల్ని సమానంగా చేస్తామా? (27-28)

ఈ గ్రంథం శుభదాయకమైనది. ప్రజలు ఇందులోని సూక్తుల్ని గురించి యోచించడానికి, బుద్ధిమంతులు గుణపాఠం గ్రహించడానికి మేము దీన్ని నీవద్దకు పంపాం. (29)

దావుద్కు మేము సులైమాన్ (అనే సుపుత్రుడి)ని ప్రసాదించాము. అతను ఎంతో మంచిదాసుడు, తన ప్రభువుని అత్యధికంగా స్మరిస్తూ ఆయన వైపు మరలేవాడు. (30)

ఓరోజు సాయంత్రం సులైమాన్ ముందు మేలుజాతి చలాకీ గుఱ్ఱాలు కొన్ని తీసుకురాబడ్డాయి. “నాప్రభువు స్మరణ కారణంగానే నేనీ అశ్వసంపదను అభిమానిస్తున్నాను” అన్నాడతను. తర్వాత ఆ గుఱ్ఱాలు కనుమరుగైపోయాయి. (సులైమాన్ సేవకుల్ని పిలిచి) “వాటిని మరోసారి నాదగ్గరకు తీసుకురండి” (అన్నాడు). (గుఱ్ఱాలు వచ్చిన తర్వాత) అతను (ప్రేమగా) వాటి మెడలు, కాళ్ళు నిమిరాడు. (31-33)

సులైమాన్‌ని కూడా మేము పరీక్షకు గురిచేశాం. అతని సింహాసనం మీద ఒక మొండి తెచ్చిపడేశాం. సులైమాన్ (దాని మర్మం గ్రహించి) తన నిర్ణయాన్ని మార్చు కున్నాడు. ¹ “ప్రభూ! నన్ను క్షమించు. నా తరువాత మరెవ్వరికీ శోభించనటువంటి గొప్ప సామ్రాజ్యం ప్రసాదించు నాకు. నిస్సందేహంగా నీవే దాతవు, అనుగ్రహమూర్తివి” అని మమ్మల్ని వేడుకున్నాడు. అప్పుడు మేము గాలిని అతని అదుపులో ఉంచాము. ఆ గాలి అతని ఆజ్ఞతో అతను కోరుకున్న వైపు మెల్లిగా వీస్తుంది. (34-36)

అలాగే మేము భూతాలను కూడా అతని అదుపాజ్ఞలలో ఉంచాం. వాటిలో కట్టడాలను నిర్మించేవి, గజఈతలో ఆరితేరినవి, కట్టుబానిసల్లా పనిచేసేవి... ఇలా రక రకాల పనులు నిర్వహించే భూతాలున్నాయి. (మేమతనితో) “ఇదంతా మా అనుగ్రహం. నీవు కోరినవారికి వాటిని ఇవ్వచ్చు, లేదా ఇవ్వకుండా నీ దగ్గరే పెట్టుకోవచ్చు. దాన్ని గురించి నిన్ను లెక్క అడగటం జరగదు” (అన్నాం). అతని కోసం మాదగ్గర తప్పకుండా ప్రత్యేక సాన్నిధ్యం, మంచి పర్యవసానం ఉన్నాయి. (37-40)

మా దాసుడు అయ్యూబ్ గాధ ప్రస్తావించు. అతను తన ప్రభువుని ప్రార్థిస్తూ “షైతాన్ నన్ను తీవ్రబాధకు, యాతనలకు గురిచేశాడ”ని అన్నాడు. “నీ కాళ్ళతో నేలమీద తట్టు. ఈ చన్నీళ్ళు స్నానం చేయడానికి, త్రాగడానికి నీకు ఇస్తున్నాం” (అన్నాం మేము). మేమతనికి అతని బంధువర్గాన్ని తిరిగి రప్పించి ఇచ్చాం. వారితోపాటు అంతే మరికొంద రిని కూడా ఇచ్చాము. ఇదంతా మా అనుగ్రహంగా ప్రసాదించాము. విజ్ఞత, వివేచనలు కలవారికి గుణపాఠంగా మేమీ వృత్తాంతం పేర్కొంటున్నాము. (అతనితో) “ఈనెలకట్ట తీసుకొని కొట్టు, ప్రమాణాన్ని భంగపరచకు” అన్నాం. మేమతణ్ణి సహనశీలిగా, మంచి దాసునిగా, తన ప్రభువు వైపు మాటిమాటికి మరలే వానిగా గుర్తించాం. (41-44)

1. ఈ నిర్ణయం అయోగ్యుడయిన తన కొడుకుని తన రాజకీయ వారసుడిగా చేయాలని తీసుకున్న నిర్ణయం కావచ్చని కొందరు భాష్యకారుల అభిప్రాయం.

2. హజ్రత్ అయ్యూబ్ (అలైహి) దైవప్రవక్త దేవుడు ఆయన్ని ఓ భయంకర వ్యాధి కలిగించి పరీక్షించడలిచాడు. అనేక సంవత్సరాలపాటు ఈ వ్యాధితో ఆయన బాధపడినట్లు తెలుస్తోంది. దాని వల్ల ఆయన సిరిసంపదలా పోయాడు; సేవకులూ విడిచిపెట్టారు. బంధుమిత్రులు కూడా దూరమై పోయారు. ఒక్క భార్య మాత్రమే ఆయనకు సేవచేస్తూ కనిపెట్టుకొని ఉండేది. వ్యాధి సందర్భంగా తనకు సపర్యలు చేయడంలో బహుశా ఏదైనా లోపం చూసి, కోపంతో అయ్యూబ్ (అలైహి) తన భార్యకు వంద కొరడాదెబ్బలు కొట్టానని ప్రమాణం చేసి ఉంటారు.

చివరికి ఆయన స్వస్థత చేకూర్చుమని చేసిన ప్రార్థనను దేవుడు ఆలకించి ఆయనకు స్వస్థత చేకూర్చాడు. స్వస్థత చేకూరిన తరువాత ఆయన తన ప్రమాణాన్ని నెరవేర్చుకోవలసిన సమయం వచ్చినప్పుడు ఈ సూక్తిలో పేర్కొనబడినట్లు వంద కొరడా దెబ్బలకు బదులు వంద ఈసలు గల ఓ ఈసల కట్ట తీసుకొని భార్యను ఒకసారి కొట్టవలసిందిగా దేవుడు ఆయన్ని ఆదేశించాడు.

ప్రమాణభంగం చేయకుండా మాట నిలబెట్టుకునేందుకు అసాధారణ స్థితిలో ఈ విధంగా చేయవచ్చని కొందరు భాష్యకారులు అభిప్రాయపడ్డారు. ఈ అభిప్రాయాన్ని ఒక హదీసు కూడా సమర్థిస్తోంది. దైవప్రవక్త (స) శారీరకంగా ఎంతో బలహీనుడైన ఒక వ్యభిచారిణిని వంద కొరడా దెబ్బలకు బదులు వంద ఈసలు గల కట్టతో కొట్టించి శిక్షించారు. (ముస్నద్అహ్మద్)

మా దాసులు ఇబ్రాహీం, ఇస్హాఖ్, యాఖూబ్‌లను గురించి కూడా ప్రస్తావించు. వీరంతా గొప్ప క్రియాశీలురు; సునిశితదృష్టి, శక్తిసామర్థ్యాలు కలవారు. మేము ఓ ప్రత్యేక లక్షణం కారణంగా వారిని పాపనం చేశాం. అదే పరలోకగృహానికి సంబంధించిన చింతన. వారు మేము ఎన్నుకున్న దాసులు, గొప్ప పుణ్యపురుషులు. (45-47)

(అలాగే) ఇస్మాయిల్, అలీయసా, జులీకీఫల్‌లను గురించి కూడా ప్రస్తావించు. వీరు కూడా పుణ్యపురుషులే. (48)

ఇదొక జ్ఞాపిక (హితబోధ). కనుక భయభక్తులు కలవారికి తప్పకుండా శ్రేష్ఠమైన హోదా, శాశ్వతమైన స్వర్గవనాలు లభిస్తాయి. దైవభీతిపరాయణుల కోసం స్వర్గద్వారాలు ఎప్పుడూ తెరిచేఉంటాయి. వారా ఉద్యానవనాలలో మెత్తటి దిండ్రకు ఆనుకొని కూర్చొని, హాయిగా తినడానికి, త్రాగడానికి రకరకాల పండ్లు, పానీయాలు తెప్పించుకుంటారు. వారిదగ్గర సిగ్గులాలికించే సమవయస్కులైన సుందరీమణులు కూడా ఉంటారు. ఇవన్నీ విచారణ రోజు ఇవ్వబడతాయని మీకు వాగ్దానం చేస్తున్నాం. ఇదీ మేము ప్రసాదించే ఉపాధి; (ఎంత అనుభవించినా) ఎన్నటికీ తరగని శాశ్వత నిధి. (49-54)

ఇదీ (దైవభీతిపరుల పర్యవసానం). పోతే హద్దుమీరిన దుర్మార్గుల కోసం అతి చెడ్డ నివాసముంది. అదే నరకం. అందులో వారు మలమల మాడిపోతారు. అది పరమ సీచమైన నివాసస్థలం. అదే వారికి లభించేది. కనుక (అక్కడ) సలసల కాగేసీరు, చీము, నెత్తురు, వగైరా అనేక జుగుప్సాకరమైన పదార్థాలను రుచిచూడమను వారిని (55-58)

(వారు నరకంలోకి వస్తున్న) తమ అనుచరమూకను చూసి “ఈగుంపు మన దగ్గరికి చొరబడి వస్తోంది. వారికి ఎలాంటి స్వాగతం లేదు. వారు కూడా అగ్నిలో పడి మాడవలసిన వారే” (అంటారు). కొత్తగా వచ్చినవారు వీరి మాటలు విని “కాదు, మీరే (మాకన్నా ముందు) కాలిపోతున్నారు. మీక్కూడా ఎలాంటి స్వాగతం లేదు. మీరేకదా మాకీ దుర్గతి తెచ్చి పెట్టింది! ఎంత చెడ్డ నివాస స్థలమిది!!” అంటారు. (59-60)

ఆతర్వాత “ప్రభూ! మాకీ దుర్గతి పట్టించినవాడికి రెట్టింపు నరకయాతనలు పెట్టు” అంటారు వారు. తిరిగి మాట్లాడుకుంటూ “మనం ప్రపంచంలో దుర్జనులుగా భావించిన వారు ఇక్కడెక్కడా కన్పించడం లేదేమిటి? మనం వాళ్ళను ఊరికే హేళన చేశామా? లేక మనకు కనపడకుండా ఎక్కడైనా ఉన్నారా?” అంటారు (ఆశ్చర్యపోతూ). (61-63)

ఇది యదార్థం. నరకవాసుల మధ్య ఇలాగే పోట్లాటలు జరుగుతాయి. (64)

వారికిలా చెప్పు: “నేను (సత్యతిరస్కార పర్యవసానం గురించి) హెచ్చరించేవాణ్ణి మాత్రమే. ఏకేశ్వరుడైన అల్లాహ్ తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. ఆయన సర్వాధికుడు; భూమ్యాకాశాలకు, వాటిమధ్య ఉన్నవాటికి యజమాని, ప్రభువు. ఆయన అపార శక్తి సంపన్నుడు, గొప్ప క్షమాశీలి కూడా.” ఇంకా చెప్పు: “ఇది అసాధారణమైన వార్త. ఇలాంటి వార్త విని మీరు (కాస్తయినా చలించకుండా) నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నారు.” (65-68)

(చెప్పు): “ఊర్ధ్వలోక సదస్సులో తలెత్తిన వివాదం సంగతి నాకు తెలియదు. నాకీ విషయాలు దివ్యావిష్కృతి ద్వారా తెలుస్తున్నాయి. నేను ఉన్నది వున్నట్లు స్పష్టంగా

తెలియజేసి హెచ్చరించడానికే నాకీ సమాచారం అందజేయబడుతోంది.” (69,70)

నీ ప్రభువు దైవదూతలతో “నేను మట్టితో ఒక మానవుణ్ణి సృజించబోతున్నాను. నేనతణ్ణి పూర్తిగా సృజించి అతని (దేహం)లో నా ఆత్మ ఊదిన తరువాత మీరతనికి గౌరవ సూచకంగా అభివాదం చేయాలి” అని అన్నాడు. (71-72)

ఈ ఆజ్ఞ ప్రకారం దైవదూతలంతా (మానవుని ముందు) వంగి అభివాదం చేశారు. కాని ఇబ్లీస్ మాత్రం గర్విష్టుడయి బిర్రబిగిసి కూర్చున్నాడు. (ఆ విధంగా) వాడు సత్య తిరస్కారులలో చేరిపోయాడు. (73-74)

అప్పుడు విశ్వప్రభువు “ఇబ్లీస్! ఏమయింది నీకు? నేను నా స్వహస్తాలతో సృజించిన మానవునికి అభివాదం చేయనీయకుండా నిన్నే విషయం నిరోధించింది? నువ్వు స్వతహాగా గొప్పవాడయి పోయావా? లేక నువ్వసలు ఏదైనా అగ్రస్థాయి ప్రముఖుల కోవకు చెందిన వాడవని అనుకుంటున్నావా?” అని అడిగాడు. (75)

“నేను అతని కన్నా శ్రేష్ఠుణ్ణి. మీరు నన్ను అగ్నితో సృజించారు. అతణ్ణి (ఎలాంటి ఎలువలేని) మట్టితో సృజించారు” అన్నాడు ఇబ్లీస్. (76)

“అట్లాగానా, అయితే నువ్విక్కడ నుంచి దిగిపో. నువ్వు భ్రష్టుడివి, పరమ దౌర్భాగ్యుడివి. తీర్చుదినందాకా నీపై అభిశాపం ఉంటుంది” అన్నాడు దేవుడు. (77-78)

“ప్రభూ! అలాగైతే వీరు (మానవులు) తిరిగి లేపబడేవరకు నాకు గడువునివ్వు” అన్నాడు ఇబ్లీస్ (కంగారుపడుతూ). (79)

“సరే అలాగే నిర్ణీతసమయం వరకు గడువిస్తున్నా, పో” అన్నాడు దేవుడు. (80,81)

“నీ గౌరవప్రతిఫల సాక్షి! (ఆరోజుదాకా) నీతిమంతులైన నీ దాసుల్ని తప్ప అందర్నీ నేను దారితప్పిస్తూ ఉంటాను” అన్నాడు ఇబ్లీస్. (82-83)

“అయితే విను. నేను యదార్థమే చెబుతున్నాను. నిన్ను, నిన్ను అనుసరించే మానవులందర్నీ నరకంలో వేసి దాన్ని నింపివేస్తాను” అన్నాడు దేవుడు. (84-85)

ముహమ్మద్ (సల్లం)! వారికిలా చెప్పు: “నేనీ (ధర్మ) ప్రచారం కోసం మీ నుండి ఎలాంటి ప్రతిఫలం ఆశించడం లేదు. అదీగాక నేను పగటివేషాలు వేసి మోసగాడ్ని కూడా కాను. ఈ ఖుర్ఆన్ యావత్మానవాళి కోసం అవతరించిన హితోపదేశం. అసతి కాలంలోనే మీకు దీని వాస్తవికత ఏమిటో తెలుస్తుంది.” (86-88)

“కాబా సందేశం”

*. ఏకదైవారాధన, *. షిర్క్ చేసేవారికి సిఫారసు లేదు, *. అంధానుకరణ, *. ఇబ్రాహీం (అలై) మిషన్, *. త్యాగం, *. బలిదానం, *. జమ్జమ్ పుట్టుపూర్వోత్తరాలు, *. ధర్మప్రచారం, *. హజ్ సన్నాహాలు, *. శుభసమాధి సందర్భం, *. హజ్-ఉమ్రా విధానాలు, *. హజ్ అనుభవాలు, *. అంతర్జాతీయ సమానత్వం, *. చారిత్రకచిహ్నాల పర్యటన, *. సంబంధిత ఫోటోలు వగైరా విశేషాలతో కూడిన పుస్తకం. (రచన: అబుల్ ఇర్మాన్, పేజీలు:224)

ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ సెంటర్, లక్కడకోట్, ఛత్తాబజార్, హైదరాబాద్-2, © 9441515414

అవతరణ:మక్కా 39. జుమర్ (బృందాలు) సూక్తులు: 75

ఈ అధ్యాయం అబిసీనియా వలసకు ముందు హిజ్రీశకం అయిదో సంవత్సరంలో అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఇందులో మక్కా బహుదైవారాధకుల్ని ఉద్దేశించి సత్యావలంబన కోసం హితోపదేశం చేయబడింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఇది సర్వశక్తిమంతుడు, మహా వివేకవంతుడైన దేవుని దగ్గర్నుండి అవతరించిన (దివ్య)గ్రంథం. ముహమ్మద్ (స)! మేమీ గ్రంథాన్ని సత్యం ప్రాతిపదికపై నీ దగ్గరికి పంపాము. కనుక నీవు ఒక్క దేవుణ్ణి మాత్రమే ఆరాధిస్తూ ఉండు. నీ జీవిత విధానాన్ని ఆయన కోసమే ప్రత్యేకించు. ¹ గుర్తుంచుకో, సంపూర్ణ ధర్మానుసరణ దేవుని హక్కు.

ఆయన్ను వదలి ఇతరులను సంరక్షకులుగా, సహాయకులుగా చేసుకున్నవారు “ఈ దైవాలు (విగ్రహాలు, దైవదూతలు వగైరా సృష్టితాలు) మమ్మల్ని దేవుని సన్నిధికి చేర్చుతాయని మాత్రమే మేము వీటిని ఆరాధిస్తున్నాం” అంటారు. ² (ఇలా) వారు విభే

1. ఆరాధన అంటే కేవలం పూజాపురస్కారాలే కాదు; విధేయత, ఆజ్ఞాపాలన అనే భావాలు కూడా ఇందులో ఉన్నాయి. దీన్నిబట్టి మనిషి పూజాపురస్కారాలు, ధ్యానం, సంస్మరణలు, ప్రార్థనలు, మొక్కుబడులు అన్నీ సృష్టికర్త అయిన దేవునికి మాత్రమే పరిమితం చేయడంతో పాటు, ఆ దేవునికి పూర్తిగా విధేయడం ఆయన ఆజ్ఞలన్నిటినీ శిరసావహించాలి.

అలాగే జీవిత విధానాన్ని ఆ దేవుని కోసమే ప్రత్యేకించాలని ఈ సూక్తిలో చెప్పబడింది. మానవ జీవితం అనేక రంగాల్లో విస్తరించి ఉంది. వ్యక్తిగత రంగం, సామూహిక రంగం, కౌటుంబిక రంగం, నైతికరంగం, సామాజికరంగం, ఆర్థికరంగం, రాజకీయరంగం, జాతీయరంగం, అంతర్జాతీయ రంగం- ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే మానవుడు మనుగడ సాగించే, ఊపిరిపిల్చే యావత్తు రంగాలు ఉన్నాయి. కనుక మానవుడు ఆయా రంగాలన్నిటినీ దేవుని కోసం ప్రత్యేకించాలి. అంటే ఆయా రంగాలన్నిటిలోనూ దేవుని ఆజ్ఞల్ని, ఆయన ప్రవక్త (స) హితవుల్ని మాత్రమే పాటించాలని, వాటికి వ్యతిరేకమైన ఎలాంటి ఆజ్ఞలను, విధానాలను పాటించకూడదని అర్థం.

2. బహుదైవారాధకులు దేవుడు ఒక్కడే అని అంగీకరించినప్పటికీ విగ్రహాలను, ప్రకృతిశక్తులను, మతగురువులను ఆరాధించడానికి రెండు కారణాలు చెబుతున్నారు. ఒకటి, ఈ ‘దేవతలు’ తమను దేవుని సామిప్యానికి గొనిపోతాయని, దేవుని దగ్గర సిఫారసుచేసి తమను గట్టెక్కిస్తాయని అంటారు. రెండు, ఏకాగ్రత కోసం మాత్రమే తాము విగ్రహాలను ముందుంచుకొని ప్రార్థన చేస్తామని మరికొందరు బహుదైవారాధకులు చెబుతారు. కాని ఈ రెండు వాదనలు ఏకేశ్వరోపాసనకు విరుద్ధమైనవని, ఏ దేవతలనైతే వారు ఆరాధిస్తున్నారో ఆ దేవతలు వారి ఆరాధనను పరలోకంలో ఖండిస్తాయని ఖుర్ఆన్ చెబుతోంది. (10:29, 16:86 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

సూత్రప్రాయంగా సర్వ మతస్థులు దేవుడు ఒక్కడే అని ఒప్పుకుంటూనే ఆచరణలో అనేక మంది ఆ ఏకేశ్వరుణ్ణి ఆరాధించలేక పోతున్నారు. సృష్టికర్త, ప్రభువు, పోషకుడయిన అల్లాహ్ ను మాత్రమే ఆరాధించాలని, కష్టాలలో ఆయన్నే వెడుకోవాలని; ఆయన ఆజ్ఞలనే శిరసావహించాలని; సృష్టితాలను ఆయనకు సాటి కల్పించకూడదని; జీవితంలోని ఏ రంగంలో కూడా ఆయన ఆజ్ఞలకు వ్యతిరేకంగా నడచుకోరాదని ఖుర్ఆన్ అనేక విధాలుగా చెబుతోంది. అలా చేయకపోతే పరలోకంలో శాశ్వత నరక శిక్షలు చవిచూడవలసి వస్తుందని కూడా ఖుర్ఆన్ హెచ్చరిస్తోంది.

దిస్తున్న వ్యవహారాల్ని గురించి (తీర్పుదినాన) దేవుడు తప్పక వారి మధ్య తీర్పుచేస్తాడు. అబద్ధాలకోరు, సత్యతీరస్కారి అయిన ఏ మనిషికి దేవుడు సన్మార్గం చూపడు. (1-3)

దేవుడు తనకోసం ఎవరినైనా కుమారునిగా చేసుకోదలస్తే ఆయన తన సృష్టితాలలో తాను కోరినవారిని ఎంచుకుంటాడు. కాని ఆయన ఎంతోపవిత్రుడు, పరిశుద్ధుడు. (అలాంటి మానవబలహీనతలకు అతీతుడు.) ఆయన (యావత్తు సృష్టిరాసులకు స్వామి, సార్వభౌముడయిన) దేవుడు. ఆయన ఒక్కడే. ఆయనే సర్వాధికుడు. (4)

ఆయన భూమ్యాకాశాలను సత్యం ప్రాతిపదికపై సృష్టించాడు. ఆయనే రాత్రిని పగటి మీద, పగటిని రాత్రిమీద చుట్టివేస్తున్నాడు. (అంటే రాత్రి, పగలు ఒకదాని తర్వాత ఒకటి నియమబద్ధంగా వస్తూపోతున్నాయి.) సూర్యచంద్రులు ఒక నిర్ణీతకాలం వరకు నియమబద్ధంగా సంచరించేలా ఆయనే వాటిని అదుపులో ఉంచాడు. గుర్తుంచుకోండి, ఆయన అద్భుత శక్తిసంపన్నుడు, అపార క్షమాశీలి. (5)

ఆయనే మిమ్మల్ని ఏకైక జీవి నుండి పుట్టించాడు. ఆయనే ఆ జీవి నుండి దాని జతను సృష్టించాడు. ఆయనే మీకోసం పశువుల్లో ఎనిమిది (రకాల) పెంటి, పోతులు సృష్టించాడు. మిమ్మల్ని ఆయన మీతల్లల గర్భాలలో మూడేసి చీకటి పొరలలో ఉంచి, ఒకదాని తరువాత ఒకటిగా రూపకల్పన చేస్తున్నాడు. ఆయనే అల్లాహ్. ఆయనే మీ ప్రభువు, పోషకుడు, పాలకుడు, విశ్వసామ్రాజ్యాధినేత. ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. మరి మీరు ఎవరి వలలో పడి మోసపోతున్నారు? (6)

(వినండి,) మీరు అవిశ్వాసులైపోతే దేవునికొచ్చే నష్టమేమీ లేదు. ఆయన నిరపేక్షా పరుడు. అయితే ఆయనకు తన దాసులు అవిశ్వాసులైపోవడం ఇష్టం లేదు. మీరు కృతజ్ఞత చూపితే ఆయన దాన్ని మీకోసం ఇష్టపడతాడు. సొంత బరువు మోసేవాడు ఇతరుల బరువు మోయలేడు. చివరికి మీరంతా మీ ప్రభువు సన్నిధికి పోవాలని ఉంది. అప్పుడాయన మీరు (ఐహిక జీవితంలో) ఏం చేస్తుండేవారో మీకు తెలియజేస్తాడు. ఆయనకు (మీ) హృదయాల్లో మెదిలే విషయాలు సైతం తెలుసు. (7)

మానవుడు ఆపద వచ్చినప్పుడు తన ప్రభువుని మొరపెట్టుకుంటాడు. కాని అతని ప్రభువు అతనికి తన అనుగ్రహభాగ్యం ప్రసాదించగానే, అతను లోగడ మొరపెట్టు కున్న ఆపద మరచిపోయి ఇతరుల్ని దేవునికి సాటికల్పిస్తాడు. ఇలా అతను ఇతరుల్ని కూడా దైవమార్గం నుండి తప్పిస్తున్నాడు. “కొన్నాళ్లు తన అవిశ్వాసవైఖరి ద్వారా ప్రయోజనం పొందమ”ని చెప్పతనికి. చివరికి అతను తప్పక నరకానికి పోవాలనిదే. (8)

దీనికి భిన్నంగా మరొక వ్యక్తి ఉన్నాడు. అతను (దేవునికి, దైవప్రవక్తకు) విధేయుడై రాత్రివేళ (ప్రార్థనచేస్తూ) నిలబడతాడు; సాష్టాంగపడతాడు. పరలోకంలో ఎదురయ్యే పరిణామాలను గురించి భయపడుతుంటాడు. తన ప్రభువు కారుణ్యాన్ని ఆశిస్తుంటాడు. “ఇలాంటి వ్యక్తి శ్రేష్ఠుడా లేక అతనా? (సత్యం గురించి) తెలిసినవాళ్ళు, తెలియనివాళ్ళు ఒకటేనా?” అని అడుగు వారిని. (మా)హితబోధను బుద్ధిమంతులే స్వీకరిస్తారు. (9)

(ప్రవక్తా! నామాటలు వారితో ఇలా)అను: “విశ్వసించిన నాదాసులారా! మీ

ప్రభువుకు భయపడండి. (సత్యస్వీకారంతో పాటు) ఇహలోకంలో సదాచరణ వైఖరి అవలంబించినవారికే మేలు జరుగుతుంది. దేవుని భూమి విశాలంగా ఉంది. (ఒకచోట మీరు ప్రశాంతంగా ధార్మిక జీవితం గడపలేని పరిస్థితులు ఏర్పడితే మరోచోటికి వలస పోవచ్చు.) సహనం వహించేవారికి అపార పుణ్యఫలం లభిస్తుంది.” (10)

ఈ సంగతి చెప్పు: “ధర్మాన్ని దేవునికి మాత్రమే ప్రత్యేకించి ఆయన్ని ఆరాధించాలని నాకాజ్ఞ ఇవ్వబడింది. అదిగాక అందరికంటే ముందు నేను విధేయుణ్ణి (ముస్లిం) అయి ఉండాలని కూడా నాకాజ్ఞయింది.” “ఒకవేళ నేను నా ప్రభువుకు అవిధేయుణ్ణి పోతే, మహానాడు ఎదురయ్యే శిక్ష గురించి భయపడుతున్నాను”ని చెప్పు. (11-13)

ఇలా చెప్పు: “నేను మటుకు నా ధర్మాన్ని (జీవిత విధానాన్ని) దేవునికి ప్రత్యేకించి ఆయన్ని మాత్రమే ఆరాధిస్తాను. ఆయన్ని వదలి మీరు కోరుకున్నవారిని పూజించుకోండి (నాకొచ్చే నష్టమేమీ లేదు). ప్రళయదినాన తనకు, తన భార్యాపిల్లలకు నష్టం కలిగించు కునేవాడే అసలు దివాళాకోరు. బాగా తెలుసుకోండి, అదే స్పష్టమైన దివాళా.” (14-15)

వారిని (నరకంలో) పైనుండి, క్రిందినుండి అగ్ని గొడుగులు (జ్వాలలు) ఆవరించి ఉంటాయి. ఇలాంటి దుష్పర్వసానం నుండి (కాపాడుకోమని) దేవుడు తన దాసుల్ని హెచ్చరిస్తున్నాడు. కనుక నా దాసులారా! నాఆగ్రహం నుండి తప్పించుకోండి. (16)

మిథ్యాదైవాల్ని ఆరాధించడం మానేసి (నిజ)దేవుని వైపు మరలేవారికి శుభవార్త ఉంది. కనుక (ప్రవక్తా!) విషయాన్ని ప్రశాంతంగా ఆలకించి, అందులోని మంచిన అనుసరించేవారికి శుభవార్త వినిపించు. దేవుడు సన్మార్గం చూపినవారు వీరే. వీరే విజ్ఞులు.

ఎవరి విషయంలో (దైవ)శిక్ష గురించి నిర్ణయం జరిగిందో అతట్టిక ఎవరు కాపాడ గల్గుతారు? అగ్నిలో పడినవాడ్ని నీవు కాపాడగలవా? విశ్వప్రభువుకు భయపడి తడను గుణంగా జీవితం మలచుకునేవారి కోసం (స్వర్గంలో) అంతస్తులవారిగా నిర్మించబడిన ఆకాశహార్షాలు ఉన్నాయి. వాటి క్రింద (చల్లటి) సెలయేరులు ప్రవహిస్తూ ఉంటాయి. ఇది దేవుని వాగ్దానం. దేవుడు తన వాగ్దానాన్ని ఎన్నటికీ భంగపరచడు. (17-20)

దేవుడు ఆకాశం నుండి వర్షం ఎలా కురిపిస్తున్నాడో మీరు గమనించలేదా? ఆయన ఆ వర్షపు నీటిని వాగులు, వంకలు, నదుల రూపంలో నేలలోకి ప్రవహింప జేస్తున్నాడు. ఆ నీటి ద్వారా రకరకాల పంటలు పండిస్తున్నాడు. వాటిలో విభిన్న రకాలు ఉంటాయి. ఆ తర్వాత ఆ పంటపొలాలు పండి ఎండిపోతాయి. అప్పుడవి పసుపుపచ్చగా మారడం కూడా మీకు కనిపిస్తుంది. చివరికి దేవుడు వాటిని పొట్టు పొట్టుగా చేస్తాడు. ఇందులో బుద్ధిమంతులకు ఎంతో గుణపాఠం ఉంది. (21)

దేవుడు ఒక మనిషి హృదయకవాటాన్ని ఇస్తాం కోసం తెరుస్తాడు. దాంతో అతను తన ప్రభువు నుండి లభించిన కాంతిమార్గంలో నడుస్తాడు. అలాంటి వ్యక్తి, (మా) సూచనల్లో గుణపాఠం నేర్చుకోనివాడు సమానులవుతారా? దేవుని హితబోధతో మరింత కఠిన హృదయులై పోయినవారికి కీడు మూడింది. వారు పూర్తిగా భ్రష్టులైపోయారు. (22)

దేవుడు శ్రేష్ఠమైన వాణి అవతరింపజేశాడు. ఇదొక గ్రంథం. దాని భాగాలన్నీ

ఒకదాని కొకటి అవినాభావసంబంధం కలిగిఉన్నాయి. కొన్ని విషయాలు అనేకసార్లు పునరావృతమయ్యాయి. విశ్వప్రభువుకు భయపడేవారు ఈ వాణి వినగానే వారి రోమాలు నిక్కబొడుచుకుంటాయి; వారి శరీరాలు జలదరిస్తాయి; వారి హృదయాలు మెత్తబడి దేవుని ప్రస్తావన వైపు మొగ్గుతాయి. ఇది దేవుని హితవాణి. దీనిద్వారా దేవుడు తాను తలచిన వారిని దారికి తెస్తాడు. ఆయన దారి తప్పించదలచిన వారికి మరెవరూ దారి చూపలేరు. ప్రళయదినాన ముఖంపై ఘోరమైన యాతనకు గురయ్యేవాడు ఎంత తల్లడిల్లి పోతాడో మీరు ఊహించగలరా? అలాంటి దుర్మార్గులతో (దైవదూతలు) “మీరు చేజేతులా చేసుకున్న కర్మల పర్యవసానం ఇక చవిచూసుకోండి” అంటారు. (23-24)

వీరికి పూర్వం కూడా అనేకమంది ఇలాగే (దైవప్రవక్తలను) తిరస్కరించారు. చివరికి వారిపై వారు ఊహించని వైపునుండి (దైవ)శిక్ష విరుచుకుపడింది. దేవుడు వారికి ఐహిక జీవితంలోనే అవమానం చవిచూపించాడు. పరలోక శిక్ష ఇంతకంటే తీవ్రంగా, ఘోరంగా ఉంటుంది. వీరి విషయం గ్రహిస్తే ఎంత బాగుండు! (25-26)

ప్రజలు స్పృహలోకి వచ్చేందుకు ఖుర్ఆన్ లో అనేక తార్కాణాలు పేర్కొన్నాయి. వారు దుష్పర్యవసానం నుండి తప్పించుకోవడానికే మేము దీన్ని (వారికి తెలిసిన) అరబీ భాషలో అవతరింపజేశాం. ఇందులో ఎలాంటి వంకలు, వ్యత్యాసాలు లేవు. (27-28)

దేవుడు ఒక ఉదాహరణ ఇస్తున్నాడు, (వినండి): ఒక మనిషి ఉన్నాడు. అతనికి వక్ర మనస్కులైన అనేకమంది యజమానులు ఉన్నారు. వారిలో ప్రతి ఒక్కడూ అతణ్ణి తన వైపు లాగుతుంటాడు. దీనికి భిన్నంగా మరొక వ్యక్తి ఉన్నాడు. అతను పూర్తిగా ఒకే యజమానికి బానిసగా ఉన్నాడు. మరి వీరిద్దరి పరిస్థితి ఒకటేనా? (కాదు.) సకలస్త్రోత్రాలకు దేవుడే అర్హుడు. కాని చాలామంది అజ్ఞానాంధకారంలో పడిఉన్నారు. (29)

(ప్రవక్తా!) నీవూ చావవలసి ఉంది; వారూ చావవలసి ఉంది. చివరికి మీరంతా ప్రళయదినాన మీ ప్రభువు సన్నిధిలో మీమీ వ్యవహారాలు ప్రవేశపెడతారు. (అప్పుడు ఎవరు అబద్ధాలకోరులో తేలుతుంది.) దేవునిపై అసత్యాలు మోపి, సత్యం ముందుకు వచ్చినప్పుడు దాన్ని తిరస్కరించినవాడి కంటే పరమ దుర్మార్గుడు ఎవరుంటాడు? ఇలాంటి అవిశ్వాసులకు నరకంలో చోటు లేదా? (30-32)

సత్యాన్ని తీసుకొచ్చినవాడు (దైవప్రవక్త), అతణ్ణి నమ్మినవారే (దైవ)శిక్షకు దూరంగా ఉండేవారు. వారికి వారి ప్రభువు నుండి తాము కోరుకున్న ప్రతి వస్తువూ లభిస్తుంది. ఇది సహృదయులకు లభించే సుకృతఫలం. దేవుడు వారి (గత జీవితంలోని) పాపాలను వారి లెక్క నుండి మినహాయించి, ప్రస్తుతం వారు ఆచరిస్తున్న సత్కార్యాలకు తగిన ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాడు. అందుకే ఈ ఏర్పాటు జరుగుతుంది. (33-35)

ప్రవక్తా! దైవదాసులకు (వారి పనులు నెరవేర్చడానికి) ఒక్క దేవుడు చాలాడా? వీరు దేవుణ్ణి వదలి దైవేతరశక్తులు ఏదో చేస్తాయని నిన్ను భయపెట్టన్నారు. కాని దేవుడు దారి తప్పించదలచిన వాడికి మరెవరూ దారి చూపలేరు. అలాగే ఆయన దారి చూపదలచిన మనిషిని మరెవరూ దారి తప్పించలేరు. దేవుడు సర్వ శక్తిమంతుడు కాదా?

ఆయన (తలచుకుంటే వారికి) ప్రతీకారం చేయలేదా? (36-37)

నీవు ఈ భూమ్యాకాశాల్ని ఎవరు సృష్టించారని అడిగితే వారు దేవుడేనని తప్పక అంటారు. వారికిలా చెప్పు: “సరే, దేవుడు నాకేదైనా కష్టం కలిగించదలిస్తే మీరు దేవుణ్ణి కాదని ప్రార్థిస్తున్న మిథ్యాదైవాలు నన్నీ ఆపదనుండి కాపాడగలవా? పోనీ దేవుడు నన్ను కరుణించదలిస్తే ఈశక్తులు ఆయన కారుణ్యాన్ని అడ్డుకోగలవా? నాకు దేవుడే చాలు. నమ్ముకునే వారు దేవుణ్ణి నమ్ముకుంటారు. ఆయన మీదే ఆధారపడతారు.” (38)

వారికిలా చెప్పు: “నా జాతిప్రజలారా! మీరు చేయాల్సిన పని మీరు చేయండి. నేను చేయాల్సిన పని నేను చేస్తాను. మన ఉభయుల్లో ఎవరి మీద అవమానకరమైన ఆపద వచ్చిపడుతుందో, ఆ తర్వాత శాశ్వతంగా ఉండే (నరక) యాతనలు ఎవరిని చుట్టుముట్టాయో మీకు త్వరలోనే తెలుస్తుంది.” (39-40)

ప్రవక్తా! మేము యావత్మానవాళికోసం ఈ సత్యపూరిత గ్రంథం నీపై అవతరింపజేశాం. కనుక ఎవరు సన్మార్గం అవలంబిస్తారో అది వారికే ప్రయోజనకారి అవుతుంది. మరెవరు పెడదారి పట్టిపోతారో దానివల్ల వారే నష్టపోతారు. వారి బాధ్యత నీపై లేదు.

మరణ సమయంలో (మానవుల) ఆత్మలు స్వాధీనం చేసుకునేవాడు దేవుడే. ఆయన మరణించనివారి ఆత్మలను నిద్రావస్థలో స్వాధీనం చేసుకుంటాడు. ఆ తరువాత ఆయన ఎవరి విషయంలో మృత్యునిర్ణయం తీసుకుంటాడో వారి ఆత్మలను తీసుకొని, మిగిలినవారి ఆత్మల్ని ఒక నిర్ణీతకాలం కోసం వెనక్కి పంపుతాడు.⁴ ప్రశాంత హృదయంతో యోచించేవారి కోసం ఇందులో గొప్ప సూచనలున్నాయి. (41-42)

3. ఈ సందర్భంగా మహాప్రవక్త (సల్లం) ప్రవచించిన ఒక మహిమోక్తి వినండి. ఆయన ఇలా ప్రవచించారు: “ప్రజలందరిలో కెల్లా శక్తిమంతుడు కాదలచుకున్న వ్యక్తి దేవుణ్ణి నమ్ముకొని ఆయన మీద భారం వేయాలి. అందరికంటే గొప్ప స్థితిపరుడు కాదలచుకున్న వ్యక్తి తన దగ్గరున్న దానికంటే దేవుని దగ్గర (స్వర్గంలో) ఉన్నదాని మీద ఎక్కువ నమ్మకం పెట్టుకోవాలి. అలాగే అందరి కంటే ఎక్కువ గౌరవనీయుడు కాదలచుకున్నవాడు అత్యంత గౌరవనీయుడు, మహోన్నతుడయిన దేవునికి భయపడుతూ ఉండాలి.” (ఇబ్నెఅబ్బాస్)

4. నిద్రావస్థలో కూడా ఆత్మ దేహం నుండి వెలువడి ఎక్కడెక్కడో తిరుగుతుంది. అప్పుడు ఆత్మకు, దేహానికి మధ్య స్థితిస్థాపక గుణంకల వస్తువేదో ఉంటుంది. ఈవస్తువే ఆ రెండింటిని పూర్తిగా విడిపోనివ్వకుండా పట్టి ఉంచుతుంది. ఆ వస్తువు తెగిపోతే ఆత్మ దేహం నుండి పూర్తిగా వేరయి పోతుంది. అంటే మరణం సంభవిస్తుంది. దేవుడు నిద్రిస్తున్న ఓ మనిషి విషయంలో మృత్యు నిర్ణయం తీసుకున్నప్పుడు ఈ స్థితిస్థాపక వస్తువుని తె్రించివేసి అతని దేహం నుండి ఆత్మను పూర్తిగా స్వాధీనం చేసుకుంటాడు. మృత్యునిర్ణయం తీసుకోకపోతే ఈ స్థితిస్థాపక వస్తువుని తె్రించివేయకుండా తాత్కాలికంగా స్వాధీనం చేసుకున్న అతని ఆత్మను తిరిగి అతని దేహంలోకి వదిలేస్తాడు.

ఒక పేదవాడు కలలో అందమైన బంగళాలో ఉన్నట్లు, కారులో షికారు కొడుతున్నట్లు, స్టార్ హోటల్లో భోగభాగాలు అనుభవిస్తున్నట్లు చూస్తాడు. ఆ సమయంలో తాను ఓ చిన్న పూరిపాకలో నివసిస్తున్న నిష్ఠదరిద్రుణ్ణి, పీకలవాడూ అప్పుల్లో మునిగివున్న దొర్కాగిణ్ణి, భార్యాపిల్లల కనీసావసరాలు కూడా తీర్చలేని దురదృష్టవంతుణ్ణి ఏ మాత్రం భావించడు. కాని కల కాస్తా చెదరిపోగానే వాస్తవం వికృతనాట్యం చేస్తూ అతని కళ్ళముందు కనిపిస్తుంది. అదేవిధంగా ఐహిక జీవితం కూడా

అలాంటి దేవుణ్ణి వదలి వీరు ఇతరుల్ని సిఫారసు కర్తలుగా చేసుకున్నారు! వారిని అడుగు: 'ఎలాంటి అధికారం లేకపోయినా వారు సిఫారసు చేయగలరా?' చెప్ప: 'సకల వ్యవహారాల్లో సిఫారసుచేసే అధికారం దేవునికే ఉంది. భూమ్యాకాశాల రాజ్యాధికారం ఆయన చేతిలోనే ఉంది. ఆయన వద్దకే మీరు తిరిగిపోవలసి ఉంది.' (43-44)

ఏక దేవుణ్ణి గురించి ప్రస్తావన వచ్చినప్పుడు పరలోకంపై నమ్మకంలేనివారి ముఖాలు వాడి ముడుచుకుపోతాయి. ఆయన్ని వదలి ఇతరుల్ని గురించి ప్రస్తావిస్తే చాలు, వారి ముఖాలు ఒక్కసారిగా దివిటీల్లా వెలిగిపోతాయి.⁵ (45)

కనుక నీవిలా వేడుకో: "దేవా! భూమ్యాకాశాల సృష్టికర్తా! అంతర్ బాహ్యాలను, గోచర అగోచర విషయాలను ఎరిగినవాడా! నీవే ప్రజల మధ్య వారు విభేదిస్తున్న విషయాలను గురించి తీర్పు చేసేవాడివి." (46)

ఒకవేళ దుర్మార్గుల దగ్గర లోకంలోని యావత్తు సిరిసంపదలకు రెట్టించు సిరి సంపదలుంటే, ప్రళయదినాన పడే పరమనీచమైన శిక్ష నుండి బయటపడేందుకు ఆ సంపదనంతటినీ (పాప)పరిహారం క్రింద ఇవ్వడానికి సిద్ధపడతారు. (అయినా శిక్ష తప్పదు.) అక్కడ దేవుని వైపు నుండి వారిపైకి వారెన్నడూ ఊహించని దారుణం వచ్చి పడుతుంది. వారి కర్మల దుష్ఫలితాలన్నీ వారిముందు ప్రత్యక్షమవుతాయి. (ఈరోజు) వారు అపహాస్యం చేస్తున్నదే (రేపు) వారిపై విరుచుకుపడుతుంది. (47-48)

మానవుడు ఆపద వచ్చినప్పుడు మమ్మల్ని మొరపెట్టుకుంటాడు. అప్పుడు మేమే దైనా భాగ్యం ప్రసాదిస్తే "ఇది నాకున్న జ్ఞానం (యోగ్యతల) వల్ల లభించింద"ని అంటాడతను. కాదు, ఇదొక పరీక్ష. కాని చాలామందికి ఈ వాస్తవం తెలియదు. (49)

ఇలాంటి మాటలే పూర్వం కూడా చాలామంది (మూఢులు) అన్నారు. కాని వారు సంపాదించినది వారికి ఏమాత్రం పనికిరాలేదు. చివరికి వారు తమ కర్మల దుష్ఫలితం అనుభవించారు. అలాగే (ఈనాడు) వీరిలోని దుర్మార్గులు కూడా త్వరలోనే తమ కర్మల దుష్ఫలితం అనుభవిస్తారు. వీరు మానుండి ఏవిధంగానూ తప్పించుకోలేరు. (50-51)

దేవుడు తాను తలచినట్లు కొందరికి పుష్కలంగా, కొందరికి స్వల్పంగా ఉపాధి

అందమైన కలలాంటిదే. అసలుజీవితం మరణానంతరం వచ్చే పరలోక జీవితమే. శాశ్వతమైన ఆ పరలోకజీవితంలో కష్టాలు లేకుండా సుఖాలు మాత్రమే అనుభవించడానికి ఇహలోకంలోనే సత్య ధర్మం స్వీకరించి సదాచరణకై నిరంతరం కృషిచేస్తూ ఉండాలని ఈసూక్తి మనకు చెబుతోంది.

5. ఈ ధోరణి దాదాపు యావత్తు బహుదైవారాధకుల్లో కన్పిస్తుంది. చివరికి ఈ జాడ్యం దురదృష్టవశాత్తు ముస్లింలకు కూడా సోకింది. వీరు పైకి దేవుణ్ణి విశ్వసించాం అంటారు. కాని ఆ ఏకైక దేవుణ్ణి గురించి ఎవరైనా ప్రస్తావిస్తే 'ఈ మనిషి ఎప్పుడు చూసినా దేవుణ్ణి గురించే మాట్లాడుతాడు. దేవుని ప్రయోజనాలైన వలీలు, మహాపురుషులంటే ఇతనికి గిట్టదు' అంటారు.

ప్రఖ్యాత తత్వవేత్త ఆలాసి రూహుల్మాని గ్రంథంలో ఇలా స్వానుభవాన్ని పేర్కొన్నారు: ఓరోజు ఒకతను ఏదో కష్టాల్లోఉండి చనిపోయిన ఓ మహనీయుణ్ణి సహాయం కోసం అర్థిస్తున్నాడు. నేనతణ్ణి చూసి 'దైవదాసుడా! దేవుణ్ణి అర్థించు' అన్నాను. నామాటలు విని అతను మండిపడ్డాడు. తరువాత ప్రజలు, అతడు నా గురించి నేను వలీలకు వ్యతిరేకినని అన్నాడని తెలియజేశారు.

నిస్తున్నాడని వారికి తెలియదా? విశ్వసించేవారికి ఇందులో అనేక సూచనలున్నాయి.*

ప్రవక్తా! (వారికి నా మాటలుగా) ఇలా చెప్ప: "ఆత్మవంచనకు పాల్పడిన నా దాసులారా! దేవుని కారుణ్యం పట్ల నిరాశచెందకండి. దేవుడు తప్పకుండా మీ పాపాలన్నిటినీ క్షమిస్తాడు. ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు. (52-53)

కనుక మీపై శిక్ష వచ్చి, మీకు ఎలాంటి సహాయం లభించని పరిస్థితి రాకముందే పశ్చాత్తాపంతో మీ ప్రభువు వైపు మరలండి; ఆయనకు పూర్తిగా విధేయులయిపోండి. అలాగే మీరు ఏమరుపాటులో ఉన్నప్పుడు హఠాత్తుగా మీపై (దైవ)శిక్ష విరుచుకుపడక ముందే మీ ప్రభువు పంపిన శ్రేష్ఠమైన గ్రంథాన్ని అనుసరించండి. (54-55)

(మీరలా చేయకపోతే) ఆ తరువాత మీరు "దేవుని విషయంలో నేనేంత పొరపాటు చేశాను, పైగా నేను అపహాస్యం చేసినవారిలో చేరిపోయానే!" అని విచారించవలసి వస్తుంది. లేదా "అయ్యయ్యా! దేవుడు నాకు సన్మార్గం చూపిస్తుంటే నేను కూడా భయ భక్తులుకలవారిలో చేరేవాణ్ణి!" అని పశ్చాత్తాపపడవలసి వస్తుంది. లేదా దైవశిక్షను చూసి "మరోఅవకాశం లభిస్తే నేను కూడా సదాచార సంపన్నులలో చేరుతానే!" అని బాధపడవలసివస్తుంది. (అప్పుడతనికి) "అవకాశం ఎందుకు లభించలేదు, నీదగ్గరికి నాసూక్తులు వచ్చాయి. నీవు వాటిని నిరాకరించావు. గర్విష్టి అయి అవిశ్వాసుల్లో చేరిపోయావు" (అని సమాధానం లభిస్తుంది). అలాంటి పరిస్థితులు రాకూడదు సుమా! (56-59)

ఈరోజు దేవుని విషయంలో అబద్ధలాడేవారి దుస్థితిని రేపు ప్రళయదినాన నీవు చూస్తావు. ఆరోజు వారి ముఖాలు నల్లబడిపోతాయి. అహంకారులకు నరకంలో చోటు లేదా? భయభక్తుల వైఖరి అవలంబించినవారికి మాత్రం దేవుడు వారి విజయరహస్యాల కారణంగా మోక్షం ప్రసాదిస్తాడు. వారికి ఎలాంటి దుఃఖం, కష్టాలు ఉండవు. (60-61)

(విశ్వంలోని) ప్రతి అణువుకూ దేవుడే సృష్టికర్త. ఆయనే సమస్త సృష్టిని పర్యవేక్షిస్తున్నాడు. భూమ్యాకాశాల నిక్షేపాలకు చెందిన తాళపుచెవులు ఆయన చేతిలోనే ఉన్నాయి. దేవుని సూక్తులు తిరస్కరించేవారే చివరికి నష్టపోయేవారు. (62-63)

ప్రవక్తా! వారినిలా అడుగు: "అజ్ఞానులారా! అలాంటప్పుడు మీరు దేవుణ్ణి వదలి ఇతరుల్ని ఆరాధించమని నాకు చెబుతున్నారా?"- "మీరు దేవునికి ఇతరుల్ని నోటికల్పిస్తే మీరు చేసే (మంచి)పనులు (కూడా) వ్యర్థమవుతాయి, మీరు ఘోరంగా నష్టపోతారు" అని నీదగ్గరకు, నీకు పూర్వం వచ్చిన ప్రవక్తలందరి దగ్గరకు దివ్యావిష్కృతి (వహీ) పంపబడింది" (అని వారికి చెప్పు.) (ప్రవక్తా!) నీవు మాత్రం ఏకైక దేవుణ్ణి ఆరాధిస్తూ కృతజ్ఞులయిన దాసులలో చేరిపో. (64-66)

వారసలు దేవునికి విలువ ఇవ్వవలసిన విధంగా విలువ ఇవ్వనేలేదు. పునరుత్థాన దినాన యావత్ భూగోళం ఆయన పిడికిలిలో ఉంటుంది.⁶ యావత్తు నభోమండలం

6. ఒకసారి దైవప్రవక్త (స) మసీదులో వేదికపై నిలబడి ప్రసంగిస్తూ ఈ సూక్తి పఠించిన తర్వాత ఇలా అన్నారు: దేవుడు (ప్రళయదినాన) భూమ్యాకాశాలను (యావత్తు గ్రహాలను) తన చేతిలోకి తీసుకొని పిల్లవాడు బంతిని తిప్పినట్లు తిప్పుతూ "నేను ఏకైక దేవుణ్ణి, (విశ్వ) చక్రవర్తిని, సర్వ

ఆయన కుడిచేతిలో (చాపలా) చుట్టబడి ఉంటుంది. వీరు చేస్తున్న బహుదైవారాధనకు ఆయన ఎంతో అతీతుడు, పరమ పవిత్రుడు. (67)

ఆరోజు భీకర శంఖారావంతో భూమ్యాకాశాల్లోని జీవరాసులన్నీ చచ్చి పడిపోతాయి. కాకపోతే దేవుడు సజీవంగా ఉంచదలచిన ప్రాణులు మాత్రం కొన్ని సజీవంగా ఉంటాయి. ఆ తరువాత మరోసారి శంఖారావం గావించబడుతుంది. దాంతో సమస్త జీవకోటి ఒక్కసారిగా లేచి చూడనారంభిస్తుంది. ఇంకా (ఆరోజు) ధరణి తన ప్రభువు తేజస్సుతో దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతుంది. కర్మల గ్రంథం తీసుకురాబడుతుంది. దైవప్రవక్తలు, సాక్షులు ప్రవేశపెట్టబడతారు. (అప్పుడు) మానవులకు న్యాయంగా సరైన తీర్పు జరుగుతుంది. వారికి అణుమాత్రం కూడా అన్యాయం జరగదు. ప్రతి మనిషికి అతను చేసుకున్న కర్మలను బట్టి పూర్తి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. మానవులు చేస్తున్న పనులన్నీ దేవునికి బాగా తెలుసు. (68-70)

(దైవన్యాయస్థానంలో తీర్పు ముగిసిన తరువాత దైవదూతలు) అవిశ్వాసుల్ని గుంపులు గుంపులుగా నరకం వైపు తోలుకెత్తారు. అలా వారు నరకం దగ్గరికి చేరుకున్న తర్వాత నరకద్వారాలు తెరవబడతాయి.

అప్పుడు ద్వారపాలకులు “మీ దగ్గరికి మీ ప్రజల నుండి దైవప్రవక్తలు రాలేదా? వారు మీకు మీప్రభువు సూక్తులు విప్పించలేదా? ఈనాడు (ఎదురయ్యే పరిణామాల్ని) గురించి (ఆనాడే) వారు మిమ్మల్ని హెచ్చరించలేదా?” అని అడుగుతారు వారిని.

దానికి వారు “వచ్చారు. (హెచ్చరించారు కూడా.) కాని సత్యతిరస్కారులకు నరక శిక్ష (ఎప్పుడో) నిర్ణయమైపోయింది” అని సమాధానమిస్తారు.

“అయితే నరకంలోకి పోయిపడండి. ఇక మీరిక్కడే ఎల్లకాలం ఉంటారు. గర్విష్టులకు కేటాయించిన ఈ నరకం పరమ చెడ్డస్థలం” అనంటారు ద్వారపాలకులు. (71-72)

ఇక విశ్వప్రభువుకు భయపడుతూ తదనుగుణంగా జీవితం గడిపినవారిని తండోప తండలుగా స్వర్గం వైపు తీసుకుపోవడం జరుగుతుంది. అలా వారు స్వర్గం దగ్గరకు చేరుకుంటారు. అక్కడ స్వర్గద్వారాలు ముందే తెరవబడి ఉంటాయి.

శక్తిమంతుడ్ని, సమస్త వైభవాలుగల మహోన్నతుడ్ని. ఇక ప్రపంచవాసులైన ఆ చక్రవర్తులు ఎక్కడున్నారు? ఏరా నియంతలు? ఏమయ్యారు ఆ అహంకారులు?” అని అంటాడు.

దైవప్రవక్త (స) ఇలా చెబుతూ ఆపాదమస్తకం ఊగిపోసాగారు. ఆ దృశ్యం చూసిన అనుచరులు ఆయన వేదికపై నుండి పడిపోతారేమోనని భయపడిపోయారు. (బుఖారి, ముస్లిం)

అలాంటి దేవునికి సాటి కల్పించకుండా, ఇతరులు కూడా దాసుల మొరలు ఆలకించి తమ కోర్కెలు తీర్చుతారని నమ్మడం; తదనుగుణంగా ప్రవర్తించడం; ఆయనకు మానవ బలహీనతలు ఆపాదించడం; సృష్టికర్త, యజమాని, ప్రభువయిన దేవుని పట్ల సృష్టమైన విశ్వాసపూతుక చర్య అవుతుంది. తీవ్రమైన నేరంగా, క్రమార్హంకాని ఘోరమైన పాపంగా పరిగణించబడుతుంది.

“షిర్క్” అనే ఈ ఘోరపాపానికి మనిషి బ్రతికుండగా క్షమాపణ చెప్పుకొని సన్మార్గం ఆపలం బించకపోతే, మరణానంతర జీవితంలో ఎంత పశ్చాత్తాపంచెందినా ప్రయోజనం ఉండదు.

స్వర్గపాలకులు వారిని సాదరంగా ఆహ్వానిస్తూ “మీకు శాంతీసౌభాగ్యాలు కలుగుగాక! మీరెంతో మంచివారు. ఇక ఇందులో ప్రవేశించి కలకాలం (హాయిగా) ఉండండి” అని అంటారు. దానికి వారు సమాధానమిస్తూ “సకల ప్రశంసలు దేవునికే శోభిస్తాయి. ఆయన మాకు చేసిన వాగ్దానం నెరవేర్చిచూపాడు. మమ్మల్ని ధరణికి వారసులుగా చేశాడు. ఇప్పుడు మేము కొరుకున్న చోట నివాసం ఏర్పరచుకోగలం” అని అంటారు.

కనుక సదాచార సంపన్నులకు అత్యంత శ్రేష్ఠమైన ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. (73-74)

అక్కడ నీవు (మహా అద్భుతం) చూస్తావు. దైవదూతలు దివ్య సింహాసనం చుట్టూ వలయంగా ఏర్పడి తమ ప్రభువు ఔన్నత్యం ప్రశంసిస్తూ, ఆయన పవిత్రతను కొనియాడుతుంటారు. మానవులకు పూర్తిన్యాయం చేకూర్చబడుతుంది. (ఆ సందర్భంలో) “సర్వలోక ప్రభువుకే సకలస్తోత్రాలు!” అనే పలుకులు మార్మోగుతాయి. (75)

అవతరణ: మక్కా 40. మోమిన్ (విశ్వాసి) సూక్తులు: 85

ఇది 39వ అధ్యాయం తర్వాత హి.శ. 5లో అవతరించింది. బహుదైవారాధకులు దైవప్రవక్త (స)పై పెద్దఎత్తున దుష్ప్రచారం సాగిస్తూ, ఆయన్ని చంపడానికి కుట్రలు పన్నుతున్న రోజులవి. ఒకరోజు దైవప్రవక్త (స) కాబాలో ప్రార్థన చేస్తుంటే ఉఖ్బా అనే ఒక దుర్మార్గుడు ఆయన మెడకు తుండుగుడ్డ వేసి మెలితిప్పి లాగసాగాడు. అంతలో హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) వచ్చి అతణ్ణి అవతలకు నెట్టి దైవప్రవక్త (స)ను కాపాడారు.

ఈ అధ్యాయంలో దేవుడు పైసంఘటనను పురస్కరించుకొని అవిశ్వాసులకు సత్యతిరస్కార పర్యవసానం గురించి హెచ్చరించాడు. నరక విషయాలతోపాటు గతంలో దైవప్రవక్తల్ని తిరస్కరించి నాశనమయిన ఫిరౌన్, ఖారూన్ల గురించి ప్రస్తావించాడు. ఆ తరువాత ఫిరౌన్ దర్బారులో సత్యం గురించి నిర్ణయంగా చాటిచెప్పిన ఒక విశ్వాసి వీరగాధను ప్రస్తావిస్తూ, అతనికి వ్యతిరేకంగా ఎన్నో కుట్రలు, కుయుక్తులు పన్నినవారికి ఎలాంటి దుర్గతి పట్టిందో తెలిపి మక్కా అవిశ్వాసుల్ని హెచ్చరించాడు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

హా-మీమ్. ఇది మహా శక్తిమంతుడు, సర్వజ్ఞుడైన దేవుని దగ్గర్నుండి అవతరించిన గ్రంథం. ఆయన పాపాలు క్షమించేవాడు; పశ్చాత్తాపంతో చేసిన వేడుకోలును స్వీకరించే వాడు; కఠినంగా శిక్షించేవాడు; ఎంతో ఉదారస్వభావుడు కూడా. ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. ఆయన దగ్గరికే అందరూ మరలిపోవలసి ఉంది. (1-3)

దేవుని సూక్తుల విషయంలో కృతఘ్నులు, సత్యతిరస్కారులు తప్ప మరెవరూ పిడి వాదం చేయరు. (వారికి ఎటూ నరక యాతనలు తప్పవు.) అంచేత వారు ప్రపంచంలో (వైభవోపేతంగా వెలిగిపోతూ) తిరగడం చూసి నీవు మోసపోకూడదు సుమా! వారికి పూర్వం నూహౌజాతి తిరస్కరించింది. ఆ తరువాత కూడా అనేక జాతులు తిరస్కరించాయి. ప్రతిజాతి తన దైవప్రవక్తను పట్టుకోవడానికి అతనిపై లంఘించింది. వారంతా తమ పైశాచిక ఎత్తుగడలతో సత్యాన్ని రూపుమాపడానికి ప్రయత్నించారు. అయితే చివరికి నేను వారిని పట్టుకున్నాను. ఇక చూడు. నాశిక్ష ఎంత కఠినమైనదో! (4-5)

అదేవిధంగా సత్యతిరస్కారానికి పాల్పడినవారంతా నరకాగ్నికి సమిధలవుతారని నీ ప్రభువు చేసిన నిర్ణయం కూడా వారి విషయంలో అమలు జరిగి తీరుతుంది. (6)

విశ్వప్రభువు సింహాసనాన్ని ఎత్తిపట్టుకున్న దైవదూతలు, దాని చుట్టూ నిలబడిన దైవదూతలు తమ ప్రభువు ఔన్నత్యం కీర్తిస్తూ, ఆయన పవిత్రతను స్మరిస్తున్నారు. వారు ఆయన్ని (దృఢంగా) విశ్వసిస్తున్నారు; విశ్వసించినవారిని క్షమించమని ఇలా ప్రార్థిస్తారు:

“ప్రభూ! నీవు నీ కారుణ్యంతో, జ్ఞానసంపత్తితో ప్రతి వస్తువునీ పరివేష్టించి ఉన్నావు. కనుక పశ్చాత్తాపంచెంది నీ మార్గం అవలంబించినవారిని క్షమించు. వారిని నరక యాతనల నుండి కాపాడు. ప్రభూ! నీవు వారికి వాగ్దానం చేసిన శాశ్వత స్వర్గవనాలలో వారిని ప్రవేశింపజేయి. వారి తల్లిదండ్రులలో, భార్యపిల్లలలో, సజ్జనులయిన వారిని కూడా (స్వర్గంలో వారి దగ్గరకు చేర్చు). నిజంగా నీవు అద్వితీయ శక్తిసంపన్నుడవు, అద్భుత వివేకవంతుడవు. వారిని ఆపదలు, అనర్థాల నుండి కాపాడు. ప్రళయదినాన నీవు ఎవరిని ఆపదలు, అనర్థాల నుండి కాపాడుతావో వారిని నీవు కటాక్షించినట్లే. అదే ఘనవిజయం, పరమమోక్షం.” (7-9)

ప్రళయదినాన (దైవదూతలు) అవిశ్వాసుల్ని ఎలుగెత్తి పిలిచి ఇలా అంటారు: “ఈ రోజు మీకు మీపై ఎంతకోపం వస్తున్నదో, (సత్యాన్ని) విశ్వసించమని మిమ్మల్ని పిలుస్తుంటే మీరు దాన్ని తిరస్కరిస్తున్నప్పుడు దేవుడు మీపట్ల అంతకంటే ఎక్కువ ఆగ్రహో దగ్రుడయ్యేవాడు.” దానికి వారు “ప్రభూ! నీవు మాకు రెండుసార్లు మృత్యువు కలిగించి, రెండుసార్లు ప్రాణం పోశావు. ఇప్పుడు మేము మా పొరపాట్లు ఒప్పుకుంటున్నాం. మరి మేము ఇక్కడ్నుంచి బయటపడే మార్గం ఏదైనా ఉందా?” అనంటారు. (10-11)

“(ఇప్పుడా మీరొప్పుకునేది, ఆనాడేమయింది మీ బుద్ధి?) ఆనాడు ఏకైక దేవుని వైపు పిలిచినప్పుడు మీరు నిరాకరిస్తుండేవారు. అదే (మరెవరైనా) దేవునితో పాటు ఇతరుల్ని కలిపితే మీరు ఒప్పుకునేవారు. అందుకే మీకీ దుగ్గతి పట్టింది. (ఇక దీన్నుంచి బయటపడే ప్రసక్తే లేదు.) నిర్ణయాధికారం ఇప్పుడు పరమోన్నతుడు, సర్వాధికుడైన దేవుని చేతిలో ఉంది” (అని వారికి సమాధానం లభిస్తుంది). (12)

ఆయనే మీకు తన నిదర్శనాలు చూపిస్తున్నాడు. ఆయనే మీకోసం ఆకాశం నుండి (వర్షం ద్వారా) ఉపాధినిస్తున్నాడు. ఆయనవైపు పశ్చాత్తాపంతో మరలేవారే (ఈ నిదర్శనాల ద్వారా) గుణపాఠం నేర్చుకుంటారు. (విశ్వాసులారా!) అవిశ్వాసులు ఎంత అసహ్యించు కున్నా సరే, మీ జీవితవిధానాన్ని దేవునికి ప్రత్యేకించి ఆయన్నే ప్రార్థించండి. (13-14)

ఆయన మహోన్నతమైన హోదా, అంతస్తులు కలవాడు, (సర్వాధికార) సింహాసనాధీశుడు. ఆయన తన దాసులలో తాను తలచుకున్న వారిపై తన దివ్యావిష్కృతి అవతరింపజేస్తున్నాడు. వారు పరలోక సమావేశం రోజు గురించి హెచ్చరించాలన్నదే దీని ఉద్దేశ్యం. ఆరోజు మానవులంతా నిరాటంకంగా ముందుకొస్తారు. దేవుని దగ్గర వారు ఏ విషయాన్నీ దాచలేరు. (అప్పుడు వారిని పిలిచి) “ఈరోజు సార్వభౌమత్వం ఎవరిద”ని అడుగుతారు. (దానికి యావత్ సృష్టి) “చండశాసనుడైన ఏకేశ్వరునిదే” (అంటుంది).

ఆరోజు ప్రతిమనిషికీ అతను చేసుకున్న కర్మలకు పూర్తి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. ఎవరికీ అన్యాయం జరగదు. లెక్క చూడటానికి దేవునికి ఎంతోసేపు పట్టదు. (15-17)

ప్రవక్తా! అతి సమీపానికి వచ్చివున్న (ప్రళయ)దినం గురించి ప్రజల్ని భయపెట్టు. ఆరోజు గుండెలు (గుభేలుమంటూ) గొంతులలోకి వస్తాయి. ప్రజలు పుట్టెడు దుఃఖం బలవంతంగా దిగమింగుతూ నోరుమూసుకొని నిల్చుంటారు. దుర్మార్గులకు ఏ ఆప్త మిత్రుడూ లభించదు. వారికి అనుకూలంగా సిఫారసు చేసేవారు కూడా ఉండరు. వారి సిఫారసు అంగీకరించడం జరగదు. దేవునికి (మానవుల) దొంగచూపులు, (వారి) హృదయాలలో దాగిన రహస్యాలు సైతం తెలుసు. దేవుడు న్యాయంగా, నిష్పక్షపాతంగా తీర్పు చేస్తాడు. (బహుదైవారాధకులు) దేవుణ్ణి వదలి ప్రార్థిస్తున్న మిథ్యాదైవాలు ఏ విషయంలోనూ తీర్పు చేయలేవు. దేవుడు (సర్వం) వినేవాడు, చూసేవాడు. (18-20)

వీరు ప్రపంచంలో ఎన్నడూ పర్యటించలేదా? పర్యటిస్తే గత జాతులకు ఎలాంటి గతి పట్టిందో తెలిసేది కదా? వీరికంటే వారు ఎంతో శక్తిమంతులు. వారు ప్రపంచంలో వీరికంటే ఎంతో అద్భుతమైన చిహ్నాలు వదలిపెట్టారు. అయితే వారు చేసిన పాపాలకు దేవుడు వారిని పట్టుకున్నాడు. అప్పుడు దేవుని పట్టు నుండి వారిని ఏ శక్తి కాపాడలేక పోయింది. వారికి దుగ్గతి పట్టడానికి కారణం వారి దగ్గరకు వారి ప్రవక్తలు సూచనలు, సూక్తులు తెచ్చినా వాటిని నమ్మడానికి నిరాకరించారు. చివరికి దేవుడు వారిని పట్టు కున్నాడు. దేవుడు మహాశక్తిమంతుడు. ఆయన శిక్ష చాలాకఠినంగా ఉంటుంది. (21,22)

మేము మూసాకు మా నిదర్శనాలు, సృష్టమైన నియామక ప్రమాణాలు ఇచ్చి ఫిరోస్, హామాన్, ఖారున్ల దగ్గరకు పంపాము. కాని వారు (అతను తెచ్చిన సత్యాన్ని నిరాకరిస్తూ) “నీవు మాంత్రికుడవు, అసత్యవంతుడవు” అన్నారు. (23-24)

ఆ తరువాత మూసా మా తరపున సత్యంతో కూడిన అనేక మహిమలు వారి ముందుకు తీసుకువచ్చాడు. (దాంతో చాలామంది ఇస్రాయిలీలు మూసాకు అనుచరులైపోసాగారు. కాని ఆ దుర్మార్గులకు మాత్రం కనువిప్పు కలగ లేదు.) వారు (మూసా అనుచరుల్లో భయోత్పాతం సృష్టించేందుకు) “సత్యాన్ని విశ్వసించి అతనితో కలసి పోయినవారి మగపిల్లలను హతమార్చండి. వారి ఆడపిల్లల్ని మాత్రమే సజీవంగా వదలి పెట్టండి” అన్నారు. కాని సత్యతిరస్కారుల పాపాలేవీ పారలేదు. (25)

ఓరోజు ఫిరోస్ తన సభాసదులతో “నన్ను వదలండి, నేను మూసాను చంపి తీరుతా. అతను తన ప్రభువును మొరపెట్టుకోనివ్వండి (చూద్దాం). ఇతని ధోరణి చూస్తుంటే ఇతను మీ మతాన్ని, మీ జీవనవ్యసస్థను మార్చివేస్తాడని నాకు అనుమానం గా ఉంది. లేదా ఇతను దేశంలో అరాచకాన్నయినా సృష్టించవచ్చు” అని అన్నాడు. (26)

మూసా (ఈ బెదిరింపుల్ని ఖాతరుచేయకుండా) “తీర్పుదినాన్ని నమ్మని ప్రతి గర్విష్టి నుండి నేను నాప్రభువు, మీప్రభువు అయిన దేవుని శరణు పొందాను” అన్నాడు. (27)

ఆ సందర్భంలో ఫిరోస్ వంశానికి చెందిన ఒక విశ్వాసి తన విశ్వాసాన్ని బహిష్కరణం చేయకుండా ఇలా అన్నాడు: “మీరు ఒక మనిషిని తన ప్రభువు దేవుడేనని అన్నంత

మాత్రాన చంపుతారా? అతను మీ ప్రభువు నుండి మీ వద్దకు సాక్ష్యాధారాలు తెచ్చాడు. ఒకవేళ అతను చెప్పేది అబద్ధమైతే అతని అబద్ధం అతనికే చుట్టుకుంటుంది. అలాగాక అతను చెప్పేది, చూపించేది నిజమే అయితే, అతను హెచ్చరిస్తున్న భయంకర దుష్పరిణామాలలో కొన్నయినా మీపై వచ్చి పడటం ఖాయం. అబద్ధాల కోరుకు, హద్దుమీరి ప్రవర్తించేవాడికి దేవుడు ఎన్నటికీ సన్మార్గబుద్ధి ప్రసాదించడు.”

“నా జాతిప్రజలారా! ఈరోజు మీకు సామ్రాజ్య వైభవం ఉంది. దేశంలో మీ ఆధిక్యత, అధికారాలే చెలామణి అవుతున్నాయి (నిజమే). కాని (ఏ క్షణంలో నయినా హఠాత్తుగా) మనపై దైవశిక్ష విరుచుకుపడితే మనకెవరు సహాయం చేస్తారు?”

ఫిరోస్ (అతని మాటలు పట్టించుకోకుండా) “నేను మాత్రం నాకు సమంజసమని తోచిన సలహా మీకిస్తున్నాను. నేను మిమ్మల్ని సరైన దారినే నడిపిస్తున్నాను” అన్నాడు.

దానికా విశ్వాసి ఇలా అన్నాడు: “సోదరులారా! (మీ ధోరణి చూస్తుంటే) గత జాతులకు దాపురించిన దుర్జినాలు వంటివి మీక్కూడా దాపురిస్తాయేమోనని నాకు భయంగా ఉంది. గతంలో నూహజాతికి, ఆద్జాతికి, సమూద్జాతికి, అతర్వాత కూడా అనేక జాతులకు దుర్జినాలు దాపురించాయి. దేవుడు మాత్రం (అనవసరమైన శిక్షలతో) తన దాసులకు అన్యాయం చేయాలనుకోడు.” (28-31)

“సోదరులారా! మొరలు, కేకలుపెట్టే దినం మీకు దాపురిస్తుందేమోనని నేను భయపడుతున్నాను. ఆరోజు మీరు (సహాయంకోసం) ఒకరొకరు పిలుచుకుంటూ (కంగారుగా) అటూఇటూ పరుగెత్తుతారు. కాని అప్పుడు మిమ్మల్ని దేవుని పట్టు నుండి కాపాడే వారే ఉండరు. దేవుడు దారితప్పించిన వాడికి మరెవరూ దారిచూపించలేరు.” (32-33)

“గతంలో యూసుఫ్ (ప్రవక్త) కూడా మీ దగ్గరకు సాక్ష్యాధారాలు తీసుకొచ్చారు. కాని ఆయన హితబోధను మీరు అనుమానించారు. ఆయన చనిపోయిన తరువాత మీరు ఇక దేవుడు ఏ ప్రవక్తనూ ఎట్టి పరిస్థితిలో కూడా పంపడని అన్నారు.”

అలాగే హద్దులు మీరిపోయి (సత్యాన్ని) అనుమానిస్తూ ఎలాంటి ఆధారాలు, ప్రమాణాలు లేకుండానే దైవసూక్తుల విషయంలో పిడివాదం చేసే ప్రతివ్యక్తినీ దేవుడు దారి తప్పిస్తాడు. దేవుని దృష్టిలోనేగాక, విశ్వసించినవారి దృష్టిలో కూడా ఈవైఖరి చాలా హేయమైనది, అనుచితమైనది. దేవుడు అహంకారం, తలబిరుసుతనాలు గల ప్రతి దుర్మార్గుడి హృదయకవాటాలు మూసివేస్తాడు. (34-35)

ఫిరోస్ (మరింత తలబిరుసుతో మాట్లాడుతూ) “హమాన్! నాకోసం ఒక ఎత్తయిన గోపురం కట్టించు. నేను (దానిమీదెక్కి) ఆకాశమార్గాలకు చేరుకొని అక్కడ మూసా ఆరాధించే దేవుడు ఉన్నాడో లేడో తొంగిచూస్తా. ¹ నాకైతే ఇతను పచ్చి అబద్ధాలకోరులా కన్నడుతున్నాడు” అని అన్నాడు. ఈవిధంగా ఫిరోస్కు అతని దుష్కార్యాలన్నీ మనోహరమైనవిగా చేయబడ్డాయి. అతడు సన్మార్గం అవలంబించకుండా నిరోధించబడ్డాడు. ఫిరోస్ పన్నిన దుష్ట పన్నాలన్నీ (అతని) వినాశానికే దారితీశాయి. (36-37)

1. వివరాలకు 28:38 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

విశ్వసించిన వ్యక్తి ఇలా అన్నాడు: “నా జాతిప్రజలారా! నామాట వినండి. నేను మీకు సరయిన మార్గం చూపుతాను. సోదరులారా! ఈ ప్రాపంచిక జీవితం మూన్నాళ్ళ ముచ్చట మాత్రమే. (మన) శాశ్వత నివాసం పరలోకంలో ఉంది. దుష్కర్మలు చేసిన వారికి వారి దుష్కర్మల్ని బట్టే ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. అలాగే స్త్రీలైనా, పురుషులైనా సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులయి ఉంటే స్వర్గంలో ప్రవేశిస్తారు. వారికక్కడ అపరిమితమైన ఉపాధి లభిస్తుంది.” (38-40)

“సోదరులారా! ఏమిటీ, నేను మిమ్మల్ని సాఫల్యం వైపు పిలుస్తుంటే మీరు నన్ను నరకాగ్ని వైపు లాగుతున్నారు? దేవుణ్ణి తిరస్కరించి, నేనెరగని శక్తులను ఆయనకు సాటి కల్పించమని చెబుతున్నారా నాకు? నేను మటుకు సర్వశక్తిమంతుడు, క్షమాశీలి అయిన దేవుని వైపు మిమ్మల్ని పిలుస్తున్నాను.” (41-42)

“మీరు నన్ను ఏ దైవేతరశక్తుల వైపు పిలుస్తున్నారో వాటి (దైవత్వాని)కి ఇటు ప్రపంచంలోనూ, అటు పరలోకంలోనూ ఎలాంటి విలువలేదు. మనమంతా (చివరికి) దేవుని దగ్గరకే మరలిపోవలసి ఉంటుంది. అయితే హద్దుమీరి ప్రవర్తించేవారు మాత్రం నరకానికి పోతారు. ఈరోజు నేను చెప్పేదంతా మీరు గుర్తుచేసుకునే సమయం ఒకరోజు తప్పకుండా వస్తుంది. నేను మాత్రం నా వ్యవహారాన్ని దేవునికి అప్పగిస్తున్నాను. ఆయనే తన దాసులకు సంరక్షకుడు.” (43-44)

చివరికి దేవుడు వారు పన్నిన కుట్రలు, కుయుక్తులన్నిటిని వమ్ముచేసి ఆ విశ్వాసిని కాపాడాడు. ఫిరోస్ అనుయాయులై ఫెారవిపత్తులో చిక్కుకొని సర్వనాశన మయ్యారు. (ఆనాటి నుండి) వారిని ప్రతిరోజూ ఉదయం, సాయంత్రం నరకాగ్ని ముందు ప్రవేశపెట్టడం జరుగుతున్నది. ² ప్రళయదినం వచ్చినప్పుడు “ఫిరోస్ అనుయాయుల్ని తీవ్రమైన (నరక)యాతనల్లో ప్రవేశింపజేయండి” అని ఆజ్ఞావుతుంది. (45-46)

తరువాత వారు నరకంలో పరస్పరం వాదించుకుంటారు. బలహీనులు తమ నాయకులతో “మేము మీకు విధేయులై ఉండేవాళ్ళం కదా, ఇప్పుడు మమ్మల్ని నరక బాధ నుండి మీరేమైనా కాపాడగలరా?” అని అడుగుతారు. దానికి నాయకులు “ఇక్కడ మనమంతా ఒకే స్థితిలో చిక్కుకొని ఉన్నాం. దేవుడు తన దాసుల్ని గురించి (అంతిమ) తీర్చిచాడు. (ఇక దానికి తిరుగులేదు)” అంటారు.

ఆ తరువాత నరకంలో పడినవారు నరకపాలకులతో “మా శిక్షను ఒక్క రోజైనా తగ్గించమని మీ ప్రభువును ప్రార్థించండి” అంటారు. దానికి నరక పాలకులు “మీ

2. మానవులు చనిపోయిన దగ్గర్నుంచి ప్రళయ బీభత్సం అనంతరం పునరుత్థాన దినం వరకు వారి ఆత్మలుండే స్థితిని “అలమె బర్ఖాఫ్” (ప్రేతులొకం) అంటారు. ఈ స్థితిలో పాపాత్ములకు ప్రతిరోజూ ఉదయం, సాయంత్రం వారి చివరి గమ్యస్థానం నరకం చూపడం జరుగుతుంది. అలాగే పుణ్యాత్ములకు ప్రతిరోజూ ఉదయం, సాయంత్రం వారి చివరి గమ్యస్థానం స్వర్గం చూపబడుతుంది. అదిగాక పరలోక తీర్పుదినం వరకు పాపాత్ములకు నరక శిక్ష కంటే కాస్త తేలికపాటి శిక్షలు కూడా ఉంటాయి. పుణ్యాత్ములకు స్వర్గసౌఖ్యాల కంటే కొంచెం తక్కువ స్థాయి సౌఖ్యాలు ప్రసాదించబడతాయి. (7:40, 8:51 సూక్తుల పాదసూచికలు కూడా చూడండి.)

దగ్గరకు మీ ప్రవక్తలు నిదర్శనాలు ఏమీ తీసుకొని రాలేదా?” అని అడుగుతారు. వారు ‘వచ్చార’ంటారు. “అయితే మీరే మొరపెట్టుకోండి. అవిశ్వాసుల మొరలు నిరుపయోగమే అవుతాయి” అని చెబుతారు నరకపాలకులు. (47-50)

గుర్తుంచుకోండి, మేము ప్రవక్తలను, విశ్వసించినవారిని ఇహలోక జీవితంలోనూ ఆదుకుంటాము; (పరలోక న్యాయస్థానంలో) సాక్షులు నిలబడే రోజున కూడా వారిని ఆదుకుంటాము. అప్పుడు దుర్మార్గులకు వారి క్షమాపణ ఏమాత్రం ఉపయోగపడదు. వారిపై అభిశాపం పడుతుంది. వారికి పరమ చెడ్డనివాసం లభిస్తుంది. (51-52)

చూడండి, మేము మూసాకు ఎలా మార్గదర్శనం చేశామో! ఇబ్రాయిల్ సంతతి వారిని మేము (తొరాత్) గ్రంథానికి వారసులుగా చేశాము. అందులో విజ్ఞతా వివేచనలు కలవారి కోసం హితోపదేశం, మార్గదర్శకత్వం ఉన్నాయి. (53-54)

కనుక ప్రవక్త! సహనం వహించు. దేవుని వాగ్దానం నిజమైనది. (అది తప్పక నెరవేరుతుంది.) నీ పొరపాట్లను గురించి క్షమాపణ కోరుకో. ఉదయం, సాయంత్రం నీ ప్రభువు (బెన్నత్యాన్ని) స్తుతిస్తూ ఆయన (పవిత్ర నామాల)ను స్మరిస్తూఉండు. (55)

కొందరు తమ దగ్గరకు ఎలాంటి ప్రమాణం రాకపోయినా దేవుని సూక్తుల విషయంలో వితండవాదం చేస్తారు. వారి హృదయాల్లో తామేదో గొప్పవాళ్ళమన్న అహంకారం తిట్టవేసి ఉంది. కాని తాము విర్రవీగుతున్న ఆ గొప్పతనానికి వారు ఎన్నటికీ చేరుకోలేరు. కనుక నీవు (వారి దుష్టపన్నాగాల బారినుండి) దేవుని శరణువేడుకో. ఆయన సమస్తం చూస్తున్నాడు, వింటున్నాడు. (56)

మానవుల్ని సృష్టించడం కన్నా భూమ్యాకాశాల్ని సృష్టించడమే గొప్పకార్యం. కాని చాలా మందికి వాస్తవం తెలియదు. గుడ్డివాడు, కళ్ళున్నవాడు సమానులు కారు. అలాగే సత్యాన్ని విశ్వసించిన సదాచారసంపన్నుడు, నీతి నడవడికలు లేని దుర్జనుడు కూడా సమానం కారు. కాని (విషయాన్ని) మీరు బహుతక్కువ గ్రహిస్తారు. ప్రళయం తప్పక వస్తుంది. కాని చాలామంది దీన్ని నమ్మలేకపోతున్నారు. (57-59)

మీ ప్రభువు చెబుతున్నాడు: “నన్ను ప్రార్థించండి, నేను మీ ప్రార్థన స్వీకరిస్తాను.”³ అహంకారంతో నన్ను ఆరాధించడానికి అంగీకరించనివారు నీచులై నరకానికి పోతారు.

3. కష్టసుఖాలు, లాభనష్టాలు, కీడు మేళ్ళు అన్నీ సృష్టికర్త విశ్వపాలకుడైన దేవుని చేతిలోనే ఉన్నాయి. ఆయనే సర్వేశ్వరుడు, అసాధారణ శక్తిసంపన్నుడు. ఆయన తన దాసుల మొరలను ఎలాంటి మధ్యవర్తులు లేకుండానే ప్రత్యక్షంగా వింటాడు; తాను తలచుకున్నవారికి సహాయం కూడా చేస్తాడు. కనుక మానవులు ఎట్టి పరిస్థితులు ఎదురైనా ఆయన్నే వేడుకోవాలి.

ఈ కార్యకారణ ప్రపంచంలోని సహజ వనరులు, సాధనసంపత్తులేవీ ఒక్కోసారి దాసుల కష్టాలు దూరంచేయలేవు, వారి అవసరాలు తీర్చలేవు. అప్పుడు దాసులు అసాధారణ శక్తిసంపన్నుడి (Super Natural Power)ని మొరపెట్టుకోవడానికి సిద్ధమవుతారు. ఆ అసాధారణ శక్తిసంపన్నుడు, సృష్టికర్త, సర్వేశ్వరుడయిన దేవుడే అని గుర్తించాలి. ఆయన్ని వదలి సృష్టితాలను వేడుకునేవారు ప్రపంచంలో తాత్కాలిక ప్రయోజనం పొందగలిగినా ఘోర పాపాని (షిర్క్)కి పాల్పడిన వారవుతారు. నిజమైన విశ్వాసం కలిగిన ముస్లింలు ఆయన్నే వేడుకుంటారు. అయితే మొరపెట్టుకునేవారు తమ

మీరు విశ్రాంతి తీసుకోవడానికి వీలుగా రాత్రివేళను సృజించినవాడు దేవుడే. (పనులు చేసుకోవడానికి వీలుగా) పగటిని ప్రకాశవంతంగా చేసినవాడు కూడా ఆయనే. నిస్సందేహంగా దేవుడు మానవుల పట్ల అమిత దయగలవాడు. కాని చాలామంది (ఆయనకు) కృతజ్ఞత చూపడం లేదు. (60-61)

(మీ శ్రేయస్సుకోసం ఇదంతా చేసిన) ఆ దేవుడే మీ ప్రభువు. ఆయన సర్వసృష్టికర్త. ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. మరి మీరెలా పెడదారి పట్టిపోతున్నారు? అదే విధంగా దేవుని సూక్తులు నిరాకరిస్తున్న వారంతా పెడదారి పట్టిపోతున్నారు. (62-63)

ఆ దేవుడే మీకోసం భూమిని నివాసస్థలంగా, ఆకాశాన్ని పందిరిగా నిర్మించాడు. ఆయనే మీకు ఒక రూపాన్నిచ్చి ఎంతో అందంగా మలిచాడు. ఆయనే మీకు పరిశుద్ధ పదార్థాలను ఉపాధిగా ప్రసాదించాడు. (ఇలాంటి సృష్టికార్యాలన్నీ చేసిన) ఆ దేవుడే మీ ప్రభువు, పరమ శుభదాయకుడు, సర్వలోక ప్రభువు. ఆయన మాత్రమే స్వతఃసిద్ధ జీవుడు. ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. (కనుక) మీరు మీ జీవన విధానాన్ని ఆయన కోసం ప్రత్యేకించి ఆయన్ని మాత్రమే ప్రార్థించండి. సకలవిధాల ప్రశంసలు, స్తోత్రాలు ఆయనకే శోభిస్తాయి. (64-65)

వారికిలా చెప్పు: “మీరు దేవుణ్ణి వదలి ప్రార్థిస్తున్న దైవేతర శక్తుల్ని ఆరాధించవద్దని నన్ను వారించడం జరిగింది. నా ప్రభువు నుండి నా దగ్గరకు నిదర్శనాలు వచ్చాయి. నేను సర్వలోక ప్రభువుకే విధేయుడయి ఉండాలని నాకు ఆజ్ఞయింది.” (66)

ఆయనే మిమ్మల్ని మట్టితో సృజించినవాడు. తర్వాత ఆయన మిమ్మల్ని వీర్య బిందువు ద్వారా తీసి, నెత్తుటి ముద్దగా చేసి, ఆపై శిశువుగా రూపొందించి పుట్టించాడు. ఆ తర్వాత మీరు పూర్తి శక్తిసామర్థ్యాలకు చేరుకునే వరకు మిమ్మల్ని పెంచుతున్నాడు. చివరికి మీరు వృద్ధాప్యంలోకి అడుగుపెట్టే వరకు వృద్ధిచేస్తున్నాడు. (అయితే) మీలో కొందరిని (యుక్త వయస్సుకు లేదా వృద్ధాప్యానికి చేరుకోక) ముందే వెనక్కి, పిలిపించు కుంటున్నాడు. మీరు నిర్ణీత (మరణ) సమయానికి చేరుకునేందుకే ఇలా చేస్తున్నాడు.

భౌతిక ప్రయత్నాలతో పాటు ఈ క్రింది విషయాలు కూడా గమనించాలి:

◆ “ఒక ముస్లిం పాపకార్యానికి లేదా బంధువుల పట్ల నిర్ణయకు సంబంధించిన విషయం గాకుండా మరేదైనా విషయంలో దుఆ (వేడుకోలు) చేసినప్పుడు దేవుడు అతని దుఆను మూడు రూపాల్లో ఏదో ఒక రూపంలో స్వీకరిస్తాడు. అతని దుఆను ఈ ప్రపంచంలోనే స్వీకరిస్తాడు; లేదా అతనికి పరలోకంలో ప్రతిఫలం ఇవ్వడానికి దాన్ని భద్రపరుస్తాడు; లేదా ఆ దుఆలోని విషయానికి సమాన స్థాయిగల ఏదైనా ఆపదను అతని మీద పడకుండా నిరోధిస్తాడు.” (ముస్నద్అహ్మద్)

◆ “తన దుఆను దేవుడు తప్పకుండా స్వీకరిస్తాడన్న గట్టి నమ్మకంతో చేయాలి.” (తిర్మిజి)

◆ “మనిషి తొందరపాటుతో ‘నేను ఎంతగానో వేడుకున్నాను, చాలా సార్లు వేడుకున్నాను. కాని నా వేడుకోలు స్వీకరించబడే సూచనలు కానరావడం లేదు’ అని చెప్పి విసిగిపోయి వేడుకోవడం మానేస్తాడు. అలాంటి తొందరపాటు పనికిరాదు.” (ముస్లిం)

◆ “మీలో ప్రతి వ్యక్తి తన అవసరాల కోసం దేవుణ్ణి వేడుకోవాలి. చివరికి తన చెప్పువారు తెగిపోయినా (దానికోసం కూడా) దేవుణ్ణి వేడుకోవాలి.” (తిర్మిజి)

మీరు వాస్తవికత (జీవితపరమార్థం) గ్రహించడానిక్కూడా ఆయనిలా చేస్తున్నాడు. (67)

ఆయనే మీ జీవన్మరణాలకు కారకుడు. ఆయన ఏదైనా చేయదలచుకుంటే 'అయిపో' అని ఆజ్ఞాపిస్తే చాలు, మరుక్షణం అది రూపొంది ఉనికిలోకి వస్తుంది. (68)

దేవుని సూక్ష్మ విషయంలో వితండ వాదం చేసేవారిని చూశావా నీవు? వారు ఎలా పెడదారి పట్టిపోతున్నారు? వారు ఈ గ్రంథాన్ని, గతంలో మా ప్రవక్తల ద్వారా మేము పంపిన (దివ్య) గ్రంథాలన్నిటినీ తిరస్కరిస్తున్నారు. త్వరలోనే వారికి (నిజం) తెలిసొస్తుంది. అప్పుడు వారి మెడలకు గుదిబండలు కట్టి, సంకెళ్ళతో బంధించి సలసల మరిగే నీటి దగ్గరకు ఈడ్చుకెళ్ళడం జరుగుతుంది. ఆ తరువాత నరకాగ్నిలో విసరి వేయబడతారు. (69-72)

అప్పుడు వారిని (దైవదూతలు) “మీరు దేవునికి సాటి కల్పించిన దైవేతర శక్తులు ఇప్పుడేమయ్యారు?” అని అడుగుతారు. దానికి వారు “వారు మానుండి కనుమరుగై పోయారు. అసలు మేము లోగడ ఏ శక్తిని ప్రార్థించలేదు” అని అంటారు. ఇలా దేవుడు అవిశ్వాసుల్ని దారి తప్పిస్తున్నాడు. (73-74)

“ఈ దుర్గతికి కారణం మీరు ప్రపంచంలో ధర్మవ్యతిరేక కార్యకలాపాల్లో (సదా) తలమునకలై ఉండేవారు. పైగా (అవేవో ఘనకార్యాలైనట్లు) విప్రవీగి పోయేవారు. ఇక వెళ్ళండి. నరకంలోకి పోయిపడండి. అక్కడ మీరు (నానా యాతనలు అనుభవిస్తూ) శాశ్వతంగా పడివుంటారు. అది గర్భపోతుల కోసం నిర్ణయించబడిన పరమ చెడ్డస్థానం” అని (దైవదూతలు) అంటారు. (75-76)

కనుక (ప్రవక్తా!) సహనం వహించు. దేవుని వాగ్దానం పూర్తిగా సత్యమైనది. వారికి మేము భయపెట్టున్న దుష్పరిణామాలలో ఏదైనా ఒకదాన్ని మేము నీ కళ్ళదుటే వారికి (చవి) చూపినా, లేదా (దానికి ముందే) నీ జీవితం పరిసమాప్తమయినా, మొత్తంమీద వారు మా దగ్గరికే తిరిగిరావలసి ఉంటుంది. (77)

నీకు పూర్వం మేము అనేక మంది దైవప్రవక్తలను ప్రభవింపజేశాము. వారిలో కొందరి స్థితిగతుల్ని నీకు తెలిపాము. మరికొందరి స్థితిగతుల్ని తెలుపలేదు. దేవుని అనుమతి లేకుండా ఏ దైవప్రవక్త కూడా తనంతట తాను ఏ నిదర్శనాన్ని (మహిమను) తీసుకురాలేడు. అయితే దైవాజ్ఞ వచ్చి న్యాయంగా తీర్పు జరిగినప్పుడు అధర్మపరులు మాత్రం (ఘోరంగా) నష్టపోతారు. (78)

దేవుడే మీకోసం పశువుల్ని సృష్టించాడు. వాటిలో కొన్నిటిపై మీరు స్వారి చేస్తారు; మరికొన్నిటిని (కోసి మాంసం) తింటారు. వాటి వల్ల మీకు ఇంకా అనేక ప్రయోజనాలు ఉన్నాయి. మీరు ఎక్కడికి పోవాలనుకుంటే అక్కడికి చేరుకోవడానికి అవి మీకు ప్రయాణ సాధనాలుగా కూడా ఉపయోగపడుతున్నాయి. ఆ పశువులపై మాత్రమే కాదు, ఓడలలో కూడా మీరు ఎక్కి ప్రయాణం చేస్తారు.

ఈవిధంగా దేవుడు మీకు తన నిదర్శనాలు చూపిస్తున్నాడు. అసలు మీరు ఆయన చూపిస్తున్న ఏ నిదర్శనాలు నిరాకరించగలరు? (79-81)

వారు ప్రపంచంలో తిరిగి చూడలేదా, వీరికి పూర్వం గతించినవారి పర్యవసానం ఏమయిందో? వీరికన్నా వారే బలవంతులు, వారే గొప్ప వైభవచిహ్నాలు వదలివెళ్ళారు. కాని వారు సంపాదించినది వారికి ఏవిధంగానూ ఉపయోగపడలేదు. (82)

గత జాతులవారి దగ్గరకు వారి ప్రవక్తలు సూక్తులు, సూచనలు తీసుకు వచ్చి నప్పుడు వారు తమ దగ్గరున్న (స్వయంకృత) జ్ఞానంలో తలమునకలయి ఉన్నారు. చివరికి వారు తాము అపహాస్యం చేసిన విషయాల ఉచ్చులోనే పడిపోయారు. వారు తీరా మా శిక్ష చూసి “మేమిప్పుడు సాటిలేని ఏకేశ్వరుణ్ణి విశ్వసించాం. (ఆయనకు) సాటి కల్పించిన మిథ్యా దైవాలన్నిటినీ నిరాకరిస్తున్నాం” అని అరిచారు. కాని మా శిక్ష చూసిన తర్వాత వారి విశ్వాసం వారికి ఏమాత్రం ఉపయోగపడ లేదు.

ఇది దేవుని దాసుల్ని గురించి అనాదిగా వస్తున్న దైవసంప్రదాయం. (దాని ప్రకారమే ఆ సత్యతిరస్కారులు సర్వనాశనమయి పోయారు. (83-85)

అవతరణ: మక్కా

41. హామీమ్

సూక్తులు: 54

ఈ అధ్యాయం ప్రారంభంలోని తొలి రెండు బీజాక్షరాలనే దీనికి మకుటంగా పెట్టారు. ఇది నబవీ శకం ఆరవ యేటలో అవతరించింది. మక్కా బహుదైవారాధకులు ఇస్లాం సందేశాన్ని అడ్డుకోవడానికి ఎంత దుష్ప్రచారం సాగిస్తున్నప్పటికీ వారిలో అనేక మంది ఇస్లాం స్వీకరిస్తున్నారు. చివరికి దైవప్రవక్త (స) పినతండ్రి, ప్రముఖ మల్లయోధుడయిన హజ్రత్ హమ్జా (రజి) కూడా ఇస్లాం స్వీకరించారు.

దాంతో ఖురైష్ నాయకులు మరింత ఆందోళన చెందుతూ సమస్యను గురించి చర్చించడానికి ఓరోజు కాబాలయంలో సమావేశమయ్యారు. ఆ సమయంలో దైవప్రవక్త (సల్లం) కూడా కాబాలయంలోనే ఓ మూలన ఒంటరిగా కూర్చున్నారు. అప్పుడు వారిలో ఉత్పా బినర్బియా అనే నాయకుడు మాట్లాడుతూ “మీరు ఒప్పుకుంటే నేను ముహమ్మద్ (సల్లం)తో మాట్లాడి, అతని ముందు కొన్ని ప్రతిపాదనలు పెడతాను. వాటిలో ఒక దాన్నయినా అతను ఒప్పుకోవచ్చు. ఇలా అతను మనల్ని వ్యతిరేకించడాన్ని మానుకుంటాడు” అని అన్నాడు. ఈ మాటలతో అందరూ ఏకీభవించారు.

ఉత్పా దైవప్రవక్త (స) దగ్గరికి వెళ్ళి ఇలా అన్నాడు: “బాబూ! నీవు మన జాతిలో కులగోత్రాల రీత్యా ఎలాంటి స్థానం కలవాడివో నీకు తెలుసు. కాని నీవు మన జాతిప్రజలపై పెద్ద ఆపద తెచ్చిపెట్టావు. సంఘాన్ని చీల్చావు. ప్రజలందరినీ తెలివిహీనుల క్రింద జమకట్టావు. జాతిధర్మాన్ని మంటకలిపి, మన దేవతల్ని విమర్శిస్తున్నావు. మన తాత ముత్తాతలంతా అవిశ్వాసులన్నట్లు మాట్లాడుతున్నావు. కాస్త నామాట విను. నేను నీ ముందు కొన్ని విషయాలు ఉంచుతాను. వాటిలో ఒకదాన్ని నీవు అంగీకరించవచ్చు.”

అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) “సరే చెప్పండి ఏమిటో వింటాను” అన్నారు.

“నీవు ప్రారంభించిన ఈ పని వెనుక లక్ష్యం ధనసంపాదన అయితే, మేమంతా కలసి నీవు మా అందరిలోకెల్లా గొప్ప శ్రీమంతుడయ్యే అంత ధనం సేకరించి ఇస్తాం. ఒకవేళ నాయకత్వం, పెద్దరికాలు కావాలంటే మేము నిన్ను మాపై నాయకుడిగా చేస్తాం. ఏ విషయంలోనూ నీ సలహా లేనిదే మేము నిర్ణయం తీసుకోము. లేదా నీవు రాజు

కాదలచుకుంటే మేము నిన్ను మా రాజుగా చేసుకుంటాం. ఒకవేళ నీకేదైనా భూతపిశాచాలు పట్టి బాధపడుతూ, వాటిని నీవు వదలగొట్టుకోలేని స్థితిలో ఉంటే, మేము పేరు మోసిన భూతదైవ్యుల్ని రప్పించి మాసొంత ఖర్చుతో నయం చేయిస్తాం” అన్నాడు ఉత్తా.

దైవప్రవక్త (స) అతని మాటలు విని “మీరు చెప్పదలచుకున్నది పూర్తిగా చెప్పినట్టేనా?” అనడిగారు. దానికి ఉత్తా “ఆ.. నేను పూర్తిగా చెప్పేశాను” అన్నాడు.

“అయితే ఇక నేను చెప్పేది కూడా కాస్త వినండి” అంటూ దైవప్రవక్త (స) అంటూ ఈ అధ్యాయాన్నే పఠించడం ప్రారంభించారు.

ఉత్తా రెండు చేతులు వెనకవైపు నేలకు ఆనిచ్చి జాగ్రత్తగా వినసాగాడు. దైవప్రవక్త (స) 38వ సూక్తిదాకా పఠించిన తర్వాత సాఫ్టాంగప్రణామం (సజ్జా)చేసి “అబుల్ వలీద్! నా సమాధానం విన్నారుగా. ఇక మీ ఇష్టం, మీరేం చేయాలో నిర్ణయించుకోండి” అన్నారు.

ఉత్తా మారుమాట్లాడకుండా అక్కడ్నుంచి లేచి ఖురైషీయుల సమావేశానికి తిరిగొచ్చాడు. ఖురైషీయులు అతని వాలకం చూసి అనుమానిస్తూ “ఏమయింది, ఏమన్నాడతను?” అని అడిగారు. అప్పుడు ఉత్తా ఇలా అన్నాడు:

“నేను ఇంతకు ముందెన్నడూ విననటువంటి అద్భుతవాణి విన్నాను. దైవసాక్షి! ఇవి కవితా పలుకులు కానేకావు. మంత్రతంత్రాలు అంతకన్నా కావు. జాతకం, జోతిష్వ్యాసాలకు సంబంధించిన మాటలు కూడా కావు. ఖురైష్ పెద్దలారా! నామాట విని అతని మానన అతడ్ని వదలిపెట్టండి. ఈవాణి తప్పకుండా తన ప్రభావం చూపుతుంది. ఒకవేళ అరబ్బులు అతనిపై అధికృత పాందారనుకోండి, అప్పుడు మీకు మీ సోదరుని మీద చేయిచేసుకునే పని తప్పవుతుంది. ఇతరులే అతని పని పడ్డారు. అలాకాకుండా అతనే అరబ్బులమీద విజయం సాధిస్తే అతని రాచరికం మీ రాచరికం అవుతుంది. అతని గౌరవం మీ గౌరవం అవుతుంది.”

ఖురైష్ నాయకులు ఈ మాటలు విని “చివరికి అతని చేతబడి నీమీద కూడా పారించన్న మాట” అన్నారు. దానికి ఉత్తా “నా అభిప్రాయం మీకు తెలియజేశాను. ఇక మీ ఇష్టం, ఏదైనా చేసుకోండి” అన్నాడు.

ఈ అధ్యాయంలో మక్కా బహుదైవారాధకులకు నయాన, భయాన నచ్చజెప్పడానికే ఎక్కువ ప్రయత్నం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

హామీమ్. ఇది కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడైన దేవుని నుండి అవతరించిన దివ్యావిష్కృతి. విషయాలను స్పష్టంగా విడమరచి చెప్పే సూక్తులుగల గ్రంథం. (ఇంగిత) జ్ఞానం కలవారి కోసం వచ్చింది. ఇది అరబీభాషలో ప్రోక్తమయిన ఖుర్ఆన్ (పాఠ్యగ్రంథం). (స్వర్గ) శుభవార్త అందజేసే, (దుష్పర్యవసానం గురించి) హెచ్చరించే మహోన్నత గ్రంథం ఇది.

కాని వారిలో చాలామంది దీనికి విముఖులయి పోతున్నారు. వినడానికి (కూడా) ముందుకు రావడం లేదు. పైగా “నీవు మమ్మల్ని ఏ విషయం వైపు పిలుస్తున్నావో దాని కోసం (మేము సిద్ధంగా లేము.) మా హృదయకవాటాలు మూసుకుపోయాయి;

మా చెవులకు చెవుడొచ్చింది. మాకూ నీకూ మధ్య ఒక తెర అడ్డుపడింది. (అంచేత) నీవు నీ పనేదో చేసుకుపో, మేము మా పని చేసుకుపోతాం” అని అంటున్నారు. (1-5)

ప్రవక్త! చెప్పు: “నేను మీలాంటి మానవుణ్ణి. కాకపోతే నాకు దివ్యావిష్కృతి ద్వారా మీ దేవుడు ఒక్కడేనని తెలియజేయబడుతోంది. కనుక మీరు ఆయన వైపుకే ఏకోన్ముఖులై ఉండండి. ఆయన్నే క్షమాపణ కోరుకోండి. పరలోకాన్ని తిరస్కరించి జకాత్ నెరవేర్చని బహుదైవారాధకులకు వినాశంఉంది. దీనికిభిన్నంగా సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులైనవారికి ఎన్నటికీ తరగని గొప్ప ప్రతిఫలం లభిస్తుంది.” (6-8)

ప్రవక్త! వారికి సంగతి కూడా చెప్పు: “కేవలం రెండు రోజుల్లో భూమిని సృష్టించిన దేవుణ్ణి మీరు తిరస్కరిస్తున్నారా? ఆయనకు ఇతరులను సాటి కల్పిస్తున్నారా? సకల లోకాలకు ఆయనే కదా ప్రభువు! ఆయనే భూమి (దొర్లిపోకుండా దాని) మీద పర్వతాలు పాతిపెట్టాడు. అందులో అనేక శుభాలు ఉంచాడు. అంతేకాదు, ఆహారం అర్థించే సమస్త ప్రాణికోటికీ అవసరమైన మేరకు లెక్క ప్రకారం దానిపై ఆహారసామగ్రి కూడా ఏర్పాటు చేశాడు.¹ ఈ పనులన్నీ నాలుగు రోజుల్లో పూర్తయ్యాయి. (9-10)

తిరిగి దేవుడు ఆకాశం వైపు దృష్టి సారించాడు. అప్పుడు ఆకాశం పూర్తిగా పొగ రూపంలో ఉండేది. ఆయన భూమ్యాకాశాల్ని ఉద్దేశించి “మీకు ఇష్టమున్నా లేకపోయినా ఉనికిలోకి రండి” అన్నాడు. దానికి అవి “మేము వినములై వచ్చేశాం” అన్నాయి. (11)

అప్పుడు ఆయన రెండురోజుల్లో ఏడు ఆకాశాలు నిర్మించాడు. ప్రతి ఆకాశానికి తత్సంబంధిత నియమావళి నిర్దేశించాడు. భూలోక సమీపంలోని ఆకాశాన్ని మేము (నక్షత్ర) దీపాలతో అలంకరించాం. దాన్ని అన్నివిధాలా సురక్షితంగా ఉంచాం.² ఇదంతా మహా శక్తిమంతుడు, అపార వివేకవంతుడైన దేవుడు రూపొందించిన పథకం. (12)

1. అనాది నుండి అంతిమదినం వరకు పుణ్ణి సమస్త ప్రాణికోటికి సరిపడ ఆహార సామగ్రిని దేవుడు ప్రపంచంలో ఏర్పాటు చేశాడు. అయితే ఈ ఆహారం అవసరమయిన మేరకు అందాలంటే దేవుడు నిర్దేశించిన జీవన విధానం ప్రకారం ఆర్థిక విభజన ప్రక్రియ న్యాయంగా, నిష్పక్షపాతంగా నిరంతరం జరుగుతుండాలి. కాని స్వార్థమే పరమార్థంగా భావించిన నేటి మానవుడు దేవుడు నిర్ణయించిన సత్యధర్మాన్ని, ఆర్థిక న్యాయాన్ని త్రోసివేచి అన్యాయం, అక్రమం, దగా, దోపిడీ, హింసా దౌర్జన్యాలతో కొన్ని వర్గాలకు కృత్రిమ కొరత సృష్టిస్తున్నాడు. ఆ విధంగా కూడబెట్టిన ఆర్థిక ఒనరుల్ని ఎరగా చూపుతూ దేవుని దాసుల్ని తన దాసులుగా చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. (ఇతర వివరాలకు 17:31 సూక్తి, దాని పాదసూచిక, 6:140 సూక్తి చూడండి.)

2. మొదట పొగరూపంలో ఉన్న విశ్వం గ్రహాలుగా, నక్షత్రాలుగా, ఇతర మరెన్నో రోదసీ పన్నులుగా మారడానికి రెండురోజులు పట్టింది. ఈ రెండురోజుల నిర్మాణప్రక్రియలో భూమి కూడా చేరింది. ఆ తర్వాత భూమిపై (మరికొన్ని ఇతర గ్రహాలపై కూడా) నీరు, గాలి, వృక్షజాతి, జీవరాసి వగైరా ఏర్పడటానికి మరోనాలుగు రోజులు పట్టింది. ఇక్కడ 9,10 సూక్తులలో దేవుడు భూమండల నిర్మాణానికి రెండురోజులు పట్టినది, దానిపై ఆహారం తదితర ఏర్పాట్లు జరగడానికి నాలుగు రోజులు పట్టినది అన్నాడు. ఈవిధంగా భూమి జీవరాసికి నివాసయోగ్యం కావడానికి మొత్తం ఆరుదినాలు పట్టింది. ఈ ఆరు దినాలలోనే మొత్తం విశ్వవ్యవస్థ ఏర్పడింది.

అయినా వీరు (ఆయన శక్తిసామర్థ్యాలను ఖాతరు చేయకుండా) ముఖం తిప్పుకుంటే వారికిలా చెప్పా: “(పూర్వం) ఆద్, సమూద్ జాతులపై హఠాత్తుగా (దైవ)శిక్ష వచ్చి పడింది. అలాంటి హఠాత్ శిక్ష గురించి నేను మిమ్మల్ని హెచ్చరిస్తున్నాను. వారి దగ్గరకు దైవప్రవక్తలు ముందూ వెనుకూ నలువైపుల నుంచి వచ్చి ‘దేవుణ్ణి తప్ప మరెవరినీ ఆరాధించకండి’ అని (పరిపరివిధాల) బోధించారు. కాని వారు (తిరస్కార భావంతో) ‘మా ప్రభువు పంపాలనుకుంటే (ఈ పనికోసం) దైవదూతల్ని పంపేవాడు. కనుక నీవు తెచ్చిన విషయాన్ని మేము నమ్ముము’ అని అన్నారు.” (13-14)

ఆద్ (నాయకులు) న్యాయం, ధర్మం ఏదీలేకుండా దేశంలో పెద్ద మొనగాళ్ళయి పోయారు. పైగా (అహంకారంతో) “మాకంటే బలవంతులెవరున్నారు?”ని పలకసాగారు. వారిని సృష్టించిన దేవుడు వారికంటే బలాఢ్యుడన్న సంగతి వారికి కాస్తయినా తట్టలేదా? వారు మా సూక్తులు, సూచనలు తిరస్కరిస్తూనే పోయారు. చివరికి మేము ఓ దుర్జినాన వారి పైకి భయంకరమైన తుఫాన్ పంపాము. ఇహలోక జీవితంలో వారికి అవమాన కరమైన శిక్ష చవిచూపించడానికే ఇలా చేశాం. పరలోక శిక్ష ఇంతకంటే ఎంతో అవమానకరంగా ఉంటుంది. వారికక్కడ ఎవరూ సహాయం చేయరు. (15-16)

ఇక సమూద్జాతి- మేము వారిముందు సన్మార్గం ఉంచాం. కాని వారు సన్మార్గం చూడటానికి బదులు అంధులయి ఉండటానికే ఇష్టపడ్డారు. చివరికి వారి దుష్కర్మల కారణంగా వారిపై అవమానకరమైన శిక్ష వచ్చిపడింది. అయితే సత్యాన్ని విశ్వసించి భయభక్తుల వైఖరి అవలంబించినవారిని మాత్రం మేము రక్షించాం. (17-18)

దైవవిరోధుల్ని నరకానికి తీసికెళ్లేందుకు వారిని చుట్టుముట్టి తీసుకొచ్చే రోజు గురించి ఊహించు. అప్పుడు ముందొచ్చినవారిని వెనుక వచ్చినవారు దగ్గరికొచ్చేదాకా ఆపడం జరుగుతుంది. అలా అందరూ అక్కడికి చేరుకున్న తర్వాత వారి కళ్ళు, చెవులు, చర్మాలు వారు ప్రపంచంలో ఉన్నప్పుడు ఏమేమి చేసేవారో సాక్ష్యమిస్తాయి. (19-20)

11,12 సూక్తులలో దేవుడు విశ్వనిర్మాణానికి ముందున్న పరిస్థితిని ప్రస్తావిస్తూ, అప్పుడు ఈ విశ్వం పొగరూపంలో ఉండేదని అన్నాడు. నేటి సైన్స్ భాషలో దీన్ని నీహారిక (Nebula) అంటారు. కొట్ల సంవత్సరాల క్రితం ఒకచోట గుమిగూడి ఉన్న ఈ విశ్వపదార్థంలో పెద్దపేలుడు (బిగ్ బ్యాంగ్) సంభవించి ముక్కలు ముక్కలైపోయిందని, అవి క్రమంగా విస్ఫరించి లక్షలాది సంవత్సరాల తర్వాత నేటి గ్రహాలుగా, నక్షత్రాలుగా రూపొందాయని శాస్త్రవేత్తలు చెబుతున్నారు. ఖుర్ఆన్ లో దేవుడు పొగ రూపంలో ఉన్న భూమ్యాకాశాల్ని ఉద్దేశించి ఉనికిలోకి రండని ఆజ్ఞాపించాడు. ఆ తరువాత ఆయన రెండు రోజుల్లో ఏడు ఆకాశాలు నిర్మించాడు. ఇందులో భూమి కూడా చేరి ఉంది.

ఈవిధంగా దేవుడు భూమ్యాకాశాలను ఆరు దినాలలో సృష్టించాడని ఖుర్ఆన్ చెబుతోంది. ఈ దినాలు మనం ప్రమాణంగా తీసుకునే దినాలు కానవసరంలేదు. ఖుర్ఆన్ లో ఒకచోట ఒకరోజు మీరు లెక్కించే వెయ్యేండ్లకు సమానమని, మరోచోట ఒకరోజు యాభైవేల ఏండ్లకు సమానమని ఉంది. ఖుర్ఆన్ సైన్స్ గురించి చెప్పే గ్రంథం కాదు. తన అవతరణ కాలంనాటి మానవులకు అర్థమయ్యేలా సంక్షిప్తంగా దేవుని అసాధారణ శక్తిసామర్థ్యాల ప్రస్తావనల ద్వారా ఆయన ఏకత్వాన్ని చాటిచెప్పే దైవగ్రంథం. ఆ దృష్టితోనే దాన్ని అధ్యయనం చేస్తే విషయం అర్థమవుతుంది.

అప్పుడు వారు తమ చర్మాలను ఉద్దేశించి “మీరు మాకు వ్యతిరేకంగా ఎందుకు సాక్ష్యమిస్తున్నారు?” అని అడుగుతారు.

దానికవి ఇలా సమాధానమిస్తాయి: “ప్రతి వస్తువుకు మాట్లాడే శక్తినిచ్చిన దేవుడే మాకూ మాట్లాడే శక్తినిచ్చాడు. ఆయనే మిమ్మల్ని మొదటిసారి పుట్టించాడు. ఇప్పుడు ఆయన దగ్గరికే మీరు తీసుకురాబడ్డారు. మీరు రహస్యంగా నేరాలు చేస్తున్నప్పుడు, ఎప్పుడో ఓసారి మీ కళ్ళు, చెవులు, చర్మాలు కూడా మీకు వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యమిస్తాయన్న ఆలోచనే మీకు కలగలేదు. పైపెచ్చు మీరు చేసే దుష్కార్యాలు అనేకం దేవునికి కూడా తెలియదని మీరు భావిస్తుండేవారు. దేవుణ్ణి గురించి మీలో ఏర్పడిన ఈ దుష్టభావనే మిమ్మల్ని (నట్టేట) ముంచింది. అందుకే మీరిప్పుడు నష్టపోయారు.” (21-23)

వారిప్పుడు సహనం వహించినా వహించకపోయినా నరకాగ్ని వారి నివాసస్థలం. వారు పశ్చాత్తాపంతో (సత్యంవైపు) మరలదలచినా వారికా అవకాశం ఇవ్వబడదు. మేము వారికి వెనకాముందూ ప్రతి విషయాన్నీ ఆకర్షవంతంగా చేసి చూపే (పైశాచిక) నేస్తాలను వారిపై రుద్దాము. గత మానవులకు, జిన్నులకు ఎలాంటి (శిక్ష)నిర్ణయం వర్తించిందో వీరికీ అలాంటి నిర్ణయమే వర్తిస్తుంది. కనుక వారు తప్పకుండా నష్టపోతారు. (24-25)

అవిశ్వాలు (మరింత పెట్రోగిపోతూ) “ఈ ఖుర్ఆన్ వినకండి. (దాన్ని పఠిస్తున్నప్పుడు) అల్లరిచేయండి. ఇలాగైనా మీరు విజయం సాధిస్తారేమో చూడండి” అనంటారు. (26)

ఈ తిరస్కారుల్ని మేము కఠినంగా శిక్షిస్తాం. వారి కర్మలదుష్ఫలం వారికి తప్పక చూపిస్తాం. దైవవిరోధులకు విధించే శిక్ష నరకం! అక్కడే వారికి శాశ్వతనివాసముంటుంది. మా సూక్తులు నిరాకరించినవారికి అదే శిక్ష. వారక్కడ (అక్కసు వెళ్ళబుచ్చుకుంటూ) “ప్రభూ! మమ్మల్ని పెడదారి పట్టించిన మానవుల్ని, జిన్నుల్ని మాకు చూపించు. వారిని మేము కాళ్ళక్రింద పడేసి (కసితిరా) తొక్కి అవమానపరుస్తాం” అనంటారు. (27-29)

ఎవరు తమ ప్రభువు దేవుడేనని పలికి, అమాట మీదనే స్థిరంగా ఉంటారో వారి (సహాయం) కోసం దైవదూతలు తప్పకుండా అవతరిస్తారు. అప్పుడు వారికి ఇలా ధైర్యం చెబుతారు: “భయపడకండి. విచారపడకండి. స్వర్గప్రవేశం గురించి మీకు చేసిన వాగ్దానం గుర్తుచేసుకొని ఆనందించండి. మేము ఇహలోకంలోనూ మీకు తోడుగా ఉన్నాం, ఇప్పుడు పరలోకంలోనూ మీకు తోడుగా ఉంటాం. ఇక్కడ మీరు కోరుకున్న వస్తువు లభిస్తుంది. మీరు కోరిందల్లా మీదే అవుతుంది. గొప్ప క్రమాశీలి, అమిత దయా మయుడయిన దేవుని వైపున లభించనున్న ఆతిథ్యమిది.” (30-32)

3. ఇబ్నె మన్షూద్ (రజి) ప్రకారం కాబా దగ్గర ఇద్దరు ఖురైష్ తెగవాళ్ళు- ఒక సఖీఫ్ తెగ వ్యక్తి లేక ఇద్దరు సఖీఫ్ తెగవాళ్ళు, ఒక ఖురైష్ తెగవ్యక్తి గుమిగూడారు. వారి దేహాల్లో కొవ్వు బాగానే ఉంది. కాని వారి మస్తిష్కాలలో బుద్ధిజ్ఞానాలే తక్కువగా ఉన్నాయి. వారిలో ఒకడు “దేవుడు మన మాటలు వింటాడా? నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?” అని అడిగాడు. దానికి రెండోవాడు “మనం బిగ్గరగా మాట్లాడితే వింటాడు. మెల్లిగా మాట్లాడితే వినలేడు” అన్నాడు. మూడోవాడు తన అభిప్రాయం చెబుతూ బిగ్గరగా మాట్లాడేటప్పుడు వినగలిగితే, మెల్లిగా మాట్లాడేటప్పుడు కూడా వింటాడనుకుంటా” అన్నాడు. ఆ సందర్భంలో ఈసూక్తులు అవతరించాయి. (బుఖారి, ముస్లిం)

దేవుని (సందేశం) వైపు (ప్రజలను) పిలిచి, సత్కార్యాలు చేసి, తాను దైవవిధేయుణ్ణి పలికినవాని మాటకంటే శ్రేష్ఠమైన మాట మరెవరిది అవుతుంది? (33)

ప్రవక్తా! మంచి చెడూ ఒకటి కాజాలవు. కనుక నీవు అత్యంత శ్రేష్ఠమైన 'మంచి' ద్వారా చెడును నిర్మూలించు. అప్పుడు నీ గర్భశత్రువు కూడా నీకు ప్రాణమిత్రుడయి పోవడం నీవు చూస్తావు. ఈ సద్గుణం సహనశీలురకు తప్ప మరెవరికీ అబ్బదు. ఈ భాగ్యం అదృష్టవంతులకు తప్ప మరెవరికీ ప్రాప్తం కాదు. (34-35)

ఒకవేళ సైతాన్ నుండి నీకేదైనా దుష్టప్రేరణ కలిగినట్లు అన్నిసై నీవు దేవుని శరణువేడుకో. ⁴ దేవుడు సమస్తం వింటున్నాడు. ఆయన సర్వం ఎరిగినవాడు. (36)

రాత్రి, పగలు, సూర్యుడు, చంద్రుడు (వగైరా ప్రకృతి శక్తులన్నీ) దేవుని (ఏకత్వానికి, ఆయన శక్తిసామర్థ్యాలకు) నిదర్శనాలే. (కనుక ప్రజలారా!) సూర్యచంద్రులకు సాష్టాంగపడకండి. మీరు నిజంగా దేవుణ్ణి ఆరాధించేవారయితే, వాటిని సృష్టించిన దేవునికే సాష్టాంగపడండి. (37)

ప్రవక్తా! మీరు గనక తలబిరుసుతో మొండిగా వ్యవహరిస్తే వ్యవహరించనీ. నీ ప్రభువు సన్నిధిలో ఉన్న దైవదూతలు రేయింబవళ్ళు ఆయన్ని స్మరిస్తూనే ఉన్నారు. వారా స్మరణలో ఎన్నటికీ అలసిపోరు. (38)

భూమి నిర్జీవంగా పడివుండటం నీకు కన్పిస్తుంది. అయితే మేము ఆ తర్వాత వర్షం కురిపించగానే అది ఒక్కసారిగా (వృక్షజాతిని తీసుకొని) పైకి ఉబికి వస్తుంది. ఇది కూడా దేవుని సూచనే. మృతభూమికి జీవంపోసి లేపేవాడు మృత మానవుల్ని కూడా బ్రతికించి లేపగలడు. ఆయనకు అణువణువుపై అధికారం ఉంది. (39)

4. సైతాన్ ఎల్లప్పుడూ ఏదో వంకతో మానవుణ్ణి రెచ్చగొట్టి, కోపం తెప్పించి అతని చేత ధర్మ వ్యతిరేక కార్యాలు చేయించడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. అలాంటి పరిస్థితి ఎదురయితే వెంటనే ఆ దుష్టుడి కీడునుండి దైవాన్ని శరణుకోరుకోవాలని ఈ సూక్తిలో హెచ్చరించబడింది.

ఒకసారి దైవప్రవక్త (స) దగ్గర హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) కూర్చోని ఉంటే ఒకతను వచ్చి అబూబకర్ (రజి)ని అనవసరంగా దూషించడం ప్రారంభించాడు. హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) వెంటనే రెచ్చిపోకుండా మౌనం వహించి అతని దూషణలు వినసాగారు. దైవప్రవక్త (స) ఆయన్ను చూసి చిరునవ్వు చిందించసాగారు. కాని తర్వాత కాస్సేపటికి అబూబకర్ (రజి) అతని దూషణలు సహించలేక సమాధానంగా ఒక తీవ్రమైన మాటన్నాడు. ఆయన నోట ఆ మాట వినగానే దైవప్రవక్త (స) ముఖారవిందం ముడుచుకుపోయింది. ఆయన తక్షణమే లేచి అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోయారు.

అబూబకర్ (రజి) కూడా లేచి ఆయన వెనకాలే నడిచారు. దారిలో ఆయన దైవప్రవక్త (స)తో మాట్లాడుతూ “(ఏమిటి మీ ధోరణి) చాలా విచిత్రంగా ఉందే! ఆ వ్యక్తి నన్ను తిడుస్తుంటే సేపు మీరు మౌనం వహించి చిరునవ్వు నవ్వుతుండేవారు. కాని తర్వాత నేనతని దూషణకు జవాబివ్వగానే మీకు కోపం వచ్చేసింది” అని అడిగారు. దానికి దైవప్రవక్త (స) “నువ్వు మౌనంగా ఉన్నంతసేపు ఒక దైవదూత నీదగ్గర నిలబడి నీతరపున అతని దూషణలకు జవాబిచ్చాడు. కాని నీవు మాట్లాడటం మొదలెట్టగానే ఆ దూత అదృశ్యమై అతని స్థానంలో సైతాన్ ప్రత్యక్షమయ్యాడు. మరీ నేను సైతాన్తో కలిసి కూర్చోలేనుగా?” అన్నారు. (ముస్లిద్ అహ్మద్)

మా సూక్తులకు పెడర్థాలు తీసేవారు మాకు కనపడకుండా ఎక్కడా దాక్కొని ఉండలేరు. (సమయం వచ్చినప్పుడు వారికి తప్పక తగిన శాస్త్ర జరుగుతుంది.) నరకాగ్నిలో విసరబడేవాడు శ్రేష్ఠుడా లేక ప్రళయదినాన ప్రశాంత స్థితిలో ఉండేవాడు శ్రేష్ఠుడా? మీరే ఆలోచించండి. సరే మీరు చేయదలచుకున్నదేదో చేస్తావుండండి. (కాని గుర్తుంచుకోండి.) మీ చేష్టలన్నిటినీ దేవుడు ఓకంట గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (40)

వీరే తమ దగ్గరికి హితబోధ వచ్చినప్పుడు దాన్ని తిరస్కరించినవారు. కాని ఇదొక శక్తిమంతమైన గ్రంథం. దుష్టశక్తులు దానిపై ముందునుంచి దాడి చేయలేవు; వెనుకనుంచి దాడి చేయలేవు. ఇది మహా వివేకవంతుడు, స్వతహాగా ప్రశంసనీయుడయిన దేవుని నుండి అవతరించిన (అద్భుత)వాణి. ప్రవక్తా! నీగురించి అనబడుతున్న మాటలు ఈనాడు కొత్తేమీ కాదు. నీకు పూర్వం ప్రభవించిన ప్రవక్తలకు కూడా ఈ మాటలు అన్నారు. (అయినా) నీ ప్రభువు గొప్ప క్షమాశీలి. (అయితే దాంతోపాటు) ఆయన కఠినంగా దండించేవాడు కూడా. (41-43)

ఒకవేళ మేమీ గ్రంథాన్ని అరబ్బేతర ఖుర్ఆన్ గా చేసివుంటే, వారు (విమర్శిస్తూ) “దాని సూక్తుల్ని (మా భాషలో) ఎందుకు విడమరచి చెప్పలేదు? ఇదేమి చోద్యమో! సంబోధితులు అరబ్బులైతే, ఈగ్రంథం అరబ్బేతర భాషలోనా!” అంటారు. వారికిలా చెప్పు: ఈ ఖుర్ఆన్ విశ్వసించేవారి కోసం మార్గదర్శిని, స్వస్థత ప్రదాయిని. అయితే విశ్వసించడానికి ముందుకురానివారి కోసం ఇది చెవుల్లో దూర్చిన దూది, కళ్ళకు కట్టిన గంఠలాంటిది. వారి పరిస్థితి వారిని చాలా దూరం నుంచి పిలుస్తున్నట్లుంది. (44)

ఇంతకుపూర్వం మేము మూసాకు (తౌరాత్)గ్రంథం ఇచ్చాము. దాని విషయంలో కూడా ఇలాంటి విభేదమే వచ్చింది. నీ ప్రభువు గనక ముందే ఒకమాట నిర్ణయించి ఉండకపోతే ఇలా విభేదించేవారి గురించి (ఎప్పుడో) తీర్పు జరిగివుండేది. వీరసలు దీన్ని గురించి తీవ్రమయిన సందిగ్ధం, సందేహాలలో పడిపోయారు. ఎవరు సత్కార్యం చేస్తే అతను తన శ్రేయస్సు కోసమే చేసుకుంటాడు. అలాగే ఎవరు దుష్కార్యానికి పాల్పడితే దాని కీడు అతని పైనే వచ్చి పడుతుంది. నీ ప్రభువు మాత్రం తన దాసులకు ఎలాంటి అన్యాయం చేయడు. (45-46)

ప్రళయఘడియ గురించి దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. తొడిమల నుండి పైకిచ్చే పండ్లను గురించి, గర్భందాల్చే తల్లి, ఆమె కనేపిల్లల్ని గురించి కూడా ఆయనకే తెలుసు. ఆయన వారిని (ప్రళయ దినాన) ఎలుగైతే పిలిచి “(మీరు పూజించిన) నా భాగస్వాములు ఏమయ్యారో”ని ప్రశ్నిస్తాడు. దానికి వారు “మూలో ఎవరికి వారి ఉనికిని గురించే తెలియదని విన్నవించుకుంటున్నాం” అనంటారు. వారు గతంలో పూజించిన మిథ్యా దైవాలన్నీ ఆరోజు వారినుండి కనుమరుగై పోతాయి. దాంతో వారు (నిరాశతో) తమకిక ఎక్కడా రక్షణ లభించదని భావిస్తారు. (47-48)

మానవుడు తన శ్రేయస్సు కోసం ఎంత వేడుకున్నా అలసిపోడు. కాని ఎప్పుడైనా కాస్తంత కష్టం వస్తేచాలు, నిరాశతో క్రుంగిపోతాడు. అయితే మేమతణ్ణి ఆ కష్టం నుండి గట్టెక్కించి మారకారుణ్యాన్ని చవిచూపించగానే (మేము చేసిన మేలు మరచి) “నేనిందుకు

అర్హుడై. (నా శక్తిసామర్థ్యాలవల్లనే నాకిది లభించింది) ప్రళయదినం ఒకటుందని, అది తప్పక వస్తుందని నేను భావించడంలేదు. ఒకవేళ నన్ను నిజంగానే నాప్రభువు దగ్గరకు తీసికెళ్ళడం జరిగితే అక్కడా నాకు సుఖాలే లభిస్తాయి” అని అంటాడు.

కాని మేము సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారికి (గతంలో) వారు ఏమేమి చేసినప్పటికీ తెలిపి, ఆతర్వాత పరమ జుగుప్సాకరమైన (నరక)యాతనలు చవిచూపిస్తాం. (49-50)

మానవునికి మేమేదైనా అనుగ్రహిస్తే అతను మాకు విముఖుడయి పోతాడు. పైగా అహంకారంతో విర్రవీగుతాడు. కాని అదే కష్టమొచ్చినప్పుడు సుదీర్ఘప్రార్థనలు చేస్తాడు.

ప్రవక్తా! వారికిలా చెప్పు: “ఈఖుర్ఆన్ నిజంగా దైవవాణి అయితే, దీన్ని మీరు (ఇలాగే) నిరాకరిస్తుంటే, కాస్త మీరే ఆలోచించండి.. దీన్ని (మొండిగా) నిరాకరించడంలో బహుదూరం పోయినవాడికంటే పరమదుర్మార్గుడు మరెవరుంటారు? (51-52)

త్వరలోనే వారికి మా నిదర్శనాలు దిజ్ఞుండలాల్సినా చూపిస్తాం; వారి (దేహ నిర్మాణం)లోనూ చూపిస్తాం. చివరికి ఈ ఖుర్ఆన్ సత్యవాణి అనే విషయం వారి ముందు బట్టబయలువుతుంది. నీప్రభువు ప్రతిదానికి సాక్షిగా ఉన్నాడన్న సంగతి చాలదా (వారికి)? చూడు, వీరు తమ ప్రభువును కలుసుకోవాలని ఉంటుందన్న విషయాన్ని ఎలా నమ్ములేకపోతున్నారో! వినండి, ఆయన ప్రతివస్తువునీ పరివేష్టించి ఉన్నాడు. (53-54)

42. పూరా (సలహా సంప్రదింపులు)

ఆవతరణ: మక్కా సూక్తులు:53

ఈ అధ్యాయంలోని విషయాలు గమనిస్తే ఇది 41వ అధ్యాయం తర్వాత స.శ.6 లేక 7వ యేట అవతరించిఉండవచ్చని తెలుస్తుంది. ఇందులో దైవసందేశంపట్ల బహు దైవారాధకులు వెలిబుచ్చిన అనుమానాలు, అభ్యంతరాలు, వాటికి సమాధానాలున్నాయి. మధ్యమధ్యలో సత్యతిరస్కార పర్యవసానం గురించిన హెచ్చరికలున్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

హా-మీమ్, ఐన్-సీన్- ఖాఫ్. మహా శక్తిమంతుడు, అపార వివేకవంతుడయిన దేవుడు గత ప్రవక్తల దగ్గరకు ఏవిధంగా దివ్యావిష్కృతి పంపుతుండేవాడో అదేవిధంగా ఇప్పుడు నీదగ్గరకు కూడా దివ్యావిష్కృతి పంపుతున్నాడు. భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్తం ఆయనదే. ఆయన సర్వాధికుడు, సర్వోన్నతుడు. (1-4)

(దేవుని ఘనత-పవిత్రలను కించపరిచే చేష్టల వల్ల) పైనుండి ఆకాశం బ్రద్దలై పడి పోవచ్చు. దైవదూతలు తమ ప్రభువుని స్తుతిస్తూ ఆయన్ని స్మరిస్తున్నారు. భూలోకవాసుల పాపాలు క్షమించమని కూడా మనవిచేస్తున్నారు. వినండి, దేవుడే గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు. తనను వదలి ఇతరుల్ని సంరక్షకులుగా చేసుకున్నవారిని ఆయన గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. నీవు వారి (తిరస్కారవైఖరి)కి బాధ్యుడవు కావు. (5-6)

అలాగే మక్కావారిని, దాని చుట్టుప్రక్కల ప్రాంతాలవారిని (సత్యతిరస్కార పర్యవసానం గురించి) హెచ్చరించడానికి మేమీ ఖుర్ఆన్‌ని అరబీభాషలో నీవద్దకు పంపాము.

(మానవులంతా) సమావేశమయ్యే రోజు (సంభవించే భయంకర పరిణామాల్ని) గురించి కూడా హెచ్చరించు. ఆరోజు తప్పకుండా వస్తుంది. అందులో ఎలాంటి సందేహం లేదు. అప్పుడు ఒక వర్గం స్వర్గానికి, మరొక వర్గం నరకానికి పోవాలని ఉంటుంది. (7)

దేవుడు తలచుకుంటే వీరందర్నీ ఒకే సమాజంగా చేయగలడు. కాని ఆయన తాను కోరిన వారిని తన కారుణ్యభాయలోకి తీసుకుంటాడు. దుర్మార్గులకు మాత్రం ఏ సహాయకుడూ, సంరక్షకుడూ ఉండడు. వారు దేవుణ్ణి వదలి ఇతరుల్ని సంరక్షకులుగా చేసుకున్నారా? నిజానికి అసలు సంరక్షకుడు దేవుడే. ఆయనే మృతుల్ని తిరిగి బ్రతికించేవాడు. ఆయన ప్రతిపనీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వశక్తిమంతుడు. (8-9)

(ప్రవక్తా! చెప్పు:) “మీమధ్య ఏ విషయంలో విభేదం వచ్చినా దాన్ని పరిష్కరించే పని దేవునిదే. ఆయనే నా ప్రభువు. ఆయన్నే నేను నమ్ముకున్నాను. (ఏ సమస్య వచ్చినా) నేను ఆయన (హితవుల) వైపుకే మరలుతాను.” (10)

ఆయన భూమ్యాకాశాలకు సృష్టికర్త. ఆయనే మీజాతి నుండి మీకు తోడుగా జంటల్ని పుట్టించాడు. అలాగే జంతువుల్లో కూడా జంటల్ని పుట్టించాడు. ఇలా ఆయన ప్రాణికోటి సంతతిని విస్తరింపజేస్తున్నాడు. యావత్తు విశ్వవ్యవస్థలో ఆయన్ని పోలిన వస్తువు, (జీవి)లేదు. ఆయన సమస్తం వింటున్నాడు, చూస్తున్నాడు. భూమ్యాకాశాల తాళపుచెవులు ఆయన చేతిలోనే ఉన్నాయి. ఆయన తలచినట్లు కొందరికి పుష్కలంగా, కొందరికి స్వల్పంగా ఉపాధి నిస్తున్నాడు. ఆయన సర్వం ఎరిగినవాడు. (11-12)

ఆయన నూహకు ఆదేశించిన జీవనమార్గాన్నే మీకోసం నిర్దేశించాడు. (ప్రవక్తా!) దానినే ఇప్పుడు దివ్యావిష్కృతి ద్వారా నీ దగ్గరకు పంపించాడు. ఈ జీవన మార్గాన్నే మేము ఇంతకు పూర్వం ఇబ్రాహీం, మూసా, ఈసాల క్కూడా అందజేస్తూ అందులోనే (జీవితాంతం) స్థిరంగా ఉండాలని, వర్గభేదాలు సృష్టించకూడదని హెచ్చరించాం. ఈ విషయాన్ని గురించే నీవు బోధిస్తున్నప్పుడు బహుదైవారాధకులు బెదిరిపోతున్నారు. దేవుడు తానుకోరిన మనిషిని తనవాడిగా చేసుకుంటాడు. తన వైపు మరలేవాడికే ఆయన తన సాన్నిధ్యానికి చేరుకునే మార్గం చూపిస్తాడు. (13)

మానవులు తమ దగ్గరకు (సత్య)జ్ఞానం వచ్చిన తర్వాత, (దాన్ని వదలి) పరస్పరం పంతాలకు పోయి కలహించుకోవడం వల్లనే వారిలో వర్గభేదాలు ఏర్పడ్డాయి. నీ ప్రభువు దగ్గర నిర్ణీత సమయం అనే మాట లేకపోయిఉంటే ఆయన వారి కథ ఎప్పుడో పరిసమాప్తం చేసివుండేవాడు. పూర్వీకుల తరువాత (దైవ)గ్రంథానికి వారసులుగా చేయబడినవారు దాన్ని సందేహిస్తూ, తీవ్ర సందిగ్ధంలో పడిపోయారు. (14)

ఏమైనప్పటికీ (ప్రవక్తా!) నీవు అదే జీవనవిధానం వైపు ప్రజలను ఆహ్వానించు. నీకివ్వబడిన ఆదేశం ప్రకారం ఆ విధానంలోనే స్థిరంగా ఉండు. అంతేగాని లోకుల మనోవాంఛల్ని అనుసరించకు. వారికిలా తెలియజెయ్యు:

“నేను దేవుడు పంపిన ప్రతి గ్రంథాన్ని విశ్వసిస్తున్నాను. మీ వ్యవహారాలన్నీ న్యాయంగా, నిష్పక్షపాతంగా పరిష్కరించాలని నాకు ఆజ్ఞయింది. దేవుడే మా ప్రభువా,

మీ ప్రభువు కూడా. మేము చేసే కర్మలు మాతో పాటు ఉంటాయి. మీరు చేసే కర్మలు మీతో పాటుంటాయి. (కనుక) మీకూ, మాకూ మధ్య ఎలాంటి జగడం లేదు. దేవుడు ఓరోజు మనల్నందర్నీ (కర్మవిచారణ కోసం) సమావేశపరుస్తాడు. మనమంతా చివరికి ఆయన దగ్గరికే మరలి పోవలసి ఉంది.” (15)

దైవసందేశం స్వీకరించిన తర్వాత కొందరు దేవుని విషయంలో జగడమాడు తున్నారు. వారి వివాదం దేవుని దృష్టిలో అన్యాయమైనది, అధర్మమైనది. వారిపై దైవాగ్రహం విరుచుకు పడుతుంది. వారి కోసం కఠినశిక్ష కాచుకొని ఉంది. (16)

ఆ దేవుడే సత్యం ప్రాతిపదికపై ఈ గ్రంథాన్ని, త్రాసుని (అంటే ధర్మశాస్త్రాన్ని) అవతరింపజేశాడు. తీర్పుఘడియ సమీపంలోనే ఉందేమో మీకేం తెలుసు? దాన్ని విశ్వసించనివారే దానికోసం తొందరపెట్టున్నారు. దాన్ని విశ్వసించినవారు మాత్రం దాని పట్ల భయపడుతున్నారు. అది తప్పకుండా వస్తుందని వారికి తెలుసు. వినండి, ఆ ఘడియ రాక గురించి సందేహస్పదమయిన వాదనలు చేస్తున్నవారు మార్గభ్రష్టత్వంలో పడి బహుదూరం కొట్టుకుపోయారు. (17-18)

దేవుడు తన దాసుల విషయంలో అమిత దయామయుడు, అపార వాత్సల్యుడు. ఆయన తలచినవారికి తలచినది ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన ఎంతో బలాఘ్నుడు, మహా శక్తి మంతుడు. పరలోక సుకృతఫలం కోరుకునేవారి కోసం మేము వారి పుణ్యఫలం వృద్ధి చేస్తాం. ఇహలోకఫలం కోరుకునేవారికి మేము ఇహలోకంలోనే దాన్ని ప్రసాదిస్తాం. అయితే పరలోక(సుకృతఫలం)లో వారికి ఎలాంటి వాటా లభించదు. (19-20)

వారు ఆశ్రయించిన మిథ్యాదైవాలలో ఏవైనా దేవుడు అనుమతించని ధర్మమార్గం వారి కోసం నిర్ణయించాయా? తీర్పు విషయం ముందే నిర్ణయించబడకపోయిఉంటే వారి కథ ఎప్పుడో సమాప్తమయి ఉండేది. అలాంటి దుర్మార్గులకు తప్పనిసరిగా దుర్భర శిక్ష పడుతుంది. అప్పుడీ దుర్మార్గులు తమ దుష్కర్మల పర్యవసానం పట్ల భయపడ టాన్ని నీవు చూస్తావు. అది వారి మీద తప్పకుండా వచ్చిపడుతుంది. పోతే సత్యాన్ని విశ్వసించి, సదాచార సంపన్నులైనవారు స్వర్గవనాల్లో ఉంటారు. వారికి వారు కోరుకున్న దల్లా వారి ప్రభువు వద్ద లభిస్తుంది. ఇదే అన్నిటికంటే గొప్ప దైవానుగ్రహం. (21-22)

ఇలాంటి శుభవార్తనే దేవుడు సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచరణ వైఖరి అవలంబించిన దాసులకు అందజేస్తున్నాడు. కనుక ప్రవక్తా! వారికిలా చెప్పు: “నేనీ (ధర్మప్రచారం) పని కోసం మీనుండి ఎలాంటి ప్రతిఫలం ఆశించడం లేదు. కాకపోతే బంధుప్రేమను మాత్రం మీనుండి తప్పక ఆశిస్తాను.” సత్కార్యాలు చేసేవారికి ఆ సత్కార్యాలలో మేము వృద్ధివికాసాలు కలిగిస్తాం. దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, ఎంతో ఆదరించేవాడు. (23)

వారు (నీగురించి) “ఈమనిషి దేవునిపై నిందలు మోపుతున్నాడ”ని అంటున్నారా? (అదే నిజమైతే) దేవుడు తలచుకుంటే నీ హృదయకవాటాలు మూసివేస్తాడు. (కాని వారు చెబుతున్నది పచ్చిఅబద్ధం, నీపై లేనిపోని అభాండాలు వేస్తున్నారు.) దేవుడు అసత్యాన్ని అంతమొందిస్తున్నాడు. తన సద్వచనాలతో సత్యాన్ని సత్యంగా నిరూపిస్తున్నాడు. ఆయనకు (మానవుల) అంతర్యాలలో మెదిలే రహస్యాలు సైతం తెలుసు. (24)

ఆయనే తన దాసులు పశ్చాత్తాపంతో చేసే వేడుకోలు స్వీకరించి వారి పొరపాట్లు మన్నిస్తున్నాడు. ఆయనకు మీ చేష్టలన్నీ తెలుసు. (అయినప్పటికీ ఆయన మిమ్మల్ని ఉపేక్షిస్తున్నాడు.) విశ్వసించి, సదాచార సంపన్నులైనవారు చేసే వేడుకోలును ఆయన స్వీకరిస్తాడు. పైగా ఆయన తన అనుగ్రహంతో వారికి మరింత(భాగ్యం) ప్రసాదిస్తాడు. సత్యతిరస్కారులకు మాత్రం దుర్భర యాతనలు తప్పవు. (25-26)

ఒకవేళ దేవుడు తన దాసులందరికీ పుష్కలంగా ఉపాధినిస్తే, వారు ప్రపంచంలో గర్విష్టులయి తిరుగుబాటుకు పాల్పడతారు. అందువల్ల ఆయన తానుతలచిన విధంగా ఒక నిర్ణీత పరిమాణంలో (ఉపాధి) దించుతున్నాడు. ఆయనకు తనదాసుల (స్వభావం) గురించి బాగా తెలుసు. వారిని ఆయన ఓకంట గమనిస్తున్నాడు. (27)

ప్రజలు (వర్ణభావంతో) నిరాశ చెందినప్పుడు ఆ దేవుడే వర్షం కురిపించి తన కారుణ్యాన్ని విస్తృతం చేస్తున్నాడు. ఆయనే (అందరికీ) సంరక్షకుడు, ప్రశంసనీయుడు. ఆయన నిదర్శనాలలో భూమ్యాకాశాల సృష్టి కూడా ఒకటి. ఆ రెండిటిలోనూ ఆయన జీవరాసులను వ్యాపింపజేసి ఉంచాడు.¹ తాను తలచుకున్నప్పుడు వాటిని (పరలోకంలో ఒకచోట) సమీకరించగలడు. (28-29)

మీకు ఏ ఆపద వచ్చినా అది మీ చేజేతులా తెచ్చిపెట్టుకున్నదే అవుతుంది. మీరు చేస్తున్న అనేక పొరపాట్లను ఆయన ఇట్టే క్షమించి వదలిపెట్టున్నాడు.² (అయినా మీరు మీ దురాగతాలను మానుకోవడం లేదు.) అయితే మీరు ప్రపంచంలో దేవుని పట్టు నుండి తప్పించుకొని ఎక్కడికీ పారిపోలేరు. దేవునికి వ్యతిరేకంగా మీకు ఎలాంటి సహాయకుడూ, సంరక్షకుడూ లభించడు. (30-31)

ఆయన నిదర్శనాలలో సముద్రంలో కొండల్లా కన్పించే ఓడలు కూడా ఉన్నాయి. దేవుడు ఎప్పుడు తలచుకుంటే అప్పుడు గాలిని స్తంభింపజేయగలడు. దాంతో ఆ ఓడలు సముద్రతలంపై (ముందుకు సాగకుండా ఎక్కడికక్కడ) నిలిచిపోతాయి. సహన వైఖరి

1. ఈసూక్తిని బట్టి జీవరాసులు మన భూమిపైన్నే గాక, ఇతరగ్రహాలలో కూడా ఉన్నాయని తెలుస్తోంది. (వివరాలకు 16:49 సూక్తితో పాటు 65:12 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

2. ఈ సూక్తిలో అవిశ్వాసులకు, ప్రపంచపూజారులకు వచ్చే కష్టాలు వారు చేజేతులా కొని తెచ్చుకున్నవేనని దేవుడు అంటున్నాడు. అంటే దేవుడు తనప్రవక్తల ద్వారా పంపిన బోధనలు విశ్వ సింఛకుండా వాటికి వ్యతిరేకంగా నడచుకుంటే సహజంగానే ఇబ్బందులు ఏర్పడతాయన్నమాట.

అయితే దేవుని బోధనలు విశ్వసించి వాటి ప్రకారం నడచుకునే వారికి కూడా కష్టాలు వస్తాయి కదా, దానికి కారణం ఏమిటనే ప్రశ్న వస్తుంది. ఇలాంటి సంపూర్ణ జీవనవ్యవస్థ. ఈ వ్యవస్థను నెలకొల్పడానికి దానికి పూర్తిగా భిన్నమైన వ్యవస్థలో ఊపిరి పీల్చుకుంటూ కృషి చేస్తున్నప్పుడు కష్టాలు ఎదురవడం సహజమే. అయితే ఈ కష్టాలు మనిషి పాపప్రక్షాళనకు, పరలోకంలో అతని హోదాఅంతస్తుల పెరుగుదలకు దోహదపడతాయి.

దీన్ని గురించే దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “ముస్లింకు ఎలాంటి కష్టాలు, కడగండ్లు, ఆపదలు, ఆందోళనలు ఎదురయినా, చివరికి అతనికి ఒక ముల్లు గుచ్చుకున్నా సరే వాటిని దేవుడు అతని పాపాలకు, పొరపాట్లకు పరిహారంగా చేస్తాడు.” (బుఖారి, ముస్లిం)

అవలంబించి కృతజ్ఞులయి ఉండేవారికి ఇందులో గొప్ప సూచనలున్నాయి.....లేదా ఓడ ప్రయాణీకులు చేసిన అనేక పాపాలను మేము క్షమించి, కేవలం కొన్ని పాపాల కారణంగా వారిని (నడి సముద్రంలో) ముంచివేయగలం. అప్పుడు మా సూక్తుల్ని గురించి వితండవాదం చేసేవారికి నిజం తెలిసొస్తుంది. రక్షణ పొందడానికి తమకీక ఎలాంటి అశ్రయం లేదని వారు తెలుసుకుంటారు. (32-35)

ఇహలోకంలో మీకివ్వబడిన జీవన సామగ్రి మూన్నాళ్ళ ముచ్చట మాత్రమే. దేవుని దగ్గర (పరలోకంలో) ఉన్నదే శ్రేష్ఠమైనది, శాశ్వతమైనది. అయితే సత్యాన్ని విశ్వసించి తమ ప్రభువును నమ్ముకున్నవారికే ఇది లభిస్తుంది. (36)

(అలా విశ్వసించినవారి గుణగణాలు ఈవిధంగా ఉంటాయి:)

- Ⓐ వారు ఘోరపాపాలకు, నీతిబాహ్యమైన పనులకు దూరంగా ఉంటారు.
- Ⓑ కోపాద్రేకాలు కలిగినప్పుడు (వాటిని దిగమింగి ఇతరుల్ని) క్షమిస్తారు.
- Ⓒ తమ ప్రభువు ఆదేశాలు శిరసావహించడానికి సదా సిద్ధంగా ఉంటారు.
- Ⓓ ప్రార్థనా (నమాజు) వ్యవస్థ నెలకొల్పుతారు.
- Ⓔ పరస్పరం సలహా సంప్రదింపులతో తమ వ్యవహారాలు నడుపుకుంటారు.³

3. ఈ దైవవచనం సామూహిక వ్యవహారాల్లో నియంతృత్వ పోకడలను, ఏకసత్తాక ధోరణులను అరికట్టూ, దేవుడు ప్రసాదించిన ధర్మశాస్త్రం పరిధిలో ప్రజాస్వామ్య విధానాన్ని ప్రోత్సహిస్తోంది. దైవప్రవక్త (స), ఆ తరువాత ఆయనకు వారసులుగా వచ్చిన తొలి నలుగురు ఖలీఫాలు ధర్మశాస్త్ర పరిధిలోకి రాని సామూహిక వ్యవహారాల విషయంలో తోటి ముస్లింలతో సలహా సంప్రదింపులు జరిపి సమిష్టి నిర్ణయాలు తీసుకునేవారు.

దేవుడు తన ప్రవక్త (సలం)ను తన ఆజ్ఞల పరిధిలోకి రాని వ్యవహారాల విషయమయి అనుచరులతో సంప్రదించి నిర్ణయం తీసుకోవాలని ఇలా ఆదేశిస్తున్నాడు: “నీవు తలపెట్టే పనుల విషయంలో వారిని సంప్రదిస్తూ ఉండు”. (3:159)

ఖుర్ఆన్, హదీసులతో కూడిన ధర్మశాస్త్రం ఇస్లామీయ రాజ్యంలో శాశ్వత రాజ్యాంగమవుతుంది. అందులో మార్పులు, చేర్పులు చేయడానికి ప్రజలకు, ప్రజాప్రతినిధులకు ఎలాంటి అధికారం లేదు. ధర్మశాస్త్ర పరిధిలోకిరాని వ్యవహారాల్లో మాత్రమే రాజ్యాధినేత ప్రజాస్వామ్య పద్ధతిలో ప్రజాప్రతినిధుల్ని సంప్రదించి నిర్ణయం తీసుకుంటాడు. రాజ్యాధినేత తప్పుడు నిర్ణయం తీసుకుంటే ప్రజలకు అతడ్ని విమర్శించే, బలవంతంగా అతని నిర్ణయాన్ని ఉపసంహరింపజేసే హక్కు ఉంటుంది. సన్మార్గగాములైన తొలి నలుగురు ఖలీఫాలు ప్రజలకు నిర్ణయంగా తమ అభిప్రాయాల్ని వెలిబుచ్చడానికి, తప్పు చేసినప్పుడు తమను విమర్శించడానికి పూర్తి స్వేచ్ఛనిచ్చారు.

ఓసారి రెండో ఖలీఫా హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) జుమాప్రసంగం చేస్తూ, వివాహంలో నాల్గోందల దిర్హంలకు మించి మహర్ చెల్లించడానికి అనుమతి ఇవ్వకూడదని ప్రతిపాదన చేశారు. వెంటనే ఒక స్త్రీ లేచి “అలా ఆదేశించే అధికారం మీకు లేదు. ఖుర్ఆన్ మహర్ గా ఎంత పెద్ద ధనరాసి ఇవ్వడానికైనా అనుమతిస్తుంటే దానికి హద్దు లేర్పరచేందుకు మధ్యలో మీరెవరు?” అని విమర్శించింది. హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) తక్షణమే తన ప్రతిపాదన ఉపసంహరించుకున్నారు.

- Ⓐ మేము ప్రసాదించిన ఉపాధిలో కొంత మా మార్గంలోనూ ఖర్చుపెడతారు.
- Ⓑ వారిపై ఎవరైనా దౌర్జన్యంచేస్తే వారు దాన్ని ఎదుర్కొంటారు. (37-39)

కీడుకు ప్రతీకారం అలాంటి కీడే. ఐతే ఎవరైనా ప్రతీకారం చేయకుండా ప్రత్యర్థిని క్షమించి పరిస్థితి చక్కబరిస్తే అతనికి (దాని) ప్రతిఫలమిచ్చే బాధ్యత దేవునిపై ఉంది. దేవుడు దౌర్జన్యపరుల్ని ప్రేమించడు. దౌర్జన్యం జరిగిన తర్వాత (హద్దుమీరకుండా) బదులు తీర్చుకుంటే తప్పులేదు. ఇతరులపై దౌర్జన్యం చేస్తూ దేశంలో అన్యాయంగా కల్లోలం రేపేవారినే తప్పుపట్టాలి. అలాంటివారికి దుర్భరశిక్ష ఉంది. (40-42)

కాకపోతే సహనంతో వ్యవహరిస్తూ (ప్రత్యర్థిని) క్షమించ గలిగితే (ఎంతో మంచిది). ఇది ఎంతో ధైర్యసాహసాలతో కూడిన పని. (43)

దేవుడు ఎవరినైనా మార్గభ్రష్టుడిగా చేస్తే ఇక దేవునికి వ్యతిరేకంగా అతడ్ని రక్షించే వారివరూ ఉండరు. ఈ దుర్మార్గులు (మా)శిక్ష కళ్ళారా చూసినప్పుడు వారి పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో నీవు చూస్తావు. వారు (నరక)యాతన చూసి “ఇప్పుడు (మాకు బుద్ధాచ్చింది. భూలోకానికి) తిరిగి వెళ్ళే మార్గమేదైనా ఉందా?” అని అడుగుతారు. (44)

వారిని నరకం దగ్గరకు తెచ్చినప్పటి పరిస్థితి కూడా నీవు చూస్తావు. అప్పుడు వారు అవమానభారంతో క్రుంగిపోతారు. బితుకు బితుకుమంటూ బిక్కచచ్చిన చూపులతో చూస్తారు. అప్పుడు విశ్వాసులు (వారి దుస్థితి చూసి) “ఈరోజు ప్రళయదినాన తమను, తమ కుటుంబీకులను నష్టపరచుకున్నవారే సర్వం కోల్పోయినవారు” అంటారు.

వినండి! దుర్మార్గులు శాశ్వతంగా (నరక) యాతనల్లో చిక్కుకుంటారు. అక్కడ దేవునికి వ్యతిరేకంగా వారిని ఆదుకోవడానికి ఎలాంటి సహాయకుడూ, సంరక్షకుడూ ఉండడు. దేవుడు మార్గభ్రష్టత్వంలో పడవేసిన వాడికి ఇక అందులో నుంచి తప్పించు

మరొకసారి ఆయన్ని హజ్రత్ సల్మాన్ ఫార్ఖి (రజి) నిండుసభలో పట్టుకొని “అందరికీ లెక్క ప్రకారం ఒక్కొక్క దుప్పటే వచ్చింది కదా, మరి మీరు ఇంత పెద్ద చొక్కా ఎలా కుట్టించుకున్నారు? దానికి రెండు దుప్పట్లయితేగాని సరిపోదు” అని అడిగారు. హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) భారీకాయంగల ఎత్తయిన మనిషి. అందువల్ల ఆయన చొక్కా కుట్టించుకోవడానికి తన భాగానికి వచ్చిన దుప్పటి సరిపడనందున తన కుమారుని వాటాకు వచ్చిన దుప్పటి అడిగి తీసుకొని చొక్కా కుట్టించుకున్నారు. ఆ విషయమే ఆయన తన కుమారుని చేత చెప్పించారు.

ఆనాటి ఖలీఫాలు ప్రజలకు ఎంత భావప్రకటన స్వేచ్ఛ ఇచ్చారంటే, తమను అకారణంగా దూషించినవారిని, బెదిరించినవారిని సైతం సహించేవారు. దూషణలు, నిందారోపణలు రుజువు కానంతవరకు వారు వాటిని శిక్షార్హమైన నేరాలుగా పరిగణించేవారు కాదు. నాల్గవ ఖలీఫా హజ్రత్ అలీ (రజి) దగ్గరికి ఓరోజు అయిదుగురు వ్యక్తులు బంధించి తీసుకురాబడ్డారు. వారు ఖలీఫాను బహిరంగంగా దూషించారని, వారిలో ఒకడు ప్రమాణం చేసి మరి తాను అలీ (రజి)ని చంపుతానని అన్నాడని అతనిపై ఆరోపణ వచ్చింది. కాని హజ్రత్ అలీ (రజి) ఆ ఖైదీలందర్నీ విడిచిపెట్టి “కావాలంటే వారి తిట్లకు మీరు జవాబిచ్చుకోండి. క్రియాత్మకంగా తిరుగుబాటు చేయనిదే కేవలం నోటి మాటలతో నన్ను విరోధించినంత మాత్రాన నేను వారిని శిక్షించలేను” అని అన్నారు తన క్రింది అధికారులతో.

కునే మార్గమే ఉండదు. (కనుక మానవులారా!) దేవుని తరపున ఎలాంటి పరిస్థితిలోనూ తప్పిపోని (పశయ)దినం రాకముందే మీ ప్రభువు మాట ఒప్పుకోండి. ఆరోజు మీకు ఎలాంటి రక్షణ లభించదు, మీ తలరాతను ఎవడూ మార్చలేడు. (45-47)

ప్రవక్తా! వీరు (మామాట వినకుండా) ముఖం తిప్పుకుంటే తిప్పుకోని. మేము నిన్ను వారి మీద పర్యవేక్షకుడిగా చేసి పంపలేదు. సందేశం అందజేయడమే నీ బాధ్యత.

మానవుడు చాలా చిత్రమైన మనిషి. మేమతనికి మా అనుగ్రహం చవిచూపిస్తే సంతోషంతో పొంగిపోతాడు. కాని చేజేతులా చేసుకున్న దుష్కార్యమేదైనా ఆపద రూపంలో వచ్చిపడితే (లోగడ దేవుడు చేసిన మేలంతా మరచిపోయి) కృతఘ్నుడైపోతాడు. (48)

దేవుడు భూమ్యాకాశాలకు యజమాని, సార్వభౌముడు. తాను తలచిన ప్రతిదాన్నీ సృష్టించగలడు. తాను తలచిన విధంగా కొందరికి మగసంతానం, కొందరికి ఆడ సంతానం, మరికొందరికి ఆడ, మగ సంతానం ప్రసాదిస్తాడు. అలాగే తాను తలచినట్లు కొందరిని సంతాన హీనులుగా కూడా చేస్తాడు. ఆయన గొప్ప జ్ఞానసంపన్నుడు, సమస్త కార్యాలు చేయగల సమర్థుడు. (49-50)

దేవుడు ఏ మానవునితోనూ నేరుగా సంభాషించడు. మానవమాత్రుడికి అది సాధ్యమయ్యే పనికాదు. దేవుడు తనమాటను దివ్యావిష్కృతి ద్వారానో లేక తెరవెనుక నుంచో మనిషికి చేరవేస్తాడు. లేదా తానుకోరినది తనఆజ్ఞతో సూచించడానికి సందేశహరుడ్ని (దైవదూతను) పంపుతాడు. ఆయన మహోన్నతుడు, ఎంతో వివేకవంతుడు. (51)

ప్రవక్తా! అలాగే మేము దివ్యావిష్కృతి ద్వారా నీవద్దకు మా ఆజ్ఞల్ని పంపుతున్నాం. ఇంతకు ముందు నీకు గ్రంథం అంటే ఏమిటో తెలియనే తెలియదు. కాని ఆ తరువాత ఈ దివ్యావిష్కృతిని ఒక జ్యోతిగా చేసి మేము కోరిన మా దాసునికి రుజుమార్గం చూపుతున్నాం. నిస్సందేహంగా నీవు ప్రజలను సన్మార్గం వైపుకు నడిపిస్తున్నావు. అది భూమ్యాకాశాల్లోని సమస్త సృష్టిరాసులకు యజమాని అయిన దేవుని మార్గం. వినండి! సమస్త వ్యవహారాలు చివరికి దేవుని దగ్గరికే చేరుకుంటాయి. (52-53)

43. జుబ్రుఫ్ (బంగారు నగలు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 89

ఈ అధ్యాయం కూడా న.శ. 6 లేక 7వ యేటలో అవతరించింది. ఇందులో మూఢనమ్మకాలను, ప్రాపంచిక వ్యామోహాన్ని గురించి విమర్శించడం జరిగింది. దేవుడు చేసిన మహోపకారాలు గుర్తుచేస్తూ ప్రకృతిలో దేవుని ఏకత్వాన్ని చాటిచెప్పే అనేక నిదర్శనాలను గురించి కూడా తెలియజేయడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

హూ-మీమ్. విషయస్పష్టత కలిగిన ఈగ్రంథం సాక్షి! మీరు అర్థంచేసుకోవడానికి దీన్ని మేము అరబీభాషలో పఠనగ్రంథం (ఖుర్ఆన్)గా చేశాం. నిజానికది మా దగ్గరున్న మూలగ్రంథంలోనిది. మాదృష్టిలో ఇది మహోన్నతమైనది, వివేచనాపూరితమైనది. (1-4)

మీరు హద్దుమీరిన వారైనంత మాత్రాన మేము విసుగుచెంది ఈ హితోపదేశాన్ని మీ దగ్గరకు పంపడం మానేస్తామనుకుంటున్నారా? గతజాతులలో కూడా మేము దైవ ప్రవక్తల్ని ప్రభవంపజేశాం. దైవప్రవక్త వారి దగ్గరకు రావడం, వారతడ్డి హేళన చేయక పోవడం అంటూ ఎన్నడూ జరగలేదు. వీరికంటే ఎంతో శక్తిమంతులైన వారిని మేము సర్వనాశనం చేశాం. గతజాతుల పతనగాధలే ఇందుకు తార్కాణాలు. (5-8)

భూమ్యాకాశాల్ని ఎవరు సృష్టించారని నీవు అడిగితే మహోన్నతమంతుడు, సర్వజ్ఞాని అయిన దేవుడే అని వారు తప్పకుండా అంటారు. మరి ఆయనే కదా మీకోసం ఈ భూమిని ఊయలగా¹ చేసి, మీరు మీ గమ్యాలకు చేరుకోవడానికి అందులో దారులు ఏర్పరచినవాడు! ఆయనే ఒక నిర్ణీత పరిమాణంలో ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపించి తద్వారా మృతభూమిని బ్రతికిస్తున్నాడు. అదేవిధంగా ఓరోజు మిమ్మల్ని కూడా బ్రతికించి భూమి నుండి బయటికి తీయడం జరుగుతుంది. (9-11)

ఆయనే యావత్తు (స్త్రీపురుష) జంటలను పుట్టించాడు.² ఆయనే మీ ప్రయాణ సౌలభ్యం కోసం ఓడలు, జంతువులను సృజించాడు. కనుక వాటిని ఎక్కేటప్పుడు మీ ప్రభువు చేసినమేళ్ళను గుర్తుచేసుకుంటూ “మాకోసం వీటిని అదుపులో ఉంచిన దేవుడు ఎంతో పవిత్రుడు. మేము వీటిని అదుపులో పెట్టగల శక్తిమంతులం కాము. ఒకరోజు మేము మా ప్రభువు దగ్గరికి మరలిపోవలసి ఉంది” అని పలకండి. (12-14)

వీరు దేవుని దాసులలో కొందరిని ఆయనకు సంతానం అంటగట్టారు. మానవుడు నిజంగా పరమ కృతఘ్నుడు. దేవుడు తన సృష్టితాలలో కొందరిని తనకు కూతుళ్ళుగా ఎంచుకొని, మీకు మాత్రం కోరి కొడుకుల్ని ప్రసాదించాడా? (ఎంతఅపచారం?) అయితే వారు కరుణామయుడైన దేవునికి ఏ ఆడసంతానం అంటగట్టారో ఆ సంతానం గురించిన శుభవార్తే వారిలో ఎవరికైనా వినిపిస్తే అతను ముఖంమాడ్చుకొని పుట్టేడు దుఃఖంతో

1. ఖుర్ఆన్లో అనేక చోట్ల భూమిని పడకతో పొల్చడం జరిగింది. కాని ఇక్కడ భూమి ఊయలతో పొల్చబడింది. చంటిపిల్లవాడు సుఖంగా, ప్రశాంతంగా పడుకోవడానికి ఊయల ఎంత అనువుగా ఉంటుందో, మానవులు కూడా సుఖంగా, ప్రశాంతంగా, హాయిగా మనుగడ సాగించడానికి భూమిని ఊయల మాదిరిగా ఎంతో అనువుగా ఏర్పరచడం జరిగిందని భావం.

మన భూమండలం గంటకు 1000 మైళ్ళ వేగంతో తన చుట్టూ తాను తిరుగుతూ, గంటకు 65 వేల మైళ్ళ వేగంతో సూర్యుని చుట్టూ తిరుగుతున్నప్పటికీ, దానిమీద నివశిస్తున్న మానవులకు అది తిరుగుతున్నట్లు ఏమాత్రం అనిపించదు. అదీగాక దాని వాతావరణం కూడా మనకు ఎంతో అనుకూలంగా ఉంది. (ఇతర వివరాలకు 27:61 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

అయితే అప్పుడప్పుడు వచ్చే వరదలు, భూకంపాల ద్వారా దేవుడు, తాను తలచుకుంటే భూమిని ఒక్క ఊపు ఊపి మిమ్మల్ని సర్వనాశనం చేయగలనని హెచ్చరిస్తుంటాడు. భూగర్భంలోని ఉష్ణగ్రత ఒక్కోసారి ఉపరితలంపై ఉండే పర్వతాలను కరిగించి లావా రూపంలో పెద్ద విద్వంసం సృష్టించడం కూడా జరుగుతుంది. అందువల్ల మానవులు ఈ హెచ్చరికలను గమనించి, దేవుడు భూమండలాన్ని తమ కోసం ఊయలగా, ప్రశాంత నిలయంగా రూపొందించినందుకు కృతజ్ఞతగా ఆయనకు, ఆయన ప్రవక్తలకు విధేయులయి ఉండాలని ఈ సూక్తి పరోక్షంగా సూచిస్తోంది.

2. వివరాలకు 51:49 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

క్రంగిపోతాడు. ఆభరణాలలో అల్లారుముద్దుగా పెరుగుతూ, వాదనలో తన అభిప్రాయాన్ని కూడా సరిగా వివరించలేని ఆడపిల్ల దేవుని వాటాలోకి వచ్చిందా? (15-18)

వీరు కరుణామయుని దాసులయిన దైవదూతల్ని స్త్రీలుగా పరిగణించారు. వారి శరీరాకృతి చూశారా వీరు? వీరి సాక్ష్యాన్ని మేము నమోదుచేస్తున్నాం. దాన్ని గురించి వీరు (మాముందు) సమాధానం ఇచ్చుకోవలసి ఉంటుంది. (19)

“దేవుడు తలచివుంటే మేము ఎన్నడూ వారిని పూజించేవారం కాదు” అంటారు వారు. ఈ వ్యవహారంలో వాస్తవం ఏమిటో వారికి బొత్తిగా తెలియదు. కేవలం ఊహగా నాలు చేస్తున్నారు. గతంలో వారికి మేమేదైనా గ్రంథం ప్రసాదించామా? ఆ గ్రంథానికి సంబంధించి వారి దగ్గర ఏదైనా ప్రమాణం ఉందా? ఎంతమాత్రం లేదు. (ప్రమాణం లేకపోయినా) “మా తాతముత్తాతలు ఒక సంప్రదాయం పాటిస్తూఉండగా చూశాం గనక, మేము వారి అడుగుజాడల్లోనే నడచుకుంటున్నాం” అంటారు వారు. (20-22)

అలాగే నీకు పూర్వం మేము ఏ పట్టణానికి బోధకుణ్ణి పంపినా అక్కడుండే ధనికులు తమ తాతముత్తాతలు ఒక సంప్రదాయం పాటిస్తుండగా చూశాం గనక, తాము వారి అడుగుజాడల్లోనే నడుచుకుంటున్నామని చెప్పేవారు. అప్పుడు ప్రతి దైవప్రవక్తా “మీరు మీ తాతముత్తాతలు అనుసరిస్తుండగా చూసిన మార్గం కన్నా మెరుగైన మార్గం నేను చూపిస్తున్నా మీరు అదే దారిన నడుస్తారా?” అని అడిగేవాడు. దానికి వారు “నీవు తెచ్చిన ధర్మాన్ని మేము తిరస్కరిస్తున్నాం” అని చెప్పేవారు. చివరికి మేము వారి భరతం పట్టాము. చూడండి, తిరస్కారులకు ఎలాంటి దుర్గతి వట్టెందో! (23-25)

ఇబ్రాహీం వృత్తాంతం జ్ఞాపకం తెచ్చుకో. అతను తన తండ్రితో, తన జాతిప్రజలతో “మీరు పూజిస్తున్న వాటితో నాకెలాంటి సంబంధం లేదు. నాసంబంధం నన్ను సృష్టించిన దేవునితో మాత్రమే ఉంది. ఆయనే నాకు దారి చూపుతాడు” అన్నాడు. ఈ విషయాన్నే అతను తన సంతానంలో వదలివెళ్ళాడు, వారు దానివైపు మరలేందుకు. (26-28)

(ఇంత చెప్పినా వారు విగ్రహారాధన, సృష్టిపూజ మాననప్పటికీ నేను వారిని నాశనం చేయలేదు.) పైగా వారికి, వారి తాతముత్తాతలకు జీవన సామగ్రి ప్రసాదిస్తున్నాను. చివరికి వారి వద్దకు సత్యం వచ్చింది. దాన్ని విడమరచి బోధించే దైవప్రవక్త కూడా వచ్చాడు. కాని వారి వద్దకు సత్యం వచ్చినప్పుడు “ఇదో మంత్రజాలం, మేము దీన్ని నమ్మం” అన్నారు వారు. (29-30)

“ఈ ఖుర్ఆన్ (మన దేశంలోని) రెండు నగరాలలో ఉన్న పెద్దమనుషుల్లో ఒకరిపై ఎందుకు అవతరించలేదు?” అంటారు వారు. నీ ప్రభువు కారుణ్యాన్ని వీరు పంచు తున్నారా? (వారికా అధికారం ఉందా?) ఐహికజీవితంలో కావలసిన ఒనరుల్ని నేనే వారికి పంచిపెట్టాను. కాకపోతే పరస్పరం సేవాసహకారాలకై వారిలో కొందరికి కొందరిపై ఆధిక్యత ఇచ్చాను. అయితే నీ ప్రభువు కారుణ్యం వారి ధనికులు కూడబెట్టున్నదాని కంటే ఎంతో విలువయినది. (31-32)

3. వివరాలకు 16:59, 53:22, 81:8 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

మానవులంతా ఒకే ఉరవడిలో కొట్టుకుపోతారన్న భయంలేకుంటే⁴ మేము కరుణామయుడైన దేవుణ్ణి తిరస్కరించేవారి ఇండ్ల కప్పులను, వారు మేడలపైకి ఎక్కె మెట్లను, వారి తలుపుల్ని, వారు దిండ్రకాసుకొని కూర్చునే పీఠాలను, అన్నిటినీ వెండి బంగారాలతో చేసేసేవారం. కాని ఇది (మూన్నాళ్ళ ముచ్చటైన) ఇహలోక జీవితసంపద మాత్రమే. (పరలోక సంపద ఇంతకంటే ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది, శాశ్వతమైనది.) నీ ప్రభువు దగ్గర భయభక్తులు కలవారికే పరలోక సంపద ప్రాప్తమవుతుంది. (33-35)

కరుణామయుని బోధ పట్ల ఏమరుపాటు వహించినవాడిపై మేము ఒక పిశాచ శక్తిని రుద్దుతాం; అది అతనికి సహచరి అయిపోతుంది. అలాంటి వారిని ఈ పిశాచ శక్తులు సన్మార్గంలోకి రాకుండా నిరోధిస్తుంటాయి. వారు తాము చేస్తున్న పని సముచితమైనదేనని భావిస్తారు.

ఈవిధంగా చివరికా వ్యక్తి మా వద్దకు చేరుకుంటాడు. అప్పుడతను తన పిశాచ సహచరునితో “అయ్యయ్యో! నీకూ నాకూ మధ్య తూర్పుపడమరలంత దూరం ఉంటే బాగుండేది!! నువ్వు నాకు అతిచెడ్డ స్నేహితుడిగా దొరికావు” అనంటాడు. అప్పుడు వారితో (దైవదూతలు) “మీరు దుర్మార్గువుపనులు చేశారు గనక, ఈరోజు మీకెలాంటి సహాయం లభించదు. మీరంతా శిక్షలో సమానులే” అంటారు. (36-39)

మరి నీవిప్పుడు బధిరులకు విన్పించగలవా? లేక అంధులకు, దారి తప్పినవారికి దారి చూపగలవా? మేము (ముందే) నిన్ను ప్రపంచం నుండి (మాదగ్గరకు) రప్పించు కున్నా, లేక మేము వాగ్దానం చేసినదాన్ని నీ కళ్ళెదుటే వారికి చవిచూపినా మొత్తంమీద వారిని మేము శిక్షించి తీరుతాం. వారి మీద మాకు పూర్తి అదుపు ఉంది. ఏమైనప్పటికీ నీవు మటుకు దివ్యావిష్కృతి ద్వారా నీ దగ్గరకు పంపబడిన ఈ గ్రంథాన్ని దృఢంగా పట్టుకో. నిస్సందేహంగా నీవు సన్మార్గంలో ఉన్నావు.

ఈగ్రంథం నీకు, నీజాతి ప్రజలకు గొప్ప హితకారిణి. (ప్రజలారా!) త్వరలోనే మీరంతా దీని విషయమై (దేవుని సమక్షంలో) సమాధానం చెప్పుకోవలసి ఉంటుంది. మేము కరుణామయుణ్ణి గాక ఇతరుల్ని కూడా దేవుళ్ళుగా నిర్ణయించామా మీరు వారిని ఆరాధించడానికి? (కావాలంటే) ఇంతకు పూర్వం మేము పంపిన ప్రవక్తలను అడిగి చూడండి. (40-45)

మేము మూసాకు మా నిదర్శనాలిచ్చి ఫిరౌన్ దగ్గరకు, అతని అధికారుల దగ్గరకు పంపాము. అతను వెళ్ళి “నేను విశ్వప్రభువు పంపిన దైవప్రవక్తను” అన్నాడు. తర్వాత అతను వారిముందు మా నిదర్శనాలు ప్రదర్శించినప్పుడు వారు హేళనచేశారు. మేము

4. అంటే, ప్రాపంచిక సిరిసంపదల పట్ల ఉండే ఆకర్షణ వల్ల మానవులంతా ప్రపంచ పూజారులైపోయి పరలోకచింతన పూర్తిగా మరచిపోతారని, అలా జరిగే ప్రమాదం గనక లేకపోతే అవి శ్వాసుల్ని దేవుడు వెండిబంగారాలతో తులతూగేలా చేస్తాడని అర్థం. అయితే దేవుని దృష్టిలో ఐహిక జీవితానికి వీనమెత్తయినా విలువలేదని ఈ క్రింది హదీసు కూడా స్పష్టం చేస్తోంది:

“దేవుని దృష్టిలో ప్రపంచం విలువ దోమ రెక్కంత ఉన్నారే, ఆయన ఈ ప్రపంచంలో సత్య తిరస్కారులకు త్రాగడానికి గుక్కెడు నీళ్ళు కూడా ప్రసాదించేవాడు కాదు.” (బుఖారి)

ఒకదాన్ని మించిన మరొకటి అనేక నిదర్శనాలు⁵ ఒకదాని తర్వాత మరొకటి వరుసగా పంపాము. ఇలా మేము నానాయాతనలు పెట్టి వారిని పట్టుకున్నాం, అప్పుడైనా వారు తమ వైఖరి మార్చుకుంటారేమోనని. కాని వారు మా శిక్ష వచ్చినప్పుడల్లా “మాంత్రికుడా! నీ ప్రభువు నుండి నీకు లభించిన పదవీహోదాల ఆధారంగా మా కోసం ఆయన్ని ప్రార్థించు; మేము తప్పకుండా సన్మార్గం అవలంబిస్తాం” అని చెప్పేవారు. కాని మేము వారి నుండి శిక్ష తొలగించగానే వారు మాట తప్పేవారు. (46-50)

ఒకరోజు ఫిరోన్ చాటింపు వేయించి తన జాతిప్రజలతో ఇలా అన్నాడు: “ప్రజలారా! ఈజిప్టు సామ్రాజ్యం నాదికాదా? (నైలునది నుండి చీలిన) ఈ సెలయేరులు నా(మేడల) క్రింద ప్రవహించడం లేదా? ఇవన్నీ మీకు కన్పించడం లేదా? నేను శ్రేష్ఠుణ్ణా లేక సరిగ్గా మాట్లాడటమే రాని ఈ నీచుడు శ్రేష్ఠుడా? (అతనేదో గొప్పవాడైతే) అతని (దౌత్యపదవి గుర్తింపు) కోసం స్వర్ణకంకణం ఎందుకు అవతరించలేదు? లేక అతని హోదాదర్పం కోసం దైవదూతల దళమొకటి అతనివెంట ఎందుకు రాలేదు?” (51-53)

అతను తన జాతిప్రజల్ని అల్పులని భావించాడు. వారతనికి విధేయులైపోయారు. వారసలు స్వతహాగానే దుర్జనులు. చివరికి వారు మాకెంతో ఆగ్రహం తెప్పించారు. దాంతో మేము వారిని (నడిసముద్రంలో) ముంచి ప్రతీకారం తీర్చుకున్నాం. ఈవిధంగా మేము వారి పర్యవసానాన్ని రాబోవు తరాలకు గుణపాఠంగా చేశాం. (54-56)

మర్యం కుమారుడి గాధను తార్కాణంగా పేర్కొన్నప్పుడు నీ జాతిప్రజలు పెద్ద రభస చేస్తూ “మా దేవుళ్ళు గొప్పా, అతను గొప్పా?” అన్నారు. వారీ మాటను నీతో వితండవాదం చేయడానికి మాత్రమే పేర్కొన్నారు. వీరసలు స్వతహాగానే కలహకారులు. ఈసా మా అనుగ్రహం పొందిన దాసుడు తప్ప మరేమీకాదు. మేమతడ్ని ఇస్రాయిల్ సంతతి (కనువిప్పు) కోసం మా శక్తికి ఒక నిదర్శనంగా చేశాము. మేము తలచుకుంటే మీలో కొందరిని దైవదూతలుగా చేయగలము; వారు ప్రపంచంలో మీకు వారసులవు

5. మూసా ప్రవక్త (అలైహి) ద్వారా దేవుడు ఈ నిదర్శనాలు ఫిరోన్ కు చూపాడు: (1) మొట్ట మొదట మూసా ప్రవక్తన, మాంత్రికులకు మధ్య జరిగిన పోటీలో మాంత్రికులు ఓడిపోయి ఆయన్ని దైవప్రవక్తగా విశ్వసించారు. (2) తరువాత మూసాప్రవక్త చేసిన భవిష్యత్ ప్రకటన ప్రకారం ఈజిప్టులో తీవ్రమైన కరువు వచ్చింది. ఆయన చేసిన దుఆ (వేడుకోలు) వల్లనే అది తొలగి పోయింది. (3) మూసా ప్రకటన ప్రకారం దేశమంతటా పెనుతుఫాను వచ్చి అనేక ఊళ్ళు, పంట పొలాలు సర్వ నాశనమయ్యాయి. ఆయన దుఆ వల్లనే ఈ ఉపద్రవం కూడా తొలగిపోయింది. (4) మూసా ప్రకటనతో భయంకరమైన మిడతల దండు వచ్చిపడింది. మళ్ళీ ఆయన చేసిన దుఆ వల్లనే ఈ విపత్తు కూడా దూరమయింది. (5) మూసా ప్రకటనతో దేశమంతటా పేలు, ధాన్యపు పురుగులు ప్రబలిపోయాయి. జనం తీవ్ర ఆందోళన చెందారు. గోదాముల్లోని ధాన్యం నాశనమయి పోయింది. ఈ ఆపద కూడా ఆయన దుఆ వల్లనే తొలగిపోయింది. (6) మూసా హెచ్చరికతో దేశం నలు మూలలా భయంకరమైన కప్పల బెడద వచ్చిపడింది. ఈ బెడద కూడా ఆయన చేసిన దుఆ వల్లనే తొలగిపోయింది. (7) మూసా ప్రకటనతో దేశంలో నెత్తుటి విపత్తు వచ్చింది. నదులు, చెరువులు, బావులు, కుంటల్లోని నీరంతా రక్తమయమైపోయింది. చేపలు చచ్చిపోయాయి. వారం రోజులదాకా జనం మంచినీటి కోసం కటకటలాడి పోయారు. (27:12 సూక్తి కూడా చూడండి.)

తారు. అతనసలు ప్రళయదినానికి ఒక సూచనలాంటివాడు. కనుక మీరు దాన్ని గురించి సందేహంలో పడకండి. నామాట వినండి. ఇదే రుజుమార్గం. సైతాన్ మీకు బహిరంగ శత్రువు. ఆ విషయం నుండి వాడు మిమ్మల్ని నిరోధించకూడదు. (57-62)

ఈసా స్పష్టమైన నిదర్శనాలతో వచ్చి (ప్రజలకు) ఇలా బోధించాడు: “నేను మీ దగ్గరకు వివేకం తెచ్చాను. మీరు విభేదించుకుంటున్న కొన్ని విషయాల్లోని నిజానిజాలు ఏమిటో మీముందు వెల్లడించడానికే మీ దగ్గరికొచ్చాను. కనుక మీరు దేవునికి భయ పడండి. నాకు విధేయత చూపండి. నిజానికి దేవుడే నా ప్రభువు, మీ ప్రభువు కూడా. ఆయన్నే మీరు ఆరాధించండి. ఇదే సన్మార్గం.” (63-64)

అయితే వారు పరస్పరం విభేదించుకొని విభిన్న వర్గాలుగా చీలిపోయారు. కనుక అన్యాయం, అధర్మాలకు వడిగట్టిన ఆ దుర్మార్గులకు వినాశం (రాసిపెట్టి) ఉంది. ఒక భయానక దినం నాటి యాతనలో చిక్కుకొని వారు నాశనమైపోతారు. (65)

ఇప్పుడు మీరు కూడా ఏమరుపాటులో ఉన్నప్పుడు తమపై హఠాత్తుగా ప్రళయం ఏరుచుకుపడాలని ఎదురుచూస్తున్నారా? ఆరోజు వచ్చినప్పుడు దైవభీతిపరులు తప్ప మిగిలిన మిత్రులంతా పరస్పరం శత్రువులయి పోతారు.

సత్యాన్ని విశ్వసించి విధేయులైపోయిన వారికి ఆరోజు ధైర్యం కలిగిస్తూ ఇలా చెప్పబడుతుంది: “నా దాసులారా! ఈరోజు మీకెలాంటి భయం లేదు, దుఃఖం కూడా ఉండదు. ఇక మీరు, మీ భార్యాపిల్లలు (తదితర బంధుమిత్రులు) స్వర్గంలో ప్రవేశించండి, మిమ్మల్ని ఆనందింపజేయడం జరుగుతుంది.” (66-70)

వారి ముందు బంగారంతో చేయబడిన కంచాలు, గిన్నెలు కదులాడుతుంటాయి. వారి హృదయాలకు, కళ్ళకు ఆనందాన్నిచ్చే ప్రతి వస్తువూ అక్కడ లభిస్తుంది. “ఇప్పుడు మీరిక్కడ కలకాలం (సుఖంగా) ఉంటారు. మీరు ప్రపంచంలో చేసుకున్న సత్కార్యాల కారణంగానే ఈ స్వర్గసీమకు వారసులయ్యారు. ఇక్కడ మీరు తినడానికి కావలసినన్ని పండ్లు ఫలాలు ఉన్నాయి” అని వారికి చెబుతారు (దైవదూతలు). (71-73)

ఇక పాపాత్ములు- వారు శాశ్వతంగా నరక యాతనల్లో చిక్కుకొని ఉంటారు. వారి శిక్ష ఎన్నటికీ తగ్గించబడదు. వారందులో నిరాశా నిస్పృహలతో పడిఉంటారు. వారికి మేము అన్యాయం చేయలేదు. వారే ఆత్మవంచనకు పాల్పడ్డారు.

వారు (నరకయాత నలు భరించలేక) “నరకపాలకుడా! నీ ప్రభువు మా కథను ముగించివేస్తే బాగుండు” అని అరుస్తారు. దానికి దైవదూత “మీరు అలాగే పడివుండండి. మేము మీ దగ్గరకు సత్యాన్ని తెస్తే, మీలో చాలామందికి సత్యం గిట్టలేదు” అని జవాబిస్తాడు. (74-78)

(నీకు వ్యతిరేకంగా) వీరేదైనా చర్య తీసుకోవడానికి నిర్ణయించుకున్నారా? సరే, మేము కూడా ఒక నిర్ణయం తీసుకుంటాం. మేము తమ రహస్య విషయాల్ని, గుసగుసల్ని వినలేమని భావిస్తున్నారా వారు? మేము అన్నీ వింటున్నాము. వాటిని మా దూతలు వారి దగ్గరే నిలబడి నమోదు చేస్తున్నాము. (79-80)

వారికిలా చెప్పి: “కరుణామయునికి నిజంగా సంతానం ఉంటే (ఆ సంతానాన్ని) అందరికంటే ముందు నేనే ఆరాధించేవాణ్ణి.” భూమ్యాకాశాల ప్రభువు, మహోన్నత సింహాసనాధిపతి అయిన దేవుడు వారి కల్పితాలకు అతీతుడైన పరమ పవిత్రుడు.*

సరే, వారు (ఎటూ) తమకు వాగ్దానం చేయబడుతున్న (ప్రళయ) దినాన్ని (కళ్ళారా) చూసుకుంటారు. అప్పటిదాకా వారిని అలాగే తమ దుష్ట ఊహలోకంలో విహరిస్తూ, ఆటపాటల్లోనే మునిగి ఉండనివ్వ. (81-83)

యావత్తు భూమ్యాకాశాల్లో ఆయనే ఆరాధ్యుడు. ఆయన ఎంతో వివేకవంతుడు, జ్ఞానసంపన్నుడు. ఆయనే సర్వోన్నతుడు, శుభదాయకుడు. భూమ్యాకాశాల్లో, వాటిమధ్య ఉన్న సమస్త రాజ్యాధికారం ఆయన చేతిలోనే ఉంది. ప్రళయం వచ్చే సమయం ఆయనే తెలుసు. ఆయన దగ్గరికే మీరంతా మరలిపోవలసి ఉంది. (84-85)

ఆయన్ను వదలి వీరు ప్రార్థిస్తున్న దైవేతరులకు ఎలాంటి సిఫారసు చేసే అధికారం లేదు. కాకపోతే వీరేదయినా విషయపరిజ్ఞానం ఆధారంగా సత్యానుగుణమైన సాక్ష్యమిస్తే అందుకు అనుమతి లభిస్తుంది. (86)

ఒకవేళ నీవు “మిమ్మల్ని ఎవరు సృష్టించార”ని అడిగితే, “దేవుడే” అని వారు తప్ప కుండా చెబుతారు. మరి వీరు ఎలా మోసపోతున్నారు? ‘ప్రభూ! వీరు (ఎంత నచ్చ జెప్పినా) విశ్వసించేవారు కాదు’ అని పలికిన ప్రవక్త పలుకుల సాక్షి! (వారిక ఏమాత్రం విశ్వసించరు.) కనుక ప్రవక్త! వారికో సలాం చేసి వారి మానాన వారిని వదలిపెట్టు. (తిరస్కార పర్యవసానం ఏమిటో) వారికి త్వరలోనే తెలుస్తుంది. (87-89)

అవతరణ: మక్కా 44. దుఖాన్ (పొగ) సూక్తులు: 59

ఈ అధ్యాయం కూడా న.శ. ఆరు లేక ఏడవ యేటలో అవతరించి ఉండవచ్చు. అయితే ఇది అవతరించిన కాలంలో ఇస్లాంవ్యతిరేకత మరింత తీవ్రం అయింది. కనుక ఇందులోనూ బహుదైవారాధకులకు నయాన, భయాన నచ్చజెప్పడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

హా-మీమ్. విషయస్పష్టత కలిగిన ఈగ్రంథం సాక్షి! మేము మానవుల్ని హెచ్చరించే ఉద్దేశ్యంతో దీన్ని ఒక శుభరాత్రిన అవతరింపజేశాము. మా నిర్ణయం ప్రకారం ప్రతి విషయంలోనూ వివేకవంతమైన ఉత్తర్యు జారీఅయ్యే రాత్రి ఇది. మేమే సందేశహారుణ్ణి ప్రభవింపజేశాం. ఇందులో ఎలాంటి అనుమానం లేదు. (1-5)

(ఇది) నీ ప్రభువు అనుగ్రహం. ఆయన సమస్తం వింటున్నాడు. ఆయనే సర్వం విరిగినవాడు. భూమ్యాకాశాలకు, వాటి మధ్యఉన్న సర్వానికీ ఆయనే ప్రభువు. మీరు నిజంగా (ఈ విషయాన్ని) నమ్ముతుంటే (ఈ ఖుర్ఆన్ ఆయన పంపిన గ్రంథమేనని విశ్వసించాలి). ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. ఆయనే మీ జీవన్మరణాలకు మూలకారకుడు. మీకు, మీ పూర్వులకుకూడా ఆయనే ప్రభువు. (6-8)

1. వివరాలకు 97వ అధ్యాయం, దాని పాదసూచికలు చూడండి.

వీరసలు అనుమానంలో పడి (మా సూక్తుల్ని గురించి ప్రశాంతంగా ఆలోచించ కుండా) ఆటపాటల్లో మునిగి తేలుతున్నారు. సరే, ఆకాశంనిండా పొగ కమ్ముకునే రోజు కోసం ఎదురుచూడండి. అది ప్రజల మీద ఆవరిస్తుంది. అదొక దుర్భరయాతన.*

(ఇప్పుడు వీరు దేవుడు తెచ్చిపెట్టిన కరువుకష్టాలతో తల్లడిల్లిపోతూ) “ప్రభూ! మాపై నుండి ఈ ఆపద తొలగించు, మేము విశ్వసిస్తాం” (అంటున్నారు.) కాని వారి ఏమరు పాటు (అంత త్వరగా) ఎలా వదలుతుంది? వారి దగ్గరకు సత్యాన్ని స్పష్టంగా చెప్పే ప్రవక్త వచ్చినా వారతని వైపు కన్నెత్తి చూడలేదు. పైగా “ఇతను చెప్పాడు మాటలు నేర్చు కున్న పిచ్చోడు. (ఇతరులు సూరిపోస్తుంటే వాటిని చిలకపలుకుల్లా వల్లెవేస్తున్న అమాయ కుడు.) అని అంటారు. మేము కాస్త మీ (కరువు)కష్టాన్ని తొలగిస్తాం. కాని మీరు లోగడ చేసిన (చెడ్డ)పనులే మళ్ళీ చేస్తారు. ఆ తరువాత మీపై మేము పెద్దదెబ్బ వేసే రోజు వస్తుంది. ఆరోజు మేము తప్పకుండా మీకు ప్రతికారం చేస్తాం. (9-16)

వీరికి పూర్వం మేము ఫిరోన్ జాతిని ఇలాంటి పరీక్షకే గురిచేశాము. వారి దగ్గరకు సౌశీల్యుడైన దైవప్రవక్త వచ్చి ఇలా అన్నాడు: “దేవుని దాసులను నాకు అప్పగించండి. నేను మీకోసం వచ్చిన నిజాయితీపరుడైన దైవప్రవక్తను. దేవుని పట్ల తిరుగుబాటు వైఖరి అవలంబించకండి. నేను మీముందు గట్టి నిదర్శనాలు చూపుతాను. మీరు నా మీద చేసే దాడి నుండి నేను నాకూ, మీకూ ప్రభువైన దేవుని శరణు పొందాను. మీరు నామాట ఒప్పుకోకపోతే (కనీసం) నామీద చేయిచేసుకోకండి.” (17-21)

2. ఇక్కడ పొగ గురించి భాష్యకారుల్లో భిన్నాభిప్రాయాలున్నాయి. ప్రళయకాలంలో ప్రళయ సూచనగా ఆకాశంలో కమ్ముకునే పొగ అని కొందరు, మక్కాలో కరువు వచ్చినప్పుడు ప్రజలు ఆకాశంలో చూస్తే ఆకలి తీవ్రత వల్ల వారికి పొగ కన్పించేదని మరికొందరు అభిప్రాయపడ్డారు.

ఓరోజు ప్రవక్తఅనుచరులు ప్రళయం గురించి చర్చిస్తుంటే దైవప్రవక్త(సల్లం) వచ్చి ఇలా అన్నాడు: “పది సూచనలు ఒకదాని తరువాత మరొకటి వెలువడనంత వరకు ప్రళయం రాదు. ఆ సూచనలు (1) సూర్యుడు పడమటి దిక్కు నుండి ఉదయించడం, (2) పొగ, (3) (మాట్లాడే) చతుష్పాదం, (4) దజ్జల్, (5) యాజూజ్ మాజూజ్ దాడులు, (6) హాజ్రత్ ఈసా ఇబ్నె మర్యం (అలైహి) అవతరణ, (7) భూమి (మూడు చోట్ల) క్రుంగిపోవడం, తూర్పు ప్రాంతంలో, (8) పశ్చిమ ప్రాంతంలో, (9) ఆరేబియా ద్వీపంలో, (10) అదన్ నుండి అగ్ని బయలుదేరి జనాన్ని (హాష్ మైదానం వైపు) తోలుకుపోవడం.” (ముస్లిం) (21:96 సూక్తి పాదసూచిక కూడా చూడండి.)

3. మక్కా అవిశ్వాసులు దైవప్రవక్త (స)కు వ్యతిరేకంగా విద్వేషప్రచారం ముమ్మరం చేశారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) ప్రకృతి వైపరీత్యం రూపంలో ఏదైనా శిక్ష వస్తే దారికొస్తారేమోనన్న ఉద్దేశ్యం తో “దేవా! యూసుఫ్ కాలంవంటి కరువు తెచ్చి నాకు సహాయం చెయ్యి” అని ప్రార్థించారు. దాంతో మక్కాలో కరువచ్చింది. ప్రజలు ఆకలితో అల్లాడి పోయారు. అప్పుడు ఖురైష్ నాయకులు ప్రవక్త (స) దగ్గరకొచ్చి “ఈ ఆపద నుండి ప్రజల్ని కాపాడమని దేవాన్ని ప్రార్థించు” అని విన్నవించుకున్నారు. కరువు తొలగిపోయింది. కాని వారు తమ సత్యవ్యతిరేక వైఖరి మానుకోలేదు.

ఆ తర్వాత దేవుడు “మేము మీపై పెద్ద దెబ్బవేసే రోజు వస్తుంది”ని హెచ్చరించాడు. ఇది బద్ర్ యుద్ధం గురించిన హెచ్చరిక. బద్ర్ లో 1000 మంది అవిశ్వాసులు 313 మంది ముస్లింల చేతిలో చావుదెబ్బ తిని పారిపోయారు. వారి అగ్రనాయకుల్లో అనేకమంది హతమయ్యారు.

చివరికతను మీరు నేరస్థులని (తనను, తన అనుచరుల్ని కాపాడమని) తన ప్రభువుని ప్రార్థించాడు. (దానికి) “సరే, (ఒకరోజు) రాత్రికిరాత్రే నా దాసుల్ని తీసుకొని బయలుదేరు. (ఫిరౌన్) మిమ్మల్ని వెంబడిస్తాడు. సముద్రాన్ని దాని మానాన వదిలెయ్యి. ఈ సైన్యమంతా అందులో మునిగిపోతుంది” (అని చెప్పాడు దేవుడు). (22-24)

వారు ఎన్నో పొలాలు, తోటలు, సెలయేళ్ళు, మేడలు వదలివెళ్ళారు. వారు రంగ రంగ వైభవంతో అనుభవించిన ఎన్నో విలాసవస్తువులు వారి వెనుకే ఉండిపోయాయి. ఇదీ వారి (అహంకారానికి) పర్యవసానం. మేమా వస్తువులన్నిటికీ ఇతరుల్ని వారసులుగా చేశాం. వారి దుస్థితి చూసి ఇటు భూమి ఏడ్వలేదు; అటు ఆకాశమూ ఏడ్వలేదు.⁴ వారికి కాస్త కూడా (బ్రతికి బయటపడే) అవకాశం ఇవ్వలేదు. (25-29)

ఈవిధంగా మేము ఇస్రాయిల్ సంతతివారిని ఎంతో అవమానకరమైన శిక్ష నుండి కాపాడి, ఫిరౌన్ బారి నుండి విముక్తి కలిగించాము. హద్దులు మీరే వారిలో ఫిరౌన్ నిజంగా చాలా ఘనత వహించిన పెద్దమనిషి! (ఇస్రాయిల్ సంతతి)వారి పరిస్థితి తెలిసే మేము వారికి ప్రపంచంలోని ఇతర జాతులకన్నా ఎక్కువ ప్రాధాన్యమిచ్చాము. వారికి మేము చూపిన నిదర్శనాలలో స్పష్టమైన పరీక్ష ఉండింది. (30-33)

మీరు (పరలోకాన్ని తిరస్కరిస్తూ) “మాకొచ్చే తొలి మరణం తర్వాత మరేమీ లేదు. మమ్మల్ని మళ్ళీ బ్రతికించి లేపడమంటూ జరగదు. ఒకవేళ నీవు చెప్పేది నిజమయితే (చనిపోయిన) మా తాతముత్తాతల్ని లేపుకురా” అనంటారు. మీరు మేటిగాళ్ళా లేక తుబ్బాజాతి ప్రజలా? లేక వారికి పూర్వం గతించినవారా? నేరస్థులయిన కారణంగానే వారిని మేము సర్వనాశనం చేశాము. (34-37)

మేము భూమ్యాకాశాల్ని, వాటి మధ్య ఉన్న సమస్తాన్ని ఏదో తమాషా కోసం సృష్టించలేదు. వాటిని మేము (ఓ మహోన్నత లక్ష్యం కోసం) సత్యం ప్రాతిపదికపై సృజించాం. కాని చాలామందికి (ఈసత్యం) తెలియదు. వీరందర్నీ (బ్రతికించి) లేపడానికి ఒక నిర్ణీత దినం ఉంది. అదే తీర్పుదినం. ఆరోజు ఏ ఆప్తమిత్రుడూ తన ప్రాణస్నేహితుడికి ఏ మాత్రం ఉపయోగపడలేడు. దేవుడు ఎవరినైనా కటాక్షిస్తే తప్ప వారికి ఎలాంటిసహాయం లభించదు. దేవుడు మహా శక్తిమంతుడు, అపార దయామయుడు. (38-42)

పాపాత్ములు జఖ్ఖూమ్ (అనే ఒక రకమైన నాగజెముడు) చెట్టు తప్పకుండా తిన వలసిఉంటుంది. చమురు తెట్టులాంటి ఆ పదార్థం వారి పొట్టలోకి పోయి మరగకాచిన నీటిలా కుతకుత ఉడికిపోతుంది. “పట్టుకోండి వాడ్ని. బరబర ఈడుస్తూ తీసికెళ్ళి నరకం

4. ఫిరౌనీయుల మృతిపట్ల భూమ్యాకాశాలు ఏడ్వలేదని ఈసూక్తిలో ఉంది. మరి భూమ్యాకాశాలు ఎవరి మృతిపట్ల ఏడుస్తాయి? దీనికి సమాధానంగా ఈ క్రింది హదీసులు చూడండి.

“ప్రతి మానవుని కోసం ఆకాశంలో రెండు ద్వారాలుంటాయి. ఒక ద్వారం గుండా అతని ఆహారం క్రిందికి దిగుతుంది. రెండవ ద్వారం గుండా అతని కర్మలు పైకికిపోతాయి. సత్యాన్ని విశ్వసించిన దాసుడు చనిపోయినప్పుడు అతని మృతిపట్ల ఈ రెండుద్వారాలు ఏడుస్తాయి.” (తిర్మిజి)

“హజ్రత్ ఇబ్నెఅబ్బాస్ (రజి) కథనం ప్రకారం, విశ్వాసి మృతి పట్ల భూమి నలభై రోజుల దాకా దుఃఖిస్తుంది.” (హాకిమ్)

మధ్య విసరిపడేయండి. సలసల కాగే నీటిని వాడి నెత్తిమీద కుమ్మరించండి”... “ఇక చూడు దీని రుచి. నువ్వు మహా గౌరవనీయుడవైన పెద్ద మనిషివి కదూ!”... “మీరు ఇంతకాలంగా సంభవిస్తుందో లేదో అని సందేహిస్తూఉండిన విషయమిదే.” (43-50)

(ఆరోజు) దైవభీతిపరులు ప్రశాంత నిలయంలో⁵ సెలయేరులుండే ఉద్యాన వనాలలో ఉంటారు. పల్లవీ జరీ పట్టువస్త్రాలు ధరించి ఒకరికొకరు ఎదురెదురుగా కూర్చుంటారు. ఇదీ వారి వైభవం! వారికి మేము ఎర్రటి దేహచ్ఛాయతో విశాల నేత్రాలు గల సుందరాంగుల్ని ఇచ్చి పెళ్ళి చేస్తాం. వారక్కడ ఏ చీకూచింతా లేకుండా హాయిగా కూర్చొని రకరకాల పలహారాలు తెప్పించుకుంటారు. మరణం వారి దరిదాపులకే రాదు; ప్రపంచంలో ఒకసారి వచ్చిన మరణమే మరణం. దేవుడు తన కటాక్షంతో వారిని నరక యాతనల నుండి రక్షిస్తాడు. ఇదే అన్నిటికంటే ఘనవిజయం (పరమమోక్షం). (51-57)

ముహమ్మద్ (సల్లం)! ప్రజల హితోపదేశం కొరకు మేమీ గ్రంథాన్ని మీకు తెలిసిన భాషలో సులభతరం చేశాము. ఇక నీవూ ఎదురు చూస్తూవుండు, వారూ ఎదురు చూస్తూవుంటారు. (58-59)

45. జాసియా (కూలబడిన వారు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 37

ఈ అధ్యాయం 44వ అధ్యాయం తరువాత సమీప కాలంలో అవతరించి ఉండ వచ్చని తెలుస్తోంది. ఇందులో ఇంచుమించు 44వ అధ్యాయంలో ప్రస్తావించిన విషయాలే వేరొక తీరులో పేర్కొనబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

హా-మీమ్. ఇది మహా శక్తిమంతుడు, వివేకమంతుడైన దేవుని నుండి అవతరించిన గ్రంథం. విశ్వసించేవారికి భూమ్యాకాశాల్లో అనేక నిదర్శనాలున్నాయి. మీవుట్టుకలో కూడా ఉన్నాయి. దేవుడు వ్యాపింపజేసిన జంతుజాలంలో కూడా నమ్మేవారికి గొప్ప నిదర్శనాలున్నాయి. రేయింబవళ్ళ చక్రభ్రమణంలో, ఆకాశంనుండి దేవుడు దించే ఉపాధి (వర్షం) లో, తద్వారా ఆయన మృతభూమికి జీవం పోసే (సస్యశ్యామలం చేసే) ప్రక్రియలో, గాలుల చలనంలోనూ బుద్ధిజ్ఞానాలు కలవారికి అద్భుత నిదర్శనాలున్నాయి. (1-5)

ఇవన్నీ దైవనిదర్శనాలు. వీటిని మేము నీముందు ఉన్నవివున్నట్లు వివరిస్తున్నాం. దేవుడ్ని, ఆయన నిదర్శనాలు-సూక్తుల్ని వదిలేస్తే ఇక ఏవిషయాన్ని వారు విశ్వసిస్తారు?*

5. స్వర్గాన్ని ఇక్కడ ప్రశాంత నిలయంగా వర్ణించడం జరిగింది. అంటే ఇక్కడ ఎలాంటి కష్టాలు, కడగండ్లు, ఆపదలు, ఆందోళనలకు ఆస్కారంలేని శాంతి నిలయం అన్నమాట. దైవప్రవక్త (సల్లం) ప్రవచనం ప్రకారం “స్వర్గ వాసులకు (దైవదూతలు) ఇలా చెబుతారు: “ఇక్కడ మీరు ఎల్లప్పుడూ ఆరోగ్యంగా ఉంటారు. ఎన్నడూ జబ్బుపడరు. శాశ్వతంగా జీవించి ఉంటారు. ఎప్పుడూ చనిపోరు. కలకాలం సుఖంతోపాటు ఉంటారు. ఏనాడూ ఎలాంటి దుస్థితికి లోనుకారు. ఎల్లప్పుడూ యువకులుగానే ఉంటారు. ఎన్నడూ ఏమాత్రం వృద్ధులు కారు.” (ముస్లిం)

అబద్దాలకోరు, దుష్కర్ముడయిన ప్రతివాడికీ వినాశం (రాసిపెట్టి) ఉంది.¹ అతనికి దేవుని సూక్తులు వినిస్తున్నప్పుడు అతను వాటిని వినడానికైతే ఎలాగో వింటాడు. కాని ఆ తరువాత వాటిని విననే లేదన్నట్లు తలబిరుసుతో పంతానికి పోయి, తన అవిశ్వాస వైఖరినే గట్టిగా పెనవేసుకొని ఉంటాడు. అలాంటి వాడికి దుర్భరయాతన కాచుకొని ఉందని శుభవార్త వినించు! మా హితబోధ ఏదైనా అతని దృష్టికి వస్తే దాన్ని ఎగతాళి చేసి ఎగరగొడ్తాడు. అలాంటివారికి అవమానకరమైన యాతన (సిద్ధంగా) ఉంది. (6-9)

వారి ముందు నరకం (ప్రాంచి) ఉంది. వారు సంపాదించుకున్నదేదీ వారికి పనికి రాదు. వారు దేవుణ్ణి వదలి తమకు సంరక్షకులుగా చేసుకున్న మిథ్యాదైవాలు వారిని ఆదుకోలేవు. వారికి తీవ్రమైన యాతన ఉంది. ఇది మార్గదర్శక గ్రంథం. తమ ప్రభువు సూక్తులు నమ్మనివారి కోసం అతి బాధాకరమైన యాతన కాచుకొని ఉంది. (10-11)

మీ కోసం సముద్రాన్ని అదుపులో ఉంచినవాడు దేవుడే. తన ఆదేశంతో ఓడలు నడవడానికి, తద్వారా మీరు దైవానుగ్రహం అన్వేషించి తనకు కృతజ్ఞతలు చూపడానికే ఇలా చేశాడు. (అసలు) ఆయన భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్తాన్ని మీ ఉపయోగార్థమే అదుపులో ఉంచాడు. యోచించేవారికి ఇందులో గొప్ప సూచనలున్నాయి. (10-13)

ప్రవక్తా! విశ్వాసులకు చెప్పు: “దేవుని నుండి తమకు దుర్దినాలు దాపురించవని నిర్భయంగా ఉండేవారి చేష్టల్ని చూసేచూడనట్లు వదిలేయండి. దేవుడే ఒక వర్గానికి దాని చేష్టలకు తగిన దుష్ఫలం చవిచూపిస్తాడు. ఎవరు సత్కార్యం చేస్తాడో అది అతనికి మేలు చేకూరుస్తుంది. మరెవరు దుష్కార్యానికి పాల్పడుతాడో దాని దుష్ఫలితం అతను అనుభవిస్తాడు. చివరికి అందరూ తమ ప్రభువు దగ్గరికి పోవలసినవారే.” (14-15)

ఇంతకు పూర్వం మేము ఇస్రాయిల్ సంతతికి గ్రంథాన్ని, వివేకాన్ని, దైవదౌత్యాన్ని ప్రసాదించాము. వారికి మేము శ్రేష్ఠమైన జీవనసామగ్రి అనుగ్రహించాము. యావత్తు ప్రపంచ మానవులపై వారికి ఔన్నత్యాన్నిచ్చి, ధర్మం గురించి స్పష్టమైన హితవులు ప్రసాదించాం. కాని తరువాత వారిలో విభేదాలు పొడసూపాయి అంటే (అజ్ఞానం వల్ల

1. అబద్ధం ఘోరమైన పాపమని ఈ సూక్తి చెబుతోంది. మరో సూక్తిలో ఇలా ఉంది: “కనుక విగ్రహాల మాలిన్యానికి దూరంగా ఉండండి, అసత్యం పలకడాన్ని విడనాడండి.” (22:30)

అబద్ధం అనేక అనర్థాలకు, నీతిమాలిన పనులకు దారితీస్తుంది. అబద్ధమాడనని, ఎల్లప్పుడు సత్యమే పలుకుతానని గట్టిగా నిర్ణయించుకున్న వ్యక్తి దౌర్జన్యం, దొంగతనం, వ్యభిచారం, మద్య సేవనం చేయలేడు. కారణం విచారణ జరిగితే అతను నిజం చెబుతాడు. తత్ఫలితంగా దేహశుద్ధి జరుగుతుంది. అందువల్ల నిజం చెప్పే మనిషి ఈ చెడులే గాక, ఇతర అనేక చెడులు కూడా మాను కుంటాడు. అబద్ధం గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“అబద్ధమాడటం ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ ధర్మసమ్మతం కాదు. సీరియస్ గా వైనా, పరిహాసంగా వైనా అబద్ధమాడరాదు. మీ పిల్లలకు ఏదైనా ఇస్తామని చెప్పి, ఇవ్వకపోతే అది కూడా ధర్మసమ్మతం కాదు.” (అల్ అదబుల్ ముఫ్రద్) (4:31 సూక్తి పాదసూచిక మొదటి పేరా చూడండి.)

“నీవు అసత్యమైన ఒక విషయాన్ని నీ సోదరునికి నిజమని నమ్మేట్లు చెప్పడం మహా విశ్వాసఘాతుకం.” (అబూదావూద్) (ఇతర వివరాలకు 22:30 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

కాదు), దివ్యజ్ఞానం వచ్చిన తర్వాతే (దాన్ని విస్మరించడం వల్ల) పొడసూపాయి. అదీగాక వారు పరస్పరం ఒకరికొకరు అన్యాయం చేసుకోజూశారు. వారు విభేదిస్తున్న విషయాలను గురించి రేపు ప్రళయదినాన దేవుడు తప్పకుండా తీర్పు చేస్తాడు. (16-17)

ముహమ్మద్ (స)! ఆ తర్వాత మేము నిన్ను ధర్మం విషయంలో చక్కని రాచబాట లో నిలబెట్టాం. కాబట్టి నీవు అదే బాటలో నడు. (ధర్మ)జ్ఞానం లేనివారి మనోవాంఛల్ని నీవు ఎన్నటికీ అనుసరించకు. (అలా చేస్తే) దేవునికి వ్యతిరేకంగా వారు నీకు ఏమాత్రం ఉపయోగపడరు. దుర్మార్గులు ఒకరికొకరు స్నేహితులు. దైవభీతిపరులకు దేవుడే స్నేహితుడు. ఈ (ఖుర్ఆన్) గ్రంథం యావత్తు మానవాళి కోసం స్పష్టమైన సూచన; సత్యాన్ని విశ్వసించేవారి కోసం మార్గదర్శిని, కారుణ్యప్రదాయిని. (18-20)

దుష్కార్యాలకు పాల్పడుతున్నవారు తమను, సత్యాన్ని విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేస్తున్నవారిని మేము ఒకేగాటన కట్టివేస్తామని భావిస్తున్నారా? వారుభయం చావుబ్రతు కులు (పర్యవసానాలు) ఒకటే అవుతాయనుకుంటున్నారా? చాలా తప్పడు ఆలోచన వారిది. ఎలాంటి అన్యాయం జరగకుండా ప్రతిమనిషికి అతని సంపాదనకు తగిన ప్రతి ఫలం ఇవ్వడానికి దేవుడు భూమ్యాకాశాల్ని సత్యం ప్రాతిపదికపై సృష్టించాడు. (21-22)

మనోవాంఛల్ని దైవంగా చేసుకున్నవాడ్ని² గురించి నీవెప్పుడైనా ఆలోచించావా? అతను విద్యాజ్ఞానాలు కలిగివున్నా దేవుడు అతణ్ణి దారి తప్పించాడు. అతని హృదయ కవాటాలు మూసివేశాడు; చెవులకు సీలువేశాడు; కళ్ళకు గంతులుకట్టాడు. దేవుడే అలా చేశాక ఇక అతనికి ఎవరు దారి చూపగలరు? మీరు గుణపాఠం నేర్చుకోరా? (23)

“జీవితమంటే ఈ ప్రపంచజీవితమే. ఇక్కడే మనం చావాలి, ఇక్కడే బ్రతకాలి. కాల చక్రభ్రమణం తప్ప మనల్ని ఏదీ నాశనం చేయలేదు” అంటారు వీరు. వీరి దగ్గర ఎలాంటి (సత్య)జ్ఞానం లేదు. వీరు కేవలం ఊహగానాలు చేస్తున్నారు. (24)

విషయస్పష్టత కలిగిన మాసూక్తులు వినిస్తున్నప్పుడు “నీవు చెప్పేది నిజమైతే మా తాతముత్తాతల్ని లేపుకూరా” అంటారు వారు. వారికిలా చెప్పు: “దేవుడే మిమ్మల్ని బ్రతి కిస్తున్నాడు. ఆయనే మిమ్మల్ని చంపుతున్నాడు. ఆ తరువాత ఆయనే మిమ్మల్ని (మళ్ళీ బ్రతికించి) ప్రళయదినాన సమావేశపరుస్తాడు. ఆరోజు తప్పకుండా వస్తుంది. కాని చాలామందికి (ఈ సత్యం) తెలియదు. (25-26)

2. వివరాలకు 25:43 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

3. మన దేహంలోకి ఆత్మ ఎక్కడుంది వచ్చింది; తిరిగి ఎక్కడికి వెళ్తుంది అనే విషయానికి నాస్తికులు ప్రాముఖ్యం ఇవ్వరు. మనిషి తల్లి గర్భం నుంచి పుట్టి చివరికి మట్టిలో కలసిపోతాడని, ఇదంతా కాలం తెచ్చే మార్పులు తప్ప మరేమీ లేదంటారు. వీరే శాఖ్యాలు కలిగినప్పుడు మంచి రోజులని కాలాన్ని పొగుడుతారు. కష్టాలు వచ్చినప్పుడు చెడ్డ రోజులని తెగుడుతారు.

ఈ విషయాన్ని గురించే దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: దేవుడు ఈవిధంగా అంటున్నాడు- “మానవుడు కాలాన్ని తెగుడుతూ (నిజానికి) నన్ను వేదిస్తున్నాడు. ఆ కాలానికి యజమానిని నేనే. కాలం తనంతట తాను ఏం చేయగలదు? ప్రతి పని నా చేతిలోనే ఉంది. నేనే రేయింబవళ్ళను ఒక దాని తరువాత ఒకటి మాటిమాటికి తీసుకొస్తున్నాను.” (బుఖారి)

భూమ్యాకాశాల సార్వభౌమత్వం ఆయనదే. ఏరోజు ప్రళయఘడియ వచ్చిపడు తుందో ఆరోజు అసత్యాన్ని అంటిపెట్టుకున్నవారు ఘోరంగా నష్టపోతారు. (27)

ఆరోజు ప్రతివర్గం (నీల్గుడంతా పోయి నేలచూపులు చూస్తూ) మోకాళ్ళ మీద చతికిలబడి ఉండటం నీకు కన్పిస్తుంది. అప్పుడు ప్రతివర్గాన్నీ తన కర్మలచిట్టా వైపు రమ్మని పిలవడం జరుగుతుంది. తరువాత (దేవుడు) ఇలా అంటాడు: “ఈరోజు మీకు మీ కర్మల ప్రతిఫలం ఇవ్వబడుతుంది. ఇది మేము తయారు చేయించిన కర్మఫలాలే. మీ గురించి ఇవి ఉన్నవి ఉన్నట్లు సాక్ష్యమిస్తాయి. (ప్రపంచంలో) మీరు చేస్తున్నదంతా మేము (ఎప్పటికప్పుడు) వ్రాయిస్తూ ఉండేవాళ్ళం.” (28-29)

ఆ తరువాత సత్యాన్ని విశ్వసించి సాత్విక జీవితం గడిపినవారిని వారి ప్రభువు తన కారుణ్యచాయలోకి తీసుకుంటాడు. ఇదే అసలు విజయం (పరమమోక్షం). (30)

అవిశ్వాసుల్ని ఇలా నిలదీయడం జరుగుతుంది “(బోధకులు) మీకు మా సూక్తులు విన్నప్పుడేవారు కాదా? కాని మీరు అహంకారంతో నేరస్థులైపోయారు. దేవుని వాగ్దానం సత్యమైనదని, ప్రళయం సంభవించడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదని చెబుతున్నప్పుడు మీరు ‘ప్రళయమంటే ఏమిటో మాకు తెలియదు. అదేదో ఊహకల్పనని మా అనుమానం. దానిమీద మాకసలు నమ్మకం కుదరడంలేదు’ అని చెప్పేవారు.” (31-32)

అప్పుడు వారిముందు వారు చేసిన పనుల్లోని చెడులేమిటో బట్టబయలువుతాయి. వారు దేన్ని గురించి హేళన చేస్తుండేవారో దాని ఉచ్చులోనే పడిపోతారు. తర్వాత వారితో (దైవదూతలు) ఇలా అంటారు: “నేటి సమావేశాన్ని మీరు (ఆనాడు) ఎలా విస్మరించారో ఈరోజు మేము కూడా మిమ్మల్ని విస్మరిస్తున్నాం. ఇప్పుడు మీ నివాసస్థలం నరకమే. ఇక మీకెవరూ సహాయం చేయరు. మీరు దేవుని సూక్తుల్ని అపహాస్యం చేశారు. మిమ్మల్ని ఐహిక జీవితం మోసగించింది. అందుకే మీకీ దుర్గతి పట్టింది.” కనుక ఈరోజు వారిని నరకం నుండి విముక్తి కలిగించడంగాని, క్షమాపణ కోరుకొని దైవప్రసన్నత పొందమని చెప్పడంగాని జరగదు. (33-35)

కాబట్టి (తెలుసుకోండి.) భూమ్యాకాశాల ప్రభువు, సర్వలోక స్వామి అయిన దేవుడే సకలవిధాల ప్రళంసలకు అర్హుడు. భూమ్యాకాశాల్లో ఘనత, ఔన్నత్యాలు ఆయనకే శోభిస్తాయి. ఆయన అపార శక్తిమంతుడు, అసామాన్య వివేకవంతుడు. (36-37)

46. అహ్మఖాఫ్ (ఇసుకకొండల నేల)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 35

దైవప్రవక్త (స) ధర్మప్రచారం కోసం తాయిఫ్ వెళ్ళి తిరిగివస్తున్నప్పుడు లేక మక్కా చేరిన తర్వాత న.శ. ఆరు లేక ఏడవ యేట ఈ అధ్యాయం అవతరించి ఉండవచ్చు. ఇందులో జిన్నులు (భూతాలు) దైవప్రవక్త (స) దగ్గరికి వచ్చి ఖుర్ఆన్ విన్న సంఘటన ఉంది. ముఖ్యంగా అవిశ్వాసుల భ్రష్టవైఖరిని విమర్శిస్తూ వారికి దేవుని ఏకత్వం, పరలోక పరిణామాల్ని గురించి బోధించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

హా-మీమ్. ఇది అపార శక్తిసంపన్నుడు, అసామాన్య వివేకవంతుడైన దేవుని దగ్గర నుండి అవతరించిన గ్రంథం. మేము భూమ్యాకాశాల్ని, వాటి మధ్యనున్న సమస్తాన్ని సత్యం ప్రాతిపదికపై ఒక నిర్ణీతవ్యవధి కోసం సృష్టించాం. కాని ఈ అవిశ్వాసులు తమను హెచ్చరించి చెప్పిన యదార్థానికి విముఖులైపోయారు. (1-3)

ప్రవక్తా! వారినిలా అడుగు: “దేవుణ్ణి వదలి మీరు ప్రార్థిస్తున్న శక్తులేమిటో ఎప్పుడైనా మీరు కళ్ళు తెరచి చూశారా? అవి లోకంలో ఏం సృష్టించాయో కాస్త నాకు చూపించండి. పోనీ ఆకాశ నిర్మాణంలో వాటి పాత్ర ఏమిటో చెప్పండి. మీ అభిప్రాయం నిజమయితే దీనికి పూర్వం (మీ నమ్మకాలకు రుజువుగా) వచ్చిన గ్రంథంగాని, లేదా ఏదైనా (దైవిక)జ్ఞానంలోని కొన్ని అంశాలుగాని మీ దగ్గరుంటే తీసుకురండి.” (4)

దేవుణ్ణి వదలి ప్రళయందాకా తమ ప్రార్థనలకు స్పందించని మిథ్యాదైవాలను మొరపెట్టుకునేవాడి కంటే మించిన మార్గభ్రష్టుడు మరెవరుంటారు? పైగా మొరపెట్టుకునేవారు తమను మొరపెట్టుకుంటున్నారన్న సంగతి కూడా ఆ మిథ్యాదైవాలకు తెలియదే! అంతేకాదు, మానవులంతా సమావేశపరచబడే (ప్రళయ)దినాన వారు తమను ప్రార్థించినవారికి శత్రువులైపోతారు; వారి పూజాపురస్కారాలను తిరస్కరిస్తారు. (5-6)

విషయస్పష్టత కలిగిన మా సూక్తులు విన్నించడం ద్వారా సత్యం వారి ముందుకు వచ్చినప్పుడు ఈ సత్యతిరస్కారులు దాన్ని గురించి “ఇదంతా మాయాజాలం” అంటారు. దైవప్రవక్త దీన్ని కల్పించుకున్నాడని అంటున్నారా వీరు? అయితే వారికిలా చెప్పు: “నేనొకవేళ దీన్ని కల్పించుకుంటే, దేవుని పట్టు నుండి మీరు నన్ను ఏ విధంగానూ కాపాడ లేరు. మీరు కల్పించి చెబుతున్న మాటలను గురించి దేవునికి బాగా తెలుసు. (ఈ విషయంలో) నాకూ మీకూ మధ్య దేవుడే సాక్షి. (కనుక ఇప్పటికైనా మీ వైఖరి మార్చుకుంటే) ఆయన ఎంతో క్షమించేవాడు, కరుణించేవాడు.” (7-8)

చెప్పు: “నేనేమీ కొత్తగా వచ్చిన ప్రవక్తను కాను. (పూర్వం కూడా ఎందరో ప్రవక్తలు వచ్చిపోయారు.) రేపు మీ విషయమైనా, నా విషయమైనా ఏమవుతుందో నేను చెప్పలేను. నేను నా దగ్గరికొస్తున్న దివ్యావిష్కృతిని అనుసరిస్తున్నవాణ్ణి మాత్రమే. నేను (విషయం గురించి ప్రజలను) స్పష్టంగా హెచ్చరించేవాణ్ణి తప్ప మరేమీ కాను.” (9)

వారికిలా చెప్పు: “ఇది దేవుని దగ్గరుండే వచ్చిన వాణి అయివుండి, దాన్ని మీరు తిరస్కరిస్తే (ప్రళయదినాన మీ గతేమవుతుంది)? దీన్ని గురించి ఆలోచించారా మీరు? ఇలాంటిదే (గతంలో) ఒకవాణి వచ్చినప్పుడు ఇస్రాయిల్ సంతతికి చెందిన ఒక సాక్షి దానికి అనుకూలంగా సాక్ష్యమిచ్చాడు. (అది బోధించే సత్యాన్ని) అతను విశ్వసించాడు. కాని మీరు మాత్రం గర్వపోతులయి పోయారు. అలాంటి దుర్మార్గులకు దేవుడు ఎన్నటికీ సద్బుద్ధి ప్రసాదించడు.” (10)

అవిశ్వాసులు విశ్వసించినవారిని విమర్శిస్తూ “ఈ గ్రంథాన్ని విశ్వసించడం మంచి పనయితే, దీని విషయంలో (సమాజంలో ఎలాంటి పేరూ ఊరూ లేని) వీరు మమ్మల్ని

మించిపోయేవారు కాదు” అంటున్నారు. ఈ గ్రంథం నుండి సన్మార్గం పొందలేకపోయారు గనక వారు దీన్ని పాతకాలంనాటి పుక్కిటి పురాణమని తప్పకుండా అంటారు. దీనికి పూర్వం మూసా (ప్రవక్త)కు ఇవ్వబడిన (తొరాత్) గ్రంథం (మానవుల పాలిట) మార్గదర్శినిగా, (ద్వై)కారుణ్యంగా వచ్చింది. ఇప్పుడీ గ్రంథం దాన్ని (సత్యతను) ధృవీకరిస్తూ దుర్మార్గుల్ని హెచ్చరించడానికి, సన్మార్గ వైఖరి అవలంబించేవారికి శుభవార్త అందజేయడానికి అరబీభాషలో అవతరించింది. (11-12)

దేవుడే తమ ప్రభువని పలికి, ఆమాట పైన్నే స్థిరంగా ఉండేవారికి (పరలోకంలో) ఎలాంటి భయంగాని, దుఃఖంగాని ఉండదు. అలాంటివారికే స్వర్గ ప్రవేశం లభిస్తుంది. వారు భూలోకంలో చేసిన సత్కార్యాలకు ప్రతిఫలంగానే ఈ స్వర్గభాగ్యం లభిస్తుంది. అక్కడే వారు కలకాలం (సుఖసంతోషాలతో) ఉంటారు. (13-14)

మేము మానవునికి తన తల్లిదండ్రుల పట్ల సత్ప్రవర్తన కలిగివుండాలని ఆదేశించాం. అతని తల్లి అతణ్ణి ఎంతో శ్రమకోర్చి తన గర్భంలో పెట్టుకొని మోసింది. ఎంతో శ్రమపడి అతణ్ణి కన్నది. అతణ్ణి గర్భంలో పెట్టుకొని మోయడానికి, ఆ తర్వాత పాలు మాన్పించడానికి ముప్పుయి నెలలు పట్టింది. ¹ చివరికతను పూర్తిగా శక్తిమంతుడవుతాడు. (అలా) నలభై యేళ్ళ ప్రాయానికి చేరుకున్న తర్వాత అతను (దేవుణ్ణి) ఇలా ప్రార్థిస్తాడు:

“ప్రభూ! నీవు నాకు, నా తల్లిదండ్రులకు చేసిన మేళ్ళకు నేను నీపట్ల కృతజ్ఞుడయి ఉండే నద్దుద్ది ప్రసాదించు. నీ ప్రసన్నతాభాగ్యం లభించేటటువంటి సత్కార్యాలు చేసే నద్దుద్ది కూడా ప్రసాదించు. నా సంతానాన్ని కూడా సజ్జనులుగా చేసి నాకు సుఖాన్నివ్వు. నేను నీకు విధేయుణ్ణయిన దాసుణ్ణి. నా పాపాలకు నేను పశ్చాత్తాపపడుతూ నన్ను క్షమించమని నీ సన్నిధిలో వేడుకుంటున్నాను.” (15)

ఇలా మేము మానవుల దుష్కర్మల్ని క్షమించి వారి సత్కర్మల్ని స్వీకరిస్తున్నాం. ఇలాంటివారే తమకు చేయబడిన సత్యవాగ్దానాల ప్రకారం స్వర్గవాసుల్లో చేరిపోతారు.*

దీనికి భిన్నంగా మరొక వ్యక్తి తన తల్లిదండ్రుల్ని ఈసడించుకుంటూ “ఛీ! మీపొరు ఎక్కువయిపోయింది. నేను చనిపోయాక (మళ్ళీ బ్రతికించి) సమాధి నుండి నన్ను లేపు తారని మీరు నన్ను బెదరగొట్టున్నారా? మరి నాకు పూర్వం ఎన్నో తరాలు గతించాయి కదా! (వారిలో ఒక్కరూ సమాధి నుండి లేచి రాలేదే!!)” అని అంటాడు. దానికి అతని తల్లిదండ్రులు దైవాన్ని మొరపెట్టుకున్న తర్వాత “ఓరి దొర్నాగ్యుడా! (మామాట) నమ్ము, దైవవాగ్దానం సత్యమైనది” అనంటారు. కాని ఆ వ్యక్తి (తలబిరుసుతో) “ఇవన్నీ పూర్వ కాలంనాటి పుక్కిటి పురాణాలు తప్ప మరేమీ కాదు” అనంటాడు. (16-17)

1. గర్భం ధరించి, బిడ్డను కని, పాలుపట్టడానికి మొత్తం ముప్పుయి నెలలు పట్టుందని ఈ సూక్తిలో ఉంది. 2:233 సూక్తిలో తల్లులు తమ బిడ్డలకు పూర్తిగా రెండేళ్ళు పాలు పట్టాలని ఉంది. 31:14 సూక్తిలో బిడ్డ పాలు వదలడానికి రెండేళ్ళు (24 నెలలు) పట్టందని ఉంది. దీన్నిబట్టి స్త్రీ కనీసం 6 నెలల్లో గర్భంధరించి, పూర్తిస్థాయి బిడ్డను కనడం సాధ్యమేనని తెలుస్తోంది. అందువల్ల షరీఅత్వేత్తలు ఏ స్త్రీ అయినా పెళ్ళయిన ఆర్పెల్లకు బిడ్డను కంటే, కేవలం దాని కారణంగా ఆమె మీద వ్యభిచారనింద మోపడానికి వీలేదని నిర్ణయించారు.

ఇలాంటివారికే (నరక)శిక్ష నిర్ణయం వర్తిస్తుంది. (ఇలాంటి చేష్టలకు పాల్పడి) గతించిన జిన్, మానవ జాతుల్లో వీరూ చేరిపోయారు. వీరు తప్పక నష్టపోతారు. ప్రతి వర్గానికీ దాని కర్మల్ని బట్టి అంతస్తులుంటాయి. వారు చేసుకున్న కర్మలకు ప్రతిఫలం ఇవ్వడానికే ఇలా జరుగుతుంది. వారికెలాంటి అన్యాయం జరగదు. (18-19)

తర్వాత ఈ అవిశ్వాసుల్ని నరకాగ్ని ముందు నిలబెట్టి వారితో (ద్వైదూతలు) ఇలా అంటారు: “మీరు ప్రపంచ జీవితంలో మీవాటాకు వచ్చిన సిరిసంపదలన్నీ తనివెతీరా అనుభవించి కాజేశారు. పైగా అక్కడ ఎలాంటి నీతి న్యాయం లేకుండా అహంకారంతో విర్రవీగేవారు. ఎన్నో అక్రమాలకు, అధర్మాలకు పాల్పడ్డారు. అందువల్ల ఈరోజు మీరు అత్యంత అవమానకరమైన శిక్షగా (నరక) యాతనలకు గురికాబోతున్నారు.” (20)

ఆద్(జాతి) సోదరుని వృత్తాంతం విన్నించు. అప్పుడతను (హూద్ప్రవక్త) ఇసుక కొండల నేలయిన ‘అహ్మఖాఫ్’లో తన జాతిప్రజలను ఒక ఉపద్రవం గురించి హెచ్చరించాడు- ఇలా హెచ్చరించేవారు గతంలో, ఆ తర్వాత కూడా వచ్చిపోయారు- “దేవుణ్ణి తప్ప మరెవరినీ ఆరాధించకండి. నేను మీ విషయంలో ఒక భయంకర దినాన సంభవించే ఉపద్రవం గురించి భయపడుతున్నాను” అని హెచ్చరించాడతను. (21)

దానికి అతని జాతిప్రజలు (సత్యాన్ని అంగీకరించడానికి నిరాకరిస్తూ) “మమ్మల్ని మా దేవతల నుండి దూరం చేయడానికి వచ్చావా? సరే, నీవు సత్యవంతుడవైతే, మమ్మల్ని బెదరగొట్టున్న ఆ ఉపద్రవం ఏమిటో తీసుకురా చూద్దాం” అన్నారు. (22)

“ఆ సంగతి దేవునికే తెలుసు. నేను నాకిచ్చి పంపిన సందేశం మాత్రమే మీకు అందజేస్తున్నాను. కాని మీరు చాలా అజ్ఞానం, మూఢత్వాలతో ప్రవర్తిస్తున్నట్లు అన్ని స్తోంది నాకు” అన్నాడు వారి సోదరుడు. (23)

(ఓరోజు) ఆ విపత్తు మేఘాలరూపంలో తమ లోయల వైపు రావడం చూసి “ఈ మేఘాలు మనకెంతో ప్రయోజనం కలిగిస్తాయి” అన్నారు వారు (సంబరపడిపోతూ)... “కాదు, ఇది మీరు లోగడ తొందరపెట్టిన ఉపద్రవం. ఇదొక పెనుతుఫాన్, ఘోరమైన ఆపద మోసుకొస్తోంది. అది తన ప్రభువాజ్ఞతో (మిమ్మల్ని) సర్వనాశనం చేస్తుంది.” (24)

చివరికి ఆ ఉపద్రవం వారిపై విరుచుకుపడి, వారి నివాస స్థలాలు తప్ప పూర్తిగా తుడిచి పెట్టింది. ఇలా మేము పాపాత్ములకు ప్రతిఫలమిస్తున్నాం. (25)

మేము వారికి మీకివ్వని సిరిసంపదలెన్నో ఇచ్చాం. వారికి మేము కళ్ళు, చెవులు, హృదయాలు కూడా ఇచ్చాం. కాని వారి కళ్ళుగాని, చెవులుగాని, హృదయాలుగాని ఏమీ వారికి ఉపయోగపడలేదు. కారణం వారు దేవుని సూక్తుల్ని (హేళనచేస్తూ) నిరాకరిస్తుండేవారు. చివరికి వారు హేళన చేసినదాని ఉచ్చులోనే పడిపోయారు. (26)

మీ చుట్టుప్రక్కల ప్రాంతాల్లోని అనేక ఊళ్ళను మేము నాశనం చేశాము. ఆ ప్రజలు తమ వైఖరి మానుకుంటారేమోనని, మేము మా సూక్తులు పంపి అనేకసార్లు అనేక విధాలుగా నచ్చజెప్పాం. వారు దేవుణ్ణి వదలి ఇతర శక్తుల్ని దైవసామిప్య సాధనాలుగా భావించి పూజించేవారు. మరి అవి వారిని (ఆపద సమయంలో) ఎందుకు

ఆదుకోలేదు? అసలవి వారి నుండి (ఎప్పుడో) కనుమరుగయి పోయాయి. ఇదీ వారి అసత్యాలు, అభూతకల్పనల పర్యవసానం. (27-28)

(వారికి మరో సంఘటన వినిపించు:) మేము జిన్నుల సమూహం ఒకదాన్ని ఖుర్ఆన్ వాణి వినేందుకు నీదగ్గరకు పంపాము.² వారు (నీవు ఖుర్ఆన్ పఠిస్తున్న) స్థలానికి చేరుకొని పరస్పరం నిశ్శబ్దంగా ఉండండి అన్నారు. ఖుర్ఆన్ పఠనం ముగిసిన తర్వాత వారు హెచ్చరించేవారుగా తమ జాతిప్రజల దగ్గరికెళ్ళి ఇలా అన్నారు:

“మాజాతి సోదరులారా! మేముక (అద్భుత)గ్రంథం విన్నాం. ఇది మూసా నిష్ఠ్రు మణ తర్వాత అవతరించింది. పూర్వం అవతరించిన (దైవ)గ్రంథాలను ధృవీకరిస్తోంది. సత్యం, సన్మార్గాల వైపు మార్గదర్శనం చేస్తుంది. కనుక మాజాతి సోదరులారా! దేవుని వైపు పిలిచేవాని పిలుపు అందుకోండి. ఆయన్ని విశ్వసించండి. దేవుడు మీ తప్పులు మన్నిస్తాడు. మిమ్మల్ని ఘోరశిక్ష నుండి రక్షిస్తాడు.” (29-31)

దైవసందేశ ప్రచారకుని మాట విననివాడు లోకంలో దేవుని పట్టునుండి తప్పించుకోలేడు. దేవుడు తప్ప అతనికి ఏ సహాయకుడూ, సంరక్షకుడూ ఉండడు. ఇలాంటివారే స్పష్టమైన మార్గభ్రష్టత్వంలో పడివుండేవారు. భూమ్యాకాశాల్ని సృష్టించినవాడికి, వాటిని సృష్టించడంలో ఏమాత్రం అలసిపోనివాడికి మృతుల్ని బ్రతికించే శక్తి కూడా ఉంటుందని వారికి తెలియదా? ఆయనకు ప్రతిదానిపై అదుపు, అధికారం ఉన్నాయి. (32-33)

ఈ అవిశ్వాసులను నరకాగ్ని ముందుకు తెచ్చి నిలబెట్టే రోజు “ఇది వాస్తవం కాదా?” అని వారిని అడుగుతారు (దైవదూతలు). దానికి వారు “వాస్తవమే. మాప్రభువు

2. మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) ధర్మ ప్రచారం కోసం తాయిఫ్ వెళ్ళి అక్కడ పరిస్థితి అనుకూలించనందున బాధాతప్త హృదయంతో మళ్ళీ మక్కా పట్టానికి తిరుగుముఖం పట్టారు. దారిలో ఆయన నఖ్లా అనే చోట విడిది చేశారు. ఆ రాత్రి ఆయన నమాజులో ఖుర్ఆన్ పఠిస్తుంటే జిన్నుల (భూతాల) సమూహం ఒకటి యాదృచ్ఛికంగా అటువచ్చి ఖుర్ఆన్ బోధ విన్నది. అయితే ఈ సంగతి దైవప్రవక్త (సల్లం)కు ఏమాత్రం తెలియదు. ఆ తరువాత దేవుడు ఈ సంఘటన గురించి దివ్యావిష్కృతి ద్వారా ఆయనకు తెలియజేశాడు. ఖుర్ఆన్ మానవులకోసమే గాక జిన్నులకోసం కూడా వచ్చింది. అందువల్ల ఈ సంఘటన లో జిన్నులు ఖుర్ఆన్ విని విశ్వసించారు. తరువాత వారు తమ జాతి ప్రజలకు దగ్గరికెళ్ళి దాన్ని ప్రచారం కూడా చేశారు.

ఈ సంఘటన తర్వాత జిన్నులు తరచుగా దైవప్రవక్త (స) సన్నిధికి వచ్చి ఖుర్ఆన్ విని పోతుండేవారు. దైవప్రవక్త (స) మక్కాలో ఉన్న కాలంలో జిన్నులు ఇలా ఆరునూరు వచ్చిపోయారని తెలుస్తోంది. కొన్ని హదీసుల్ని బట్టి దైవప్రవక్త (స) జిన్నుల విజ్ఞప్తిపై నిర్ణీత సమయానికి ఓ ప్రత్యేక నిర్ణయ ప్రదేశానికెళ్ళి ఖుర్ఆన్ పఠించేవారని, అప్పుడు జిన్నులు ఆయన చుట్టూ చేరి ఆ దైవవాణిని శ్రద్ధగా వినేవారని తెలుస్తోంది. (మరిన్ని వివరాలకు 72:1-15 సూక్తులు చూడండి.)

మట్టితో సృజించబడిన మానవుల మాదిరిగానే అగ్నితో సృజించబడిన జిన్నులకు కూడా దేవుడు మంచీ చెడుల విచక్షణ జ్ఞానం, వాటిలో తాము కోరిన దాన్ని అవలంబించే స్వేచ్ఛ ప్రసాదించాడు. అందువల్ల జిన్నులకు కూడా స్వర్గ నరకాలు ఉన్నాయి.

(6:128 సూక్తి పాదసూచితో పాటు, మరికొన్ని విషయాలకు 72:1-15 సూక్తులు చూడండి.)

సాక్షి! (ఇది వాస్తవమే)” అంటారు. అప్పుడు “అయితే మీ తిరస్కారానికి ఫలితంగా (నరక)యాతన చవిచూడండి” అని చెప్పడం జరుగుతుంది. (34)

కనుక ప్రవక్తా! అనన్య ధైర్యసాహసాలుగల ప్రవక్తలు సహనం వహించినట్లు నీవు సహనం వహించు. వీరి విషయంలో తొందరపడకు. వీరు తమకు హెచ్చరించబడుతున్న దాన్ని చూసే రోజు వచ్చినప్పుడు, వీరికి తాము భూలోకంలో ఒక ఘడియ కాలం కన్నా ఎక్కువసేపు లేమన్నట్లు అనిస్తుంది. (నీ బాధ్యత నెరవేరింది.) విషయం (వారికి) అందజేయబడింది. ఇక దురాత్ములు తప్ప ఎవరు నాశనమవుతారు? (35)

అవతరణ:మదీనా

47. ముహమ్మద్ (సల్లం)

సూక్తులు:38

ఈ అధ్యాయం హి.శ. రెండవ యేట బద్ర్ యుద్ధానికి పూర్వం అవతరించింది. ముస్లింలు మక్కా వదలి మదీనాకు వలసపోయినా మక్కా ఖురైషీయులు వారిని వెన్నాడటం మానుకోలేదు. అదీగాక మక్కాలో ఇంకా ఉండిపోయిన ముస్లింలను తీవ్రంగా వేధించసాగారు. మరోవైపు మదీనాపై దాడిచేసిన ముస్లింలను అంతమొందించే ఆలోచనలు కూడా చేయసాగారు. అలాంటి పరిస్థితిలో ఈ అధ్యాయం అవతరించింది. ఇందులో ముస్లింలను మానసికంగా యుద్ధానికి సమాయత్తం చేసేందుకు తగిన హితవులు ఇవ్వబడ్డాయి. మరోవైపు అవిశ్వాసులు, కపటులు అవలంబించిన సత్య విరోధ వైఖరిని ఖండించి హెచ్చరించడం జరిగింది. చివర్లో దైవమార్గంలో ధనవిని యోగం గురించి ముస్లింలను ప్రేరేపించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఎవరు సత్యాన్ని తిరస్కరించి, ప్రజలను దైవమార్గంలోకి రానియకుండా నిరోధిస్తారో వారి కర్మలను దేవుడు నిష్ఫలం చేస్తాడు. దీనికి భిన్నంగా ఎవరు సత్యాన్ని విశ్వసించి, సదాచార సంపన్నులయి, ముహమ్మద్ (స)పై అవతరించిన దాన్ని కూడా విశ్వసిస్తారో- అది వారి ప్రభువు నుండి వచ్చిన సత్యవాణి- దేవుడు అలాంటి వారిలో చెడులేమైనా ఉంటే వాటిని దూరంచేసి వారి పరిస్థితి చక్కబరుస్తాడు. (1-2)

దీనిక్కారణం అవిశ్వాసులు అసత్యాన్ని అవలంబించారు; విశ్వాసులు తమ ప్రభువు నుండి వచ్చిన సత్యాన్ని అనుసరించారు. ఈవిధంగా దేవుడు మానవుల స్థితి గతులు ఉన్నవి ఉన్నట్లు తెలియజేస్తున్నాడు. (3)

కనుక మీరీ (మక్కా) అవిశ్వాసుల్ని ఎదుర్కోవలసి వస్తే మొట్టమొదట వారి మెడలు నరకండి. వారిని పూర్తిగా అణచివేశాక ఖైదీలను గట్టిగా కట్టివేయండి. ఆతర్వాత యుద్ధం(చేసే శత్రువు) ఆయుధాలు క్రింద పడవేసేవరకు (ఖైదీల విషయంలో) మీరు ఉపకారబుద్ధితోనైనా ప్రవర్తించండి లేదా నష్టపరిహారమైనా తీసుకోండి.¹

1. యుద్ధ ఖైదీల పట్ల ఉపకార బుద్ధితో ప్రవర్తించడమంటే వారి పోషణ, రక్షణ తదితర విషయాల్లో ఉదార స్వభావంతో వ్యవహరించడం, యుద్ధపరిహారం తీసుకోకుండా క్షమించి వదలి పెట్టడం వగైరా ఎన్నో పద్ధతులున్నాయి. ఉదా: ఇక్కడ ఒక సంఘటన పేర్కొంటున్నాను.

బుఖారి, ముస్లిం గ్రంథాల ప్రకారం యమామా ప్రాంతం నాయకుడయిన సుమామా బిన్ ఉసైల్ ఒక యుద్ధంలో ఖైదీగా పట్టుబడి వచ్చినప్పుడు దైవప్రవక్త (స) అతణ్ణి “సుమామా! నీ

ఇవీ మీరు చేయవలసిన పనులు. దేవుడు తలచుకుంటే (మీజోక్యం లేకుండా) స్వయంగానే వారి భరతం పట్టేవాడు. కాని ఆయన మిమ్మల్ని ఒకరి ద్వారా మరొకరిని పరీక్షించడానికి (ఈ పద్ధతి అవలంబించాడు). దైవమార్గంలో చంపబడినవారి కర్మల్ని దేవుడు ఎన్నటికీ నిష్ఫలం చేయడు. వారికి ఆయన (తన ప్రసన్నతాభాగ్యం పొందే) దారి చూపిస్తాడు; వారి పరిస్థితి చక్కబరుస్తాడు; ఆ తరువాత వారిని (ఇంతకు ముందే) పరిచయం చేసిన స్వర్గంలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. (4-6)

విశ్వాసులారా! మీరు దేవునికి సహాయంచేస్తే దేవుడు మీకు సహాయం చేస్తాడు. మీ కాళ్ళను (యుద్ధం నుండి వెనుకంజవేయకుండా) స్థిరంగా ఉంచుతాడు. (7)

ఇక అవిశ్వాసుల సంగతి. వారికి వినాశం (రాసిపెట్టి) ఉంది. దేవుడు వారి పనుల్ని పెడదారి పట్టించాడు. కారణం (మానవుల మార్గదర్శనం కోసం) ఆయన పంపినదాన్ని వారు అసహ్యించుకున్నారు. అందువల్ల దేవుడు వారి కర్మల్ని నిష్ఫలం చేశాడు.

వారు ప్రపంచంలో తిరిగి తమకుపూర్వం గతించినవారికి ఎలాంటి గతి పట్టిందో చూడలేదా? దేవుడు వారిని నామరూపాలు లేకుండా తుడిచిపెట్టాడు. అలాంటి దుర్గతే ఈ తిరస్కారుల క్కూడా రాసిపెట్టి ఉంది. (8-10)

దానిక్కారణం, విశ్వాసులకు సహాయకునిగా, సంరక్షకునిగా దేవుడున్నాడు. తిరస్కారులకు ఏ సహాయకుడు, సంరక్షకుడూ లేడు. సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులైనవారిని దేవుడు సెలయేరులు పారే స్వర్గవనాలలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. సత్యతిరస్కారులు ప్రపంచంలో కొన్నాళ్ళపాటు పశువుల్లా తింటూ, త్రాగుతూ జీవిత భోగభాగాలను అనుభవిస్తారు. ఆతర్వాత వారి అంతిమ నివాసం నరకమవుతుంది. (11-12)

అభిప్రాయం ఏమిట"ని అడిగారు. దానికి సుమామా ఇలా అన్నాడు: "మీరు నన్ను హతమార్చితే విలువైన రక్తంగల ఒక వ్యక్తిని హతమార్చిన వారవుతారు. ఒకవేళ మీరు నాకు మేలు చేస్తే, చేసిన మేలును సదా గుర్తుంచుకునే ఒక వ్యక్తికి మేలు చేసినవారవుతారు. ఒకవేళ మీరు నా దగ్గర ధనం తీసుకోదలిస్తే నేనివ్వడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను, అడగండి ఎంతకాలాలో."

దైవప్రవక్త (స) ఇలా మూడురోజులు అడిగారు. అడిగిన ప్రతిసారీ అతను ఇలాగే సమాధాన మిచ్చేవాడు. చివరికి దైవప్రవక్త (స) అతణ్ణి విడిచిపెట్టమని ఆదేశించారు. సుమామా ఖైదు నుండి విడుదలకాగానే సమీపంలోని ఒక ఒయాసిస్సు కెళ్ళి స్నానంచేసి దైవప్రవక్త (స) దగ్గరకు తిరిగొచ్చాడు. ఆయన ముందు సద్వచనం (కలిమా) పఠించి ముస్లిం అయిపోయాడు.

అప్పుడాయన దైవప్రవక్త (స)తో "దీనికి పూర్వం నేను అందరికంటే ఎక్కువ మిమ్మల్ని, అన్ని ధర్మాలకన్నా ఎక్కువ మీధర్మాన్ని ద్వేషించేవాణ్ణి. కాని ఈరోజు నేను అందరికంటే ఎక్కువ మిమ్మల్ని, అన్ని ధర్మాలకన్నా ఎక్కువ మీ ధర్మాన్ని అభిమానిస్తున్నాను" అని అన్నాడు.

ఆ తరువాత ఆయన ఉమా యాత్ర కోసం మక్కా వెళ్ళి అక్కడి ఖురైష్ నాయకుల్ని ఉద్దేశిస్తూ "ఇక నుండి ముహమ్మద్ (స)గారి అనుమతి లేకుండా మీకు ఏమామా నుండి ఎలాంటి ధాన్యం పంపడం జరగద"ని హెచ్చరించారు. అలా చేసి చూపారు కూడా. దాంతో మక్కా ఖురైష్ యులు దైవప్రవక్త (స) దగ్గరకొచ్చి "దయచేసి ఏమామా నుండి వచ్చే ధాన్యాన్ని మాకు సరాఫరా కాకుండా నిలుపుదల చేయించకండి" అని విన్నవించుకున్నారు.

ముహమ్మద్ (స)! నిన్ను వెళ్ళగొట్టిన పట్టు కన్నా ఎంతో శక్తి, వైభవాలతో తుల తూగిన పట్నాలు గతంలో ఎన్నో ఉండేవి. అలాంటి పట్నాలను (సైతం) మేము తుడిచి పెట్టాం. అప్పుడు వారిని కాపాడే నాథుడే లేకపోయాడు. (అవిశ్వాసులకు గుర్తుచెయ్యి) ఒక వ్యక్తి తన ప్రభువు తరపున స్పష్టమైన ప్రమాణంతో సన్మార్గంలో ఉన్నాడు. దీనికి భిన్నంగా మనోవాంఛలకు బానిసలైనవారు కొందరున్నారు. వారి దుష్కార్యాలు వారికి మనోహరమైనవిగా చేయబడ్డాయి. మరి వీరుభయులు సమానమవుతారా? (13-14)

భయభక్తులు కలవారికి వాగ్దానం చేయబడిన స్వర్గం మహా వైభవంగా ఉంటుంది. అక్కడ అణుమాత్రం కూడా కలుషితంకాని పరిశుభ్రమైన నీరుగల (చల్లటి) సెల యేరులు, ఏమాత్రం రుచి కోల్పోని స్వచ్ఛమైన పాల నదులు, పానప్రియులకు అమిత రుచికరంగా ఉండే వారుణీవాహినీలు, ఎంతో నిర్మలమైన తేనె ఝరులు (నిరంతరం) ప్రవహిస్తుంటాయి. అక్కడ అన్నిరకాల పండ్లు లభిస్తాయి. వారి ప్రభువు తరపున వారికి మన్నింపు భాగ్యం ఉంటుంది. స్వర్గంలో ఈ మహాభాగాలన్నీ పొందే మనిషి, నరక కూపంలో (నానాయాతనలు అనుభవిస్తూ) ఎల్లకాలం పడివుండేవాడు సమానమవు తారా? (ఎన్నటికీ సమానులు కాలేరు.) నరకంలో ఉండేవారికి (దైవదూతలు) త్రాగేం దుకు సలసల మరగే నీరిస్తారు. ఆ నీరు వారి ప్రేగుల్ని సైతం మాడ్చివేస్తుంది. (15)

వీరిలో కొందరు చెవులు రిక్కించి నీ మాటలు వినడానికయితే బాగానే వింటారు. కాని నీ దగ్గర్నుంచి వెళ్ళిపోయి, జ్ఞానం ఇవ్వబడినవారిని కలసుకొని "ఇప్పుడీయనగారు చెప్పిందేమిటండీ?" అనడుగుతారు. (ఈ నిర్లక్ష్యం, కాపట్యాల వల్లనే) దేవుడు వారి హృదయకవాలాలు మూసివేశాడు. వీరసలు తమ మనోవాంఛలకు బానిసలైపోయారు. సన్మార్గగాములకు దేవుడు మరింత సన్మార్గవలంబన బుద్ధి ప్రసాదించి, వారి దైవభీతిని మరింత పెంపొందింపజేస్తాడు. వారు హఠాత్తుగా తమపై ప్రళయం వచ్చిపడాలని దాని కోసం నిరీక్షిస్తున్నారా? దాని సూచనలు ఇప్పటికే బహిర్గతమయ్యాయి. అయితే అది వచ్చిపడితే వారికిక హితోపదేశం స్వీకరించే అవకాశం ఎక్కడుంటుందనీ? (16-18)

కనుక ప్రవక్త! తెలుసుకో, దేవుడు తప్ప మరోఆరాధ్యుడు లేడు. క్షమాపణ కోరుకో నీ పొరపాట్లకు, విశ్వసించిన స్త్రీ పురుషుల పొరపాట్లకు కూడా. దేవునికి మీ కార్యకలా పాలు, మీ నివాసస్థలాలు అన్నీ తెలుసు. (19)

విశ్వాసులు (యుద్ధం గురించి) ఏదైనా అధ్యాయం ఎందుకు అవతరించ లేదు? అని అడుగుతున్నారు. కాని యుద్ధప్రస్తావన స్పష్టంగావున్న అధ్యాయం అవతరించగానే హృదయాల్లో (కాపట్య) రోగమున్నవారి వైఖరి నీవు గమనించావు కదా! వారు మృత్యువు ఆపహించిన మనిషి చూసినట్లు (కళ్ళు తేలవేసి) నీవైపు చూడసాగారు. కనుక వారికి వినాశం ఉంది. వారు అతివినయం ఒలకబోస్తూ పైకి మంచిమాటలే పలుకుతారు. కాని కచ్చితమైన ఆజ్ఞ వచ్చినప్పుడు (దాన్నుండి పలాయనం చిత్తగిస్తారు). వారు దేవుని దగ్గర చేసిన వాగ్దానం నిలబెట్టుకొనిఉంటే వారికెంతో మేలు జరిగేది. (20-21)

(కపటులారా!) మీరు (ఈ నూతన విప్లవానికి) విముఖులై (అనాగరిక విధానం వైపుకు) పోతే ప్రపంచంలో మళ్ళీ అరాచకం, అల్లకల్లోలాలు రేకెత్తిస్తూ ఒకరి గొంతులు

మరొకరు కోసుకుంటారు. అంతకంటే మీనుండి మరేం ఆశించగలం? వీరసలు దైవ శాపగ్రస్తులు. దేవుడు వీరిని (సత్యం కానలేని) అంధులుగా, (హితోక్తులు వినలేని) బధిరులుగా చేశాడు. వీరు ఖుర్ఆన్ గురించి ఆలోచించ లేదా? లేక వారి హృదయ కవాటాలు మూసుకుపోయాయా? సత్యం, సన్మార్గాలు స్పష్టంగా ముందుకొచ్చిన తర్వాత కూడా వాటికి విముఖులైపోయారు. అందుకే షైతాన్ వారికోసం ఇలాంటి (కపట) వైఖరిని సులభం చేసి, లేనిపోని ఆశలు వారిలో పెంచిపోషించాడు. (22-25)

ఈ కారణంగానే వారు, దేవుడు పంపిన జీవన విధానాన్ని ద్వేషించేవారితో “కొన్ని విషయాల్లో మేము మీమాటే వింటాం” అన్నారు. వారు జరిపిన ఈ రహస్యమంతనాలు దేవునికి బాగా తెలుసు. మృత్యుదూతలు వారి ప్రాణాలు తీసి, ముఖాలు, వీపులు చిట్ల గొడ్డు తీసికెళ్తున్నప్పుడు వారి పరిస్థితి ఎలా ఉంటుంది? వారు దేవుని ప్రసన్నతా మార్గం త్రోసివేచి, ఆయనకు ఆగ్రహం తెప్పించే చేష్టలకు పాల్పడ్డారు. అందుకే దేవుడు వారి కర్మల్ని నిష్ఫలం చేసి ఇలా శిక్షిస్తున్నాడు. హృదయాల్లో (కాపట్య) రోగమున్నవారు, తమ హృదయాల్లో దాగిన కల్మషాన్ని దేవుడు బట్టబయలు చేయడని భావిస్తున్నారా? (26-29)

మేము తలచుకుంటే వారిని నీ కళ్ళకు చూపించగలం. వారి ముఖాలు చూస్తేనే నీవు గుర్తిస్తావు. వారు మాట్లాడే ధోరణిని బట్టే గుర్తించవచ్చు. మీరు చేసే పనులన్నీ దేవునికి బాగా తెలుసు. మీలో స్థిరచిత్తులెవరో, సాహసవీరులెవరో బట్టబయలుచేసి మీ పరిస్థితుల నిగ్గు తేల్చడానికి దేవుడు మిమ్మల్ని తప్పకుండా పరీక్షిస్తాడు.² (30-31)

అవిశ్వాసులు దైవమార్గంలో ఆటంకాలు సృష్టించడమే గాక సత్యం, సన్మార్గాలు స్పష్టంగా వారి ముందుకొచ్చినా దైవప్రవక్తతో జగడం పెట్టుకున్నారు. అయినా వారు దేవునికి ఎలాంటి నష్టం కలిగించలేరు. దేవుడే వారి కర్మల్ని నిష్ఫలం చేస్తాడు. (32)

విశ్వాసులారా! మీరు మాత్రం దేవునికి, దైవప్రవక్తకు విధేయులయి మసలుకోండి. (చేజేతులా) మీ కర్మల్ని నాశనం చేసుకోకండి. (గుర్తుంచుకోండి,) సత్యాన్ని తిరస్కరించే వారిని, దైవమార్గంలో ఆటంకాలు సృష్టించేవారిని, చచ్చేదాకా సత్యతిరస్కారంలోనే పడి వుండేవారిని దేవుడు ఎన్నటికీ క్షమించడు. కనుక మీరు ధైర్యం కోల్పోయి (అవిశ్వాసులతో) రాజీ పడకండి. (ధైర్యంతో వ్యవహరిస్తే) మీరే విజయం సాధిస్తారు. దేవుడు మీకు తోడుగా ఉన్నాడు. ఆయన మీ కృషిని ఎన్నటికీ వమ్ముచేయడు. (33-35)

ఈ ప్రాపంచికజీవితం ఒక ఆట, తమాషా మాత్రమే. మీరు విశ్వాసులై భయభక్తులతో నడచుకుంటే దేవుడు మీకు రావలసిన ప్రతిఫలం తప్పక ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన మిమ్మల్ని మీ సరిసందలు ఇవ్వమని అడగటం లేదు. ఆయన మీ ధనాన్ని అడిగితే, చాలా తరిగిపోయేదాకా ఇవ్వమని అడుగుతుంటే మీరు పిసినారితనం చూపుతారు. ఇలా దేవుడు మీ బలహీనతల్ని బయటపెట్టాడు. (36-37)

వినండి, (అవసరార్థం) దైవమార్గంలో ధనం ఖర్చుపెట్టమని మిమ్మల్ని కోరడం జరుగుతోంది. కాని మీలో కొందరు పిసినారితనం వహిస్తున్నారు. అయితే పిసినారితనం

2. ఇతర వివరాలకు 2:155, 29:3 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

వహిస్తున్నవాడు నిజానికి తన సొంత విషయంలోనే పిసినారితనం వహిస్తున్నాడు (అని వారు తెలుసుకోలేకపోతున్నారు). దేవుడు నిరపేక్షాపరుడు. మీరే (సమస్త అవసరాలకు) ఆయనపై ఆధారపడేవారు. మీరు గనక (మా ఆజ్ఞలకు) విముఖులైతే దేవుడు మీ స్థానంలో కొత్తగా మరోజాతిని తెచ్చిపెడతాడు. వారు మీలా ప్రవర్తించరు. (38)

అవతరణ: మదీనా 48. ఫతహ్ (విజయం) సూక్తులు 29

ఈ అధ్యాయం హి.శ. ఆరవయేట మక్కాలో దైవప్రవక్త (స) ఖురైష్ నాయకులతో హుదైబియా ఒప్పందం చేసుకొని మదీనాకు తిరిగివస్తున్నప్పుడు దారిలో అవతరించింది.

దైవప్రవక్త (స) తన అనుచరులతో మక్కా వెళ్ళి ఉమ్రా (కాబా దర్శనం) చేసినట్లు ఓరోజు కలగన్నారు. దాన్ని ఆచరణలో పెట్టేందుకు ఆయన కొన్నాళ్ళ తరువాత 1400 మంది సహాబీల(అనుచరుల)తో మక్కా బయలుదేరారు. ఈ సంగతి తెలిసి మక్కా ఖురైషీయులు ముస్లింలను అడ్డుకోవడానికి సైన్యాన్ని పంపారు. ఈవిధంగా ముస్లింలు ఉమ్రా చేయడానిక్కాదు, యుద్ధం చేయడానికి వచ్చారని అరబ్బులలో ప్రచారం చేయవచ్చని వారు ఎత్తుగడ వేశారు.

అయితే దైవప్రవక్త (స) ఈ సమాచారం తెలిసింది. ఆయన వెంటనే ఆ దారి మార్చి వేరే దారిగుండా ప్రయాణం సాగించారు. చివరికి ఎంతో వ్యయప్రయాసల కోర్చి మక్కా నుండి 30 కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న హుదైబియా ప్రాంతానికి చేరుకొని అక్కడ విడిది చేశారు.

ఖురైష్ నాయకులు ఈ సంగతి తెలుసుకొని చర్చల కోసం హుదైబియా ప్రాంతం తెగ నాయకుడు బుదైల్ బిన్ వర్థాను పంపారు. బుదైల్ దైవప్రవక్త (స)ను కలుసుకొని వారి రాకకు కారణం అడిగాడు. దైవప్రవక్త (స) తాము కాబాసందర్శనం కోసం మాత్రమే వచ్చామని చెప్పారు. బుదైల్ మక్కా వెళ్ళి ఈ విషయమే ఖురైష్ నాయకులకు తెలియజేసి, కాబాదర్శనం కోసం వస్తున్న ఈ యాత్రికుల్ని అడ్డుకోవడం భావ్యంకాదని సలహా ఇచ్చాడు. కాని ఖురైష్ నాయకులు అతని సలహాను ఖాతరు చేయలేదు.

వారు అహాబీష్ తెగలనాయకుడు హులైస్ బిన్ అల్లమాను దౌత్యవేత్తగా పంపుతూ ముస్లింలను ఎలాగైనా తిరిగి వెళ్ళిపోయేలా ఒప్పించాలని చెప్పారు. హులైస్ దైవప్రవక్త (స)తో మాట్లాడడానికి వెళ్ళాడు. కాని అతనక్కడి పరిస్థితి చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. ముస్లిములంతా కాబాయాత్ర దీక్ష (ఇహ్రాం) బూని, తత్సంబంధిత దుస్తులు ధరించి ఉన్నారు. వారి ముందు మెడలకు ప్రత్యేకమైన పట్టాలు కట్టిన ఖుర్బానీ (బలి) ఒంటెలు నిలబడి ఉన్నాయి. ఈ దృశ్యం చూసి అతను వీరు యుద్ధం చేయడానికి కాదు, కాబా దర్శనం కోసం మాత్రమే వచ్చారని గ్రహించాడు. అందువల్ల అతను దైవప్రవక్త (స)ను కలుసుకోకుండానే మక్కా వెళ్ళిపోయాడు. ఖురైషీయులకు ఈ సంగతి తెలిపి “మీరు కాబా పవిత్రతను దిగజార్చుతూ వారిని అడ్డుకుంటే మేము మీతో సహకరించం” అని స్పష్టంగా చెప్పేశాడు హులైస్.

కాని ఖురైషీయులు తమ మంకుతనాన్ని వదలక ఈసారి మరో నాయకుడు ఉర్బా బిన్ మన్షూద్ని పంపారు. అతను కూడా వెళ్ళిచ్చి, ప్రవక్తఅనుచరుల గురుభక్తిని ప్రశంసిస్తూ “మీరు ఎలాంటి వారితో తలపడబోతున్నారో మీరే తేల్చుకోండి” అని

చెప్పాడు. ఆతర్వాత ఖురైషీయులు ముస్లింలను కవ్వించడానికి ఓరోజు రాత్రివేళ యాభై మంది విలుకాండ్రను పంపారు. వారెళ్ళి ముస్లింశిబిరాలపై బాణాలు, రాళ్ళు విసిరారు. ముస్లింలు వెంటనే మేల్కొని వారిని బంధించి ప్రవక్త (స) ముందు ప్రవేశపెట్టారు. అయితే ఆయన వారిని క్షమించి వదలిపెట్టారు. మరొకసారి తెల్లవారుజామున 80 మంది యోధులు వచ్చి నమాజు చేస్తున్న ముస్లింలపై మెరుపుదాడి చేశారు. చివరికి వారు కూడా పట్టుబడ్డారు. దైవప్రవక్త (స) వారిని కూడా క్షమించి వదలిపెట్టారు. ఇలా కవ్వించి కయ్యం పెట్టుకోవాలన్న ఖురైషీయుల ఎత్తుగడ నీరుగారిపోయింది.

ఆ తర్వాత దైవప్రవక్త (స) రాయబారం కోసం హజ్రత్ ఉస్మాన్ (రజ)ని పంపారు. హజ్రత్ ఉస్మాన్ (రజ) మక్కావెళ్ళి తాము యుద్ధం చేయడానికి రాలేదని, కాబాదర్శనం చేసుకొని వెళ్ళిపోతామని అన్నారు. కాని ఖురైషీయులు దానికి ససేమిరా అంగీకరించ లేదు. పైగా ఆయన్ని మక్కానుండి వెళ్ళనివ్వకుండా ఆపిఉంచారు. ఈలోగా ఉస్మాన్ ని హత్యచేశారని పుకారు పుట్టింది. ఆయన తిరిగి రాకపోవడంతో ముస్లింలు ఈవార్త నిజమే నని ఆగ్రహోదగ్రులైపోయారు. రాజనీతిని ఉల్లంఘించి దౌత్యవేత్తను చంపడమంటే ఖురై షీయులు యుద్ధప్రకటన చేయడమే. అంచేత దైవప్రవక్త (స) తక్షణమే అనుచరులందరి సమావేశపరచి చివరి రక్షపుబొట్టు చిందేవరకు ఇక్కడ్నుంచి మరలిపోమనే మాటపై వారి చేత ప్రమాణంచేయించారు. దీన్నే 'రిజ్వాన్ శపథం' అంటారు.

తరువాత ఉస్మాన్ (రజ) హత్యవార్త నిజంకాదని తెలిసింది. హజ్రత్ ఉస్మాన్ (రజ) మక్కా నుండి తిరిగొచ్చారు. ఖురైష్ నాయకులు ఒకడుగు వెనక్కి తగ్గి రాజీ కోసం సుహైల్ బినఅమ్రుని పంపించారు. సుహైల్ వచ్చి దైవప్రవక్త (స)తో సుద్దీర్ఘ చర్చలు జరిపాడు. చివరికి ఈక్రింది షరతులపై ఒప్పందం చేసుకోవడానికి ఉభయ వర్గాల ప్రతినిధులు అంగీకరించారు.

- (1) ఈ సంవత్సరం ముహమ్మద్ (స), ఆయన అనుచరులు ఉమ్రా చేయకుండా వెళ్ళిపోతారు. వచ్చేయేడు ఉమ్రా కోసం వచ్చి వారు మక్కాలో మూడురోజులు మాత్రమే ఉంటారు. అయితే తమవెంట ఒక్కొక్క ఖడ్గం మాత్రం తెచ్చుకుంటారు. అది తప్ప మరే ఆయుధ సామగ్రిని వెంట తెచ్చుకోరు.
- (2) ఉభయపక్షాల మధ్య పదేళ్ళదాకా యుద్ధంగాని, ఒకరికి వ్యతిరేకంగా మరొకరు ఎలాంటి చర్య తీసుకోవడంగాని జరగదు.
- (3) ఈ పదేళ్ళ కాలంలో ఖురైషీయులకు చెందిన ఏ మనిషి అయినా అతని సంరక్షకుని అనుమతి లేకుండా ముహమ్మద్ (స) దగ్గరకు పారిపోయి వస్తే అతణ్ణి వెనక్కి తిప్పిపంపాలి. అయితే ముహమ్మద్ (స) అనుచరుల్లో ఎవరైనా ఖురైషీయుల దగ్గరికొస్తే అతణ్ణి వెనక్కి పంపడం జరగదు.
- (4) అరబ్బుతెగలు ఈ రెండుపక్షాలలో దేంతోనైనా స్నేహబంధం చేసుకోవచ్చు.

ముస్లింలు ఈ ఒప్పందం పట్ల తీవ్రఅందోళన చెందారు. పైకి చాలా అన్యాయంగా, దారుణంగా కన్పిస్తున్న ఈ షరతుల్ని చూసి వారు మనస్ఫూర్తిగా అంగీకరించలేక పోయారు. వారికి దైవప్రవక్త (స) ఎలాగో అతికష్టం మీద నచ్చజెప్పారు. కాని అనుచరులు అయిష్టతతో లోలోన కుమిలిపోసాగారు. అవిశ్వాసులకు తాము లొంగి పోయినట్లు భావించి బాధపడసాగారు.

సంధిపత్రం రాయడం ఇంకా పూర్తికాలేదు. చివరిదశలో ఉంది. అంతలో సుహైల్ కొడుకు అబూజందల్ (రజ) అవిశ్వాసుల నిర్బంధం నుంచి తప్పించుకొని, కాళ్ళకు సంకెళ్ళతో దైవప్రవక్త (స) దగ్గరకొచ్చి తనను అవిశ్వాసుల బారినుండి కాపాడమని వేడు కున్నారు. ఆయన చేసిన నేరం ఇస్లాం స్వీకరించడమే. ముస్లింలు ఆయన దుస్థితి చూసి చలించిపోయారు. కాని సుహైల్ వెంటనే ప్రవక్త (స) నుద్దేశించి “సంధిపత్రం రాయడం పూర్తికాకపోయినా షరతులు ముందుగానే మన మధ్య నిర్ణయమై పోయాయి. కనుక ఇతణ్ణి నాకప్పగించాలి” అన్నాడు. దైవప్రవక్త (స) కేవలం నోటిమాటకు కట్టుబడి, బాధాతప్త హృదయంతో అబూజందల్ (రజ)ని సుహైల్ కు అప్పగించారు. ప్రవక్త అనుచ రులు కోపం, దుఃఖం కలగలిసిన భావోద్దేశాలను బలవంతంగా దిగమింగి, నిస్సహాయంగా చూస్తూ ఉండిపోవలసి వచ్చింది.

ఒప్పందం కుదిరిన తరువాత దైవప్రవక్త (స), ఆయన అనుయాయులు హుదైబియాలోనే పశువుల్ని బలిచ్చి శిరోముండనం చేయించుకున్నారు. ఆ తరువాత ముస్లింలు ఈ ఒప్పందం తమకు అపజయం, అపమానకరమని భావిస్తూ క్రుంగిన మనస్సుతో మదీనా తిరుగుప్రయాణమయ్యారు. అప్పుడు దారిలో ఒకచోట 'హుదైబియా ఒప్పందం మీ పాలిట ఘనవిజయం' అంటూ ఈ అధ్యాయం అవతరించింది. దాంతో వారి ముఖాలలో ఆశ్చర్యం, ఆనందం తొణికిసలాడాయి. ఇంతకూ ఈ ఒప్పందం ఘన విజయం ఎలా అయిందో పరిశీలిద్దాం.

హుదైబియా ఒప్పందం వల్ల అరేబియాలో చాలావరకు శాంతియుత వాతావరణం నెలకొన్నది. దేశం నలుమూలల నుండి బహుదైవారాధకులు స్వేచ్ఛగా మదీనాకు రాకపోకలు ప్రారంభించారు. వారు మదీనాలో ముస్లింల ధార్మిక జీవనసరళిని దగ్గర్నుండి చూసి ప్రభావితమవుతున్నారు. వారిలో అనేకమంది ఇస్లాం స్వీకరించసాగారు. ఇలా ఇస్లాం అతివేగంగా విస్తరిస్తూ పోతోంది. ఒప్పందం సమయంలో ఇస్లాం పరిరక్షకులుగా 1400 మంది యోధులు మాత్రమే ఉండగా, కేవలం రెండేళ్ళలో ఈసంఖ్య 10,000కు పెరిగింది. ఒప్పందంలోని 4వ నిబంధన ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) అనేక అరబ్బు తెగలతో స్నేహబంధాలు కుదుర్చుకున్నారు. హుదైబియా ప్రాంతంలోని ఖుజాఅ తెగతో కూడా ఒప్పందం కుదుర్చుకొని దాన్ని తమ మిత్రపక్షంగా చేసుకున్నారు.

మరోవైపు దైవప్రవక్త (స)కు ఇస్లామీయ రాజ్యాన్ని పటిష్ఠపరచడానికి, ముస్లింలను నైతికంగా, సామాజికంగా, సాంస్కృతికంగా మరింత తీర్చిదిద్దడానికి, విదేశీ చక్రవర్తులకు దైవసందేశంతో కూడిన లేఖలు పంపడానికి అవకాశం లభించింది. ఇస్లాంని తీవ్రంగా ద్వేషిస్తూ నిరంతరం కుట్రలు, కుయుక్తులు పన్నుతున్న యూదులను సులభంగా అణచి వేయగలిగారు. ఖైబర్, ఫిదక్, ఖురాలోయ, తైమా వగైరా యూదు ప్రాంతాలు ఇస్లామీయ రాజ్యపరిధిలోకి వచ్చాయి.

మక్కాలో ఇస్లాం స్వీకరించినవారు ఒక్కొక్కరే ఖురైషీయుల నిర్బంధం, చిత్ర హింసల బారి నుండి తప్పించుకొని, ఒప్పందంలోని మూడవ షరతు ప్రకారం మదీనా వెళ్ళలేక, ఎర్ర సముద్రం తీరాన సిరియా నుండి మక్కా వచ్చే దారిలో ఓ కీలక ప్రదేశానికి చేరుకోసాగారు. అలా డెబ్బాయి, ఎనభై మంది చేరుకొని మక్కా ఖురైషీయుల వర్తక బిడారాలపై గెరిల్లా దాడులు చేస్తూ వారిని చికాకు పరచడం ప్రారంభించారు. ఈ పోరు పడలేక ఖురైష్ నాయకులు ఒడంబడిక జరిగిన ఏడాదికే హిజ్రీ శకం 7వ ఏట దైవప్రవక్త

(స) దగ్గరకు వెళ్ళి ఒడంబడికలోని 3వ షరతును రద్దుచేసి ఆ ముస్లింలను మదీనా పిలిపించుకో వలసిందిగా ఆయన్ని అభ్యర్థించారు.

హిజ్రీ శకం 7లో ఒప్పందం ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) అనుయాయుల్ని తీసుకొని మక్కా వెళ్ళి ప్రశాంతంగా కాబాయాత్ర జరిపి వచ్చారు. అయితే హి.శ. 8లో ఖురైషీయుల మిత్రపక్షమైన బనూబకర్ తెగ పాతకక్షలతో ముస్లింల మిత్రపక్షమైన ఖుజాఅ తెగపై దాడిచేసి హైరమైన హత్యాకాండకు పాల్పడింది. ఈ హత్యాగ్రికి ఖురైషీయులు కూడా ఆజ్యంపోసి హుదైబియా ఒడంబడికను ఉల్లంఘించారు. ఖుజాఅ తెగ ప్రతినిధులు మదీనా వెళ్ళి తమపై బకర్ తెగ జరిపిన హింసాకాండ గురించి దైవప్రవక్త (స) ముందు విలపిస్తూ చెప్పుకున్నారు. అది హి.శ. 8వ ఏడు. హజ్ కాలం కూడా సమీపించింది. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) 10,000 మంది సాయుధ సహచరులతో బయలుదేరి పెద్దగా రక్తపాతం లేకుండానే మక్కా పట్టణాన్ని సులువుగా జయించగలిగారు. దాంతో మక్కా ప్రజలు, దాని చుట్టుప్రక్కల ఉన్న తెగలవారు దైవప్రవక్త (స)కు లొంగిపోయారు. వారిలో వేలాదిమంది ఇస్లాం స్వీకరించడం కూడా జరిగింది.

ఇదీ ఈ అధ్యాయంలో భవిష్యత్ ప్రకటనగా హుదైబియా ఒప్పందాన్ని ఘన విజయంగా వర్ణించబడిన రహస్య విశేషాలు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ముహమ్మద్ (స)! మేము నీకు స్పష్టమైన విజయం ప్రసాదించాం. దేవుడు నీగత పొరపాట్లు, భావిపొరపాట్లు మన్నించి నీపై తన అనుగ్రహం పరిపూర్తి చేయాలని, నీకు రుజుమార్గం చూపి, పెద్ద సహాయం చేయాలని (ఈ శుభవార్త నీకు వినిపిస్తున్నాడు)*

ఆయనే ముస్లింల విశ్వాసం ద్విగుణీకృతం కావడానికి వారి హృదయాలలో శాంతి స్థిమితాలను అవతరింపజేశాడు. భూమ్యాకాశాల సైన్యాలన్నీ దేవుని అధీనంలోనే ఉన్నాయి. ఆయన సర్వం ఎరిగినవాడు, ఎంతో వివేకవంతుడు. (1-4)

(ఇలా చేయడానికి కారణం) విశ్వసించిన స్త్రీ పురుషుల్ని శాశ్వతనివాసం కొరకు సెలయేరులు పారే స్వర్గవనాలలో ప్రవేశింపజేయాలని, వారి నుండి చెడులను తొలగించాలని- దేవుని దృష్టిలో ఇది గొప్పవిజయం- దేవుణ్ణి గురించి అనుమాన రోగానికి గురైన కపట, బహుదైవార్థక స్త్రీపురుషుల్ని శిక్షించాలని ఆయన సంకల్పించాడు.

ఈ అనుమాన రోగిష్టులు తమంతట తామే కీడువలలో చిక్కుకున్నారు. వారిపై దైవాగ్రహం విరుచుకుపడుగాక! ఆయన ఈ దుర్మార్గుల్ని శపించాడు. వారికోసం అతిచెడ్డ నివాసమైన నరకకూపం సిద్ధపరచి ఉంచాడు. భూమ్యాకాశాల సైన్యాలన్నీ ఆయన అధీనంలోనే ఉన్నాయి. ఆయన సర్వ శక్తిమంతుడు, మహా వివేకవంతుడు. (5-7)

ముహమ్మద్ (స)! మేము నిన్ను సాక్ష్యమిచ్చేవానిగా, శుభవార్త అందజేసేవానిగా, హెచ్చరించేవానిగా చేసి పంపాము. ఎందుకంటే (మానవులారా!) మీరు దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తను విశ్వసించండి. ఆయనకు మీ సహాయసహకారాలు అందజేయండి. ఆయన్ని గౌరవించండి. ఉదయం, సాయంత్రం దేవుని పవిత్రత సృరిస్తూ ఉండండి. (8-9)

ప్రవక్తా! నీముందు శపథం చేస్తున్నవారు నిజానికి దేవుని ముందు శపథం చేస్తున్నారు. వారి చేయి దేవుని చేతిలో ఉంది. ఇప్పుడీ ప్రమాణాన్ని ఎవరైనా భగంపరిస్తే దాని కీడు వారిపైనే పడుతుంది. ఎవరు దేవుని ముందు ప్రమాణంచేసి దాన్ని నెరవేరుస్తారో, దేవుడు వారికి త్వరలోనే గొప్ప ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాడు. (10)

ప్రవక్తా! గ్రామీణుల్లో (యుద్ధానికి బయలుదేరకుండా) వెనకుండిపోయినవారు ఇప్పుడు నీ దగ్గరికొచ్చి (సాకులు చెబుతూ) “మా ఆస్తులూ, భార్యాపిల్లల గొడవలో పడి మేము రాలేక పోయాము. (దయచేసి) మా మన్నింపు కోసం దైవాన్ని ప్రార్థించండి” అని తప్పకుండా అంటారు. వీరు తమ మనసులో లేని మాటలు చెబుతారు. కనుక వారికిలా చెప్పు: “అదా సంగతి! అయితే దేవుడు మీకు కీడు లేదా మేలు చేయదలిస్తే ఆయన నిర్ణయాన్ని ఎవరు అడ్డుకో గలుగుతారు? మీ వ్యవహారాలను గురించి దేవునికి బాగా తెలుసు. మీరసలు దైవప్రవక్త, విశ్వాసులు (యుద్ధంలో చిక్కుకొని) తమ ఇండ్లకు తిరిగి రాలేరనుకున్నారు. ఈ ఆలోచన మీ మనస్సుకు ఎంతగానో నచ్చింది. మీరిలా దుష్ట ఆలోచనలకు పోయిన పరమదుర్మార్గులు.” (11-12)

దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తను నమ్మని అవిశ్వాసుల కోసం మేము భగభగమండే నరకాగ్ని సిద్ధపరచి ఉంచాం. భూమ్యాకాశాల సామ్రాజ్యానికి సార్వభౌముడు దేవుడే. ఆయన తలచుకున్న విధంగా కొందరిని క్షమిస్తాడు, మరికొందరిని శిక్షిస్తాడు. తిరస్కార వైఖరి విడనాడినవారి పట్ల ఆయన గొప్ప క్షమాశిలి, అమిత దయామయుడు. (13-14)

మీరు సమరసాత్తు సేకరించడానికి బయలుదేరితే వెనుక వదిలేయబడినవారు మీ దగ్గరికొచ్చి ‘మమ్మల్ని కూడా మీతోపాటు తీసుకెళ్ళండ’ని తప్పక అంటారు. వీరు దైవ నిర్ణయాన్ని మార్చేయజూస్తున్నారు. (కనుక) “మీరు మాతోపాటు రావడానికి వీల్లేదు. దేవుడు ఈ విషయాన్ని ముందే నిర్ణయించాడ”ని వారికి స్పష్టంగా చెప్పేయండి. దానికి వారు (లోలోన ఉడికిపోతూ) “లేదు, మీరసలు మమ్మల్ని ద్వేషిస్తున్నారు” అనంటారు. (ఇక్కడ ద్వేషం ప్రసక్తే లేదు.) వీరసలు మంచిమాటను సరిగా గ్రహించరు. (15)

వెనకుండిపోయే గ్రామీణులతో ఇలా అనండి: “త్వరలోనే మీరు చాలా శక్తిమంతులైనవారితో పోరాడేందుకు పిలువబడతారు. వారితో మీరు యుద్ధం చేయవలసి ఉంది. లేదా వారు విధేయులయి లొంగిపోవచ్చు. అప్పుడు మీరు యుద్ధాజ్ఞను శిరసావహిస్తే దేవుడు మీకు మంచి ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాడు. అలాకాకుండా మీరు ఇదివరకు ముఖం చాటేసినట్లు చాటేస్తే దేవుడు మీకు అతి బాధాకరమైన శిక్ష విధిస్తాడు.” (16)

అంధులు, కుంటివాళ్ళు, వ్యాధిగ్రస్తులు యుద్ధంలో పాల్గొనలేకపోతే ఎలాంటి తప్పవులేదు. దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు విధేయులైనవారిని దేవుడు సెలయేరులు పారే స్వర్గవనాలలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. విముఖులయ్యేవారికి దుర్భరశిక్ష విధిస్తాడు. (17)

విశ్వాసులు చెట్టు క్రింద నీచేతిలో చేయి వేసి శపథం చేస్తున్నప్పుడు దేవుడు వారి పట్ల ప్రసన్నుడయ్యాడు. వారి అంతర్యాల స్థితి ఆయనకు తెలుసు. అందువల్ల వారిపై ఆయన శాంతిస్థిమితాలు అవతరింపజేశాడు. బహుమానంగా వారికి సమీప విజయాన్ని,

అపార సమరసాత్తును అనుగ్రహించాడు. దాన్ని వారు (త్వరలోనే) సాధిస్తారు. దేవుడు మహా శక్తిమంతుడు, ఎంతో వివేచనాపరుడు. (18-19)

దేవుడు మీకు పెద్దఎత్తున సమరసాత్తు లభిస్తుందని వాగ్దానం చేస్తున్నాడు. ప్రస్తుతం ఆయన మీకు ఈవిజయం ప్రసాదించి, భవిష్యత్తులో మీకు వ్యతిరేకంగా ఇతరులు తోక జాడించకుండా వారిని నిలువరించాడు. మరోవైపు విశ్వాసులకు ఒక నిదర్శనంగా చేశాడు. మీరు సన్మార్గంలో స్థిరంగా ఉండేందుకు దేవుడు మీకు మరింత సద్బుద్ధి ఇవ్వాలన్న ఉద్దేశ్యం కూడా దీని వెనకుంది. మరికొన్ని సమరసాత్తులు కూడా మీకు లభిస్తాయని దేవుడు వాగ్దానం చేస్తున్నాడు. వాటిని మీరింకా సాధించలేదు. దేవుడు వాటిని చుట్టుముట్టి ఉంచాడు. దేవుడు ప్రతిపనీ చేయగల సర్వశక్తిమంతుడు. (20-21)

ఇప్పుడీ అవిశ్వాసులు గనక మీతో పోరాడితే తప్పకుండా వెన్నుజూపి పారిపోతారు. వారికి ఎలాంటి మద్దతు, సహాయం లభించవు. ఇది పూర్వకాలం నుండి వస్తున్న దైవ సంప్రదాయం. దైవసంప్రదాయంలో నీవు ఎన్నడూ ఏ మార్పు చూడలేవు. దేవుడే మక్కాలోయలో వారి చేతుల్ని మీనుండి, మీ చేతుల్ని వారినుండి (యుద్ధం జరగకుండా) నిరోధించాడు. నిజానికి ఆయన వారిపై మీకు ఇంతకు ముందే ఆధిక్యత (విజయం) ప్రసాదించాడు. మీరు చేస్తున్నదంతా దేవుడు గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (22-24)

సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారు, మిమ్మల్ని ప్రతిష్ఠాలయం (కాబాగృహం)కు రానివ్వకుండా నిరోధించినవారు, బలిపశువుల్ని వాటి బలిప్రదేశానికి చేరనికండా అడ్డుకున్నవారు వారేకదా! (మక్కాలో) మీరెరుగని స్త్రీపురుష విశ్వాసులు లేకుండాఉంటే, పార పాటున మీరు వారిపై కూడా దాడిచేస్తారన్న ప్రమాదం, దానివల్ల మీరు అప్రతిష్ఠ పాలవుతారన్న భయం కూడా లేకుండా ఉంటే (ఈ యుద్ధాన్ని మేము నిరోధించేవారం కాదు). దేవుడు తానుకోరిన వారిని తన కారుణ్యభాయలోకి తీసుకోవడానికే (ఈ యుద్ధాన్ని నిరోధించాడు). ఈ విశ్వాసులు వేరేచోటికి పోయివుంటే (మక్కాలో మిగిలివుండే) అవిశ్వాసుల్ని మేము తప్పకుండా కఠినంగా శిక్షించేవాళ్ళం. (25)

(ఈ కారణంగానే) ఈ అవిశ్వాసులు మొండి పట్టుదలకు పోయినప్పుడు దేవుడు తన ప్రవక్తకు, విశ్వాసులకు సహనం, సంయమనాలు ప్రసాదించాడు. వారిని భయభక్తుల వైఖరికి కట్టుబడిఉండేలా చేశాడు. అసలు వారే భయభక్తులు కలిగిఉండటానికి ఎక్కువ అర్హులు. దేవుడు సర్వం ఎరిగినవాడు. (26)

దేవుడు తన ప్రవక్తకు స్వప్నం చూసిన సంగతి నిజమే. అది సత్యంతో కూడుకున్న స్వప్నం. (దాని ప్రకారం) దేవుడు తలిస్తే (త్వరలోనే) మీరు తప్పకుండా ప్రతిష్ఠాలయం (కాబా)లో నిర్భయంగా, నిశ్చింతగా ప్రవేశిస్తారు. అక్కడ మీతలలను పూర్తిగా గొరిగించుకుంటారు లేదా కత్తిరించుకుంటారు. మీకు ఎలాంటి భయముండదు. మీకు తెలియని విషయాలు (ఎన్నో) ఆయనకు తెలుసు. అందువల్ల ఈ స్వప్నం నిజం కావడానికి ముందుగా ఆయన ఈ సమీప విజయాన్ని మీకు ప్రసాదించాడు. (27)

ఆ దేవుడే తన ప్రవక్తకు సన్మార్గం, సత్యధర్మం ఇచ్చి, అది యావత్తు జీవనవ్యవస్థ

లపై ఆధిక్యత వహించడానికి పంపాడు. దీనికి దేవుని సాక్ష్యమే చాలు. (28)

ముహమ్మద్ (స) దేవుని సందేశహారుడు. ఆయన అనుచరులు అవిశ్వాసులకు ఏమాత్రం లొంగని దృఢమనస్కులు. అయితే వారు పరస్పరం మృదుహృదయులు, దయామయులు. నీవు ఎప్పుడైనా వారిని చూస్తే వారు రుకూ, సజ్జాలు (ప్రార్థన) చేయడంలో, దేవుని అనుగ్రహం, ఆయన ప్రసన్నతలు అర్థించడంలో నిమగ్నులై ఉండటం కనిపిస్తుంది. వారి ముఖాలపై సాష్టాంగప్రణామ చిహ్నాలు ఉంటాయి. ఆ చిహ్నాల్ని బట్టే వారిని గుర్తించవచ్చు. ఇవి తొరాత్లో వారిని గురించి వర్ణించబడిన లక్షణాలు.

ఇస్సీల్లో వారి లక్షణాలు ఈవిధంగా పోల్చబడ్డాయి: ఒక పొలం ఉంది. అందులో మొదట విత్తనం నుండి చిన్న మొలక అంకురిస్తుంది. తరువాత అది పటిష్ఠమవుతుంది. ఆ తర్వాత కాస్త లావెక్కి కాడగా మారుతుంది. ఆపై ఆ మొక్క తన కాండం మీద నిటారుగా నిలబడుతుంది. అప్పుడు రైతులకు ఆ దృశ్యం కనులపండువగా ఉంటుంది; అవిశ్వాసులు అసూయాగ్నిలో మాడిపోవడానికి (ఈవిధంగా విశ్వాసుల సద్గుణ సంపత్తి పుష్పించి ఫలిస్తుంది). వారిలో సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులయిన వారిని దేవుడు మన్నించి గొప్ప ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తానని వాగ్దానం చేశాడు. (29)

49. హుజురాత్ (నివాసగృహాలు)

అవతరణ: మదీనా

సూక్తులు : 18

ఈ అధ్యాయం సూక్తులు హి.శ. 8నుంచి 10వరకు వివిధసందర్భాలలో అవతరించాయి. ఇందులో సభ్యతాసంస్కృతులు బోధించబడ్డాయి. సామూహిక చెడలకు, వర్ణ, వర్గ విచక్షణలకు దూరంగా ఉండాలని, మాటల్లోనేగాక, చేతల్లో కూడా విశ్వాసాలు వెలిబుచ్చే క్రియాశీలురైన ముస్లింలుగా మసలుకోవాలని చెప్పడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

విశ్వాసులారా! దేవుని సమక్షంలో, ఆయన ప్రవక్త సమక్షంలో మీరు మితిమీరిపోకండి. దేవునికి భయపడండి. దేవుడు సమస్తం వింటున్నాడు; సర్వం ఎరిగినవాడు.(1)

మీరు పరస్పరం బిగ్గరగా మాట్లాడుకున్నట్లు దైవప్రవక్త ముందు బిగ్గరగా మాట్లాడకండి. (దీనివల్ల) మీరు చేసుకున్న సత్కర్మలు మీ ఆలోచనకు సైతం తట్టని విధంగా నిష్ఫలం కావచ్చు. దైవప్రవక్త ఎదుట (వినయంతో) కంఠస్వరం తగ్గించి మాట్లాడేవారే నిజమైన దైవభీతిపరులు. భయభక్తుల కోసం దేవుడు వారి హృదయాలు పరీక్షించి చూశాడు. వారికి మన్నింపు, గొప్ప ప్రతిఫలం లభిస్తాయి. (2-3)

ప్రవక్తా! (నీ) నివాసగృహాల బయటనుంచి నిన్ను కేకలు పెట్టి బిగ్గరగా పిలుస్తున్నవారిలో చాలామందికి బుద్ధిలేదు. నీవు బయటికి వచ్చేదాకా వారు ఓపిక పట్టివుంటే వారికి మేలైఉండేది. (సరే పోనివ్వు.) దేవుడు క్షమాశీలి, దయామయుడు. (4-5)

విశ్వాసులారా! మీ దగ్గరకు ఎవరైనా దుర్జనుడు ఏదైనా (ముఖ్య)సమాచారం తీసుకొస్తే దాన్ని ఓసారి క్షుణ్ణంగా పరిశీలించండి. అలా చేయకుంటే మీరు ఏదైనా వర్గానికి

పొరపాటున నష్టం కల్గించవచ్చు. ఆతర్వాత మీరు జరిగినదానికి విచారిస్తారు.¹ అలాంటి పరిస్థితి రాకూడదు సుమా! జాగ్రత్త! మీమధ్య దైవప్రవక్త ఉన్నాడన్న సంగతి మరచి పోకండి. అనేక వ్యవహారాల్లో ఆయన మీమాట ఒప్పుకుంటే చివరికి మీరే ఇబ్బందుల్లో పడిపోతారు. దేవుడు మీ విశ్వాస వైఖరి పట్ల మీలో ప్రేమాభిమానాలు జనింపజేశాడు. దాన్ని మీ హృదయాలకు ప్రియమైన వస్తువుగా చేశాడు. అవిశ్వాసం, అవిధేయత, దుర్బుడతల పట్ల మీకు ఏవగింపు కలిగించాడు. ఇలాంటివారే దేవుని అనుగ్రహం, ఔదార్యాల వల్ల సన్మార్గంలో ఉన్నారు. దేవుడు సర్వజ్ఞాని, మహా వివేకవంతుడు. (6-8)

విశ్వాసుల్లో రెండువర్గాలు పరస్పరం జగడానికి దిగితే వారిమధ్య రాజీ కుదర్చుంది. ఒకవేళ (రాజీయత్నం విఫలమై) ఆ రెండువర్గాల్లో ఒక వర్గం రెండో వర్గంపై దౌర్జన్యానికి పాల్పడితే, దౌర్జన్యానికి పాల్పడిన వర్గం దేవుని ఆజ్ఞ వైపు మరలివచ్చే దాకా దానితో పోరాడండి. అది దేవుని ఆజ్ఞ వైపు మరలివస్తే వాటి మధ్య న్యాయంగా రాజీ కుదర్చుంది. న్యాయం చేయండి, న్యాయం చేసేవారిని దేవుడు ప్రేమిస్తాడు. (9)

విశ్వాసులు పరస్పరం అన్నదమ్ముల్లాంటివారు. కనుక మీ అన్నదమ్ముల మధ్య సత్సంబంధాలు నెలకొల్పండి.² దేవునికి భయపడండి, మీరు కరుణించబడతారు. (10)

1. ఈ సూక్తి వలీద్ బిన్ ఉఖ్బా విషయంలో అవతరించినది వ్యాఖ్యానకర్తల అభిప్రాయం. బనీ ముస్తలిఖ్ తెగవాళ్ళు ఇస్లాం స్వీకరించిన తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) వారినుండి జకాత్ తీసుకు రావడానికి వలీద్ బిన్ ఉఖ్బాని పంపించారు. కాని వలీద్ ఆ ప్రాంతానికి చేరుకొని, ఏదో కారణంతో భయపడి ఆ తెగవారిని కలవకుండానే మదీనా తిరిగొచ్చారు. వచ్చి, వారు జకాత్ చెల్లించడానికి నిరాకరించారని, తనను హతమార్చు జూస్తున్నారని ఫిర్యాదు చేశారు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ సంగతి వినగానే ఆగ్రహోదగ్రులయి ఆ తెగ పీచం అణచేందుకు ఓ సైనికదళం పంపడానికి సన్నాహాలు ప్రారంభించారు. ఈలోగా బనీ ముస్తలిఖ్ తెగ నాయకుడు (విశ్వాసుల మాతృమూర్తి హజ్రత్ జువైరియా గారి తండ్రి హారిస్ బిన్ జిరార్) తన అనుచరులు కొందరిని వెంటబెట్టుకొని మదీనా వచ్చారు. ఆయన దైవప్రవక్త (సల్లం)ను కలుసుకొని “దైవసాక్షి! మేము వలీద్ని కనీసం చూడనైనా చూడలేదు. అంచేత మేము జకాత్ చెల్లించడానికి నిరాకరించా మన్న, ఆయన్ని చంపదలిచామన్న ప్రశ్నే తలెత్తదు. మేము ఇప్పటికీ ఇస్లాం ధర్మంలో స్థిరంగా ఉన్నాం. జకాత్ చెల్లింపును మేము నిరాకరించడం లేదు” అని అన్నారు. అప్పుడీ సూక్తి అవతరించింది. ముఖ్యమైన వ్యవహారం గురించి ఏదైనా సమాచారం అందినప్పుడు ఆ సమాచారం అంద జేసిన వ్యక్తి మంచివాడా, చెడ్డవాడా, సత్సవంతుడా, అబద్ధాలమారియా, నమ్మకస్తుడా, మోసగాడా అనే విషయాల్ని గురించి పరిశోధించి తెలుసుకున్న తరువాతే ఆ సమాచారానికి సంబంధించి తగిన చర్య తీసుకోవాలని, దారినపోయే ప్రతి దానయ్య మోసుకొచ్చే గాలికబుర్లు నమ్మి వెంటనే ప్రతి స్పందించకూడదని ధర్మవేత్తలు ఈ సూక్తిని గురించి వ్యాఖ్యానించారు. అయితే ప్రాధాన్యంలేని సాధారణ వ్యవహారాలలో అంతగా ఆరా తీసి అడుగెయ్య నవసరంలేదు.

2. ముస్లింలు ఒక సైద్ధాంతిక సమాజానికి చెందిన సభ్యులు. అందువల్ల ప్రపంచంలో ఎక్కడున్నా పరస్పరం సత్సంబంధాలు కలిగి ఉండాలని, వారి మధ్య అంతర్జాతీయ సౌభ్రాతృత్వం నెలకొని ఉండాలని ఈ సూక్తి చెబుతోంది. మహాప్రవక్త (స) మహితోక్తులు కొన్ని చూడండి:

“ఒక ముస్లిం మరొక ముస్లింకు సోదరుని వంటివాడు. అతను తోటిముస్లిం మీద దౌర్జన్యానికి, అన్యాయానికి పాల్పడడు. అతని సహచర్యాన్ని విడనాడడు. అతన్ని కించపరచడు. తోటిముస్లిం

విశ్వాసులారా! పురుషులు తోటిపురుషుల్ని హేళన చేయకూడదు. వీరికంటే వారే మంచివారై ఉండవచ్చు. అలాగే స్త్రీలు తోటిస్త్రీలను గేలి చేయకూడదు. వీరికంటే వారే మంచివారై ఉండవచ్చు. మీరు ఒకరి తప్పులు మరొకరు ఎత్తిచూపుకుంటూ పరస్పరం బురద చల్లుకోకండి. తప్పుడు పేర్లతో పిలుచుకోకండి. విశ్వాసభాగ్యం పొందిన తర్వాత చెడ్డపేరు తెచ్చుకోవడం చాలా తప్పు. ఈ వైఖరి మానుకోని వారే దుర్మార్గులు. (11)

విశ్వాసులారా! మితిమీరిన అనుమానాలకు పోకండి. కొన్ని అనుమానాలు (మీకు) పాపాలుగా పరిణమించవచ్చు. (ప్రజల) రహస్య విషయాల వెనుక పడకండి.³ మీలో ఎవరూ ఇతరుల్ని పరోక్షంగా నిందించకూడదు. మీలో ఎవరైనా మీ మృతసోదరుని మాంసం తినడానికి ఇష్టపడతారా? (ఇష్టపడరు.) చూశారా, మీరే దాన్ని అసహ్యించు కుంటారు.⁴ దేవునికి భయపడండి. దేవుడు ఎంతో క్షమాశీలి, దయామయుడు. (12)

సోదరుణ్ణి కించపరచడం వంటి చెడుకు మించిన ఘోరమైన చెడు లేదు.” (మున్నద్అహ్మద్)

“ముస్లిం తోటిముస్లింని దూషించడం దుర్మార్గం. అతనితో యుద్ధం చేయడం అవిశ్వాసం (కుఫ్ర)తో సమానం.” (బుఖారి)

“ప్రతి ముస్లింకు తోటిముస్లిం ధనమానప్రాణాలు (హరించడం) నిషిద్ధం.” (ముస్లిం)

“శిరస్సుకు, శరీరానికి ఎలాంటి సంబంధం ఉందో ఒక విశ్వాసి తోటి విశ్వాసులతో అలాంటి సంబంధమే కలిగి ఉంటాడు. శరీరంలోని ప్రతి అవయవం అనుభవించే బాధను శిరస్సు ఎలా పాలుపంచుకుంటుందో తోటి విశ్వాసులు అనుభవించే బాధను కూడా ఆ విశ్వాసి అలాగే పాలు పంచుకుంటాడు.” (అహ్మద్)

(మరిన్ని వివరాలకు 3:103 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

3. ఒక వ్యక్తిలో ఏదైనా చెడు ఉన్నట్లు అనుమానం వస్తే దాన్ని గురించి ఆరా తీయడానికి ప్రయత్నించకూడదని ఈ సూక్తి తెలియజేస్తోంది. హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) పాలనాకాలంలో ఓసారి అర్ధ రాత్రివేళ ఒక వ్యక్తి తన ఇంట్లో ఏదో పాట పాడుతున్నాడు. ఆ పాట వినగానే గస్తీ తిరుగుతున్న హజ్రత్ ఉమర్ (రజి)కు అనుమానం వచ్చింది. ఆయన వెంటనే అతని ఇంటి గోడెక్కి, తొంగిచూస్తే మందూ, మగువా కన్పించాయి. ఆయన కోపంతో “ఓరి దైవవిరోధీ! నీవు దేవుని ఆజ్ఞలను ఉల్లంఘిస్తుంటే ఆయన నీ గుట్టు రట్టు చేయడని భావించావా?” అని అరిచారు.

దానికా వ్యక్తి ఇలా అన్నాడు: “విశ్వాసుల నాయకా! తొందరపడకండి. నేను ఒకపాపం చేస్తే మీరు మూడుపాపాలు చేశారు. దేవుడు ఇతరుల రహస్యాలకు కూపీ తీయడాన్ని నిషేధించాడు. కాని మీరా పని చేశారు. దేవుడు ఇంట్లోకి ముఖద్వారం గుండా ప్రవేశించమని ఆదేశిస్తే మీరు ప్రహారీ గోడెక్కి, వచ్చారు. దేవుడు ఇతరుల ఇంట్లోకి వారి అనుమతి లేకుండా ప్రవేశించకూడదంటే, మీరు నా అనుమతి లేకుండానే నా ఇంట్లో ప్రవేశించారు.”

ఉమర్ (ర) ఈమాట విని తప్పు ఒప్పుకున్నారు. అతనిపై ఎలాంటిచర్య తీసుకోలేదు. కాక పోతే అతనిచేత దుష్కార్యాలు మానేసి నీతిమార్గం అవలంబిస్తానన్న వాగ్దానం చేయించుకున్నారు.

4. పరోక్షంగా నిందించకూడదంటే ప్రత్యక్షంగా నిందించవచ్చని అర్థం కాదు. ప్రత్యక్ష నింద కంటే పరోక్ష నింద తీవ్రమైన విషయమని తెలుసుకోవాలి.

దైవప్రవక్త (స) ఓసారి “పరోక్షనింద వ్యభిచారం కన్నా నీచమైన పాపం” అన్నారు. అనుచరులు ఈమాట విని “దైవప్రవక్త! పరోక్షనింద వ్యభిచారంకన్నా నీచమైన పాపం ఎలా అవుతుంది?”

మానవులారా! మేము మిమ్మల్ని ఒకే స్త్రీపురుష జంట నుండి పుట్టించాం. తర్వాత మీ పరస్పర పరిచయం కోసం మిమ్మల్ని విభిన్న జాతులుగా, తెగలుగా చేశాం. అయితే మీలో అందరికంటే ఎక్కువ భయభక్తులు కలవాడే దేవుని దృష్టిలో ఎక్కువ గౌరవ నీయుడు.⁵ దేవుడు సర్వజ్ఞాని, సమస్త విషయాలు తెలిసినవాడు. (13)

అనడిగారు. దానికి ఆయన సమాధానమిస్తూ “మనిషి వ్యభిచారం చేసిన తరువాత పశ్చాత్తాపంతో క్షమాపణ కోరుకుంటే దేవుడు అతణ్ణి క్షమిస్తాడు. కాని పరోక్ష నిందకు పాల్పడినవాణ్ణి నిందితుడు క్షమించనంత వరకు దేవుడు అతణ్ణి క్షమించడు” అని వివరించారు (మిష్కాత్)

ఆయన మరో సందర్భంలో ఇలా తెలిపారు: “పరోక్ష నిందకు ఒక ప్రాయశ్చిత్తం- నీవు ఎవరిపై నింద మోపావో అతనికి దేవుడు క్షమాభిక్ష ప్రసాదించాలని వేడుకోవాలి. అతను ‘దేవా! నాకు, అతనికి క్షమాభిక్ష పెట్టు’ అని ప్రార్థించాలి.” (మిష్కాత్)

పరోక్ష నింద విషయంలో కొన్ని మినహాయింపులున్నాయి. ధర్మశాస్త్రం దృష్టిలో ఒక విషయం ఎంతో అవసరమైనప్పుడు, పరోక్షనిందకు పోకుండా ఆ పని నెరవేరని పరిస్థితి ఏర్పడినప్పుడు పరోక్షనింద ధర్మసమ్మతం అవుతుంది.

ఉదాహరణకు- పీడితుడు దౌర్జన్యపరుడికి వ్యతిరేకంగా ఆ దౌర్జన్యం నుండి కాపాడగల వ్యక్తి ముందు నిందారోపణ చేయవచ్చు. సంస్కరణాభిలాషతో ఒకవ్యక్తి లేక ఒక వర్గంలోని చెడుల్ని గురించి వాటిని దూరంచేయగలవారి ముందు ప్రస్తావించవచ్చు. దుర్మార్గుడి దుర్మార్గుల పనులను గురించి ప్రజలను హెచ్చరించవచ్చు. సాక్షుల లోపాలను ఎత్తి చూపవచ్చు. పెళ్ళి చేసుకోదలచిన వారికి తత్సంబంధిత వరుడు లేక వధువులోని లోపాలను తెలియజేయవచ్చు.

5. విభిన్న జాతుల, వ్యక్తుల మధ్య ఉన్న జన్యసారూప్యతలను, జన్య వ్యత్యాసాలను పరిశీలించిన “హ్యూమన్ జెనెమ్ ప్రాజెక్ట్” శాస్త్రవేత్తలు 13-2-2001 తేదీ దినపత్రికల కథనం ప్రకారం ఓ కొత్త విషయం కనుగొన్నారు. మానవులంతా ఆఫ్రికాలోని ఒక తల్లికి జన్మించిన సంతతికి చెందిన వారేనని, ఆయా ప్రాంతాల్లోని వాతావరణం, ఇతర పరిస్థితుల్ని బట్టిమాత్రమే రూపురేఖల్లో తేడాలు వచ్చాయనే వాదనలకు ఈ పరిశోధనలు బలం చేకూరుస్తున్నాయని వారు తెలిపారు.

మానవాళి మాతృమూర్తి పుట్టిల్లు ఆఫ్రికా ఖండం అన్నమాట. ఈ పరిశోధనల్లో మానవుడు కోతి నుండి పరిణామం చెందాడన్న డార్విన్ జీవపరిణామ సిద్ధాంతానికి కాలంచెల్లై సూచనలు కూడా కనిపిస్తున్నాయి. మానవాళి మాతృమూర్తి పుట్టిల్లు ఆఫ్రికా అని నిర్ధారించిన శాస్త్రవేత్తలు మరి కొన్నేళ్ళకు మానవాళి పితృమూర్తి పుట్టిల్లు శ్రీలంక అని, ఆ తరువాత కొంతకాలానికి వారుభయల కలయికతో పుట్టి విస్తరించిన యావత్తు మానవ సంతతి ఆరేబియన్లని నిర్ధారించినా ఆశ్చర్యం లేదు. ఎందుకంటే అవి ఇస్లాం సత్యతను ధృవపరిచే విషయాలు.

అమెరికా ‘సైన్స్’ జర్నల్లో శాస్త్రవేత్తలు ఈ పరిశోధన గురించి వ్యాఖ్యానిస్తూ “తెల్లవారు-నల్లవారు, ఎర్రవారు-పచ్చవారు అనే తేడాలు లేకుండా అందరూ ఒకే సంతతికి చెందినవారని తెలిపేందుకు ఇంతకంటే గట్టి ఆధారం ఏముంటుంద?”ని అన్నారు. ‘సెలరా జెనెమిక్స్ కార్పొరేషన్’ శాస్త్రవేత్త డాక్టర్ వెంటర్ మాట్లాడుతూ “జాతి (Race) అనేది శాస్త్రీయ దృక్పథమని ఈ రంగంలో పనిచేసే విజ్ఞత కలిగిన ఏ పండితుడు కూడా భావించడ”ని అన్నారు.

జర్మనీలోని ‘ఎవల్యూషనరీ ఆంత్రోపాలజీ’ సంస్థకు చెందిన ప్రొఫెసర్ స్వాండేహబో జన్య సారూప్యతలు, వ్యత్యాసాలను గురించి సాధించిన సమాచారంపై వ్యాఖ్యానిస్తూ, “ఈ జ్ఞానం (మానవుల మధ్య) సాంఘిక సహనం, సానుభూతులను ప్రోత్సహిస్తుంది”ని అన్నారు. “జీన్స్ డాటా

ఈ గ్రామీణులు తాము విశ్వసించామని చెప్పుకుంటారు. వారితో ఇలా అను: “మీరసలు (సత్యాన్ని)విశ్వసించలేదు. దానికిబదులు మేము లొంగిపోయామని చెప్పండి. మీ ఆంతర్యాలలో విశ్వాసం ఇంకా ప్రవేశించలేదు. మీరు దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు విధేయులై మసలుకుంటే దేవుడు మీ కర్మఫలంలో ఎలాంటి కొరత చేయడు. ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు.” దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తను మనస్ఫూర్తిగా విశ్వసించి, ఇకదానిపై ఎలాంటి అనుమానానికి అస్సారమివ్వకుండా దైవమార్గంలో ధన ప్రాణాలొడ్డి పొరాడేవారే నిజమైన విశ్వాసులు. వారే సత్యవంతులు. (14-15)

ప్రవక్తా! (విశ్వసించామని చెప్పుకుంటున్న) వారికి చెప్పు: “మీరు దేవునికే ఆయన ధర్మం గురించి నేర్చుతున్నారా? ఆయన భూమ్యాకాశాల్లోని సమస్త విషయాలు ఎరిగిన

ఉపయోగించి జాతితత్వం (Racism), ఇతర దురభిమానాలకు శాస్త్రీయ సమర్థన (Scientific support) సాధించలేమని; హింసాపీడనలు, సంకుచితత్వాలు, జాతీయ దురభిమానాలు అనేవి అజ్ఞానం, మూఢత్వాలు నుండి పుట్టుకొచ్చిన విషయాలయినందున అలాంటి పరిశోధనల కోసం చేసే ప్రయత్నాలు వ్యతిరేక ఫలితాలు తెచ్చిపెట్టాయ”ని ఆయన తెలిపారు.

ఈనాడు టి.వి, కంప్యూటర్, ఇంటర్నెట్ వంటి మాధ్యమాలు యావత్తు ప్రపంచాన్ని “వసుధైక గ్రామం” (Globe village)గా మార్చినా, ఈ వసుధైక గ్రామీణుల మధ్య జాతి విద్వేషాలు, వర్ణ వైషమ్యాలు, మత దురభిమానాలు ఇంకా సమసిపోలేదు. మానవ జన్య పరిశోధన అసహజమైన ఈ అడ్డుగోడలను ఏవేరకు కూల్చగలదో చెప్పలేము.

శాస్త్రపరిశోధన ద్వారా సత్యం స్పష్టంగా ముందుకు వచ్చినా ఏకదైవభీతి, సరైన పరలోకభావన వంటి బలమైన ఆధ్యాత్మిక ప్రేరణలు ప్రజల అంతరంగాల్లో చోటుచేసుకోనంత వరకూ ఈ అడ్డు గోడల్ని కూల్చడం కష్టమే. ఇస్లాం మొదటి నుండే మానవులందరూ ఆది దంపతులైన ఆదం, హవ్వా (అలై)ల సంతతేనని చెబుతోంది. భౌగోళిక పరిస్థితులు, వాతావరణ స్థితిగతుల కారణంగా ఏర్పడిన సహజ వ్యత్యాసాలతో మానవులలో కొందరిని అధికులుగా, మరికొందర్ని అధములుగా, నీచులుగా భావించడం దేవుని దృష్టిలో ఘోరమైన పాపం. నిజానికి ఇవన్నీ అజ్ఞానం వల్ల ఏర్పడిన విషయాలు. జన్యపరిశోధన శాస్త్రవేత్తలు కూడా ఇలాంటి అభిప్రాయాన్నే వెలిబుచ్చారు.

ఈ వాస్తవాన్ని గురించి దైవప్రవక్త (స) ఇలా తెలియజేశారు:

“ప్రళయదినాన దేవుడు మీ కులగోత్రాలను గురించి అడగడు. మీలో అందరికంటే ఎక్కువ దైవభీతి కలవాడే దేవుని దృష్టిలో ఎక్కువ గౌరవనీయుడు.” (ఇబ్రేమాజ). “దేవుడు మీ రూపురేఖల్ని చూడడు. ఆయన మీ ఆంతర్యాలను, ఆచరణలను మాత్రమే చూస్తాడు.” (ముస్లిం, ఇబ్రేమాజ)

“ప్రజలారా! జాగ్రత్తగా వినండి, మీకందరికీ దేవుడు ఒక్కడే. అరబ్బులకు అరబ్బైతరులపై, అరబ్బైతరులకు అరబ్బులపై, తెల్లవాళ్ళకు నల్లవాళ్ళపై, నల్లవాళ్ళకు తెల్లవాళ్ళపై దైవభీతి ప్రాతిపదిక పై తప్ప ఎలాంటి ఔన్నత్యం లేదు. మీలో అందరికంటే ఎక్కువ దైవభీతిపరుడే దేవుని దృష్టిలో ఎక్కువ గౌరవనీయుడు.....” (బైహాఖి)

“మీలోని అజ్ఞాన కాలనాటి చెడుల్ని, అహంకారాన్ని దూరం చేసిన దేవుడు ఎంతో ప్రశంస నీయుడు. ప్రజలారా! యావత్తు మానవులు రెండే రెండు వర్గాల్లో విభజించబడ్డారు. (1) సజ్జనులు, దైవభీతిపరులు. మీరు దేవుని దృష్టిలో గౌరవనీయులు. (2) దుర్మార్గులు, దౌర్మార్గులు. మీరు దేవుని దృష్టిలో తుచ్ఛులు. (ఈభేదం గనక) లేకపోతే మానవులంతా ఆదం సంతానం (అయిన దృష్ట్యా అంతా సమానులే). ఆదంని దేవుడు మట్టితో సృజించాడు.” (తిర్కిజి)

వాడు. ప్రతి వస్తువుకు, ప్రతి విషయానికి సంబంధించిన పరిజ్ఞానం ఆయనకుంది.

మీరు ఇస్లాం స్వీకరించి నీకేదో ఉపకారం చేసినట్లు మాట్లాడుతున్నారు. వారికి చెప్పు: “మీ ఇస్లాం స్వీకరణకు సంబంధించిన ఉపకారం నామీద పెట్టకండి. దేవుడే మీకు ఇస్లాం స్వీకారభాగ్యం ప్రసాదించి ఎంతో మేలు చేశాడు; మీరు నిజమైన విశ్వాసులైతే (మీ ఉపకారి ఎవరో మీకే తెలుస్తుంది).” భూమ్యాకాశాల్లోని నిగూఢ విషయాలన్నీ దేవునికే తెలుసు. మీరు చేస్తున్న ప్రతిపనీ ఆయన దృష్టిపథంలో ఉంది. (16-18) ❁

అవతరణ: మక్కా

50. ఖాఫ్

సూక్తులు: 45

ఈ అధ్యాయంలోని ప్రారంభ బీజాక్రరాన్నే దీనికి మకుటంగా పెట్టడం జరిగింది. ఇది నబవీశకం 3 నుంచి 5వ ఏట మధ్య అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఇందులో ఎక్కువగా పరలోకం గురించిన విషయాలు, వాటికి సంబంధించిన ప్రమాణాలున్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఖాఫ్, ఖుర్ఆన్ సాక్షి! (నిస్సందేహంగా ముహమ్మద్ దేవుని ప్రవక్తే.) కాని ఒక హెచ్చరించేవాడు (దైవప్రవక్త) తమలోనే ఉద్భవించి తమ వద్దకు రావడమేమిటని వారు ఆశ్చర్యపోతున్నారు. (పైగా ఈ) అవిశ్వాసులు “చాలా విచిత్రంగా ఉండే! మనం ఒకసారి చనిపోయి మట్టిలో కలసిపోయాక (మళ్ళీ బ్రతికించబడతామా)? ఇది బుద్ధికందని విషయం” అని చెప్పసాగారు. (కాని) వారి దేహంలో భూమి తినేసే భాగాలేమిటో మాకు తెలుసు. మా దగ్గరున్న గ్రంథంలో అంతా నమోదయి భద్రంగా ఉంది. (1-4)

వారు సత్యం ముందుకొచ్చినప్పుడు దాన్ని (గురించి ప్రశాంతంగా ఆలోచించ కుండా) తిరస్కరించారు. అందుకే వారిప్పుడు దైవప్రవక్తను గురించి నిరాధారమైన అభిప్రాయాలు వెలిబుచ్చుతూ కచ్చితమైన నిర్ణయానికి రాలేక సందిగ్ధంలో పడిపోయారు.

వారెప్పుడైనా తమ పైనున్న ఆకాశాన్ని పరికించి చూడలేదా, మేము ఎలా దాన్ని నిర్మించి తీర్చిదిద్దామో? అందులో ఎక్కడా ఎలాంటి రంధ్రంగాని, నెల్రగాని లేదు. మేము

1. ఇక్కడ ఆకాశమంటే అనేక గ్రహాలు, నక్షత్రాలు, సూర్యచంద్రులున్న సువిశాల అంతరికం అని అర్థం. ఉదయం లేవగానే సహస్ర కిరణాలతో తేజోవంతంగా మానవునికి కన్పించే సూర్యుడు మన భూమి కంటే పరిమాణంలో 13 లక్షల రెట్లు పెద్దగా ఉన్నాడు. మన భూమి నుండి 9 కోట్ల 30 లక్షల మైళ్ళ దూరంలో ఉన్నాడు. సెకండుకు 1 లక్ష 86 వేల మైళ్ళ వేగంతో ప్రయాణించే కాంతి సూర్యుడి నుండి భూమికి చేరుకోవడానికి 8 నిమిషాల 20 సెకండ్లు పడుతుంది.

మన భూమండలం తన చూట్టు తిరుగుతున్న చంద్రుడ్ని తీసుకొని గంటకు 65 వేల మైళ్ళ వేగంతో సూర్యుని చుట్టూ తిరుగుతోంది. అలాగే ఇతరగ్రహాలు కూడా. మన పాలపుంతలో 10,000 కోట్ల నక్షత్రాలు ఉన్నట్లు అంచనా. ఈ పాలపుంతలోని మన (భూమి)కి అత్యంత సమీపంగా ఉన్న నక్షత్రం నాలుగున్నర కాంతి సంవత్సరాల దూరంలో ఉంది.

“కాంతి సంవత్సరం” అంటే సెకండుకు 1 లక్ష 86 వేల మైళ్ళ వేగంతో మనం ఏదైనా మాధ్యమం ద్వారా ప్రయాణం చేయగలిగితే మనకు అతి దగ్గరగా ఉన్న నక్షత్రానికి చేరుకోవడానికి నాలుగున్నర సంవత్సరాలు పడుతుంది! అదే 20-8-1977న అమెరికా ప్రయోగించిన అత్యంత

భూమిని పరచి దానిపై పర్వతాలను పాతాము. అందులో రకరకాల మనోహరమైన వృక్షజాతుల్ని మొలపించాం. ఇవి సత్యాన్వేషకులకు కళ్ళుతెరిపించే సూచనలు. (5-8)

మేము ఆకాశం నుండి శుభదాయకమైన నీటిని (వర్షాన్ని) దించి, తద్వారా (పండ్ల) తోటలు, పంటధాన్యాలు, ఒకదాని మీద ఒకటి విరగగాచే పండ్లగుత్తులు గల ఎత్తయిన ఖర్జూరచెట్లు పుట్టించాము. ఇది (మా) దాసులకు ఆహారం అందజేసే (అద్భుతమైన) ఏర్పాటు. ఈ నీటితో మేము (బీటలు వారిన) మృతభూమికి తిరిగి జీవం పోస్తున్నాము. అలాగే (మరణించిన మానవులు కూడా పునరుజ్జీవులయి) లేస్తారు. (9-11)

వీరికి పూర్వం నూహ్ జాతి, పాడుబడ్డబావివాళ్ళు, ఆద్, సమూద్, ఫిరోన్ వాళ్ళు, లూత్ సోదరులు, అయిక్ వాసులు, తుబ్బాజాతి ప్రజలు కూడా తిరస్కరించారు.

వేగవంతమైన వాయెజర్-2 అనే అంతరిక్ష నౌక గంటకు 36,000 మైళ్ళ వేగంతో దూసుకుపోతున్నప్పుడీ, ఈ నక్షత్రానికి చేరుకోవాలంటే దాదాపు 40,000 సంవత్సరాలు పడుతుంది!!

ఇక పాలపుంత (గెలాక్సీ)లోనే సుదూర నక్షత్రాలు మన భూమి నుండి వేలాది కాంతి సంవత్సరాల దూరంలో ఉన్నాయి. మన గెలాక్సీ ఒక చివర నుండి మరొక చివరకున్న దూరం 20 లక్షల కాంతి సంవత్సరాలు ఉంది. మన పాలపుంత వేయి పాలపుంతల సముదాయంలో ఒకటిగా ఉంది. ఈ వేయి పాలపుంతల (గెలాక్సీల) సముదాయాన్ని క్వజర్ అంటారు. ఈ క్వజర్లో మన గెలాక్సీకు అతిసమీపంలో ఉన్న గెలాక్సీ ఎంత దూరం ఉందంటే, అక్కడ్నుంచి కాంతి మన భూమికి చేరుకోవడానికి 10 లక్షల సంవత్సరాలు పడుతుంది. అంటే ఆ గెలాక్సీ మన భూమి నుండి 10 లక్షల కాంతి సంవత్సరాల దూరంలో ఉందన్నమాట.

మనం ఉండే క్వజర్లోనే మన గెలాక్సీకు సుదూరంలో ఉండే ఒక గెలాక్సీకు శాస్త్రవేత్తలు ‘సోర్స్ 3 సి-295’ అని పేరు పెట్టారు. అది మన భూమి నుండి కోటి కాంతి సంవత్సరాల దూరంలో ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది. అంతటితో ఈ విశ్వంలోని నక్షత్రాలన్నిటినీ మానవుడు చూసినట్లు కాదు. ఇప్పటిదాకా మనం చెప్పుకున్నదంతా ఒక్క క్వజర్లోని గెలాక్సీలు, నక్షత్రాలు, గ్రహాలను గురించే. ఇలాంటి క్వజర్లు ఈ విశ్వంలో కోటి దాకా ఉన్నాయని శాస్త్రవేత్తలు అంచనా వేశారు.

1990లో అమెరికా శాస్త్రవేత్తలు మన క్వజర్ వెలుపలున్న అసంఖ్యాక క్వజర్లలో ఒక క్వజర్కు సంబంధించిన ఒక గెలాక్సీని కనుగొన్నారు. దానికి ‘తీటా కెరినా’ అని పేరు పెట్టారు. ఇది మన భూమి నుండి 1260 కోట్ల కాంతి సంవత్సరాల దూరంలో ఉందట! ఇప్పటి వరకు శాస్త్రవేత్తలు కనుగొన్న సుదూర గెలాక్సీలలో అత్యంత సుదూర నక్షత్ర సముదాయం ఇదే.

ఇంతకూ యావత్తు విశ్వంలో ఇలాంటి ఎన్నివేల కోట్ల నక్షత్ర సముదాయాలున్నాయో, అసలీ విశ్వం ఆవిర్భవించి ఎన్ని వేలకోట్ల సంవత్సరాలయిందో సైంటిస్టులు నిక్కచ్చిగా చెప్పలేక పోతున్నారు. కొందరు సైంటిస్టులు ఈ విశ్వం ఆవిర్భవించి నేటికి 16 నుంచి 18 జిగా సంవత్సరాలై ఉంటుందని చెబుతున్నారు. ఒక జిగా సంవత్సరం అంటే 1200 కోట్ల సంవత్సరాలు. ఈ లెక్కన విశ్వం ఉనికిలోకి వచ్చి 20,000 కోట్ల సంవత్సరాలకు పైనే అయి ఉంటుంది.

బ్రహ్మాండమైన ఈ విశ్వవ్యవస్థలో భూమి, చంద్రుడు, తదితర గ్రహాలతో కూడిన మన సౌర కుటుంబాన్ని సముద్రంలోని ఒక నీటి బొట్టుతో పోల్చుకుంటే, మానవుడు ఇప్పటిదాకా సాధించిన వైజ్ఞానిక ప్రగతి సృష్టికర్త జ్ఞానసాగరంలో ఆ నీటి బొట్టుంత కూడా లేదు. అందుకే అన్ని విధాల ప్రశంసలకు సర్వ శక్తిమంతుడైన సృష్టికర్త అర్హుడని ఖుర్ఆన్ మాటిమాటికి నొక్కి చెబుతోంది. (ఇతర వివరాలకు 36:40 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక కూడా చూడండి.)

వారంతా ప్రవక్తలను తిరస్కరించినవారే. అందువల్ల మా హెచ్చరిక కార్యరూపం దాల్చి (వారిని తుడిచిపెట్టి)ంది. మేము తొలి సృష్టి నిర్మాణంతోనే అలసిపోయామా? (అదేమీ కాదు.) వీరసలు నూతన సృష్టి గురించి సందేహంలో పడిపోయారు. (12-15)

మేము మానవుణ్ణి సృజించాం. అతని అంతరంగంలో మెదిలే ఆలోచనలు సైతం మాకు తెలుసు. మేమతనికి అతని కంఠనాళంకన్నా అతిసమీపంగా ఉన్నాం. అతని కుడి, ఎడమల వైపు ఇద్దరు (అదృశ్య) లేఖకులు కూడా కూర్చోని (అతని) ప్రతి పనినీ, ప్రతి పలుకునూ నమోదు చేస్తున్నారు. అతనినోట ఏదైనా మాట వెలువడగానే దాన్ని నమోదు చేయడానికి ఒక పర్యవేక్షకుడు తక్షణమే అక్కడ ప్రత్యక్షమవుతాడు. (16-18)

చూడండి, చివరికి ప్రాణసంకటం సత్యాన్ని తీసుకొచ్చింది.² “(మానవా!) నీవు ఏ సత్యాన్ని నిరాకరిస్తూ పారిపోతుండేవాడివో ఆ సత్యం ఇదే. ఆ తర్వాత (ప్రళయ)శంఖం పూరించబడుతుంది. ఈ దినాన్ని గురించే నిన్ను భయపెట్టడం జరుగుతుండేది. ఆరోజు ప్రతి మనిషి వెంట అతణ్ణి తోలుకొచ్చేవాడు ఒకడుంటాడు. ఈ విషయాన్ని గురించి నీవు ఏమరుపాటులో పడివున్నావు. మేము నీముందున్న (ఐహిక) తెరను తొలగించాం. నీ చూపులిప్పుడు వాడిగా ఉన్నాయికదూ! (ఇకచూడు ఇది యదార్థమో కాదో.)” (19-22)

అతని (వెంటనున్న) సహచరుడు “(ప్రభూ!) ఇతను నా అధీనంలో ఉండేవాడు, (ఇప్పుడు తమరి ముందు) ప్రవేశపెట్టున్నాను” అంటాడు. “సత్యాన్ని ధిక్కరించిన ప్రతి కృతఘ్నుణ్ణి నరకంలో పడేయండి. వాడు సత్కార్యాలు చేయకపోవడమేగాక ఇతరుల్ని కూడా నిరోధించేవాడు. హద్దు మీరిపోయేవాడు. తాను అనుమానంలో పడిపోవడమేగాక ఇతరుల్లో కూడా అనుమానాలు రేకెత్తించేవాడు. దేవునితో పాటు దైవేతరశక్తుల్ని ఆరా ధించేవాడు. పడేయండి వాణ్ణి భీకర (నరక)యాతనలో” అని ఆజ్ఞువుతుంది. (23-26)

(ఆవ్యక్తి షైతాన్‌ని ఆడిపోసుకుంటూ, ఈదుర్మార్గుడు తన వెంటబడి తనను సర్వ నాశనం చేశాడని ఆరోపించినప్పుడు) అతని సహచరుడు (దాన్ని ఖండిస్తూ) “మహాప్రభో! నేనితణ్ణి తిరుగుబాటుకు ప్రేరేపించలేదు. ఇతను తనంతటతానే మార్గభ్రష్టత్వంలో పడి చాలాదూరం కొట్టుకుపోయాడు” అనంటాడు. “నాముందు వాదించకండి. నేను ముందే మిమ్మల్ని హెచ్చరించాను. నాదగ్గర మాటమారదు. నేను నా దాసులకు అన్యాయంచేసే వాణ్ణికాను” అని జవాబు లభిస్తుంది. ఆరోజు మేము నరకాన్ని ‘నీవు నిండిపోయావా?’

2. ప్రాణం తీయడానికి మృత్యుదూత రాగానే మనిషి కళ్ళ మీదున్న ఇహలోక వ్యామోహ పార తొలగిపోతుంది. అప్పటిదాకా అతనిలో ఉండిన అంధవిశ్వాసాలు, అభూత కల్పనలన్నీ ఒక్కసారిగా పటాపంచలయి సత్యం గోచరిస్తుంది. పరలోకం యదార్థమని, అక్కడ తన కర్మలకు లెక్క చెప్పకోవలసి వస్తుందని అర్థమయి పోతుంది. కాని ఆ సమయంలో సత్యం గోచరించడం వల్ల, జ్ఞానోదయం కలగడం వల్ల ఎలాంటి ప్రయోజనం ఉండదు. చేతులు కాలిన తరువాత ఆకులు పట్టుకున్నట్లవుతుంది అతని పరిస్థితి. ఎడతెగని పశ్చాత్తాపమే అతనికి మిగులుతుంది. అందుకే ప్రాపంచిక వ్యామోహంతో పాటు వివిధ దురభిమానాలు వదలిపెట్టి సత్యాన్ని అన్వేషించి ఎలాంటి తటపటాయింపు లేకుండా దాన్ని స్వీకరించాలి; తదనుగుణమైన సాత్విక జీవితం గడపాలి.

అని అడుగుతాం. దానికి నరకం “ఇంకా ఏమైనా ఉందా?”³ అంటుంది. (27-30)

(ఆరోజు) స్వర్గం దైవభీతిపరులకు అతి చేరువగా తీసుకు రాబడుతుంది; దూరంగా ఉండదు. అప్పుడిలా ఆజ్ఞువుతుంది: “మీకు వాగ్దానం చేయబడిన వస్తువు ఇదే. పశ్చాత్తాపంతో దేవుని సన్నిధిలో క్షమాపణ కోరుకునేవాడు, (బాధ్యతల్ని) పరిరక్షించేవాడు, కరుణామయుడైన దేవుణ్ణి చూడకుండానే ఆయనకు (ప్రతి విషయంలోనూ) భయపడే వాడు, ఏకాగ్ర హృదయంతో వచ్చినవాడు అయిన ప్రతివ్యక్తికీ (ఈ మహాభాగ్యం లభిస్తుంది). శాంతిసంక్షేమాలతో స్వర్గప్రవేశం చేయండి.” అదే శాశ్వతజీవితం సాగించే దినం. అక్కడ స్వర్గవాసులకు వారు కోరిన ప్రతివస్తువు లభిస్తుంది. వారి కోసం మా దగ్గర అంతకంటే అధికంగానే ఉంది. (31-35)

పూర్వం మేము వీరికంటే ఎంతో శక్తిసామర్థ్యాలున్న అనేక జాతుల్ని హతమార్చాం. వారు ప్రపంచదేశాలు గాలించారు. మరి రక్షణ కోసం ఎక్కడైనా ఆశ్రయం లభించిందా? బుద్ధిజ్ఞానాలుండి, శ్రద్ధగా ఆలకించే ప్రతి వ్యక్తికీ ఇందులో గుణపాఠం ఉంది. (36-37)

మేము భూమ్యాకాశాల్ని, వాటిమధ్య ఉన్న సమస్తాల్ని ఆరు రోజుల్లో సృష్టించాం. అయినా మేము అలసిపోలేదు. ప్రవక్తా! వీరు కల్పించి చెబుతున్న మాటలకు నీవు (బాధపడకు,) సహనం వహించు. (ప్రతిరోజూ) సూర్యోదయానికి, సూర్యాస్తమయానికి ముందు ఆయన్ని స్తుతిస్తూ, ఆయన (పవిత్రత)ని స్మరిస్తూ ఉండు. రాత్రి వేళలో కూడా ఆయన్ని స్మరించు; సాష్టాంగప్రణామాల తర్వాత కూడా. (38-40)

వినండి! ఏరోజు ప్రకటనకర్త సమీపం నుండి కేకవేస్తాడో, ఏరోజు మానవులు నమ్మకంగా భీకరగర్జన వింటారో అదే మృతులు నేలనుండి లేచే రోజువుతుంది. మేమే బ్రతికిస్తున్నాం; మేమే చంపుతున్నాం. చివరికి మా వైపుకే అందరూ తిరిగిరావలసి ఉంటుంది. ఆరోజు భూమి బ్రద్దలవుతుంది. అందులో నుంచి మానవులు బిలబిల మంటూ బయటికొచ్చి వడివడిగా పరుగెత్తుతారు. ఈ పునరుత్థానకార్యం నిర్వహించడం మాకు చాలాతేలిక. (41-44)

ప్రవక్తా! వీరి మాటలు మేము గమనిస్తూనే ఉన్నాం. బలవంతంగా ఒప్పించడం నీ పనికాదు. నా హెచ్చరికకు భయపడేవారికి ఖుర్ఆన్ ద్వారా హితోపదేశం చెయ్యి. (45)

★★★

3. దేవుడు ఖుర్ఆన్‌లో “నేను మానవులతో, జిన్నుల (భూతాల)తో నరకాన్ని నింపుతాను” (32:13) అన్నాడు. దాని ప్రకారం కర్మవిచారణ ముగిసిన తర్వాత సత్యతిరస్కారులయిన మానవుల్ని, జిన్నుల్ని నరకంలో పడవేసి “ఇక నీవు నిండిపోయావా?” అని అడుగుతాడు దేవుడు. దానికి నరకం “ఇంకా ఏమైనా ఉందా?” అంటుంది. అంటే ‘ఇంకా నా దగ్గర చాలా చోటుంది, ఏదైనా ఉంటే తెచ్చిపడెయ్యి’ అంటుందన్నమాట. అప్పుడు దేవుడు నరకంలో తన పాదం ఉంచుతాడు. దాంతో నరకం “చాలు చాలు, ఇక చాలు” అని అంటుంది. (సహీ బుఖారీ)

అలాగే సత్యాన్ని విశ్వసించిన మానవుల్ని, జిన్నుల్ని స్వర్గంలోకి పంపినప్పటికీ అక్కడ ఇంకా ఎంతో చోటు మిగిలి ఉంటుంది. అప్పుడు దేవుడు కొత్తగా కొందరు మానవుల్ని, జిన్నుల్ని సృష్టించి వారిని స్వర్గంలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. (సహీ ముస్లిం)

51. జారీయాత్ (గాలి దుమారం)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు : 60

ఈ అధ్యాయం కూడా 'ఖాఫ్' (51వ) సూరా అవతరించిన కాలంలోనే అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఇందులో మొదట పరలోకం గురించి ఎక్కువగా బోధించబడింది. చివర్లో దేవుని ఏకత్వం వైపు ప్రజల్ని పిలవడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

దుమారాన్ని లేపే గాలుల సాక్షి! తరువాత నీటితో నిండిన మేఘాలను పైకెత్తేవి, ఆతర్వాత నెమ్మదిగా నడిచేవి, ఆపై ఓ మహాకార్యాన్ని (వర్షాన్ని) విభజించేవి!! ఏవిషయాన్ని గురించి మిమ్మల్ని భయపెట్టడంజరుగుతున్నదో అది నగ్నసత్యం. కర్మ విచారణ తప్పక జరుగుతుంది. విభిన్నరూపాలలో కన్పించే ఆకాశం సాక్షి! మీ అభిప్రాయాలు విభిన్నరకాలుగా ఉన్నాయి. సత్యానికి విముఖుడైనవాడే దాన్ని తిరస్కరిస్తాడు. (1-9)

అనుమానాలతో కూడిన నిర్ణయాలు తీసుకునేవారు నాశనంగాను! వారు అజ్ఞానాంధకారంలో తచ్చాడుతూ ఏమరుపాటుకు లోనైఉన్నారు. పైగా అసలీ విచారణ దినం ఎప్పుడోస్తుందని అడుగుతున్నారు. వారిని సరకాగ్నిలో పడేసి మాడ్చివేసే దినం వస్తుంది (అని చెప్పు. అప్పుడు దైవదూతలు వారితో) "ఇక చవిచూడండి మీ దురాగతాల రుచిని. మీరు తొందరపెట్టుండిన విషయం ఇదే" (అని అంటారు). (10-14)

ఆరోజు దైవభీతిపరులు స్వర్గవనాలలో చెలమల మధ్య (హాయిగా) ఉంటారు. వారు తమ ప్రభువు ప్రసాదించినదాన్ని అమిత సంతోషంతో స్వీకరిస్తుంటారు. వారు ఈ రోజు రాకవూర్వం నీతిమంతులుగా ఉండేవారు. రాత్రివేళల్లో చాలా తక్కువగా నిద్రించేవారు. ప్రతి రోజూ తెల్లవారుజామున లేచి (తమ ప్రభువును) క్షమాపణ కోరుకునేవారు. వారి సంపదలో అర్థించేవారికి, అర్థించనివారికి కూడా హక్కుండేది. (15-19)

విశ్వసించేవారికి ధరణిపై అనేక నిదర్శనాలున్నాయి. స్వయంగా మీ (అస్తిత్వం)లో కూడా ఉన్నాయి.¹ మీరే విషయాన్ని గురించి యోచించరా? (20-21)

1. ఎలక్ట్రానిక్ పరిభాషలో మనిషి బ్రహ్మాండమైన 'రోబో' అని చెప్పవచ్చు. కాని మానవుడు ఎంతటి శక్తిమంతమైన రోబో నిర్మించినా, ఆ రోబో కన్నా మానవుడే వేలరెట్లు శక్తిమంతుడు.

మన శరీరావయవాలలో కళ్ళు ఎంతో సున్నితమైనవి. రాత్రివేళ చీకటిలో ఒక కొండ శిఖరం మీద నిలబడి యాభై మైళ్ళ దూరాన ఉండే మంటను సైతం అవి చూడగలుగతాయి. వెల్తురు నుంచి చీకట్లోకి వచ్చిన మరుక్షణం మన కళ్ళు కాంతికి సంబంధించి అంతకు ముందుకంటే పది రెట్ల నిశితత్వాన్ని సంతరించుకుంటాయి. ఇరవై నిమిషాలు మనం ఇలాగే చీకట్లో ఉండిపోతే ఆరువేల రెట్లు, నలభై నిమిషాలపాటు ఉండిపోతే పాతిక వేల రెట్ల నిశితత్వాన్ని సంతరించుకుంటాయి.

శాస్త్రవేత్తలు ఇటీవల పుట్టుకతో అంధత్వం వచ్చినవారి కోసం ఎంతో చిన్న సైజు గల మానిటర్, వీడియో కెమెరాలతో కూడిన ఒక హెల్మెట్ తయారు చేశారు. ఇంత చేసినా అది పుట్టు గ్రుడ్డికి రెండు పిక్చర్స్ కంటే ఎక్కువ రిజల్యూషన్ ఇవ్వలేక పోయింది. దానివల్ల ముందునుంచి ఎవరైనా మనిషి నడచిపోతే ఆ పుట్టుగ్రుడ్డికి ఏదో వస్తువు తన కళ్ళ ముందునుంచి కదలిపోతున్నట్లు

మీ ఉపాధి సామగ్రి, మీకు వాగ్దానం చేయబడుతున్న సమస్తం ఆకాశంలోనే ఉన్నాయి.² కనుక భూమ్యాకాశాల ప్రభువు సాక్షి! ఇది సత్యం. మీరు మాట్లాడగలుగుతున్నంత నిజంగా ఇది సత్యం. (22-23)

ఇబ్రాహీం గౌరవనీయ అతిథుల సంగతి నీకేమైనా చేరిందా? వారతని దగ్గరికొచ్చి సలాం అన్నప్పుడు అతను "మీకూడా సలాం, వీళ్లవరో కొత్తవాళ్ళలా ఉన్నారు!" అన్నాడు.

అతను మెల్లిగా తన గృహస్థుల దగ్గరికెళ్ళాడు. తర్వాత ఒక బలిసిన ఆవుదూడను కాల్చి తెచ్చి అతిథుల ముందుంచాడు. (అతిథులు దాన్ని ముట్టుకోకపోవడం చూసి) "మీరు తినరేమిటి?" అనడిగాడతను. తరువాత అతను అతిథుల (వింత ప్రవర్తన) పట్ల మనసులో భయపడ్డాడు. అప్పుడు వారు భయపడకండని ధైర్యం చెప్పారు. (ఆ తర్వాత) వారతనికి బుద్ధి కౌశల్యంగల కొడుకు పుట్టాడని శుభవార్త విన్నించారు. (24-28)

అతని భార్య ఈమాట విని నెత్తి నోరు బాదుకుంటూ "ముసలిదాన్ని, గొర్రాలిని (నాకు సంతానమేమిటి!)" అన్నది. దానికా అతిథులు "నీ ప్రభువు ఇలాగే అన్నాడు. ఆయన ఎంతో వివేకవంతుడు, సర్వం ఎరిగినవాడు" అన్నారు. (29-30)

"దైవదూతలారా! మీరు ఏ మహాకార్యం కోసం వచ్చారు?" అనడిగాడు ఇబ్రాహీం. అప్పుడు దైవదూతలు "మేముక అపరాధ జాతి వైపు పంపగా వచ్చాం. ఆజాతి మీద

కన్పించింది. దీన్నిబట్టి దైవం మనకు ప్రసాదించిన సహజసిద్ధమైన కళ్ళు ఎంత విలువైనవో అర్థమవుతుంది. అదేవిధంగా ఇతర అవయవాలను గురించి కూడా ఆలోచించవచ్చు.

మనిషి రక్తంలో ఎర్రకణం నాలుగు నెలలు సజీవంగా ఉంటుంది. సజీవంగా ఉండే ఈ నాలుగు నెలల కాలంలో ఎర్రకణం సుమారు వెయ్యి మైళ్ళ దూరం ప్రయాణిస్తుంది. ప్రతి మనిషి గంటకు ఆరు లక్షల మృత చర్మకణాలను విసర్జిస్తాడు. వీటన్నిటినీ సూక్ష్మజీవులు తినేస్తాయి. మనిషి చర్మంలోని ప్రతి చదరపు అంగుళంలో సగటున 3 కోట్ల 20 లక్షల సూక్ష్మజీవుల చొప్పున మొత్తం శరీరం మీద దాదాపు నూరు లక్షల కోట్ల సూక్ష్మజీవులు ఉంటాయని తెలుస్తోంది.

మానవ మెదడు అద్భుతమైనది. ఇందులో ప్రతిసెకండుకు లక్ష రకాల రసాయనికచర్యలు జరుగుతాయి. మానవుని మెదడు, మెడుల్లా అబ్లాంగేటాలను ఒక రకంగా కంప్యూటర్లోని హార్డ్ డిస్క్ (HDD), ర్యామ్ (RAM)లతో పోల్చవచ్చు. మానవ మెదడు ఏకకాలంలో 8కోట్ల 60లక్షలకు పైగా చిన్నచిన్న సమాచారసంకేతాలు రికార్డు చేసుకోగల్గుతుంది. అయితే ఇందులో 1% సమాచారాన్ని మాత్రమే సేవ్ (SAVE) చేసుకొని, మిగతా 99% సమాచారాన్ని పనికిరానిదిగా వదిలేస్తుంది.

ఎంత పెద్ద కంప్యూటర్ అయినా మానవ మేధతో సరితూగలేదు. మానవ మేధతో సరితూగే కంప్యూటర్ తయారు చేయాలంటే, అది న్యూయార్క్ లోని 1250 మీటర్ల ఎత్తుగల ఎంపైర్ బిల్డింగ్ అంత పెద్దగా తయారవుతుంది. ఇది సాధ్యం కాదు. మానవ శరీర నిర్మాణం దాదాపు 10,00,000 కోట్ల జీవకణాల సముదాయంతో జరిగిందని అంచనా. (23:14 సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)

ఇవన్నీ దేవుని ఏకత్వానికి, ఆయన శక్తిసామర్థ్యాలకు నిదర్శనాలని, ఈ నిదర్శనాల ద్వారా గుణపాఠం నేర్చుకోవాలని దైవగ్రంథం ఈసూక్తిలో మానవునికి హితోపదేశం చేస్తోంది.

2. మీ ఉపాధి తదితర జీవనసామగ్రి అంతా ఆకాశంలోనే ఉందంటే, మీకు ఇహలోకంలో ఏమేమి ప్రసాదించాలో వాటన్నిటి గురించిన నిర్ణయాలు ఊర్ధ్వలోకంలో జరుగుతాయని అర్థం.

కాల్చిన మట్టిరాళ్ళు కురిపించాలని ఆజ్ఞ అయింది. నీ ప్రభువు దృష్టిలో హద్దుమీరిన వారికోసం ఇవి ప్రత్యేకంగా ముద్రలు వేయబడిన రాళ్ళు” అని చెప్పారు. (31-34)

ఆ తర్వాత మేమా పట్నంలో ఉన్న విశ్వాసుల్ని బయటికి తీశాం. అక్కడ మాకు ముస్లింలకు చెందిన ఒక్క ఇల్లు మాత్రమే కనిపించింది. ఆ తర్వాత మేము ఘోరమైన శిక్షకు భయపడేవారి కోసం అక్కడ ఒక చిహ్నం³ (అవశేషాలు) వదలిపెట్టాం. (35-37)

మూసా గాధలో (కూడా గుణపాఠం ఉంది). మేమతనికి స్పష్టమైన నిదర్శనాలు ఇచ్చి ఫిరోన్ దగ్గరకు పంపినప్పుడు, అతను అధికారగర్వంతో విద్రవీగుతూ “ఇతనేదో మాంత్రికుడై ఉంటాడు. లేదా పిచ్చివాడై ఉంటాడు” అన్నాడు. చివరికి మేము అతణ్ణి, అతని సైన్యాన్ని పట్టుకొని సముద్రంలో విసిరేశాం. అతడు నిందితుడై (చరిత్రలో) నిలచి పోయాడు. ఆద్ జాతి (చరిత్రలోనూ గుణపాఠముంది). మేమా జాతిప్రజల పైకి అశుభకరమైన గాలి పంపాం. అది ప్రతివస్తువునూ సర్వనాశనం చేస్తూ వీచింది. (38-42)

సమూద్ జాతి (చరిత్రలోనూ). “(మీరు సత్యం స్వీకరించడానికి సిద్ధంగాలేకపోతే) ఒక నిర్ణీతకాలం వరకు భోగభాగ్యాలు అనుభవించండి. (తర్వాత మా శిక్ష కోసం ఎదురు చూడండి)” అని వారిని హెచ్చరించాం. కాని వారి హెచ్చరిక ఖాతరు చేయకుండా తమ ప్రభువాజ్ఞను ధిక్కరించారు. చివరికి వారు చూస్తుండగానే హఠాత్తుగా విరుచుకుపడే విపత్తు వచ్చి వారిని చుట్టుముట్టింది. దాంతో వారికి మళ్ళీ లేచేశక్తి కూడా లేకుండా పోయింది. వారు తమనుతాము కాపాడుకోలేక పోయారు. వారికి పూర్వం మేము నూహ్ జాతిని కూడా తుదముట్టించాం. కారణం వారు పరమ దుర్మార్గులైపోయారు. (43-46)

మేము మా స్వశక్తితోనే ఆకాశాన్ని నిర్మించాం. మాకా సామర్థ్యం ఉంది. భూమిని కూడా మేమే (మీకు నివాసయోగ్యంగా) పరిచాము. (మీకు అనువైనదిగా) పరచడంలో మేమెంత నిపుణులమో చూడండి. మీరు గుణపాఠం నేర్చుకుంటారని మేము ప్రతి వస్తువునీ (జీవినీ) జంటలు జంటలుగా సృష్టించాము.⁴ (47-49)

3. ఇక్కడ చిహ్నం అంటే మృతసముద్రం అని భావం. లూత్ జాతిపై తుఫాను, భూకంపాల రూపంలో భయంకరమైన ఉపద్రవం వచ్చింది. మొత్తం పట్టణం భూమిలోకి క్రుంగిపోయింది. (వివరాలకు 15:73,74 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.)

4. జంటలు జంటలుగా సృష్టించడం గురించి ఖుర్ఆన్ లో అనేక చోట్ల వచ్చింది:

“అయనే యావత్తు (సృష్టిరాసుల స్త్రీ పురుష) జంటలను పుట్టించాడు.” (43:12)

“అన్ని రకాల జంటలను సృష్టించిన దేవుడు పరమ పవిత్రుడు. ఆ జంటలు భూమి మీది వృక్షజాతికి సంబంధించినవైనా, స్వయంగా వీరి (మానవ) జాతికి సంబంధించినవైనా, లేదా వీరికి తెలియని ఇతర వస్తువులకు సంబంధించినవైనా (అన్నిటినీ ఆయనే సృష్టించాడు). (36:36)

యావత్తు జీవరాసుల్లో ఆడ మగ జంటలు ఉంటాయన్నది జగద్విదితం. వాటితో పాటు వృక్షజాతిలోనూ ఆడ మగ కణాలుంటాయి. అలాగే ఆనాటి ప్రజలకు తెలియని ఇతర వస్తువుల్లో కూడా ఇలాంటి జంటలు ఉంటాయని ఖుర్ఆన్ పైసూక్తిలో చెబుతోంది. అవేమిటో పరిశీలిద్దాం.

ఖుర్ఆన్ ప్రకారమే గాక సైన్స్ ప్రకారం కూడా ఈ ప్రపంచంలోని ప్రతి వస్తువుకూ దాని జత ఉంది. కనీసం రెండు పదార్థాల కలయికతో ఓ కొత్త పదార్థం ఏర్పడుతుంది. పదార్థ నిర్మాణానికి

“కనుక దేవుని (మార్గం) వైపునకు పరుగెత్తండి. నేను ఆయన తరపున మిమ్ముల్ని స్పష్టంగా హెచ్చరించడానికి వచ్చిన సందేశహరుణ్ణి. దేవునితో పాటు ఇతర శక్తుల్ని దైవాలుగా ఆరాధించకండి. నేనాయన తరపున మిమ్ముల్ని స్పష్టంగా హెచ్చరించడానికి వచ్చిన సందేశహరుణ్ణి.” (50-51)

వీరికి పూర్వం గతజాతులక్కూడా తమవద్దకు వచ్చిన దైవప్రవక్తను మాంత్రికుడనో, పిచ్చివాడనో ఆరోపించారు. ఇది పూర్వంనుంచీ ఇలాగే సాగుతూవస్తోంది. ఈవిషయంలో వీరంతా పరస్పరం రాజీకివచ్చారా ఏమిటి? లేదు. వీరసలు తలబిరుసు జనం. (52)

కనుక ప్రవక్త! నీవు వారినుండి ముఖం తిప్పుకుంటే నీ దోషం ఏమీలేదు. అయితే హితబోధ చేస్తూఉండు. విశ్వసించేవారికి హితబోధ ప్రయోజనం కల్గిస్తుంది. (53-55)

నేను మానవుల్ని, జిన్నుల్ని నన్ను ఆరాధించడానికి తప్ప మరే లక్ష్యంతో పుట్టించలేదు.⁵ నేను వారినుండి ఉపాధి కోరడంలేదు. నాకు తిండి పెట్టమని అడగడం లేదు. దేవుడే అందరి ఉపాధిప్రదాత. ఆయన మహాబలుడు, అద్భుత శక్తిసంపన్నుడు.(56-58)

కనుక దుర్మార్గానికి పాల్పడినవారి భాగానిక్కూడా వారి మిత్రులభాగానికి లభించిన నటువంటి యాతనే సిద్ధంగాఉంది. దానికోసం వీరు తొందరపడనవసరం లేదు. చివరికి అవిశ్వాసులకు తమకు భయపెట్టబడుతున్న రోజు సర్వనాశనం తప్పదు. (59-60)

మూలమైన పరమాణువు (Atom) ధనాత్మక, రుణాత్మక కణాల జంటలతో ఏర్పడింది.

ఒకేఒక జంటతో సృజించబడిన హైడ్రోజన్ పరమాణువులో ధనావేశ పూరితమైన ఒక ప్రోటాన్ కణం, రుణావేశపూరితమైన ఒక ఎలక్ట్రాన్ కణం ఉంటాయి. ప్రోటాన్ చుట్టూ ఎలక్ట్రాన్ నిర్ణీత కక్ష్యలో తిరుగుతుంది. ఈరెండిటి జతతోనే హైడ్రోజన్ పరమాణువు ఏర్పడింది. విద్యుదుత్పాదన గురించి చాలామందికి తెలుసు. పాజిటివ్, నెగటివ్ ధృవాల కలయికతోనే బల్బులు వెలగడం, ఫ్యాన్లు తిరగడం, టివి, రేడియోలు పనిచేయడం, వేడి పుట్టడం మొదలైన పనులు జరుగుతుంటాయి.

ఈ విధంగా ఆడ-మగ, పెంటి-పోతు, నెగటివ్-పాజిటివ్ వగైరా విభిన్న సృష్టి జతలతో యావత్తు విశ్వవ్యవస్థ ఆవిర్భవించింది. చివరికి ఈ ప్రపంచానికి కూడా జోడుగా ‘వ్యతిరేక ప్రపంచం’ (Anti World) అనే మరో ప్రపంచం ఉందని ఈనాటి సైంటిస్టులు చెబుతున్నారు. అలాగే ఇస్లాం ధర్మవేత్తలు కూడా కొందరు ఇఫాలోకానికి జోడుగా పరలోకం ఉందని అంటున్నారు.

ఈ జోడులు, జతలు, జంటలు యాదృచ్ఛికంగా ఉనికిలోకి రాలేదు. వాటి సృష్టి వెనుక దేవుడనే ఓ అదృశ్యశక్తి, ఓ అసాధారణ శక్తిసంపన్నుడున్నాడు. ఆయనే వీటన్నిటినీ సృష్టించి పని చేయిస్తున్నాడు. అయితే ఆయనకు మాత్రం మరెవరూ జోడు, జంట, సహాయకుడు లేరు. ఆయన ఒక్కడే. ఆయన దైవత్వం అద్వితీయమైనది. ఆ ఏకైక దేవుని వల్లనే జతలు, జోడులతో కూడిన ఈ సృష్టినిర్మాణం సాధ్యమయింది. కనుక అలాంటి శక్తిస్వరూపుడైన దేవుడు మాత్రమే ఆరాధనకు అర్హుడని ఈసూక్తి మనకు బోధిస్తోంది. ఇందులో పేర్కొనబడిన ‘గుణపాఠం’ అంటే మానవులు ఈ వాస్తవాన్ని గుర్తించి, దానిప్రకారం తమ జీవనసరళిని సంస్కరించుకోవాలన్నదే.

5. ఈ సూక్తిలో రెండర్థాలు ఇమిడి ఉన్నాయి. ఒకటి, దేవుణ్ణి తప్ప మరెవ్వరినీ ఆరాధించకూడదు. రెండు, దైవారాధన తప్ప మరే పని చేయకూడదు. మొదటి విషయం అందరికీ అర్థమవుతోంది. కాని రెండో విషయం నేడు అనేకమంది ముస్లింలకు సైతం అర్థం కావడం లేదు. కారణం వారి మనోమత్తిష్కాలలో “ఆరాధన” పదానికి పరిమిత భావం ఉండిపోవడమే.

అవతరణ: మక్కా 52. తూర్(తూర్పర్వతం) సూక్తులు: 49

ఈ అధ్యాయం కూడా గతఅధ్యాయం అవతరించిన కాలంలోనే అవతరించింది. ఇందులోనూ మొదట పరలోకం గురించి చెప్పబడింది. ఆ తరువాత ఖురైషీయుల తిరస్కార వైఖరిని విమర్శిస్తూ వారిని ఇస్లాం వైపు పిలవడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

తూర్ పర్వతం సాక్షి! వ్రాతచర్మం మీద రాయబడిన తెరచిన పుస్తకం సాక్షి! భక్తులతో కళకళలాడే ఆరాధనాలయం సాక్షి! ఎత్తయిన (ఆకాశం)కప్పు సాక్షి! ఉప్పొంగే సముద్రం సాక్షి! నీప్రభువు శిక్ష తప్పక సంభవిస్తుంది. దాన్ని ఏశక్తి అడ్డుకోలేదు. ఆకాశం తీవ్రంగా కంపిస్తూ, పర్వతాలు పెకలి గాలిలో తేలియాడే రోజు అది సంభవిస్తుంది. (1-10)

నేడు తమాషా కోసం వితండవాదం చేస్తున్న అవిశ్వాసులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. ఆరోజు (ద్వైపదాతలు) వీరిని కొడుతూ, నెడుతూ నరకం వైపు తీసికెళ్తూ ఇలా అంటారు: “మీరు (నిన్నటి దాకా) నిరాకరిస్తుండిన నరకాగ్ని ఇదే. ఇప్పుడు చెప్పండి, ఇది మంత్రజాలమా లేక మీకేమీ అర్థంకావడం లేదా? ఇక వెళ్ళండి. అందులో పడి మాడిపోండి. మీరు ఓర్పు వహించినా, వహించకపోయినా ఒక్కటే. (నరక యాతన ఏమాత్రం తగ్గించబడదు.) మీరు ఎలాంటి కర్మలు ఆచరించారో అలాంటి ప్రతిఫలమే మీకు ఇవ్వబడుతోంది.” (11-16)

పోతే దైవభీతిపరాయణులు అక్కడ స్వర్గవనాలు, భోగభాగాలలో ఉంటారు. వారు తమ ప్రభువు ప్రసాదించే మాధుర్యాలను ఆస్వాదిస్తూ సుఖసంతోషాలలో తేలి

ఇస్లాంలో ఆరాధన అనే పదానికి చాలా విస్తృత భావం ఉంది. నమాజ్, ఉపవాసం, కాబా యాత్ర, దైవధ్యానం లాంటి పూజాపురస్కారాలే కాదు; ఉపాధి సముపార్జన, కుటుంబ జీవనం, తోటి మానవులతో సంబంధాలు, వ్యాపారం, ఆర్థిక లావాదేవీలు, దేశపాలనా వ్యవహారాలు, యుద్ధం, స్నేహ ఒడంబడికలు, అంతర్జాతీయ సంబంధాలు సైతం ఆరాధన క్రిందికే వస్తాయి. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే మానవ జీవితంలోని సకల రంగాలకు చెందిన సమస్త వ్యవహారాలు దైవారాధనల క్రిందికే వస్తాయి. కాకపోతే ఇవన్నీ దేవుడు, ఆయన ప్రవక్త (సల్లం) అందజేసిన ఆదేశాల ప్రకారం నడుచుకున్నప్పుడే దైవారాధనలుగా పరిగణించబడతాయి.

ఆరాధనలోని ఈ విస్తృత భావం తెలుసుకుంటే మనిషి జీవితంలోని సమస్త వ్యవహారాల్లో ఎలాంటి అపమార్గం పట్టకుండా ఒక్క విశ్వప్రభువుని మాత్రమే ఆరాధించగలడు. అంటే మనిషి ఖుర్ఆన్, హదీసుల పరిధుల్లో మాత్రమే తన జీవిత వ్యవహారాలు సాగించాలన్నమాట.

ఒకే దేవుణ్ణి ఆరాధిస్తున్నామని చెప్పుకునేవారు ఎన్ని నమాజులు చేసినా, ఎన్ని ఉపవాసాలు పాటిస్తున్నా. ఎంత ధ్యానం చేస్తున్నా-- దైవందీన వ్యవహారాల్లో దైవేతరశక్తులకో లేక మనోవాంఛలకో దాస్యం చేస్తుంటే మాత్రం ఆ మేరకు వారు దైవారాధన పరిధిని అతిక్రమిస్తున్నట్లే. అంటే ఆయా వ్యవహారాల్లో వారు దేవునికి సాటి కల్పిస్తున్నారన్నమాట. ఈవైఖరి దైవాగ్రహానికి గొనిపోతుంది.

కొందరు ఈ వైఖరి కప్పిపుచ్చుకోవడానికి లేక అజ్ఞానం వల్ల “ఇవి మత విషయాలు, అవి ప్రపంచ వ్యవహారాల”ని వాదిస్తారు. కాని ప్రపంచ వ్యవహారాలు కూడా దేవుని ఆజ్ఞలు, దైవప్రవక్త హితవుల వెలుగులోనే ఉండాలన్న యదార్థాన్ని వీరు గ్రహించక పోవడం ఎంతో విచారకరం.

యాడుతారు. వారి ప్రభువు వారిని నరక యాతనల నుండి రక్షించాడు. “ఇక మీరు ఆచరించిన కర్మలకు ప్రతిఫలంగా (నేడు) హాయిగా తినండి, త్రాగండి.” (17-19)

వారక్కడ ఆసనాలపై దిండ్రకానుకొని ఎదురెదురుగా కూర్చొని ఉంటారు. మేము వారికి అందమైన (విశాల) నేత్రాలుగల సుందరాంగులనిచ్చి వివాహం చేస్తాం. విశ్వాసులతో పాటు వారి సంతానం కూడా విశ్వాసంలో వారి అడుగుజాడల్లోనే నడచుకొని ఉంటే, వారిని కూడా మేము (స్వర్గంలో) వారి దగ్గరికి చేర్చుతాం. వారి సుకృత ఫలాన్ని మేము ఏమాత్రం తగ్గించం. ప్రతిమనిషి తనకర్మలకు తాకట్టుగా ఉన్నాడు. (20-21)

మేము వారికి రకరకాల పండ్లు, ఫలాలు, మాంసాహారాలు ప్రసాదిస్తాం. వారికిష్టమైన ప్రతి వస్తువూ ఇస్తుంటాం. వారు అమితోత్సాహంతో ఒకరికొకరు మధుమాత్రలు అందించుకుంటారు. ఆ మధువు (ఇహలోకపు మద్యంలా) మనిషిని మైకంలో పడవేసి వదరుబోతులా చేయదు. అతణ్ణి దుర్గుణుడిగా చేసి దుశ్చర్యలకు కూడా పురిగొల్పదు. వారి సేవకోసం అక్కడ దాచిన రత్నాల్లాంటి అందమైన బాల సేవకులు ఉంటారు. ఈ బాలసేవకులు అటూ ఇటూ తిరుగుతూ వారిని సేవిస్తూ ఉంటారు. (22-24)

వారు (ప్రపంచంలోని గత విశేషాల్ని గురించి) పరస్పరం మాట్లాడుకుంటారు. “మనం ఇంతకుపూర్వం మన ఇండ్లలో బిక్కుబిక్కుమంటూ జీవితం గడుపుతుండే వాళ్ళం. చివరికి దేవుడు మనల్ని కరుణించి (ముఖాల్ని) మాడ్చే వడగాల్పుల యాతనల నుండి రక్షించాడు. మనం గతజీవితంలో (ఏకష్టమొచ్చినా) ఆయన్నే వేడుకునేవాళ్ళం. నిజంగా ఆయన మహోపకారి, అపార దయామయుడు” అని అంటారు. (25-28)

కనుక ప్రవక్తా! నీవు (యధాప్రకారం జనానికి) హితబోధ చేస్తూవుండు. నీ ప్రభువు దయవల్ల నీవు జ్యోతిష్కర్మగాని, పిచ్చివాడుగాని కానే కావు. వీరు (నీగురించి) “ఇతనో కవి, ఇతని వినాశకాలం కోసం మేము ఎదురుచూస్తున్నాం” అని అంటున్నారా? “సరే ఎదురుచూడండి. మీతోపాటు నేనూ ఎదురుచూస్తాను” అని చెప్పి. వారి బుద్ధులు వారి చేత ఇలాంటి మాటలే పలికిస్తున్నాయా? లేక వీరు దుర్మార్గంలో హద్దు మీరిపోయారా? “ఇతను ఖుర్ఆన్‌ని కల్పించుకున్నాడ”ని అంటున్నారా? అసలు వీరు సత్యాన్ని విశ్వసించడానికే సిద్ధంగా లేరు. వీరు తమ అభిప్రాయమే నిజమనుకుంటే ఇలాంటి అద్భుతమైన వాణినొక దాన్ని రచించి తీసుకు రమ్మను. (29-34)

వీరు సృష్టికర్త లేకుండానే తమంతట తాము తయారయి ఉనికిలోకి వచ్చారా? లేక తమకుతామే సృష్టికర్తలా? పోనీ, భూమ్యాకాశాల్ని సృష్టించారా వీరు? (అదేమీకాదు.) వీరి కసలు సత్యం మీద నమ్మకమే లేదు. వీరి దగ్గర నీ ప్రభువు నిక్షేపాలేమయినా ఉన్నాయా? లేక వాటి మీద వీరికి ఏమైనా అధికారం ఉందా? (35-37)

వారి దగ్గర ఏదైనా నిచ్చిన ఉందా, దానిమీద ఎక్కిపోయి ఊర్లులోకాల మాటలు వినడానికి? వారిలో ఎవరైనా అలాంటి అగోచర విషయాలు ఏమైనా వింటే దానికతను గట్టి సాక్ష్యాధారాలు చూపాలి. దేవునికి కుమార్తెలు, మీకయితే కుమారులా? (38-39)

నీవేదైనా ప్రతిఫలం అడుగుతున్నావా వారిని, వారా రుణభారం క్రింద అణిగిపోవ

డానికి? వారి దగ్గర అతీంద్రియజ్ఞానం ఉందా, దాని ఆధారంగా మీరు (తమ వాదనల్ని నిరూపించే) విషయాలు రాసుకోడానికి? లేక వారేదైనా పన్నాగం పన్నదలిచారా? అవిశ్వాసులు పన్నే పన్నాగం వారికే బెడిసికొడుంది. వారికి దేవుడు కాక మరోఆరాధ్యుడున్నాడా? వారు చేస్తున్న బహుదైవారాధనకు దేవుడు ఎంతో అతీతుడు, పరమపవిత్రుడు. (40-43)

వారు నింగి తునకలు విరిగిపడుతున్నా వాటిని చూసి ఇవి దట్టమైన మబ్బు తునకలని అంటారు. కనుక ప్రవక్తా! వారిని వారి మానాన వదలిపెట్టు. చివరికి వారు (మొదలు నరికిన చెట్టులా) పడగొట్టబడే (ప్రళయ) దినానికి చేరుకుంటారు. ఆరోజు వారి పన్నాగాలు వారికి ఏవిధంగానూ ఉపయోగపడవు. వారిని ఎవరూ ఆదుకోలేరు. ఆ సమయం రాకముందు కూడా దుర్మార్గుల కోసం (ప్రకృతి వైపరీత్యాల రూపంలో) ఒక పరీక్ష ఉంది. కాని వారిలో చాలామంది ఈయదార్థం గ్రహించడం లేదు. (44-47)

ప్రవక్తా! నీవు మాత్రం నీ ప్రభువు నిర్ణయం వచ్చేవరకు సహనం పాటిస్తూ ఉండు. నీవు మా కనుసన్నల్లోనే ఉన్నావు. నీవు లేచినప్పుడల్లా నీ ప్రభువుని స్తుతిస్తూ, ఆయన (పవిత్రతను) స్మరిస్తూ ఉండు. రాత్రివేళల్లో కూడా ఆయన్ని స్మరిస్తూ ఉండు. నక్షత్రాలు అస్తమిస్తున్న (ఉషోదయం) వేళల్లో కూడా ఆయన్ని స్మరిస్తూ ఉండు. (48-49)

అవతరణ: మక్కా — 53. నజ్మ్ (నక్షత్రం) — సూక్తులు: 62

ఈ అధ్యాయం నబవీశకం 5వ యేట అవతరించింది. ఇదివరకు దైవప్రవక్త (స) బహిరంగంగా ఖుర్ఆన్ పఠిస్తున్నప్పుడల్లా అవిశ్వాసులు అల్లరిచేసి దైవవాణి జనానికి సరిగా వినిపించకుండా చేసేవారు. అయితే రమజాన్ నెలలో ఓరోజు ఆయన కాబాలో జనం ముందు ఈ అధ్యాయం పఠించసాగారు. అప్పుడు అవిశ్వాసులు అల్లరి చేయకుండా వినసాగారు. దైవప్రవక్త (స) ఈ అధ్యాయం పూర్తిగా పఠించి చివరిసూక్తి ముగింపులో సాష్టాంగప్రణామం చేశారు. ఇలా ఆయనతో పాటు అందరూ అప్రయత్నంగా సాష్టాంగప్రణామం చేశారు. తరువాత అవిశ్వాసులు తమ తప్పు తెలుసుకొని ఇస్లాంకు మరింత బద్ధశత్రువులై పోయారు.

ఈ అధ్యాయంలో దైవేతరశక్తుల ఆరాధన, మనోవాంఛలదాస్యం, మార్గవిహీనతా ధోరణుల్ని ఖండిస్తూ దేవుని ఏకత్వం బోధించబడింది. ప్రవక్తల్ని తిరస్కరించి నాశనమైన జాతుల గాధలు ప్రస్తావించి, వాటి నుంచి గుణపాఠం నేర్చుకోమని చెప్పబడింది. ఆ తర్వాత ప్రళయబీభత్సం, పరలోక పరిణామాల్ని గురించి హెచ్చరించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అస్తమిస్తున్న నక్షత్రం సాక్షి! మీ సహచరుడు (పొరపాటున కూడా) దారితప్ప లేదు, (కావాలని కూడా) పెడదారి పట్టలేదు. అతను తన మనోవాంఛలకు తలయొగ్గి మాట్లాడడు. ఇది అతని (హృదయఫలకం)పై అవతరింపజేయబడిన దివ్యావిష్కృతి. ఎంతో వివేకవంతుడైన ఓ మహాశక్తిమంతుడు అతనికి విషయాలు నేర్పుతున్నాడు. (1-6)

అతను తూర్పుదిక్కున ఎగువ దిగ్బంధలంపై ఉన్నప్పుడు ఇతను అతనికి ఎదురుగా నిలబడ్డాడు. తరువాత మరికొస్త దగ్గరగా వచ్చి శూన్యంలో నిల్చున్నాడు. ఇలా

అతను రెండు ధనస్సులంత దూరాన లేక అంతకంటే కొంచెం తక్కువ దూరాన (వచ్చి) నిలబడ్డాడు.¹ అప్పుడతను దైవదాసునికి అందజేయవలసిన దివ్యసందేశం అందజేశాడు. కళ్ళు చూసిన దానిలో హృదయం అసత్యాన్ని మిళితం చేయలేదు. ఇలా చర్మచక్కువులతో చూసిన దాని విషయంలో మీరు ఇతనితో వాదిస్తున్నారా? (7-12)

ఇతను మరోసారి కూడా అతడ్ని (సప్తమాకాశంలో) 'సిద్రతుల్ ముస్తహా' అనే దివ్య వృక్షరాజం దగ్గర చూశాడు.² దాని దరిదాపులోనే నివాసయోగ్యమైన స్వర్గధామం ఉంది.

1. ఇక్కడ అతను అంటే దైవప్రవక్తలకు దివ్యావిష్కృతి (వహీ) అందజేసే దైవదూత జిబ్రీల్ (అలై) అని అర్థం. ఇతను అంటే అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) అని అర్థం. దైవప్రవక్త (స) ఖుర్ఆన్ అవతరణ ప్రారంభరోజుల్లో జిబ్రీల్ (అలై)ని మొదటిసారిగా ఆయన ఆసలు స్వరూపంలో చూశారు. అప్పుడు జిబ్రీల్ దూత ఆరొందల రెక్కలతో యావత్తు నభోమండలంలో విస్తరించి ఉన్నారు. ఈ అసాధారణ దృశ్యం చూసి ముహమ్మద్ ప్రవక్త (స) భయపడి పోయారు.

2. మహనీయ ముహమ్మద్ (స) జిబ్రీల్ దూత (అలై)ను రెండవసారి ఆయన ఆసలు రూపంలో మేరాజ్ సంఘటన సందర్భంగా చూశారు. దేవుడు దైవప్రవక్త (స)ను సప్తాకాశాల పర్యటన చేయించి అక్కడి అద్భుతాలను చూపించాడు. దీన్నే "మేరాజ్" సంఘటన అంటారు.

కొందరు ఈ సూక్తులు విని దైవప్రవక్త (స) దేవుణ్ణి ప్రత్యక్షంగా చూశారని అపార్థం చేసుకున్నారు. ప్రవక్త సతీమణి హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) దీన్ని ఖండిస్తూ "మీలో ఎవరైనా ముహమ్మద్ (స) తమ ప్రభువుని చూశారని అంటే అతను అబద్ధమాడుతున్నాడన్నమాట" అన్నారు. మరొక సందర్భంలో "ముహమ్మద్ (స) తమ ప్రభువుని చూశారని ఎవరైనా అన్నాడంటే అతను దేవునిపై ఘోరమైన నింద మోపుతున్నాడన్నమాట" అన్నారు. హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) దీన్ని గురించి దైవప్రవక్త (స)ను అడిగినప్పుడు, తాను దేవుణ్ణి చూడలేదని, జిబ్రీల్ ను మాత్రమే ఆకాశం నుండి దిగుతున్నప్పుడు చూశానని అన్నారు ఆయన. (వివరాలకు సహీ బుఖారి చూడండి.)

ముస్లిం, నసాయి, మున్నద్ అహ్మద్, తబ్రానీ గ్రంథాలలో హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ అబ్బాస్ (రజి) నుండి గ్రహించి పేర్కొనబడిన ఉల్లేఖనాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి:

(1) "దైవప్రవక్త (స) తమ ప్రభువును హృదయంతో రెండుసార్లు చూశారు." (2) "దైవప్రవక్త (స) తమ ప్రభువును కళ్ళతో కాకుండా హృదయంతో చూశారు." (3) "దేవుడు ఇబ్రాహీం (అలై)ని తన మిత్రుడిగా చేసుకున్నాడు; మూసా (అలై)తో ప్రత్యక్షంగా సంభాషించాడు; ముహమ్మద్ (స)కు తన దర్శనభాగ్యం కలిగించాడు; ఈ విషయం విని మీరు ఆశ్చర్యపడుతున్నారా?" (4) "నేను నా ప్రభువుని చూశాను" అని స్వయంగా దైవప్రవక్త (స) చెప్పారు. (5) "ఈరోజు రాత్రి నా ప్రభువు అత్యంత శ్రేష్ఠమైన రూపంతో నా దగ్గరకు వచ్చాడు" అని దైవప్రవక్త (సల్లం) చెప్పారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) దేవుణ్ణి స్వప్నంలో చూశారని ఆయన మాటలకు అర్థం కావచ్చని నేను భావిస్తున్నాను." (6) "దైవప్రవక్త (సల్లం) తమ ప్రభువుని రెండుసార్లు చూశారు. ఒకసారి కళ్ళతో, మరొకసారి హృదయంతో చూశారు."

హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ అబ్బాస్ (రజి) నుండి గ్రహించిన పై ఉల్లేఖనాలన్నీ ఒక దాంతో మరొకటి పొంతన లేకుండా అసంబద్ధంగా ఉన్నాయని కొందరు భావ్యకారులు అభిప్రాయపడ్డారు. అదీగాక ఇవిక్కడ పేర్కొనబడిన ఖుర్ఆన్ సూక్తికి అనుగుణంగా లేకపోవడం కూడా గమనార్హం.

తిర్మిజి ప్రకారం అబ్దుల్లా బిన్ అబ్బాస్ (రజి) ఒక సమావేశంలో మాట్లాడుతూ "దేవుడు తన దర్శనభాగ్యాన్ని, ప్రత్యక్ష సంభాషణను ముహమ్మద్ (స), మూసా (అలై)ల మధ్య విభజించాడు.

ఆ సమయంలో ఆ వృక్షరాజంపై అనిర్వచనీయమైన అద్భుతమేదో ఆవరిస్తూ ఉండింది. అతని చూపులు వేరేవైపు మరలడంగాని, హద్దుమీరి ముందుకు పోవడంగాని జరగలేదు. (ఈవిధంగా) అతను తన ప్రభువు (ప్రతిభ)కు సంబంధించిన గొప్ప నిదర్శనాలలో (అంటే మహిమలలో) కొన్నిటిని చూశాడు. (13-18)

ఇక మీరే చెప్పండి, ఎప్పుడైనా మీరు (మీ మిథ్యాదైవాలైన) లాత్, ఉజ్జా, మరో విగ్రహమైన మనాత్లను గురించి (ప్రశాంత మనస్సుతో) ఆలోచించారా? మీరు కొడుకులు, దేవునికైతే కూతుళ్ళా? ఇది చాలా దారుణమైన అక్రమవిభజన! (19-22)

నిజానికి ఇవి మీరు, మీ పూర్వీకులు పెట్టుకున్న కొన్ని పేర్లు తప్ప మరేమీ కాదు. వీటిని గురించి దేవుడు ఎలాంటి ప్రమాణం పంపలేదు. జనం కేవలం ఊహజనిత విషయాల్ని అనుసరిస్తూ మనోవాంఛలకు బానిసలైపోయారు. వారి దగ్గరకు వారి ప్రభువు నుండి చక్కని హితోపదేశం వచ్చింది. (అయినా వారు అంధులయి అపమార్గంలో పడి కొట్టుమిట్టాడుతున్నారు.) మానవుడు తాను కోరుకున్నదే తనపాలిట సత్యం(ధర్మం) అవుతుందా? ఇహపర లోకాలు (అన్నీ) దేవుని అధీనంలోనే ఉన్నాయి. (23-25)

ఆయన మూసా (అలై)తో రెండుసార్లు ప్రత్యక్షంగా మాట్లాడాడు. ముహమ్మద్ (స)కు ఆయన రెండు సార్లు తన దర్శనభాగ్యం కలిగించాడు” అని అన్నారు. హజ్రత్ మసూఖ్ ఈమాట విని హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) దగ్గరికెళ్ళి “అమ్మా! ముహమ్మద్ (స) తమ ప్రభువుని చూశారా?” అని అడిగారు. హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) “నీ మాటలు విని నారోమాలు నిక్కబొడుచుకున్నాయి” అన్నారు. ఆ తర్వాత ఆమె రెండవ పేరాలో పేర్కొన్నట్లు అలా అనడం అబద్ధమాడటంతో సమానమని, దైవప్రవక్త (స) దేవుణ్ణి కాదు, దైవదూత జిబ్రీల్ (అలై)ని మాత్రమే చూశారని తెలియజేశారు.

మరొక ఉల్లేఖనం ప్రకారం, హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) ఇలా అన్నారు: “ఈ విషయంలో అందరికంటే ముందు నేనే దైవప్రవక్త (సల్లం)ను, మీరు మీ ప్రభువును చూశారా అని అడిగాను. దానికాయన “లేదు, నేను జిబ్రీల్‌ని మాత్రమే ఆకాశం నుండి దిగుతుంటే చూశాను” అన్నారు.

ముస్లింలలోని ఒక ఉల్లేఖనంలో అబూజర్ గిప్పారి (రజి) ఇలా అన్నారు: నేను దైవప్రవక్త (సల్లం)ను “మీరు మీ ప్రభువును చూశారా?” అని అడిగాను. దానికాయన “నాకు, దైవదర్శనానికి మధ్య జ్యోతి అడ్డుతెరగా నిలిచింది” అన్నారు. మరో ఉల్లేఖనం ప్రకారం “నేను నా ప్రభువును చూడలేదు, జ్యోతిని చూశాను” అన్నారు. వేరొక ఉల్లేఖనం ప్రకారం “దేవుని సృష్టితాలలో ఏ ఒక్కరి దృష్టి ఆయన్ని చేరుకోజాలదు” అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం).

దీన్నిబట్టి దేవుణ్ణి ప్రత్యక్షంగా ఇంతవరకు ఎవరూ చూడలేదని తెలుస్తోంది. దైవదర్శనం లభించడమంటే మోక్షం సిద్ధించడమే. ఈ మోక్షం మరణానంతర జీవితంలోనే పుణ్యాత్ములకు ప్రాప్తమవుతుంది. అప్పుడు స్వర్గ సౌఖ్యాలతో పాటు దైవదర్శన భాగ్యం కూడా లభిస్తుంది. (ఇతర వివరాలకు 7:143 సూక్తికి రాసిన వ్యాఖ్యానం చూడండి.)

3. ఈ సూక్తుల్లో పేర్కొన్న దేవతా విగ్రహాలను అరబ్బు బహుదైవారాధకులు దేవుని కుమార్తెలుగా పరిగణించేవారు. కాని తమకోసం మాత్రం కొడుకుల్ని కోరుకునేవారు. కూతురు పుడతే అవమాన భారంతో క్రుంగిపోతారు. కొడుకు పుడతే తెగ సంబరపడిపోతారు. ఈ విషయాన్నే ఖుర్ఆన్ ఇక్కడ ఖండిస్తోంది. (16:59, 43:18 సూక్తులు, 81:8 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

ఆకాశంలో అసంఖ్యాకమైన దైవదూతలున్నారు. కాని దేవుని అనుమతి, అభీష్టాలు లేకుండా వారు ఎవరి విషయంలోనూ ఎలాంటి సిఫారసు చేయలేరు. వారి సిఫారసు వల్ల ఎలాంటి ప్రయోజనం ఉండదు. పరలోకం మీద నమ్మకంలేనివారు దైవదూతలకు స్త్రీల పేర్లెక్కి దేవతలుగా కొలుస్తున్నారు. నిజానికి దీన్ని గురించి వారి దగ్గర ఎలాంటి (ప్రామాణిక)జ్ఞానం లేదు. వారు కేవలం ఊహజనిత విషయాలు పట్టుకు వ్రేలాడు తున్నారు. సత్యం సమక్షంలో ఊహాగానాలకు ఎలాంటి విలువలేదు. (26-28)

కనుక ప్రవక్తా! మా హితబోధకు విముఖులై ప్రాపంచిక జీవితమే సర్వస్వంగా భావిస్తున్నవాణ్ణి గురించి పట్టించుకోకు; అతణ్ణి అతని మానాన వదిలెయ్యి. వారి దగ్గరున్న జ్ఞానం అంతే. (వారిదృష్టి ఐహిక ప్రయోజనాలు దాటి ముందుకు పోదు.) ఎవరు సన్మార్గంలో ఉన్నారో, మరెవరు దారితప్పారో నీ ప్రభువుకు బాగా తెలుసు. (29-30)

భూమ్యాకాశాల్లోని అణువణువు ఆయనకు చెందినదే. దేవుడు దుర్జనులకు వారి దుష్కార్యాలకుగాను ప్రతిఫలం ఇవ్వవలసి ఉంది. అలాగే చిన్న చిన్న పాపాట్లు తప్ప ఘోరపాపాలు, స్పష్టమైన అశ్లీల చేష్టలు మానుకున్నవారికి సత్ఫలం కూడా ప్రసాదించవలసిఉంది. నీప్రభువు గొప్ప క్షమాశీలి. దేవుడు మిమ్మల్ని నేల నుండి సృష్టించినప్పటి నుంచీ, మీరింకా మీ మాతృగర్భాల్లో పిండాలుగా ఉన్నప్పటి నుంచీ ఆయనకు మీ పరిస్థితి బాగాతెలుసు. కనుక మీరు ఆత్మశుద్ధిని గురించి గొప్పలు చెప్పుకోకండి. మీలో నిజమైన దైవభీతిపరుడెవరో ఆయనకు బాగాతెలుసు. (31-32)

ప్రవక్తా! దైవమార్గం తప్పి, కొంచెం మాత్రమే (ధనం) ఇచ్చి ఆగిపోయినవాణ్ణి నీవు చూశావా? (పరలోక) వాస్తవికతను చూడటానికి అతని దగ్గర అగోచరజ్ఞానం ఉందా? మూసా గ్రంథంలో పేర్కొనబడిన విషయాలు అతనికి తెలియవా? నిజాయితీపరుడైన ఇబ్రాహీంకు ఇవ్వబడిన గ్రంథంలోని విషయాలు (కూడా) అతనికి తెలియవా? (అతనికి చెప్పి: పాప)భారం మోసేవాడెవడూ ఇతరుల (పాప)భారం మోయలేడు. (33-38)

మానవుడు దేనికోసం కృషిచేస్తాడో అదే అతనికి లభిస్తుంది. అతని కృషికి త్వరలోనే గుర్తింపు లభిస్తుంది. అతనికి దాని ప్రతిఫలం పూర్తిగా ఇవ్వబడుతుంది. (39-41)

✽ చివరికి (మానవులంతా) నీ ప్రభువు సన్నిధికే మరలిపోవలసి ఉంది. (42)

✽ (మిమ్మల్ని) ఆయనే నవ్విస్తున్నాడు; ఆయనే ఏడ్విస్తున్నాడు. (43)

✽ ఆయనే (మీ) జీవన్మరణాలకు మూలకారకుడు. (44)

4. ఖురైష్‌తెగ నాయకుల్లో వలీద్ బిన్ముగైరా అనే వ్యక్తి మొదట్లో ఇస్లాం స్వీకరించడానికి అంగీకరించాడు. కాని తరువాత ఈ సంగతి అతని స్నేహితుడొకరికి తెలిసిపోయింది. ఆ స్నేహితుడు వలీద్‌ని వారిస్తూ “నీవు మన పూర్వీకుల మతం వదలకు. నీకు పరలోకశిక్ష గురించి భయముంటే నాకు కొంత సొమ్ము ముట్టజెప్పు, నీకు బదులు నేనక్కడ శిక్ష అనుభవిస్తాను” అన్నాడు. వలీద్ దీనికి ఒప్పుకున్నాడు. అతను తన నిర్ణయాన్ని మార్చుకొని ఒప్పుదం ప్రకారం ఆ స్నేహితుడికి మొదటి విడతగా కొంత పైకం ఇచ్చాడు. కాని తరువాత ఏమైందో, మిగిలిన పైకం చెల్లించకుండా ముఖం చాటేశాడు. (తబరీ), (ఇతర వివరాలకు 15:74 సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)

* ఆయనే కార్చబడే వీర్యబిందువుతో ఆడమగ జంటల్ని పుట్టిస్తున్నాడు. (ప్రళయ దినాన) పునర్జీవం ప్రసాదించడం కూడా ఆయన బాధ్యతే. (45-47)

* ఆయనే ఐశ్వర్యం అనుగ్రహించేవాడు; ఆయనే దారిద్ర్యం కల్గించేవాడు. (48)

* ఆయనే దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతున్న (విశేష) నక్షత్రానికి ప్రభువు. (49)

* ఆయనే తొలి ఆద్జాతిని తుదముట్టించాడు. సమూద్ జాతిని కూడా ఆయనే సమూలంగా తుడిచిపెట్టాడు, ఒక్కడూ మిగలకుండా. (50-51)

* ఆయనే అంతకు పూర్వం నూహ్ జాతిని కూడా నాశనం చేసినవాడు. కారణం వారు పరమదుర్మార్గులు, విద్రోహులయి పోవడమే. (52)

* ఆయనే తల్లకొందులైన జనపదాలను ఎత్తి విసిరి పడవేశాడు. తరువాత వాటి మీద ఆవరించవలసినది ఆవరించింది.⁵ (53-54)

కనుక నీప్రభువు ప్రసాదించిన ఏవరాల్ని గురించి నీవు అనుమానంలో పడ్డావు?

ఇది పూర్వం వచ్చిన హెచ్చరికల్లోని ఒక హెచ్చరిక. రానున్న (ప్రళయ) ఘడియ అతి సమీపంలోనే ఉంది. దేవుడు తప్ప మరెవరూ దాన్ని ఆపలేరు. వీటిని గురించేనా మీరు ఆశ్చర్యపోతున్నారు! (పైగా) మీరు నవ్వుతున్నారా! (సత్యతిరస్కార దుష్పరిణా మాలు తలచుకొని) మీరు ఏడ్వడంలేదే!!⁶ అదీగాక అల్లరిచేసి వీటిని దాట వేయ జూస్తున్నారా? (ఇప్పటికైనా) దేవుని ముందు సాష్టాంగపడండి; ఆయన్నే ఆరాధించండి. (55-62)

54. ఖమర్ (చంద్రుడు) సూక్తులు 55

ఈ అధ్యాయం నబవీశకం 8వ యేట అవతరించింది. ఇందులో చంద్రుడు రెండు ఖండాలుగా చీలిపోయి వెంటనే కలసిపోయిన చారిత్రక సంఘటన గురించి ప్రస్తావించబడింది. ప్రపంచం క్షణభంగురమని, ప్రళయం త్వరలో సంభవిస్తుందని చెప్పడానికి ఈ ఉదంతం నిదర్శనంగా పేర్కొనబడింది. అయితే అవిశ్వాసులు చంద్ర ఖండన ఉదంతాన్ని ముహమ్మద్ (స) గారి మంత్రతంత్రాల ఫలితమని భావించి సత్యానికి విముఖులై పోయారు. ఆ తర్వాత సత్యాన్ని తిరస్కరించిన గతజాతుల వృత్తాంతాలు తెలిపి వారికి పట్టిన దుర్గతి నుండి గుణపాఠం నేర్చుకోవాలని హెచ్చరించడం జరిగింది. చివరిలో మళ్ళీ ప్రళయం గురించిన ప్రస్తావన వచ్చింది.

- 5. ఇది లూతజాతిపై వచ్చిన దైవశిక్ష. (ఎవరాలకు 15:74 సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)
 - 6. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు: “(మేరాజ్ లో) నాముందు స్వర్గం తీసుకు రాబడింది. కనుక ఆ రోజంత దుర్జినం లేక సుదినం నేను మరెప్పుడూ చూడలేదు. నేనెరిగిన విషయం మీకు తెలిస్తే మీరు చాలా తక్కువగా నవ్వుతారు; ఎక్కువగా దుఃఖిస్తారు.” (రియాజుస్సాలిహీన్)
- ఇమాం గజాలి (రహ్మాలై) ఇలా చెప్పారు: “బిగ్గరగా ఏడ్వడం అసహనానికి చిహ్నం. పొట్ట చెక్కలయ్యేలా నవ్వుడం బుద్ధి హీనతకు నిదర్శనం.”

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం ప్రళయఘడియ సమీపించింది. చంద్రుడు చీలిపోయాడు.¹ కాని వీరు ఎలాంటి మహిమ చూసినా (సత్యాన్ని నమ్మకుండా) విముఖులైపోతున్నారు. పైగా ఇది రోజూ

1. ప్రళయకాల చిహ్నంగా చంద్రుడు తృటిలో రెండు ఖండాలుగా చీలిపోయి తిరిగి కలుసుకోవడం అసాధారణ విషయమైనా అదొక చారిత్రక సంఘటన. హదీసు గ్రంథాల్లోని వివిధ ఉల్లేఖనాలను పరిశీలిస్తే ఇది హిజ్రీ శకానికి దాదాపు ఐదు సంవత్సరాల పూర్వం పున్నమిరాత్రిన చంద్రోదయం జరిగిన కొద్దిసేపటికే సంభవించినట్లు తెలుస్తోంది. పూర్ణ చంద్రుడు హఠాత్తుగా రెండు భాగాలుగా చీలిపోయి మరుక్షణమే తిరిగి కలిసిపోయాడు. ఆ సమయంలో దైవప్రవక్త (సల్లం) మక్కా సమీపంలోని ‘మినా’ ప్రాంతంలో ఉన్నారు. ఆయన చంద్రుడు రెండుగా చీలి తిరిగి కలుసుకోవడాన్ని ఆక్కడున్నవారికి చూపిస్తూ “మీరు దీనికి సాక్షులుగా ఉండండి” అన్నారు.

కాని అవిశ్వాసులు అంత పెద్ద సంఘటన కళ్ళారా చూసి కూడా “ముహమ్మద్ (స) మన మీద మంత్రంవేశాడు. దాంతో మన కళ్ళు మోసపోయాయి” అన్నారు. కాని కొందరు మాట్లాడుతూ “ముహమ్మద్ (స) మంత్రం (ఇక్కడున్న) మనమీద పారవచ్చు. అందరి మీద పారదు కదా! ఇతర ప్రాంతాల నుంచి జనాన్ని రానివ్వండి. దీన్ని వారు చూశారో లేదో అడుగుదాం” అన్నారు. ఇతర ప్రాంతాల నుండి వచ్చినవారు కూడా తామీ అపరూప దృశ్యం చూశామని చెప్పారు.

క్షణంపాటు కన్పించిన ఈ అపూర్వ దృశ్యం చూసేందుకు జనమంతా ఆకాశం వైపు దృష్టి సారించి ఉండరు. పైగా లోకమంతా దాన్ని చూడటం సాధ్యపడదు. అరేబియా, తూర్పుదేశాల్లోని ప్రజలకే ఇది కన్పిస్తుంది. అయితే ఇలా చంద్రుడు రెండుఖండాలుగా చీలిపోవడం, గురుత్వాకర్షణ శక్తివల్ల మళ్ళీ కలుసుకోడం సాధ్యమేనని నేటి శాస్త్రవేత్తలు సులభంగా ఊహించగలరు.

మన దేశంలో మల్బార్ చక్రవర్తి ఈ దృశ్యం చూసినట్లు చరిత్రకారులు, ఖుర్ఆన్ భాష్యకారులు పేర్కొన్నారు. మౌలానా సులైమాన్ నద్వి (రహ్మాలై) ఈ విధంగా పేర్కొన్నారు:

“భారత దేశంలో మొదటిసారిగా ఇస్లాం తన పాదాన్ని దక్షిణభారత్ లో మోపింది. చంద్రుడు రెండు ఖండాలుగా చీలిపోయిన సంఘటనను మల్బార్ చక్రవర్తి కళ్ళారా చూసినట్లు తెలుస్తోంది. ఓరోజు రాత్రి ఈ దృశ్యం కన్పించింది. వెంటనే అతను పరిస్థితి తెలుసుకోవడానికి తన ప్రతినిధుల్ని దేశం నలుమూలలా పంపించాడు. చివరికి అరేబియాలో ఒక దైవప్రవక్త ప్రభవించాడని, ఆయనే ఈ మహాత్వం చూపెట్టాడని తెలిసింది. చక్రవర్తి ఈ సంగతి విని ఇస్లాం స్వీకరించాడు. తరువాత అరేబియా వెళ్ళిపోయాడు. కాని మక్కా చేరుకోక ముందే దారిలోనే ఎమన్ లో చనిపోయాడు.”

ఆ తరువాత దాదాపు వంద సంవత్సరాలకు హిజ్రీ శకం రెండవ సంవత్సరం మల్బార్ రాజ్యానికి చీరామన్ చక్రవర్తి అయ్యాడు. అతను కూడా ఇస్లాం స్వీకరించాడు. ప్రఖ్యాత చరిత్రకారుడు ‘ఫరిష్తా’ ఈ ఉదంతాన్ని ప్రస్తావిస్తూ ఇలా రాశాడు:

“కొందరు అరబ్బులు, అరబ్బేతరులు ఫార్సి జలసంధి గుండా ఓడలలో సరాందీప్ కు ప్రయాణమయ్యారు. కాని దారిలో పెనుతుఫాను రావడంతో వారి ఓడలు మల్బార్ తీరానికి చేరుకోవలసి వచ్చింది. అప్పుడు మల్బార్ చక్రవర్తి మహాప్రవక్త (సల్లం)ను గురించి విచారిస్తే, ఈ ప్రయాణీకులు చంద్రుడు చీలిన సంఘటన కూడా తెలిపారు. చక్రవర్తి ఈ ఉదంతం విని “ఇది చాలా గొప్ప మహిమే. గొప్ప సంఘటనలు సంభవించినప్పుడు దాన్ని రాసిపెట్టడం మా దేశ సంప్రదాయం” అని చెప్పి దైవప్రవక్త (సల్లం)కాలం నాటి దస్తావీజులు తెప్పించాడు. చూస్తే అందులో చంద్రుడు రెండు ఖండాలుగా చీలిన సంఘటన గురించిన ప్రస్తావన ఉంది. దాంతో ఆ చక్రవర్తి ప్రభావితుడయి ఇస్లాం స్వీకరించాడు.”

ప్రదర్శిస్తున్న మంత్రజాలమేనని అంటున్నారు. వారు (చంద్రఖండన మహిమను కూడా) తిరస్కరించి మనోవాంఛలకు బానిసలైపోయారు. ప్రతి వ్యవహారం చివరికి ఒక పర్యవసానానికి చేరుకోక తప్పదు. వారి ముందుకు (గతజాతుల) స్థితిగతులు వచ్చాయి. అందులో గుణపాఠం, నీతి, వివేకం ఉన్నాయి. కాని (ఈ) హెచ్చరికలేవీ వారికి ఏమాత్రం ఉపయోగపడటం లేదు. కనుక ప్రవక్తా! నీవు కూడా వారిని అట్టే పట్టించుకోకు.

ఏరోజు వారిని పిలిచేవాడు అనూహ్యమైన ఓ జుగుప్సాకర విషయం వైపు పిలుస్తాడో, ఆరోజు మానవులంతా బిత్తరచూపులు చూస్తూ, చెల్లాచెదరైన మిడతల దండులా తమతమ సమాధుల నుండి బిలబిల బయటికి వస్తారు. అలా బయటికొచ్చి పిలిచేవాడి వైపు పరుగెత్తుతారు. (ఈరోజు ఈ సత్యాన్ని నిరాకరిస్తున్న) తిరస్కారులు అప్పుడు (యదార్థం తెలుసుకొని) “ఇది చాలా కఠినమైన రోజు” అనంటారు. (1-8)

వీరికి పూర్వం నూహజాతి (కూడా దైవప్రవక్తను) తిరస్కరించింది. ఆ ప్రజలు మా దాసుడ్ని అసత్యవాదిగా జమకట్టి ఇతనో పిచ్చివాడన్నారు. వారతడ్ని తీవ్రంగా బెదిరించారు. చివరికి అతను తన ప్రభువును మొరపెట్టుకుంటూ “(దేవా!) నన్ను అణచివేశారు. ఇక నీవే వీరికేదైనా ప్రతీకారం చెయ్యి” అన్నాడు. (9-10)

అప్పుడు మేము ఆకాశం నుండి కుండపోత వర్షం కురిపించాం. నేలను చీల్చి ఎక్కడికక్కడ ఊటలు పొంగిపారలేలా చేశాం. ఈ నీరంతా విధినిర్ణయం ప్రకారం పని నెరవేరడానికి పూర్తిగా ఉపయోగపడింది. నూహని, (అతని శిష్యుల్ని) మేము పలకలు, మేకులతో నిర్మించబడిన ఒక నౌకలో ఎక్కించాం. అది మా పర్యవేక్షణలో (సవ్యంగా) సాగిపోతుండేది. ఇది తిరస్కృతుడైన వ్యక్తికోసం చేయబడిన ప్రతీకారం. (11-14)

ఆ నౌకను మేము ఒక (గుణపాఠంగా) సూచనగా చేసి వదలిపెట్టాం. మరి (దాన్ని చూసినా) హితబోధ స్వీకరించేవారెవరైనా ఉన్నారా? నాశిక్ష ఎలాంటిదో, నా హెచ్చరికలు ఎలా ఉండేవో చూడండి. మేమీ ఖుర్ఆన్‌ని ప్రజలు అర్థం చేసుకోవడానికి సులభతరం చేశాం; మరి (దీన్నుండి) హితబోధ గ్రహించే వారెవరైనా ఉన్నారా? (15-17)

ఆద్జాతి కూడా తిరస్కరించింది. నాశిక్ష, నా హెచ్చరికలు ఎలా ఉండేవో చూడండి. మేమొక దుర్జినాన వారిపైకి భయంకరమైన తుఫాన్ పంపాము. అది ఖర్జూరపు మొదళ్ళను సమూలంగా ఎత్తి పడేసినట్లు జనాన్ని ఎత్తి విసిరి పడేస్తుండేది. కనుక నాశిక్ష, నా హెచ్చరికలు ఎలా ఉండేవో చూడండి. మేమీ ఖుర్ఆన్‌ని ప్రజలు గ్రహించడానికి సులభతరం చేశాం; మరి హితబోధ గ్రహించేవారున్నారా? (18-22)

సమూద్జాతి మా హెచ్చరికల్ని త్రోసిపుచ్చింది. వారిలా అన్నారు: “మనలోని వాడే అయిన ఒకడ్ని మనం అనుసరిస్తామా? అతనికి విధేయులై పోవడమంటే మనం అపమార్గం పట్టినట్టే; మన బుద్ధి గడ్డితిన్నట్టే. మనందరిలో ఇతనొక్కడి పైనే దైవసందేశం అవతరించిందా? లేదు. ఇతను పచ్చిఅబద్ధాలకోరు; బడాయి చెప్పుకునే తప్పుడుమనిషి”.

(మేమిలా అన్నాం): “అబద్ధాలకోరు ఎవరో, బడాయి చెప్పుకునే తప్పుడు మనిషి ఎవరో రేపే వారికి తెలుస్తుంది. మేము వారికోసం ఒంటెను పరీక్షగాచేసి పంపుతున్నాం.

వారికి ఎలాంటి గతి పడుతుందో కాస్త ఓపికపట్టి చూడు. వారికి, ఒంటెకు మధ్య నీళ్ళు విభజించబడతాయని, ప్రతిఒక్కరూ తమవంతు వచ్చేరోజు మాత్రమే నీటిని వాడుకోవాలని వారికి చెప్పు.” చివరికి వారు తమ మనిషి ఒకడ్ని పురిగొల్పారు. అతను ఒంటెను పట్టుకొని చంపేశాడు. ఇక నాశిక్ష, నా హెచ్చరికలు ఎలా ఉండేవో చూడండి. మేము వారిపైకి భయంకర విస్ఫోటం పంపాము. దాంతో వారు తొక్కివేయబడిన పశువుల కొట్టంలా నుగ్గునుగ్గులు పోయారు. మేమీ ఖుర్ఆన్‌ని ప్రజలు అర్థం చేసుకోవడానికి సులభతరం చేశాం; మరి హితబోధ గ్రహించేవారెవరైనా ఉన్నారా? (23-32)

లూత్జాతి ప్రజలు కూడా మా హెచ్చరికలు త్రోసిపుచ్చారు. అంచేత మేము వారి మీదికి రాళ్ళతుఫాన్ పంపాము. దాని బారినండి లూత్గృహస్థులు మాత్రమే సురక్షితంగా ఉన్నారు. వారిని మేము మా అనుగ్రహంతో (ఆ)రాత్రి తెల్లవారుజామునే అక్కడ్నుంచి వేరే చోటికి తరలించాం. ఇలా మేము కృతజ్ఞులైనవారికి ప్రతిఫలమిస్తున్నాం. (33-35)

లూత్ (ప్రవక్త) ముందుగానే తన జాతిప్రజల్ని మా పట్టు గురించి హెచ్చరించాడు. కాని వారు మా హెచ్చరికల్ని ఉత్తుత్తి హెచ్చరికలుగా భావించి త్రోసిపుచ్చారు. వారతడ్ని తన అతిథుల్ని కాపాడుకోనివ్వకుండా అడ్డుతగలడానికి ప్రయత్నించారు. చివరికి మేము “ఇక నాశిక్ష, నా హెచ్చరికల పర్యవసానం చవిచూడండి” అంటూ వారి కళ్ళు పోగొట్టాము.² అదిగాక (ఆ మరునాడు) తెలతెలవారుతుండగానే తిరుగులేని శిక్ష (వారిని మట్టుబెట్టింది. “నా శిక్ష, నా హెచ్చరికల పర్యవసానం చవిచూడండిప్పుడు.” మేమీ ఖుర్ఆన్‌ని ప్రజలు అర్థం చేసుకోవడానికి సులభతరం చేశాం; మరి (దీన్నుండి) హితబోధ గ్రహించేవారు ఎవరైనా ఉన్నారా? (36-40)

ఫిరౌసియుల దగ్గరకు (కూడా మా) హెచ్చరికలు వచ్చాయి. కాని వారూ మా సూచనలన్నిటినీ త్రోసిపుచ్చారు. చివరికి మేము అత్యంత శక్తిసామర్థ్యాలు గలవాడు పట్టినట్లు వారిని (కఠినంగా) పట్టుకున్నాము. (41-42)

(అరబ్బులారా!) మీ అవిశ్వాసులు వారికంటే శ్రేష్ఠులా? లేక గతగ్రంథాలలో మీ కోసం క్షమాపణ రాసిఉందా? లేక వీరు తామొక పట్టిపై వ్రేలిన వర్షమని, తమనితాము కాపాడుకోగలమని భావిస్తున్నారా?(కాని) త్వరలోనే ఈవర్షం చిత్తుగా ఓడి పారిపోతుంది.³ వారి భరతం పట్టడానికి నిర్ణీతదినం ప్రళయం ఉండనేఉంది. అది అతి ప్రాణసంకటం

2. స్వజాతి సంపర్కానికి అలవాటుపడిన ఆ దుర్మార్గులు అందమైన యువకుల్ని చూస్తే వదలిపెట్టేవారు కాదు. హజ్రత్ లూత్ (అల్లై) ఇంటికి యువకుల రూపాల్లో వచ్చిన దైవదూతల్ని చెరచడానికి వచ్చినప్పుడు లూత్ (అల్లై) వారికి నచ్చజెప్పడానికి ఎంతగానో ప్రయత్నించారు. కాని ఆ తుమ్ములు వినకుండా ఇంట్లోకి జొరబడి ఆ యువకుల్ని తీసికెళ్ళడానికి ప్రయత్నించారు. అప్పుడు వారి కళ్ళు పోయాయి. దాంతో వారు తమ దురుద్దేశ్యం మానుకొని వెళ్ళిపోయారు.

3. ఇది బద్రియుద్ధం గురించిన భవిష్యత్ప్రకటన. హితజాతికి అయిదేండ్ల పూర్వమే ఈ ప్రకటన వెలువడింది. ముస్లింలు అవిశ్వాసుల దౌర్జన్యానికి గురై దుర్భరజీవితం గడుపుతున్న రోజులవి. కొందరు ఈ బాధలు భరించలేక దైవప్రవక్త (స) అనుమతితో అభిసేనియాకు వలసపోయారు. మిగిలినవారు సంఘహింసారణకు గురై అష్టకష్టాలు పడసాగారు. అలాంటి పరిస్థితిలో ఈ ప్రకటన వెలువడి ఒక వైపు పీడితముస్లింలకు ధైర్యం కలిగించి, మరోవైపు అవిశ్వాసుల్ని మందలించింది.

మైన కఠిన సమయం. అసలీ పాపాత్ములు అపోహకు గురైఉన్నారు. వారి బుద్ధి మందగించింది. వారిని ఒకరోజు బోర్లాపడేసి ఈడుస్తూ నరకాగ్నిలో పడేయడం జరుగుతుంది. అప్పుడు (ద్వైవదూతలు) వారితో “ఇక నరకాగ్నిని చవిచూడండి” అంటారు. (43-48)

మేము ప్రతి వస్తువుని ఒక నిర్ణీతపద్ధతి ప్రకారం ఒక నిర్దిష్టక్రమంలో సృష్టించాం. మేము (ఏదైనా చేయదలచుకుంటే జరిగిపో అని) ఒకేఒక ఆజ్ఞ జారీచేస్తాం. దాంతో ఆ పని తృటిలో జరిగిపోతుంది. మీలాంటి వారిని మేము ఎంతో మందిని హతమార్చాం. మరి (మా)హితబోధ గ్రహించే వారెవరైనా ఉన్నారా? మీరు చేసినదంతా (మా దగ్గర) కర్మలచిట్టాలో నమోదైఉంది. చిన్నా పెద్దా ప్రతి విషయం రాయబడిఉంది. (49-53)

భయభక్తులు కలవారు తప్పకుండా స్వర్గోద్యానవనాలలో, చల్లటి సెలయేరుల మధ్య (హాయిగా) ఉంటారు. అది సర్వ శక్తిమంతుడైన విశ్వసామ్రాట్టు సమీపంలో ఉండే ఎంతో గౌరవప్రదమయిన స్థానం. (54-55)

55. రహ్మాన్ (కరుణామయుడు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు : 78

ఈ అధ్యాయం నబవీశకం ప్రారంభదశలో అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఇందులో మానవుల్ని, జిన్నుల్ని సంబోధిస్తూ దేవుని మహోపకారాలు, మహిమలను ప్రస్తావిస్తూ వాటిని మీరెలా తిరస్కరించగలరని మాటిమాటికి ప్రశ్నించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

కరుణామయుడే ఈ ఖుర్ఆన్‌ని (తన ప్రవక్తకు) నేర్పినవాడు. ఆయనే మానవుడ్ని సృష్టించి అతనికి మాట్లాడటం నేర్పాడు. సూర్యచంద్రులు ఓ నియమావళికి కట్టుబడి ఉన్నారు. నక్షత్రాలు, వృక్షాలు కూడా సాష్టాంగపడుతూ ఆజ్ఞాబద్ధమైఉన్నాయి. ఆయనే ఆకాశాన్ని, త్రాసుని(న్యాయాన్ని) స్థాపించాడు. కనుక మీరు త్రాసు సమతూకం చెడగొట్టకండి. న్యాయంగా, పూర్తిగా తూచివ్వండి.¹ కాలతపరిమితులు అతిక్రమించకండి. (1-9)

ఆయన భూమిని యావత్తు జీవరాసుల కోసం రూపొందించాడు. అందులో రక రకాల పండ్లు-ఫలాలూ అసంఖ్యాకంగా ఉన్నాయి. పొరలలో చుట్టబడిన ఖర్జూరపండ్లు కూడాఉన్నాయి. ఇంకా రకరకాల ధాన్యాలున్నాయి. అందులో ఊక కూడా ఉంటుంది, గింజలు కూడా ఉంటాయి. కనుక (మానవులారా, జిన్నులారా!) మీ ప్రభువు ప్రసాదించిన ఏ మహాభాగ్యాలు మీరు నిరాకరించగలరు? (10-13)

ఆయన మానవుడ్ని పెంకులాంటి ఎండిన రేగడమట్టితో సృజించాడు. జిన్ (భూతం)ని అగ్నిజ్వాలతో సృజించాడు.² కనుక (మానవులారా, జిన్నులారా!) మీ ప్రభువు

1. వివరాలకు 83:1-5 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.

2. మానవుల్లోకి జిన్నులు (భూతాలు) కూడా బుద్ధిజీవులే. వీరికూడా దేవుడు మంచి చెడుల విచక్షణా జ్ఞానంతోపాటు, చెడును లేదా మంచిని అవలంబించే స్వేచ్ఛ ప్రసాదించాడు. అందువల్ల వీరిలో కూడా విశ్వాసులు, అవిశ్వాసులు, సజ్జనులు, దుష్టనులు ఉన్నారు. వీరికి కర్మవిచారణ,

సృష్టించిన ఏ అద్భుతాలు మీరు తిరస్కరించగలరు? (14-16)

రెండు తూర్పులకు, రెండు పడమరలకు ఆయనే ప్రభువు, పాలకుడు. కనుక మీరు మీ ప్రభువుకున్న ఏ శక్తిసామర్థ్యాలు త్రోసిపుచ్చగలరు? (17-18)

ఆయన రెండు సముద్రాలను పరస్పరం కలసిపోయేలా వదలిపెట్టాడు. ఆయినా వాటి మధ్య ఒక అడ్డుతెర ఉంది. దానివల్ల అవి ఒకదానిలో ఒకటి చొచ్చుకు పోలేవు. మరి మీరు మీ ప్రభువు శక్తిపరిధిలోని ఏ మహిమను నిరాకరించగలరు? (19-21)

ఆ సముద్రాలలో ముత్యాలు, పగడాలు (కూడా) లభిస్తాయి. కనుక మీరు మీ ప్రభువులో ఉన్న ఏ ఔన్నత్యాన్ని కాదనగలరు? (22-23)

సముద్రంలో కొండల్లా ఎత్తుగా నిలబడి సాగిపోయే ఓడలు కూడా ఆయనవే. కనుక మీరు మీ ప్రభువు చేసిన ఏ మేళ్ళు తిరస్కరించగలరు? (24-25)

స్వర్గ-నరకాలు ఉంటాయి. అయితే జిన్నులు ఉష్ణవాయువు (Hot air Or Scorching wind)తో కూడిన అగ్నిజ్వాల కణాలతో సృజించబడినందున వారు మానవులకు కన్పించరు. వారు తమ రూపాలు మార్చుకోగలుగుతారు. (వివరాలకు 6:128 సూక్తికి రాసిన వ్యాఖ్యానం చూడండి.)

3. ఈ అధ్యాయంలోని 1-25 సూక్తులలో దేవుడు మానవునికి ఇహలోకంలో చేసిన మేళ్ళను గురించి పేర్కొన్నాడు. 46-75 సూక్తులలో పరలోకంలోని మేళ్ళను ప్రస్తావించాడు. మొదటి 25 సూక్తులలో ఆనాటి ప్రజలకు ప్రసాదించబడిన ఐహిక మేళ్ళు ఉదాహరించబడ్డాయి. అయితే ఈనాటి ప్రజలకు వాటితోపాటు, అంతకంటే మెరుగైన ఎన్నో మేళ్ళు అనుగ్రహించబడ్డాయి. సైన్సు, సాంకేతిక పరిజ్ఞానాలు నేటి మానవునికి అనేక సౌఖ్యాలు, సౌకర్యాలు, సౌలభ్యాలు చేకూర్చాయి.

ఉదా/కు విద్యుచ్ఛక్తి మానవుని జీవితవిధానాన్నే మార్చివేసింది. గతంలో అసాధ్యమనుకున్న ఎన్నోపనుల్ని నేడు విద్యుచ్ఛక్తితో నడిచే యంత్రాలొచ్చి సుసాధ్యం చేశాయి. పట్టణాలలో ఈనాడు లైట్లు, ఫ్యాన్లు లేని ఇండ్లు దాదాపు లేవు. ఒక్కరోజు కరెంటు లేకపోతే జీవితం దుర్భరం అవుతుంది. అలాగే కార్లు, బస్సులు, రైళ్ళు, విమానాలు ప్రయాణ బడలికను తీర్చడమేగాక, సమయాన్ని ఎంతో ఆదా చేస్తున్నాయి. విద్యుచ్ఛక్తి వల్ల ప్రజలు అనుభవిస్తున్న సౌఖ్యాలు, సౌకర్యాలను గమనిస్తే ఓగంట సేపయినా విద్యుచ్ఛక్తి లేకపోతే వారి జీవితం గడవనే గడవదని అనిపిస్తుంది.

ఆ తరువాత ఎలాక్ట్రానిక్ పరిజ్ఞానం పరిస్థితుల స్వరూపాన్ని మరింత మార్చివేసింది. జీవితం మరింత సుఖమయమైంది. ఈ ఎలాక్ట్రానిక్ సమాచార రంగంలో గొప్ప సంచలనమే సృష్టించింది. రేడియో, టెలిఫోన్, టెలివిజన్, టెలిప్రింటర్, ఫ్యాక్స్, ఇ-మెయిల్, ఇంటర్నెట్ వగైరా మాధ్యమాలు మానవునికి గణనియమైన సేవలు అందజేస్తున్నాయి.

ఆ తరువాత కంప్యూటర్లు వచ్చి మానవుని జీవితంలో ఓ పెద్ద అద్భుతాన్నే సృష్టించాయి. వందలమంది కార్మికులు కలసి నెలల తరబడి చేసే పనుల్ని ఒక కంప్యూటర్ కొన్ని గంటలలోనే చేసివేస్తుంది. ఈ కంప్యూటర్ల నుండే తయారయిన ‘రోబో’లు అనేక రంగాలలో మానవులతో పోటీ పడుతున్నాయి. అభివృద్ధి చెందిన కొన్ని దేశాలలో ఇవి గనులలో త్రవ్వకం, కర్మకారాలలో వెల్డింగ్, బ్యాంకులలో ఎకౌంట్స్ మొదలైన పనులు నిర్వహిస్తున్నాయి. అంతేకాదు, అమెరికా, బ్రిటన్లలో మనుషులకు శత్రుచికిత్సలు జరపడానికి కూడా వీటిని ఉపయోగిస్తున్నారు.

వైద్యరంగంలోనూ విజ్ఞానశాస్త్రం ఎన్నోమార్పులు తెచ్చింది. ప్రాచీన విధానాలైన యునానీ, ఆయుర్వేద చికిత్సలతో పాటు ఆధునిక వైద్యవిధానాలైన ఆల్లోపతి, హోమియోపతి చికిత్సలు కూడా

ఈ ధరణిపై ఉన్న సమస్త ప్రాణికోటి నశించిపోయేదే. మహోన్నతుడు, మహిమాన్వితుడయిన నీ ప్రభువు అస్తిత్వమే శాశ్వతంగా నిలిచి ఉంటుంది. కనుక మీ ప్రభువుకున్న ఏ శక్తియుక్తులు మీరు ఖండించగలరు? (26-28)

భూమ్యాకాశాల్లోని జీవరాసులన్నీ తమ అవసరాల కోసం ఆయన్నే అర్థిస్తున్నాయి. ఆయన అనుక్షణం సృష్టికి సంబంధించిన ఏదో ఒక అద్భుతకార్యంలో నిమగ్నుడయి ఉంటాడు. మరి మీరు మీప్రభువులో ఉన్న ఏ సృజనాత్మక లక్షణాలు నిరాకరిస్తారు?*

భూమికి భారమయిపోయిన వారలారా! త్వరలోనే మేము మీకర్మల విచారణ కోసం తీరిక చేసకుంటాం. (అప్పుడు) మీరు మీ ప్రభువుకున్న ఏ శక్తిసామర్థ్యాల తిరస్కరించగలరో (మేము చూస్తాము). (29-32)

మానవులారా! జిన్నులారా!! మీరు భూమ్యాకాశాల పరిధులు దాటి పారిపోగలరేమో ప్రయత్నించి చూడండి. దానికోసం అసాధారణ ప్రజ్ఞా పాటవాలూ కావాలి. కనుక మీరు మీ ప్రభువులోని ఏ ప్రజ్ఞాపాటవాలూ నిరాకరిస్తారు? (ఒకవేళ పారిపోవడానికి ప్రయత్నిస్తే,) మీపైకి అగ్నిజ్వాల, పొగ వదలి పెట్టబడతాయి. వాటిని మీరు ఏమాత్రం ఎదుర్కోలేరు. కనుక మీరు మీప్రభువులో ఉన్న ఏ శక్తిసామర్థ్యాలూ ధిక్కరించగలరు? (33-36)

ఆకాశం బ్రద్దలై వలచిన చర్మంలా ఎర్రబారిపోతుంది. అప్పుడు (మీ పరిస్థితి ఏమిటో ఆలోచించండి.) మరి మీ ప్రభువు చూపే ఏ మహిమల్ని మీరు ఖండిస్తారు?*

ఆరోజు ఏ మానవుడీ, జిన్నీ అతని పాపం గురించి అడగవలసిన అవసరమే లేదు. మరి మీప్రభువులోని ఏ శక్తియుక్తుల్ని కాదనగలరు? పాపాత్ముల్ని వారి ముఖాల్ని

ప్రజలకు ఎంతో ప్రయోజనం చేకూర్చుతున్నాయి. శస్త్రచికిత్సల కోసం కొత్తకొత్త పరికరాలు వినియోగించబడుతున్నాయి. ఎక్కువ నొప్పి లేకుండా, ఎక్కువ రక్తస్రావం కాకుండా లేజర్చికిత్సలు అందుబాటులోకి వచ్చాయి. శరీరంలో కృత్రిమ అవయవాల ప్రవేశపెట్టున్నారు. క్యాన్సర్, పార్కిన్సన్స్ లాంటి మొండివ్యాధుల్ని నయం చేయడానికి, మేధాశక్తిని, ఆయుష్షును పెంచడానికి కూడా జీన్ థెరపీ (జన్యుచికిత్స) ద్వారా కృషి జరుగుతోంది.

వ్యవసాయరంగంలో కూడా సైన్సు మానవునికి గణనీయమైన సేవ చేస్తోంది. యంత్రాలు, రసాయనిక ఎరువులు, నూతనవిధానాల ద్వారా ఉత్పత్తులు అనూహ్యమైన రీతిలో పెరిగిపోయాయి. జెనిటిక్ ఇంజనీరింగ్, బయోటెక్నాలజీలు వ్యవసాయోత్పత్తులను పెంచడంలో ప్రముఖ పాత్ర వహిస్తున్నాయి. జపాన్ లో “హైడ్రోపోనిక్స్” అనే అత్యాధునిక పద్ధతి ద్వారా మొక్కలకు కావలసిన వాతావరణం, పోషకాంశాలు కృత్రిమంగా కల్పించి అట్టల మీద కూరగాయలు పండిస్తున్నారు. ఈనాడు ప్రపంచంలో ఉత్పత్తి అవుతున్న ఆహార ధాన్యాలను గనక ప్రపంచ ప్రజలందరికీ అవసరమైన మేరకు న్యాయంగా పంచడం జరిగితే, అవి పోగా యేడాదికి లక్షలాది టన్నుల ఆహారధాన్యాలు మిగిలిపోతాయంటే అతిశయోక్తి లేదు. కాని స్వార్థం, సంకుచితత్వాలు ఆధునిక మానవుని ఆలోచనలను భౌతిక, జాతీయతత్వ సరిహద్దులను దాటనివ్వడం లేదు.

ఏమైనప్పటికీ ఇవన్నీ దేవుడు ప్రసాదించిన సౌకర్యాలనడంలో సందేహం లేదు. ఆ దేవుడే మానవులకు సుఖాలు, సౌలభ్యాలు పొందడానికి కావలసిన జ్ఞానం, తెలివితేటలు అనుగ్రహించాడు. మరి అలాంటి కరుణామయునికి కృతజ్ఞులయి ఉండటం మానవుల విధుక్త ధర్మం కాదా?

బట్టే గుర్తించవచ్చు. వారి ముంగురుల్ని, కాళ్ళను పట్టి బరబర ఈడ్చుకుపోవడం జరుగుతుంది. అప్పుడు మీప్రభువుకున్న ఏశక్తిసామర్థ్యాల మీరు నిరాకరించగలరు? (37-42)

నేరస్టులు అసత్య విషయంగా భావించి త్రోసిపుచ్చిన నరకం ఇదే. ఈ నరకంలోనే వారు (నానా యాతనలు అనుభవిస్తూ, తీవ్రమైన దప్పికతో) యాతన స్థలానికి, సలసల కాగుతున్న నీటి చలమలకూ మధ్య తిరుగుతుంటారు. కనుక మీరు మీప్రభువులో ఉన్న ఏ ప్రతిభాశక్తులు తిరస్కరించగలరు? (43-45)

విశ్వప్రభువు ముందు నిలబడి తన కర్మలకు సమాధానం ఇచ్చుకోవలసి ఉంటుందని భావించి భయభక్తులతో జీవితం గడిపిన ప్రతి వ్యక్తికీ రెండు (స్వర్గ)వనాలు లభిస్తాయి. కనుక (మానవులారా! జిన్నులారా!) మీ ప్రభువు ప్రసాదించే ఏ వరాలు మీరు నిరాకరిస్తారు? పచ్చటి రెమ్మలతో శాఖోపశాఖలుగా విస్తరించిన ఉద్యానవనాలవి. మరి మీరు మీ ప్రభువు అనుగ్రహించే ఏ కానుకలు తిరస్కరించగలరు? (46-49)

ఆ రెండు వనాలలో రెండు సెలయేరులున్నాయి. కనుక మీ ప్రభువు ప్రసాదించే ఈ భాగ్యాలను మీరు ఎలా నిరాకరిస్తారు? రెండు వనాలలోనూ ప్రతిజాతి ఫలానికి చెందిన రెండు రకాలు ఉన్నాయి. మరి మీ ప్రభువు ప్రదానం చేసే ఈ బహుమానాలు మీరు నిరాకరించగలరా? (50-53)

స్వర్గవాసులు బంగారుజలతారు అంచులుండే పట్టు పరువులపై మెత్తటి దిండ్రకానుకొని కూర్చుంటారు. (వారిముందు) పండ్లతో నిండిన చెట్టరెమ్మలు వంగి ఉంటాయి. కనుక మీరు మీ ప్రభువు ప్రసాదించే ఏ మహాభాగ్యాలూ నిరాకరిస్తారు? (50-55)

ఆ మహాభాగ్యాల మధ్య (వారి కోసం) సిగ్గులొలికించే స్వర్గ కన్యలుంటారు. వారిని ఈ స్వర్గవాసులకు పూర్వం ఏ మానవుడుగాని, జిన్నగాని తాకనైనా తాకిఉండడు. కనుక మీరు మీ ప్రభువు ప్రదానం చేసే ఏ బహుమానాలు తిరస్కరించగలరు? వారు మణి మాణిక్యాలా అనామాన్య సౌందర్యరాసులు. మరి మీరు మీ ప్రభువు ప్రసాదించే ఈ బహుమానాలు కాదనగలరా? (56-59)

సత్కార్యానికి ప్రతిఫలం సత్కార్యం తప్ప మరేమవుతుంది? కనుక మీ ప్రభువు సద్గుణ సంపత్తిని మీరేవిధంగా త్రోసిపుచ్చగలరు? (60-61)

ఆ రెండు వనాలేగాక మరో రెండు వనాలు కూడా ఉన్నాయి. కనుక మీ ప్రభువు ఇచ్చే ఏ వరాలు మీరు తిరస్కరించగలరు? అవి దట్టమైన నిత్యహారిత వనాలు. మరి మీరు మీ ప్రభువు అనుగ్రహాలలో ఏ అనుగ్రహాన్ని నిరాకరించగలరు? (62-65)

ఆ రెండు వనాలలో రెండు సెలయేరులు పరవళ్ళు తొక్కుతుంటాయి. కనుక మీరు మీ ప్రభువు ప్రసాదించే ఏ కానుకలను తిరస్కరిస్తారు? (66-67)

ఆ ఉద్యానవనాలలో ఖర్జూరం, దానిమ్మ (మొదలైన) పండ్లు-ఫలాలు పుష్కలంగా ఉంటాయి. మరిమీరు మీప్రభువు అనుగ్రహించే ఏభాగ్యాలూ కాదనగలరు? (68-69)

ఆ వనాలలో సద్గుణసంపత్తితో కూడిన సౌందర్యవతులైన సతులు ఉంటారు.

కనుక మీరు మీ ప్రభువు ఇచ్చే ఏ వరాలు నిరాకరించగలరు? ఇంకా ఎల్లప్పుడూ పర్ల శాలల్లోనే ఉండే సుందరాంగులు కూడా. కనుక మీ ప్రభువు ప్రసాదించే ఈ కానుకల్ని మీరెలా తిరస్కరిస్తారు? వారిని ఈ స్వర్గవాసులకు పూర్వం ఏ మానవుడుగాని, జిన్గాని తాకనయినా తాకిఉండడు. మరి మీ ప్రభువు ప్రదానం చేసే ఏ బహుమానాలు మీరు త్రోసిపుచ్చుతారు? (70-75)

అక్కడ స్వర్గవాసులు అత్యంత విలువైన, ఎంతో అపురూపమైన పచ్చటి తివాచీల మీద మెత్తటి దిండ్రకు ఆనుకొని కూర్చుంటారు. కనుక మీరు మీ ప్రభువు అనుగ్రహించే ఏ మహాభాగ్యాలు నిరాకరించగలరు? (76-77)

మహోన్నతుడు, మహిమాన్వితుడయిన నీ ప్రభువు పేరు అత్యంత శుభదాయక మయినది. (78)

అవతరణ: మక్కా 56. వాఖిఆ (సంఘటన) సూక్తులు: 96

ఈ అధ్యాయం న.శ. 5వయేట హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) ఇస్లాం స్వీకరించక పూర్వం అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఇందులో ప్రళయం, పునరుత్థానం తర్వాత కర్మవిచారణ నాటి పరిణామాల ప్రస్తావన ఉంది. తర్వాత మానవులకు దేవుడు చేసిన ఒక్కొక్క మేలు గురించి పేర్కొంటూ వాటికికారణం దేవుడా లేక మీరా అని ప్రశ్నించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

జరగవలసిన సంఘటన జరిగినప్పుడు ఇక దాన్ని ఏ ఒక్కరూ నిరాకరించలేరు. అది (విశ్వవ్యవస్థను) అస్తవ్యస్తం చేసివేసే మహోపద్రవం! అప్పుడు యావత్తు భూ మండలం ఒక్కసారిగా కుదిపి వేయబడుతుంది. పర్వతాలు సైతం తునాతునకలయి ఆకాశంలో ధూళిరేణువుల్లా ఎగురుతాయి. (1-6)

అప్పుడు మీరు మూడు వర్గాలుగా¹ చీలిపోతారు: కుడిపక్షంవారు, ఆహా కుడిపక్షం వారి (అదృష్టం) గురించి ఏమని వర్ణించాలి! ఎడమపక్షంవారు, ఎడమపక్షంవారి (దౌర్భాగ్యం) గురించి ఇక చెప్పేదేముంది! ముందుండేవారు, (ప్రతి సత్కార్యంలో) వారు ముందుండేవారే! వారే (దైవ)సన్నిహితులు. వారు అపార సౌఖ్యాలతో కూడిన స్వర్గవనాలలో ఉంటారు. (7-12)

ముందు తరాలవారిలో (దైవసన్నిహితులు) అత్యధికంగా ఉంటారు. తర్వాతి తరాలవారిలో తక్కువమంది ఉంటారు. వారు రత్నఖచిత ఆసనాల మీద మెత్తటి దిండ్ర

1. మరణానంతరం పునరుత్థాన దినాన కర్మవిచారణ జరిగినప్పుడు మానవులు మూడు ప్రధానవర్గాలుగా విభజించబడతారు. సత్కార్యల్లో ఒకర్నొకరు మించిపోయిన దైవసన్నిహితులు (ఉత్తములు) ప్రథమశ్రేణికి చెందినవారిఉంటారు. మిగిలిన రెండువర్గాల్లో ఒకటి, దైవసంహాసనం కుడివైపున ఉంటుంది. వీరు సత్కార్య విశ్వసించి సత్కర్మలు ఆచరించిన సజ్జనులు (మధ్యములు). మూడోవర్గం దైవసంహాసనానికి ఎడమ వైపున ఉంటుంది. వీరు అవిశ్వాసులు (అధములు).

2. ఇబ్నె కసీర్ (రహ్మానై) వ్యాఖ్యానం ప్రకారం ముందు తరాలవారు అంటే, ఆయా దైవ ప్రవక్తల కాలాలకు, వారి సమీపకాలాలకు చెందిన వారన్నమాట. వీరిలో 'దైవసన్నిహితులు' ఎక్కువ

కానుకొని పరస్పరం ఎదురెదురుగా కూర్చుంటారు. (13-16)

వారి సమావేశాలలో నిత్యబాలకులు వారుణీవాహిని నుండి స్వచ్ఛమైన మధువు తో నిండిన గిన్నెలు-గ్లాసులు-కూజాలు తీసుకొని అటూఇటూ తిరుగుతారు. ఆ మధువు సేవిస్తే వారికి ఏమాత్రం మైకం కమ్మడంగాని, బుద్ధి మందగించడంగాని జరగదు. వారు కోరిన పండ్లు తినడానికి ఆ బాలకులు వారి ముందు రకరకాల రుచికరమైన పండ్లు ఉంచుతారు. అలాగే వారికిష్టమైన పక్షుల మాంసం కూడా. (17-21)

వారికోసం అక్కడ అందమైన కళ్ళుగల సుందరాంగులుంటారు. ప్రత్యేకంగా వారి కోసమే దాచిపెట్టిన ముత్యాల్లాంటి ముగ్ధమనోహర సౌందర్యరాసులు వారు. ఇవన్నీ వారు ఐహిక జీవితంలో చేసుకున్న సత్కార్యాలకు ప్రతిఫలంగా ప్రసాదించబడతాయి. వారక్కడ ఎలాంటి వ్యర్థవిషయాలుగాని, దూషణలుగాని వినరు. ప్రతి మాటా సమంజ సంగా, సుహితంగానే ఉంటుంది. (22-26)

ఇక కుడిపక్షంవారు, కుడిపక్షంవారి అదృష్టమే అదృష్టం! ముళ్ళులేని రేగుచెట్ల పండ్లు, అరటిగెలలు, సుదురంగా విస్తరించిన చల్లటినీడలు, ఎడతెగకుండా ప్రవహించే మంచినీరు, ఎన్నటికీ అంతంగాని సులభంగా అందుబాటులోఉండే అసంఖ్యాకమైన సుమధుర ఫలాలు, ఎత్తయిన పరువులు (మొదలైన) భోగభాగ్యాలలో వారు ఓలలాడు తుంటారు. వారి భార్యలను మేము ప్రత్యేక పండ్లలో సరికొత్తగా సృజిస్తాం. వారిని మేము నిత్యనూతన కన్యలుగా రూపొందిస్తాం. వారు తమ భర్తలను అమితంగా ప్రేమిస్తారు. సమవయస్కులైన సతులు వారు (27-38)

ఇవన్నీ కుడిపక్షంవారికి లభించే మహాభాగ్యాలు. ఇలాంటివారు ముందు తరాలలో, తరువాతి తరాలలోనూ చాలామంది ఉంటారు. (39-40)

పోతే ఎడమపక్షంవారు- ఎడమపక్షంవారి దౌర్భాగ్యం గురించి ఏమని చెప్పాలి? వారు (నరకంలో శరీరాన్ని మలమల మాడ్చివేసే వడగాల్పుల మధ్య సలసల మరిగే నీటిని తాగుతూ, ఎలాంటి సుఖాన్నిగాని, చల్లదనాన్నిగాని ఇవ్వని నల్లటి కారుషాగల్లో (నానా యాతనలు అనుభవిస్తూ) ఉంటారు. (41-44)

ఈ పర్వసానానికి ముందు వీరు (ఇహలోకంలో) భోగభాగ్యాలు అనుభవిస్తూ, ఘోరమైన పాపకార్యల్లో కూరుకుపోయి వాటి విషయంలో మొండిగా వ్యవహరిస్తూ

మంది ఉంటారు. తరువాతి తరాలవారు అంటే, వారి తరువాత కాలాలకు చెందినవారిని అర్థం. వీరిలో 'దైవసన్నిహితులు' తక్కువమంది ఉంటారు.

3. ఇహలోకంలో ఇస్లాం ధర్మం స్వీకరించి సదాచార సంపన్నులయిన స్త్రీలను దేవుడు పరలోకంలో నూతన కన్యలుగా చేసి స్వర్గంలో ప్రవేశపెట్టాడు. ప్రపంచంలో భార్యాభర్తలు ఇద్దరూ సత్కార్య విశ్వసించి సాత్విక జీవితం గడిపి ఉంటే స్వర్గంలో కూడా వారిద్దరు భార్యాభర్తలుగానే కొనసాగుతారు. ఒకవేళ వారిద్దరిలో ఒకరు మాత్రమే సన్మార్గగామి అయివుంటే, ఆ స్త్రీ లేక ఆ పురుషుని వివాహం ఇతర సన్మార్గములైన పురుషుడు లేక స్త్రీతో జరుగుతుంది. (దీంతోపాటు 2:25 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక కూడా చూడండి.)

ఉండేవారు. పైపెచ్చు “మేము చచ్చి మట్టిలో కలసిపోయి అస్తివంజురాలా మారి పోయాక మళ్ళీ బ్రతికించి లేపబడతామా? గతంలో చనిపోయిన మా తాతముత్తాతలను కూడా బ్రతికించి లేపడం జరుగుతుందా?” అని అనేవారు. (45-48)

“మీ పూర్వీకుల్ని, ఆ తర్వాత తరాలవారందర్నీ తప్పకుండా (బ్రతికించి) సమావేశ పరచడం జరుగుతుంది. దాని సమయం నిర్ణయించబడింది” అని చెప్పారు. (49-50)

కనుక సత్యాన్ని నిరాకరించిన భ్రష్టులారా! మీరు జఖ్ఖామ్ (నాగజెముడు) వృక్షాన్ని తప్పక తినవలసిఉంటుంది. దాంతోనే మీరు (భరించలేనిఆకలితో) ఆవురావురుమంటూ కడుపు నింపుకుంటారు. ఆపై దప్పికగొన్న ఒంటెల్లా సలసలకాగే నీటిని (గటగట) త్రాగుతారు. ఇదే తీర్పుదినాన ఎడమపక్షంవారికి లభించే ఆతిథ్యం! (51-56)

మేము స్వయంగా మిమ్మల్ని సృష్టించామే, మరి మీరెందుకు(మామాటలు) అంగీకరించరు? మీరు వదిలే రేతస్సును గురించి ఎప్పుడైనా ప్రశాంతంగా ఆలోచించారా? దాని ద్వారా శిశువుని రూపొందిస్తున్నది మీరా లేక మేమా? మేము మీకోసం మరణం నిర్ణయించాం. మేము మీరూపురేఖల్ని మార్చి మీరెరుగని ఆకారంలో మిమ్మల్ని తిరిగి సృజించలేని అశక్తులం కాము. (మేము తలచుకుంటే ఏదైనా చేయగలం.)- (57-61)

మీకు మీ తొలిపుట్టుక గురించి తెలిసేవుంది. (ఈ విషయంలో మా శక్తిసామర్థ్యాల్ని మీరు అనుదినం చూస్తూనే ఉన్నారు.) అలాంటప్పుడు (మరణానంతరం కర్మవిచారణ కోసం మిమ్మల్ని పునర్జీవింపజేస్తామన్న మామాటల్ని) మీరెందుకు గ్రహించరు? (62)

మీరు పొలాల్లో నాటే విత్తనాల్ని గురించి ఆలోచించారా? ఆ విత్తనాలతో పంటలు మీరు పండిస్తున్నారా లేక మేమా? మేము తలచుకుంటే ఆ పంటపొలాల్ని నుగ్గునుగ్గు చేసేయగలం. అప్పుడు మీరు విచారపడుతూ “అయ్యయ్యో! మా శ్రమ, పెట్టుబడి అంతా వృధా అయ్యిందే! అసలు మా నొసటే దొర్లాగ్యం రాసిఉంది” అని రకరకాలుగా చెప్పుకుంటారు. సరే మీరు త్రాగే ఈనీటిని కళ్ళుతెరచి చూశారా? దాన్ని మేఘాల నుండి మీరు కురిపిస్తున్నారా లేక మేమా? మేము తలచుకుంటే దాన్ని తీవ్రమైన ఉప్పునీటిగా మార్చేయగలం. మరి మీరు (మాపట్ల) ఎందుకు కృతజ్ఞులై ఉండరు? (63-70)

పోనీ, మీరు మండించే ఈ నిప్పు గురించి ఎప్పుడైనా కాస్త ఆలోచించారా? దానికి ఉపయోగపడుతున్న చెట్లను మీరు సృష్టించారా లేక మేమా? మేము దాన్ని స్మారక చిహ్నంగా, వినియోగదారులకు జీవనసామగ్రిగా చేశాం. ⁴ (71-73)

4. మానవుడు ఈ ప్రపంచంలోని అనేక వస్తువుల్ని వాడుకుంటూ ఎంతో ప్రయోజనం పొందుతున్నాడు. కాని ఆ వస్తువుల్ని సృష్టించి వాటివల్ల తనకు మేలు చేకూర్చుతున్న అదృశ్యశక్తిని గురించి ఆలోచించడం లేదు. పైగా ఆ అదృశ్యశక్తి దైవత్వాన్ని, ఆయన గుణగణాలను విభజించి సృష్టికర్త, మృత్యుదేవత, పంటల దేవత, వరుణ దేవుడు, అగ్ని దేవుడు అంటూ రకరకాల పేర్లు పెట్టి వాటి ఊహాజనిత చిత్రాలను, విగ్రహాలను పూజిస్తున్నాడు. అయితే ప్రకృతిలోని ఈ చిత్ర విచిత్ర వస్తువులు, వాటి ప్రయోజకత్వం, వాటి మధ్య సమన్వయం, నిబద్ధతలను గురించి ప్రశాంత మనస్సుతో ఆలోచిస్తే వీటన్నిటికీ మూలకారకుడు ఒకే దేవుడని గ్రహించగలం. ఆ దేవుణ్ణి మాత్రమే ఆరాధించడం, ఆయన చూపే జీవనపథాన్నే అనుసరించడం మానవుని విధుక్త ధర్మం.

కనుక ప్రవక్తా! మహోన్నతుడయిన నీ ప్రభువు పేరు స్మరించు. (74)

అందువల్ల మానవులారా! మీరనుకున్నది ఎంతమాత్రం నిజంకాదు. నేను నక్షత్రాల కక్ష్యల సాక్షిగా చెబుతున్నాను. మీరు గ్రహించగలిగితే ఇది గొప్ప ప్రమాణం. ⁵ ఇది సురక్షిత గ్రంథంలో (రాయబడి) ఉన్న మహిమాన్వితమైన ఖుర్ఆన్. దీన్ని పవిత్రులు, పరిశుద్ధులు తప్ప మరెవ్వరూ తాకలేరు. ⁶ ఇది సర్వలోక ప్రభువు నుండి అవతరించిన (దివ్య)వాణి. ఇలాంటి (అద్భుత)వాణిని మీరు నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నారా? దీన్ని నిరాకరించడమే బ్రతుకు తెరువుగా పెట్టుకున్నారా? ⁷ (75-82)

సరే, (మరో విషయం వినండి.) చనిపోతున్న మనిషి ప్రాణం మీరు కళ్ళారా చూస్తుండగానే అతని కంఠండాకా వచ్చి, బయటికి పోవడానికి సిద్ధంగా ఉన్నప్పుడు దాన్ని మీరెందుకు ఆపలేరు? మీరు ఎవరి అదుపాజ్ఞలో లేరనుకుంటే ఈపని ఎందుకు చేయలేరు? అప్పుడా చనిపోతున్న వాడికి మీకంటే మేమే చాలా దగ్గరగా ఉంటాము. అయితే మీ కళ్ళకు కన్పించము. (83-87)

ఆ వ్యక్తి (దైవ)సన్నిహితుల్లోని వాడయిఉంటే అతనికి అపరిమితమైన సౌఖ్యాలు, మంచి ఆహారం, భోగభాగ్యాలతో కూడిన స్వర్గవనాలు లభిస్తాయి. ఒకవేళ కుడిపక్షానికి చెందిన వాడయితే ‘నీకు శాంతి కలుగుగాక! నీవు కుడిపక్షం వారిలోని వాడవు’ అని

“స్మారక చిహ్నం” అంటే దేవుని ఏకత్వాన్ని, ఆయన శక్తి సామర్థ్యాలను గుర్తుచేసేది అని అర్థం. ఈవిధంగా అగ్నిని పుట్టించే లేక ఇంధనంగా ఉపయోగపడే వృక్షమేగాక, ప్రపంచంలోని ప్రతి వస్తువూ దేవుని ఏకత్వాన్ని, ఆయన శక్తి సామర్థ్యాలను మనకు గుర్తుచేస్తున్నాయి.

5. ఖుర్ఆన్ మహోన్నతమైన దైవగ్రంథం అని చెప్పడానికి ఇక్కడ నక్షత్రాలుండే ప్రదేశాలపై, వాటి కక్ష్యలపై, గమ్యస్థానాలపై ప్రమాణం చేయడం జరిగింది. కోట్లాది గ్రహాలు, నక్షత్రాలతో నిండిన విశ్వవ్యవస్థను ఏ దేవుడు సృష్టించాడో ఆ దేవుడే ఈగ్రంథాన్ని కూడా అవతరింపజేశాడు. విశ్వవ్యవస్థ ఎంత అద్భుతమైన క్రమపద్ధతిన పకడ్బందీగా సృష్టించబడిందో అంతే అద్భుతమైన క్రమపద్ధతిన పకడ్బందీగా ఖుర్ఆన్ కూడా రూపొందించబడింది. విశ్వవ్యవస్థలోని విషయాలు ఎంత యదార్థమైనవో ఖురాన్లోని విషయాలు కూడా అంతే యదార్థమైనవి. కనుక ఇలాంటి అద్భుతమైన వాణిని విశ్వసించి గౌరవించాలని దేవుడు మానవాళికి హితోపదేశం చేస్తున్నాడు.

6. అవిశ్వాసులు ఖుర్ఆన్‌ని విశ్వసించడానికి నిరాకరిస్తూ, దాన్ని ఏ భూతమో, పిశాచమో ముహమ్మద్ (సల్లం)కు నేర్పుతోందని ఆరోపించేవారు. దేవుడు వారి ఆరోపణలను ఖండిస్తూ, ఈ అద్భుతవాణి దేవలోకంలోని ఓ సురక్షిత గ్రంథంలో ఉంచబడిందని, అక్కడికి ఎవరూ పోలేరని, భూతపిశాచాలకు ఆ శక్తి లేదని, అవి దాన్ని తాకనైనా తాకలేవని చెబుతున్నాడు. పరిశుద్ధులు, పాప రహితులైన దైవదూతలు మాత్రమే ఈ దివ్యగ్రంథాన్ని తాకడానికి, దాన్ని దివి నుండి భువికి దించడానికి అర్హులని కూడా దేవుడు ఈ సూక్తిలో స్పష్టం చేస్తున్నాడు.

7. ఖురైష్ నాయకులు ఇస్లామీయ ఉద్యమాన్ని తమ ఆర్థిక ప్రయోజనాలకు పెద్ద నష్ట దాయకమని భావించేవారు. ఈ ఉద్యమం విజయవంతమయితే తమ ఉపాధి మార్గాలు మూసుకు పోతాయని భయపడసాగారు. అంచేత వారు సత్యాసత్యాలు, ధర్మాధర్మాలను గురించి విచారించకుండా ఆ ఉద్యమాన్ని అణచివేయడమే ధ్యేయంగా పెట్టుకున్నారు. ఈ విషయాన్నే ఇక్కడ ఖుర్ఆన్ వారు సత్య నిరాకరణను బ్రతుకుతెరువుగా చేసుకున్నారని అంటోంది.

అతనికి స్వాగతం చెప్పబడుతుంది. ఒకవేళ అతను సత్యాన్ని తిరస్కరించి మార్గభ్రష్టుల్లో చేరినవాడయితే అతణ్ణి నరకంలోకి విసిరేసి, సలసల కాగే నీటితో ఆతిథ్యం ఇవ్వబడుతుంది. (88-94)

ఇవన్నీ తిరుగులేని సత్యాలు. కనుక మహాన్నతుడయిన నీ ప్రభువు పేరు స్మరించు. (95-96)

అవతరణ: మదీనా 57. హదీద్ (ఇనుము) సూక్తులు: 29

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీశకం 4,5 ఏండ్ల మధ్య అవతరించిఉండవచ్చు. ఇందులో దేవుని ఔన్నత్యం, ధనత్యాగం, మరణానంతర పరిణామాల్ని గురించి ప్రస్తావించి, పరలోకజీవితం ముందు ఇహలోకజీవితం మూన్నాళ్ళ ముచ్చట మాత్రమేనని చెప్పడం జరిగింది. అతర్వాత ముస్లింల విశ్వాసాన్ని పటిష్ఠపరచే హితవులు కొన్ని ఇవ్వబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న అణువణువూ దేవుని ఔన్నత్యాన్ని, ఆయన పవిత్రతను ప్రశంసిస్తోంది. ఆయన మహా శక్తిమంతుడు, అసామాన్య వివేకవంతుడు. ఆయనే భూమ్యాకాశాల సామ్రాజ్యాధినేత. జీవన్మరణాలు ఆయన చేతిలోనే ఉన్నాయి. ఆయన ప్రతి పని చేయగల సర్వశక్తిమంతుడు. ఆయనే మొదటివాడు, చివరివాడు కూడా. ఆయనే బాహ్యశక్తి, నిగూఢశక్తి కూడా. ఆయనే సర్వజ్ఞుడు, సర్వజ్ఞాని. (1-3)

ఆయన భూమ్యాకాశాల్ని ఆరు రోజుల్లో సృష్టించి, ఆ తర్వాత అధికార సింహాసనం అధిష్టించాడు. భూలోకానికి చేరుతున్నదేమిటో, భూలోకం నుండి బయటికి వెళ్తున్నదేమిటో, ఆకాశం నుండి అవతరిస్తున్నదేమిటో, ఆకాశంలోకి అధిరోహిస్తున్నదేమిటో అంతా ఆయనకు తెలుసు. మీరెక్కడున్నా ఆయన మీవెన్నంటే ఉంటాడు. మీరు చేసే ప్రతిపని ఆయన చూస్తున్నాడు. ఆయనే భూమ్యాకాశాల సామ్రాజ్యాధినేత. సమస్త వ్యవహారాలు నిర్ణయంకోసం ఆయన దగ్గరికే వెళ్తాయి. ఆయనే రాత్రిని పగటిలోనికి, పగటిని రాత్రిలోనికి జొన్పిస్తున్నాడు. ఆయనకు (మీ)హృదయాల్లోని రహస్యాలు సైతం తెలుసు. (4-6)

దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తను విశ్వసించండి. ఏసంపద గురించి ఆయన మీపై ప్రాతినిధ్య బాధ్యతను మోపాడో, దాన్నుండి (కొంత దైవమార్గంలో) ఖర్చుపెట్టండి. సత్యాన్ని విశ్వసించి (దైవమార్గంలో) ధనవ్యయం చేసేవారికి గొప్ప ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. (7)

1. ఒక వ్యక్తిలోని ధనవ్యామోహం అతనికేగాక, ఇతరులక్కూడా అనేక అనర్థాలు తెచ్చి పెట్టుంది. అసలీ ధనం అతనిది కాదు, దేవుడు ప్రసాదించినది. ఒక్కొక్కసారి మనిషి ఎన్ని అడ్డదారులు తొక్కి ప్రయత్నించినా అతనికి రెండుపూటల తిండి కూడా సరిగా దొరకదు. మనిషి తనదని చెప్పుకునే ధనమంతా నిజానికి అతనిది కాదు. దానధర్మాలు చేయడం ద్వారా, ధర్మసంస్థాపనా కృషికి వినియోగించడం ద్వారా పరలోకానికి పంపుకునే ధనం మాత్రమే అతనిది అవుతుంది.

ఈ విషయాన్నే దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలియజేశారు: “మనిషి నా ధనం, నా డబ్బు అంటాడు. నిజానికి నీ ధనంలో నీవు తిని అంతం చేసింది, నీవు ధరించి మాసి పోయేలా చేసింది లేదా నీవు దానధర్మాలు చేసి ముందుకు పంపుకున్నది మాత్రమే నీవంటాకు వస్తుంది. మిగిలినదంతా

దైవప్రవక్త మిమ్మల్ని తన ప్రభువును విశ్వసించమని హితవుచేసి మీచేత ప్రమాణం చేయించినా మీరు దేవుణ్ణి విశ్వసించరెందుకు? మీరు నిజంగా విశ్వసించిన వారయితే (ఈ విశ్వాసరాహిత్య వైఖరేమిటి?) మిమ్మల్ని చీకటి నుండి వెలుగులోకి తీసుకురావడానికి తన దాసునిపై నిర్దిష్ట సూక్తులు అవతరింపజేస్తున్నవాడు దేవుడే కదా! మీ విషయంలో దేవుడు ఎంతో దయాల్లే హృదయుడు, గొప్ప క్రమాశీలి. (8-9)

భూమ్యాకాశాల్లోని సర్వస్వం దేవునిదే. ఆయనే వాటికి వారసుడు. అలాంటప్పుడు మీరు దైవమార్గంలో సంపద ఎందుకు ఖర్చుపెట్టరు? విజయానికి పూర్వం ధనత్యాగం చేసి యుద్ధం చేసినవారితో, విజయానంతరం సంపద ఖర్చుపెట్టి సమరంలో పాల్గొనే వారు ఎన్నటికీ సమానులు కాలేరు. దేవుడు ఉభయులకూ (ప్రతిఫలం విషయంలో) మంచి వాగ్దానం చేసినప్పటికీ హాదా, అంతస్తులలో వీరికంటే విజయానికి పూర్వం ధనత్యాగంచేసి యుద్ధం చేసినవారే అధికులు. మీరు చేసేదంతా దేవునికి తెలుసు. (10)

మీలో దేవునికి రుణమిచ్చే వారెవరైనా ఉన్నారా? శ్రేష్ఠమైన రుణం? అలాంటి వారికి దేవుడు ఆ రుణాన్ని అనేక రెట్లు పెంచి తిరిగిచ్చివేస్తాడు. పైగా వారికి అత్యంత శ్రేష్ఠమైన ప్రతిఫలం కూడా లభిస్తుంది. (11)

చేజారి పోయేదే. నీవు దాన్ని ఇతరుల కోసం వదలి వెళ్ళవలసి ఉంటుంది.” (ముస్లిం)

2. భూమ్యాకాశాలన్నీ దేవునివే అయినప్పుడు, ఆ దేవుడు ప్రసాదించిన ధనకనక వస్తువుల్ని ఆయన నిర్దేశించిన మార్గంలో (పుణ్యకార్యాల కోసం) ఖర్చు చేయడానికి మానవులకు ఎలాంటి అభ్యంతరం ఉండకూడదు. కాని మానవుడు పిసినారితనం వల్ల సత్కార్యాల కోసం డబ్బు వెచ్చించడానికి వెనుకంజ వేస్తాడు. అందువల్ల ఉపాధి ప్రసాదించేది తానేనని, మీరేదైనా దానం చేస్తే ఆ కొరతను తాను తీరుస్తానని దేవుడు అంటున్నాడు (34:39). అంతేకాదు, నేను ప్రసాదించిన ఆ ధనాన్ని నాకు రుణంగా అందజేస్తే ఆ రుణాన్ని నేను అనేక రెట్లు పెంచి తిరిగి తీర్చుతానని, ఆపై తగిన ప్రతిఫలం కూడా ప్రసాదిస్తానని ఆయన వాగ్దానం చేస్తున్నాడు. ఈ వాగ్దానం పరలోకంలో నెరవేరుతుందనడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు.

హజ్రత్ అబుద్దవ్హ్ అన్నారీ (రజి) ముహమ్మద్ మహనీయు (సల్లం)ని నోట ఈసూక్తి విని “దైవప్రకా! దేవుడు మనల్ని అప్పు అడుగుతున్నాడా?” అని ప్రశ్నించారు. దానికాయన అవునన్నారు. అప్పుడు అబుద్దవ్హ్ (రజి) “అయితే కాస్త మీ చేయి జాపండి” అన్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) చేయి జాపారు. హజ్రత్ అబుద్దవ్హ్ (రజి) ఆయన చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకొని “నేను నా ప్రభువుకు నా తోటను (అప్పుగా) ఇస్తున్నాను” అని చెప్పారు.

హజ్రత్ అబుద్దవ్హ్ (రజి) తోటలో ఆరొందల ఖర్జూర చెట్లన్నాయి. తోటలోనే ఆయన ఇల్లు కూడా ఉంది. అక్కడే ఆయన భార్యాపిల్లలు నివసిస్తున్నారు. ఈ మాట చెప్పి ఆయన నేరుగా తోట దగ్గరికి వెళ్ళి “ఉమ్మో దవ్హ్! బయటికి వచ్చేసేయి. నేనీ తోటను నా ప్రభువుకు అప్పుగా ఇచ్చేశాను” అన్నారు. ఆయన భార్య కూడా ఎంతో సాధ్యమణి. ఆమె ఈ మాటలు విని “మీరు చాలా లాభదాయకమైన వ్యాపారం చేశారు” అన్నారు. అప్పటికప్పుడు ఆయన తన ఇంటి సామగ్రిని, భార్యాపిల్లలను తీసుకొని తోటలో నుంచి బయటికి వచ్చేశారు. మనం గనక అప్పుడా దానశిలుత్తి చూస్తే ఆరొందల చెట్లకు బదులు ఆరొందల కోట్ల రూపాయలు ఆర్జించానన్న ధీమా ఆయన ముఖవర్చస్సులో తప్పకుండా గమనించగలం.

ఆరోజు (అంతిమ దినాన) విశ్వసించిన స్త్రీపురుషుల ముందు, వారి కుడివైపు వారి జ్యోతి పరుగుడుతూ ఉండటం నీకు కన్పిస్తుంది. “ఈరోజు మీకో గొప్ప శుభవార్త!” అని వారికి చెప్పబడుతుంది. (అదే) సెలయేరులు ప్రవహించే స్వర్గవనాలు. ఆ స్వర్గవనాలలో వారు శాశ్వతంగా ఉంటారు. ఇదే గొప్పవిజయం, అపూర్వ సాఫల్యం. (12)

ఆరోజు కపటవిశ్వాసులైన స్త్రీపురుషుల పరిస్థితి (దయనీయంగా ఉంటుంది). వారు (చీకటిలో తచ్చాడుతూ) “కాస్త మావైపు చూడండి. మీజ్యోతి వల్ల మాకూ కొంచెం ప్రయోజనం కలుగుతుంది” అంటారు విశ్వాసులతో. కాని “వెనక్కివెళ్ళి మీజ్యోతి ఎక్కడుందో వెతుక్కోండి” అని సమాధానం లభిస్తుంది వారికి. తర్వాత వారుభయం మధ్య ఒక అడ్డుగోడ ఏర్పడుతుంది. దానికి ఒక తలుపుంటుంది. ఆ తలుపు వెనుక లోపలి వైపున (దైవ)కారుణ్యం ఉంటుంది. దాని వెలుపల (నరక)యాతనలుంటాయి. (13)

వారు విశ్వాసుల్ని కేకలుపెట్టి పిలుస్తూ “మేము (ప్రపంచంలో) మీతోపాటు లేమా?” అంటారు. దానికి విశ్వాసులు ఇలా అంటారు: “ఉన్నారు, కాని మిమ్మల్నిమీరు పరీక్షకు గురి చేసుకొని ప్రమాదం కొనితెచ్చుకున్నారు. గోడమీది పిల్లివాటంగా వ్యవహరించారు. అనుమానంలో పడిపోయారు. లేనిపోని ఆశలు పెంచుకొని ఆత్మవంచనకు పాల్పడ్డారు. దేవుని ఆజ్ఞ వచ్చేదాకా మీరు అదే స్థితిలో ఉన్నారు. పరమ మోసగాడు (షైతాన్) మిమ్మల్ని దేవుని విషయంలో చివరి క్షణం వరకూ మోసగిస్తూనే ఉన్నాడు. (వాడి వలలో నుంచి మీరు బయట పడలేక పోయారు.) అందువల్లనే ఈరోజు (మీకీ దుర్గతి వట్టింది. ఇక) మీనుండి ఎలాంటి పరిహారం స్వీకరించడం జరగదు. బహిరంగంగా (సత్య) తిరస్కారానికి పాల్పడినవారి నుండి కూడా (పరిహారం స్వీకరించబడదు). కనుక మీకిక నరకమే నివాసస్థలం. అక్కడే మీకు తగిన శాస్తి జరుగుతుంది. అది అత్యంత ఘోరమైన దుష్పర్యవసానం.” (14-15)

విశ్వాసుల హృదయాలు దేవుని ప్రస్తావనతో ద్రవించే సమయమింకా రాలేదా? ఆయన పంపిన సత్యం ముందు లొంగిపోయే వేళ ఆసన్నంకాలేదా? గతంలో కొందరికి గ్రంథం ఇవ్వబడింది. కాని ఓ సుదీర్ఘకాలం గడచిన తర్వాత వారి హృదయాలు కఠినమై పోయాయి. ఈనాడు వారిలో చాలామంది దుర్మార్గులైఉన్నారు. మీరలా కాకూడదు సుమా! వినండి! భూమి మృతప్రాయమైన తర్వాత దేవుడు దానికి తిరిగి జీవంపోస్తున్నాడు. (అలాగే మృతప్రాయమైన మానవతక్కూడా ప్రవక్తల ద్వారా జీవం పోస్తున్నాడు.) మీరు విషయం గ్రహిస్తారని మాసూక్తులు మీకు విడమరచి చెబుతున్నాం. (16-17)

చిత్తభుద్ధితో దానధర్మాలు చేసే, దేవునికి శ్రేష్ఠమైన రుణం అందజేసే స్త్రీ పురుషులకు దేవుడు తప్పక (వారి సత్కార్యాన్ని) అనేక రెట్లు పెంచి తిరిగిస్తాడు. ఆపై వారికి అత్యంత శ్రేష్ఠమైన ప్రతిఫలం కూడా లభిస్తుంది. దేవుణ్ణి, దైవప్రవక్తను మనస్ఫూర్తిగా విశ్వసించినవారే తమ ప్రభువు దృష్టిలో సత్యసంధులు, ధర్మసాక్షులు. వారి కోసం

3. హజ్రత్ బరా బిన్ ఆజిబ్ (రజ) ఉల్లేఖనం ప్రకారం “నా అనుచర సమాజంలో విశ్వసించినవారు ధర్మసాక్షులు” అని ప్రవచించారు దైవప్రవక్త (సల్లం). ఆ తరువాత ఆయన ఈ సూక్తిని (వారు తమప్రభువు దృష్టిలో ధర్మసాక్షులు అని) పఠించారు. (ఇబ్నె జరీర్)

తగిన ప్రతిఫలం, జ్యోతి ఉన్నాయి. దీనికిభిన్నంగా అవిశ్వాస వైఖరి అవలంబించి, మాసూక్తులు నిరాకరించినవారు మాత్రం నరకానికి పోతారు. (18-19)

వినండి, ఇహలోక జీవితం ఒకఆట, తమాషా, బాహ్యపటాటోపం, పరస్పరం బడాయి చెప్పుకొని గర్వించడం, సంతానం, సిరిసంపదలలో ఒకర్నికరు మించిపోవడానికి ప్రయత్నించడం తప్ప మరేమీ కాదు. ఐహికజీవితాన్ని ఇలా పోల్చవచ్చు: వర్షంతో ఎదిగిన మొలకల్ని చూసి రైతులు సంబరపడిపోతారు. తర్వాత ఆ పొలం పంటకు వచ్చి ఎర్రబారడం కన్పిస్తుంది. ఆ తర్వాత తుప్పగా (గడ్డిపరకలుగా) మారిపోతుంది.

అయితే పరలోకంలో (అవిశ్వాసుల కోసం) తీవ్రమైన యాతనలు, (విశ్వాసుల కోసం) దేవుని మన్నింపు- ఆయన ప్రసన్నతలు ఉంటాయి. ప్రపంచజీవితం ఒక మాయ, భ్రాంతి తప్ప మరేమీ కాదు. దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తలను విశ్వసించినవారి కోసం స్వర్గ సీమ సిద్ధంగా ఉంది. (కనుక) దేవుని మన్నింపు వైపు, భూమ్యాకాశాలంత విశాలమైన ఆ స్వర్గసీమ వైపు పోటీపడి పరుగెత్తండి. ఇది దేవుని అనుగ్రహం. ఆయన దాన్ని తాను తలచిన వారికి ప్రసాదిస్తాడు. దేవుడు గొప్ప అనుగ్రహశాలి. (20-21)

భూమిపైగాని లేదా మీపైగాని వచ్చిపడే ఏఅపదైనా దాన్ని సృష్టించడానికి పూర్వమే మేము దాన్ని గురించి గ్రంథంలో రాసిపెట్టాము. ఇలా చేయడం దేవునికి చాలా తేలిక. మీమీద ఏఅపద వచ్చినా మీరు బాధపడకుండా (సహనంతో) ఉండాలని, దేవుడు మీకు ఏభాగ్యం అనుగ్రహించినా దాన్ని చూసుకొని మీరు మిడిసిపడకూడదని (ఆయన ఈ ఏర్పాటు చేశాడు). తమనుతాము ఏదో గొప్పవాళ్ళమని భావించి విద్రవీగేవాళ్ళను దేవుడు ఏమాత్రం ప్రేమించడు. అలాగే తాము పిసినారితనం వహించడమే గాకుండా ఇతరుల్ని కూడా పిసినారితనం నూరిపోసే వారిని కూడా దేవుడు ప్రేమించడు. (ఇదంతా తెలిసి కూడా) ఎవరైనా సత్యానికి విముఖులైపోతే దేవుడు కూడా వారిని ఖాతరు చేయడు. ఆయన నిరపేక్షాపరుడు, స్వతహాగా ప్రశంసనీయుడు. (22-24)

మేము మా ప్రవక్తలకు నిర్దిష్టమైన సూచనలు, నిదర్శనాలిచ్చి పంపాము. వాటితో పాటు దివ్యగ్రంథాలను, జనం న్యాయానికి కట్టుబడి ఉండేందుకు కొలమానాన్ని కూడా అవతరింపజేశాము. అలాగే ఇనుముని కూడా అవతరింపజేశాం. ఇందులో చాలా శక్తి, ప్రజలకు ప్రయోజనాలున్నాయి. దేవుడు ఈ ఏర్పాట్లన్నీ చేయడానికి కారణం, ఎవరు తనను చూడకుండా తనకు, తన ప్రవక్తలకు సహాయం చేస్తాడో అతణ్ణి ఆయన పరీక్షించదలచాడు. దేవుడు ఎంతో బలాధుడు, మహా శక్తిమంతుడు. (25)

మేము నూహను, ఇబ్రాహీను (ప్రవక్తలుగా నియమించి) పంపాము. వారిద్దరి సంతతిలో ప్రవక్తత్వాన్ని, దివ్యగ్రంథాన్ని ఉంచాము. అయితే వారి సంతానంలో కొందరే సన్మార్గం అవలంబించారు. చాలామంది (దారితప్పి) దుర్మార్గులై పోయారు. వారి తర్వాత

“ఎవరైతే తన ధనప్రాణాల్ని అల్లకల్లోలం నుండి కాపాడుకోవడానికి (స్వస్థలం వదలి) వేరే ప్రాంతానికి పలసపోతాడో అతను దేవుని దృష్టిలో సత్యసంధుడు (సిద్దీఖ్)గా లెక్కించబడతాడు. అతను చనిపోతున్నప్పుడు దేవుడు అతనికి ధర్మసాక్షి (షహీద్) హోదా ప్రసాదించి, అతని ఆత్మను స్వాధీనం చేసుకుంటాడు” అన్నారు దైవప్రవక్త (స). ఆ తరువాత ఈ సూక్తినే పఠించారు.

మేము ఒకరి తర్వాత మరొకరు చొప్పున అనేకమంది ప్రవక్తలను పంపాము.

వారందరి తరువాత మర్యం కుమారుడు ఈసాను పంపి, అతనికి ఇస్మీల్ గ్రంథం ప్రసాదించాం. అతణ్ణి అనుసరించినవారి హృదయాలలో మేము దయా, సానుభూతులు కలిగించాం. అయితే వైరాగ్యాన్ని వారే సృష్టించుకున్నారు. మేము దాన్ని వారికి విధిగా చేయలేదు. దైవప్రసన్నత కోసం వారి కొత్త సంప్రదాయం ప్రారంభించారు. సరే దానికైనా కట్టుబడిఉన్నారా అంటే అదీలేదు.⁴ వారిలో (సత్యాన్ని) విశ్వసించినవారికి మేము తగిన ప్రతిఫలం ప్రసాదించాం. కాని చాలామంది దుర్జనులైపోయారు. (26-27)

4. క్రైస్తవులు చేసిన రెండు తప్పులను ఈ సూక్తిలో విమర్శించడం జరిగింది. ఒకటి, వారు దేవుడు ఆదేశించని ఆంక్షలను తమంతట తాము విధించుకున్నారు. రెండు, దైవప్రసన్నత కోసం తమంతట తాము విధించుకున్న ఆ ఆంక్షలకు వారు కట్టుబడకుండా దైవాగ్రహానికి గురయ్యారు. ఈ రెండు తప్పులను గురించి కాస్త వివరంగా తెలుసుకుందాం.

హజ్రత్ ఈసా (అలైహి) నిష్ఠుమణ తరువాత రెండొందల సంవత్సరాల వరకు క్రైస్తవుల్లో వైరాగ్య భావన లేదు. ఆ తరువాత క్రమంగా ఈ వైరాగ్య క్రిములు చొచ్చుకు వచ్చాయి. మూడవ శతాబ్దాంతానికల్లా ఇది పరాకాష్ఠకు చేరుకుంది. క్రైస్తవ జగత్తులో సెయింట్ అంటోనీ ప్రథమ వైరాగిగా ప్రసిద్ధిచెందాడు. అతను ఈజిప్టులో మొట్టమొదటి సన్యాస మతాన్ని స్థాపించాడు. ఆ తరువాత ప్రపంచవ్యాప్తంగా వేలాది మరాలు వెలిశాయి.

ఆత్మవికాసం కోసం శరీరాన్ని కృశింపజేయడం చాలా అవసరమని భావించారు క్రైస్తవ సాధువులు. దాని కోసం వారు భార్యాబిడ్డల్ని త్యజించడమే గాకుండా స్త్రీ ఛాయలను కూడా అసహ్యించుకునేవారు. క్రైస్తవ చరిత్రలో ఇలాంటి వీరభక్తుల్ని ఆకాశానికి ఎత్తడం జరిగింది. అలెగ్జాండరియాకు చెందిన సెయింట్ మెకారియస్ ఎల్లప్పుడూ తన శరీరానికి 80 పౌండ్ల బరువు కట్టుకొని తిరుగుతుండేవాడు. ఆర్చెల్లదాకా అతను బురద నేలపై పడుకొని జీవితం గడిపాడు. ఈగలు, దోమలు ముసురుకొని కుడ్డున్నా ఖాతరు చేసేవాడు కాదు. అతని శిష్యుడు సెయింట్ యూసేబ్యాస్ గురువుని తలదన్నే విధంగా దేహానికి 150 పౌండ్ల బరువు కట్టుకొని తిరిగేవాడు. మూడేండ్ల పాటు ఒక పాడుబద్ద బావిలో గడిపాడు. ఆ మూడేండ్ల పాటు అతను కంపుగొట్టే ఈగలు తింటూ ప్రాణం నిలుపుకున్నాడు.

సెయింట్ బెసార్యూస్ అనే మరో క్రైస్తవ సాధువు 40 రోజులపాటు ఒక ముండ్ల తోపులో ఉన్నాడు. 40 యేండ్ల దాకా అతను నేల మీద వీపు ఆనించలేదు. సెయింట్ పాఖూమ్మ్యాస్ 50 యేండ్లదాకా నేలమీద వీపు ఆనించలేదు. సెయింట్ జాన్ మూడేండ్లపాటు నిలబడి తపస్సు చేశాడు. బాగా అలసినప్పుడు కాస్తపు ఒక బండరాయిని ఆనుకునేవాడు. అతని భక్తగణం తెచ్చే ప్రసాదం మాత్రమే తినేవాడు. సెయింట్ షూన్ స్టెలేట్ 40 రోజులు పన్నులున్నాడు. ఓసారి ఏడాది పాటు ఒంటికాలిపై నిలబడి తపస్సు చేశాడు. చివరికతను ఉత్తర సిరియా, సీమాన్ సమీపంలో 60 అడుగుల ఎత్తయిన ఒక స్తంభాన్ని నిర్మించుకొని, దానిమీద ఒక మంచె కట్టుకొని, అందులో మూడేండ్లపాటు ఎండ, వాన, చలిని ఖాతరుచేయకుండా గడిపాడు. అతని శిష్యులు నిచ్చిన ఎక్కి అతనికి ఆహారపానీయాలు అందజేసేవారు. అదీగాక అతను తనను తాను ఒక త్రాటితో బిగించి కట్టుకున్నాడు. ఆ తాడు అతని దేహంలో దిగి కొన్నాళ్ళకు దేహం పచ్చిపుండ్లై కుళ్ళిపోయింది. అందులో పురుగులు కూడా పడ్డాయి. ఆ పురుగులు ప్రాకి క్రిందపడుతుంటే వాటిని ఎత్తి ఆ పుండ్లలో పడవేసుకునేవాడు.

ఈ క్రైస్తవసాధువుల్లో మరోప్రత్యేకత కూడా ఉండేది. వారు స్నానం చేయకుండా ఎల్లప్పుడూ అపరిశుభ్రంగా, పరమ అసహ్యంగా ఉండేవారు. సెయింట్ అంటోనీ చనిపోయేదాకా కాళ్ళు చేతులు కూడా కడుక్కోలేదు. సెయింట్ అబ్రహాం మతంలోకి చేరిన తరువాత 50 యేండ్ల దాకా ఒక్కసారి కూడా ముఖంగాని, కాళ్ళుగాని కడుక్కోలేదు. సెయింట్ సిల్వియా అనే సన్యాసిని చేతి వ్రేళ్ళు తప్ప జీవితంలో ఏనాడూ తన శరీరంలోని ఏ అవయవమూ నీటితో తడవలేదు. ఒక కాన్వెంటులో 150 మంది సన్యాసినులు స్నానమంటేనే భయంతో వణికిపోయే వారట!

ఈ వైరాగ్యభావన దాంపత్యజీవితాన్ని పూర్తిగా విచ్ఛిన్నం చేసింది. శారీరకముఖాన్ని కలిగించే అతి చిన్న కోరికను సయితం వాళ్ళు తృణీకరించారు. వారి దృష్టిలో అసలు ఆనందానుభూతి పొందడమే పాపం. సెయింట్ బాసిల్ చిరునవ్వును కూడా నిషేధించాడు. సాధువుగా గడపదలచిన వ్యక్తి స్త్రీ రూపాన్ని సయితం చూడకూడదట! స్త్రీలు కూడా సన్యాసినులుగా గడపాలని వారు శాసించారు. ఏను కోసం జీవితాంతం సన్యాసినిగా గడిపే స్త్రీ ఏనుకు పెళ్ళికూతురవుతుందని, ఆమె తల్లి ఏనుకు అత్తగారయ్యే అధృష్టం లభిస్తుందని సెయింట్ జీరోమ్ పేర్కొన్నాడు.

సెయింట్ గ్రెగోరీ ఒక పాదరీ ధర్మపరాయణతను ప్రశంసిస్తూ “అతను 40 యేండ్లపాటు తన భార్యకు దూరంగా ఉన్నాడని, చివరికి మరణావస్థలో ఉన్నాడని తెలిసి భార్య చూడటానికి వస్తే, అతను ఆమెను అసహ్యించుకుంటూ “ఓ స్త్రీ! దూరంగా ఉండు” అన్నాడని తెలిపాడు.

ఈ వైరాగ్యభావన ఎంత ముదిరిందంటే తల్లి కొడుకుల మధ్య, అన్నా చెల్లెళ్ళ మధ్య, తండ్రి కూతుళ్ళ మధ్య కూడా సంబంధాలు విచ్ఛిన్నమై పోయాయి. సెయింట్ ఎవగ్రియస్ ఇల్లు వదలి అడవుల్లో ఏళ్ళ తరబడి కఠోర తపస్సు చేశాడు. ఒకసారి అతని చిరునామా తెలుసుకున్న అతని తల్లిదండ్రులు తమ హృదయాలలోని పుత్రవాత్సల్యం వెలిబుచ్చుకుంటూ ఉత్తరాలు రాశారు. కాని ఎవగ్రియస్ ఆ ఉత్తరాల కవర్లు కూడా తెరచి చూడకుండా వెంటనే వాటిని కాల్చివేశాడు.

సెయింట్ థియోడోరస్ తల్లి, చెల్లెలు అనేకమంది పాదరీల సిఫారసుతో, ఎన్నో వ్యయ ప్రయాసలకోర్చి అతని మరణానికి చేరుకుంటే ఆ సన్యాసమూర్తి వాళ్ళను కలుసుకోవడానికే నిరాకరించాడు. సెయింట్ సైమన్ సైలెట్స్ తల్లిదండ్రుల్ని వదలి 27 యేండ్లదాకా తిరిగి రాలేదు. ఆ దిగులుతో తండ్రి చనిపోయాడు. తల్లి ఎంతో కష్టపడి అతనుండే ప్రాంతం తెలుసుకొని వెళ్ళింది. కొడుకుని చూసుకోవాలని గంపెడాశతో వచ్చిన మాతృమూర్తికి ఆ దయలేని పుత్రుడు తన ‘దర్శన భాగ్యం’ ప్రసాదించడానికి నిరాకరించాడు. అసలామెకు అతని మరణానికి ప్రవేశించడానిక్కూడా అనుమతి లభించలేదు. పాపం ఆ మాతృమూర్తి మరణం వెలుపలే పడి మూడు రోజులు ఏడ్చి ఏడ్చి చివరికి ఊపిరి విడిచింది. అప్పుడా ‘కుమార రత్నం’ మరణం నుండి బయటికి వచ్చి తల్లి శవం ముందు శ్రద్ధాంజలి ఘటించాడు.

కొంతకాలానికి ఈ అతివాదానికి విరుగుడుగా మరో అతివాదం వచ్చింది. మొదట క్రైస్తవ మతం చీలికలు పేలికలయి నాల్గవ శతాబ్దానికల్లా 88 వర్గాలుగా విడిపోయింది. ఈ వర్గాలు కలహించుకుంటూ ఒకదానికొకటి అంతమొందించడానికి ప్రయత్నించాయి. పెద్దఎత్తున రక్తపాతం కూడా జరిగింది. ఆ తరువాత ఆ మతనాయకుల్లో ప్రాపంచిక వ్యామోహం ప్రవేశించింది. పాదరీలు, బిషపులు పెద్దపెద్ద అస్తులకు, జాగీర్లకు యజమానులై అష్టయశ్వర్యాలు అనుభవించసాగారు.

ప్రారంభంలో లైంగికవాంఛల్ని అంతమొందించే నెపంతో సన్యాసులు, సన్యాసినులు కలసి ఒకే పడక మీద పడుకునేవారు. సెయింట్ ఎవగ్రియస్ ఈ సన్యాసుల పవిత్రమ ప్రశంసిస్తూ, వారు ఒకే స్నానశాలలో స్త్రీలతో కలిసి స్నానంచేసినా, ఆ స్త్రీలను పెనవేసుకున్నా వారిలో లైంగిక వాంఛలు రేకెత్తవని అన్నాడు. అయితే పాలస్తీనా క్రైస్తవమరాలు వ్యభిచార కూసాలుగా మారిపోయాయని

విశ్వసులారా! దేవునికి భయపడండి. ఆయన ప్రవక్తను విశ్వసించండి. దేవుడు మీకు రెట్టింపు కారుణ్యం ప్రసాదిస్తాడు. (అంటే మిమ్మల్ని ఎంతగానో కరుణిస్తాడు.) మీకు జ్యోతి అనుగ్రహిస్తాడు; దాని వెలుగులో మీరు (సన్మార్గంలో) నడుస్తారు. ఆయన మీ పొరపాట్లు క్షమిస్తాడు. దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు. (28)

గ్రంథప్రజలకు దేవుని అనుగ్రహంపై ఎలాంటి గుత్తాధిపత్యం లేదు. దేవుని అనుగ్రహం ఆయన చేతిలోనే ఉంది. ఆయన తాను కోరినవారికి దాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన గొప్ప అనుగ్రహాశీలి. వారీ విషయం తెలుసుకోవాలి. (29)

58 ముజాదలా (వాదిస్తున్న స్త్రీ)

అవతరణ: మదీనా

సూక్తులు: 22

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీశకం 5లో అహ్మద్ (కందకం) యుద్ధం తరువాత అవతరించి ఉండవచ్చని కొన్ని ఉల్లేఖనాల ద్వారా తెలుస్తోంది. ఇందులో ఒక స్త్రీ తనను తన భర్త తల్లివంటిదని చెప్పి తనకు దూరమైపోయిన పరిస్థితి గురించి దైవప్రవక్త (స)కు తెలిపి న్యాయం చేకూర్చమని అడిగిన సంఘటన ఉంది. ఆ తరువాత కపట విశ్వాసుల కుతంత్రాలు, రహస్య సమాలోచనలను విమర్శించడం, ముస్లింలకు సభామర్యాదలను గురించి తెలపడం, నిజమయిన విశ్వాసుల ప్రవర్తనా నియమావళి మొదలయిన విషయాలు పేర్కొనడం జరిగింది.

సెయింట్ గ్రెగోరి పేర్కొన్నాడు. ఇలా క్రైస్తవమతాలలో మతం చాటున వచ్చి వ్యభిచారం పరాకాష్ఠకు చేరుకుంది. చివరికి ఆక్కచెల్లెళ్ళతో, కుమార్తెలతో కూడా అక్రమసంబంధాలు సాగాయి.

ఇస్లాం వైరాగ్య భావనను, సర్వసంగ పరిత్యాగాన్ని పూర్తిగా నిషేధించింది. దేవుని ఆజ్ఞలకు, ఆయన ప్రవక్త (సల్లం) బోధనలకు మాత్రమే అనుగుణంగా నడచుకోవాలని, వాటిని అతిక్రమించి స్వకల్పిత విధానాలను పాటించకూడదని పేర్కొన్నది. ఇస్లాంలో సర్వసంగ పరిత్యాగం లేదని మహా ప్రవక్త (సల్లం) అన్నారు (ముస్లిమ్ అహ్మద్). “దైవమార్గంలో (దుష్టశక్తులతో) పోరాడటమే ముస్లిం సమాజం అవలంబించే సర్వసంగ పరిత్యాగం” అని ఆయన తెలిపారు. (ముస్లిమ్ అహ్మద్).

బుఖారి, ముస్లిం గ్రంథాలలోని ఒక హదీసు ప్రకారం ముగ్గురు సహాబీలు (ప్రవక్త అనుచరులు) ప్రవక్త సతీమణి హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) ద్వారా దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆరాధనలను గురించి విన్న తరువాత వారిలో ఒకతను తానిక నుంచి ఎల్లప్పుడూ రాత్రంతా సమాజులో గడుపు తానని నిశ్చయించుకున్నాడు. మరొకతను తాను ఎల్లప్పుడూ ఉపవాసవ్రతం పాటిస్తానని, ఒక్కరోజు కూడా విడిచిపెట్టనని అన్నాడు. వేరొకడు తానసలు వివాహమే చేసుకోనని, స్త్రీలతో ఎలాంటి సంబంధం పెట్టుకోనని నిర్ణయించుకున్నాడు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ సంగతి తెలుసుకొని “మీరేనా ఈ మాటలు అంటున్నది? దైవసాక్షి! నేను మీ అందరిలో కెల్లా దేవునికి ఎక్కువగా భయపడేవాణ్ణి. అయినా నేను కొన్నాళ్ళు ఉపవాసం ఉండే, కొన్నాళ్ళు ఉపవాసం లేకుండా గడుపుతున్నాను. రాత్రి వేళల్లో ప్రార్థన కూడా చేస్తాను, నిద్ర కూడా పోతాను. అలాగే స్త్రీలను వివాహమాడి దాంపత్య జీవితం కూడా గడుపుతాను. కనుక నా సంప్రదాయాన్ని పాటించని వారితో నాకు ఎలాంటి సంబంధం లేదు” అని హెచ్చరించారు. (తఫ్హీముల్ ఖుర్ఆన్ నుండి)

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

(ప్రవక్తా!) నీతో తనభర్త విషయంలో వాదిస్తూ దైవాన్ని మొరపెట్టుకున్న స్త్రీ మాటల్ని దేవుడు విన్నాడు. ¹ దేవుడు మీ ఇద్దరి సంభాషణ వింటున్నాడు. ఆయన సర్వం వినేవాడు, సమస్తం చూసేవాడు. (1)

మీలో ఎవరు తమ భార్యల్ని తల్లుల వంటివారని చెప్పి, వారిపట్ల దాంపత్య విచ్ఛిన్న వైఖరి అవలంబిస్తారో వారి భార్యలు వారికి తల్లులు కాలేరు. వారి తల్లులు వారిని కన్నవారే అవుతారు. మీరు అనుచితమైన అబద్ధం పలుకుతున్నారు. (ఈవైఖరికి వారిపై దైవశిక్ష వచ్చిపడేది, కాని) దేవుడు అపార దయామయుడు, గొప్పక్షమాశీలి. (2)

ఎవరు తమ భార్యల్ని తల్లుల వంటివారని చెప్పి వారిపట్ల దాంపత్య విచ్ఛిన్న వైఖరి అవలంబిస్తారో వారు (తప్పు తెలుసుకొని) దాంపత్య సంబంధం పునరుద్ధరించు కోవడానికి సిద్ధమైనప్పుడు, దంపతులు కలుసుకోక ముందే (భర్త) ఒక బానిసకు బానిసత్వం నుండి విముక్తి కలిగించాలి. దీనిద్వారా మీకు హితోపదేశం చేయబడుతోంది.

1. ఈ స్త్రీ పేరు హజ్రత్ ఖౌలా బిన్త్ సాలబా (రజి). అజ్ఞానకాలంలో అరబ్బులు తమ భార్యలతో పోట్లాడి వారిని వదిలించుకోవడానికి “నువ్వు నాకు తల్లివంటి దానవు” అని చెప్పేవారు. దీన్ని పరీఅత్ పరిభాషలో “జహాల్” అంటారు. హజ్రత్ ఖౌలా (రజి)కు కూడా ఇలాంటి పరిస్థితే ఎదురైంది. ఆమె దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్నిధికి వచ్చి, భర్త దూరమయితే తాను చిక్కల్లో పడవలసి వస్తుందని, తన పిల్లలు నాశనమవుతారని విన్నవించుకున్నారు. ఆ సందర్భంలో ఈ అధ్యాయం అవతరించింది. దేవుడు ఈ వైఖరిని తీవ్రంగా గర్హించాడు.

హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) పాలనకాలం నాటి సంఘటన. ఓరోజు ఆయన తన సహచరులు కొందరిని వెంటబెట్టుకొని ఎక్కడికో వెళ్తున్నారు. దారిలో ఒక వృద్ధమహిళ ఆయన్ని కలసి “మీతో మాట్లాడాలి, కాస్త ఆగండి” అన్నది. హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) ఆమెకు సలాం చేసి, ఆగి ఆమె మాటలు వినడానికి సిద్ధమయ్యారు. అప్పుడా వృద్ధమహిళ ఇలా అన్నది:

“ఓహో ఉమర్! ఎంత మారిపోయావు!! ఒకప్పుడు నువ్వు ఉకాజ్ బజారులో తిరుగుతుంటే చూశాను. అప్పుడు నిన్ను జనం ఉమైర్ అని పిలిచేవారు. నువ్వు చేతిలో కర్ర తీసుకొని మేకలు కాస్తూ ఉండేవాడివి. తరువాత ఎంతో కాలం గడవ లేదు, జనం నిన్ను ఉమర్ అని పిలవడం ప్రారంభించారు. ఆ తరువాత కొంతకాలానికి (అంటే) ఇప్పుడు నువ్వు అమీరుల్ మోమినీన్ (విశ్వాసుల నాయకుడు) అని పిలవబడుతున్నావు. ప్రజల విషయంలో కాస్త దేవునికి భయపడుతూ మసలుకో. ఒక విషయం గుర్తుంచుకో, దేవుని శిక్షకు భయపడేవానికి సుదూర వ్యక్తి కూడా దగ్గరి బంధువులా మారిపోతాడు. చావుకు భయపడేవాడు తాను కాపాడుకోవాలనుకున్న వస్తువునే పోగొట్టుకునే ప్రమాదం ఉంది.”

హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) వెంట ఉన్న ఒకతను ఆ స్త్రీ వైఖరి సహించలేక “నువ్వు మన అమీరుల్ మోమినీన్ (ఖలిఫా) ముందు హద్దుమీరి మాట్లాడుతున్నావు” అన్నాడు.

హజ్రత్ ఉమర్ (ర) అతడిని వారిస్తూ “ఆమెను చెప్పనివ్వ. అసలీమె ఎవరో నీకు తెలుసా? ఈమె ఫిర్యాదుమాటలు సప్తాకాలపై ప్రతిధ్వనించాయి. దైవసాక్షి! ఈమె ఇలా నన్ను రాత్రిపొద్దు పోయేదాకా నిలబెట్టినాసరే నేను నిలబడతాను. కాకపోతే సమాజు వేళలప్పుడు మాత్రం నా అశక్తతను తెలుపుకుంటాను” అని అన్నారు. ఈ మహిళే హజ్రత్ ఖౌలా-రజి. (ఖతాదా, బైహాఖి)

మీరు చేసేదంతా దేవునికి తెలుసు. ఒకవేళ బానిస లేకపోతే, ఇద్దరు కలుసుకోక ముందే అతను రెణ్ణెల్లు నిరంతరాయంగా ఉపవాసం పాటించాలి. అదీ చేయలేకపోతే అరవై మంది పేదలకు అన్నదానం చేయాలి. మీరు దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తను (మనస్ఫూర్తిగా) విశ్వసించడానికే ఈ ఆజ్ఞ ఇవ్వబడుతోంది. ఇవి దేవుడు నిర్ణయించిన పరిధులు. (వీటిని అతిక్రమించకూడదు. ఈ) సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారికి దుర్భరశిక్ష పడుతుంది. (3-4)

గతంలో కొందరు దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తను వ్యతిరేకించినప్పుడు దేవుడు వారిని నికృష్ట స్థితికి దిగజార్చాడు. నేడు కూడా అలాంటి వైఖరి అవలంబించినవారికి అదే గతి పడుతుంది. మేము (మాత్రం ఎలాంటి అరమరికలులేని) నిర్దిష్టమైన సూక్తులు అవతరింప జేశాము. (కనుక) అవిశ్వాసులకు అవమానకరమైన శిక్ష తప్పదు. ఆరోజు దేవుడు వారందరినీ తిరిగి బ్రతికించి లేపి, వారు (ప్రపంచంలో) ఏమేమి చేసివచ్చారో తెలియ జేస్తాడు. వారు మరచిపోతారు, కాని దేవుడు వారి కర్మలన్నిటినీ లెక్కించి మరీ భద్ర పరుస్తున్నాడు. దేవుడు ప్రతి విషయానికీ సాక్షిగా ఉన్నాడు. (5-6)

భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్తం దేవునికి తెలుసని నీవెరుగవా? ముగ్గురు వ్యక్తులు గుసగుసలాడుకుంటున్నప్పుడు వారిలో నాల్గోవాడిగా దేవుడుంటాడు. లేదా ఐదుగురు రహస్య సమాలోచనలు జరుపుకుంటున్నప్పుడు కూడా వారిలో ఆరోవాడిగా దేవుడు తప్పక ఉంటాడు. గుసగుసలాడుకునేవారు అంతకంటే తక్కువమంది ఉన్నా, ఎక్కువ మంది ఉన్నా దేవుడు వారిని వెన్నంటేఉంటాడు. ఆ తర్వాత ప్రళయదినాన వారేమి చేసి వచ్చారో ఆయన వారికి వివరిస్తాడు. దేవుడు సకల విషయపరిజ్ఞానం కలవాడు (7)

(ప్రవక్తా!) నీవు గమనించలేదా? రహస్యమంతనాలు జరపవద్దని వారించినా మళ్ళీ వారు అవే తప్పుడుపనులకు పాల్పడుతున్నారు. పాపకార్యాలు, అన్యాయం అక్రమాల్ని గురించి, ప్రవక్తపట్ల అవిధేయత గురించి గుసగుసలాడుకుంటున్నారు. మీరు నీ దగ్గరి కొచ్చినప్పుడు దేవుడు తెలిపిన సలాంచేసే పద్ధతి కాదని (దురుద్దేశంతో) మరో విధంగా నీకు సలాం చేస్తారు.² అప్పుడు మీరు మనసులో “మనం పలుకుతున్న ఈ పలుకులకు దేవుడు మనల్ని ఎందుకు శిక్షించడు?” అని అనుకుంటారు. వారికసలు నరకమే తగినశిక్ష. వారు తప్పక నరకానికి ఇంధనం అవుతారు. అది మహాచెడ్డ నివాసస్థలం. (8)

విశ్వాసులారా! మీరు రహస్యంగా ఏదైనా మాట్లాడుకోదలిస్తే పాపకార్యాలు, అక్రమాలు, అన్యాయాలు, ప్రవక్తపట్ల అవిధేయతలాంటి విషయాల్ని గురించి గాకుండా సత్కార్యాలు, భయభక్తుల్ని గురించి మాట్లాడుకోండి. పునరుత్థానంనాడు మిమ్మల్ని

2. యూదులు దైవప్రవక్త (సల్లం)ను ఏదోవిధంగా కించపరచడానికి ప్రయత్నించేవారు. ఒకసారి కొందరు యూదులు వచ్చి, అస్సలాము అలైకుం (మీకు శాంతి కలుగుగాక) అనడానికి బదులు, దాన్ని వత్తి పలుకుతూ అస్సాము అలైకుం (మీకు చావు మూడుగాక) అన్నారు. దానికి దైవప్రవక్త (స) వఅలైకుం (మీకూ అదే కలుగుగాక) అన్నారు. హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) యూదులు వెళ్ళిపోయాక అన్నారు: “ఆ యూదులు ఏమన్నారో విన్నారా? మీకు చావు మూడుగాక అన్నారు.” దైవప్రవక్త (స) జవాబిస్తూ “ఆయిషా! మనిషి దుర్భాషలాడటాన్ని దేవుడు మెచ్చడు. సరే, నేను ఏమని సమాధానమిచ్చానో నీవు గమనించావా? మీకూ అదే కలుగుగాకని అన్నాను” అన్నారు.

దేవునిముందు ప్రవేశపెడతారు. కనుక ఈ భావనతో మీరెల్లప్పుడూ దేవునికి భయపడుతూ మసలుకోండి. కుత్బిత బుద్ధితో గుసగుసలు చెప్పకోవడం పైశాచిక చర్య. విశ్వాసుల్ని బాధించడానికే ఇలాంటి చేష్టలు జరుగుతాయి. కాని దానివల్ల విశ్వాసులకు దైవాజ్ఞ లేనిదే ఎలాంటి నష్టం వాటిల్లదు. కాబట్టి విశ్వాసులు దైవాన్నే నమ్ముకోవాలి. (9-10)

విశ్వాసులారా! మీసమావేశాల్లో సర్దుకొని చోటు కల్పించమని చెప్పినప్పుడు మీరు చోటు కల్పించండి, దేవుడు మీకు (స్వర్గంలో) చోటు కల్పిస్తాడు. లేచి వెళ్ళిపోండని చెబితే వెళ్ళిపోండి.³ మీలో (సత్యాన్ని) విశ్వసించి (ధర్మ)జ్ఞానం ప్రసాదించబడిన వారికి దేవుడు ఉన్నత హోదాలు ప్రసాదిస్తాడు. మీరు చేస్తున్నదంతా దేవునికి తెలుసు. (11)

విశ్వాసులారా! మీరు దైవప్రవక్తతో ఏకాంతంగా మాట్లాడదలచుకుంటే ముందుగా ఏదైనా దానం చేయండి. ఇది మీకెంతో శ్రేయస్కరం, పవిత్రమైనది, దానం చేయడానికి మీదగ్గర ఏమీ లేకపోతే, పోనీయండి. దేవుడు గొప్పకృపాశీలి, అమిత దయామయుడు.

ఏకాంతంగా మాట్లాడటానికి ముందు దానం చేయవలసి ఉంటుందన్న ఆజ్ఞ విని భయపడ్డారా? సరే పోనీయండి: దేవుడు మిమ్మల్ని క్షమించేశాడు. అయితే మీరు నమాజ్ (ప్రార్థన)వ్యవస్థ నెలకొల్పాలి; (పేదల ఆర్థిక హక్కు) జకాత్ చెల్లిస్తుండాలి; దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు విధేయులై ఉండాలి. మీరు చేస్తున్నదంతా దేవునికి తెలుసు. (12-13)

దైవాగ్రహానికి గురైన వర్గం (యూదుల)తో చేతులు కలిపినవారిని మీరు చూడ లేదా? వారసలు మీతోనూ (స్నేహంగా) లేరు; ఆ వర్గంతోనూ లేరు. వారు తెలిసి కూడా ప్రమాణాలుచేస్తూ అబద్ధలాడుతున్నారు. వారికి దేవుడు కఠినశిక్ష సిద్ధపరచి ఉంచాడు. వారు చాలా వికృతచేష్టలకు పాల్పడుతున్నారు. వారు తమ ప్రమాణాలు అడ్డంపెట్టుకొని ప్రజల్ని దైవమార్గంలోకి రానీయకుండా నిరోధిస్తున్నారు. వారికోసం అవమానకరమైన శిక్ష ఉంది. దేవుని పట్టునుండి వారిని వారి సంతానం, సిరిసంపదలు ఏవీ కాపాడలేవు. వారు నరక నేస్తాలు. నరకంలోనే వారు ఎల్లకాలం పడిఉంటారు. (14-17)

దేవుడు (ప్రళయదినాన) వీరిని బ్రతికించి లేపినప్పుడు, ఆయన ముందు కూడా ఈరోజు నీముందు చేస్తున్నట్లే అసత్యప్రమాణాలు చేస్తారు. అలా అసత్య ప్రమాణాలు చేస్తే తమపని నెరవేరుతుందని భావిస్తారు. గుర్తుంచుకోండి! వారు పచ్చి అబద్ధుల కోరులు. వారిని షైతాన్ ఆపహించి దైవస్మరణ నుంచి మరిపింపజేశాడు. వారసలు షైతాన్ పక్షానికి చెందినవారు. జాగ్రత్త! షైతాన్ పక్షంవారే నష్టపోయేవారు. (18-19)

3. సభ్యతా సంస్కారాలు, సభామర్యాదలు కూడా ధార్మిక విషయాలేనని ఈ సూక్తి స్పష్టం చేస్తోంది. దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “మీలో ఏ ఒక్కరూ ఇతరుల్ని లేపి వారి స్థానంలో కూర్చో కూడదు. మీరు స్వయంగా ఇతరుల కోసం చోటు కల్పించాలి.” (బుఖారి, ముస్లిం) “ఇద్దరు వ్యక్తుల మధ్య వారి అనుమతి లేకుండా దూరడం ధర్మసమ్మతం కాదు.” (తిర్మిజి)

దైవప్రవక్త (స) అమృతవాక్కులు వినడానికి జనం ఆయన దగ్గర చాలాసేపు కూర్చుండే వారు. దానివల్ల ఒక్కోసారి దైవప్రవక్త (సల్లం) దైనందిన పనులకు, విశ్రాంతి సమయానికి ఆటంకం కలిగేది. అప్పుడు ఈ రెండవ ఆదేశం వచ్చింది. (ఇబ్నై కసీర్)

దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తను వ్యతిరేకిస్తున్నవారే పరమనీచులు. తాను, తన ప్రవక్తలు విజయం సాధిస్తారని దేవుడు రాసిపెట్టాడు. ఆయన మహాబలాధ్యుడు, అసాధారణ శక్తి సంపన్నుడు. దేవుణ్ణి, పరలోకాన్ని విశ్వసించినవారు దేవునిపై, ఆయన ప్రవక్తపై తిరుగు బాటు చేస్తున్నవారిని ఎన్నటికీ ప్రేమించరు. చివరికి వారు తమ తండ్రులైనా, కొడుకులైనా, సోదరులైనా లేదా తమ కుటుంబసభ్యులైనా సరే, ససేమిరా ప్రేమించరు. అలా ప్రేమించడాన్ని నీవు ఎన్నటికీ చూడలేవు.

దేవుడు వారి హృదయాల్లో విశ్వాసాన్ని దృఢంగా పాదుకొల్పాడు. పైగా తన దగ్గర నుండి స్ఫూర్తి ప్రసాదించి వారికి మరింత బలంచేకూర్చాడు. ఇలా వారిని సెలయే రులు పారే స్వర్గవనాల్లో ప్రవేశింపజేస్తాడు. అక్కడే వారు కలకాలం ఉంటారు. దేవుడు వారిపట్ల ప్రసన్నుడయ్యాడు; వారు దేవునిపట్ల సంతోషులయ్యారు. వారసలు దేవుని పక్షానికి చెందినవారు. వినండి! దేవుని పక్షంవారే కృతార్థులవుతారు. (20-22)

అవతరణ: మదీనా 59. హద్(దండయాత్ర) సూక్తులు: 24

ఈ అధ్యాయం హి.శ. నాల్గవవట అవతరించింది. ఇందులో ఇస్లాంవ్యతిరేక కార్య కలాపాలు నిర్వహిస్తూ నిత్యం ఏదో ఒక కుట్ర పన్నుతుండిన బనీనజీర్ (తెగ) యూదుల బహిష్కరణ, వారికి తోడ్పడిన కపటవిశ్వాసుల వైఖరి గురించిన విషయాలున్నాయి.

క్రీ.శ. 132లో యూదులు రోమన్ల ఆగ్రహానికి గురయి పాలస్తీనా వదలి అరబియా వచ్చిఉండసాగారు. వారు వడ్డీవ్యాపారం, రాజకీయకుట్రలతో అయలా, మఖ్ఖా, తబాక్, తైమా, ఖురాలాయ, ఫదక్, ఖైబర్ వంటి సారవంతమైన ప్రాంతాలు స్వాధీనం చేసుకున్నారు. తర్వాత బనీఖురైజా, బనీనజీర్, బనీఖైనుఖా తెగలు కూడా మదీనా, దాని చుట్టు పక్కల ప్రాంతాలకు వచ్చి అక్కడి అరబ్బు తెగలను అణచివేసి ఉండసాగారు.

క్రీ.శ. 450 లో సబారాజ్యం వరదముంపుకు గురయి పతనమైన తరువాత అక్కడి అరబ్బు తెగలు వివిధ ప్రాంతాలకు వలసపోయారు. అప్పుడు ఔస్, ఖజిజ్ అనే తెగలు మదీనా వచ్చి స్థిరపడ్డారు. మదీనాలోని యూదులు వారిని అణచి వేయడానికి, తరిమి కొట్టడానికి అనేకసార్లు ప్రయత్నించారు. చివరికి ఈ అరబ్బుతెగలు సిరియాలోని తమ సోదరతెగల సహాయం కోరగా వారు పెద్దఎత్తున సైన్యంతో వచ్చి యూదుల్ని అణచి వేశారు. దాంతో బనీనజీర్, బనీఖురైజా (యూద)తెగలు ఔస్ (అరబ్బు)తెగ రక్షణలో మదీనా వెలుపలి ప్రాంతాల్లోకి వెళ్ళి నివసించవలసి వచ్చింది. బనీఖైనుఖా తెగ మాత్రం ఖజిజ్ (అరబ్బు)తెగ రక్షణలో మదీనాలోనే ఉండసాగింది.

ఆ తరువాత కొంతకాలానికి ఔస్, ఖజిజ్ తెగల మధ్య భయంకర యుద్ధాలు జరిగి రెండు తెగలు ఘోరంగా నష్టపోయాయి. చివరికి ఈ రెండు తెగల ప్రజల్లో సంధి కుదిరింది. ఉభయ వర్గాలవారు అబ్దుల్లా బిన్ ఉబయిని రాజుగా చేసుకోవడానికి నిర్ణయం కూడా తీసుకున్నారు. ఈ పరిస్థితుల్లో దైవప్రవక్త (సల్లం) మక్కా నుండి మదీనాకు వలస రావడం జరిగింది. ఔస్, ఖజిజ్ తెగల్లో అత్యధిక మంది అంతకు ముందే ఇస్లాం ధర్మానికి ప్రభావితమయి ఉండటంతో వారు దైవప్రవక్త (సల్లం)ను తమ కేంద్రబిందువుగా చేసుకున్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) మదీనా రాగానే మక్కా నుండి

మదీనా వలస వచ్చిన ముహాజిర్ ముస్లింలకు, కష్టకాలంలో వారిని ఆదుకున్న అన్నార్ (ఔస్, ఖజిజ్ తెగల) ముస్లింలకు మధ్య సోదరసంబంధం ఏర్పరచారు. మరోవైపు యూద తెగలతో స్నేహబంధం కూడా కుదుర్చుకున్నారు.

కాని జన్మతః జాత్యహంకారులయిన యూదులు అంతిమ దైవప్రవక్త తమ జాతిలో పుట్టకుండా తాము నిరక్షర కుక్షులని తెగడిన అరబ్బుల్లో పుట్టినందుకు ఇస్లాం పట్ల, ముహమ్మద్ ప్రవక్త (స) పట్ల తీవ్రమైన ద్వేషం పెంచుకున్నారు. మరోవైపు ఔస్, ఖజిజ్ తెగల్లో అత్యధికమంది ముస్లింలుగా మారిపోవడం, వడ్డీ వ్యాపారం తదితర అక్రమ లావాదేవీలను నిషేధిస్తూ దైవప్రవక్త (స) సామాజిక, ఆర్థిక సంస్కరణలు ప్రవేశ పెట్టడం కూడా వారికి కంటకప్రాయంగా తయారయ్యాయి. దాంతో వారు ముస్లింల మధ్య అన్యైక్యతాబీజాలు నాటడానికి, వారికి ఆర్థిక ఇబ్బందులు కలగజేయడానికి, క్రమంగా స్నేహబంధం ఉల్లంఘించడానికి పాల్పడ్డారు.

అంతేకాదు, బద్దయ్యుద్ధంలో ముస్లింలు వారి ఆశలకు భిన్నంగా మక్కా బహుదైవా రాధకుల మీద ఘనవిజయం సాధించినందుకు వారు లోలోన కుతకుతలాడి పోయారు. వారు దైవప్రవక్త (స)ను కించపరిచే ఉద్దేశ్యంతో ఆయన సమావేశాలకు వచ్చి అస్పృష్టమైన పదజాలంతో మాట్లాడేవారు. మక్కా బహుదైవారాధకుల్ని మదీనాపై దాడికి పురి గొల్చేవారు. ముస్లింలను ఇస్లాంకు దూరం చేయడానికి రకరకాల కుట్రలు పన్నేవారు. కపటవిశ్వాసులతో చేతులు కలిపి, ముస్లింల మధ్య తగాదాలు పెట్టేందుకు, ముస్లిం మహిళలను అల్లరిపాలు చేసేందుకు సైతం ప్రయత్నించేవారు.

ఒకరోజు ఓ ముస్లింమహిళ నగ చేయించుకోవడానికి బనూఖైనుఖా తెగయూదుల వాడలో ఉన్న ఒక యూదస్వర్ణకారుని దుకాణానికి వెళ్ళింది. అక్కడ కొందరు ఆకతాయి యూదులు ఆమె బట్టలు ఊడదీసి నగ్నం చేశారు. దాంతో పెద్ద రభస జరిగింది. ఆ స్త్రీ భర్త ఈ అవమానం సహించలేక ఒక యూదుణ్ణి హతమార్చాడు. ప్రతీకారంగా అక్కడ గుమికూడిన యూదులు ఆ ముస్లింని చంపేశారు. ఈవార్త క్షణాల్లో పట్టణం నలు మూలలా వ్యాపించి యూదులు, ముస్లింల మధ్య యుద్ధవాతావరణాన్ని సృష్టించింది. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ తగాదా తీర్చడానికి, యూదులకు సర్దిచెప్పడానికి ప్రయత్నించారు. కాని యూదులు ఆయన సలహాను ఖాతరు చేయకుండా “నీవు మమ్మల్ని యుద్ధ తంత్రం ఎరగని ఖురైషీయుల్లాంటి వారమని భావించావేమో! మాతో యుద్ధానికి దిగితే తెలుస్తుంది మొనగాళ్ళంటే ఎవర్ని అంటారో” అని అన్నారు. ఈవిధంగా వారు స్నేహ బంధం ఉల్లంఘించి బహిరంగ యుద్ధప్రకటన చేశారు.

ఈ సంఘటనతో దైవప్రవక్త (స) ఇక లాభంలేదని యూదులవాడను చుట్టు ముట్టారు. ఈ ముట్టడి 15 రోజులు సాగింది. చివరికి వారు ఆయుధాలు పడేసి లొంగి పోయారు. అప్పుడు కపటవిశ్వాసుల నాయకుడు అబ్దుల్లా బిన్ ఉబై రంగంలోకి దిగి వారిని క్షమించి వదలిపెట్టమని ప్రాధేయపడ్డాడు. దైవప్రవక్త (స) అతని విన్నపం అంగీకరించి ఓ నిర్ణయానికి వచ్చారు. దానిప్రకారం బనీఖైనుఖా యూదులు ఆయుధాలు, అస్త్రాస్త్రాలు వదలి మదీనా నుండి వేరే ప్రాంతానికి తరలివెళ్ళారు.

ఈ సంఘటన జరిగిన కొంతకాలానికి బనీనజీర్ తెగ యూదులు కూడా కవ్వంపు చర్యలు ప్రారంభించారు. స్నేహబంధం ప్రకారం వారు ఉహుద్ యుద్ధంలో ముస్లిం

లతో సహకరించవలసి ఉంది. కాని వారు ఈ యుద్ధంలో పాల్గొనడానికి నిరాకరించారు. పైగా ఉహుద్ యుద్ధంలో దైవప్రవక్త (స) గాయపడినప్పుడు ఆయన అమరగతులయ్యా రని పుకార్లు పుట్టించారు. చివరికి ఆ యుద్ధంలో ముస్లింలకు తీవ్ర నష్టం వాటిల్లడం చూసి, వారు మరింత పెగ్గేగిపోయి దైవప్రవక్తను హతమార్చడానికి కుట్రపన్నారు.

ఓసారి ఒక ముస్లిం పొరపాటున శత్రుపక్షం మనిషి అనుకొని, ముస్లిం మిత్రపక్ష మైన బనీనజీర్ తెగకు చెందిన ఒక మనిషిని చంపాడు. దీనివల్ల ముస్లింలు యూదు లకు రక్తపరిహారం చెల్లించవలసి వచ్చింది. దైవప్రవక్త (స) ఈ వ్యవహారం గురించి చర్చించడానికి కొందరు సహచరుల్ని వెంటబెట్టుకొని బనీనజీర్ తెగ వాడకు వెళ్ళారు. అక్కడ యూదులు ఆయన్ని ఒక గోడ పక్క నీడలో కూర్చోబెట్టి తియ్యటి మాటల్లోకి దించారు. తరువాత నిర్ణీత పథకం ప్రకారం ఒక యూదుడు ఆ ఇంటికప్పు పైకెక్కి ఓ పెద్ద బండరాయిని ఉడుస్తూ దాన్ని గోడ మీదనుంచి దైవప్రవక్త (స) మీద జార వేయ డానికి ప్రయత్నించాడు. అప్పుడు దేవుడు ఈకుట్ర గురించి దైవప్రవక్త (స)కు తెలియ జేశాడు. దైవప్రవక్త (స) వెంటనే అక్కడ్నుంచి లేచి మెల్లిగా జారుకున్నారు.

ఇలాంటి కుట్రదారుల్ని ఇక ఉపేక్షించకూడదని భావించి దైవప్రవక్త “మీ విశ్వాస ఘాతుకచర్య గురించి మాకు తెలిసింది. కాబట్టి మీరు పదిరోజుల్లోగా మదీనా వదలి వెళ్ళిపోవాలి. లేకపోతే హతమార్చడం జరుగుతుంది” అని అల్లిమేటం ఇచ్చారు.

అదే సమయంలో అటు కపటాగ్రేళ్ళరుడు అబ్దుల్లా బిన్ ఉబైయి బనీనజీర్ తెగ యూదుల్ని ముస్లింలపై ఉసిగొల్పుతూ “నేను నా రెండువేల మంది జనంతో మీకు సహాయం చేస్తాను. బనిఖురైజా, బనిగత్తాన్ తెగల వాళ్ళు కూడా మీకు తోడ్పడతారు. కనుక మీరు ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ వెనుకంజ వేయకుండా ముస్లింలను ఎదుర్కోండి” అని సమాచారం పంపాడు. యూదులు అతని కల్లబొల్లి మాటలు నమ్ముకొని, ప్రవక్త అల్లిమేటంకు సమాధానంగా “మేము మా ప్రాంతం విడిచిపెట్టే ప్రసక్తే లేదు. మీకు చేతనైనది చేసుకోండి” అని అన్నారు.

అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) తన అనుచరుల్ని తీసుకొని బనీనజీర్ తెగవాడను చుట్టు ముట్టారు. దాంతో యూదులు గత్యంతరంలేక కాళ్ళబేరానికి వచ్చారు. ఆయుధాలు మినహా మిగతా సామగ్రిలో ఒంటెలపై తీసికెళ్ళగల్గినంత సామగ్రి తీసుకొని వెళ్ళిపోవడా నికి వారు అంగీకరించారు. ఈవిధంగా వారు కూడా మదీనా వదలి ఖైబర్ ప్రాంతానికి వెళ్ళిపోయారు. ఈ సంఘటన ఉహుద్ యుద్ధం జరిగిన ఆర్చెల్లకు సంభవించింది.

ఈ సంఘటన గురించే ఈ అధ్యాయం (సూరా) అవతరించింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న అణువణువూ దేవుని ఔన్నత్యాన్ని చాటుతూ, ఆయన పవిత్రతను ప్రశంసిస్తోంది. ఆయన సర్వ శక్తిమంతుడు, మహా వివేకవంతుడు. (1)

ఆయనే గ్రంథప్రజలలో (నమ్మకద్రోహానికి పాల్పడి) అవిశ్వాసమైపోయిన వారిని మొదటి దాడిలోనే వారిఇండ్ల నుండి బయటికి గెంటివేశాడు. వారు వెళ్ళిపోతారని మీరు కలలో కూడా ఊహించలేదు. వారూ తమను తమ కోటలు దేవుని నుండి కాపాడుతా యని భావించారు. అయితే వారిఊహ కూడా పోని దిశ నుండి దేవుడు వారిని చుట్టు

ముట్టాడు. ఆయన వారి హృదయాలలో భయోత్పాతం సృష్టించాడు. తత్ఫలితంగా వారు తమ ఇండ్లను చేజేతులా నాశనం చేసుకున్నారు. మరోవైపు విశ్వాసుల చేతులతో కూడా నాశనం కొనితెచ్చుకున్నారు. కనుక కళ్ళున్న ప్రజలారా! గుణపాఠం నేర్చుకోండి. (2)

దేవుడు వారి అదృష్టంలో దేశబహిష్కరణ వ్రాసి ఉండకపోతే, ఆయన వారిని ఇహ లోకంలోనే శిక్షించేవాడు; ఇక పరలోకంలో వారికోసం నరకశిక్ష ఉండనేఉంది. వారసలు దేవుని పట్ల, ఆయన ప్రవక్త పట్ల శత్రుత్వం వహించారు. అందుకే వారికి గతి పట్టింది. దేవుడు తనను విరోధించేవారిని శిక్షించడంలో చాలా కఠినుడు. మీరు కొన్ని ఖర్చురపు చెట్లు నరికి, మరికొన్నిటిని నరక్కుండా వదిలేవారంటే అది దైవాజ్ఞ వల్లనే జరిగింది. దుర్మార్గుల్ని అవమానం పాలేయడానికి (ఆయన ఈఆజ్ఞ జారీచేశాడు). (3-5)

దేవుడు వారి అధీనం నుండి తీసి తన ప్రవక్తకు హస్తగతం చేసిన సిరిసంపదలు, నిజానికి (యుద్ధరంగంలో) మీరు గుర్రాలు, ఒంటెల్ని పరుగెత్తించి సాధించిన సిరిసంప దలు కావు. దేవుడు తన ప్రవక్తలకు తానుకోరిన వారిపై ఆధిక్యతనిస్తాడు. ఆయన ప్రతి పనీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వ శక్తిమంతుడు. (6)

దేవుడు ఈ వాడవాసుల నుండి తన ప్రవక్తకు అధీనంచేసిన ధన (కనక) వస్తు సంపదల్లో దేవునికి, దైవప్రవక్తకు, బంధువులకు, అనాథలకు, పేదలకు, బాటసారులకు హక్కుంది. ధనం (ఎల్లప్పుడూ) మీలోని ధనిక వర్గంలోనే కేంద్రీకృతమయి ఉండరాదన్న లక్ష్యంతో ఈ విధానం నిర్ణయించబడింది.¹

1. ఈ సూక్తి ఇస్లాం ఆర్థిక విధానానికి మూలసూత్రం. ధనం కొందరు వ్యక్తుల దగ్గర పోగయి ఉండటాన్ని, అసహజమైన ఆర్థిక సమానత్వ మార్గం తెరవడాన్ని ఇస్లాం అంగీకరించదు. అది ఆర్థిక న్యాయాన్ని నెలకొల్పదలచింది. దానికోసం ఈ సూక్తిలో పేర్కొన్న “ధన వికేంద్రీకరణ” విధానాన్ని ప్రతిపాదిస్తోంది. ఇస్లాం నెలకొల్పదలచిన ఆర్థిక న్యాయం ఎలాంటిదో పరిశీలిద్దాం:

ఇస్లాం మొట్టమొదట అధర్మ సంపదనా మార్గాలు మూసేసి, ధర్మసమ్మతమైన మార్గాలను మాత్రమే తెరచిపెట్టుంది. ఖుర్ఆన్ లో ఒకచోట ఇలా ఉంది: “విశ్వాసులారా! మీరు ఒకరి సొమ్ము మరొకరు అన్యాయంగా కబళించకండి. పరస్పరామోదంతో వ్యాపారలావాదేవీలు, ఇచ్చిపుచ్చు కోవలాలు జరుపుకోవచ్చు. (అన్యాయం, అక్రమం, హత్యా, ఆత్మహత్యల ద్వారా) మిమ్మల్ని మీరు హతమార్చుకోకండి.” (4:29 సూక్తితోపాటు 83:1 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

సంపదనా మార్గాల్లో కొన్ని నిషిద్ధ మార్గాలు ఖుర్ఆన్ ప్రకారం ఇవి: 1- లంచం, దొర్లన్యం, అన్యాయం, అపహరణల ద్వారా సంపాదించడం (2:188). 2- అనాథల సొమ్ము కాజేయడం ద్వారా (4:1). 3- కొలతల్లో, తూనికల్లో మోసం చేయడం ద్వారా (17:35, 55:9, 26:181, 83:4). 4- దొంగ తనం ద్వారా (5:38). 5- విగ్రహాల ద్వారా (5:90). 6- మద్యం ద్వారా (5:90). 7- జూదం, లాటరీల ద్వారా (5:90). 8- జోస్యం, పాచికల ద్వారా (5:90). 9- వడ్డీ వ్యాపారం ద్వారా (2:277). 10- వ్యభిచారం, అసభ్యత, అశ్లిలతల ద్వారా (24:19,33).

ధనం ధర్మసమ్మతమైన మార్గాల ద్వారా సంపాదించినప్పటికీ దాన్ని పినసారితనంతో కూడ బెట్టుకూడదు (3:180, 9:34, 2:268). దుబారా ఖర్చుచేయకూడదు (17:26,27). కుటుంబ అవసరాలకు పోగా మిగిలింది దైవమార్గంలో ఖర్చుచేయాలి (2:219). ఆ తరువాత ధనాన్ని సద్వినియోగం చేయవలసిన పద్ధతులు అవలంబించాలి.

◆ జకాత్: నిర్ణీతమొత్తం కంటే ఎక్కువ సంపాదించినవాడు ఆమొత్తం నుండి ప్రతియేడా రెండున్నర శాతం తీసి నిరుపేదలకు, అగత్యపరులకు, అనాథలకు, బాటసారులకు, రుణగ్రస్తులకు, బానిసత్వం నుండి విముక్తి కలిగించడానికి, జకాత్ వసూలు చేసే ఉద్యోగుల జీతాల కోసం, ధర్మ సంస్థాపనాకార్యాలతో పాటు ఇతర ప్రజాసంక్షేమ కార్యాల కోసం ఖర్చు చేయాలి (9:60).

◆ ఉఘ్: భూఉత్పత్తుల (వృక్షసంపద)పై కూడా జకాత్ ఉంది. దీన్ని ఉఘ్ అంటారు. పంట చేతికొచ్చినప్పుడు ఆ పంట నుండి దేవునిహక్కు (అంటే పేదలహక్కు) నెరవేర్చాలి (6:141). సహజ నీటిబనరుల ద్వారా పండేపంట నుండి పదిశాతం, కృత్రిమ బనరుల ద్వారా పండేపంట నుండి ఐదుశాతం ఫలనాయం ఉఘ్ చెల్లించాలి. ఇలా పంటపండిన ప్రతినేరి (యేడాదికి ఎన్ని పంటలైనా) ఉఘ్ తీయాలి. ఉఘ్ కూడా జకాత్స్వీకార అర్హులకే అందజేయవలసి ఉంటుంది.

◆ రికాబ్: భూపాలంలో నిక్షిప్తయి ఉండే ఖనిజ నిక్షేపాల నుండి ఇరవై శాతం జకాత్ తీసి ప్రభుత్వ ధనాగారం (బైతుల్మాల్)లో జమచేయాలి. దీన్ని ప్రభుత్వం నిరుపేదలకు, ఇతర ప్రజా సంక్షేమ కార్యాల కోసం ఖర్చుపెడుతుంది. (హదీసు)

◆ ఫిత్రా: ప్రతి సంవత్సరం రమజాన్ నెలలో స్థితిపరుడు తన తరపున, తన కుటుంబ సభ్యులందరి తరపున విడి విడిగా 1100 గ్రాములు (మరొక అభిప్రాయం ప్రకారం దాదాపు 1700 గ్రాములు చొప్పున గోధుమలుగాని లేదా దాని ధరగాని పేదలకు దానం చేయాలి. (హదీసు)

◆ అన్నాల్ (యుద్ధసాత్తు): యుద్ధభూమిలో శత్రువర్గం నుండి లభించిన సాత్తులో 80% సైనికులకు లభిస్తుంది (జీతాలు నిర్ణయించబడని కారణంగా). మిగతా 20% ప్రభుత్వ ధనాగారానికి, (పేద) బంధువులకు, అనాథలకు, నిరుపేదలకు, బాటసారులకు చెందుతుంది. (8:41)

◆ పై (విజయధనం): యుద్ధం జరగకుండానే శత్రువు రాజీ ఒప్పందానికి వచ్చి అప్పగించే పంటభూములు, ఇండ్లు, వగైరా స్థిర చరాస్తుల్ని 'పై' అంటారు. ఇందులో కూడా ప్రభుత్వ భాగం పోగా మిగిలినది అనాథలకు, పేదలకు, బాటసారులకు చెందుతుంది. (59:7)

◆ వారసత్వపు ఆస్తి: మనిషి చనిపోయిన తరువాత అతను వదలి వెళ్ళిన ఆస్తిని అతని వారసులకు పంచడం జరగాలి. ఎవరెవరికి ఎంతెంత ఆస్తి పంచాలో ఆ వివరాలన్నీ ఖుర్ఆన్ నిర్ణయించింది. (4:11,12 సూక్తులు) ఆ వాటాలను మార్చడానికి ఎవరికీ అధికారం లేదు. మృతుడు ప్రత్యేకంగా ఏ నిరుపేద బంధువుకైనా లేదా మరే సత్కార్యం కోసమైనా తన ఆస్తి నుండి కొంత ఇవ్వాలని వీలునామా రాయదలచుకుంటే మొత్తం ఆస్తిలో మూడోవంతు మాత్రమే రాయాలి. మిగతా రెండువంతులు వారసులకు తప్పనిసరిగా సంక్రమించాలి.

వారసుల్లో పురుషునికి లభించే వాటాలో, స్త్రీకి సగం లభించాలన్నది వారసత్వపు ఆస్తి ప్రాథమికసూత్రం. స్త్రీకి వివాహంలో భర్తనుండి 'మహర్' రూపంలో కొంతఆస్తి లభిస్తుందనే విషయం గమనార్హం. మృతునికి సంతానం లేకపోతే ఎవరినైనా దత్తత తీసుకొని అతనికి ఆస్తి కట్టబెట్టే అధికారం లేదు. మృతునికి దగ్గరి బంధువులెవరూ లేకపోతే దూరపు బంధువులకు అతని ఆస్తి లభిస్తుంది. దూరపుబంధువులు కూడా లేకపోతే అతని ఆస్తి ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకొని పేదలకు, ప్రజాహిత కార్యాలకు వినియోగిస్తుంది. 4వ అధ్యాయం (నిసా) చూడండి.

ఈ విధంగా ఇస్లాం ధనాన్ని పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో మాదిరిగా కొందరు వ్యక్తుల్లో, సామ్యవాద వ్యవస్థలోలాగా పాలకుల చేతుల్లో కేంద్రీకృతమై ఉండకుండా నిరంతరం సమాజంలో పరిభ్రమించేలా చేస్తుంది. ఇదే ఇస్లాం ప్రతిపాదిస్తున్న ఆర్థికన్యాయం. ఇలాంటి ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఏ పౌరుడు కూడా టాటా, బిర్లా మాదిరిగా కోటీశ్వరుడయ్యే ఆస్కారం ఉండదు. ఒకవేళ ఎవరైనా ఒకరిద్దరు కోటీశ్వరులైపోతే అది ఎంతో అద్భుత విషయమని, ప్రపంచ వింతల్లో ఒక వింతని చెప్ప

దైవప్రవక్త మీకు దేన్నిస్తాడో దాన్ని తీసుకొని, దేన్నుండి మిమ్మల్ని నిరోధిస్తాడో దాని జోలికి పోకండి. దేవునికి భయపడండి. దేవుని శిక్ష చాలా కఠినంగా ఉంటుంది. (7)

(మక్కాలోని) తమ ఇండ్ల నుండి, తమ ఆస్తిపాస్తుల నుండి వెడలగొట్టబడిన పేద కాందిశీకులకు కూడా (ఆ సంపదలో) హక్కుంది. వారు దేవుని అనుగ్రహాన్ని, ఆయన ప్రసన్నతను ఆశిస్తూ దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు అన్నివిధాల మద్దతు నివ్వడానికి నడుం బిగించారు. వారే సత్యసంఘాలు, సన్మార్గగాములు. (8)

ఈ కాందిశీకులు రాకపూర్వమే విశ్వసించి (మదీనా) పట్టణంలో నివసిస్తూఉన్న వారికికూడా (ఆ సంపదలో) హక్కుంది. (మక్కా నుండి) తమ దగ్గరకు (మదీనా) వలస వచ్చినవారిని వీరు అభిమానిస్తున్నారు. వీరికి ఏదిచ్చినా అది తమకు అవసరమని వీరు తమ హృదయాల్లో సైతం ఆకాంక్షించరు. వారు నిరుపేదలైనా ఇతరుల అవసరాలకే ప్రాధాన్యం ఇస్తారు. పేరాశ, పినినారితనాల నుండి రక్షించబడినవారే ధన్యులు. (9)

పోతే వీరందరి తర్వాత (ఇస్లాంలోకి) వచ్చినవారికూడా (ఆసంపదలో హక్కుంది). వారిలా ప్రార్థిస్తారు: "ప్రభూ! మమ్మల్ని, మాకు పూర్వం విశ్వసించిన మా సోదరులందరి క్షమించు. (యావత్తు)విశ్వాసుల పట్ల మాహృదయాల్లో ఎలాంటి అసూయాద్వేషాలు ఉంచకు. ప్రభూ! నీవు గొప్ప క్షమాశీలివి, అపార దయామయుడవు." (10)

కపటవైఖరి అవలంబించిన వారిని నీవు గమనించలేదా? వారు గ్రంథప్రజలకు చెందిన తమ సత్యతిరస్కార సోదరులతో (మంతనాలు జరుపుతూ) "మమ్మల్ని వెళ్ళగొట్టే మీతోపాటు మేము కూడా బయలుదేరుతాం. మీ విషయంలో మేము ఎవరి మాటా వినము. ఒకవేళ యుద్ధం జరిగితే మేము తప్పకుండా మీకు సహాయం చేస్తాం" అని

వచ్చు. ఇస్లాం దీన్ని దేవుని అనుగ్రహం అని అభివర్ణిస్తుంది. (వివరాలకు 'ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ సెంటర్' నుండి వెలువడిన "ధన వికేంద్రీకరణ" అనే పుస్తకం చదవండి. పేజీలు: 224)

2. ఓసారి దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికి ఒక వ్యక్తి (అతిథిగా) వచ్చాడు. దైవప్రవక్త (సల్లం) అతనికి భోజనం ఏర్పాటు చేయమని తన భార్యలతో అన్నారు. దానికి వారు "మాదగ్గర మంచినీరు తప్ప మరేమీ లేద"ని చెప్పారు.

అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) అనుచరుల్ని సంబోధిస్తూ "ఇతనికి అతిథ్యమిచ్చే వారెవరైనా ఉన్నారా?" అని అడిగాడు. ఒక అన్నారీ లేచి "నేనాతిథ్యమిస్తాను" అన్నాడు.

ఆ తరువాత అతనా వ్యక్తిని ఇంటికి పిలుచుకెళ్ళి "ఇతను ప్రవక్తగారి అతిథి. ఇతనికి మనం భోజనం పెట్టాలి" అన్నాడు భార్యతో. దానికామె "పిల్లల కోసమే కాస్తుంది" అన్నది. "ముందు భోజనం తయారుచెయ్యి. పిల్లలు అన్నం అడిగితే ఏదోచెప్పి వాళ్ళను నిద్రపుచ్చు" అన్నాడతను.

కాస్పపటికి ఆయన భార్య భోజనం తయారుచేసి దీపం వెలిగించింది. పిల్లల్ని (ఏదోచెప్పి) పడుకోబెట్టింది. తర్వాత ఆమె లేచి దీపం (వత్తిని) సరిచేస్తున్నట్లు నటించింది. ఆ చీకటిలోనే వారిద్దరు తాము కూడా అన్నం తింటున్నట్లు అతిథికి అన్నించేలా నోళ్ళు కదపసాగారు.

ఇలా వారిద్దరు ఆరాత్రి అతిథికి అన్నంపెట్టి తాము పస్తుండిపోయారు. మర్నాడు ఉదయం ఆ అన్నారీ ప్రవక్త సన్నిధికి వెళ్ళగానే "ఈరోజు మీరు చేసిన పనిని దేవుడు చూసి సంతసించాడు. సంతసించి ఈసూక్తి అవతరింపజేశాడు" అంటూ ఆయన ఈసూక్తినే పఠించారు. (బుఖారి, ముస్లిం)

అంటారు. కాని వీరసలు పచ్చి అబద్ధాలకోరులు. అందుకు దేవుడే సాక్షి. (11)

ఒకవేళ గ్రంథప్రజలు బహిష్కరించబడితే వీరు మాత్రం వారివెంట బయలుదేరరు. అలాగే వారితో యుద్ధం జరిగితే వారికి ఈ కపటులు ఏమాత్రం సహాయం చేయరు. ఒకవేళ సహాయం చేయడానికి యుద్ధరంగంలో దిగినా, (మరుక్షణమే) వీరు వెన్నుజూపి పారిపోతారు. ఇక వారికి ఎటునుంచి కూడా ఎలాంటి సహాయం లభించదు. (12)

అసలు వారి హృదయాల్లో దైవభయం కన్నా మీభయమే ఎక్కువగా తిష్టవేసి ఉంది. దానిక్కారణం వారిలో విజ్ఞతావివేచనలు నశించిపోవడమే. వారు సంఘటితమై మిమ్మల్ని ఎన్నడూ (బహిరంగంగా) ఎదుర్కోలేరు. ఒకవేళ ఎప్పుడైనా ఎదుర్కోడానికి సిద్ధ పడినా వారు కోటద్వారాలు మూసిన జనపదాలలో కూర్చొని లేదా గోడవెనుక దాక్కొని పోరాడుతారు. వారు పరస్పరం తీవ్రంగా కలహించుకుంటారు. వారు సంఘటితంగా ఉన్నట్లు మీకు కన్పించవచ్చు. కాని వారి హృదయాలు పరస్పరం ద్వేషంతో నిండి ఉన్నాయి. ఈ పరిస్థితికి కారణం వారిలో బుద్ధివివేచనలు లోపించడమే. (13-14)

వీరికి కొన్నాళ్ళకీతం ఒక వర్గంవారు తమ దుశ్చర్యల పర్యవసానం చవిచూశారు. వీరు కూడా అలాంటి కోవకు చెందినవారే. వీరి కోసం కఠిన యాతన సిద్ధంగా ఉంది. వీరిని పైతాన్తో కూడా పోల్చవచ్చు. పైతాన్ మానవునితో సత్యాన్ని తిరస్కరించమని అంటాడు. మానవుడు సత్యాన్ని తిరస్కరించిన తర్వాత పైతాన్ వచ్చి “ఇక నీతో నాకేం పనిలేదు; నేను సర్వలోక ప్రభువయిన దేవుడంటే భయపడుతున్నాను” అంటాడు. తత్ఫలితంగా చివరికి వారిద్దరూ నరకానికి పోతారు. అక్కడే వారు శాశ్వతంగా ఉంటారు. దుర్మార్గులకు దక్కే ప్రతిఫలం ఇదే. (15-17)

విశ్వాసులారా! దేవునికి భయపడండి. ప్రతి మనిషీ రేపటి కోసం తాను ఏం సంపాదించి సిద్ధపరచుకున్నాడో యోచించాలి. (కనుక) దేవుని పట్ల భయభక్తులు కలిగి ఉండండి. మీరు చేస్తున్న పనులన్నీ దేవునికి తెలుసు. మీరు దేవుణ్ణి మరచినవారిలా మారకండి. వారు దేవుణ్ణి మరచిపోయినప్పుడు, దేవుడు వారిని తమనుతామే మరచి పోయినట్లు చేశాడు. అలాంటివారే దుర్జనులు. నరకానికి పోయేవారు, స్వర్గానికి పోయే వారు ఎన్నటికీ ఒకటి కాజాలరు. స్వర్గానికి పోయేవారే సార్థక జీవులు. (18-20)

మేమీ ఖుర్ఆన్‌ని ఏదైనా కొండపై దించితే, దాని పరిస్థితి ఏమవుతుందో నీవు చూస్తావు. ఆది దైవభీతితో కంపించి క్రుంగిపోతూ పగిలిపోతుంది. మానవులు (తమని గురించి) ఆలోచిస్తారని వారి ముందు మేమీ దృష్టాంతాలు పేర్కొంటున్నాం. (21)

తాను తప్ప మరోఆరాధ్యుడు లేనివాడే అల్లాహ్. ఆయన గోచర అగోచర విషయా లన్నీ ఎరిగినవాడు, కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడు. తాను తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేనివాడే అల్లాహ్. ఆయన రాజాధిరాజు. పరమపవిత్రుడు, శాంతిమయుడు, శరణు

3. ఇక్కడ మూలభాషలో మలిక్ అనే పదం వాడబడింది. మలిక్ అంటే రాజు. అందులో నుంచే ముల్క్ అనే పదం వచ్చింది. ముల్క్ అంటే రాజ్యం. రాజ్యమంటే ఇక్కడ ఏదో ఒక దేశానికో, ప్రాంతానికో పరిమితం కాదు, యావత్తు విశ్వసామ్రాజ్యం.

నిచ్చేవాడు, సంరక్షకుడు, పర్యవేక్షకుడు, సర్వాధికుడు, సర్వోన్నతుడు, చండశాసనుడు. ప్రజలు చేస్తున్న బహుదైవారాధనకు అల్లాహ్ ఎంతో అతీతుడు, పరిశుద్ధుడు. (22-23)

సృష్టిప్రణాళికను రూపొందించి దాన్ని అమలుపరిచేవాడు ఆ దేవుడే. ఆయనకు అత్యంత శ్రేష్ఠమైన పేర్లున్నాయి. భూమ్యాకాశాల్లోని అణువణువూ ఆయన ఔన్నత్యాన్నే కీర్తిస్తోంది. ఆయన మహా శక్తిసంపన్నుడు, అత్యంత వివేకవంతుడు. (24)

60. ముమ్తహిన (పరీక్షిత మహిళ)

అవతరణ: మదీనా

సూక్తులు: 13

ఈ అధ్యాయం హి.శ.7,8 సంవత్సరాల మధ్య అవతరించి ఉండవచ్చు. ఇందులో ఒక ముస్లిం రహస్య సైనికసమాచారం శత్రువులకు ఆందజేయడానికి ప్రయత్నించడం, హుద్దెబియా ఒప్పందం తర్వాత మక్కా నుండి మదీనాకు పారిపోయినప్పటికీ ముస్లింస్త్రీలు మక్కాకు పంపివేసే విషయం, ఇస్లాం స్వీకరించాక స్త్రీలు ప్రమాణం చేయడానికి వచ్చినప్పుడు ఏవిషయాల్ని గురించి ప్రమాణం చేయించాలన్న సంగతి వగైరా ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

విశ్వాసులారా! మీరు నామార్గంలో పోరాడేందుకు, నాప్రసన్నత కోసం (స్వస్థలం వదలి) బయలుదేరితే నాకూ, మీకూ (ఉమ్మడి) శత్రువులైనవారితో స్నేహం చేయకండి. మీ దగ్గరకొచ్చిన సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారికి మీరెలా స్నేహహస్తం అందిస్తారు? మీరు కేవలం మీ ప్రభువైన దేవుణ్ణి విశ్వాసించారన్న కారణంగా వారు మిమ్మల్ని, దైవప్రవక్తను దేశంనుండి వెళ్ళగొట్టారే! అలాంటివారికి మీరు రహస్యంగా స్నేహసందేశం పంపుతారా? ¹

- భూమ్యాకాశాల్లోని సమస్తం దేవునికి చెందినదే. సకల సృష్టిరాసులు ఆయన ఆజ్ఞలకు కట్టుబడి ఉన్నాయి. (ఖుర్ఆన్-30:26)
- దివి నుండి భువి దాకా యావత్తు పాలనా ఏర్పాట్లు ఆయనే నిర్వహిస్తున్నాడు. (32:5)
- భూమ్యాకాశాల సామ్రాజ్యమంతా ఆయనదే. సమస్త వ్యవహారాలు ఆయన వైపునకే మరలించబడతాయి. (ఖుర్ఆన్-57:5)
- పరిపాలన, రాచరిక వ్యవహారాల్లో ఆయనకు భాగస్వాములెవరూ లేరు. (25:2)
- ప్రతి విషయంలోనూ పాలనాహక్కు, రాజ్యాధికారం ఆయన చేతిలోనే ఉంది. (36:83)
- ఆయన తలచుకున్న ప్రతి పని చేసేతీరుతాడు. (ఖుర్ఆన్-85:16)
- ఆయన ఏ పని చేసినా దానికి ఆయన ఎవరి ముందూ సమాధానం ఇచ్చుకోవసరం లేదు. ఇతరులే ఆయన ముందు సమాధానం ఇచ్చుకోవలసి ఉంటుంది. (21:23)

1. ఖురైష్ బహుదైవారాధకులు బనూబక్ర తెగవారితో సహకరిస్తూ మక్కాలో ముస్లింల మిత్రపక్షమైన ఖుజాఅ తెగపై దాడిచేసి ఫెరార రక్తపాతం జరిపారు. ఈ విధంగా వారు హుద్దెబియా ఒప్పందం ఉల్లంఘించడంతో దైవప్రవక్త (స) మక్కాపై దాడిచేయడానికి నిర్ణయించుకున్నారు. ఈ సంగతి కొందరు ముఖ్యఅనుచరులకు తప్ప మరెవరికీ తెలియకుండా రహస్యంగా ఉంచారు.

అయితే హజ్రత్ హతీబ్ బిన్ అబీబల్తా (రజి) మక్కా ఖురైషీయులకు ఒక మేలు చేసి వారి దౌర్జన్యం నుండి మక్కాలోని తనబంధువుల్ని కాపాడుకోవచ్చున్న ఉద్దేశ్యంతో ఈ రహస్యసమాచారాన్ని

మీరు రహస్యంగాగాని, బహిరంగంగాగాని చేసే ప్రతిపనీ నాకు బాగా తెలుసు. మీలో ఎవరైనా సరే ఇలాంటి చేష్టలకు పాల్పడితే అతను సన్మార్గం తప్పినట్లే. (1)

వారు మీమీద ఆధిక్యత వహిస్తే, మీపట్ల శత్రువైఖరి అవలంబించి మిమ్మల్ని తప్పుక మాటలతో, చేతలతో (రకరకాలుగా) వేధిస్తారు. మీరు ఎలాగైనా మళ్ళీ అవిశ్వాసు లైపోవాలని వారు కోరుకుంటున్నారు. మీ సంతానం, బంధుత్వాలు ప్రళయదినాన ఏ మాత్రం పనికిరావు. ఆరోజు దేవుడు మీమధ్య (ఈనాడున్న) సంబంధ బాంధవ్యాలన్నీ త్రొవచేస్తాడు. ఆయన మీరు చేస్తున్న పనులన్నీ గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (2-3)

మీకు ఇబ్రాహీం, అతని అనుచరుల గాధలో మంచి ఆదర్శం ఉంది. వారు తమ జాతికి (ఎంతగానో నచ్చజెప్పి చివరికి) ఇలా అన్నారు: “మేము మీతో, దేవుణ్ణి వదలి మీరు పూజిస్తున్న మిథ్యాదైవాలతో విసిగెత్తిపోయాం. మిమ్మల్ని (మీ మత విధానాన్ని) తిరస్కరిస్తున్నాం. మీరు ఏకేశ్వరుడైన దేవుణ్ణి విశ్వసించనంతవరకు మీకూ, మాకూ ఇక ఎలాంటి సంబంధం లేదు. మన ఉభయవర్గాల మధ్య శాశ్వతంగా విరోధం ఏర్పడింది.”

అయితే ఇబ్రాహీం తన తండ్రితో “మీకోసం దేవుని దగ్గర ఏదైనా సాధించిపెట్టాలంటే నా చేతిలో ఏమీ లేదు. అయినా నేను మీ పాపమన్నింపుకు దేవుణ్ణి తప్పుక ప్రార్థిస్తాను” అన్నాడు. (తర్వాత అతను, అతని సహచరులు ఇలా ప్రార్థించారు:) “ప్రభూ! మేము నిన్నే నమ్ముకున్నాం. నీ వైపుకే మరలాము. చివరికి మేము నీ సన్నిధికే రావలసి ఉంది. ప్రభూ! మమ్మల్ని అవిశ్వాసుల కోసం పరీక్షగా చేయకు. ప్రభూ! మా తప్పులు

ఒక లేఖలో రాసి మక్కా వెళ్ళున్న ఓ స్త్రీకి అందజేశారు. ఆమె ఆ లేఖ తీసుకొని బయలుదేరగానే దేవుడు ఈ విషయాన్ని దివ్యావిష్కృతి ద్వారా తన ప్రవక్తకు తెలియజేశాడు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) వెంటనే, ఆమెను వెంబడించి ఉత్తరం తీసుకురావడానికి కొందరు అనుచరుల్ని మక్కా దిశగా పంపారు. వారు వెళ్ళి ఆమెను కలుసుకొని ఉత్తరం సంగతి అడిగారు. ఆమె తనదగ్గర ఎలాంటి ఉత్తరం లేదని బుకాయించడానికి ప్రయత్నించింది. అప్పుడు ప్రవక్తఅనుచరులు ఆమెను తీవ్రంగా మందలిస్తూ “మర్యాదగా ఆ ఉత్తరం మాకప్పగించు, లేదంటావా నీబట్టలు ఊడ దీసయినా సరే మేమా ఉత్తరం బయటికి తీయవలసి వస్తుంది” అన్నారు. దాంతో ఆ స్త్రీ భయపడి, తన కొప్పులో దాచిన ఉత్తరం బయటికి తీసి వారికప్పగించింది.

ఈ ఉత్తరం అందిన తర్వాత దైవప్రవక్త (సల్లం) హజ్రత్ హాతిబ్(రజి)ని పిలిపించి “ఏమిటి నిర్వాకం?” అనడిగారు. ఆయన పొరపాటు అంగీకరించి ఆలేఖ రాయడంలో తన ఉద్దేశ్యం తెలియజేస్తూ తాను మతభ్రష్టుణ్ణయి ఇలా చేయలేదని, తన విషయంలో తొందరపడవద్దని ప్రార్థయ పడ్డారు. ఈ మాటలు విని దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆయన విశ్వాసం, నిజాయితీలను శంకించకుండా వదలిపెట్టారు. కాని హజ్రత్ ఉమర్ (ర) ఆవేశంతో “అనుమతించండి, ఒక్క వ్రేలుతో ఈ గోముఖ వ్యాఘ్రం తల నరికేస్తా” నని అన్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆయన్ని వారిస్తూ “ఇతను బద్రియుద్ధంలో పాల్గొన్నాడు. నీకేం తెలుసు, దేవుడు బద్రి యుద్ధంలో పాల్గొన్న విశ్వాసుల్ని (పరలోకంలో) కలిసి, ‘మీరేమి చేసివున్నా సరే, నేను మీ తప్పులు క్షమించాను’ అని చెప్పవచ్చు” అన్నారు. హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) ఈమాట విని “వాస్తవం దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకే బాగా తెలుసు” అన్నారు.

2. అంటే, దేవా! మమ్మల్ని ఈ అవిశ్వాసుల దౌర్జన్యానికి గురిచేసి వారికి పరీక్ష పెట్టకు; అవిశ్వాసులు మమ్మల్ని చూసి హేళనచేస్తూ ఆనందించే పరిస్థితి కల్పించకు అని ఆర్థం.

మన్నించు. నీవు అపార శక్తిసంపన్నుడవు, అసామాన్య వివేకవంతుడవు.” (4-5)

వారి జీవన సరళిలో మీకు మంచి ఆదర్శం ఉంది. దేవుని సాన్నిధ్యాన్ని, అంతిమ దినం (ఆయన ప్రసాదించే స్వర్గసౌఖ్యాల)ను ఆశించే ప్రతి మనిషికి అందులో మంచి ఆదర్శం ఉంది. దీనికి ఎవరైనా విముఖులైతే దేవుడు కూడా వారిని ఖాతరు చేయడు. ఆయన నిరోధకపరుడు, స్వతహాగా ప్రశంసనీయుడు. ఎప్పుడో ఓరోజు దేవుడు మీకూ, మీరీనాడు విరోధం తెచ్చుకున్న వారికీ మధ్య ప్రేమాభిమానాలు జనింప జేయవచ్చు. దేవుడు (ఏ కార్యాన్నయినా సాధించగల) సర్వ శక్తిమంతుడు. (అంతేగాక) ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, అపార దయానిధి కూడా. (6-7)

ధర్మానికి సంబంధించిన వ్యవహారంలో మీతో యుద్ధం చేయని, మిమ్మల్ని మీ ఇండ్ల నుండి గెంటివేయనివారి పట్ల మీరు సత్ప్రవర్తనతో, న్యాయవైఖరితో మనసుకోవచ్చు. ఇలా చేయకుండా దేవుడు మిమ్మల్ని వారించడు. పైగా న్యాయంగా వ్యవహరించేవారిని ఆయన ప్రేమిస్తాడు. ధర్మం విషయంలో మీపై యుద్ధం చేసినవారితో, మిమ్మల్ని మీఇండ్ల నుండి గెంటివేసినవారితో మాత్రమే మీరు స్నేహం చేయడాన్ని దేవుడు వారిస్తున్నాడు. వారసలు మిమ్మల్ని వెళ్ళగొట్టడంలో పరస్పరం సహకరించుకున్నారు. కనుక అలాంటివారికి స్నేహహస్తం అందించేవారే దుర్మార్గులు. (8-9)

విశ్వాసులారా! విశ్వసించిన స్త్రీలు, హిజ్రత్ (వలస) చేసి మీ దగ్గరకు (మదీనా) వచ్చినప్పుడు (వారి విశ్వాసాన్ని) మీరు ఓసారి పరీక్షించుకోండి. నిజానికి వారి విశ్వాసస్థితి దేవునికే బాగా తెలుసు. వారు నిజమైన విశ్వాసులే అని మీరు నిర్ధారించుకుంటే ఇక వారిని అవిశ్వాసుల దగ్గరికి తిప్పిపంపకండి. వారు అవిశ్వాసులకు (భార్యలుగా) ధర్మ సమ్మతం కాలేరు. అవిశ్వాసులు కూడా వారికి (భర్తలుగా) ధర్మసమ్మతం కాలేరు. ఆ స్త్రీలకు ఇవ్వబడిన మహర్ ధనాన్ని వారి (భర్తల)కి తిరిగి ఇచ్చివేయండి. అప్పుడు మీరు

3. హుదైబియా ఒప్పందంలో ఒక షరతు ఈవిధంగా ఉంది: “మక్కా నుండి ఎవరైనా పారిపోయి మదీనా వెళ్ళిపోతే అతణ్ణి మక్కాకు తిరిగి పంపివేయాలి. కాని మదీనా నుండి ఎవరైనా మక్కాకు వస్తే అతణ్ణి మదీనాకు తిరిగి పంపడం జరగదు.”

ఈ షరతు ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) మక్కానుండి పారిపోయి వచ్చిన ముస్లిం పురుషుల్ని తిరిగి మక్కాకు తిప్పి పంపుతుండేవారు. ఇలా చాలామంది ముస్లిం పురుషుల్ని తిప్పి పంపడం జరిగింది. ఆ తర్వాత ముస్లిం స్త్రీలు మక్కా నుండి రావడం ప్రారంభించారు. మొట్టమొదట హజ్రత్ ఉమ్మైకుల్నూమ్ (రజి) మక్కా నుండి పారిపోయి మదీనా వచ్చారు. ఈ సంగతి తెలుసుకున్న ఆమె బంధువులు మదీనా వచ్చి ఒప్పందం ప్రకారం ఆమెను తమకు అప్పగించమని అడిగారు.

కాని దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆమెను వారికి అప్పగించడానికి నిరాకరిస్తూ “ఒప్పందంలోని షరతు పురుషుల విషయంలో ఉందిగాని, స్త్రీల విషయంలో లేద”ని అన్నారు. అప్పుడు మక్కా నేతలు సంధి షరతుల్లోని పదజాలం గమనించి జరిగిన పొరపాటుకు తల బాదుకున్నారు.

మక్కా నుండి మదీనాకు వలసవచ్చే మహిళల విషయంలో విశ్వప్రభువు ఈ సూక్తిలో మరొక షరతు విధించాడు. అలా వచ్చిన మహిళలు ఇస్లాం ధర్మాన్ని విశ్వసించినవారా కాదా అనే విషయాన్ని పరీక్షించాలని, వారు విశ్వసించిన వారయితే వారిని అవిశ్వాసుల దగ్గరకు తిప్పి పంప కూడదని ఆయన ముస్లింలను ఆదేశించాడు.

ఆ స్త్రీలకు మహర్ చెల్లించి వారిని వివాహమాడవచ్చు. అందులో తప్పు లేదు.

మీరు కూడా అవిశ్వాసులైన స్త్రీలను మీ వైవాహికబంధంలో అట్టే ఆపి ఉంచకండి. అవిశ్వాసులైన మీ భార్యలకు మీరిచ్చిన మహర్ ధనాన్ని అడిగి తీసుకోండి. అలాగే అవిశ్వాసులు కూడా తమ ముస్లింభార్యలకు లోగడ ఇచ్చిన మహర్ ధనాన్ని వారి నుండి అడిగి తీసుకోవచ్చు. ఇది దైవాజ్ఞ. దేవుడు మీమధ్య (ఈవిధంగా) తీర్పు చేస్తున్నాడు. ఆయన సర్వం తెలిసినవాడు. ఎంతో వివేకవంతుడు. (10)

ఒకవేళ మీరు (అవిశ్వాసులైన) మీ భార్యలకు ఇచ్చిన మహర్ ధనం అవిశ్వాసుల నుండి మీకు తిరిగి లభించని పక్షంలో, మీ వంతు వచ్చినప్పుడు, అవిశ్వాసులకు మీరు చెల్లించవలసిన ధనాన్ని (వారికి అందజేయకుండా) ఇటు మహర్ నష్టపోయినవారికి ఇచ్చేయండి. మీరు విశ్వసించిన దేవునికి భయపడుతూ మసలుకోండి. (11)

ప్రవక్తా! (సత్యాన్ని) విశ్వసించిన స్త్రీలు నీ దగ్గరకు వచ్చి, దేవునికి (ఎవరినీ) సాటి కల్పించమని, దొంగతనం చేయమని, వ్యభిచరించమని, శిశుహత్యకు పాల్పడమని, అక్రమ సంబంధాల గురించిన అపనిందలు సృష్టించి వ్యాపింపజేయమని, మంచి విషయాల్లో నీకు అవిధేయత చూపమని ప్రమాణం చేస్తే, వారి చేత ప్రమాణం చేయించు. ఆ తరువాత వారి పాపమన్నింపు కోసం దేవుణ్ణి ప్రార్థించు. దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అపార దయామయుడు. విశ్వాసులారా! దైవాగ్రహానికి గురైన వారితో స్నేహం చేయకండి. చచ్చి సమాధుల్లో పడివున్న అవిశ్వాసులు ఎలా నిరాశ చెందారో అలాగే మీరు కూడా పరలోకం(లోని సౌఖ్యాల) పట్ల పూర్తిగా నిరాశ చెందారు. (12-13)

అవతరణ: మదీనా **61. సఫ్ (సైనికపంక్తి)** సూక్తులు:14

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీశకం 3వయేట అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. ఇందులో విశ్వాసంరీత్యా విభిన్న తరగతులకు చెందిన ముస్లింలను సంబోధిస్తూ కొన్ని సూచనలు, హెచ్చరికలు చేయబడ్డాయి. దీనికోసం మూసా (అలై) అనుచరుల ప్రవర్తన ఉదాహరణగా పేర్కొనబడింది. తర్వాత యూదులతో కుమ్మక్కయి కుతంత్రాలకు పాల్పడుతున్న కపటుల వైఖరిని ఎండగట్టడం జరిగింది. అతర్వాత నిజమైన విశ్వాసుల గుణగణాలు, ఈసాప్రవక్త (అలై) అనుచరుల వినయవిధేయతలు ప్రస్తావించబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న అణువణువూ దేవుని ఔన్నత్యం చాటుతూ, ఆయన పవిత్రతను ప్రశంసిస్తోంది. ఆయన అపార శక్తిమంతుడు, అసామాన్య వివేకవంతుడు. (1)

విశ్వాసులారా! మీరు చేయనిదాన్ని గురించి మాట్లాడుతారెందుకు? చేయనిదాన్ని గురించి చెప్పుకోవడం దేవునికి చాలా అప్రియమైన విషయం.¹ దేవుడు తన మార్గంలో పంక్తులుతీరి దృఢమైన కాంక్రీటుగోడలా స్థిరంగా నిలచి పోరాడేవారినే ప్రేమిస్తాడు ❀

1. మాటలకు చేతలకు పొంతనలేని ద్వంద్వప్రమాణాలను దేవుడు ఎన్నటికీ హర్షించడు. మనసులో ఎలాంటి దురుద్దేశ్యం లేకపోయినా ఆచరణలో కాపట్య వైఖరి వ్యక్తపరచకూడదు.

మూసా తన జాతిప్రజల్ని ఉద్దేశించి అన్న మాటలు గుర్తుచేసుకో. అతను వారితో “నా జాతిప్రజలారా! నేను మీకోసం దేవుడు పంపిన ప్రవక్తనని తెలిసికూడా మీరు నన్ను వేధిస్తారెందుకు?” అన్నాడు. ఆ తర్వాత వారు వక్రమార్గంలో నడవగానే దేవుడు వారి హృదయాలను వక్రీకరించాడు. దేవుడు దుర్జనులకు ఎన్నటికీ సన్మార్గం చూపడు. (2-5)

మర్యం కుమారుడు ఈసా గాధ కూడా. అతను తన జాతితో “ఇస్రాయిల్ సంతతి ప్రజలారా! నేను మీకోసం దేవుడు పంపిన ప్రవక్తను. నాకు పూర్వం అవతరించిన తొరాత్ గ్రంథాన్ని ధృవపరచేవాడ్ని. నాతర్వాత మరొక ప్రవక్త రానున్నాడని శుభవార్త అందజేస్తున్నాను. అతని పేరు ‘అహ్మద్’ అవుతుంది”² అన్నాడు. కాని అతను స్పష్టమైన నిదర్శనాలతో వారివద్దకు వచ్చినప్పుడు వారు “ఇది మంత్రజాలం మాత్రమే” అన్నారు. (6)

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఓసారి ఇలా ప్రవచించారు: “నాలుగు (అవాంఛనీయ) లక్షణాలు ఉన్నాయి. ఈ నాలుగు లక్షణాలు కలిగిఉన్నవాడు పరిపూర్ణ కపటి (మునాఫిఖ్)గా పరిగణించబడతాడు. వాటిలో ఒక లక్షణం కలిగి ఉన్నవాడు దాన్ని మానుకోసంతవరకు అతను ఒక కాపట్య లక్షణం కలిగి ఉన్నట్టే. ఆ నాలుగు ఇవి:- (1) నమ్మి ఏదైనా వ్యవహారం అప్పగిస్తే అందులో నమ్మక ద్రోహానికి పాల్పడటం; (2) మాట్లాడితే అబద్ధాలు పలకడం; (3) వాగ్దానం (గాని, ప్రమాణంగాని) చేసి, దాన్ని నిలబెట్టుకోక పోవడం; (4) తగాదా వచ్చినప్పుడు నీతి నియమాలను గాలికి వదలి ఇష్టమొచ్చినట్టు వ్యవహరించడం.” (బుఖారి, ముస్లిం)

2. ఇక్కడ హజ్రత్ ఈసా (అలైహి) తన తరువాత రాబోయే ప్రవక్త పేరు “అహ్మద్” అని స్పష్టంగా తెలియజేశారు. అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం)కు “అహ్మద్” అనే మరో పేరు కూడా ఉందన్న సంగతి జగద్విదితం. ఈ కారణంగానే గత 1400 సంవత్సరాల నుంచి ముస్లింలు ముహమ్మద్ అహ్మద్, గులాం అహ్మద్, రియాజ్ అహ్మద్ లాంటి పేర్లు పెట్టుకుంటున్నారు. హజ్రత్ ఈసా (అలైహి) తన తరువాత ‘అహ్మద్’ అనే దైవప్రవక్త రానున్నాడని పేరు పెట్టి ప్రకటించారంటే ఆయనపై అవతరించిన ఇన్జీల్లో ఈపేరు తప్పకుండా ఉండివుంటుందని వేరే చెప్పనవసరం లేదు. అందువల్ల ఇన్జీల్ గ్రంథం పూర్వం ఏభాషలో ఉండేది, ఆ మూలగ్రంథానికి అనువాదాలకు అనువాదాలు జరుగుతూ, అందులోని ‘అహ్మద్’ అనే పేరు ఎలా మార్పుచెందుతూ వచ్చిందీ మొదలైన విషయాలను గురించి తెలుసుకుందాం.

ఈసా (మసీహ్) అలైహిస్సలాం కాలంలో పాలస్తీనా ప్రజలు సాధారణంగా సిరియక్ భాషలో మాట్లాడేవారు. ఆయన జన్మించడానికి దాదాపు రెండోందల యేండ్లకు పూర్వమే హెబ్రూ భాష అంతరించి ఆ స్థానంలో సిరియక్ భాష ఉనికిలోకి వచ్చింది. ఆ కాలంలో రోమన్రాజ్యాల ప్రభావంతో పాలస్తీనాలో గ్రీకుభాష కూడా ప్రవేశించినప్పటికీ అది పాలకవర్గానికి, పరిపాలనా వ్యవహారాలకు మాత్రమే పరిమితమై ఉండేది. పాలస్తీనా జనసామాన్యం ‘సిరియక్’ భాషలోనే మాట్లాడేవారు. అందువల్ల ఇన్జీల్ కూడా ‘సిరియక్’ భాషలోనే అవతరించి ఉంటుంది.

బైబిల్లోని నాలుగు సువార్తలను మొట్టమొదట రాసినవారు హజ్రత్ ఈసా (అలైహి) నిర్ముమణ తరువాత క్రైస్తవ మతంలో చేరి క్రీ.శ. 70 నుంచి 120 సంవత్సరాల మధ్యకాలంలో సిరియక్ భాష మాట్లాడే క్రైస్తవుల నోట విని గ్రీకు భాషలో రాశారు. అయితే వీటి అసలు ప్రతులు ఈనాడు ఎక్కడా లేవు. బైబిల్ ప్రచురణ కోసం ప్రయత్నాలు ప్రారంభమైనప్పుడు ప్రచురణ కర్తలకు నాల్గవ శతాబ్దానికి పూర్వం రాయబడిన గ్రీకు వ్రాతప్రతులు లభించలేదు. ఆ తరువాత కాలంలో రాయబడిన వ్రాతప్రతులు మాత్రమే లభించాయి.

కనుక మొట్టమొదట గ్రీకు భాషలో రాయబడిన బైబిల్ ఈ మూడు శతాబ్దాల కాలంలో ఎన్నెన్ని మార్పులకు గురి అయ్యిందో చెప్పలేము. క్రైస్తవ పండితులు బైబిల్లో తమ ఇష్టానుసారం మార్పులు, చేర్పులు చేయడంలో ఎలాంటి తప్పులేదని భావిస్తారు. “ఎన్సైక్లోపీడియా 1946”లోని బైబిల్ అధ్యయనంలో దాని రచయిత ఇలా రాశాడు:

“సువార్తలలో ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా మార్పులు, చేర్పులు జరిగాయి. ఉదాహరణకు, కొన్ని చోట్ల వాక్యాలకు వాక్యాలే పూర్తిగా మార్చి వేరే మూలాల (Sources) నుండి తెచ్చి గ్రంథంలో చేర్చి బడ్డాయి... అసలు గ్రంథంలో చేర్చడానికి కొందరికి ఎక్కడుంచో కొన్ని విషయాలు దొరికాయి. అలాంటివారు ఒక లక్ష్యంతో ఈ మార్పులు, చేర్పులు బహిరంగంగానే చేశారు. (బైబిల్) గ్రంథాన్ని పీలైనంత ఎక్కువ ప్రయోజనకరమైనదిగా చేయడానికి, అందులో తమ తరపున ఆ విషయాలను చేర్చే అధికారం తమకుందని వారు భావించేవారు... ఇలా అనేక మార్పులు, చేర్పులు రెండవ శతాబ్దంలోనే జరిగాయి. అయితే వాటికి ఆధారాలేమిటో తెలియదు.”

దీన్నిబట్టి హజ్రత్ ఈసా (అలైహి) ప్రవచించిన సూక్తులు ఎలాంటి మార్పులు, చేర్పులకు గురికాకుండా యథాతథంగా ప్రస్తుత బైబిల్ దాకా చేరాయని గట్టిగా చెప్పలేము.

ఇప్పుడు బైబిల్ రాబోయే ప్రవక్తను గురించి ఏమంటున్నదో చూద్దాం. అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) రాకను గురించి అనేకమంది ప్రవక్తలు భవిష్యత్ప్రకటనలు చేశారు. అంతిమ దైవప్రవక్త (సల్లం) యూదులలో “ఆ ప్రవక్త” (The Prophet)గా ఖ్యాతిచెందిన సంగతి యూద పండితులందరికీ తెలుసు. ఆ మహనీయుడ్ని గురించి యోహాను సువార్తలో ఇలా ఉంది:

“నీ వెవడవని అడుగుటకు యూదులు యెరూషలేము నుండి యాజకులను లేవించుటను యోహాను వద్దకు పంపినప్పుడు అతడిచ్చిన సాక్ష్యమిదే. అతడు ఎరుగు గనక ఒప్పుకొనెను. క్రీస్తు (అభిషిక్తుడ)ను కానని ఒప్పుకొనెను. కాగా వారు - మరి నీవెవరవు, నీవు ఏలియావా అని అడుగగా అతడు కాననెను. నీవు ఆ ప్రవక్తవా అని అడుగగా కానని ఉత్తరమిచ్చెను. కాబట్టి వారు నీవెవరవు? మమ్ము పంపినవారికి మేము ఉత్తరమియ్యవలెను గనక నిన్నుగూర్చి నీవేమి చెప్పుకొనుచున్నావని అతని నడిగిరి. అందుకతడు- ప్రవక్తయైన యోషయా చెప్పినట్లు నేను ప్రభువు త్రోవ సరళము చేయుడి అని అరణ్యములో ఎలుగెత్తి చెప్పి ఒకని శబ్దము అని చెప్పెను. పంపబడినవారు పరిసెయ్యలకు చెందినవారు. వారు- క్రీస్తువైనను, ఏలియావైనను, ఆ ప్రవక్తవైనను కానియెడల ఎందుకు బాప్తిస్మమిచ్చుచున్నావని అతనిని అడుగగా యోహాను- నేను నీళ్ళతో బాప్తిస్మ మిచ్చు చున్నాను గాని నా వెనుక వచ్చుచున్నవాడు మీ మధ్య ఉన్నాడు; మీరాయన నెరుగరు, ఆయన చెప్పల వారును విప్పుటకైనను నేను యోగ్యుడను కానని వారితో చెప్పెను.” (1:19-27)

ఏసుక్రీస్తు చెప్పిన మాటలు కూడా వినండి:

“నేను తండ్రిని వేడుకొందును. మీ యొద్ద ఎల్లప్పుడూ నుండుటకై ఆయన వేరొక ఆదరణ కర్తను, అనగా సత్యస్వరూపియగు ఆత్మను మీకనుగ్రహించును. లోకము ఆయనను చూడదు. ఆయనను ఎరుగదు గనక ఆయనను పొందనేరదు; మీరు ఆయనను ఎరుగుదురు. ఆయన మీతో కూడా నివసించును, మీలో ఉండును.” (14:16,17)

“నేను మీ యొద్ద ఉండగానే ఈ మాటలు మీతో చెప్పితిని. ఆదరణకర్త, అనగా తండ్రి నా నామమున పంపబోవు పరిశుద్ధాత్మ సమస్తమును మీకు బోధించి నేను మీతో చెప్పిన సంగతు లన్నిటిని మీకు జ్ఞాపకము చేయును.” (14:25,26)

“ఇకను మీతో విస్తరించి మాటలాడును; ఈ లోకాధికారి వచ్చుచున్నాడు. నాతో వానికి సంబంధమేమియు లేదు.” (14:30)

“తండ్రి యొద్దనుండి మీయొద్దకు నేను పంపబోవు ఆదరణకర్త, అనగా తండ్రి యొద్ద నుండి బయలుదేరు సత్యస్వరూపియైన ఆత్మ వచ్చినప్పుడు ఆయన నన్నుగూర్చి సాక్ష్యమిచ్చును.” (15:26)

“అయితే నేను మీతో సత్యము చెప్పుచున్నాను, నేను వెళ్ళి పోవుటవలన మీకు ప్రయోజనకరము; నేను వెళ్ళని యెడల ఆదరణకర్త మీ యొద్దకు రాడు; నేను వెళ్ళిన యెడల ఆయనను మీ యొద్దకు పంపుదును.” (16:7)

ఇలా బైబిల్లో రాబోవు ప్రవక్తకు అప్రవక్త, ఆదరణకర్త, సత్యస్వరూపియగు ఆత్మ, పరిశుద్ధాత్మ మొదలైన పేర్లు ఇవ్వబడ్డాయి. ముఖ్యంగా “ఆదరణకర్త” అనే పేరు బైబిల్లో చాలా సార్లు వచ్చిన ప్రసిద్ధమైన పేరు. ఈ పేరు గ్రీకు భాషలోని యోహాను అసలు సువార్తలో పెరక్లిటస్ (Paracletus) అని ఉందని క్రైస్తవులు బల్లగూర్చి చెబుతారు. కాని దీని అర్థం నిర్ణయించడంలో క్రైస్తవ పండితులు పద్దెనిగ్గు ఎదుర్కోవలసివచ్చింది. దానిక్కారణం Paracletus అనే పదానికి ఒక ప్రదేశం వైపునకు పిలవడం, సహాయం కొరకు అరవడం, హెచ్చరించడం, తిప్పకోవడం, పురిగొల్పుడం, అర్థించడం, వేడుకోవడం, ఓదార్చడం, సంతృప్తినివ్వడం, ధైర్యం చెప్పడం మొదలైన అనేక అర్థాలున్నాయి.

ఒరైజన్ (Origen) అనే అతను ఒకచోట Consolator అని, మరొక చోట Deprector అని అనువదించాడు. అయితే ఇతర భాష్యకారులు ఈ అనువాదాలు గ్రీకుభాష మూలపదంతో పొంతనలేకుండా ఉన్నాయని ఆరోపిస్తూ వాటిని రద్దుచేశారు. మరికొందరు Teacher అని అనువదించారు. ఇదీ మూలపదంలోని భావాన్ని స్ఫురింపజేయదు. అలాగే మరికొందరు Advocate అని, Assistant అని, Comforter అని, Consoler అని అనువదించారని ఎన్సైక్లోపీడియా ఆఫ్ బైబిల్ లిటరేచర్లో పెరిక్లిటస్ అనే పదాన్ని గురించి చెబుతూ తెలియజేయబడింది.

పోతే గ్రీకు భాషలోనే దాదాపు అలాంటి ఉచ్చారణను పొలిస మరో పదం ఉంది. దాన్ని Pericyltos (పెరిక్లిటస్) అంటారు. దీనికి “ప్రశంసించబడినవాడు” అని అర్థం. ముహమ్మద్ అనే పదానికి కూడా అరబీ భాషలో ఇదే అర్థం ఉంది. ముహమ్మద్ ప్రవక్త (సల్లం)కు మరోపేరు అహ్మద్ అని కూడా ఉందని మొట్టమొదటి పేరలో పేర్కొనబడింది. అహ్మద్ అంటే అరబీభాషలో రెండర్థాలున్నాయి. ఒకటి, అందరికంటే ఎక్కువగా దేవుణ్ణి ప్రశంసించేవాడు. రెండు, అందరికంటే ఎక్కువగా ప్రశంసించబడినవాడు. దీన్నిబట్టి మొట్టమొదట గ్రీకు భాషలో రాయబడిన యోహాను సువార్తలో Pericyltos (పెరిక్లిటస్) అనే పదమే ప్రయోగించబడి ఉంటుందని తెలుస్తోంది. అయితే క్రైస్తవులు ఈపదం తమ స్వకల్పిత విశ్వాసానికి వ్యతిరేకంగా ఉండటంతో కొన్నాళ్ళకు దాన్ని కాస్తా Paracletus (పెరక్లిటస్)గా మార్చిఉంటారు. ఇలా పదాలకుపదాలు, వాక్యాలకువాక్యాలు మార్చాడాన్ని వారు తప్పగా భావించరు. (నాల్గవ పేరా చూడండి.)

బైబిల్లో పేర్కొనబడిన నాలుగు సువార్తలేగాక, క్రైస్తవ పండితులు ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా మరుగున పడవేసిన మరొక ప్రముఖ సువార్త గ్రంథం కూడా ఉంది. దాని పేరు బర్నబాస్ సువార్త. బైబిల్లోని నాలుగు సువార్తల రచయితలు తాము హజ్రత్ ఈసా (అలైహి) పన్నెండు మంది శిష్యుల్లోని వారసునిగా, లేక ఆయన శిష్యుల నుండి సమాచారం సేకరించి తాము సువార్తలు రాశామనిగాని అందులో ఎక్కడా చెప్పుకోలేదు. దీనికి భిన్నంగా బర్నబాస్ తాను మొట్టమొదటి పన్నెండుమంది ఏసు అనుచరుల్లోని ఒకణ్ణి, మొదటి నుండి చివరిదాకా ఏసుతో పాటుండి, తాను కళ్ళారా చూసిన సంఘటనలను, చెవులారా విన్న మాటలను ఈ గ్రంథంలో పేర్కొంటున్నానని అన్నాడు. బైబిల్లో ఒక ‘బర్నబా’ ప్రస్తావన ఉంది. కాని అతను సువార్తలోని పన్నెండుమంది ఏసు శిష్యుల్లోని వాడు కాదు. ఆ జాబితాలో అతని పేరు లేదు. బర్నబాస్ సువార్తలోని పన్నెండు మంది శిష్యుల జాబితాలో బర్నబాస్ పేరుంది. కాని బైబిల్ సువార్తల్లోని పన్నెండు మంది శిష్యుల జాబితాలో బర్నబాస్ పేరు తొలగించి ఇతరుల పేరు చేర్చబడింది. దీనిక్కారణం బర్నబాస్ సువార్త

క్రైస్తవుల స్వయంకృత విశ్వాసాలకు భిన్నంగా ఉండటమే.

అంతేకాదు, బర్బాన్ సువార్త గ్రంథం మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) జన్మించడానికి 75 సంవత్సరాల పూర్వం అయిదో శతాబ్దంలోనే నమ్మదగని గ్రంథాల జాబితాలోకి చేరిపోయింది. దాని పూర్వపరాలకు సెయింట్ పాల్ శ్రీకారం చుట్టాడు. సెయింట్ పాల్ (పౌలస్) ఈసా ప్రవక్త (అ) కాలం లో ఆయనకు బద్ధశత్రువుగా ఉండి, ఈసా (ఏసు) నిష్ఠుమణ తరువాత అనేక సంవత్సరాలకు ఏసు అనుచర సంఘంలో చేరాడు. అప్పుడు యూదేశ్వర ప్రజలను (బహుదైవారాధకులను) ఆకట్టుకోవడానికి ఆతను ఏసు ప్రవచనాలకు వ్యతిరేకంగా ఓ కొత్తమతాన్ని సృష్టించాడు.

ఈ కొత్త మతాన్ని ఈసా తొలి అనుచరవర్గం తీవ్రంగా నిరసించింది. కాని సెయింట్ పాల్ తెరచిన ఈ సులువైన మార్గం గుండా ఏసు అనుచర సంఘంలోకి వందలాది యూదేశ్వర ప్రజలు రావడం ప్రారంభించడంతో వారి నిరసన అరణ్యోదనే అయ్యింది. క్రమంగా వీరిసంఖ్య పెరుగుతూ క్రీ.శ. 325లో సెయింట్ పాల్ (పౌలస్) సొంత తాత్విక సరళికి సినలైన క్రీస్తుమతంగా గుర్తింపు లభించింది. ఆ తరువాత ఇది రోమీసామ్రాజ్యం అధికార మతంగా మారి క్రీ.శ. అయిదో శతాబ్దంలో సెయింట్ పాల్ మతవిషయాలున్న గ్రంథాలన్నీ నమ్మదగిన క్రైస్తవమత గ్రంథాలుగా, వాటికి వ్యతిరేకంగా ఉండే సువార్త గ్రంథాలన్నీ నమ్మదగని గ్రంథాలుగా నిర్ణయించారు. అలా నమ్మదగని గ్రంథాల జాబితాలోకి బర్బాన్ సువార్త గ్రంథం కూడా చేరిపోయింది.

క్రైస్తవ పండితులు ఈ గ్రంథాన్ని ప్రజలకు అందుబాటులో లేకుండా చేయడానికి అనేక జాగ్రత్తలు తీసుకున్నారు. 16వ శతాబ్దంలో దీని లాటిన్ అనువాదానికి చెందిన ఒక ప్రతి పోప్ సిక్స్టస్ గ్రంథాలయంలో ఉండేది. అయితే దాన్ని చదవడానికి ఎవరికీ అనుమతి ఉండేది కాదు. 17వ శతాబ్దంలో అది అనేక చేతులు మారుతూ క్రీ.శ. 1738లో డయానా ఇంపీరియల్ లైబ్రరీకి చేరుకున్నది. క్రీ.శ. 1907లో దాని ఇంగ్లీషు అనువాదం ఆక్స్ఫర్డ్ క్విండరన్ ప్రెస్ వారు ముద్రించారు. అయితే ఆ తరువాత వెంటనే ఆ ప్రతులను ఓ ప్రత్యేక రీతిలో మటుమయం చేయడం జరిగింది. లాటిన్ అనువాదానికి చెందిన మరొక ప్రతి 18వ శతాబ్దంలో స్పెయిన్ భాషలో ప్రచురించబడినట్లు జార్జ్ సెల్ తాను రాసిన ఒక గ్రంథంలో పేర్కొన్నాడు. కాని అది కూడా కొంత కాలానికి అదృశ్యమై పోయింది. అయితే ఆక్స్ఫర్డ్ క్విండరన్ ప్రెస్ వారు ముద్రించిన ఇంగ్లీషు ప్రతి ఎలాగో ముస్లింల కంటే బడటంతో దానికి ప్రాచుర్యం లభించింది.

ఈనాటి క్రైస్తవులు ఈ గ్రంథాన్ని ముస్లింలు రాసుకొని దానికి బర్బాన్ పేరు పెట్టారని ఆరోపిస్తున్నారు. కాని పైన పేర్కొన్న చారిత్రక వాస్తవాలు దృష్టిలో పెట్టుకుంటే ఇది పూర్తిగా నిరాధారమైన ఆరోపణ అని, పసలేని వాదన అని ఇట్టే తేలిపోతుంది. ఇంతకూ బర్బాన్ సువార్తలో ఏముందో తెలుసుకోవాలని వారు ఆ గ్రంథం చదివితేనే ఈసా ప్రవక్త (అల్) ప్రవచనాల అసలు స్వరూపం తెలుస్తుంది. బర్బాన్ సువార్త చదివేవారికి ఇంచుమించు ఖుర్ఆన్ చదువుతున్నట్టే అన్పిస్తుంది. చివరికి “లాఇలాహ ఇల్లాహు ముహమ్మదుర్రసూలుల్లాహ్” (అల్లాహ్ తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు, ముహమ్మద్ దైవప్రవక్త) యొక్క భావాన్ని స్ఫురింపజేసే వాక్యాలు కూడా ఇందులో ఉన్నాయి. ఇక్కడ నేను మచ్చుకు కొన్ని విషయాలు పేర్కొంటున్నాను:

“నా తరువాత యావత్తు దైవప్రవక్తల, మహనీయుల జ్యోతి స్వరూపుడు వస్తాడు. అతను దేవుని ప్రవక్త. అందువల్ల అతను దైవప్రవక్తలు చెప్పిన విషయాల (పై ప్రజలు వేసిన) చీకటి మీద వెలుగు ప్రసరింపజేస్తాడు.” (అధ్యాయం-17)

“ఇప్పటిదాకా వచ్చిన ప్రతి దైవప్రవక్తా ఒకజాతి కోసం దైవకారుణ్యానికి సూచనగా ప్రభవించాడు. అంచేత ఆ ప్రవక్తలు బోధించిన విషయాలు అవి ఏ ప్రజలకు అందజేయబడ్డాయో వారిలో తప్ప ఇతరుల్లో వ్యాపించలేదు. అయితే దేవుని ప్రవక్త, దేవుడు అతనికి తన చేతి ముద్రను

ఇస్లాం వైపు పిలుస్తున్నా దాన్ని పెడచెవినపెట్టి, దేవుని విషయంలో అసత్యాలు పలికేవాడి కంటే మించిన దుర్మార్గుడు మరెవరుంటారు? అలాంటి దుర్మార్గులకు దేవుడు ఎన్నటికీ సన్మార్గం చూపడు. వీరసలు దేవుని (ఇస్లాం విప్లవ) జ్యోతిని నోటితో ఊది ఆర్పజూస్తున్నారు. కాని అవిశ్వాసులు ఎంత అసహ్యించుకున్నా దేవుడు తన జ్యోతిని పూర్తిగా (నేల నాలుగు చెరగులా) వ్యాపింపజేసి తీరుతానని నిర్ణయించుకున్నాడు. ఆయనే తన ప్రవక్తకు సన్మార్గం, సత్యధర్మం ఇచ్చి పంపినవాడు. అవిశ్వాసులు ఎంత ఈసడించుకున్నా సరే ఆయన దాన్ని సమస్త జీవన విధానాలపై ఆధిక్యత కలిగించడానికి ఇలా చేశాడు. (7-9)

ఇచ్చినట్లు వస్తాడు. అప్పుడు అతను తన బోధనలు స్వీకరించే ప్రపంచ జాతులన్నిటికీ కారుణ్యాన్ని, మోక్షాన్ని చేకూర్చుతాడు. అతను దైవరహిత్య ప్రజలపై అధికారం తీసుకొని వస్తాడు. విగ్రహారాధనను సమూలంగా తుడిచిపెట్టాడు. దాంతో పైతాన్ తీవ్ర ఆందోళన చెందుతాడు.” ఆ తరువాత హజ్రత్ ఈసా (అల్లెపా) తన అనుచరుల ముందు ఒక సుదీర్ఘ ఉపన్యాసమిస్తూ, ఆ ప్రవక్త ఇస్మాయిల్ సంతతిలో ఆవిర్భవిస్తాడని తెలియజేశారు. (అధ్యాయం-43)

“ఏసు (ఒక ప్రశ్నకు సమాధానమిస్తూ) ఇలా అన్నారు: ఆ మసీహ్ (అభిషిక్తుడు) పేరు ‘ప్రశంసనీయుడు’ (Admirable). దేవుడు అతని ఆత్మను సృష్టించినప్పుడు స్వయంగా ఆయనే అతనికి పేరు పెట్టాడు. ఆ సందర్భంలో దేవుడు ఇలా అన్నాడు- ‘ఓ ముహమ్మద్ నీ కోసమే నేను స్వర్గాన్ని, ప్రపంచాన్ని, అనేక జీవరాసుల్ని సృష్టించాను. వాటిని నీకు కానుకగా ఇస్తాను. కనుక అతని ఘనభావం ముహమ్మద్.” (అధ్యాయం-97)

హజ్రత్ ఈసా తన శిష్యులకు “నాశిష్యులలో ఒకడు నన్ను ముప్పులు నాణాలకు శత్రువులకు అమ్ముతాడ”ని అన్నారని బర్బాన్ తన సువార్తలో రాశాడు. తర్వాత హజ్రత్ ఈసా ఇలా చెప్పారు:

“ఆ తరువాత నన్ను అమ్మినవాడే నాపేరు మీద చంపబడతాడని నేను నమ్ముతున్నాను. ఎందుకంటే దేవుడు నన్ను పైకి లేపుకున్న తరువాత ఆ ద్రోహి రూపాన్ని మార్చివేస్తాడు. అతణ్ణి చూసిన ప్రతి వ్యక్తి అతడు నేనేనని భావిస్తాడు. అతడు అవమానకరమైన చావు చస్తాడు. దానివల్ల కొంతకాలం వరకు నన్నే అప్రతిష్టపాలు చేయడం జరుగుతుంది. అయితే దేవుని పవిత్రప్రవక్త ముహమ్మద్ వచ్చిన తరువాత నామీద అపవాదు దూరం చేయబడుతుంది. దేవుడు ఇలా చేయడానికి కారణం నేనా మసీహ్ సత్యతను అంగీకరించాను. దీనికి ఆయన నాకు బహుమానంగా- నేను జీవించే ఉన్నానని, అవమానకరమైన చావుతో నాకెలాంటి సంబంధం లేదని ప్రజలు తెలుసుకుంటారు.” (అధ్యాయం-113)

“ముహమ్మద్! దేవుడు నీకు తోడుగా ఉండుగాక. ఆయన నన్ను నీ చెప్పలవారు కట్టగల యోగుగృడ్డి చేయుగాక. ఈమాత్రం స్థానం లభించినా నేను గొప్ప ప్రవక్త నవుతాను, దేవుని మహోన్నత శక్తి స్వరూపుణ్ణివుతాను.” (అధ్యాయం-44)

“ఆ దైవప్రవక్త తరువాత ఇతర ప్రవక్తలు కూడా వస్తారా? అని తాంత్రిక నాయకుడు ప్రశ్నించాడు. దానికి ఏసు సమాధానమిస్తూ ‘అతని తరువాత దేవుని సత్య ప్రవక్తలెవరూ రారు. కాని చాలామంది అసత్య ప్రవక్తలు వస్తారు. దీన్ని గురించి నాకెంతో విచారంగా ఉంది. దేవుని న్యాయ వంతమైన నిర్ణయాల కారణంగా పైతాన్ వారిని రంగంలోకి దించుతాడు. వారు నా సువార్తల చాటున తమను తాము మరుగు పరచుకుంటారు’ అని చెప్పారు.” (అధ్యాయం-97)

(ఈ వివరాలన్నీ మౌలానా మౌదూదీగారి తఫ్హీముల్ ఖుర్ఆన్ నుండి గ్రహించబడ్డాయి.)

విశ్వాసులారా! మిమ్మల్ని దుర్బరమయిన (నరక) యాతనల నుండి కాపాడగలిగే వ్యాపార పద్ధతిని గురించి మీకు తెలుపమంటారా? మీరు మనస్ఫూర్తిగా దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తను విశ్వసించి ధనప్రాణాలు ఒడ్డి దైవమార్గంలో పోరాడండి. మీరు విషయం గ్రహించ గలిగితే అందులోనే మీ శ్రేయస్సు ఉంది. (10-11)

(ఈ ఆదేశాన్ని పాటిస్తే) దేవుడు మీ తప్పులు క్షమించి మిమ్మల్ని సెలయేరులు ప్రవహించే స్వర్గవనాలలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. ఆ శాశ్వత స్వర్గవనాలలో మీకు అద్భుతమైన నివాసగృహాలు ప్రసాదిస్తాడు. ఇదే గొప్ప విజయం.

అదీగాక మీరు కోరుతున్న ఇతర వస్తువులు కూడా ఆయన మీకు అనుగ్రహిస్తాడు. అదే దేవుని సహాయం, త్వరలోనే లభించనున్న విజయం. ప్రవక్తా! విశ్వాసులకు ఈ శుభవార్త అందజెయ్యి. (12-13)

విశ్వాసులారా! మర్యం కుమారుడు ఈసా (ప్రవక్త) తన శిష్యుల్ని సంబోధిస్తూ “దేవుని వైపు (ప్రజల్ని పిలవడంలో) నాకు సహాయపడే వారెవరైనా ఉన్నారా?” అని అడిగాడు. దానికి వారు “మేమున్నాం దేవుని సహాయకులం” అన్నారు.

ఇలా మీరు కూడా దేవుని (ధర్మాని)కి సహాయకులుగా ఉండండి. ఆ సందర్భంలో ఇస్రాఱిల్ సంతతిలో ఒక వర్గం (ఈసాను) విశ్వసించింది; రెండవ వర్గం తిరస్కరించింది. తరువాత మేము విశ్వాసులకు వారి విరోధులకు వ్యతిరేకంగా సహాయం చేశాము. (చివరికి) వారే విజయం సాధించారు. (14)

62. జుముఆ (సప్తాహ సమావేశం)

అవతరణ: మదీనా

సూక్తులు : 11

ఈ అధ్యాయంలోని మొదటి 8 సూక్తులు హి.శ ఏడవ ఏటన, చివరి 9-11 సూక్తులు హి.శ. ప్రారంభంలో అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఇందులో యూదుల ఇస్లాం వ్యతిరేక కార్యకలాపాలను విమర్శిస్తూ, వారికి కొన్ని హితవులు ఇవ్వబడ్డాయి. చివరో ముస్లింలకు శుక్రవారం సమావేశం గురించి కొన్ని ఆజ్ఞలు జారీ చేయబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న ప్రతీదీ దేవుని ఔన్నత్యం చాటుతూ, ఆయన పవిత్రతను ప్రశంసిస్తోంది. ఆయన (విశ్వ) సామ్రాట్టు, పరిశుద్ధుడు, సర్వ శక్తిమంతుడు, మహా వివేకవంతుడు. (1)

ఆయనే నిరక్షరాస్యుల్లో వారిజాతికే చెందిన ఒక ప్రవక్తను ప్రభవింపజేశాడు. ఆ ప్రవక్త వారికి దైవసూక్తులు వినిస్తూ వారి జీవితాలు సంస్కరిస్తున్నాడు. వారికి గ్రంథం లోని విషయాల్ని, వివేకాన్ని నేర్పుతున్నాడు. దీనికిపూర్వం వారు పూర్తిగా మార్గవిహీనులై ఉండేవారు. (అతని దౌత్యం) వారిలో ఇంకాచేరని (ఇతర జాతుల, భావితరాల) వారికి కూడా వర్తిస్తుంది. దేవుడు అపార శక్తిమంతుడు, వివేకవంతుడు. ఇది దేవుని అనుగ్రహం; దేవుడు తాను కోరినవారికి దాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన గొప్ప అనుగ్రహశీలి. (2-4)

తౌరాత్ (ఆజ్ఞలు పాటించే) బాధ్యత మోపబడినవారు ఆ బాధ్యత నిర్వహించలేదు. వారిని పుస్తకాలుమోసే గాడిదతో పోల్చవచ్చు. (తౌరాత్జ్ఞానం తెలిసి కూడా అంధులై) దైవసూక్తుల్ని నిరాకరించినవారు అంతకంటే దిగజారిపోయారు. ఇలాంటి దుర్మార్గులకు దేవుడు సన్మార్గం చూపడు. (ప్రవక్తా!) వారితో ఇలా అను: “యూదులుగా మారిన ప్రజలారా! మానవులందరిలో మీరొక్కరే దేవునికి అత్యంత ప్రിയమైనవారని కదా మీ వాదన! మీ వాదన నిజమైతే చావును కోరుకోండి (చూద్దాం).” (5-6)

కాని వారు చావును ఎన్నటికీ కోరుకోరు, తాము చేసిన అకృత్యాల కారణంగా. (వారికసలు చావంటేనే భయం.) ఆ దుర్మార్గుల సంగతి దేవునికి బాగా తెలుసు. (7)

వారికిలా చెప్పి: “ఏ మృత్యువు నుండి మీరు పారిపోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారో ఆ మృత్యువు మిమ్మల్ని కబళించి తీరుతుంది. ఆ తర్వాత మీరు గోచర, అగోచరాలన్నీ ఎరిగిన దేవుని సన్నిధిలో ప్రవేశపెట్టబడతారు. అప్పుడాయన మీరు (ఇహలోకంలో) ఏమేమి చేస్తుండేవారో అంతా మీ ముందు రట్టు చేస్తాడు.” (8)

విశ్వాసులారా! శుక్రవారం సమావేశం² రోజున నమాజు కోసం పిలుపునిచ్చినప్పుడు మీరు వెంటనే అమ్మకం, కొనుగోళ్ళ వ్యవహారాలు వదిలేసి దైవస్మరణ (ధర్మబోధ) వైపుకు పరుగెత్తండి. మీరు అర్థం చేసుకుంటే ఇది మీకొత్తే శ్రేయస్కరమైనది.

1. ప్రతి యుగంలోనూ దేవుణ్ణి, ఆనాటి దైవప్రవక్తను విశ్వసించినవారిని ముస్లింలు అంటారు. కాని దైవప్రవక్తల తదనంతరం ప్రజలు వారిబోధనలు విస్మరించడమే గాక ఈ పేరు కూడా మార్చారు. యూదులు కూడా అలాగే చేశారు. వారు యాఖూబ్ ప్రవక్త నాల్గవ కుమారుడైన యహూదా సంతతికి చెందిన వారయినందున తమను యూదులుగా పేరు మార్చుకున్నారు.

2. మూఢకాలంలో అరబ్బులు శుక్రవారాన్ని “యౌముల్అమాబా” పేరుతో ప్రత్యేక ఆరాధనా దినంగా పాటించేవారు. దీన్ని దైవప్రవక్త (స) ముస్లింల కోసం “జుముఆ” పేరుతో నిర్ణయించారు.

ఇస్లాంకు పూర్వం యూదుల్లో వారంలో ఒక రోజును ప్రత్యేక ఆరాధనా దినంగా, జాతీయ చిహ్నంగా పరగణించే సంప్రదాయం ఉండేది. దానికోసం వారికి శనివారం నిర్ణయించబడింది. శనివారం దేవుడు ఇస్రాఱిల్ సంతతివారిని ఫిరోన్ చక్రవర్తి బానిసత్వం నుండి విముక్తి కలిగించడం వల్ల ఆరోజు వారికి ప్రత్యేక ఆరాధనాదినంగా, వారి జాతీయచిహ్నంగా నిశ్చయించబడింది.

దాన్ని చూసి క్రైస్తవులు కూడా తమ కోసం ప్రత్యేక ఆరాధనా దినంగా, జాతీయ చిహ్నంగా ఆదివారాన్ని నిర్ణయించుకున్నారు. ఇది వారి సొంత నిర్ణయమే కాని, ఈసా (అలై) చేసిన నిర్ణయం కాదు. ఆయనపై అవతరించిన ఇబ్నీల్లో అలాంటి ఆదేశం ఏదీలేదు. ఆదివారం ఏనుక్రీస్తు శిలువపై ప్రాణం విడిచిన తర్వాత, ఆరోజే సమాధి నుండి లేచి పైకి వెళ్ళాడని క్రైస్తవులు నమ్ముతారు. ఈ కారణంగానే ఆ తర్వాతి కాలం క్రైస్తవులు ఆదివారాన్ని ప్రత్యేక ఆరాధనాదినంగా నిర్ణయించుకున్నారు. క్రీ.శ. 321లో రోమన్ ప్రభుత్వం దాన్ని సాధారణ సెలవుదినంగా పరిగణిస్తూ ఆజ్ఞ జారీచేసింది.

ఇస్లాం యూదులకు, క్రైస్తవులకు భిన్నంగా ముస్లింల కోసం శుక్రవారాన్ని ప్రత్యేక ఆరాధనా దినంగా నిర్ణయించింది. ఆరోజు ముస్లింలు వ్యాపారం, ఉద్యోగం వగైరా ప్రాపంచిక వ్యవహారాలన్నీ కట్టిపెట్టి జుమానమాజు కోసం సిద్ధంకావాలని దేవుడు ఆదేశిస్తున్నాడు. ముఖ్యంగా “అజాన్” కాగానే ప్రాపంచిక కార్యకలాపాలు పూర్తిగా వదిలెయ్యాలి. అజాన్ తర్వాత కూడా ప్రాపంచిక కార్యకలాపాలు కొనసాగించడాన్ని ధర్మవేత్తలు హరాం (నిషిద్ధం)గా పరిగణించారు.

సమాజ్ ముగిసిన తరువాత మీరు యథాప్రకారం నేల నలువైపులా విస్తరించి దైవానుగ్రహం (ఉపాధి) అన్వేషించవచ్చు. (ఆ సందర్భంలో కూడా) దేవుణ్ణి ఎక్కువగా స్మరిస్తూ ఉండండి. దీనివల్ల మీకు సాఫల్యభాగ్యం లభించవచ్చు. (9-10)

వారు వ్యాపారసంరంభం, వినోదం చూడగానే నిన్ను నిలబడ వదిలేసి వాటి వైపు పరుగెత్తారు. వారికిలా చెప్పు: “ఈ వ్యాపారం, వినోదాలకంటే దేవుని దగ్గర ఉన్నవి అనేక రెట్లు శ్రేష్ఠమైనవి. దేవుడు అందరికంటే అత్యంత శ్రేష్ఠమైన ఉపాధిప్రదాత.”(11) ❁

అవతరణ: మదీనా 63. మునాఫిఖూన్ (కపటులు) సూక్తులు:11

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీశకం 6వ యేట అవతరించింది. దీన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి ఈ క్రింది పూర్వపాఠాలు తెలుసుకోవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది.

మదీనాలోని ఔస్, ఖజిజ్ తెగలు అంతర్వ్యధాలతో విసిగిపోయి చివరికి అందరూ కలసి ఖజిజ్ తెగకు చెందిన అబ్దుల్లా బిన్ ఉబయి అనే ఆసామిని రాజుగా చేసుకొని ఆయన ఏలుబడిలో సమైక్యమయి ఉండాలని నిశ్చయించుకున్నారు. అలాంటి స్థితిలో ఈ రెండు తెగలకు చెందిన కొందరు ప్రముఖులు మక్కా వెళ్ళి ఇస్లాం స్వీకరించడం జరిగింది. దాంతోపాటు వారు దైవప్రవక్త (స)ను మదీనా వచ్చేయమని ఆహ్వానించారు. దాని ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) తన అనుచరులతో మక్కా వీడి మదీనా వచ్చేశారు.

ఆయన రాకతో మదీనాలో అనేకమంది ఇస్లాం స్వీకరించారు. దాంతో అబ్దుల్లా బిన్ ఉబయి మదీనా నాయకత్వం తననుండి చేజారిపోతోందని గ్రహించి ఇష్టం లేకపోయినా తన నమ్మినబంట్లతో ఇస్లాంలో చేరిపోయాడు. అయితే దైవప్రవక్త (స) మీద కసి పెంచుకొని లోలోన విద్రోహచర్యలకు పాల్పడటం ప్రారంభించాడు. ఉహుద్ యుద్ధసమయంలో అతను తన మూడువేల మంది అనుచరులతో రంగం నుండి జారుకున్నాడు. అతను, అతని అనుచరమూకలు అటు యూదులతో, మక్కా అవిశ్వాసులతో కూడా రహస్యమంతనాలు జరుపుతూ ఎప్పుడూ ఏదో ఒక దుమారం లేవదీస్తుండేవారు.

ఓసారి ఇస్లామీయ సైన్యం బనీ ముస్తలిఖ్ తెగను ఓడించి అదే ప్రాంతంలోని ఒక బావి దగ్గర విడిది చేసింది. అయితే హఠాత్తుగా ఇద్దరు ముస్లింల మధ్య ఏదో కారణంగా తగాదావచ్చి పరిస్థితి కొట్టుకునేవరకు పోయింది. అందులో ఒకడు సహాయం కోసం అన్నారలను (అంటే పూర్వంనుంచి మదీనాలో ఉంటున్నవారిని) ఎలుగెత్తి పిలిచాడు. రెండవ వ్యక్తి కూడా ముహాజిర్లను (అంటే మక్కా నుండి మదీనాకు శరణార్థులుగా వచ్చినవారిని) సహాయం కోసం ఎలుగెత్తి పిలిచాడు. అబ్దుల్లా బిన్ ఉబయి ఈగొడవ సంగతి తెలియగానే ముహాజిర్ ముస్లింలకు వ్యతిరేకంగా అన్నార్ ముస్లింలను రెచ్చగొట్టడానికి ప్రయత్నించాడు. దాంతో ముహాజిర్ల తరపున కొందరు, అన్నార్ల తరపున కొందరు తగాదా స్థలానికి పరుగెత్తుకు వచ్చారు.

ఇలా ముస్లింలు రెండువర్గాలుగా చీలిపోయి ఘర్షించుకుంటూ ఒకరొకరు చంపుకోవడానికి సిద్ధమయ్యారు. అంతలో దైవప్రవక్త (స) వచ్చి “ఏమిటి అజ్ఞానపు పిలుపు? మీరేమిటి, ఈ అజ్ఞానపు పిలుపునివ్వడమేమిటి!” అని మందలించారు. అప్పుడు ఇరు వర్గాల పెద్దమనుషులు కొందరు కలగజేసుకొని ఈగొడవను అంతమొందించారు.

ఆ తర్వాత కపటులు అబ్దుల్లా దగ్గరకెళ్ళి “ఇప్పటిదాకా నువ్వేదో మమ్మల్ని ఉద్దరిస్తావని ఆశలుపెట్టుకున్నాం. కాని ఈరోజు నీవు మాకు వ్యతిరేకంగా ఆ దరిద్రులకే సహకరించావు” అని ఎత్తిపొడిచారు. దానికి అబ్దుల్లా మండిపడుతూ “అసలు ఇదంతా మీ నిర్వాకమే. మీరే వాళ్ళను మీదేశంలో ఆశ్రయమిచ్చారు. వారికోసం డబ్బు ఖర్చుపెట్టారు. చివరికి వాళ్ళు బలసిపోయి మనకే ప్రత్యర్థులైపోయారు... దైవసాక్షి! మదీనా చేరుకున్నాక మనలో గౌరవనీయుడైన వ్యక్తి నీచుడ్ని అక్కడ్నుంచి వెళ్ళగొట్టాడు” అని అన్నాడు.

అప్పుడక్కడ జైద్ బిన్ అర్థం అనే ఓ బాలుడు కూడా ఉన్నాడు. అతని మాటలు విని, వెళ్ళి తన పినతండ్రికి తెలియజేశాడు. ఆయన వెళ్ళి దైవప్రవక్త (స)కు తెలియజేశాడు. దైవప్రవక్త (స) వెంటనే జైద్ని పిలిచి “బాబూ! నువ్వక్కడ విన్న మాటలేమిటో మరోసారి చెప్పు” అన్నారు. ఆ అబ్బాయి ఉన్నదిఉన్నట్లు వివరంగా చెప్పాడు. దానికి దైవప్రవక్త (స) “బహుశా నీవు ఇబ్బెఉబయి పట్ల కోపంగా ఉన్నావు కాబోలు. లేక వినడంలో పొరబడి ఉండవచ్చు” అన్నారు. ఆ బాలుడు తల అడ్డంగా తిప్పతూ “లేదండీ! దైవసాక్షి గా చెబున్నా నేనీ మాటలన్నీ (నా చెవులారా) అతని నోట విన్నాను” అన్నాడు.

అప్పుడు దైవప్రవక్త ఇబ్బెఉబయిని పిలిచి అడిగితే, అతను దేవుని మీద ప్రమాణం చేస్తూ తానీమాటలు అనలేదని బొంకాడు. కొందరు అన్నార్ పెద్దలు కల్పించుకొని “ఈ పిల్లవాడు అపార్థం చేసుకొని ఉంటాడు. ఇబ్బెఉబయి మా నాయకుడు, పెద్దమనిషి. అతని ముందు ఈ పిల్లవాడి మాటల్ని పట్టించుకోకండి” అని సర్దిచెప్పారు. మరికొందరు జైద్ని మందలించారు. పాపం! ఆ పిల్లవాడు బిక్కమొహం వేసుకున్నాడు. కాని దైవప్రవక్త (స)కు ఇబ్బెఉబయి ఎలాంటివాడో, ఆ బాలుడు ఎలాంటివాడో బాగా తెలుసు.

ఆ తర్వాత దైవప్రవక్త (స) వెంటనే సైన్యం మదీనాకు బయలుదేరాలని ఆదేశించారు. సైన్యం నిర్విరామంగా ముప్పైగంటలు ప్రయాణంచేశాక ఓటో విడిదిచేయించారు. యోధులు బాగా అలసిపోవడంతో మేను వాల్చుగానే చాలామంది నిద్రపోయారు.

అంతకుముందు దారిలో హజ్రత్ ఉసైద్ బిన్ హుజైర్ (రజి) దైవప్రవక్త (స)ను కలుసుకొని “దైవప్రవక్తా! మీరీ రోజు ఎందుకో అనువుగాని వేళలో సైన్యానికి బయలుదేరమని ఆజ్ఞాపించారు?” అనడిగారు. దానికి దైవప్రవక్త (స) “మీ మనిషి ఎంత ప్రయోజనకరమైన మాటన్నాడో వినలేదా?” అన్నారు. “ఎవరండీ ఆ మనిషి?” ప్రశ్నించారు హజ్రత్ ఉసైద్ (రజి). “అబ్దుల్లా బిన్ ఉబయి” చెప్పారు దైవప్రవక్త (స). “ఏమన్నాడేమిటి?” అడిగారు మళ్ళీ ఆయన. “మదీనా వెళ్ళాక గౌరవనీయుడు నీచుడ్ని అక్కడ్నుంచి వెళ్ళగొట్టాడట” అన్నారు దైవప్రవక్త (స). “దైవప్రవక్తా! దైవసాక్షిగా చెబుతున్నాను. అసలు మీరు గౌరవనీయులు. వాడే నీచుడు. మీరు ఎప్పుడు తలచుకుంటే అప్పుడు అతణ్ణి నగరం నుంచి వెళ్ళగొట్టగలరు” అన్నారు హజ్రత్ ఉసైద్ (రజి).

ఈసంగతి క్రమంగా అన్నార్ ముస్లింలలో వ్యాపించింది. ఇబ్బెఉబయి పట్ల వారిలో ఆగ్రహవేశాలు వ్యక్తమయ్యాయి. కొందరతనితో ‘వెళ్ళి దైవప్రవక్తకు క్షమాపణ చెప్పకో’ అన్నారు. కాని అతను తీవ్రంగా స్పందిస్తూ “మీరు ఆయన్ని విశ్వసించవన్నారు. నేను విశ్వసించాను. మీరు నన్ను జకాత్ ఇవ్వమన్నారు. నేను జకాత్ కూడా ఇచ్చా. నేనిక ముహమ్మద్ కు సాష్టాంగపడటం ఒక్కటే మిగిలింది” అన్నాడు. అన్నారులు ఈ మాటలు విని ఆగ్రహోదగ్రులైపోయి అతనికి శాపనార్థాలు పెట్టారు.

ఇలా సైన్యం మదీనా సమీపానికి చేరుకుంది. అప్పుడు ఇబ్నెఉబైయ్ కొడుకు హజ్రత్ అబ్దుల్లా (రజి) పట్టణముఖద్వారం వద్దకు చేరుకొని తండ్రిని సగరంలో ప్రవేశించనీయకుండా కత్తిదూసి అడ్డగిస్తూ “మీరు మదీనా చేరుకున్నాక గౌరవనీయుడు నీచుడ్ని వెళ్ళగొట్టాడని అన్నారు. ఇప్పుడు గౌరవనీయుడు మీరో లేక దేవుడు, ఆయన ప్రవక్త చూడండి. దైవసాక్షి! మిమ్మల్ని దైవప్రవక్త (స) అనుమతించనంత వరకు నేను మిమ్మల్ని పట్నంలోకి పోనివ్వను” అని అన్నారు. ఇబ్నెఉబైయ్ బిత్తరబోయి “ప్రజలారా! చూడండి, నాకొడుకే నన్ను పట్నంలో ప్రవేశించనీయకుండా నిరోధిస్తున్నాడు” అని కేకలు పెట్టాడు.

కొందరు ఈసంగతి దైవప్రవక్త (స)కు చెప్పారు. ఆయన వెంటనే “వెళ్ళి అబ్దుల్లాకు చెప్పండి వాళ్ళ నాన్నను ఇంటికి రానివ్వాలని” అని ఆదేశించారు. అప్పుడు అబ్దుల్లా (ర) తన తండ్రికి దారి విడిచిపెట్టా “దైవప్రవక్త (స) ఆజ్ఞాపించారు గనక, ఇప్పుడు మీరు పట్నంలోకి ప్రవేశించవచ్చు” అన్నారు. ఇవీ ఈ అధ్యాయం అవతరణ పూర్వపాఠాలు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ప్రవక్త! కపటులు నీ దగ్గరికొచ్చినప్పుడు “మీరు నిజంగా దైవప్రవక్తనని మేము సాక్ష్యమిస్తున్నాం” అనంటారు. నిజమే. దేవునికి తెలుసు నీవు తప్పకుండా ఆయన ప్రవక్తవేనని. కాని ఈ కపటులు పచ్చిఅబద్ధాలకోరులని దేవుడు సాక్ష్యమిస్తున్నాడు. (1)

వీరసలు తమ ప్రమాణాలు అడ్డంపెట్టుకొని ఇలా తాము దైవమార్గానికి దూరమై పోవడమేగాక, ఇతరుల్ని కూడా దైవమార్గంలోకి రాకుండా నిరోధిస్తున్నారు. ఎలాంటి దుశ్చర్యలకు పాల్పడుతున్నారు వీరు! దీనికంతటికీ కారణం, వారు సత్యాన్ని విశ్వసించి తిరిగి అవిశ్వాసవైఖరి అవలంబించడమే. అందువల్ల వారి హృదయకవాటాలు మూసి వేయబడ్డాయి. ఇక వారు ఏ(మంచి) విషయాన్నీ అర్థం చేసుకోలేరు. (2-3)

ఈ కపటవిశ్వాసుల్ని చూస్తే, వారి విగ్రహ పుష్టి, రూపురేఖలు నీకంతో హుందాగా కన్పిస్తాయి. వారు మాట్లాడితే వారి మాటలను నీవు ఇట్టే (ఎంతో ఆసక్తిగా) వింటావు. కాని (వారిదంతా పైన బటారమే.) వారసలు గోడకు ఆనిచ్చి నిలబెట్టిన బోలు కర్రల్లాంటివారు. బిగ్గరగా వినిపించే ప్రతిశబ్దాన్నీ తమకు వ్యతిరేకంగా (ముంచుకొస్తున్న ముప్పుని) భావిస్తారు. వారసలు తేనెపూసిన కత్తులు. అందువల్ల వారిపట్ల అప్రమత్తంగా ఉండండి. దేవుడు వారిని నాశనం చెయ్య! వారెలా పెడదారి పట్టిపోతున్నారు!! (4)

వారితో “రండి, దైవప్రవక్త మీకోసం పాపమన్నింపుకై ప్రార్థిస్తాడ”ని చెప్పినప్పుడు వారు తలవిదిలించి వెళ్ళిపోతారు. పైగా విర్రవీగుతో నీ దగ్గరకు రాకుండా ముఖం చాచేస్తారు. ప్రవక్త! వారికోసం నీవు పాపమన్నింపు ప్రార్థన చేసినా, చేయకపోయినా ఒకటే. దేవుడు వారిని ఎన్నటికీ మన్నించడు. దుర్జనులకు దేవుడు సన్మార్గం చూపడు. (5-6)

“ప్రవక్త అనుచరుల కోసం ఖర్చుపెట్టకండి, దాంతో వారు (ఆయన్ని వదిలేసి) వెళ్ళిపోతారు” అని చెప్పేవారు వీరే. కాని భూమ్యాకాశాల్లోని నిక్షేపాలన్నీ దేవునివేనన్న సంగతి ఈ కపటులు గ్రహించడం లేదు. వారు (మాట్లాడుకుంటూ) “మదీనా తిరిగి వెళ్ళిన తరువాత (మనలో) గౌరవనీయులైనవారు నీచుల్ని అక్కడ్నుంచి వెళ్ళగొట్టాలి” అనంటారు. నిజానికి గౌరవప్రతిష్ఠలు దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు, విశ్వాసులకు

(మాత్రమే) ఉన్నాయి. కపటులు ఈ విషయాన్ని అర్థం చేసుకోవడం లేదు. (7-8)

విశ్వాసులారా! మీ సంతానం, సిరిసంపదలు మిమ్మల్ని దైవధ్యానం నుండి మరపింపజేయకూడదు. అలా చేసేవారే నష్టపోయేవారు. మేము ప్రసాదించిన ఉపాధి నుండి (మామార్గంలో) ఖర్చుపెట్టండి. మీలో ఎవరికైనా మరణసమయం ఆసన్నమయి “ప్రభూ! నాకు మరికొంత గడువియ్యలేదే? ఇస్తే నేను దానధర్మాలు చేసి సజ్జనుల్లో చేరిపోతాను కదా?” అని అతను అనవచ్చు. అలాంటి దుస్థితి దాపురించక ముందే ఈ సత్కార్యం చేయండి. ఎవరికైనా ఆచరణగడువు ముగిసే సమయం వస్తే, ఇక అతనికి దేవుడు ఏమాత్రం అవకాశం ఇవ్వడు. మీరు చేసేదంతా దేవునికి తెలుసు. (9-11)

64. తగాబున్ (జయాపజయాల)

అవతరణ: మదీనా

సూక్తులు: 18

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీశకం తొలిరోజుల్లో అవతరించింది. ఇందులో దేవుని ఏకత్వం, ఔన్నత్యాలను గురించి ప్రస్తావిస్తూ మానవుడ్ని నిజధర్మంవైపు పిలవడం జరిగింది. అవిశ్వాసుల్ని హెచ్చరించి, విశ్వాసులకు శుభవార్తలు అందజేయబడ్డాయి. విశ్వాసుల విశ్వాసాన్ని పటిష్ఠంచేయడానికి కొన్ని సూచనలు కూడా ఇవ్వబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న అణువణువూ దేవుని ఔన్నత్యం చాటుతూ, ఆయన పవిత్రతను ప్రశంసిస్తోంది. యావత్ విశ్వసామ్రాజ్యం ఆయనదే. సకల స్తుతిస్తోత్రాలు ఆయనకే శోభిస్తాయి. ఆయనకు ప్రతి దానిపై అదుపు, అధికారం ఉన్నాయి. ఆయనే మిమ్మల్ని సృష్టించాడు. తరువాత మీలో కొందరు విశ్వాసులుగా, మరికొందరు అవిశ్వాసులుగా (మారి)ఉన్నారు. మీరు చేస్తున్నదంతా దేవుడు గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (1-2)

ఆయన భూమ్యాకాశాలను సత్యం ప్రాతిపదికపై సృష్టించాడు. మిమ్మల్ని అద్భుతంగా రూపొందించాడు. చివరికి మీరంతా ఆయన వైపుకే మరలి పోవలసి ఉంది. భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్త విషయాలు ఆయనకు తెలుసు. మీరు దాచి విషయాలు, బహిష్కరణ చేసే విషయాలు అన్నీ ఆయనకు తెలుసు. చివరికి మీ అంతరంగాల్లో మెదిలే నిగూఢ విషయాలు కూడా ఆయనకు తెలుసు. (3-4)

ఇంతకు పూర్వం అవిశ్వాసులైపోయి, తమ దుష్కర్మల పర్యవసానాన్ని చవిచూసిన వారి వృత్తాంతం మీకు చేరలేదా? మున్నుండు వారికి (అంతకంటే) ఎంతో వ్యధా భరితమైన (నరక) శిక్ష ఉంది. దీనిక్కారణం, వారి దగ్గరకు వారి ప్రవక్తలు స్పష్టమైన నిదర్శనాలు, ప్రమాణాలు తీసుకొచ్చినప్పుడు “ఒక మానవమాత్రుడా మనకు సన్మార్గం చూపేవాడు?” అన్నారు వారు. ఈవిధంగా వారు సత్యాన్ని విశ్వసించడానికి నిరాకరించి ముఖం తిప్పుకున్నారు. అప్పుడు దేవుడు కూడా వారిని ఖాతరు చేయకుండా వదిలేశాడు. ఆయన నిరపేక్షాపరుడు, స్వతహాగా ప్రశంసనీయుడు. (5-6)

ఈ సత్యతిరస్కారులు తాము చనిపోయిన తరువాత తిరిగి బ్రతికించబడటమనేది జరగనే జరగదని వాదిస్తున్నారు. వారికిలా చెప్పు: “నా ప్రభువు సాక్షి! మీరు తప్పకుండా

బ్రతికించి లేపబడతారు. అప్పుడు మీకు (ప్రపంచంలో) మీరు ఏ ఏ పనులు చేశారో తెలియజేయబడుతుంది. ఇలా చేయడం దేవునికి చాలా తేలిక.” (7)

కనుక (మానవులారా!) దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తను, మేము పంపిన (ఖుర్ఆన్) జ్యోతిని విశ్వసించండి. మీరు చేసేదంతా దేవునికి తెలుసు. (పరలోక) సమావేశం రోజు మిమ్మల్నందర్నీ సమీకరించడం జరుగుతుంది. అదే పరస్పరం జయాపజయాల రోజు. విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులైనవారిని దేవుడు (ఆరోజు) పాపప్రక్షాళన చేసి సెలయేరులు ప్రవహించే స్వర్గవనాలలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. అదే గొప్ప విజయం. మా సూక్తులు తిరస్కరించి అవిశ్వాసులై పోయినవారు నరక వాసులవుతారు. నరకంలోనే వారు ఎల్లకాలం పడిఉంటారు. నరకం పరమ చెడ్డ నివాసస్థలం. (8-10)

దైవాజ్ఞ లేనిదే ఏ ఆపదా రాదు. దేవుణ్ణి విశ్వసించేవారికి దేవుడు (కష్టాలలోను, సుఖాలలోను) సద్దుద్ధి ప్రసాదిస్తాడు. ¹ దేవుడు సర్వం ఎరిగినవాడు. (కనుక) దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు విధేయులయి పొండి. మీరు (మా) విధేయతకు విముఖులైపోతే, సత్యాన్ని స్పష్టంగా అందజేయడమే మా ప్రవక్త బాధ్యత. అల్లాహ్ తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. కాబట్టి విశ్వాసులు (అలాంటి) దేవుణ్ణి నమ్ముకోవాలి. (11-13)

విశ్వాసులారా! మీ భార్యాపిల్లలలో కొందరు మీకు శత్రువులై ఉంటారు. వారిపట్ల అప్రమత్తంగా ఉండండి. అయితే వారిని దయార్థ హృదయంతో క్షమిస్తే దేవుడు (కూడా మీపట్ల) క్షమాశీలి, దయానిధి (అవుతాడు). మీ సంతానం, సిరిసంపదలు మీకు పరీక్షగా చేయబడ్డాయి. (దీన్నుండి గట్టెక్కితే మీకు) దేవునివద్ద గొప్పప్రతిఫలం ఉంది. ² (14-15)

కనుక మీరు వీలైనంతవరకు (ప్రతి వ్యవహారంలో) దేవునికి భయపడుతూ జీవితం గడపండి. వినండి, విధేయత పాటించండి. (దైవమార్గంలో) మీ ధనాన్ని ఖర్చుపెట్టండి. ఇది మీకెంతో మంచిది. పినసారితనాన్ని దరికి చేరనివ్వనివారే కృతార్థులవుతారు. (16)

మీరు గనక దేవునికి శ్రేష్ఠమైన రుణం (నిస్వార్థ బుద్ధితో కూడిన దానధర్మాలు) ఇస్తే, దేవుడు దాన్ని అనేక రెట్లు పెంచి మీకు తిరిగిస్తాడు. అదీగాక మీ పొరపాట్లు క్షమిస్తాడు. దేవుడు ఎంతో ఆదరించేవాడు, విశాలహృదయుడు; గోచర అగోచర విషయాలన్నీ ఎరిగినవాడు; అపార శక్తిమంతుడు; అసామాన్య వివేకవంతుడు. (17-18)

1. ప్రవక్త (స) ప్రవచనం: “విశ్వాసి వ్యవహారం వింతగా ఉంది. అతని విషయంలో దైవం ఎలాంటి నిర్ణయం తీసుకున్నా అతనికి మంచిదే. కష్టాలు వస్తే సహిస్తాడు. ఈ సహనం అతనికి మంచి విషయమే. సౌఖ్యాలులో కృతజ్ఞత చూపుతాడు. ఈ కృతజ్ఞతాభావం కూడా అతని పొలిట మంచి విషయమే. ఈ మహాభాగ్యం విశ్వాసికి తప్ప మరెవరికీ ప్రాప్తం కాదు.” (బుఖారీ, ముస్లిం)

2. మనిషికి సాధారణంగా సంతానం, సిరిసంపదల పట్టే ఎక్కువ వ్యామోహం ఉంటుంది. సంతానం, సిరిసంపదలే అతనికి దైవమార్గంలో అవరోధాలై నిలుస్తాయి. అందుకే విశ్వాసి వాటిపట్ల అప్రమత్తంగా ఉండాలని ఈ సూక్తి చెబుతోంది. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “నీవొక శత్రువుని చంపి విజయం సాధించాననో లేక అతను నిన్ను చంపడం వల్ల నీకు స్వర్గప్రాప్తి కలుగుతుందనో అనుకుంటావు. కాని నీ అసలుశత్రువు అతను కాదు. నీ అసలుశత్రువు నీ కడుపున పుట్టిన పిల్లవాడు కావచ్చు. అంతకంటే పెద్ద శత్రువు నీ అధినంలో ఉన్న నీ సిరిసంపదలే.” (తబ్రాని) (8:27,28 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

అవతరణ: మదీనా **65. తలాఖ్ (విడాకులు)** సూక్తులు: 11

ఈ అధ్యాయం 2వ అధ్యాయంలోని విడాకులకు సంబంధించిన తొలిఅజ్జలు అవతరించిన తర్వాత అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. ఇందులో విడాకులు, విడాకులుపొందిన స్త్రీల సమస్యల్ని గురించి చర్చలు ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ప్రవక్తా! “మీరు మీ స్త్రీలకు విడాకులివ్వడలిస్తే వారి గడువు (ఆరంభం)లో వారికి విడాకులివ్వండి. గడువుకాలం సరిగ్గా లెక్కపెట్టండి. మీ ప్రభువయిన దేవునికి భయపడుతూ వ్యవహరించండి. (గడువు కాలంలో) వారు స్పష్టంగా ఏదైనా చెడ్డపని చేస్తే తప్ప వారిని (మీ) ఇండ్ల నుంచి పంపివేయకండి. వారు కూడా ఇల్లు వదలి వెళ్ళిపోకూడదు. ఇవి దేవుడు నిర్ణయించిన హద్దులు. ¹ దేవుడు నిర్ణయించిన హద్దులు అతిక్రమించేవాడు ఆత్మవంచనకు పాల్పడినవాడవుతాడు.

ఆ తరువాత దేవుడు బహుశా ఏదైనా అనుకూల వాతావరణం సృజించవచ్చు. మీకా విషయం తెలియదు. వారి గడువు కాలం ముగిసే సమయం ఆసన్నమైనప్పుడు వారిని (వేధించకుండా) మంచి పద్ధతితో (వివాహబంధంలో) ఆపి ఉంచండి, లేదా (విడాకులిచ్చి పంపివేయడం తప్పదనుకుంటే తగాదాలేమీ లేకుండా) మంచిగా వారి నుండి విడిపోండి. (అప్పుడు) మీలో న్యాయం పాటించే ఇద్దరు వ్యక్తుల్ని సాక్షులుగా పెట్టుకోండి. (వారు) దేవుని కోసం ఉన్నదిఉన్నట్లు సరిగ్గా సాక్ష్యమివ్వాలి.

దేవుణ్ణి, అంతిమదినాన్ని విశ్వసించినవారికి ఈమాటల ద్వారా ఉపదేశం చేయబడుతోంది. దేవునికి భయపడుతుండేవాడికి దేవుడు కష్టాలనుంచి బయటపడే దారి చూపుతాడు. (ఒకవేళ ఆర్థిక ఇబ్బందులుంటే) అతనికి దేవుడు అతని ఊహ సైతం పొని

1. మానవ జీవితానికి సంబంధించిన ప్రతి వ్యవహారంలోను దేవుడు కొన్ని హద్దులు నిర్ణయించాడు. మనిషి ఈ హద్దులు అతిక్రమిస్తే ఉభయ లోకాల్లోనూ నష్టమే. విడాకుల విషయంలోనూ అంతే. విడాకులంటే ఆషామాషీ విషయం కాదు. పెద్దల సమక్షంలో ఒక స్త్రీ, ఒక పురుషుడి మధ్య వివాహరూపంలో ఏర్పడిన పవిత్ర బంధాన్ని విడాకులిస్తున్నానని ఏకకాలంలో మూడుసార్లు పలికితే ఆ బంధం తెగిపోవచ్చుగాని, ఆ చర్య ఘోరమైన తప్పుగా మిగిలిపోతుంది. ఖలిఫా ఉమర్ (రజి) అలాంటివ్యక్తిని కొట్టేవారు. అతర్వాతే ఆయన విడాకుల్ని అమలు పరచేవారు. భార్యాభర్తలు విడిపోవడానికి గడువుకాలం నిర్ణయమయింది. ఆ గడువు లోపల విభేదాలు దూరంచేసుకోవడానికి, రాజీపడటానికి ప్రయత్నించాలి. ఇక పొసగదని తేలినప్పుడే గడువు (ఇద్దరూ) ముగిసిన తరువాత మూడవసారి విడాకులిచ్చి భర్త తన భార్య నుండి విడిపోవాలని ఉంటుంది...

ఈసూక్తి ప్రకారం స్త్రీకి విడాకులు ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు ఇవ్వడానికి వీల్లేదు. స్త్రీ బహిష్టు అయి ఉన్నప్పుడు తలాఖ్ ఇవ్వకూడదు. రుతుస్రావం ఆగిపోయి ఆమె స్నానం చేసిన తర్వాతనే ఒకసారి తలాఖ్ ఇచ్చానని చెప్పాలి. అయితే ఆ తర్వాత ఆమెతో లైంగిక సంబంధం పెట్టుకోకూడదు. ఈవిధంగా రెండవసారి కూడా రుతుస్రావం ఆగిపోయి స్నానం చేసిన తర్వాతనే తలాఖ్ ఇవ్వాలి. ఈలోగా భార్యాభర్తలు రాజీపడటానికి ప్రయత్నించాలి. చివరి ప్రయత్నం కూడా ఫలించకపోతే మూడవసారి రుతుస్రావం ఆగిపోయి స్నానం చేసిన తర్వాత విడాకులిచ్చానని చెప్పి ఆమె నుండి శాశ్వతంగా దూరం కావాలి. (మరిన్ని వివరాలకు 2:228 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

దిశ నుండి ఉపాధినిస్తాడు. దేవుణ్ణి నమ్ముకునేవాడికి దేవుడే చాలు. దేవుడు తన పని తప్పకుండా నెరవేరుస్తాడు. ఆయన ప్రతిదానికి ఓలెక్క నిర్ణయించిపెట్టాడు. (1-3)

మీ స్త్రీలలో ఎవరైనా రుతుస్రావం పట్ల నిరాశచెందిఉంటే, వారి (గడువు నిర్ణయించే విషయంలో) మీకేదైనా అనుమానం కలిగినప్పుడు వారి గడువు మూడు నెలలు (అని తెలుసుకోండి). ఈ ఆజ్ఞ రుతుస్రావం ఆరంభంకాని వారిక్కూడా వర్తిస్తుంది. ఇక గర్భవతుల విషయానికివస్తే, వారి గడువుకాలం వారు ప్రసవించేదాకా ఉంటుంది.² దేవుడు తనకు భయపడేవారికి తగిన సౌలభ్యం కలిగిస్తాడు. ఇది దేవుని ఆజ్ఞ. దాన్ని ఆయన మీ దగ్గరికి అవతరింపజేశాడు. ఎవరు దేవునికి భయపడతాడో దేవుడు అతని లోని చెడులు తొలగించి అతనికి గొప్ప ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాడు. (4-5)

(గడువు కాలంలో) వారిని మీరు నివసించే చోటనే ఉంచండి. ఆచోటు ఎలాంటిదైనా పరవాలేదు. వారిపై వత్తిడి తేవడానికి (పోమ్మనలేక పొగ పెట్టినట్లు) వారిని వేధించకండి. వారు గర్భవతులయి ఉంటే ప్రసవించే వరకు వారి (పోషణ తదితర అవసరాల) కోసం ఖర్చుపెట్టండి. ఆ తర్వాత వారు మీకోసం (బిడ్డకు) పాలు పట్టవలసి వస్తే, అందుకు వారికి ప్రతిఫలం ముట్టజెప్పండి.

మీరు పరస్పరం సంప్రదించుకొని ఉభయులకు ఆమోదయోగ్యమయిన రీతిగా నిర్ణయం తీసుకోండి. ఒకవేళ (ప్రతిఫలం నిర్ణయంలో) మీరు ఒకరికొకరు ఇబ్బందులు కలిగించుకునే పరిస్థితి ఏర్పడితే మరవరైనా స్త్రీ చేత బిడ్డకు పాలు పట్టించాలి. ధనికుడు తన ఆర్థిక స్తోమతను బట్టి ఈపోషణ ఖర్చులు భరించాలి. తక్కువ ఉపాధి ఇవ్వబడిన (పేద)వాడు దేవుడు తనకిచ్చిన దాన్నుంచే ఎంతోకొంత ఖర్చుపెట్టాలి. దేవుడు ఎవరికెంత ఇచ్చాడో అంతకుమించి వారిపై భారం మోపడు. దేవుడు మనిషికి లేమి తరువాత కలిమి కూడా ప్రసాదించవచ్చు. (6-7)

ఎన్నో జనపదాల్లోని జనం తమ ప్రభువాజ్ఞను, ఆయా ప్రవక్తల బోధనలను తిరస్కరించారు. అప్పుడు మేము వారిని కఠినంగా నిలదీసి తీవ్రంగా శిక్షించాం. (ఇలా) వారు తమ అకృత్యాల ఫలితం చవిచూశారు. వారి పర్యవసానమంతా నష్టమే నష్టం. దేవుడు వారికోసం ఘోరమైన శిక్ష సిద్ధపరచి ఉంచాడు. కనుక సత్యాన్ని విశ్వసించిన బుద్ధి మంతులారా! దేవునికి భయపడండి. దేవుడు మీ వద్దకు హితబోధ అవతరింపజేశాడు.

విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేసే (ఉద్దేశ్యంకల) వారిని (అజ్ఞాన)చీకటి నుండి (జ్ఞాన) కాంతిలోకి తీసుకురావడానికి ఆయన మీకు స్పష్టమైన దైవసూక్తులు విన్పించే సందేశ

2. గర్భవతి విడాకులుపొందిన స్త్రీఅయినా, వితంతువైనా ఆమె గడువుకాలం ప్రసవించే దాకా మాత్రమే ఉంటుంది. ప్రసవించిన మరుసటి రోజునుంచే ఆమె మెట్టిల్లు వదలి రెండోపెళ్ళి చేసుకోవచ్చు. హజ్రత్ నాద్ బిన్ ఖాలా (రజి) చనిపోయిన కొన్నాళ్ళకు (విభిన్న ఉల్లేఖాలను బట్టి నలభై రోజుల లోపు) ఆయన భార్య అస్తమియ్య (రజి) ప్రసవించారు. అప్పుడు ఒకాయన, “(2:234 సూక్త ప్రకారం) నీవు నాలుగునెలల పదిరోజుల (గడువు)కు ముందు రెండవపెళ్ళి చేసుకోలే”వని అన్నాడు. ఆమె ఈమాట విని దైవప్రవక్త (స) సన్నిధికి పోయి విచారించారు. దైవప్రవక్త (స) ఆమెకు జవాబిస్తూ “నీవు ప్రసవించగానే రెండోపెళ్ళికి ధర్మసమ్మతమైపోతావ”ని చెప్పారు.

హరుణ్ణి కూడా పంపించాడు. సత్యాన్ని విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేసేవారిని దేవుడు సెలయేరులు పారే స్వర్గవనాలలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. వారక్కడ శాశ్వతంగా ఉంటారు. అలాంటివారికి దేవుడు అత్యంత శ్రేష్ఠమైన ఉపాధి ప్రసాదిస్తాడు. (8-11)

ఆ దేవుడే ఏడు ఆకాశాలు సృష్టించాడు. అలాంటివే (మీ) భూమిని పోలినవాటిని కూడా సృష్టించాడు.³ వాటిపై (కూడా) ఆయన ఆజ్ఞలు అవతరిస్తూ ఉంటాయి. దేవుడు ప్రతి దానిపై అదుపు, అధికారంగల సమర్థుడు, సర్వశక్తిమంతుడని; ఆయన జ్ఞానం ప్రతి వస్తువునీ, ప్రతి విషయాన్నీ పరివేష్టించి ఉందని మీరు తెలుసుకోవడానికే (ఈ సంగతి మీకు తెలియ జేయబడుతోంది). (12)

3. “అలాంటివే (మీ) భూమిని పోలినవాటిని కూడా సృష్టించాడ”ంటే ఏడు ఆకాశాల్లా ఏడు భూముల్ని మాత్రమే సృష్టించాడని అర్థంకాదు. ఇది అరబీలో పెద్దసంఖ్యను కూడా సూచిస్తుంది. “భూమిని పోలినవాటిని కూడా” అంటే బుద్ధిజీవులుగల మన భూమిని పోలిన భూములని అర్థం. దీనిబుద్ధి విశ్వంలో మనలాంటి బుద్ధిజీవులుండే అనేక గ్రహాలు ఉన్నాయని తెలుస్తోంది.

హజ్రత్ ఇబ్నె అబ్బాస్ (రజి) ఈసూక్తిని గురించి వ్యాఖ్యానిస్తూ ఇలా అన్నారు: “వాటిలోని ప్రతి భూమండలంలో మీ (ముహమ్మద్) ప్రవక్త (స)ను పోలిన ప్రవక్తలు ఉన్నారు; మీ ఆదం (అలై)ను పోలిన ఆదంలు ఉన్నారు; మీ నూహ్ (అలై)ను పోలిన నూహులు ఉన్నారు; మీ ఇబ్రాహీం (అలై)ను పోలిన ఇబ్రాహీంలు ఉన్నారు; మీ ఈసా (అలై)ను పోలిన ఈసాలు ఉన్నారు.” (ఇబ్నె జరీర్, ఇబ్నె అబీహాతిం, హాకిం, కితాబుల్ అన్నా వస్సుఫాత్- బైహఖి)

క్యాంటం సిద్ధాంతం ఆధారంగా హ్యూగ్ ఎవరెట్ ప్రతిపాదించిన మల్టీ యూనివర్స్ సిద్ధాంతం ప్రకారం మన భూమండలానికి, ఇక్కడున్న సృష్టిరాసులకు డూప్లికేట్లు ఉంటాయట!

“ఎకనామిస్ట్” (లండన్) అనే పత్రిక 26-7-1969 తేదీ సంచిక ప్రకారం అమెరికాకు చెందిన “ర్యాండ్ కార్పొరేషన్” సంస్థ ఇతర గ్రహాలలో బుద్ధిజీవుల ఉనికిని గురించి పరిశోధన జరిపింది. దానిప్రకారం మన “పాలపుంత”లో మనభూమి వాతావరణాన్ని పోలిన అర్ధవై కోట్ల గ్రహాలున్నాయి. ఈ గ్రహాలలో జీవరాసులు ఉండవచ్చని కూడా ఈ పరిశోధన ద్వారా తెలుస్తోంది.

విశ్వాంతరాళంలో మన భూమండలాన్ని పోలిన అనేక గ్రహాలున్నాయని, అక్కడ కూడా మనలాంటి బుద్ధిజీవులున్నారని ఈనాటి శాస్త్రవేత్తలు చెబుతున్న యధార్థాన్ని 1400 సంవత్సరాల క్రితమే ముస్లిం పండితులు తెలియజేశారు. (16:49, 42:29 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

3-3-1972న అమెరికా పంపిన పయోనీర్-10 అంతరిక్షనౌక బుద్ధిజీవుల ఉనికిని అన్వేషిస్తూ మన సౌరమండలం దాటి ముందుకు ఇంకా పయనిస్తూనే ఉంది. మార్గమధ్యలో మనలాంటి బుద్ధిజీవి ఏదైనా కన్పిస్తే గుర్తించడానికి ఈ నౌకకు ఒక అల్యుమినియం ఫలకాన్ని అమర్చారు. దానిమీద ఒక స్త్రీ, ఒక పురుషుని నగ్నచిత్రంతో పాటు ఇతర బుద్ధిజీవుల కోసం సువర్ణక్షరాలతో రాయబడిన ఒక సందేశం కూడా ఉంది. అలాగే 1977లో అమెరికా ప్రయోగించిన వాయోజర్-1 నౌక మన భూమి నుండి 1350 కోట్ల కిలోమీటర్లు ప్రయాణం చేసి ఇప్పుడు మన సౌరవ్యవస్థ అంచుకు చేరిందని తెలుస్తోంది. ఇది కూడా ఇతర గ్రహాలలో బుద్ధిజీవుల అన్వేషణ కోసం పంపబడిన నౌకే ఈ నౌకలో మన భూమి మీద జీవం ఉందని తెలిపే 55 భాషలతో కూడిన శబ్దచిత్ర పరికరాలను ఉంచారు. ఈ అంతరిక్ష నౌక ఇంకా 40 వేల సంవత్సరాల వరకు మరో నక్షత్రానికి లేదా గ్రహానికి చేరుకోదని నాసా (అమెరికా) శాస్త్రవేత్తలు తెలిపారు!

అవతరణ: మదీనా **66. తప్రీమ్ (నిషేధం)** సూక్తులు: 12

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీశకం ఏడెనిమిది సంవత్సరాల మధ్య అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. దీని పూర్వపాఠాలు ఈవిధంగా ఉన్నాయి:

దైవప్రవక్త (స) సాధారణంగా ప్రతిరోజూ అస్రనమాజ్ తర్వాత ఓసారి తమ భార్యలందరి ఇంట్లను చుట్టివచ్చేవారు. అయితే ఓరోజు ఆయన హజ్రత్ జైనబ్ (రజి) ఇంటికి వెళ్ళి అక్కడ తేనె సేవిస్తూ కొంచెం ఆలస్యం చేశారు. దానివల్ల హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) ఆ సవతిపై అసూయపడ్డారు. ఆమె తన ఇతర సవతులు హజ్రత్ హఫ్సా (రజి), సౌదా (రజి), సఫియా (రజి)లను సంప్రదించి “దైవప్రవక్త (స) మన దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు ఆయన నోటినుండి ముఖిర్ (తేనె వాసనగల ఒక విధమైన పూవు) వాసన వస్తోందని చెబుదాం” అని నిర్ణయించుకున్నారు. నిర్ణయం ప్రకారం వారంతా తమ వద్దకు దైవప్రవక్త (స) వచ్చినప్పుడల్లా ముఖిర్ వాసన వస్తోందని అనేవారు. దాంతో దైవప్రవక్త (స) తేనెను సేవించడమే మానేశారు. దైవప్రవక్త (స) చేసే ప్రతి పనీ విశ్వాసులకు ఆదర్శప్రాయమవుతుంది. అందువల్ల దేవుడు తాను మానవులందరికీ ధర్మసమ్మతం చేసిన తేనెను ప్రవక్త తనకోసం నిషేధించుకోవడాన్ని వారిస్తూ ఈ అధ్యాయం అవతరింపజేశాడు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ప్రవక్తా! దేవుడు మీ (ముస్లింల) కోసం ధర్మసమ్మతం చేసిన దాన్ని¹ నిషేధించుకుంటావా నీవు? (దీనిద్వారా) నీవు నీ భార్యలకు సంతోషం కల్పించదలిచావా? (సరే పోనివ్వు) దేవుడు క్రమాశీలి, దయామయుడు. దేవుడు మీకోసం మీ ప్రమాణాల పరిపూర్తి నుండి బయట పడేందుకు ఒక పద్ధతి నిర్ణయించాడు. దేవుడే మీ కార్యసాధకుడు. ఆయన సర్వం తెలిసినవాడు, ఎంతో వివేకవంతుడు. (1-2)

దైవప్రవక్త తన భార్యలలో ఒక భార్యతో రహస్యంగా ఒక మాటన్నాడు.² తరువాత ఆమె ఆ రహస్యాన్ని (మరొకరి ముందు) బహిర్గతంచేయగానే ఆ సంగతి దేవుడు తన ప్రవక్తకు తెలియజేశాడు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (ఆ భార్యకు) విషయం కొంత తెలిపి కొంత దాటవేశాడు. ఆ తర్వాత ఈ (రహస్యం బయటపడిన) సంగతి ప్రస్తావించినప్పుడు ఆమె (అశ్చర్యపోతూ) “మీకీ సంగతి ఎవరు తెలియజేశారు?” అని అడిగింది. దానికి దైవప్రవక్త “సర్వం ఎరిగినవాడు, బాగా తెలిసినవాడు నాకు తెలియజేశాడు” అన్నాడు. (3)

(ప్రవక్త సతులారా!) మీరిద్దరి హృదయాలు గాడి తప్పాయి. కనుక పశ్చాత్తాపంతో దైవాన్ని క్షమాపణ కోరుకోండి. మీరు దైవప్రవక్తకు వ్యతిరేకంగా ముఠా కట్టితే, దేవుడు అతనికి రక్షకుడుగా ఉన్నాడు. ఆ తర్వాత (దైవదూత)జిబ్రీల్, సజ్జనులైన యావత్తు విశ్వాసులు, దైవదూతలు అతనికి (మద్దతుదారులుగా,) సహాయకులుగా ఉన్నారు. (4)

1. అంటే తేనె అని అర్థం.
2. ఈ సూక్తిలో ప్రస్తావించబడిన రహస్యవిషయమేమిటో దేవుడు తనగ్రంథంలో చెప్పలేదు. దైవప్రవక్త (స) కూడా బయటపెట్టలేదు. కనుక అలాంటి రహస్యాన్ని గురించి ఆరాతీయడం వృధా ప్రయాస. ముఖ్యంగా భార్యభర్తల రహస్యాల్ని గురించి ఆరాతీయడం మంచిది కాదు.

ఒకవేళ దైవప్రవక్త మీకందరికీ విడాకులిస్తే, దేవుడు మీ స్థానంలో అతనికి మీకంటే శ్రేష్ఠమైన భార్యల్ని ప్రసాదిస్తాడు. వారు (మీకంటే) ఎంతో మంచి ముస్లింలుగా, విశ్వసనీయులుగా, వినయవతులుగా, క్షమాపణ కోరుకునేవారుగా, దైవారాధకులుగా, ఉపాసకులుగా ఉంటారు. వారు భర్తవిహీనులూ కావచ్చు, లేదా కన్యలూ కావచ్చు. (5)

విశ్వాసులారా! మీరు మిమ్మల్ని, మీభార్యపిల్లల్ని నరకాగ్ని నుండి రక్షించుకోండి.³ దానికి మానవులు, రాళ్ళు సమీధలవుతారు. అక్కడ దృఢకాయులైన, కఠిన (హృదయులైన) దైవదూతలు (నరకనిర్వాహకులుగా) నియమితులైఉంటారు. వారు దేవుని ఆజ్ఞల్ని ఏమాత్రం జవదాటరు. ఏఆజ్ఞ వచ్చినా తక్షణమే దాన్ని శిరసాపహిస్తారు. (వారు నరకవాసులతో) “అవిశ్వాసులారా! ఈరోజు మీరు సాకులు చెప్పకండి. మీరెలాంటి కర్మలు చేసుకున్నారో అలాంటి ప్రతిఫలమే మీకివ్వబడుతోంది” అనంటారు. (6-7)

విశ్వాసులారా! మీరు మనస్ఫూర్తిగా దేవుణ్ణి క్షమాపణ కోరుకోండి. మీప్రభువు మీ పాపాలు మన్నించి, మిమ్మల్ని సెలయేరులు పారే స్వర్గవనాలలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. ఆరోజు దేవుడు తన ప్రవక్తకు, అతనితోపాటు విశ్వసించినవారికి ఎలాంటి అపమానాలకు గురిచేయడు. వారి జ్యోతి వారి ముందు కుడివైపు పరుగిడుతూ ఉంటుంది. అప్పుడు వారు “ప్రభూ! మా జ్యోతి⁴ ని మాకోసం పరిపూర్ణం(గా కాంతినిచ్చేలా) చెయ్యి. మమ్మల్ని క్షమించు. నీవు ప్రతిదానిపై అదుపు కలిగివున్నావు” అని ప్రార్థిస్తారు. (8)

ప్రవక్తా! అవిశ్వాసులతో, కపటులతో పోరాడు. వారిపట్ల కఠినంగా వ్యవహరించు. వారి నివాసం నరకమవుతుంది. అది మహా చెడ్డ నివాసం. (9)

అవిశ్వాసుల విషయంలో దేవుడు నూహ్, లూత్ (ప్రవక్త)ల భార్యల్ని ఉదాహరణలుగా పేర్కొంటున్నాడు. ఆ స్త్రీలిద్దరు పుణ్యాత్ములైన మా భక్తులిద్దరి దాంపత్యంలో ఉండేవారు. అయితే వారు తమ భర్తలపట్ల విశ్వాసఘాతుకానికి పాల్పడ్డారు.⁵ అందువల్ల

3. ఒక వ్యక్తిపై తన భార్యపిల్లల సంరక్షణ బాధ్యత ఎలా ఉంటుందో, వారిని సన్మార్గ గాములుగా తీర్చిదిద్దవలసిన బాధ్యత కూడా అతనిపై ఉంది. దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు:

“మీలో ప్రతివ్యక్తి బాధ్యతాయుతుడయిన సంరక్షకుడే. కనుక మీలో ప్రతివ్యక్తి అతని సంరక్షణలో ఉండేవారిని గురించి (పరలోక న్యాయస్థానంలో) ప్రశ్నించబడతాడు. పాలకుడు పాలిత ప్రజల సంరక్షకుడు. అతను తన ప్రజల విషయంలో బాధ్యుడవుతాడు. పురుషుడు తన భార్యపిల్లలకు సంరక్షకుడు. అతను వారి విషయంలో బాధ్యుడవుతాడు. స్త్రీ తన భర్త ఇంటికి, అతని పిల్లలకు సంరక్షకురాలు. ఆమె వారి విషయంలో బాధ్యురాలవుతుంది.” (బుఖారి)

4. పరలోక జ్యోతి గురించిన వివరాలకు 57:12-15 సూక్తులు చూడండి.

5. ఈ స్త్రీలిద్దరూ తమ భర్తల పట్ల విశ్వాసఘాతుకానికి పాల్పడ్డారంటే నీతి బాహ్యమైన చేష్టలకు ఒడిగట్టారని అర్థం కాదు. వారు ధర్మం విషయంలో తమ భర్తలతో సహకరించ లేదు. పైగా దాన్ని తిరస్కరించి సత్యతిరస్కారులతో చేతులు కలిపారు. హజ్రత్ నూహ్ (అలైహి) భార్య దుర్బాగ్గులు, దౌర్జన్యపరులైన తన జాతి నాయకులకు ఇస్లాం విశ్వసించినవారిని గురించి ఎప్పుటి కప్పుడు సమాచారం అందజేస్తుండేది. అలాగే హజ్రత్ లూత్ (అలైహి) భార్య కూడా తన భర్త ఇంటికి వచ్చేవారిని గురించి దుర్బాగ్గులైన తన జాతినాయకులకు సమాచారం అందజేస్తుండేది.

వారా స్త్రీలను దేవుని(శిక్ష) నుండి ఏమాత్రం కాపాడలేకపోయారు. వారిద్దరితో “వెళ్ళండి, అగ్నిలో పడేవారితో మీరూ అగ్నిలోకి పోయిపడండి” అని చెప్పడం జరిగింది. (10)

విశ్వాసుల విషయంలో దేవుడు ఫిరోన్ భార్య గాధను దృష్టాంతంగా పేర్కొంటున్నాడు. ఆమె (దైవాన్ని ప్రార్థిస్తూ) “ప్రభూ! నాకోసం నీ దగ్గర స్వర్గంలో ఒక గృహం నిర్మించు. నన్ను ఫిరోన్ బారినుండి, అతని (దుష్ట)కర్మల (కీడు)నుండి కాపాడు. (ఈ) దుర్మార్గువు జాతి నుండి నాకు విముక్తి కలిగించు” అని అన్నది. (11)

అలాగే దేవుడు ఇబ్రాహీం కుమార్తె మర్యంని కూడా ఉదాహరణగా పేర్కొంటున్నాడు. ఆమె తన మానాన్ని కాపాడుకున్న పరమ శీలవతి. మేము మావైపు నుండి ఆమె (గర్భం)లోకి ఒక ఆత్మను ఊదాము. ఆమె తన ప్రభువు బోధనలను, ఆయన గ్రంథాలను విశ్వసించి, దైవవిధేయులలో చేరిపోయింది. (12)

అవతరణ:మక్కా 67. ముల్క్ (సార్వభౌమత్వం) సూక్తులు:30

ఈ అధ్యాయం నబవిశకారంభంలో అవతరించిఉండవచ్చు. ఇందులో దేవుని శక్తి సామర్థ్యాల్ని, పరలోకంలో సత్యాన్ని విశ్వసించనివారికి ఎదురయ్యే భయంకర పరిణామాల్ని గురించి ప్రస్తావిస్తూ, మానవుల్ని దేవుని ఏకత్వం వైపు పిలవడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

యావత్తు విశ్వసార్వభౌమత్వం కలిగివున్న దేవుడు ఎంతో శుభదాయకుడు. ఆయన ప్రతి వస్తువుపై, ప్రతి విషయంపై సర్వాధికారం కలిగి ఉన్నాడు.¹ మీలో ఎవరు మంచి

1. ఈ సూక్తిలో యావత్తు విశ్వసార్వభౌమత్వం దేవుని చేతిలోనే ఉందని, ఆయనకు ప్రతి విషయంపై సర్వాధికారం ఉందని చెబితోంది ఖుర్ఆన్. అంటే ఆయన యావత్తు విశ్వవ్యవస్థను శూన్యం నుంచి సృష్టించి, దాన్ని తన అభీష్టం ప్రకారం పకడ్బందీగా నిర్వహిస్తున్నాడు. ఆయనే కోట్లాది గ్రహాలకు, నక్షత్రాలకు తమతమ నిర్ణీత కక్ష్యలలో నియమబద్ధంగా సంచరించేలా నిర్దేశించాడు. ఆయన అణువణువుపై అదుపు, అధికారం కలిగి ఉన్న అపారశక్తి సంపన్నుడు. విశ్వ నిర్మాణానికి, విశ్వంలోని మొత్తం సృష్టిరాసుల సృజనకు కావలసిన సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమైన మూల పదార్థాలపై సైతం ఆయనకు పూర్తి అధికారం ఉంది.

రసాయనిక శాస్త్రం రీత్యా ఒక శాస్త్రవేత్త దృష్టిలో బొగ్గుకు, వజ్రానికి అట్టే తేడా లేదు. ఈ రెండింటిలోనూ కార్బన్ పరమాణువులే ఉన్నాయి. అయితే దేవుడు ఆ పరమాణుల సంఖ్య, నిర్మాణాలకు సంబంధించి రెండు వేర్వేరు పద్ధతుల్ని అవలంబించడం ద్వారా ఒక పదార్థాన్ని బొగ్గుగా, మరో పదార్థాన్ని వజ్రంగా సృష్టించాడు. ఇలా మొత్తం 110కి పైగా మూలకాల (Elements) పరమాణువులతో ఈ విశ్వం ఉనికిలోకి వచ్చింది. ఈ మూలకాలన్నిటిపై దేవునికి అదుపు, అధికారాలున్నాయి. అంతేకాదు, ఈ మూలకాల పరమాణువుల్లోని ప్రోటాన్లు, న్యూట్రాన్లు, ఎలక్ట్రాన్లు మొదలైన పరమాణు విభాగాలు కూడా దేవుని అదుపాజ్ఞలలోనే ఉన్నాయి.

రూథర్ ఫర్డ్ అనే శాస్త్రవేత్త పరమాణు నిర్మాణాన్ని సౌరవ్యవస్థతో పోల్చాడు. పరమాణు కేంద్రం (న్యూక్లియస్)లో “ప్రోటాన్”లు అనబడే ధనావేశ కణాలు, “న్యూట్రాన్”లు అనబడే ఆవేశ రహిత కణాలు ఉంటాయి. కేంద్రం చుట్టూ “ఎలక్ట్రాన్”లు అనబడే రుణావేశ కణాలు తమ తమ నిర్ణీత కక్ష్యల్లో అతివేగంగా పరిభ్రమిస్తూ ఉంటాయి. అంతేకాదు, తిరిగి ఈ ఎలక్ట్రాన్ల చుట్టూ

పనులు చేస్తారో (మరెవరు చెడ్డపనులు చేస్తారో) పరీక్షించడానికి ఆయన జీవన్మరణాలు సృష్టించాడు. ఆయన మహా శక్తిమంతుడు, గొప్ప క్షమాశీలి. (1-2)

ఆయన ఒకదానిపై ఒకటి ఏడు ఆకాశాలు నిర్మించాడు. (చూడండి) కరుణామయుని సృష్టి నిర్మాణంలో మీకేదైనా క్రమరాహిత్యం కన్పిస్తుందా? కన్పించదు. మరోసారి చూడండి. ఎక్కడైనా మీకేదైనా లోపం కన్పిస్తుందా? (కావాలంటే) మళ్ళీమళ్ళీ చూడండి. (చివరికి) మీచూపులే అలసినాలసి అవమానభారంతో వెనక్కి మరలుతాయి. (3-4)

మీకు సమీపంలో ఉన్న ఆకాశాన్ని మేము అద్భుతమైన (తారా)దీపాలతో తీర్చిదిద్ది వాటిని పిశాచశక్తుల్ని తరిమికొట్టే సాధనాలుగా చేశాం. ఈ పిశాచశక్తుల కోసం మేము భగభగ మండే అగ్నిని సిద్ధపరచి ఉంచాము. (అలాగే) విశ్వప్రభువును తిరస్కరించిన వారి కోసం నరకశిక్ష కాచుకొని ఉంది. నరకం పరమ చెడ్డ నివాసం. అందులో విసరి వేయబడేటప్పుడు వారు దాని భయంకరమైన గర్జనలు వింటారు. అది మండిపడుతూ తీవ్రమైన ఆగ్రహోద్రేకాలతో బ్రద్దలయిపోతున్నట్లు గోచరిస్తుంది.

అందులో (దుష్ట)మూకలను విసరివేసినప్పుడల్లా దాని నిర్వాహకులు వారినుద్దేశించి “మీ దగ్గరకు హెచ్చరించేవారెవరూ రాలేదా?” అని అడుగుతారు. దానికి వారు “ఎందుకు రాలేదు, వచ్చాడొకతను. కాని మేమతడ్ని తిరస్కరించాం. అతనితో ‘దేవుడు ఏదీ పంపలేదు. నీవు చాలా అపమార్గంలో పడిపోయావు అన్నాం’ అనంటారు. (5-9)

“అయ్యో! మా పాడుగాను!! మేము (ప్రవక్త మాటలు) విని అర్థం చేసుకొనివుంటే ఈరోజు (మాకీ దుర్గతి పట్టేదికాదు.) మేము అగ్ని శిక్షకు గురైన వారిలో చేరి వుండేవారం కాము” అని కూడా అంటారు వారు. ఈవిధంగా వారు తమ తప్పు ఒప్పుకుంటారు. ఈ నరకవాసులు నాశనం గాను! (ఇప్పుడా మీరు తప్పు ఒప్పుకునేది?) (10-11)

ఎవరు తమ ప్రభువును (ప్రత్యక్షంగా) చూడకుండానే ఆయనకు భయపడతారో వారి కోసం పాపమన్నింపు, గొప్ప సుకృతఫలం ఉన్నాయి. మీరు మెల్లగా మాట్లాడినా, బిగ్గరగా మాట్లాడినా ఒకటే; ఆయనకు (మీ) అంతరంగాల్లో మెదిలే నిగూఢ విషయాలు

పాసిట్రాన్, మీసాన్ మొదలైన ముప్పుయికి పైగా ఉపకణాలు కూడా తిరుగుతూ ఉంటాయి. అంటే సూర్యుని చుట్టూ భూమి, అంగారకుడు తదితర గ్రహాలు, ఆ గ్రహాల చుట్టూ చంద్రుడు లాంటి ఉపగ్రహాలు ఎలా తిరుగుతుంటాయో అలాగే పరమాణువులో న్యూక్లియస్ చుట్టూ ఎలక్ట్రాన్లు, ఎలక్ట్రాన్ల చుట్టూ పాసిట్రాన్, మీసాన్ వగైరా ఉపకణాలు తిరుగుతూ ఉంటాయన్న మాట. (గ్రహాలు, నక్షత్రాలను గురించి 36:36 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

పరమాణువ్యవస్థ ఓ విచిత్రజగత్తు. ఇందులోని ప్రతి కణమూ, ఉపకణమూ దేవుని అదుపాజ్ఞలలో ఉంటుంది. ఇవన్నీ ఆయన ఆజ్ఞానుసారమే ఎంతో పకడ్బందీగా, నియమబద్ధంగా తమ తమ విధుల్ని నిర్వహిస్తుంటాయి. అందుకే ఇదే అధ్యాయంలోని 67:3,4 సూక్తులలో దేవుడు ఇలా అంటున్నాడు: “కరుణామయుని సృష్టినిర్మాణంలో మీకెలాంటి క్రమరాహిత్యమైనా కన్పిస్తుందా? కన్పించదు. మరోసారి చూడండి ఎక్కడైనా మీకు ఏదైనా లోపం కన్పిస్తుందా? (కావాలంటే) మళ్ళీ మళ్ళీ చూడండి. చివరికి మీ చూపులే అలసినాలసి అవమాన భారంతో వెనక్కి మరలుతాయి.’

సయితం తెలుసు. సృష్టించినవాడికి (తన దాసుల సంగతి) తెలియదా మరి? ఆయన ఎంతో సూక్ష్మగ్రాహి, సర్వం తెలిసినవాడు. మీరు భూమి ఉపరితలంపై (నిశ్చింతగా) తిరిగేందుకు ఆయనే దాన్ని అదుపులో ఉంచాడు. దేవుడు ప్రసాదించిన ఉపాధి (ఒనరులు) అనుభవించండి. చివరికి మీరు (మరణానంతరం) ఆయన సన్నిధికి పునర్జీవులయి పోవలసి ఉంది. (12-15)

ఆకాశంలో ఉన్నవాడు మిమ్మల్ని హఠాత్తుగా భూమిలోకి దిగబడేలా చేయడని, భూమి తీవ్ర ప్రకంపనలతో ఊగిపోదని మీరు నిర్భయంగా ఉన్నారా? (లేక) ఆకాశంలో ఉన్నవాడు మీపైకి రాళ్ళ తుఫాన్ని పంపడని నిశ్చింతగా ఉన్నారా? (ఆ విపత్తు వచ్చి పడగానే) అప్పుడు తెలుస్తుంది మీకు నా హెచ్చరికలు ఎలాంటివో. (16-17)

వీరికి పూర్వం గతించినవారు కూడా (ప్రవక్తలను) తిరస్కరించారు. ఇక నా పట్టు ఎంత కఠినంగా ఉండేదో చూడు. వీరు తమమీద రెక్కలు జాపుతూ, ముడుస్తూ ఎగిరే పక్షుల్ని పరికించి చూడలేదా? వాటిని (ఏ ఆధారం లేకుండా) పట్టిఉంచేవాడు కరుణా మయుడు తప్ప మరెవరూ లేరు. ఆయన ప్రతి సృష్టిరాసిని పర్యవేక్షిస్తున్నాడు. (18-19)

కరుణామయునికి వ్యతిరేకంగా మీవద్ద మిమ్మల్ని ఆదుకోగలిగే సైన్యం ఏముందో కాస్త చూపండి (మాకు). వీరసలు పెద్ద మోసానికి గురైఉన్నారు. పోని, కరుణామయుడు తన ఉపాధి (మార్గం) మూసేస్తే ఇక మీకు ఉపాధినిచ్చే వారెవరో చెప్పండి మాకు. (ఎవరూ లేరు.) వీరసలు తమ తలబిరుసుతనం, సత్యతిరస్కారాల నుండి బయట పడటానికి ఏమాత్రం సిద్ధంగా లేరు. (20-21)

(సరే,) తల వంచుకొని (మూగెద్దులా) నడిచేవాడు సరైన దారిలో నడుస్తాడా, లేక తల పైకెత్తి సూటిగా చూస్తూ చదునైన బాటపై నడిచేవాడు సరైన దారిలో ఉంటాడా? చెప్పు: దేవుడే మిమ్మల్ని పుట్టించాడు. ఆయనే మీకు వినే, చూసే శక్తినిచ్చి ఆలోచించే, అర్థం చేసుకునే మేధ కూడా ప్రసాదించాడు. కాని మీరు చాలా తక్కువగా కృతజ్ఞత చూపుతున్నారు. చెప్పు: “మిమ్మల్ని భూమండలంపై విస్తరింపజేసినవాడు దేవుడే. ఆయన సన్నిధిలోనే మీరు (మరణానంతరం) సమీకరించి ప్రవేశపెట్టబడతారు.” (22-24)

వారు “నీవు చెప్పేది నిజమైతే (ప్రళయ సంభవం గురించిన) వాగ్దానం ఎప్పుడు నెరవేరుతుంది?” అని అంటారు. వారికిలా చెప్పు: “ఆ సంగతి దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. నేను విషయాన్ని అందజేసి హెచ్చరించేవాణ్ణి మాత్రమే.” ఆ సమయం సమీపించినప్పుడు దాన్ని చూడగానే సత్యతిరస్కారుల ముఖాలు (భయాందోళనలతో) ముడుచుకుపోతాయి. అప్పుడు వారికి “ఇదే మీరు (ఎప్పుడు సంభవిస్తుందని) అడుగు తుండిన విషయం” అని చెప్పడం జరుగుతుంది. (25-27)

వారిని అడుగు: “మీరెప్పుడైనా ఆలోచించారా? దేవుడు నన్ను, నా అనుచరులను చంపినా లేక కరుణించినా (దానివల్ల మీకు ఒరిగేదేమీ లేదు. కాని) సత్యతిరస్కారులను దుర్బర శిక్ష నుండి ఎవరు కాపాడగలరు?” వారికిలా తెలియజెయ్యి: “ఆయన ఎంతో కరుణామయుడు, ఆయన్నే మేము విశ్వసిస్తున్నాము; ఆయన్నే నమ్ముకొని ఉంటాము. (కాని) పూర్తిగా మార్గభ్రష్టత్వంలో పడినవారెవరో మీకు త్వరలోనే తెలిసిపోతుంది.” (29)

వారిని అడుగు: “మీ బావులు, కుంటల్లోని నీరు నేలలోకి ఇంకిపోతే ఇక ఆ నీటి ఊటల్ని మీరెవరు తీసిస్తారు? దీన్ని గురించి మీరెప్పుడైనా ఆలోచించారా?” (30)

అవతరణ: మక్కా **68. ఖలం (కలం)** సూక్తులు: 52

ఈ అధ్యాయం కూడా నబవీశకం ప్రారంభకాలంలోనే అవతరించింది. ఇందులో అవిశ్వాసుల ఆరోపణలకు సమాధానమిస్తూ వారిని హెచ్చరించి హితోపదేశం చేయ బడింది. ఈ సందర్భంలో దేవుడు ప్రసాదించిన వరాలు మరచి ఆయనకు కృతఘ్నులై పోయిన ఓతోట యజమానుల వృత్తాంతం ఉదాహరణగా పేర్కొనబడింది. చివర్లో దైవప్రవక్త (స)కు సహనం గురించి కొన్ని సూచనలు ఇవ్వబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

నూన్...కలం సాక్షి! వ్రాసేవారు వ్రాస్తున్నదాని సాక్షి!! నీ ప్రభువు దయవల్ల నీవు ఏమాత్రం పిచ్చివాడవు కావు. నీకు తప్పకుండా ఎన్నటికీ అంతంకాని గొప్ప ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. నిస్సందేహంగా నీవు అత్యున్నత సుగుణసంపత్తి కలవాడవు. మీలో ఎవరు ఉన్నాడులో త్వరలోనే నీకూ తెలుస్తుంది; వారికీ తెలుస్తుంది. (1-6)

నీ ప్రభువుకు తనమార్గం నుండి ఎవరు తప్పిపోయారో బాగా తెలుసు. ఆలాగే ఎవరు సన్మార్గంలో ఉన్నారో కూడా ఆయనకు తెలుసు. కనుక నీవు సత్యతిరస్కారులు తెచ్చే వత్తిళ్ళకు ఏమాత్రం తలవొగ్గకు. నీవు కొంచెం మెత్తబడితే వారు కూడా కాస్త వెనక్కి తగ్గుదామని భావిస్తున్నారు. (7-9)

నీవు వారికి ఏమాత్రం లొంగకు. (ముఖ్యంగా) చీటికిమాటికి ఒట్లు వేసుకునే తుచ్చుడు, ఎత్తిపొడిచేవాడు, చాడీలు చెబుతూ తిరిగేవాడు, సత్కార్యాల నుండి నిరోధించేవాడు, మితిమీరిన దౌర్జన్యాలకు పాల్పడేవాడు, ఫెహరపాపి, పరమ దుర్మార్గుడు, వీటన్నిటికీ తోడు ఏమాత్రం నీతిలేని నికృష్టుడు... (ఇలాంటివాడికి లొంగకు). అతను తన సంతానం, సిరిసంపదలు చూసుకొని మిడిసిపడుతున్నాడు. అతని ముందు మా సూక్తులు చదువుతున్నప్పుడు “ఇవి పూర్వీకుల పుక్కిటిపురాణాలు మాత్రమే” అంటాడు. త్వరలోనే మేమతని ముక్కుమీద వాతపెట్టి అతని పీచం అణచివేస్తాం. (10-16)

మేము పూర్వం ఓతోట యజమానులకు పరీక్ష పెట్టినట్లు (ఇప్పుడు మక్కా)వారికి కూడా పరీక్ష పెట్టాం. ఆ తోటయజమానులు ప్రమాణం చేసి తాము (రేపు) ఉదయాన్నే తోటకెళ్ళి తప్పక పండ్లు కోస్తామని అన్నారు. వారు “దేవుడు తలిస్తే (పండ్లు కోస్తాం)” అనలేదు. ఆరాతి వారు గాఢనిద్రలో ఉన్నప్పుడు నీప్రభువు నుండి వారి తోటపైకి విపత్తు వచ్చిపడి, దాన్ని పంటకోయబడిన పొలంలా ధ్వంసం చేసింది. (17-20)

తెల్లవారగానే వారు ఉత్సాహంతో ఒకర్నొకరు కేకవేసి పిలుచుకుంటూ “పండ్లు కోయాలనుకుంటే పెందలాడే తోటకు బయలుదేరండి” అన్నారు. ఇలా వారందరూ బయలుదేరారు. (దారిలో) మాట్లాడుకుంటూ “ఈరోజు మన తోటలోకి పేదవాళ్ళవరూ రాకుండా చూసుకోవాలి” అన్నారు. వారు ఎవరికీ చిల్లిగవ్వ కూడా ఇవ్వరాదని నిర్ణయించుకొని, తొందర తొందరగా వెళ్ళారు పెద్ద మొనగాళ్ళులా. (21-25)

అయితే తోట వద్దకు చేరుకొని (నిర్వాంతపోయి) చూస్తూ “ఏమిటీ మనం దారి తప్పి వచ్చామా...? కాదుకాదు, మన దురదృష్టమే మన కొంపముంచింది” అన్నారు. వారందరిలో కాస్త మంచివాడు “మీరు దేవుణ్ణి ఎందుకు స్మరించరని నేను చెప్పలేదా?” అన్నాడు. అప్పుడు వారు “(నిజం) మనప్రభువు ఎంతోపవిత్రుడు. మనమే దుర్మార్గులం” అన్నారు. ఆతర్వాత వారు ఒకర్నికొకరు నిందించుకున్నారు. (26-30)

చివరికి ఇలా అన్నారు: “అయ్యో! ఎంత దుర్గతి పట్టింది మనకు! నిజంగా మనం చాలా దుర్మార్గులై పోయాం. (ఇప్పుడైనా) మనం పశ్చాత్తాపం చెంది మన ప్రభువుని క్షమాపణ కోరుకుందాము. బహుశా మన ప్రభువు (మనల్ని కనికరించి) ఇంతకంటే మంచితోట ప్రసాదించవచ్చు.” ఇలాఉంటుంది (ఇహలోక) శిక్ష. పరలోక శిక్ష ఇంతకంటే తీవ్రంగా ఉంటుంది. వీరీ సత్యం తెలుసుకుంటే ఎంత భాగుండు! భయభక్తులుకలవారి కోసం వారిప్రభువు దగ్గర భోగభాగ్యాలతో కూడిన స్వర్గవనాలున్నాయి. మేము విధేయులైనవారిని, అపరాధులను ఒకే దృష్టితో ఎందుకు చూస్తాం? (31-35)

(మీరిక్కడ అష్టయశ్వర్యాలు అనుభవిస్తున్నంత మాత్రాన దేవుడు మీపట్ల ప్రసన్నుడయ్యాడని, పరలోకంలోనూ తమకు భోగభాగ్యాలు ప్రసాదిస్తాడని భావిస్తున్నారా?) ఏమైంది మీకు ఇలాంటి నిర్ణయానికొచ్చారు? మీరు కోరుకున్నవన్నీ అక్కడ తప్పక లభిస్తాయని మీరేదైనా గ్రంథంలో చదివారా? అలాంటిగ్రంథం మీదగ్గరుందా? (36-38)

లేక మీరు కోరిందల్లా మీకు లభించడానికి మేము మీకేదైనా ప్రళయందాకా ఉండే వాగ్దానం చేశామా? దీనికి మీలో ఎవరు బాధ్యులని అడుగు. లేక వారి మిథ్యాదైవాలా (దీనికి బాధ్యులు)? అలాగైతే వారు తమ మిథ్యాదైవాలను (సాక్ష్యంగా) తీసుకురావాలి. వారి వాదన నిజమయితే ఈపని చేసితీరాలి మరి. (39-41)

(ప్రాపంచిక మైకపు)తెరలు తొలగి యదార్థం ముందుకొచ్చే రోజు (విశ్వప్రభువుకు) సాష్టాంగప్రణామం చేయడానికి మానవులు పిలవబడతారు. అప్పుడు వీరు సాష్టాంగ పడలేరు. వారి చూపులు క్రిందికి వాలిపోతాయి. నైచ్యం, అవమానం వారిని చుట్టుముట్టాయి. (ఇహలోకంలో) నిక్షేపంగా ఉన్నప్పుడు వీరిని సాష్టాంగప్రణామం కోసం పిలవడం జరుగుతుండేది. (కాని వీరప్పుడు తిరస్కరిస్తుండేవారు). (42-43)

సరే, ప్రవక్తా! ఈ వాణిని తిరస్కరించేవారి సంగతి నాకు వదలెయ్య. మేము వారిని వారికేమాత్రం తెలియనిరీతిలో క్రమేణా పతనాగాధంలోకి నెట్టివేస్తాం. నేను వారిని చూసి చూడనట్లు వదిలేస్తున్నాను. నా పన్నాగం ఎంతో పకడ్బందీగా ఉంటుంది. (44-45)

(సందేశప్రచారం కోసం) నీవేదైనా ప్రతిఫలం అడుగుతున్నావా, ఆ సుంకం బరువు క్రింద వీరు అణగిపోవడానికి? వారి దగ్గరకు అగోచర విషయాలకు సంబంధించిన సమాచార మేదైనా వస్తోందా, దాన్ని వ్రాసుకోవడానికి? (46-47)

కనుక (ప్రవక్తా!) నీ ప్రభువు నిర్ణయం వచ్చేవరకు ఓపిక పట్టు. మత్యబాధితుడిలా (యూనుస్ ప్రవక్తలా అసహనంతో) ప్రవర్తించకు. అతను పుట్టెడుదుఃఖంతో (మమ్మల్ని) ఎలుగెత్తి వేడుకున్నాడు. అతణ్ణి గనక అతని ప్రభువు కరుణించక పోయివుంటే, అతను

దుస్థితికి గురయి, ఎలాంటి చెట్లుచేమలు లేని మైదానంలో వినరేయబడేవాడు. చివరికి అతని ప్రభువు అతణ్ణి కటాక్షించి సజ్జనులలో చేర్చాడు. (48-50)

ఈ అవిశ్వాసులు (మా)వాణి వింటున్నప్పుడు నిన్ను మింగివేస్తామన్నట్లు కొరకొర చూస్తారు. ఇది యావత్తు ప్రపంచవాసుల కోసం అవతరించిన హితవాణి. అయినా వీరు (కారుకూతలు కూస్తూ) “ఇతను కచ్చితంగా పిచ్చివాడే” అంటున్నారు. (51-52)

69. హాఖ్కా (పరమయదార్థం)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 52

ఈ అధ్యాయం నబవిశకం ప్రారంభకాలంలో అవతరించింది. హజ్రత్ ఉమర్ (ర) ఓరోజు దైవప్రవక్త (స)ను వేధించడానికి కాబాకు వెళ్ళారు. అప్పుడాయన (స) కాబాలో నమాజ్ చేస్తున్నారు. హజ్రత్ ఉమర్ ఆ మహనీయుని నోట వెలువడుతున్న ఖుర్ఆన్ సూక్తులు వింటూ ఆశ్చర్యంతో “ఇతను తప్పకుండా కవి అయిఉంటాడ”ని మనసులో అనుకున్నారు. వెంటనే దైవప్రవక్త (స) నోట “ఇది గౌరవనీయుడైన దైవసందేశహారుని వాక్కు. కవినోట వెలువడిన వాక్కు కాదు” అని వినిపించింది. హజ్రత్ ఉమర్ (ర) మళ్ళీ “కవి కాకపోతే మాంత్రికుడై ఉంటాడ”ని అనుకున్నారు. వెంటనే దైవప్రవక్త (స) నోట “ఇది మాంత్రికుడి మాట కూడా కాదు. మీరసలు చాలా తక్కువగా ఆలోచిస్తారు. ఇది సర్వలోక ప్రభువు నుండి వచ్చిన వాణి” అన్న సూక్తులు వెలువడ్డాయి.

అప్పుడు హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) హూదయంలో ఇస్లాం చోటుచేసుకున్నది కాని, ఆయన వెంటనే విశ్వసించలేదు. ఇలా కొన్ని సంఘటనల తర్వాత, చివరికి ఆయన తన చెల్లెల్ని రక్షనిక్తం చేసిన సంఘటనతో చలించిపోయి ఇస్లాం స్వీకరించారు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

పరమయదార్థం! ఏమిటా పరమయదార్థం? ఆ పరమయదార్థం ఏమిటో నీకే మైనా తెలుసా? ఆద్, సమూద్ జాతులు హఠాత్తుగా వచ్చిపడే (ప్రళయ) విపత్తుని తిరస్కరించారు. అందువల్ల సమూద్ ప్రజలు ఒక ఘోరమైన ప్రమాదానికి గురై హత మయ్యారు. ఆద్ ప్రజలు ఒక భయంకరమైన తుఫాను దెబ్బకు నాశనమయ్యారు. దేవుడు దాన్ని వరుసగా ఏడురాత్రుళ్ళు, ఎనిమిదిపగళ్ళు వారిమీద పడవేశాడు. (అప్పుడు నీవక్కడ ఉండివుంటే) వారక్కడ ఖర్జూరపు మొదళ్ళు పడినట్లు నిర్జీవంగా పడివుండటం నీకు కన్పించేది. చూడు, వారిలో ఎవడైనా ప్రాణాలతో బయటపడ్డాడా? (1-8)

ఫిరోన్, అతనికి పూర్వముండిన జాతులు, తల్లక్రిందులయి ధ్వంసమైన జన పదాల జనం కూడా ఘోరపాపానికి పాల్పడ్డారు. వారంతా తమప్రభువు (పంపిన) ప్రవక్తలకు ఎదురుతిరిగారు. అప్పుడాయన వారిని కఠినంగా పట్టుకున్నాడు. (9-10)

(నూహ్ ప్రవక్త కాలంలో) తుఫానువరద ఉధృతమైనప్పుడు మేము మిమ్మల్ని ఓడలోకి ఎక్కించాం. ఈ సంఘటన మీకు కనువిప్పు కల్పించే జ్ఞాపికగా మిగిలిపోతుందని, గుర్తుంచుకునే చెప్పలు దాన్ని భద్రపరచుకుంటాయని మేమిలా చేశాం. (11-12)

ఆ తర్వాత (ప్రళయ)శంఖం ఓసారి పూరించగానే భూమిని, పర్వతాల్ని అమాంతం

ఎత్తికుదేసి తునాతునకలు చేయడం జరుగుతుంది. ఆరోజు జరగవలసిన సంఘటన జరుగుతుంది. అప్పుడు ఆకాశం బ్రద్దలై, అస్తవ్యస్తమైపోతుంది. (సరికొత్త విశ్వం ఆవిర్భవిస్తుంది.) నలుదిశలా దైవదూతలు ప్రత్యక్షమై ఉంటారు. ఆరోజు ఎనిమిది మంది దైవదూతలు నీప్రభువు సింహాసనం ఎత్తిపట్టుకొని ఉంటారు. ఆరోజు మీరు (దేవుని న్యాయస్థానంలో) ప్రవేశపెట్టబడతారు. (అక్కడ) మీరు ఏ రహస్యాన్నీ దాచలేరు. (13-18)

అప్పుడు కుడిచేతికి కర్మలపత్రం ఇవ్వబడిన మనిషి (ఎంతో సంతోషిస్తూ తన బంధుమిత్రుల్ని కలుసుకొని) “ఇదిగో నా కర్మలపత్రం, చదవండి. నేను నా (కర్మఫలం) లెక్క నాకు తప్పక లభిస్తుందని భావిస్తుండేవాణ్ణి” అనంటాడు. అతనిక కోరిన సుఖ సంతోషాలు అనుభవిస్తాడు. మహా అద్భుతమైన స్వర్గవనంలో ఉంటాడు. దాని పండ్ల గుత్తులు బరువుతో వంగిఉంటాయి. “హాయిగా తినండి, త్రాగండి మీరు గతజీవితంలో చేసుకున్న సుకృతఫలం అనుభవించండి” (అంటారు దైవదూతలు). (19-24)

ఇక ఎడమచేతికి కర్మల పత్రం ఇవ్వబడినవాడు (తీవ్రంగా పశ్చాత్తాపపడుతూ) ఇలా అంటాడు: “అయ్యయ్యా! నా కర్మపత్రం నాకసలు లభించకుండా, నా లెక్కేమిటో నాకు తెలియకుండా ఉంటే ఎంత బాగుండేది! నాకొచ్చిన (తొలి)చావే నన్ను పూర్తిగా తుదముట్టించి ఉంటే బాగుండేది!! ఈరోజు నా సిరిసంపదలు నాకేమాత్రం పనికి రాలేదు. నా అధికారం, అధిపత్యాలన్నీ మట్టిలో కలిసిపోయాయి.” (25-29)

(అప్పుడిలా ఆజ్ఞప్రతుంది): “పట్టుకోండి వాణ్ణి. వాడిమెడకు గుదిబండ కట్టి నరకం లోకి త్రోసేయండి. తర్వాత డెబ్బయిమూరల గొలుసుతో వాణ్ణి బిగించికట్టండి. మహోన్నతుడైన దేవుణ్ణి వీడు నమ్మేవాడు కాదు; పేదవాడికి పట్టెడన్నం కూడా పెట్టేవాడు కాదు. అలాంటి సహాయకార్యాల కోసం ఇతరుల్ని ప్రోత్సహించేవాడు కాదు. అందువల్ల ఈ రోజుక్కడ వీణ్ణి పట్టించుకునేవాడే లేడు. చీము, నెత్తురు తప్ప వాడికి తినడానికి మరేమీ లభించదు. పాపాత్ములే ఇలాంటి (జుగుప్సాకరమైన) తిండితింటారు” (30-38)

కాబట్టి, (మీరనుకునేది నిజం) కాదు. మీకు గోచరించేదాని పేర, గోచరించనిదాని పేర ప్రమాణంచేసి చెబుతున్నాను. ఇది గౌరవనీయుడైన సందేశహారుని వాక్కు. ఏ కవి నోటో వెలువడిన మాటకాదు. మీరసలు బహుతక్కువగా విశ్వసిస్తారు. ఇది ఏ మాంత్రికుడి వాక్కు కూడా కాదు. మీరసలు చాలాతక్కువగా ఆలోచిస్తారు. (39-42)

ఇది సర్వలోకప్రభువు నుండి అవతరించిన (దివ్య)వాణి. ఇతను కల్పించి ఏదైనా విషయం ప్రచారం చేస్తే, మేమిదని కుడిచేయి పట్టుకొని కంఠనాళం కోసివేసి వాళ్ళం. అప్పుడు మమ్మల్ని ఈపని నుండి ఏశక్తి అడ్డుకోలేదు. (43-47)

ఇది భయభక్తులు కలవారి కోసం అవతరించిన హితోపదేశం. మీలో కొందరు నిరాకరించేవారున్నారని మాకు తెలుసు. అలాంటి తిరస్కారులకిది తప్పనిసరిగా పశ్చాత్తాపానికి కారణమవుతుంది. ఇదిపూర్తిగా నమ్మదగిన సత్యం. కనుక ప్రవక్తా! నీవు మాత్రం మహోన్నతుడైన నీ ప్రభువు నామం స్మరిస్తూ ఉండు. (48-52)

70. మఆరిజ్ (ఆరోహణా సోపానాలు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 44

ఈ అధ్యాయం కూడా నబవీశకం ప్రారంభంలోనే అవతరించింది. ఇందులో ప్రళయం, స్వర్గనరకాలను హేళనచేసే సత్యతిరస్కారుకు హెచ్చరికలు ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అడిగేవాడు శిక్షను గురించి అడుగుతున్నాడు. అది అవిశ్వాసులపై విరుచుకు పడేందుకు తప్పక వస్తుంది. దాన్నెవరూ ఆపలేరు. అది ఆరోహణాసోపానాల యజమాని అయిన దేవుని వైపునుండి వస్తుంది. పరిశుద్ధాత్మ (ఇతర) దైవదూతలు ఆయన సన్నిధికి యాభైవేల సంవత్సరాలకు సమానమైన ఒక సుదీర్ఘదినంలో ఎక్కిపోతారు.¹ కనుక ప్రవక్తా! సహనం వహించు, సంస్కారవంతమైన సహనం వహించు. (1-5)

వారా శిక్ష చాలా దూరం ఉండనుకుంటున్నారు. కాని మేము దాన్ని అతి సమీపంగా చూస్తున్నాం. ఆ (శిక్ష వచ్చిపడే) రోజు ఆకాశం చమురు తెట్టులా మారిపోతుంది. పర్వతాలు రంగు రంగుల దూదిపింజాల్లా ఎగురుతాయి. ప్రతి ఒక్కడూ ఎదుటివాడి (దుస్థితి)ని చూస్తున్నప్పటికీ ఏ ప్రాణస్నేహితుడూ తన ఆప్తమిత్రుణ్ణి పట్టించుకోడు.

ఆరోజు పాపాత్ములు శిక్ష నుండి తప్పించుకోవడానికి తమ భార్యపిల్లల్ని, అన్నదమ్ముల్ని, తమకు ఆశ్రయం ఇవ్వగలిగిన అతి సన్నిహిత బంధువర్గాన్ని, చివరికి లోకం లోని వారందరీ పరిహారంగా ఇవ్వదలచుకుంటారు. అయినా (శిక్ష నుండి బయటపడటం) జరగదు. అది తీవ్రంగా ప్రజ్వరిల్లే నరకాగ్ని జ్వాల. అది చర్మాన్ని వలిచి మాణ్ణి వేస్తుంది. సత్యానికి విముఖుడై పోవడమేగాక ధనాన్ని కూడబెట్టి దాన్ని మాటిమాటికి సర్దిపెట్టుకుంటూ భద్రపరచుకున్న ప్రతివాడీ అది ఎలుగెత్తి పిలుస్తుంది. (6-18)

మానవుడు సహనం లేనివాడుగా సృజించబడ్డాడు. ఏదైనా కాస్త ఆపద వస్తే చాలు, కంగారుపడిపోతాడు. సంపద ఒనగూడినప్పుడు పినినారితనం వహిస్తాడు. అయితే కొందరు అలా చేయరు. వారి గుణగణాలు ఇలా ఉంటాయి:

- * వారు నమాజ్ చేసేవారు; నిత్యం క్రమం తప్పకుండా నమాజ్ విధి పాటిస్తారు.
- * వారి సంపదలో అర్థించేవారికి, అర్థించనివారికి ఒక నిర్ణీత భాగం ఉంటుంది.
- * వారు (పరలోక) తీర్పుదినాన్ని విశ్వసిస్తారు.
- * తమ ప్రభువు శిక్షకు భయపడుతుంటారు. వారి ప్రభువు శిక్షే అలాంటిది, దాని పట్ల ఎవరూ నిర్భయంగా ఉండకూడదు.
- * వారు తమ మర్నావయవాలను కాపాడుకుంటారు. అయితే తమ భార్యలు, తమ బానిసస్త్రీల విషయంలో ఇలా చేయకుండా ఉండటంలో ఎలాంటి తప్పు లేదు. అది తప్ప మరేదైనా కోరేవారే హద్దు మీరేవారు.²

1. వివరాలకు 32:5 సూక్తి, దాని పాదసూచిక, 22:47 సూక్తి చూడండి.

2. వివరాలకు 23:5-7 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

- * తమను నమ్మి అప్పగించబడేదాన్ని కాపాడే నిజాయితీపరులు.
- * ఇచ్చిన మాటను నిలబెట్టుకునే వాగ్దాన పాలకులు.
- * నాక్యం విషయంలో నీతి, న్యాయాలకు కట్టుబడి ఉండేవారు.
- * (ఏమరుపాటుకు లోనుకాకుండా) తమ నమాజులను కాపాడుకునేవారు. వీరెంతో గౌరవప్రదంగా స్వర్గవనాలలో (హాయిగా) ఉంటారు. (19-35)

సరే, ప్రవక్తా! ఈ తిరస్కారులు కుడివిడమల వైపు నుంచి జట్లుజట్టుగా నీ దగ్గరకి పరుగెత్తుకొస్తున్నారేమిట? వారిలో ప్రతిఒక్కడూ భోగభాగ్యాలతో కూడిన స్వర్గంలో ప్రవేశింపజేయబడతానని ఆశలు పెట్టుకున్నాడా? అలా ఎన్నటికీ జరగదు. మేము తమను ఎలాంటి పదార్థంతో పుట్టించామో వారికీ తెలుసు. కనుక ప్రవక్తా! తూర్పు పడమరల ప్రభువు సాక్షిగా చెబుతున్నాం. మేము తలచుకుంటే వీరి స్థానంలో వీరికంటే శ్రేష్ఠులైన మానవుల్ని తీసుకురాగలం. మాకా శక్తి ఉంది. మాతో ఎవరూ పోటీపడలేరు. (36-41)

కాబట్టి వారిని ఆటపాటల్లో, పనికిమాలిన మాటల్లోనే పడిఉండనివ్వక. అదే స్థితిలో చివరికి వారు తమకు వాగ్దానం చేయబడుతున్న రోజుకు చేరుకుంటారు. అప్పుడు వారు తమ విగ్రహాలవైపు దౌడు తీస్తున్నట్లు, సమాధుల నుంచి లేచి ఒకరికొకరు పోటీ పడుతూ పరుగెత్తుతారు. (అయితే తీరా చేరవలసిన చోటికి చేరినప్పుడు) వారి చూపులు (పశ్చాత్తాపంతో) క్రిందికి వాలిపోతాయి. అవమానం, అప్రతిష్ఠలు వారిని ఆవరిస్తాయి. అదే వీరికి వాగ్దానం చేయబడుతున్న (ప్రళయ) దినం! (42-44)

అవతరణ: మక్కా

71. నూహ్

సూక్తులు: 28

ఈ అధ్యాయంలో బహుదైవారాధకులకు హితోపదేశం చేయడానికి నూహ్ ప్రవక్త (అలై) వృత్తాంతం పేర్కొనబడింది. నూహ్ ప్రవక్త తన జాతిప్రజల్ని సన్మార్గంలోకి తీసుకురావడానికి ఎంత కృషిచేసినా కొందరు తప్ప అంతా తిరస్కరించారు. చివరికి ఆయన దేవుణ్ణి ప్రార్థించారు, దాంతో వారు భీకర తుఫాను వరదలకు నాశనమైపోయారు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

మేము నూహ్ (ప్రవక్త)ను అతని జాతిప్రజల వద్దకు పంపి, వారిపై వ్యధాభరితమైన శిక్ష వచ్చిపడక ముందే వారిని హెచ్చరించాలని ఆదేశించాం. (1)

(దాని ప్రకారం) అతను (తన జాతిప్రజల వద్దకెళ్ళి) ఇలా అన్నాడు: “నా జాతి ప్రజలారా! నేను మిమ్మల్ని స్పష్టంగా హెచ్చరించడానికి వచ్చినవాణ్ణి (దైవప్రవక్తను). కనుక (నామాట విని) దేవుణ్ణి ఆరాధించండి. ఆయనకు భయపడండి. నాకు విధేయత చూపండి. (అప్పుడు) దేవుడు మీ పాపాలు మన్నించి ఒక నిర్ణీతకాలం వరకు మిమ్మల్ని క్షేమంగా ఉండనిస్తాడు. దేవుడు నిర్ణయించిన (శిక్ష) సమయం వచ్చినప్పుడు దానివేరూ ఆపలేరు. ఈ విషయం మీరు అర్థం చేసుకుంటే ఎంత బాగుంటుంది!” (2-4)

(ఈవిధంగా నూహ్ ప్రవక్త అనేక సంవత్సరాలు ప్రజలకు హితబోధ చేసినా పెద్దగా ప్రయోజనం కన్పించలేదు. దాంతో) అతను దేవుణ్ణి ఇలా మొరపెట్టుకున్నాడు:

“ప్రభూ! నేను నా జాతిప్రజల్ని (నీవైపు) రేయింబవళ్ళూ పిలిచాను. కాని నా పిలుపు వారి చెవికెక్కలేదు. వారు మరింత దూరంగా పారిపోతున్నారు. నీవు వారికి క్షమాభిక్ష పెట్టడానికి నేను వారిని పిలిచినప్పుడల్లా వారు చెవులలో వ్రేళ్ళు దూర్చుకునేవారు; వస్త్రంతో ముఖం కప్పుకునేవారు. మొండివైఖరి అవలంబించి గర్వపోతులయ్యారు. నేను బిగ్గరగా వారిని (దేవుని వైపు) పిలిచాను. తర్వాత బహిరంగంగా బోధచేశాను. ఆపై మెల్లిగా కూడా నచ్చజెప్పడానికి ప్రయత్నించాను. నేను వారికి ఇలా బోధించాను-

‘మీ ప్రభువును క్షమాపణ కోరుకోండి. ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి. ఆయన మీకోసం ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపిస్తాడు. మీకు సంతానం సిరిసంపదలు అనుగ్రహిస్తాడు. మీకోసం తోటలు పండిస్తాడు; సెలయేరులు ప్రవహింపజేస్తాడు.’¹ ఏమైంది మీకు, దేవుని ఔన్నత్యాన్ని నమ్ము? ఆయనే కదా మిమ్మల్ని వివిధ ఘట్టాలలో రూపొందించినవాడు.’

‘ఆయన ఒకదానిపై ఒకటి ఏడు ఆకాశాలు సృష్టించాడు. అందులో చంద్రుణ్ణి (చల్లటికాంతి వెదజల్లే) జ్యోతిలా చేశాడు. సూర్యుణ్ణి (దేదీప్యమానమైన) దీపంగా సృజించాడు. ఇదంతా మీకు కన్పించడంలేదా?’ ‘దేవుడు మిమ్మల్ని నేలనుండి చిత్రించిత్రంగా మొలకెత్తించాడు. తర్వాత ఆయన మిమ్మల్ని అదే నేలలోకి తీసికెళ్తున్నాడు. చివరికి అందులో నుంచే మిమ్మల్ని బయటికి తీసి నిలబెట్టాడు. మీరు ధరణిలో సువిశాల మార్గాలలో సంచరించడానికి ఆయన దాన్ని మీకోసం విశాలపరిచాడు.’ (5-20)

నూహ్ ఇలా అన్నాడు: “ప్రభూ! వారు నామాటలు ధిక్కరించారు. సంతానం సిరిసంపదలతో మరింత (బరితెగించి) నష్టం కొనితెచ్చుకున్న ధనికులకే వారు విధేయులు

1. దాదాపు ప్రతి దైవప్రవక్తా ప్రజలకు రుజుమార్గం బోధిస్తూ, ‘పాపక్షమాపణకై విశ్వప్రభువుని వేడుకొని ఆయన వైపు మరలితే ఆయన మీకు ప్రపంచ జీవితంలో కూడా భుజాలు, సౌఖ్యాలు ప్రసాదిస్తాడ’ని తెలియజేశాడు. హూద్ ప్రవక్త (అలైహి) బోధ గురించి 11:52 సూక్తి, నూహ్ ప్రవక్త (అలైహి) బోధ గురించి ఇదే అధ్యాయంలో 10-12 సూక్తులు, అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) మక్కా ప్రజలకు చేసిన బోధ గురించి 11:3 సూక్తి చూడండి.

ఓసారి మదీనాలో తీవ్రమైన కరువు వస్తే అప్పటి ఖలీఫా హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) వర్షం కోసం దైవాన్ని ప్రార్థించడానికి బదులు పాపమన్నింపుకై దుఆ (వేడుకోలు) చేసి ఊరుకున్నారు. దానిపై ప్రజలు ఆయన్ని విమర్శిస్తూ “మీరు వర్షం కోసం దుఆ చేయనే లేదు” అన్నారు. ఆయన దానికి సమాధానమిస్తూ “నేను ఆకాశం నుండి వర్షం కురిసే తలుపుల్ని తట్టాను. (అంతకంటే మరేం కావాలి?)” అని చెప్పి నూహ్ అధ్యాయంలోని ఈ సూక్తులే (71:10-12) పఠించారు.

ప్రఖ్యాత దైవప్రియుడు హజ్రత్ హసన్ బన్ బిన్ (రహ్మా) సన్నిధికి ఒకతను వచ్చి తమ ప్రాంతంలో కరువు వచ్చిందని తెలిపాడు. అప్పుడాయన, అయితే పాపమన్నింపుకై దైవాన్ని వేడుకోండి అని చెప్పారు. కాస్సేపటి మరొకతను వచ్చి తన దారిద్ర్య స్థితిని ఏకరువు పెట్టుకున్నాడు. ఇంకొకడు వచ్చి తనకు సంతానం కలగడం లేదని చెప్పుకున్నాడు. వేరొకడు వచ్చి తన పొలంలో పంట తగ్గిపోతోంది ఏం చెయ్యాలని అడిగాడు. హజ్రత్ హసన్ బన్ బిన్ (రహ్మా) వారందరికీ పాపమన్నింపు కోసం దైవాన్ని వేడుకోండని ఒకే సమాధానమిచ్చారు. దానికి ప్రజలు ఆశ్చర్యపోతూ “అదేమిటండీ మీరు విభిన్న రకాల ఫిర్యాదులు చేసిన వారందరికీ ఒకే నివారణ చూపుతున్నారు?” అని అడిగారు. దానికి సమాధానంగా ఆయన నూహ్ అధ్యాయంలోని ఈ (71:10-12) సూక్తులే పఠించారు.

లయ్యారు. వారు (నామీద) పెద్ద కుట్రపన్నారు. వారు (మిథ్యాదైవాలనే పట్టుకువ్రేలా డుతూ) 'మనం మన దైవాలను ఎన్నటికీ విడనాడకూడదు. వద్దని, సువాని వదలుకో కూడదు; యగూస్ని, యహూఫ్ని, నస్ని కూడా మనం వదలుకోరాదు' అని చెప్పు కున్నారు. ప్రభూ! ఇవి అనేక మందిని మార్గభ్రష్టత్వానికి గురిచేశాయి. నీవు కూడా ఈ దుర్మార్గులకు మార్గభ్రష్టత్వంలో తప్ప మరీ దేనిలోనూ వృద్ధినివ్వకు." (21-24)

(చివరికి) వారు తమ పాపాల కారణంగా (నీట) ముంచివేయబడ్డారు. (ఆ తరువాత) నరకాగ్నిలో విసరివేయబడ్డారు. ఇక వారిని దేవుని (పట్టు) నుండి ఏశక్తి కాపాడలేకపోయింది. వారు ఎలాంటి సహాయం పొందలేకపోయారు. (25)

(ఆ సందర్భంలో) నూహ్ ఇలా అన్నాడు: "ప్రభూ! ఈ తిరస్కారులలో ఏ ఒక్కడీ భూమండలంపై సజీవంగా వదలిపెట్టకు. నీవు గనక వీరిని వదిలేస్తే వీరు నీ దాసుల్ని దారి తప్పిస్తారు. వీరి సంతతి నుండి పుట్టే ప్రతివ్యక్తి దుర్మార్గుడిగా, కరుడుగట్టిన తిరస్కారిగా మారుతాడు. ప్రభూ! నన్నూ, నా తల్లిదండ్రుల్ని, నాఇంట్లో విశ్వాసిగా ప్రవేశించిన ప్రతి మనిషినీ, విశ్వసించిన యావత్తు స్త్రీ పురుషుల్ని క్షమించు. దుర్మార్గులకు మాత్రం విनाశంలో తప్ప మరెందులోనూ వృద్ధి కలిగించకు." (26-28)

అవతరణ: మక్కా

72. జిన్ (భూతం)

సూక్తులు: 28

ఈ అధ్యాయం నబవీశకం ప్రారంభకాలంలో అవతరించి ఉండవచ్చు. ఇందులో జిన్నులు(భూతాలు) దైవప్రవక్త (సల్లం) నోట ఖుర్ఆన్ వాణి విని విశ్వసించి, తమ జాతి జనానికి ఆ సంగతి తెలుపుతూ దేవుని ఏకత్వం గురించి వివరించడం జరిగింది. ఆ తర్వాత మక్కా అవిశ్వాసులకు ఈవృత్తాంతం తెలియజేసి హితోపదేశం చేయబడింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ప్రవక్త! వారికి సంగతి తెలియజెయ్యి: జిన్నుల సమూహం ఒకటి (ఖుర్ఆన్ బోధ) విన్నదని, తరువాత (తన జాతివాళ్ళ దగ్గరికెళ్ళి) ఈవిధంగా అన్నదని నాకు దివ్యావిష్కృతి ద్వారా తెలియజేయబడింది: "మేముక అద్భుతమైన ఖుర్ఆన్ (వాణి) విన్నాము. అది సన్మార్గం వైపు మార్గ దర్శనం చేస్తుంది. అందువల్ల మేము దాన్ని విశ్వసించాం. ఇక నుంచి మేము మా ప్రభువుకు ఎవరినీ సాటి కల్పించము."¹ (1-2)

"మా ప్రభువు మహోన్నతుడు, మహిమాన్వితుడు. ఆయన ఎవరినీ భార్యగా, కుమారునిగా చేసుకోలేదు- మన మూర్ఖజనం దేవుని విషయంలో సత్యవ్యతిరేకమైన మాటలు చెబుతున్నారు. దేవుణ్ణి గురించి మానవులు, జిన్నులు ఎన్నడూ అబద్ధాలాడరని మేము భావించాం- కొందరు మానవులు జిన్నులలో కొందరి రక్షణ కోరుతున్నారు. ఇలా వారు జిన్నుల గర్వాన్ని మరింత అధికం చేశారు- మీరు భావించినట్లే మానవులు కూడా దేవుడు ఎవరినీ ప్రవక్తగా నియమించి పంపడని అనుకున్నారు." (3-7)

"మేము ఆకాశాన్ని వెతికిచూస్తే అది పటిష్ఠంగా కాపలాదారులతో, ఉల్కలతో నిండివున్నట్లు కన్పించింది. ఇదివరకైతే (ఏదైనా) వినడానికి మనకు ఆకాశంలో కూర్చునే

1. జిన్నుల్ని గురించి ఇతర విషయాలకు 46:29-31 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.

చోటు దొరికేది. కాని ఇప్పుడు పరిస్థితి మారిపోయింది. దొంగచాటుగా ఎవరైనా వినడానికి ప్రయత్నిస్తే అతనికి ఒక అగ్నిజ్వాల తన కోసం మాటువేసి ఉండటం కన్పిస్తున్నది. భూవాసులకు ఏదైనా కీడు తలపెట్టే నిర్ణయం జరిగిందో, లేక వారి ప్రభువు వారికి సన్మార్గం చూపగోరుతున్నాడో మాకర్థం కావడం లేదు." (8-10)

"మనలో కొందరు సజ్జనులు ఉన్నారు; మరికొందరు దుష్టనులు ఉన్నారు. మనం విభిన్న (మత)వర్గాలుగా చీలిపోయి ఉన్నాం. మనం భూలోకంలో దేవుణ్ణి ఎదిరించలే మని, పారిపోయి కూడా ఆయన పట్టు నుండి బయటపడలేమని మాకిప్పుడు తెలిసి వచ్చింది- మేము మాత్రం హితబోధ విని విశ్వసించాం. (ఇలా) ఎవరైనా తమ ప్రభువును విశ్వసించి అతనికి ఎలాంటి నష్టంగాని, అన్యాయంగాని జరుగుతుందన్న భయమే ఉండదు- మనలో కొందరు దేవునికి విధేయులై (ముస్లింలై) వారున్నారు. కొందరు సత్యానికి విముఖులైన వారున్నారు. కనుక ఎవరు విధేయతా మార్గం (ఇస్లాం) అవలం బిస్తారో వారు ముక్తిమార్గం పొందినట్లే. అలాగే ఎవరు సత్యానికి విముఖులవుతారో వారు నరకానికి సమీపలయి పోతారు." (11-15)

(ప్రవక్త! వీరికి ఇలా చెప్పు:) ప్రజలు సన్మార్గంలో స్థిరంగా ఉంటే మేము వారికి త్రాగేందుకు పుష్పలంగా నీటిని అనుగ్రహిస్తాం, తద్వారా వారిని పరీక్షిస్తాం. తమ ప్రభువు స్మరణకు విముఖులయ్యే వారిని ఆయన కఠినంగా శిక్షిస్తాడు. (16-17)

ఆరాధనాలయాలు అల్లాహ్ కోసమే ప్రత్యేకించబడ్డాయి. కనుక అక్కడ అల్లాహ్ ను కాదని మరెవరినీ ఆరాధించకూడదు. ఓ దైవదాసుడు² ఆయన్ని ప్రార్థించడానికి నిలబడి నప్పుడు వీరతనిపై విరుచుకుపడటానికి సిద్ధమయ్యారు. ప్రవక్త! వారికిలా చెప్పు: "నేను నాప్రభువుని ప్రార్థిస్తున్నాను. ఆయనకు మరెవరినీ సాటికల్పించడం లేదు. (అంతేగాని నేనేమీ తప్ప చేయడంలేదే! మరెందుకు నామీద విరుచుకుపడుతున్నారు?)" (18-20)

ఇలా చెప్పు: "మీకు కీడుగాని, మేలుగాని చేయడానికి నాచేతిలో ఏమీ లేదు". ఇంకా చెప్పు: "నన్ను దేవుని పట్టునుండి ఎవరూ కాపాడలేరు. ఆయన సన్నిధిలో తప్ప మరెక్కడా నాకు రక్షణలేదు. దేవుని సూక్తుల్ని, ఆయన సందేశాన్ని (ప్రజలకు) చేరవేయడమే నాపని. అదితప్ప మరోబాధ్యత లేదు నామీద. కనుక దేవుని విషయాలు, ఆయన ప్రవక్త చెప్పే మాటలు విశ్వసించని వారికోసం నరకం కాచుకొని ఉంది. వారందులో (నానా యాతనలు అనుభవిస్తూ) ఎల్లకాలం పడిఉంటారు". (21-23)

వారివిధంగా తమకు వాగ్దానం చేస్తున్న దాన్ని చూస్తారు. అప్పుడు తెలుస్తుంది వారికి ఎవరి మద్దతుదారులు బలహీనులో, ఎవరి సంఖ్యాబలం తక్కువో. (24)

ఇలాచెప్పు: "మీకు వాగ్దానం చేయబడుతున్న విషయం సమీపంలోనే ఉందో లేక నాప్రభువు దానికోసం సుదీర్ఘకాలం నిర్ణయించాడో నాకైతే తెలియదు. ఆయన అతీంద్రియాలు ఎరిగినవాడు. తన అతీంద్రియజ్ఞానాన్ని తానుఎన్నుకున్న ప్రవక్తకు తప్ప మరెవరికీ ప్రసాదించడు. (వాటి భద్రతకోసం) ఆయన తన ప్రవక్తకు ముందూ, వెనుకా అంగర

2. ఇక్కడ ఒక దైవదాసుడు అంటే ముహమ్మద్ ప్రవక్త (సల్లం).

క్షకుల్ని (దైవదూతల్ని) నియమిస్తాడు. వారు తమప్రభువు సందేశాలు అందజేశారని అతను తెలుసుకోవడానిక్కూడా ఈవర్షాటు జరిగింది. దేవుడు వారి పరిసరాలన్నిటినీ పరివేష్టించి ఉన్నాడు; ఆయన సమస్త విషయాలు లెక్కపెట్టి ఉంచాడు.” (25-28) ❁

73. ముజమ్మిల్ (దుప్పటి కప్పుకొని నిద్రించేవాడు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 20

ఈ అధ్యాయంలో 1-19 సూక్తులు నబవీశకం ప్రారంభంలో అవతరించాయి. 20వ సూక్తి హి.శ. రెండవ ఏట అవతరించి ఉండవచ్చని భాష్యకారుల అభిప్రాయం.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

దుప్పటి కప్పుకొని నిద్రించేవాడా! రాత్రివేళ (నమాజుకోసం) లేచి నిలబడు. అయితే రేయంతా కాదు, అర్ధరాత్రిదాకా. లేదా అంతకంటే కొంచెం తక్కువ చేసుకో. లేదా అంత కంటే కొంచెం ఎక్కువ చేసుకో. ఖుర్ఆన్‌ని అగిఅగి నిదానంగా పఠించు. మేము నీమీద (ఎంతో బాధ్యతతో కూడిన) ఓ బరువైన వాణి అవతరింపజేయబోతున్నాం. మనస్సును అదుపులో ఉంచడానికి రాత్రిజాగరణ ఎంతో ప్రయోజనకరమైనది. పైగా ప్రశాంతంగా ఖుర్ఆన్ పఠించడానికి కూడా అది చాలా సమంజసమైన వేళ. (అదీగాక) నీకు పగటి పూట (ఇతరత్రా) అనేక పనులుంటాయి. (1-7)

(సదా) నీప్రభువు నామం స్మరిస్తూఉండు. అన్నిటినీ వదలి ఆయనకే అంకితమైపో. ఆయన తూర్పుపడమరలకు ప్రభువు. ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. కనుక నీవు ఆయన్నే నీ రక్షకుడిగా చేసుకో. ఆయన మీదే భారం వెయ్యి. జనం కల్పించి చెప్పుకునే మాటలు నీవు పట్టించుకోకు. సహనంతో వ్యవహరించు. సత్పురుషుడిలా వారికి దూరంగాఉండు. సత్యాన్ని ధిక్కరిస్తున్న ధనికుల సంగతి నాకు వదిలెయ్యి. నేను వారి భరతం పడ్డాను. వారిని కొంతకాలం అదే స్థితిలో ఉండని. (8-11)

(వారికోసం) మా దగ్గర బరువైన సంకెళ్ళున్నాయి. భగభగమండే అగ్ని, గొంతులో ఇరుక్కుపోయే ఆహారం, దుర్బర యాతనలు కూడా ఉన్నాయి. ఇవన్నీ భూమి, పర్వతాలు తీవ్రంగా కంపించే రోజు ఎదురవుతాయి. ఆరోజు పెద్దపెద్ద పర్వతాలు సైతం ఇసుక తిన్నెల్లా మారి చెల్లాచెదరయి పోతాయి. (12-14)

పూర్వం మేము ఫిరౌన్ వద్దకు (మూసా) ప్రవక్తను ఎలా పంపామో అలాగే ఈనాడు మీవ్యవహారం గురించి సాక్ష్యమివ్వడానికి మీ వద్దకు (ముహమ్మద్) ప్రవక్తను పంపాము. ఫిరౌన్ ఆ ప్రవక్త చేసిన హితబోధ అంగీకరించలేదు. కనుక మేము అతణ్ణి కఠినంగా పట్టుకున్నాం. (ఇప్పుడీ ప్రవక్త మాట వినకపోతే మీకూ అదే గతి పడుతుంది.) (15-16)

మీరు (మా సందేశం) ధిక్కరిస్తే రేపు పిల్లల్ని సైతం వృద్ధులుగా మార్చే (ప్రళయ) దినాన ఎలా తప్పించుకుంటారు? ఆరోజు ఆకాశం బ్రద్దలవుతుంది. దేవుని వాగ్దానం నెరవేరే తీరుతుంది. ఇదొక హితబోధే. ఇష్టమైనవారు తమ ప్రభువు వైపు వెళ్ళేమార్గం అవలంబించవచ్చు. (లేదా పెడదారిపట్టి నరకంలోవైనా పడొచ్చు). (17-19)

ప్రవక్తా! నీవు ఒకసారి మూడింట రెండువంతుల రాత్రిదాకా, మరొకసారి అర్ధరాత్రి దాకా, వేరొకసారి మూడింట ఒక వంతు రాత్రిదాకా మేల్కొని ఆరాధనలో గడుపుతావని నీ ప్రభువుకు తెలుసు. నీ అనుచరుల్లో కూడా కొందరు ఇలా చేస్తున్నారు. రాత్రివేళను, పగటివేళను దేవుడే లెక్క కట్టాడు. వేళలను మీరు సరిగా అంచనా కట్టలేరని ఆయనకు తెలుసు. అందువల్ల ఆయన మిమ్మల్ని కనికరించాడు. ఇక నుండి మీరు ఖుర్ఆన్‌ని సులభంగా ఎంతమేరకు పఠించగలిగితే అంతమేరకే పఠించండి. మీలో కొందరు వ్యాధిగ్రస్తులు, కొందరు దైవానుగ్రహం(ఉపాధి) అన్వేషణలో ప్రయాణం చేసేవారు, మరికొందరు దైవమార్గంలో పోరాడేవారు ఉంటారని ఆయనకు తెలుసు.

కనుక ఖుర్ఆన్‌ని సులభంగా పఠించగలిగినంత పఠించండి. ప్రార్థనా వ్యవస్థ నెల కొల్పండి. జకాత్ చెల్లించండి. దేవునికి శ్రేష్టమైన రుణం అందజేయండి. మీరు మీకోసం ఏ పుణ్యకార్యం చేసి పంపుకుంటారో అది దేవుని వద్ద సురక్షితంగా ఉంటుంది. అదే అత్యంత శ్రేష్టమైనది, దాని సుకృతఫలం కూడా ఘనమైనది. దేవుణ్ణి మన్నింపు వేడుకోండి. ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు. (20) ❁

74. ముదస్సిర్ (దుప్పటి కప్పుకొని పడుకున్నవాడు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 56

ఈ అధ్యాయంలో మొదటి 7సూక్తులు 96వ అధ్యాయంలోని తొలి 5సూక్తులు అవతరించిన కొంతకాలానికి, మిగిలిన సూక్తులు బహిరంగ ప్రచారం ప్రారంభించిన తరువాత అవతరించాయి. ఇందులో అవిశ్వాసుల వైఖరిని, ముఖ్యంగా వలీద్ బిన్ ముగైరా తలబీరుసుతనాన్ని, అతని దుష్టపన్నాగాలను విమర్శించడం జరిగింది.

ముహమ్మద్ మహనీయుని (స)పై మొట్టమొదటి దైవసందేశం హిరాగుహలో అవతరించింది. అప్పుడు 96వ అధ్యాయం (అలఖ్)లోని తొలి 5సూక్తులు వెలువడ్డాయి. ఇది ఆయనకు దివ్యావిష్కృతికి సంబంధించిన మొదటి అనుభవం. అందువల్ల ఆయన భయపడిపోయారు. తర్వాత కొంతకాలం దాకా ఆయనపై దైవసందేశం అవతరించలేదు.

అలాంటి స్థితిలో ఆయన ఓరోజు ఎక్కడికో పోతుంటే ఆకాశం నుండి ఓ వింత ధ్వని వినిపించింది. తలెత్తి చూస్తే, తను ఇంతకుపూర్వం హిరాగుహలో చూసిన దైవదూతే ఈసారి మహాకాయంతో భూమ్యాకాశాల మధ్య ఓ కుర్చీపై కూర్చున్నాడు. ముహమ్మద్ (స) ఈ అసాధారణ దృశ్యం చూసి భయాందోళనలతో ఇంటికొచ్చి వాలారు. రాగానే దుప్పటి కప్పు అన్నారు వణికిపోతూ. దుప్పటి కప్పిన తర్వాత కాస్తంత స్థిమితం కలిగింది. కాని అంతలోనే ఆయనపై ఒక విధమైన మైకం ఆవరించి దైవసందేశం అవతరించింది. ఈ అధ్యాయంలోని మొదటి ఏడు సూక్తులు అందులోనివే.

అధ్యాయం తొలిసూక్తుల్లోని ఆజ్ఞప్రకారం దైవప్రవక్త (స) ధర్మప్రచారం ప్రారంభించారు. ఖుర్ఆన్ సూక్తులు అవతరించినప్పుడల్లా వాటిని ఆయన ప్రజలకు విప్పించి ధర్మబోధ చేస్తుండేవారు. ఇంకేముంది, జనంలో సంచలనం చెలరేగింది. వారి నుండి తీవ్ర ప్రతిఘటన ఎదురైంది. ఇలాంటి పరిస్థితిలో కొంతకాలానికి హజ్జీయాత్ర మొదలైంది. ఆ సందర్భంలో దైవప్రవక్త (స) బయటనుండి వచ్చిన వివిధ ప్రాంతాల, జాతుల, తెగల

ప్రజల్ని కలుసుకొని వారికి దైవసందేశం అందజేయడానికి ప్రయత్నించారు. కాని బహు దైవారాధకులు ఆయనపై దుష్ప్రచారం చేస్తూ ఆటంకాలు సృష్టించారు.

ఈ నిర్వాకంకోసం వారు హజ్జ్ కు ముందు ఒక సమావేశం నిర్వహించి విషయాన్ని చర్చించారు. చివరికి వలీద్ బిన్ ముగైరా తీవ్రంగా ఆలోచించి “ముహమ్మద్ పెద్ద మాంత్రికుడని, ఎవరైనా అతనినోట వెలువడే వాణి వింటే అది వారినుండి వారి తల్లి దండ్రుల్ని, భార్యాపిల్లల్ని దూరం చేస్తుందని ప్రచారం చేద్దాం” అని అన్నాడు. ఈ ప్రతిపాదనను అందరూ ఆమోదించి పనిచేయడానికి సిద్ధమయ్యారు. కాని ఈ ప్రచారం వల్ల దైవప్రవక్త (స) పేరు అరేబియా నలుమూలలా వ్యాపించిపోయింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

దుప్పటి కప్పకొని పడుకున్నవాడా! లే, లేచి (ప్రజలను) హెచ్చరించు. నీ ప్రభువు ఔన్నత్యం చాచిచెప్పి. నీ దుస్తులు పరిశుభ్రంగా ఉంచుకో. అపవిత్రత, అపరిశుద్ధతలకు దూరంగా ఉండు. ఏ మేలయినా ప్రాపంచిక ప్రయోజనాలు ఆశించి చేయకు. (కష్టాలు వచ్చినప్పుడు) నీ ప్రభువు (ప్రసన్నత) కోసం సహనం వహించు. (1-7)

ప్రళయశంఖం పూరించబడే రోజు... ఆరోజు పరిస్థితి చాలా కఠినంగా, ఘోరంగా ఉంటుంది. అవిశ్వాసులకు ఏ మాత్రం తేలికగా ఉండదు. (8-10)

నేను ఒంటరిగా పుట్టించినవాడ్ని నాకు వదిలెయ్యి. (నేను చూసుకుంటాను అతని సంగతి.) నేనతనికి అపార సిరిసంపదలు ప్రసాదించాను. అతణ్ణి ఎల్లప్పుడూ వెన్నంటి ఉండే కొడుకుల్ని కూడా ఇచ్చాను. సుఖసంతోషాలకు కావల్సిన జీవన సామగ్రి సంతా ఇచ్చాను. అయినా నేను తనకు మరింత అనుగ్రహిస్తానని పేరాశతో ఉన్నాడు. అలా ఎన్నటికీ జరగదు.

వాడు మా సూక్తుల పట్ల ద్వేషం పెంచుకున్నాడు. త్వర లోనే నేనతణ్ణి కఠినమైన (నరక) శిఖరం ఎక్కిస్తాను. అతను బాగా ఆలోచించి (మాకు వ్యతిరేకంగా) కుట్ర పన్నడానికి ప్రయత్నించాడు. వాడు నాశనంగాను! ఎలాంటి దుష్టయత్నానికి ఒడిగట్టాడు!! వాడు పాడుగాను! ఎలాంటి దారుణానికి పాల్పడ్డాడు!! (11-20)

తర్వాత అతను (జనంవైపు)చూశాడు. ఆ తర్వాత భృకుటి ముడిచి, మూతి విరుచు కున్నాడు. ఆపై వెనక్కితిరిగి హూంకరించాడు. చివరికతను “ఇది పూర్వకాలం నుంచీ సాగుతున్న మంత్రజాలం తప్ప మరేమీ కాదు. ఇది మానవ వాక్కు మాత్రమే” అన్నాడు. త్వరలోనే నేనతణ్ణి నరకంలో విసరిపడేస్తాను. ఆ నరకం ఏమిటో నీకేం తెలుసు? అది (మనిషిని) మిగల్చదూ, వదలిపెట్టదు. చర్మాన్ని నిలుపుగా మాడ్చివేస్తుంది. దాని నిర్వహణకు పంధామ్మిది మంది కార్యకర్తలు నియమించబడ్డారు. (21-30)

మేము నరక పాలకులుగా దైవదూతల్ని నియమించాం. వారి సంఖ్యను అవిశ్వాసులకు పరీక్షగా చేశాం.¹ గ్రంథప్రజలకు నమ్మకం కుదరడానికి, విశ్వాసుల విశ్వాసం

2. మనిషి ప్రవృత్తిలోనే చెడు ఉన్నప్పుడు మంచి విషయంలో కూడా అతను చెడును చూడటానికే ప్రయత్నిస్తాడు. దైవప్రవక్త (స) నోట నరకపాలకుల సంఖ్య విన్నప్పుడు అవిశ్వాసులు ఇలాగే

మరింత దృఢం కావడానికి ఇలా చేశాం. కనుక గ్రంథప్రజలు, విశ్వాసులు ఎలాంటి అనుమానంలో పడిపోకూడదు. హృదయంలో (కాపట్య) రోగమున్నవారు, అవిశ్వాసులు (విమర్శిస్తూ) “దేవుడు చెప్పిన ఈ వింతమాటలోని అంతరార్థం ఏమిటో!” అంటారు. ఇలా దేవుడు తాను తలచిన విధంగా కొందరిని దారి తప్పిస్తాడు; మరికొందరికి దారి చూపుతాడు. నీ ప్రభువు సైన్యాల్ని గురించి ఆయనకు తప్ప మరెవరికీ తెలియదు. ప్రజలకు హితోపదేశం చేయడానికే ఈ (నరకదూతల) ప్రస్తావన తెచ్చాము. (31)

(ఇది ఆషామాషీ విషయం) కాదు. చంద్రుడిసాక్షి! గడచిపోతున్న రాత్రిసాక్షి! తెల్లారుతున్న ఉదయం సాక్షి! ఈ నరకం గొప్ప విషయాలలో ఒకటి. నరకం మానవుల పాలిట భయంకరమైన విషయం. మీలో (సత్యాన్ని స్వీకరించడానికి) ముందుకు రా దలిచే, లేక వెనకుండి పోగోరే ప్రతివ్యక్తి పాలిటా ఇది భయంకరమైన విషయమే. (32-37)

ప్రతి మానవుడూ తన కర్మలకు బదులు తాకట్టు వస్తువు లాంటివాడు. అయితే స్వర్గవనాలలో ప్రవేశించే కుడిపక్షం వారు మాత్రం కాదు. వారు (నరకంలో) పాపాత్ముల్ని చూసి “మిమ్మల్ని ఏ విషయం నరకంలో పడవేసింది?” అని అడుగుతారు. (38-42)

దానికి పాపాత్ములు ఇలా అంటారు: “మేము నమాజు చేసే వారిలో చేరలేదు. పేదలకు అన్నదానం చేసేవారం కాము. సత్యతిరస్కారులతో కలిసి మేమూ (సత్యాన్ని) తిరస్కరిస్తుండేవాళ్ళం. తీర్పుదినాన్ని అసత్య విషయమని ఖండిస్తుండేవాళ్ళం. ఈ స్థితి లోనే చివరికి అనివార్యవిషయం (మృత్యువు) మా ముందుకొచ్చింది.” అప్పుడు సిఫారసు చేసేవారి సిఫారసు వారికి ఏమాత్రం ఉపయోగపడదు. (43-48)

ఇంతకూ వీరికేమయింది, పులిని చూసి పారిపోయే అడవిగాడిదల్లా మా హితోపదేశానికి విముఖులైపోతున్నారా? వారిలో ప్రతిఒక్కడూ తనపేర మేము బహిరంగ లేఖ పంపాలని కోరుతున్నాడు. కాదు, అది కూడా కాదు. వారికసలు పరలోకమంటే భయమే లేదు. (అంచేత దాన్నిగురించి వారు ప్రశాంతంగా ఆలోచించడం లేదు.) (49-53)

ఎంతమాత్రం కాదు. ఇదొక హితోపదేశం. ఇష్టమైనవారు దీన్నుండి గుణపాఠం నేర్చుకోవచ్చు. (అదైనా) దేవుడు తలచుకుంటే తప్ప ఎవరూ గుణపాఠం నేర్చుకోలేరు. మానవులంతా దేవునికే భయపడాలి. ఆ హక్కు ఆయనకే ఉంది. తనకు భయపడే వారినే ఆయన క్షమిస్తాడు. క్షమించే అర్హత (అధికారం) ఆయనకే ఉంది. (54-56)

అవతరణ: మక్కా 75. ఖియామ (ప్రళయం) సూక్తులు: 40

ఈ అధ్యాయం నబవీశకం ప్రారంభకాలంలో అవతరించిఉండవచ్చు. ఇందులో ప్రళయం, పునరుత్థాన దినాన జరిగే పరిణామాల్ని గురించి హెచ్చరించడం జరిగింది.

ప్రవర్తించారు. అంతపెద్ద నరకానికి 19 మంది దైవదూతలేనా! అని హేళనచేశారు. “మనం వేల సంఖ్యలో ఉన్నాం, ఈ 19 మంది మనల్నే చేస్తారు? మనలో పదేసిమంది ఒక్కొక్క దైవదూతను ఎదుర్కొంటారు” అని చెప్పుకున్నారు. వారిలో ఓ మల్లయోధుడు “నేనొక్కణ్ణే 17 మంది దైవదూతల్ని మట్టికరిపిస్తాను. మిగతా ఇద్దర్ని మీరంతా కలిసి చూసుకోండి” అన్నాడు. ఈవిధంగా నరకదూతల సంఖ్య అవిశ్వాసుల్ని పరీక్షకు గురిచేసి, వారి సత్యతిరస్కారాన్ని మరింత అధికం చేసింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

కాదు. నేను ప్రళయం సాక్షిగా చెబుతున్నాను. (మీరనుకునేది ఎంతమాత్రం నిజం) కాదు. నేను తననుతాను నిందించుకునే ఆత్మ సాక్షిగా చెబుతున్నాను. (మృత) మానవుని ఎముకల్ని మేము సమీకరించలేమని అతను భావిస్తున్నాడా? ఎందుకు సమీకరించలేము? మేము అతని వ్రేళ్ళ కొనలను సైతం తిరిగి రూపొందించగలం. (1-4)

కాని మానవుడు ఇకముందు కూడా దుష్కార్యాలు చేస్తూ, విశృంఖలజీవితం గడప గోరుతున్నాడు. “ప్రళయం ఎప్పుడొస్తుంది? అసలంతకూ అది వస్తుందా లేదా?” అని అంటాడు. ఆరోజు మానవులు (తీవ్రమయిన భయాందోళనలతో) కళ్ళు తేలవేస్తారు. చంద్రుడు కాంతి విహీనుడయి పోతాడు. సూర్యచంద్రుల్ని కలిపివేయడం జరుగుతుంది. అప్పుడు ఈ మానవుడే “నేనెక్కడికి పారిపోవాలి?” అనంటాడు. (5-10)

ఎక్కడికి పారిపోలేవు. ఎక్కడా నీకు రక్షణ లేదు. ఆరోజు నీవు నీ ప్రభువు సన్నిధికి వెళ్ళి నిలబడవలసి ఉంటుంది. ఆరోజు మానవునికి అతను ముందుకు పంపుకున్నవీ, వెనుక వదలి వచ్చినవీ అన్నీ తెలియజేయబడతాయి. అతను ఎన్ని సొకులు చూపినా, తనను గురించి తానే బాగా ఎరగ్గలడు. (11-15)

ప్రవక్త! ఈ దివ్యావిష్కృతిని గుర్తుంచుకోవడానికి వడివడిగా నాలుక తిప్పకు. దాన్ని గుర్తుచేయించడం, నీచేత చదివించడం మాపని. కనుక మేము పరిస్తున్నప్పుడు నీవు శ్రద్ధగా ఆలకిస్తే చాలు. తర్వాత దానిభావం తెలియజేయడం కూడా మా బాధ్యతే.

(మీరనుకునేది) ఎంతమాత్రం (నిజం)కాదు. మీరసలు త్వరగా లభించే (ఐహిక) వస్తువులపై అమితమైన వ్యామోహం పెంచుకొని పరలోకాన్ని విస్మరించారు. (16-21)

ఆరోజు కొందరి ముఖాలు కళకళలాడుతూ దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతుంటాయి. వారు తమ ప్రభువుని ప్రత్యక్షంగా చూస్తుంటారు. మరికొందరి ముఖాలు నిరాశా నిస్పృహలతో వాడి జావకారి పోతుంటాయి. వారు తమపై పెద్ద ఆపద విరుచుకుపడ బోతోందని భావిస్తూ (భయపడుతూ) ఉంటారు. (22-25)

(చనిపోయాక మళ్ళీ బ్రతికించబడటం కల్ల అనే మీ అభిప్రాయం) ఎంతమాత్రం (నిజం) కాదు. మనిషి కొనఊపిరితో కొట్టుమిట్టాడుతున్నప్పుడు “మంత్రించే వారెవరైనా ఉన్నారా?” అంటారు జనం. ఆ మనిషి ఇక తాను ఇహలోకం వీడిపోయే సమయం ఆసన్నమయిందని అనుకుంటాడు. కష్టాల మీద కష్టాలు వచ్చిపడతాయి. అదే నీ ప్రభువు సన్నిధికి బయలుదేరవలసిన రోజు. (26-30)

అయితే అతను (ఈ) సత్యాన్ని అంగీకరించలేదు. ప్రార్థన (సమాజ్) చేయలేదు. పైగా సత్యాన్ని నిరాకరించి (దేవునిపై) తిరగబడ్డాడు. ఆ తరువాత నిక్కతూ, నీల్గుతూ తన ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు. ఈ వైఖరి ఎంతో శోచనీయం. ఇది నీకే శోభిస్తుంది. ఔను ఈ వైఖరి ఎంతో శోచనీయం. ఇది నీకే శోభిస్తుంది. (31-35)

1. వివరాలకు 89:27-30) సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.

మానవుడు తనను ఇట్టే వదలిపెట్టడం జరుగుతుందని భావిస్తున్నాడా? అతను మొదట (స్త్రీగర్భంలో) కార్చబడిన క్షుద్రబిందువుగా లేదా? తర్వాత ఒక నెత్తుటి ముద్దలా రూపొందాడు. ఆతర్వాత దేవుడు అతనికి దేహానిర్మించి తగిన అవయవాలు పొందికగా అమర్చాడు. ఆపై అతని నుండి రెండు వేర్వేరు జాతులుగా స్త్రీ పురుషుల్ని పుట్టించాడు. ఇదంతా చేసినవాడు చనిపోయినవాణ్ణి మళ్ళీ బ్రతికించలేడా? (36-40)

అవతరణ: మక్కా **76. దవ్రా (సమయం)** సూక్తులు: 31

ఈఅధ్యాయం కూడా నబవీశకం ప్రారంభంలోనే అవతరించింది. ఇందులో దేవుని ఏకత్వం, అవిశ్వాసులకు పరలోకంలో ఎదురయ్యే పరిణామాల్ని గురించిన హెచ్చరికలు, విశ్వాసుల గుణగణాలు, వారికి లభించే స్వర్గసుఖాల ప్రస్తావనలు ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

నిరాఘటంగా సాగుతున్న కాలవాహినిలో మానవునికి తానొక గడ్డిపోచ విలువ కూడా లేనివాడిగా ఉండిన సమయం ఎప్పుడైనా ఎదురయిందా? మేము మానవుణ్ణి పరీక్షించడానికి ఒక మిశ్రమబిందువుతో పుట్టించాం. దానికోసం మేమతణ్ణి వినేవాడిగా, చూసేవాడిగా రూపొందించాం. అతనికి మేము సన్మార్గం కూడా చూపించాం. అతను సన్మార్గం అవలంబించి (మాపట్ల) కృతజ్ఞుడై ఉన్నా లేక (అవిశ్వాసం వైఖరి అవలంబించి) కృతఘ్నుడైపోయినా (అంతా అతని ఇష్టాయిష్టాలపై వదలిపెట్టాము). (1-3)

అవిశ్వాసుల కోసం మేము సంకెళ్ళు, గుదిబండ, భగభగమండే అగ్ని సిద్ధపరచి ఉంచాం. (సత్యాన్ని విశ్వసించిన) సజ్జనులు (స్వర్గంలో) కర్పూరజలం కలిపిన మద్య పానం సేవిస్తారు. ఇదొక సెలయేరు. దైవభక్తులు దీని నీటితోపాటు మద్యం సేవిస్తారు. వారు తాము కోరినచోట (కూర్చొని) సులభంగా దాని శాఖను తీసుకుంటారు. (4-6)

(ఆ సజ్జనుల లక్షణాలు ఇలాఉంటాయి:) వారు తమ మొక్కుబడులు నెరవేరుస్తారు.¹ నలుదిశలా ఆపద వ్యాపించే రోజుపట్ల వారు భయపడుతుంటారు. దేవుని మీద

1. ఇక్కడ మూలభాషలోని “నజ్జ్” అంటే మనిషిపై విధించబడిన పని లేదా తనకు తాను విధించుకున్న పని అని శాబ్దికభావం. మరోమాటలో మనిషి విధిగా ఏదైనా పని చేస్తానని మొక్కుబడి చేసుకోవడం లేదా ప్రతిన బూనడం అని అర్థం. ఇలాంటి విధులు, మొక్కుబడులు, ప్రతిజ్ఞలు తప్పక నెరవేర్చాలి. అయితే అవి తనకు శక్తికి మించినవైనప్పుడు లేదా ధర్మవ్యతిరేక విషయాలైనప్పుడు వాటిని నెరవేర్చకూడదు. మొక్కుబడి మన అదృష్టాన్ని మార్చివేస్తుందన్న భావంతో మొక్కుబడి చేసుకోవడాన్ని దైవప్రవక్త (స) వారించారు. అలాగే దేవుడు తనపని నెరవేరిస్తేనే ఆయన కోసం ఫలానా సత్కార్యం చేస్తానని మనిషి మొక్కుబడి చేసుకోవడాన్ని కూడా వారించారు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఓసారి మొక్కుబడిని గురించి చెబుతూ “జరగవలసిఉన్న ఏ పనిని కూడా మొక్కుబడి అడ్డుకోలేదు. కాకపోతే ఆ మొక్కుబడి ద్వారా పిసినారి (జేబు) నుండి కొంత డబ్బు తీయబడుతుంది” అన్నారు. (ముస్లిం, అబూదావూద్). మరోసందర్భంలో ఇలా అన్నారు: “మొక్కుబడి జరగవలసిన పనిని దాని నిర్ణీత సమయానికి ముందుగాగాని లేదా అలస్యంగాగాని జరిపించలేదు. కాకపోతే పిసినారి (జేబు) నుండి కొంతడబ్బు తీయబడుతుంది.” (బుఖారి, ముస్లిం)

ఉండే ప్రేమపారవశ్యంతో నిరుపేదలకు, అనాథలకు, ఖైదీలకు అన్నదానం చేస్తారు. (వారు అన్నార్తులతో అంటారు:) “మేము దేవుని కోసం అన్నదానం చేస్తున్నాం. అంతేగాని మీనుండి ప్రతిఫలంగాని, కృతజ్ఞతలుగాని ఆశించడం లేదు. మేమనులు ఘోరమైన ఆపద తెచ్చిపెట్టే సుదీర్ఘ దినం గురించి దేవునికి భయపడుతున్నాం.” (7-10)

కనుక దేవుడు వారిని ఆరోజు కీడునుండి కాపాడి ఉల్లాసం, ఉత్సాహాలను అనుగ్రహిస్తాడు. (కష్టాల్లో) సహనం వహించినందుకు ప్రతిఫలంగా వారికి స్వర్గవనాలు, పట్టు వస్త్రాలు ప్రసాదిస్తాడు. వారక్కడ అద్భుతమైన ఆసనాలపై మెత్తటి దిండ్రకానుకొని కూర్చోనిఉంటారు. వారికి ఎండబాధగాని, చలిబెడదగాని ఉండదు. స్వర్గవృక్షాలు వారికి నీడనిస్తాయి. వాటిపండ్లు వారికి అనుక్షణం అందుబాటులో ఉంటాయి. (11-14)

వారిముందు వెండిపాత్రలు, గాజుగ్లాసులు తెచ్చిపెడ్తారు. గాజుగ్లాసులు కూడా వెండిలా మెరిసిపోతుంటాయి. అవన్నీ సరైనలెక్క ప్రకారం నింపబడిఉంటాయి. వారికి అక్కడ సొంటి కలిపిన మడుపాత్రలు అందించబడతాయి. ఇదికూడా స్వర్గంలో పారే ఒక సెలయేరు. దీన్ని సల్సబీల్ (సుమధుర మద్యపానం) అంటారు. (15-18)

వారిసేవ కోసం నిత్యబాలలు అటూఇటూ పరుగిడుతుంటారు. నీవా పిల్లల్ని చూస్తే చెదరిన ఆణిముత్యాల్లా కన్పిస్తారు. నీకక్కడ ఎటుచూసినా రంగ రంగ భోగ భాగ్యాలు, మహోన్నత సామ్రాజ్య వైభవాలు కన్పిస్తాయి. వారి దేహాలపై పల్లవీ పట్టుపీ తాంబరాలు, బంగారు జల్తారువస్త్రాలు ఉంటాయి. వారు వెండి కంకణాలు ధరించి ఉంటారు. వారి ప్రభువు వారికి ఎంతో పరిశుద్ధమైన మద్యం ప్రసాదిస్తాడు. “ఇదీ మీ ప్రతిఫలం. మీ కృషికి తగిన విలువ, ఆదరణలు లభించాయి.” (19-22)

(ముహమ్మద్!) మేమే ఈ ఖుర్ఆన్‌ని (సందర్భానుసారం) కొద్దికొద్దిగా చేసి నీపై అవతరింపజేశాం. కనుక (ఈమార్గంలో ఎదురయ్యే ఇబ్బందుల్ని అధిగమిస్తూ) నీ ప్రభు వాజ్ఞతో సహనం వహించు. వారిలో ఏ దురాత్ముడు లేక సత్యతిరస్కారి చెప్పే మాటలు ఏమాత్రం వినకు. ఉదయం, సాయంత్రం నీ ప్రభువు నామం స్మరిస్తూ ఉండు. రాత్రివేళ కూడా ఆయన సన్నిధిలో సాష్టాంగపడుతూ ఉండు. రాత్రివేళ చాలా పొద్దుపోయే వరకు సుదీర్ఘంగా ఆయన (పవిత్రతను) స్మరిస్తూ ఉండు.² (23-26)

వీరు త్వరగా లభించే ఐహిక వస్తువులపై అమితమైన వ్యామోహం పెంచు కున్నారు. ముందు రాబోయే భారమైన (సంకట) దినాన్ని విస్మరించారు. మేమే వారిని

దీన్నిబట్టి మనిషి చేసే ఏ మొక్కుబడయినా అది అతని అదృష్టాన్ని ఏమాత్రం మార్చలేదని, ఆ మొక్కుబడి ఫలితం కూడా అతని అదృష్టం ప్రకారమే ఉంటుందని తెలుస్తోంది.

“దేవుని అవిధేయత విషయంలో మొక్కుబడి నెరవేర్చే ప్రశ్నే రాదు. అలాగే తన అధీనంలో లేని విషయంలో కూడా మొక్కుబడి నెరవేర్చే ప్రశ్న లేదు” అన్నారు దైవప్రవక్త (స). ఒకవ్యక్తి వచ్చి “నా సోదరి కాళినడకన హజ్యాత్ర చేస్తానని మొక్కుబడి చేసుకున్నది” అన్నాడు. దానికి దైవప్రవక్త (స) “నీ సోదరి (ఆవిధంగా) పడే శ్రమ, కష్టం దేవునికి అవసరం లేదు. ఆమె వాహనమెక్కి హజ్ యాత్రకు వెళ్ళాలి” అని చెప్పారు. (అబూదావూద్)

2. అంటే అర్ధరాత్రి దాటిన తరువాత చేసే తహజ్జుద్ నమాజ్ అని అర్థం.

పుట్టించి వారి శరీరాలను పటిష్ఠపరిచాము. మేము తలచుకుంటే వారిని (హత)మార్చి వారి స్థానంలో ఇతరుల్ని తీసుకురాగలం ఇదొక హితోపదేశం. ఇష్టమైనవారు (దీనిద్వారా) తమ ప్రభువు వైపు వెళ్ళేమార్గం అవలంబించవచ్చు. దేవుడు తలచుకోనంతవరకు, మీరు తలచుకున్నంత మాత్రాన ఏమీకాదు. దేవుడు సర్వంఎరిగినవాడు, మహా వివేకవంతుడు. ఆయన తాను కోరిన వారిని తన కారుణ్యభాయలోకి తీసుకుంటాడు. దుర్మార్గుల కోసం ఆయన దుర్భర (నరక) యాతనలు సిద్ధపరచి ఉంచాడు. (27-31)

77. ముర్బలాత్ (రుతుపవనాలు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 50

ఈ అధ్యాయం నబవీ శకం ప్రారంభకాలంలో అవతరించింది. ఇందులో పరలోక పరిణామాల్ని గురించి హెచ్చరిక, స్వర్గసౌఖ్యాలను గురించిన శుభవార్తలున్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఒకదాని తర్వాత ఒకటి తెరలు తెరలుగా పంపబడే పవన వీచికల సాక్షి! తర్వాత (అవి) ఉధృతంగా వీస్తూ (మేఘాలను) పైకి మోసుకెళ్తాయి. ఆ తర్వాత (వాటిని) చీల్చి వేరుచేస్తాయి. ఆపై (దేవుణ్ణి గురించి) క్షమాపణగాని, హెచ్చరికగాని జ్ఞాపకం చేస్తాయి. మీకు వాగ్దానం చేయబడుతున్న విషయం (ప్రళయం) తప్పక సంభవిస్తుంది. (1-7)

ఆరోజు నక్షత్రాలు నిశ్చేజమైపోతాయి. ఆకాశం చీలిపోతుంది. పర్వతాలు దూది పింజల్లా ఎగురుతాయి. దైవప్రవక్తలను ప్రవేశపెట్టే సమయం ఆసన్నమవుతుంది. ఏ రోజుకోసం ఈ పనులు ఆపి ఉంచబడ్డాయి? విచారణ రోజు కోసం. విచారణ రోజంటే ఏమిటో నీకు తెలుసా? (పరలోక) ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. (8-15)

(సత్యాన్ని తిరస్కరించిన) పూర్వీకులను మేము హతమార్చలేదా? ఆ తర్వాత వచ్చే వారిని కూడా మేము వారి వెనుకే పంపుతాం. నేరస్థుల పట్ల మేము ఇలాగే వ్యవహరిస్తాం. ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. (16-19)

మేము మిమ్మల్ని క్షుద్ర బిందువుతో పుట్టించలేదా? దాన్ని నిర్ణీతకాలం వరకు ఓచోట్ (స్త్రీగర్భంలో) భద్రపరచలేదా? చూశారా, ఈపని చేసే శక్తి మాకే ఉంది. మేము అద్భుత శక్తిసామర్థ్యాలు కలవారం. ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశంతప్పదు. (20-24)

మేము భూమిని జీవుల్ని, నిర్జీవుల్ని తనలో ఇముడ్చుకునేలా రూపొందించలేదా? అందులో ఎత్తయిన పర్వతాలు పాతాము. త్రాగడానికి మంచినీటిని కూడా ఏర్పాటు చేశాం. (ఇదంతా ఎవరు చేశారు?) ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. (25-28)

ఇప్పటికే నడవండి మీరు ధిక్కరిస్తున్న దాని వైపు. మూడు తెరలుగా మారే నీడ వైపు నడవండి. ఆ నీడలో ఎలాంటి చల్లదనం ఉండదు. అగ్నిజ్వాలల నుండి కాపాడదు. అది మేడలువంటి పెద్దపెద్ద నిప్పురవ్వలు వెదజల్లుతుంది, బంగరపన్నె ఒంటెలు ఎగురుతున్నట్లు (అనిస్తుంది). ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. (29-34)

వారు నోరు కూడా మెదపలేని దుస్థితి దాపురించే రోజిది. సాకులు చెప్పడానికి అవకాశమే ఇవ్వబడదు. ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. అదే విచారణ జరిగే రోజు. మేము మిమ్మల్ని, మీ పూర్వీకుల్ని ఒకచోట చేర్చాం. ఇప్పుడు మాకు వ్యతిరేకంగా మీరేదైనా పన్నాగం పన్నగలిగితే పన్ని చూడండి. ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు.

దైవభీతిపరులు ఆరోజు చల్లటి నీడపట్టున సెలయేరుల మధ్య ఉంటారు. వారు కోరుకున్న పండ్లు, ఫలాలు (క్షణాల్లో వారి ముందుంచబడతాయి). “మీరు చేసుకున్న సత్కార్యాలకు ప్రతిఫలంగా నేడు హాయిగా తినండి, త్రాగండి.” మంచివారికి మేము ఇలాంటి ప్రతిఫలమే ప్రసాదిస్తాం. ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. (35-45)

(ధిక్కారులారా!) కొన్నాళ్ళపాటు తినండి, భోగభాగాలు అనుభవించండి. మీరసలు పరమదుర్మార్గులు. ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. (దేవుని ముందు) తలవంచడని చెబితే మీరు (తలబిరుసుతో) తలవంచడానికి నిరాకరిస్తున్నారు. దీని తరువాత (అంటే ఖుర్ఆన్ ని తిరస్కరించిన తరువాత) వారు మరే వాణిని విశ్వసిస్తారు? ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. (46-50)

78. నబా (సంచలనాత్మక వార్త)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు : 40

ఈ అధ్యాయం నబవీశకంలో వచ్చింది. ఇందులో దేవుని మేళ్ళు, ప్రళయం, తీర్పు దినం, అవిశ్వాసుల పర్యవసానం, విశ్వాసుల స్వర్గసౌఖ్యాల ప్రస్తావనలు ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

వారు ఏ విషయాన్ని గురించి చర్చించుకుంటున్నారు? తాము విభిన్న రకాలుగా అభిప్రాయపడుతున్న ఆ సంచలనాత్మక వార్తను గురించేనా? (వారనుకుంటున్నది) ఎంతమాత్రం (నిజం) కాదు. ¹ త్వరలోనే వారికి తెలుస్తుంది. ఔను, ఎంతమాత్రం (నిజం) కాదు. అతిత్వరలోనే వారికి తెలుస్తుంది. (1-5)

మేము భూమిని విశాలపరచి నివాసయోగ్యంగా రూపొందించలేదా? దానిపై పర్వతాలను మేకులుగా పాతలేదా? మిమ్మల్ని (స్త్రీపురుష) జంటలుగా సృష్టించలేదా? మీ నిద్రను సౌఖ్యసాధనంగా చేయలేదా? రాత్రిని విశ్రాంతి వేళగా, పగటిని జీవనోపాధి సమయంగా చేయలేదా? మీపైన దృఢమైన ఏడు ఆకాశాలు నిర్మించలేదా? వేడిని వెద జల్లే తేజోవంతమైన దీవాన్ని సృజించలేదా? ధాన్యం, కూరగాయలు, దట్టమైన తోటల పెరుగుదల కోసం మేఘాల నుండి ధారాపాత వర్షం కురిపించడం లేదా? (6-16)

1. ప్రళయం, పరలోకం గురించి దైవప్రవక్త (స) తెలిపిన సమాచారం పట్ల మక్కా బహు దైవారాధకులు ఆశ్చర్యపోతూ పలు అనుమానాలు వ్యక్తపరిచేవారు. కొందరు, మానవులు చని పోయిన తరువాత తిరిగి బ్రతకడం జరగదని భావిస్తే; మరికొందరు, పరలోకంలో మానవులు తిరిగి బ్రతికించబడిన వారక్కడ దేవాలయాలకు అత్యంత రూపంలో ఉంటారని అనుకునేవారు. ఇక్కడ ఖుర్ఆన్ వారి అనుమానాలు, నిరాధారమైన మాటలన్నిటినీ ఖండిస్తోంది.

తీర్పుదినం ఒక నిర్ణీత సమయం. (అది తన నిర్ణీత సమయంలో తప్పకుండా వస్తుంది) ఆరోజు శంఖం పూరించబడుతుంది. అప్పుడు మీరు (సమాధుల నుండి) గుంపులు గుంపులుగా వస్తారు. ఆకాశ ద్వారాలన్నీ తెరవబడతాయి. పర్వతాలు స్థాన భ్రంశం చెంది, తునాతనకలయి ఇసుక రేణువులుగా మారిపోతాయి. (17-20)

నిస్సందేహంగా నరకం మాటులాంటిది. తలబిరుసు ధిక్కారులకు నివాసమిది. అందులో వారు యుగాల తరబడి పడివుంటారు. వారక్కడ చల్లదనంగాని, త్రాగడానికి తగిన పానీయంగాని చవిచూడలేరు. ఏదైనా దొరికితే అది సలసల కాగేనీరు, పరమ జుగుప్సాకరమైన చీము, నెత్తురు మాత్రమే. ఇదీ (వారికి లభించే) పూర్తిప్రతిఫలం.

వారికి పరలోకవిచారణ పట్ల నమ్మకమే లేదు. మాసూక్తుల్ని అసత్య విషయాలుగా భావించి నిరాకరించారు. మేము మాత్రం ప్రతి విషయాన్నీ లెక్కగట్టి (వారి కర్మలచిట్టాలో నమోదుచేసి) ఉంచాము. “ఇక చవిచూడండి. మేము మీకు (నరక)యాతనలు తప్ప మరే విషయాన్నీ అధికం చేయము” (అని వారికి చెప్పబడుతుంది). (21-30)

దైవభీతిపరులకు వారి కోర్కెలునెరవేరే అద్భుతస్థానం ఉంది. మనోహరమైన ఉద్యానవనాలు, సుమధుర ద్రాక్షఫలాలు ఉన్నాయి. సమవయస్కులైన సుకన్యలు ఉన్నారు. మద్యంతో నిండిన మెరసిపోయే మధుపాత్రలున్నాయి. వారక్కడ పనికిమాలిన మాటలు, అసత్యాలు వినరు. (ఇది) దయామయుడయిన నీ ప్రభువు నుండి వారికి లభించే ప్రతిఫలం. భూమ్యాకాశాలకు, వాటిమధ్య ఉన్న సమస్తానికి ప్రభువయిన దేవుని నుండి లభించే గొప్ప బహుమానం! (ఆరోజు) ఆయన ముందు పెదవి విప్పడానికి కూడా ఎవరూ సాహసించలేరు. (31-37)

(పరిశుద్ధ)ఆత్మ దైవదూతలు పంక్తులుతీరి ఎంతో వినమ్రులయి నిలబడతారు. అప్పుడు కరుణామయుని అనుమతితో సరైనమాట చెప్పేవారు తప్ప మరెవరూ ఆయన తో మాట్లాడటానికి సాహసించలేరు. ఆరోజు రావడం తథ్యం. కనుక ఇష్టమున్నవారు తమ ప్రభువు వైపు మరలే మార్గం అవలంబించవచ్చు. (38-39)

మేము అతి సమీపంలోనే ఉన్న శిక్ష గురించి మిమ్మల్ని హెచ్చరించాము. మానవుడు తన చేజేతులా చేసుకొని ముందుగా పంపుకున్నదంతా ఆరోజు ప్రత్యక్షంగా చూసుకుంటాడు. అప్పుడు సత్యతిరస్కారి (తీవ్ర పశ్చాత్తాపంతో) “అయ్యో! నేను మట్టిలో మట్టయిపోయి ఉంటే ఎంత బాగుండేది!!” అని వాపోతాడు. (40)

79. నాజిఆత్ (దూరి లాగేవారు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు : 46

ఈ అధ్యాయం నబవీశకం ప్రారంభకాలంలో అవతరించింది. ఇందులో మరణ దూతలను, ఇతర దైవదూతలను సాక్షులుగా చేసి ప్రళయ సంభవం గురించి చెప్పబడింది. పునరుత్థానం గురించి అవిశ్వాసుల అభిప్రాయాల్ని ఖండిస్తూ వారిముందు మూసాప్రవక్త (అలై)-ఫిరౌన్ చక్రవర్తి వృత్తాంతం ఉదాహరణగా ఇవ్వబడింది. ఆ తర్వాత ప్రళయం, పరలోక పరిణామాలను గురించిన ప్రస్తావనలు వస్తాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

దూరి గట్టిగా లాగేవారి సాక్షి! మెల్లిగా వెలికి తీసేవారి సాక్షి! వేగంగా ఎగురుతూ తిరిగేవారి సాక్షి! (ఆజ్ఞాపాలనలో) ఒకర్నికరు మించిపోయేవారి సాక్షి! తిరిగి (దైవాజ్ఞలతో విశ్వ) వ్యవహారాలు నిర్వహించేవారి సాక్షి!... భూమి ఒకదాని తర్వాత ఒకటి అనేక ప్రకంపనాలతో కుదిపివేయబడే రోజు కొందరిగుండెలు తీవ్ర భయాందోళనలతో దడదడ లాడిపోతాయి. వారి చూపులు (అవమానభారంతో) క్రిందికి వాలిపోతాయి. (1-9)

“మనం నిజంగా మళ్ళీ మన పూర్వ స్థితికి తీసుకురాబడతామా? మనం (చచ్చి) శిథిలమయిపోయి ఎముకలుగా మారిపోయినా (తిరిగి బ్రతికించబడతామా)?” అని అంటారు వీరు. “అయితే మళ్ళీ ఈ బ్రతికించి లేపడమనేది (మనకు) చాలా నష్ట దాయకమే” అంటారు తిరిగి. కాని ఇది పెద్ద పనేమీ కాదు. ఒకే ఒక భీకర గర్జన వినిస్తుంది. అంతే- మరుక్షణమే వారంతా లేచి ఓ బహిరంగ మైదానంలోకి వచ్చి నిలబడతారు. (10-14)

నీకు మూసా వృత్తాంతం చేరిందా? అతని ప్రభువు పవిత్ర తువాలోయలో అతణ్ణి పిలిచి ఇలా అన్నాడు: “ఫిరోన్ దగ్గరకు వెళ్ళు. అతను (మాపై) తిరగబడి విద్రోహి అయ్యాడు. అతనికీలా చెప్పు: ‘నీవు పవిత్రజీవితం గడపడానికి సిద్ధంగా ఉన్నావా? నేను నీకు నీప్రభువు మార్గం చూపుతాను. దానివల్ల నీలో (దైవ)భీతి ఏర్పడవచ్చు.’” (15-19)

మూసా (ఫిరోన్ చక్రవర్తి) దగ్గరకు వెళ్ళి అతనికి అద్భుతమైన మహిమలు చూపించాడు. కాని అతను ధిక్కరించాడు, (ఎంత నచ్చజెప్పినా) వినలేదు. తర్వాత అతను వెళ్ళి రకరకాల పన్నాగాలు పన్నాడు. జనాన్ని సమీకరించి “నేనే మీకు అందరి కంటే పెద్ద ప్రభువుని” అన్నాడు. చివరికి దేవుడు అతణ్ణి ప్రపంచంలోనూ, పరలోకం లోనూ శిక్షించడానికి పట్టుకున్నాడు. భయపడేవారికి ఈ సంఘటనలో గొప్ప గుణపాఠం ఉంది. (20-26)

1. ఇక్కడ వివిధ బాధ్యతలు నిర్వహించే దైవదూతలపై ప్రమాణం చేసి విషయం ప్రారంభించడం జరిగింది. ఆవిశ్వాసి ప్రాణం తీయడానికి నియుక్తుడైన దైవదూత అతని నరనాల్లోకి చొచ్చుకుపోయి, శరీరం నుండి బయల్పడటానికి జంకుతున్న అతని ఆత్మను బలవంతంగా లాగి తీస్తాడు. సదాచార సంపన్నుడైన విశ్వాసి ప్రాణం తీయడానికి నియుక్తుడైన దైవదూత, బంధవిముక్తి కోసం ఎదురుచూస్తున్న ఆ విశ్వాసి ఆత్మను మెల్లిగా బయటికి తీస్తాడు.

ఇలా ప్రాణాలు తీసే మృత్యుదూతలే గాక, దైవాజ్ఞలు వెలువడి వెలువడగానే వాటిని శిరసావహిస్తూ సృష్టి వ్యవహారాలు నిర్వహించే దైవదూతలు కూడా ఎందరో ఉన్నారు. ఒక్కొక్క దైవ దూతపై ఒక్కొక్క బాధ్యత ఉంటుంది. మానవుల కర్మల్ని ఎప్పటికప్పుడు రికార్డు చేసే దైవదూతలు కూడా ఉన్నారు. ప్రతి మానవుణ్ణి ఎల్లప్పుడూ వెన్నంటిఉండే ఇద్దరు దైవదూతలు ఉంటారు. ఒక దూత మనిషి ఒక సత్కార్యం చేయగానే దాన్ని అతని కర్మపుత్రంలో నమోదు చేస్తాడు. మరొక దూత అతని దుష్కార్యాల నమోదు చేస్తాడు.

ఈ అధ్యాయంలో దైవదూతలపై ప్రమాణం చేయడానికి కారణం- మానవుని నశ్వర శరీరానికి లాగే ఈ ప్రపంచానికి కూడా ఒక అంతం ఉందని, ఆ తరువాత మానవుడు తన కర్మలకు విశ్వప్రభువు ముందు సమాధానం చెప్పకోవలసి ఉంటుందని హెచ్చరించడమే.

(సరే) మిమ్మల్ని సృష్టించడం కష్టమైన పనా లేక ఆశాశాస్త్రా? దేవుడు దాన్ని నిర్మించాడు. దానికప్పు ఎంతోపైకి ఉండేలా చేశాడు. తర్వాత దాన్ని క్రమబద్ధీకరించాడు. దాని రాత్రిని (చీకటితో) కప్పాడు, పగటిని (వెల్తురుతో) తీశాడు. ఆ తర్వాత ఆయన భూమిని (నివాసయోగ్యంగా) పరిచాడు. అందులో నుంచే నీరు, మేత తీశాడు. దానిపై పర్వతాలు పాతాడు. ఇదంతా మీ, మీపశువుల ప్రయోజనం కోసమే చేశాడు. (27-33)

చివరికి మహోపద్రవం సంభవిస్తుంది. ఆరోజు మానవుడు తాను చేసుకున్న పనులన్నీ గుర్తుచేసుకుంటాడు. ప్రతిచూపరీ చూడటానికి వీలుగా నరకం తెరచిఉంటుంది. అయితే తలబిరుసుతో ధిక్కారవైఖరి అవలంబించి, ఐహిక జీవితానికి అత్యధిక ప్రాధాన్య మిచ్చిన వాడికి నరకమే (శాశ్వత) నివాసం. విశ్వప్రభువు ముందు నిలబడి తన కర్మలకు సమాధానమిచ్చుకోవలసి ఉంటుందన్న భావనతో ఆయనకు భయపడుతూ, దుష్ట మనో వాంఛలకు కళ్ళెంచేసిన వ్యక్తికి స్వర్గనివాసం లభిస్తుంది. (34-41)

“ఇంతకూ ఆ (ప్రళయ) ఘడియ ఎప్పుడొస్తుంది?” అని అడుగుతున్నారు వారు. దాని సమయం తెలియజేయడానికి నీకేం పని? ఆ విషయం దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. నీవు దాన్ని గురించి భయపడేవారిని హెచ్చరించేవాడివి మాత్రమే. వారు దాన్ని (ప్రత్యక్షంగా) చూసినప్పుడు (తాము ప్రపంచంలో) ఉదయమో, సాయంత్రమో ఒక్క పూట మాత్రమే ఉండిఉంటాం” అని అనుకుంటారు. (42-46)

2. పరలోకజీవితం ముందు ప్రపంచజీవితం ఎంత స్వల్పమైనదో మనిషి ఊహకే అందదు. ఇక్కడ హంతకుడికి యావజ్జీవ కారాగారశిక్ష అంటే 14 నుంచి 20 ఏండ్ల వరకే. అక్కడ సత్య తిరస్కారికి శాశ్వత నరక శిక్షలు ఉంటాయి. పరలోక విషయాలు మానవ మేధస్సుకు అతీతమైనవి. అయితే పరలోక విషయాలను గురించి మనిషి ఓ మొద్దు అంచనా వేసుకొని, వాటి తీవ్రతను కొంతయినా అర్థం చేసుకోవడానికి వీలుగా ఖుర్ఆన్, హదీసుల్లో కొన్ని అంకెలు పేర్కొనబడ్డాయి. వీటి ఆధారంగా మన ఈ ప్రాపంచిక జీవితం ఎంత ఆశాశ్వతమైనదో కాస్త ఆలోచిద్దాం.

ప్రళయదినాన దేవుడు పాపాత్ములను ఒక చోట సమీకరిస్తాడు. వారి కళ్ళు నీలి రంగుతో అసహ్యంగా ఉంటాయి. వారు పరస్పరం ఇలా మెల్లిగా మాట్లాడుకుంటారు: “ప్రపంచంలో మనం ఎంత కాలం ఉన్నామని ఒకడంటే, ప్రపంచంలో మనం పదిరోజులు ఉండి ఉంటామని వేరొకడు అంటాడు. కాని వారిలో కాస్త తెలివైనవాడు, మీరు ప్రపంచంలో ఒక్క రోజుకన్నా ఎక్కువ ఉండలేదు” అంటాడు. (20:103-105 సూక్తులు చూడండి.) “ఆ తరువాత దేవుడు వారిని ప్రపంచంలో మీరు ఎంతకాలం ఉన్నారో చెప్పండని అడుగుతాడు. దానికి వారు ఒక రోజు లేక రోజుల్లో కొంత భాగమో మేమక్కడ ఉండిఉంటాం. లెక్కించేవారిని అడగండి” అని అంటారు. (23:112)

ప్రళయంనాటి భయానక స్థితి చూసిన తర్వాత మానవునికి ఈ ప్రపంచ జీవితం వాస్తవికత ఏమిటో తెలుస్తుంది. అతని వందేళ్ళ ప్రాపంచిక జీవితం పది రోజుల కంటే తక్కువ ఉన్నట్లని పిస్తుంది. నిజానికి ప్రాపంచిక జీవితం సరిగ్గా ఒక్కరోజు కూడా లేదని ఆ పరిస్థితి చూసిన పాపాత్ములకు సహజంగానే అన్పిస్తుంది. మానవులంతా పునర్జీవించబడినప్పటి నుంచి కర్మవిచారణ జరిగి, వారు స్వర్గం లేక నరకంలో ప్రవేశించే వరకు సంభవించే ప్రళయదినం 50,000 సంవత్సరాలకు సమానమైన దినమని హదీసుల్లో ఉంది. దీన్నే తీర్చుదినమని, పునరుత్థాన దినమని అంటారు.

దినాన్ని గంటలుగా, నిమిషాలుగా తీసుకుంటే, మానవుడు ప్రపంచంలో వందేళ్ళ పాటు జీవించాడని అనుకుంటే, 50,000 ఏండ్ల సుదీర్ఘ విచారణ దినం ముందు మానవుని ఈ వందేళ్ళ

80. అబస (భృకుటి ముడిచాడు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు : 42

ఈ అధ్యాయం నబవీ శకంలో వచ్చింది. దైవప్రవక్త (స) మక్కా పురప్రముఖులతో సమావేశమై వారికి ఇస్లాం గురించి నచ్చజెప్పడానికి ప్రయత్నిస్తున్నప్పుడు ఇబ్నె ఉమ్మై మక్కామ్ (రజ) అనే ఓ అంధఅనుయాయి ఇస్లాం గురించి ఏదో అడగడానికి వచ్చారు. ఖురైష్ నాయకులతో ముఖ్యమైన చర్చలు జరుపుతున్నప్పుడు ఇలా ఒక సాధారణ వ్యక్తి జోక్యం చేసుకోవడం దైవప్రవక్త (స)కు నచ్చలేదు. అంచేత ఆయన ఆ వ్యక్తి వైపు దృష్టి సారించలేదు. కాని ఈ వైఖరి దేవునికి నచ్చలేదు. అప్పుడీ అధ్యాయం అవతరించింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అతను¹ తన దగ్గరకు అంధుడొచ్చాడని భృకుటి ముడిచి ముఖం తిప్పుకున్నాడు. నీకేం తెలుసు? ఆ అంధుడు తననుతాను సంస్కరించుకుంటాడేమో; లేదా హితోపదేశాన్ని శ్రద్ధగా ఆలకిస్తాడేమో; హితోపదేశం అతనికి ప్రయోజనం కలిగిస్తుందేమో! (1-4)

(సత్యాన్ని) ఖాతరు చేయనివాడి పట్ల నీవంతగా ఆసక్తి చూపుతున్నావా? అతను దారికి రాకపోతే అందులో నీ దోషం ఏముంటుందని? (దేవునికి) భయపడుతూ నీ దగ్గరకు పరుగెత్తుకొచ్చిన వాణ్ని చూసి నీవు ముఖం తిప్పుకుంటున్నావు. (5-10)

(అలా) ఎంతమాత్రం (చేయ)కూడదు. ఇది హితోపదేశం. ఇష్టమైనవాడు దీన్ని స్వీకరిస్తాడు. ఇది మహోన్నతమైన, ప్రతిష్ఠాత్మకమైన, పవిత్రమైన పుటలలో లిఖించబడి ఉంది. అవి గౌరవనీయులైన పరిశుద్ధ లేఖకుల హస్తాలలో ఉంటాయి. (11-16)

మానవుడు నాశనమైపోను, ఎంతటి కృతఘ్నుడు! తనను దేవుడు ఎలాంటి పదార్థంతో పుట్టించాడో అతనికి తెలియదా? (తుచ్చమైన) వీర్యబిందువుతో! దేవుడు అతణ్ని

ఐహిక జీవితం 2.88 నిమిషాల మాత్రమే అవుతుంది! అంటే మనం ప్రపంచం అశాశ్వతమైనదనడానికి చెప్పుకునే మూన్నాళ్ళ ముచ్చటంత కూడా ఇది లేదన్నమాట!! అసలు మూన్నాళ్ళ పరిమితే ఎంతో పెద్దకాలం. ఇక్కడ మూడు నిమిషాల ముచ్చట కూడా లేదు!!! ఈ మూడు నిమిషాల ముచ్చటయినా ఒక్క తీర్పుదినం కాల పరిమితితో పోల్చుకున్నప్పుడే. ఇలా కోటాను కోట్ల సంవత్సరాలు గడపవలసిన స్వర్గ నరకాల జీవితం సమక్షంలో నయితే ఈ ప్రాపంచిక జీవితం మూడు సెకండ్ల ముచ్చటగా కూడా ఉండదు.

ఒకపూట నమాజు విలువ 2 కోట్ల 88 లక్షల సంవత్సరాల పరలోక అనుభవం అన్న భావం స్ఫురింపజేసే ఒక హాదీసు ఉంది. ఈ లెక్కన ఒకరోజు నమాజుల విలువ 14 కోట్ల, 40 లక్షల సంవత్సరాలు అవుతుంది. దీన్నిబట్టి 100 ఏండ్ల ప్రపంచ జీవితం ఎంతో గొప్ప జీవితం అనుకుంటే, అది పరలోకంలో 5 లక్షల 25 వేల 6 వందల కోట్ల సంవత్సరాలకు సమానమవుతుంది! ఇదే విధమైన మరో లెక్క ప్రకారం ఆలోచిస్తే 14 కోట్ల 40 లక్షల సంవత్సరాలకు సమానమయ్యే ఒక్క పరలోక దినం ముందు మానవుని వందేళ్ళ ఐహిక జీవితం 0.06 సెకండ్లు మాత్రమే అవుతుంది!! అందుకే ప్రపంచం క్షణభంగురం అన్నారు పెద్దలు.

1. 'అతను' అంటే ఇక్కడ స్వయంగా దైవప్రవక్త అనే అర్థం.
2. అంటే దైవదూతలు అని అర్థం.

సృష్టించి అతనికి ఒక జాతకం నిర్ణయించాడు. తరువాత అతని (శ్రేయస్సు) కోసం జీవనపథాన్ని సులభతరం చేశాడు. చివరికి మృత్యువు కలిగించి అతణ్ని సమాధికి చేర్చుతున్నాడు. ఆ తరువాత దేవుడు తాను తలచుకున్నప్పుడు అతణ్ని మళ్ళీ బ్రతికించి లేపుతాడు. (17-22)

(అలా) ఏమాత్రం (చేయ)కూడదు. అతను దేవుడు ఆదేశించిన విధి నెరవేర్చలేదు. మానవుడు తన ఆహారం వైపు దృష్టి సారించాలి. మేము నీటిని పుష్కలంగా కురిపించాము. తద్వారా నేలను చిత్రమైన రీతిలో చీల్చి అందులో నుంచి ధాన్యం, ద్రాక్ష, కూరగాయలు, ఆలివ్, ఖర్జూర చెట్లు, దట్టమైన తోటలు, రకరకాల పండ్లు, పచ్చిక మొలకెత్తించాం. మీకు, మీపశువులకు జీవనసామగ్రిగా, ప్రాణాధారంగా ఈ ఏర్పాట్లన్నీ చేశాం. (23-32)

చివరికి గూబలు పగలగొట్టే (ప్రళయశంఖా) రావం ఉధృతమైనప్పుడు... ఆరోజు మానవుడు (అదిరిపోయి) తన సోదరులు, తల్లిదండ్రులు, భార్యాపిల్లల్ని వదలి పరుగులంకించుకుంటాడు. ప్రతి ఒక్కడిపై భయంకరమైన ఆపద వచ్చి పడుతుంది. అప్పుడు ఏ ఒక్కడికీ తన గురించి తప్ప ఇతరుల గురించిన ఆలోచనే రాదు. (33-38)

ఆరోజు కొందరి ముఖాలు దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతుంటాయి. ఆ ముఖాలలో చిరునవ్వులు, ఆనందోత్సాహాలు వెల్లివిరుస్తాయి. (వీరు సత్యాన్ని విశ్వసించిన సజ్జనులై ఉంటారు.) మరికొందరి ముఖాలు మట్టి కొట్టుకొని, నల్లగా మాడిపోయి ఉంటాయి. వీరు సత్యాన్ని నిరాకరించిన దురాత్ములయి ఉంటారు. (39-42)

అవతరణ: మక్కా **81. తక్వీర్ (చాపచుట్టలా)** సూక్తులు: 29

ఇది కూడా నబవీశకం ప్రారంభకాలంలోనే అవతరించింది. ఇందులో ప్రళయ విశేషాలు, దైవప్రవక్త (స)కు దివ్యావిష్కృతిని తెచ్చే దైవదూత ఔన్నత్యం ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

సూర్యుడు నిస్తేజమై చుట్టి వేయబడినప్పుడు, నక్షత్రాలు చెదరి కాంతి కోల్పోయినప్పుడు, పర్వతాలు కదలి నడచినప్పుడు, పదినెలల సూడిబంటెలు వాటిమానాన వదలి వేయబడినప్పుడు, క్రూరమృగాలు (భీతావహంతో) ఒకచోట గుమిగూడినప్పుడు, సముద్రం (ఉప్పొంగి తీవ్రంగా) ప్రజ్వరిల్లినప్పుడు,¹ ఆత్మలు (దేహాలతో) అనుసంధానం చేయబడినప్పుడు, సజీవసమాధి చేయబడిన పసిబాలికను² నీవు ఏతప్పు వల్ల చంప

1. సముద్రం ప్రజ్వరిల్లడం అంటే అందులో అగ్ని పుట్టడమన్నమాట. ఈ ప్రక్రియ తీవ్రమైన వత్తిడితో ఇసుక రేణువులు పరస్పరం రాసుకోవడం వల్ల సాధ్యం కావచ్చు. లేదా నీటిలోని ఆక్సిజన్, హైడ్రోజన్ అణువులు రసాయనిక చర్య ద్వారా విడిపోవడం వల్ల కూడా సాధ్యం కావచ్చు. 1977 నవంబర్లో "దివిసిమ తుఫాను" సందర్భంగా సముద్రంలో అగ్నిమంటలు లేచినట్లు ఆనాటి పత్రికల్లో వచ్చిన వార్తలు గమనార్హమైనవి.

2. పూర్వం ఆరేబియాలో ఆడపిల్లలను హతమార్చడానికి మూడు కారణాలు ఉన్నాయి. (1) ఆర్థిక దుస్థితి. మగపిల్లలను పెంచి పెద్ద చేస్తే సంపాదనాపరులవుతారు. కాని ఆడపిల్లలు పెరిగి

బడ్డావని అడిగినప్పుడు, (మానవుల) కర్మలచిట్టా తెరవబడినప్పుడు, ఆకాశానికన్న తెర తొలగించబడినప్పుడు, నరకం దహించబడినప్పుడు, స్వర్గం సమీపానికి తేబడినప్పుడు- ఆ... అప్పుడు ప్రతి మనిషికి తానేమి వెంట తెచ్చుకున్నాడో తెలుస్తుంది. (1-14)

కనుక నేను ఉదయించే, అస్తమించే నక్షత్రాల సాక్షిగా చెబుతున్నాను. ఇంకా అంతరిస్తున్న రాత్రి సాక్షిగా, ఊపిరిపోసుకుంటున్న ఉదయం సాక్షిగా చెబుతున్నాను. (ఈ వాణి పిచ్చివాడి వాగుడో లేక పిశాచపలుకులో ఎంతమాత్రం కాదు.) ఇది మహాశక్తి సంపన్నుడు, ఎంతో గౌరవనీయుడైన సందేశహరుని (జిబ్రీల్) వాక్కు. అతను సింహాసనాధీశుని కొలువులో గొప్ప హోదాఅంతస్తులు కలిగినవాడు. అక్కడ అతని ఆజ్ఞలు పాటించబడతాయి. అతను ఎంతో నమ్మకస్తుడు. (15-21)

(మక్కా ప్రజలారా! వినండి.) మీ సహచరుడు (ముహమ్మద్) పిచ్చివాడేమీ కాదు. ఇతనా సందేశహరుణ్ణి ప్రకాశవంతమైన దిగ్బంధలంపై ప్రత్యక్షంగా చూశాడు. ఇతను అతీంద్రియ (జ్ఞానం ప్రజలకు అందజేసే) వ్యవహారంలో ఏమాత్రం పిసినారితనం వహించడు. ఇది శాపగ్రస్తుడయిన సైతాన్ కు సంబంధించిన వాక్కు కూడా కాదు. అలాంటప్పుడు మీరు (దారితప్పి) ఎటు పోతున్నారు? (22-26)

ఇది యావత్తు ప్రపంచవాసుల కోసం అవతరించిన హితవాణి. మీలో సన్మార్గం అవలంబించదలచిన ప్రతి వ్యక్తికీ కావలసిన హితబోధ ఇది. విశ్వభ్రమవు తలచనంత వరకూ మీరు ఏది కోరుకున్నా ఎలాంటి ప్రయోజనం లేదు. (27-29)

పెద్దయ్యే వరకు వారి పోషణ ఖర్చులు భరించి చివరికి వారికి పెళ్ళి చేసి బయటికి పంపవలసి వస్తుంది. (2) కూతురికి పెళ్ళి చేసి వేరే వ్యక్తిని అల్లుడు చేసుకోవడం నామోషిగా భావించేవారు. (16:59, 43:18 సూక్తులు చూడండి.) (3) యుద్ధాలలో మగపిల్లలయితే తండ్రి రక్షణకు ఉపయోగ పడతారు. ఆడ పిల్లలయితే శత్రువుల బారినండి స్వయంగా వారినే రక్షించడానికి తండ్రి నానా తంటాలు పడవలసి వస్తుంది. ఈ మూడు కారణాలతో ఆడపిల్లలను సజీవ సమాధి చేసేవారు. పైగా దాన్ని పవిత్ర మతకార్యంగా భావించేవారు.

ఇస్లాం ఈ అమానుష చర్యను నిషేధించింది. అందరికీ ఉపాధినిచ్చేవాడు, రక్షించేవాడు దేవుడు మాత్రమేనని చెప్పి, ఆడపిల్లల సంరక్షణను గొప్ప పుణ్యకార్యంగా పరిగణించింది. దీన్ని గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“ముగ్గురు కుమార్తెలు లేక ముగ్గురు చెల్లెళ్ళు పెరిగి పెద్దవారయి ఎవరిమీదా ఆధారపడకుండా ఉండే స్థితికి చేరుకునే వరకూ వారిని పోషించి, విద్యాబుద్ధులు నేర్పి, వారిపట్ల ప్రేమ, వాళ్ళు భావంతో ప్రవర్తించిన వ్యక్తికి దేవుడు విధిగా స్వర్గప్రాప్తి కలిగిస్తాడు” అన్నారు దైవప్రవక్త. అప్పుడు ఒకతను “దైవప్రవక్తా! మరి ఇద్దరు ఉంటేనో?” అని అడిగాడు. దానికి ఆయన “అప్పుడు కూడా” అన్నారు. జనం అప్పుడు ఒక్క ఆడపిల్లను గురించి అడిగినా దైవప్రవక్త (సల్లం) అదే సమాధానమిచ్చేవారని ఈ హాదీసు ఉల్లేఖకుడు హజ్రత్ ఇబ్నె అబ్బాస్ అన్నారు. (షరహ్ సున్న)

దైవప్రవక్త (స) మరోసారి ఇలా అన్నారు: “ఒక వ్యక్తికి ఓ కుమార్తె ఉండి, అతనా బాలికను సజీవసమాధి చేయకుండా, ఎలాంటి అవమానాలకు గురిచేయకుండా, ఆమె కంటే కొడుక్కు ఎక్కువ ప్రాధాన్యమివ్వకుండా పోషించేవానికి దేవుడు స్వర్గం ప్రసాదిస్తాడు.” (అబూదావూద్)

అవతరణ: మక్కా 82. ఇన్సితార్ (బీటలు) సూక్తులు: 19

ఈ అధ్యాయం కూడా నబవీశకం ప్రారంభకాలంలోనే అవతరించింది. ఇందులో ప్రళయం, మానవుని ఏమరుపాటు, తీర్పుదినం గురించిన ప్రస్తావనలు ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఆకాశం దద్దరిల్లి బీటలువారినప్పుడు, తారలు చెదరి కాంతికోల్పోయినప్పుడు, సముద్రాలు పొంగి పొరలినప్పుడు, సమాధులు పూర్తిగా తెరవబడినప్పుడు- ఆ...అప్పుడు ప్రతి మనిషికి ముందు పంపుకున్నది, వెనుక వదలిపెట్టినది అంతా తెలిసిపోతుంది.

మానవుడా! దయామయుడైన నీ ప్రభువుని గురించి నిన్నేవిషయం మోసంలో పడవేసింది? ఆయన నిన్ను పుట్టించి, నీ అవయవాలు పొందికగా అమర్చాడు. నిన్ను తగిన విధంగా రూపొందించాడు. తాను తలచిన రీతిలో నిన్ను (అందంగా) మలిచాడు. కాదు, మీరు (పరలోక)తీర్పు విషయాన్ని నిరాకరిస్తున్నారు. కాని మీపై పర్యవేక్షకులు(గా దైవ దూతలు) నియమించబడ్డారు (అన్న విషయాన్ని మరచిపోతున్నారు). వారెంతో గౌరవనీయులైన లేఖకులు. మీరు చేసే ప్రతిపనీ, పలికే ప్రతిపలుకూ వారికి తెలుసు. (1-12)

(ఆరోజు) సజ్జనులు సుఖసంతోషాలలో ఓలలాడుతుంటారు. దుర్జనులు నరకానికి పోతారు. విచారణ దినాన వారందులో ప్రవేశిస్తారు. వారిక నరకం నుండి ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ బయటపడలేరు. విచారణ దినమంటే నీకేం తెలుసు? ఔను, విచారణ దినమంటే నీకేం తెలుసు? ఆరోజు ఏఒక్కడూ తోటి మనిషికి ఎలాంటి సహాయం చేయలేడు. ఆరోజు నిర్ణయాధికారం పూర్తిగా దేవుని చేతిలో ఉంటుంది. (13-19)

అవతరణ: మక్కా 83. ముతప్పిఫీన్ (హస్తలాఘవం) సూక్తులు: 36

ఈ అధ్యాయం కూడా నబవీశకం ప్రారంభకాలంలోనే అవతరించింది. ఇందులో వ్యాపార వ్యవహారాలలో జరిగే మోసాలు, అవకతవకలను ఖండించడం జరిగింది. అలాంటి మోసగాళ్ళకు ఖుర్ఆన్ పరలోకపు జవాబుదారీ భావన గురించి తెలుపుతూ తీవ్రంగా హెచ్చరించింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

తూకం తగ్గించేవారికి వినాశం తప్పదు.¹ వారు ప్రజల నుండి (సరుకు) తీసుకునే టప్పుడు పూర్తిగా తూచి లేక కొలచి తీసుకుంటారు; ఇచ్చేటప్పుడు తగ్గించి ఇస్తారు. ఒక

1. వ్యాపారంలో మోసం, దోపిడి, అబద్ధం, అక్రమాలతో ధనార్జనచేయడం ఆత్మహత్యా సదృశమని, పరలోకంలో వినాశానికి కారణమవుతుందని ఈ సూక్తిలో దేవుడు హెచ్చరిస్తున్నాడు.

ఇస్లాంను విశ్వసించానని చెప్పుకునే వ్యక్తి మసీదులోనే గాక, మార్కెట్లో కూడా నిజమైన ముస్లింగా మసలకోవాలి. అలాకాకుండా ధనార్జననే ధ్యేయంగా పెట్టుకొని కొనుగోలుదారుల్ని నిలువునా కొల్లగొట్టే అక్రమ పద్ధతులతో వ్యాపారం చేస్తే, దానివల్ల అతను ప్రపంచంలో కోటి శ్వరుడయి కొన్నాళ్ళు కులకగలడేమో కాని, పరలోకంలో మాత్రం ఘోరమైన నరక యాతనలకు గురికావలసి వస్తుంది. ఈ క్రింది ఖుర్ఆన్ సూక్తులు చూడండి:

భయంకర దినాన తాము లేపి ప్రవేశపెట్టబడతామని వారికి తెలియదా? ఆరోజు యావత్తు మానవులు విశ్వభ్రమవు ముందు (తలలు వంచి) నిలబడతారు. (1-6)

(వారు తమ దుష్కార్యాలకు జవాబుచెప్పుకోవలసిన పనిలేదని భావిస్తున్నారా?) ఎంతమాత్రం కాదు. దురాత్ముల కర్మల వివరాలు కారాగారం చిట్టాలో ఉంటాయి. కారాగారం చిట్టా అంటే ఏమిటో నీకు తెలుసా? అదొక లిఖితగ్రంథం. (7-9)

తీర్పుదినాన్ని తిరస్కరించే ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. హద్దులు మీరే పాపాత్ముడు తప్ప దాన్నెవరూ తిరస్కరించరు. మా సూక్తులు వినిస్తున్నప్పుడు “ఇవి పూర్వీకుల పుక్కిటిపూణాలు.” అనంటాడతను. ఎంతమాత్రం కాదు. అసలు వీరి హృదయాలకు వీరిదుష్కార్యాల త్రుప్తపట్టింది. ఎంతమాత్రం కాదు. ఆరోజు వీరు తప్పక తమ ప్రభువు దర్శనభాగాన్ని దూరంగా ఉంచబడతారు. ఆతర్వాత నరకంలో పడతారు. అప్పుడు వారికి “మీరు తిరస్కరించినది ఇదే” అని చెప్పడం జరుగుతుంది. (10-17)

ఎంతమాత్రం కాదు. పుణ్యాత్ముల కర్మల వివరాలు మహోన్నతుల చిట్టాలో ఉంటాయి. మహోన్నతుల చిట్టా అంటే ఏమిటో నీకు తెలుసా? అదొక లిఖిత గ్రంథం. దాన్ని సన్నిహితులైన దైవదూతలు కాపాడుతున్నారు. పుణాత్ములు భోగభాగాలలో ఓల

“విశ్వాసులారా! మీరు ఒకరిసామును మరొకరు అక్రమంగా కాజేయకండి. ఇచ్చిపుచ్చుకోవడాలు జరగాల్సిందే. అయితే అవి పరస్పరామోదంతో జరగాలి. మిమ్మల్నిమీరు హతమార్చుకోకండి. (ఆత్మవంచనకు పాల్పడకండి.) దేవుడు మీపట్ల ఎంతో దయామయుడని గ్రహించండి. ఎవరు అన్యాయం-అక్రమాలతో ఇలా చేస్తాడో అతణ్ణి మేము తప్పక నరకంలో పడవేస్తాం.” (4:29,30)

“సరైన పాత్రతో కొలచివ్వండి. తూచాల్సివస్తే సరైన త్రాసుతో తూచివ్వండి. ఇదే సరైనపద్ధతి. ఫలితంరీత్యా ఈపద్ధతే మంచిది”-(17:35). “అయినే త్రాసును (న్యాయాన్ని) కూడా సృష్టించాడు. కనుక మీరు త్రాసు సమతూకాన్ని చెడగొట్టకండి. న్యాయంగా, సవ్యంగా తూచివ్వండి.” (55:8,9)

“తూనికల్లో, కొలతల్లో న్యాయం పాటించండి. ఎవరికీ నష్టం కల్పించకండి. సరైనత్రాసుతో తూచివ్వండి. ప్రజలకు రావాల్సిన సరుకు తగ్గించిఇవ్వకండి. ధరణిలో అలజడులు రేపుతూ తిరగకండి. మిమ్మల్ని, మీకు పూర్వముండిన తరాలను సృష్టించిన దేవునికి భయపడండి.” (26:181-184)

ఇస్లాం మానవుని సకల జీవనరంగాలను పరివేష్టించి వున్న సమగ్ర జీవనవ్యవస్థ. అందులో వ్యాపార లావాదేవీలు కూడా ఉన్నాయి. అయితే ఆ వ్యాపారం పూర్తిగా న్యాయం, నిజాయితీలతో కూడినదయి ఉండాలి. ఇక్కడ దైవప్రవక్త (సల్లం) చేసిన కొన్ని హితవుల్ని పరిశీలిద్దాం:

“నిత్యావసర వస్తువుల్ని నిలువచెయ్యక సమయానికి బజారుకు తెచ్చి విక్రయించే వ్యక్తి దైవానుగ్రహానికి అర్హుడవుతాడు. దేవుడు అతనికి పుష్కలంగా ఉపాధి ప్రసాదిస్తాడు. దీనికి భిన్నంగా (సరుకులు) నిలువచేసే వ్యక్తి దైవశాపానికి గురవుతాడు.” (ఇబ్నెమాజ)

“అమ్ముతున్న సరుకులోని లోపాలను కొనుగోలుదారులకు బహిగ్రతం చేసి మరీ అమ్ముడం (ధర్మయుక్తమైన పద్ధతి. అది) తప్ప మరే పద్ధతినయినా అనుసరించి సరుకు విక్రయించడం ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ ధర్మసమ్మతం కాదు. అంతేకాదు, ఆ లోపం తెలిసివున్న వ్యక్తి దాన్ని బహిగ్రతం చేయకుండా మౌనం వహించడం కూడా ధర్మసమ్మతం కాదు.” (ముస్తఖా)- “నీతిమంతుడైన వ్యాపారి అంతిమదినాన దైవప్రవక్తల, సత్యవంతుల, అమరగతుల సహచర్యంలో ఉంటాడు.” (తిర్మిజి)

లాడుతుంటారు. ఉన్నతాసనాలపై కూర్చొని (స్వర్గవైభవాలు) తిలకిస్తుంటారు. నీకు వారి ముఖాలలో సుఖసంతోషాలతో కూడిన కళాకాంతులు గోచరిస్తాయి. వారు స్వచ్ఛమైన విశేషమధుపానం సేవిస్తారు. ఆ మధుపాత్రలకు కస్తూరి సీళ్ళుంటాయి. సౌఖ్యాల కోసం పోటీపడేవారు దీన్ని సాధించడానికి పోటీపడాలి. ఆ మధువులో తన్నీం కలసివుంటుంది. ఇదొక సెలయేరు. సన్నిహితభక్తులు దీని పానీయంతోపాటు సారా సేవిస్తారు. (18-28)

(ఇహలోకంలో) నేరస్థులు విశ్వాసుల్ని హేళన చేస్తుండేవారు. వారి ముందు నుంచి పోతున్నప్పుడు వారివైపు చూసి ఒకర్నొకరు కనుసైగలు చేసుకునేవారు. ఇండ్లకు తిరిగొస్తూ (ఏదోఘనకార్యం వెలగబెట్టినట్లు) తెగ సంబరపడిపోతారు. వారిని చూసినప్పుడల్లా “వీరా, వీరు మతభ్రష్టులండీ!” అంటారు. కాని (దేవుడు) వీరిని వారిపై రక్షక భటులుగా నియమించి పంపలేదు. ఆరోజు విశ్వాసులు అవిశ్వాసుల్ని చూసి నవ్వుతుంటారు. ఉన్నతాసనాలపై (హుందాగా) కూర్చొని వారి దుస్థితి చూస్తుంటారు. ఇక తిరస్కారుల సంగతి- వారికి వారి (వికృత)చేష్టలకు తగిన ప్రతిఫలం దక్కింది కదా! (29-36)

అవతరణ: మక్కా 84. ఇన్నిఖాఫ్ (ఖండన) సూక్తులు: 25

ఈ అధ్యాయం కూడా నబవీశకం ప్రారంభ కాలంలోనే అవతరించింది. ఇందులో ప్రళయం, పరలోక తీర్పుదినాన జరిగే విశేషాలు ప్రస్తావించబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఆకాశం తన ప్రభువాజ్ఞ శిరసావహించి బ్రద్దలవుతుంది. ఇది దాని విధుక్త ధర్మం. భూమి సాగదీసి చదునైన మైదానంగా చేయబడుతుంది. అది కూడా తన ప్రభువాజ్ఞతో తనలో ఉన్నదంతా బయటికి విసిరి ఖాళీఅవుతుంది.¹ ఇది దాని విధుక్తధర్మం. (1-5)

మానవుడా! నీవు (జీవితసత్యం గురించి ఆలోచించకుండా ఐహిక కార్యకలాపాల్లో) ఎంత నిమగ్నుడవయిఉన్నా, నీ పయనం మాత్రం నీ ప్రభువు వైపుకే నిరాఘటంగా సాగిపోతోంది. చివరికి ఆయన సన్నిధికే నీవు చేరుకోవలసి ఉంటుంది. (6)

ఆ తరువాత కుడిచేతికి కర్మపత్రం ఇవ్వబడిన వ్యక్తి నుండి తేలికగా లెక్క తీసుకోబడుతుంది.² అతను సంతోషంతో పొంగిపోతూ తనవారి దగ్గరకు వెళ్తాడు. (7-9)

ఇక వీపువెనుక నుంచి (ఎడమచేతికి) కర్మపత్రం ఇవ్వబడినవాడు చావును పిలుస్తాడు. చివరికి భగభగమండే (నరక)అగ్నిలోకి పోయి పడతాడు.³ అతను (ప్రపంచంలో

1. పునరుత్థాన దినాన యావత్తు భూమండలం నలువైపులా సాగి చదునైన మైదానంగా మారిపోతుంది. కొండలు, గుట్టలు, చెట్లు, అడవులు, నదులు, సముద్రాలు ఏవీ ఉండవు. అది నుండి అంతం వరకు పుట్టిన కొటానుకోట్ల మానవులందరూ ఆరోజు ఈ మైదానంలో సమావేశమవుతారు. వారికక్కడ పాదాలు మోపడానికి మాత్రమే చోటు ఉంటుంది. భూమి తనలో ఉన్నదంతా బయటికి విసరేయడమంటే, తనలో ఇముడ్చుకున్న యావత్తు మృతమానవుల్ని, వారికి సంబంధించిన సాక్ష్యాధారాలను బయటికి త్రోసివేస్తుందన్న మాట.

2,3. పరలోకంలో కర్మవిచారణ జరిగినప్పుడు కుడిచేతికి కర్మపత్రం ఇవ్వబడిన వ్యక్తి ఎంతో అదృష్టవంతుడు. కర్మలత్రాసులో అతని సత్కర్మలు అతని దుష్కర్మల కన్నా చాలా బరువుగా

ఉన్నప్పుడు) తన భార్యపిల్లల దగ్గర హాయిగా, మస్తుగా ఉండేవాడు. అతను (తన ప్రభువు సన్నిధికి) రావడం జరగదని భావించాడు. రావడం ఎందుకు జరగదు? అతని ప్రభువు అతని చర్యల్ని ఓకంట గమనిస్తూనే ఉండేవాడు. (10-15)

కనుక సాయంకాలపు ఎరుపుదనం సాక్షిగా, రాత్రి సాక్షిగా, అది సమీకరించే వాటి సాక్షిగా, పూర్ణచంద్రుని సాక్షిగా చెబుతున్నాను. మీరు తప్పకుండా ఒక స్థితినుండి మరొక స్థితికి క్రమేణా మారుతూ పోవలసి ఉంటుంది. ⁴ (16-19)

మరి, వీరికేమయింది (మేము పంపిన) సత్యాన్ని విశ్వసించరు? ఖుర్ఆన్ పరిస్తున్నప్పుడు విని సాష్టాంగ పడరేమిటి? పైగా ఈ తిరస్కారులు దాన్ని ధిక్కరిస్తున్నారు. కాని మీరు (తమ కర్మ పత్రంలో) జమ చేసుకుంటున్నదంతా దేవునికి బాగాతెలుసు. కనుక వీరి కోసం దుర్భరశిక్ష కాచుకొని ఉందని శుభవార్త వినించు! అయితే సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులైనవారికి ఎన్నటికీ తరగని గొప్ప ప్రతిఫలం ఉంది. (20-25)

ఉంటాయి. అందువల్ల అతని నుండి తేలికగా లెక్క తీసుకోవడం జరుగుతుంది. అతను చేసిన చిన్న చిన్న పాపాలు క్షమించబడతాయి. ఎడమ చేతికి కర్మపత్రం ఇవ్వబడినవారి నుండి కఠినంగా లెక్క తీసుకోవడం జరుగుతుంది. వారు ఘోరమైన పాపాలు చేసినవారయి ఉంటారు.

దైవప్రవక్త సతీమణి హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) ఈవిధంగా తెలియజేస్తున్నారు: దైవప్రవక్త (స) ఒకసారి నమాజు చేస్తూ “దేవా! నా నుండి తేలిగ్గా లెక్క తీసుకో” అని ప్రార్థించారు. నమాజు ముగిసిన తర్వాత “తేలిగ్గా లెక్క తీసుకోవడమంటే ఏమిట”ని నేను అడిగాను. దానికాయన సమాధానమిస్తూ “తేలిగ్గా లెక్క తీసుకోవడమంటే, దాసుని కర్మపత్రం నామమాత్రంగా పరిశీలించి వదిలేయడం జరుగుతుంది. ఆయిషా! ఆరోజు లెక్క తీసుకోబడినవాడు సర్వనాశనమైనట్లే” అని అన్నారు. (బుఖారి, ముస్లిం)

4, సాయంకాలపు సంధ్యాకాంతులు, తర్వాత రాత్రివేళ మసకవెల్చురు, ఆతర్వాత చీకటిరాత్రి, ఆపై పండువెన్నెల.....ఇలా అనేక స్థితిగతుల్ని మానవుడు తన దైనందిన జీవితంలో చూస్తున్నాడు. అదేవిధంగా మానవుడు ఇహలోకంలో బాల్యం నుండి యౌవనం, కౌమారం, వృద్ధాప్య దశలు దాటి చివరికి మరణావస్థకు చేరుకుంటాడు.

ఆ తర్వాత పరలోకపు మజిలీలు ప్రారంభమవుతాయి. మరణావస్థ నుండి ఒక్కసారిగా పిత్రులోకం (ఆలమె బర్జఖ్)లోకి ప్రవేశిస్తాడు. అక్కడ వివిధ స్థితి గతులు చవిచూశాక ప్రళయదినాన బ్రతికించబడి పునరుత్థాన (హాఘ్) మైదానంలోకి వస్తాడు. అక్కడ కర్మవిచారణ జరుగుతుంది. ప్రతిఫలం అనుభవించడానికి నిర్ణీత నివాసస్థలానికి పయనిస్తాడు. ఈ పయనంలో కూడా అతను చీకటివెలుగుల్ని, కష్టసుఖాల దశలను దాటవలసి ఉంటుంది. ఈ దశలు దాటిన తర్వాత కర్మల్ని బట్టి శాశ్వత గమ్యస్థామైన స్వర్గానికో, నరకానికో చేరుకుంటాడు.

తినడం, త్రాగడం, అనుభవించడమే జీవిత లక్ష్యమని, మనిషి చనిపోగానే అతని జీవితం శాశ్వతంగా సమాప్తమవుతుందని అవిశ్వాసులు భావిస్తున్నారు. నిరాధారమైన ఇలాంటి ఆలోచనా సరళిని ఖుర్ఆన్ ఖండిస్తూ ఈ మూన్నాళ్ళ ప్రపంచంలో లభించిన క్షుద్ర భోగభాగ్యాలు చూసుకొని మురిసిపోకూడదని, శాశ్వతమైన అసలు జీవితం ముందున్నదని హెచ్చరిస్తోంది.

85. బురూజ్ (ఆకాశ బురుజులు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 22

ఈ అధ్యాయం నబవీశకంలో అవిశ్వాసుల దౌర్జన్యాలు తీవ్రమైన రోజుల్లో అవతరించింది. వారి గుణపాఠం కోసం ఇందులో పూర్వం అగ్నిగుండంలో విశ్వాసుల్ని విసిరి వారి ఏడ్పులు, పెడబొబ్బల్ని తమాషాగా వింటూ చూసిన సత్యతిరస్కారుల ప్రస్తావన, ఫిరోస్, సమూద్ జాతుల దుర్గతి, అవిశ్వాసులకు హెచ్చరికలు ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

దృఢమైన బురుజులకల ఆకాశం సాక్షి! వాగ్దానం చేయబడిన (ప్రళయ)దినం సాక్షి! చూసేదాని, చూడబడేదాని సాక్షి! ‘గుంట’మనుషులు నాశనమయ్యారు. ఆ గుంట లో ఇంధనంతో బాగా మండించిన అగ్ని ఉంది. వారా అగ్నిగుండం చుట్టూ కూర్చొని, తాము విశ్వాసులపట్ల ఎలా(ఘోరంగా) ప్రవర్తిస్తున్నది చూస్తున్నారు. ¹ వారా విశ్వాసుల

1. రాజులు పెద్ద పెద్ద గుంటలు, అగడ్తలు త్రవ్వించి అగ్నిరాజ్యంయిచ్చి, ఆ అగ్నిగుండాలలో తమ మతవిశ్వాసాలను స్వీకరించనివారిని విసిరి బాధించడం గురించి ప్రపంచంలో అనేక సంఘటనలు జరిగినట్లు తెలుస్తోంది. వాటిలో కొన్నిటిని ఇక్కడ ఉదాహరిస్తున్నాను:

హజ్రత్ సుహైబ్ రూమి (రజి) ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) ఇలా చెప్పారు: ఒక రాజు ఆస్థానంలో ఒక తాంత్రికుడు ఉండేవాడు. అతను వృద్ధాప్యంలో రాజుతో “నా దగ్గర ఈ తాంత్రికవిద్య నేర్చుకోవడానికి ఒక అబ్బాయిని నియమించండి” అని అన్నాడు. రాజు ఒక పిల్లవాణ్ణి నియమించాడు. ఆ అబ్బాయి విద్య నేర్చుకోవడానికి తాంత్రికుని దగ్గరకు రోజూ వస్తూపోతూ దారిలో ఒక సాధువు (క్రైస్తవ మతగురువు)ను కూడా కలుసుకుంటూ ఉండేవాడు. ఆ సాధువు మాటలతో ప్రభావితుడై అతని ధర్మం విశ్వసిస్తాడు. అంతేగాక, అతనిచ్చిన శిక్షణతో ఆ పిల్లవాడు మహిమాన్వితుడు కూడా అవుతాడు. దాంతో అతను అంధులకు చూపు, కుష్టురోగులకు స్వస్థత కలిగించేవాడు.

ఈ బాలుడు తన అసలుమతం వదలి, ఏకదైవ విశ్వాసం అవలంబించాడని రాజుకు తెలుస్తుంది. అప్పడతను మొదట ఆ సాధువును చంపుతాడు. తర్వాత ఆ బాలుణ్ణి కూడా చంపడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. కాని ఎన్ని రకాలుగా ప్రయత్నించినా ఆ బాలుడు చావడు. చివరికి ఆ అబ్బాయే రాజుకు సలహా ఇస్తూ “నీవు నన్ను చంపాలనుకుంటే జనసమూహం ముందు ఈబాలుడి ప్రభువు పేరుతో చంపుతున్నానని చెప్పి నా మీదికి బాణం వదులు. దాంతో నేను చనిపోతాను” అన్నాడు. రాజు అలా చేయగానే బాలుడు చనిపోతాడు. కాని ఆ మహిమ చూసిన ప్రజలు “మేమీ పిల్లవాడి ప్రభువును విశ్వసిస్తున్నాం” అని ఎలుగెత్తి చాటారు. రాజు మనుషులు రాజుతో “మీరు దేన్నుండి తప్పించుకోదలిచారో అదే జరిగిందిప్పుడు. ప్రజలు మీమతాన్ని వదలి ఈపిల్లవాడి మతాన్ని విశ్వసించారు” అన్నారు. రాజు ఈ పరిస్థితి చూచి ఉగ్రుడైపోయాడు. అతను రహదారి పక్కన (పెద్దపెద్ద) గుంటలు త్రవ్వించి, అందులో అగ్ని రాజ్యంయిచ్చాడు. కొత్త ధర్మాన్ని వదలడానికి అంగీకరించని ప్రతివ్యక్తిని ఆ అగ్నిగుండంలోకి విసిరి వేయించేవాడు. (ముస్లిం, నసాయి, తిర్మిజి, తిబ్రాని)

రెండవ సంఘటన గురించి హజ్రత్ అలీ (రజి) ఇలా చెప్పారు: ఈరాన్ చక్రవర్తి ఒకతనను సారాయి త్రాగి తన సొంతసోదరితో వ్యభిచరించాడు. కొంతకాలానికి ఈ అక్రమసంబంధం సంగతి బయటికి పొక్కడంతో, సొంతసోదరిని వివాహమాడటాన్ని దేవుడు ధర్మసమ్మతం చేశాడంటూ ప్రకటన చేయించాడు. కాని ప్రజలు దాన్ని సమ్మతించలేదు. దాంతో ఆ చక్రవర్తి వారిని రకరకాలుగా వేధించాడు. చివరికి పెద్దపెద్ద అగ్నిగుండాలు చెయించి అందులో వారిని పడవేయించాడు. అప్ప

పై అంత కని పెంచుకోవడానికి కారణం, ఆ విశ్వాసులు సర్వశక్తిమంతుడు, స్వతహాగా ప్రశంసనీయుడైన దేవుణ్ణి విశ్వసించడం తప్ప మరేమీ కాదు. ఆ దేవుడు భూమ్యా కాశాల సామ్రాజ్యానికి చక్రవర్తి. ఆయన సమస్త విషయాలు గమనిస్తున్నాడు. (1-9)

విశ్వసించిన స్త్రీపురుషులను పీడించి దుర్భర కష్టాలకు గురిచేసినవారు తమ అకృత్యాల పట్ల పశ్చాత్తాపం చెందకపోతే, దేవుడు వారికి తప్పకుండా సరకశిక్ష విధిస్తాడు. వారికోసం దహనశిక్ష కాచుకొని ఉంది. ఇక విశ్వసించి సత్కర్మలు చేసినవారికి సెలయేరులు పారే స్వర్గవనాలు ఉన్నాయి. ఇదే ఘనవిజయం, పరమమోక్షం. (10-11)

నీ ప్రభువు పట్టు చాలా కఠినంగా ఉంటుంది. ఆయనే (మిమ్మల్ని) మొదటిసారి పుట్టించినవాడు. ఆయనే తిరిగి (మిమ్మల్ని మరణానంతరం) బ్రతికిస్తాడు. ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత వాత్సల్యుడు, సింహాసనాధిశుడు, మహోన్నతుడు, మహిమాన్వితుడు, తాను తలచిన కార్యం సాధించగల శక్తిమంతుడు. (12-16)

నీకు సైన్యాలు గురించిన సమాచారం అందిందా? ఫిరౌన్, సమూద్ ల సైన్యాలను గురించి? (వారి సైనికశక్తి, అధికారం, పటాటోపాలేవీ వారిని దైవశిక్ష నుండి కాపాడలేక పోయాయి. కనువిప్ప కోసం ఈ రెండు సంఘటనలు చాలు.) (17-18)

ఈ అవిశ్వాసులు తిరస్కారతిమిరంలో పడి కొట్టుమిట్టాడుతున్నారు. దేవుడు వారిని చుట్టుముట్టి ఉన్నాడు. (ఆ సంగతి గ్రహించకుండా ఖుర్ఆన్ ని తిరస్కరిస్తున్నారు.) ఈ ఖుర్ఆన్ మహిమాన్వితమైనది, “సురక్షిత” గ్రంథంలో ఉంది. (19-22)

ట్టుంచి అగ్నిపూజారుల్లో వివాహనిషిద్ధ స్త్రీలను కూడా వివాహమాడే ఆచారం మొదలైంది.

మూడవ సంఘటనను చరిత్రకారులు ఇబ్నెహిషామ్, ఇబ్నెఖుల్లాన్ ఇలా ఉటంకించారు:

యమన్ రాజు తుబ్బాన్ అసద్ ఓసారి యస్రిబ్ (మదీనా)కు వెళ్ళి అక్కడి యూదులతో ప్రభావితమయి యూదుమతం స్వీకరిస్తాడు. ఆ తరువాత అతను తిరిగొచ్చి యమన్ లో ఆ మతాన్ని పెద్దపెత్తున ప్రచారం చేయిస్తాడు. అతని మరణానంతరం అతని కొడుకు జూనువాన్ అధికారపీఠం ఎక్కుతాడు. జూనువాన్ అధికారంలోకి రాగానే హద్దుమీరిన మత దురహంకారంతో క్రైస్తవమత కేంద్రమైన నజ్రాన్ పై దాడి చేస్తాడు. అక్కడి క్రైస్తవులను యూదుమతం స్వీకరించమని వత్తిడి చేస్తాడు. దానికి వారు నిరాకరించడంతో దుర్భర హింసాకాండ జరుపుతాడు.

దీనికోసం జూనువాన్ పెద్దపెద్ద అగడ్డలు త్రవ్వించి, అగ్ని రాజేయించి, ఆ అగ్నిగుండాలలో క్రైస్తవుల్ని విసిరివేయించాడు. స్త్రీలు, పురుషులు, పిల్లలు, అన్న విచక్షణ లేకుండా యూదుమతం నిరాకరించిన ప్రతి వ్యక్తిని అగ్నిగుండాలలో విసిరివేయించాడు. ఈవిధంగా అతను నలభైవేల మందిని చంపివేయించినట్లు తెలుస్తోంది. ఈ దుర్ఘటన క్రీ.శ. 523 అక్టోబర్ లో జరిగింది.

ఈ సామూహిక హత్యాకాండ నుండి జూసాల్మాన్ అనే వ్యక్తి ఎలాగో తప్పించుకొని రోమ్ నగరానికి పారిపోతాడు. రోమ్ చక్రవర్తికి ఈ హింసాకాండను గురించి వివరంగా తెలియజేస్తాడు. రోమ్ చక్రవర్తి ఒక నౌకాదాన్ని అభిసనియా రాజు దగ్గరకు పంపి, యమన్ పై దాడిచేయమని ఆజ్ఞాపిస్తాడు. అభిసనియా నుండి అర్యాత్ నాయకత్వంలో డెబ్బయివేల సైన్యం బయలుదేరి యమన్ పై విరుచుకు పడుతుంది. ఈ యుద్ధంలో యమన్ సైన్యం చిత్తుగా ఓడిపోతుంది. జూసాల్మాన్ హతమార్చబడతాడు. ఇలా యమన్ లో యూదులపాలన అంతమయి క్రైస్తవ పాలన ఏర్పడుతుంది. (దీని తర్వాత జరిగిన సంఘటనకోసం 105వ అధ్యాయం (ఏనుగు)కు రాసిన ఉపోద్ఘాతం చదవండి.

86. తారిఖ్ (ప్రభాత నక్షత్రం)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 17

ఈ అధ్యాయం నబవీశకం ప్రారంభకాలంలో అవిశ్వాసులు ప్రవక్త ప్రచారోద్యమాన్ని నిరోధించడానికి రకరకాల పన్నాగాలు పన్నుతున్న రోజుల్లో అవతరించింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఆకాశం సాక్షి! ప్రభాత నక్షత్రం సాక్షి! ప్రభాత నక్షత్రం అంటే నీకేమయినా తెలుసా? దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోయే నక్షత్రం... ప్రతి ప్రాణినీ కనిపెట్టి ఉండేందుకు ఆ ప్రాణిపై ఒక పర్యవేక్షకుడు ఉన్నాడు. పర్యవేక్షకుడు లేని ప్రాణి అంటూ ఏదీ లేదు. (1-4)

మానవుడు తానుఎలాంటి పదార్థంతో పుట్టించబడ్డాడో కాస్త ఆలోచించాలి. వెన్నెముకకు, ప్రక్కటెముకలకు మధ్య నుండి దూకుడుగా వెలువడే ద్రవపదార్థంతో పుట్టించబడ్డాడు. (అలాగే) అతణ్ణి మళ్ళీ బ్రతికించే శక్తి కూడా ఆ సృష్టికర్తకు ఉంది. (5-8)

రహస్య విషయాలు(సైతం) బయటపెట్టి విచారణజరిపే రోజున మానవుని దగ్గర తనదంటూ ఎలాంటి శక్తి ఉండదు. అతణ్ణి ఆదుకునేవారు కూడా ఉండరు. (9-10)

వర్షం కురిపించే ఆకాశం సాక్షి! (చెట్లు మొలకెత్తే సమయంలో) చీలిపోయే నేల సాక్షి! ఇది నిర్ణయాత్మకమైన విషయం. ఏదో ఆషామాషీ విషయం కాదు. (విచారణ రోజు మీరు తప్పకుండా బ్రతికించబడతారు.)

వీరు కొన్ని పన్నాగాలు పన్నుతున్నారు. నేను కూడా ఒక పన్నాగం పన్నుతున్నాను. కనుక ప్రవక్తా! వారిని చూసీచూడనట్లు వదిలెయ్యి. కొంతకాలం పాటు వారి మానాన వారిని వదిలిపెట్టు. (11-17)

అవతరణ: మక్కా

87. ఆలా(మహోన్నతుడు)

సూక్తులు: 19

ఈ అధ్యాయం నబవీశకం ప్రారంభంలోనే అవతరించింది. ధర్మప్రచార బాధ్యతను గురించి ఇందులో దైవప్రవక్త (స)కు కొన్ని సూచనలు, హితవులు ఇవ్వబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

(ముహమ్మద్!) మహోన్నతుడైన నీ ప్రభువు పేరు స్తుతించు. ఆయన పవిత్రతను కొనియాడు. ఆయనే (యావత్తు విశ్వాన్ని, సమస్త జీవకోటిని) సృష్టించాడు. సరైన తీరులో, సముచిత రీతిలో సృష్టించాడు. (ప్రతి సృష్టిరాసికీ) ఒక అదృష్టాన్ని నిర్ణయించి, (ఆచరణకై) తగిన విధానం చూపించాడు. ఆయన చెట్లూ చేమలను కూడా మొలకెత్తించి, తరువాత వాటిని నల్లటి కసువుగా మార్చుతున్నాడు. (1-5)

మేము నీచేత పరింపజేస్తాం. తర్వాత దేవుడు తలచినది తప్ప నీవు మరేదీ మరచిపోలేవు. ఆయనకు బహిరంగవిషయాలూ తెలుసు, రహస్యవిషయాలూ తెలుసు. మేము

1. మానవుడు చేసే ప్రతి పనికి సహకరిస్తూ, అతని కర్మలను ఎప్పటికప్పుడు నమోదు చేసే దైవదూతలని ఇక్కడ అర్థం కావచ్చు. లేదా ఆ పర్యవేక్షకుడు దేవుడే కావచ్చు. వాస్తవం దేవునికే బాగా తెలుసు.

(నీ పని) తేలిక చేయడానికి నీకు సౌలభ్యం కలగజేస్తున్నాం. కనుక నీవు హితోపదేశం ప్రయోజనకారి అయితే (ప్రజలకు) హితోపదేశం చేస్తూ ఉండు. (దేవునికి) భయపడే వాడు దాన్ని స్వీకరిస్తాడు. దౌర్భాగ్యుడైనవాడే (దానికి) విముఖుడయి ఘోరమైన అగ్నిలో పడిపోతాడు. అక్కడ అతను చావడూ, బ్రతకడూ.¹ (6-13)

పవిత్ర జీవితం అవలంబించి, తనప్రభువు నామం స్మరిస్తూ ప్రార్థనచేసేవాడే ధన్యుడు. అయినా మీరు ప్రాపంచికజీవితానికే ప్రాధాన్యమిస్తున్నారు. కాని పరలోకం ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది. ఈవిషయం గతంలో అవతరించిన దివ్యగ్రంథాలలో కూడా ఉంది. ఇబ్రాహీం, మూసా, (ప్రవక్త)లపై అవతరించిన గ్రంథాలలో ఉంది. (14-19)

88. గాషియా (ముంచుకొస్తున్న ముప్పు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 26

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ముంచుకొస్తున్న ముప్పు సంగతి నీకేమైనా తెలుసా? ఆరోజు కొందరి ముఖాలు అవమానభారంతో చిన్నబోయి ఉంటాయి. వారెంతో శ్రమపడుతుంటారు. అలసిపోతూ ఉంటారు. ఘోరమైన అగ్నికీలల మధ్య మాడిపోతూ ఉంటారు. త్రాగేందుకు వారికి సలసల కాగే నీరు ఇవ్వబడుతుంది. ముండ్లతో కూడిన ఎండుగడ్డి పరకలు తప్ప వారికి ఎలాంటి తిండి దొరకదు. అది వారికి బలమూ ఇవ్వడూ, ఆకలి తీర్చడూ. (1-7)

(ఆరోజు) మరికొందరి ముఖాలు కళకళలాడుతుంటాయి. వారు తమ కృషి పట్ల సంతోషిస్తూ అద్భుతమైన స్వర్గసీమలో ఉంటారు. అక్కడ ఎలాంటి వ్యర్థ విషయాలు వినరు. ఆ స్వర్గంలో (చల్లటి)సెలయేరులు ఉంటాయి. ఎత్తయిన ఆసనాలుంటాయి. (వారు త్రాగడానికి) మధుపాత్రలు కూడా పెట్టబడి ఉంటాయి. ఇంకా వరుసలు వరుసలుగా దిండ్లు పేర్చి ఉంటాయి. పట్టుతివాచీలు పరచి ఉంటాయి. (8-16)

వీరు ఒంటెలు ఎలా సృజించబడ్డాయో గమనించలేదా? ఆకాశం ఎలా పైకెత్తబడి ఉందో పరికించలేదా? పర్వతాలు (బలంగా)ఎలా పాతబడి ఉన్నాయో పరిశీలించలేదా? భూమి ఎలా విశాలంగా పరచబడి ఉందో చూడలేదా? (17-20)

1. చావుబ్రతుకుల మధ్య నలిగిపోతూ శాశ్వతమైన నరకశిక్ష అనుభవించే ఈ దౌర్భాగ్యుడు దైవధర్మాన్ని నిరాకరించి చనిపోయేదాకా అవిశ్వాస తిమిరంలోనే పడివుండే సత్యతిరస్కారి మాత్రమే అవుతాడు. అయితే మనసారా సత్యాన్ని విశ్వసించినప్పటికీ మరణించే వరకూ కొన్ని పాపాలలో కూరుకుపోయేవారికి తాత్కాలికంగా కొంతకాలం పాటు నరకంలో వేయడం జరుగుతుంది.

ముస్లిం గ్రంథంలోని ఒక హదీసు ప్రకారం, పాపాత్ముడైన ఆ విశ్వాసి నరకంలో తాత్కాలిక శిక్ష అనుభవించాక దేవుడు అతనికి మృత్యువు కలిగిస్తాడు. అతని విముక్తి గురించి చేసే సిఫారసును ఆమోదిస్తాడు. ఆ తర్వాత (నరకంలో) కాలిపోయిన అతని శవం స్వర్గంలోని సెలయేటి ఒడ్డు మీదికి తరలించబడుతుంది. అప్పుడు (దైవదూతలు) స్వర్గవాసులతో 'ఈ శవం మీద కాస్త నీళ్ళు చిలికించండి' అంటారు. శవం మీద నీళ్ళు చిలికించగానే, ఆ నీటి ప్రభావంతో నేల నుండి చెట్లు మొలకెత్తినట్లు ఆ విశ్వాసి సజీవుడయి లేస్తాడు. (ముస్లిం)

ప్రవక్తా! నీవు మటుకు హితబోధ చేస్తూనే ఉండు. నీ పని హితబోధ చేయడమే. గాని, వారిని బలవంతంగా దారికి తెచ్చే బాధ్యత నీపై లేదు. కాని సత్యానికి విముఖుడై దాన్ని నిరాకరించేవాడికి దేవుడు ఘోరశిక్ష విధిస్తాడు. చివరికి వారు మా వద్దకే రావలసి ఉంది. వారిని విచారించి లెక్కతీసుకునే పని మా చేతిలోనే ఉంది. (21-26)

అవతరణ: మక్కా 89. ఫజ్ (ప్రాతఃకాలం) సూక్తులు: 30

ఇది నబవీశకంలో విశ్వాసులపై అవిశ్వాసుల వేధింపులు ఎక్కువైన రోజుల్లో అవతరించింది. ఇందులో సత్యానికి విముఖులైన గతజాతుల గాధలు, ప్రాపంచిక వ్యామోహపరుల ప్రవృత్తి, సత్యప్రియులకు శుభవార్తలు వగైరా ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ప్రాతఃకాలం సాక్షి! దశరాత్రుల సాక్షి! సరి, బేసి (సంఖ్య)ల సాక్షి! గడచిపోతున్న రాత్రి సాక్షి! బుద్ధి, జ్ఞానం కలవారికి ఈ సాక్ష్యాలు చాలవా?¹ (1-5)

ఎత్తయిన స్తంభాలవారైన² "అదెఇరమ్"జాతి ప్రజలపట్ల నీప్రభువు ఎలా వ్యవహరించాడో నీకు తెలియదా? అలాంటి (శక్తిసామర్థ్యాలు, వైభవోన్నతులుగల) జాతి ప్రపంచ దేశాల్లో ఇదివరకెన్నడూ ఉద్భవించలేదు. లోయల్లో కొండల్ని తొలచిన సమూద్ జాతి ప్రజలపట్ల (నీ ప్రభువు ఎలా ప్రవర్తించాడో తెలియదా)? మేకులవాడైన (భారీసైన్యాలుగల) ఫిరౌన్పట్ల (ఆయన ఎలా వ్యవహరించాడో తెలియదా)? (వీరంతా ఆయా దేశాల్లో మహా గర్వపోతులయి (దేవుని మీద) తిరగబడ్డారు. అక్కడ దారుణమైన దురంతాలు కూడా చేశారు. చివరికి నీ ప్రభువు వారిపై కొరడా రుుళిపించి కఠినంగా శిక్షించాడు. (ఇలాంటి దుర్మార్గుల పీచమణచడానికి) నీప్రభువు మాటువేసి ఉంటాడు. (6-14)

మానవుణ్ణి అతని ప్రభువు పరీక్షించే నిమిత్తం గౌరవం, ఇతర భాగాలు ప్రసాదించినప్పుడు అతను (పొంగిపోయి) "నా ప్రభువు నన్ను గౌరవనీయుడిగా చేశాడు" అంటాడు. (మరో విధమైన) పరీక్ష నిమిత్తం లేమికి గురిచేసినప్పుడు అతను (నిరాశతో క్రుంగిపోయి) "నా ప్రభువు నన్ను అవమానం పాలేశాడు" అంటాడు. (15-16)

(మానవుడు గౌరవ ప్రతిష్ఠలకు సిరిసంపదలే కొలమానం అనుకుంటున్నాడు). ఎంతమాత్రం కాదు. మీరసలు అనాధను ఆదరించరు; పేదవాడికి పట్టెడన్నం పెట్టే విషయంలో ఒకర్నొకరు ప్రోత్సహించుకోరు. (బంధువుల బలహీనలతను ఆసరాగా చేసుకొని, వారికి దక్కవలసిన) వారసత్వపు ఆస్తిసంతటిని కాజేస్తున్నారు. మీరసలు ధన వ్యామోహం ఊబిలో పూర్తిగా కూరుకుపోయారు. (17-20)

1. దైవప్రవక్త (స) ప్రళయం, పునర్జీవం, కర్మ విచారణలకు సంబంధించిన అతీంద్రియ విషయాలను ప్రస్తావిస్తున్నప్పుడు మక్కా బహుదైవారాధకులు తిరస్కరిస్తుండేవారు. లేదా వాటిని గురించి పట్టించుకునేవారు కాదు. కనుక దేవుడు ఇవి పరమసత్యాలని చెప్పడానికి ప్రాతఃకాలం, దశరాత్రులు, బేసిసంఖ్య, గడచిపోతున్న రాత్రుల మీద ప్రమాణం చేస్తున్నట్లు ఇక్కడ అన్నిస్తోంది.

2. ఎత్తయిన స్తంభాలవారంటే, ప్రపంచంలో ఇదివరకెన్నడూ లేనంతటి ఎత్తయిన స్తంభాలతో పెద్ద భవంతుల్ని నిర్మించారని అర్థం. (ఇతర వివరాలకు 26:128,129 సూక్తులు చూడండి.)

(ఇన్ని అన్యాయాలు, అక్రమాలకు పాల్పడుతూ కూడా దేవునికి భయపడకుండా పరలోకం, తీర్పుదినం ఏదీ లేదని వాదిస్తున్నారు.) ఏమాత్రం కాదు. యావత్తు భూమి దంచి, పిండిపిండి చేయబడినప్పుడు నీ ప్రభువు పంక్తులుతీరిన దైవదూతలతో అవత రిస్తాడు. ఆరోజు నరకం దగ్గరకు తీసుకురాబడుతుంది. ఆరోజు మానవుడికి అసలు సంగతి అర్థమవుతుంది. కాని అప్పుడు అర్థంచేసుకోవడం వల్ల ప్రయోజనం ఏమిటి?*

అప్పుడతను (తీవ్రంగా పశ్చాత్తాపపడుతూ) “అయ్యయ్యా! నేనీ (పరలోక) జీవితం కోసం ముందుగా ఏదైనా (సత్కార్యం) చేసి పంపుకొనివుంటే ఎంత బాగుండేది!” అని వాపోతాడు. అతర్వాత ఆరోజు దేవుడు శిక్షించేలా (కఠినంగా) మరెవరూ శిక్షించలేరు. దేవుడు బిగించి కట్టేలా (గట్టిగా) మరెవరూ బిగించి కట్టలేరు. (21-26)

(ఇక సత్కార్యం విశ్వసించి సదాచార సంపన్నుడయిన మనిషిని ఉద్దేశించి) “తృప్తి చెందిన మనసా! పద నీ ప్రభువు సన్నిధికి. నీవు ఆయన పట్ల సంతోషించావు, ఆయన నీ పట్ల ప్రసన్నుడయ్యాడు. (ఇక) నా పుణ్యదాసులలో చేరి నా స్వర్గంలో ప్రవేశించు” అని చెప్పడం జరుగుతుంది. (27-30)

3. మానవ అంతరంగం బహు విచిత్రమైనది. అది ఓపట్టాన మనకు లొంగదు. అనుక్షణం అది తన పరిధిని దాటిపోవడానికి పరిపరివిధాల ప్రయత్నిస్తుంది. ఎవరైనా సన్మార్గంలో నడుస్తూ సత్కార్యాలు చేస్తున్నాడంటే, అతను తన అంతరంగాన్ని దాని సహజపరిధిలో బంధించాడన్నమాట. నిజానికి అంతరంగంపై అదుపు సాధించడం గొప్ప (ఘన) కార్యమే. అంతరంగంపై అదుపు సాధించ లేనివాణ్ణి మనం సాధారణంగా చపలచిత్తుడు లేక చంచల స్వభావుడని అంటాము. మనిషి ప్రవర్తన రీత్యా దివ్యఖుర్ఆన్ ఈ అంతరంగాన్ని మూడు విధాలుగా విభజించింది.

ఖుర్ఆన్ పరిభాషలో మొదటిరకం అంతరంగాన్ని “నఫ్సుల్ అమ్మారా” అంటారు. స్వభావం రీత్యా దీన్ని “దుష్టమనస్సు” లేక దుష్టబుద్ధి అని చెప్పవచ్చు. కోరలు చాచి బుసలు కొట్టు మీదికి వచ్చే భయంకర విషసర్పాన్ని చంపడం కన్నా దుష్ట మనస్సుని చంపడమే గొప్ప కార్యమన్నాడు ఓ కవి. దీన్నిబట్టి ఇది ఎంత ప్రమాదకరమైనదో ఊహించవచ్చు. ఇది మానవుణ్ణి రకరకాల చెడుల వైపు ఊసిగొల్పుతుంది. భయాందోళనలు కలిగించి సత్కార్యాల నుండి బయటికి లాగుతుంది. వివిధ భ్రమలు కల్పించి దుష్కార్యాల ఊబిలోకి నెట్టివేస్తుంది. రకరకాల ప్రలోభాలు చూపి, చివరికి మనిషి ని నట్టేట ముంచుతుంది. నఫ్సుల్ అమ్మారా గురించి ఖుర్ఆన్ లో ఒకచోట ఇలా ఉంది:

“నేను నా ఆత్మశుద్ధిని గురించి గొప్పలు చెప్పుకోవడం లేదు. నా ప్రభువు కారుణ్య భాగ్యం లభిస్తే తప్ప (దుష్ట) మనస్సు ఎల్లప్పుడూ చెడు వైపుకే పురిగొల్పుతూ ఉంటుంది. నిస్సందేహంగా నా ప్రభువు గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు.” (12:53)

రెండవ రకం అంతరంగాన్ని “నఫ్సుల్ వామ్నా” అంటారు. ఇది చేసే పనిని బట్టి దీన్ని “అంతరాత్మ” అని పేర్కొనవచ్చు. “అంతరాత్మ ప్రబోధం” అనేమాట అందరికీ సుపరిచితమే. చెడ్డ పనులకు పాల్పడినప్పుడల్లా అంతరాత్మ మనల్ని నిందిస్తుంది, ఆక్షేపిస్తుంది, అభ్యంతరం చెబుతుంది. “ఆ పని చేస్తే నువ్వు నాశనమవుతావు, పట్టుబడిపోతావు” అని హెచ్చరిస్తుంది.

అంతరాత్మ సజీవంగా ఉంటే మనిషి ఎలాంటి చెడు వైపు ఆకర్షించబడలేడు. ఒకవేళ ఎప్పుడైనా ఆకర్షించబడినా అంతరాత్మ హెచ్చరిస్తూ, నిందిస్తూ అతణ్ణి ప్రశాంతంగా ఉండనివ్వదు. ఈవిధంగా అంతరాత్మ మనల్ని చెడుపనుల జోలికి పోనివ్వకుండా అడుగుడుగునా అడ్డు తగుల్తుంది.

అంతరాత్మ ప్రబోధాన్ని ఆలకించేవారు ఇహలోకంలోనే కాదు, పరలోకంలోనూ విజయ శిఖరాలు ఆధిరోహించగలరు. అంతరాత్మ ప్రబోధాన్ని ఖాతరు చేయకుండా దాన్ని అణచడానికి ప్రయత్నిస్తే మటుకు మనం దారితప్పి చీకటి అగాధాల్లోకి పడిపోయినట్లైనని గ్రహించాలి. ఎల్లప్పుడూ మన శ్రేయస్సు కోరుతూ మనకు రక్షక భటునిగా, బాడీగార్డ్ గా పనిచేసే ఈ అంతరాత్మ (నఫ్సుల్ వామ్నా)ను అణచివేయడమంటే మన బాడీగార్డ్ ని మనమే చేజేతులా చంపుకున్నట్లవుతుంది. బాడీగార్డ్ పోయాక మన స్థితి ఏమవుతుందో తెలిసిందే. అడుగుడుగునా ప్రమాదాలే ఎదురవుతాయి.

ఈ అంతరాత్మను గురించే దేవుడు ఖుర్ఆన్ లో ఇలా అంటున్నాడు: “నేను ప్రళయం సాక్షిగా చెబుతున్నాను. (మీరనుకునేది ఎంతమాత్రం నిజం) కాదు. నేను తననుతాను నిందించుకునే ఆత్మసాక్షిగా చెబుతున్నాను...” (75:1-4)

పై సూక్తులలో విశ్వప్రభువు సత్యతీరస్కారుల కుశంకలను ఖండిస్తూ ప్రళయదినం తప్పక వస్తుందని, ఆరోజు మానవులంతా మళ్ళీ బ్రతికించబడతారని, వారినుంచి కర్మల లెక్క తీసుకోడం జరుగుతుందని ప్రళయదినం మీద, అంతరాత్మ మీద ప్రమాణం చేసి మరి హెచ్చరిస్తున్నాడు.

నఫ్సుల్ వామ్నా (అంతరాత్మ)ను గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) వ్యాఖ్యానిస్తూ: “ఏ విషయమైతే మీ హృదయంలో ఆక్షేపణ జనింపజేస్తుందో అదే చెడు” అన్నారు. అంటే మనం చేస్తున్నది తప్పుడు పనిని మన అంతరాత్మ ఆక్షేపిస్తుంది. ఈ అనుభూతే మనిషిని చెడు విషయాలకు దూరంగా ఉంచు తుంది. అంతరాత్మను గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) మరింత వివరంగా ఇలా తెలియజేశారు:

“జాగ్రత్తగా వినండి! మన దేహంలో ఒక మాంసపు ముద్ద ఉంది. అది మంచి స్థితిలో ఉంటే మొత్తం దేహం మంచి స్థితిలో ఉంటుంది. ఒకవేళ అది చెడిపోతే మొత్తం దేహమే చెడి పోతుంది. (అనారోగ్యం పాలవుతుంది). అదే హృదయం.”

ఈ హృదయం నైతికంగా, ఆధ్యాత్మికంగా మంచిస్థితిలో ఉన్నప్పుడు నఫ్సుల్ వామ్నా (అంత రాత్మ) అనబడుతుంది. మనిషిని చెడు విషయాల నుంచి నిరోధించే, మంచి విషయాల వైపుకు ప్రేరించే “నఫ్సుల్ వామ్నా” అతని విశ్వాసాలు, ఆచరణలు, నీతినిడవడికలపై “సెక్యూరిటీ గార్డ్” గా పనిచేస్తుంది. శరీరంలోని ఈ సెక్యూరిటీ గార్డ్ అనారోగ్యం పాలయి బలహీనమైపోయే కొద్దీ మనిషి “నఫ్సుల్ అమ్మారా” (దుష్టమనస్సు)కు చేరువవుతూ చెడ్డపనులు చేయడం ప్రారంభిస్తాడు. దీనికి భిన్నంగా మనిషి నఫ్సుల్ వామ్నా (అంతరాత్మ) ప్రబోధం విని నడచుకున్నట్లయితే క్రమేణా అతడు మూడవ రకం అంతరంగమైన “నఫ్సుల్ ముత్మయిన్న” (సంతృప్త హృదయం)కు దగ్గరవుతాడు.

ఈకోవకు చెందిన అంతరంగం గురించే ఈసూక్తి (89:27-30)లో ఉంది. ప్రఖ్యాత వ్యాఖ్యాన సహిత ఖుర్ఆన్ అనువాద గ్రంథమైన ‘రూహుల్ బయాన్ లో’ వ్యాఖ్యాన కర్త నఫ్సుల్ ముత్మయిన్న గురించి వివరిస్తూ “నఫ్సుల్ ముత్మయిన్న అంటే ఎలాంటి చెడు విషయాలు లేని పరిశుద్ధమైన, అత్యున్నత సుగుణసంపత్తితో కూడిన జ్యోతిర్మయ హృదయం అన్నమాట” అన్నారు.

భౌతికాపసరాలు నెరవేరితే చాలు, ఇక ఏ సమస్య ఉండదంటారు పదార్థపూజారులు. ఇది కొంతవరకు నిజమే. కాని సకల విధాల భోగభాగ్యాలతో తులతూగుతున్న పాశ్చాత్య దేశాల్లో ఎందరో ప్రజలు మనశ్శాంతి లభించక జీవితం పైనే విరక్తి చెందుతున్నారు. లక్షలు ఖర్చుపెట్టినా పొందలేని ఈ మనశ్శాంతి దేవుని స్మరణ ద్వారా మాత్రమే ప్రాప్తమవుతుందని ఖుర్ఆన్ చెబుతోంది. ఇక్కడ దేవుని స్మరణ అంటే ఓచోట తిప్పవేసి కళ్ళు మూసుకొని దైవనామం జపించడం కాదు. మనిషి తనను తాను హైర్షిగా దేవునికి సమర్పించుకొని జీవిత సమస్త రంగాల్లో ఆయన ఆజ్ఞలు, హితవులు పాటించాలి. అప్పుడే అతనికి నిజమైన మనశ్శాంతి, హృదయ సంతృప్తి లభిస్తాయి.

“ఆయన తన వైపు మరలేవారికి మాత్రమే తన వైపుకొచ్చే మార్గం చూపిస్తాడు. అలాంటి

అవతరణ: మక్కా 90. బలద్ (పట్టణం) సూక్తులు: 20

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

కాదు, (మీరనుకునేది ఎంతమాత్రం నిజం కాదు.) నేనీ (మక్కా) పట్టణం సాక్షిగా చెబుతున్నాను. (పవిత్రమైన) ఈ పట్టణంలో వీరు నిన్ను (వేధించడం) ధర్మసమ్మతం చేసుకున్నారు. నేను (మీ)తండ్రి (ఆదం) సాక్షిగా, అతనికి పుట్టిన సంతానం సాక్షిగా చెబుతున్నాను. మేము మానవుడ్ని (విశ్వంఖలజీవితం గడవడానికి పుట్టించలేదు.) శ్రమజీవిగా పుట్టించాము. తనపై ఎవరూ అదుపు సాధించలేరని భావిస్తున్నాడా అతను? (1-5)

(మానవుడు పేరుప్రతిష్ఠల కోసం ప్రాకులాడుతూ ధనాన్ని ఎలా దుర్వినియోగం చేస్తున్నాడు! పైపెచ్చు ప్రగల్భాలు పలుకుతూ) “నేను లక్షలాది రూపాయలు మంచి నీళ్ళులా ఖర్చుపెట్టాను” అని అంటున్నాడు. తనను (పైన) ఎవరూ చూడటం లేదని భావిస్తున్నాడా అతను?

మేమతనికి రెండు కళ్ళు, ఒక నోరు, రెండు పెదవులు ఇవ్వలేదా? (మంచికి, చెడుకు సంబంధించిన) రెండు స్పష్టమైన మార్గాలు అతనికి చూపలేదా? (6-10)

కాని అతను కఠినమైన కనుమ గుండా నడవడానికి సాహసించలేదు. కఠినమైన కనుమ అంటే ఏమిటో నీకు తెలుసా? (కఠినమైన కనుమంటే) బానిసను బంధవిముక్తి చేయడం, లేదా (కరువుదినాల్లో) ఆకలిగొన్న రోజు సమీప అనాథకుగాని, దారిద్ర్యంలో మగ్గే నిరుపేదకుగాని పట్టెడన్నం పెట్టడం, ఆపై ఓర్పు, దయాదాక్షిణ్యాల్ని గురించి

వారే (ఈ ప్రవక్త అందజేసిన) సందేశాన్ని విశ్వసిస్తారు. దైవస్మరణతో వారి హృదయాలకు శాంతి, సంతృప్తులు ప్రాప్తమవుతాయి. గుర్తుంచుకోండి! దైవస్మరణ వల్లనే మానవులకు మనశ్శాంతి లభిస్తుంది. దైవసందేశ స్వీకరించి సదాచారులైనవారు ఎంతో ఆదృష్టవంతులు.” (13:27-29)

అలాంటి వ్యక్తికి మరణావస్థలో, ఆ తరువాత కలిగే అనుభవాన్ని గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఒక హదీసులో ఈవిధంగా అభివర్ణించారు:

“విశ్వసించిన దాసుడు చనిపోయేటప్పుడు దేవుడు అతని దగ్గరికి ఇద్దరు దైవదూతలను స్వర్గ కాసుకలిచ్చి పంపుతాడు. ఆ దూతలు అతనితో “సంతృప్త హృదయమా! సుఖభోగాల వైపునకు పద. నీ ప్రభువు నీ పట్ట ప్రసన్నుడయ్యాడు” అని అంటారు. అతని దేహం నుండి ఆత్మ బయలుదేరి నప్పుడు దాని పరిమళం ఎవరి ముక్కూ ఆఘ్రాణించలేనంత ఆహ్లాదకరంగా ఉంటుంది. భూలోకం నుండి ఒక పవిత్రాత్మ వస్తాందని ఆకాశపుటంచుల్లోని దైవదూతలు అంటారు. ఆ పవిత్రాత్మ ఆకాశంలో ఏవి ద్వారాల దగ్గరికి వస్తాందో ఆయా ద్వారాలు తెరవబడతాయి. ఏవి దైవదూతలు తారసపడతారో ఆయా దైవదూతలందరూ దాన్ని ఆశీర్వదిస్తారు.

తరువాత ఆ ఆత్మను విశ్వప్రభువు సన్నిధికి తీసికెళ్తారు. అక్కడ దేవుని ముందు అది సాష్టాంగపడుతుంది. ఆ తరువాత ఈ ఆత్మను తీసికెళ్ళి విశ్వాసుల ఆత్మలతో పాటు ఉంచమని మీకాయిల్ దూతకు ఆజ్ఞలభిస్తుంది. అతనికి ఖుర్ఆన్ (సూక్తులవైనా) జ్ఞాపకముంటే వాటి ప్రకాశమే అతనికి సరిపోతుంది. సరిపోకపోతే అతని సమాధిలో సూర్యుని వెలుగు ఏర్పాటు చేయబడుతుంది. అందరికంటే ప్రీయమైనవాడు తప్ప మరెవరూ మేల్కొలుపలేనంత ప్రశాంతంగా పడక మీద పడుకునే నవవధువులా అతను సమాధిలో ఎంతో ప్రశాంతంగా ఉంటాడు.” (బుఖారి, ముస్లిం)

అవతరణ: మక్కా 91. షమ్మ (సూర్యుడు) సూక్తులు: 15

ఉపదేశించుకునే విశ్వాసుల్లో చేరిపోవడం.¹ ఇలాంటివారే కుడిపక్షం వాళ్ళు. (11-18)

పోతే మా సూక్తుల్ని తిరస్కరించినవారు ఎడమపక్షం వారవుతారు. వారిని (నరకా) అగ్ని (నలువైపులా) చుట్టుముట్టి ఉంటుంది.² (19-20)

ఈ అధ్యాయం కూడా నబవీశకం ప్రారంభ కాలంలోనే అవిశ్వాసులు దైవప్రవక్త (సల్లం)ను విరోధించడంలో హద్దుమీరిన రోజుల్లో అవతరించింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

సూర్యుని సాక్షి! అతని ఎండ సాక్షి! అతని వెనుక వచ్చే చంద్రుని సాక్షి! సూర్య రశ్మితో ప్రకాశించే పగటిసాక్షి! దాన్ని కప్పివేసే రాత్రిసాక్షి! ఆకాశం సాక్షి! దాన్ని (కప్పగా) నిలబెట్టినవాడి సాక్షి! భూమిసాక్షి! దాన్ని (తివాచిలా) పరచినవాడి సాక్షి! మానవాత్మ సాక్షి! దాన్ని తీర్చిదిద్ది పాపపుణ్యాల్ని గురించి తెలిపినవాడి సాక్షి! నిస్సందేహంగా ఆత్మప్రకాశన చేసుకున్నవాడు ధన్యుడు. అంతరాత్మను అణచిపెట్టినవాడు నాశనమవుతాడు. (1-10)

1/90. దయాదాక్షిణ్యాలను గురించి మహాప్రవక్త (సల్లం) మహితోక్తులు చూడండి:

“కరుణించేవారినే కరుణామయుడు కరుణిస్తాడు. భువిలో ఉండేవారిని కరుణించండి, దివిలో ఉండేవాడు మిమ్ముల్ని కరుణిస్తాడు.” (అబూదావూద్, తిర్మిజి)

“తోటి మానవుల్ని కనికరించనివాడ్ని దేవుడు (కూడా) కనికరించడు.” (బుఖారి, ముస్లిం)

“మన పిల్లలను కరుణించని, మన పెద్దలను గౌరవించనివాడు మనవాడు కాదు”(తిర్మిజి)

“ఒక ముస్లిం తోటి ముస్లింకు సోదరుని వంటివాడు. అతనికి ఈ ముస్లిం అన్యాయం చేయడు. అతనికి సహాయం చేయకుండా దూరంగా ఉండడు.

ఎవరు తన తోటిసోదరుని అవసరం తీర్చడంలో నిమగ్నుడవుతాడో, దేవుడు అతని అవసరం తీర్చడంలో నిమగ్నుడవుతాడు. మరెవరు ఒక ముస్లింను ఏదైనా ఆపదలో ఆదుకుంటాడో, దేవుడు ప్రళయదినం ఆపదల్లోని ఒక ఆపద నుండి అతణ్ణి ఆదుకుంటాడు. ఎవరు ఒక ముస్లిం లోపాన్ని మరుగుపరుస్తాడో దేవుడు ప్రళయదినాన అతని లోపాన్ని మరుగుపరుస్తాడు.” (బుఖారి, ముస్లిం)

2/90. కుడిపక్షంవారు, ఎడమపక్షం వారి గురించి మరిన్ని వివరాలకు “అల్ వాఖియా” అధ్యాయంలోని 56:27-56 సూక్తులు చూడండి.

1/91. తీర్చిదిద్దడం అంటే మనిషిగా మనుగడ సాగించడానికి దేవుడు అతనికి తగిన శక్తి సామర్థ్యాలు ప్రసాదించాడు. నడవడానికి కాళ్ళు, పనిచేయడానికి చేతులు, చూడటానికి కళ్ళు, వినడానికి చెవులు, మాట్లాడటానికి నోరు, రుచిచూడటానికి నాలుక, వాసన చూడటానికి ముక్కు,, ఆలోచించడానికి మేధ వగైరా అవయవాలు ప్రసాదించాడు.

అంతేకాదు, అతనికి మంచి చెడుల విచక్షణా జ్ఞానం కూడా ప్రసాదించాడు. పాపం ఏదో, పుణ్యం ఏదో తెలుసుకునే జ్ఞానాన్ని దేవుడు అతని అంతఃచేతనలో పొందుపరిచాడు. ఆపై అతనికి తన ప్రవక్తల ద్వారా సన్మార్గం ఏదో, అపమార్గం ఏదో కూడా తెలియజేశాడు. అలాంటప్పుడు అతను అంతరాత్మ ప్రబోధన విని రుజుమార్గం అవలంబిస్తే అతని జీవితం సార్థకమవుతుంది. పరలోకంలో

సమూద్ జాతి తలబిరుసుతో (సత్యాన్ని) తిరస్కరించింది. ఆజాతిలో అందరికంటే పరమ కర్కటకుడు లేచినలబడినప్పుడు దైవప్రవక్త (అతణ్ణి హెచ్చరిస్తూ) “జాగ్రత్త! దేవుని ఒంటె జోలికిపోకు. దాన్ని నీళ్ళు త్రాగనీయకుండా అడ్డుకోకు” అన్నాడు. (11-13)

కాని ఆ దుర్మార్గులు అతణ్ణి ధిక్కరించి ఒంటెను దారుణంగా చంపేశారు. చివరికి వారి పాపాలకు దేవుడు వారిని కఠినంగా శిక్షించాడు. ఆయన వారిని ఒకేసారి సమూలంగా తుడిచిపెట్టాడు. (అయితే ఈ చర్య వల్ల) ఆయనకు ఎలాంటి దుష్పరిణామాల్ని గురించి కూడా భయంలేదు. (14-15)

అవతరణ: మక్కా **92. లైల్ (రాత్రి)** సూక్తులు: 21

ఈ అధ్యాయం 91వ అధ్యాయం అవతరించిన రోజుల్లో అవతరించింది. ఇందులో దైవవిధేయత ప్రాముఖ్యం, మానవునికి హితోపదేశం ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ముసురుకొస్తున్న రాత్రి సాక్షి! ప్రకాశిస్తున్న పగటి సాక్షి! ఆడ మగ జాతుల్ని సృష్టించినవాడి సాక్షి! మీరు చేసే ప్రయత్నాలు విభిన్న రకాలుగా ఉన్నాయి. ధనాన్ని దానం చేసి, దైవభీతిపరుడై, మంచిని సమర్థించేవాడికి మేము సులువైన మార్గాన నడిచేందుకు సౌలభ్యం కలగజేస్తాం. పినారితనం వహించి, (దేవుణ్ణి) ఖాతరుచేయకుండా, మంచిని ధిక్కరించేవాడికి మేము కష్టతర మార్గాన నడిచేందుకు సౌలభ్యం కలగజేస్తాం.¹ అతను చచ్చిన తరువాత అతని ధనం అతనికి ఏ విధంగానూ ఉపయోగపడదు. (1-11)

(మానవజీవితానికి) మార్గం నిర్దేశించవలసిన బాధ్యత మాపైనే ఉంది. ఇహలోకం మాదే; పరలోకమూ మాదే. కనుక నేను మిమ్మల్ని ప్రజ్వరిల్లే అగ్ని గురించి హెచ్చరిస్తున్నాను. సత్యాన్ని నిరాకరించి ముఖం తిప్పుకునే దౌర్భాగ్యుడు తప్ప మరెవరూ అందులో పడరు. అయితే పునీతమవడానికి (దైవమార్గాన) ధనమిచ్చే దైవభీతిపరుడు అగ్నికి దూరం

మోక్షం పొందగలడు. దానికి భిన్నంగా అతను అంతరాత్మ ప్రబోధనను నొక్కిపట్టి మనోవాంఛలకు బానిసయిపోతే దైవాగ్రహానికి గురయి మరణానంతరం నరక కూపంలో పడిపోతాడు. (దీంతోపాటు 90:10; 75:2,14,15; 76:3 సూక్తులు చూడండి.)

1. దేవుడు మానవుడికి మంచిచెడుల విచక్షణాజ్ఞానంతోపాటు ఆ రెండిటిలో కోరినదాన్ని అవలంబించే, ఆచరించే స్వేచ్ఛ కూడా ప్రసాదించాడు. పైగా మనిషి ఏమార్గంలో పయనిస్తూ ఏపని కోసం కృషిచేస్తాడో ఆమార్గంలో ఆ పని నెరవేర్చడానికి అతనికి సౌలభ్యాలు కూడా ప్రసాదించాడు. దుర్లభమిది దుష్కార్యాలు చేయడం సులభం, సత్కార్యాలు చేయడం కష్టమవుతుంది. అలాగే సజ్జనుడికి సత్కార్యాలు చేయడం సులభం, దుష్కార్యాలు చేయడం కష్టమవుతుంది.

నీతి మనిషి నైజం లోనే ఉంది. అదీ ఈ సూక్తుల్లో పేర్కొన్న సులువైన మార్గం. దాన్ని ఇస్లాం మరింత మెరుగుపట్టి మానవునికి చూపిస్తుంది. దీనికి భిన్నంగా ప్రకృతికి విరుద్ధమైన ప్రతి మార్గమూ కఠినమైనదే. అది మానవుడికి ఇహలోకంలో ఎన్నో సమస్యలు, పరలోకంలో ఎన్నో యాతనలు తెచ్చిపెట్టుంది. ఈ కారణంగానే దీన్ని ఖుర్ఆన్ కఠిన మార్గమని చెబుతోంది. అయితే కఠినమార్గంలోనే నడవదలచినవారికి దేవుడు ఆ మార్గాన్ని సులభతరం చేస్తాడు.

గా ఉంచబడతాడు. (ఇలా ధనమిచ్చి) బదులుతీర్చడానికి అతనిపై ఎవరి ప్రత్యుపకారం లేదు. అతను మహోన్నతుడైన తనప్రభువు ప్రసన్నత కోసమే ఈ (పుణ్య)కార్యం చేస్తున్నాడు. కనుక అతని పట్ల ఆ ప్రభువు తప్పకుండా ప్రసన్నుడవుతాడు. (12-21)

అవతరణ: మక్కా **93. జుహా (పగటివెల్తురు)** సూక్తులు: 11

ఈ అధ్యాయం నబవీశకంలో వచ్చింది. రెండవసారి వహీ (దివ్యావిష్కృతి) తర్వాత చాలాకాలం వరకు వహీ రాలేదు. అప్పుడు అవిశ్వాసులు దైవప్రవక్త (స)ను హేళనచేస్తూ “నీప్రభువుకు నీమీద కోపంవచ్చి ఆయన నిన్ను వదిలేశాడు” అని చెప్పసాగారు. దాంతో ఆయన మనస్తాపం చెంది, తనవల్ల ఏదైనా పొరపాటు జరగడంవల్ల దేవుడు తనను నిజంగానే విడిచిపెట్టాడేమోనని తలచారు. దానికి సమాధానమే ఈ అధ్యాయం.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఎండకాసే పగటి సాక్షి! చీకటి ఆవరించే రాత్రి సాక్షి! (ప్రవక్తా!) నీ ప్రభువు నిన్ను వదలి పెట్టలేదు. నీపై కినుక కూడా వహించలేదు. నీకోసం ప్రారంభకాలం కంటే ఆ తర్వాత కాలం నిస్సందేహంగా ఎంతో మేలయినదిగా ఉంటుంది. త్వరలోనే నీ ప్రభువు నీకు (గొప్ప వరాలు) అనుగ్రహిస్తాడు. వాటిపట్ల నీవు సంతోషిస్తావు. (1-5)

నీవు అనాథగా ఉన్నప్పుడు ఆయన నీకు ఆశ్రయం కల్పించలేదా? నీవు మార్గవిహీనుడవై ఉండగా ఆయన నీకు మార్గం చూపలేదా? నీవు నిరుపేదగా ఉండటం చూసి ఆయన నిన్ను ధనవంతుణ్ణి చేయలేదా? కనుక అనాథల పట్ల కఠినంగా ప్రవర్తించకు. యాచకుణ్ణి కసరికొట్టకు. నీప్రభువు అనుగ్రహాల్ని (గురించి) చాటుతూవుండు. (6-11)

94. అలమ్నష్రహ్ (మనశ్శాంతి)

అవతరణ: మక్కా సూక్తులు: 8

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

(ముహమ్మద్!) మేము నీ హృదయం తెరచి నీకు శాంతి చేకూర్చలేదా? మేము నీపై నుండి వెన్నువిరిచే భారం తీసివేశాం.¹ నీకోసం నీ(పేరుప్రతిఫల) ప్రస్తావన ఉన్నతం చేశాం. కష్టాలు-కారిన్యాల తర్వాత సుఖాలు-సౌలభ్యాలు కూడ వస్తాయి. ఔను, కష్టాలు-కారిన్యాల తర్వాత సుఖాలు-సౌలభ్యాలు తప్పక వస్తాయి. కనుక నీ దైనందిన కార్యకలాపాలు ముగిశాక కఠోరారాధనలో లీనమై నీప్రభువుపైనే మనస్సు లగ్నంచెయ్యి (1-8)

1. మహనీయ ముహమ్మద్ (సల్లం) దైవప్రవక్తగా నియమించబడక పూర్వం నుంచే అరబ్ సమాజంలో సాగుతున్న బహుదైవారాధన, విగ్రహపూజ, మూఢనమ్మకాలు, దురాచారాలు, మద్య సేవనం, అశ్లిలం, అంతఃకలహాలు మొదలైన చెడులను గురించి ఆలోచిస్తూ వాటి నిర్మూలనకై తగిన మార్గం కానరాక బాధపడుతుండేవారు. ఈ విచారమే ఆయన్ని వెన్ను విరుస్తుండేది. చివరికి దేవుడు ఆయన్ని ప్రవక్తగా నియమించి సన్మార్గం చూపడం ద్వారా ఈ బాధను దూరంచేశాడు. అంతే గాకుండా ఆ సన్మార్గంలో ఎదురయ్యే కష్టాలను, కారిన్యాలను ఎదుర్కోగల మనోనిబ్బరం, సందేహం సందిగ్ధాలకు ఆస్కారంలేని విశాలహృదయం కూడా ప్రసాదించాడు.

అవతరణ: మక్కా 95. తీన్ (అంజూరం) సూక్తులు: 8

ఈ అధ్యాయం నబవీశకంలో సత్యాసత్యాల మధ్య సంఘర్షణ తీవ్రస్థాయికి చేరి విశ్వాసులపై అవిశ్వాసుల అణచివేత చర్యలు ఉధృతమైనప్పుడు అవతరించింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అంజూరం, ఆలివ్ (వృక్ష)ల సాక్షి! సీనాయ్ కొండల సాక్షి! ఈ శాంతినగరం (మక్కా) సాక్షి! మేము మానవుణ్ణి ఎంతో ఉత్కృష్టజీవిగా సృజించాం. తర్వాత మేమతణ్ణి (సత్యనిరాకరణ వల్ల) వెనక్కి తిప్పి అతి నికృష్ట జీవిగా మార్చివేశాం. అయితే సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులైనవారిని ఈ నికృష్టత్వం నుండి తప్పించాం. ఇలాంటి వారికోసం మేము ఎన్నటికీ అంతంకాని గొప్ప సుకృతఫలం సిద్ధపరచిఉంచాం. (1-6)

కనుక (మానవుడా!) అలాంటప్పుడు నీవు పరలోక విచారణ గురించిన సత్యాన్ని ఎలా నిరాకరిస్తావు? దేవుడు అందరికంటే గొప్ప (న్యాయ)అధికారి కాదా? (7-8) 🌟

1. యావత్తు సృష్టిరాసుల్లో మహోత్కృష్ట జీవులుగా సృజించబడిన మానవులు పెద్దవారైన తరువాత రెండు వర్గాలుగా విడిపోతున్నారు. ఒక వర్గం సత్యాన్ని నిరాకరించి, నీతిరాహిత్యమనే చీకటికూపంలో పడిపోతుంది. మరో వర్గం సత్యాన్ని స్వీకరించి తదనుగుణంగా సాత్వికజీవితం గడుపుతూ పుట్టుకతో వచ్చిన ఉత్కృష్టతను సార్థకం చేసుకుంటుంది.

మొదటి వర్గానికి చెందిన ఒక వ్యక్తి వందలాది మంది అమాయకుల్ని హతమార్చి, వేలాది ఇండ్లను దోచుకున్న పరమ దుర్మార్గుడయి ఉంటాడు. రెండో వర్గానికి చెందిన మరొక వ్యక్తి వందలాది మంది జీవితాలను బాగుపరచి వేలాది కుటుంబాల కష్టాలను కడతేర్చిన సజ్జనుడయి ఉంటాడు. వీరిద్దరినీ దేవుడు ఒకే దృష్టితో చూస్తాడా? ఆ దుర్మార్గుడికి అతని దుష్కార్యాలకు తగిన శిక్ష, ఆ సజ్జనుడికి అతని సత్కార్యాలకు తగిన ప్రతిఫలం లభించాలని; క్షణంగా విచారణ జరిపించి పూర్తి న్యాయం చేశారాని మానవ అంతరంగం అభిలషించదా? ఈ యదార్థం అంగీకరించిన మానవుడు పరలోకంలో కర్మలవిచారణ జరుగుతుందన్న దైవవచనాన్ని ఎలా నిరాకరించగలడు అని ఇక్కడ ఖుర్ఆన్ ప్రశ్నిస్తోంది.

ఒక సజ్జనుడు చేసిన అనేక సత్కార్యాలకు తగిన పారితోషికం లభించడం ఇహలోకంలో సాధ్యంకాదు. అలాగే ఒక దుర్మార్గుడు చేసిన అనేక నేరాలకు తగిన శిక్ష విధించిన తరువాత దాన్ని అమలుపరచడం కూడా ఇహలోకంలో సాధ్యంకాదు. “దక్షిణాఫ్రికాకు చెందిన మోజెస్ సిట్ హోల్ అనే నేరగాడు 38 హత్యలు, 40 మానభంగాలు, 6 దోపిడీలు చేశాడు. 1997లో న్యాయస్థానం అతనికి 2,410 సంవత్సరాల కఠిన కారాగార శిక్ష విధించింది.” (ఈనాడు దినపత్రిక: 17-10-1999). ఇంతటి సుదీర్ఘకాల శిక్షను అమలుపరచడం ఇహలోకంలో అసంభవమని తెలుస్తూనే ఉంది. అది పరలోకంలోనే సాధ్యమవుతుంది. దీన్నిబట్టి మానవుని జీవితం మరణంతో పూర్తిగా సమాప్తం కాదని, అతని కర్మలకు తగిన శిక్ష లేక ప్రతిఫలం అనుభవించడానికి మరణానంతరం శాశ్వతంగా ఉండే మరో జీవితం ఉంటుందని, ఉండాలని మానవ అంతరంగం సహజంగానే ఘోషిస్తుంది.

(దీంతో పాటు 68:35-36; 45:21 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

అవతరణ: మక్కా 96. అలఖ్ (గడ్డకట్టిన రక్తం) సూక్తులు: 19

ఈ అధ్యాయంలో మొదటి 5 సూక్తులు మొట్టమొదట అవతరించాయి. దీంతో మహనీయ ముహమ్మద్ (స) దైవప్రవక్తగా నియమించబడటం, నబవీశకం మొదల వడం జరిగింది. మిగిలిన సూక్తులు ఆ తర్వాత కొన్నాళ్ళకు దైవప్రవక్త (స) కాబాలయానికి వెళ్ళి ప్రార్థన చేస్తుంటే, అబూజహల్ ఆయన్ని బెదిరించి ఇస్లాం ప్రచారోద్యమాన్ని నిరోధించడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు అవతరించాయి.

మహనీయ ముహమ్మద్ (స) దివ్యావిష్కృతికి పూర్వం ఇంటినుండి ఆహారం తీసుకొని హిరాగుహకు వెళ్ళి అక్కడ ఏకాంతంగా దైవధ్యానం చేసేవారు. కొన్నాళ్ళకు ఆహార పదార్థాలు అయిపోగానే ఇంటికి తిరిగిచ్చి మళ్ళీ ఆహారం తీసుకొని హిరాగుహకు వెళ్ళేవారు. ఇలా కొంతకాలం గడిచాక ఓరోజు ఉన్నట్టుండి గుహలో ఓ విచిత్రవ్యక్తి ప్రత్యక్షమై “చదువు” అన్నాడు. దైవప్రవక్త (స) ఈ హఠాత్పరిణామానికి కంగారుపడుతూ “నాకు చదువు రాదు” అన్నారు. అప్పుడా వ్యక్తి దైవప్రవక్తను పట్టుకొని గట్టిగాఅదిమి వదలిపెట్టా “చదువు” అన్నాడు. దైవప్రవక్త (స) భయపడుతూ “నాకు చదువు రాదు” అన్నారు. ఆవ్యక్తి మళ్ళీ ఆయన్ని పట్టుకొని గట్టిగాఅదిమి వదలిపెట్టా “చదువు” అన్నాడు. దైవప్రవక్త (స) తిరిగి “నాకు చదువు రాదు” అన్నారు. ఆ వ్యక్తి మూడవసారి పట్టుకొని గట్టిగా అదిమి వదలిపెట్టా “సృష్టికర్తయిన నీ ప్రభువు పేరు స్మరించి చదువు” అన్నాడు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ సంఘటనతో భయపడిపోయి వణికిపోతూ ఇంటికిచ్చి పడ్డారు. రాగానే పడక మీద వాలి “దుప్పటి కప్పు, దుప్పటి కప్పు” అన్నారు. ఆయన శ్రీమతి హజ్రత్ ఖదీజా (రజి) వెంటనే ఆయనకు దుప్పటి కప్పారు. కాస్సేపటికి ఆయన కొంచెం భయాందోళనలు తగ్గిన తర్వాత జరిగినదంతా తెలియజేసి, తనకేదో భయంగా ఉందని అన్నారు. హజ్రత్ ఖదీజా (రజి) ఆయనకు దైర్ఘ్యం చెప్పారు. తరువాత ఆయన్ని ప్రముఖ క్రైస్తవ తత్వవేత్త వరఖా బిన్ నౌఫిల్ దగ్గరకు పిలుచుకెళ్ళి జరిగిన సంగతి చెప్పారు. హజ్రత్ ఖదీజా (రజి)కు బంధువు కూడా అయిన వరఖా అరబీ, హిబ్రూ భాషల్లో గొప్ప పండితుడేగాక, బైబిల్ ని కాసి వడబోసిన అనుభవశాలి.

ఆయన ముహమ్మద్ (స)ని ఉద్దేశించి “నాయనా! అసలేం జరిగిందో వివరంగా చెప్పు” అనడిగాడు. దైవప్రవక్త(స) జరిగిన సంఘటన పూసగుచ్చినట్లు చెప్పారు. అప్పుడు వరఖా “అయితే ఈవ్యక్తి పూర్వం మూసాప్రవక్త (అలై)కు వహీ అందజేస్తుండిన దైవ దూతే. నేను నీ దౌత్యకాలంలో ఆరోగ్యంగా, బలంగా ఉండి, నీజాతి నిన్ను (మక్కా, నుండి) బహిష్కరించే కాలండాకా జీవించివుంటే ఎంత బాగుండు!” అని అన్నాడు.

ఈ చివరిమాట విని దైవప్రవక్త (స) ఆశ్చర్యపోతూ “ఏమిటి, నన్ను వీళ్ళు బహిష్కరిస్తారా!” అన్నారు. “ఔను బాబూ! పూర్వం సత్యం తెచ్చిన ఏ దైవప్రవక్తనూ ప్రజలు విరోధించకుండా ఉండటమనేది ఎన్నడూ జరగలేదు” అన్నాడు పండుముసలి వరఖా.

హిరాగుహలో మహనీయ ముహమ్మద్ (స)కు తారసపడిన విచిత్ర వ్యక్తి మరెవరో కాదు. ప్రతి యుగంలో దేవుని దగ్గరనుంచి దైవప్రవక్తలకు దివ్యావిష్కృతి తెచ్చే ప్రముఖ దైవదూత హజ్రత్ జిబ్రీలే (అ) ఆయన. ఆ తర్వాత ఆయన మానవాకారంలో తరచుగా దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరకొచ్చి దైవసందేశం అందజేస్తుండేవారు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

(ముహమ్మద్!) సర్వసృష్టికర్త అయిన నీ ప్రభువు పేరు స్మరించి పఠించు. ఆయనే మానవుణ్ణి గడ్డకట్టిన రక్తంతో సృజించాడు. చదువు. నీ ప్రభువు మహోన్నతుడు. ఎంతో ఉదారుడు. ఆయన మానవునికి కలం ద్వారా అతను ఎరగని జ్ఞానం నేర్పాడు. (1-5)

(కనుక మానవుడు అజ్ఞానిగా ప్రవర్తిస్తూ అపమార్గం పట్టడానికి) ఎంతమాత్రం వీల్లేదు. మానవుడు తననుతాను గొప్పవాణ్ణి, నిరపేక్షాపరుణ్ణి భావించి విర్రవీగు తున్నాడు. (కాని) అతను చివరికి నీ ప్రభువు సన్నిధికి మరలిపోవలసి ఉంది. (6-8)

ఒక దాసుడు ప్రార్థన చేస్తుంటే అతణ్ణి నిరోధిస్తున్నవాణ్ణి¹ చూశావా? (ఆ దాసుడు) సన్మార్గంలో ఉంటే లేదా దైవభీతి గురించి ఉపదేశిస్తుంటే, దానిపై నీ అభిప్రాయం ఏమిటి? సత్యాన్ని నిరాకరించి ముఖం తిప్పుకుంటే, దాన్ని గురించి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి? దేవుడు (ఇదంతా) గమనిస్తున్నాడని అతనికి తెలియదా? (9-14)

(అతను ఎంత బెదిరించినా ఆ దాసునికి నష్టం కలిగించే శక్తి అతనికి) ఏమాత్రం లేదు. ఆ పాపాత్ముడు పచ్చి అబద్ధాలకోరు. (ఈ దుశ్చర్యలు) మానుకోకపోతే మేమతని ముంగురులు పట్టి ఈడుస్తాం. అతను తన మద్దతుదారుల మాకను పిలుచుకోమను. మేము కూడా మా నరకదూతలను పిలుస్తాం. వద్దు. అతని మాట వినవద్దు. సాష్టాంగ పడి నీ ప్రభువు సాన్నిధ్యం కోసం కృషిచెయ్యి. (15-19)

అవతరణ: మక్కా 97. ఖుద్ (ఘనత) సూక్తులు: 5

ఈ అధ్యాయం నబవీశకం చివరికాలంలో అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. ఇందులో దివ్యఖుర్ఆన్ ఔన్నత్యం వర్ణించబడింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

మేము దీన్ని ఘనతగల మహారాత్రిన అవతరింపజేశాం. ఘనతగల ఆరాత్రి ఏమిటో నీకేంతెలుసు? ఆమహారాత్రి వేయినెలల కన్నా శ్రేష్ఠమైనది.¹ ఆరాత్రి పరిశుద్ధాత్మ

1. దైవప్రవక్త (స) కాబాలో నమాజ్ చేస్తుంటే ఓరోజు అబూజహల్ చూసి ఉగ్రుడైపోయాడు. అతను తోటి ఖురైష్ నాయకులతో అన్నమాట ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) మెడమీద కాలుపెట్టి తొక్కి వేయడానికి ముందుకోచాడు. కాని హఠాత్తుగా వెనక్కి జరుగుతూ ముఖానికి చేతులు అడ్డం పెట్టుకొని, దేనిబారి నుండో తప్పించుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు. ఆ తరువాత అతని మిత్రమూక కారణం అడిగితే అతనిలా చెప్పాడు: “నాకూ, ఆయనకు మధ్య అకస్మాత్తుగా ఓ అగ్నిగుండం ఏర్పడింది. ఏదో భయంకరమైన వస్తువు, విచిత్రమైన రెక్కలు కనిపించాయి.”

ఈ సంఘటనపై దైవప్రవక్త (స) వ్యాఖ్యానిస్తూ “అతను నన్ను మరికాస్త సమీపించి ఉంటే దైవదూతలు అతణ్ణి ఖండ ఖండాలుగా చీల్చి చెండాడేవారు” అన్నారు. (ముస్లిం)

1. రమజాన్ నెలలో ఓ రోజురాత్రి ఖుర్ఆన్ అవతరించడం ప్రారంభమయింది. “రమజాన్ ఖుర్ఆన్ అవతరించిన నెల” అని బఖరా సూరాలో ఉంది. (2:185) అంటే హిరా గుహలో దైవప్రవక్త (స)కు దైవదూత హజ్రత్ జిబ్రీల్ (అలై) తొలి సందేశం రమజాన్ నెలలో ఓరోజు రాత్రిన అందజేశారన్నమాట. అందుకే ఈ అధ్యాయంలో రమజాన్ మాసాన్ని శుభప్రదమైన నెలగా,

దైవదూతలు తమ ప్రభువు అనుమతితో ప్రతి వ్యవహారానికి సంబంధించిన ఆజ్ఞలు² తీసుకొని అవతరిస్తారు. అది ఉషోదయం దాకా పూర్తిగా శుభవంతమైన రాత్రి. (1-5)

98. బయ్యినా (విస్పష్ట ప్రమాణం)

అవతరణ: మదీనా సూక్తులు: 8

ఈ అధ్యాయం అవతరణకాలం కచ్చితంగా నిర్ధారితం కాలేదు. ఇందులో యూదులు, క్రైస్తవులను గురించి, తర్వాత బహుదైవారాధకుల్ని గురించి ఉంది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

గ్రంథప్రజలతోపాటు బహుదైవారాధకుల్లోని సత్యతిరస్కారులు తమ ముందుకు స్పష్టమైన ప్రమాణం రానంతవరకు (తిరస్కార వైఖరి) మానుకునే మనుషులు కారు. (అంటే) దేవుని వైపున ఒక సందేశహారుడు వచ్చి సరైన సమంజసమైన విషయాలు వ్రాయబడిన పరిశుద్ధ పుటలు చదివి విన్పించనంతవరకు (వారు మానుకోరన్న మాట)*

గ్రంథప్రజల వద్దకు స్పష్టమైన (ధర్మ)బోధనలు వచ్చిన తర్వాతే వారిలో విభేదాలు ఏర్పడ్డాయి. (తమ) జీవన విధానాన్ని దేవుని కోసం ప్రత్యేకించి ఏకాగ్ర చిత్తులై ఆయన్నే ఆరాధించాలని, నమాజ్ (ప్రార్థనా) వ్యవస్థ నెలకొల్పాలని, (పేదల ఆర్థికహక్కు) జకాత్ చెల్లించాలని, అదే సత్యధర్మమని మాత్రమే వారికి ఆదేశించబడింది. (1-5)

రమజాన్లోని ఆ రాత్రిని వేయి నెలల కంటే ఎంతో శ్రేష్ఠమయిన మహారాత్రిగా వర్ణించడం జరిగింది. ఈకారణంగానే రమజాన్ నెలంతా ఉపవాసవ్రతాలు పాటిస్తూ రాత్రివేళ ప్రత్యేక ప్రార్థనలు (తరావీహ్) జరపాలని మరోచోట దేవుడు ఆదేశించాడు.

ఈ “మహారాత్రి” (పబ్లె ఖుద్ లేక లైలతుల్ ఖుద్) రమజాన్ నెలలో ఏ తేదీన వస్తుందనే ప్రశ్నకు విభిన్న ఉల్లేఖనాలలో వివిధ రకాల సమాధానాలున్నాయి. అయితే రమజాన్ చివరి దశకం లోని బేసి సంఖ్యగల ఒక రాత్రి అయి ఉంటుందనే విషయంలో ఎలాంటి భేదాభిప్రాయాలు లేవు. అంటే 21, 23, 25, 27, 29 తేదీలలో ఒక తేదీ అయివుంటుంది.

మహారాత్రి రమజాన్ చివరి పదిరాత్రులలో ఒక రేయి అని; ఈ రాత్రిన ఎవరైనా పుణ్యఫలా పేక్షతో ఆరాధన (తరావీహ్ నమాజ్)లో నిమగ్నుడయిపోతే, అతని గత, భావి పాపాలన్నీ క్షమించ బడతాయని దైవప్రవక్త (స) తెలిపారు. (ముస్లిమ్ అహ్మద్) మరో ఉల్లేఖనంలో ఆయన ఇలా అన్నారు: “ఈ మహారాత్రిన ఎవరు విశ్వాసస్ఫూర్తితో దేవుని నుండి పుణ్యఫలం ఆపేక్షిస్తూ ఆరాధనలో నిమగ్నుడయిపోతాడో అతని గత పాపాలన్నీ క్షమించబడతాయి.” (బుఖారి, ముస్లిం)

దైవప్రవక్త (స) రమజాన్ నెల చివరి దశకంలో ఏతికాఫ్ (తపోనిష్ఠ) పాటిస్తారు. అంటే ఆ పది రోజులు రేయింబవళ్ళు మసీదులోనే ఉండి ఆరాధనల్లో గడిపేవారు.

2. షాగ (దుఖాన్) అధ్యాయంలో “ఖుర్ఆన్ ఓ శుభరాత్రిన అవతరించింది”ని (44:3) ఉంది. అంటే రమజాన్ మాసంలోని ఓ శుభరాత్రిన అని అర్థం. ఆ తర్వాత అదే అధ్యాయం 4,5 సూక్తుల్లో “మా నిర్ణయం ప్రకారం ప్రతి విషయంలోనూ వివేకవంతమైన ఉత్తర్యు జారీఅయ్యే రాత్రి ఇది” అని ఉంది. దీన్నిబట్టి రమజాన్ నెలలోని ఈ ప్రత్యేక శుభరాత్రిన దేవుడు తన దూతలకు మానవుల వార్షిక భవితవ్యాన్ని అప్పగించి వారిని మానవ ప్రపంచానికి పంపిస్తాడు. దాని ప్రకారం ఆ దైవదూతలు తమకప్పగించిన బాధ్యతలు నిర్వహిస్తారు.

గ్రంథప్రజలలో, బహుదైవారాధకులలో సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారు తప్పకుండా నరకాగ్నిలో పడి, అందులోనే ఎల్లాకాలం (నానాయాతనలు అనుభవిస్తూ) ఉంటారు. వారు యావత్తు సృష్టిలో అత్యంత నికృష్ట జీవులు. (6)

(దీనికి భిన్నంగా) సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులైనవారు యావత్తు సృష్టి రాసుల్లో అత్యంత ఉత్కృష్ట జీవులు. వారి ప్రతిఫలం వారి ప్రభువు వద్ద ఉంది. (అదే) చల్లటి సెలయేరులు ప్రవహించే శాశ్వత స్వర్గవనాలు. వారక్కడ కలకాలం (హాయిగా) ఉంటారు. దేవుడు వారిపట్ల ప్రసన్నుడవుతాడు; వారు దేవుని పట్ల సంతోషిస్తారు. ఇదీ దేవునికి భయపడే వారికి లభించే (గొప్ప) సుకృతఫలం. (7-8)

అవతరణ: మదీనా 99. జిల్జాల్ (భూకంపం) సూక్తులు: 8

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీశకంలో వచ్చినట్లు కొందరి అభిప్రాయం. కాని ఇందులోని విషయాలు పరిశీలిస్తే ఇది నబవీశకంలో అవతరించి ఉండవచ్చని అన్నిస్తుంది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

భూమి తీవ్ర ప్రకంపనలతో కుదిపేయబడుతుంది. అది తనలోని భారమంతా తీసి బయట పడవేస్తుంది. అప్పుడు మానవుడు (భిత్తరపోయిచూస్తూ) “ఏమైంది దీనికి (ఇలా చేస్తోంది)?” అంటాడు. ఆరోజు భూమి (తనమీద జరిగిన) పరిస్థితులు వివరిస్తుంది. కారణం, నీ ప్రభువు (అలా చేయమని) దాన్ని ఆదేశించి ఉంటాడు. (1-5)

ఆరోజు మానవులు విభిన్నవర్గాలుగా విడిపోయి (న్యాయస్థానం నుండి) తిరిగి స్తారు. అప్పుడు వారికి వారికర్మలు చూపించబడతాయి. ఆ తర్వాత ఎవరైనా అణు మాత్రం సత్కార్యం చేసివున్నా అతను దాన్ని (కళ్ళారా) చూసుకుంటాడు. అలాగే ఎవరైనా అణుమాత్రం దుష్కార్యం చేసివున్నా అతనూ దాన్ని (కళ్ళారా) చూసుకుంటాడు. (6-8)

1. కొన్ని రకాల సత్కార్యాలు విశ్వాసులు కూడా చేస్తారు; అవిశ్వాసులు కూడా చేస్తారు. అయితే ప్రతిఫలం విషయంలో ఖుర్ఆన్ నాలుగు విధాల దృక్పథాన్ని పేర్కొన్నది:

(1) అవిశ్వాసులు, బహుదైవారాధకులు, కపట విశ్వాసులు చేసిన సత్కార్యాలు వృధా అవుతాయి. పరలోకంలో వారికి ఎలాంటి పుణ్యఫలం లభించదు. ఆ సత్కార్యాలకు ఏదైనా ప్రతిఫలం లభిస్తుందంటే అది ఇహలోకంలో మాత్రమే లభిస్తుంది. ఉదా:- 7:147; 9:17,67-69; 11:15,16; 14:18; 18:104,105; 24:39; 25:23; 33:19; 39:65; 46:20 సూక్తులు చూడండి.

(2) ఎంత పాపం చేస్తే అంతే శిక్ష పడుతుంది. అయితే సత్కార్యాలకు పదింతల ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. ఒక్కసారి దేవుడు తలీస్తే అంతకంటే ఎక్కువ కూడా ప్రతిఫలం ప్రసాదించవచ్చు. ఉదా:- 2:261; 6:160; 10:26,27; 24:38; 28:84; 34:27; 40:40 సూక్తులు చూడండి.

(3) విశ్వాసి పెద్దపెద్ద పాపాలు విడనాడితే అతను చేసిన చిన్నచిన్న పాపాలు క్షమించబడతాయి. ఉదా:- 4:31; 42:37; 53:32 సూక్తులు చూడండి.

(4) సద్గుణ సంపన్నుడయిన విశ్వాసి నుండి తేలికపాటి లెక్క తీసుకోబడుతుంది. అతని పొరపాట్లు క్షమించబడతాయి. అతను చేసిన పుణ్యాకార్యాల ప్రకారం అతనికి అత్యున్నత ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. ఉదా:- 29:7; 39:35; 46:16; 84:8 సూక్తులు చూడండి.

అవతరణ: మక్కా 100. ఆదియాత్ (తురంగం) సూక్తులు:11

ఈ అధ్యాయం హిజ్రీశకంలో వచ్చిందని కొందరి అభిప్రాయం. కాని ఇందులోని విషయాలు పరిశీలిస్తే ఇది నబవీశకంలో దిగి ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. ఇందులో ధన వ్యామోహం, పరలోకపు జవాబుదారీ భావనల్ని గురించిన విషయాలు ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

నురుగులు కక్కుతూ, నిప్పురవ్వలు రాల్చుతూ పరుగెత్తే గుర్రాల సాక్షి! అవి తెల్ల వారేటప్పటికి వచ్చిపడతాయి. దుమ్ము లేపుతూ చివరికి (శత్రు)సమూహంలోకి చొచ్చుకు పోతాయి. మానవుడు తన ప్రభువుకు చాలా కృతఘ్నుడైపోయాడు. దానికి అతనే సాక్ష్యం. (అతనిచేష్టలే సాక్ష్యం). అతను ధనవ్యామోహంలో పూర్తిగా కూరుకుపోయాడు. సమాధుల్లో వున్నవాటిని తీసిబ్రతికించి, అంతరంగాల్లో ఉన్నవాటిని రట్టుచేయడం జరుగుతుందని అతనికి తెలియదా? ఆరోజు అతణ్ని గురించి అతని ప్రభువుకే బాగా తెలుసు. (1-11)

అవతరణ: మక్కా 101. ఖారిఆ(మహోపద్రవం) సూక్తులు: 11

ఈ అధ్యాయం నబవీశకం ప్రారంభకాలంలో అవతరించింది. ఇందులో ప్రళయ బీభత్సం, పరలోక పర్యవసానాలను గురించి ప్రస్తావించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

మహోపద్రవం! ఏమిటా మహోపద్రవం? ఆ మహోపద్రవం ఏమిటో నీకేం తెలుసు? ఆరోజు మానవులు చెల్లాచెదరయిన దీపపురుగుల్లా అవుతారు. పర్వతాలు (తునాతునకలై) రంగురంగుల దూదిపింజల్లా మారిపోతాయి. ఆ తర్వాత ఎవరి త్రాసు

అలాంటి విశ్వాసి తాను చేసిన అణుమాత్రపు పాపకార్యానికి సైతం ఫలితం ప్రపంచంలో అనుభవిస్తాడు; అణుమాత్రపు పుణ్యకార్యానికి సైతం ప్రతిఫలం పరలోకంలో పొందుతాడు.

హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) భోజనం చేస్తున్నప్పుడు ఈసూక్తి గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) నోట వినగానే భోజనం ఆపి “దైవప్రవక్తా! నేను చేసిన అణుమాత్రపు పాపానికి కూడా పర్యవసానం పరలోకంలో చూసుకుంటానా?” అని అడిగారు. దానికి దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “అబూబకర్! ఇహలోకంలో నీకు బాధకలిగించే ఏ విషయమైనా అది నీ వల్ల జరిగిన అణుమాత్రపు పాపానికి పర్యవసానం (అని తెలుసుకో). నీవు అణుమాత్రపు పుణ్యకార్యాలు చేసిఉంటే, వాటిని దేవుడు రేపు పరలోకంలో నీకోసం భద్రపరచి ఉంచుతాడు.” (తబ్రాని, ఖైహాఖి)

మరోసారి దైవప్రవక్త (సల్లం) విశ్వాసి చేసే పాపపుణ్యాలను గురించి ఇలా తెలిపారు: “మీలో పుణ్యకార్యాలు చేసేవారికి వాటిప్రతిఫలం పరలోకంలో లభిస్తుంది. అయితే పాపకార్యాలకు మాత్రం ఇహలోకంలోనే ఆపదలు, వ్యాధుల రూపంలో శిక్ష అనుభవిస్తారు.” (ఇబ్నె మర్బూయా)

అవిశ్వాసులకు పుణ్యకార్యాల ప్రతిఫలం ప్రపంచంలోనే లభిస్తుంది. పాపకార్యాలకు పరలోకంలో నరక శిక్ష చవిచూడవలసి వస్తుంది. కొన్ని ప్రవక్తప్రవచనాల ప్రకారం అవిశ్వాసులు చేసిన పుణ్యకార్యాల వల్ల పరలోకంలో వారికి శిక్ష తీవ్రత కొంతవరకు తగ్గించబడుతుందని తెలుస్తోంది. ఉదాహరణకు, హాతింతాయికి అతను చేసిన విశేష దానధర్మాలకు పరలోకంలో తేలికపాటి శిక్ష విధించబడుతుందని తెలుస్తోంది. (రూహుల్ మాని)

పశ్చాత్తాపం బరువుగా ఉంటుందో అతను భోగభాగ్యాలలో ఓలలాడుతాడు. మరెవరి త్రాసు పశ్చాత్తాపం తేలికగా ఉంటుందో అతను అధఃపాతాళానికి పోతాడు.¹ అధఃపాతాళమంటే ఏమిటో నీకేం తెలుసు? భగభగమండే అగ్ని(గుండం. అదే భీకర నరకకూపం)! (1-11)

102. తకాసుర్ (ప్రాపంచిక వ్యామోహం)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 8

ఈ అధ్యాయం నబవీశకంలో అవతరించింది. ఇందులో ప్రాపంచిక వ్యామోహం, ఏమరుపాటుల ఖండన, దుష్కర్మల పర్వవసానం గురించిన హెచ్చరికలు ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ప్రాపంచిక వ్యామోహంలో పరస్పరం పోటీపడి వీలైనంత ఎక్కువ సంపాదించాలన్న తపనే మిమ్మల్ని ఏమరుపాటులో పడవేసింది.¹ చివరికి (అదే రందిలో) మీరు సమాధికి చేరుకుంటారు.

(మీరసలు ప్రాపంచిక సంపదే ప్రగతికి చిహ్నమని అనుకుంటున్నారు కాబోలు.) ఎంతమాత్రం కాదు. త్వరలోనే మీకు తెలుస్తుంది (వాస్తవం ఏమిటో). ఎంతమాత్రం కాదు. త్వరలోనే మీకు తెలుస్తుంది. ఎంతమాత్రం కాదు. విశ్వసనీయ జ్ఞానంతో మీరు విషయాన్ని గ్రహిస్తే (మీ వైఖరి ఇలా ఉండదు). మీరు తప్పక నరకాన్ని చూస్తారు. ఔను, మీరు నమ్మకంగా దాన్ని మీకళ్ళారా చూస్తారు. ఆరోజు ఈ సౌఖ్యాలు, సిరిసంపదలను గురించి మిమ్మల్ని తప్పక నిలదీయడం జరుగుతుంది. (1-8)

1/101 ప్రళయదినాన మానవులు తిరిగి బ్రతికించబడినప్పుడు దైవన్యాయస్థానంలో వారి కర్మలను గురించి విచారణ జరుగుతుంది. ఆ సమయంలో కర్మల తూకం కూడా జరుగుతుంది. సత్కర్మలు బరువుగా ఉంటాయి. దుర్కార్యాల (కర్మల)కు ఎలాంటి బరువు, విలువ ఉండదు. సత్కర్మలు విలువ, బరువు చిత్తశుద్ధి, విశ్వాసాలపై ఆధారపడి ఉంటాయి.

“ఆరోజు (కర్మల త్రాసులో) బరువయినదే సత్యమవుతుంది. ఎవరి త్రాసుపశ్చాత్తాపం బరువుగా ఉంటుందో వారికే మోక్షం లభిస్తుంది. మరెవరి త్రాసుపశ్చాత్తాపం తేలికగా ఉంటుందో వారు ఘోరంగా నష్టపోతారు.” (7:8,9)- “ప్రళయదినాన మేము కచ్చితంగా తూచే త్రాసును ఏర్పాటు చేస్తాము. ఇక ఏ ఒక్కరికీ ఎలాంటి అన్యాయం జరగదు.” (21:47)

1/102. దైవాన్ని, పరలోకచింతను విస్మరించి ప్రాపంచిక వ్యామోహపరుడైపోయిన మనిషి తన సుఖసంతోషాల కోసం వీలైతే ఎన్ని అడ్డదారులైనా తొక్కి, డబ్బు సంపాదిస్తాడు. అన్యాయం, అవినీతి, అక్రమాల ద్వారా కోట్లు సంపాదిస్తాడు. విలాసాల కోసం వాటిని విచ్చలవిడిగా ఖర్చుపెట్టాడు.

అతను ప్రపంచంలో ప్రభుత్వం కళ్ళు గప్పగలడు గాని, విశ్వప్రభువు కళ్ళు గప్పలేడు. అతను సంపాదించిన జీవితావసరాలు, ధన కనక వస్తువుల్ని గురించి పరలోక న్యాయస్థానంలో కఠినంగా లెక్క తీసుకోవడం జరుగుతుంది. సిరిసంపదలు, ఇతర జీవితావసరాలు ఎంత ఎక్కువగా ఉంటే విచారణ అంత సుదీర్ఘ కాలం సాగుతుంది. అతని అక్రమ సంపాదన, ధన దుర్వినియోగాలు రుజువైన తరువాత దైవదూతలు అతణ్ణి నరకంలోకి నెట్టివేస్తారు.

అవతరణ: మక్కా **103. అన్ (కాలచక్రం)** సూక్తులు: 3

ఈ అధ్యాయం కూడా నబవీశకం ప్రారంభ కాలంలోనే అవతరించి ఉండవచ్చు. ఇందులో పరలోక నష్టానికి గురికానివారి మౌలిక గుణగణాలు వర్ణించబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

కాలచక్రం సాక్షి!¹ మానవుడు ఘోరంగా నష్టపోయాడు. అయితే సత్యాన్ని విశ్వసించి (తడనుగుణంగా) సత్కార్యాలు చేస్తూ, సత్యం, సహనాలను గురించి పరస్పరం ఉపదేశించుకునేవారు మటుకు ఏమాతం నష్టపోరు. (1-3)

1/103. కాలం మీద ప్రమాణం చేయడానికి కారణం అది ఎన్నో యదార్థాల్ని లోకానికి అందజేస్తుంది. కాలం విలువను గుర్తించినవారే ఆ యదార్థాల నుండి గుణపాఠం నేర్చుకుంటారు. కాలం ఎవరి కోసమూ నిరీక్షించదు. అది తన కర్తవ్యనిర్వహణలో బిరబిరా సాగిపోతూనే ఉంటుంది.

కాలం కడు కర్కశమైనది. అది ఎవరినీ కనికరించదు. ఎందరో రాజులు, రాజ్యాధినేతలు కాలగర్భంలో కలిసిపోయారు. దైవదాసులపై దుర్బర దౌర్జన్యకాండ జరిపిన దైవధిక్కారులు, తల బిరుసు నియంతలు కూడా కాలప్రవాహంలో పూచిక పుల్లల్లా కొట్టుకుపోయారు. చరిత్ర పుటల్లో చెదురు మదురు ప్రస్తావనలు తప్ప వారి అవశేషాలు కూడా నేడు ధరణిపై మిగిలేదు. కాలం కరవాలం కన్నా ఎంతో కఠువైనది. అది ఏ ఒక్కరినీ విడిచిపెట్టదు. ఎన్నో కాలానిక సిద్ధాంతాలు కాలవాహినికి ఎదురీదలేక నిజంలేని ఇజాలుగా మిగిలిపోయాయి. కడకు కమ్యూనిజం కూడా ఉక్కు తెరల వెనుక వికృతనాట్యం చేసి శాశ్వతంగా కన్నుమూసింది.

కాలచక్రం చెప్పే ఈ చారిత్రక వాస్తవాల నుండి గుణపాఠం నేర్చుకున్నవాడే ధన్యుడు. కాల ప్రవాహానికి తట్టుకొని నిలబడే నిజమయిన ఇజం, పరలోకమోక్షం ప్రసాదించే సత్యధర్మం ఇస్లాం మాత్రమేనని ఈ అధ్యాయం అధ్యయనం చేసేవారికి సులభంగా అర్థమవుతుంది.

ప్రఖ్యాత ఖుర్ఆన్ వ్యాఖ్యానకర్త ఇమాం రాజీ (రహ్మా) కథనం ప్రకారం ఒక మహనీయుడు ఈ సూరా అధ్యయనం చేస్తూ దీర్ఘంగా ఆలోచించసాగాడు. కాని ఎంత ఆలోచించినా అందులో నిగూఢమై ఉన్న ప్రబోధాన్ని ప్రస్ఫుటంచేసే ఒక్క ఉదాహరణ కూడా ఆయనకు తట్టలేదు. అంతలో వీధిలో నిలబడి ‘మంచు’ అమ్ముతున్న ఒక వ్యక్తిపై ఆయన దృష్టి పడింది.

ఆ వ్యక్తి “మంచూ, మంచు కొనండి బాబూ!” అంటూ అరుస్తున్నాడు. కాని జనం ఎవరూ మంచు కొనడానికి ముందుకు రాకపోవడంతో అతను ఆందోళనపడుతూ మరింత గట్టిగా అరవసాగాడు. “అన్నలారా! నా పై దయజూపండి, నా మంచు కరిగిపోతోంది. త్వరగా దీన్ని కొనండి. ఇదే నా ఆస్సంతా. దీన్ని కాపాడండి. దీన్ని కొనడంలో మీరు ఆలస్యం చేస్తే నా బతుకు బండలవుతుంది. నా ఆస్సంతా నీళ్ళ పాలవుతుంది. నేనిక ఉత్త చేతులతో భికారిగా ఉండవలసి వస్తుంది” అంటూ మంచు అమ్మేవాడు దయనీయంగా కేకలు పెట్టసాగాడు.

ఈ సంఘటన ఆ మహనీయుణ్ణి ఎంతో ప్రభావితం చేసింది. అప్పుడర్థమయింది ఆయనకు ‘అన్’ అధ్యాయంలోని గూఢార్థం ఏమిటో. మంచుగడ్డలా అసతి కాలంలో కరిగిపోయే ఈ (ఐహిక) జీవితంలో మనిషి సృష్టికర్తను విశ్వసించి ఆయన ఆదేశించిన విధంగా సత్కార్యాలు చేయకుండా, వీలైనంత ఎక్కువగా ప్రపంచ సుఖాలు జూర్రుకోవడమే పరమాపధిగా పెట్టుకొని పదార్థపూజారిగా మనుగడ సాగిస్తూ, అదే స్థితిలో చనిపోతే అంతకంటే నష్టదాయకం అతనికి మరొకటి ఉండదు.

104. హమజా (నిందించేవాడు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 9

ఈ అధ్యాయం కూడా నబవీ శకంలోనే దిగింది. ఇందులో ఇతరుల్ని హేళన చేసి కించపరచడం, చాడీగట్టుదనం, ధనవ్యామోహం, పిసినారితనం వగైరా దుర్గుణాల ప్రస్తావన, వాటివల్ల పరలోకంలో ఎదురయ్యే దుష్ఫలితాలు తెలియజేయబడ్డాయి. ధనవ్యామోహం మనిషి చేత ముఖ్యంగా రెండు తప్పులు చేయిస్తుంది. ఒకటి, ధనార్జన కోసం అక్రమపద్ధతులు అవలంబించడం. రెండు, ధనాన్ని అత్యధికంగా కూడబెట్టడం లేదా దుబారా, దుష్కార్యాల్లో దుర్వినియోగపరచడం. ఇవి రెండు తీవ్రమైన నేరాలు. వీటికి పరలోకంలో ఘోరమైన శిక్ష చవిచూడవలసి వస్తుంది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

నిందించే, హేళనచేసే, చాడీలుచెప్పే ప్రతివాడికీ వినాశం ఉంది. అతను (ధనవ్యామోహంతో) డబ్బు కూడబెట్టున్నాడు. దాన్ని మాటి మాటికి లెక్కపెట్టి దాచిపెట్టున్నాడు. అతని సంపద శాశ్వతంగా తన దగ్గరుంటుందని భావిస్తున్నాడు. ఎంతమాత్రం ఉండదు. అతను కనకన నలిపి తొక్కివేసే చోట విసిరేయబడతాడు. కనకన నలిపి తొక్కివేసే చోటంటే ఏమిటో నీకు తెలుసా? దేవుని (నరక) అగ్ని అది భగభగ మండుతూ గుండెల దాకా చేరుతుంది. వారిని ఆ అగ్నిగుండాలలో పడవేసి మూసేయడం జరుగుతుంది. ఈవిధంగా వారు పొడవైన (అగ్ని) కీలల మధ్య చిక్కుకొని ఉంటారు. (1-9)

అవతరణ: మక్కా

105. ఫీల్ (ఏనుగు)

సూక్తులు: 5

ఈ అధ్యాయం నబవీశకం ప్రారంభకాలంలో అవతరించినట్లు పండితుల అభిప్రాయం. దీన్ని అర్థం చేసుకోడానికి దాని పూర్వపరాలు తెలుసుకోవలసిన అవసరముంది.

పూర్వం యూదుడైన యమన్ రాజు 'జూనువాన్' పొరుగురాజ్యమైన నజ్రాన్ పై దాడిచేసి, అక్కడి క్రైస్తవులు యూదమతం స్వీకరించకపోవడంతో వారిని క్రూరంగా చంపాడు. (అధ్యాయం-85 పాదసూచిక చూడండి.) తర్వాత కొంతకాలానికి అబీసీనియా నీగ్రో క్రైస్తవచక్రవర్తి రోమన్ పాలకుల సహకారంతో యమన్ రాజ్యంపై దాడిచేసి, అక్కడి యూదపాలనను అంతమొందించి, క్రీ.శ. 525లో నీగ్రోప్రభుత్వాన్ని నెలకొల్పాడు.

ఆ తర్వాత వచ్చిన అబీసీనియా చక్రవర్తి యమన్ గవర్నర్ గా అబ్రహాను నియమించాడు. అబ్రహా తన రాజ్యాన్ని పటిష్ఠపరచుకొని యమన్ కు చక్రవర్తిగా వ్యవహరిస్తూ మొత్తం అరేబియాని జయించాలని, అత్యధికమంది యాత్రికుల్ని ఆకట్టుకోవడానికి అరబ్బుల మతకేంద్రమైన కాబాలయాన్ని పోలిన ఓ ఆలయం నిర్మించాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. ఇలా అరేబియా అంతటా క్రైస్తవమతం వ్యాపింపజేయవచ్చని, పైగా అరబ్బుల వాణిజ్యమార్గాలు మూసేసి ఆర్థికప్రయోజనాలు కూడా పొందవచ్చని భావించాడు.

ఈ లక్ష్యంతో అబ్రహా మొట్టమొదట యమన్ రాజధాని 'సనా'లో బ్రహ్మాండమైన చర్చీ నిర్మించాడు. చర్చీనిర్మాణం పూర్తయిన తర్వాత అబీసీనియా చక్రవర్తికి లేఖ రాస్తూ 'అరబ్బుల (కాబా)యాత్రను ఈ 'ఎక్లిసియా' (చర్చీ)వైపు మరల్చిందే నేను విశ్రమించను'

అని స్రతిజ్ఞ చేశాడు. ఇలా అరబ్బుల మతభావాల్ని రెచ్చగట్టి, వారి ద్వారా తనకు మక్కాపై దాడి చేయడానికి సాకు దొరుకుతుందని భావించాడు. అతని ప్రకటనలకు రెచ్చిపోయిన కొందరు అరబ్ యువకులు ఆ చర్చీకి నిప్పంటించారు.

దాంతో అగ్రహోదగ్రుడైన అబ్రహా క్రీ.శ. 570లో 60 వేలమంది సైనికులు, 13 ఏనుగులతో మక్కాపై దాడిచేయడానికి బయలుదేరాడు. దారిలో అతను ఖురైషీయులకు, ఇతర అరబ్ తెగలకు చెందిన వేలాదిబంటెలు దోచుకున్నాడు. వాటిలో దైవప్రవక్త (స) తాత అబ్దుల్ ముత్తలిబ్ కు చెందిన రెండోదలు బంటెలు కూడా ఉన్నారు.

తర్వాత అతను మక్కావాసుల దగ్గరికి ఒక రాయబారిని పంపాడు. అతని ద్వారా "నేను మీతో యుద్ధం చేయడానికి రాలేదు. కాబాను ధ్వంసం చేయడానికి మాత్రమే వచ్చాను. మీరు యుద్ధం చేయకుండాఉంటే, నేను మీ ధన, మాన, ప్రాణాలకు ఎలాంటి హాని కలిగించను" అని చెప్పి పంపాడు. మక్కా నాయకుడు ఏదైనా మాట్లాడదలిస్తే అతణ్ణి తన దగ్గరకు పిలుచుకురమ్మని కూడా అతను రాయబారికి చెప్పాడు.

రాయబారి వెళ్ళి అబ్దుల్ ముత్తలిబ్ కు ఈ సంగతి తెలియజేశాడు. ఆయన తమకు అబ్రహా సైన్యాల్ని ఎదుర్కొనే శక్తి లేదని చెప్పి, రాయబారి వెంట అబ్రహా దగ్గరకి వెళ్ళారు. అబ్రహా ఆయన ముఖవర్చస్సు, రీవి, గాంభీర్యతలు చూసి ప్రభావితమయ్యాడు. అతను ఆసనం నుంచి లేచి, అబ్దుల్ ముత్తలిబ్ కు స్వాగతం చెప్పి, ఆయన్ని తన పక్కన కూర్చోబెట్టుకున్నాడు. తరువాత "మీరేం కోరుతున్నారో చెప్పండి" అన్నాడు. దానికి అబ్దుల్ ముత్తలిబ్ "మీరు పట్టుకున్న నాబంటెల్ని ఇచ్చేయండి చాలు" అన్నారు నిర్లక్ష్యంగా.

అబ్రహా ఈ మాట విని తెల్లబోయాడు. "నేను మిమ్మల్ని చూసి ఎంతో ప్రభావితమయ్యాను. కాని మీరు మీ బంటెల్ని అడిగి నా దృష్టి పథం నుండి దిగజారిపోయారు. మీ తాతముత్తాతల ఆరాధనా కేంద్రం, శాంతి నిలయమైన కాబాలయం గురించి మీరు ఒక్క మాటా ప్రస్తావించ లేదు" అని అన్నాడు అబ్రహా.

"నేను నా బంటెలకు మాత్రమే యజమానిని. అందుకని నేను వాటిని గురించే మిమ్మల్ని అడుగుతున్నా. ఇక కాబా సంగతంటారా? దానికి దాని ప్రభువు, యజమాని ఒకడున్నాడు. ఆయనే దాన్ని కాపాడుకుంటాడు" అన్నారు అబ్దుల్ ముత్తలిబ్. "ఆ ప్రభువు కూడా దాన్ని నా నుండి కాపాడలేడు" అన్నాడు అబ్రహా కటువుగా. "ఆ సంగతి మీకు, ఆయనకే తెలియాలి" అంటూ అబ్దుల్ ముత్తలిబ్ అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోయారు.

అబ్దుల్ ముత్తలిబ్ పట్టులోకి తిరిగిరాగానే ఖురైష్ ప్రజలను సమావేశపరచి "మీరంతా సామూహిక హత్యాకాండ నుండి కాపాడుకోవడానికి మీ భార్యాపిల్లల్ని తీసుకొని కొండల్లోకి వెళ్ళిపోండి" అని ప్రకటించారు. ఆ తర్వాత ఆయన కొందరు ఖురైష్ నాయకులతో కలిసి కాబాలయానికి వెళ్ళారు. ఆ కాలంలో కాబాలో 300 విగ్రహాలుండేవి. కాని ఖురైష్ నాయకులు ఈ క్లిష్ట సమయంలో వాటన్నిటిని మరచిపోయి కాబా ప్రభువైన దేవుణ్ణి తలచుకొని "దేవా! నీవు నీగృహాన్ని, దాని సేవకుల్ని కాపాడు" అని దీనంగా ప్రార్థించారు. తరువాత వారు కూడా కొండల్లోకి పోయి దాక్కున్నారు.

మరునాడు అబ్రహా సైన్యంతో మక్కా పట్టులోకి ప్రవేశించేందుకు బయలుదేరాడు. అయితే సైన్యం ముందు నడుస్తున్న ఓ ప్రత్యేక ఏనుగు హఠాత్తుగా ఆగిపోయి

నేలమీద చతికిలబడింది. మావటివాడు ఎంతకొట్టినా, అంకుశంతో పొడిచి గాయపర్చినా అది కదలేదు. మక్కా వైపు నుండి వేరే వైపు తిప్పి అదిలిస్తే చాలు అది పరుగెత్తసాగేది. కాని మక్కా వైపు తిప్పగానే అది మళ్ళీ నేల మీద చతికిలబడి పోయేది. మక్కా వైపు ఒక్క అంగుళం కూడా ముందుకు సాగనని మొరాయింది.

అంతలో ఎక్కడుంచో అకస్మాత్తుగా ఏవో పక్షులు గుంపులు గుంపులుగా వచ్చి సైన్యం మీద కంకరాళ్ళు విసరిపడేయటం మొదలెట్టాయి. ఆ రాళ్ళు వచ్చి నేరుగా సైనికుల మీద పడగానే వారి శరీరాలు తీవ్రమైన దురదతో జివ్వుమనేవి. ఆ దురద భరించలేక సైనికులు అక్కడ గోకి గోకగానే చర్మం చిట్టిపోయి మాంసం ఊడి క్రిందపడి పోసాగింది. చూస్తుండగానే మైదానమంతా చీము, రక్తంతో నిండిపోయింది. సైనికులు భీతావహులై పారిపోవడానికి ప్రయత్నించారు. కాని అప్పటికే చాలామంది మృత్యువాత పడ్డారు. మిగిలినవారు కొద్దిదూరం పారిపోయి ఊపిరి విడిచారు. ఇలా అబ్రహాతో పాటు అతని సైనికులంతా కొన్ని క్షణాల్లోనే సర్వనాశనమై పోయారు.

ఈ సంఘటన క్రీ.శ. 571లో మీనా, ముజ్జలఫాల మధ్య ముహమ్మిద్ అనే చోట సంభవించింది. ఆ తర్వాత రెణ్ణెల్లలోనే మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) జన్మించారు. ఈ సంఘటనతో ప్రభావితమైన అరబ్బులు కొన్నేళ్ళదాకా విగ్రహాలు, ఇతర మిథ్యాదైవాలను వదలి, సృష్టికర్త, విశ్వప్రభువైన నిజదేవుణ్ణి మాత్రమే ఆరాధించారు. కాని తర్వాత మళ్ళీ క్రమంగా వారిలో బహుదైవారాధనా వ్యాధి ప్రబలింది. కనుక అరబ్బులు ఆనాటి సంఘటన గుర్తుచేసుకొని మిథ్యాదైవాల్ని వదలి ఆ ఘోరవిపత్తు నుండి కాపాడిన నిజదేవుణ్ణి ఆరాధించాలని ఈ అధ్యాయంలో ఉపదేశించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

నీ ప్రభువు ఏనుగుల వాళ్ళను ఏం చేశాడో నీకు తెలియదా? ఆయన వారి (దుష్ట) యత్నాలను వమ్ము చేయలేదా? వారి మీదికి ఆయన పక్షుల్ని గుంపులు గుంపులుగా పంపాడు. అవి వారి మీద కంకరాళ్ళు విసరి పడేశాయి. దాంతో వారు పశువులు తిని ఆగం చేసిన మేతలా (సర్వనాశనం) అయ్యారు. (1-5)

అవతరణ: మక్కా **106. ఖురైష్ (ఖురైషీయులు)** సూక్తులు: 4

అధ్యాయం-105 ఉపోద్ఘాతం ప్రకారం దేవుడు అరబ్బులకు వాణిజ్య ప్రయోజనాల తోనే గాక అబ్రహా దాడి నుండి రక్షించి ఎంతోసహాయం చేశాడు. కనుక వారు విగ్రహారాధన మానేసి కాబా యజమానైన అల్లాహ్ నే ఆరాధించాలని ఇందులో చెబుతున్నాడు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఖురైషీయులు అలవాటు పడ్డారట! చలికాలంలోనూ, ఎండాకాలంలోనూ ప్రయాణం చేయడానికి బాగా అలవాటు పడ్డారట!! అలాగయితే వారీ (కాబా) ఆలయం ప్రభువును ఆరాధించాలి.¹ వారికి ఆహారమిచ్చి ఆకలి తీర్చినవాడు, శాంతి ప్రసాదించి భయాన్ని పోగొట్టినవాడు ఆయనే కదా మరి! (1-4)

1. దేవుడు మక్కాలో ఇబ్రాహీం (అబ్రె), ఇస్మాయిల్ (అబ్రె) ప్రవక్తల ద్వారా కాబా గృహాన్ని నెలకొల్పి దేశసంచరులుగా తిరుగుతుండిన అరబ్బులను ఒకచోట చేర్చారు. వారు విగ్రహారాధన

107. మావూన్ (సాధారణ వినియోగపస్తువులు)

అవతరణ: మదీనా

సూక్తులు: 7

ఈ అధ్యాయం మదీనాలో అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఇందులోని విషయాల్ని బట్టి కూడా ఇది హిజ్రీశకం రెండవ ఏట మదీనాలోనే అవతరించినట్లు అనిస్తోంది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

పరలోక తీర్పును ధిక్కరించే వాణ్ణి నీవు గమనించావా? అతనే అనాథలను కసరి కొట్టేవాడు.¹ పేదల అన్నదానం కోసం (ఇతరుల్ని) ప్రోత్సహించనివాడు. ప్రార్థన పట్ల ఆశ్రద్ధ, ఏమరుపాటులు వహించేవారికి వినాశం (రాసిపెట్టి) ఉంది. వారు ప్రతిపనీ లోకుల మెప్పు కోసం ప్రదర్శనాబుద్ధితో చేస్తుంటారు.² (మితిమీరిన పినారితనంతో)

చేస్తున్నప్పటికీ విశ్వసృష్టికర్త, కాబా ప్రభువు అల్లాహ్ మాత్రమేనని భావిస్తారు. ఆ భావనతోనే వారు కాబాపై దాడిచేయడానికి అబ్రహా రాజు వచ్చినప్పుడు అతని బారినుండి కాపాడమని కాబా ప్రభువును వేడుకున్నారు. ఆ ప్రభువే వారిని ఆ సమయంలో ఆదుకున్నాడు కూడా. అదిగాక ఆయన కాబాను యావత్తు అరేబియాకు ఆరాధనా కేంద్రంగా చేసి మక్కా నగరాన్ని అంతర్జాతీయ శాంతి నగరంగా, గొప్ప వాణిజ్యకేంద్రంగా చేశాడు. కనుక వారు విగ్రహపూజ, బహుదైవారాధనలను విడనాడి కాబా ప్రభువయిన అల్లాహ్ నే ఆరాధించాలని ఈ అధ్యాయం సూచిస్తోంది.

1. ఈ విషయంలో కరుడుగట్టిన సత్యతిరస్కారి అయిన అబూజహల్ కు సంబంధించిన ఉదంతం ఒకటి ఉంది. అతని సంరక్షణలో ఒక అనాథ బాలుడు ఉండేవాడు. ఆ బాలుడు ఒక రోజు వంటి మీద దుస్తులు కూడా లేని దుస్థితిలో అతని దగ్గరకు వచ్చి తన తండ్రి ఆస్తిలో కొంత తనకీవ్వమని ప్రాధేయపడ్డాడు. కాని ఆ దుర్మార్గుడు పిల్లవాడి వైపు కన్నెత్తి కూడా చూడలేదు. పిల్లవాడు చాలాసేపు నిలబడి చివరికి నిరాశచెంది అక్కడ్నుంచి వెనుతిరిగాడు. అప్పుడు కొందరు అవిశ్వాసులు “నీవు ముహమ్మద్ (సల్లం) దగ్గరికి వెళ్ళి ఫిర్యాదు చెయ్యి. అతను సిఫారసుచేసి అబూజహల్ నుంచి నీ ధనం ఇప్పిస్తాడు” అని చెప్పారు ఆ బాలుడితో.

అబూజహల్ తో దైవప్రవక్తకున్న సంబంధం ఏమిటో, వారు ఏఉద్దేశ్యంతో ఈ సలహా ఇచ్చారో ఆ పిల్లవాడికి తెలియదు. అంచేత అతను నేరుగా దైవప్రవక్త (స) దగ్గరికెళ్ళి తన గోడు చెప్పుకొని, సహాయం చేయమని అర్థించాడు. దైవప్రవక్త (స) అప్పటికప్పుడు లేచి అతణ్ణి వెంటబెట్టుకొని అబూజహల్ ఇంటికి వెళ్ళారు. అతనితో ఈ బాలుడికి రావలసిన హక్కు ఇచ్చేయమని అన్నారు. అంతే, అబూజహల్ కిక్కురుమనకుండా లోపలికెళ్ళి ఆ బాలుడి పైకం తెచ్చి అతనికిచ్చి వేశాడు.

ఏదో ఘర్షణ జరుగుతుందనుకున్న అవిశ్వాసులు ఆశ్చర్యపోయారు. వారు అబూజహల్ ని ఎత్తిపొడుస్తూ “చివరికి నీవు కూడా నీధర్మాన్ని వదిలిపెట్టావన్న మాట!” అన్నారు. దానికి అబూజహల్ ఇలా అన్నాడు: “దైవనాక్తి! నేను నాధర్మం వదిలిపెట్టలేదు. కాని ముహమ్మద్ ని చూడగానే ఆయన కుడివిడమల వైపు రెండు భయంకరమైన ఆయుధాలు ఉన్నట్లు, నేనతని అభిమతానికి వ్యతిరేకంగా ఏమాత్రం ప్రవర్తించినా అవి నా దేహంలో దిగబడిపోతాయన్నట్లు అనిపించింది నాకప్పుడు.”

2. ఇక్కడ కపటవిశ్వాసులకు సంబంధించిన రెండు దుర్లక్షణాలు ఎత్తి చూపడం జరిగింది. ఖుర్ఆన్ లోనే మరో రెండుచోట్ల ఇలా ఉంది: “వారు నమాజు చేయడానికి నిల్చుంటే బద్ధకంచేస్తూ లోకుల మెప్పు కోసం నిలబడతారు. పైగా దేవుణ్ణి చాలా తక్కువగా స్మరిస్తారు.” (4:142) “వారు

వాడుకునే సాధారణ వస్తువుల్ని సైతం ఇతరులకు ఇవ్వడానికి నిరాకరిస్తారు. ³ (1-7)

అవతరణ: మక్కా 108. కౌసర్ (శుభాలసరోవరం) సూక్తులు: 3

ఈ అధ్యాయం అవతరణకాలం నబవీశకం 12వ ఏడు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ధర్మ ప్రచారమార్గంలో పడుతున్న కష్టాలు చూసి, ఖురైష్ నాయకులు ఆయన్ని హేళనచేస్తూ, ముహమ్మద్ (స) యావజ్జాతితో విరోధం కొనితెచ్చుకొని ఏకాకి అయ్యాడని విమర్శించే వారు. వారికి ఈ అధ్యాయంలో సమాధానం ఇవ్వబడింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

(ముహమ్మద్!) మేము నీకు కౌసర్ (సరోవరం) ప్రసాదించాము. ¹ కనుక నీవు నీ ప్రభువు (ప్రసన్నత) కోసమే ప్రార్థన (నమాజ్) చెయ్యి; ఆయన కోసమే త్యాగం చెయ్యి. నీ శత్రువే భవిష్యత్తులేని దౌర్భాగ్యుడు. (1-3)

సమాజు చేయడానికి బయలుదేరితే వళ్ళు విరుచుకుంటూ బద్దకంతో లేస్తారు. దైవమార్గంలో ధనం ఖర్చుపెట్టవలసివస్తే ఏడ్చుగొట్టు ముఖంతో అయిష్టంగా ఖర్చుపెడతారు.” (9:54)

సమాజులో అశ్రద్ధ, ఏమరుపాటులంటే నిర్ణీత వేళ దాటిన తర్వాత చేయడం. అయితే సమాజు చేస్తున్నప్పుడు మనసులో ఏవేవో ఆలోచనలు వస్తాయి. మరి ఇది కూడా సమాజు పట్ల అశ్రద్ధే కదా అంటారు కొందరు. మానవబలహీనత కారణంగా ఇలాంటి ఆలోచనలు సహజం. కాని నిజమైన విశ్వాసి తన దృష్టి వేరే ఆలోచనల వైపు మళ్ళించి గ్రహించగానే తిరిగి సమాజుపై దృష్టి సారించడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. లోకుల మెప్పు కోసం సమాజు చేసేవారు సమాజుపై మనస్సు కేంద్రీకరించరు. ఈ సూక్తుల్లో పేర్కొనబడ్డ అశ్రద్ధ, ఏమరుపాటులు ఇలాంటి వ్యక్తులకే వర్తిస్తాయి.

3. ఇరుగుపొరుగు వాళ్ళు తాత్కాలికంగా వాడుకోవడానికి అడిగే చిన్న చిన్న వస్తువులని అర్థం. ఉదాహరణకు, చెంబు, చాంతాడు, గొడ్డలి, కలం, పుస్తకం, స్టా, సైకిల్, కుర్చీలు వగైరా. ఇలాంటి చిన్న వస్తువులు సైతం ఇవ్వడానికి నిరాకరించడమంటే అది పిననారితనానికి పరాకాష్ఠ అన్నమాట. ఆ మాత్రం త్యాగభావం కూడ లేనివాడ్ని దేవుడు ఎన్నటికీ ప్రేమించడు.

1. ఎంతో స్వచ్ఛమైన, మధురమైన చల్లటి నీరుండే “కౌసర్” సరోవరాన్ని ప్రళయదినాన అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (స)కు ప్రసాదించబడుతుంది. ఆరోజు పరిస్థితి చాలా భయానకంగా, బాధాకరంగా ఉంటుంది. దప్పికతో నాలుకలు పిడచగట్టుకు పోతుంటాయి. అలాంటి స్థితిలో దైవప్రవక్త (స) తన సంప్రదాయాలను యధాతథంగా అనుసరించిన ముస్లింలకు ఈ సరోవరం నీటినే త్రాగిస్తారు. దాంతో వారి ఆకలిదప్పులు, ఆందోళనలన్నీ దూరమవుతాయి. అయితే ఆయన సంప్రదాయాలను మార్చిన ముస్లింలు ఈ భాగ్యానికి నోచుకోలేరు. అలాంటి ముస్లింలు నీటికోసం ఆ సరోవరం దగ్గరికి వచ్చినప్పుడు దైవదూతలు వారిని అక్కడ్నుంచి గెంటివేస్తారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) “వీరు నా అనుచరులు (ఎందుకు గెంటివేస్తారు?)” అంటారు. దానికి వారు “మీరు ప్రపంచం వీడిన తరువాత మీరు ఏమేమి చేశారో మీకు తెలియదు” అంటారు.

ఈ సరోవరం ఔన్నత్యం గురించి హదీసుల్లో ఎన్నో విషయాలు ఉన్నాయి. దీని మట్టి కస్తూరి కన్నా ఎంతో సువాసన కలిగి ఉంటుంది. ఇందులోని నీరు పాలకన్నా తెల్లగా, తేనె కంటే తియ్యగా ఉంటుంది. ఇందులో కంకర్రాళ్ళకు బదులు వజ్ర వైడూర్యాలు ఉంటాయి.

109. కాఫిరూన్ (అవిశ్వాసులు)

అవతరణ: మక్కా సూక్తులు: 6

ఈ అధ్యాయం నబవీశకం మధ్య కాలంలో అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. దీని పూర్వపరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి:

ఖురైష్ నాయకులు ఎంత చెప్పినా దైవప్రవక్త (స) తన ప్రచారం మానుకోలేదు. ఓరోజు వారు ఆయనతో ఇలా అన్నారు: “నీవు మా దేవతలను విమర్శించడం మానుకుంటే మేము నీకు మా అందరిలో గొప్ప ధనికుడయ్యేటంత ఎత్తున ధనం సేకరించి ఇస్తాం. నీవుకోరిన స్త్రీని తెచ్చి నీకు పెళ్ళి చేస్తాం. మేము (ప్రతి విషయంలో) నీ వెనకాలే నడుస్తాం. నీకీ మాట నచ్చకపోతే మేము మరొక విషయం ప్రతిపాదిస్తాం.”

దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఏమిటా విషయం?” అని అడిగారు. “ఒక సంవత్సరం మీరు మా దేవతలు లాత్, ఉజ్జాలను ఆరాధించండి. మరొక సంవత్సరం మేము మీ దేవుణ్ణి ఆరాధిస్తాం” అన్నారు. ఖురైషీయులు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈమాట విని “సరే, కొంచెం ఆగండి నా ప్రభువు దగ్గర్నుండి ఏం ఆజ్ఞ వస్తుందో” అన్నారు. అప్పుడు ఈ అధ్యాయం అవతరించింది. ఇందులో దైవప్రవక్త (స) తాను ఏ గుణగణాలు, లక్షణాలు గల దైవాన్ని ఆరాధిస్తున్నానో ఆ గుణగణాలు, లక్షణాలుగల దైవాన్ని మీరు ఆరాధించరు గనక, మీరు మూఢనమ్మకాలతో ఆరాధిస్తున్న మిథ్యాదైవాలను తాను ఆరాధించే ప్రసక్తి లేదని మక్కా బహుదైవారాధకులకు తెగేసి చెప్పారు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

వారికిలా చెప్పి: “అవిశ్వాసులారా! మీరు ఆరాధిస్తున్న వాటిని నేను ఆరాధించను. నేను ఆరాధిస్తున్న దైవాన్ని మీరు ఆరాధించరు. మీరు ఆరాధిస్తున్న వాటిని నేను ఆరాధించే మనిషిని కాను. నేను ఆరాధించే దైవాన్ని మీరు ఆరాధించే రకం కాదు. (కనుక) మీ ధర్మం మీకే, నా ధర్మం నాకే.” (1-6)

అవతరణ: మదీనా 110. నన్ (సహాయం) సూక్తులు : 3

ఈ అధ్యాయం 10వ యేట హజ్జతుల్విదా (వీడ్కోలు హజ్ యాత్ర)కు పూర్వం అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. ఇది పూర్తి అధ్యాయంగా ఒకేసారి అవతరించిన చివరి అధ్యాయం. ఇందులో దైవప్రవక్త (సల్లం) పరలోక ప్రస్థానం త్వరలో ప్రారంభం కాబోతున్నదని పరోక్ష సూచన ఉందని కొందరి అభిప్రాయం.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

(ప్రవక్తా!) దేవుని సహాయం వచ్చి, విజయం లభించిన తరువాత ప్రజలు తండోప తండలుగా దైవధర్మంలో చేరుతూ ఉండటం నీవు గమనిస్తూనే ఉన్నావు. కనుక నీ ప్రభువు ఔన్నత్యం స్తుతిస్తూ, ఆయన పవిత్రతను ప్రశంసిస్తూ ఉండు. దాంతోపాటు ఆయన సన్నిధిలో నీ పొరపాట్లకు క్షమాపణ కోరుకో. ఆయన గొప్పక్షమాశీలి. (1-3)

అవతరణ: మక్కా **111. లహబ్ (అగ్నిజ్వాల)** సూక్తులు: 5

ఈ అధ్యాయం నబవీశకం 10 లేక 11వ సంవత్సరం అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. ఇందులో పరమ కర్కెటకుడయిన అబూలహబ్ ని, అతని అడుగుజాడల్లో నడుస్తూ దైవప్రవక్త (సల్లం)ను రకరకాలుగా వేధించిన అతని భార్య ఉమ్మె జమీల్ ని శపించడం జరిగింది. అబూలహబ్ దైవప్రవక్త (సల్లం)కు స్వయాన పెదనాన్న అవుతాడు. అతని అసలు పేరు అబ్దుల్ ఉజ్జా. అయితే అతని ముఖం ఎరుపు, తెలుపు కలసిన రంగుతో అగ్నిజ్వాలలా ప్రకాశవంతంగా ఉన్నందున అతనికి అబూలహబ్ (జ్వాలా ముఖుడు) అని పేరొచ్చింది.

ఈ సూక్తులు అవతరించిన తరువాత ఉమ్మెజమీల్ కోపోద్రేకాలతో ఊగిపోతూ చేతిలో ఓ పెద్దరాయి తీసుకొని కాబాలయానికి వెళ్ళింది. కాబాలో ఓమూలన దైవప్రవక్త (స)తో పాటు కూర్చున్న హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) కంగారుపడుతూ “దైవప్రవక్త! ఉమ్మె జమీల్ వస్తోంది, ఆమె మీకేదైనా కీడు తలపెట్టుందేమోనని భయంగా ఉంది” అన్నారు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) “కంగారుపడకు. ఆమె నన్ను చూడలేదు” అన్నారు. ఉమ్మె జమీల్ కు దైవప్రవక్త (స) నిజంగానే కన్పించలేదు. అప్పుడామె అబూబకర్ (రజి)ని ఉద్దేశించి “మీ మనిషి నాకు వ్యతిరేకంగా ఏవో కారుకూతలు కూశాడని విన్నాను, నిజమేనా?” అని అడిగింది. దానికి ఆయన “లేదే, ఆయన నీకు వ్యతిరేకంగా ఎలాంటి మాట అనలేదే!” అన్నారు. ఈమాట విని ఆమె అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోయింది

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అబూలహబ్ చేతులు విరిగిపోవు గాక! అతడు సర్వనాశనమై పోవుగాక! అతని సంతానం, సిరిసంపదలేవీ అతనికి ఏమాత్రం పనికిరాకుండా పోతాయి. అతను తప్పక భగభగ మండే (నరక)అగ్నిలో వినరేయబడతాడు. (అతనితో పాటు) తగవులు పెట్టి తమాషా చూసే అతనిభార్య కూడా (నరక కూపంలో పడిపోతుంది. మరణానంతరం) ఆమె మెడలో బాగా పేనిన గట్టి తాడొకటి (కంఠపాశంగా) ఉంటుంది. (1-5)

అవతరణ: మక్కా **112. ఇఖ్లాస్ (ఏకేశ్వరత్వం)** సూక్తులు: 4

ఈ అధ్యాయాన్ని “ఇఖ్లాస్” (ఏకేశ్వరత్వం లేక స్వచ్ఛత) అంటారు. ఇది నబవీశకం ప్రారంభకాలంలో అవతరించి ఉండవచ్చు. దేవుడు ఎలా ఉంటాడు, ఆయన గుణగణా లేమిటి అని అడిగేవారికి దైవప్రవక్త (స) దేవుని ఆజ్ఞతో ఈ అధ్యాయాన్ని విన్పించేవారు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

చెప్పు: ఆయన అల్లాహ్, ఏకైక దేవుడు. ఆ దేవుడు ఎవరి అవసరమూ లేని నిరపేక్షాపరుడు. ఆయనకు ఎలాంటి సంతానం లేదు. ఆయన ఎవరికీ సంతానంగా లేడు. ఆయనకు సమానమైన వారెవరూ లేరు. ఆయన సాటిలేని మహామేటి. (1-4)

1. దాదాపు అన్ని మతాలవారు దేవుడు ఒక్కడేనని అంగీకరిస్తారు. కాని చాలామంది ఆచరణలో ఆ ఏకేశ్వరుణ్ణి ఆరాధించలేక పోతున్నారు. దానికారణం ఆ ఏకేశ్వరుడి లక్షణాలు, గుణగణాలను నిర్వచించే సరైన ఆధారాలుగల సత్యపథం గురించి అన్వేషించకపోవడమే. గత ప్రవక్తల

అవతరణ: మదీనా **113.ఫలఖ్(అరుణోదయం)** సూక్తులు: 5

ఈ అధ్యాయాన్ని ‘ఫలఖ్’ (అరుణోదయం) అని, ఆ తర్వాతి అధ్యాయాన్ని ‘నాస్’ (మానవాళి)అని అంటారు. ఇవి రెండూ హి.శ. 7వ యేట ఒకేసారి అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. అంచేత ఈ రెండిటి పూర్వపఠాలను గురించి తెలుసుకుందాం.

దైవప్రవక్త (సల్లం)ను చంపడానికి యూదులు పన్నిన కుట్రల్లో ఆయనకు చేతబడి చేయించి ఇస్లాంను దెబ్బ తీయాలన్నది కూడా ఉంది. దానికోసం వారు లబీద్ బిన్ ఆసిమ్ అనే మాంత్రికుణ్ణి పురిగొల్పారు. అతను దైవప్రవక్త (స) దగ్గర సేవకునిగా పని చేస్తున్న యూదబాలుణ్ణి వలలో వేసుకొని, దైవప్రవక్త (స) తలదువ్వుకునే దువ్వెన సంపాదించాడు. అందులో ప్రవక్త శిరోజాలున్నాయి. అతనా దువ్వెనపై, శిరోజాలపై మంత్రించి, వాటిని ఓ ఖర్జూరపు గుచ్చంలో ఉంచాడు. దాన్ని తీసికెళ్ళి ఒక బావిలో నీటి అడుగున రాతి క్రింద పెట్టాడు.

ద్వారా వచ్చిన మతగ్రంథాలు అనేక మార్పులకు గురికావడం వల్లకూడా వారు ఏకేశ్వరుణ్ణి, ఆయన అసలు లక్షణాలను గుర్తించలేకపోతున్నారు. అయితే ఆ గ్రంథాలు ఎన్ని ప్రక్షిప్తాలకు, నిక్షిప్తాలకు లోనయినా ఇప్పటికీ అక్కడక్కడ కొన్ని సత్యాలు లేకపోలేదు. ఉదాహరణకు చూడండి:

ఏకేశ్వరత్వాన్ని గురించి వేదాల్లో “ఏకో బ్రహ్మ ద్వితీయన్నాస్తి” (దేవుడు ఒక్కడే, ఇద్దరు లేరు.) అని స్పష్టంగా చెప్పబడింది.

శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తులోని ఈ క్రింది వాక్యాలు గమనార్హమయినవి:

“నతస్య కార్యం కరణశ్చా - న తత్సమశ్చాప్యధి కశ్చద్యుశ్యతే”

(ఆ పరమేశ్వరునికి శరీరము గాని, చక్షురాదీంద్రియములుగాని లేవు. ఆయనతో సమానుడు గాని, అధికుడుగాని ఎవ్వడూ కనబడడు.)

“న కారణం కరణాధిపాధిపో - న చాస్య కశ్చిజ్జనితా నచాధిపః”

(అతడే సర్వకారణభూతుడు. అతడే ఇంద్రియాధిష్ఠాన దేవతలకు, సూర్యాది దేవతలకు ప్రభువు. అతనికి జనకుడుగాని, అతనికంటే అధికుడుగాని మరెవ్వడూ లేడు.)

“ఎవడు నన్ను పుట్టుక లేనివానిగను, అనాదిరూపునిగను, సమస్త లోకములకు నియామకునిగను తెలిసికొనుచున్నాడో అతడు మనుష్యులలో అజ్ఞానము లేనివాడై సకల పాపముల నుండి లెస్సగు విడువబడుచున్నాడు.” (గీత 10:3)

“నాశరహితమైనట్టియు, సర్వోత్తమమైనట్టియు, పకృతికి పరమై విలసిల్లనట్టియు నా స్వరూపము తెలియని అవివేకులు అవ్యక్త రూపుడనగు నన్ను పాంచభౌతిక దేహము పొందిన వానినిగా తలంచుచున్నారు.” (గీత 7:24)

ఖుర్ఆన్ లోని ఇతర అధ్యాయాల్లో పేర్కొన్న ఈ సూక్తులు కూడా చూడండి: “వాస్తవానికి దేవుడు ఒక్కడే. ఆయనకు కుమారుడున్నాడని అనడం తగదు. అలాంటి బలహీనతలకు ఆయన అతీతుడు, ఎంతో పరిశుద్ధుడు. భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్తం ఆయనదే.” (4:171)

“దేవుడు ఎవర్నీ సంతానంగా చేసుకోలేదు. ఆయనతోపాటు మరే దేవుడూ లేడు. ఇతర దేవుళ్ళు కూడా ఉన్నట్లయితే ప్రతి దేవుడూ తన సృష్టిని తీసుకొని వేరయిపోతాడు.” (23:91)- “ఆయన యావత్తు భూమ్యాకాశాలను సృష్టించిన అద్భుత శక్తిసంపన్నుడు. ఆయనకసలు భార్య లేనప్పుడు కొడుకులు ఎలా కలుగుతారు?” (6:101)

ఈ చేతబడి ప్రభావం దైవప్రవక్త (స)పై పడటానికి సంవత్సరానికి పైగా పట్టింది. ఆ ప్రభావమైనా చాలా తక్కువ. మొదటి ఆర్పిల్ల తరువాత ఆయనకు తన ఆరోగ్యంలో ఏదోకొంచెం మార్పు వచ్చినట్లు అనిపించింది. చివరినెలల్లో ఈమార్పు క్రమంగా తీవ్రమై పోయినట్లు అనిపించింది. దాని ప్రభావం వల్ల ఆయన లోలోన క్రుంగిపోసాగారు. చివరి మూడు నాలుగు రోజులపాటు అనుచరులు జ్ఞాపకం చేసేవరకు చేసిన పనిని చేయ లేదని భావించి మళ్ళీ చేయబోవడం, చేయనిపని చేశానని భావించడం జరిగేది.

సాధారణంగా ఇలాంటి మతిమరుపు చాలామందిలో ఉండటం మనకు తెలిసిందే. అంతమాత్రాన వారి దైనందిన కార్యకలాపాలకు ఎలాంటిభంగం రాదు. ఇక దైవ ప్రవక్త (స) విషయానికి వస్తే, ఆయన దైవదౌత్య కార్యకలాపాలపై ఈ చేతబడి ఏమాత్రం ప్రభావం చూపలేకపోయింది. అంతేకాదు, దైవప్రవక్త (స)పై చేతబడి ప్రభావం పడినట్లు, అనుక్షణం ఆయన్ని అంటిపెట్టుకొని ఉండే శిష్యులు సైతం గ్రహించలేకపోయారు.

ఓరోజు ఆయన చేతబడి గురించి దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తూ నిద్రపోయారు. కలలో ఇద్దరు దైవదూతలు దీన్ని గురించే మాట్లాడుకుంటుండగా చూశారు. దాని ప్రకారం ఆయన మరునాడుదయం కొందరు అనుచరుల్ని తీసుకొని ఆ బావి వద్దకు వెళ్ళారు. అందులోని నీరంతా తోడించి దాని అడుగున రాతిక్రింద ఉన్న ఖర్జూరపు గుచ్చం బయటికి తీయించారు. అందులో దువ్వెన, వెండ్రుకలతో పాటు పడకొండు ముడులు వేయబడిన ఒక నరం, కొవ్వుతో చేయబడిన సూదులు గుచ్చబడిన ఒక దిష్టిబొమ్మ కూడా ఉన్నాయి.

అప్పుడు దైవసందేశం తెచ్చే జిబ్రీల్ (అలై) వచ్చి ఈ రెండు అధ్యాయాలు పఠించమని చెప్పారు. దాని ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) ఒక్కొక్క సూక్తి పఠిస్తూ ఒక్కొక్క ముడి విప్పతూ, బొమ్మకు గుచ్చిన ఒక్కొక్క సూది తీసేస్తూ పోయారు. ఇలా ముడులన్నీ విప్పి, సూదులన్నీ తీసేశారు. దాంతో ఆయన చేతబడి ప్రభావం నుండి బయటపడ్డారు. ఆ తర్వాత ఆయన మాంత్రికుడు లబీద్ని పిలిపించి నిలదీశారు. అతను తప్పు ఒప్పు కున్నాడు. అయితే దైవప్రవక్త (స) అతనిపై ఎలాంటిచర్య తీసుకోకుండా క్షమించారు.

చేతబడి అనేది మానసిక ప్రభావం. ఇది శరీరాన్ని కూడా ప్రభావితం చేస్తుంది. అయితే దైవాజ్ఞ లేనిదే చేతబడి కూడా ప్రభావం చూపదు. ఈ సంఘటన ద్వారా దేవుడు మానవులకు రెండు విషయాలు బోధించదలచినట్లు తెలుస్తోంది. ఒకటి, దైవప్రవక్త కూడా మానవుడే అన్నది. ఆయనకూడా ఇతరులకు మాదిరిగానే వ్యాధులు వస్తాయి. చేతబడి చేస్తే ఆయనపై కూడా దాని ప్రభావం పడవచ్చు. అందువల్ల దైవప్రవక్తను దైవ ప్రవక్తగానే విశ్వసించాలిగాని, ఆయన్ని కష్టాలు తీర్చేవానిగా, మొరలాలకించి వరాలు ఇచ్చేవానిగా తలచి దేవుని స్థాయికి చేర్చకూడదు.

రెండు, దైవప్రవక్త (స) ఇతర మానవులాంటి సాధారణ మానవుడు కాదు. ఆయన పై దైవసందేశం అవతరిస్తుంది. దైవదూత జిబ్రీల్ (అలై) ఆయన దగ్గరకు వస్తుంటారు. కనుక దేవుని మీద విశ్వాసం ఉన్నవారు మహనీయ ముహమ్మద్ (స)ని అంతిమ దైవప్రవక్తగా విశ్వసించి, ఆయన బోధనలు పాటించవలసి ఉంటుంది. ఆయన ద్వారానే ప్రళయం వరకు మానవాళికి రుజుమార్గం ప్రాప్తమవుతూ ఉంటుంది.

హదీసు గ్రంథాల్లోని కొన్ని ఉల్లేఖనాల ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ప్రతిరోజూ రాత్రి పడుకోబోయే ముందు, ప్రత్యేకంగా వ్యాధిగ్రస్త స్థితిలో ఖుర్ఆన్లోని 112, 113, 114

అధ్యాయాలు (సూరాలు) మూడుసార్లు పఠించి చేతులపై ఊది, ఆ చేతులతో తల నుండి కాళ్ళవరకు అందినమట్టుకు మొత్తం శరీరాన్ని స్పృశించేవారని తెలుస్తోంది.

ప్రారంభంలో దైవప్రవక్త (స) బాధ నివారణకు మంత్రించి ఊదడానికి అనుమతించేవారుకాదు. తర్వాత బహుద్దైవారాధనా భావంలేకుండా అల్లాహ్ పేర్లతో, లేక ఖురాన్ సూక్తులతో మంత్రించవచ్చని అన్నారు. అయితే మనిషి దేవుణ్ణి మాత్రమే నమ్ముకోవాలని, తమంతటతాము స్వస్థత చేకూర్చలేని మంత్రాలపై ఆధారపడకూడదని చెప్పారు.

ఆయన ఇలా ప్రవచించారు: “నా ఉమ్మత్ (అనుచర సమాజం)లో (కాల్ఫిన) వాతల చికిత్స చేయించుకోకుండా, మంత్రం వేయించుకోకుండా, జాతకం చెప్పించుకోకుండా, తమ ప్రభువును మాత్రమే నమ్ముకొని ఆయన మీద ఆధారపడేవారు పరలోక విచారణను ఎదుర్కోకుండానే నేరుగా స్వర్గంలో ప్రవేశిస్తారు.” (ముస్లిం)

దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “వాతల చికిత్స చేయించుకున్నవారికి, మంత్రం వేయించుకున్నవారికి దేవునిపై భరోసా వుంచే విషయంతో సంబంధం లేకుండా పోయినట్లే.” (అంటే అతనికి దేవుని మీద నమ్మకం పోతుందన్నమాట.)- (తిర్మిజి)

తేలుకాటు, పాముకాటు, దిష్టి, చేతబడి, మందులకు లొంగని లేదా మందులు లభించని వ్యాధులవంటి బాధల నివారణ కోసం ఖుర్ఆన్ సూక్తులతో మంత్రించి ఊదడాన్ని అనుమతించినట్లు హదీసుల్లో ఆధారాలున్నాయి. కాని బాధల నుండి విముక్తి కోసం దేవుణ్ణి వేడుకోకుండా సంఖ్యాపరమైన సంకేతాల తాయెత్తులు కట్టించుకొని మెడలో వేసుకోవచ్చని, వాటిని బ్రతుకు తెరువు కోసం వాడుకోవచ్చని ప్రవక్త ప్రవచనాల్లో మనకు ఎక్కడా ఆధారాలు కనిపించవు. ఏఆపద వచ్చినా, ఏబాధ కలిగినా, విశ్వాసులు దేవుణ్ణి నమ్ముకొని, ఆయన రక్షణ మీదే ఆధారపడాలని ఇస్లాం బోధిస్తోంది. అంతే కాకుండా, వృద్ధాప్యానికి తప్ప ప్రతి వ్యాధికి మందున్నదని, దాన్ని ఉపయోగించుకొని దేవుని మీద భరోసా ఉంచాలని కూడా ఇస్లాం చెబుతోంది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

చెప్పు: “నేను అరుణోదయానికి ప్రభువయిన దేవుని శరణుగోరుతున్నాను. ఆయన సృష్టించిన ప్రతిదాని కీడునుండి, ముసురుకొచ్చే రాత్రిచీకటి కీడునుండి, (మంత్ర) ముడులపై ఊదేవారి కీడునుండి, అసూయపడుతున్న అసూయాపరుడి కీడునుండి నేను ఆయన శరణు గోరుతున్నాను.” (1-5)

అవతరణ: మదీనా **114. నాస్ (మానవాళి)** సూక్తులు: 6

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

చెప్పు: “మాటిమాటికి వచ్చి భ్రమలు కలిగించి కలతలు రేపేవాడి కీడునుండి నేను మానవుల ప్రభువు, చక్రవర్తి, ఆరాధ్యదైవం (అయిన దేవుని) శరణు గోరుతున్నాను. ప్రజల హృదయాలలో భ్రమలు కలిగించి కలతలు రేపేవాడు మానవుల్లోనూ ఉండవచ్చు; జిన్నుల (భూతాల)లోనూ ఉండవచ్చు. (1-6)

(దైవానుగ్రహం వల్ల సమాప్తం)

కృతజ్ఞతాంజలి

అపార కృపాశీలుడు, అణువణువుపై అధికారంకల అల్లాహ్ మాత్రమే సకల విధాల ప్రశంసలకు అర్హుడు. కష్టసుఖాలు, లాభనష్టాలు, జీవన్మరణాలు అన్నీ ఆయన చేతిలోనే ఉన్నాయి. ఆయన ఆజ్ఞ లేనిదే చెట్టు నుండి ఆకయినా రాలదు. ఆయన అద్వితీయుడయిన ఆరాధ్యుడు, అసాధారణ శక్తిసంపన్నుడు.

దేవా! నీ పవిత్ర గ్రంథం అనువదించే మహాభాగ్యం ప్రసాదించినందుకు నేను సర్వదా నీకు కృతజ్ఞుణ్ణి. నీ కారుణ్యానుగ్రహాల వల్లనే నేనీ మహాకార్యాన్ని నాకు చేత నయినంత వరకు పూర్తిచేశాను.

ప్రభూ! నేనీ పనికి యోగ్యుణ్ణి కాకపోయినా సమాజంలో నెలకొనివున్న పరిస్థితులు, నాకు నీవు ప్రసాదించిన పరిమిత జ్ఞానం, నా మదిలో రేగుతున్న తుఫాను లాంటి బాధ్యతా భావం నన్నీ పనికి ప్రేరేపించాయి.

ప్రభూ! ఈ పని సందర్భంగా నా వల్ల ఎన్నో తప్పులు జరిగి ఉంటాయి. నా మనో దౌర్బల్యం, నా దుష్టమనస్సు నాచేత ఇంకెన్నెన్ని తప్పులు చేయించాయో నాకు తెలియదు. ప్రభూ! నాయీ తప్పులన్నీ దయతో క్షమించు, నన్ను కనికరించు.

దేవా! తెలుగుభాషలో అనువదించబడిన ఈ దివ్యవాణిని ప్రచురించే, నీ దాసులకు చేరవేసే పని కూడా నీ దయదాక్షిణ్యాల పైనే ఆధారపడి ఉంది. నా శక్తి మేరకు కృషి చేయడమే నా బాధ్యత. ఆపై దాని పరిపూర్తి నీ ఇష్టాయిష్టాల పరిధిలో ఉంది.

ప్రభూ! నీ మనోభీష్టం పరిధిలోని విషయాలను నేను అర్థించలేను. నీ కారుణ్య కటాక్షాలనే నేను అర్థించగలను. నా అసలు లక్ష్యం నీ ప్రసన్నతా మహాభాగ్యం, పరలోక సాఫల్యాలు మాత్రమే. వీటికి సాధనంగా మారుతుందన్న ఆశతోనే నేనీ పవిత్ర కార్యం నిర్వహించాను.

ప్రభూ! నా అసలు లక్ష్యం కోసం నీవు నాచేత ఏ పని చేయించినా అది నాకు శిరోధార్యమే. సమస్త స్తుతిస్తోత్రాలకు నీవే అర్హుడవు.

అబూల్ ఇర్ఫాన్

(ఖుర్ఆన్ అనువాదకుడు)

హదీసు దర్పణంలో ఖుర్ఆన్

❖ దేవుడు ఈ గ్రంథం ద్వారా కొందరిని ఉద్ధరిస్తాడు. మరికొందరిని పడదోస్తాడు. (ముస్లిం).

❖ ఖుర్ఆన్ విద్య నార్జించి, దాన్ని ఇతరులకు నేర్పేవారే మీలో అందరికంటే శ్రేష్టులు. (బుఖారి).

❖ ఎవరైనా ఖుర్ఆన్ నిషేధించిన విషయాలను ధర్మసమ్మతం చేసుకున్నాడంటే, అతనసలు ఖుర్ఆన్ విశ్వసించనే లేదన్నమాట. (తిర్మిజి)

❖ ప్రళయదినాన ఖుర్ఆన్ ని, దాని ప్రకారం ఆచరించినవారిని (దైవన్యాయస్థానానికి) తీసుకు రావడం జరుగుతుంది. అప్పుడు వారి ముందు బఖరా, అలిఇమాన్ సూరాలు నల్లటి మబ్బు తునకల రూపంలో (నీడనిచ్చి) నడుస్తుంటాయి. వాటి క్రింది భాగాన వెలుగు ఉంటుంది. లేదా ఆ రెండు సూరాలు రెక్కలు చాచిన పక్షుల గుంపులా పైన ఎగురుతూ వారిని అనుసరిస్తాయి. ఇలా ఈరెండు సూరాలు తమను పరించినవారికి అనుకూలంగా సాక్ష్యమిస్తూ వస్తాయి. (ముస్లిం)

❖ జాగ్రత్త! సమీపకాలంలో ఒక పెద్ద కల్లోలం తలెత్తుంది.... దివ్య ఖుర్ఆన్ ద్వారా మాత్రమే మీరు దీని బారినండి బయటపడ గల్గుతారు. ఈ గ్రంథంలో మీకు పూర్వం గతించిన జాతులు చవిచూసిన పర్వవసానాలు కూడా ఉన్నాయి; వీతర్వాత రాబోయేవారికి ఎదురయ్యే పరిణామాలు కూడా ఉన్నాయి: ఇంకా ఈ గ్రంథంలో మీ దైనందిన వ్యవహారాలకు సరయిన పరిష్కార మార్గాలు కూడా ఉన్నాయి.... ఈ గ్రంథం ఆషామాషీ వాక్కు కాదు. ఇది ఎంతో గంభీరమైన, నిర్ణయాత్మకమైన వాణి. దుర్మార్గుడయి ఈ గ్రంథాన్ని విడనాడిన క్రూరుణ్ణి దేవుడు అణగ ద్రొక్కి వేస్తాడు. దీన్ని వదిలి వేరేచోటు నుండి మార్గదర్శకత్వం పొందడానికి ప్రయత్నించేవాణ్ణి దేవుడు మార్గభ్రష్టుడిగా చేస్తాడు. ఈ గ్రంథం దేవుడు పంపిన పటిష్ఠమైన త్రాడు. ఇది వివేకవంతమైన హితవాణి. ఇదే సరైన దారి (ముక్తిమార్గం)--- (తిర్మిజి, దారి)

❖ ప్రళయం సమీపంలో (ధర్మ) జ్ఞానం తీసేసుకోవడం జరుగుతుంది... దేవుడు జ్ఞానం తీసేసు కుంటాడంటే ప్రజల హృదయాల నుండి తొలిగిస్తాడని అర్థం కాదు. జ్ఞానం తీసుకోవడమంటే ధర్మవేత్తలు లోకం నుండి క్రమంగా అంతరించి పోతారు. ఒక్క ధర్మవేత్త కూడా లేకుండా అందరూ అంతరించిన తర్వాత జనం మూర్ఖుల్ని నాయకులుగా చేసుకుంటారు. ఆ మూర్ఖులు ప్రజలు అడిగిన విషయాలకు జ్ఞానం లేకుండా ఫత్వాలు (తీర్పులు) ఇస్తారు. ఈవిధంగా వారు స్వయంగా దారి తప్పడమే గాకుండా ప్రజల్ని కూడా దారి తప్పిస్తారు. (బుఖారి, ముస్లిం)

❖ ఖుర్ఆన్ ని చదవాల్సిన విధంగా చదవండి. రేయింబవళ్ళు చదవండి. దాన్ని వ్యాపింప జేయండి. అందులోని విషయాలను పరిశీలించండి, మీ జీవితం సార్థకమవుతుంది.

❖ ఎవరు ఖుర్ఆన్ అధ్యయనం చేసి దాని ప్రకారం ఆచరిస్తాడో, ప్రళయ దినాన (దైవదూతలు) అతని తల్లిదండ్రులకు ఒక కిరీటం పెడతారు. ఆ కిరీటం సూర్యుని కన్నా ఎక్కువ తేజస్సుతో ప్రకాశిస్తుంది. (బుఖారి, ముస్లిం)

❖ రెండు విషయాల పట్ల ఈర్ష్య పడటం ధర్మసమ్మతమే. అందులో ఒక విషయం... దేవుడు ప్రసాదించిన ఖుర్ఆన్ జ్ఞానంలో (చదవడం, వ్రాయడం, నేర్పడం, ప్రచారం చేయడం వగైరా కార్యకలాపాలలో) రేయింబవళ్ళు నిమగ్నుడయి ఉండేవాడు. (బుఖారి, ముస్లిం)

1. సంక్షిప్త సమాచారం (మొదటి భాగం)

- ఖుర్ఆన్ అవతరణ ప్రారంభమైన తేదీ... క్రీ.శ.12-2-610, రమజాన్ నెల శుక్రవారం.
- దైవప్రవక్త అయినప్పుడు ముహమ్మద్ మహనీయుని (స) వయస్సు..... చాంద్రమానం ప్రకారం 40 సంవత్సరాల 6 నెలల 15 రోజులు. సూర్యమానం ప్రకారం 39 సంవత్సరాల 3 నెలల 15 రోజులు.
- ఖుర్ఆన్ మొత్తం అవతరించిన కాలం..... 22 సంవత్సరాల, 5 నెలల, 14 రోజులు.
- ఖుర్ఆన్ లోని మొత్తం అధ్యాయాలు (సూరాలు)..... 114.
- ఖుర్ఆన్ లోని మొత్తం సూక్తులు (ఆయత్లు)..... 6,236.
- ఖుర్ఆన్ లోని మొత్తం పదాలు..... 86,430.
- ఖుర్ఆన్ లోని మొత్తం అక్షరాలు..... 3,23,760.
- ఖుర్ఆన్ లో మొత్తం పఠన సజ్గాలు..... 14.
- దైవప్రవక్త (సల్లం) దివ్యావిష్కృతి (వహీ)ని ఎప్పటికప్పుడు వ్రాసి భద్రపరచిన అనుచరు (సహాబీ)ల సంఖ్య..... 40.
- మొట్టమొదటి దివ్యావిష్కృతి (వహీ)లోని సూక్తులు.....అలఖ్ (గడ్డకట్టిన రక్తం) అధ్యాయం (సూరా)లోని మొదటి అయిదు సూక్తులు.....95:1-5.
- చిట్టచివరి దివ్యావిష్కృతి (వహీ)లోని అధ్యాయం, సూక్తులు..... ఒక ఉల్లేఖనం ప్రకారం 2వ అధ్యాయం గోవు (బఖరా)లోని 281వ సూక్తి. మరొక ఉల్లేఖనం ప్రకారం 5వ అధ్యాయం (మాయిదా)లోని 3వ సూక్తి.
- మొట్టమొదట ఏకకాలంలో అవతరించిన పూర్తి అధ్యాయం... 1.ఫాతిహా (ప్రారంభం).
- చిట్టచివర ఏకకాలంలో అవతరించిన పూర్తి అధ్యాయం.... 110. నస్ర (సహాయం).
- దైవప్రవక్త (సల్లం) మక్కాలో గడిపిన పన్నెండున్నర ఏండ్ల కాలంలో అవతరించిన మొత్తం అధ్యాయాలు...90 (పరిమాణం రీత్యా ఇవి మొత్తం ఖుర్ఆన్ లో 2/3 భాగం).
- దైవప్రవక్త (స) మదీనాలో గడిపిన పదేళ్ళకాలంలో అవతరించిన మొత్తం అధ్యాయాలు (సూరాలు)..... 24 (పరిమాణం రీత్యా ఇవి మొత్తం ఖుర్ఆన్ లో 1/3 భాగం).
- ఖుర్ఆన్ పరిరక్షణ గురించి దేవుడు ఇచ్చిన హామీ ఉన్న అధ్యాయం, సూక్తి.... 15వ అధ్యాయం (సూరా)లో 9వ సూక్తి.
- దైవప్రవక్త (స)కు ఖుర్ఆన్ సందేశం (దివ్యావిష్కృతి) అందజేసిన దైవదూత..... హజ్రత్ జిబ్రీల్ (అలైహి)
- విశ్వసామ్రాజ్య సింహాసనాధీశుని కొలువులో గొప్ప హోదా, అంతస్తులు కలిగివున్న ప్రముఖుడు....దైవప్రవక్తలకు దైవసందేశాన్ని చేరవేసే దైవదూత జిబ్రీల్ (అలై).
- మొత్తం ఖుర్ఆన్ ని మొదటి సారిగా వ్రాత రూపేణ ఒకచోట సమీకరించినవారు..... మొదటి ఖలీఫా హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి).
- ఖురైషితెగ ఉచ్చారణతో ఖుర్ఆన్ ని తయారుచేసి, దాని నకళ్ళను ఇస్లామీయ రాజ్యం

- లోని ముఖ్యపట్టణాలకు పంపినవారు.....మూడవ ఖలీఫా హజ్రత్ ఉస్మాన్ (రజి).
- మూడవ ఖలీఫా కాలంనాటి వ్రాతప్రతుల్లో ఇప్పటికీ సురక్షితంగా ఉన్న రెండు ప్రతులుఒకటి, తామ్బుట్ (రప్ప్యా)లో; రెండు, ఇస్టాంబుల్ (టర్కీ)లో ఉన్నవి.
 - ఖుర్ఆన్ పఠనం ప్రారంభించే ముందు పైతాన్ బారి నుండి దేవుణ్ణి శరణు వేడమని ఉన్న సూక్తి.....16:98.
 - “అల్లాహ్” అనే పేరు ఖుర్ఆన్ లో మొత్తం ఇన్ని సార్లు వచ్చింది..... 2,697.
 - మహాప్రవక్త (స) పేర్లలో “ముహమ్మద్” అనే పేరు ఖుర్ఆన్ లో ఇన్ని సార్లు వచ్చింది4 సార్లు (3:144, 33:40, 47:2, 48:29).
 - ప్రవక్త (స) పేర్లలో “అహ్మద్” పేరు ఖుర్ఆన్ లో 1సారి మాత్రమే వచ్చింది. (61:6).
 - మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం)ని ఖుర్ఆన్ లో “విశ్వకారుణ్యమూర్తి” (అంటే యావత్తు ప్రపంచవాసుల పాలిట దైవకారుణ్యం) అని వర్ణించిన సూక్తి..... (21:107).
 - మహాప్రవక్త (స) ఎదురుగా పూర్ణచంద్రుడు తృటిలో రెండు ఖండాలుగా చీలిపోయాడని తెలిపిన సూక్తి..... (54:1).
 - ప్రవక్త గగనపర్యటన (మేరాజ్) ప్రస్తావన వున్న అధ్యాయాలు....(17:1, 53:13,14).
 - మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) ప్రత్యక్ష అనుచరుల (సహాబీల) గుణగణాలను గురించి ప్రస్తావించిన గత దైవగ్రంథాలు..... తౌరాత్, ఇన్జీల్ (48:29).
 - ఖుర్ఆన్ లో ప్రస్తావించబడిన సహాబీ పేరు....జైద్ బిన్ హారిస్(రజి)--(33:37).
 - ముహమ్మద్ ప్రవక్త (స)ను వ్యతిరేకించిన అవిశ్వాసులలో ఒకతని పేరు ప్రస్తావించిన అధ్యాయం (సూరా)..... అబూలహబ్ (111:1-3).
 - ఖుర్ఆన్ లో ప్రస్తావించబడిన దైవప్రవక్తల పేర్లు మొత్తం..... 26.
 - ప్రవక్తల పేర్లతో అవతరించిన మొత్తం అధ్యాయాలు (సూరాలు).....(యూసుఫ్-10, హూద్-11, యూసుఫ్-12, ఇబ్రాహీం-14, ముహమ్మద్-47, నూహ్-71).
 - ఖుర్ఆన్ లో గత దైవగ్రంథాలు.....తౌరాత్ (మూసా ప్రవక్త), జబ్బూర్ (దావూద్ ప్రవక్త), ఇన్జీల్ (ఈసా ప్రవక్త).
 - మక్కీ, మదనీ సూరాలంటే....మక్కీ సూరాలంటే హిజ్రత్ కు పూర్వం అవతరించిన సూరాలని, మదనీ సూరాలంటే హిజ్రత్ తర్వాత అవతరించిన సూరాలని అర్థం.
 - ఖుర్ఆన్ పేర్కొన్న దైవప్రవక్తలలో అత్యధిక ప్రస్తావన వచ్చిన దైవప్రవక్త పేరు..... మూసా ప్రవక్త (అలైహి).
 - మత్స్యబాధితుడు (జన్నాన్) అంటే..చేప మింగిన యూసుఫ్ ప్రవక్త (అ)-21:87,88).
 - నూహ్ ప్రవక్త (అలై) దైవసందేశం ప్రచారం చేసిన కాలం.....950 ఏండ్లు (29:14).
 - ఒక ప్రవక్త తండ్రి అవిశ్వాసి అయ్యాడు, అతను...ఇబ్రాహీం (అ) తండ్రి ఆజర్ (6:74).
 - ఒక ప్రవక్త కొడుకు అవిశ్వాసి అయ్యాడు, అతను...నూహ్ (అ) కొడుకు (11:42,43).
 - సత్యాన్ని విశ్వసించిన పుణ్య స్త్రీలు.....ఈసా ప్రవక్త (అలై) మాతృమూర్తి హజ్రత్ మర్యం

- (అలై); ఫిరౌన్ చక్రవర్తి భార్య హజ్రత్ ఆసియా (అలై) - (66:11,12).
42. సత్యాన్ని నిరాకరించి అవిశ్వాసుల్లో చేరిన స్త్రీలు.....లూత్ ప్రవక్త (అలై) భార్య, నూహ్ ప్రవక్త (అలై) భార్య - (66:10).
43. మూసా ప్రవక్త (అలై) జాతికి చెందిన ధనమదాంధుడు.....ఖారూన్ (28:76-81).
44. నీటిలో మునిగిన ఒక అవిశ్వాసి శవాన్ని దేవుడు ప్రజల గుణపాఠం కోసం నేటికీ సురక్షితంగా ఉంచాడు, అది.....ఫిరౌన్ శవం, ఈజిప్టులో ఉంది (10:90-92).
45. గత జాతులలో ఈజాతి ప్రజలందరూ సత్యాన్ని విశ్వసించారు.....యూసుఫ్ ప్రవక్త (అలై) జాతి (10:98).
46. ఖుర్ఆన్ లో బీజాక్షరాలు వచ్చిన మొత్తం సూరాలు (అధ్యాయాలు)..... 30.
47. ఖుర్ఆన్ లో ప్రస్తావించబడిన మసీదులు..... 1. మస్జిదుల్ హరాం (మక్కా), 2. మస్జిదుల్ అఖ్సా (జెరూసలేం), 3. మస్జిదుల్ జిరార్ (మదీనా), 4. మస్జిదుల్ ఖుబా (మదీనా), 5. మస్జిదుల్ నబవి (మదీనా).
48. మన తొలి ఆరాధనాకేంద్రం (ఖీబ్లా).....మస్జిదుల్ అఖ్సా (బైతిల్ మఖ్దీస్- జెరూసలేం).
49. దైవాజ్ఞలు ఎక్కువగా వున్న అధ్యాయం (సూరా).....2వ అధ్యాయం, బఖరా (గోవు).
50. ఖుర్ఆన్ లో రెండు సార్లు “బిస్మిల్లా హిర్రహమ్మీ నిర్హీం” ప్రస్తావన వచ్చిన అధ్యాయం (సూరా)...27వ అధ్యాయం నమల్ (చీమలు).
51. ఖుర్ఆన్ లో నమాజ్ ప్రస్తావన ఇన్ని సార్లు వచ్చింది..... 700.
52. ఖుర్ఆన్ లో దానధర్మాల ప్రస్తావన ఇన్ని సార్లు వచ్చింది..... 150
53. ఖుర్ఆన్ కు గుండెకాయ వంటిదని చెప్పబడిన అధ్యాయం (సూరా)..... 36-యాసీన్.
54. ఖుర్ఆన్, తొరాత్ లకు మరోపేరు..... పుర్ఖాన్ (25:1, 21:48).
55. గత గ్రంథాలను కూడా ఖుర్ఆన్ పేరుతో ప్రస్తావించిన (సూరాలు)..15:91, 13:31.
56. ప్రజలు క్షుద్రజీవులుగా భావించే వాటిలో ఖుర్ఆన్ ఈ ప్రాణులను ఉదాహరణలుగా పేర్కొన్నది.....దోమ (2:26), చీమ (27:18), ఈగ (22:73), కుక్క (7:176), తేనెటీగ (16:68), సాలీదు (29:41).
57. సప్తమాకాశంలోని దివ్య వృక్షరాజం పేరు..... సిద్రతుల్ మున్నహా (53:14).
58. నరకంలో పాపాత్ములు తినే పరమ అసహ్యకరమైన నాగజెముడులాంటి చెట్టు పేరు.... జక్కామ్ (37:62-66, 44:43-44, 56:51-53).
59. మానవుల పరీక్ష కోసం మానవ రూపాల్లో క్షుద్రదీవ్య (చేతబడి) నేర్పడానికి పంపబడిన దైవదూతలు..... హోరూత్, మారూత్ (2:102)
60. “ధర్మస్వీకారంలో ఎలాంటి బలాత్కారంలేదు” అనే సూక్తి ఈ అధ్యాయంలో ఉంది..... బఖరా (గోవు-2:256).
61. దుర్బర (నరక)యాతనల నుండి కాపాడగలిగే వ్యాపార విధానం ఈ అధ్యాయంలో ఉంది.....సఫ్ (సైనిక పంక్తి-61:10,11)

62. “ఏ మతస్థులైనా దేవుణ్ణి అంతిమదినాన్ని విశ్వసించి, సత్కార్యాలు చేస్తే చాలు” అనే సూక్తి ఈ అధ్యాయాల్లో ఉంది..... (బఖరా- 2:62, మాయిదా- 5:69).
63. పుస్తకాలు మోసే గాడిదతో పోల్చబడినవారు..... దైవాజ్ఞలు తెలిసి కూడా వాటిని ఆచరించని యూదులు (62:5).
64. దైవాజ్ఞలను వదలి మనోవాంఛలకు బానిసయినవాణ్ణి కుక్కతో పోల్చబడిన విషయం ఈ అధ్యాయంలో ఉంది.....ఆరాఫ్ (శిఖరాలు-7:176).
65. పులిని చూసి పారిపోయే అడవిగాడిద ల్లాంటివారు....సత్యవిముఖులు (74:49-51).
66. చెదులు-అశ్లీలచేష్టల జోలికి పోకుండా నిరోధించే సత్కార్యం..నమాజ్ (29:45).
67. ఖుర్ఆన్ ప్రకారం శిశువు మాతృగర్భంలో రూపుదిద్దుకొని జన్మించడానికి పట్టే కనీసపు కాలం.....6 నెలలు (46:15, 31:14).
68. మానవులు ఇహలోకంలోకి రాకముందే వారి ఆత్మల చేత ఈ విషయం గురించి ప్రమాణం చేయించబడింది...“అల్లాహ్ మాత్రమే ప్రభువు, పోషకుడు (7:172).
69. నూహ్ ప్రవక్త (అలై) ఓడ దిగిన పర్వతం పేరు..... జూదీ పర్వతం (11:44).
70. ప్రళయ సూచనల్లో ఒక సూచనగా మాట్లాడే జంతువు బయల్పడుతుంది...(27:82).
71. ఏ విషయంలోనైనా దేవుడు నిర్దేశించిన చట్టాల ప్రకారం నిర్ణయం తీసుకోనివారిని ఖుర్ఆన్ ఇలా అభీశంసించింది....తిరస్కారులు (కాఫిర్), దుర్మార్గులు (జాలిమ్), దుర్జనులు (ఫాసిఖ్)- (5:44,45,47).
72. మానవుని జీవితపరమార్థం ఏమిటో ఒకేఒక వాక్యంలో తెలిపిన సూక్తి...(51:56).
73. కంప్యూటర్, ఇంటర్నెట్ మొదలైన ఎలక్ట్రానిక్ పరికరాలలో అపరిచితులు, ప్రత్యర్థుల బారి నుండి సమాచారాన్ని కాపాడుకోవడానికి “ఫైర్వోల్” ఉంటాయి. అలాగే ఇస్లాంలో కూడా ఒక ఫైర్వోల్ ఉంది. దానిపేరు.....సలాం (4:86).
74. యూసుఫ్ అధ్యాయం (సూరా) కాకుండా ఇతర అధ్యాయాలలో యూసుఫ్ ప్రవక్త (అలై) పేరు ఈ సూక్తుల్లో వచ్చింది.....(6:84, 40:34).
75. మానవసృష్టి ప్రారంభం నుండి ఇప్పటి వరకు ప్రభవించిన మొత్తం దైవప్రవక్తలు..... 1,24,000 మంది.
76. బహుదైవారాధకులు ఆరాధించే మిథ్యాదైవాల్ని దూషించవద్దని ఉన్న దైవాజ్ఞ..(6:108)
77. “ఆ తర్వాత అనర్హులు, అయోగ్యులు వారికి వారసులై పోయారు. వారు నమాజ్ ని వదిలేసి మనోవాంఛలకు బానిసలై పోయారు. త్వరలోనే వారు తమ మార్గభ్రష్టత్వానికి తగిన శిక్ష అనుభవిస్తారు” అనే సూక్తి ఎక్కడ ఉంది?..... (19:59)
78. “దేవుని దాసులలో జ్ఞానులు మాత్రమే (ఈప్రకృతి యదార్థాలు గమనించి) దేవునికి భయపడతారు” అనే సూక్తి ఉన్న సూరా.... (35:28)
79. పరిమాణం రీత్యా మొత్తం ఖుర్ఆన్ ని 30 పాఠాలు (కాండాలు)గా విభజించడం జరిగింది. మొత్తం 114 సూరాలలో సగం (57) సూరాలు ఇన్ని పాఠాలు అవుతాయి.27 పాఠాలు కాండాలు. (మిగిలిన సగం సూరాలు 3 పాఠాలు మాత్రమే.)

2. సంక్షిప్త సమాచారం (రెండవ భాగం)

1. అగోచరాలు:- మానవుని జ్ఞానేంద్రియాలకు, అతని వైజ్ఞానిక పరిశోధనలకు సైతం అంతుచిక్కని విషయాలు కూడా కొన్ని ఉన్నాయి. ఉదాహరణకు, ఈ విశ్వాన్ని సృష్టించి దాన్ని క్రమబద్ధంగా నడిపిస్తున్న దేవుడు, విశ్వనిర్వహణ కోసం ఆయన నియమించిన దైవదూతలు, మరణానంతర పరిస్థితులు, స్వర్గనరకాలు మొదలైనవి. వీటినే అగోచరాలు లేక అతీంద్రియాలు (గ్రేట్) అంటారు. సృష్టికర్త ఉనికిని సూచించే, ఆయన ఏకేశ్వరత్వాన్ని చాటిచెప్పే నిదర్శనాలు ఈవిశ్వంలో ఎన్నో ఉన్నాయి. హృదయచక్రపులు ఉన్నవారు వాటిని పరిశీలించి ఆ ఏకేశ్వరుని ఆస్తిత్వాన్ని, ఆయన శక్తిసామర్థ్యాలను గుర్తిస్తారు. మిగిలిన అతీంద్రియ విషయాలు ఆయన నియమించిన దైవప్రవక్తల ద్వారా మాత్రమే తెలుస్తాయి.

దైవప్రవక్తలు మానవుల మధ్యనే పవిత్ర జీవితం గడిపినవారై ఉంటారు. అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) సచ్చరిత ఆయన సమకాలిన అరబ్ ప్రజల ముందు తెరచిన పుస్తకమే. ఆయన జీవిత చరిత్ర ప్రామాణిక ఒనరుల ద్వారా సంకలనమయి ఈనాటికీ సురక్షితంగా ఉంది. అందువల్ల అగోచరాలకు సంబంధించి ఆ మహనీయుడు బోధించిన విషయాల్ని విశ్వసించగలిగే సుగుణం, సద్బుద్ధి మాత్రమే కావలసి వుంటుంది. అలాంటి సుగుణవంతులు, సహృదయులకు మాత్రమే సన్మార్గం ప్రాప్తమవుతుందని, అలాంటి వారే మోక్షం పొందగలరని దేవుడు తన అంతిమగ్రంథం ఖుర్ఆన్ ప్రారంభంలోనే స్పష్టంగా తెలియజేశాడు. (2:1-5)

2. అజీజ్ మిస్ర:- అత్యున్నతమైన హోదా, అధికారం కలిగిన వ్యక్తిని అజీజ్ అంటారు. అజీజ్ మిస్ర అంటే ఈజిప్టు రాజ్యంలో మంత్రిపదవో లేదా మరేదైనా గొప్ప పదవో గల వ్యక్తి అని అర్థం. 12వ అధ్యాయంలో అజీజ్ అనే పదం రెండుచోట్ల వచ్చింది. ఒకటి, దైవప్రవక్త యూసుఫ్ (అలై) అధికారంలోకి రాకమునుపు రాజు దగ్గర గొప్ప హోదా, అంతస్థులు కలిగిన వ్యక్తి కోసం ఉపయోగించబడింది. ఇతని అసలు పేరేమిటో ఖుర్ఆన్ ప్రస్తావించలేదు. బైబిల్లో ఇతని పేరు ఫాతీఫార్ అని ఉంది. రెండు, యూసుఫ్ (అలైహి) అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత ఆయన కోసం కూడా ఈ పదం ప్రయోగించబడింది. (12:51,78)

3. అగడ్త బాధితులు:- మతదురహంకారులైన రాజులు ఇతర మతస్థులపై దుర్భర హింసాకాండ జరిపి వేలాదిమందిని చంపడం గురించి చరిత్రలో అనేక సంఘటనలు జరిగాయి. వాటిలో ముఖ్యమైన మూడు సంఘటనలను ఖుర్ఆన్ 85వ అధ్యాయం (ఆకాశ బురుజులు)కు రాసిన పాదసూచకలో పేర్కొనబడ్డాయి చూడండి.

4. అదృశ్య గూఢచారులు:- పిల్లి కళ్ళు మూసుకొని పాలు తాగుతూ తనను ఎవరూ చూడటంలేదని అనుకుంటుందట. పిల్లి సంగతెందుకు? మనుషులు మాత్రం తక్కువ తిన్నారా? నేర ప్రవృత్తి గలవారు మనలో ఎంతమంది లేరా? తమను పట్టుకునే పోలీసులు ఎవరూ లేరన్న ధీమాతో, అసలు తమను నిలదీసేవారే ఎవరూ ఉండరన్న దుస్సాహసంతో అనేక మంది నేరాల మీద నేరాలు చేస్తుంటారు. కాని అదృశ్య గూఢచారులుగా పరలోక పోలీసులు అనుక్షణం మానవుల్ని వెన్నంటి ఉంటూ, వారు చేసే ప్రతి పనినీ, పలికే ప్రతి పలుకునూ ఎప్పటికప్పుడు రికార్డు చేస్తున్నారని ఇస్లాం చెబుతోంది. వారినే దివ్యఖుర్ఆన్ “కిరామన్ కాతిబీన్” అని పేర్కొన్నది. (82:10-12 సూక్తులు చూడండి.)

5. అన్నార్ (నసారా):- అంటే ‘సహాయకులు’ అని శాబ్దికభావం. ఈసా ప్రవక్త (అలై) తన అనుచరుల్ని ఉద్దేశించి ‘మన్ అన్నారీ ఇలల్లాహ్’ (దైవమార్గంలో నాకు సహాయపడేవారు మీలో ఎవరైనా వున్నారా?) అని అడిగినప్పుడు ‘సహాను అన్నారుల్లాహ్’ (మేము దేవుని మార్గంలో మీకు సహాయకులం) అని హవారిలు సమాధానమిచ్చారు (3:52,5:14). ఇది ఈసా (అలై) స్వస్థలం అయిన ‘నాసిరా’ అనే పదం నుండి పుట్టిందని నేటి క్రైస్తవులంటారు. ఖుర్ఆన్ దీన్ని ఖండిస్తోంది. ఈసాప్రవక్త (అలై) కూడా గత ప్రవక్తలు బోధించిన ఇస్లాం ధర్మాన్నే బోధించారు. ఆయన తన అనుచరులకు ముస్లిమ్లనే పేరు పెట్టారు. మసీహి, ఈసాయీ, నస్రానీ వగైరా పేర్లను యూదులు ఆ తర్వాతి కాలంలో ఆ మతవర్గం వారిని అపహాస్యం చేయడానికి ప్రయోగించేవారు. చివరికి అదే వారికి శాశ్వత పేర్లయ్యాయి. అదేవిధంగా క్రైస్తవులు అనే పదం కూడా క్రీస్తు నుండి తీసి పెట్టుకున్నారు.

6. ఆదం (అలై):- మొట్టమొదటి మానవుడు. ఈయన సంతతి నుండే మానవాళి ప్రపంచమంతటా విస్తరించింది. మానవుడు అనేక రకాలుగా పరిణామం చెందుతూ వానర సంతతి నుండి ప్రస్తుతరూపం సంతరించుకున్నాడన్న డార్విన్ జీవపరిణామ సిద్ధాంతం ఖుర్ఆన్ కు విరుద్ధమైనది. (చూడండి-2:30-39). దేవుడు ఆదం(అలై)ని సృష్టించిన తర్వాత ఆయనకు తోడుగా హవ్వ (అలై)ని కూడా సృష్టించాడు. వీరిద్దరి నుండి మానవ సంతతి ఉద్భవించింది. ఆదం (అలై) మొట్టమొదటి దైవప్రవక్త కూడా.

7. ఆద్ జాతి:- ఇది అరేబియారు చెందిన అతిపూతన జాతి. నూహ్ ప్రవక్త (అలైహి), ఆయన అనుచరుల సంతతుల నుండి ఆవిర్భవించింది. క్రీస్తుపూర్వం 1800-2000 మధ్య కాలంలో ఈ జాతి మహా వైభవంగా మనుగడ సాగించినట్లు తెలుస్తోంది. దేవుడు ఈ జాతిప్రజలకు అన్నివిధాల భోగభాగాలు ప్రసాదించాడు. అయితే వీరు నూహ్ (అలైహి) బోధనలను విస్మరించి క్రమంగా విగ్రహారాధనకు లోనయ్యారు. అందువల్ల దేవుడు వారి మార్గదర్శనం కోసం హూద్ ప్రవక్త (అలైహి)ను ప్రభంపజేశాడు. కాని వారాయన్ని తిరస్కరించి నాశనమయ్యారు. కొందరు మాత్రమే విశ్వసించారు. దక్షిణ అరేబియాలోని యమన్, యమామల మధ్య వున్న ‘అహ్మఖాఫ్’ ప్రాంతం వీరి జన్మస్థలం.

క్రీ.శ.1837లో జేమ్స్. ఆర్. వేల్పుటర్డ్ అనే ఆంగ్లేయ నౌకాధికారికి ‘హిసిన్ గురాద్’ కనుమలో ఓ పురాతన శిలాశాసనం దొరికింది. ఇది క్రీ.పూ.1800 నాటిదని తెలుస్తోంది. పురావస్తుశాస్త్ర నిపుణులు ఈ శిలాశాసనంలోని వ్రాతకు ఈ విధంగా అర్థం చెప్పారు: “మేమీ కోటలో ఓ సుదీర్ఘ కాలం ఎలాంటి దుస్థితి, ఇబ్బందులు లేకుండా ఎంతో సుఖంగా జీవించాము. మా కాలవలు ఎల్లప్పుడూ నదీ జలాలతో నిండి వుండేవి.....మా పాలకులు ఎలాంటి చెడు తలంపులకు తావిచ్చేవారు కాదు. చెడులు, కల్లోలాల పట్ల కఠినంగా వ్యవహరించేవారు. వారు మమ్మల్ని హూద్ ప్రవక్త తెచ్చిన ధర్మశాస్త్రం ప్రకారం ధర్మయుక్తంగా పరిపాలిస్తుండేవారు. మంచి తీర్పులు ఒక పుస్తకంలో నమోదు అవుతుండేవి. మేము దేవుని మహిమల్ని, మరణానంతరం తిరిగి బ్రతికించబడే విషయాన్ని నమ్మేవాళ్ళం” (తఫ్హీముల్ ఖుర్ఆన్ రెండవభాగం నుండి సేకరణ)

8. ఆయాత్:- ఇది ‘ఆయత్’కు బహువచనం. ఖుర్ఆన్ లోని ప్రతి అధ్యాయం (సూరా) లో వుండే సూక్తులను ఆయాత్ అంటారు. ఖుర్ఆన్ సూక్తులేగాక శిశ్యవ్యవస్థలో, ప్రకృతిలో, సృష్టి బైబిలిలో దేవుని అస్తిత్వాన్ని, ఆయన ఏకత్వాన్ని, శక్తిసామర్థ్యాలను మౌనంగా చాటి చెప్పే అనేక సూచనలు, మహిమలు, నిదర్శనాలను కూడా ఆయాత్ అంటారు. ఖుర్ఆన్ లో

కొన్ని చోట్ల ఆయాత్ అనే పదాన్ని సూక్తులు. దైవవచనాలు అనే భావంలో ప్రయోగించబడితే; మరికొన్ని చోట్ల సూచనలు, మహిమలు, నిదర్శనాలు అనే అర్థంలో కూడా ప్రయోగించబడింది. ఇంకా కొన్నిచోట్ల ఈ రెండు అర్థాలు స్ఫురించేలా కూడా ఈ పదం ప్రయోగించబడింది. సందర్భానుసారం దీన్ని అర్థం చేసుకోవలసి వుంటుంది.

9. ఇద్రీస్ (అలైహి):- కొందరు ధర్మవేత్తల అభిప్రాయం ప్రకారం ఈయన నూహ్ ప్రవక్త (అలై)కు పూర్వం వచ్చిన దైవప్రవక్త అని తెలుస్తోంది. బైబిల్ పాత నిబంధనం, ఆదికాండం 21-24 సూక్తులలో 'హనోక్' పేరుతో ప్రస్తావించబడిన వ్యక్తి ఇద్రీస్ ప్రవక్తనని ముస్లిం పండితుల అభిప్రాయం. 'హనోక్ మూడువందల యేండ్లు దేవునితో నడిచెనని... తరువాత దేవుడతనిని తీసికొని పోయెను గనుక అతడు లేకపోయెను'ని బైబిల్ చెబుతోంది

యూదుల మతగ్రంథం "తల్మూద్"లో హనోక్ ప్రజలకు దూరంగా నిష్కరింపబడిన ఏకాంతజీవితం గడుపుతుంటే, ఒక దైవప్రవక్త వచ్చి ఏకాంత కుమారం నుండి బయటికొచ్చి ప్రజలకు సన్మార్గం చూపమని ఉపదేశించాడని, దాంతో ఆయన ప్రజలను అనేక చోట్ల సమీకరించి సద్బోధ చేశాడని, ప్రజలు ఆయనకు విధేయులై పోయారని వుంది. ఆయన మానవ సంతతిని 353 ఏండ్లు పాలించాడని, ఎంతో న్యాయవంతంగా పాలన చేశాడని, ఆయన పాలనలో దేవుడు ధరణిపై తన కారుణ్యానుగ్రహాలు కురిపించాడని కూడా తల్మూద్ వివరించింది. అయితే ఆయన చివరికి తీవ్రమైన ఓ సుడిగాలి ద్వారా అగ్నిరథమెక్కి, గుర్రాలతో సహా ఆకాశంలోకి అధిరోపించాడని ఓ కట్టుకథ కూడా ప్రచారంలో ఉంది.

10. ఇస్మీల్:- ఇది ఈసా ప్రవక్త (అలైహి)పై అవతరించిన దైవగ్రంథం. ఈ గ్రంథం రెండువేల సంవత్సరాల క్రితం ఆనాడు పాలస్తీనా ప్రజలు మాట్లాడుకునే 'సిరియక్' భాషలో అవతరించి వుండవచ్చని తెలుస్తోంది. హెబ్రూభాష దానికి రెండు మూడు వందల యేండ్లకు పూర్వమే అంతరించిపోయింది. ఈనాటి బైబిల్ ఈసా (అలైహి), ఆయన అనుచరుల నిష్ఠుమణ తరువాత క్రీ.శ. 80-120 మధ్యకాలంలో వ్రాయబడింది. అప్పుడు ఈసా ప్రవక్త బోధనలను సేకరించడానికి వెళ్ళిన క్రైస్తవ పండితులు, వాటిని సిరియక్ భాష మాట్లాడే క్రైస్తవ ప్రజల నోట విని గ్రీకుభాషలో వ్రాసుకున్నారు.

అయితే ఆనాడు గ్రీకుభాషలో వ్రాయబడిన బైబిల్ అసలు ప్రతి కూడా ఈనాడు లేకుండా పోయింది. దాని అనువాదాలు, ఆ అనువాదాల అనువాదాలు మాత్రమే ఇప్పుడున్నాయి. అవి కూడా ఎన్నో మార్పులకు, చేర్పులకు గురయిపోయాయి. పైగా ప్రస్తుత బైబిల్ లో ఈసా (అలై) నిష్ఠుమణ తర్వాత జరిగిన సంఘటనలు, ఆయన అనుచరులని చెప్పబడేవారి మాటలు కూడా చోటు చేసుకున్నాయి. ఇస్మీల్ అనువాదం సైతం ఇంతగా మార్పులకు, చేర్పులకు గురికావడం వల్లనే దేవుడు తన వాణిని తిరిగి ఖర్ఆన్ రూపంలో అవతరింపజేశాడు. ఇక ఇదే ప్రశయంవరకు యావత్తు మానవులకు సన్మార్గం చూపగలిగే ఏకైక దైవగ్రంథం.

11. ఇబ్రాహీం సంతతి:- యూదులు, క్రైస్తవులు, ముస్లింలకు మూలపురుషుడు ఇబ్రాహీం ప్రవక్తే (అలై). బైబిల్ ప్రకారం ఆయనకు 86 ఏండ్ల వయస్సులో రెండవభార్య హాజీరా (రజి) ద్వారా ఇస్మాయిల్ ప్రవక్త (అలై), 100 ఏండ్ల వయస్సులో మొదటిభార్య సారా (రజి) ద్వారా ఇస్హాఖ్ ప్రవక్త (అలై) పుట్టారు. ఇస్మాయిల్ ప్రవక్త (అలై) సంతతి నుండి అరబ్బు తెగలు ఆవిర్భవించాయి. ఈ తెగలప్రజలు అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) కాలంలో ఇస్లాం స్వీకరించి ముస్లిములయి పోయారు.

రెండవ కుమారుడు ఇస్హాఖ్ సంతతి నుండి యూదులు, క్రైస్తవులు జన్మించారు. ఇస్హాఖ్ (అలై) సంతతిలో యాఖూబ్ (అలై), యూసుఫ్ (అలై), మూసా (అలై), దావూద్ (అలై), సులైమాన్ (అలై), యహ్యీ (అలై), ఈసా (అలై) వగైరా అనేకమంది ప్రవక్తలు ఉద్భవించారు. ఇబ్రాహీం ప్రవక్త (అలై), ఆయన సంతతికి చెందిన ఇతర ప్రవక్తలందరూ ఇస్లాం ధర్మం గురించే ప్రజలకు బోధించారు. అయితే అరబ్ బహుదైవారాధకులు తమ తాత ముత్తాతల దురాచారాలను వదలి అంతిమ దైవగ్రంథమైన ఖుర్ఆన్ ని విశ్వసించి ఇస్లాం స్వీకరిస్తే, యూదులు, క్రైస్తవులు మాత్రం తమ ప్రవక్తలు బోధించిన దైవాజ్ఞలను తారుమారు చేసుకొని, ప్రక్షిప్తాలకు నిక్షిప్తాలకు గురైన గతగ్రంథాలనే పట్టుకు వ్రేలాడుతున్నారు.

12. ఇమ్రాన్:- ఈయన మూసా, హారూన్ ప్రవక్తల తండ్రి. ఈసా ప్రవక్త తల్లి అయిన హజ్రత్ మర్యం (అలై) తండ్రి పేరు కూడా ఇమ్రాన్. బహుశా మొదట ప్రస్తావించబడిన ఇమ్రాన్ సంతతిలోనే ఈ రెండవ ఇమ్రాన్ కూడా పుట్టి వుండవచ్చని కొందరు ఖుర్ఆన్ వ్యాఖ్యానకర్తలు అభిప్రాయపడ్డారు. ఖుర్ఆన్ (3:35 సూక్తిలో మర్యం (అలై)కు జన్మనిచ్చిన స్త్రీని "ఇమ్రాన్ స్త్రీ" అని పేర్కొనడం జరిగింది. ఇమ్రాన్ స్త్రీ అంటే ఇమ్రాన్ భార్య కావచ్చు లేదా ఇమ్రాన్ పంశపు స్త్రీ కూడా కావచ్చు.

13. ఇల్యాస్:- ఈయన యూదులకు సన్మార్గం చూపడానికి ప్రభవించిన దైవప్రవక్త. ఖుర్ఆన్ లో రెండు చోట్ల (6:85,37:123) మాత్రమే ఈయన ప్రస్తావన వచ్చింది. కాని వివరాలు లేవు. చరిత్రకారుల పరిశోధన ప్రకారం ఈయన క్రీ.పూ. 875-850 మధ్య కాలంలో జీవించి ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది. బైబిల్ లో ఈయన పేరు ఎలియా అని వుంది.

బైబిల్ కథనం ప్రకారం సులైమాన్ ప్రవక్త (అలై) చనిపోయిన తరువాత ఆయన కొడుకు రహుబామ్ అయోగ్యత వల్ల యూదుల సామ్రాజ్యం రెండు ముక్కలయింది. బైబిల్ మఖ్శీన్ (జెరూసలేం)తో పాటు దక్షిణ పాలస్తీనా భూభాగం ఒక రాజ్యంగా ఏర్పడితే, ఉత్తర పాలస్తీనా భూభాగం ఇస్రాయిల్ పేరుతో మరో రాజ్యంగా ఏర్పడింది. ఈ రెండు రాజ్యాలు నైతికంగా, ధార్మికంగా క్రమేణా దిగజారిపోయాయి. ముఖ్యంగా ఇస్రాయిల్ రాజు బహుదైవారాధకు రాలయన సైదా (లెబనాన్ రాజు కుమార్తె)ను వివాహమాడిన తరువాత అతని రాజ్యం మరింత దిగజారిపోయింది. విగ్రహారాధన ఎక్కువైపోయింది. ప్రజలు 'బాల్' విగ్రహాన్ని ఆరాధించడం, దాని పేరుతో జంతుబలులు ఇవ్వడం ప్రారంభించారు.

ఆ కాలంలోనే హజ్రత్ ఇల్యాస్ (అలై) దైవప్రవక్తగా ప్రభవించి విగ్రహారాధనకు, ఇతర చెడులకు వ్యతిరేకంగా ప్రచారం ప్రారంభించారు. ఇస్రాయిల్ రాజును తీవ్రంగా హెచ్చరిస్తూ "నీ పాపాల మూలంగా ఇప్పుడు ఇస్రాయిల్ దేశంలో వర్షం కురవదు. కనీసం మంచు కూడా కురవదు" అని శపించారు ఆయన. ఈ శాపం ఫలితంగా మూడున్నర సంవత్సరాల దాకా వర్షం కురవలేదు. అప్పుడు ఇస్రాయిల్ రాజు దిగివచ్చి ఈ దుస్థితి నుండి కాపాడమని ఇల్యాస్ ప్రవక్త (అలై)ను ప్రాధేయపడ్డాడు.

అయితే హజ్రత్ ఇల్యాస్ (అలైహి) బాల్ దేవత, విశ్వప్రభువయిన యోహోవాలలో ఎవరు నిజదేవుడో నిరూపించడానికి బహిరంగ జనసముహాన్ని ఏర్పాటు చేయించారు. ఈ ప్రదర్శనలో 850 మంది బాల్ దేవత పూజారులు పాల్గొన్నారు. బాల్ దేవత పేరుతో దాని పూజారులు, విశ్వప్రభువు పేరుతో ఇల్యాస్ ప్రవక్త (అలైహి) జంతుబలి ఇవ్వాలని, ఈ రెండు బలులలో ఆకాశం నుండి దైవాగ్ని వచ్చి ఎవరి బలిదానాన్ని భస్మీపటలం చేసి స్వీకరిస్తుందో

వారు గెలిచినట్లని నిర్ణయమయింది.

చివరికి ఈ పోటీలో బాల్ పూజారులు ఓడిపోయారు. ఆకాశం నుండి వచ్చిన దైవాగ్ని ఇల్యాస్ (అలై) సమర్పించిన పశువునే కాల్చివేసింది. ఇలా విశ్వప్రభువయిన యోహోవాయే నిజదేవుడని, ఆరాధ్యనీయుడని ఇస్రాయిల్ ప్రజలందరి ముందు రుజువయింది. నిర్ణీత షరతుల్లో ఓడిపోయిన వారిని హతమార్చాలని కూడా ఉంది. దాని ప్రకారం బాల్దేవత పూజారులందరినీ హతమార్చడం జరిగింది. ఆ తర్వాత ఇల్యాస్ (అలై) వర్షం కోసం దైవాన్ని ప్రార్థించారు. దాంతో ఇస్రాయిల్ రాజ్యమంతటా విస్తారంగా వర్షం కురిసింది.

కాని ఇంతటి గొప్ప మహత్యం చూసినప్పటికీ ఇస్రాయిల్ రాజు బహుదైవారాధకురాలైన తన భార్య వల నుండి బయటపడలేక పోయాడు. పైగా అతని భార్య ఈ మహిమ చూసిన తర్వాత ఇల్యాస్ (అలై)కు బద్ధశత్రువయి పోయింది. బాల్ పూజారులు ఎలా చంపబడ్డారో ఇల్యాస్ ని కూడా అలా చంపడం జరుగుతుందని ఆమె ప్రమాణం చేసి మరీ ప్రకటించింది. దాంతో ఇల్యాస్ (అలై) ఇక ఇస్రాయిల్ రాజ్యంలో ఉండటం వల్ల ప్రయోజనం లేదని భావించి, అక్కడ్నుంచి వేరే చోటికి తరలిపోయారు.

ఆ కాలంలోనే యూదసామ్రాజ్యం రాజు ఇస్రాయిల్ రాజు కుమార్తెను వివాహమాడాడు. ఆమె ద్వారా యూదరాజ్యంలో కూడా బహుదైవారాధన వ్యాపించింది. అందువల్ల ఇల్యాస్ (అలై) అక్కడ కూడా ధర్మప్రచారం చేసి ప్రజలను ఏకేశ్వరోపాసన వైపు మరలించడానికి కృషి చేశారు. ఆయన యూద రాజుకూడా హితోపదేశం చేశారు. కాని యూద రాజుకు ప్రవక్త హితవులు చెవికెక్క లేదు. చివరికి ఇల్యాస్ (అలై) అతణ్ణి తీవ్రంగా శపించారు. ఈ శాపం ఫలితంగా మొదట యూదరాజ్యంపై శత్రుసైన్యాలు దాడులు చేసి సర్వనాశనం చేశాయి. వారతని భార్యల్ని కూడా బంధించి తీసికెళ్ళారు. ఆ తరువాత యూదరాజు భయంకరమయిన అజీర్ణ వ్యాధితో చనిపోతాడు.

ఈ సంఘటన జరిగిన కొన్నేళ్ళ తరువాత ఇల్యాస్ (అలై) మళ్ళీ ఇస్రాయిల్ రాజ్యానికి వెళ్ళి ధర్మప్రచారం చేస్తారు. ఆ తరువాత వచ్చిన ఇస్రాయిల్ రాజుకూడా హితోపదేశం చేస్తారు. కాని ఆ రాజవంశంలో పేరుకుపోయిన చెడులు ఏమాత్రం తొలగిపోలేదు. దాంతో ఆ వంశాన్ని కూడా శపించడం, అది సర్వనాశనమయి పోవడం జరిగాయి. ఆ తరువాత దేవుడు ఆయన్ని తన దగ్గరికి పిలుచుకున్నాడు.

యూదులు హజ్రత్ ఇల్యాస్ (అలై)ని ఆయన జీవించి ఉన్నప్పుడు ఎంతగా వేధించారో, ఆ తరువాత ఆయన్ని అంతగా అభిమానించడం మొదలెట్టారు. వారు ఇల్యాస్ (అలై)ని మూసా (అలై) కంటే గొప్పప్రవక్తగా భావించారు. అంతేకాదు, దేవుడు ఆయన్ని ఓ సుడిగాలి ద్వారా సజీవంగా, సశరీరంగా ఆకాశంలోకి ఎత్తుకున్నాడని, తరువాత ఆయన మళ్ళీ భూలోకానికి తిరిగివస్తారని కూడా వారు నమ్ముతున్నారు.

(తఫీముల్ ఖుర్ఆన్ ఆధారంగా. మరికొన్ని వివరాల కోసం 37:130 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

14. ఇస్రాయిల్:- ఇది యాఖూబ్ ప్రవక్త (అలైహి)కు దేవుడు ప్రసాదించిన బిరుదు. హజ్రత్ యాఖూబ్ (అలై) ఇస్హాఖ్ ప్రవక్త (అలై) కుమారుడు, ఇబ్రాహీం ప్రవక్త (అలై) మనుమడు. యాఖూబ్ సంతతినే బనిఇస్రాయిల్ (ఇస్రాయిల్ సంతతి) అని అంటారు. ఇస్రాయిల్ సంతతి ప్రజలను యూదులని కూడా అంటారు.

ఇస్రాయిల్ అంటే అసలు “అబ్దుల్లా” (దైవదాసుడు) అని అర్థం. అయితే యూదులు తమ స్వయంకృత మతవిశ్వాసాలకు అనుగుణంగా దీని భావాన్ని కూడా మార్చివేశారు. యూదుల మత విశ్వాసం ప్రకారం వారి మూలపురుషుడైన హజ్రత్ యాఖూబ్ (అలైహి) ఓరోజు రాత్రంతా దేవునితో కుస్తీపడ్డా మల్లయుద్ధం చేశారు. దేవుడు హజ్రత్ యాఖూబ్ తో తెల్లవారేదాకా తలపడినప్పటికీ ఆయన్ని ఓడించలేక పోయాడట! చివరికి దేవుడు “ఇక నన్ను వెళ్ళిపోనివ్వు” అని అంటే, “నీవు నాకు శుభం ప్రసాదించనంత వరకు నేను నిన్ను వదలి పెట్టను” అని యాఖూబ్ (అలైహి) అన్నారు. అప్పుడు దేవుడు “నీ పేరేమిటి?” అని అడిగితే, “నా పేరు యాఖూబ్” అని ఆయన అన్నారు. “అయితే ఇకముందు నీ పేరు యాఖూబ్ కాదు, ఇస్రాయిల్ అవుతుంది. ఎందుకంటే నీవు దేవునితో, ప్రజలతో తలపడి విజయం సాధించావు” అని దేవుడు చెప్పాడట!!

‘జీవిష్ పబ్లికేషన్ సొసైటీ ఆఫ్ అమెరికా’చే 1954లో ప్రచురించబడిన “ది హోలి స్క్రిప్చర్” అనే గ్రంథంలో ఈ వివరాలు చూడవచ్చు. బైబిల్లో కూడా ఈ కథ ఉంది. యూదుల మత గ్రంథం అధఃసూచికలో ఇస్రాయిల్ అంటే “దేవునితో తలపడేవాడు” అని అర్థం ఉంది. ‘సైక్లోపీడియా ఆఫ్ బిబ్లికల్ లిటరేచర్’ అనే గ్రంథంలో క్రైస్తవ పండితులు ఇస్రాయిల్ అంటే “దేవునితో మల్లయుద్ధం చేసేవాడు” అని నిర్వచించారు.

ఇలాంటి మతవిశ్వాసాలు కలిగివుండటం వల్లనే యూదులు తమ మనోవాంఛలకు వ్యతిరేకమైన బోధనలు తెచ్చిన ప్రవక్తల్ని తిరస్కరించడమే గాక వారిలో కొందరిని సంహరించారు కూడా (ఖుర్ఆన్-2:87). పైగా తాము చేసిన ఈ నిర్వాకాన్ని కప్పిపుచ్చుకుండా కాలర్ ఎగరేసి మరీ “మేము దైవప్రవక్త, మర్యం కుమారుడయిన ఈసా మసీహాని హతమార్చాం” అని కూడా చెప్పుకున్నారు గర్వంగా (ఖుర్ఆన్-4:158). ఇలాంటి స్వభావంగల జాతిప్రజలు అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (స)ను, పైగా తమ జాతిలో గాకుండా తాము నిరక్షర కుక్షులని తెగిడే అరబ్బులలో ప్రభవించిన దైవప్రవక్తను ఎలా విశ్వసిస్తారు?

15. ఈమాన్ (విశ్వాసం):- ఏ మతానికైనా వునాది విశ్వాసమే. ముస్లిమేతర మతస్థులు తమ తమ మతప్రవక్తలను, మతగ్రంథాలను మాత్రమే విశ్వసిస్తారు. ముస్లింలు తమ మత విశ్వాసం ప్రకారం యావత్తు మత ప్రవక్తలను, యావత్తు మతగ్రంథాలను విశ్వసిస్తారు. దేవుణ్ణి, పరలోకాన్ని, ఆయన దూతలను, ప్రవక్తలను విశ్వసించడంతో పాటు గత ప్రవక్తలను, గత దైవగ్రంథాలను కూడా విశ్వసించినవారే మోక్షానికి అర్హులని ఖుర్ఆన్ చెబుతోంది. అయితే గతప్రవక్తలలో ఆదం, నూహ్, ఇబ్రాహీం, యాఖూబ్, మూసా, ఈసా తదితర కొంతమంది దైవప్రవక్తల (అలైహి)ను మాత్రమే ఖుర్ఆన్ ప్రస్తావించింది. అలాగే తొరాత్, జబ్బూర్, ఇన్జీల్ వంటి కొన్ని దైవగ్రంథాల పేర్లనే పేర్కొన్నది.

అందువల్ల ఆయా దైవప్రవక్తలను, ఆయా దైవగ్రంథాలను మాత్రమే నూరు శాతం దైవప్రోక్ష గ్రంథాలని ముస్లింలు విశ్వసిస్తారు. ఖుర్ఆన్ లో ప్రస్తావించబడని దైవప్రవక్తలు, దివ్యగ్రంథాల విషయంలో వారు మౌనం పాటిస్తారు. అంటే రాముడు, కృష్ణుడు, బుద్ధుడు వంటి మహాపురుషుల్ని; గీతా, వేదాలు, జందవిస్తాలాంటి మతగ్రంథాలను ముస్లింలు విశ్వసించనూ లేరు, తిరస్కరించనూ లేరన్నమాట. పోతే తొరాత్, జబ్బూర్, ఇన్జీల్ గ్రంథాలు ఈనాడు ఎన్నో ప్రక్షిప్తాలకు, నిక్షిప్తాలకు గురయి వాటి అసలు రూపాల్లో లేనందున వాటి బోధనల్ని ముస్లింలు యథాతథంగా విశ్వసించడానికి, ఆచరించడానికి వీలులేకుండా పోయాయి. ఇవే గత దైవగ్రంథాల పట్ల ముస్లింల విశ్వాసాలు.

16. ఈలా:- ఎవరైనా ఒకవ్యక్తి తన భార్యతో “నేను నీతో (ఎన్నటికీ లేదా ఆరేడు నెలల దాకా) సంభోగించను” అని ప్రమాణం చేయడాన్ని లేక నిర్ణయించుకోవడాన్ని షరీఅత్ పరి భాషలో ‘ఈలా’ అంటారు. అలాంటి వ్యక్తికి నాలుగు నెలల గడువు ఉంటుంది. ఈ గడువులోగా అతను తన భార్యతో తిరిగి లైంగిక సంబంధం పెట్టుకోవలసి ఉంటుంది. దీనికి ముందు అతను పాపపరిహారం కూడా చెల్లించవలసి ఉంటుంది. పాపపరిహారంగా పదిమంది పేదలకు అన్నదానం చేయాలి లేదా బట్టలు ఇవ్వాలి లేదా మూడు రోజులు ఉపవాసం పాటించాలి. (5:89)

ఈ గడువు దాటినా అతను తనభార్యను కలుసుకోకపోతే ఆ చర్య విడాకులకు దారి తీస్తుంది. అంటే ఇద్దరిమధ్య వివాహబంధం తెగిపోతుంది. అతను పశ్చాత్తాపంచెంది తిరిగి ఆమెతో సంసారం చేయాలంటే కొత్తగా ఆమెను వివాహమాడవలసి ఉంటుంది. (2:226)

పోతే భార్యను వదిలించుకోవడానికి ఆనాటి అరబ్బులు “నీవు నాకు తల్లి వంటి దానవు” అంటారు. దీనిని “జిహాద్” అంటారు. జిహాద్ గురించి వివరాల కోసం 58వ అధ్యాయం (ముజాదల), 1-4 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.)

17. ఈసా మసీహ్:- ఈయన ఇస్రాాయిల్ సంతతి ప్రజల మార్గదర్శనం కోసం వచ్చిన దైవప్రవక్త (అలై). హజ్రత్ మర్యం (అలై) కుమారుడు. ఈయనపై ఇస్టిల్ గ్రంథం అవతరించింది. యూదులు ముగ్గురు దైవప్రవక్తల కోసం ఎదురుచూస్తున్న కాలంలో యహ్యీ ప్రవక్త (అలై) వారి ముందుకొచ్చారు. వారప్పుడు “నీవు మసీహ్ (క్రీస్తు)వా? ఏలియా (ఇల్యాస్)వా? లేక ఆ ప్రవక్త (ముహమ్మద్)వా?” అని అడిగి “ఆ ముగ్గురిలో నీవు ఎవరూ కానప్పుడు బాప్తిజం ఎందుకు చేయిస్తున్నావు?” అనడిగారు (బైబిల్ కొత్తనిబంధన, యోహాన్ సువార్త. 1:19-26 చూడండి). అయితే తాము ఎదురుచూస్తున్న ముగ్గురిలో ఒకరైన ఈసా(మసీహ్) రకరకాల మహిమలు చూపుతూ దైవసందేశం అందజేయడానికి వస్తే, వారాయన్ని మాంత్రి కుడని తిరస్కరించారు (ఖుర్ఆన్. 3:48-51 సూక్తులు చూడండి). బలహీనవర్గాలకు చెందిన కొందరు యూదేతరులు (పండితుల అభిప్రాయం ప్రకారం- రజకులు) ఈసా ప్రవక్త (అలై) ను విశ్వసించి ముస్లిములై పోయారు. (ఖుర్ఆన్ /3:52-53 సూక్తులు చూడండి.)

దైవప్రవక్తలు విగ్రహారాధన, బహుదైవారాధనలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజల్ని ఏకేశ్వరోపాసన వైపు పిలువడమే గాకుండా వారిలో చోటుచేసుకున్న నైతిక, సామాజిక రుగ్మతలను కూడా ఎండగట్టే వారు. ఈసాప్రవక్త (అలై) కూడా ఈపనే చేశారు. నైతిక, సామాజిక రుగ్మతలలో పీకలదాకా కూరుకుపోయిన యూదులు ఇలాంటి బోధనలను సహించకపోవడమే గాకుండా ఆయనకు బద్ద శత్రువులైపోయారు. ఈసా(అలై) దేవుని మహత్తుతో అనాధారణ రీతిలో మర్యం (అలై)కు జన్మించిన వైనం పట్ల దాదాపు ముష్టియేండ్ల వరుకు పల్లెత్తు మాట కూడా అనని యూదులు, దైవాజ్ఞతో హితోపదేశాలు అవతరించ నారంభించగానే ఆయనపై, ఆయన మాతృమూర్తిపై ఫెర్రుమైన అపనిందలు మోపారు. (ఖుర్ఆన్/4:156 సూక్తి చూడండి.)

ఆ తరువాత ఆ మహనీయుణ్ణి చంపడానికి రకరకాల కుట్రలు పన్నారు. ఆనాడు సిరియా రాజ్యపరిధిలో ఒక భూభాగంగా వుండిన పాలస్తీనా రోమ్ చక్రవర్తి పాలనలో వుండేది. రోమ్ చక్రవర్తి, ఆయన జాతీయులంతా ఆనాడు బహుదైవారాధకులుగా వుండే వారు. అయితే యూదులు తమ జాతికి చెందిన ఈసాప్రవక్త (అలై)ను తమ మార్గం నుండి తొలగించుకోవడానికి రోమ్ చక్రవర్తికి లేనిపోని మాటలు కల్పించి చెప్పారు. పిలాతిస్

న్యాయస్థానం నుండి అబద్ధపు సాక్షుల్ని తీసుకొచ్చి ఈ వ్యవహారాన్ని అతని ముందుంచారు. పుణ్యపురుషుడైన ఈసా (అలై)కు మరణశిక్ష విధించడం రోమ్ చక్రవర్తికి ఏమాత్రం ఇష్టం లేదు. అందువల్ల అతను మొదట దీన్ని వ్యతిరేకించాడు. కాని నక్కజిత్తుల యూదులు తమ నిర్ణయాన్ని అమలుజరపకపోతే దేశంలో అంతర్యుద్ధం జరుగుతుందని బెదరించారు. అందువల్ల రోమ్ చక్రవర్తి వారి వత్తిడికి లొంగిపోయాడు.

రోమ్ న్యాయాధిపతి యూదుల్ని సంబోధిస్తూ “మేము మీ కోరికపై ఈసా (అలై)కు మరణశిక్ష విధిస్తున్నాం కాని, ఏ పాపం ఎరగని ఈ మానవోత్తముడి హత్యాభాద్యుత మాపై ఎంతమాత్రం లేదు” అని అన్నాడు. ఆ తరువాత అతను నిండుసభలో నీళ్ళు తెప్పించి చేతులు కడుక్కొని ఈసా (అలై) వద్దకు సంబంధించిన అనుమతి పత్రం యూదులకు ఇచ్చి వేశాడు. వెంటనే యూదులు కొందరు రోమ్ సైనికుల్ని వెంటబెట్టుకొని హజ్రత్ ఈసా (అలై) విడిది చేసిన తాత్కాలిక ఆశ్రమంలోకి జొరబడ్డారు.

అయితే వారు లోపల జొరబడక ముందే ఈసా (అలై) దేవుణ్ణి ప్రార్థించడం, దేవుడు ఆయన్ని సశరీరంగా పైకి ఎత్తుకోవడం జరిగిపోయాయి. తర్వాత ఆ ఆశ్రమంలో జొరబడిన వారిలో సైమన్ అనే ఒక వ్యక్తికి దేవుడు ఈసా (అలై) రూపం కల్పించాడు. యూదులు, రోమ్ సైనికులు అతనే ఈసా మసీహ్ అనుకొని పట్టుకెళ్ళి సిలువ వేశారు. ఈ విధంగా ఆ వ్యక్తిని చంపి, సిగ్గు ఎగ్గా లేకుండా “మేము దైవప్రవక్త మసీహ్ ఇబ్నెమర్యంని సంహరించాం” అని చెప్పుకున్నారు మహోగర్వంగా. (ఖుర్ఆన్/4:156 సూక్తి చూడండి.)

ఈ సంఘటన జరిగిన అనేక సంవత్సరాలకు ఈసా (అలై)ను విశ్వసించి క్రైస్తవులైన వారు దీన్ని గురించి ఎన్నో భేదాభిప్రాయాలకు గురయ్యారు. యూదులు, రోమ్ సైనికులు కలసి సిలువవేసిన వ్యక్తి మసీహ్ కాదని, మసీహ్ రూపంలో వున్న వేరొక వ్యక్తి అని, మసీహ్ వారి తెలివిమాలినతనం పట్ల నవ్వుతూ అక్కడే ఓ చోట నిల్చున్నాడని కొందరు అభిప్రాయ పడ్డారు. సిలువపై ఎక్కించబడినవాడు మసీహ్ అనే కాని, ఆయన సిలువ మీద మరణించ లేదని, సిలువ నుండి దించిన తర్వాత ఆయన బ్రతికే వున్నాడని మరికొందరు భావించారు. కాదు ఆయన సిలువపైనే చనిపోయాడని, ఆ తర్వాత ఆయన బ్రతికి దాదాపు పదిమంది శిష్యుల్ని కలుసుకొని మాట్లాడాడని ఇంకొందరి కథనం. ఆయన చనిపోయిన తరువాత తిరిగి బ్రతికాడని, అప్పుడు సశరీరంగా పైకి ఎత్తుకోబడ్డాడని మరికొందరి నమ్మకం.

మసీహ్ (అలై) సజీవంగా, సశరీరంగా పైకి ఎత్తుకోబడ్డారన్న ఈ నమ్మకమే ఆయనకు దైవత్వాన్ని ఆపాదించింది. దేవుడు దివ్యసందేశాన్ని ప్రవక్తలకు చేరవేసే దైవదూతను “పరిశుద్ధాత్మ” అని ఖుర్ఆన్ లో ప్రస్తావిస్తే, క్రైస్తవులు “అది దేవుని పరిశుద్ధాత్మ అని, ఆ పరిశుద్ధాత్మ మసీహ్ లో అంతర్లీనమై పోయిందని” భావించారు. యూదులంతా మానవుల్ని దేవుని కుమారులుగా పిలిచే సంప్రదాయం వుంది. ఆ సంప్రదాయానికి ప్రభావితులైన క్రైస్తవులు మసీహ్ (అలై)ని దేవుని ఏకైక కుమారునిగా చేశారు.

ఇలా వారు దేవుడు ఒక్కడేనని నమ్ముతూనే ముగ్గురు దేవుళ్ళను సృష్టించుకున్నారు. దేవకుమారునిగా కల్పించబడిన ఈసా మసీహ్ మానవుల పాపాలకు ప్రాయశ్చిత్తంగా సిలువపై బలయిపోయారని, అందువల్ల మానవులు ఎలాంటి ఎన్ని పాపాలు చేసినా ఏను ప్రభువుని విశ్వసిస్తే చాలు, మోక్షం లభిస్తుందని ఓ గొప్ప మతసిద్ధాంతాన్ని ఉనికిలోకి తెచ్చారు. ఈ సిద్ధాంతాన్ని కనిపెట్టి ప్రచారం చేసిన ఘనత సెయింట్ పాల్ (పౌలస్)కు

దక్కుతుంది. ఈ సిద్ధాంతానికి ప్రారంభంలో కొన్ని సమస్యలు, అభ్యంతరాలు ఎదురైనా ఆ తరువాత క్రమేణా ఇది క్రైస్తవజగత్తులో బాగా ప్రాచుర్యం పొందింది.

18. ఉమ్మత్ (సముదాయం):- ఉమ్మత్ అంటే జాతి, జనావళి, సముదాయం అని నానార్థాలు వున్నాయి. ధర్మశాస్త్ర పరిభాషలో ఉమ్మత్ అంటే, ఒక దైవప్రవక్త ప్రభవించిన తర్వాత ఆయన బోధనలు లోకంలో ప్రక్షిప్తాలకు, నిక్షిప్తాలకు గురికాకుండా యథాతథంగా ఉన్నంతవరకు ఆ ప్రవక్తను విశ్వసించేవారని అర్థం. ఇలా ఒక ప్రవక్త నుండి మరో ప్రవక్త ప్రభవించే వరకుండే విశ్వాసుల సముదాయం ఉమ్మత్ అనబడుతుంది. ఇప్పుడు అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) కాలం నుండి ఇప్పటివరకు ఆయన్ని, ఆయన బోధనల్ని విశ్వసించినవారు, ఇకముందు ప్రళయం వరకూ విశ్వసించే వారంతా 'ముహమ్మద్ ఉమ్మత్ లేదా ముస్లిం ఉమ్మత్' (ముస్లిం సముదాయం) అనబడతారు. (10:47)

19. ఉమ్మతె వసత్ (మధ్యస్థ సమాజం లేక మధ్యస్థ సముదాయం):- అతిశయానికి, అతివాదాలకు పోకుండా మధ్యేమార్గాన్ని అవంబించి న్యాయంగా, నిష్పక్షపాతంగా, ధర్మ యుక్తంగా వ్యవహరించే సమాజాన్ని ఉమ్మతె వసత్ అంటారు. దేవుడు ఖుర్ఆన్ లో ముస్లిం సముదాయానికి ఈ పేరు ప్రతిపాదించి దాని కర్తవ్యాన్ని తెలియజేశాడు. (2:143 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.) ముస్లిం సముదాయాన్ని "ఉమ్మతె ఖైర్" (శ్రేష్ఠ సమాజం) అని కూడా అంటారు. శ్రేష్ఠసమాజం గుణగణాలు వర్ణిస్తూ ముస్లింలు మంచి పనులు చేయమని ప్రజలను ఆదేశిస్తారు; చెడుపనుల నుండి వారిస్తారు; దేవుణ్ణి ప్రగాఢంగా విశ్వసిస్తారని దివ్య ఖుర్ఆన్ చెబుతోంది. (3:110 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

20. ఉమ్మి (నిరక్షరాశ్యుడు) :- చదవడం, వ్రాయడం రాని వ్యక్తిని ఉమ్మి అంటారు. ముహమ్మద్ ప్రవక్త (సల్లం)ను కూడా ఈ అర్థంలోనే 'ఉమ్మీ' అన్నది ఖుర్ఆన్. యూదులు యావత్తు మానవుల్లో తామే శ్రేష్ఠులమని చెప్పుకోవడమే గాకుండా, తమ జాతికి చెందని ఇతర జాతులవారిని అజ్ఞానులు, అనాగరికులు, నిరక్షరకుక్షులు అనే అర్థాల్లో ఉమ్మి (Gentiles) అనంటారు. అలాంటి ఉమ్మీ జాతిలో పుట్టి నిరక్షరాస్యుడయిన ముహమ్మద్ ప్రవక్త (స)ను విశ్వసించినప్పుడే మీపై దైవకారుణ్యం వర్షిస్తుందని ఖుర్ఆన్ యూదులకు చెబుతోంది. (7:157 సూక్తి చూడండి.)

21. ఉర్ :- ఇది ఇబ్రాహీం ప్రవక్త (అలై) పుట్టిపెరిగిన పట్టణం. ఇది అనాటి నమ్రూద్ రాజు పాలించిన (ప్రస్తుత ఇరాఖ్) రాజ్యానికి రాజధానిగా ఉండేది. సర్ లియోనార్డ్ పూలి రాసిన "అబ్రహాం"(లండన్) అనే గ్రంథం ప్రకారం ఈ పట్టణంలోని ఓ ఎత్తయిన కొండపై నన్నార్ అనే దేవతా విగ్రహం ఉండేది. ఇది మొత్తం దేశంలో కెల్లా పెద్ద దేవాలయం. ఇక్కడ అనేకమంది పూజారులు, దేవదాసీలు ఉండేవారు. కాని ఈ దేవాలయంలో దేవుని పేరుతో, మతం పేరుతో విచ్చలవిడిగా పచ్చి వ్యభిచారం సాగుతుండేది.

22. ఉలుల్ అమ్ :- నాయకుడు, అధికారి లేక ఆజ్ఞాపించేవాడని అర్థం. (వివరాల కోసం 4:59 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

23. ఊయల :- ఖుర్ఆన్ లో కొన్ని చోట్ల భూమిని ఊయలతో పోల్చడం జరిగింది. (43:10 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

24. ఊర్లులోక సదస్సు:- ఇది ఆదం (మానవుడి) సృష్టి విషయమై ఆకాశంలో జరిగిన దైవదూతల సమావేశం. అందులో జిన్ (భూతం) జాతికి చెందిన ఇబ్లీస్ (షైతాన్) కూడా

ఉన్నాడు. మానవసృష్టి జరిగిన తర్వాత మానవునికి తలవంచమని దేవుడు ఆదేశించినప్పుడు అందరూ తలవంచుతారు. కాని ఇబ్లీస్ తిరస్కరిస్తాడు. (38:69-85 సూక్తులు చూడండి.)

25. ఎజ్రా (ఉజైర్):- యూదులు ఈయన్ని తమ మతాన్ని సంస్కరించిన గొప్ప సంస్కర్తగా చెప్పుకుంటారు. హజ్రత్ ఉజైర్ (అలై) కాలం దాదాపు క్రీ.పూ. 450 అని పరిశోధకులు నిర్ధారించారు. యూదుల మతఉల్లేఖనాల ప్రకారం సులైమాన్ ప్రవక్త (అలై) చనిపోయిన తర్వాత యూదులు శత్రుదాడులతో కకావికలమైపోయారు. తౌరాత్ ప్రపంచం నుండే కనుమరుగై పోయింది. చివరికి వారి మాతృభాష హెబ్రూ కూడా వారికి అపరిచితమై పోయింది. అలాంటి గడ్డుకాలంలో ఉజైర్ (అలై) తౌరాత్ బోధనలను ఏరి కూర్చి, వారి ధర్మశాస్త్రాన్ని సంస్కరించారు. ఈ కారణంగా యూదులు ఆయన్ని అమితంగా గౌరవిస్తారు. అయితే కొంతకాలానికి ఈ గౌరవప్రపత్తులు హద్దు మీరిపోయి యూదుల్లో ఒక వర్గం ఆయన్ని దేవుని కుమారుడని పలికే వరకు పోయింది. (9:30 సూక్తి చూడండి.)

26. ఎడమ పక్షంవాళ్ళు :- ఎడమపక్షం లేక వామపక్షం వాళ్ళనగానే సాధారణంగా మనకు కమ్యూనిస్టులు గుర్తుకొస్తారు. కాని ఖుర్ఆన్ దృష్టిలో ఎడమపక్షం వాళ్ళంటే దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్తలను తిరస్కరించినవారని అర్థం. పరలోక తీర్పుదినాన విశ్వాసులు కుడిపక్షం వాళ్ళుగా, అవిశ్వాసులు ఎడమపక్షం వాళ్ళుగా పరిగణించబడతారు. (వివరాల కోసం 56:41-56 సూక్తులు చూడండి.)

27. ఎతికాఫ్ :- రమజాన్ నెల చివరి దశకంలో రేయింబవళ్ళు మసీదులోనే వుండి ప్రత్యేక నిష్ఠతో గడపడాన్ని ఎతికాఫ్ అంటారు. (2:187 సూక్తి చూడండి.)

28. ఏనుగు :- దేవుని ఆజ్ఞతో శత్రుపక్షంలోని ఒక ఏనుగు దైవశత్రువుల బారినుండి కాబా గృహాన్ని కాపాడటంలో ప్రముఖ పాత్ర వహించింది. వివరాల కోసం 105వ సూరా (ఫీల్)కు రాసిన ఉపోద్ఘాతం చూడండి.

29. ఐకా ప్రజలు :- ఐకా అనేది షుబ్ ప్రవక్త (అలై)జాతి నివసించిన ప్రాంతం. ఇది మదీనా నుండి సిరియాకు పోయే దారిలో ఉంది. దీన్నే ముహమ్మద్ ప్రవక్త (స) కాలంలో తబాక్ అన్నారు. ఐకావారు కూడా దైవప్రవక్తల్ని తిరస్కరించి నాశనమయ్యారు. (15:78, 50:12 సూక్తులు)

30. ఐకమత్యం :- ముస్లింలు మనో వాక్యాలతో ఇస్లాం ధర్మంలో స్థిరంగా ఉన్నప్పుడే వారిలో ఐకమత్యం ఉంటుందని ఖుర్ఆన్ అధ్యయనం ద్వారా తెలుస్తోంది. (వివరాల కోసం 3:103, 8:46 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

31. ఒప్పుందం :- ముహమ్మద్ (స) కాలంలో ముస్లింలకు, మక్కా బహుదైవారాధకుల మధ్య ఒక నిర్బుద్ధ ఒడంబడిక జరిగింది. ఈ ఒప్పుందలో బహుదైవారాధకులు పెట్టిన షరతులు అన్యాయంగా ఉన్నాయని భావించి ముస్లింలు ఆందోళనచెందారు. అయితే ఈ ఒప్పుందం స్పష్టమైన విజయమంటూ దేవుడు 48వ అధ్యాయంలో తెలియజేసి ముస్లింలను శాంతపరిచాడు. (వివరాలకు ఆ అధ్యాయాన్ని దాని ఉపోద్ఘాతంతో పాటు చదవండి.)

32. ఒయాసిస్సు:- ఎటు చూసినా పెద్దపెద్ద ఇసుకతినైలతో కన్పించే ఎడారి ప్రాంతాల్లోనూ అక్కడక్కడ కొన్ని జలాశయాలు, వాటి చుట్టూ చెట్లు చామలు కన్పిస్తాయి. వీటినే ఒయాసిస్సులంటారు. ఎండమావులు కూడా ఇలాగే కన్పిస్తాయి. సత్యతిరస్కారులకు

మృత్యుముఖంలోకి ప్రవేశించినప్పుడే దైవం, ధర్మం అనేవి గుర్తుకొస్తాయి. కాని ఒయాసిస్సు లాంటి ఆ సత్యాన్ని స్వీకరించబోతే వారికి అక్కడ కన్పించేది ఎండమావులే. (24:39 సూక్తి చూడండి.) కనుక మృత్యువు దాపురించకముందే మేల్కొని రుజుమార్గం అవలంబించడం బుద్ధిమంతుల లక్షణం. బుద్ధిమంతుల్ని గురించి ఖుర్ఆన్ లో అనేక చోట్ల ప్రస్తావన ఉంది.

33. ఓడ :- తుఫానులు, ఉప్పెనలు వచ్చినప్పుడు మనిషిని ఓడ కూడా కాపాడలేదు. అసలు తుఫానులు, ఉప్పెనలు ఏమీ రాకపోయినా సరే ఓడ అదుపు తప్పి ఏ పర్వతానికో ఢీకొంటే కూడా మనిషికి ముప్పు తప్పదని, ఇటీవల కాలంలో సముద్రంలో మునిగిన “టైటానిక్” ఓడ నిరూపించింది.

అయితే ఎవరినైనా దేవుడు కాపాడ దలచుకుంటే ఉప్పెనలు వచ్చినా కాపాడుతాడు. చందలచుకుంటే ఓడ బయట కొండక్కి కూర్చున్నా సరే అతనికి చావు తప్పదు. నూహ్ ప్రవక్త (అలై) దైవాజ్ఞతో నడిచే ఓడలో కూర్చొని, సముద్ర కెరటాలతో కుస్తీ పడుతున్న కొడుకుని పిలుస్తూ, ఓడలోకి వచ్చేయి బాబూ! అని ఎంత బతిమాలినా లాభం లేకపోయింది. పైగా ఆ దుష్టపుత్రుడు మరింత నీల్గుతూ ‘నేనీ కొండెక్కి కాపాడుకుంటా’ నంటూ వెళ్ళిపోయాడు. అంతలో ఓ పెద్ద కెరటం వచ్చి అతణ్ణి ముంచివేసింది. (వివరాలకు 11:42-43, 17:66-69 సూక్తులు చూడండి.)

34. ఓరిమి :- ఖుర్ఆన్ లో “సబ్ర్” అనే పదానికి సహనం, స్థిరత్వం, స్థిరత్వం అనే అర్థాలున్నాయి. సాధారణంగా మానవుడు ప్రతి వ్యవహారంలోనూ లాభనష్టాలనే బేరీజు వేసుకుంటూ వుంటాడు. లాభం చేకూరే పనేదయినా కన్నుస్తే చాలు అటువైపు పరుగెత్తుతాడు. నష్టం వాటిల్లే సూచనలుంటే దాని నుండి పారిపోతాడు. అతని దృష్టి ప్రాపంచిక ఫలితాలు దాటి ఒక్క అడుగు కూడా ముందుకు పోదు. కాని పరలోకం దృష్ట్యా మానవులంతా ఘోరంగా నష్టపోతారని ఖుర్ఆన్ చెబుతోంది. ఆ నష్టం నుండి బయటపడేందుకు నాలుగు షరతులు విధించింది. ఒకటి, దేవుని మీద, ఆయన ప్రవక్త (స) మీద దృఢమైన విశ్వాసం. రెండు, సత్యధర్మ ప్రచారం. నాలుగు, సహనోపదేశం. వివరాలకు 103వ అధ్యాయం (అస్ సూరా), దాని పాదసూచిక చూడండి.

35. ఔదార్యం :- దేవుడు ఎంతో ఉదార స్వభావుడు. ఆయన తన భక్తులను కూడా ఉదార బుద్ధితో వ్యవహరించాలని ఉపదేశిస్తున్నాడు.

36. ఔషధం :- ప్రతివ్యాధికి మందు ఉందన్నారు మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స). రోగులకు ప్రయోజనం చేకూర్చే మూడు చికిత్సాపద్ధతుల్ని గురించి మరోహదీసు (బుఖారీ)లో ఉంది. ఒకటి, శస్త్రచికిత్స ద్వారా చెదురకం తొలగించడం. రెండు, తేనెను సేవించడం. మూడు, వాతలు పెట్టడం. అయితే వాతలప్రక్రియ అంటే తనకు ఇష్టం లేదన్నారు ఆయన.

తేనె చికిత్స గురించి ఖుర్ఆన్ కూడా సిఫారసు చేస్తూ, యోచించే వారికి ఇందులో గొప్ప సూచన ఉందని చెబుతోంది. ఇలాంటి తేనె పలుకుల్ని గురించి మరిన్ని వివరాలు తెలుసుకో దలచుకుంటే 16వ అధ్యాయంలోని 68,69 సూక్తులు చదవండి.

37. కపట విశ్వాసులు :- కపటవిశ్వాసులు ప్రతి యుగంలో, ప్రతి మతంలో, ప్రతి సంఘంలో, ప్రతి సంస్థలోనూ ఉన్నారు. వారిని ఒక హదీసులో దైవప్రవక్త (స) తెలిపినట్లు ఈ క్రింది నాలుగు లక్షణాలను బట్టి గుర్తించవచ్చు:

ఒకటి, భద్రపరచమని (బాధ్యత వహించమని) వస్తువు (లేక పని) అప్పగిస్తే వారు నమ్మక ద్రోహానికి పాల్పడతారు. రెండు, నోరువిప్పితే అబద్ధమే పలుకుతారు. మూడు, వాగ్దానం చేస్తే దాన్ని భంగపరుస్తారు. నాలుగు, ఎవరితోనైనా జగడం పెట్టుకుంటే దుర్భాషకు దిగుతారు. (వివరాలకు 63వ అధ్యాయం దాని ఉపోద్ఘాతంతో పాటు చూడండి.)

38. కాఫిర్-కుఫ్ర్ :- కుఫ్ర్ నుండే కాఫిర్ అనే పదం ఉద్భవించింది. కుఫ్ర్ అంటే దాచడం, కప్పిపుచ్చడం, కప్పిపెట్టడం అని అర్థం. ఇందులో నుంచే తిరస్కార భావం పుట్టింది. షరీఅత్ పరిభాషలో కుఫ్ర్ అంటే సత్యాన్ని కప్పిపుచ్చడం అని అర్థం. ఇలా వాస్తవం తెలిసి కూడా సత్యాన్ని కప్పిపుచ్చేవాణ్ణి ‘కాఫిర్’ అంటారు. కాఫిర్ అంటే సత్య తిరస్కారి, అవిశ్వాసి అని అర్థం. అంటే అతను ఒక విషయం సత్యం అని గ్రహించినప్పటికీ దాన్ని విశ్వసించకుండా నిరాకరిస్తాడు. మరోమాటలో చెప్పాలంటే అతను తన అంతరాత్మ ప్రబోధనను నొక్కి పడ్డాడన్నమాట. (అంతరాత్మ ప్రబోధన గురించి 89వ అధ్యాయం (ప్రాతః కాలం)లో 27వ సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

కప్పిపెట్టడం అనే అర్థంలో రైతును కూడా కాఫిర్ అంటారు. రైతు విత్తనాల్ని భూమిలో కప్పిపెట్టాడు. అంచేత అతణ్ణి కాఫిర్ అంటారు. దాని బహువచనం కుఫ్ఫార్. (57:20 సూక్తితో పాటు, 2:161 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక కూడా చూడండి.)

39. కుక్కతోక :- ఈత రానివాడు కుక్కతోక పట్టి గోదావరి ఈదితే అది అతణ్ణి ఒడ్డుకు చేర్చుతుందో లేదోగాని, ఆ తోకకు తాడుకట్టి సరిచేయడానికి ఎంత ప్రయత్నించినా అది మళ్ళీ పంకరగానే అయిపోతుంది. అరబీభాషా సంప్రదాయం ప్రకారం ఖుర్ఆన్ లో కుక్క తోకకు బదులు కుక్క నాలుక ప్రస్తావన వచ్చింది. కుక్కను కొట్టినా కొట్టకపోయినా అది తన నాలుక జాపే వుంచుతుంది. అది దాని నైజం. ఈ నైజం కొందరు మనుషుల్లో కూడా వుంటుంది. ప్రాపంచికవ్యామోహంలో పడి మనోవాంఛలకు బానిసైనవాడు దైవబోధనలు విని అందులోని వాస్తవికతను గ్రహించి కూడా తన శునకపు నైజాన్ని మార్చుకోలేడు. (7:175-176 సూక్తులు చూడు.)

40. ఖలీఫా:- ఖలీఫా అంటే దైవప్రతినిధి. జీవితంలోని ప్రతిరంగంలోనూ దేవుని ఆదేశానుసారం నడుచుకునేవాడని అర్థం. (2:30, 6:165 సూక్తులు, పాదసూచికలు చూడు.)

41. ఖారూన్ :- ‘ధనమూలమిదం జగత్తు’ అనుకున్నాడు ఖారూన్ అనే వాడొకడు మూసాప్రవక్త (అలై) కాలంలో. అందుకే అతను మంచి-చెడు, ధర్మం-అధర్మం, సక్రమం-అక్రమం అనే వివక్షణ ఎంతమాత్రం చేయకుండా పెద్ద యెత్తున వెండి-బంగారాలు, వజ్ర-వైధూర్యాలు, ఇతర అనేక విలువైన వస్తువుల్ని పోగుచేసి వేలాది ఇనుప పెట్టెలలో దాచి, ఇక ప్రపంచంలో ఫిరౌన్ రాజు తరువాత తన కంటే గొప్పవాడు లేడని మీసం మెలేశాడు. బహుశా అతను నేటి మైక్రోసాఫ్ట్ కంపెనీ అధిపతి బిల్ గేట్స్ కంటే కూడా పెద్ద ధనికుడయి వుండవచ్చు. అసలతను సిరిసంపదలు దాచిన పెట్టెలు, బీరువాలకు సంబంధించి తాళపు చెవులే ఎన్నో ఉన్నాయట! ఆ తాళపుచెవుల గుచ్చను మోయడానికే సుమారు పది పన్నెండు మంది మనుషులు కావలసి వుండేదట!!

కాని అంతటి ధనం కూడా ఈ దౌర్భాగ్యుణ్ణి కాపాడలేక పోయింది. అతను ఓ రోజు హఠాత్తుగా తన సిరిసంపదలతో సహా నేలలోకి శాశ్వతంగా దిగబడి పోయాడు. (వివరాలకు 28:76-82 సూక్తులు చూడండి). అయితే ఈనాడు కొందరు ఈ చారిత్రక సంఘటన

నుండి గుణపాఠం నేర్చుకోవడానికి బదులు, పురావస్తు పరిశోధన పేరుతో భూమిలో లోతుగా దిగబడిపోయిన ఆ ధనరాసుల్ని వెలికితీయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు!

42. ఖిజర్ (అలై) :- ఒక వ్యక్తి ఎవరినయినా హత్యచేస్తే లోకం ఆ హత్యా నేరాన్ని ఆ మనిషిపై మోపుతుంది. అదే ఏదయినా రోగం వచ్చి చనిపోతే ఎవరి మీదా నింద రాదు. కాని జీవన్మరణాలు, కష్టసుఖాలు, లాభనష్టాలు అన్నీ దేవుని చేతిలోనే ఉన్నాయి. ఆయన ఆజ్ఞ లేనిదే చెట్టు నుండి ఆకైనా రాలదు. అలాగే ఆ వ్యక్తి చనిపోవడం వల్ల భవిష్యత్తులో సమాజానికి ఏదైనా ప్రయోజనం చేకూరవచ్చు; ఇంకా బ్రతికివుంటే నష్టం కలగవచ్చు. ఈ వాస్తవం దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. ప్రజలు జరిగిన సంఘటనల ద్వారా ఉత్పన్నమయ్యే ఫలితాలను గురించి తప్పుడు అంచనాలు వేస్తారు. అలాగే దోపిడీ దౌర్జన్యాలతో తాత్కాలిక ప్రయోజనాలు పొందినవారు కూడా భవిష్యత్తును గురించి బంగారు కలలు కంటారు. బహుశా ఈ యదార్థం తెలియజేయడానికే దేవుడు మూసాప్రవక్త (అలై) కాలంలో ఖిజర్ (అలై)ని రంగంలోకి దించాడు.

హజ్రత్ ఖిజర్ (అలై) మూసా (అలై) సమక్షంలో ఒక పడవకు రంధ్రం వేసి నష్టం కలిగించడం; తమకు ఆతిథ్యమివ్వడానికి నిరాకరించిన ఊళ్ళో ఒక పడిపోయిన గోడను రిపేర్ చేయడం; ఏ పాపమెరగని ఒక బాలుణ్ణి హతమార్చడం జరిగాయి. కాని మూసా (అలై)కు ఇవన్నీ అర్థంగాక ప్రతినారీ అసహనాన్ని వెలిబుచ్చుతారు. చివరికి ఇవన్నీ తాను దైవాజ్ఞతోనే చేశానని ఖిజర్ (అలై) చెబుతారు. దీన్నిబట్టి ఖిజర్ (అలై) మానవమాత్రుడు కాదని, మానవరూపంలో వచ్చిన దైవదూతయి ఉంటారని కొందరు ధర్మవేత్తలు అభిప్రాయ పడ్డారు. ఆయన వృత్తాంతం వివరంగా 18:60-82 సూక్తుల్లో వుంది, చూడండి.

43. ఖిల్లా :- ఖిల్లా అంటే ఆరాధనా కేంద్రం లేక దిశ మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స), ఆయన అనుచరులు మొదట్లో దాదాపు 17 నెలల దాకా బైతిల్ మఖ్సిన్ మసీదునే ఖిల్లాగా చేసుకొని నమాజుచేశారు. అతర్వాత దైవాజ్ఞతో కాబాను ఖిల్లాగా చేసుకొని నమాజు చేయడం ప్రారంభించారు. (2:142-150, 2:177 సూక్తులు చూడండి.)

44. ఖుర్ఆన్ :- ఖుర్ఆన్ అంటే పాఠ్యగ్రంథం, పారాయణగ్రంథం అని అర్థం. ఈ అర్థం దృష్ట్యా విద్యార్థులు తమ పాఠ్యపుస్తకం చదివేలా దీన్ని నిత్యం పఠిస్తూఉండాలి. ఈ భావం లోనే దేవుడు ఖుర్ఆన్లో ఓచోట గత దైవగ్రంథాల్ని కూడా ఖుర్ఆన్ అని ప్రస్తావించాడు. అంటే ఆయాకాలాల్లో అవి పాఠ్యగ్రంథాలన్న మాట. నేటికాలంలో ప్రళయందాకా ఖుర్ఆన్ మాత్రమే నిత్యం పఠిస్తూ ఆచరించవలసిన ఏకైక దైవగ్రంథం. (15:91 సూక్తి చూడండి.)

45. ఖుర్బానీ (త్యాగం) :- ఖుర్బానీ అనగానే బక్రీదు పండుగనాడు పశువుని జిబహ్చేసి తాము తినడం, ఇరుగుపొరుగుకు పంచడమే కదా అనుకుంటారు చాలామంది ముస్లింలు. కాని దీని వెనుక ఓ చారిత్రక గాధ ఉంది. ఇబ్రాహీం ప్రవక్త (అ) కలలో గాంచిన సూచనను ఆచరణలో పెట్టేందుకు తనకు అత్యంత ప్రేమపాత్రుడైన ఏకైక కుమారుణ్ణి జిబహ్చేయడానికి సిద్ధమౌతారు అప్పుడు దేవుడు దీనిపట్ల ప్రసన్నుడై ఆయన పుత్రుని స్థానంలో ఓ పశువుని పంపి జిబహ్చేయమని చెబుతాడు. ఈ త్యాగానికి సంకేతంగా స్థామతగల ముస్లింలంతా ప్రతియేడూ ఖుర్బానీ (బలి) ఇస్తున్నారు. ఈ బలిదానం ద్వారా తాము దైవ ప్రసన్నతకోసం అపనరమైతే ఎలాంటి త్యాగానికైనా సిద్ధపడతామని వారు ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్నారు. త్యాగభావంలేని పశుబలి నిరర్థకం.(37:99-110, 22:36-37 సూక్తులు చూడండి)

46. గగన పర్యటన (మేరాజ్) :- మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) దేవుని మహిమతో కొన్ని క్షణాలలోనే సప్తాకాశాలు పర్యటించి, కొందరు దైవప్రవక్తలను కలసి, స్వర్గనరకాలు చూసి, సృష్టికర్తతో ప్రత్యక్ష సంభాషణ జరిపి తిరిగొచ్చారు. దీన్నే మేరాజ్ అంటారు. (17:1 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

47. గుహవాసులు :- క్రీ.శ. 249-251 మధ్యకాలంలో రోమ్ చక్రవర్తి సీజర్ డేసియస్ తమ పూర్వీకుల (బహుదైవారాధనా) మతాన్ని విడనాడి నిజధర్మం (ఇస్లాం) అవలంబించిన ఈసాప్రవక్త (అలై) అనుచరుల్ని వేధించసాగాడు. అప్పుడు కొందరు యువకులు తాము అవలంబించిన నిజధర్మాన్ని కాపాడుకోవడానికి పారిపోయి సుదూర ప్రాంతంలోని ఓ కొండగుహలో దాక్కుంటారు. క్రైస్తవ పండితుడు జేమ్స్ సరూజి, ప్రముఖ చరిత్రకారుడు గిబ్బన్ చేసిన పరిశోధనల ప్రకారం వారక్కడ దాదాపు 196 సంవత్సరాలు నిద్రావస్థలో గడిపారు. తరువాత ఆ యువకులు క్రీ.శ. 445-446 మధ్య కాలంలో మేల్కొన్నారు. అప్పటికే ఆనాటి రోమ్ పాలకుడైన సీజర్ థియోడోసిస్, అతని ప్రజలు క్రైస్తవులుగా మారి వున్నారు. ఈ విచిత్ర సంఘటన చూసి ప్రజలు ఎంతో ప్రభావితమయ్యారు. ఆ యువకులు తిరిగి గుహలోకి ప్రవేశించడం, వారి ఆత్మలు అనంతవాయువుల్లో కలసిపోవడం జరిగింది. (18:9-26 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

48. గోయజ్జం:- ఈజిప్టు, పాలస్తీనా బహుదైవారాధకులు పూజించే విభిన్న విగ్రహాలలో ఆవు, ఎద్దు విగ్రహాలు కూడా ఉండేవి. వీటి ప్రభావానికి యూదులు కూడా గురయ్యారు. ముఖ్యంగా గోభక్తి వారి హృదయాల్లో బాగా తిష్ట వేసుకుంది.

యూదులు ఈజిప్టులో మూసాప్రవక్త (అలై) ద్వారా ఎన్నో దైవమహిమల్ని కళ్ళారా చూశారు. దేవుని మహిమతోనే సముద్రం చీలిపోయి దారి ఏర్పడి, ఆ దారి గుండా తాము క్షేమంగా తీరానికి చేరుకోవడం, తమ కళ్ళముందే సముద్రం తిరిగి కలసిపోయి అందులో ఫిరోన్ రాజు, అతని సైనికులు మునిగి నాశనమైపోవడం కూడా వారు చూశారు. అయినప్పటికీ వారికి కన్పించని దేవుని మీద పూర్తిగా నమ్మకం కుదరలేదు. అందుకే యూదులు సముద్రం దాటి సినాయి ప్రాంతంలో ప్రయాణం చేస్తున్నప్పుడు ఒక ఊళ్ళో బహుదైవారాధకులు పూజిస్తున్న విగ్రహాలను చూసి తమకు కూడా అలాంటి ఒక దేవతను తయారు చేయించి ఇష్టమని మూసా (అలై)ని అడిగారు. (7:138-140 సూక్తులు చూడండి.)

ఆ తరువాత మరికొన్నాళ్ళకు సినాయి ద్వీపకల్పంలో నివసిస్తున్నప్పుడు వారు మరోసారి విగ్రహారాధనకు పాల్పడ్డారు. మూసా ప్రవక్త (అలై) దైవాజ్ఞ ప్రకారం తూర్కొండకు వెళ్ళి నప్పుడు సామిరి అనేవాడు యూదుల దగ్గరున్న బంగారు నగలను కరగబెట్టా అందులో నుంచి ఒక ఆవుదూడ విగ్రహం తయారుచేశాడు. పైగా ఆ విగ్రహంలో నుంచి దూడఅరుపు లాంటి ధ్వని వినించేలా చేసి “ఇదే మీ ఆరాధ్యదైవం, మూసా ఆరాధ్యదైవం కూడా ఇదే; దీన్ని ఆయన మరచిపోయాడు” అన్నాడు. అతని మాయమాటలు విని అనేకమంది ఆ విగ్రహాన్ని పూజించడం మొదలెట్టారు. హోరూన్ ప్రవక్త (అలై) ఎంత నచ్చజెప్పినా వినలేదు. పైగా మూసా తిరిగొచ్చేదాకా తాము దీన్నే పూజిస్తూ వుంటామని చెప్పారు. మూసాప్రవక్త (అలై) తిరిగొచ్చి యూదుల నిర్వాకం పట్ల తీవ్రఆగ్రహం వెలిబుచ్చారు. సామిరీని “నీవు అంటారాని వాడవుతావ”ని శపించారు. ఆ తర్వాత విగ్రహాన్ని కాల్చి మసిచేసి పారేశారు. (20:85-97, 7:148 సూక్తులు చూడండి.)

మూసాప్రవక్త (అలై) మందలింపు, హితోపదేశాల తరువాత యూదులు తమ నిర్వాకం పట్ల పశ్చాత్తాపంచెందారు (7:149). అయితే ఈ పాపానికి నిష్క్రమణి గోపూజకు పాల్పడినవారిని గోపూజ జోలికిపోనివారు వధించాలని మూసా(అలై) ఆదేశించారు (2:54). దాని ప్రకారం గోభక్తులందరినీ వధించడం జరిగింది. ఇలా దెబ్బవేల మంది గోభక్తులు హతమైనట్లు తెలుస్తోంది. (ఇబ్నెకసీర్, ఫతహుల్ ఖదీర్).

బహుదైవారాధకుల నుండి యూదులకు సంక్రమించిన ఈ గోభక్తి జాడ్యం ఓ పట్టాన వారిని వదలేదు. వారి హృదయాలలో ఇంకా తిష్టవేసే వుంది. అందువల్ల దేవుడు వారి చేతులతోనే గోవుని వధింపజేయాలని భావించాడు కాబోలు, ఆ సందర్భం వచ్చింది. యూదుల్లో వారసులులేని ఒక ధనికుడు ఉండేవాడు. అతని సోదరుని కుమారుడు అతని ధనాన్ని కాజేసే ఉద్దేశ్యంతో ఓ రోజురాత్రి అతణ్ణి చంపి, శవాన్ని ఇతరుల ఇంటి ముందు పడవేశాడు. అంచేత యూదులు హంతకుడు ఎవరో నిర్ధారించుకోలేక పరస్పరం ఆరోపణలు చేసుకోసాగారు. చివరికి ఈ వ్యవహారం మూసా (అలై) దృష్టికి వచ్చింది. ఆయన, 'ఒక ఆవుని చంపి దాని మాంసపు ముక్కనొక దానితో హతుని దేహమ్మీద చరిస్తే అతను బ్రతికి తనను హత్యచేసిన వారెవడో చెబుతాడ'ని అన్నారు. యూదులు అలా చేయగానే హతుడు బ్రతికిలేచి తనను చంపిన వాడెవడో చెప్పి తిరిగి చనిపోయాడు (ఫతహుల్ ఖదీర్)...గోవు ఎంపిక, దాని వధ గురించిన వివరాల కోసం 2:67-73 సూక్తులు చూడండి.

49. గ్రంథప్రజలు :- గ్రంథ ప్రజలంటే అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం)కు పూర్వం ప్రభవించిన దైవప్రవక్తల అనుచరులని అర్థం. ఖుర్ఆన్ పరిభాషలో యూదుల్ని క్రైస్తవుల్ని గ్రంథప్రజలు (అహ్లాకితాబ్) అంటారు.

50. ఘటన :- జరిగిపోయిన విషయాన్ని మాత్రమే ఘటన (సంఘటన) అంటారు. కాని ఖుర్ఆన్లో దేవుడు ప్రకారం ఇంకా సంభవించక పోయినా సంభవించినట్లు దాన్ని జరగబోయే సంఘటనగా పేర్కొన్నాడు. సంఘటన అనగానే అది ఓ యదార్థం, వాస్తవం అనే భావాలు మన మనసులో మెదలుతాయి. ఈ భావంలోనే దేవుడు జరగబోయే ప్రకారాన్ని సంఘటన అన్నాడు. అంటే అది తప్పక సంభవించి తీరుతుందని, అందులో ఏమాత్రం సందేహం లేదని అర్థం. (56:1-6, 69:1-5 సూక్తులు చూడండి.)

51. ఘోరం :- మధ్యం ఎక్కడ సేవించినా ఘోరపాపమే. కాని మసీదులో సేవిస్తే అది అంతకన్నా ఘోరమైన పాపం అవుతుంది. అలాగే వ్యభిచారం ఎవరితో చేసినా నేరమే. కాని సొంతసోదరితో, కన్నకూతురితో వ్యభిచరిస్తే అది అంతకంటే ఘోరమైన నేరం అవుతుంది. అదేవిధంగా హింసా పీడనలు హత్యారక్తపాతాల కన్నా చాలా ఘోరమైన దుష్కార్యాలని ఖుర్ఆన్ చెబుతోంది. (రెండవ అధ్యాయంలో 2:217 సూక్తి చూడండి.)

52. చంద్రఖండన :- దైవప్రవక్త (స) కాలంలో ప్రకారం అతిత్వరలో సంభవిస్తుం దనడానికి సూచనగా ఓ పౌర్ణమినాడు చంద్రుడు రెండు ఖండాలుగా చీలిపోయి తిరిగి వెంటనే కలసిపోయాడు. (వివరాలకు 54:1 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

53. చదువు :- "మానవుణ్ణి సృష్టించిన నీ ప్రభువు పేరుతో చదువు...అతనికి కలం ద్వారా జ్ఞానం నేర్పిన శక్తిస్వరూపుని పేరుతో చదువు" అని తొలి దివ్యావిష్కృతి సందర్భం గా దైవదూత జిబ్రీల్ (అలై) ముహమ్మద్ మహనీయుని (స) ముందు ప్రత్యక్షమై అంటారు. కాని తనకు చదువు రాదంటారు ఆయన. దైవవాణిని ఈ మనిషి తన కవితాపటిమతో

కల్పించి చెబుతున్నాడని సత్యతిరస్కారులు ఆరోపించే ప్రమాదం ఉండటంతో దేవుడు సత్య మంతుడు, నిజాయితీపరుడయిన ముహమ్మద్ (సల్లం) వంటి నిరక్షరాస్యుణ్ణి ప్రవక్తగా నియమిస్తాడు. (96:1-5 సూక్తులు, వాటి ఉపోద్ఘాతం చూడండి.)

అయితే ఆ తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) చదువుకు ఎంతో ప్రాముఖ్యమిస్తూ "ముస్లిం అయిన ప్రతి స్త్రీ పురుషుడు విధిగా చదువు నేర్చుకోవాల"ని అనుచరులకు బోధించారు. బుద్ధ యుద్ధంలో పట్టుబడిన ఖైదీలను నష్టపరిహారంగా ధనం స్వీకరించి విడుదల చేస్తున్న పుషుడు, ఆయన చదువు వచ్చిన పేదఖైదీలు చదువురాని తన అనుచరులకు చదువు నేర్పాలన్న షరతుపై వారిని విడిచిపెట్టారు. మతవిశ్వాసాన్ని దృఢతరం చేసే సాధనం చదువే. చదువుకున్నవారే దేవునికి ఎక్కువగా భయపడతారని ఖుర్ఆన్ (35:28) కూడా చెబుతోంది. కాని ధనికులు లక్షలు ఖర్చు పెట్టి చదువు'కొంటున్న' ఈరోజుల్లో పేదవాళ్ళు చదువు 'కొనలేక'పోతున్నారు. ముఖ్యంగా వారికి పై చదువులు గగన కుసుమాలై పోయాయి.

54. చర్మ చక్షువులు :- ఒక వస్తువుని నిజంగా చూశానని చెప్పడానికి ఉర్దూలో "నా రెండు కళ్ళతో చూశాన"ని, తెలుగులో "నా కళ్ళారా చూశాన"ని లేదా నా చర్మ చక్షువులతో వీక్షించాన"ని అంటారు. అయితే కొందరు రెండు కళ్ళు కాదు, పదహారు కళ్ళున్నా ఆ చర్మ చక్షువులతో సత్యాన్ని చూడలేరు. దాని కోసం హృదయ చక్షువులు కావాలి. హృదయ చక్షువులు లేనివారికి సత్యం ఎన్నటికీ గోచరించదని, వారు కళ్ళున్న గుడ్డివాళ్ళు, చెవులున్న చెవిటివాళ్ళని ఖుర్ఆన్ బోధనలు తెలుపుతున్నాయి. (47:23-24, 22:45-46 సూక్తులు, 7:179 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

55. ఛత్రదీన శిక్ష :- అయికాజాతి ప్రజలు తమ ప్రవక్త షుబ్బ్ (అలై)ను తిరస్కరించడంతో దేవుడు వారిని గొడుగుఆకారం మేఘం పంపి శిక్షించాడు. (26:189 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి)

56. భీత్యారం :- సత్యం స్పష్టంగా ముందుకు వచ్చినప్పటికీ దాన్ని తిరస్కరించి అవిశ్వాసులై పోయినవారిని దేవుడు, ఆయన దూతలు, ప్రవక్తలు శపించారు. ముఖ్యంగా యూదులపై దేవుని భీత్యారం పడింది. (3:87-89, 5:60,78,79 సూక్తులు చూడండి.)

57. జకరియ్యా(అలైహి) :- ఈయన ఈసా, యహ్యీ ప్రవక్తలకు పూర్వం వుండిన దైవప్రవక్త. హూరాన్ ప్రవక్త (అలై) సంతతికి చెందిన ఇరవయి నాలుగు కుటుంబాలు 'బైతిల్ మఖ్బీన్'కు వంతులవారిగా సేవ చేసేవారు. ఆ కుటుంబాలలో అబ్బా కుటుంబానికి నాయకుడయిన జకరియ్యా తన వంతు వచ్చినప్పుడల్లా ఈ సేవలో నిమగ్నులయ్యేవారు. ఈసాప్రవక్త (అలై) మాతృమూర్తి హజ్రత్ మర్యం (అలై) ఈయన సందర్శణలోనే ఇవ్వబడ్డారు. (3:37-41, 19:2-9 సూక్తులు చూడండి.)

అయితే నైతిక, సామాజిక సంస్కరణల కోసం హజ్రత్ జకరియ్యా (అలై) చేసిన హితోపదేశాలన్ని యూదులు సహించలేక ఆయన్ని అన్యాయంగా చంపివేశారు. స్వయంగా యూదుల మతగ్రంథం తల్మాద్ ప్రకారం బఖ్త్ సస్సర్ అనే రాజు బైతిల్ మఖ్బీన్ (జెరూసలేం)పై విజయం సాధించిన తర్వాత యూదుల ఆరాధనాలయం (అఖ్నా)లో ప్రవేశించి పరిశీలిస్తుంటే వధ్యశిల సమీపంలో ఒకచోట గోడమీద అతనికి బాణం తగిలిన గుర్తు కన్పించింది. ఇదేమిటని అడిగితే "ఇక్కడ మేము జకరియ్యా ప్రవక్తను సంహరించాము. ఆయన మాలో వున్న చెడుగుల్ని చూసి మమ్మల్ని విమర్శిస్తూ వుండేవారు. చివరికి మేము ఈ విమర్శల్ని,

నిందల్ని సహించలేక ఆయన్ని చంపివేశాం” అని అన్నారు యూదులు.

58. జకాత్ :- ఇది ధనికుల నుండి వసూలు చేసి పేదలకు ఇస్తుంటే ఆర్థిక హక్కు. ఇస్లాంలో నమాజు తరువాత దీనికే అత్యధిక ప్రాధాన్యం ఉంది. నిర్ణీత సంపద కలిగిన ప్రతి ముస్లిం తన సంపద నుంచి సంవత్సరానికి ఒకసారి రెండున్నర శాతం చొప్పున ధనం తీసి నిరుపేదలు, ధర్మసంస్థాపనా కార్యకలాపాల కోసం విధిగా వినియోగించాలి. (2:43 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

59. జఖ్లామ్ :- ఇది నరకానికి పోయిన వాళ్ళకు లభించే ఆతిథ్యం. అమిత వేడిగా, వాడిగా, వగరుగా, పరమచేదుగా, దుర్గంధభూయిష్టంగా, రాకాసి తలల్లా భయంకరంగా వుండే ఈ వృక్షఫలాలను నరకవాసులు ఆవురావురుమంటూ తిని యమయాతనలకు గురవుతారు. (56:56, 44:43-46, 37:64-66 సూక్తులు చూడండి.)

60. జిహాద్ (పోరాటం) :- జిహాద్ అనగానే ఖడ్గమో, తుపాకో తీసుకొని రణరంగంలో దూకడమే అనుకుంటారు చాలామంది. ఇది సరైన అభిప్రాయం కాదు. జిహాద్ అంటే “ఆశయ సాధన కోసం శక్తివంచన లేకుండా నిర్విరామంగా కృషిచేయడం, పోరాడటం” అని అర్థం. దీన్ని కొంతవరకు struggle అనే ఇంగ్లీషు పదంతో పోల్చవచ్చు. జిహాద్ ఇంత కంటే కూడా విస్తృతభావంతో కూడిన మాట. నిరంతరం ఆశయాన్నే దృష్టిలో పెట్టుకొని దానికోసం పథకాలు రూపొందించడం, వాక్కు, వ్రాతల ద్వారా ప్రచారం చేయడం, అందు బాటలో వుండే ఒనరులన్నిటినీ వినియోగించుకోవడం, అనివార్యమైతే ఆయుధం చేబట్టి పోరాడటం, అవసరమైతే ఆ మార్గంలో ప్రాణాలు సైతం ధారబోయడం- ఇవన్నీ జిహాద్ క్రిందికే వస్తాయి. దైవప్రసన్నత పొందే సంకల్పంతో ధర్మపరిరక్షణ కోసం, హింసాదౌర్జన్యాలను అరికట్టేందుకు చేసే ఇలాంటి పోరాటాన్ని ‘జిహాద్ ఫీ సబీలిల్లాహ్’ (దైవమార్గంలో పోరాటం) అంటారు. (2:218, 4:95 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

61. జుల్లర్ సైన్ :- ఈయన దైవప్రవక్త కాదో ఖుర్ఆన్, హదీసుల్లో ఎలాంటి ఆధారాలేవు. అయితే ఈయన ప్రముఖ వ్యక్తి, గొప్పరాజు అయివుంటాడని చెప్పవచ్చు. (18:83-98 సూక్తులు)

62. జూదీ పర్వతం :- ఇది పెనుతుఫాను వచ్చినప్పుడు నూహ్ ప్రవక్త (అలైహి) ఓడ నిలిచిన పర్వతం పేరు. (11:44 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

63. రుబులు :- అంటే నదులు లేక సెలయేరులు. స్వర్గంలో అందమైన మేడలు, ఆకాశ హార్మాల మధ్య చల్లటి సెలయేరులు ప్రవహిస్తుంటాయని ఖుర్ఆన్ చెబుతోంది. ఇవి మంచినీటి సెలయేరులు. ఇవేగాకుండా పాల నదులు, మధ్యం ఏరులు, తేనె రుబులు కూడా స్వర్గంలో నిత్యం ప్రవహిస్తుంటాయని తెలుస్తోంది. (47:15 సూక్తి చూడండి.)

64. డంబాలు (ప్రగల్భాలు) :- ముస్లింలు ప్రతి సత్కార్యమూ దైవప్రసన్నత కోసమే చేయాలి. లోకులమెప్పు కోసం ప్రదర్శనా బుద్ధితో చేసే సత్కార్యాలకు పుణ్యం దక్కకపోగా పాపం మటుకు వారి ఖాతాలో తప్పకుండా పడిపోతుంది. ఇక చేయని పనులను గురించి చెప్పుకోవడం, అంటే డంబాలు కొట్టుకోవడం, ప్రగల్భాలు పలకడం మరింత పాపమవుతుంది. (61:2-3, 3:188, 4:60 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

65. డొల్ల (బోలు):- లోతట్టు కోసుకుపోయి డొల్ల ఏర్పడిన నదీతీరంపై ఇల్లు కట్టుకుంటే అది ఎంతోకాలం నిలవదు. బోలుకర్రలు గట్టిగా లేకపోయినా గాలి వీచినప్పుడల్లా

రొదచేస్తూ తమ ఉనికిని చాటుకోవడానికి నానా తంటాలు పడతాయి. ఏమీ వడ్డించని విస్తరి ఎగిరెగిరి పడుతుంది. కపటవిశ్వాసుల స్థితి కూడా అచ్చం ఇలాగే వుంటుందని ఖుర్ఆన్ అంటోంది. (9:109, 63:4 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

66. తల్లిదండ్రులు :- ఇస్లాంలో దేవుని హక్కులు, దాసుల హక్కులని రెండు రకాల హక్కులున్నాయి. దాసుల హక్కులలో ప్రప్రథమ హక్కు తల్లిదండ్రులదే. దైవారాధన తరువాత తల్లిదండ్రుల సేవకు ఖుర్ఆన్ ఎంతో ప్రాముఖ్యం ఇస్తుంది. దయలేని పుత్రుడ్ని దేవుడు ఎన్నటికీ కనికరించడు. (17:23-24, 31:14-15 సూక్తులు చూడండి.)

67. తాగూత్ :- తాగూత్ అంటే హద్దు మీరేవాడఅని అర్థం. షరీఅత్ పరిభాషలో, దేవుని దాసుడిగా ఉండవలసినవాడు హద్దుమీరిపోయి దేవుడయి దైవదాసుల చేత దాస్యం చేయించుకునేవాడని భావం. (2:256-257, 4:60 సూక్తులు, పాదసూచికలు చూడండి.)

68. తాలూత్, జాలూత్ :- సుమారు మూడువేల సంవత్సరాల క్రితం యూదుల రాజ్యంపై శత్రు దాడులు అధికమైనప్పుడు వాటిని సమర్థవంతంగా ఎదుర్కోగల నాయకుని అన్వేషణ మొదలైంది. ఆ రోజుల్లో సముయేల్ ప్రవక్త (అలై) వారికి నాయకునిగా ఉండే వారు. కాని అప్పటికి ఆయన బాగా వృద్ధుడయిపోయారు. అంచేత యూద పెద్దలు తమకొక రాజుని నియమిస్తే అతని నాయకత్వన తాము దైవమార్గంలో యుద్ధం చేస్తామని అంటారు. అయితే దైవప్రవక్త (అలై) వారికోసం తాలూత్ అనే ఓ ఆజానుబాహుడ్ని నాయకునిగా నియమించి పంపుతారు. చివరికి యుద్ధంలో శత్రుపక్షం రాజయిన జాలూత్ అనే ఓ నూనూగు మీసాల నవయువకుడు సంహరిస్తాడు. ఆ నవయువకుడు మరెవరో కాదు, భావి దైవప్రవక్త హజ్రత్ దావూద్ (అలై). (వివరాలకు 2:246-251 సూక్తులు చూడండి.)

69. తువాలోయ :- ఇది సీనాయి ద్వీపకల్పం దక్షిణ ప్రాంతంలోని ఒక లోయ పేరు. ఈ లోయలోనే దేవుడు మూసాప్రవక్త (అలైహి)తో ప్రత్యక్షంగా సంభాషించి ఆయన్ని తన ప్రవక్తగా నియమించాడు. (20:9-24, 27:7-12 సూక్తులు చూడండి.)

70. తౌరాత్ :- తౌరాత్ అంటే ఆజ్ఞలు అని అర్థం. దీన్ని క్రైస్తవులు పాత నిబంధన అని అంటారు. తూర్ పర్వతంపై మూసాప్రవక్త (అలై)కు దేవుడు రాశిపలకలపై ఇచ్చిన పది ఆజ్ఞలతో పాటు, ఆనాటి ధర్మశాస్త్రంతో కూడిన దివ్యగ్రంథాన్ని తౌరాత్ అంటారు. ప్రస్తుతం ఇది దాని నిజరూపంలో లేదు. అసలుగ్రంథం ఏనాడో యుద్ధాలలో కనుమరుగై పోయింది. నేడు పాతనిబంధన పేరుతో బైబిల్ లోని బోధనలన్నిటినీ తౌరాత్ బోధనలుగా పరిగణించలేము. ఇవి అనేక ప్రక్షిప్తాలకు, నిక్షిప్తాలకు గురైన విషయాలు మాత్రమే.

71. త్రాసు :- ఖుర్ఆన్ లో మీజాన్ అనే పదం వచ్చింది. ఇది న్యాయానికి సూచన. ప్రళయదినాన దేవుని న్యాయస్థానంలో మానవుల కర్మలను తూచడానికి కూడా త్రాసు ఉపయోగించబడుతుంది. (101:1-11 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.) తూనికలో ఇది ప్రముఖపాత్ర వహిస్తుంది. (83:4 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

72. దత్త పుత్రుడు :- సంతానంలేని శ్రీమంతులు తమ తదనంతరం తమ ఆస్తులు ఇతరులకు దక్కనివ్వకుండా, తమ కుటుంబంలోనే శాశ్వతంగా ఉంచుకోవడానికి పెంపుడు కొడుకును తెచ్చుకొని ఆ ఆస్తులు అతని పేర రాస్తారు. ఇస్లాం ఈ పెట్టుబడిదారీ వైఖరిని నిరసిస్తూ ధన వికేంద్రీకరణ విధానాన్ని కోరుతుంది. అంచేత ఇస్లాం దత్తస్వీకార విధానాన్ని నిషేధించింది. వారసత్వంరీత్యా, వివాహ సంబంధంరీత్యా దత్తపుత్రుడు ఎన్నటికీ సొంత

కొడుకు కాలేదని చెబుతోంది. (వివరాలకు 33:4,5,37 సూక్తులతోపాటు 24వ అధ్యాయం ఉపోద్ఘాతంలోని 5, 6 పేరాలు కూడా చూడండి.)

73. దివ్యావిష్కృతి :- అరబీ భాషలోని “హహీ” అనే పదానికి సూచించడం, సంకేతం పంపడం, హృదయంలో ఏదైనా విషయం జనింపజేయడం, రహస్యంగా ఏదైనా మాట చెప్పడం, సందేశం పంపడం అనే అర్థాలున్నాయి. ప్రత్యేకంగా దేవుడు తన దూత ద్వారా తన ప్రవక్తలకు దివ్య సందేశం చేరవేసే ‘హహీ’ పద్ధతిని తెలుగులో నేనిక్కడ ‘దివ్యావిష్కృతి’ అని అనువదించాను. కొందరు సత్యసందర్భం అని అనువదించారు.

దివ్యావిష్కృతిని ప్రవక్తలకు అందజేసే దైవదూత పేరు జిబ్రీల్ (అలై). మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స)కు జిబ్రీల్ దూత (అ) ఒక్కోసారి మానవరూపంలో, మరొక్కోసారి తన నిజ రూపంలో వచ్చి దివ్యావిష్కృతిని అందజేస్తారు. అంతేకాదు. దివ్యావిష్కృతి ఒక్కోసారి కర్ణ కఠోరంగా విన్పించే గంటమోతలా వచ్చి దైవప్రవక్త (స) హృదయంలో ప్రవేశిస్తుంది. మరొక్కోసారి అది అవతరిస్తున్నప్పుడు ఎముకలు కొరికే చలి వున్నప్పుడు కూడా దైవప్రవక్త (సల్లం) నుదుటిపై ముచ్చెమటలు కమ్ముతాయి.

74. దీన్ :- దీన్ అంటే జీవితవిధానం, జీవితసంవిధానం, జీవనవ్యవస్థ అని అర్థాలు ఉన్నాయి. ఇస్లాం మానవాళికి దేవుడు నిర్దేశించిన జీవిత సంవిధానం, సంపూర్ణ జీవిత విధానం, సమగ్ర జీవనవ్యవస్థ. దీన్ని ‘దీనుల్లాహ్’ అని కూడా అంటారు. అంటే “దైవ నిర్దేశిత జీవనవ్యవస్థ” అని అర్థం. దేవుణ్ణి అంతిమ దైవప్రవక్త (స)ను విశ్వసించి ముస్లింలైన వారంతా జీవితంలోని సమస్తరంగాల్లో ఈ జీవనవ్యవస్థనే అనుసరించవలసి ఉంటుంది.

75. దుష్టబుద్ధి :- దుష్టబుద్ధి మనిషిని దుష్కార్యాల వైపుకే పురిగొల్పుతుంది. దీన్ని ఖుర్ఆన్ పరిభాషలో “సఫ్ఫుల్ అమ్మూరా” అంటారు. (వివరాలు 89:27 సూక్తి, దాని పాదసూచికలో చూడండి.)

76. నడక :- మానవుడు తన నడకలో కూడా నమ్రత, అణుకువ చూపాలని చెబుతోంది దివ్యఖుర్ఆన్. గర్వపోతులా నిక్కుతూ, నీల్గుతూ నడిచేవాణ్ణి దేవుడు ఎన్నటికీ ప్రేమించడు. (31:18-19 సూక్తులు చూడండి.)

77. నఘ్రూద్ :- ఇతను ఇబ్రాహీం ప్రవక్త (అలై) పుట్టిపెరిగిన (ఇరాఖ్) దేశానికి చక్రవర్తి. అతను, అతని ప్రజలు విగ్రహారాధనతో పాటు వివిధ సామాజిక, నైతిక రుగ్మతలకు గురైఉన్నప్పుడు హజ్రత్ ఇబ్రాహీం (అలై) అతనికి దైవసందేశం ఆందజేయడానికి వచ్చారు. కాని అతను దైవసందేశాన్ని తిరస్కరించడమే గాకుండా, దైవప్రవక్త (అలై)ను అగ్ని గుండంలోకి విసరి చంపడానికూడా ప్రయత్నించాడు. కాని ఆ అగ్ని వెంటనే దేవుని ఆజ్ఞ శిరసావహించి దైవప్రవక్త కోసం చల్లబడి పోయింది. హజ్రత్ ఇబ్రాహీం (అలై) క్షేమంగా అగ్నిగుండం నుంచి బయటికి వచ్చారు. కాని ఇంత గొప్ప మహిమ చూసి కూడా ఆ దౌర్భాగ్యుడు సత్యాన్ని విశ్వసించలేదు. (2:258, 21:68-70 సూక్తులు చూడండి.)

78. నూర్ (జ్యోతి) :- దేవుడు యావత్తు భూమ్యాకాశాలకు జ్యోతి లాంటివాడు. ఆయన తానుకోరిన వారికి తన కాంతి వైపు (అంటే రుజుమార్గం వైపు) దారి చూపుతాడు. (24:34-35 సూక్తులు చూడండి.) రుజుమార్గం చూపే గ్రంథం కాబట్టే ఖుర్ఆన్‌ని కూడా జ్యోతితో పోల్చడం జరిగింది. (4:174 సూక్తి) ఇలా దైవజ్యోతి పొందిన భక్తులు పరలోకంలో దాని వెలుగు సాయంతోనే స్వర్గానికి చేరుకుంటారు. (66:8 సూక్తి చూడండి.)

79. పరిశుద్ధాత్మ :- ఖుర్ఆన్‌లో దీన్ని “రూహుల్ఖుద్స్” అంటారు. ఇది దైవప్రవక్తలకు దివ్యావిష్కృతి చేరవేసే దైవదూత జిబ్రీల్ (అలై)కు పర్యాయనామం. క్రైస్తవులు తమ కోసం ముగ్గురు దేవుళ్ళను చేసుకొని, ఆ ముగ్గురిలో పరిశుద్ధాత్మను కూడా చేర్చుకున్నారు. ఇది దేవుని పవిత్రాత్మ అని, ఆ ఆత్మ ఏసుక్రీస్తులో అంతర్నినమై ఉందని వారి నమ్మకం. (వివరాలకు 4:171 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

80. పరీక్ష :- ఇహలోకం మానవులకు ఒక పరీక్షా వేదిక. ఇక్కడ జీవితాంతం ‘విశ్వాసం’తో సత్యర్మలు చేసి ఈ పరీక్షలో కృతార్థులైనవారి పరలోకంలో మోక్షం పొంద గలుగుతారు. (2:155 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

81. పాత్యగ్రంథం :- అంటే విద్యార్థులు తమ పాత్యపుస్తకాన్ని పఠిస్తున్నట్లు నిత్యం పఠించవలసిన గ్రంథం అన్న మాట. ఖుర్ఆన్ అంటే కూడా అర్థం ఇదే. ఖుర్ఆన్ ప్రతిరోజూ పారాయణం చేయవలసిన పఠనగ్రంథం. ఇదే కలియుగ మానవులకు పారాయణం చేయడానికి, తదనుగుణంగా ఆచరించడానికి దేవుడు నిర్దేశించిన పఠణవేదం, కలియుగ వేదం. (39:41, 14:52 సూక్తులు చూడండి.)

82. ఫలము :- అంటే, ఇక్కడ పుణ్యఫలం లేక పాపఫలం అని అర్థం. ఇహలోకంలో ఎవరు ఏ మేరకు కర్మలు ఆచరిస్తారో వారికి పరలోకంలో ఆ మేరకే వాటి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. వారికి అక్కడ అణుమాత్రం కూడా అన్యాయం జరగదు. (99:6-8 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి)

83. ఫిరౌన్ :- పూర్వపు ఈజిప్టు చక్రవర్తుల్ని ఫిరౌన్ (ఫారావా)లు అంటారు. (వివరాల కోసం 10:92 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

84. ఫీసబీల్లాహ్ :- అంటే దైవమార్గంలో. మరోమాటలో చెప్పాలంటే దేవుని ప్రసన్నత కోసం ధర్మాభ్యున్నతి కోసం అని అర్థం. “జిహాద్ ఫీ సబీల్లాహ్” అంటే దైవప్రసన్నత కోసం, ధర్మాభ్యున్నతి కోసం దైవమార్గంలో చేసే నిరంతర కృషి, పోరాటం అని భావం. (9:60 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

85. ఫుర్కాన్ :- ఫుర్కాన్ అంటే సత్యాసత్యాలను, ధర్మాధర్మాలను, మంచిచెడుల్ని వేరు చేసేదని అర్థం. స్వర్ణకారుడు కల్తీబంగారమో, మేలిమిబంగారమో తెలుసుకోవడానికి ఉపయోగించే గీటురాయి వంటిది అన్నమాట. ఇది దైవప్రవక్తలకు, ఇతర సత్పురుషులకు ప్రసాదించబడిన విచక్షణా జ్ఞానం కావచ్చు లేక దివ్యగ్రంథాలు కూడా కావచ్చు. (2:53, 8:29 సూక్తులు.) ఖుర్ఆన్‌కు మరోపేరు ఫుర్కాన్ అనికూడా ఉంది. (2:185 సూక్తి.)

86. బలగం :- బలగం అంటే ఆయుధ బలగం కావచ్చు; సైనిక బలగం కావచ్చు; సంతాన బలగం కావచ్చు; సేవకుల బలగం కావచ్చు; బంధుమిత్రుల బలగం కావచ్చు. మొత్తానికి అత్యధిక బలగం, మందీ మార్బలం గల మనిషిలో సాధారణంగా ఒకింత గర్వం తొంగిచూస్తుంది. అయితే అది ముదిరితే మాత్రం ప్రమాదం ముంచుకొచ్చినట్లే. (18:32-44 సూక్తులు చూడండి.)

87. బాల్ విగ్రహం :- క్రీ.పూ. తొమ్మిదోశతాబ్దంలో మధ్యప్రాచ్యం ప్రజలు బాల్దేవతా విగ్రహాన్ని పూజిస్తుండేవారు. ‘బాల్’ అంటే యజమాని, నాయకుడని అర్థం. భర్త అర్థంలో కూడా ఖుర్ఆన్‌లో ఈ పదప్రయోగం జరిగింది. (4:127, 11:72 సూక్తులు) అయితే ఆనాడు మధ్యప్రాచ్యం ప్రజలు ఈ పదాన్ని దేవుని కోసం ప్రయోగించేవారు. బాల్ దేవుడంటే

సూర్యదేవుడని కొందరి అభిప్రాయం. అంటే వారు సూర్యారాధన చేసేవారన్నమాట. ఇల్యాస్ ప్రవక్త (అలై) కాలంలో ఈ విగ్రహారాధన పరాకాష్ఠకు చేరింది. (వివరాల కోసం 37:123-128 సూక్తులతో పాటు ఇదే శీర్షికలో నెం.12 (ఇల్యాస్) చూడండి.)

88. బిన్యామీన్ (బెంజీమన్) :- ఇది యూసుఫ్ (జోసెఫ్) ప్రవక్త సొంత తమ్ముడి పేరు; యాఖూబ్(జాకబ్) ప్రవక్త రెండవభార్య కుమారుడు. ఇతను పుట్టినప్పుడే తల్లి చని పోవడంవల్ల యాఖూబ్ (అలై) ఇతణ్ణి ఎంతోప్రేమగా చూసుకునేవారు. సవతిసోదరుల కుట్రలో యూసుఫ్ (అలై) తర్వాత ఇతనూ చిక్కుకున్నాడు.(12వ అధ్యాయం చూడండి)

89. భయభక్తులు :- సాధారణంగా మనిషి ఏదయినా పనిచేయాలంటే, చేస్తే లాభం ఉంటుందన్న ఆశ, చేయకపోతే నష్టం వాటిల్లుతుందన్న భయం ఉన్నప్పుడే అతనా పని చేయడానికి సిద్ధమవుతాడు. లాభం మీది ఆశ కంటే నష్టం పట్ల భయమే మనిషిని ఆచరణ వైపుఎక్కువగా ప్రేరేపిస్తుంది. ఈ భయాశలు ఇహలోకం కంటే పరలోకం గురించే ఎక్కువగా ఉండాలి. ఈ భయభక్తులు లేక దైవభీతి పరాయణతను ఖుర్ఆన్ పరిభాషలో “తఖ్వా” అంటారు. “మీ అందరిలో కెల్లా ఎక్కువ దైవభీతికలవాడే దేవుని దృష్టిలో ఎక్కువ గౌరవ నీయుడు” అని ఖుర్ఆన్ చెబుతోంది. (49:13 సూక్తి చూడండి.)

90. భవితవ్యం :- దీని పర్యాయపదాలే విధి, జాతకం, అదృష్టం. దేవుడు మొదట కలాన్ని సృష్టించి దాని చేత ఇతర యావత్తు సృష్టిరాసుల అదృష్టాన్ని, జరగబోయే విషయాలన్నిటినీ వ్రాయించాడని పండితుల అభిప్రాయం. ఇవన్నీ దేవుని దగ్గర ఓ గ్రంథంలో రాయబడిఉన్నాయి. వాటికి వ్యతిరేకంగా ఈ ప్రపంచంలో ఏదీ సంభవించదు. (6:59, 57:22-23, 34:3, 17:13 సూక్తులు చూడండి.) దీన్ని “తఖ్కీర్” అని కూడా అంటారు. ఇస్లాం స్వీకరించిన వ్యక్తి తఖ్కీర్ని కూడా విశ్వసించవలసి ఉంటుంది.

91. భాగస్వామ్యం (షిర్క) :- మానవులు, జంతువులు, వృక్షాలు, చివరికి ప్రతివస్తువు, అందులోని ప్రతిఅణువూ ఒకదానిపై మరొకటి ఆధారపడివుండే సృష్టిరాసులు. ఈ విశ్వంలో ఏ ఒక్కటీ ఇతరులపై ఆధారపడకుండా మనుగడ సాగించలేదు. ఒక్కడేవుడు మాత్రమే నిరాధారుడు, నిరపేక్షాపరుడు, ఎవరి అవసరమూ లేనివాడు. యావత్తు సృష్టికి ఆయనే యజమాని, పాలకుడు, పోషకుడు, ప్రభువు. ఆయన ప్రతి పనీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వ శక్తిమంతుడు. ఆయనకు అసాధ్యమంటూ ఏదీ లేదు. ఆయన ఏదైనా చేయదలచుకుంటే ‘అయిపో’ అంటే చాలు, అది తృటిలో జరిగి ఉనికిలోకి వస్తుంది. ఆయన దైవత్వం సమగ్రమైనది, సంపూర్ణమైనది. అందులో ఎవరూ భాగస్వాములు లేరు. ఆయన మాత్రమే ఆరాధ్య నీయుడు. కనుక ఆయన తన దైవత్వంలో, తన గుణగణాలలో, తన శక్తిసామర్థ్యాలలో సృష్టి రాసులకు సాటి కల్పించడాన్ని ఏ మాత్రం సహించడు. అలా సాటి కల్పించడాన్ని “షిర్క్” అంటారు. షిర్క్ ఘోరమైన పాపం. షిర్క్ తప్ప మరే పాపాన్నయినా దేవుడు తలచుకుంటే క్షమిస్తాడు. (4:116 సూక్తి చూడండి.)

92. మత్వబాధితుడు :- ఖుర్ఆన్లో “జిన్నాన్”అనే పదానికి చేపలవాడని అర్థం. (విశేషార్థం మత్వబాధితుడు.) ఈయన యూసుఫ్ ప్రవక్త (అలై). ఈయన్ని ఒక చేప మింగి ఆ తర్వాత తీసి తీరం మీద పడసేసింది. (21:87-88, 37:139-146 సూక్తులు.)

93. మద్యన్జాతి :- మద్యన్ అనేది పూర్వం అరేబియాలో ఒక ప్రాంతం పేరు. ఈ ప్రాంతంలో నివసించిన జాతిని మద్యన్జాతి అంటారు. ఇబ్రాహీం ప్రవక్త (అలైహి)కు

ఆయన మూడవభార్య ఖతురా ద్వారా పుట్టిన ‘మిద్యాస్’ అనే కుమారుని సంతతే మద్యన్ జాతి ప్రజలుగా ప్రసిద్ధిచెందారు. అయితే వారు అయిదారు వందల యేండ్లలో క్రమంగా బహుదైవారాధనా జాతులతో ప్రభావితమైనందున వారిలోకూడా బహుదైవారాధన వ్యాపించింది. దాంతో దగా, మోసం, దోపిడి, దొంగతనాలు వంటి నైతిక రుగ్మతలు వారిలో చోటుచేసుకున్నాయి. అంచేత వారిని సంస్కరించడానికి దేవుడు ‘ఘబబ్’ (అలైహి)ను ప్రవక్తగా నియమించి పంపాడు. కాని ఆజాతి ఆయన్ని తిరస్కరించి నాశనమయింది. (7:85-95, 11:87-95, 26:185-190 సూక్తులు చూడండి.)

94. మహిమలు, మహత్యాలు :- దైవప్రవక్తలు తమ దౌత్యనిరూపణ కోసం ప్రదర్శించే అసాధారణ విషయాలను మోజీజాత్ (మహత్యాలు) అంటారు. దైవప్రవక్తలుకాని మహా నీయులు తమ హితవచనాల వైపు ప్రజలను ఆకట్టుకోవడానికి ప్రదర్శించే అసాధారణ విషయాలను కరామాత్ (మహిమలు) అంటారు. వీరుభయులు కానివారు ప్రదర్శించే అసాధారణ విషయాలను మంత్ర తంత్రాలు, మహేంద్రజాలాలు, గారడీలు, బాణామతులు, చేతబడులు, మేజిక్కులు, హిప్పోటిజంలు అంటారు.

95. ముస్లిం :- అంటే విధేయుడు, వినయుడు, వినముడు, ఆజ్ఞాబద్ధుడు అని అర్థాలు ఉన్నాయి. ఇస్లాం పరిభాషలో దైవవిధేయుడు, దైవాజ్ఞాబద్ధుడు అని అర్థం. ఈ భావంలోనే ఖుర్ఆన్ గత దైవప్రవక్తల అనుచరుల్ని కూడా ముస్లింలు అనే పేర్కొన్నది. (2:132, 28:53 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు)

96. మూసా ప్రవక్త (అలైహి) :- ఈయన క్రీ.పూ. 13వ శతాబ్దం ప్రారంభకాలంలో ఇస్రాయిల్ సంతతి ప్రజల్ని సంస్కరించడానికి ప్రభవించిన దైవప్రవక్త. ఈయన బైబిల్ కథనం ప్రకారం యాఖూబ్ ప్రవక్త (అలైహి) కుమారుడు లావీ సంతతికి చెందినవారు. తండ్రి పేరు ఇబ్రాహీమ్ అని బైబిల్లో ఉంది. ఖుర్ఆన్ దీన్ని ఇబ్రాహీమ్ అని పేర్కొన్నది. ఇస్రాయిల్ సంతతిలో ఒకతను పుట్టి, ఫిరోన్ చక్రవర్తిని, అతని రాజ్యాన్ని అంతమొందిస్తాడని జ్యోతిష్కులు చెప్పడంతో ఫిరోన్ చక్రవర్తి ఇస్రాయిల్ ప్రజల్లో పుట్టే ఆడపిల్లల్ని వదిలేసి, వారి మగపిల్లల్ని సంహరింపజేయ నారంభించాడు.

అందువల్ల మూసా (అలైహి) పుట్టిన కొన్నాళ్ళకే ఆమె తల్లి ఆయన్ని ఓ గంపలో పెట్టి నదిలో వదిలి పెట్టింది. ఫిరోన్ భార్య ఆ గంపలోని ముద్దులొలికే పసిబిడ్డను చూసి ముచ్చట పడింది. భర్తను ఒప్పించి ఆ పిల్లవాణ్ణి నీటిలో నుంచి తీసి పెంచుకోసాగింది. ఆ పిల్లవాడికి మూసా అని పేరు పెట్టారు. మూసా అంటే నీళ్ళలో నుంచి తీయబడిన లేక కాపాడబడిన వాడని అర్థం. మూసా (అలై)కు ముందు హోరూన్ (అలై), ఆయనకు ముందు ఒక బాలిక పుట్టారు. మూసాప్రవక్త (అలైహి) గాధ వివిధ అధ్యాయాల్లో ఎంతో వివరంగా ఉంది. ముఖ్యంగా 20, 28 అధ్యాయాలలో విపులంగా ఉంది.

97. మృత సముద్రం :- లూత్ప్రవక్త (అలైహి) హితోపదేశాల్ని ఆయన జాతి ప్రజలు పెడచెవిన పెట్టి దేవుని ఆగ్రహానికి గురయ్యారు. దాంతో భయంకరమయిన విపత్తు వచ్చి వారు సర్వనాశనమయ్యారు. వారి శిథిలాలు, అవశేషాల ప్రతిరూపమే మృతసముద్రం. (15:74 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి)

98. యహ్యీ (యూహన్న) :- ఈయన జకరియ్యా ప్రవక్త (అలైహి) కుమారుడు. ఈయన కూడా యూదుల కోసం దైవప్రవక్తగా నియమించబడ్డారు. యహ్యీ (అలైహి), ఈసా

(అలైహి)లు ఒకే కాలంలో ప్రభవించిన దైవప్రవక్తలు. యూదులు ఎంతో కాలం నుంచి నిరీక్షిస్తూ వుండిన ముగ్గురు ప్రవక్తలలో యహ్యా (అలైహి) లేనందున ఆయన్ని వారు తిరస్కరించారు. (37:130 సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)

హజ్రత్ యహ్యా (అలైహి)ను బైబిల్లో యూహన్నా అని, “జాన్ ది బాప్టిస్ట్” అని పేర్కొన్నారు. బైబిల్ ప్రకారం ఆయన యూదరాజు హేరోద్ రాజ్యంలో ధర్మప్రచారం ప్రారంభించిన రోజుల్లో హేరోద్ రాజు, అతని ప్రజలు (యూదులు) రోమ్ నాగరికతకు ప్రభావితమయి అశ్లీలకూపంలో కూరుకుపోయారు. స్వయంగా రాజు తన సోదరుడు ఫిలిప్ భార్యను తన ఇంట ఉంచుకున్నాడు. అది ధర్మసమ్మతం కాదని విమర్శించినందుకు హజ్రత్ యహ్యా (అలైహి)ని బంధించి చెరసాలలో వేయించాడు. అతనాయన్ని చంపాలనుకున్నా ప్రజల్లో ఆయనకున్న గౌరవాభిమానాలు చూసి ఏమీ చేయలేక పోయాడు.

అయితే అతని ఉంపుడుగతై (ఫిలిప్ భార్య) యహ్యా (అలైహి) మీద కక్ష కట్టింది. అశ్లీలనికీ వ్యతిరేకంగా ఆయన ప్రారంభించిన ప్రచారోద్యమం వల్ల తాను ప్రజల దృష్టిలో అవమానంపాలు కావలసివస్తుందని తలచి ఆమె అవకాశంకోసం ఎదురుచూడసాగింది.

చివరికి హేరోద్ రాజు జన్మదినోత్సవం సందర్భంలో ఆమె కూతురు బాగా నాట్యమాడి అతణ్ని మెప్పించింది. రాజు సంతోషించి నీకేం కావాలో కోరుకో అన్నాడు. ఆమె తన తల్లి నడిగి చెబుతానన్నది. ఆమె తల్లి దీన్ని సువర్ణవకాశంగా భావించి, యూహన్నా శిరస్సును పళ్లెంలో పెట్టివ్వమని అడుగు అన్నది. హేరోద్ ఈమాట విని కాస్త బాధపడినా ప్రేయసి కుమార్తె కోరికను కాదనలేక పోయాడు. అతను వెంటనే చెరసాల నుండి యహ్యా (అలై) శిరస్సును ఖండించి తెప్పించాడు. దాన్ని ఓ పళ్లెంలో పెట్టి ఆ నాట్యగతైకు ఇచ్చాడు.

(మత్తయి సువార్త 14వ అధ్యాయం, లూకా సువార్త 3వ అధ్యాయం, మార్కు సువార్త 6వ అధ్యాయం చూడండి.)

99. యాజూజ్, మాజూజ్ :- మధ్యాసియాలోని ఆటవిక జాతులు. ప్రళయకాల సమీపంలో ఈ జాతులు పెద్దయెత్తున విధ్వంసం సృష్టించి, చివరికి దైవాగ్రహంతో పురుగులు పడి చస్తాయి. (18:99 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

100. యూదులు :- యాఖూబ్ ప్రవక్త (అలై) నాల్గవ కుమారుడు యహూదా సంతతినే యూదులు అంటారు. ఖుర్ఆన్ వీరిని యాఖూబ్ (అలై) బిరుదయిన ఇస్రాయిల్ పేరుతో “ఇస్రాయిల్ సంతతి ప్రజలారా!” అని సంబోధించింది. కాని వీరు యహూదా సంతతికి చెందిన వారయినందున తమనుతాము యూదులని పేరు పెట్టుకున్నారు.

పూర్వం యూదుల్లో గొప్ప దైవభక్తులు, సజ్జనులు, మహాపురుషులు ఉద్భవించినప్పటికీ వారిలో అత్యధికులు దుర్మార్గులు, కలహకారులు, హంతకులు, సత్యావరోధకులు, జాత్య హంకారులు, అక్రమార్కులు, అబద్ధికులుగానే చరిత్రకారులు.

క్రీస్తు శకానికి దాదాపు 2000 సంవత్సరాల పూర్వం సిరియా, పాలస్తీనాలకు చెందిన కొందరు అరబ్బు జాతీయులు అంతర్గత కలహాలకు గురయివున్న ఈజిప్టు ప్రజలను సులభంగా ఓడించి ఈజిప్టును ఆక్రమించుకొని అక్కడ రాజ్యమేలడం ప్రారంభించారు. వీరిని “హిక్సాస్” రాజులు అంటారు. క్రీ.పూ.19వ శతాబ్దాంతంలో యూసుఫ్ ప్రవక్త (అలైహి) తన దైవిక శక్తిసామర్థ్యాలతో ఈజిప్టు సింహాసనం అధిరోపించిన తర్వాత ఆయన పాలస్తీనా నుండి తన తల్లిదండ్రులు, అన్నదమ్ములతో సహా మొత్తం కుటుంబ సభ్యుల్ని ఈజిప్టుకు

పిలిపించుకున్నారు. ఈవిధంగా యూదులు ఈజిప్టులో ప్రవేశించారు. ఈజిప్టులోని విదేశీ పాలకవర్గం ప్రజలు కూడా యూదుల్ని విదేశీయులుగా పరిగణించకుండా సంతోషంగా తమలో కలుపుకున్నారు. ఆ తర్వాత అసతి కాలంలోనే యూదులు తమ ఉనికిని పటిష్ఠపరచు కొని పాలకవర్గంలో కలసిపోయారు. పాలకవర్గంతో కలసి దాదాపు నాలుగువందల సంవత్సరాలపాటు వారు ఈజిప్టును పాలించి ఎంతో స్రగతి సాధించారు. (5:20, 2:47)

అయితే ఆ తరువాత ఈజిప్టులో ఓ గొప్ప జాతీయ ఉద్యమం ప్రారంభమయి హిక్సాస్ రాజు అధికార పీఠాన్ని పడగొట్టింది. హిక్సాస్ వర్గానికి చెందిన రెండున్నర లక్షల మంది ప్రజల్ని దేశం నుండి వెళ్ళగొట్టడం జరిగింది. జాత్యహంకారంగల ఖబత్ సంతతికి చెందిన వంశం అధికారంలోకి వచ్చి హిక్సాస్ రాజుల సంస్కృతిని, వారి స్మారక చిహ్నాలన్నిటినీ సర్వ నాశనం చేసింది. తరువాత ఖబత్ రాజులు హింసాదౌర్జన్యాలతో యూదుల్ని క్రమంగా కట్టు బానిసలుగా మార్చి వారిచేత వెట్టిచాకిరి చేయించుకోవడం ప్రారంభించారు. చివరికి మూసా ప్రవక్త (అలై) ప్రభవించడం, వారిని ఆ బానిసత్వం వెట్టిచాకిరిల నుండి విముక్తి కలిగించి పాలస్తీనాకు తీసికెళ్ళడం జరిగాయి. (2:49, 7:104-133, 20:77-81)

దేవుడు ఇంతగొప్ప సహాయం చేసినా యూదులు తమ అకృత్యాలు మానుకోలేదు. వీరి అకృత్యాల్ని గురించి రాయాలంటే ఓపెద్ద గ్రంథమే తయారవుతుంది. ఖుర్ఆన్లో అక్కడక్కడ వీటిని గురించి సంక్షిప్తంగా పేర్కొనడం జరిగింది. ఈ క్రింది సూక్తులు చూడండి:

1. ప్రవక్త ముందే అసహనం, నిరాశలను వెళ్ళబోసుకోవడం...7:128-129
2. మూసాప్రవక్త (అలై) సమక్షంలోనే విగ్రహారాధనకై వెంపర్లాడటం...7:138-140.
3. గోభక్తి...7:148, 20:86-91, 2:52-54.
4. దేవుణ్ని ప్రత్యక్షంగా చూడందే నమ్మమని మొండికేయడం...2:55, 4:153.
5. గోవధ కోసం అనవసరమైన వివరాలు అడగడం...2:67-71.
6. హత్యానేరాన్ని ఇతరుల మీదికి నెట్టివేయడం...2:72-74.
7. శ్రమపడకుండా లభిస్తున్న ఆహారం పట్ల అసంతృప్తి...2:61.
8. దైవాజ్ఞల పదాలను తారుమారు చేసి పెడర్థాలు తీయడం...2:75, 3:71,78,
9. తౌరాత్ ఆజ్ఞలను పాటించడానికి నిరాకరించడం...2:63-64.
10. శనివారం నియమాన్ని ఉల్లంఘించడం...2:65-66, 16:124, 7:163-166.
11. పాలస్తీనా విముక్తి కోసం యుద్ధంచేయ నిరాకరించిన పిరికిపందలు...5:20-26.
12. పాషాణ హృదయులు...2:74, 22:46.
13. దైవగ్రంథాల్లో మార్పులకు-చేర్పులకు పాల్పడటం: 2:75,79,174; 5:41.
14. ఊసరవెల్లి వైఖరి...2:76-77, 3:72.
15. ఆశల పల్లకిలో ఊరేగే అజ్ఞానులు...2:78.
16. ఊహా స్వర్గంలో జాత్యహంకారులు...2:80-82, 2:111-112.
17. ప్రమాణోల్లంఘన (దైవాజ్ఞల పాటించుటలో)...2:83, 2:93.

18. ప్రవక్తలను తిరస్కరించడం, చంపడం...2:87,61,91-92; 3:112, 4:157.
19. సజ్జనులు, శీలవతులపై అపనిందలు...4:156.
20. దైవగ్రంథమని తెలిసి కూడా దాన్ని నిరాకరించడం...2:89-90.
21. దీర్ఘాయువు కాంక్షతో చావంటే భయం...2:94-96.
22. దైవదూతల పట్ల కూడా విరోధ భావమే...2:97-98.
23. దైవగ్రంథాలు, దైవాజ్ఞల పాటించు పట్ల నిర్లక్ష్య వైఖరి...2:100-101.
24. పనికిమాలిన ప్రశ్నలు...2:108, 5:101-102.
25. ఇతర మతస్థుల ఆరాధనాలయాలను నాశనంచేసే మతోన్మాదం...2:114.
26. పిసినిారితనం, అసూయ, అసత్యం, అక్రమార్గనల్లో ప్రవీణులు...3:75, 4:53, 4:160-161, 5:42, 5:62-63.
27. అవాకులు, చవాకులు...3:181-182, 5:64, 9:30.
28. తాము చెడిందిగాక ఇతరుల్ని కూడా చెడగొట్ట జూసేవారు...4:44, 5:41.
29. ద్వంద్వార్థ పదప్రయోగాలతో, నాలుకలు మెలితిప్పి మాట్లాడేవారు...4:46.
30. మూఢనమ్మకాలు, మిథ్యాదైవాలను అభిమానించిన శాపగ్రస్తులు...4:51, 5:60.
31. అర్థ విశ్వాసంతో పూర్తి తిరస్కారులైనవారు...4:150-151.
32. మిత్రభేదం - విశ్వాసఘాతుకం...5:51.
33. పండితులు, ధర్మవేత్తల దుష్టవైఖరి...5:62-63.
34. అవిధేయత, అవిశ్వాసాలతో శాపగ్రస్తులైన వారు...5:78-79.
35. ఇస్లాం, ముస్లింల పట్ల బద్ధవిరోధులు...5:82, 2:137.
36. కలహకారులు, దురహంకారులు...5:64, 17:167.
37. క్రూరపాలకుల చేతుల్లో అవమానం, దౌర్జన్యాలతో విలవిల...7:4-7.
38. ముక్కలు ముక్కలుగా విచ్ఛిన్నమైన జాతి...7:168.

101. యూనుస్ జాతి :- వీరసలు ప్రస్తుత ఇరాఖ్ కు చెందిన అసీరియా జాతి ప్రజలు. అయితే ఇస్రాయిల్ సంతతికి చెందిన యూనుస్ ప్రవక్త (అలైహి)ను దేవుడు అసీరియా ప్రజలకు సన్మార్గం చూపేందుకు పంపినందున వారు యూనుస్ జాతి ప్రజలుగా ఖుర్ఆన్ లో ప్రసిద్ధి చెందారు. ఈ జాతి క్రీ.పూ. 860-784 మధ్య కాలంలో ఉండేదని తెలుస్తోంది. (37:139-148 సూక్తులు, పాదసూచికలు.)

102. రస్ ప్రజలు :- ఖుర్ఆన్ లో అన్ హాబురస్ (రస్ ప్రజల)ను గురించి ఎలాంటి వివరాలు లేవు. వారు తమకు సన్మార్గం చూపడానికి వచ్చిన దైవప్రవక్తను తిరస్కరించినట్లు మాత్రమే ఉంది. ప్రాచీన అరబ్ చరిత్రలో “రస్” పేరుతో రెండు ప్రాంతాల ప్రస్తావన వచ్చింది. ఒకటి నజద్ లో, రెండోది హజాజ్ (మదీనా)లో. రస్ ప్రజలు ఈ రెండింటిలో ఒక ప్రాంతానికి చెందినవారయి ఉంటారని తెలుస్తోంది. అలాగే వీరు తమకు హితోపదేశం

చేయడానికి వచ్చిన దైవప్రవక్తను తిరస్కరించడమే గాకుండా, ఆయన్ని ఓ పాడుబడ్డ బావిలో పడేసి చంపినట్లు కూడా తెలుస్తోంది. రస్ అంటే పాడుబడ్డ బావి అని కూడా అర్థం వుంది. (25:38, 50:12 సూక్తులు చూడండి.)

103. రెంటికి చెడ్డ రేవళ్ళు :- ఆశయసాధనలో అవ్వా కావాలి, బువ్వా కావాలి అంటే కుదరదు. అందులో ఒకటి మాత్రమే లభిస్తుంది. కొందరు సత్యాసత్యాల మధ్య, (ఇస్లాం పట్ల) విశ్వాసం అవిశ్వాసాల మధ్య గోడమీది పిల్లిలా నిల్చుని దైవారాధన చేస్తారు. ఇస్లాంలో ఏదయినా ప్రాపంచిక ప్రయోజనాలు కన్పిస్తే తృప్తిచెందుతారు. దానికి బదులు ఏదైనా ఆపద వచ్చిపడితే వెనక్కి మరలిపోతారు. ఆ తర్వాత ఎలాంటి లాభనష్టాలు చేకూర్చ లేని సృష్టిరాసుల్ని (అంటే మిథ్యాదైవాలను) ఆరాధించడం మొదలెడతారు. ఈ విధంగా వారు ఇటు ఇహలోకంలోనూ, అటు పరలోకంలోనూ ఘోరంగా నష్టపోయి రెంటికి చెడ్డ రేవళ్ళయి పోతారు. (22:11-12, 4:142-143 సూక్తులు చూడండి.)

104. లజ్జ :- అంటే సిగ్గు, ఎగ్గు, బిడియం. ఇందులో శారీరక బిడియం, నైతిక బిడియం అని రెండు రకాలున్నాయి. ఆచ్ఛాదనం ఉండవలసిన శరీర అవయవాలపై నుండి ఆచ్ఛాదన తొలగిపోతే అది సిగ్గుచేటవుతుంది. స్త్రీల విషయంలోనైతే ఇది మరింత సిగ్గుచేటైన విషయం అవుతుంది. అలాగే నీతి రాహిత్యమైన కొన్ని చేష్టలకు పాల్పడేవారిని కూడా మనం సిగ్గులేని వారంటాము. నీతిని గోతిలో పూడ్చిన నేటి కాలంలో శారీరక బిడియం కూడా రోజురోజుకు కృశించిపోతూ బిక్క చచ్చి పోతోంది. అక్షీలం సర్వతా శరవేగంతో వ్యాపిస్తూ విలువల వలువలు విడిచి మరీ వికటాట్టహాసం చేస్తోంది. అక్షీలం రొంపిలో పీకలదాకా కూరుకుపోయిన అతివలకు ఇది ఎంతమాత్రం సిగ్గుచేటని అనిపించడం లేదు. పైగా ఇది ఈనాడు అందం, ఫ్యాషన్లకు ప్రతి రూపమైపోయింది. మానవుల ఆది తల్లిదండ్రులైన ఆదం, హవ్వా (అలై)లను మభ్యపెట్టి, మోసగించి, వారి వలువలను ఊడదీయించిన పైతాన్ సైతం ఈనాటి పడతుల ఫాషన్ పాట్లు చూసి సిగ్గుతో తల దించుకుంటున్నాడు మరి!

ఆదం, హవ్వాలను దేవుడు ఏ వృక్షఫలం తినవద్దని వారించాడో పైతాన్ ఆ వృక్ష ఫలాన్నే తినిపించి వారిని దివినుండి భువికి దిగజార్చాడు. (7:11-25 సూక్తులు చూడండి). ఆనాటి నుండే పైతాన్ తన సిగ్గులేని వికృత చేష్టలతో మానవ జాతిని అనేక పేర్లతో, వివిధ సాకులతో అక్షీలపు రొంపిలోకి దించి పబ్బం గడుపుకుంటున్నాడు. చివరికి దైవభక్తి పేరుతో నగ్గు ప్రదక్షిణలకు, మర్యాదయవాల ఆరాధనకు కూడా ప్రేరేపిస్తున్నాడు. పూర్వం అరబ్బు బహుదైవారాధకులు కాబాలయం చుట్టు నగ్గుప్రదక్షిణ చేసేవారు. ఖుర్ఆన్ ద్వారా దేవుడు ఈ అక్షీలాన్ని నిషేధించాడు. “మేము మీ కోసమే దుస్తుల్ని సృష్టించాం. ఇవి మీ మర్యాద యవాలకు ఆచ్ఛాదనంగా మాత్రమే గాకుండా, అలంకరణగా కూడా ఉపయోగపడతాయి”ని ఆయన తెలియజేశాడు. (7:26 సూక్తి చూడండి.)

అంచేత ఇస్లాం పూర్తిఆచ్ఛాదనతో కూడిన దుస్తులకు ఎంతో ప్రాముఖ్యమిచ్చింది. పరదా (బురఖా) కూడా అందులోని భాగమే. పోకిరి పురుషుల బారిననుండి కాపాడుకోవడానికి పడతులకు పరదాయే సరైన రక్షణ కవచం. అయితే మనసులో దైవభీతి లేకపోతే దుస్తులు కేవలం అలంకార ప్రాయంగానే మిగిలిపోతాయి. అందుకే భౌతిక దుస్తులకన్నా భయభక్తుల దుస్తులు ఎంతో శ్రేష్టమైనవని ఖుర్ఆన్ చెబుతోంది. (7:26 సూక్తి చూడండి)

ఇస్లాంలో విశ్వాసానికి సంబంధించిన అనేక విషయాలున్నాయి. వాటిలో బిడియం కూడా ఒకటుంది. పైగా బిడియానికి ఎంతో ప్రాధాన్యం ఉంది. అందుకే మహాప్రవక్త

ముహమ్మద్ (స) “బిడియం అర్థవిశ్వాసంతో సమానం” అన్నారు. ఏదియేమైనా సిగ్గులేని స్త్రీకి అర్థనగ్నవతారం సింగారాన్ని ఇస్తుందని సిగ్గున్న ఏ పురుషుడూ నమ్మలేడు.

105. లుఖ్యాన్ :- ఈయన అరబ్ జగత్తులో అత్యంత వివేకవంతుడైన వ్యక్తిగా ప్రసిద్ధి చెందారు. ఈయన మాతృభూమి, జాతీయతలను గురించి పండితులలో భిన్నాభిప్రాయాలు ఉన్నాయి. కొందరు ఈయన నీగ్రో జాతీయుడని, మరికొందరు సూడాన్ దేశస్థుడని అంటారు. ఏమైనప్పటికీ ఈయన అరేబియాలో తన నీతినడవడికలు, వివేకవంతమైన మాటలతో ఎంతో వినుతికెక్కారు. (ఈయన్ని గురించి 31వ అధ్యాయం చూడండి.)

హజ్రత్ లుఖ్యాన్ (అలైని) కొందరు “మీకీ విజ్ఞతా వివేచనాలు, భావ చైతన్యాలు ఎలా లభించాయి?” అని అడిగితే “నీతినిజాయితీలు అవలంబించడం, పనికిమాలిన మాటలు మానేసి మౌనం పాటించడం వల్ల లభించాయి” అని ఆయన సమాధానమిచ్చారు.

ఆయన బుద్ధికుశలత గురించి ఓ సంఘటన ప్రచారంలో వుంది. హజ్రత్ లుఖ్యాన్ (అలైహి) బానిసగా ఉన్నరోజుల్లో ఓసారి ఆయన్ని ఆయన యజమాని పిలిచి “ఒక మేకను కోసి అందులో నుంచి అతిశ్రేష్ఠమైన రెండు అవయవాలు నా దగ్గరకు తీసుకురా” అనంటే, ఆయన మేకమాంసం నుండి హృదయం, నాలుక తెచ్చిస్తారు. మరోసందర్భంలో యజమాని “ఓ మేకను కోసి అందులో నుంచి అతినీచమైన రెండు అవయవాలు తీసుకురా” అనంటే, హజ్రత్ లుఖ్యాన్ (అలై) మళ్ళీ హృదయాన్ని, నాలుకనే తెచ్చిస్తారు. యజమాని ఆశ్చర్యపోయి “అతి శ్రేష్ఠమైనవి, అతి నీచమైనవి కూడా ఈ రెండేనా!” అనడిగాడు. దానికి లుఖ్యాన్ (అలై) సమాధానమిస్తూ “హృదయం, నాలుక సవ్యంగా, సక్రమంగా వుంటే ఇవి అన్నిటికంటే శ్రేష్ఠమైనవి. ఒకవేళ అవి చెడిపోతే వాటికి మించిన క్షుద్ర వస్తువులు మరేమీ వుండవు” అని చెప్పారు. (మౌలానా సలాహుద్దీన్ యూసుఫ్ గారి ఖుర్ఆన్ వ్యాఖ్యానం నుండి.)

106. లోహాయుగం :- లోహాయుగం క్రీ.పూ.1200-1000 సంవత్సరాల మధ్య కాలంలో ప్రారంభమైనట్లు చరిత్రకారులు నిర్ధారించారు. అదే ఇబ్రాహీం (అలై) దైవప్రవక్తగా ప్రభవించిన కాలం. ఖుర్ఆన్ లోని 21:79, 34:10-11 సూక్తులలో వచ్చిన విషయాలను బట్టి దేవుడు ఆయనకు ఇనుప ఖనిజం నుండి వ్యచ్ఛమైన ఇనుము, ఉక్కు తీసే విధానాన్ని నేర్పాడని తెలుస్తోంది. సిరియా, ఆసియా మైనర్ లోని హిట్ జాతి క్రీ.పూ.1200-1000 మధ్యకాలంలో ఉచ్చస్థితిలో ఉండటానికి కారణం ఆ జాతి ప్రజలు ఇనుమును కరగబెట్టి ఆయుధాలు తయారుచేసే ఓ అతిక్లిష్టమైన పద్ధతి కనుగొనడమే. అయితే ఇలా తయారయ్యే ఆయుధాలు ఎంతో ఖరీదైనవిగా ఉండేవి. అంచేత ఇవి జనసామాన్యానికి అందుబాటులో ఉండేవికావు. పైగా ఆ జాతివాళ్ళు ఈ పద్ధతిని అతి రహస్యంగా ఉంచేవారు.

అయినా కొంతకాలానికి ఈ రహస్యాన్ని పాలస్తీనా, తూర్పు జోర్డాన్ ప్రజలు తెలుసు కున్నారు. ఆ తర్వాత ముడి ఖనిజం నుండి ఇనుమును తీసే సులువైన పద్ధతులు కనుగొన బడ్డాయి. దక్షిణ పాలస్తీనాలోని అదూమ్ అనే చోట అపారమైన ఇనుప ఖనిజ నిక్షేపాలు బయల్పడ్డాయి. పురావస్తు పరిశోధనవారి త్రవ్వకాలలో కొన్ని చోట్ల పూర్వకాలనాటి ఇనుప బట్టిల అవశేషాలు కూడా బయటపడ్డాయి. వీటిని పరిశీలించిన తరువాత దావూద్, సులైమాన్ ప్రవక్తల కాలంలోనే ఈనాటి బ్లాస్ట్ ఫర్నేస్ విధానం అమలులో ఉండేదని తెలిసింది. (తఫ్ఘిముల్ ఖుర్ఆన్ నుండి.)

107. వడ్డీ :- వడ్డీ అనేది పేదల నడ్డి విరగ్గాట్టే ఒక అర్ధిక ఇనుప కడ్డి అని చెప్పవచ్చు.

దీన్ని దాదాపు అన్ని మతాలు నిషేధించాయి. (2:275-281 సూక్తులు, వాటి పాద సూచికలు చూడండి. వాటితో పాటు 30:39 సూక్తి కూడా చూడండి.)

108. వారుజీ వాహిని :- మద్యం మనుషులకు ఎంతో ప్రియమైన పదార్థం. అయితే తాత్కాలిక ఉపశాంతి నిచ్చేదైనప్పటికీ ఇది వారిలో ఉండే విచక్షణా జ్ఞానాన్ని నశింపజేస్తుంది. అందువల్ల ఇస్లాం దీన్ని పూర్తిగా నిషేధించింది. కాని ఇహలోకంలో మద్యం, మత్తు పదార్థాలకు దూరంగా వుండే విశ్వాసులకు దేవుడు పరలోకంలో స్వర్గ మధువు ప్రసాదిస్తాడని ఇస్లాం చెబుతోంది. ఆ మద్యం మత్తు కలిగించదు; విచక్షణా జ్ఞానాన్ని కూడా సశింప జేయదు. (వివరాలకు 2:219, 4:43, 5:90-91 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి. ఆ తరువాత 56:17-19 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

109. విశ్వాసి :- ఖుర్ఆన్ పరిభాషలో దేవుణ్ణి, ఆయన అంతిమప్రవక్త (సల్లం)ను విశ్వసించి, తదనుగుణంగా ఆచరించే వ్యక్తిని “మోమిన్”(విశ్వాసి) అంటారు. కేవలం దేవుణ్ణి, ఆయన ప్రవక్త (స)ను విశ్వసించి తదనుగుణమైన ఆచరణకు దూరంగా ఉంటే లేదా తనకు ఇష్టమైనవి ఆచరించి, ఇష్టంకానివి, కష్టమైనవి వదలిపెట్టే వ్యక్తి నిజమైన విశ్వాసి కాలేదు. అలాంటివారిని ఖుర్ఆన్ “విశ్వాసులారా! విశ్వసించండ”ని చెబుతోంది. అంటే మీరు నిజమైన విశ్వాసులయితే ఆ విశ్వాసానికి అనుగుణంగా దేవుని ఆజ్ఞలను, ఆయన ప్రవక్త (సల్లం) ప్రవచనాలను పూర్తిగా పాటించడం అర్థం. (4:136 సూక్తి చూడండి.)

110. శనివారం నియమం :- యూదులకు శనివారం పవిత్రదినంగా నిర్ణయించడం జరిగింది. ఆరోజు వారు వేటాడకూడదు. కాని యూదులు ఈ నియమాన్ని ఉల్లంఘించడం తో దేవుడు వారిని కోతులుగా మారుగాక అని శపించాడు. (2:65,7:165-166 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

111. శాంతి :- మనిషి తననుతాను దేవునికి, ఆయన ప్రవక్త (స)కు పూర్తిగా సమర్పించుకొని వారి ఆదేశాలను పూర్తిగా పాటించినప్పుడే అతనికి శాంతి లభిస్తుంది. ఇస్లాం పేరులోనే శాంతి, సమర్పణ భావాలు ఉన్నాయి. కనుక నిజమైన మనశ్శాంతి కోరుకునే వారికి ఇస్లాం తప్ప మరో మార్గం లేదు. (2:132 సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)

112. శాసనకర్త :- ఈ సృష్టి అంతా దేవునిదే. దాన్ని శాసించే అధికారం కూడా ఆయనకే ఉంది. (30:26, 23:88, 42:10, 5:49, 33:36 సూక్తులు చూడండి.)

113. షఅయరుల్లా (దైవచిహ్నాలు) :- ప్రతి మతాన్ని, సంస్కృతిని, జీవన వ్యవస్థను, జాతీయతను సూచించే కొన్ని చిహ్నాలుంటాయి. అలాగే ఇస్లాంలో కూడా దేవుని ఏకత్వాన్ని, ఆయన ధర్మాన్ని సూచించే చిహ్నాలున్నాయి. వాటినే షఅయరుల్లా అంటారు. వాటిని ప్రతి ముస్లిం గౌరవించాలి. ఉదాహరణకు: మసీదు, హజ్ యాత్ర, దీక్ష మొదలైనవి. (5:2 సూక్తి.)

114. సైతాన్ (ఇబ్లీస్) :- ఇతను మానవుణ్ణి మోసగించి దివినుండి భువికి దిగజార్చిన పరమ దుర్మార్గుడు. మానవుల హృదయాలలో లేనిపోని ఆశలు రేకెత్తించి, భయప్రలోభాలు కలిగించి, భ్రమలు కల్పించి రుజుమార్గం నుండి తప్పించే దుష్టశక్తి. సైతాన్ జిన్(భూతం) జాతికి చెందినవాడు. వీడి అసలు పేరు ఇబ్లీస్. ఇబ్లీస్ అంటే అత్యంత నిరాశా నిస్పృహలకు గురైనవాడని అర్థం. ఆదం ముందు తలవంచమని దేవుడిచ్చిన ఆజ్ఞను ధిక్కరించి ఆయన ఆగ్రహానికి, శాపానికి గురైపోతాడు. దాంతో అతడు ఆదం (మానవుని)కి ఆగ్రహశత్రువై పోతాడు. (2:30-39, 7:11 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

115. సంఖ్యా శాస్త్రం:- ఖుర్ఆన్ గురించి గత1400 సంవత్సరాల నుంచి ధర్మవేత్తలు పరిశోధనలు చేసి ఎన్నో భావాలు, మరెన్నో మర్మాలు కనుగొన్నారు. ఇప్పుడు ఖుర్ఆన్ లోని మరో విశేషం కంప్యూటర్ పరిశోధన ద్వారా వెలుగులోకి వచ్చింది. దివ్య ఖుర్ఆన్ యొక్క వివిధ కోణాలలో అంతర్దీనమైఉన్న “19” సంఖ్య కంప్యూటర్ లో బయల్పడిన కొత్త విశేషం. ఇది సంఖ్యారాసిలో లఘుతమ, గురుతమ సంఖ్యల మిశ్రమం.

ముందుగా ఖుర్ఆన్ ప్రారంభ వాక్యమైన ‘బిస్మిల్లా హిద్రహ్మా నిద్రహిం’ను పరిశీలిద్దాం. ఇందులో మొత్తం 19 అక్షరాలున్నాయి. ఈ వాక్యంలో ఉన్న నాలుగు పదాలు ఖుర్ఆన్ లో ఎన్నిసార్లు వచ్చాయో ఆ సంఖ్యలన్నీ 19చే నిశ్చేషంగా భాగించబడటంవంటి సంఖ్య. ఖుర్ఆన్ లో మొత్తం 114 సూరాలు (అధ్యాయాలు) ఉన్నాయి. ఈ సంఖ్య 114 కూడా 19చే నిశ్చేషంగా భాగించబడుతుంది.

ఖుర్ఆన్ లో 29 సూరాలు, 14 అక్షరాలతో ఏర్పడే వివిధ పదసముదాయాలతో ప్రారంభమవుతాయి. ఉదా:- అలిఫ్ లాం మీమ్, యా సీన్, సాద్, ఖాఫ్, నూన్, హా మీమ్, అలిఫ్ లాం రా మొదలైనవి. ఈ అక్షరాల సంఖ్య 14, సూరాల సంఖ్య 29 కలిపితే వచ్చే సంఖ్య 57 కూడా 19చే నిశ్చేషంగా భాగించబడుతుంది. అదీగాక ఈ 14 అక్షరాలలోని ప్రతి అక్షరం ఏ సూరాలలో వచ్చినా ఆ సూరాలలో ఆ అక్షరసంఖ్య 19చే నిశ్చేషంగా భాగించబడుతుంది. ఉదా:- ఖాఫ్ సూరాలలోని మొదటి అక్షరమైన ‘ఖాఫ్’ ఆ సూరాలలో 57 సార్లు వచ్చింది. సూరా ప్రారంభంలో బీజాక్షర సముదాయంలోని ‘ఖాఫ్’ అనే అక్షరం 57 సార్లు వచ్చింది. ఇది 19చే నిశ్చేషంగా భాగించబడే సంఖ్య. ఖలమ్ సూరా మొదటి అక్షరమైన ‘నూన్’ 133 సార్లు వచ్చింది. ఇది కూడా 19చే నిశ్చేషంగా భాగించబడే సంఖ్య. ఆరాఫ్, మర్బూ, సాద్ సూరాల్లో మొదటి అక్షరం ‘సాద్’ ఒక్కొక్క సూరాలలో 152 సార్లు వచ్చింది. 152 కూడా 19చే నిశ్చేషంగా భాగించబడే సంఖ్య.

ఖుర్ఆన్ లోని కొన్ని సూరాలు రెండు మూడు బీజాక్షరాలతో కూడా ప్రారంభమవుతాయి. తాహా సూరాలలో మొదటి అక్షరజంట ‘తా,హా’లో ‘తా’ 28 సార్లు, ‘హా’ 314 సార్లు వచ్చాయి. ఈ రెండు సంఖ్యలు (28+314) కలపగా వచ్చే సంఖ్య 342 కూడా 19చే నిశ్చేషంగా భాగించబడుతుంది. యాసీన్ సూరాలలో మొదటి అక్షరజంట ‘యా, సీన్’లో ‘యా’ 237 సార్లు, ‘సీన్’ 48 సార్లు వచ్చాయి. ఈ రెండు సంఖ్యలు (237+48) కలపగా వచ్చే సంఖ్య 285 కూడా 19చే నిశ్చేషంగా భాగించబడుతుంది.

ఖుర్ఆన్ లో ఏడు సూరాలు ‘మీమ్, అయిన్’ అనే అక్షరజంటతో ప్రారంభమవుతాయి. ఆ ఏడు సూరాలలో ‘మీమ్’ అనే అక్షరం 304 సార్లు, ‘అయిన్’ అనే అక్షరం 1862 సార్లు వచ్చాయి. ఈ రెండు సంఖ్యలు (304+1862) కూడగా వచ్చే సంఖ్య 2166 కూడా 19చే నిశ్చేషంగా భాగించబడుతుంది. మూడు బీజాక్షరాల సముదాయంతో ప్రారంభమయ్యే సూరాలు కూడా కొన్ని ఉన్నాయి. ఉదా:- ‘అలిఫ్, లాం, మీమ్’ లతో ప్రారంభమయ్యే 8 సూరాలున్నాయి. ఈ సూరాలలోని అలిఫ్, లాం, మీమ్ అనే అక్షరాలు మొత్తం 26,676 సార్లు వచ్చాయి. ఈ సంఖ్య కూడా 19చే నిశ్చేషంగా భాగించబడుతుంది.

19 సంఖ్యకు లభించిన ఈ ప్రత్యేకత యాదృచ్ఛికంకాదు. యాదృచ్ఛికమైతే రెండుమూడు లేదా అయిదారు సార్లు వచ్చి వుండేది. అనేకసార్లు వచ్చిందంటే ఖుర్ఆన్ నిస్సందేహంగా దైవవాణీసని, మానవమేధా జనితం ఎంతమాత్రం కాదని తెలుస్తుంది. (దావత్ పత్రిక)

ఖుర్ఆన్ లో ఒకచోట ప్రత్యేకంగా 19సంఖ్య గురించిన ప్రస్తావన ఉంది. నరక పాలకులుగా 19మంది దైవదూతలను నియమించడం జరిగిందని ఇక్కడ ఖుర్ఆన్ పేర్కొన్నది. ఈ 19 సంఖ్యను దేవుడు అవిశ్వాసులకు పరీక్షగా చేశాడు. (74:31 సూక్తి చూడండి.) ఏమైనప్పటికీ ఈ 19సంఖ్య సత్యాన్వేషకుల మేధను పదునుపెట్టే విషయమే.

116. సఫా, మర్వా కొండలు :- కాబాగృహం సమీపంలో ఉండే ఈ రెండు కొండల మధ్య హజ్జయాత్రికులు సంప్రదాయబద్ధంగా ‘సయి’ (నడక) చేస్తారు. ఇది హజ్జనియమాల్లో ఒక నియమం. (2:158 సూక్తి చూడండి.)

117. సమూద్ జాతి :- ఇది ప్రాచీన అరబ్బు జాతులలోని జాతి. ఈ జాతి ప్రజలకు సన్మార్గం చూపి సంస్కరించడానికి దేవుడు సాలిహ్ ప్రవక్త (అలై)ను ప్రభవించజేశాడు. కాని వారు ఆయన్ని తిరస్కరించి దైవశిక్షకు గురైపోయారు. (వివరాలకు 7:73-79, 11:61-66, 26:141-159, 27:45-53, 54:23-32 సూక్తులు చూడండి.)

118. సామిరి :- మూసా ప్రవక్త (అలై) దైవాజ్ఞలను (రాతిపలకల్లో) తీసుకురావడానికి తూర్ పర్వతానికి వెళ్ళినప్పుడు, ఇస్రాయిల్ సంతతి వారిని (అంటే యూదులను) పెడ మార్గం పట్టించినవాడు ఇతను. అప్పుడూడ విగ్రహం తయారుచేసి అందులో నుంచి దూడ అరుపులాంటి శబ్దం వచ్చేలా చేసి, ఇదే మీ దేవుడంటూ అతను వారి చేత గోపూజ చేయించాడు. తత్ఫలితంగా అతను మూసాప్రవక్త (అలై) శాపంవల్ల “మీరు నన్ను తాకకండి” అంటూ తిరుగుతూ శాశ్వతంగా అంటరానివాడైపోతాడు. (20:85-98 సూక్తులు చూడండి.) సామిరి అనేది అతని అసలుపేరు కాదు. ఇది అతని తెగ లేదా సంతతి లేదా స్వస్థలానికి సంబంధించిన పేరయి ఉంటుంది. బైబిల్ ప్రకారం ఈ వ్యక్తి అసలుపేరు హారూన్. మూసా ప్రవక్త (అలై) సోదరుని పేరు కూడా హారూనే అయినందున యూదులు సామిరి చేసిన నిర్వాకాన్ని పొరపాటునో లేక కావాలనో హారూన్ ప్రవక్త (అలై)కు అంటగట్టారు.

119. సిద్రతుల్ మున్నహా :- ఇది సప్తమ ఆకాశంలోని అత్యున్నత స్వర్గసీమకు చిట్టచివరి సరిహద్దులో వున్న ఓ విశిష్ట వృక్షరాజం. ఈ వృక్షం ఆవల ఏముందో, ఎలా వుందో సృష్టికర్తకు తప్ప ఎవరికీ తెలియదు. మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) తన గగన పర్యటన (మేరాజ్) సందర్భంగా ఈ చెట్టు దగ్గరే దైవసందేశం (దివ్యావిప్లవితీ) అందజేసే దైవదూత హజ్రత్ జిబ్రీల్ (అలై)ని అసలు రూపంలో రెండవసారి చూశారు. జిబ్రీల్ (అలై)కు ఆరొందల రెక్కలు ఉన్నాయని, ఒక్కొక్క రెక్క తూర్పు నుండి పడమర వరకు దూరం ఉండేంత పొడవుగా ఉందని మహాప్రవక్త (సల్లం) తెలియజేశారు.

120. సిబ్లతుల్లా (దేవుని రంగు) :- యూదులు ఇతరుల్ని తమ మతంలోకి తీసుకోవడానికి ముందు వారికి ఒక విధమైన ఎరుపురంగు నీటితో స్నానం చేయిస్తారు. దాంతో ఆ వ్యక్తుల పాపాలు తుడిచి పెట్టుకుపోయి వారు పవిత్రులయి పోతారని, ఓ నూతన జీవితపు రంగు అవలంబించినట్లు అవుతుందని యూదుల విశ్వాసం. దీన్ని వారు తమ మత పరిభాషలో “బాప్తిమిజం” అంటారు. ఈ ఆచారాన్ని ఆ తరువాత క్రైస్తవులు కూడా స్వీకరించారు. (2:138 సూక్తి చూడండి.)

121. హనీఫ్ :- అంటే ఏకోన్ముఖుడు, ఒకే వైపు దృష్టి కేంద్రీకరించినవాడు అని అర్థం. ఖుర్ఆన్ పరిభాషలో యావత్తు మిథ్యాదైవాలను వదలి ఒక్క దేవుణ్ణి మాత్రమే ఆరాధించేవాడని అర్థం. (3:67 సూక్తి చూడండి.)

122. హజ్రె అస్సద్ (నల్లరాయి) :- కాబాలయం తూర్పు దిక్కున మూలలో, కాబా ద్వారం సమీపాన గోడలో అమర్చబడిన నల్లరాయిని హజ్రె అస్సద్ అంటారు. ఇది స్వర్గం నుండి తీసుకురాబడిన పవిత్రపాషాణం. పాలకన్నా ఎంతో తెల్లగా నిగనిగలాడుతూ ఉండేది. యాత్రికుల 'ఇస్తిలాం' (తాకడం) వల్ల వారి పాపాలను సంగ్రహించి చివరికి ఇలా నల్లబడి పోయింది. ప్రకరుదినాన ఈ రాయి కూడా జీవం పోసుకొని లేస్తుంది. దేవుడు దానికి నోరు, దృష్టి ప్రసాదిస్తాడు. కాబాప్రదక్షిణ సమయంలో తనకు 'ఇస్తిలాం' చేసినవారి కర్మలను గురించి ఇది దేవుని ముందు సాక్ష్యం ఇస్తుంది. (తిర్మిజి హదీసు ఆధారంగా)

ఒకసారి దైవప్రవక్త (సల్లం) కాబా ప్రదక్షిణ చేస్తూ దాన్ని సంబోధించి ఇలా అన్నారు: "నువ్వెంత మంచిదానవు! నీ పరిమళం ఎంత శ్రేష్ఠమైనది!! నీ గౌరవ పవిత్రతలు ఎంత ఉన్నతమైనవి!!! కాని ఎవరి అధీనంలో ముహమ్మద్ ప్రాణం ఉందో ఆ శక్తిస్వరూపుని సాక్షి! దేవుని దృష్టిలో నీ గౌరవ పవిత్రతల కంటే ఒక ముస్లిం ధనప్రాణాలే ఎంతో గౌరవప్రద మైనవి, పవిత్రమైనవి."

123. హవారీలు :- అంటే సహాయం చేసేవారు (అన్సార్) అని అర్థం. వీరు ఈసా ప్రవక్త (అలై) ప్రత్యక్ష సహచరులు. (3:52-53 సూక్తులు చూడండి.)

124. హోరూత్, మారూత్ :- యూదులు నైతికా పతనానవస్థలో కూరుకుపోయిన కాలంలో దేవుడు వారిని పరీక్షించడానికి హోరూత్, మారూత్ అనే దైవదూతల్ని మానవ రూపాల్లో వారి దగ్గరకు పంపుతాడు. తాము పరీక్ష నిమిత్తం పంపబడిన వారమని చెప్పి నప్పటికి వారు నేర్పే క్షుద్రవిద్య (చేతబడి)నే నేర్చుకోవడానికి యూదులు ఉబలాట పడేవారు. (2:102 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

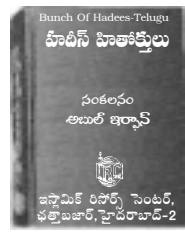
125. హిజ్రత్ (వలస) :- ఇస్లాంలో హిజ్రత్ అంటే ప్రాముఖ్యం వుంది. ఎవరైనా ఒక ప్రాంతంలో హింసా దౌర్జన్యాలకు గురవుతూ ఇస్లాం ధర్మానికి అనుగుణమైన జీవితం గడపలేని పక్షంలో అతను ఆ ప్రాంతం వదిలి ఇస్లామీయ జీవితం గడిపేందుకు వీలున్న మరో ప్రాంతానికి వలస పోవలసి వుంటుంది. ముఖ్యంగా ఇస్లామీయ రాజ్యం (దారుల్ ఇస్లాం) ఏర్పడినప్పుడు అక్కడికి తప్పకుండా వలస పోవాలి. లేనిపక్షంలో అతను దైవాగ్రహానికి గురవుతాడు. (వివరాల కోసం 4:88-91, 4:97-100 సూక్తులు, వాటి పాద సూచికలు చూడండి.)

హదీస్ హితాక్తులు

సంక్షిప్తంలో సమగ్ర స్వరూపం

వివిధ ఉర్దూగ్రంథాల నుండి ఎంపిక చేసి అత్యాధునిక విషయ సూచికతో వెలువడిన గ్రంథం ఇది. లోగడ తెలుగులో వెలువడిన గ్రంథాలలోని దాదాపు హదీసులన్నీ ఇందులో చూడవచ్చు. అంటే విషయ పరిజ్ఞానం రీత్యా సంక్షిప్తంలో సమగ్రం అన్నట్లు వేలాది పేజీల లోని సమాచారమంతా దాదాపు 2125 హదీసులతో కేవలం 624 పేజీలలో, కాంప్యూటైజ్డ్ స్కేలా ఈ గ్రంథంలో ఇమిడిపోయిందన్న మాట. రచన : అబుల్ ఇర్ఫాన్, పేజీలు : 624, వెల : రూ. 200/-

ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ సెంటర్, లక్కడ్కోట్, ఛత్తాబజార్ హైదరాబాద్-50002, © 66710795, 9441515414

1. విషయదర్శిని (మొదటి భాగం)

1. దేవుని అస్తిత్వం (Existance of God):- 86:4-5, 70:39-41, 88:17-20.

1. భూమ్యాకాశాల నిర్మాణం:-30:8, 35:41, 14:19-20, 51:47-48, 78:6-7, 67:3-5, 79:27-33, 2:29, 2:117-117, 6:96-97, 17:12, 15:19-21, 36:37-40, 44:38-39, 45:21-22.
2. బుద్ధిమంతులకు సూచనలు:-2:164, 13:2-4, 30:21-24, 39:21, 16:12/13,45:1-6.
3. పదార్థపూజారులు :- 23:33-38, 6:29-30, 45:25-26, 52:35-37, 56:83-84, 2:28, 6:5-6, 3:137, 10:101-102, 29:20-23, 30:9-10, 40:34-37.
4. వర్షం, వృక్షజాతులు:- 6:99, 16:10-11, 6:95, 13:17, 26:7-8, 16:65, 24:43-44, 35:27-28, 25:48-52, 14:24-26, 57:20.
5. పశుపక్ష్యాదులు:- 16:66-67, 67:19, 16:5-8, 16:68-69, 16:79-81, 16:81.
6. మానవ పుట్టుక :- 86:5-7, 30:20-21, 51:20-21, 16:78, 77:20-23, 39:6, 16:4, 3:5-6, 4:1.
7. మానవునికి దైవోపకారాలు:- 31:20, 67:15, 30:22-23, 2:21-22, 57:25, 78:6-16, 96:3-8, 16:18, 27:73, 14:34.
8. సర్వజ్ఞాని, సర్వశక్తిమంతుడు:- 2:117, 15:23-25, 6:59-60, 7:54, 10:55-56, 32:5, 34:1-2, 31:27, 18:109, 31:27.
9. హెచ్చరికలు :- 56:61-73, 90:4-10, 36:59-62, 36:66-68, 10:31-32, 35:15-23, 40:58-59, 67:16-18, 67:20-24, 10:108, 20:135.

2. దేవుని ఏకత్వం (Oneness of God) :

1. సాటిలేని ఆరాధ్యుడు:-2:163-165, 3:61-63, 4:36, 4:48, 18:110, 21:25, 28:88.
2. అణువణువు ఆయన్నే ఆరాధిస్తోంది:- 22:18, 64:1, 62:1, 61:1, 59:1, 57:1, 55:6, 17:44, 13:12-13, 13:15.
3. దైవోపకారాలు:- 32:7-9, 67:15, 25:47, 28:71-73, 17:70, 55:1-4, 55:10-13, 16:18, 40:64-65.
4. కష్టాల్లో వేడుకోలు-సుఖాల్లో షిర్క్:- 30:33-37, 7:189-190, 17:66-69, 6:40-41, 6:63-65, 29:65-66, 10:22-23, 31:31-32, 11:9-11, 39:8-9.
5. ఈ పనులన్నీ చేసేదెవరు?:- 23:84-89, 43:87-89, 39:38, 27:60-62, 27:63-64.
6. దేవుని గుణగణాలు-శక్తి సామర్థ్యాలు :- 2:255, 59:22-24, 112:1-4, 39:62-63, 57:3-5, 53:43-44, 41:47, 13:8-10, 67:13-14, 58:7, 10:31, 23:84-89, 43:87, 39:38, 30:26, 32:5, 57:5, 25:2, 36:83, 85:16, 21:3.
7. జీవిత పరమార్థం :- 44:38-39, 21:16-18, 16:36, 51:56-58.
8. దేవుడా-దైవేతరులా :- 13:15-16, 30:40, 10:34-35, 27:65, 35:40.
9. దైవేతరుల పూజ:- 35:13-14, 21:43, 43:86, 17:56-57, 13:14, 17:46, 39:45.

10. విగ్రహాలు:- 22:73-74, 7:191-198, 36:74-76, 53:19-25, 2:24, 21:98-100.
11. మిథ్యాదైవాలు-సిఫారసు :- 10:18, 39:3, 43:86.
12. యజమాని-బానిస దృష్టాంతం :- 16:71, 16:74-76, 30:28, 39:29, 24:39-40.
13. బహుదైవాలంటే ఏమోదీ?:- 17:22, 17:42-43, 21:22, 23:91-92.
14. మనోవాంఛల దాస్యం:-25:43-44, 45:23, 7:175-176, 23:71, 91:9-10.
15. అంధానుకరణ :- 31:20-21, 11:109, 16:35, 7:28, 5:103-104.
16. బహుదైవారాధన:- 22:31, 4:116, 39:65-66, 29:25, 18:102-106, 24:39.
17. అసత్యవాదులు :- 6:140, 6:144, 16:104-105, 16:116-117, 10:59-60, 22:30, 2:42, 6:20-21.
18. ప్రవక్తల అల్లిమేటం :- 10:104, 6:14, 6:19, 25:77, 6:46, 39:30-32, 35:16-17, 109:1-6, 11:121, 11:2
19. దైవదర్శనం :- 6:102-103, 7:143, 53:13.
20. ఆత్మ (మనసు):- 17:85,21:91,4:171,89:27-30,13:28,6:125,6:60, 39:41-42.

3. గ్రంథప్రజల విశ్వాసాలు :

1. అతిశయోక్తి-అంధవిశ్వాసాలు:- 4:171, 5:75-79, 10:68-70, 5:73-74, 5:17-19, 2:111-113, 2:135-136.
2. దేవుడు-సంతానం:- 2:116-117, 6:101-102, 19:35, 19:88-93, 9:30-31.
3. ఈసాప్రవక్త-అయన బోధనలు:- 4:172, 43:63-65, 5:72, 3:50-51.

4. ప్రాపంచిక వ్యామోహం :

1. ఐహిక జీవితం-పైపై మెరుగులు:- 29:64, 28:60, 57:20, 3:14-15, 10:24-25, 18:45-46, 6:32, 10:25.
2. ఇహలోక వ్యామోహపరులు:- 3:145, 4:134, 11:15-16, 31:24, 33:28-29, 14:1-3, 16:107-109, 87:14-17.
3. ప్రపంచ సంపద-పరలోక సంపద :- 28:60, 42:36, 43:33-35, 4:77, 4:77, 102:1-8, 13:26, 3:196-197.
4. ఏమరుపాటు-తిరస్కార తిమిరం :- 10:7-8, 10:11, 2:212, 3:10, 30:7-8.
5. పరలోక ప్రియులకు హితబోధ :- 3:196-198, 9:55, 20:131-132.

5. ఖుర్ఆన్-ఆధునిక పాఠ్యగ్రంథం :

1. మానవ విరచితం కాదు :- 56:75-82, 10:37, 4:174-175, 26:210-212, 16:102-103, 69:39-47, 11:13,14.
2. గ్రంథ విశిష్టత:- 43:2-4, 80:13-16, 85:19-22, 38:88, 15:87, 26:193-195, 6:155, 10:57-58, 2:185.
3. దైవవాణి-నిదర్శనాలు:-4:82, 52:33-34, 11:13-14, 10:38-39, 17:88,2:23-24.
4. అవతరణకు కారణాలు :- 14:1, 57:9, 14:52, 6:92, 32:3, 6:156, 27:76-77, 4:105, 5:15-16, 36:69-70, 57:25, 10:57-58

5. విశ్వాస సుగుణం తీరు :- 2:2-4, 5:83, 39:23, 17:107-109.
6. అవిశ్వాస ప్రవృత్తి:- 6:7-9, 26:197-203, 31:32, 54:4-5, 47:23-25, 43:5-8.
7. విశ్వజనీన వాణి:- 9:32-33, 12:104, 2:185, 4:174-175, 14:52, 38:88.
8. భాష, రచన, శైలి:- 41:2-4, 12:1-2, 54:17, 18:32, 39:23, 14:4, 42:7, 3:7, 10:1, 6:115, 39:27-28.
9. సాక్ష్యం :- 4:165-166, 11:17, 46:10.
10. తిరస్కార పర్యవసానం:- 18:29, 6:155-157, 20:133-135.
11. గ్రంథ పరిరక్షణ :- 15:9, 75:16-19, 41:41,42.
12. హృదయ రుగ్మతల నివారిణి :- 10:57-58, 17:82, 59:21.
13. పాఠ్యగ్రంథం పట్ల విశ్వాసాలు:- 15:90-93, 42:13-14, 5:44, 28:52-53, 72:1-2.
14. ఇతరత్రా :-43:44, 16:98-100, 7:204.

6. ముహమ్మద్ (సల్లం) దౌత్యం :

1. దేవుని పిలుపు, ప్రవక్త జీవితం :- 4:170, 5:92,..... 33:32-33, 68:4.
2. ప్రవక్త కార్యకలాపాలు :- 65:11, 62:2, 2:151, 3:164, 7:157.
3. ఆశయాలు :- 57:25, 57:9, 3:79-80, 7:157.
4. ప్రవక్త స్థానం, బాధ్యతలు :- 33:45-46, 4:79-80, 2:119, 6:106-107, 34:28, 46:9, 72:21-23, 13:40, 33:40, 17:79.
5. ప్రవక్తకు దేవుని హెచ్చరికలు :- 17:86-87, 2:120, 6:17, 11:12, 6:35-36, 11:12, 17:73-77, 69:43-47, 39:64-66.
6. కవియా-కల్పితమా:-11:35, 36:69-70, 52:29-34, 8:31, 25:4-6,21:5,38:6-8.
7. మాంత్రికూ-పిచ్చివాదా:- 37:35-36, 38:4-5, 10:2, 21:3, 51:52, 53:1-4, 7:184, 23:68-70, 34:46, 68:1-9,.... 54:1-3.
8. మానవుడు ప్రవక్త కాలేదా :- 25:7-10, 21:34, 23:24-25, 23:33-34, 25:20, 6:8-9, 17:94-95, 21:7-8, 41:6, 14:10-11, 12:108.
9. ప్రవక్త ప్రత్యేకతలు:- 17:1, 17:60, 94:1-8, 33:40, 33:50-52, 17:78-79, 33:56.
10. దివ్యావిష్కృతి :- 42:51-53, 53:4-18, 3:44, 12:3, 12:102.
11. గ్రంథప్రజలు:- 5:15-16, 5:19, 2:120-121, 6:159, 2:145-146, 3:20, 3:183.
12. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఛాలెంజ్ :- 3:61, 3:64.
13. దైవప్రవక్త (స)కు దేవుని హితోక్తులు:- 33:1-3, 28:86-88, 32:23, 10:94-95, 7:2, 10:65, 10:109, 18:6, 18:27-28, 25:51-52, 16:123, 15:97-99, 6:17, 16:127-128, 30:60.
14. అరబ్బుల్లోనే ప్రవక్త ఎందుకు?:- 36:5-6, 34:44, 3:164, 9:128, 13:30.
15. తిరస్కారానికి కారణం దుర్లక్షణాలు:- 2:99-100, 27:80-81, 10:42-43, 28:57, 56:80-82, 43:31-32, 28:49-50, 8:32-33, 2:89.
16. బలాత్కారం లేదు :- 28:56, 16:36-37, 10:99-100, 26:3-4.
17. అవిశ్వాసల కుట్రలు, దుష్టయత్నాలు :- 4:113, 8:30.

18. సాక్ష్యం :- 4:79, 13:42-43, 4:41-42, 16:89.
19. అగోచర జ్ఞానం :- 27:65, 6:50, 7:188, 38:69-70, 10:20.
20. అవిశ్వాసులకు హెచ్చరిక:-34:24-25, 10:41, 34:49-50, 39:64-66, 42:15.
21. అవిశ్వాసులకు ప్రవక్త బోధ :-21:108-111, 6:161-163, 39:11-15, 67:28-30.
22. ప్రవక్త నిస్వార్థ సేవ :- 6:90, 52:40, 42:23, 12:104
23. ప్రవక్తకు దేవుని ఓదార్పు:- 39:36, 93:3-11, 94:1-8, 20:2-3, 39:30-31, 13:40, 25:30-31, 5:67.
24. మహిమలు (మోజిజాత్) :- 6:104, 51:20-21, 10:20, 6:109-111, 6:158, 54:1-2, 52:44, 15:14-15, 17:59, 27:82.
25. ప్రవక్త పట్ల విధేయత :- 4:80, 8:20, 33:36, 59:7, 4:59, 4:61, 4:65, 49:1-2, 58:11, 24:47-52.
26. యావత్మానవాళికే మార్గదర్శి :- 21:107, 4:79, 34:27-28.

7. ఇస్లాం - సనాతన ధర్మం :

1. మొదట్లో మానవులందరి ధర్మం ఒక్కటే :- 10:19, 42:13, 28:53,
2. ధర్మంలో చీలికలు, ఏమరుపాటు :- 21:92-93, 23:53-54, 5:48, 45:16-17.
3. విభిన్న మతాలకు కారణాలు :- 5:48, 16:93, 17:84, 5:68.
4. ధర్మంలో బలాత్కారం లేదు:- 2:256, 10:99-101, 6:125, 50:45, 2:208-209.
5. ఇబ్రాహీం ధర్మం:- 2:131-132, 2:135-136, 3:83-84, 4:125, 3:67/95, 2:130.
6. ప్రకృతి ధర్మం :- 3:83, 30:30-32.
7. ఇస్లాం తప్ప మార్గం లేదు:- 9:32-33, 3:19, 3:85, 5:3, 3:102.
8. ఇస్లాం మౌలిక ధృక్పథం:- 4:116, 5:69, 2:62, 2:135, 2:111-112, 3:64.

8. మరణానంతర జీవితం :

1. మృత్యు కుహారం:- 3:145, 3:156-158, 4:78, 6:60, 39:42, 6:61-62, 8:50-51, 4:97, 41:30-32, 75:26-30, 50:19.
2. పితృలోకం (అలమె బర్జఖ్) :- 40:45-46, 23:99-100, 7:40, 22:30-31.
3. ప్రళయ సూచనలు:-17:58, 18:97-99, 21:95/96, 27:82, 6:158, 44:11, 11:117.

9. ప్రళయ దినం :

1. ప్రళయం ఎప్పుడొస్తుంది?:- 7:187, 31:33, 42:17-18, 75:5-15.
2. మృతులు బ్రతుకుతారా?:- 7:57, 30:50, 19:66-67, 22:5-7, 36:77-79/81-82, 31:28, 75:1-4, 17:49-51, 23:81-83, 44:34-36, 50:3-4, 17:99, 46:33, 75:36-40, 16:38-39.
3. ప్రకృతి వైపరీత్యాలు-దైవశిక్షలు:- 69:1-10, 28:81, 69:11-12, 54:11-23, 54:30-35, 54:38-40, 23:63-67, 11:100-103.
4. ప్రళయ బీభత్సం:-69:13-16, 27:87, 20:105-107, 18:47, 21:104, 36:48-50, 81:1-6, 39:68, 75:7-11, 82:1-3, 56:1-6, 14:42-43.
5. పునరుత్థానం :- 84:1-6, 99:1-4, 36:51-53, 81:7-14, 70:43-44, 20:102,

54:6-8, 39:68, 73:17-18, 80:38-42, 30:43, 30:14-16.

6. అవిశ్వాసుల పశ్చాత్తాపం:- 21:97, 14:44, 4:41-42, 3:30, 25:27-29, 89:24, 39:56-59.
7. దైవ న్యాయస్థానం :- 39:69-70, 69:13-18, 18:47-48, 11:105, 20:111-112, 96:7-8, 78:37-38, 40:16-17, 40:18-20.
8. కర్మఫలాల-విచారణ, తీర్పు:- 22:17, 51:10-14, 64:9-10, 16:111, 45:28-29, 17:13-14, 18:49, 21:47, 7:8-9, 84:7-12, 17:71-72.
9. గ్రంథప్రజల విచారణ:- 5:109-110, 5:116-118,
10. బహుదైవారాధకుల విచారణ:- 10:28-30, 6:22-24, 18:52-53, 25:17-19, 34:40-42, 28:61-64, 28:74-75, 16:86-87.
11. సాక్ష్యం:- 7:6, 16:84, 16:89, 4:41-42, 41:19-23, 28:74-75, 36:65.
12. పుణ్యాత్ముల పర్యవసానం:-80:39-40, 45:30, 5:119, 69:19-24, 83:34-36, 41:30-32, 43:68-70.
13. పాపాత్ముల పర్యవసానం:-80:41-42, 6:31, 17:97, 25:34, 69:25-38, 68:42-43, 14:49-50, 18:105-106, 77:29-34, 55:41, 8:36-37.
14. సిఫారసు, సహాయం, పాపపరిహారం:- 31:33, 40:18, 2:48, 26:89-90, 39:47, 5:36, 70:10-15, 34:23, 19:85-87, 60:3, 20:108-110, 21:28, 43:86, 36:65, 39:43-44.
15. పైతాన్, వాడి అనుచరగణం:- 36:60-64, 50:23-29, 6:130, 6:128, 14:22.
16. గర్విష్టి నాయకులు-అంధానుచరులు:-37:22-34, 34:31-33, 14:21, 41:29, 2:166-167, 40:47-48, 11:96-99.
17. మూడు వర్గాలుగా చీలడం:- 30:14-16, 90:11-20, 56:7-14, 56:88-94.
18. పరలోకం ముందు ఐహికజీవితం:- 20:102-104, 23:112-115, 30:55, 79:46.

10. స్వర్గ సీమ :

1. ఆనంద నిలయం:-3:133, 21:101-103, 15:45-48, 17:21, 39:20, 88:13-16, 52:17-19, 25:16, 11:108, 22:59, 32:17, 55:46, 55:48, 55:50, 55:62, 55:64, 55:66.
2. స్వాగతం, స్వర్గ ప్రవేశం :- 15:45, 39:73-74, 13:23-24.
3. ఆహార పదార్థాలు:- 37:40-43, 19:62, 52:22, 56:20-21, 2:25, 56:27-33, 43:71-73, 55:52, 55:68.
4. పానీయాలు :- 47:15, 76:5-6, 76:15-18, 37:45-47, 83:25-28.
5. దుస్తులు, నగలు, పరుపులు :- 18:31, 56:15-16, 55:54, 35:33.
6. సుందరాంగులు :- 44:54, 56:22-24, 56:35-38, 37:48-49, 55:58, 55:70-75.
7. సేవకులు :- 52:24, 56:17-18, 56:20, 76:19.
8. దైవప్రసన్నత-దైవదర్శనం :- 33:44, 9:72, 75:22-23, 89:27-30.
9. పరస్పర సంభాషణ :- 52:25-28, 37:50-59, 7:43.

10. నిష్కల్మషులు, కృతజ్ఞులు:- 15:47, 7:42-43, 56:25-26, 35:34-35, 10:10.

11. నరక కూపం :

1. నరకం అంటే :- 74:27-29, 70:15-17, 78:21-22, 101:9-11, 11:106-107, 25:12,67:7-8, 15:44, 19:71-72, 50:30.
2. నరకశిక్ష-కారణాలు :- 35:36-37, 70:17-18, 104:1-9, 25:13-14, 46:20, 74:40-48, 7:179.
3. పాపాత్ముల పశ్చాత్తాపం :- 68:42-43, 33:66, 23:105-110, 26:94-102, 40:10-12, 25:28-29, 67:10-11, 6:31, 32:12, 69:25-29.
4. నరక పాలకులు:- 74:30-31, 66:6, 67:5-9, 43:77-78, 46:34, 52:13-16, 40:49-50.
5. నరక యాతనలు:- 25:12-14, 14:15-17, 39:16, 32:20, 56:41-46, 44:43-50, 22:19-22, 40:71-72, 7:41, 23:102-104, 19:68-69, 55:41, 55:43-44.
6. ఆహార పానీయాలు:- 44:43-46, 37:64-68, 56:51-56, 88:6-7, 14:16,17.
7. పరస్పరారోపణలు:- 38:59-64, 7:38-39, 26:96-102, 41:29, 40:47-48.

12. ఆరోహణా సోపానాలు :

1. ఆరాఫ్ వాసులు :- 7:46-49.
2. స్వర్గ-నరకవాసుల సంభాషణ:- 7:44-45, 7:50-51, 74:38-48.
3. కారుచీకటిలో కాంతి రేఖలు :- 2:257, 66:8, 57:12-15.

13. జీవిత పరమార్థం :

1. విశ్వనిర్మాణ లక్ష్యం :- 21:16-18, 44:38-39, 45:22, 30:7-8.
2. ఆదం-హైతాన్ :- 18:50, 17:61-65, 2:30-39, 7:11-25, 4:118-120, 20:113-126, 38:71-85.
3. మానవులచేత ప్రమాణం :- 7:172-173, 3:81-82, 33:7-8, 51:56, 42:13, 3:187, 2:83, 7:169, 5:14, 5:7, 51:56, 42:13.
4. మానవుని పుట్టుక-ప్రవృత్తి :- 15:26-27, 76:1-3, 4:28, 90:3-5, 17:70, 42:48, 17:83, 70:19-21, 41:49, 17:11.
5. అంతరాత్మ ఘోష : 91:7-10, 75:1-4, 12:53, 23:71, 13:28-29, 89:27-30, 3:145.

14. దైవదూతలు :

1. గుణగణాలు-రూపురేఖలు :- 7:206, 21:27-28, 37:164-166, 35:1.
2. విధులు-బాధ్యతలు :- 50:17-18, 13:11, 42:5, 17:78, 40:7-9.
3. మృత్యు దూతలు :- 6:61, 6:93, 8:50-51, 16:28-29, 16:32.
4. దైవ సందేశహారుడు :- 81:19-21, 72:27-28, 70:4, 2:96-98.
5. నరక దూతలు :- 74:30-31 (చూడు: అధ్యాయం-11, అంశం-4)

15. దైవప్రవక్తలు-దివ్యగ్రంథాలు :

1. దైవప్రవక్తలు :- 4:165, 10:47, 23:44, 13:38, 40:78, 3:33, 22:75.

2. దైవగ్రంథాలు :- 3:3, 3:93, 5:44-47, 6:91, 4:163, 21:105-106, 9:111, 7:157, 61:6.

3. ప్రతిజాతిలో దైవప్రవక్తల ప్రాభవం :- 35:24-26, 26:208, 13:7, 16:36.

16. కర్మలు (ఆచరణ) :

1. మౌలిక విశ్వాసం, సదాచరణ :- 2:62, 2:111-112, 4:123-126.
2. సత్కార్యాలు :- 2:177, 2:115, 2:148, 2:189, 49:13, 22:37, 26:89, 41:33, 31:22, 31:17, 90:12-18, 103:1-3.
3. దుష్కార్యాలు (అధర్మకార్యాలు) :- 6:151-153, 16:106.

17. విధి నిర్ణయం (జాతకం) :

1. పుట్టక ముందే భావిచరిత్ర :- 57:22-23, 27:75, 34:3, 6:59, 25:2, 36:12, 17:13.
2. నిర్ణీత సమయానికే సంభవం :- 3:145, 6:2, 6:67, 7:34.

18. పాప పుణ్యాలు :

1. ఎవరి కర్మలు వారివే :- 2:284, 17:7, 17:15, 99:6-8, 18:30, 4:40, 6:164, 29:12-13, 41:46, 2:286, 4:110-112, 30:44, 35:18, 4:85.
2. వృక్ష దృష్టాంతం-కర్మలచిట్టా:-14:24-27, 83:7-9, 83:18-22, 4:85, 6:160, 5:100.
3. పాపాలు మానండి, నిరాశ చెందకండి :- 6:120, 4:30-31, 27:11, 39:54-58, 6:53-55.
4. అవిశ్వాసుల పట్ల దేవుని ఉపేక్ష :- 27:4-5, 9:115, 68:44-45, 16:61, 30:41, 21:109-111.
5. ఘోరపాపాలు :- 4:48, 4:116, 4:31, 53:31-32, 25:67-70.

19. కష్ట సుఖాలు :

1. సర్వాధికుడు-సర్వశక్తిమంతుడు :- 2:117, 3:109, 32:5-6, 41:47, 64:11, 53:43-54, 39:41-42, 39:43-44, 42:27, 42:49-50.
2. స్వయం కృతాపరాధం :- 4:78-79, 10:44, 42:30-35.
3. కష్టాల్లోనే దేవుడు గుర్తుకొస్తాడా? :- 10:12, 16:82-83, 42:48, 6:63-65, 29:65-66, 10:22-23, 31:31-32, 11:9-11, 39:8.
4. దౌర్జన్య జాతులకు దైవదండన :- 46:27-28, 30:9-10, 22:45-46, 22:48, 50:36-37, 11:100-102, 3:137, 11:116-117, 6:131-132, 9:55, 8:53, 17:16, 21:11-15, 25:38-40, 20:127-128.

20. దైవ పరీక్షలు :

1. పరీక్షా ప్రపంచం :- 18:7-8, 20:131, 67:2, 6:165, 4:115.
2. కృతజ్ఞతా పరీక్ష :- 39:49-52, 41:49-51, 4:147, 7:10.
3. పరీక్షను గుర్తించనివారు :- 89:15-20, 6:42-45, 7:94-100, 23:55-56, 9:126, 32:21-22.
4. కష్టసుఖాల పరీక్ష :- 39:52, 21:35, 21:34, 67:2, 21:110-111, 39:52, 94:5-8, 42:30.

5. విశ్వాస పరీక్ష :- 2:155-157, 29:2-4, 2:214, 3:186, 8:27-28.

21. మిథ్యా దైవాలు :

1. పైతాన్ (ఇబ్నీస్) :- 7:11-17, 4:117-120, 34:20-21.

◆ వాడి ప్రతిజ్ఞ :- 6:142, 36:60-62, 19:44-45, 14:22, 25:27-29, 24:21.

◆ వాడిపట్ల అప్రమత్తంగా ఉండాలి :- 35:5-6, 7:27-28, 2:168-169, 2:208-209, 6:121, 43:36-39, 35:8, 17:53.

◆ వాడి దుష్ప్రేరణ నుండి రక్షణ :- 7:200-202, 113:1-5, 114:1-6, 6:68-69, 16:98-100, 41:36.

◆ వాడి ప్రాబల్యం ఎవరి మీద? :- 26:221-223, 22:3-4, 19:83-84, 43:36-37, 59:16-17, 5:90.

2. మూఢ నమ్మకాలు, దురాచారాలు :- 5:3, 5:103-104, 6:138-140, 6:143-144, 16:56, 10:59-60, 2:189, 6:100-101, 43:15-19, 53:19-20, 53:27-28, 8:35, 43:20-22.

3. విగ్రహారాధన :- 22:73-74, 22:30-31, 7:197-198, 21:98-99, 2:24, 36:74-75, 29:25, 2:51-52, 6:108.

4. తాతముత్యాతల (అంధా) అనుకరణ :- 31:21, 2:170-171, 5:103-104, 11:109, 7:70, 11:87, 43:23-25, 37:69-74, 7:28, 6:148, 16:35.

5. దైవప్రియుల ఆరాధన :- 5:116-118, 3:79-80, 18:21, 16:20-21, 45:10, 25:17-19.

6. దైవదూతల ఆరాధన :- 43:19, 17:40, 37:149-166, 34:40-42.

7. జిన్నుల (భూతాల) ఆరాధన :- 6:100-101, 72:6, 41:29.

8. మనోవాంఛల దాస్యం :- 45:23, 25:43-44, 7:175, 23:71.

9. నాయకులపట్ల విధేయత :- 14:21, 2:166-167, 34:31-33, 37:22-32.

10. బంధుమిత్రుల ఆరాధన :- 29:8, 8:27-28, 63:9, 9:23, 25:27-29, 43:38-39.

11. మతగురువుల ఆరాధన :- 16:25, 9:31, 9:34-35.

12. చేతబడి :- 2:102-103, 113+114 అధ్యాయాలు, వాటి ఉపాధ్యాయాలు.

22. ఆరాధనలు :

1. ఆరాధనా భావం :- 51:56-58, 22:18, 7:205-206, 7:55-56, 2:152, 40:60, 40:14, 2:43-44, 6:71-72, 7:170, 22:77.

2. శుచి శుభ్రతలు :- 74:4-5, 4:43, 5:6, 2:222.

3. ఖిల్లా :- 2:148-149, 2:115, 2:142-145, 2:150, 7:29, 3:96, 2:177.

4. ఫరజ్ నమాజులు :- 20:132, 17:78, 20:130, 2:238, 33:41-42, 4:103, 2:45-46, 2:153, 11:114, 17:110, 107:4-7.

5. ఖసర్, ఖోఫ్, నఫిల్, సామూహిక నమాజులు :- 2:239, 4:101-102, 73:2-6, 73:20, 62:9-11, 9:84, 9:113-114, 29:45.

6. జిక్ర (ధ్యానం) :- 4:103, 7:180, 13:28, 52:48-49, 2:152, 57:16.

7. దుఆ (వేడుకోలు) :- 2:186, 2:200-202,... 40:60,... 1:1-7, 2:286, 3:8-9, 3:16, 3:26-27, 3:53, 3:191-194, 5:83, 7:126, 18:10, 23:109, 25:65-66, 25:74, 59:10, 60: 4-5, 20:25-28, 21:87, 20:114, 21:89, 3:38, 23:97-98, 26:83-85, 27:19, 46:15, 71:28, 43:13-14.

8. ధర్మ ప్రచారం :- 5:67, 2:159, 2:44, 8:25, 3:104, 7:181, 7:199-200, 26:214, 6:69-70, 88:21-22, 6:51-52, 29:46, 16:125,... 80:1-12, 9:122.

9. నాయకానుచరుల సంబంధాలు :- 3:159, 26:214.

23. దానధర్మాలు (జకాత్, ఉస్ర్ వగైరా) :

1. అవకాశం చేజారక ముందే దానం చేయాలి :- 2:254, 34:39, 64:16, 2:270.

2. పిసినారితనం వహించకండి :- 2:245, 2:268-269, 47:36-38, 34:39, 59:9, 57:10-11, 2:195, 57:23-24, 4:37-38, 3:180, 9:75-77, 17:100, 104:1-4, 9:34-35.

3. దానశీలురు :- 2:261, 2:265, 2:266.

4. దానోద్దేశ్యం :- 2:272, 2:262-265, 30:39, 92:17-21.

5. ఏం ఖర్చు, ఎంత ఖర్చుపెట్టాలి? :- 2:219/267, 3:92, 6:141, 17:29, 9:79.

6. దానస్వీకార యోగ్యులు :- 9:60, 2:273, 2:215, 90:9-11.

7. కపటులు :- 9:75-77, 17:100, 9:53-55, 4:38.

8. దానఫలం :- 92:5-11, 92:14-21, 104:2-7, 9:34-35.

9. పాప పరిహారం :- 5:89, 58:3-4, 2:196, 5:95, 2:184.

24. ఉపవాస ప్రతాలు :- 2:183-185, 2:187, 97:1-5.

25. హజ్ యాత్ర :

1. కాబా గృహం :- 3:96-97, 22:25, 105:1-5, 2:125.

2. హజ్, ఉమ్రాలు :- 2:196, 2:158, 2:197-200, 2:203, 22:26-30, 22:33.

3. ఇస్రాలో నిషేధితాలు :- 2:196, 5:1-2, 5:94-95.

26. మాంసాహారం :

1. ధర్మసమ్మతమైనవి :- 2:168, 5:87-88, 5:5, 5:1, 5:4, 5:96.

2. అధర్మమైనవి (నిషేధితాలు) :- 2:172-173, 6:121, 6:146, 5:3, 5:100.

3. ఖుర్బానీ (బలిదానం) :- 22:34, 22:36-37.

27. నైతిక విధానం (నీతిశాస్త్రం) :

1. సాధారణ నీతి :- 91:7-10, 45:23, 20:82, 29:7, 23:57-61, 28:84, 5:2, 2:237, 16:90.

2. అహంకారం :- 38:73-77, 40:35, 53:32, 17:37, 31:18.

3. అసత్యం :- 16:104-105, 22:30, 45:7, 61:2-3, 2:42, 7:33.

4. వాగ్దానం, ఒప్పుదండం, ప్రతిజ్ఞ, ప్రమాణాలు :- 17:34, 6:152, 16:95, 16:91, 23:8, 16:92, 2:224-225, 5:89, 5:7, 57:8.

5. న్యాయం, సాక్ష్యం, నిజాయితీ :- 5:42, 5:8, 4:135, 4:58, 4:2, 4:105.

6. అపనింద, చాడీలు :- 4:148-149, 49:12, 104:1, 4:112, 24:19, 24:16-17.
7. పనికీమాలిన మాటలు, దుబారా ఖర్చు:- 2:108, 5:101-102,....6:141, 17:26-27.
8. మద్దం, జూదం :- 2:219, 4:43, 5:90-92, 5:100.
9. అశ్లీలం, వ్యభిచారం :- 24:31, 17:32, 23:5-7, 24:3, 24:2, 24:5-9, 7:80-81.
10. అసూయా ద్వేషాలు :- 4:53.
11. అనుమానాలు, వదంతులు, గుసగుసలు :- 49:12, 17:36, 49:6, 4:83, 58:8-10, 4:108.
12. హింస, హత్య, ప్రతీకారం :- 4:29-30, 17:33, 5:32, 4:92-93, 2:178-179.
13. రక్త పరిహారం :- 49:11,.... 2:231,.... 4:140.
14. సలాం :- 4:86, 4:94, 24:61, 24:27-28.
15. క్షమాపణ, పశ్చాత్తాపం, క్షమావర్తనం:-24:31, 2:222, 47:19, 3:89-90, 4:17-18, 4:48,.... 24:22, 4:149, 42:37, 42:40, 42:43.
16. సేవా దృక్పథం :- 2:83, 30:38, 5:2, 2:237, 2:215, 2:273, 2:262.
17. దైవభీతి :- 3:102, 2:197, 2:194, 2:235, 8:29, 65:1-3, 4:130-131.
18. సహనం, స్థిరత్వం, దైవంపై భారం :- 41:30-31, 46:13-14, 2:153, 3:186, 73:10, 16:96, 29:69, 12:87, 18:23-24, 16:126, 46:35, 3:200.
19. మంచినీ పెంచు, చెడును త్రుంచు:- 7:157, 9:71, 9:112, 22:41, 16:125, 41:33-35.
20. ముస్లిమేతరులతో ప్రవర్తన :-6:108, 4:105, 41:34, 60:8, 31:14-15, 4:86, 4:94.
21. సమానత్వం :- 49:10, 49:13.

28. సామాజిక జీవితం :

1. మౌలిక విషయాలు :- 4:1, 16:90-91, 2:83.
2. వివాహ బంధం :- 42:11, 51:49, 30:21, 4:23, 4:22, 4:24,....4:25, 4:20-21, 4:3, 4:127, 24:32-33, 5:5, 24:3, 24:26, 60:10/11, 33:37, 2:221.
3. దాంపత్య జీవితం :- 4:32, 4:34, 2:228, 4:128-130, 4:35, 4:19, 2:222-223, 64:14, 66:6.
4. కుటుంబ నియంత్రణ :- 42:49-50, 6:140, 6:151, 17:31, 41:10, 81:1-14, 43:18, 16:58-59.
5. పరదా వ్యవస్థ :- 24:30-31, 33:54-55, 33:32-33, 33:59, 33:53.
6. సభ్యతా సంస్కృతులు:- 7:26, 7:31-32, 24:28-29, 24:61, 49:4-5, 24:58-59, 58:11, 51:9,.... 4:86, 24:61.
7. విదాకులు (తలాఖ్):- 2:226-235, 2:240-242, 2:236-237, 33:49, 65:1-6, 58:3-4.
8. తల్లిదండ్రులు-బంధువులు:- 31:14-15, 46:15-17, 17:23-24, 4:36, 8:75, 33:6.
9. స్త్రీల హక్కులు-బాధ్యతలు :- 4:4, 4:19-21, 4:7, 4:15-17, 4:32-33, 4:127, 9:71, 33:35.

10. దైవప్రవక్త (స) కుటుంబ జీవితం:-33:6, 33:28-34, 33:37, 33:50-52, 66:1-5.
11. ముస్లింల పరస్పర సంబంధాలు :- 49:13, 3:102,-103, 3:105, 8:73, 2:213, 49:11-13.

29. ఆర్థిక విధానం :

1. ఉపాధి పంపిణీ :- 42:12, 42:19-20, 42:27.
2. జకాత్, ఉష్ :- 2:254, 14:31, 2:277, 2:219, 98:5, 2:110, 9:18, 9:71, 9:60, 2:272-273, 2:245, 2:267, 6:141.
3. ఆస్తి పంపకం-వీలునామా :- 4:5,.... 4:7-8, 4:11-14, 2:180-182 (రద్దు).
4. మహర్ (స్త్రీ ధనం) :- 4:4, 4:24, 4:19-20, 2:240-241, 60:10-11.
5. అనాధల సొమ్ము :- 4:2, 4:6, 4:9-10, 4:127.
6. అక్రమ సంపాదన:- 4:29, 2:188, 83:1-5, 31:6, 5:38, 24:33, 5:90, 2:275.
7. వడ్డీ, అప్పు :- 2:275-276, 2:278-281, 30:39, 2:282-283.
8. వ్యాపారం :- 4:29-30, 2:188, 55:7-9, 83:1-7, 7:85, 26:181-182, 17:35,.... 9:28, 11:6,.... 42:27, 11:87.
9. సమరసౌత్తు (అన్బాల్, ఫై) :- 8:69, 8:41,.... 59:6-10.
10. ధన వికేంద్రీకరణ:- 3:180, 9:34-45, 104:1-9, 2:219, 6:141, 8:41, 59:7, 4:7-8.
11. ఆర్థిక వనరుల వినియోగం :-23:51, 17:26-27, 25:67, 17:29, 4:5, 11:87, 2:267-269.
12. దానధర్మాలు :- (23వ అధ్యాయం చూడండి)

30. రాజకీయ విధానం :

1. దేవుని సార్వభౌమత్వం :-30:26, 32:5, 25:2, 36:83, 21:23, 13:41, 23:88-89, 35:13, 17:111, 40:12, 18:26, 7:54, 5:44-48, 3:26, 45:27, 43:84-85, 4:65, 4:105, 5:49-50, 12:40, 33:36, 3:154, 42:10.
2. పరిపాలన :- 4:58, 3:159, 42:38, 4:59.
3. సంస్కరణలు, రాజ్యలక్ష్యం :- 22:41, 3:110, 9:71.
4. మానవ (ప్రాథమిక) హక్కులు :- 5:32, 17:33, 2:188, 4:29, 49:11-12, 24:27, 10:99, 2:256, 49:6, 4:148, 2:190, 4:58.

5. న్యాయ వ్యవస్థ (నేరం-శిక్ష):

- ◆ న్యాయ దృక్పథం :- 4:105-112, 4:65, 4:135, 38:22-24.
- ◆ సాక్ష్యం :- 5:8, 5:106-108, 24:4-9, 2:282.
- ◆ దౌర్జన్యం :- 42:40-43, 22:60.
- ◆ హత్య :- 5:32, 17:33, 2:178-179, 4:92-93.
- ◆ తిరుగుబాటు-అరాచకాలు :- 5:33-34, 2:217, 8:39-40, 9:32-33,
- ◆ వ్యభిచారం :- 17:32, 24:2, 4:25, (4:15-16 రద్దు)

◆ దొంగతనం :- 5:38. (+) అపనింద:- 24:4-9.

7. మానవుని స్థాయి (దైవప్రతినిధి):- 17:70, 22:65, 2:29, 16:5-16, 2:30, 7:129, 38:26, 6:57, 3:26, 6:165, 33:72, 24:55.
8. తిరుగులేని చట్టాలు :- 7:54, 33:36, 5:44-47, 42:10, 5:49-50.
9. పాలకులు, అధికారులు :- 2:124, 49:13, 12:55-56, 4:59, 24:62.
10. సలహామండలి :- 3:159.....(ప్రజాస్వామ్యం) 6:116,117.
11. విదేశాంగ నీతి :- 16:91-92, 9:7-9, 9:3-4, 8:72, 8:58-59, 4:90, 8:61-62, 60:8-9, 2:194.
12. జిహాద్ (ధర్మ పోరాటం) :- అధ్యాయం-31 (జిహాద్) చూడండి.
13. ముస్లిం సముదాయ ధ్యేయం :- 2:142, 3:104, 3:110.
14. అధిక సంఖ్యాకులు, అల్పసంఖ్యాకులు :- 6:116-117.

31. జిహాద్ (ధర్మయుద్ధం) :

1. ఆశయాలు-కారణాలు:-2:216, 4:75, 2:190-191, 2:194, 22:40-41, 8:56-57, 2:217, 8:39, 4:91, 9:13-15.
2. ప్రేరణ-ప్రోత్సాహం:- 61:10-11, 4:74, 2:218, 3:157, 3:160, 4:76, 4:95-96, 4:77-78, 3:142-143, 3:111, 9:38-40, 47:33-35, 9:24, 9:19-20, 2:154.
3. యుద్ధ సన్నాహాలు :- 9:41, 9:123, 8:47, 33:22, 4:71, 8:60, 3:200.
4. సత్యనిరాకరణకు దైవశిక్ష :- 8:30-37, 47:32, 47:34, 8:19, 48:25.
5. రణరంగంలో:- 8:15-16, 47:4-5, 61:4, 2:250, 8:65-66, 4:102-103, 33:9-11, 3:139-141, 4:104, 3:144-149, 3:155, 3:165-166, 3:169-171.
6. కపటవిశ్వాసులు:- 9:86-87, 9:44-45, 48:11-12, 33:13-16, 33:18-20, 9:46-48, 9:81-83, 3:167-168, 3:154, 8:49, 47:20-22, 4:141, 48:15-16.
7. చిత్తశుద్ధిగల విశ్వాసులు :- 8:74-75, 9:120-121, 9:91-92, 9:111, ... 48:10, 9:100, 9:102-103, 48:18-21.
8. గుణపాఠం :- 8:36-37, 3:13.
9. దైవ సహాయం:-3:122-27, 3:160, 8:11-13, 8:17, 8:43-44, 9:25-26, 33:25.
10. విశ్వాస పరీక్ష :- 47:31, 8:5-7, 3:152, 3:165-166, 3:172-175, 8:48, 33:23-24, 9:16.
11. హిజ్రత్ (వలస) :- 8:74, 4:100, 9:20, 4:97-99.
12. ఒప్పందం ఉల్లంఘన :- 8:56-59, 8:61-62, 9:1-6, 4:90-91, 9:7-12.
13. నిషిద్ధమాసాల ఉల్లంఘన :- 9:36-37, 2:194.
14. యూదులు, కపటుల దుశ్చర్యలు :- 59:11-14, 59:2-3, 9:107-108.
15. పుకార్లు, వదంతులు:- 4:83, 49:6.
16. యుద్ధ ఖైదీలు-సమర సొత్తు :- 8:67-70, 9:6,....8:41, 59:6-10.
17. స్నేహ సంబంధాలు :- 41:34-35, 60:9, 5:55-56, 8:71.

17. శత్రువుని శత్రువుగానే చూడాలి :- 5:51, 3:118, 60:13, 3:28, 9:23, 5:57-58, 18:28, 5:82, 3:118-120.

18. ఐకమత్యం :- 3:103-105, 2:213, 49:9-10, 8:45-46, 8:73.

32. విశ్వాసి గుణగణాలు :

1. ఐద్దిమంతులు:- 39:17-18, 2:163-164, 13:19-22, 3:7, 28:60.
2. సజ్జనులు, దుర్జనులు ఒకటికాదు:- 38:28, 59:18-20, 32:18-19, 39:9, 39:22,.. 98:6-8, 28:61, 40:58, 47:14, 59:19-20.
3. ఏమరుపాటుకు గురికానివారు :- 57:16, 63:9-11, 24:36-37.
4. పరలోక వ్యాపారం :- 9:111-112, 35:29-30.
5. నిజమైన విశ్వాసులు (సజ్జనులు):- 49:15, 8:2-4, 22:41, 28:52-55, 31:1-4, 70:19-35, 32:15-17, 42:37-39.
6. దైవభీతిపరులు :- 3:15-17, 3:134-136, 23:57-61, 51:15-19, 50:31-34, 39:23.
7. దైవానుగ్రహం పొందేవారు :- 9:71, 9:99, 24:56.
8. రహ్మాన్ భక్తులు :- 25:63-68, 25:72-74.
9. సాఫల్యం పొందేవారు :- 2:3-5, 23:1-11, 33:35, 79:40-41, 22:77-78.
10. జ్ఞానకాంతి పొందేవారు :- 24:35-38, 39:22.
11. వృదుత్వం-కారిన్యం :- 5:54, 48:29.
12. సహనశీలురు :- 22:34-35, 42:43, 103:1-3.
13. ముస్లింల పరస్పర సంబంధాలు :- 3:103-105, 4:59, 49:9-10.

33. అవిశ్వాసి లక్షణాలు :

1. సత్యతిరస్కారులు:- 2:161-162, 3:91, 2:6-7, 8:31-33, 17:45-46, 6:25, 25:21-23, 34:34-36.
2. బహుదైవారాధకులు:- 24:39, 39:45, 39:67, 2:170-171, 6:148, 23:75-77, 34:43, 22:11-12, 28:57.
3. గ్రంథప్రజలు (యూదులు) :- 3:21-22, 2:174-175, 2:84-86, 4:150-151, 3:78, 4:49-54, 3:181-182, 42:14, 45:16-17, 98:4-5, 3:75, 3:113-114, 3:199.
4. గ్రంథప్రజలు (క్రైస్తవులు) :- 4:171, 5:17-18, 5:72-73, 5:82-84, 3:52-53, 19:88-92, 57:26-27.
4. కుటుంబులు:- 2:8-20, 9:124-125,...4:72-73, 4:141, 47:20-26, 9:42, 9:50-51, 9:56-59, 9:67, 4:65, 24:47-50, 58:8, 9:97-98, 49:14, 49:17, 63:7-8, 4:61-62, 4:142-143, 63:1-4, 107:1-7.
5. మనోవాంఛా దాసులు :- 23:71, 7:175-176, 25:43, 28:49-50.
6. ఐద్దిహీనులు :- 8:22-23, 7:179.
7. దుర్మార్గులు (కలహకారులు) :- 2:204-206, 25:60, 41:26.
8. కరోటకులు, తుచ్చులు :- 74:11-26, 68:10-16, 6:93.
9. జాతుల ఉత్థానపతనాలు :- 7:69, 26:128-129, 26:132-134, 26:146-149,

8:53, 13:11, 10:96-98, 11:116-117, 17:16-17, 32:26, 20:128,
35:44-45, 40:82, 50:36-37.

34. యూదుల ఆగదాలు :

1. దైవోపకారాలు, దైవహితవులు :- 2:40-41, 2:47, 2:49-50, 2:55-57, 4:47.
2. ప్రమాణ భంగాలు :- 2:83-85, 2:93, 3:187, 4:153-155, 2:65-66, 7:169, 5:12-13.
3. జాత్యహంకారం (సత్యనిరాకరణ) :- 2:89-91, 2:94-95, 5:18, 3:70-71.
4. గ్రంథాల్లో మార్పులు, ప్రవక్తల సంచారం :- 2:61, 2:87, 4:156-158, 3:78, 5:44-47, 2:75, 3:183.
5. దైవప్రవక్త పట్ల వైఖరి :- 3:72-73, 4:46, 5:41-43, 2:78-79.
6. దేవుని ఆంక్షలు :- 4:160-161.
7. ఇబ్రాహీం గురించి జగడం :- 2:135, 2:130, 2:139, 3:65-68.
8. శాపగ్రస్తులు :- 5:60, 5:64, 5:78-79, 7:165-166, 7:168, 3:112, 2:161, 3:87-88.
9. వారి మతగురువులు :- 5:61-63, 9:34.
10. దైవదూతల పట్ల వైఖరి :- 2:96-98.
11. సజ్జనులు :- 3:199, 3:113-114, 4:162.
12. కలహకారులు :- 17:4-7, 5:62, 5:64.

35. విజ్ఞానశాస్త్రం (సైన్సు) :

1. సూక్ష్మజీవులు-పశుపక్ష్యాదులు :- 2:26, 16:66, 16:80, 23:21-22, 16:67-69, 67:19, 16:5-8.
2. జంటలు :- 4:1, 43:12, 36:36, 51:49.
3. మానవ దేహనిర్మాణం :- 30:20, 15:26, 86:5-7, 16:4, 77:20-24, 3:6, 16:78, 39:6, 3:6, 23:12-14, 22:5, 40:67, 10:31, 6:46, 29:14, 51:20-21.
4. విశ్వనిర్మాణం :- 10:3, 11:7, 22:47, 21:30, 41:11-12.
5. భూమి :- 43:10, 81:6, 41:9,10.
6. సూర్యచంద్రులు :- 21:33, 31:29-30, 16:12, 41:37, 2:189, 10:5,...54:1.
7. ఆకాశం (గ్రహాలు-నక్షత్రాలు) :- 67:1, 67:3-4, 36:39-40, 50:6.
8. ఆధునిక పరికరాలు :- 57:25, 30:41.
9. గ్రహాంతర వాసులు :- 16:49, 65:12, 42:29, 15:26-27.

ఫ్రీర్ఖాన్
భావామృతం

శ్రమ నాది, ప్రతిఫలం మీది

ఎవరైనా పుర్ఖాన్ భావామృతంతో పాటు ఖుర్ఆన్ భావామృతం కూడా దగ్గర పెట్టుకుంటే వారు ఖుర్ఆన్ జ్ఞానార్జన కోసం తోటకు వెళ్ళి, చెట్లెక్కి పండు కోసి, తోలుతీసి తినవలసినంత శ్రమ పడవలసిన అవసరముండదు; తోలువలచిన పండు చేతిలో ఉన్నట్లే భావిస్తారు. ఆ శ్రమంతా రచయితే నెత్తిమీద వేసుకొని పాఠకులకు 'రెడిమేడ్' జ్ఞానం అందజేయడానికి శాయా శక్తులా కృషిచేశాడు. (కూర్పు: అబుల్ ఇర్ఖాన్, పేజీలు:400)

ఇస్లామిక్ అసోసియేట్స్ సింటర్, ఛత్తాబజార్, హైదరాబాద్-2, © 944 1515 414

2. విషయదర్శిని (రెండవ భాగం)

1. ఆదం (అలైహి)-ఆదిమానవుడు :

1. మానవసృష్టి మహోత్సృష్టిజీవిగా:-2:30-34, 38:75-76, 7:13-15, 15:39, 7:18, 38:84-85, 15:40-43.
2. దివి నుండి భువికి:- 2:135, 20:117-121, 2:36-39, 7:19-25.
3. సంతానంలో అంతఃకలహం:- 5:27-31.

2. ఇద్రీస్ (అలైహి) : 19:56-57, 21:86.

3. నూహ్ (అలైహి) :

1. సందేశప్రచారం, జాతివైముఖ్యం:- 71:1-4, 26:107-110, 7:60-63, 26:111-116, 10:71-72, 23:24-25.
2. దేవుని సన్నిధిలో ప్రవక్త ఫిర్యాదు:- 71:5-24, 71:26-28.
3. దేవుని ఆజ్ఞ, తుఫానులో ఓడ:- 11:36-37, 23:27-29, 11:38-43, 11:45-48.

4. ఇబ్రాహీం, ఇస్మాయిల్ (అలైహి) :

1. సందేశప్రచారం, జాతివైముఖ్యం:- 16:120-122, 6:74-79, 29:16-18, 6:80-82, 26:70-89, 37:84-87.
2. అగ్ని పరీక్ష:- 21:51-57, 37:88-93, 21:58-68, 37:97, 21:69-70.
3. రాజుతో భేటి:- 2:258.
4. తండ్రితో వైరం:- 19:42-48, 9:113-114.
5. విశ్వనాయకత్వం, పునర్జీవన పరీక్ష:- 2:124, 2:260.
6. దైవదూతలు, సంతాన శుభవార్త:- 11:69-70, 15:52-56, 51:29-30, 11:71-73, 15:57-60, 11:74-76, 37:99-101, 19:49.
7. బలిదానం, కాబానిర్మాణం:- 14:35, 14:35-41, 2:126, 37:102-110, 2:127-129.
8. ఇస్మాయిల్ దైవప్రవక్తగా:- 19:54-55.

5. లూత్ (అలైహి) :

1. ప్రచారం, జాతివైముఖ్యం:-26:160-164, 7:80-81, 29:29, 26:167-169, 7:82
2. దైవదూతలరాక, దైవశిక్ష:- 11:77, 15:62-69, 11:78, 15:70-71, 11:79-81, 15:72-74, 11:83, 15:75.

6. ఇస్హాఖ్ (అలైహి) : 11:71, 15:53, 12:38, 12:6.

7. యాఖూబ్ (అలైహి) : 12:6, 12:18, 12:94-98.

8. యూసుఫ్ (అలైహి) :

1. స్వప్నం, సవతి సోదరుల కుట్ర :- 12:4-18.
2. ఈజిప్టులో అజీజ్ మంత్రి ఇంట :- 12:19-34.
3. కారాగారంలో ధర్మప్రచారం :- 12:35-534.

ఈజిప్టు రాజ్యాధినేతగా:- 12:54-101

9. హూద్ (అలైహి) :

1. సందేశప్రచారం, జాతివైముఖ్యం:- 7:65-70, 11:52-57.
2. ప్రవక్త శాపం, దైవశిక్ష:- 7:71, 41:15, 46:21-25, 7:72.

10. షుబ్ (అలైహి) :

1. సందేశప్రచారం, జాతి బెదిరింపులు:-7:85-87, 11:87-93, 26:185-188, 7:88-90.
2. దైవాగ్రహం, ప్రకృతి ప్రకోపం :- 11:94-95, 26:189-190, 7:92-93.

11. సాలిహ్ (అలైహి) :

1. ప్రవక్తబోధ, జాతితిరస్కారం:11:61-63, 7:74, 26:143-154, 27:46-47,7:75-76, 54:24-26.
2. ఉష్ణ పరీక్ష, దైవశిక్ష:- 27:48-50, 54:27-29, 7:77-79.

12. మూసా, హారూన్ (అలైహి) :

1. పుట్టుక, పోషణ, నేరారోపణ:- 28:4-21.
2. మద్యంలో పెళ్ళి, తొలి దివ్యావిష్కృతి:- 28:22-29, 20:10, 28:30, 27:8, 20:12-20, 28:31,27:10-11, 28:31, 20:21, 28:32-33, 20:25-44, 28:35.
3. సందేశప్రచారం, ఫిరౌన్ తో భేషి:- 20:46, 79:18-19, 20:47-48, 7:104-105, 20:49-52, 26:15-29.
4. మంత్రజాలం, మాంత్రికల విశ్వాసప్రకటన:- 26:30-37, 20:57-59,10:76-77, 79:23-24, 20:60, 26:38-42, 20:60-69, 10:81-82, 7:117-122, 7:123, 26:49, 20:71, 26:50-51, 20:72-73, 7:125-126, 7:127-129.
5. అనుచరులు, ప్రకృతి విపత్తులు:- 10:84-89, 7:130-135.
6. ఖారూన్ ధనగర్వం:- 28:76-82.
7. ఒక విశ్వాసి ఉపదేశం:-40:25-45, 66:11 (అసియా).
8. ఫిరౌన్ పర్యవసానం:- 43:51-54, 44:17-22, 20:77, 26:53-66, 10:90-92, 44:25-31, 20:79.
9. ఇస్రాయిలీలకు హితబోధ:- 7:137-140, 14:6-8.
10. ఇస్రాయిలీలపై దేవుని అనుగ్రహాలు:- 7:159-160, 2:61, 7:161-162.
11. తూర్కొండపై తొరాత్ స్వీకరణ:- 7:142, 20:83-84, 7:143-147.
12. హారూన్ పర్యవేక్షణలో ఇస్రాయిలీలు:- 20:85, 7:148, 20:86-91, 7:150, 20:92-94, 7:150-151, 20:95-98, 7:154.
13. యూదుల తలబిరుసుతనం:- 7:155, 2:55-56, 7:155-156.
14. గోయజ్జం, సబ్బత్ నియమం:- 2:67-74, 2:63-64,...7:163, 2:65-66.
15. యుద్ధనిరాకరణ:- 5:20-26, 2:243.
16. జ్ఞానార్జన పయనం, ఖజర్ మహిమలు:- 18:6082.

13. దావూద్ (అలైహి) :

1. తాలూత్ నియామకం, దావూద్ చేతిలో జాలూత్ వధ:- 2:246-251.
2. దేవుని వరాలు, న్యాయమైన తీర్పు:-38:17-25, 18:26, 21:79-80.

14. సులైమాన్ (అలైహి) :

1. దేవుని వరాలు, భూతాలపై అదుపు : 27:16, 34:12, 38:34-40, 38:31-33, 27:17-19.
2. వజ్రంపిట్ట సందేశం, సబారాణితో భేషి:- 27:20-44, 34:14.

15. ఇల్యాస్ (అలైహి) :- 37:123-132,

16. అల్ యసాఅ (అలైహి) :- 38:48, 6:86.

17. అయ్యూబ్ (అలైహి) :- 21:83-84, 38:41-44, 6:84, 4:163.

18. యూసుస్ (అలైహి) :- 21:87, 37:139-142, 21:87-88, 37:143-148.

19. జుల్కిఫ్ (అలైహి) :- 21:85, 38:48.

20. జకరియ్యూ(అలైహి):-19:2-3, 3:36-39, 19:4-7, 3:40, 19:9, 3:41.

21. మర్యం (అలైహి) :- 3:35-37, 3:42-43, 19:16-33.

22. యహ్యీ (అలైహి) :- 19:4-11, 3:38-41, 19:12-15.

23. ఈసా మసీహ్ (అలైహి):- 19:16-21, 3:42-43, 3:45-49, 19:22-35, 3:49-51, 43:63-64, 3:52-53, 5:111-115, 3:54-55.

24. ఖజర్ (అలైహి) :- 18:60-82.

25. లుఖ్మాన్ (అలైహి) :- 31:12-13, 31:16-19.

26. జుల్ఖర్నైన్ (అలైహి) :- 18:83-98.

27. ఉజైర్ (అలైహి) :- 2:259.

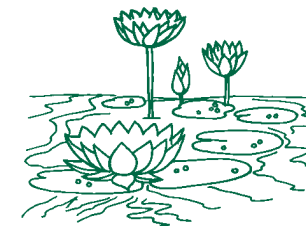
28. ముగ్గురు ప్రవక్తలు, ఒక విశ్వాసి :- 36:12-30.

29. గుహ వాసులు :- 18:9-26.

30. తోట యజమానులు :- 68:17-35, 18:32-44.

31. అగడ్త బాధితులు :- 85:1-9.

32. సబా జాతి ప్రజలు :- 34:15-19.

పుట్ నోట్ ఇండెక్స్

- సూరా-పుట్ నోట్....విషయం.....సూక్తి
- 1-(1) ఏకేశ్వరభావం, అల్లా నిర్వచనం-4,
 - 2-(1) బీజాక్షరాలు-1
 - (2) అగోచరాలు, అతీంద్రియాలు-3
 - (3) గతగ్రంథాలపై విశ్వాసం-4(2:136,285)
 - (4) పరలోక విషయాలపై విశ్వాసం-4
 - (9) అజ్ఞాజుమ్మతహ్లా-25
 - (10) దోమల్లాంటి అల్పజీవుల ఉదా-26
 - (11) ఖలిఫాగా మానవుడు-30
 - (13) సజ్ఞా-దైవేతరులకు-34 (12:100)
 - (14) ఇబ్నీన్ ధికార్-34, (7:11,12)
 - (16) జకాత్ భావం, దానిప్రాముఖ్యం-43 (9:60, 2:267)
 - (19) సబ్బత్ దినం-65 (4:154,7:163)
 - (20) సఫియ నాన్న, బాబాయిల మాట-89
 - (21) చేతబడి పైతాన్ చేష్టలు-102
 - (24) ప్రవక్తల పట్ల అతిశయోక్తులు-136 (2:285, 3:83,84)
 - (25) ఉమ్మత్ బాధ్యత-143(3:104,110)
 - (28) విశ్వాస పరీక్ష-155 (47:31, 29:2, 2:214, 3:136)
 - (29) కుఫ్ర్ శాబ్దిక భావం-161
 - (30) అంధానుకరణ-170 (5:104)
 - (32) ఆస్తివాట నిర్ణయాధికారం-180
 - (36) దౌర్జ-అవిశ్వాసులతో జిహాద్-190
 - (40) జిహాద్ నిర్వచనం-218
 - (42) భార్యాభర్తలు-వ్యవసాయక్షేత్రం-223
 - (44) 3తలాఖులు-ఇద్దత్-228,9(65:1)
 - (45) స్త్రీపురుషుల సమానత్వం-228
 - (46) ఇద్దత్ లో అలంకరణలు-234(65:4)
 - (50) సైశాచిక శక్తులు (అనేకమంది)-257
 - (51) దైవత్వ విభజన, (రాజకీయం)-258
 - (52) జకాత్, ఉద్ ద్ శాతం-267 (2:43)
 - (53) వడ్డీ-275, (54)ఇతరమతాల్లో-278
 - (55) అప్పు ద్రావీజు-282
 - 3-(1) బుద్ యుద్ధంలో ఒనరులు-13
 - (3) రుజుమార్గం- ఒకేదైవం,ఒకేదారి-19
 - (5) ముతవప్పి అర్థం (Recall)-55
 - (11) పరస్పర సంబంధాలు-103(49:10)
 - (12) జీవితలక్ష్యం (ధర్మవ్యాప్తి)-104
 - (13) సమాజ సంస్కరణ బాధ్యతలు-110
 - (14) ఉహుద్ యుద్ధంలో కపటులు-121
 - (15) ఉహుద్ లో దైవదూతలు-125
 - (17) కోపోద్రేకాలు-134
 - 4-(1) బహుభార్యత్వం-3 (3:129,130)
 - (3) స్త్రీకి పురుషుని ఆస్తివాటాలో సగం-11
 - (11) తలాఖ్ లో తొందరపాటు తగదు-19
 - (12) వివాహనిషిద్ధ స్త్రీలు-23
 - (14) స్త్రీలను గురించిన దురాచారాలు-28
 - (16) ఘోరపాపాలు (అబద్ధం)-31(25:68)
 - (17) మానవుల కృత్రిమసమానత్వం-32
 - (18) స్త్రీపై పురుషుని ఆధిక్యత-34(2:228)
 - (19) మద్యం-43 (2:219,5:90-91)
 - (21) అధికారుల పట్ల విధేయత-59
 - (22) తాగూత్, దైవేతర చట్టాలు-60
 - (26) పీడితుల రక్షణకు జిహాద్-75
 - (30) జిహాద్, షహాదత్ ప్రాముఖ్యం-95
 - (32) ఖస్ సమాజ్-101
 - (33) ముస్లిమేతరులకు సరైనతీర్పు-106
 - (35) ఇతరులకన్నా తామే పవిత్రులా-123
 - (36) భార్యల మధ్య న్యాయం-129
 - (38) నోటి దురుసు-148
 - (40) క్రీస్తు సిలువపైనా?-158 (3:55)
 - (41) రూహుమ్మిసుల్లా, అతిశయోక్తి-171
 - 5-(2) తయమ్ముమ్ పూర్వపరాలు-6
 - (4) నసారా భావం-14
 - (5) ప్రభుత్వంపై తిరుగుబాటుకు శిక్ష-34
 - (6) హస్తఖండన శిక్ష-38
 - (7) వ్యభిచారానికి తౌరాత్ లో శిక్ష-42
 - (8) దైవచట్టం ప్రకారం పరిష్కారం-47
 - (9) విరోధులతో కలసిన గ్రంథప్రజ-51,82
 - (13) వైరాగ్య ఖండన, ప్రవక్త బోధ-87
 - (14) మద్యం,జూదం,జోశ్యం: శిక్షలు-90
 - (17) చెడుల ఆత్మావలోకనం, నిరోధం-105
 - (18) మర్యం ఆరాధన-116
 - 6-(1) ఖురైషీల తిరస్కారం, కారణం-33

- (3) మృత్యువు ముంగిట్లో ఏకదైవారాధన-41
- (4) జిన్నుల ఉనికి సైన్స్ వెలుగులో-128
- (7) మరణశిక్షకు కారణాలు-151
- (9) కాళరాత్రి, క్షమాద్వారం బంద్-158
- 7-(1) ప్రవక్తనందేశం చేరినవారి విచారణ-6
- (2) ఆదం-సజ్జా: ప్రాతినిధ్యబాధ్యతలు-11
- (3) మానవులకు ముందే జిన్నుల ఉనికి-12
- (4) పైతాన్ మోసం-23 (20:121,121)
- (6) మరణదూతలు:సమాధిశిక్ష-40(22:31)
- (7) ఒక దినమంటే వేయి/ఏభైవేల ఏండ్లు-54
- (9) అసహజమైధునం: ఐహికశిక్ష-81
- (10) ప్రకృతివైపరీత్యాల్లో అవి:పలుకులు-95
- (11) దైవదర్శనం: మూసా, భగవద్గీతలో-143
- (12) ఆవుదూడ, పాయసం నెలవంక-148
- (13) గతగ్రంథాల్లో “ము”-157 (61:6)
- (17) ‘అకా’లో ఏకేశ్వరుడు, ప్రమాణం-172
- (19) సంతానం కోసం వలీలారాధన-190
- (21) సమాజ్ లో ఫాతిహాసూరా(ఫిఖ్కా)-204
- 8-(5) సామూహిక ఉపద్రవాల్లో బాధ్యత-25
- (10) మరణదూతలు-బర్హ్ స్థితి-50,51
- 9-(2) జిజ్ఞా, యర్మాక్ యుద్ధంలో-29
- (3) పండితుల-సాధువుల ఆరాధన-31
- (5) మాసమార్పిడి పద్ధతి-37
- (6) సౌర్ గుహలో ప్రవక్త పలుకులు-40
- (12) ఉబై జనాజానమాజ్ పై ‘ఉమ’ అభ్య-84
- (13) తబూక్ కు వెళ్ళని ఏడుగురు-102
- (14) కపటులు, దొంగమసీదు-108
- (15) తబూక్ లో పాల్గొనలేని ముగ్గురు-118
- 10-(1) సూర్యచంద్రులు:మూఢాచారాలు-5
- (3) దైవేతరుల ఆరాధన, గీత ఉవాచ-29
- (5) రిఖ్ఫ్: సంపద, పశువులు వగైరా-59
- (6) ఉద్యమంలో యువకుల పాత్ర-83
- (7) ఫిరౌన్ శవం: పరిశోధన మమ్మీలు-92
- 11-(1) నూహ్ ప్రవక్త, దళితముస్లింలు-27
- (2) జూదీ పర్వతంపై నూహ్ ఓడ-44
- (7) ముస్లింల దుర్లక్షణాల భవిష్యవాణి-117
- 12-(3) సజ్ఞా దైవేతరులకు నిషిద్ధం-100
- 13-(1) సకలస్పృష్టితాల సజ్ఞా-15 (22:18)
- (2) కఠినంగా/తేలికగా కర్మవిచారణ-18
- (3) మంచితో చెడు నిర్మూలన-22
- 14-(1) ఇస్లాం సమగ్రభావన, తౌలిఅను వాదంపై జనాగ్రహం, నెహ్రూవిమర్శ-1
- 15-(2) లూత్ తాతిపై, డెడ్లీ-74 (53:54)
- (3) ఖురాన్ పూర్వగ్రంథం, గతగ్రంథాలూ-92
- 16-(4) గ్రహాంతర జీవులు-49, (65:12)
- (7) చిల్లర దేవుళ్ళు, తప్పుడు ఉదా:-74
- (9) సందేశచేరవేత ‘ప్ర.ల.’సాక్ష్యం-84,89
- (10) షిర్క్: విధ్యాదైవాలఖండన-86(10:28)
- (12) విశ్వాసస్థితిలో వట్టిడి వల్ల అవిశ్వాసపు పలుకులు తప్పుకాదు-106
- (13) షిర్క్ ప్రదేశాల్లో హాలాల్ పశువుల జిబా -115 (2:173, 5:3, 6:145)
- 17-(1) మేరాజ్ పర్యటన విశేషాలు-1
- (2) సత్యం చేరినవారి సంగతి-15 (7:6)
- (3) ప్రకృతివైపరీత్యాలు-16(26:208,209)
- (5)అధికోత్పత్తి దుర్బినియోగం-31(41:10) (పోషణకర్త శిశుహత్య-6:140,17:31)
- (13) ఆత్మ అంటే ఏమిటి?-85
- 18-(2) మేల్కొన్న యువకులు ఏం.చే-20
- (3) సమాధులు ఆరాధనాలయాలూ-21
- (4) పేదల్ని,దళితుల్ని తీసేస్తే నీ మాటవింటూ ము-28 (11:27, 26:111)
- (5) మూసాకంటే గొప్పపండితుడు-60
- (8) యాజూజ్,మాజూజ్ లు-99 (21:95)
- 19-(1) పశ్చాత్తాప (ప్రళయ)దినం-39
- (2) పైతాన్ ఆరాధన అంటే-44
- (3) నబీ, రసూల్: తేదా, నిర్వచనం-51
- (4) పులీసెరాత్ దావీ పరిస్థితులు-72
- 20-(7)పైతాన్ ఇద్దర్నీ మోసగించాడా-121 (2:36,7:20/21,20:120/121)
- 21-(2) తుఫైల్ దోసీ ఇస్లాంస్వీకరణ-5
- (3) విశ్వనిర్మాణ ప్రారంభదశ-30(41:12)
- (6) న్యాయాధికారికి రెండు సూచనలు-79
- (8) ‘మా ఆత్మ’ అంటే-91 (32:9)
- (9) ప్రళయసూచనలు-95(18:99,44:11)
- 22-(2)పరీక్షకోసం మతస్వేచ్ఛ-18(13:15)
- (3) నల్లరాయి శివలింగమట!-29
- (4) షిర్క్ అసత్యం, అసత్యసాక్ష్యం-30

- (6) హిజ్రత్, సు హైబ్, అబూసల్మాలు-40
23-(1) మర్యాంగాల్ని కాపాడుకోవడం-6
 బానిసల స్వేచ్ఛ-6 (70:29, 24:33)
 (2) హస్త ప్రయోగం, ఫిఖ్ఖా విభేదాలు-7
 (3) దేహం, హ్యూమన్ జినోమ్ ప్రాజెక్ట్-14
 (4) అక్రమ సంపాదనతో దుఆ చేస్తే-51
 (5) ఇందులో మీ ప్రస్తావనే ఉంది-71
24-(1) వ్యభిచారానికి శిక్ష హద్దులు-2
 (4) ఆయూషా కంఠహారం, అవనింద-11
 (5) నిందితుడికి సహాయ నిలుపుదల-22
 (8) పరస్పర చూడటంలో మినహాయిం-30
 (9) సొంతింట్లో స్త్రీ పరదా పరిమితులు-31
 (10) బానిస విమోచనోద్యం-33
25-(5) మనోవాంఛను దైవంగా-43 (45:23)
 (6) ఘోరపాపాలు-68(4:30)కాలుజారిన స్త్రీ
26-(7) కుటుంబీలకు ప్రవక్త బోధ-214
 (8) పిశాచాల ఊర్లోక మాటలు-223
 (9) రెండురకాల కవులు, ప్రవక్త-225
27-(1) మూసా పిడిగుద్దు, క్షమాపణ-11
 (2) మానవులంతా తిరస్కరించినా-40
 (3) భూమి నివాసయోగ్యంగా చేయడం-61
 (4) ప్రవక్తకు అగోచరాలు తెలుసా-65
 (2:255,6:59,31:34,72:26-28)
 (5) ప్రళయసూచనల్లో వింతజంతువు-82
28-(1) దౌర్జన్య పాలకులతో సహకారం-17
 (2) కృశ్చవ్ నోట ఫిరౌన్ వాగుడు-38(40:36)
 (3) అబ్బినియాక్రైస్తవుల ఇస్లాం-55(26:197)
 (4) సనాతన ధర్మం ఇస్లామే-53 (10:72,
 51:36,12:101,10:84,27:44,5:111)
 (5) దుష్ట నాయకుల అనుచరుల గోల-63
29-(1) విశ్వాస పరీక్ష-3 (2:155-157)
 (2:214, 3:142)-(హదీసు)
 (2) నూహ్ వయసు, ధీర్ఘాయుషులు-14
 (3) నమాజీ చెడులకు పాల్పడితే-45
30-(2) ప్రకృతిధర్మం ఇస్లామే-30
 (4) రోమ్-ఈరాన్ 'యు' ఆధునిక 'ఆ'-41
31-(1) దుష్ప్రచారం, లహూల్ హదీస్-6
 (2) మాతృగర్భంలో పెరుగుతున్నదేమిటి-34
32-(2) నువ్వు చెప్పేది ఇంకా రాలేదే-5
 (3) దేహంలో ఆత్మను ఊదడం-9 (21:91)
33-(1) స్త్రీ కార్యపరిధి, జమల్ యుద్ధం-32
 (2) అజ్జాసమంటే-32 (3:154, 5:50)
 (4) చివరిప్రవక్త (హదీసులు, ఈసా.పు-40
 (5) ప్రవక్త ప్రత్యేకతలు, ఆరోపణలు-50
 (7) స్త్రీలకు మాత్రమే బురఖా ఎందుకు-59
34-(1) చిత్రలేఖనం, బొమ్మలు, ఫోటో-13
 (2) సబా రాజ్యం నైసర్గిక స్వరూపం-19
35-(1) 'ప'లో విశ్వాసులు 3వర్గాలుగా-32
36-(2) సమస్తం ఒక్కొక్క కక్ష్యలో-40
 (3) ఇస్రాఫీల్ శంఖారావం మూడుసార్లు-49
 (4) పైతాన్ ఆరాధన అంటే-60 (19:44)
37-(1) ఆ ప్రవక్త (బైబిల్ కొటేషన్లు)-130
 (3) జిన్ శాబ్దిక భావం-158
39-(1) ఆరాధన సమగ్ర భావం-2
 (2) విగ్రహారాధనకు సాకులు-3
 (4) నిద్రావస్థలో ఆత్మ పర్యటన-42
 (5) ఏకేశ్వరుడంటే గిట్టదు, వలీలేముద్దు-45
 (6) దేవునిచేతిలో భూమ్యాకాశాలు-67(25:26
40-(2) పితృలోకం-46 (7:40)
 (3) మధ్యపర్చులువద్దు, దుఆ షరతులు-60
41-(1) ఆహార కొరత-10 (17:31,6:140)
 (2) భూమ్యాకాశాల సృష్టి (2+2+4)-12
 (4) కోపోద్రేకాలు, పైతాన్ పేరణ-36
42-(1) గ్రహాంతరజీవులు-29 (65:12)
 (2) కష్టాలు, పాపప్రక్షాళనం, స్వయం-30
 (3) షూరా, విమర్శనా స్వేచ్ఛ-38 (3:159)
43-(1) భూమి ఊయలగా (సైన్స్)-10
 (4) మూసా, ఏడు దైవనిదర్శనాలు-47
44-(2) పొగపై భిన్నాభిప్రాయాలు-11
 (3) కరువుపై ప్రవక్తదుఆ, ఖురై.మొర-16
 (4) మృతిపట్ల భూమ్యాకాశాల ఏడ్చు-29
 (5) ప్రశాంతనిలయం, స్వర్గం-51
45-(1) అబద్ధం(హదీసులు)-7 (22:30)
 (3) నాస్తికులు, కాలంతెచ్చేమార్పులు-24
46-(1) బిడ్డను కనీసం ఆర్దెల్లు-15
 (2) తాయెఫ్ తిరుగు 'ప్ర'లో జిన్నులు-29
47-(1) జకాత్ కోసం షోయి ఉత్తచేతుల-6
 (2) ముస్లింల సంబంధాలు-10 (3:103)

- (3) రంధ్రాన్వేషణ, ఉమర్ తొందరపాటు-12
 (4) పరోక్ష నిందలో మినహాయింపులు-12
 (5) దైవభీతిపరుడే గౌరవనీయుడు-13
50-(1) సౌరవ్యవస్థ, గెలాక్సీలు, క్వాజర్లు-6
 (2) మృత్యుదూత-అంధవిశ్వాసాలు-19
51-(1) అవయవాల విలువ, రోబో-21
 (3) మృతసముద్రం-37 (15:73,74)
 (4) జంటలు (ప్రోటాస్టు, ఎలక్ట్రాస్టు)-49
 (5) మానవపుట్టుక లక్ష్యం-ఏకదైవా-56
53-(1) జిబ్రీల్ అసలురూపం, తొలివహీ-11
 (3) ప్రవక్త దైవాన్ని దర్శించారా-13(7:143)
 (4) కూతురిపుట్టుక, ఏడుగొట్టుముఖం-22
 (16:59, 43:18, 81:8)
54-(1) చంద్రఖండన, మల్బార్ నాక్షత్రం-1
 (2) స్వజాతిసంపర్చులు, కళ్ళుపోతాయి-38
55-(2) జిన్నుల ఉనికి, లక్షణాలు-9(6:128)
 (3) దేవుని మేళ్ళు, సైన్స్ సౌలభ్యాలు-25
56-(1) అర్షకు కుడిఎడమలుండేవారు-7
 (3) ఇక్కడి భార్యాభర్తలు అక్కడ-36(2:25)
 (6) పవిత్రులే ఖురఆన్ తాకవచ్చు-79
 (7) సత్యనిరాకరణ, బ్రతుకు తెరువు-82
57-(1) ధనవ్యామోహం, వారసులదే-7
 (2) రుణదానం, అబూదహ్దో వృత్తాంతం-11
 (3) సత్యసంఘటలు, ధర్మసాక్షులు-18
 (4) క్రైస్తవుల వైరాగ్యావలంబన-27
58-(1) ఖాలా ఫిర్యాదు ఆకాశంలో-1
 (2) యూదుల తప్పుడు సలాం-8
 (3) సభా మర్యాదలు-11
59-(1) ధనవికేంద్రీకరణ-7
 (2) అన్నారీ (రజి) అతిథిమర్యాద-9
 (3) మలిక్, ముల్క్-23
60-(1) యుద్ధరహస్యం శత్రువులకు-1
 (2) హుదైబియా ఒప్పందంలో స్త్రీలు-10
61-(1) కపటి విశ్వాసి లక్షణాలు నాలుగు-2
 (2) బైబిల్లో రాబోయే ప్రవక్త పేరు-6
62-(1) యహూదాసంతతి యూదులు-6
 (2) శుక్రవారం పర్వదినంగా-9
64-(1) విశ్వాసికి దైవనిర్ణయం ఏదైనా-11
 (2) సంతానం, సిరిసంపదలే శత్రువులు-15
65-(1) తలాఖ్ మూడువిధతల్లో-1(2:228)
 (2) గర్భవతి గడువుకాలం-4
 (3) భూమినిపోలిన భూములు-12(16:49)
66-(2) భార్యాభర్తల విషయాల ఆరా-3
 (3) ప్రతివాదూ తనవారికి సంరక్షకుడు-6
 (5) నూహ్ భార్య, లూత్ భార్య అవిశ్వాం-10
67-(1) దేవుడు, పరమాణు నిర్మాణం-1
71-(1) ప్రతిసమస్యకు పరిష్కారం-10
74-(2) నరకంపై 19 దైవదూతలు-31
76-(1) ప్రతిజ్ఞలు, మొక్కుబడులు నెర-7
79-(1) మనిషిని అంటివుండే దూతలు-5
 (2) పరలోకం ముందు ప్రపంచం-46
81-(2) స్త్రీ శిశుహత్య, ఆడపిల్లలు-8
83-(2) వ్యాపారంలో మోసం-4 (17:35,
 4:29/30, 55:8/9, 26:181-184)
84-(2) కుడిచేతి కర్మఫలం, తేలికలెక్క-9
85-(1) తాంత్రికవిద్య నేర్చుకున్నబాలుడు-7
87-(1) పాపికి మొదట నరక శిక్ష-13
89-(3) మానవ అంతరంగం 3రకాలు-27
 (12:53, 75:1-4, 89:27-30)
90-(1) కనికరిస్తే కనికరించబడతావు-18
91-(1) మంచిచెడుల వివక్షణజ్ఞానం-10
 (90:10, 75:2/14/15, 76:3)
92-(1) మంచిచెడుల ఎంపిక స్వేచ్ఛ-10
95-(1) సజ్జనులు, దుర్జనులు ఒకటి-8
 (68:35/36, 45:21)
96-(1) ప్రవక్త, అబుజహల్ మధ్య అగ్ని-10
97-(1) షబ్ఖుర్-3 (2:185, 44:3)
99-(1) ప్రతిఫలం ప్రసా.లో 4 రకాలు-8
101-(1) కర్మలవిలువ చిత్రశుద్ధిపై ఉంది-
 త్రాసుపశ్చిం-9 (7:9, 21:47)
103-(1) కాలం చెప్పే గుణవారం-1
107-(1) అనాథ ఆస్తి, అబుజహల్-2
 (2) కపటుల నమాజ్ స్థితి-6 (4:142, 9:54)
108-(1) కౌసర్ కు దూరమయ్యేవారు-1
112-(1) ఏకేశ్వరభావన, గీత-వేదాలు-4
 (4:171, 37:152, 23:91, 6:101)

In the name of Allah, The most Merciful and The Gracious

ISLAMIC RESOURCE CENTRE

(For the Development of Islamic Literature in Telugu)

Regd.No. 6450/97, Sandesh Bhavan, Chatta Bazar,
Hyderabad-2 (India) © 040-66710795, +9441515414

Bio-data of the Author

- ☉ Name of the Author : **ABUL IRFAN**
- ☉ Columnist in **PRABODHINI** monthly: 10/1976 to 6/1978
- ☉ Columnist in **GEETURAI** weekly: 1/1979 to 5/1980
- ☉ Sub-Editor in **GEETURAI** weekly: 6/1980 to 4/1987
- ☉ Incharge Editor in **GEETURAI** monthly: 5/1987 to 12/1995
- ☉ Sub-Editor in **GEETURAI** weekly: 1/1996 to 8/1996
- ☉ Editor in **GEETURAI** weekly: 9/1996 to 4/1997
- ☉ Free lance Editor for **GEETURAI** weekly: 5/1997 to date
- ☉ Founder and Planning Advisor of **I.R.C**: 10/1997 to date

In addition, did translation of the following books published from various organisations.

S.No.	Name of the book	publisher
1.	Alloolu wal marzan	Al-Haq Telugu Publications, Hyd-2
2.	Islamic fiqh Volume-I&II	---do---
3.	Al Haj wal Umrah	Cuddapah Islamic Welfare Society
4.	Tahreek Islami Kamiyabike Sharayat	S.I.O., Hyd
5.	Jumua ke Khuthbe	Telugu Islamic Publications, Hyd-2
6.	Khudaayi Waada	---do---
7.	Islam ki taalim	---do---
8.	Banav Bigad	---do---
9.	Seerath ka paigham	---do---
10.	Aaqari Chataan	---do---

The **IRC** books (10+4=14 titles) published so far have been translated or compiled by the Author

In the name of Allah, The most Merciful and The Gracious

ISLAMIC RESOURCE CENTRE

(For the Development of Islamic Literature in Telugu)

Regd.No. 6450/97, Sandesh Bhavan, Chatta Bazar,
Hyderabad-2 (India) © 040-66710795, +9441515414

Aims and Objects of the I.R.C.

- * The Islamic Resource Centre (**IRC**) is to remain as a non-political one, and adopt Humanity as its main resource based on Qur'an and Sunnah.
- * To promote literacy and literary taste aiming at character building of men and women culturally and morally, eradication of Social evils and superstitions with spiritual base and strive to make them responsible and progressive citizens leading an orderly and peaceful life.
- * To publish books, booklets, pamphlets, folders, handbills, research papers and periodicals in Telugu language and make audio/video materials, educate and hold educational seminars, symposiums, workshops, memorial lectures, research awards etc.
- * To achieve and promote Communal Amity and Harmonious Relations between the people of various sections of society.
- * To endeavour establishment of self employment vocational training institutions like sewing centres, computer points etc, thus care for overall development.
- * To do such other things as are conducive for attainment of any or all of the above objects of the people in generally by utilising all means and provisions available under the Indian Constitution.

Note:- Detailed introduction of the "Centre" and its publication activities have been covered in Urdu dailies "Munsif" of Hyderabad on 5-5-05 and "Urdu Post" of Dubai on 8-8-05.

మొదలు పెడితే ముగించేదాకా వదలిపెట్టలేని ధారావాహిక నవలా ప్రపంచి

అరాచక వ్యవస్థను మార్చివేసిన ముహమ్మద్ ప్రవక్త

తెగల మధ్య పొరాటాలతో, యుద్ధాలతో బహుదేవతారాధన, జంతుబలులు, మూఢ నమ్మకాలతో అరాచకంగా తయారైన అరబ్ ప్రపంచాన్ని ఉద్ధరించడానికి అవతరించిన దైవదూత ముహమ్మద్ ప్రవక్త. విశ్వంఖల జీవితానికి అలవాటుపడ్డ అరబ్ ప్రజలలో చిన్ననాటి నుండే సత్యసంధత, పరోపకారం, దయాగుణం వంటి సత్ప్రవర్తనలతో తనకంటూ ఒక ప్రతేకతతో ముహమ్మద్ ప్రవక్త అందరినీ ఆకర్షించ గలిగాడు. బాల్యంనుంచే పైగంబర్ ముహమ్మద్ చుట్టుపక్కల దేశాలకు వెళ్ళడం, వారి జీవనపరిస్థితుల్ని పరిశీలించడం, రకరకాల ధార్మిక ఆచారాలను గమనించ డం జరిగింది. రాచరిక దోపిడి విధానాన్ని, బానిసవిధానం మీద ఆధారపడ్డ వ్యవస్థ ను మార్చవలసిన అవసరాన్ని గుర్తించాడు. మక్కాలో పురోహితుల ప్రాబల్యాన్ని ధిక్కరించి, వారి మతాన్ని కాదని ఓ కొత్త మతాన్ని, మతవ్యవస్థను ప్రవేశపెట్టడా నికి ప్రయత్నించాడు. ఆ మతమే నేడు ప్రపంచవ్యాప్తంగా విస్తరించిన 'ఇస్లాం' అని ప్రత్యేకంగా చెప్పనవసరం లేదు.

**మహనీయ ముహమ్మద్
ఆదర్శ జీవితం**
సంకలనం: **అబుల్ ఇర్మాన్**
ప్రతులకు: ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ సెంటర్
ఫత్తాబజార్, హైదరాబాద్-2
వెల: రూ. 175/- లు

ముహమ్మద్ ప్రవక్త మతబోధకుడే కాక సంఘసంస్కర్త కూడా. సద్వర్తనుడిగా, వర్తకుడిగా, యోధుడిగా, ప్రవక్తగా పైగంబర్ ముహమ్మద్ జీవితాన్ని గొప్పదనాన్ని తెలియజేసే గ్రంథమిది. ఏడవ శతాబ్దానికి పూర్వం అరబ్ ప్రపంచపు ఆర్థిక, రాజ కీయ, సామాజిక, సాంస్కృతిక చరిత్రను ఈ పుస్తకం తెలియజేస్తుంది. ముస్లింలే కాకుండా ముస్లిమేతరులు కూడా ముహమ్మద్ ప్రవక్త గురించి తెలుసుకోవడానికి ఈ పుస్తకం ప్రామాణికగ్రంథంగా ఉపయోగపడుతుంది. ఈ పుస్తకాన్ని కావ్యరీతిలో, సులభ సుందరశైలిలో తీర్చిదిద్దిన తీరు ప్రశంసనీయం. చరిత్ర, సంస్కృతి, మతాల గురించి ఆసక్తి ఉన్నవారు అధ్యయనం చేయాల్సిన పుస్తకం.

-కె.పి. ఆశోక్ కుమార్ ('వార్త' దినపత్రిక-10.7.2005)

మా ప్రచురణలు

1. **ఖుర్ఆన్ భావామృతం**.....(పే: 912, వెల: రూ.275/-)
(ప్రతి సూరాకు, సూక్తులకు పూర్వపరాలు, హదీసు-సైన్సుతో కూడిన వ్యాఖ్యానం, 36 పేజీల ప్రత్యేకసమాచారం, 20 పేజీల టాపికల్ ఇండెక్స్)
2. **ముహమ్మద్ ఆదర్శ జీవితం**... (పే: 512, వెల: రూ.175/-)
అడుగడుగునా ఆసక్తి రేకెత్తించే, కళ్ళను చెమర్చే, కనువిప్పు కలిగించే రాతిగుండెల్ని కరిగించే ఘట్టాలతో కూడిన ధారావాహిక నవలా ప్రపంచి
3. **పరలోక ప్రస్థానం**.....(పే: 224, వెల: రూ.85/-)
ఆత్మకు చావు ఉండో లేదో, దాని ఫయాణ మజలీలు ఏమిటో తెలుసుకో వాలంటే ఈపుస్తకం చదవండి. ఇందులో మరణావస్థ, ప్రళయం, పిత్రులోకం, కర్మవిచారణ, స్వర్గనరకాలు, దైవదర్శనం వగైరా విశేషాలున్నాయి.
4. **ముస్లిం మహిళ**.....(పే: 248, వెల: రూ.100/-)
కొద్దే ఏడుస్తుంది! కొట్టకపోతే ఎగబడ్తుంది! మరేం చేయాలి? దీని పరిష్కారానికి ఈపుస్తకం చదవండి. ఇందులో వివాహం, భార్యాభర్తల బాధ్యతలు, పరదా, విడాకులు, ఆర్థికహక్కులు, స్త్రీల ఆంతరంగిక విషయాలు వగైరా.
5. **ధన వికేంద్రీకరణ**.....(పే: 224, వెల: రూ.85/-)
డబ్బుంటే ఎవరికి చేదండి? కాని అక్రమంగా సంపాదిస్తూ విచ్చలవిడిగా ఖర్చుచేసేవారి పర్యవసానం? ఈ పుస్తకంలో ధనవ్యామోహం, గ్లోబలైజేషన్, వడ్డీ, దళారీవ్యవస్థ, షేర్మార్కెట్, జకాత్, ఆస్తిపంపిణీ వగైరా ఉన్నాయి.
6. **రమజాన్ ఆశయాలు**.....(పే: 224, వెల: రూ.85/-)
ఖుర్ఆన్ ఔన్నత్యం, ఐకమత్యం, నమాజ్, ఉజూ, గుసుల్, దుఆలు, దైవభీతి, రోజాలు, దానాలు, తరావీనమాజ్, లైలతుల్ఖద్, ఫిత్రా వగైరా.
7. **కాబా సందేశం**.....(పే: 224, వెల: రూ.85/-)
ఏక దైవారాధన, అంధాసుకరణ, ఇబ్రాహీం (అబ్రె) మిషన్, త్యాగం, బలి దానం, జమ్జమ్ పుట్టుపూర్వోత్తరాలు, ధర్మప్రచారం, హజ్ సన్నాహాలు, శుభసమాధి దర్శనం, హజ్-ఉమా విశేషాలు, హజ్ అనుభవాలు వగైరా.
8. **శాంతి-సమరం-న్యాయం**... (పే: 224, వెల: రూ.85/-)
ఇస్లాం అంటేనే శాంతి. నిజమైనశాంతి కోసం ఇస్లామీయ జీవితానుసరణే శరణ్యం. శాంతి+సమరం+న్యాయం=ఇస్లాం. శాంతి-న్యాయాలకై పోరాడే ఇస్లాంను ఖడ్గం ద్వారా విస్తరించినదనే మాట పచ్చి దుష్ప్రచారం మాత్రమే.
9. **పుర్ఖాన్ భావామృతం**... (పే: 400, వెల: రూ.150/-)
ఖుర్ఆన్ లో ఏ విషయం ఏవి సూక్తుల్లో, ఏవి సూరాలలో ఉండో వాటిన్ని టీని పండువలచి చేతిలోపెట్టినట్లు సేకరించి రాయబడిన ఏకైకగ్రంథం.
10. **హదీస్ హితోక్తులు**.....(పే: 624, వెల: రూ.200/-)
ఇస్లాంలో రెండవ అత్యధిక ప్రాముఖ్యమున్న హదీస్ గ్రంథాల నుంచి ధైర్యవంత జీవితానికి అవసరమైన హదీసుల్ని ఎంపికచేసి కూర్చబడిన గ్రంథం.